

Ob'javlennja 18: Hučnyj kryk — 2018-2030

«Vavylon Velykyj upav, upav!»

«Vyjdit' z n'oho, ljudy moji...»

Semjuel predstavljaje

Pojasnit' meni

Danyjila ta Ob'javlennja

Proroči dokazy isnuvannja Boha.

Joho ostanni odkrovennja dlja Svojix obranx.

U cij roboti: Joho projekt – Joho sud

Versija: 11-10-2025

(19 oseni 5996 r.)

Pojasnjuval'na zapyska do obkladynky

Zverxu vnyz: Poslannja tr'ox anheliv z Ob'javlennja 14.

Ce try istyny z knyhy Danyjila, vidkryti svjatym pislja vyprobuvannja vesny 1843 roku ta pislja vyprobuvannja 22 žovtnja 1844 roku. Ne znajučy roli suboty, ranni adventysty ne mohly zrozumity spravžn'oho značennja cyx poslan'. Adventysty, jaki čakaly na povernennja Xrysta, pov'jazovaly svij dosvid z « opivničnym krykom » abo « pivniččju », zhadanym u pryčči pro « desjat'ox div » z Matvija 25:1-13, de zhadujet'sja prohološennja « povernennja Narečenocho ».

1- Tema sudu rozvynena v Dan. 8:13-14, a takož tema peršoho anhel's'koho poslannja v Ob. 14:7: « Bijtesja Boha ta slavu viddajte Jomu, bo nastala hodyna sudu Joho, i poklonit'sja Tomu, Xto stvoriv zemlju j nebo j džerela vod! »: povernennja do suboty, jedynoho spravžn'oho s'omoho dnja božestvennoho porjadku, jevrejs'koji suboty ta ščotyžnevoho dnja vidpočynku, vymahajet'sja Bohom u četvertij z Joho desjaty zapovidej.

2- Zasudžennja paps'koho Rymu , « malocho rohu » ta « inšoho carja » z Danyjila 7:8-24 ta 8:10-23-25, jakyj otrymuje nazvu « Vavylon Velykyj » u poslanni druhoho anhela z Ob'javlennja 14:8: « Vin upav, vin upav, Vavylon Velykyj! »: holovnym čynom čerez nedilju, kolyšnju «den' soncja», uspadkovanu vid imperatora Kostjantyna I , jakyj vstanovyv jiji 7 bereznja 321 roku. Ale cej vysliv « vona vpala» vypravdovujet'sja odkrovennjam jiji prokljatoji pryrody Bohom, koly vin povidomljaje pro ce svojim adventysts'kym sluham pislja 1843 roku, u 1844 roci, vidnovyvšy praktyku pokynutoji suboty. « Vona vpala » označaje: «vona zaxoplena ta peremožena». Boh istyny takym čynom ohološuje svoju peremohu nad taborom religijnoji brexni.

3- Tema Strašného sudu, de « vohon' druhoji smerti » vražaje xrystyjans'kyx buntivnykiv. Ce obraz, predstavlenyj u Dan. 7:9-10, tema rozvynena v Ob'javlenni 20:10-15, i vona je predmetom poslannja tret'oho anhela v Ob'javlenni 14:9-10: « A inšyj, tretij anhel, išov slidom za nymy, kažučy hučnym holosom: Xto poklonjajet'sja zviru ta obrazu joho, i pryjmaje znamennja na čoli svojemu abo na ruci svojij, toj pytyme vynu hnivu Božoho, ščo vlyte nerozbavlenym u čašu hnivu Joho, i bude mučenyj v ohni ta sirci pered svjatymy anhelamy ta pered Ahncem »: Tut nedilja ototožnujet'sja z « znakom zvira ».

Zvernit' uvahu na identyčnu vidpovidnist' nomeriv cil'ovyx viršiv u Danyjila 7: 9-10 ta Ob'javlenni 14: 9-10 .

Četvertyj anhel : vin z'javljajet'sja lyše v Ob'javlenni 18, de zobražuje ostatočne prohološennja tr'ox poperednix adventysts'kyx poslan', jaki korystujut'sja vsim božestvennym svitlom, ščo pryjšlo, ščob prosvityty jix z 1994 roku i do kincja svitu, tobto do vesny 2030 roku. Same taku rol' maje vidihravaty cja robota. Svitlo, jake pryjšlo, ščob prosvityty joho, rozkryvaje poslidovni provyny: katolyc'koji religiji – z 538 roku; protestants'koji religiji – z 1843 roku; ta oficijnoji adventysts'koji instytuciji – z 1994 roku. Vsi ci duxovni padinnja maly svojeju pryčynoju: vidmovu vid svitla, zaproponovanoho Svjatym Duxom Božym v Isusi Xrysti. « U čas kincja », zhadanyj u Dan. 11:40, Katolyc'ka Cerkva ob'jednuje u svojemu prokljatti vsi religijni hrupy, xrystyjans'ki čy ni, jaki vyznajut' jiji služinnja ta jiji vladu; ce pid ehidoju jiji tak zvanoho «ekumeničnoho» sojuzu, do jakoho, pislja protestantyzmu, oficijnyj adventyzm pryjednavsja u 1995 roci.

2 Koryntjan 4:3-4

« ...Jakščo naša Jevanhelija zakryta, to zakryta vona dlja tyx, xto hyne, dlja tyx, u koho boh c'oho svitu zaslipyv rozумы nevirujučyx, ščob dlja nyx ne zasjajalo svitlo slavnoji Jevanheliji Xrysta, Jakyj je obrazom Boha » .

«A jakščo proroče slovo zalyšajet'sja nepravyl'no zrozumilym, to vono zalyšyt'sja takym lyše dlja tyx, xto maje buty zahublenyj».

Takož, pidsumovujučy odkrovennja, predstavleni v c'omu dokumenti, znajte, ščo dlja « vypravdannja svjatosti »

z vesny 1843 roku, vstanovlenoho ukazom Tvorcja i Zakonodavcja Boha z Danyjila 8:14, zhidno z joho « Vičnym Jevanhelijem »,

po vsij zemli, kožen čolovik i žinka,

povynni buty oxreščeni v im'ja Isusa Xrysta čerez povne zanurennja, ščob otrymaty božestvennu blahodat',

povynni dotrymuvatysja suboty , s'omoho dnja vidpočynku, osvjačenocho Bohom u Buttja 2, ta 4-ji z joho 10 zapovidej, cytovanyx u Vyxid 20; ce, ščob zberehty joho blahodat',

povynni šanuvaty božestvenni moral'ni zakony ta zakony xarčuvannja, propysani u Svjatij Bibliji, v Buttja 1:29 ta Levyt 11 (svjatist' tila)

i ne povynni « znevažaty joho proročoho slova », ščob «ne pohasyty Duxa Božoho » (1 Sol. 5:20).

Kožen, xto ne vidpovidaje cym kryterijam, zasudženyj Bohom na straždannja vid « druhoji smerti », opysanoji v Ob'javlenni 20.

Samujil

ROZKAŽY MENI PRO DANYJILA TA APOKALIPSYS

Pahinacija rozhljanutyx tem

Častyna perša: Pidhotovči notatky

Vykorystovuje avtomatyčnyj pošuk nomeriv storinok vykorystovovanoho prohramnoho zabezpečennja

Tytul'na storinka

- 07 Prezentacija
- 12 Boh ta joho tvorinnja
- 13 Biblijna osnova istyny
- 16 Osnovna dopovid' : 7 bereznja 321 roku, prokljatyj den' hrixa
- 26 Svidčennja Boha, dane na zemli
- 28 Prymitka : Ne plutajte mučenyctvo z pokarannjam
- 29 Buttja: Važlyvyj proročyj dajdžest
- 30 Vira i nevir'ja
- 33 Jiža dlja vidpovidnoho sezonu
- 37. Rozkryta istorija istynnoji viry

39	Pidhotovči notatky do knihy Danyjila
41	Vse počynajet'sja z knihy Danyjila – Knyha Danyjila
42	Danyjila 1 - Prybuttja Danyjila do Vavylonu
45	Danyjila 2 - Obraz z vydinnja carja Navuxodonosora
56	Danyjila 3 - Troje tovaryšiv u peči
62	Danyjila 4 - car upokoryv i navernuvsja
69	Danyjila 5 - Sud carja Valtasara
74	Danyjila 6 - Danyjil u lev'jačij jami
79	Danyjila 7 - The čotyry tvaryny ta malyj paps'kyj rih
90	Danyjila 8 - Pidtveržennja paps'koji identyčnosti – Božestvennyj ukaz z Dan. 8:14.
103	Danyjila 9 - Ohološennja času zemnoho služinnja Isusa Xrysta.
121	Danyjila 10 - Spoviščennja pro velyke lyxo - Vydinnja lyxa
127	Danyjila 11 - Sim syrijs'kyx vojen.
146	Danyjila 12 - Iljustrovana ta datovana Adventysts'ka vselens'ka misija.
155	Posvjačennja u proročyj symbolizm
158	Adventyzm
163	Peršyj pohljad na Apokalipsys
167	Symvoly Rymu v prorocctvi
173	Svitlo v subotu
176	Božyj ukaz z Danyjila 8:14
179	Pidhotovka do Apokalipsysu
183	Korotkyj zmist Apokalipsysu
188	Častyna druha: Detal'ne vyvčennja Odkrovennja
188	Odkrovennja 1 : Proloh – Povernennja Xrysta – Adventysts'ka tema
199	Ob'javlennja 2 : Cerkva Xrysta vid jiji zasnuvannja do 1843 roku
199	1-j period : Efes - 2-j period: Smirna - 3-j period : Perham -
	4-ta epoxa : Tiatyra

- 216 Odkrovennja 3 : Zibrannja Xrystove z 1843 roku - Vidnovlena apostol's'ka xrystyjans'ka vira
- 216 5-ta era : Sardy - 6-ta era : Filadel'fija -
- 223 Dolja adventyzmu rozkryta u Peršomu vydinni Ellen H. Uajt
- 225 7-ma era : Laodykija
- 229 Odkrovennja 4 : Nebesnyj sud
- 232 Prymitka : BOŽESTVENNYJ ZAKON prorokuje
- 239 Ob'javlennja 5 : Syn Ljuds'kyj
- 244 Odkrovennja 6 : Dijovi osoby, Božestvenni pokarannja ta oznaky časiv xrystyjans'koji ery - Perši 6 pečatok
- 251 Ob'javlennja 7 : Adventyzm s'omoho dnja zapečatanyj « pečatkoju Boha »: Subotoju ta tajemnoju « s'omoju pečatkoju ».
- 259 Ob'javlennja 8 : Perši čotyry « surmy »
- 268 Ob'javlennja 9 : 5-ta ta 6-ta « surmy »
- 268 5-ta « truba »
- 276 6-ta « truba »
- 286 Odkrovennja 10 : « Malen'ka rozhornuta knyžka »
- 291 Kinec' peršoji častyny Ob'javlennja
- Častyna druha: Rozrobleni temy
- 292 Odkrovennja 11 : Paps'ke pravlinnja - Nacional'nyj atejizm - 7-ma « Truba »
- 305 Odkrovennja 12 : velykyj central'nyj plan
- 313 Ob'javlennja 13 : Fal'syvi braty xrystyjans'koji religiji
- 322 Ob'javlennja 14 : Čas adventyzmu s'omoho dnja
- 333 Ob'javlennja 15 : Kinec' vyprobuval'noho terminu
- 336 Ob'javlennja 16 : Sim ostannix kar Božoho hnivu
- 345 Ob'javlennja 17 : Poviju vykryvajut' ta vpiznajut'
- 356 Ob'javlennja 18 : Povija otrymuje svoje pokarannja
- 368 Ob'javlennja 19 : Armaheddons'ka bytva Isusa Xrysta
- 375 Ob'javlennja 20 : Tysjača rokiv 7-ho tysjačolittja ta Strašnyj sud

- 381 Ob'javlennja 21 : Symvolizuvavsja proslavlennyj Novyj Jerusalym
- 392 Odkrovennja 22 : Neskinčennyj den' vičnosti
- 405 Bukva vbyvaje, ale Dux ožyvljaje
- 408 Zemnyj čas Isusa Xrysta
- 410 Svjatist' i osvjačennja
- 424 Rozdilennja Buttja – vid Buttja 1 do 22 –
- 525 Vykonannja obitnyc', danyx Avraamu: Buttja 23 do ...
- 528 Vyxid i virnyj Mojsej – Pro Bibliju zahalom – Hodyna ostann'oho vyboru – Adventyzm s'omoho dnja: rozdilennja, im'ja, istorija – Osnovni sudy Boha – Božestvenne vid A do Ja – Spotvorenja biblijnyx tekstiv – Dux vidnovljuje istynu.
- 547 Ostannja prysvjata
- 548 Ostannij dzvinok

Rozkažy meni pro Danyjila ta Ob'javlennja

Prezentacija

Ja narodyvsja i žyvu v cij vkraj merzennij krajini, oskil'ky Boh symvolično nazyvaje jiji stolycju « Sodom i Jehypet » v Ob'javlenni 11:8. Jiji model' suspil'stva, respublikans'ka, vyklykana zazdrist', bula nasliduvana, pošyrena ta pryjnjata bahat'ma narodamy po vsij zemli; cja krajina — Francija, dominujuča monarxično-revoljucijna krajina, eksperymentator p'jaty republik z deržavnyjny režymamy, zasudženyj Bohom. Z hordistju vona prohologoše ta demonstruje svoji skryžali prav ljudyny, ščo oburlyvo superečat' skryžaljam ljuds'kyx obov'jaskiv, napysanym u formi «desjaty zapovidej» samym Bohom-tvorcem. Z momentu svoho vynykennja ta svojeji peršoji monarxiji vona stala na zaxyst svoho voroha, rymo-katolyc'koji relihiji, včennja jakoji nikoly ne perestavalo nazyvaty «zlom» te, ščo Boh nazyvaje «dobrom», i nazyvaty «dobrom» te, ščo Vin nazyvaje «zlom». Prodovžujučy svoje nevlahanne padinnja, jiji Revoljucija pryzvela jiji do pryjnattja ateizmu. Takym čynom, jak istota, hlynjanyj horščyk, Francija vtjahnulasja v peretjahuvannja kanata, jake protystavljaje jiji vsemohutn'omu Bohu, spravžn'omu zaliznomu horščyku; rezul'tat buv peredbačuvanym i prorokovanym Nym; Vin zaznaje doli « Sodomu », vynnoho v tyx samyx hrixax, ščo j raniše. Istorija svitu protjahom pryblyzno 1700 rokiv formovalasja joho zlym vplyvom, zokrema pidtrymkoju, jaku vin nadavav vladi rymo-katolyc'koho paps'koho režymu, počynajučy z joho peršoho monarxa, Xlodviha I , peršoho korolja frankiv. Vin buv oxreščenyj u Rejmisi 25 hru dnja 498 roku. Cja data nese v sobi znak rizdvjanoho svjata, nespravedlyvo ta oburlyvo pov'jazanoho Rymom z xybnoju datoju narodžennja Isusa Xrysta, vtilenoho Boha, tvorcja svitu ta vs'oho, ščo žyve čy isnuje; jakyj spravedlyvo pretenduje na tytul « Boha istyny », bo vin nenvydyt' « brexnju, bat'ko jakoji — dyjavol », jak prohologosy Isus.

Vy xočete nezaperečnogo dokazu toho, ščo žoden rymys'kyj papa ne maje prava stverdžuvaty, ščo vin sluha Isusa Xrysta? Os' vin, točnyj i biblijnyj: Isus prohologosy u Jevanheliji vid Matvija 23:9: « I ne nazyvajte nikoho svojim bat'kom na zemli, bo odyu u vas Otec', ščo na nebi » .

Jak Papa nazýva se na zemi? Kožen može ce bačty: «Svjatyj Otče » abo navit' «Najsvjatišyj Otče» . Katolyc'ki svjaščenyky takož nazývajúť sebe « bat'kamy ». Take buntivne stavlennja zmušuje bezlič svjaščenykiv pozycionuvaty sebe jak nibyto nezaminnyx poserednykiv miž Bohom i hrišnykom, todi jak Biblija včyt', ščo vin maje vil'nyj dostup do Boha, uzakonenyj Isusom Xrystom. Takym čynom, katolyc'ka vira infantylizuje ljudej, stvorjujučy vražennja nezaminnyx i nemynučyx. Ce vidxylennja vid prjamoho zastupnyctva Isusa Xrysta bude zasudženo Bohom u prorocťvi, v Dan. 8:11-12. Zapytannja-vidpovid' : Xto može poviryty, ščo mohutnij Boh-Tvorec' mih vzjaty sobi za sluh ljudej, jaki ne sluxajut'sja Joho z takuju oburlyvoju « zarozumilistju », zasudženoju v Dan. 7:8 i 8:25? Biblijna vidpovid' na cju infantylizaciju ljuds'koho rozumu mistyt'sja v c'omu virši z Jer. 17:5: « Tak hovoryť Jaxve: Prokljata ljudyna , ščo pokladajet'sja na ljudynu , ščo tilo robyť svojeju syloju , a serce jiji vidvertajet'sja vid Jaxve ! »

Oskil'ky same Francija značnoju miroju vplynula na relihijnu istoriju značnoji častyny xrystyjans'koji epoxy, Boh dav francuzu misiju rozkryty jiji prokljatu rol'; vysvitlyvšy pryxovanyj zmist jiji proročyx odkroven', zašyfrovanyx u suvoro biblijnemu kodi.

U 1975 roci ja otrymav zvistku pro svoju proroču misiju čerez vydinnja, spravžnje značennja jakoho ja zrozumiv lyše v 1980 roci, pislja svoho xreščennja. Oxreščenyj u viri adventystiv s'omoho dnja, ja z 2018 roku znaju, ščo mene bulo pryznačeno na služinnja na čas juvileju (7 raziv po 7 rokov), jakyj zaveršyt'sja navesni 2030 roku z povernennjam u slavi Hospoda Boha Vsemohutn'oho, Isusa Xrysta.

Vyznannja isnuvannja Boha čy Isusa Xrysta nedostatn'o dlja otrymannja vičného spasinnja .

Nahaduju vam, ščo pered voznesinnjam na nebo Isus zvernuvsja do svojix učniv slovamy cyx viršiv z Matvija 28:18-20: « Isus pidijšov i promovyv do nyx, kažučy: Dana Meni vsja vlada na nebi j na zemi. Tož idit', i navčit' vsi narody , xrestjačy jix v Im'ja Otcja, i Syna, i Svjatoho Duxa , navčajučy jix zberihaty vse, ščo Ja vam zapoviv . I os' Ja z vamy po vsi dni až do kincja viku ». Joho božestvennyj Dux nadyxnuv apostola Petra na ce inše formal'ne ta uročyste prohološennja z Dijan' 4:12: « I nemaje ni v kim inšomu spasinnja, bo pid nebom nemaje inšoho Jmennja, danoho ljudjam, ščo nym by spastysja my maly ».

Otže, zrozumijte, ščo relihija, jaka prymyrjaje nas z Bohom, ne gruntujet'sja na relihijnij spadščyni ljuds'kych tradycij. Vira v dobrovil'nu spokutnu žertvu, prynesenu Bohom čerez Joho ljuds'ku smert' u Isusi Xrysti, je jedynym sposobom dosjahty našoho prymyrennja z doskonaloju spravedyvistju Joho božestvennoji svjatosti. Takož, kym by vy ne buly, jakym by ne bulo vaše poxodžennja, uspadkovana relihija, vaš narod, vaš rasa, vaš kolir škiry čy vaš mova, abo navit' vaš status sered ljudej, vaše prymyrennja z Bohom vidbuvajet'sja lyše čerez Isusa Xrysta ta dotrymannja Joho včennja, jake Vin zvertaje do svojix učniv do kincja svitu; jak svidčyt' cej dokument.

Vyraz « Otec', Syn i Svjatyj Dux » poznačaje try poslidovni roli, jaki vykonuje jedynyj Boh u svojemu plani spasinnja, zaproponovanomu vynnij hrišnij ljudyni, zasudženij na « druhu smert' ». Cja «trijcja» ne je zibrannjam tr'ox Bohiv, jak virjat' musul'many, ščo vypravdovuje jixnje vidkydannja cijej xrystyjans'koji dohmy ta jiji religiji. Jak « Otec' », Boh je našym tvorcom dlja vsix; jak « Syn », Vin dav Sebe tilo z ploti, ščob spokutuvaty hrixy svojix obranciv zamist' nyx; jak « Svjatyj Dux », Boh, Dux voskresloho Xrysta, pryxodyť, ščob dopomohty svojim obrancjam dosjahty uspixu v jixn'omu navernenni, otrymavšy « osvjačennja, bez jakoho nixto ne pobačyt' Hospoda », zhidno z tym, ščo navčaje apostol Pavlo v Jevr. 12:14; « osvjačennja » maje buty vidokremlene dlja Boha i Bohom. Vono

pidtverdžuje Joho pryjnattja obranciv i projavljajet'sja v dilax Joho viry, tobto v Joho ljubovi do Boha ta Joho natxnennij ta ob'javlenij biblijnij istyni.

Čytannja c'oho dokumenta je važlyvym dlja rozuminnja duže vysokoho rivnja prokljattja , jake tjažije nad narodamy zemli, jixnimi religijnymy instytucijamy ta instytucijamy zaxidnoho xrystyjans'koho svitu, zokrema, čerez jixnje xrystyjans'ke poxožennja ; tomu ščo šljax, prokladenyj Isusom Xrystom, je unikal'nym i vynjatkovym šljaxom spasinnja Božoho zadumu; otže, xrystyjans'ka vira zalyšajet'sja pryvilejovanoju mišennju atak dyjavola ta demoniv.

Po suti, plan spasinnja, zadumanyj Bohom-Tvorcem, prostyj i lohičnyj. Ale religija nabuvaje skladnoho xarakteru, oskil'ky ti, xto jiji navčaje, dumajut' lyše pro vypravdannja svojeji religijnoji koncepciji, i, praktikujučy hrix, často čerez neznannja, cja koncepcija vže zovsim ne vidpovidaje Božym vymoham. V rezul'tati vin vražaje jix svojim prokljattjam, jake vony tlumačat' na svoju korist' i ne čujut' božestvennoho dokoru.

Cej tvir ne maje poklykannja otrymuvaty literaturnu premiju; dlja Boha-Tvorcja johu jedyna rol' poljahaje v tomu, ščob vyprobuvaty svojix obranciv na viru, jaka dozvolyt' jim otrymaty vične žyttja, zdobute Isusom Xrystom. Vy znajdete tut povtorennja, ale ce styl', jakyj Boh vykorystovuje, ščob nav'jazaty ti sami včennja, jaki Vin vidkryvaje čerez rizni obrazy ta symvoly. Ci čyslenni povtorennja je najkraščymy dokazamy jixn'oji dostovirnosti ta svidčat' pro važlyvist', jaku Vin nadaje vidpovidnym iljistrovanym istynam. Prytči, jakyx navčav Isus, pidtverdžujut' cju napolehlyvist' ta ci povtorennja.

U cij praci vy znajdete odkrovennja, dani velykym Bohom-tvorcem, jakyj vidvidav nas pid ljuds'kym imenom Isus z Nazaretu, jakyj pryjšov pid tytulom «pomazannyk», abo «mesija», zhidno z jevrejs'kym «masija», cytovanyj u Dan. 9:25, abo «Xrystos», vid hrec'koho «Xrystos» z pysan' Novoho Zapovitu. U N'omu Boh pryjšov, ščob prynesty svoje doskonalo čyste žyttja v dobrovil'nij žertvi, ščob zatverdyty obrjady žertvoprynesennja tvaryn, jaki pereduvaly Joho pryrodu z časiv pervorodnoho hrixa, skojenoho Jevoju ta Adamom. Termin « pomazannyk » poznačaje toho, xto otrymuje pomazannja Svjatoho Duxa, symbolizovane olijeju olyvkovyx derev. Proroče odkrovennja, dane Bohom jedynym im'jam Isusa Xrysta ta Joho vykupnoji praci, pryxodyt', ščob napravyty Joho obranyx na šljax, jakyj vede do vičnoho žyttja. Bo spasinnja lyše blahodattju ne zavažaje obranyx potrapyty v pastky, pro jaki vony j ne pidozrjujut'. Same tomu, ščob zaveršyty svoju propozyciju blahodati, Boh v im'ja Isusa Xrysta pryxodyt', ščob vidkryty isnuvannja holovnyx pastok, jaki dozvoljajut' Joho ostannim sluham kincja času analizuvaty, sudyty ta čitko rozumity zaplutanu sytuaciju universal'noji xrystyjans'koji religiji, jaka panuje v cju ostannju epoxu zemnoho spasinnja.

Ale perš niž sijaty, neobxidno vyrvaty korinnja; bo pryroda Boha-Tvorcja spotvorena včennjam velykyx monotejistyčnyx religij, pošyrenyx po vsij zemli. Usi vony majut' spil'nu rysu nav'jazuvannja jedynoho Boha šljaxom prymusu i takym čynom svidčat' pro jixnje vidokremlennja ta pro bud'-jaki stosunky z nym. Udavana svoboda, pov'jazana z xrystyjans'koju viroju, zumovlena lyše potočnymy obstavynamy času, ale jak til'ky Boh dozvolyt' demonam dijaty vil'no, cja neterpymist' do tyx, xto ne sliduje za nymy, znovu z'javyt'sja. Jakby Boh xotiv dijaty z prymusu, Jomu bulo b dostatn'o prosto zrobyty Sebe vydymym dlja jixnix očej, ščob otrymaty vid Svojix stvorin', ščob vony korylysja vsij Joho voli. Jakščo Vin ne dijav tak, to ce tomu, ščo Joho vybir obranyx gruntujet'sja vyklučno na vil'nomu vybori ljubyty Joho čy vidkydaty Joho; vil'nomu vybori, jakyj Vin daje vsim Svojim stvorinnjam. A jakščo j isnuje obmežennja, to ce lyše obmežennja pryrodnoho xarakteru obranyx, jakyx Boh ljubovi štovxaje ta pryvabljuje svojeju indyvidual'noju vil'noju pryrodoju. I cja nazva ljubov dobre pasuje

Jomu, bo Vin pidnosyt' jiji, proponujučy Svojim stvorinnjam demonstraciju, vtilenu v žyttja, jaka robyť jiji nezaperečnoju ; ce, proponujučy Svoje žyttja, ščob spokutuvaty, v osobi Isusa Xrysta, hrixy, uspadkovani ta skojeni Joho obranymy vyključno v časy jixn'oho nevihlastva ta slabkosti. Bud'ťe oberežni! Na zemli ce slovo ljubov pryjmaje lyše formu počuttja ta johu slabkosti. Slovo Bože syl'ne ta absolutno spravedylye; ščo maje vse značennja, bo vono pryjmaje formu pryncypu, de počuttja povnistju opanovani. Spravžnja religija, sxvalena Bohom, tomu gruntujet'sja na vil'nomu dotrymanni Joho osoby, Joho dumky ta Joho pryncypiv, vbudovanyx u zakony. Use zemne žyttja pobudovane na Joho fizyčnyx, ximičnyx, moral'nyx, psyxičnyx ta duxovnyx zakonax. Tak samo, jak ideja unyknuty zakonu zemnoho tjažinnja ta zmusyty johu znyknuty nikoly ne spade na dumku ljudyni, jiji dux može harmonijno procvitaty lyše v povazi ta posluxe zakonam i pryncypam, vstanovlenym Bohom-Tvorcem. I ci slova apostola Pavla v 1 Kor. 10:31, takym čynom, cilkom vypravdani: « Čy vy jiste, čy p'jete, čy inše inše robyte, use robit' na slavu Božu ». Zastosuvannja c'oho vil'noho zaprošennja stalo možlyvym zavdjaky tomu faktu, ščo v Bibliji, i til'ky v nij, Boh vyslovyv i ob'javyv svoji božestvenni dumky. I važlyvo vraxovuvaty johu dumku, ščob vykonaty dilo « osvjačennja, bez jakoho », zhidno z Jevr. 12:14, « nixto ne pobačyt' Hospoda ». Inodi johu dumka pryjmaje formu receptu, ale vona ne bil'sh sumnivna, niž dumka likarja-specialista, jakomu ljudy pospišajut' sluxatysja, dumajučy, ščo dijut' u najkraščyx interesax dlja svoho fizyčnoho čy psyxičnoho zdorov'ja (navit' jakščo vony pomyljajut'sja). Boh-Tvorec' — ce, perš za vse, jedynyj spravžnij likar duš, jakoho Vin znaje do najmenšyx detalej. Vin ranyť, ale zciljuje, koly sytuacija spryjatlyva. Ale zreštoju Vin znyščyt' i vynyščyt' use nebesne ta zemne žyttja, jake vyjavylasja nezdatnym ljubyty Joho i, otže, sluxatysja Joho.

Otže, religijna neterpymist' je vykryval'nym plodom xybnoji monotejistyčnoji religiji. Vona je provynoju ta duže serjoznym hrixom, oskil'ky spotvorjuje xarakter Boha, i, napadajučy na N'oho, ryzykuje ne otrymaty Joho blahoslovennja, Joho blahodati ta Joho spasinnja. Odnak Boh vykorystovuje jiji jak byč, ščob pokaraty ta vrazyty nevirujuče abo nevirne ljudstvo. Ja pokladajusja tut na biblijni ta istoryčni svidčennja. Dijsno, pysannja Staroho Zavitu včat' nas, ščo dlja pokarannja nevirnosti svoho narodu, narodu pid nazvoju Izrail', Boh vykorystav narod «fylystymljan», svoho najblyžčoho susida. U naš čas cej narod prodovžuje cju diju pid nazvoju «palestyns'kyj». Pizniše, koly Vin xotiv vyjavyty svij sud i ostatočne zasudžennja c'oho zemnoho plots'koho Izrailju, Vin zaklykav do posluh xaldejs'koho carja Navuxodonosora; ce bulo tryči. Na tret'omu, u 586 roci do našoji ery, narod buv znyščenyj, a ti, xto zalyšyvsja z narodu, buly deportovani do Vavylonu na period «70 rokiv», prorokovanyj u Jer. 25:11. Pizniše, za vidmovu vyznaty Isusa Xrysta svojim mesijeju, nacija znovu bula znyščena ryms'kymy vijs'kamy na čoli z Tytom, spadkojemcem imperatora Vespasiana. V xrystyjans'ku eru, oficijno povernuvšys' do hrixa v 321 roci, xrystyjans'ka vira bula peredana neterpymosti pap z 538 roku. I cja dominujuča katolyc'ka vira šukala svarok z narodamy Blyž'koho Sxodu, jaki staly religijno musul'mans'kymy v tomu ž VI stolitti . Nevirne xrystyjanstvo znajšlo tam postijnoho hriznoho suprotivnyka. Bo religijne protystojannja dvox taboriv podibne do poljusiv, povnistju protyležnyx do kincja svitu. Nevirujučyj takož hordyj i prahne slavy vynjatkovosti; ne otrymujučy jiji vid Boha, vin prypysuje jiji sobi i ne pryjmaje vyklykiv. Cej opys okremoji ljudyni takož xarakteryzuje kolektyvno členiv, jaki naležat' do riznyx zibran' i zbyrajut'sja v riznyx xybnyx religijax. Zasudžennja neterpymosti ne označaje, ščo Boh tolerantnyj. Neterpymist' — ce ljuds'ka praktyka, natxnenna demoničnym taborom. Slovo «tolerantnyj» peredbačaje dumku pro neterpymist', a slovo spravžn'oji viry – ce sxvalennja čy nesxvalennja zhidno z biblijnym pryncypom «tak čy ni». Zi svoho boku, Boh pidtrymuje isnuvannja zla, ne terpljačy johu; vin pidtrymuje johu protjahom pevnoho času

svobody, peredbačeno ho joho planom vyboru svojix obranciv. Tomu slovo «tolerantnist'» stosujet'sja lyše ljudstva, i cej termin z'javysja v Nants'komu edykty Henrixa IV vid 13 kvitnja 1598 roku. Ale pislja zakinčennja času blahodati zlo ta ti, xto joho čynyt', budut' znyščeni. Tolerantnist' zaminyla religijnu svobodu, danu ljudyni Bohom vid samoho počatku.

Ohološujet'sja menju cijěji roboty; dokazy budut' predstavleni ta prodemonstrovani na storinkax.

Boh ta joho tvorinnja

Duxovnyj leksykon, jakyj vykorystovujut' ljudy v Latyns'kij Jevropi, pryxovuje važlyvi poslannja, peredani Bohom. Ce stosujet'sja, perš za vse, slova Apokalipsys, jake v c'omu aspekti vyklykaje v pam'jati velyku katastrofu, jakoji bojat'sja ljudy. Odnak za cym žaxlyvym terminom kryjet'sja pereklad «Ob'javlennja», jake vidkryvaje svojim sluham u Xrysti nezaminni reči, neobxidni dlja jixn'oho spasinnja. Zhidno z pryncypom, ščo ščastja odnyx robyt' neščastjam inšyx, tyx, xto z protyležnoho taboru, poslannja v absolutno protyležnyx naprjamkax duže bahati na uroky i duže často mistjat'sja v najsvjatišomu «Ob'javlenni», danomu apostolu Ivanu.

Inšyj termin, slovo «anhel», pryxovuje važlyvi uroky. Ce francuz'ke slovo poxodyt' vid latyns'koho «angelus», jake same poxodyt' vid hrec'koho «aggelos», ščo označaje poslanec'. Cej pereklad vidkryvaje nam cinnist', jaku Boh nadaje svojim stvorinnjam, svojim analoham, jakyx vin stvoryv vil'ny my ta vidnosno nezaležny my. Oskil'ky žyttja dane Bohom, cja nezaležnist' zberihaje lohični obmežennja. Ale cej termin «poslanec'» vidkryvaje nam, ščo Boh bačyt' svojix vil'nyx analohiv jak žyvi poslannja. Takym čynom, kožna istota predstavljaje poslannja, ščo skladajet'sja z žyttjevoho dosvidu, poznačeno ho osobystym vyborom ta pozycijamy, jaki skladajut' te, ščo Biblija nazyvaje «dušeju». Kožna istota unikal'na jak žyva duša. Bo te, čoho ne znaly perši nebesni analohy, stvoreni Bohom, ti, koho my tradycijno nazyvajemo «anhelamy», tak ce te, ščo toj, xto dav jim žyttja ta pravo žyty, može zabraty jix. Vony buly stvoreni dlja vičnoho žyttja i navit' ne znaly značennja slova smert'. Same dlja toho, ščo vidkryty jim, ščo označaje slovo smert', Boh stvoryv naš zemnyj vymir, u jakomu ljuds'kyj rid, abo Adam, hratyme rol' smertnyx pislja hrixa Edems'koho sadu. Poslannja, jake my predstavljajemo, podobajet'sja Bohovi lyše todi, koly vono vidpovidaje Joho standartam dobra ta pravednosti. Jakščo ce poslannja vidpovidaje Joho standartam zla ta nepravyl'nosti, toj, xto joho nese, je buntivnym typom, jakoho Vin zasudžuje na vičnu smert', tobo na ostatočne znyščennja ta znyščennja vsijeji joho duši.

Biblijna osnova istyny

Boh vvažav za potrebnje ta spravedlyve vidkryty, po-perše, Mojseju vytoky našoji zemnoji systemy, ščob kožna ljudyna znala pro nyx. Tut Vin vkažuje na priorytet duxovnoho navčannja. Cym dijem Vin predstavljaje nam osnovy svojeji istyny, jaki počynajut'sja z reholjuvannja porjadku času. Bo Boh je Bohom porjadku ta blahorodnoji uzgodženosti. Porivnjujučy ce z Joho normamy, my vidkryjemo bezhluzdyj ta neposlidovnyj aspekt našoho nunišňoho porjadku, vstanovlenoho ljudynoju hrixa. Bo same hrix, i vže pervorodnyj hrix, zminjuje vse.

Ale perš za vse važlyvo zrozumity, ščo « počatok », zhadanyj Bohom u Bibliji, i perše slovo knyhy pid nazvoju « Buttja » – « poxodžennja », stosujet'sja ne « počatku » žyttja, a lyše stvorennja vs'oho našoho zemnoho vymiru, jakyj vključaje zirky nebesnoho kosmosu, vsi stvoreni na četvertyj den' pislja samoji Zemli. Beručy do uvahy cju dumku, my možemo zrozumity, ščo cja specyfična zemna systema, v jakij noči ta dni zminjuvatymut' odyň odnoho, stvorena, ščob staty seredovyščem, de Boh, Joho virni obranci ta vorožy tabir dyjavola protystojatymut' odyň odnomu. Cja borot'ba božestvennoho dobra proty zla dyjavola, peršoho hrišnyka v istoriji žyttja, je pryčynoju johu isnuvannja ta osnovoju vs'oho odkrovennja Joho universal'noho ta bahatohrannoho rjativnoho proektu. U xodi cijej roboty vy vidkryjete dlja sebe značennja pevnix zahadkovyx sliv, skazanyx Isusom Xrystom pid čas Joho zemnoho služinnja. Takym čynom, vy pobačyte, naskil'ky velyke značennja vony majut' u velykomu proekti, rozpočatomu jedynym velykym Bohom, tvorcem usix form žyttja ta materiji. Ja zaveršuju cju važlyvu dužku ta povertajusja do temy porjadku času, vstanovlenoho cym verxovnym Volodarem isnuvannja.

Do hrixopadinnja Adam i Jeva žyly, peremežovujučys' poslidovnistju semydennyx tyžniv. Vidpovidno do modeli četvertoji z Desjaty Zapovidej (abo Dekalohu), jaka nahaduje pro ce, s'omyj den' – ce den', osvjačenyj dlja vidpočynku Bohom i ljudynoju, i znajučy s'ohodni, ščo prorokuje cja dija, my možemo zrozumity, čomu Boh napoljahaje na povazi do cijej praktyky. U svojem zahal'nomu plani, jakyj pojasnjuje pryčyny c'oho konkretnoho zemnoho tvorinnja, tyžden', zaproponovana odyncja času, prorokuje sim tysjač rokiv, protjahom jakyx bude zdijsneno velykyj plan universal'noho (i bahatohrannoho) projavu Joho ljubovi ta spravedlyvosti. U cij prohrami, za analohijeju z peršymy

šist'ma dnjamy tyžnja, perši šist' tysjačolit' budut' pidporjadkovani projavu Joho ljubovi ta terpinnja. I, jak i s'omyj den', s'ome tysjačolittja bude prysvjačeno vstanovlennju Joho doskonaloji spravedlyvosti. Ja možu pidsumuvaty cju prohramu tak: šist' dniv (z tysjači rokiv = šist' tysjač rokiv) dlja spasinnja, i s'omyj (= tysjača rokiv) dlja sudu ta znyščennja zemnyx i nebesnyx buntivnykiv. Cej rjativnyj proekt povnistju spyratymet'sja na dobrovil'nu spokutnu žertvu, na jaku pohodyvsja Boh-Tvorec' u božestvennomu zemnomu aspekti osoby, nazvanoji Joho božestvennoju voleju, Isusom Xrystom u hrec'kij versiji abo, zhidno z jevrejs'koju, Isusom Mesijeju.

Do hrixopadinnja, za pervisnoho doskonaloho božestvennoho porjadku, ves' den' skladavsja z dvox poslidovnyx rivnyx častyn; 12 hodyn misjačnoji noči zminjujut'sja 12 hodynamy sonjačnoho svitla, i cej cykl povtorjuet'sja bezkinečno. U našyx teperišnix umovax taka sytuacija sposterihajet'sja lyše dva dni na rik, pid čas vesnjanoho ta osinn'oho rivnodennja. My znajemo, ščo nynišni pory roku zumovleni naxylom zemnoji osi, i takym čynom možemo zrozumity, ščo cej naxyl vynyk jak naslidok pervorodnoho hrixa, skojenoho peršoju paraju, Adamom i Jevoju. Do hrixopadinnja, bez c'oho naxylu, rehuljarnist' božestvennoho porjadku bula doskonalaju.

Povnyj obert Zemli navkolo Soncja vkaže na jednist' roku. U svojemu svidčenni Mojsej rozpovidaje istoriju Vyxodu jevreviv, vyzvolenyx Bohom z jehypets'koho rabstva. I v den' c'oho vidxodu Boh skazav Mojsejevi u Vyx. 12:2: « Cej misjac' bude dlja vas počatkom misjaciv roku; vin bude dlja vas peršym misjacem ». Taka napolehlyvist' svidčyt' pro važlyvist', jaku Boh nadaje cij spravi.

Dvanadcatymisjačnyj misjačnyj kalendar jevreviv kolyavsja z časom, i do sonjačnoho porjadku neobxidno bulo dodaty šče trynadcatyj misjac', ščob vidnovyty uzgodženist' pislja kil'kox rokiv nakopyčennja cijej zatorymky. Jevreji pokynuly Jehypet « ... 14-j den' peršoho misjacija roku », ščo lohično počynalosja u den' vesnjanoho rivnodennja; nazva, jaka točno označaje «vperše».

Cej nakaz, danyj Bohom: « Cej misjac' bude dlja vas peršym misjacem roku », ne je neznačnym, oskil'ky vin zvernennyj do vsix ljudej, jaki pretenduvatymut' na Joho spasinnja do kincja svitu; jevrejs'kyj Izrazil', oderžuvač božestvennoho Odkrovennja, je lyše avanhardom velykoho vselens'koho rjativnoho proektu Joho božestvennoji prohramy. Joho misjačnyj čas zminyt'sja sonjačnym časom Xrysta, zavdjaky jakomu Božyj rjativnyj proekt javljajet'sja u vs'omu johu svitli.

Ideal'ne vidnovlennja cyx božestvennyx standartiv nikoly ne bude dosjahnuto na zemli, naselenij buntivnymy ta zlymy ljud'my. Odnak ce zalyšajet'sja možlyvym v individual'nyx stosunkax, jaki my majemo z Bohom, cym mohutnim nevydymym tvorčym Duxom, jakyj zvelyčuje ljubov tak samo, jak i spravedlyvist'. I kožni stosunky z Nym povynni počynatysja z c'oho pošuku Joho cinnostej i, perš za vse, cinnostej Joho času. Ce akt viry, dosyt' prostyj i bez osoblyvyx zasluh; minimum, jakyj my možemo zaproponuvaty z našoho ljuds'koho boku. I jakščo naš pidxid bude Jomu do vpodoby, to ljubovni stosunky miž tvorinnjam ta johu Tvorcem stajut' možlyvymy. Raj zdobuvajet'sja ne podvyhamy čy čudesamy, a znakamy vzajemnoji uvahy, jaki vyražajut' spravžnju ljubov. Ce te, ščo kožen može vidkryty v dili Isusa Xrysta, jakyj dobrovil'no viddav svoje žyttja jak znak zaklyku, ščob spasty svoho jedynoho uljubljenoho obrancja.

Pislja cijej zaxoplyvoji kartyny božestvennoho porjadku, davajte rozhljanemo žaljuhidnyj aspekt našoho ljuds'koho porjadku. Ce porivnannja tym bil'se neobxidne, tomu ščo vono dozvolyt' nam zrozumity dokory, jaki Boh prorokuvav čerez svoho proroka Danyjila, i jaki Isus u svoju hodynu pidtverdyv jak taki. Sered cyx dokoriv my čytajemo v Dan. 7:25: « Vin zadumaje zminyty časy ta zakony ». Boh znaje lyše odyn standart dlja cyx rečej; ti, jaki Vin sam vstanovyv vid stvorennja svitu, a

potim ob'javv Mojsejevi. Xto navažyvsja včynyty take znuščannja? Dominantnyj režym, jakomu Vin prypysuje « zarozumilist' » ta « uspix joho xytroščiv ». Takož opysanyj jak « inšyj car », syntezy kryterijiv peredbačaje religijnu vladu. Bil'se toho, zvyuvačennja u « peresliduvanni svjatyx » zvužujut' možlyvosti interpretacij i oxopljujut' lyše rymy's'kij paps'kij režym, vstanovlenyj lyše z 538 roku ukazom imperatora Justyniana I. Ale Odkrovennja pid nazvoju Apokalipsys rozkryje toj fakt, ščo cja data 538 roku je lyše naslidkom i prodovžennjam zla, sprjamovanoho proty « časiv i božestvennoho zakonu » z 7 bereznja 321 roku rymy's'kym imperatorom Kostjantynom I. Joho zločyn bude často zhaduvatysja v c'omu doslidženni, oskil'ky cja zla data vnosyt' prokljattja v čystu ta doskonalu xrystyjans'ku viru, vstanovlenu za časiv apostoliv. Cej rozpodil vyny, v estafeti, miž jazyčnyč'kym impers'kym Rymom ta rymo-katolyc'kym paps'kym Rymom je holovnym ključem proročoho odkrovennja, pobudovanoho u svidčennjax, napysanyx Danyjilom. Bo jazyčnyč'kij imperator vstanovyv reštu peršoho dnja, ale ce xrystyjans'kij paps'kij režym. xto religijno nav'jazav joho u « zminenij », osoblyvij ta ljuds'kij formi desjaty Božyx zapovidej.

Osnovna promova: 7 bereznja 321 roku, prokljatyj den' hrixa

I syl'no prokljatyj, bo 7 bereznja 321 roku reštu svjatoho s'omoho dnja Suboty, za nakazom datovanoho imperators'koho ukazu, oficijno zaminyv peršyj den'. U toj čas cej peršyj den' buv prysvjačenyj jazyčnykamy pokloninnju bohu soncja, SOL INVICTVS, abo oburlyvomu NEPRYMERNOMU SONCJU, jake vže bulo ob'jektom pokloninnja jehyptjan pid čas Vyxodu jevrejiv, a takož v Ameryci inkiv ta actekiv, i donyni japonciv (krajina «soncja, ščo sxodyt'»). Dyjaval zavždy vykorystovuje ti sami recepty, ščob pryvesty ljudej do svoho hrixopadinnja ta osudu Bohom. Vin ekspluatuje jixnju poverxovist' ta plots'kyj dux, ščo pryzvodyt' do znevahy do duxovnoho žyttja ta urokiv istoryčnoho mynuloho. S'ohodni, 8 bereznja 2021 roku, koly ja pyšu cju zapysku, potočni podiji svidčat' pro važlyvist' c'oho oburennja, spravžn'oji božestvennoji obrazy velyči, i znovu božestvennyj čas nabuvaje svoho povnoho značennja. Dlja Boha pora roku počynajet'sja navesni ta zakinčujet'sja v kinci zymy, tobto, za našym sučasnym ryms'kym kalendarem, z 20 bereznja do nastupnoho 20 bereznja. Takym čynom, vyjavljajet'sja, ščo 7 bereznja 321 roku bulo dlja Boha 7 bereznja 320 roku, tobto za 13 dniv do vesny 321 roku. Otže, dlja Boha same 320 rik buv oznamenovanyj merzennym včynkom, skojenym proty Joho spravedyvoho ta svjatoho božestvennoho zakonu. Zhidno z Božym časom, 2020 rik je 17-ju ričnyceju (17: čyso sudu) za kil'kistju stolit' vid 320 roku. Tomu ne dyvno, ščo z počatku 2020 roku božestvenne prokljattja vstupylo v ahresyvnu fazu u vyhljadi zaraznoho virusu, jakyj vyklykav paniku na Zaxodi, u suspil'stvi ljudej, čyja dovira ta vira buly povnistju pokladieni na nauku ta jiji prohres. Panika je naslidkom nezdatnosti predstavty efektyvni liky čy vakcynu, nezvažajučy na vysoku texničnu pidhotovku sučasnyx včenyx. Nadajučy cym 17 stolittjam proročoji cinnosti, ja ničoho ne vyhaduju, bo dlja Boha čysla majuť duxovne značennja, jake vin vidkryvaje ta vykorystovuje dlja pobudovy svojix proroctv, i same v Ob'javlenni, rozdil 17 prysvjačenyj temi « sudu nad bludnyceju, ščo sydyt' na bahat'ox vodax ». « Vavylon velykyj » – jiji im'ja, a « velyki vody », pro

jaki jdet'sja, natjakajut' na « ričku Jevfrat », na jaku Boh sprjamovanyj u zvistci « šostoji surmy » z Ob'javlennja 9:13, symvol majbutn'oji Tret'oji svitovoji vijny. Za cymy symvolamy stojat' paps'kyj katolyccyzm i nevirna xrystyjans'ka Jevropa, džerela ta cili Joho hnivu. Borot'ba miž Bohom i ljud'my ščojno rozpočaslasja; zaliznyj horščyk proty hlynjanoho horščyka; rezul'tat bytvy peredbačuvanyj; krašče, vin prorokovanyj i zaprohramovanyj. Jak Boh zbyravsja vidznačyty 1700- riččja 7 bereznja 320 roku (320 dlja n'oho ta johu obranciv; 321 dlja xybno relihijnoho abo profannoho svitu)? Ja davno viryv, ščo ce stanet'sja čerez vstup u svitovu vijnu, ale svitovu vijnu, jaka zakinčyt'sja atomnoju formoju, bo Boh prorokuvav ce tryči: u Dan. 11:40-45, Jezekijilja 38 ta 39, i, narešti, v Ob'javlenni 9:13-21. Borot'ba, jaku Boh vede proty buntivnoho ljudstva z vesny 2020 roku, taka ž, jak ta, jaku vin viv proty jehypets'koho faraona za časiv Mojseja; i kincevyj rezul'tat bude takym samym: voroh Boha vtratyť svoje žyttja, jak faraon, jakyj svoho času bačyv smert' svoho pervistka i vtratyť svoje vlasne. 8 bereznja 2021 roku ja zaznačaju, ščo ce tlumačennja ne zdijsnylosja, ale ja hotuvavsja do n'oho blyžko misjacija, usvidomyvšy za božestvennym natxnennjam, ščo 321 – ce 320 dlja Boha, i ščo, otže, Vin planuvav prokljasty ne lyše den' 7 bereznja 2020 roku, a j uves' rik, do jakoho pryv'jazanyj cej prokljatyj den', zastosovujučy takym čynom dlja c'oho pokarannja pryncyp, navedenyj u Čyslax 14:34: « Jakščo vy doslidžuvaly zemlju sorok dniv, to budete nesty karu za svoji provyny sorok rokiv, po roci za kožen den' ». " .

Ale do c'oho sposterežennja dodajet'sja odne. Naš fal'syvyj kalendar je xybnym ne lyše na rivni počatku roku, vin takož xybnyj ščodo daty narodžennja Isusa Xrysta. Pomylkovo, u V stolitti , černeck' Dionisij Malyj vstanovyv johu na datu smerti carja Iroda, jaka naspravdi vidbulasja v -4 roci johu kalendarja. Do cyx 4 rokiv my povynni dodaty « dva roky », jaki Irod ocinjuvav jak vik Mesiji, jakoho vin xotiv ubyty zhidno z Matvija 2:16: « Todi Irod, pobačyvšy, ščo mudreci z n'oho nasmixalsja, duže rozhnivavsja, i poslav povbyvaty vsix ditej, ščo buly u Viflejemi ta v usix johu okolycjax, vid dvox rokiv i nyžče, za časom , pro jakyj vin retel'no rozpytav mudreciv ». Takym čynom, pid čas vidliku rokiv Boh dodaje 6 rokiv do našoji zvyčnoji xybnoji ta omanlyvoji daty, i narodžennja Isusa zdijsnylosja navezni c'oho roku – 6. V rezul'tati, 320 rik buv dlja n'oho 326, a 17-ta svits'ka ričnycja našoho 2020 roku bula dlja n'oho 2026 rokom vid spravžn'oho momentu narodžennja Isusa Xrysta. Ce čyso 26 je čyslom tetrahramatonu «JaHVE», na ivryti «Jod, Xe, Vav, Xe», jakym Boh nazvav sebe, vidpovidajučy na zapytannja Mojseja: « Jak tebe zvaty? »; ce, zhidno z Vyxid 3:14. Tomu velykyj Boh-tvorec' mav šče odnu pryčynu poznačyty svojeju osobystoju cars'koju pečatkoju cej den', poznačenyj johu vsemohutnim božestvennym prokljattjam; i tak do kincja svitu. Byč zaraznoji xvoroby, ščo z'javysja u c'omu 2026 roci božestvennoho času, ščojno pidtverdyv bezperervnist' c'oho prokljattja, jake nabuvatyme riznyx form protjahom ostannix rokiv žyttja na planeti Zemlja. Tretja jaderna svitova vijna oznamenuje « kinec' » « času jazyčnykiv », prohološenoho Isusom Xrystom u Jevanheliji vid Matvija 24:14: « Cja dobra novyna pro Carstvo bude propovidana po vs'omu svitovi, na svidčennja vsim narodam. Todi pryjde kinec' ». Cej « kinec' » rozpočnet'sja iz zakinčennjam času blahodati; propozycja spasinnja zakinčyt'sja. Vyprobuvannja viry, zasnovane na povazi do svjatoji suboty, ostatočno viddilyť tabir « ovec' » vid taboru « kozliv » z Matvija 25:32-33: « I zberut'sja pered Nym usi narody, i Vin viddilyť jix odnyx vid odnyx, jak pastyr viddiljaje ovec' vid kiz, i postavyt' ovec' pravoruč Sebe, a kozliv livoruč ». Zakon, ščo robyt' obov'jazkovoju Rym's'ku nedilju, zreštoju zasudyť na smert' spravžnix obranyx svjatyx Isusa Xrysta. Cja situacija vykonaje ci slova Danyla. 12:7: « I ja počuv čolovika, odjahnenoho v l'njane vbrannja, ščo stojav na vodi ričky. I vin pidnjav svoju pravycju ta livycju do neba, i kljavsja Tym, Xto žyve vično, ščo ce bude za čas, i časy, i pivčasu, i vse ce zdijsnyt'sja, koly syla svjatoho narodu bude zovsim zlamana ». Z ljuds'koji točky zoru, jixnje

stanovyšče bude beznadijnym, a jixnja smert' nemynučoju. Same todi ci slova Isusa Xrysta cytujúťsja v Matvija. 24:22 staje zrozumilym: « I koly b ti dni ne byly vkoročeni, ne spaset'sja žodna ljudyna; ale zarady vybranyx ti dni budúť vkoročeni » . Rik 6000 zakinčýt'sja raniše 3 kvitnja 2036 roku za božestvennym časom, tobto 3 kvitnja 2030 roku za našym fal'syvym kalendarem, jakyj nastaje čerez 2000 rokiv pislja dnja rozp'jattja Isusa Xrysta, ščo vidbulosja 14-ho dnja pislja počatku vesny 30 roku. I ci « dni » majúť buty « skoročeni », tobto zmenšeni. Ce označaje, ščo data zastosuvannja dekretu pro smert' pereduvatyme cij dati. Tomu ščo same nadzvyčajna sytuacija zobov'jazuje Xrysta bezposeredn'o vtrutytsja, ščob vrjatuvaty svojix obranciv . Todi my povynni vraxovuvaty priorytet Boha, jakyj poljahaje u proslavlenni standartu « času », jakyj vin dav svojemu zemnomu tvorinnju. Same vin nadyxne buntivnykiv ostannix dniv vybraty datu, jaka na kil'ka dniv perevyščýt' peršyj den' vesny 2030 roku, za jakym zaveršujúťsja 6000 rokiv zemnoji istoriji. Todi vynykajúť dvi možlyvosti: data, jaka zalyšatymet'sja nevidomoju do kincja, abo 3 kvitnja 2030 roku, Jake znamenuje maksimal'no možlyvu ta duxovno značušču mežu. Vraxujte, ščo, nezvažajučy na svoju nadzvyčajnu važlyvist', 14-j den' roku rozp'jattja Isusa Xrysta ne pidxodyť dlja poznačennja kincja 6000 rokiv svitovoji istoriji, i tym bil'she počatku 7-ho tysjačolittja . Os' čomu ja viddaju perevahu ta virju vesnjanij dati 21 bereznja 2030 roku, dati « skoročenocho » proročoho času 3 kvitnja abo promižnij dati. Poznačena pryrodoju, stvorenoju Bohom, vesna je vyrišal'noju, koly my xočemo vidraxuvaty 6000 rokiv ljuds'koji istoriji; ščo staje možlyvym z momentu hrixopadinnja Adama ta Jevy. U biblijnij istoriji Buttja dni, ščo peredувatly cij peršij vesni, byly vičnymy dnjamy. Čas, vidraxovanyj Bohom, - ce čas zemli hrixa, i 6000 rokiv, jaki prorokuje tyžden', počynajúťsja na počatku peršoji vesny i zakinčat'sja naprykinci ostann'oji zymy. Same navesni rozpočavsja vidlik 6000 rokiv. Čerez hrix zemlja naxylyla svoju vis' na 23° 26', i mohla rozpočatysja zmina pir roku. U jevrejs'kyx svjatax Staroho Zavitu dominujúť dva svjata: ščotyžneva Subota ta Pesax. Ci dva svjata symvolizujúťsja čyslamy «7, 14 ta 21» «7-ho , 14-ho ta 21- ho » dniv, jaki predstavljajúť try fazy planu božestvennocho spasinnja: tema ščotyžnevoji Suboty z Ob'javlennja 7, jaka prorokuje nahorodu obranyx svjatyx dlja «7»; vykupna robota Isusa Xrysta, jaka je zasobom prynesennja cijejij nahorody dlja «14». Zauvažte, ščo u svjati Pesax, Jake tryvaje 7 dniv, 15- j ta 21-j dni – ce dvi Suboty myrs'koji bezdijal'nosti. A potrijne čyslo «7» abo «21» poznačaje kinec' peršyx 7000 rokiv i vxid u vičnist' novoho božestvennocho tvorinnja na onovlenij zemli zhidno z Odkr. 21; ce čyslo 21 symvolizuje doskonalist' (3) povnoty (7) žyttjevocho proektu, jakyj buv metoju, jakoji prahnuv Boh. V Odkr. 3, virši 7 i 14 poznačajúť vidpovidno počatok i kinec' instytuciji Adventystiv s'omoho dnja ; znovu ž taky, dvi fazy tijeji ž osvjačenoji temy. Tak samo, Odkr. 7 rozhljadaje temu zapečatuvannja obranyx adventystiv, a Odkr. 14 predstavljaje poslannja tr'ox anheliv, jaki pidsumovujúť jixnju vselens'ku misiju. Takym čynom, u 30-mu roci kinec' 4000 rokiv zaveršyvsja navesni, i z čysto symvoličnyx pryčyn Isus buv rozip'jatyj čerez 14 dniv pislja 21 bereznja cijejij vesny 30-ho roku, tobto 36-ho dlja Boha. Čerez ci pryklady Boh pidtverdžuje, ščo «7» suboty ta «14» spokuty hrixiv obranyx Isusom Xrystom nerozdil'ni. Takym čynom, koly v kinci «7» suboty piddajet'sja napadu, Xrystos-vykupitel' «14» letyt' jomu na dopomohu, ščob proslavyty joho, 14 maksimal'nyx «dniv», jaki rozdilatymut' ci dvi daty, budúť « skoročeni », tobto skasovani, ščob vrjatuvaty joho ostannix virnyx obranyx.

Perečytujučy Matvija 24, meni zdalosja, ščo poslannja Xrysta zvernene, zokrema, do Joho učniv naprykinci svitu, tobto do nas, xto žyve v ci ostanni roky. Virši z 1 po 14 oxopljujúť čas do času « kincja ». Isus prorokuje nyzku vijn, pojavu lžeprorokiv ta ostatočne duxovne oxolodžennja. Potim, virši z 15 po 20, u podvijnomu zastosuvanni, stosujúťsja jak rujnuvannja Jerusalyma, zdijsnenoho rymljanamy v 70 roci, tak i ostatočnoji ahresiji narodiv proty jevrejstva obranyx, jaki dotrymujúťsja

svjatoji Božoji suboty. Pislja c'oho, virš 21 prorokuje jixnju ostannju « velyku skorbotu »: « Bo todi bude velyka skorbota, jakoji ne bulo vid počatku svitu až donyni, i ne bude ». Zauvažte, ščo cja točnist' « i ščo nikoly ne bude » zaboronjaje zastosuvannja do časiv apostoliv, oskil'ky ce superečylo b včennju Dan. 12:1. Ce označaje, ščo dvi cytaty stosujut'sja odnoho j toho ž vykonannja v ostann'omu zemnomu vyprobuvanni viry. U Dan. 12:1 vyraz identyčnyj: « Toho času povstane Myxajil, velykij knjaz', ščo stojit' za syniv tvoho narodu; i bude čas lyxa, jakoho ne bulo vidtodi, jak je narod, až do toho času . Toho času tvij narod bude vrjatovanyj, kožen, xto bude znajdenyj zapysanym u knyzi ». « Lyxo » bude nastil'ky velykym, ščo « dni » dovedet'sja « skorotyty », zhidno z viršem 22. Virš 23 vkazuje na standart spravžn'oji viry, jaka ne viryt' u spontanni javyšča Xrysta na zemli: « Tomu, koly vam skažut': Os' Vin u pustyni, ne vyxod'te; os' Vin u kimnatax, ne virte c'omu ». U tu samu ostannju epoxu spirytyzm pomnožit' svoji « čudesa » ta svoji omanlyvi ta spokuslyvi pryvydy lžexrysta, jaki ponevoljat' pohano navčeni duši: « Bo postanut' lžexrysty ta lžeproroky, i dadut' velyki oznaky ta dyva, ščob obduryty , jakščo možlyvo, j vybranyx »; ščo pidtverdžujet'sja v Ob'javlenni 13:14: « I vin obmanuv tyx, xto žyve na zemli, oznakamy, jaki jomu dano bulo čynyty pered zvirom, kažučy tym, xto žyve na zemli, ščob vony zrobyly obraz zvira, jakyj mav ranu vid meča i živ ». Virš 27 nahaduje pro mohutnju ta peremožnu pojavu božestvennoho Xrysta, a virš 28 prorokuje « benket », zaproponovanyj xyžakam pislja joho vtručannja. Bo buntivnyky, jaki vyžyvut' do joho pryxodu, budut' znyščeni ta viddani na jizu « ptaxam nebesnym », jak navčaje Ob'javlennja 19:17-18 ta 21.

Tut ja pidsumovuju ce absolutno nove rozuminnja božestvennoho tvorinnja. Vstanovljujučy peršyj tyžden', Boh zakripljuje jednist' dnja, jakyj skladajet'sja z noči temrjavj ta dnja svitla, sonce osviltljuvatyme joho lyše z 4-ho dnja . Nič prorokuje vstanovlennja hrixa na zemli čerez majbutnju nepokoru Jevy ta Adama. Do c'oho aktu hrixa zemne tvorinnja maje vični karakterystyky . Zi skojennjam hrixa vse zminjujet'sja, i može rozpočatysja vidlik 6000 rokiv, tomu ščo Zemlja naxyljajet'sja navkolo svojeji osi, i sprac'ovuje pryncyp zminy pir roku. Zemne tvorinnja, prokljate Bohom, todi nabuvaje svojeji vičnoji karakterystyky , jaku my znajemo. 6000 rokiv, rozpočati peršoju vesnoju, poznačenoju hrixom, zaveršat'sja vesnoju 6001 roku povernennjam u božestvennij slavi Isusa Xrysta. Joho ostannij pryxid vidbudet'sja « peršoho dnja peršoho misjacija » peršoho roku 7-ho tysjačolittja .

Tym ne menš, 7 bereznja 2021 roku, v našomu fal'syvomu ljuds'komu kalendari, ščojno relihijno oznamenuvavsja vizytom Papy Francyska do sxidnyx xrystyjan, jakyx pereslidujut' v Iraku musul'mans'ki ekstremisty. Na cij zustriči vin nahadav musul'manam, ščo vony majut' toho samoho Boha, ščo j Avraam, i vvažaje jix svojimy «bratamy». Ci slova, jaki tišat' zaxidnyx nevirujučyx, je ne menš velyčeznym oburennjam dlja Isusa Xrysta, jakyj viddav svoje žyttja jak žertvu za proščennja hrixiv svojix obranciv. I ce vtorhnennja lidera katolyc'kyx «xrystyjan»-«kolyšnix xrestonosiv» na jixnju terytoriju može lyše posylyty hniv islamistiv. Ci myrni diji Papy pryzvedut' do dramatyčnyx naslidkiv, prorokovanyx u Dan. 11:40, – posylennja «zitknennja» musul'mans'koho «carja pivdnja» z paps'koju Italijeju ta jiji jevrops'kymy sojuzykamy. I z cijej točky zoru, ekonomičnyj krax Franciji ta vsix zaxidnyx krajn xrystyjans'koho poxodžennja, spryčynenyj jixnimy lideramy čerez virus Covid-19, zminyt' balans syl i zreštoju dozvolyt' zaveršyty «Tretju svitovu vijnu», vidkladenu na kinec' ostannix 9 rokiv, jaki šče poperedu. Na zaveršennja, davajte pam'jataty, ščo, spryčynyvšy epidemiju čerez Covid-19 ta jiji evoljuciju, Boh vidkryv šljax do prokljattja, jake malo karakteryzuvaty ostanni desjat' rokiv istoriji ljudstva na zemli.

Odnak, 7 bereznja 2021 roku oznamenuvavsja aktamy nasyľstva z boku molodi miž vorohujučymy bandamy ta proty policejs'kych orhaniv u kil'kox francuz'kych mistax. Ce pidtverdylo prohres do zahal'noho protystojannja; pozycji obox storin buly neprymyrymy, bo nesumisni. Ce naslidok zitknennja dvox diametral'no protyležnyx kul'tur: zaxidnoji svits'koji svobody proty suspil'stva holovoriziv ta kapo pivdennyx krajin, jaki takož tradycijno ta nacional'no je musul'mans'kymy. Nazrivaje trahedija, jak Covid-19, vid jakoji nemaje likiv.

Ščob zaveršyty sposterežennja za merzennym porjadkom, uzakonenym ljudstvom, my povynni zaznačyty: zminu roku pislja 12-ho misjacija , jakyj nazyvajet'sja 10-m misjacom (hruden'), na počatku zymy; zminu dnja posered noči (opivnič); lyše točnyj i rehuljarnyj vidlik hodyn zalyšajet'sja pozytyvnym. Takym čynom, prekrasnyj božestvennyj porjadok znyk čerez hrix, zaminenyj hrišnym porjadkom, jakyj, u svoju čerhu, znykne, koly slavnyj Boh-tvorec' z'javyt'sja dlja zvedennja raxunkiv, abo naprykinci peršyx šesty tysjač rokiv, navesni 2030 roku, dlja obmanutyx ljudej, abo navesni 2036 roku, v den' spravžn'oho narodžennja našoho Hospoda i Spasytelja Isusa Xrysta, dlja svojix obranciv.

Vstanovlenyj i sposterežuvanyj bezlad svidčyt' pro božestvenne prokljattja, jake tjažije nad ljudstvom. Bo z času naxylu Zemli občyslennja času vtratylo svoju stabil'nist' i rehuljarnist', hodyny noči ta dnja postijno zminjуют'sja odyň na odnoho: to zbil'šujut'sja, to zmenšujut'sja.

Porjadok, u jakomu Boh-Tvorec' orhanizovuje svij plan spasinnja, šče bil'she vidkryvaje nam duxovni priorytety, jaki Vin proponuje ljudyni. Vin vyrišyv javyty svoju velyčnu ljubov, viddavšy svoje žyttja jak vykup v Isusi Xrysti pislja 4000 rokiv zemnoho dosvidu ljudyny. Robljačy ce, Boh kaže nam: «Spočatku pokažit' meni svoju sluxnjanist', a Ja pokažu vam svoju ljubov».

Na Zemli ljudy zminjуют' odyň odnoho, vidtvorjujučy ti sami plody xarakteru, prote pokolinnja ostann'oho času, v jakyj my vstupyly u 2020 roci, maje osoblyvist'; pislja 75 rokiv myru v Jevropi ta nejmovirnogo neščodavn'oho rozvytku henetyčnoji nauky, cilkom lohično, ščo jevropci ta jixni naščadky zi SŠA, Avstraliji ta Izrazilju poviryly, ščo možut' vyrišyty vsi problemy zi zdorov'jam, jixni suspil'stva stajut' vse bil'si i bil'si očyščeny. Novym je ne napad zaraznoho virusu, a povedinka lideriv rozvynenyx suspil'stv. Pryčynoju takoji povedinky straxu je jixnja sxyl'nist' do media-bombarduvannja narodiv Zemli, i sered cyx media - novi media abo social'ni mereži, ščo z'javljajut'sja na pavutyňi, ščo utvorjuje vil'ne internet-spil'kuvannja, na jakomu my znaxodymo bil's-menš čitkyx movnykiv. Takym čynom, ljudstvo potrapylo v pastku svojix nadmirnostej svobody, jaki povertajut'sja do n'oho jak prokljattja. U SŠA ta Jevropi nasyľstvo nalaštovuje etnični spil'noty odna proty odnoji; tam vidnovljujet'sja prokljattja dosvidu " Vavylons'koji bašty "; šče odyň nezaperečnyj božestvennyj urok, jakyj ne buv zasvojenyj, adže, poxodjačy vid odnijeji pary, jaka obov'jazkovo rozmovljala odnijeju movoju, do c'oho vynnogo dosvidu, my bačymo ce j s'ohodni, ljudstvo rozdilene čyslennymy movamy ta dialektamy, stvorenymy Bohom i rozkydanymy po vsij zemli. I tak, Boh ne prypryňv tvoryty pislja peršyx semy dniv tvorinnja; vin vse šče stvoryv bahato, ščob prokljasty, a inodi j blahoslovyty svojix obranciv, prykladom čoho je manna, zaproponovana v pusteli synam Izrazilja.

Odnak, svoboda po suti je dyvovyžnym darom vid našoho Tvorca. Same na nij gruntujet'sja naša vil'na viddanist' Joho spravi. I tut, slid vyznaty, cja povna svoboda peredbačaje isnuvannja vypadku, oskil'ky Boh žodnym čynom ne vtručajet'sja v neji; slovo, v jake bahato virujučyx vzhali ne virjat'. I vony pomyljajut'sja, tomu ščo Boh zalyšaje značnu častynu svoho tvorinnja na volju vypadku, i perš za

vse, rol' probudžennja v obranyx rozuminnja Joho ob'javlenyx nebesnyx norm. Vyznačyvšy svojix obranciv, Tvorec' bere na sebe vidpovidal'nist' za nyx, ščob vesty jix i navčaty jix Svojim istynam, jaki hotujut' jix do vičnoho nebesnoho žyttja. Vady rozvytku ta potvornosti, ščo sposterihajut'sja pry narodženni ljuds'kyx istot, dovodjat' diju vpadku, jakyj u procesi rozmnožennja vydu porodžuje henetyčni pomylky z bil's-menš serjoznymy naslidkamy. Pošyrennja vydiv bazujet'sja na impul'si reproduktyvnyx lancjuhiv, jaki čas vid času porodžujut' pomylky vidpovidnosti; ce vključaje pryncyp spadkovosti abo nezaležno vid vpadku žyttja. Korotše kažučy, jakščo ja zavdjačuju svojeju viroju možlyvosti vil'noho žyttja, to, navpaky, vynahorodoju ta žyvlennjam cijeji viry ja zavdjačuju ljubovi Boha ta iniciatyvam, jaki vin vže zrobyv i prodovžuje robyty, ščob spasty mene.

V istoriji Joho zemnoho tvorinnja den', jakyj bude prokljatyj Bohom, z'javljajet'sja peršym u tyžni; joho dlja napysana: joho metoju bude « viddilyty svitlo vid temrjavy ». Obranyj lžexrystyjanamy, ščob superečyty Božomu vyboru osvjatyty s'omyj den', cej peršyj den' povnistju vykonav svoju rol' «poznačky» nepokirnoho buntivnoho taboru v Ob'javlenni 13:15. Naskil'ky nedilja peršoho dnja prokljata Bohom, nastil'ky subota s'omoho dnja blahoslovenna ta osvjačena Nym. I ščob zrozumity cju protyležnist', my povynni pryjnaty dumku pro Boha, jaka je znakom osvjačennja Nym i dlja N'oho. Subota stosujet'sja s'omoho dnja, i ce čyso sim, «7», symvolizuje povnotu. Pid cym terminom povnota Boh vkladaje dumku pro metu, dlja jakoji Vin stvoryv naš zemnyj vymir, a same: podolannja hrixa, joho osud, joho smert' ta joho znyknennja. I v c'omu plani ci reči budut' povnistju zdzišneni protjahom 7-ho tysjačolittja, jake prorokuje ščotyžneva subota. Tomu cja meta važlyviša dlja Boha, niž zasoby vykuplennja, za dopomohoju jakyx vin vykupyť žyttja zemnyx obranyx i jaki vin zdzišnyt' osobysto, v Isusi Xrysti, cinoju žaxlyvyx straždan'.

Os' šče odna pryčyna, čomu Boh kaže v Ekl. 7:8: « Kinec' reči kraščyj za jiji počatok ». U Butti poslidovnist' u porjadku «nič-den'» abo « večir-ranok » pidtverdžuje cju božestvennu dumku. V Is. 14:12, pid pokrovom carja Vavylonu, Boh kaže dyjavolu: « Jak ty vpav z neba, zor'ko rankova, synu zori! Ty zrubanyj na zemlju, ty, ščo peremih narody! » Vyras, jakym Boh nazyvaje joho « zor'ko rankova », natjakaje na te, ščo vin porivnuje joho z «soncem» našoji zemnoji systemy. Vin buv joho peršym tvorinnjam i pid pokrovom carja Tyru, Jez. 28:12 rozpovidaje pro joho pervisnu slavu: « Synu ljuds'kyj, spivaj plač pro carja Tyru! Skažeš jomu: Tak hovoryť Hospod' Boh: Ty zapečatať doskonalist', ty buv povnyj mudrosti ta doskonalij u krasi ». Cja doskonalist' mala znyknyty, zaminyvšys' buntivnoju povedinkoju, jaka zrobyla joho vorohom, dyjavolom i protyvnykom, satanoju, zasudženym Bohom, bo virš 15 prohologuje: « Ty buv doskonalij u svojix dorohax vid dnja svoho stvorennja, až do toho, jak u tobi znajšlosja bezzakonnja ». Takym čynom, toj, koho vvažaly « rann'oju zirkoju », pidštovxnuv nevirnyx ljudej šanuvaty jak božestvo « rann'oju zirkoju » božestvennoho tvorinnja: obožnene «Neperemožne Sonce» rym's'koho kul'tu, jakomu poklonjajet'sja majže vse zaxidne xrystyjanstvo. Boh znav šče do svoho stvorennja, ščo cej peršyj anhel povstane proty n'oho, i, nezvažajučy na ce, vin stvoryv joho. Tak samo, naperedodni svojeji smerti Isus oholosyv, ščo odyň z 12 apostoliv zradyť joho, i vin navit' prjamo skazav Judi: «Ščo b ty ne robyv, roby ce švydko!» «Ce dozvoljaje nam zrozumity, ščo Boh ne prahne pereškodyty svojim tvorinnjam vyslovljuvaty svij vybir, navit' koly vin superečyt' Joho vlasnomu. Isus takož zaproponuvav svojim apostolam zalyšyty Joho, jakščo ce jixnje bažannja. Same dozvoljajučy svojim tvorinnjam povnu svobodu vyražaty sebe ta rozkryvaty svoju pryrodu, Vin može obraty svojix obranciv za jixnju prodemonstrovanu virnist' i zreštoju znyščyty vsix svojix nebesnyx i zemnyx vorohiv, nehidnyx i bajdužyx».

Pervorodnyj hrix

Rešta peršoho dnja nabuvaje velyčeznoho značennja v našu xrystyjans'ku epoxu, oskil'ky vona stanovyt' « hrix », vidnovlenyj z 7 bereznja 321 roku, i staje oznakoju taboru, jakyj povstav proty osvjačenohe taboru Boha. Ale cej « hrix » ne povynen zmušuvaty nas zabuvaty pro pervorodnyj « hrix », jakyj pryrikaje ljudstvo na smert' u spadok z časiv Adama ta Jevy. Prosvitlenyj Duxom, cja tema pryvela mene do vidkryttja važlyvyx urokiv, pryxovanyx u knyzi Buttja. Na rivni sposterežennja knyha vidkryvaje nam poxodžennja tvorinnja v rozdilax 1, 2, 3. Symvolične značennja cyx čysel vse šče cilkom vypravdane: 1 = jednist'; 2 = nedoskonalist'; 3 = doskonalist'. Ce zasluhovuje na pojasnennja. Buttja 1 stosujet'sja stvorennja peršyx 6 dniv. Jixnje vyznačennja « večirnij ranok » matyme sens lyše pislja hrixa ta prokljattja zemli, jaka stane vladoju, kerovanoju dyjavolom, ščo bude temoju Buttja 3, bez jakoji vyraz « večirnij ranok » ne matyme značennja na zemnomu rivni. Nadajučy pojasnennja, rozdil 3 stavyt' pečatku doskonalosti na ce božestvenne odkrovennja. Podibno do c'oho, v But. 2, tema s'omoho dnja, suboty, abo, točniše, vidpočynku Boha i ljudyny na s'omyj den', takož maje sens lyše pislja pervorodnohe «hrixa», skojenohe Jevoju ta Adamom u But. 3, ščo daje jij sens isnuvannja. Takym čynom, paradoksal'no, bez svoho vypravdannja, navedenohe v But. 3, osvjačena subota zasluhovuje na svij symvol «2» nedoskonalosti. Z us'oho c'oho zrozumilo, ščo zemlja bula stvorena Bohom, ščob buty zaproponovanoju dyjavolu ta johu demonam, ščob zli plody jixnix duš mohly materializuvatysja ta z'javytysja pered očyma vsix: Boha, anheliv i ljudej, i ščob anhely ta ljudy mohly obraty svij bik.

Cej analiz sponukaje mene zaznačyty, ščo vstanovlennja s'omoho dnja, osvjačenohe vidpočynkom, prorokuje prokljattja zemnohe « hrixa », vstanovlenohe v But. 3, oskil'ky sama zemlja prokljata Bohom, i tomu lyše z momentu, koly smert' ta jiji proces vražajut' jiji, jiji čas u šist' tysjač rokov i tysjača rokov s'omoho tysjačolittja nabuvajut' značennja, pojasnennja, vypravdannja. Dorečno zaznačyty os' ščo: do zemnohe tvorinnja, na nebesax, konflikt vže protystavljaje tabir dyjavola taboru Boha, ale lyše smert' Isusa Xrysta zrobyt' indyvidual'nyj vybir ostatočnym; ščo stane vydymym čerez vyhnannja z nebes buntivnykiv, zasudženyx vidtodi na smert' u zemnomu tvorinni. Odnak na nebesax Boh ne orhanizuvav žyttja anheliv za čerhuvannjam « večoru ta ranku », oskil'ky nebo predstavljaje johu vičnu normu; tu, jaka peremože ta tryvatyme dlja johu obranciv vično. Zitknuvšys' z cymy danymy: jak ščodo zemli do hrixa? Okrim čerhuvannja « večora ta ranku », jiji norma takož je normoju nebes, tobtto, očevydno, žyttja vidbuvajet'sja u vičnij normi; vehans'ki tvaryny, vehany-ljudy, i bez smerti, jaka bude platoju za hrix, dni jdut' za dnjamy, i ce može tryvaty vično.

Ale v But. 2 Boh vidkryvaje nam svij porjadok tyžnja, jakyj zakinčujet'sja s'omoho dnja vidpočynkom dlja Boha ta dlja ljudyny. Ce slovo «vidpočynok» poxodyt' vid dijeslova «prypynjaty» i stosujet'sja jak robit, vykonanyx Bohom, tak i robit, vykonanyx ljud'my. Vy možete zrozumity, ščo do hrixopadinnja ni Boh, ni ljudy ne mohly vidčuvaty vtomy. Tilo Adama ne zaznavalo bolju, vtomy čy bud'-jakoho bolju. Teper semydenni tyžni zminjuvaly ody odnohe ta vidtvorjuvaly sebe, jak vičnyj cykl, za vynjatkom toho, ščo poslidovnist' « večir i ranok » poznačala riznycju z nebesnoju normoju Carstva Božoho. Cja riznycja, takym čynom, mala na meti proročo rozkryty prohamu, rozroblenu velykym Bohom-tvorcem. Tak samo, jak svjato «Jom-Kipur» abo «Den' Spokuty» ščoroku vidnovljuvalosja sered jevreviv i prorokovalo kinec' hrixa čerez johu spokutu, zdzijsnenu smertju Isusa Xrysta, tak i ščotyžneva

subota prorokuje nastannja s'omoho tysjačolittja, momentu, koly Boh ta joho obranci uvijduť u spravžnij vidpočynok, tomu ščo buntivnyky buduť mertvi, a zlo bude peremožene. Odnak obrani vse šče sturbovani « hrixom », oskil'ky razom z Xrystom vony povynni sudyty « hrixy » ta hrišnykiv, jaki na toj čas spytymut' smertnym snom. Tomu, jak i šist' popередnix dniv, s'omyj den' pomiščenij pid znakom « hrixa », jakyj oxopljuje ta stosujet'sja semy dniv us'oho tyžnja. I lyše na počatku vos'moho tysjačolittja, pislja toho, jak hrišnyky buduť pohlynuti « vohnem druhoji smerti », na onovlenij zemli rozpočet'sja vičnist' bez « hrixa ». Jakščo sim dniv poznačeni hrixom i prorokujut' 7000 rokiv, to vidlik cyx 7000 rokiv može rozpočatysja lyše z utveržennja hrixa, vyjavlenoho v But. 3. Takym čynom, zemni dni bez hrixa ne vidpovidajut' normi ta lohici poslidovnosti « večir-ranok » abo « temrjava-svitlo », i oskil'ky cej čas bez « hrixa », vin ne može uvijty do 7000 rokiv, zaprogramovanyx i prorokovanyx dlja « hrixa » semydennym tyžnem.

Ce včennja pidkresljuje važlyvist' diji, jaku Boh prypysuje ryms'komu papstvu v Dan. 7:25: « Vin zadumaje zminyty časy ta zakon » . « Zmina časiv », vstanovlenyx Bohom, pryzvodyť do nemožlyvosti rozkryty proročyj charakter ščotyžnevoji suboty « zakonu » Božoho. I same ce Rym robyť z časiv Kostjantyna I , z 7 bereznja 321 roku, nakazujučy ščotyžnevij vidpočynok u peršyj den' zamist' s'omoho. Dotrymujučys' ryms'koho porjadku, hrišnyk ne zvil'najet'sja vid pervorodnoho «hrixa » , uspadkovanoho vid Adama ta Jevy, ale, krim toho, vin bere na sebe dodatkovyj « hrix », c'oho razu dobrovil'nyj , ščo zbil'šuje joho provynu pered Bohom.

Porjadok času « večir-ranok » abo « temrjava-svitlo » – ce koncepcija, obrana Bohom, i pidkorennja c'omu vyboru spyryaje ta upovnovažuje dostup do proročoji tajemnyci Bibliji. Niščo ne zmušuje ljudynu pryjnaty cej vybir, i dokazom c'oho je te, ščo ljudstvo vyrišylo vidznačaty zminu dnja opivnoči, abo čerez 6 hodyn pislja vesnjanoho zaxodu soncja; ščo prorokuje tabir tyx, xto prokydajet'sja zanadto pizno dlja slavnogo povernennja Xrysta, Narečenoho z pryčči pro desjat'ox div. Tonki poslannja, dani Bohom, takym čynom, perebuvajut' poza Joho intelektual'nym dosjažnistju. Ale dlja Joho obranciv porjadok božestvennoho času vysvitljuje vsi Joho prorocstva, i osoblyvo prorocstvo Odkrovennja, na počatku jakoho Isus predstavljaje sebe jak « al'fu ta omehu », « počatok abo počatok i kinec' ». Kožen den', ščo mynaje v našomu žytti, prorokuje Božyj plan, jakyj Vin pidsumovuje v But. 1, 2 ta 3, oskil'ky « nič » abo « temrjava » predstavljaje šist' myrs'kyx dniv, predstavlenyx u But. 1, todi jak božestvennyj spokij, vstanovlenyj u But. 2, spoviščaje pro čas « svitla ». Same za cym pryncypom, zhidno z Dan. 8:14, čas xrystyjans'koji ery podiljajet'sja na dvi časty: čas duxovnoji « temrjavy » miž 321 rokom, koly vstanovljujet'sja « hrix » proty suboty, i 1843 rokom, koly počynajet'sja čas « svitla » dlja obranyx z cijej daty do povernennja Isusa Xrysta navesni 2030 roku, koly, jak u But. 3, jak Vsemohutnij Boh-Tvorec', vin pryxodyť sudyty miž obranymy ta buntivnykamy, « vivcjamy ta kozlamy », jak vin sudyv miž « zmijem, žinkoju ta Adamom ». Podibno do c'oho, v Ob'javlenni temy « Poslan' do semy Cerkov », « Semy pečatok » ta « Semy surem » prorokujut' « temrjavu » dlja peršyx šesty ta božestvenne « svitlo » dlja s'omoho ta ostann'oho stupenja kožnoji z cyx tem. Ce nastil'ky pravda, ščo v 1991 roci oficijne vidkydannja c'oho ostann'oho «svitla» instyucijnym adventyzmom, svitla, jake Isus dav meni z 1982 roku, sponukalo Joho skazaty Jomu v Poslanni do « Laodykiji » v Ob'javlenni 3:17: « Bo ty kažeš: “Ja bahatyj i rozbahativ, i ni v čomu ne maju potreby ”, a ne znaješ, ščo ty neščasnyj, i neščasnyj, i vbohyj, i slipyj, i holyj ... ». Oficijni adventysty zabuly cju cytatu, navedenu v 1 Petra 4:17: « Bo čas nastav sud počatysja z domu Božoho ». Jakščo ž vin počynajet'sja z nas, to jakyj bude kinec' tyx, xto ne sluxajet'sja Jevanhelija Božoho? «Cja instyucija isnuje z 1863 roku, i Isus blahoslovyyv jiji stvorennja u « Filadel'fij's'kyj » čas, u 1873 roci. Zhidno z božestvennym pryncypom « večir-ranok » abo « temrjava-svitlo », ostannja i s'oma

epoxa, symbolizovana nazvoju « Laodykija », mala buty časom velykoho božestvennoho « svitla », i cja robota je dokazom c'oho, velyke « svitlo » spravdi pryjšlo, ščob osvityty prorokovani tajemnyci v cju ostannju epoxu, za raxunok oficijnoji vsesvitn'oji adventysts'koji instytuciji. Nazva « Laodykija » cilkom vypravdana, oskil'ky vona označaje «sudženyj narod abo narod sudu». Ti, xto ne naležyt' abo bil'se ne naležyt' Hospodu, zasudženi pryjednuvatysja do pryxyl'nykiv «dnja, prokljatoho Bohom». Pokazujučy sebe nezdatnymy rozdilyty z Bohom Joho spravedlyve zasudžennja rym'skoji «nedili», subota bil'se ne zdavatymet'sja jim takuju ž važlyvoju, jak u blahoslovennyj čas jixn'oho xreščennja. Poslannja, dane Isusom Xrystom svojij služnyci Ellen H. Uajt u johu knyzi «Ranni pysannja» ta u johu peršomu vydinni, vyslovylo cju situaciju tak: «vony vtratyly z polja zoru i metu, i Isuse... Vony porynuly u nečestyvyj svit i bil'se jix ne bulo vydno.

U Buttja 2 prorokujet'sja čas « svitla », i cej rozdil Buttja počynajet'sja z osvjačennja « s'omoho dnja ». Vin zakinčujet'sja viršem 25: «I čolovik, i žinka johu buly nahi, i ne soromylysja ». Zv'jazok miž cymy dvoma temamy pokazuje, ščo vidkryttja jixn'oji fizyčnoji nahoty bude naslidkom zaraxuvannja « hrixa », jakyj vony skojit', i jakyj, jak opysano v But. 3, takym čynom postaje jak pryčyna smertnoji duxovnoji nahoty. Porivnjujučy ce včennja z včennjam « Laodykiji », my vyjavljajemo, ščo subota pov'jazana z « hrixom », jakyj robyt' ljudynu « nahoju ». U c'omu ostann'omu konteksti praktyka suboty bil'se ne je dostatn'oju dlja zberežennja blahodati Xrysta, oskil'ky, proponujučy svoje povne proroče svitlo oficijnym adventysts'kym vlastjam miž 1982 i 1991 rokamy, potreba Isusa Xrysta zrosła, i vin xoče, ščob na cej čas, praktykujučy svoju svjatu subotu, obranyj, hidnyj johu blahodati, viddav svoju zacikavlenist', svij čas, svoje žyttja i vsju svoju dušu za svoji odkrovennja, prorokovani v Danyjili ta Ob'javlenni ; ale takož u vsij ob'javlenij Bibliji, jaka stanovyt' johu « dvox svidkiv » zhidno z Ob'javlennjam 11:3.

Bože svidčennja, dane na zemli

Xoč by jak važlyvo bulo, vizyt Boha do ljudstva v podobi Isusa Xrysta ne povynen zmušuvaty nas zabuty pro johu poperednij vizyt za časiv Mojseja. Bo same v c'omu dalekomu konteksti Boh vidkryv jomu poxodžennja zemnoho vymiru. I jak odkrovennja, dane Bohom, opovid' z knyhy Buttja taka ž važlyva, jak i Odkrovennja, dane apostolu Ivanu. Forma, obrana Bohom dlja orhanizaciji zemnoho žyttja, proviščaje johu plan ljubovi do stvorin', jakym vin daje povnu svobodu, ščob vony mohly vidpovisty na johu ljubov i žyty z nym vično abo vidkynuty johu i znyknuty v nebuttja smerti, vidpovidno do umov johu spasytel'noji propozycji.

Jakščo Adam stvorenyj ody, to, po-perše, ce tomu, ščo vin predstavlenyj jak « obraz Božyj (But. 1:26-27)» u pošukax ljubovi vid vil'noho analoha za svojim obrazom, bo ves' čas johu mynuloji vičnosti buv časom absoljutnoji samotnosti. Ce stalo dlja n'oho nesterpnym do takoji miry, ščo vin buv hotovyj nesty naslidky svobody, jaku vin zbyravsja daty svojim živym stvorinnjam. Stvorennja Jevy z odnoho z reber Adama, koly vin zanurenyj u son smerti, prorokuje stvorennja Joho Cerkvy, Obranoji, ščo skladajet'sja z Joho virnyx obranciv, plodiv, zibranyx Joho spokutnoju smertju v Isusi Xrysti; ce

vypravdovuje rol' « pomičnyci », jaku Boh prypysuje žinci, ščo poxodyt' vid N'oho, i čyje im'ja Jeva označaje « žyttja ». Obranycja « žytyme » vično, i na zemli vona maje poklykannja zaproponuvaty Bohovi svoju « dopomohu », spivpracjuvaty po-ljuds'ky u zdijsnenni Joho proektu, metoju jakoho je vstanovlennja doskonaloji ljubovi, spil'noji ta bezturbotnoji u Joho vičnyx vsesvitax.

Hrix neposluxu vxodyt' u ljudstvo čerez Jevu, tobto čerez « žinku », symvol Joho obranyx, jaki uspadkujut' cej pervorodnyj hrix. Takož, podobno do Adama, z ljubovi do Jevy, v Isusi Xrysti Boh staje ljudynoj, ščob rozdilyty ta ponesty zamist' svojeji Obranyci smertne pokarannja, jakoho zasluhovujut' jiji hrixy. Tomu istorija Buttja je odnočasno istoryčnym svidčennjam, jake rozkryvaje naše poxodžennja ta johu obstavyny, i proročym svidčennjam, jake rozkryvaje rjativnyj pryncyp velykoho ljubljačoho planu vsemohutn'oho Boha-tvorcja.

Pislja peršyx šesty dniv tvorinnja, zhadanyx u Buttja 1, šesty dniv, jaki prorokujut' šist' tysjač rokiv, prybereženyx Bohom dlja Joho vyboru zemnyx obranciv, u Buttja 2, pid obrazom vičnoji suboty, vidkryjet'sja bezmežnyj s'omyj den', ščob pryvitaty vyprobuvanyx ta obranyx obranciv.

Boh vid počatku znav rezul'tat svoho planu, imena svojix obranciv, jaki maly z'javytysja protjahom šesty tysjač rokiv. Vin mav usju vladu ta avtorytet sudyty ta znyščuvaty buntivnyx anheliv, ne stvorjujučy našoho zemneho vymiru. Ale same tomu, ščo Vin považaje svoji stvorinnja, jaki ljubljat' Joho i jakyx Vin ljubyt', Vin orhanizovuje vselens'ku demonstraciju na zemli, stvorenij dlja cijeji mety.

Boh pidnosyt' pryncyp istyny ponad use. Jak prohološeno v Psalmi 51:6, Isus vyznačaje svojix obranciv jak « narodženyx znovu », tobto « narodženyx vid istyny », ščob vony mohly buty uzhodženi zi standartom božestvennoji istyny. Zhidno z Ivanom 18:37, vin sam pryjšov, ščob « svidčyty pro istynu », i predstavljaje sebe v Ob'javlenni 3:14 jak « Istynnyj ». Ce zveličennja ta proslavlannja pryncypu istyny povnistju superečyt' pryncypu brexni, i oby dva pryncypy nabuvajut' riznyx form. Pryncyp brexni postijno spokušav meškanciv zemli protjahom jiji istoriji. U sučasnyj čas brexnja stala normoju isnuvannja. Jiji pryjnjato pid terminom « blef » u komercijnomu dusi, ale vona, tym ne menš, je plodom dyjavola, « bat'ka brexni », zhidno z Ivanom 8:44. Na relihijnomu rivni brexnja projavljajet'sja u formi čyslennyx relihijnyx pidrobok, jaki vidriznjajut'sja zaležno vid ljudej ta misc' na zemli. I sama xrystyjans'ka vira stala doskonalym obrazom « sum'jattja » (= Vavylons'koji bašty), nastil'ky čyslenni jiji temni pidrobky.

Brexnja vykladajet'sja naukovym sposobom. Tomu ščo, vsupereč svojemu avtorytarnomu pidxodu, naukova dumka ne zdatna nadaty real'nyx dokaziv svojix evoljucijnyx teorij vydiv ta mil'joniv i mil'jardiv rokiv, jaki jiji včeni prypysujut' isnuvannju Zemli. Na protyvahu cij naukovij dumci, svidčennja Boha-Tvorcja proponuje bahato dokaziv johu real'nosti, oskil'ky istorija Zemli svidčyt' pro johu diji, peršym prykladom jakyx je potop, zasvidčenyj najavnistju mors'kyx skam'janilostej na rivnynax i navit' na veršynax najvyščyx hir zemli. Do c'oho pryrodnoho svidčennja dodajet'sja svidčennja, zalyšene ljuds'koju istorijeju, žyttjam Noja, žyttjam Avraama, zvil'nennjam jevrejiv z jehypets'koho rabstva ta narodžennjam jevrejs'koho narodu, žyvyx očevydciv johu istoriji až do kincja svitu; je takož svidčennja očevydciv apostoliv Isusa Xrysta, jaki buly svidkami johu čudes, johu rozp'jattja ta johu voskresinnja; do takoji miry, ščo strax smerti zalyšy jix, i vony pišly šljaxom mučenyctva, svojim Učytelem ta svojim Vzircem Isusom z Nazaretu.

Zhadujučy slovo « mučenyctvo », ja mušu tut daty pojasnennja.

Prymitka: ne plutajte mučenyctvo z pokarannjam

Ci dvi reči majúť odnakovyj zovnišnij vyhljad i tomu jix lahko splutaty. Odnak cja plutanyňa maje serjozni naslidky, oskil'ky kara ryzykuje buty prypysanym spravžn'omu obrancevi Božomu, i navpaky, dytyni dyjavola može buty prypysano duže omanlyve mučenyctvo za Boha. Otže, ščob čitko bačyty, my povynni vraxuvaty nastupnyj analiz, jakyj počynajet'sja z c'oho pryncypu; po-perše, davajte postavymo pytannja: ščo take mučenyctvo? Ce slovo poxodyť vid hrec'koho «martus», ščo označaje: svidok. Ščo take svidok? Ce toj, xto virno povidomljaje čy ni pro te, ščo vin bačyv, čuv abo ščo vin zrozumiv z pevnoji temy. Tema, jaka nas tut cikavyť, je relihijnoju, ale sered tyx, xto svidčyt' za Boha, je spravžni ta xybni svidky. Bezperečno te, ščo sam Boh robyt' riznyčju miž nymy dvoma. Istyna vidoma Jomu, i Vin blahoslovljaje jiji, tomu ščo, zi svoho boku, cej spravžnij svidok prahne buty virnym, praktykujučy na « spravax » vsju svoju ob'javlenu istynu, i vin napolehlyvo pracjuje v c'omu do pryjnattja smerti. I cja smert' je spravžnim mučenyctvom, bo žyttja, zaproponovane na smert', vidpovidalo standartu svjatosti, jakoho vymahav Boh dlja Joho času. Jakščo zaproponovane žyttja ne vidpovidaje cij vidpovidnosti, to ce ne mučenyctvo, ce pokarannja, jake vražaje živu istotu, viddanu dyjavolu dlja johu znyščennja, bo vona ne korystujet'sja zaxystom i blahoslovennjam Boha. Zaležno vid vidpovidnosti standartu istyny, jakoho vymahav Boh dlja kožnoho času, identyfikacija «mučenyctva» spyratymet'sja na naše znannja božestvennoho sudu, vyjavlenoho v Joho proroctvax, ščo sprjamovani na čas kincja; ščo je metoju i predmetom cijej roboty.

Važlyvo rozumity, ščo istyna ne maje syly navernuty buntivnyj rozum; dosvid peršoho stvorenoho anhela, pryznačenoho Bohom, Satany, pislja joho povstannja, dovodyt' ce. Istyna – ce pryncyp, do jakoho pryrodno vidčuvatymut' potjah obrani, ti, xto ljubyt' jiji ta hotovyj borotysja plič-o-plič z Bohom v Isusi Xrysti proty brexni, jaka jij škodyt'.

Na zaveršennja, Božestvenne Odkrovennja budujet'sja postupovo protjahom šesty tysjač rokiv dosvidu ta svidčen', perežytyx u najkraščyx i najhiršyx umovax. Čas u šist' tysjač rokiv može zdatysja korotkym, ale dlja ljudyny, jaka spravdi cikavyt'sja lyše rokamy vlasnoho žyttja, ce naspravdi dostatn'o dovhyj čas, ščob dozvoljaty Bohovi roztjahnuty na stolittja, a točniše na šist' tysjač rokiv, rizni fazy zveršen' Svoho global'noho projektu. Vyklučno v Isusi Xrysti Boh daje svojim obrancjam ostann'oho času, ščodo Svojix tajemnyč ta Svojix dil, jasne rozuminnja, pryhotovane dlja c'oho ostann'oho času.

Buttja: Važlyvyj proročyj dajdžest

U takomu rozuminni opovid' Buttja daje fundamental'ni ključy do biblijnyx proroctv Danyjila ta Ob'javlennja; i bez cyx ključiv ce rozuminnja nemožlyve. Ci reči budut' zhaduvatysja, koly ce bude neobxidno, pid čas proročoho vyvčennja, ale vidteper neobxidno znaty, ščo slova « bezodnja, more, zemlja, žinka » budut' nosijamy konkretnoji ideji božestvennoji dumky v joho odkrovenni «Ob'javlennja». Vony pov'jazani z tr'oma poslidovnyjmi etapami zemnoho tvorinnja. « Bezodnja » poznačaje planetu Zemlja, povnistju pokrytu vodoju bez bud'-jakoho žyttja. Potim, na druhyj den', den' rozdilennja styxij, « more », synonim i symvol smerti, bude zaselene lyše mors'kymy tvarynami na 5-j den' ; joho seredovyščje vorože dlja ljudyny, stvorenoji dlja dyxannja povitrijam. « Zemlja » vyxodyt' z « morja » i takož bude zaselena na p'jatyj den' tvarynami, i, narešti, na šostyj den', « čolovikom, stvorenym za obrazom Božym », i « žinkoju », jaka bude sformovana na odnomu z reber čolovika. Razom čolovik i žinka začat' dvox ditej. Peršyj « Avel' », proobraz duxovnoho obranoho (Avel' = Otec' je Boh), bude vbytyj revnoščamy svojim staršym « Kajinom », proobrazom plots'koji, materialistyčnoji ljudyny (= nabuttja), takim čynom prorokujučy dolju obranoho proobrazu, Isusa Xrysta ta joho obranciv, jaki straždatymut' i pomrut' jak mučenyky čerez «Kajiniv», jevrejiv, katolykiv i protestantiv, usix «torhovciv xramu», čyji poslidovni ta ahresyvni revnoščy demonstrujut'sja ta zdijšnjut'sja protjahom zemnoji istoriji. Urok, danyj Duxom Božym, poljahaje v nastupnomu: z «

bezodni » poslidovno vyxodjat' « more i zemlja» – symvoly xybnyx xrystyjans'kyx relihij, jaki vedut' do zahybeli duš. Ščob poznačyty svoje Obrane zibrannja, vin daje jomu slovo « žinka », jake, jakščo vona virna svojemu Bohovi, je « Narečenoju » «ahncja » – obrazotvorčym symvolom Xrysta, pro jakoho prorokuvav slovo « čolovik » (Adam). Jakščo vona nevirna, to zalyšajet'sja « žinkoju », ale pryjmaje obraz « poviji ». Use ce bude pidtverdženo v detal'nomu doslidženni, predstavlenomu v cij roboti, i jixnja žyttjeva važlyvist' stane očevydnoju. Vy možete lahko zrozumity, ščo u 2020 roci podiji, prorokovani v proroctvax Danyjila ta Ob'javlennja, zdebil'soho vže zdijsnylysja v istoriji, i vony vidomi ljudjam. Ale vony ne byly identyfikovani dlja tijeji duxovnoji roli, jaku jim dav Boh. Istoryky zapysujut' istoryčni fakty, ale lyše Boži proroky možut' jix interpretuvaty.

Vira ta nevir'ja

Za svojeju pryroduju, ljudi, z samoho počatku, je virujučymy. Ale vira ne je viroju. Ljudyna zavždy viryla v isnuvannja Boha abo božestv, vyščyx duxiv, jakym vona povynna služyty ta dohodžaty, ščob ne zaznaty škody, spryčynenoji jixnim hnivom. Cja pryrodna vira tryvala vid stolittja do stolittja i vid tysjačolit' do tysjačolit' až do sučasnosti, koly naukovi vidkryttja ovobodily mozkom zaxidnoji Ljudyny, jaka z toho času stala nedovirlyvoju ta nevirujučoju. Zaznačymo, ščo cja zmina xarakteryzuje perevažno narody xrystyjans'koho poxodžennja. Bo vodnočas na Sxodi, Dalekomu Sxodi ta v Afryci zbereglysja viruvannja v nevydymyx duxiv. Ce možna pojasnyty nadpryrodnymy projavamy, svïdkamy jakyx byly narody, ščo praktykujut' ci relihijni obrjady. V Afryci čitki dokazy isnuvannja nevydymyx duxiv zaboronjajut' nevir'ja. Ale ci narody ne znajut', ščo duxy, jaki potužno projavljajut'sja sered nyx, naspravdi je demoničnymy duxamy, vidkynutymy Bohom, jakyj stvoryv use žyve, i zasudženymy do smerti z pomyluvannjam. Ci narody ne je nevirujučymy čy bezbožnymy, jak zaxidni ljudi, ale rezul'tat toj samyj, oskil'ky vony služat' demonam, jaki spokušajut' jix i trymajut' pid svojim tyraničnym panuvannjam. Jixnja relihijnist' naležyt' do idolopoklonnyč'koho jazyčnyč'koho typu, jakyj xarakteryzuje ljudstvo z samoho joho počatku; Jeva bula joho peršoju žertvoju.

Na Zaxodi nevir'ja spravdi je plodom vyboru, bo malo xto ne znaje pro svoje xrystyjans'ke poxodžennja; a sered zaxysnykiv respublikans'koji svobody je ljudy, jaki cytujut' slova zi Svjatoho Pys'ma,ovidčačy takym čynom, ščo vony ne usvidomljujut' joho isnuvannja. Vony ne usvidomljujut' slavetnyx faktiv, pro jaki vono svidčyt' na koryst' Boha, i vse ž vony vyrišujut' ne braty jix do uvahy. Same cej typ nevir'ja Dux nazyvaje nevir'jam i jakyj je absolutnym buntivnym oporom istynnij viri. Bo jakščo ljudy na vraxuje dokazy, jaki jix daje žyttja po vsij zemli, i osoblyvo v nadpryrodneyx projavax afrykans'kyx narodiv, vona ne matyme možlyvosti vypravdaty svoje nevir'ja. Nadpryrodni diji, ščo zdijsnjujut'sja demonamy, tomu zasudžujut' zaxidne nevir'ja. Boh-Tvorec' takož daje dokazy svoho isnuvannja, dijučy z syloju čerez javyšča, stvoreni pryrodoju, jaka jomu pidvladna; zemletrusy, vyveržennja vulkaniv, rujnivni pryplyvni xvylj, smertel'ni epidemiji, ale vse ce teper otrymuje naukovi pojasnennja, jaki maskujut' i znyščujut' božestvenne poxodžennja. Do oka, c'oho velykoho voroha viry, dodajet'sja naukove pojasnennja, jake perekonuje ljuds'kyj mozok i vodnočas zaoxočuje joho do vyboru, ščo vede joho do zahybeli.

Čoho Boh očikuje vid svojix stvorin'? Vin obere z-pomiž nyx tyx, xto sxvaljuje joho žyttjevi ujavlennja, tobto tyx, xto podiljaje joho dumku. Vira bude zasobom, ale ne metoju. Os' čomu « vira bez dil », jaku vona povynna nesty, v Jak. 2:17 nazvana « mertvoju ». Bo jakščo isnuje spravžnja vira, isnuje takož xybna vira. Istynne ta xybne majut' vse značennja, i Bohu ne važko vyznačyty poslux, ščob vidriznyty joho vid neposluxu. U bud'-jakomu vypadku, vin zalyšajet'sja jedynym suddeju, čyja dumka vyrišovaty vične majbutnje kožnoho z joho stvorin' , oskil'ky meta joho vyboru unikal'na, a joho propozycja vičnoho žyttja otrymana vyklučno čerez Isusa Xrysta. Perexid na zemlju vypravdanyj lyše dlja toho, ščob zaproponuvaty možlyvist' c'oho vyboru vičnyx obranyx. Vira — ce ne plid nejmovirnyx zusyl' i žertv, a pryrodnyj stan, otrymanyj čy ni stvorinnjam vid narodžennja. Ale koly vona isnuje, vona povynna žyvytysja Bohom, inakše vona pomyraje i znykaje.

Spravžnja vira — ridkisne javyšče. Bo, vsupereč omanlyvomu aspektu oficijnoji xrystyjans'koji religiji, nedostatn'o postavty xrest nad hrobnyceju istoty, ščob jix vidčynylysja nebesni vorota. I ja nahološuju na c'omu, tomu ščo, zdajet'sja, ce ihnorujet'sja, proholosyv Isus u Matvija 7:13-14: « Uvidit' vuz'kymy vorotamy, bo šyroki vorota j šyroka doroha, ščo vede do pohybeli , i bahato-xto neju xodyt' ». Ale vuz'ki ti vorota j vuz'ka ta doroha, ščo vedut' do žyttja , i malo xto znaxodyt' jix. » Ce včennja dodatkovy pidtverdžujet'sja v Bibliji na prykladi deportaciji jevrejiv do Vavylonu, oskil'ky Boh vvažaje hidnymy svoho obrannja lyše Danyjila ta joho tr'ox suputnykiv i p'jat'ox mohutnix cariv; a takož Jezekijilja, jakyj žyv u toj čas. Dali my čytajemo v Jez. 14:13-20: « Synu ljuds'kyj, jakščo jakas' zemlja zhrišyt' proty Mene, včynyvšy perestup, i Ja prostjahnu na neji ruku Svoju, i zlamaju jix xlibnu pidporu, i pošlju na neji holod, i vynyšču z neji ljudynta xudobu, a ci troje čolovikiv: Noj, Danyjil ta Jov budut' sered neji , to vony vrjatujuť svoji duši svojeju pravednistju, hovoryť Hospod' Boh. Jakby Ja poslav dykyx zviriv na zemlju ta spustošyv jiji, i vona stala b pustyneju, i nixto ne mih by projty neju čerez nyx, a ci troje čolovikiv buly b sered neji, jak žyvu Ja, hovoryť Hospod' Boh, to vony ne vrjatuvaly b ni syniv, ni dočok, til'ky vony buly b vrjatovani , a zemlja stala b pustyneju. Abo jakby Ja naviv meč na tu zemlju ta skazav: «Meč, ščob projty čerez zemlju», i vynyščyv by z neji ljudynta xudobu, a ci troje čolovikiv buly b sered neji, jak žyvu Ja, hovoryť Hospod' Boh, to vony ne vrjatuvaly b ni syniv, ni dočok, ale til'ky vony spasut'sja . Abo jakby Ja poslav morovycju na toj kraj, i vylljav by Svoju ljut' na n'oho morovyceju, ščob vynyščyty z n'oho vid ljudynty do xudoby, i buly b u n'omu Noj, Danyjil ta Jov, to jak žyvu Ja, hovoryť Hospod' Boh, to vony ne spasly b ni syniv, ni dočok, ale spaslysja b til'ky vony, hovoryť Hospod' Boh, vony ne spasly b ni syniv, ni dočok, ale spasly b svoji

duši svojej pravednistju. «Takym čynom, my diznajemosja, ščo pid čas potopu lyše Noj buv vyznanyj hidnym spasinnja sered vos'my ljudej, zaxyščenyx kovčehom.

Isus takož skazav u Matvija 22:14: « Bahato bo poklykanyx, ta malo vybranyx ». Pryčyna prosto pojasnujet'sja vysokym standartom svjatosti, jakoho vymahaje Boh, Jakyj xoče zajnaty perše misce v našyx sercjax abo ničoho. Naslidok cijej vyehy superečyt' humanistyčnomu myslennju svitu, jake stavyt' ljudynu ponad use. Apostol Jakiv zasterih nas vid cijej opozycji, kažučy: « Vy, pereljubnyky! Xiba vy ne znajete, ščo družba zi svitom — to vorožneča suproty Boha ? Xto xoče buty druhom svitovi, toj staje vorohom Bohovi » . Isus takož kaže nam u Matvija 10:37: « Xto ljubyt'... joho baťko čy maty bil'she, niž ja ne hidnyj Mene , a toj, xto ljubyt' joho syn čy dočka bil'she, niž ja « nehidnyj Mene ». Tož, jakščo vy, jak i ja, zaprosyte druha vidpovidaty c'omu relihijnomu kryteriju, jakoho vymahaje Isus Xrystos, ne dyvujtesja, jakščo vin nazve vas fanatykom; same ce stalosja zi mnoju, i todi ja zrozumiv, ščo v mene je lyše Isus jak spravžnij druh ; Vin, « Istynnyj » z Ob'javlennja 3:7. Vas takož nazvut' fundamentalistom, bo vy pokazujete sebe pravednym pered Bohom, zakonnykom, bo vy ljubyte i šanujete svojej sluxnjanistju Joho najsvjatišyj zakon. Ce bude, častkovo, ljuds'ka cina, jaku potribno zaplatyty, ščob dohodyty Hospodu Isusu, nastil'ky hidna našoho samozrečennja ta našoji povnoji viddanosti, jakyx Vin vymahaje.

Vira dozvoljaje ljudyni otrymuvaty vid Boha joho tajemni dumky, doky vona ne vidkryje masštaby joho nejmovirnoho planu. I ščob zrozumity joho zahal'nyj plan, obranyj povynen vraxovuvaty nebesne žyttja anheliv, jake pereduvalo zemnomu dosvidu. Bo v c'omu nebesnomu suspil'stvi podil stvorin' ta vybir dobryx anheliv, virnyx Bohovi, ne zdijsnjuvalysja na viri v rozp'jatoho Xrysta čy na joho vidkydanni, jak ce bude na zemli. Ce pidtverdžuje, ščo na vselens'komu rivni rozp'jattja Xrysta, jakyj zalyšyvsja bez hrixa, je dlja Boha zasobom zasudžennja dyjavola ta joho poslidovnykiv, i ščo na zemli vira v Isusa Xrysta je zasobom , obranym Bohom, ščob vyjavty ljubov, jaku vin vidčuvaje do svojix obranyx, jaki ljubljat' i cinujut' joho. Metoju cijej demonstraciji joho povnoho samozrečennja bulo maty možlyvist' zakonno zasudyty na smert' buntivnyx nebesnyx i zemnyx stvorin', jaki ne podiljajut' joho sensu isnuvannja. A sered svojix zemnyx stvorin' vin obyraje tyx, xto pryjmaje joho dumky, sxvaljuje joho diji ta sudžennja, bo vony hidni rozdilyty joho vičnist'. Zreštoju, vin vyrišyt' problemu, stvorenu svobodoju, danoju vsim joho nebesnym i zemnym stvorinnjam, bo bez cijej svobody ljubov joho obranyx stvorin' bula b nikčemnoju i navit' nemožlyvoju. Dijsno, bez svobody istota — ce ne ščo inše, jak robot z avtomatyzovanoju povedinkoju. Ale cinoju svobody, zreštoju, bude znyščennja buntivnyx nebesnyx i zemnyx stvorin'.

Ce dovodyt', ščo vira ne gruntujet'sja na prostomu: « Viruj u Hospoda Isusa, i budeš spasennyj ». Ci biblijni slova gruntujut'sja na tomu, ščo maje na uvazi dijeslovo «viryty»: poslux božestvennym zakonam, ščo karakteryzuje spravžnju viru. Dlja Boha metoju je znajty stvorinnja, jaki sluxajut'sja Joho z ljubovi. Vin znajšov jix sered nebesnyx anheliv i sered svojix zemnyx ljuds'kyx stvorin'; vin obrav jix i prodovžuvatyme obyraty jix do kincja času blahodati.

Jiža dlja pravyl'noho času

Tak samo, jak ljuds'ke tilo potrebuje žyvlennja, ščob prodovžyty svoje žyttja, vira, ščo vyroblyajet'sja v joho dusi, takož potrebuje duxovnoho žyvlennja. Kožna ljudyna, čutlyva do projavu ljubovi, danoji Bohom v Isusi Xrysti, vidčuvaje bažannja zrobyty ščos' dlja N'oho u vidpovid'. Ale jak my možemo zrobyty ščos', ščo Jomu podobajet'sja, jakščo my ne znajemo, čoho Vin vid nas očikuje? Same vidpovid' na ce pytannja bude žyvlenjam našoji viry. Bo « bez viry dohodyty Bohovi nemožlyvo », zhidno z Jevr. 11:6. Ale cja vira vse šče povynna buty žyvoju ta pryjemnoju Jomu čerez svoju vidpovidnist' Joho očikuvannjam. Bo Hospod' Boh Vsemohutnij je jiji vykonavcem i Suddeju. Bezlič xrystyjans'kyx virujučyx prahnut' pidtrymovaty dobri stosunky z Bohom nebesnym, ale ci stosunky zalyšajut'sja nemožlyvymy, tomu ščo jixnja vira ne bula naležnym čynom pidžyvlena. Vidpovid' na cju problemu dajet'sja nam u Jevanheliji vid Matvija 24 i 25. Isus zoseredžuje svoje včennja na našyx ostannix dnjax, jaki nezabarom peredujut' času Joho druhoho javlennja, c'oho razu u slavi Joho božestvennosti. Vin opysuje ce, množačy obrazy v pryčax: pryčča pro fihove derevo v Jevanheliji vid Matvija 24:32-34; pryčča pro ničnoho zlodija v Jevanheliji vid Matvija 24:43-51; pryčča pro desjat'ox div v Jevanheliji vid Matvija 25:1-12; pryčča pro talanty v Jevanheliji vid Matvija 25:13-30; pryčči pro ovec' i kozliv v Jevanheliji vid Matvija 25:31-46. Sered cyx pryčč zhadka pro « jihu » z'javljajet'sja dviči: u pryčči pro ničnoho zlodija ta v pryčči pro ovec' i kozliv, tomu ščo, nezvažajučy na zovnišnist', koly Isus kaže: « Ja holoduvav, i vy daly meni jisty », Vin hovoryt' nam pro duxovnu jihu, bez jakoji vira ljudyny vmyraje. « Bo ne xlibom samym žytyme ljudyna, ale kožnym slovom, ščo vxydyt' z ust Božyx » (Jevanhelije vid Matvija 4:4). Jiža viry maje na meti zaxastyty joho vid « druhoji smerti » z Ob'javlennja 20, tijeji, jaka spryčynjaje vtratu prava žyty vično.

U ramkax c'oho rozdumu zvernit' svij pohljad i uvahu na cju pryčču pro ničnoho zlodija:

V.42: « Tož pyl'nujte, bo ne znajete, jakoho dnja pryjde vaš Hospod' ».

Tema povernennja Isusa Xrysta vyznačena, i joho «očikuvannja» sprovojuje duxovne probudžennja u Spolučenyx Štatax Pivničnoji Ameryky miž 1831 i 1844 rokamy. Vona nazyvajet'sja «adventyzm», a

členy c'oho ruxu sami nazývalysja svojimy súčasnykamy terminom «adventysty»; slovo, vzjate z latyns'koho «adventus», ščo označuje: pryxid.

V.43: « Znajte ž ce, ščo jakby hospodar domu znaw, o kotrij storoži ničnij pryjde zlodij, to pyl'nuvav by i ne dav by pidkopaty svoho domu ».

U c'omu virši « hospodar domu » – ce učen', jakyj čekaje na povernennja Isusa, a « zlodij » stosujet'sja samoho Isusa. Cym porivnannjam Isus pokazuje nam perevahu znannja daty svoho povernennja. Tomu Vin zaохоčuje nas diznatysja pro ce, i naše dotrymannja Joho porad zumovyt' naši stosunky z Nym.

V.44: « Tomu j vy bud'te hotovi, bo Syn Ljuds'kyj pryjde tijeji hodyny, koly vy ne dumajete ».

Ja vypravyv majbutnij čas dijesliv u c'omu virši, tomu ščo v oryhinal'nij hrec'kij movi ci dijeslova vžyvajut'sja v teperišn'omu časi. Dijsno, ci slova Isus skazav svojim učnjam-súčasnykam, jaki zapytaly johu pro ce. Hospod' u čas kincja svitu vykorystaje cju «adventysts'ku» temu, ščob perebraty xrystyjan, vyprovovujučy jix na proroču viru; z cijegu metoju Vin poslidovno orhanizuje v časi čotyry «adventysts'ki» očikuvannja; kožnoho razu vypravdani novym svitlom, danym Duxom, perši try stosujut'sja proročyx tekstiv Danyjila ta Ob'javlennja.

V.45: « Xto ž virnyj i mudryj rab, jakoho pan postavyv nad svojimy čeljadjamy, ščob davaty jim požyvu svoječasno? »

Bud'te oberežni, ščob ne pomyltysja u svojix sudžennjax, bo « jiža », pro jaku jdet'sja u c'omu virši, zaraz pered vašymy očyma. Tak, same cej dokument, jakomu ja dav nazvu «Rozkažy meni pro Danyjila ta Odkrovennja», stanovyt' cju duxovnu « jižu », neobxidnu dlja žyvlennja vašoji viry, bo vona pryносyt' vid Isusa Xrysta vsi vidpovidi na zapytannja, jaki vy možete zakonno postavyty, a krim cyx vidpovidej, nespodivani odkrovennja, taki jak spravžnja data povernennja Isusa Xrysta, jaka zobov'jazuje nas do vesny 2030 roku v četvertomu ta ostann'omu «adventysts'komu» «očikuvanni».

Oskil'ky cej virš mene osobysto turbuje, ja predstavljaju cej dokument jak plid mojeji virnosti Bohu istyny ta mojeji rozsudlyvosti, bo ne xoču buty znenac'ka povernennjam Isusa Xrysta. Isus vidkryvaje tut svij plan ščodo času kincja. Vin zaplanuvav na cej čas « jižu », jaka prydatna dlja žyvlennja viry johu obranciv, jaki u virnosti čekajut' na johu slavne povernennja. I cja « jiža » je proročoju.

V.46: « Blažennyj toj rab, jakoho pan, pryjšovšy , znajde, ščo vin robyt' tak! »

Tut pidtverdžujet'sja kontekst johu slavnoho povernennja, ce kontekst četvertoho «adventysts'koho» očikuvannja. Služytel', pro jakoho jdet'sja, spravdi vže duže radyj znaty ob'javlenu dumku Boha, tobtu Joho sud pro viru ljudej. Ale ce blaženstvo pošyrjuvatymet'sja i stosuvatymet'sja vsix tyx, xto, otrymavšy ce ostannje božestvenne svitlo, u svoju čerhu pošyrjuvatyme johu ta dilytymet'sja nym z obranymy, rozsijanymy po vsij zemli, až do spravžn'oho povernennja Isusa Xrysta.

V.47: « Popravdi kažu vam, ščo vin postavyt' johu nad usim svojim majnom » .

Majno Hospoda, do Joho povernennja, stosuvatymet'sja duxovnyx cinnostej. I sluha staje dlja Isusa xranitelem Joho duxovnoho skarbu; vyključnym zberihačem Joho proročyx sliv ta Joho ob'javlenoho svitla. Pročytavšy ves' cej dokument, vy zmožete pobačyty, ščo ja ne perebil'suju, nazyvajučy Joho biblijne proroče odkrovennja «skarбом». Jak šče ja mih by nazvaty odkrovennja, jake zaxyščaje vid «

druhoji smerti » ta vidkryvaje šljax, ščo vede do vičnogo žyttja? Bo vono rozsijuje ta usuvaje možlyvist' sumniviv, fatal'nyx dlja viry ta spasinnja.

V.48: « Ale jakščo toj zlyj rab skaže sam sobi: „Mij pan zabaryt'sja z pryxodom “...»

Žyttja, stvorene Bohom, maje binarnyj typ. Use maje svoju absolutnu protyležnist'. I Boh predstaviv ljudjam dva šljaxy, dva sposoby zdijsnennja jixn'oho vyboru: žyttja i dobro, smert' i zlo; dobre zerno i kukil'; vivci ta kozy, svitlo i temrjava. U c'omu virši Dux naciljujet'sja na zloho sluhu, ale vse ž taky sluhu, ščo poznačaje fal'syvu viru, ne žyvymu Bohom, i, perš za vse, fal'syvu xrustyjans'ku viru, jaka vrešti-rešt dosjahaje i stosujet'sja samoji adventysts'koji viry v naš kinec' času. Bil'se ne otrymujučy svitla vid Isusa Xrysta, bo vin vidmovyvsja vid toho, ščo bulo jomu predstavleno miž 1982 i 1991 rokamy i ščo spoviščalo pro joho pryxid u 1994 roci, cej adventyzm tam porodžuje plid zla, jakyj pryzviv do vyprominjuvannja poslancja Božoho v lystopadi 1991 roku. Zauvažte, ščo Isus vidkryvaje pryxovani dumky sercja: « Xto hovoryt' u sobi ». Bo zovnišnj vyhljad religijnoi povedinky nadzvyčajno omanlyvyj; religijnyj formalizm zaminjuje spravžnju žyvu viru, spovnenu revnosti do istyny.

V.49: «... jakščo vin počne byty svojix tovaryšiv, jakščo vin jistyme ta p'je z p'janycjamy », ,

Obraz na c'omu etapi deščo vyperedžajet'sja, ale vyprominjuvannja čitko vyražaje, v myrni časy, opozyciju ta borot'bu, jaki vyražajut' ta peredujuť spravžnim peresliduvannjam, ščo nastanut'; ce lyše pytannja času. Z 1995 roku instyucijnyj adventyzm «jist' i p'je z p'janycjamy » nastil'ky, ščo vin uklav sojuz z protestantamy ta katolykamy, vstupyvšy v ekumeničnyj sojuz. Bo v Ob'javlenni 17:2, sprjamovanyj proty katolyc'koji viry, ščo nazyvajet'sja « Vavylon Velykyj », ta protestants'koji viry, ščo nazyvajet'sja « zemlja », Dux kaže: « Z neju cari zemni čynly rozpustu, i meškanci zemli pyly vyno jiji rozpusty»... napyvsja ».

V.50: « ...pryjde pan toho raba dnja, koly vin ne spodivajet'sja, i hodyny, pro jaku ne znaje ».

Naslidkom vidkydannja svitla ščodo tret'oho adventysts'koho očikuvannja ta daty 1994 roku zreštoju je neznannja času spravžn'oho povernennja Isusa Xrysta, abo četvertoho adventysts'koho očikuvannja božestvennogo planu. Ce neznannja je naslidkom rozryvu stosunkiv z Isusom Xrystom, tomu my možemo zrobyty nastupnyj vysnovok: adventysty, postavljeni v cju trahičnu sytuaciju, bil'se ne je v očax Boha, abo, na joho dumku, «adventystamy».

V.51: « ...rozirve joho na šmatky j pryznačyt' jomu dolju z lycemiramy ; tam bude plač i skrehit zubiv »

Obraz vyražaje hniv, jakyj Boh zavdast' fal'syvyvm sluham, ščo zradly Joho. Ja zaznačaju v c'omu virši termin « lycemiry », jakym Dux poznačaje fal'syvyx xrustyjan u Dan. 11:34, ale dlja rozuminnja kontekstu času, na jakyj sprjamovane proroctvo, jake vključaje virši 33 ta 35: « I mudri z nyx bahat'ox navčat'. Dejaki poljažut' na čas vid meča ta polum'ja, vid polonu ta vid zdobyči. A koly vony vpadut', jim bude dopomoženo troxy, a bahat'om...» pryjednajet'sja do nyx u lycemirstvi. Dejaki z mudreciv upadut', ščob očystytysja, vybilytysja ta staty bilymy do kincja času, bo vin ne nastane do pryznačenoho času. « Zlyj sluha » — ce toj, xto zradžuje očikuvannja Boha, svoho Hospoda, i vin pryjednujet'sja « do kincja času » do taboru « lycemiriv ». Vidtodi vin rozdiljaje z nymy hniv Božyj, jakyj vražaje jix až do ostann'oho sudu, de vony budut' znyščeni, pohlyneni « ohnjanym ozerom », ,

jake daje « druhu smert' » ostatočnu, zhidno z Odkr. 20:15: « A xto ne buv znajdenyj zapysanym u knyzi žyttja, toj buv kynutyj v ozero vohnjane ».

Rozkryta istorija spravžn'oji viry

Spravžnja vira

Bahato možna skazaty pro spravžnju viru, ale ja vže zaproponuju cej aspekt, jakyj, na moju dumku, je priorytetnym. Kožen, xto xoče vstanovyty stosunky z Bohom, povynen znaty, ščo Joho ujavlennja pro žyttja na zemli ta na nebesax je povnoju protyležnistju našij systemi, vstanovlenij na zemli, jaka pobudovana na hordyx i zlyx dumkax, natxnennyx dyjavalom; Joho vorohom i Joho spravžnimy obrancjamy. Isus dav nam zasoby dlja vyznačennja spravžn'oji viry: « Vy piznajete jix po jixnix plodax . Xiba zbyrajut' vynohrad z ternyny, čy fihy z budjakiv?» (Mt. 7:16)». Na osnovi c'oho tverdžennja bud'te pevni, ščo vsi ti, xto pretenduje na Joho im'ja i ne vyjavljaje Joho lahidnosti, Joho hotovnosti dopomohty, Joho samozrečennja, Joho duxu žertvy, Joho ljubovi do istyny ta Joho revnosti do posluxu zapovidjam Božym, nikoly ne byly i nikoly ne budut' Joho sluhamy; same c'oho nas navčaje 1 Kor. 13, vyznačajučy xaryzmu spravžn'oji svjatosti; te, ščo vymahaje spravedlyvyj sud Boha: virš 6: « vona ne radije nespravedlyvosti, a radije pravdi» ".

Jak xtos' može viryty, ščo peresliduvanyj i peresliduvač sudjat'sja Bohom odnakovo? Jaka podibnist' miž Isusom Xrystom, dobrovil'no rozip'jatym, ta rym's'koju paps'koju inkvizycijeju čy Žanom Kal'vinom, jakyj piddavav čolovikiv i žinok torturam do samoji smerti? Ščob ihnoruvaty cju riznycju, potribno ihnoruvaty natxnenni slova biblijnyx pysan'. Tak bulo do toho, jak Biblija pošyrylasja po vs'omu svitu, ale oskil'ky vona bula dostupna vsjudy na zemli, jaki vypravdannja možut' vypravdaty ljuds'ki pomylky v sudžennjax? Jix nemaje. Tomu majbutnij božestvennyj hniv bude duže velykym i nekontrol'ovanyj.

Try z polovynuju roky, protjahom jakyx Isus pracjuvav u svojemu zemnomu služinni, vidkryvajut'sja nam u Jevanhelijax, ščob my mohly znaty standart spravžn'oji viry na dumku Boha; jedynyj, jakyj maje značennja. Joho žyttja proponujet'sja nam jak vzirec'; vzirec', jakyj my povynni nasliduvaty, ščob buty vyznanymy nym jak johu učni. Ce pryjnattja označaje, ščo my podiljajemo johu ujavlennja pro vične

žyttja, jake vin proponuje. Ehojizm vyhnanyj, jak i rujnivna ta zhubna hordynja. U vičnomu žytti, zaproponovanomu lyše obranym, vyznanym samym Isusom Xrystom, nemaje miscja dlja žorstokosti ta zla. Joho povedinka bula myrno-revoljucijnoju, bo vin, Učytel' i Hospod', zrobiv sebe sluhoju vsix, pryzyvyš's' do toho, ščo obmyv nohy svojim učnjam, ščob nadaty konkretnoho značennja svojemu zasudžennju hordyx cinnosteju, jaki projavljaly jevrejs'ki religijni lidery johu času; rečeju, jaki dosi xarakteryzujut' jevrejs'kix ta xrystyjans'kix religijnyx lideriv s'ohodni. Na protyvahu c'omu, standart, javlenyj v Isusi Xrysti, je standartom vičnoho žyttja.

Pokazujučy svojim sluham šljax do rozpiznavannja jixnix vorohiv, fal'syvyx sluh Božyx, Isus Xrystos dijav, ščob vrjatuvaty jixni duši. I johu obicjanka buty do kincja svitu « posered » svojix obranix dotrymujet'sja i poljahaje v tomu, ščob prosvitljuvaty ta zaxyščaty jix protjahom us'oho jixn'oho zemnoho žyttja. Absolutnym kryterijem spravžn'oji viry je te, ščo Boh zalyšajet'sja zi svojimy obranymy. Vony nikoly ne pozbavleni Joho svitla ta Svoho Svjatoho Duxa. A jakščo Boh vidstupaje, to ce tomu, ščo obrani bil'she ne je odnym cilym; jixnij duxovnyj status zminyvsja u spravvedlyvomu sudi Boha. Bo Joho sud adaptujet'sja do ljuds'koji povedinky. Na indyvidual'nomu rivni zminy zalyšajut'sja možlyvymy v obox naprjamkax: vid dobra do zla abo vid zla do dobra. Ale ce ne tak na kolektyvnomu rivni religijnyx hrup ta ustanov, jaki zminujut'sja vid dobra do zla lyše todi, koly ne adaptujut'sja do zmin, zaprovadženyx Bohom. U svojemu včenni Isus kaže nam : « Ne može dobre derevo rodyty plodiv pohanyx, jak i pohane derevo ne može rodyty plodiv dobryx » (Mt. 7:18). Takym čynom, vin dav nam zrozumity, ščo čerez svoji merzenni plody katolyc'ka religija je « pohanym derevom » i ščo vona, čerez svoju xybnu doktrynu, zalyšyt'sja takym, navit' koly, pozbavlena monarxičnoji pidtrymky, perestane peresliduvaty ljudej. Te same stosujet'sja anhlkans'koji religiji, stvorenoji Henrixom VIII dlja vypravdannja johu pereljubiv ta zločyniv; jaku cinnist' može daty Boh johu naščadkam, nastupnykam-monarxam? Ce takož stosujet'sja kal'vinists'koji protestants'koji religiji, oskil'ky c'oho zasnovnyka, Džona Kal'vina, bojalysja čerez reputaciju johu žorstokosti xarakteru ta čyslenni straty do smerti, jaki vin uzakonyv u svojemu misti Ženeva, u sposib, duže sxožyj na katolyc'ki praktyky svoho času, navit' pereveršujučy jix. Cej protestantyzm navrjad čy dohodyv by dobromu Hospodu Isusu Xrystu, i johu žodnym čynom ne možna vvažaty vzircem istynnoji viry. Ce nastil'ky pravda, ščo u svojemu odkrovenni, danomu Danyjilu, Boh ihnoruje protestants'ku Reformaciju, majučy na uvazi lyše paps'kyj režym 1260 rokov ta čas vstanovlennja poslan' adventyzmu s'omoho dnja, nosijiv božestvenno ob'javlenyx istyn, z 1844 roku do kincja svitu, jakyj nastane u 2030 roci.

Istoryčni demonični religijni pidrobky majut' aspekty, ščo nahadujut' model', sxvalenu Bohom, ale vony nikoly ne dorivnjujut' jix. Spravžnja vira postijno žyvyt'sja Duxom Xrysta; fal'syva vira – ni. Spravžnja vira može pojasnyty tajemnyci božestvennyx biblijnyx prorocstv; fal'syva vira – ni. U sviti cyrkuljuje bezlič interpretacij prorocstv, kožne z jakyx bil's xymerne za poperednje. Na vidminu vid nyx, moji interpretaciji otrymani vyključno z cytat z Bibliji; tomu poslannja točne, stabil'ne, zv'jazne ta vidpovidaje zadumu Boha, vid jakoho vono nikoly ne vidxodyt'; i Vsemohutnij piklujet'sja pro ce.

Pidhotovči notatky do knyhy Danyjila

Im'ja Danyjil označaje «Boh — mij Suddja». Znannja Božoho sudu je peršooosnovuju viry, bo vono vede tvorinnja do posluxu Joho javlenij ta zrozumilij voli, jedynoji umovy dlja toho, ščob buty blahoslovennym Nym u vsi časy. Boh prahne ljubovi vid svojix tvorin', jaki konkretyzujut' jiji ta demonstrujut' čerez svoju sluxnjanu viru. Tomu Božyj sud vidkryvajet'sja čerez Joho prorocstva, jaki vykorystovujut' symvoly, jak u pryščax Isusa Xrysta. Božyj sud vperše vidkryvajet'sja v knyzi Danyjila, ale vona lyše zakladaje peršooosnovu dlja Joho sudu nad xrystyjans'koju relihijnoju istorijeju, jaka bude detal'no rozkryta v knyzi Ob'javlennja.

U knyzi proroka Danyjila Boh malo ščo vidkryvaje, ale ce kil'kisne malo ščo maje velyke jakisne značennja, oskil'ky vono stanovyt' osnovu zahal'noho proročoho Odkrovennja. Arxitektory budivel' znajut', naskil'ky vyrišal'noju ta vyznačal'noju je pidhotovka gruntu dlja budivnyctva. U prorocstvi same taku rol' vidvodjat' odkrovennjam, otrymanym prorokom Danyjilom. Dijsno, koly jix značennja čitko zrozumili, Boh dosjahaje podvijnoji mety: dovesty svoje isnuvannja ta daty svojim obranym ključy do rozuminnja poslannja, peredanoho Duxom. U c'omu «malo» vse ž znaxodjat'sja: ohološennja pro nastupnist' čotyr'ox universal'nyx dominujučyx imperij z časiv Danyjila (Dan. 2, 7 ta 8); oficijne datuvannja zemnoho služinnja Isusa Xrysta (Dan. 9); ohološennja pro xrystyjans'ke vidstupnyctvo u 321 roci (Dan. 8), paps'ke pravlinnja tryvalistju 1260 rokiv miž 538 ta 1798 rokamy (Dan. 7 ta 8); ta «adventysts'kyj» sojuz (Dan. 8 ta 12) z 1843 roku (do 2030 roku). Dodaju do c'oho Dan. 11, jaka, jak my pobačymo, rozkryvaje formu ta evoljuciju ostatočnoji zemnoji jadernoji svitovoji vijny, jaka šče maje buty zaveršena do slavnoho povernennja Boha Spasytelja.

Hospod' Isus Xrystos nenav'jazlyvo zhadav im'ja Danyjila, ščob nahadaty nam pro johu važlyvist' dlja novoho zavitu. « Tomu, koly vy pobačyte hydotu spustošennja, pro jaku hovoryv prorok Danyjil , ščo stojit' na svjatomu misci, xto čytaje, nexaj rozumije! » (Matvija 24:15)

Jakščo Isus svidčyv na koryst' Danyjila, to ce tomu, ščo Danyjil otrymav vid n'oho včennja pro svoje perše pryščestja ta svoje slavne povernennja, bil'se, niž bud'-xto inšyj do n'oho. Ščob moji slova buly čitko zrozumili, neobxidno znaty, ščo Xrystos, jakyj zijšov z nebes, raniše javyvsja Danyjilu pid imenem « Myxajil » u Dan. 10:13-21, 12:3, i ce im'ja vžyvaje Isus Xrystos v Ob'javlenni 12:7. Ce im'ja « Myxajil » bil's vidome u svojij latyno-katolyc'kij formi Michel, imeni, danoho znamenytomu Mon-Sen-Mišel' u Bretons'kij Franciji. Knyha Danyjila dodaje čyslovi detali, jaki dozvoljajut' nam diznatysja rik johu

peršoho pryšestja. Ja takož utočnjuju, ščo im'ja « Myxajil » označaje: Xto podobnyj do Boha; a im'ja « Isus » perekladajet'sja jak: JaHVEH spasaje. Obydva imeni stosujut'sja velykoho Boha-tvorcja, perše v nebesnomu tytuli, druhe v zemnomu.

Odkrovennja majbutn'oho postaje pered namy jak bahatorivneva konstruktyvna hra. Na zori kinematohrafa dlja stvorennja rel'jefnyx efektiv u mul'tfil'max režysery vykorystovuvaly skljeni plastyny, rizni namal'ovani vizerunky jakyx, nakladajučys' odna na odnu, stvorjuvaly bahatorivneve zobražennja. Tak samo vidbuvajet'sja i z prorocvom, zadumanym Bohom.

Vse počynajet'sja z Danielja

KNYHA DANYJILA

Vy, xto čytaje cju knyhu, znajete, ščo bezmežnyj Vsemohutnij Boh žyvyj, xoča j pryxovuje sebe. Ce svidčennja «proroka Danyjila» bulo napysano, ščob perekonaty vas u c'omu. Vono nese pečatku svidčennja staroho ta novoho zapovitiv, bo Isus zhadav pro n'oho u slovax, zvernennyx do svojix učniv. Joho dosvid rozkryvaje diju c'oho dobroho ta spravedlyvoho Boha. I cja knyha dozvoljae nam vidkryty sud, jakyj Boh vynosyt' nad relihijnoju istorijeju svoho monotejizmu, jevrejs'koho v peršomu zapoviti, potim xrystyjans'koho, u svojemu novomu zapoviti, pobudovanomu na krovi, prolytij Isusom Xrystom, 3 kvitnja 30 roku joho ery. Xto može krašče rozkryty Božyj sud, niž «Danyjil»? Joho im'ja označaje «Boh — mij suddja». Cej žyttjevyj dosvid — ne bajky, a svidčennja božestvennoho blahoslovennja joho zrazka virnosti. Boh predstavljaje joho sered tr'ox ljudej, jakyx vin vrjatuje v neščasti v Jezek. 14:14-20. Ci try typy obranyx — ce «Noj, Danyjil ta Jov». Bože poslannja čitko hovoryt' nam, ščo navit' v Isusi Xrysti, jakščo my ne budemo sxožymy na ci vzirci, dveri spasinnja zalyšat'sja dlja nas začyneny. Ce poslannja pidtverdžuje vuz'kyj šljax, vuz'ku stežku abo vuz'ki vorota, čerez jaki obrani povynni projty, ščob potrapyty na nebesa, zhidno z včennjam Isusa Xrysta. Istorija «Danyjila» ta joho tr'ox suputnykiv predstavlena nam jak vzirec' virnosti, jaku Boh spasaje v časy lyxa.

Ale v cij istoriji žyttja Danyjila je takož navernennja tr'ox mohutnix cariv, jakyx Boh zumiv vyrvaty u dyjavola, jakomu vony poklonjalysja v povnomu nevihlavti. Boh zrobyv cyx imperatoriv najpotužnišymy rečnykamy svojeji spravy v istoriji ljudstva, peršymy, ale j ostannymy, tomu ščo ci vzircevi ljudy znykly b, a relihija, cinnosti, moral' postijno zanepadaly b. Dlja Boha vyrvaty dušu — ce dovha borot'ba, i vyjadok carja «Navuxodonosora» je nadzvyčajno pokazovym prykladom c'oho

rodu. Vin pítverdžuje prytču Isusa Xrysta, c'oho « Dobroho Pastyrja », jakyj zalyšaje svoju otaru, ščob šukaty zahublenyx ovec'.

Danyjila 1

Dan. 1:1 Na tret'omu roci pravlinnja Joakyma, carja Judy, Navuxodonosor, car Vavylonu, pryjšov do Jerusalyumu ta obložyv joho.

1a - U tretij rik pravlinnja Joakyma, carja Judy

Pravlinnja Jehojakyma tryvalo 11 rokiv z 608 po 597 rik. 3-j rik u 605 roci.

1b - Navuxodonosor

Ce vavilons'kyj pereklad imeni carja Navuxodonosora: «Nabu zaxyščaje moho staršoho syna». Nabu — mesopotams'kyj boh znan' i pysemnosti. Vže zaraz zrozumilo, ščo Boh maje namir povernuty jomu cju vladu nad znannjamy ta pysemnistju.

Dan 1:2 I dav Hospod' u joho ruku Joakyma, carja Judynoho, ta dejakij posud Božoho domu. A Navuxodonosor perenis toj posud do zemli Šinear, do domu svoho boha, i poklav joho do skarbnyci svoho boha.

2a — Hospod' vydav u joho ruky Joakyma, carja Judeji

Te, ščo Boh pokynuv judejs'koho carja, je vypravdany. 2Xr.36:5: Jehojakymu bulo dvadcjat' p'jat' rokiv, koly vin počav carjuvaty, i odyndcjat' rokiv carjuvav vin v Jerusalyumi. Vin čynyv zlo v očax Hospoda, Boha svoho .

2b — Navuxodonosor vidnis posud do zemli Šinear, do domu svoho boha, i poklav joho u skarbnyciju svoho boha.

Cej car — jazyčnyk; vin ne znaje istynnoho Boha, jakomu služyt' Izrajil', ale vin dbaje pro te, ščob šanuvaty svoho boha: Bela. Pislja svoho majbutn'oho navernennja vin služytyme istynnomu Bohu Danyjila z takuju ž virnistju.

Dan 1:3 Car nakazav Ašpenazovi, načal'nyku svojix evnuxiv, pryvesty kil'kox iz syniv Izrajilja, z cars'koho rodu ta z vel'mož,

Dan 1:4 junaky bez vady, pryjemni v oblyčča, mudri, rozumni ta včeni, zdatni služyty v cars'komu palaci ta navčatysja xaldejs'koji literatury ta movy.

4a — Car Navuxodonosor zdajet'sja dobrozročllyvym ta rozumnym, vin lyše prahne dopomohty jevrejs'kym ditjam uspišno intehruvatysja v joho suspil'stvo ta joho cinnosti.

Dan 1:5 Car pryznačyv jim ščodnja pevnu častku z jiži, ščo bula na joho stoli, ta z vyna, jake vin pyv, ščob vyxovuvaty jix try roky, a pislja c'oho vony mohly službyty carevi.

5a — Dobri namiry carja očevydni. Vin dilyt'sja z junakamy tym, ščo proponuje sam, vid svojix bohiv do svojeji jiži.

Dan 1:6 A sered nyx buly z syniv Judy: Danyjil, Ananija, Mysajil ta Azarija.

6a — Z usix molodyx jevreviv, jakyx pryvely do Vavylonu, lyše četro prodeonstrujut' zrazkovu virnist'. Podal'si podiji orhanizovani Bohom, ščob pokazaty riznycju v plodax, jaki prynosjat' ti, xto služyt' Jomu i koho Vin blahoslovljaje, i ti, xto Jomu ne služyt' i koho Vin ihnoruje.

Dan 1:7 I načal'nyk evnuxiv dav jim imena: Danyjilu Valtasar, Ananiji Šadrax, Mysajilu Mešax, a Azariji Aved-Nego.

7a — Ci molodi jevreji, jaki pohodžujut'sja nosyty jazyčnyc'ki imena, nav'jazani peremožcem, majut' spil'nyj intelekt. Nadannja imeni je oznakoju perevahy ta pryncypom, jakoho navčaje istynnyj Boh. But. 2:19: I Hospod' Boh, ščo stvoriv iz zemli vsju pol'ovu zvirynu ta vse ptastvo nebesne, pryviv jix do čolovika, ščob pobačyty, jak vin jix nazve; i jak nazve čolovik kožnu žyvu istotu, take j bude jiji im'ja.

7b — Danyjil perejmenuvav «Boh — mij suddja» na Valtasara: «Bel zaxystyt'». Bel poznačaje dyjavola, jakomu ci jazyčnyc'ki narody, žertvy demoničnyx duxiv, službyly ta šanuvaly joho v povnomu nevihlastvi.

Ananija, «Blahodat' abo darovana vid Jaxve», staje «Šadraxom», natxnennym Aku. Aku buv bohom misjacija u Vavyloni.

Mysajil, «Xto je pravednist' Boža», staje Mešaxom, «xto naležyt' Aku».

Azarija «Dopomoha čy Zastupnyk — ce Jaxve» staje «Aved-Nego», «Sluha Nego», i os' uže sonjačnyj boh xaldejiv.

Dan 1:8 Danyjil postanovyv ne oskvernjaty sebe cars'koju jižeju ta vynom, jake pyv car, i poprosyv holovnoho evnuxa, ščob vin ne oskvernjav sebe.

8a — Nosinnja jazyčnyc'koho imeni ne je problemuju, koly ljudyna zaznaje porazky, ale oskvernyty sebe do takoji miry, ščo ce znevažyt' Boha, — ce zabahato. Virnist' junakiv sponukaje jix utrymuvatysja vid cars'kych vyn ta strav, bo ci reči tradycijno pidnosjat'sja jazyčnyc'kym božestvam, jakyx šanujut' u Vavyloni. Jixnja molodist' nezrila, i vony šče ne mirkujut' tak, jak Pavlo, virnyj svidok Xrysta, jakyj vvažaje fal'syvyx božestv ničym (Rym. 14; 1 Kor. 8). Ale, bojačys' šokuvaty slabkych u viri, vin dije jak vony. Jakščo vin dije navpaky, vin ne čynyt' hrixa, bo joho mirkuvannja zdorovi. Boh zasudžuje oskvernennja, skojene navmysno z povnym znannjam ta sovistju; u c'omu prykladi — navmysnyj vybir šanuvaty jazyčnyc'kych bohiv.

Dan 1:9 I dav Boh Danyjilu mylist' ta blahodat' v očax načal'nyka evnuxiv.

9a – Vira molodyx ljudej vyjavljajet'sja v jixn'omu straxu ne dohodyty Bohovi; Vin može blahoslovyty jix.

Dan 1:10 Načal'nyk evnuxiv skazav Danyjilu: «Ja bojusja moho pana carja, jakyj pryznačyv tobi jižu ta tvoje pyttja. Čomu vin bačyt' tvoje oblyččja bil's poxmury, niž oblyččja inšyx junakiv tvoho viku? Ty xočeš pokazaty moju holovu carevi».

Dan 1:11 Todi Danyjil skazav sotnyku, jakomu holovnyj evnux doručyv Danyjila, Ananiju, Mysajila ta Azariju:

Dan 1:12 Vyprobuj svojix rabiv desjat' dniv, i nexaj vony dadut' nam ovoči jisty ta vodu pyty;

Dan 1:13 Todi ty podvyvyšja na naši oblyččja ta na oblyččja junakiv, ščo jidjat' cars'ku jižu, i zrobyš zi svojimy rabamy zhidno z tym, ščo pobačyš.

Dan 1:14 I Vin dav jim te, čoho vony prosyly, i vyprovovuvav jix desjat' dniv.

Dan 1:15 A po desjaty dnjax vony vyhljadaly kraščymy ta tovstišymy za vsix junakiv, ščo jily cars'ku jižu.

15a – Možna provesty duxovne porivnjannja miž « desjat'ma dnjamy » dosvidu Danyjila ta joho tr'ox suputnykiv ta « desjat'ma dnjamy » proročyx rokiv peresliduvannja u poslanni « smyrns'koji » epoxy z Ob'javlennja 2:10. Dijsno, v obox vypadkax Boh vidkryvaje pryxovani plody tyx, xto nazyvaje sebe joho poslidovnykamy.

Dan 1:16 Domopravytel' zabrav jixnju jižu ta vyno i dav jim ovoči.

16a – Cej dosvid pokazuje, jak Boh može vplyvaty na rozumy ljudej, ščob vony pryxyl'no stavylsja do Joho sluh zhidno z Joho svjatoju voleju. Bo ryzyk, na jakyj pišov cars'kyj upravytel', buv velykym, i Boh musyv vtrutytsja, ščob pryjnjaty propozycji Danyjila. Dosvid viry – ce uspix.

Dan 1:17 I dav Boh cym čotyr'om junakam znannja, i rozuminnja v usix pys'menax, i mudrist'; a Danyjil vytlumačyv usi vydinnja ta sny.

17a - Boh dav cym čotyr'om junakam znannja, rozuminnja vsix liter ta mudrist'.

Use je darom vid Hospoda. Ti, xto ne znaje Joho, ne znajut', naskil'ky vid N'oho zaležyt', čy vony rozumni ta mudri, čy nevihlasy ta durni.

17 b- i Danyjil pojasnyv usi vydinnja ta vsi sny.

Danyjil, peršyj, xto vyjavyv svoju virnist', buv šanovanyj Bohom, jakyj dav jomu dar prorocstva. Ce bulo svidčennja, jake vin dav u svij čas virnomu Josypu, polonenomu jehyptjanamy. Sered Božyx propozycij Solomon takož obrav mudrist'; i za cej vybir Boh dav jomu vse inše: slavu ta bahatstvo. Danyjil, u svoju čerhu, vidčuje ce pidnesennja, zbudovane joho virnym Bohom.

Dan 1:18 U toj čas, koly car pryznačyv jix pryvesty, načal'nyk evnuxiv predstavyv jix Navuxodonosoru.

Dan 1:19 I car rozmovljav z nymy, i miž usima junakamy ne znajšovsja žoden takyj, jak Danyjil, Ananija, Mysajil ta Azarija; i vony buly pryjnjati na službu do carja.

Dan 1:20 I v usix spravax mudrosti ta rozuminnja, pro jaki car pytav jix, vin znajšov jix udesjatero kraščymy za vsix čarivnykiv ta viščuniv, ščo buly v us'omu joho carstvi.

20a — Takym čynom Boh pokazuje « riznycju miž tymy, xto služyt' Jomu, i tymy, xto ne služyt' Jomu », ščo napysano v Mal. 3:18. Imena Danyjila ta joho tovaryšiv uvijdut' doovidčennja Svjatoji Bibliji, bo jixni demonstraciji virnosti služytymut' vzircjamy dlja pidbad'orennja obranyx až do kincja svitu.

Dan 1:21 Tak bulo z Danyjilom do peršoho roku carja Kira.

Danyjila 2

Dan 2:1 Na druhomu roci carjuvannja Navuxodonosora Navuxodonosor bačyv sny, i joho dux buv nespokijnyj, i vin ne mih spaty.

1a — Otže, u – 604. Boh projavljajet'sja v rozumi carja.

Dan 2:2 Todi car poslav po čarivnykiv, viščuniv, čarivnykiv ta xaldejiv, ščob vony rozpovily jomu joho sny. I vony pryjšly j staly pered carem.

2a — Potim jazyčnyč'kyj car zvertajet'sja do ljudej, jakym vin do toho času dovirjav, kožen z jakyx je specialistom u svojij haluzi.

Dan 2:3 Car skazav jim: «Meni snyvsja son, i dux mij stryvoženýj, i ja xoču znaty toj son».

3a — Car skazav: Ja xoču znaty cej son ; vin ne hovoryt' pro joho značennja.

Dan 2:4 Xaldeji vidpovily carevi aramejs'koju movoju: «Carju, žyvy naviky! Rozkažy svojim rabam, a my pojasny mo rozv'jazannja».

Dan 2:5 I skazav car do xaldejiv: «Cja rič vidijšla vid mene. Jakščo vy ne rozpoviste meni snu ta joho značennja, to vas posičut' na šmatky, a vaši domy obrnut'sja na hnijnyk».

5a – Nepostuplyvist' carja ta krajni zaxody, jakyx vin vžyvaje, je vynjatkovymy ta natxnennymy Bohom, jakyj stvorjuje zasoby dlja borot'by z jazyčnyc'kym šarlatanstvam ta javlennja svojeji slavy čerez svojix virnyx sluh.

Dan 2:6 Ale jakščo ty rozpoviste meni son ta joho rozv'jazku, to otrymaješ vid mene dary, nahorody ta velyku čest'. Tomu rozpovisy meni son ta joho rozv'jazku.

6a – Ci dary, podarunky ta velyki počesti Boh hotuje dlja svojix virnyx obranciv.

Dan 2:7 Vony vidpovily vdruhe: «Nexaj car rozpovist' svojim rabam son, a my povidomymo joho rozv'jazku».

Dan 2:8 I car zahovoryv i skazav: Ja baču, ščo vy vyhrajete čas, bo bačyte, ščo cja sprava projšla povz mene.

8a – Car prosyt' u svojix mudreciv te, pro ščo joho nikoly ne prosyly, i vin c'oho ne vykonuje.

Dan 2:9 Jakščo vy ne rozpoviste meni snu, to toj samyj karnyj vyrok spitkaje vsix vas, bo vy hotujetes' rozpovidaty meni nepravdu ta brexnju, až poky ne zminjat'sja časy. Tož rozkažit' meni son, i ja diznajasja, čy zmožete vy meni joho pojasnyty.

9a – ty xočeš pryhotuvatysja hovoryty meni brexnju ta nepravdu, čekajučy, poky časy zminjat'sja
Same na c'omu pryncypi do kincja svitu zbahačujut'sja vsi lžeprovydci ta viščuny.

9b – Tož rozkažit' meni son, i ja diznajasja, čy zmožete vy daty meni joho tlumačennja.

Vperše ce lohične myslennja projavljajet'sja v svidomosti ljudyny. Šarlatany bez problem rozpovidajut' svojim najivnym i nadmirno dovirylyvym klijentam vse, ščo vony xočut'. Proxannja korolja vyjavljaje jixni obmežennja.

Dan 2:10 Xaldeji vidpovily carevi: «Nemaje na zemli nikoho, xto mih by skazaty, čoho prosyt' car. Žoden car, xoč by jakyj velykij čy mohutnij vin buv, nikoly ne prosyv takoho vid žodnoho čarivnyka, viščuna čy xaldeja».

10a – Jixni slova pravdyvi, oskil'ky do toho času Boh ne vtrutyvsja, ščob vykryty jix, ščob vony zrozumily, ščo Vin jedynyj Boh, i ščo jixni jazyčnyc'ki božestva – ce ne ščo inše, jak niščo ta idoly, stvoreni rukamy ta rozumom ljudej, viddanyx demoničnym duxam.

Dan 2:11 Proxannja carja vaške; nemaje nikoho, xto mih by rozpovisty carevi, okrim bohiv, čyja oselja ne z ljud'my.

11a – Mudreci vyslovljujut' tut nezaperečnu istynu. Ale, kažučy ce, vony vyznajut', ščo ne majut' žodnyx stosunkiv z bohamy, todi jak do nyx ves' čas zvertajut'sja obdureni ljudy, jaki dumajut', ščo možut' otrymaty vidpovidi vid pryxovanyx božestv čerez nyx. Vyklyk, kynutyj carem, vykryvaje jix. I dlja dosjahnennja c'oho bula potribna neperedbačuvana ta bezmežna mudrist' istynnoho Boha, jaka vže pidneseno javlena v Solomoni, c'omu majstri božestvennoji mudrosti.

Dan 2:12 Todi car rozhnivavsja ta duže rozhnivavsja, i nakazav vynyščyty vsix vavylons'kyx mudreciv.

Dan 2:13 I oholosyly vyrok, i mudreciv stratyly; i vony šukaly Danyjila ta joho tovaryšiv, ščob vyhubyty jix.

13a – Same postavvyšy svojix sluh pered smertju, Boh voskresyt' jix u slavi z carem Navuxodonosorom. Cja strategija prorokuje ostannij dosvid adventysts'koji viry, de obrani čekatymut' smerti, pryznačenoji povstancjamy do pevnoji daty. Ale tut znovu sytuacija bude zvorotnoju, tomu ščo mertvymy budut' ci povstanci, jaki vbyvatymut' odyn odnoho, koly mohutnij i peremožnyj Xrystos z'javyt'sja na nebesax, ščob sudyty ta zasudyty jix.

Dan 2:14 Todi Danyjil rozsudlyvo ta mudro hovoryv do Arioxa, načal'nyka cars'koji varty, jakyj vyjšov ubyvaty vavylons'kyx mudreciv.

Dan 2:15 Todi vin vidpoviv i skazav Arjoxu, cars'komu vatažnyku: «Čomu cars'kyj vyrok takyj suvoryj?» Arjox pojasnyv Danyjilu cju spravu.

Dan 2:16 I pišov Danyjil do carja, i poprosyv joho daty jomu času, ščob vin mih pojasnyty carevi rozv'jazannja.

16a – Danyjil dije vidpovidno do svojeji pryrody ta relihijneho dosvidu. Vin znaje, ščo joho proroči dary dani jomu Bohom, na jakoho vin zvyk pokladaty vsju svoju doviru. Diznavšys', pro ščo zapytuje car, vin znaje, ščo Boh maje vidpovidi, ale čy v Joho voli vidkryty jix jomu?

Dan 2:17 Todi Danyjil povernuvsja dodomu ta j rozpoviv svojim tovaryšam Ananiji, Mysajilu ta Azariji,

17a – Čotyry junaky žyvut' u domi Danyjila. « Zlitajut'sja do ptašynoji zhraji » i predstavljajut' zibrannja Bože. Šče do Isusa Xrysta, « de dvoje čy troje zbyrajut'sja v im'ja Moje, tam Ja sered nyx », – kaže Hospod'. Braters'ka ljubov ob'jednuje cyx molodyx ljudej, jaki demonstrujut' prekrasnyj dux solidarnosti.

Dan 2:18 prosyty myloserdja u Boha Nebesneho, ščob Danyjil ta joho tovaryši ne buly znyščeni z reštoju vavylons'kyx mudreciv.

18a – Zitknuvšys' iz takuju syl'noju zahrozju svojemu žyttju, palka molytva ta ščyryj pist – jedyna zbroja obranyx. Vony znajut' ce i čekatymut' na vidpovid' svoho Boha, jakyj uže dav jim stil'ky dokaziv svojeji ljubovi do nyx. Naprykinci svitu ostanni obrani, na jakyx sprjamovanyj smertnyj vyrok, dijatymut' tak samo.

Dan 2:19 Todi tajemnyca bula vidkryta Danyjilu u vydinni ničnomu. I Danyjil blahoslovyy Boha nebesneho.

19a – Zapytanyj svojimy obrancjamy, virnyj Boh prysutnij, bo Vin orhanizuvav vyprobuvannja, ščob zasvidčyty svoju virnist' dlja Danyjila ta joho tr'ox tovaryšiv; ščob pidnjaty jix na najvyšči posady v cars'komu urjadi. Vin, dosvid za dosvidom, zrobyt' jix nezaminnymy dlja c'oho carja, jakoho Vin očolyt' i zreštoju naverne. Ce navernennja bude plodom virnoji ta bezdohannoji povedinky čotyr'ox molodyx jevreviv, osvjačenyx Bohom dlja vynjatkovoji misiji.

Dan 2:20 Todi Danyjil vidpoviv i skazav: «Blahoslovenne im'ja Bože naviky-viky, mudrist' ta syla naležat' Jomu».

20a — Cilkom vypravdana poxvala, oskil'ky dokaz joho mudrosti v c'omu vypadku bezperečno prodemonstrovano. Joho syla pryvela Jehojakyma do Navuxodonosora, i ce nav'jazalo joho ideji ljudjam, jaki maly pidtrymaty joho proekt.

Dan 2:21 Vin zminjuje časy ta pory roku, skydaje cariv i nastanovljaje, daje mudrist' mudrym i znannja rozumnym.

21a — Cej virš čitko vyražaje vsi pryčyny viryty v Boha ta dlja Boha. Navuxodonosor zreštoju navernet'sja, koly povnistju usvidomyt' ci reči.

Dan 2:22 Vin vidkryvaje hlybynu j tajemnyci, znaje, ščo v temrjavi, i svitlo perebuvaže z Nym.

22a — Dyjavol takož može vidkryty te, ščo hlyboke ta pryxovane, ale svitla v n'omu nemaje. Vin robyť ce, ščob spokusyty ta vidvernuty ljudej vid istynnoho Boha, jakyj, koly robyť ce, dije, ščob vrjatuvaty svojix obranciv, vidkryvujučy jim smertel'ni pastky, rozstavleni demonamy, zasudženymy na zemnu temrjavu, z momentu peremohy Isusa Xrysta nad hrixom i smertju.

Dan 2:23 Bože bat'kiv mojix, ja proslavljaju Tebe ta xvalju Tebe, bo dav Ty meni mudrist' ta sylu, i vidkryv meni te, čoho my prosyly vid Tebe, i vidkryv nam tajemnycju carja.

23a — Mudrist' i syla buly v Bozi, v molytvi Danyjila, i Boh dav jix jomu. U c'omu dosvidi my bačymo, jak zdijsnyvsja pryncyp, jakoho navčav Isus: « prosit', i bude vam dano ». Ale zrozumilo, ščo dlja dosjahnennja c'oho rezul'tatu virnist' proxača povynna vytrymaty vsi vyprobuvannja. Syla, otrymana Danyjilom, nabude aktyvnymi formy v myslenni carja, jakyj bude piddanyj nezaperečnomu očevydnomu dokazu, ščo zmusyt' joho vyznaty isnuvannja Boha Danyjila, nevidomoho jomu ta joho narodu do toho času.

Dan 2:24 Pislja c'oho Danyjil pišov do Arioixa, jakomu car nakazav vynyščyty vavylons'kyx mudreciv. Vin pišov i promovyv do n'oho, kažučy: «Ne vynyščuj vavylons'kyx mudreciv. Pryvedy mene do carja, i ja pokažu carevi rozv'jazannja».

24a — Božestvenna ljubov projavljajet'sja v Danyjili, jakyj dumaje pro otrymannja žyttja jazyčnyc'kyx mudreciv. Ce znovu ž taky povedinka, jaka svidčyt' pro Božu dobrotu ta spivčuttja, u stani doskonaloji smyrennja. Boh može buty zadovolenyj; joho sluha proslavljaje joho dilamy svojeji viry.

Dan 2:25 Arijox švydko pryviv Danyjila pered carja ta j skazav jomu tak: «Ja znajšov čolovika sered polonenyx Judy, jakyj pojasnyt' carevi rozv'jazannja.

25a — Boh trymaje carja u velykyx mukax, i sama lyše perspektyva otrymaty bažanu vidpovid' zmusyt' joho hniv nehajno vščuxnuty.

Dan 2:26 Car zahovoryv i skazav Danyjilu, ščo znavsja Valtasarom: Čy možeš ty rozpovisty meni son, jakyj ja bačyv, ta joho značennja?

26a — Dane jomu jazyčnyc'ke im'ja ničoho ne zminjuje. Same Danyjil, a ne Valtasar, dast' jomu očikuvanu vidpovid'.

Dan 2:27 Danyjil vidpoviv pered carem i skazav: Tajemnyci, jaku car pytaje, ne možut' vidkryty carevi mudreci, astrolohy, čarivnyky ta viščuny.

27a – Danyjil zastupajet'sja za mudreciv. Te, čoho car prosyv vid nyx, bulo jim ne pid sylu.

Dan. 2:28 Ale je na nebesax Boh, ščo vidkryvaje tajemnyci, i Vin ob'javyv carevi Navuxodonosoru, ščo stanet'sja v ostanni dni. Ce tvij son i vydinnja, jaki ty bačyv na svojemu loži.

28a – Ce počatkove pojasnennja zrobyť Navuxodonosora uvažnym, adže tema majbutn'oho zavždy mučyla ta zasmučovala ljudej, a perspektyva otrymannja vidpovidej na cju temu je zaxoplyvoju ta vtišnoju. Danyjil zvertaje uvahu carja na nevydymoho žyvoho Boha, ščo dyvno dlja carja, jakyj poklonjajet'sja materializovanim božestvam.

Dan 2:29 Koly ty, carju, ležav, tobi pryxodyly dumky pro te, ščo bude po c'omu časi; i Toj, Xto vidkryvaje tajemnyci, ob'javyv tobi, ščo stanet'sja.

Dan 2:30 Cja tajemnycja vidkryta meni ne tomu, ščo ja maju bil'shu mudrist', niž usi žyvi, ale ščob rozv'jazannja jiji bulo vidome carevi, i ščob ty znav dumky svoho sercja.

30a – Ne tomu, ščo v meni je mudrist' ponad use žyve, ale ce dlja toho, ščob carevi bulo dano tlumačennja.

Doskonala smyrennja v diji. Danyjil vidxodyť ubik i kaže carevi, ščo cej nevydymyj Boh cikavyť'sja nym; cej Boh mohutnišyj i dijevišyj za tyx, komu vin služyv dosi. Ujavit' sobi, jak ci slova vplynuly na joho rozum i serce.

30b- i ščob ty znav dumky svoho sercja

U jazyčnyc'kij religiji iħnorujut'sja standarty dobra i zla, vstanovleni istynnym Bohom. Cariv nikoly ne stavljat' pid sumniv, bo jix bojat'sja ta žaxajut' čerez jixnju velyku vladu. Vidkryttja istynnoho Boha dozvolyt' Navuxodonosoru postupovo vyjavty svoji vady charakteru; te, čoho nixto z joho narodu ne navažyvsja b zrobyty. Cej urok takož adresovanyj nam: my možemo piznaty dumky našyx serdec' lyše todi, koly Boh dije v našij sovisti.

Dan 2:31 Carju, ty podyvyvsja, až os' velykyj bovvan; bovvan buv velyčeznyj i nadzvyčajno velyčnyj; vin stojav pered toboju, a vyhljad joho buv žaxlyvyj.

31a – ty bačyv velyku statuju; cja statuja bula velyčezna i nadzvyčajnoji pyšnoty

Statuja iljustruvatyme nyzku velykyx zemnyx imperij, jaki zminjuvatymut' odna odnu až do povernennja u slavi Isusa Xrysta, zvidsy j jiji nejmovirnyj vyhljad . Jiji velyč – ce velyč poslidovnyx pravyteliv, vkrytyx bahatstvamy, slavoju ta počestjamy, ščo jix darujut' ljudy.

31b — vona stojala pered toboju, i vyhljad jiji buv žaxlyvyj.

Majbutnje, proviščene statujeju, spravdi znaxodyť'sja pered carem, a ne pozadu n'oho. Jiji žaxlyvyj vyhljad prorokuje bezlič ljuds'kyx smertej, spryčynenyx vijnamy ta peresliduvannjamy, ščo xarakteryzuvatymut' istoriju ljudstva do kincja svitu; pravyteli xodjat' po trupax.

Dan 2:32 Holova c'oho bovvana bula z čystoho zolota, hrudy joho ta ruky joho byly z sribla, žyvit joho ta stehna joho byly z midi;

32a - Holova cijej statuji bula z čystoho zolota

Danyjil pidtverdyt' ce u virši 38, zolota holova – ce sam car Navuxodonosor. Cej symbol karakteryzuje joho, tomu ščo, po-perše, vin navernet'sja ta sluzhytyme z viroju istynnomu Bohu-tvorcu. Zoloto je symbolom očyščenoji viry v 1 Petra 1:7. Joho dovhe pravlinnja poznačyt' relihijnu istoriju ta vypravdaje joho zhadku v Bibliji. Krim toho, vin je hlavoju pobudovy spadkojemciv zemnyx volodariv. Proroctvo počynajet'sja v peršyj rik joho pravlinnja v 605 roci.

32b — joho hrudy ta ruky byly zi sribla

Sriblo koštuje menše, niž zoloto. Vono psujet'sja, ale zoloto zalyšajet'sja nezminnym. My sposterihajemo dehradaciju ljuds'kyx cinnostej, jaka povnistju vidpovidaje opysu statuji. Z 539 roku do našoji ery na zminu Xaldejs'kij imperiji pryxodyt' imperija midijciv ta persiv.

32c — joho žyviti i stehna byly z bronzy

Bronza takož maje menšu cinnist', niž sriblo. Ce metalevyj splav na osnovi midi. Vona žaxlyvo psujet'sja ta z časom zminjuje svij zovnišnij vyhljad. Vona takož tverdiša za sriblo, sama po sobi tverdiša za zoloto, jake jedyne zalyšajet'sja duže plastyčnym. Seksual'nist' znaxodyt'sja v centri obrazu, obranoho Bohom, ale vona takož je obrazom ljuds'koho vidtvorennja. Hrec'ka imperija, bo ce spravdi te, čym vona je, spravdi vyjavyt'sja duže plidnoju, davšy ljudstvu svoju jazыčnyc'ku kul'turu, jaka tryvatyme do kincja svitu. Hrec'ki statuji, зробleni z lytoji ta formovanoji bronzy, budut' zaxopljuvatysja ljud'my do kincja. Nahota til vyjavljajet'sja, a jiji zipsovana moral' bezmežna; ci reči robljat' Hrec'ku imperiju typovym symbolom hrixa, jakyj tryvatyme protjahom stolit' i tysjačolit' do povernennja Xrysta. U Dan. 11:21-31 hrec'kyj car Antiox IV, vidomyj jak Epifan, honytel' jevrejs'koho narodu protjahom «7 rokiv» miž 175 i 168 rokamy, bude predstavlenyj jak proobraz paps'koho honytelja, jakomu vin pereduje v proročomu opovidanni c'oho rozdilu. U c'omu 32-mu virši zhrupovano ta poslidovno opysano imperiji, ščo pryzvely do Ryms'koji imperiji.

Dan 2:33 Joho nohy z zaliza, a nohy joho častkovo z zaliza, častkovo z hlyny.

33a — joho nohy iz zaliza

U četvertij prorokovanij imperiji, Ryms'ka imperija karakteryzujet'sja maksymal'nym zahartuvannjam, ščo zobrazujet'sja zalizom. Ce takož najvul'harnišyj z metaliv, jakyj oksyljujet'sja, iržavije ta rujnujet'sja. Tut znovu pidtverdžujet'sja ta posyljujet'sja dehradacija. Rymljany — politejisty; vony pryjmajut' bohiv peremoženyx vorohiv. Os' tak hrec'kyj hrix, čerez jix pošyrennja, pošyryt'sja na vsi narody joho imperiji.

33b — joho nohy, častkovo iz zaliza, častkovo iz hlyny

Na c'omu etapi hlynjana častyňa poslabljuje ce tvrde panuvannja. Pojasnennja proste ta istoryčne. U 395 roci Ryms'ka imperija rozpalasja, i pislja c'oho desjat' pal'civ nih statuji zaveršat' stvorennja desjaty nezaleznyx xrystyjans'kyx korolivstv, ale vsi vony budut' pid relihijnoju opikoju jepyskopa Rymu, jakyj stane Papoju Ryms'kym z 538 roku. Ci desjat' cariv zhadujut'sja v Dan. 7:7 ta 24.

Dan 2:34 Ty dyvyvsja, až poky kamin' ne vidirvavsja, ne rukamy, i ne vdaryv bovvana po joho zaliznyx ta hlynjanyx nohax, i rozbyv jix na šmatky.

34a – Obraz kamenja, ščo b'je, natxnennyj praktykoju pobyttja kaminnjam do smerti. Ce standart straty vynnyx hrišnykiv u starodavn'omu Izrajili. Tomu cej kamin' pobyvaje kaminnjam zemnyx hrišnykiv. Ostann'uju karoju Božoho hnivu budut' hradovi kameni, zhidno z Ob'javlennjam 16:21. Cej obraz prorokuje diji Xrysta proty hrišnykiv pid čas Joho slavnogo božestvennoho povernennja. U Zax. 3:9 Dux daje Xrystu obraz kamenja, holovnoho narižnoho kamenja, toho, z jakoho Boh počynaje budivnyctvo svojeji duxovnoji budivli: Bo os', na kameni, ščo Ja postavyv pered Isusom Navynom, sim oče'j v odnomu kameni. Os' Ja Sam vyriz'blju na n'omu ci riz'blennja, hovoryt' Hospod' Savaot, i Ja vidvernu provynu tijeji zemli za ody' den'. Potim my čytajemo v Zax. 4:7: Xto ty, velyka horo, pered Zorovavelem? Ty budeš vyrivnjana. Vin poklade nadhrobok pid vyhuky: Blahodat', blahodat' jij! U c'omu ž misci, u viršax 42 ta 47, my čytajemo: Vin skazav meni: Ščo ty bačyš? I ja skazav: Ja podyvvsja, i os' svičnyk, ves' iz zolota, i čaša na n'omu zverxu, i sim ljampad na n'omu, i sim trubočok dlja ljampad, ščo na verxu svičnyka : ... Bo ti, xto znevažav den' počatku, zradijut', koly pobačat' vysk u ruci Zorovavelja. Ci sim — ce oči Hospodni, ščo bihajut' po vsij zemli . Ščob pidtverdyty ce poslannja, my znajdemo v Ob'javlenni 5:6 cej obraz, na jakomu sim oče'j kamenja ta svičnyka prypysujut'sja Ahncju Božomu, tobto Isusu Xrystu: I ja bačyv Ahnecja posered prestolu ta čotyr'ox žyvvyx istot, i posered starciv, ščo stojav, niby zakolotyj. Vin mav sim rohiv i sim oče'j, ščo to sim duxiv Božyx, poslanyx na vsju zemlju. Sud nad hrišnymy narodamy zdijsnujet'sja Samym Bohom, bez vtručannja ljuds'koji ruki .

Dan 2:35 Todi zalizo, hlyna, mid', sriblo ta zoloto razom rozbylysja, i staly, jak polova na litnix tikax; i viter jix vidnis, i miscja dlja nyx ne znajšlosja. A kamin', ščo vdaryv bovvana, stav velykoju horoju ta napovnyv usju zemlju.

35a- Todi zalizo, hlyna, mid', sriblo ta zoloto razom rozbylysja, i staly, jak polova na litn'omu toku; viter rozvijav jix, i ne zalyšylosja vid nyx žodnoho slidu.

Pislja povernennja Xrysta naščadky narodiv, symvolizovanyx zolotom, sriblom, bronzoju, zalizom ta hlynoju, zalyšylysja u svojix hrixax i hidni buty znyščeny nym, i obraz prorokuje ce znyščennja.

35b – Ale kamin', ščo vdaryv bovvana, stav velykoju horoju ta napovnyv usju zemlju.

Apokalipsys pokaže, ščo ce prohološennja ne bude povnistju vykonane do tysjači rokov nebesnoho sudu, z vstanovlennjam obranyx na onovlenij zemli, jak zaznačeno v Ob'javlenni 4:20, 21 i 22.

Dan 2:36 Ce toj son: my povidomymo carevi joho značennja.

36a – Car narešti čuje, ščo jomu nasnylosja. Takoji vidpovidi ne možna vyhadaty, bo joho nemožlyvo bulo obduyty. Toj, xto opysuje jomu ci reči, otže, sam otrymav take ž vydinnja. I vin takož vidpovidaje na proxannja carja, pokazujučy, ščo zdatnyj tlumačyty obrazy ta pojasnjuvaty jixnje značennja.

Dan 2:37 Carju, ty car cariv, bo Boh Nebesnyj dav tobi carstvo, i sylu, i mic', i slavu.

37a – Ja duže cinuju cej virš, de my bačymo, jak Danyjil zvertajet'sja do mohutn'oho carja neformal'no, čoho žodna ljudyna ne navažylasja b zrobyty v naši zbočeni ta korumpovani časy. Neformal'ne vykorystannja famil'jarnoho slova ne je obrazlyvym; Danyjil vidčuvaje povahu do xaldejs'koho carja. Neformal'ne vykorystannja famil'jarnoho slova – ce lyše hramatyčna forma, jaku

vykorystovuje izolovaný subjekt, ščo rozmovljuje z odnijeju tret'uju osobuju. I «jakym by velykym ne buv car, vin ne menša ljudyna», jak skazav svoho času aktor Mol'jer. A tendencija do nevypravidanoho formal'noho vykorystannja zarodylasja za joho časiv z Ljudovykom XIV, hordym «korolem-soncem».

37b – Carju, ty car cariv, bo Boh nebesnyj dav tobi carstvo.

Bil'se niž prosto povaha, Danyjil vyjavljaje carevi nebesne vyznannja, pro jake toj ne pidozrjuvav. Faktyčno, nebesnyj Car cariv zasvidčuje, ščo stvoriv carja zemnyx cariv. Carjuvannja nad carjamy stanovyt' impers'kyj tytul. Symvolom imperiji je « orlyni kryla », jaki xarakteryzuvatymut' jiji jak peršu imperiju v Dan. 7.

37c – potužnist',

Vono poznačaje pravo panuvaty nad bezliččju ta vymirjuet'sja kil'kistju, tobto masoju.

Ce može zapamoročyty holovu mohutn'omu carevi ta spovnyty joho hordyneju. Car zreštoju pidast'sja hordyni, i Boh vylikuje joho vid neji čerez suvore vyprobuvannja pryžennja, pro jake jdet'sja v Dan. 4. Vin povynen pryjnaty ideju, ščo vin zdobuv svoju vladu ne vlasnoju syloju, a tomu, ščo istynnyj Boh dav jomu jiji. U Dan. 7 cja vlada pryjme symvoličnyj obraz Vedmedja midjan ta persiv.

Vlada, jaku inodi otrymujut', vidčuvajučy porožneču v sobi ta u svojemu žytti, zmušuje ljudej včynjaty samohubstvo. Vlada zmušuje fantazuvaty pro velyke ščastja, jake nikoly ne pryxodyt'. «Zovsim nove, zovsim nove», – kaže prysliv'ja, ale ce vidčuttja tryvaje nedovho. U súčasnomu žytti vidomi, šanovani ta zbahačeni mytci zreštoju včynjajut' samohubstvo, nezvažajučy na očevydnyj, blyskučyj ta slavyj uspix.

37d - micnist'

Ce stosujet'sja diji, tysku pid prymusom, jakyj zmušuje oponenta zhynatsja v bijci. Ale cju borot'bu možna vesty i proty samoho sebe. Todi my hovorymo pro sylu xarakteru. Sylu vymirjuet'sja jakistju ta efektyvnistju.

Vin takož maje svij symvol: lev zhidno z Suddjamy 14:18: « Ščo syl'niše za leva, i ščo solodše za med ?» Sylu leva poljahaje v joho m'jazax; u m'jazax joho lap i kihtiv, ale osoblyvo v joho pašči, jaka otočuje ta dušyt' svojix žertv, perš niž požerty jix. Neprjame rozkryttja cijej vidpovidi na zahadku, postavlenu fylstymljanam Samsonom, stane naslidkom bezprecedentnoho aktu syly z joho boku proty nyx.

37-j — i slava .

Ce slovo zminjuje značennja v joho zemnyx i nebesnyx ujavlennjax. Navuxodonosor do c'oho dosvidu zdobuv ljuds'ku slavu. Zadovolennja vid panuvannja ta vyrišennja doli vsix stvorin' zemli. Jomu zalyšajet'sja vidkryty nebesnu slavu, jaku Isus Xrystos zodobude, zrobyvšy sebe, Hospodarja i Hospoda, sluhoju svojix sluh. Zarady svoho spasinnja vin zreštoju pryjme cju slavu ta jiji nebesni umovy.

Dan 2:38 Vin viddav u tvoju ruku, de b vony ne meškaly, syniv ljuds'kyx, pol'ovu zvirynu ta ptastvo nebesne, i postaviv tebe volodarem nad usima nymy; ty — zolota holova.

38a — Cej obraz bude vykorystano dlja poznačennja Navuxodonosora v Dan. 4:9.

38b — Ty zolota holova.

Ci slova pokazujut', ščo Boh zazdalehid' znaje vybir, jakyj zrobyt' Navuxodonosor. Cej symbol, zolota holova, prorokuje joho majbutnje osvjačennja ta obrannja dlja vičnoho spasinnja. Zoloto je symbolom očyščenoji viry zhidno z 1 Petra 1:7: ščob vyprobuvannja vašoji viry, budučy dorožčym za zoloto, jake hyne (xoč i vohnem vyprobuvujet'sja), pryneslo vam xvalu, slavu ta čest' pid čas ob'javlennja Isusa Xrysta. Zoloto, cej kovkij metal, spravdi je obrazom c'oho velykoho carja, jakyj dozvoljaje sobi buty peretvorenym dijannjam Boha-tvorcja.

Dan 2:39 Pislja tebe postane inše carstvo, nyžče vid tebe, i tretje carstvo midjane, jake panuvatyme nad usijeju zemleju.

39a — Z časom ljuds'ki jakosti pohiršat'sja; sriblo na hrudjax i dvox rukax statuji bude menš cinnym, niž zoloto na holovi. Jak i Navuxodonosor, Darij Midjanyn navernet'sja, Kir II Pers takož, zhidno z Ezdry 1:1-4, vsi vony takož ljubytymut' Danyjila; a pislja nyx Darij Pers ta Artakserks I, zhidno z Ezdry 6 ta 7. U vyprobuvannjax vony raditymut', bačačy, jak Boh jevrejiv pryjde na dopomohu svojim.

39b — potim tretje carstvo, jake bude z midi ta jake panuvatyme nad usijeju zemleju.

Tut situacija dlja Hrec'koji imperiji serjozno pohiršujet'sja. Bronza, symbol, jakyj jiji predstavljaje, poznačaje nečystotu, tobto hrix. Vyvčennja Dan. 10 ta 11 dozvolyt' nam zrozumity, čomu. Ale vže zaraz jdet'sja pro kul'turu narodu jak vynaxidnyka republikans'koji svobody ta vsix jiji zbočenyx ta korumpovanyx vidxylen', jaki zhidno z pryncypom ne majut' mež, os' čomu Boh kaže v Pryp. 29:18: De nemaje odkrovennja, tam narod vil'nyj; blaženni, jakščo vony dotrymujut'sja zakonu!

Dan 2:40 I bude četverte carstvo, micne, jak zalizo: jak zalizo rozbyvaje ta rozryvaje vse, tak vono rozbyvatyme ta rozryvaje vse, jak zalizo rozbyvaje vse.

40a — Sytuacija pohiršujet'sja z cym četvertym carstvom, Rymom, jake dominuvatyme nad poperednimy imperijamy ta perejme vsi jixni božestva, tak ščo vono nakopyčyt' usi jixni nehatyvni rysy, pryvnišy novyznu, zaliznu dyscyplinu nevblahannoji žorstkosti. Ce robyt' joho nastil'ky efektyvnym, ščo žodna krajina ne zmože jomu protystojaty; nastil'ky, ščo joho imperija prostjahnet'sja vid Anhlji na zaxodi do Vavylonu na sxodi. Zalizo je spravžnim joho symbolom, vid joho dvosičnyx mečiv, obladunkiv ta ščytiv, tak ščo v ataci armija nabuvaje vyhljadu pancyry, ščo jistyť'sja nakonečnykamy spysiv, hrizno efektyvnoho proty bezladnyx ta rozsijanyx atak svojix vorohiv.

Dan 2:41 I jak ty bačyv nohy ta pal'ci častynkoju z hlyny hončarnoji, a častynkoju z zaliza, tak bude rozdilene carstvo, ale v n'omu bude troxy micnosti zaliza, bo ty bačyv zalizo, zmišane z hlynoju.

41a — Danyjil ne utočnjuje, ščo same, ale obraz hovoryť sam za sebe. Stupni ta pal'ci nih symbolizujut' dominujuču fazu, jaka pryjde na zminu jazyčnyč'kij Rym's'kij imperiji, symbolizovanij zalizom. Rozdilena, cja Rym's'ka imperija stane polem bytvy malyx korolivstv, ščo utvorylysja pislja jiji rozpadu. Sojuz zaliza ta hlyny stvorjuje ne sylu, a rozkol ta slabkist'. My čytajemo pro hončarnu hlynu. Hončar — ce Boh, zhidno z Jer. 18:6: Xiba ž Ja ne možu včynyty z vamy, jak cej hončar, dome Izrajiliv? — hovoryť Hospod'. — Os', jak hlyna v ruci hončara, tak i vy v ruci Mojij, dome Izrajiliv! Cja hlyna — myrna skladova ljudstva, z jakoji Boh vybyraje svojix obranciv, robljačy jix posudynamy česti.

Dan 2:42 I jak pal'ci nih byly častynoju zaliza, a častynoju hlyny, tak i carstvo bude častkovo micnym, a častkovo kryxkym.

42a. Zauvažte, ščo Rym'ska imperija proisnuvala do kincja svitu, xoča vtratyła svoju jednist' i panuvannja u 395 roci. Pojasnennja poljahaje u povernenni panuvannja čerez religijne spokušannja rymo-katolyc'kovi viry. Ce stalosja zavdjaky zbrojnij pidtrymci, jaku Xlodvih ta vizantijs'ki imperatory nadaly jepyskopu Rymu blyz'ko 500 roku. Vony zmicyly joho prestyž i novu paps'ku vladu, ščo zrobylo joho, ale lyše v očax ljudej, zemnym hlavoju xrystyjans'kovi cerkvy z 538 roku.

Dan 2:43 Ty bačyv zalizo, zmišane z hlynoju, bo vony zmišajut'sja z tovaryšamy ljuds'kymy, ale ne prylipljat'sja odne do odnoho, jak zalizo ne zmišujet'sja z hlynoju.

43a – Desjat' pal'civ na nohax stanut' desjat'ma rohamy u Dan. 7:7 ta 24. Pislja tyla ta nih vony predstavljajut' zaxidni xrystyjans'ki narody Jevropy v ostanni dni, tobto naš čas. Zasudžujučy lycemirni sojuzy jevropejs'kych narodiv, Boh 2600 rokiv tomu vyjavyv kryxkist' uhod, ščo ob'jednujot' narody sučasnoji Jevropy, same ob'jednani na osnovi «Rym'skych dohovoriv».

Dan 2:44 A za dniv tyx cariv Nebesnyj Boh postavyt' carstvo, jake povik ne bude zrujnovane, i žoden narod ne vyjde z n'oho; i vono potroščyt' i zrujnuje vsi ti carstva, a same stojatyme povik.

44a — Za časiv cyx cariv

Rič pidtveržena, desjat' pal'civ na nohax je sučasnymy slavnomu povernennju Xrysta.

44b – Boh nebesnyj pidnime carstvo, jake nikoly ne zrujnujet'sja.

Vybir obranyx zdijsnjuavsja pid imenem Isusa Xrysta z momentu Joho služinnja, pid čas Joho peršoho pryxodu na zemlju, ščob spokutuvaty hrixy tyx, koho Vin spasaje. Ale protjahom dvox tysjač rokiv, ščo nastaly pislja c'oho služinnja, cej vybir zdijsnjuavsja u smyrenni ta peresliduvanni dyjavol's'kym taborom. A z 1843 roku tyx, koho Isus spasaje, nebahato, jak pidtverdyt' vyvčennja Dan. 8 ta 12.

Iz zakinčennjam 6000 rokiv času, vytračenocho na vybir obranyx, 7-e tysjačolittja vidkryvaje Subotu vičnosti lyše dlja obranyx, vykuplenyx krov'ju Isusa Xrysta z časiv Adama ta Jevy. Usi vony budut' obrani same za svoju virnist', bo Boh bere virnyx i sluxnjanyx ljudej iz soboj, viddajučy dyjavola, joho buntivnyx anheliv ta nepokirnyx ljudej na povne znyščennja jixnix duš.

44c- i jaka ne perejde pid panuvannja inšocho narodu

Tomu ščo ce klade kraj ljuds'komu panuvannju ta spadkojemnosti na zemli.

44d – Vin zrujnuje ta znyščyt' usi ci carstva, a sam stojatyme naviky.

Dux pojasnjuje značennja, jake Vin nadaje slovu «kinec'»; absoljutne značennja. Bude znyščennja vs'oho ljudstva. A Ob'javlennja 20 vidkryje nam, ščo vidbuvajet'sja protjahom 7-ho tysjačolittja. Takym čynom, my vidkryjemo prohramu, zaplanovanu Bohom. Na spustošenij zemli dyjaval bude uv'jaznenyj, bez bud'-jakoho nebesnocho čy zemnocho tovarystva. A na nebesax protjahom 1000 rokiv obrani sudytymut' nečestyvyx mertvymy. Pislja zakinčennja cyx 1000 rokiv nečestyvi voskresnut' dlja ostann'oho sudu. Vohon', jakyj znyščyt' jix, očystyt' zemlju, jaku Boh

onovyt', proslavyvšy jiji, ščob vona pryjnjala Svij prestol ta Svojix vykuplenyx obranciv. Obraz vydinna, takym čynom, pidsumovuje skladniši diji, jaki rozkryje Apokalipsys Isusa Xrysta.

Dan 2:45 Os' ščo označaje kamin', ščo ty bačyv vidirvanym vid hory bez ruk, i ščo roztroščyv zalizo, mid', hlynu, sriblo ta zoloto. Velykyj Boh ob'javv carevi, ščo stanet'sja pislja c'oho. Son pravdyvyj, i joho tlumačennja pravdyve.

45a — Zreštoju, pislja Joho pryšestja, symvolom jakoho je kamin' , nebesnyj sud tysjači rokiv ta vykonannja Nym ostann'oho sudu, na novij zemli, vidnovlenij Bohom, velyka hora, pro jaku ohološujet'sja u vydinni, nabude formy ta miscja na vičnist'.

Dan 2:46 Todi car Navuxodonosor upav oblyččjam dolilyc', poklonyvsja Danyjilu ta nakazav prynesty jomu žertvy ta ladan.

46a — Car, vse šče jazyčnyk, reahuje vidpovidno do svojeji pryrody. Otrymavšy vid Danyjila vse, ščo toj prosyv, vin sxyljajet'sja pered nym i šanjuje joho zobov'jazannja. Danyjil ne zaperečuje idolopoklonnyč'kym dijam, jaki toj čynyt' ščodo n'oho. Šče zarano superečyty jomu ta stavyty pid sumniv joho. Čas, jakyj naležyt' Bohovi, zrobyt' svoju spravu.

Dan 2:47 I car promovv do Danyjila, kažučy: Voistynu, vaš Boh je Bohom bohiv i Hospodom cariv, i vidkryvaje tajemnyci, bo ty zmih rozkryty cju tajemnycu.

47a — Ce buv peršyj krok carja Navuxodonosora do joho navernennja. Vin nikoly ne zabude c'oho dosvidu, jakyj zmušuje joho vyznaty, ščo Danyjil kontaktuje z istynnym Bohom, faktyčno, Bohom bohiv i Hospodom cariv . Ale jazyčnyč'ke otočennja, jake jomu dopomahaje, zatrymaje joho navernennja. Joho slova svidčat' pro efektyvnist' proročoji roboty. Boža syla peredbačaty napered, ščo stanet'sja, stavyt' zvyčajnu ljudyndu pered stinoju perekonlyvyx dokaziv, jakij obrani postupajut'sja, a hrišni čynjat' opir.

Dan 2:48 Todi car povyščyv Danyjila, dav jomu bahato velykyx dariv, i nastanovyv joho pravytelem nad usijeju oblastju Vavylonu, i nastanovyv joho holovnym vojenačal'nykom nad usima mudrecjamy Vavylonu.

48a- Navuxodonosor stavyvsja do Danyjila tak samo, jak faraon stavyvsja do Josypa do n'oho. Koly velyki lidery rozumni ta ne vperto zamknuti, vony znajut', jak cinuvaty posluhy sluhy, jakyj maje dorohocinni jakosti. Vony ta jixnij narod je beneficiaramy božestvennyx blahosloven', ščo spočyvajut' na joho obrancjax. Takym čynom, mudrist' istynnoho Boha prynosyt' koryst' usim.

Dan 2:49 Danyjil poprosyv carja daty namisnyctvo nad provincijeju Vavylon Šadraxu, Mešaxu ta Aved-Nego. A Danyjil buv u cars'komu dvori.

49a — Ci četvero junakiv vyriznalysja svojeju osoblyvoju virnistju Bohovi sered inšyx molodyx jevreviv, jaki pryjšly z nymy do Vavylonu. Pislja c'oho vyprobuvannja, jake mohlo staty dramatyčnym dlja kožnoho, z'javljajet'sja sxvalennja žyvoho Boha. Takym čynom, my bačymo riznycu, jaku Boh robyt' miž tymy, xto služyt' Jomu, i tymy, xto ni. Vin pidnosyt' svojix obranciv, jaki publično vyjavly sebe hidnymy v očax usix narodiv.

Danyjila 3

Dan 3:1 Car Navuxodonosor zrobyv zolotoho bovvana, vysota jakoho bula šistdesjat liktiv, a šyryna joho šist' liktiv, i postavyv joho v dolyni Dura, u vavylons'kij provinciji.

3a – Car perekonanyj, ale šče ne navernenyj žyvym Bohom Danyjila. I mehalomanija vse šče xarakteryzuje joho. Vel'možni, jaki joho otočujut', pidbad'orjujut' joho takym čynom, jak lysycja v bajci pidbad'orjuje voronu, vony zaxopljujut'sja nym i šanujut' joho jak boha. Takož car zreštoju porivnuje sebe z bohom. Treba skazaty, ščo v jazyčnyctvi lahko zbytysja z kursu, tomu ščo inši fal'syvi božestva neruxomi ta zastyhli u vyhljadi statuj, todi jak vin, car, budučy žyvym, vže pereveršuje jix. Ale jak pohano ce zoloto vykorystovujet'sja dlja zvedennja statuji! Očevydno, ščo poperednje vydinnja šče ne pryneslo plodiv. Možlyvo, navit' počesti, jaki Boh bohiv pokazav jomu, spryjaly zberežennju i navit' zbil'sennju joho hordyni. Zolotyj symvol viry, očyščenoji vyprobuvannjam zhidno z 1 Petra 1:7, vyjavyt' prysutnist' c'oho typu pidnesenoji viry u tr'ox suputnykiv Danyjila v novomu dosvidi, opysanomu v c'omu rozdili. Ce urok, jakyj Boh zvertaje, zokrema, do svojix obranyx pid čas ostann'oho adventysts'koho vyprobuvannja, koly dekret pro smert', prorokovanyj v Ob'javlenni 13:15, os'-os' zabere jixnje žyttja.

Dan 3:2 Todi car Navuxodonosor poslav i sklykav satrapiv, namisnykiv, pravyteliv, suddiv, skarbnykiv, mahistrativ, suddiv ta vsix pravyteliv provincij, ščob vony pryjšly na posvjačennja idola, jakoho postavyv car Navuxodonosor.

2a – Na vidminu vid vyprobuvannja Danyjila v Dan. 6, cej dosvid ne pov'jazanyj zi zmovamy ljudej, ščo otočuly carja. Tut rozkryvajut'sja plody joho osobystosti.

Dan 3:3 Todi satrapy, namisnyky, pravyteli, suddi, skarbniky, mahistraty, suddi ta vsi pravyteli provincij zibralsja na posvjačennja bovvana, jakoho postavyv car Navuxodonosor. Vony staly pered bovvanom, jakoho postavyv Navuxodonosor.

Dan 3:4 I odyn hlašataj holosno vyhuknuv, kažučy: «Os' zapovid', dana vam, narody, plemena ta jazyky:

Dan 3:5 Toho času, jak počujete zvuk surmy, sopilky, cytry, husla, psaltyrja, volynky ta vsiljakyx muzyčnyx instrumentiv, to vpadete j poklonytesja zolotomu bovvanu, jakoho postavyv car Navuxodonosor.

5a — Koly počujete zvuk surmy

Syhnalom do vyprobuvannja bude zvuk surmy , tak samo jak povernennja Isusa Xrysta symbolizujet'sja v Ob'javlenni 11:15 zvukom s'omoji surmy , a šist' poperednix pokaran' takož symbolizujut'sja surmamy.

5b – ty poklonyšsja

Pokloninnja – ce fizyčna forma šany. V Ob'javlenni 13:16 Boh symbolizuje ce rukoju ljudej, jaki otrymajut' znamennja zvira, ščo poljahaje v dotrymanni ta šanuvanni jazyčnyč'koho dnja soncja, jakyj zaminyv božestvennu svjatu subotu .

5c – i vam spodobajet'sja

Pokloninnja – ce mental'na forma šanuvannja. V Ob'javlenni 13:16 Boh zobražuje joho na čoli ljudyny, jaka otrymuje znameno zvira .

Cej virš dozvoljaje nam vidkryty ključy do cyx symboliv, zhadanyx v Apokalipsysi Isusa Xrysta. Čolo ta ruka ljudyny pidsumovujut' jiji dumky ta jiji spravy, i sered obranyx ci symboly otrymujut' pečatku Boha na protyvu klejmu zvira , ščo ototožnujet'sja z «nedileju» rymo-katolycyzmu, pryjnatomu ta pidtrymanomu protestantamy z momentu jixn'oho vstupu do ekumeničnoho sojuzu.

Usja orhanizacija c'oho zaxodu, zaprovadženoho carem Navuxodonosorom, bude onovlena naprykinci svitu u vyprobuvanni virnosti Suboty Boha-Tvorcja. Ščosuboty vidmova obranyx pracjuvaty svidčytyme pro jixnij opir zakonu ljuds'komu. A v nedilju jixnja vidmova braty učast' u nav'jazanomu zahal'nomu bohoslužinni vyznačyt' jix jak buntivnykiv, vid jakyx potribno pozbutysja. Todi bude vyneseno smertnyj vyrok. Tomu proces bude povnistju vidpovidaty tomu, ščo perežyvuť troje suputnykiv Danyjila, jaki sami buduť povnistju blahoslovenni Bohom za svoju vže prodemonstrovanu virnist'.

Odnak, pered kincem svitu, cej urok vperše buv zaproponovanyj jevrejam Staroho Zavitu, jaki zaznaly podibnoho vyprobuvannja miž 175 i 168 rokamy, peresliduvani do smerti hrec'kym carem Antioxom IV, vidomym jak Epifan. A Dan. 11 svidčyt', ščo dejaki virni jevreji volily buty vbytymy, niž čynyty hydotu pered svojim istynnym Bohom. Bo v ti dni Boh ne vtručavsja, ščob čudesnym čynom vrjatuvaty jix, tak samo jak i pizniše dlja xrystyjan, ubytyx Rymom.

Dan 3:6 Xto ž ne vpade j ne poklonyt'sja, toho nehajno vkynjat' do palajučoji vohnennoji peči.

6a. Dlja suputnykiv Danyjila zahrozoju je vohnjana pič . Cja zahroza smerti je obrazom ostatočnogo rišennja pro smert'. Ale je riznycja miž dvoma perežyvannjamy – počatku ta kincja, bo zreštoju vohnjana pič bude pokarannjam ostann'oho sudu dlja ahresoriv, jaki pereslidujut' Božyx obranyx svjatyx.

Dan 3:7 Tomu, koly vsi narody počuly zvuk surmy, sopilky, cytry, husla, psaltryja ta vsiljakyx muzyčnyx instrumentiv, usi narody, plemena ta jazyky vpaly ta poklonylysja zolotomu bovvanu, jakoho postavyv car Navuxodonosor.

7a – Cja majže zahal'na ta odnostajna povedinka pidporjadkuvannja mas ljuds'kym zakonam i postanovam vse šče prorokuje jixnju povedinku pid čas ostann'oho zemnogo vyprobuvannja viry. Ostann'omu vselens'komu urjadu zemli budut' pidkorjatysja z tym samym straxom.

Dan 3:8 U toj čas pidijšly dejaki xaldeji ta zvyuvatyly judejiv.

8a – Boži obranci je mišenjamy hnyvu dyjavola, jakyj panuje nad usima dušamy, jakyx Boh ne vyznaje Svojimy obranymy. Na zemli cja dyjavol's'ka nenavyst' nabuvaje formy zazdroščiv i, vodnočas, velykoji nenavysti. Potim jix vvažajut' vidpovidal'nymy za vsi zla, vid jakyx straždaje ljudstvo, xoča same protyležne pojasnjuje ci zla, jaki je prosto naslidkamy vidsutnosti jixn'oho zaxystu z boku Boha. Ti, xto nenavydyt' obranyx, zamyšljajut' zrobyty jix narodnym prokljattjam, vid jakoho potribno pozbutysja, ubyvšy jix.

Dan 3:9 I vony hovoryly ta j kazaly carevi Navuxodonosoru: Carju, žyvy naviky!

–9a — Na scenu vyxodjat' ahenty dyjavola, sjužet staje zrozumilišym.

Dan 3:10 Ty dav nakaz, ščob kožen, xto počuje zvuk surmy, sopilky, cytry, husla, psaltryja, volynky ta vsiljakyx muzyčnyx instrumentiv, upav i poklonyvsja zolotomu bovvanu,

10a — Vony nahadujut' carevi pro joho vlasni slova ta nakaz joho korolivs'koji vlady, jakomu vymahajet'sja poslux.

Dan 3:11 a xto ne vpade j ne poklonyt'sja, toho vkynjat' do palajučoji vohnennoji peči.

11a – Takož zhadujet'sja zahroza smerti; pastka zakryvajet'sja na obranyx svjatyx.

Dan 3:12 A je judejs'ki muži, jakyx ty postavyv nad namisnykamy vavylons'koji provinciji, Šadrax, Mešax ta Aved-Nego, vony ne šanujut' tebe, carju, i ne služat' tvojim boham, i ne vklonjajut'sja zolotomu bovvanu, jakoho ty postavyv.

12a – Ce bulo peredbačuvano, oskil'ky vysoki posady byly dovireni inozemnym jevrejam, pidstupna zazdrist', ščo spalaxnula, nemynuče mala projavyty svoji plody vbyvčoji nenavysti. I takym čynom, Boži obranci byly vydiljeni ta zasudženi narodnoju pomstoju.

Dan 3:13 Todi Navuxodonosor, rozhnivavšys' ta rozljutyvšys', nakazav pryvesty Šadraxa, Mešaxa ta Aved-Nego. I cyx ljudej pryvely pered carja.

13a – Pam'jatajte, ščo ci troje čolovikiv otrymaly vid Navuxodonosora najvyšči posady v joho carstvi, bo vony zdavalysja jomu mudrišymy, rozumnišymy za joho narod. Os' čomu te, ščo vin buv pryvedenyj u stan « rozdratuvannja ta ljuti », pojasnjuje joho tymčasove zabuttja jixnix vynjatkovyx jakostej.

Dan 3:14 Navuxodonosor vidpoviv i skazav jim: Šadraxu, Mešaxu ta Aved-Nego, xiba vy ne služyte mojim boham i ne vklonjajetesja zolotomu bovduru, jakoho ja postavyv?

14a — Vin navit' ne čakaje na vidpovid' na svoje zapytannja: Vy navmysno ne vykonujete moji nakazy?

Dan 3:15 Tož bud'te hotovi, i toho času, jak počujete zvuk surmy, sopilky, cytry, husla, psaltyrja, volynky ta vsiljakyx instrumentiv, vpadit' i poklonit'sja bovvanu, jakoho ja zrobyv. A jakščo vy ne poklonytesja jomu, to tijeji ž hodiny budete vkynuti do seredyny palaxkotjučoju vohnennoji peči. I xto toj boh, ščo vrjatuje vas vid mojeji ruky?

15a – Raptom usvidomyvšy, naskil'ky korysni dlja n'oho ci ljudy, korol' hotovyj zaproponuvaty jim novyj šans, pidkoryvšys' svojemu vselens'komu imperators'komu nakazu.

Postavlene pytannja otrymaje neočikuvanu vidpovid' vid istynnoho Boha, pro jakoho Navuxodonosor, zdajet'sja, zabuv, zaxoplenyj spravamy svoho imperators'koho žyttja. Bil'se toho, nemaje ničoho, ščo vkazovalo b na datu cijej podiji.

Dan 3:16 Todi Šadrax, Mešax ta Aved-Nego vidpovily carevi Navuxodonosoru ta j skazaly: «Nam ne potrebnno vidpovidaty tobi na cju spravu».

16a – Ci slova, skazani najmohutnišomu carju svoho času, zdajut'sja oburlyvymy ta zuxvalymy, ale ci ljudy, jaki jix hovorjat', ne je buntivnymy ljud'my. Navpaky, vony je vzircjamy posluxu živomu Bohovi, jakomu vony tverdo vyrišyly zalyšatysja virnymy.

Dan 3:17 Os' Boh naš, Jakomu my služymo, može vyzvolyty nas iz palaxkotlyvoji vohnennoji peči, i Vin vyzvolyt' nas z tvojeji ruky, carju.

17a – Na vidminu vid carja, virni obranci zberehly dokazy, jaki Boh dav jim, ščob pokazaty, ščo vin buv z nymy u vyprobuvanni vydinnja. Pov'jazujučy cej osobystyj dosvid zi slavnymy spohadamy pro svij narod, vyzvolenyj z jehyptjan ta jixn'oho rabstva tym samym virnym Bohom, vony dostatn'o smilyvi, ščob kynuty vyklyk carevi. Jixnja rišučist' je povnoju, navit' cinoju smerti. Ale Dux zmušuje jix prorokuvaty pro joho vtručannja: vin vyzvolyt' nas z tvojeji ruky, carju .

Dan 3:18 A jakščo ni, to nexaj bude tobi vidomo, carju, ščo my ne budemo služyty tvojim boham i ne budemo vklonjatysja zolotomu bovduru, jakoho ty postavyv.

18a - A jakščo Boža dopomoha ne pryjde, to krašče jim pomerty jak virni obranci, niž vyžyty jak zradnyky ta bojahuzy. Cja virnist' bude znajdena u vyprobuvanni, nakladenomu hrec'kym honytel'nykom u - 168. A pislja c'oho, protjahom usijeji xrystyjans'koji epoxy sered spravžnix xrystyjan, jaki do kincja svitu ne plutatymut' zakon Božyj iz zakonom dyjavol's'kym ljudej.

Dan 3:19 Todi Navuxodonosor perepovnyvsja ljuttju, i oblyčča joho zminylosja proty Šadraxa, Mešaxa ta Aved-Nego. Vin vidpoviv i nakazav rozpalaty pič u sim raziv syl'niše, niž slid rozpalaty.

19a – Slid rozumity, ščo cej car nikoly za žyttja ne bačyv i ne čuv, ščob xtos' zaperečuvav joho rišennjam; ce vypravdovuje joho ljut' i zminu vyhljadu joho oblyččja . Dyjaval vxodyt' u n'oho, ščob sponukaty joho vbyvaty Božyx obranciv.

Dan 3:20 Todi vin nakazav dejakym iz najsyl'nišyx čolovikiv zi svoho vijs'ka zv'jazaty Šadraxa, Mešaxa ta Aved-Nego ta kynuty jix u palajuču vohnjanu pič.

Dan 3:21 Cyx čolovikiv zv'jazaly razom iz jixnimi štanamy, tunikamy, plaščamy ta inšym odjahom i kynuly do palajučoji vohnjanoji peči.

21a - Usi ci zhadani materialy je horjučymy, jak i jixnja plot' i tilo.

Dan 3:22 A ščo nakaz carja buv suvoryj, a pič duže rozpalylasja, to polum'ja vbylo tyx ljudej, ščo vkynuly tudy Šadraxa, Mešaxa ta Aved-Nego.

-22a — Smert' cyx čolovikiv svidčyt' pro smertel'nu efektyvnist' vohnju v cij peči.

Dan 3:23 A ci troje čolovikiv, Šadrax, Mešax ta Aved-Nego, zv'jazani vpaly do seredyny palajučoji vohnjanoji peči.

23a — Nakaz carja vykonano, navit' ubyty joho vlasnyx sluh.

Dan 3:24 Todi car Navuxodonor zljakavsja, i pospišno vstav, i zahovoryv, i skazav svojim radnykam: «Xiba my ne kynuly tr'ox zv'jazanyx muživ u seredynu vohnju?» A vony skazaly carevi: «Spravdi, carju!

24a – Car cariv svoho času ne može poviryty svojim očam. Te, ščo vin bačyt', pereveršuje bud'-jaku ljuds'ku ujavu. Vin vidčuvaje potrebu zaspokojity sebe, zapytujučy otočujučyx, čy je dija kydannja tr'ox čolovikiv u vohon' peči real'nistju. I vony pidtverdžujut' jomu ce: Ce bezperečno, carju!

Dan 3:25 A toj vidpoviv i skazav: «Os' ja baču čotyr'ox muživ nerozv'jazanyx, ščo xodjat' posered ohnju, i jim ne boljače; a vyhljad četvertoho podobnyj do syna Božoho».

25a – Zdajet'sja, ščo lyše car mav vydinnja četvertoji postati, jake joho žaxaje. Zrazkova vira tr'ox čolovikiv šanovana ta darovana Bohom. U c'omu vohni car može rozriznyty čolovikiv i bačyt' postat' svitla ta vohnju, ščo stojit' poruč z nymy. Cej novyj dosvid pereveršuje peršyj. Real'nist' žyvoho Boha znovu dovedena jomu.

25b- a fihura četvertoji nahaduje syna bohiv

Zovnišnist' c'oho četvertoho personaža nastil'ky vidriznjajet'sja vid ljuds'koi, ščo car ototožnjuje joho z synom bohiv . Cej vysliv je dorečnym, oskil'ky ce spravdi prjame vtručannja toho, xto stane dlja ljudej Synom Božym i Synom Ljuds'kym , a same Isusa Xrysta.

Dan 3:26 Todi Navuxodonor pidijšov do otvoru palaxkotjučoji vohnjanoji peči, ta j promovyv: «Šadraxe, Mešaxe ta Aved-Nego, raby Boha Vsevyšn'oho, vyjdit' i pryjdit' sjudy!» I vyjšly Šadrax, Mešax ta Aved-Nego z-posered vohnju.

26a — Navuxodonor znovu peretvorjujet'sja na jahnja, jake protystojit' carju-levu, nabahato syl'nišomu za n'oho. Ce nahaduvannja probudžuje svidčennja dosvidu poperedn'oho vydinnja. Boh nebes zvertajet'sja do n'oho z druhym zaklykom.

Dan 3:27 I zibralsja satrapy, i urjadnyky, i namisnyky, i cars'ki radnyky, i pobačyly, ščo vohon' ne mav vlady nad tilamy ljudej, i volossja na jixnix holovax ne obpalylosja, i štany jixni ne byly zipsovani, i zapax vohnju ne vidčuvavsja na nyx.

27a – U c'omu dosvidi Boh daje nam dokaz, jak Vin zrobyv ce Navuxodonoru, Svojeji spravžn'oji vsemohutnosti. Vin stvoryv zemni zakony, jaki obumovljujut' žyttja vsix ljudej i kažnoji tvaryny, ščo žyve na Joho zemli ta v Joho vymiri. Ale Vin ščočno doviv, ščo ni Vin, ni anhely ne pidporjadkovujut'sja cym zemnym pravylam. Tvorec' vselens'kyx zakoniv, Boh stojit' nad nymy i može za Svojeju voleju vlaštovuvaty čudesni vypadky, jaki v Joho čas prynesut' slavu ta reputaciju Isusu Xrystu.

Dan 3:28 Todi Navuxodonor promovyv i skazav: Blahoslovennyj Boh Šadraxa, Mešaxa ta Aved-Nego, ščo poslav Svoho Anhola ta vyzvolyv Svojix rabiv, jaki na N'oho nadijalsja, i porušyly cars'kyj nakaz, i viddaly svoji tyla, ščob ne služyty j ne poklonjatsja žodnomu bohu, okrim Boha svoho.

28a – Hniv carja znyk. Znovu stavšy na ljuds'ki nohy, vin vyvčyv urok z perežytoho ta vydav nakaz, jakyj zapobižyt' povtorennju c'oho. Bo dosvid hirkyj. Boh pokazav vavylonjanam, ščo vin žyvyj, aktyvnyj i spovnenyj syly ta mohutnosti.

28b – ščo poslav svoho anhela ta vyzvolyv svojix rabiv, jaki pokladalsja na n'oho, i jaki porušyly cars'kyj nakaz i viddaly svoji tyla, aby ne služyty ta ne poklonjatsja inšomu bohu, okrim svoho vlasnoho Boha!

Z vysokoju jasnistju rozumu korol' usvidomljuje, naskil'ky hidnoju zaxoplennja viddanistju ljudej, jakyx johu durna hordynja xotila vbyty. Bezsumnivno, vin usvidomljuje, ščo same zavdjaky svojij vladi vin mih by unyknyt' c'oho durnoho vyprobuvannja, spryčynenoho johu hordyneju, jaka zmušuje johu čynyty pomylky, ryzykujučy nevynnymy ljud'my.

Dan 3:29 A os' zapovid', jaku ja daju: Kožen, xto z bud'-jakoho narodu, plemeni čy movy znevažatyme Boha Šadraxa, Mešaxa ta Aved-Nego, bude posičenyj na šmatky, a dim johu peretvoryt'sja na hniinyk, bo nemaje inšoho boha, jakyj mih by tak spasty, jak Vin.

29a- Cym ohološennjam car Navuxodonor nadaje svij zaxyst Božomu obranomu narodovi.

Vodnočas vin pohrožuje kažnomu, xto pohano hovoryt' pro Boha Šadraxa, Mešaxa ta Aved-Nego, i utočnjuje, ščo johu rozib'jut' na šmatky, a johu dim peretvorjat' na kupu smittja, bo nemaje inšoho boha, jakyj mih by tak vrjativaty, jak vin. Zitknuvšys' iz cijej zahrozoju, možna buty pevnym, ščo doky car Navuxodonor pravyt', virni Boži obranci ne matymut' problem čerez zmovy.

Dan 3:30 Pislja c'oho car pidnjav Šadraxa, Mešaxa ta Aved-Nego u vavylons'kij provinciji.

30a – «Use dobre, ščo dobre zakinčujet'sja» dlja virnyx obranciv žyvoho Boha, tvorcja vs'oho, ščo žyve ta isnuje. Bo johu obranci voskresnut' ostannimy, i vony xodytymut' po porosi mertvyx, svojix kolyšnix vorohiv, na vidnovlenij zemli, vično.

V ostann'omu vyprobuvanni cej ščaslyvyj kinec' takož bude dosjahnuto. Takym čynom, perše ta ostannje vyprobuvannja otrymujut' koryst' vid prjamoho vtručannja žyvoho Boha na koryst' svojix obranciv, jakyx vin pryxodyt' spasty v Isusi Xrysti, Spasyteli, oskil'ky johu im'ja Isus označaje «Jahve spasaje».

Danyjila 4

Dan 4:1 Car Navuxodonosor usim ljudjam, plemenam ta jazykam, ščo žyvut' po vsij zemli: Myr vam ščedryj!

1a — Ton i forma dovodjat' ce: car, jakyj hovoryt', — ce toj, xto navernuvsja do Boha Danyjila. Joho vyrazy nahadujut' pysannja poslan' Novoho Zapovitu. Vin proponuje myr, bo sam teper perebuvaje v myri u svojemu ljuds'komu serci z Bohom ljubovi ta spravedlyvosti, istynnym, jedynym i nepovtornym.

Dan 4:2 Meni zdalosja dobrym rozpovisty pro oznaky ta čudesa, jaki včynyv meni Vsevyšnij Boh.

2a — Car teper dije tak, jak Isus skazav slipym i nemičnym, jakyx vin zcilyv: « Idit', pokažit'sja v xrami ta rozkažit', ščo Boh zrobyv dlja vas ». Carja oxopljuje te same bažannja, natxnene Bohom. Bo navernennja možlyvi ščodnja, ale Boh ne daje vsim jim takoho vplyvu, jakyj perežyvaje car cariv, mohutnij i syl'nyj imperator.

Dan. 4:3 Jaki ž velyčni Joho znamennja, jaki ž mohutni Joho čudesa! Joho carstvo — carstvo vične, a panuvannja Joho z rodu v rid!

3a — Rozuminnja ta vpevnenist' u cyx rečax dajut' jomu spokij ta spravžnje ščastja, jaki vže dostupni tut, na zemli. Car navčyvsja ta zrozumiv use.

Dan 4:4 Ja, Navuxodonosor, buv spokijnyj u svojemu domi ta ščaslyvyj u svojemu palaci.

4a — Myrnyj i ščaslyvyj? Tak, ale vse šče jazyčnyk, ne navernenyj do istynnoho Boha.

Dan 4:5 Meni snyvsja son, jakyj mene naljakav; dumky, ščo peresliduvaly mene na mojemu ližku, ta vydinnja moho sercja spovnyly mene žaxom.

5a — Cej car Navuxodonosor spravdi predstavlenyj nam jak zahublena vivcja, jaku Boh u Xrysti pryjšov šukaty, ščob vrjatuvaly ta vrjatuvaly vid neščastja. Bo pislja c'oho myrnoho ta ščaslyvoho

zemnoho času majbutnim carja bude zahybel' ta vična smert'. Zarady joho vičnogo spasinnja Boh pryxodyt', ščob sturbuvaty ta mučyty joho.

Dan 4:6 Todi ja nakazav, i vony pryvely do mene vsix vavylons'kyx mudreciv, ščob vony rozpovily meni značennja snu.

6a — Očevydno, ščo u Navuxodonosora serjozni problemy z pam'jattju. Čomu vin odrazu ne telefonuje Danyjilu?

Dan 4:7 Todi pryjšly čarivnyky, astrolohy, xaldeji ta vorožbyty, i ja rozpoviv jim son, ale vony ne zrobyly tak, ščob ja joho zrozumiv.

7a — Podiji vidbuvajut'sja, jak u peršomu vydinni, jazyčnyc'ki vorožbyty volijut' vyznaty svoju nezdatnist', aniž rozpovidaty bajky carevi, jakyj uže pohrožuvav jixn'omu žyttju.

Dan 4:8 Narešti peredi mnoju stav Danyjil, čyje im'ja Valtasar, za imenom moho boha , i dux svjatyx bohiv buv u n'omu. Ja rozpoviv jomu son:

8a — Pryčyna zabuttja vказana. Bel vse šče buv bohom carja. Ja zhaduju tut, ščo Darij Midjanyn, Kir Pers'kyj, Darij Pers'kyj, Artakserks I , zhidno z Ezdry 1:6 ta 7, vsi u svij čas ocinjat' jevrejs'kyx obranyx i poklonjatymut'sja jixn'omu jedynomu Bohu. Vključno z Kirom, pro jakoho Boh prorokuje v Is. 44:28, kažučy: Ja kažu pro Kira: Vin mij pastyr, i vin vykonaje vsju moju volju; vin skaže pro Jerusaly: Nexaj vin bude vidbudovanyj! I pro xram: Nexaj vin bude zasnovanyj! - Prorokovanyj pastyr vykonaje proroču volju Boha, jakoho vin vyznaje sluxnjany. Cej inšyj tekst pidtverdžuje joho prorokovane navernennja: Is. 45:2: Tak hovoryt' Hospod' do Svoho pomazannyka Kira , i u virši 13: Ja pidnjav Kira v Mojij pravедnosti, i vsi joho dorohy vyrivnjaju; vin vidbuduje Moje misto, i zvil'nyt' Mojix polonenyx bez vykupu ta dariv, hovoryt' Hospod' Savaot. I zaveršennja c'oho projektu zobraženo v Ezdry 6:3-5: U peršyj rik carja Kira car Kir nakazav ščodo domu Božoho v Jerusaly: Nexaj bude vidbudovanyj toj dim, ščob vin buv miscem, de prynosjat' žertvy, i nexaj vin maje micnyj fundament. Vin bude šistdesjat liktiv zavvyšky, šistdesjat liktiv zavšyršky, try rjady tesanoho kaminnja ta odyň rjad novoho dereva. Vytraty pokryvatyme cars'kyj dim . Krim toho, zolotyj ta sribnyj posud Božoho domu, jakyj Navuxodonosor vynis z xramu v Jerusaly ta perenis do Vavylonu, bude poverneno, pereneseno do xramu v Jerusaly na misce, de vin buv, i postavleno v Božomu domi. Vytraty pokryvatyme cars'kyj dim. Boh daruje jomu ti ž počesti, jaki vin viddav carevi Solomonu. Ale bud'te oberežni! Cej ukaz ne dozvolyt' vykorystaty rozraxunok, zaproponovanyj u Dan. 9:25, dlja vyznačennja daty peršoho pryšestja Mesiji; ce bude data pryšestja carja Artakserksa Pers'koho. Kir nakaže vidbuduvaty xram, ale Artakserks dozvolyt' vidbudovaty stiny Jerusaly ta povernuty ves' jevrejs'kyj narod na svoju nacional'nu zemlju.

Dan 4:9 Valtasare, holovnokomanduvače, v jakomu, jak ja znaju, dux svjatyx bohiv perebuvaje v tobi, i dlja jakoho žodna tajemnyca ne je važkoju, skažy meni značennja vydin', jaki ja bačyv u snax svojix.

9a — Nam potribno zrozumity, de znaxodyt'sja car. U svojij svidomosti vin zalyšavsja jazyčnykom i vyznavav Boha Danyjila lyše jak šče odnoho boha, za vynjatkom toho, ščo vin mih pojasnjuvaty sny. Jomu ne spadalo na dumku zminyty bohiv. Boh Danyjila buv lyše odnym bohom sered inšyx.

Dan 4:10 Oce vydinnja moho sercja, koly ja ležav na svojemu ližku: Ja podyvyvsja, až os' posered zemli derevo vysokoho rozmiru.

10a — V obrazax, jaki Isus vykorystovuvatyme, ščob davaty svoji uroky duxovnym ljudjam, jakyx vin xoče navčaty, derevo bude obrazom ljudyny, vid očeretu, ščo hnet'sja ta vyhynajet'sja, do mohutn'oho ta velyčnoho kedra. I tak samo, jak ljudyna može ocinyty smačnyj plid dereva, Boh cinuje čy ni plody, jaki prynosjat' joho stvorinnja, vid najpryjemnišyx do najmenš pryjemnyx, navit' ohydnyx ta ohydnyx.

Dan 4:11 I derevo vyroslo velykym i micnym, a vysota joho sjahala do neba, a vyd joho buv až do kinciv usijeji zemli.

11a — U vydinni statuji xaldejs'kyj car vže buv porivnjanyj z derevom za obrazom syly, mohutnosti ta imperiji, dani jomu istynnym Bohom.

Dan 4:12 Joho lystja bulo harne, a plody rjasni; vono davalo jižu dlja vsix; pol'ovi zviri znaxodyly prytulok u joho tini, i kožna žyva istota jila z n'oho.

12a — Cej mohutnij car dilyvsja z usima členamy svojeji imperiji bahatstvom ta jižej, vyroblenymy pid joho kerivnyctvom.

12b — ptaxy nebesni oseljalysja sered joho hilok,

Cej vysliv je pererobkoju Dan. 2:38. U bukval'nomu sensi ci ptaxy nebesni symvolizujut' myr i spokij, ščo panujut' pid Joho pravlinjam. U duxovnomu sensi vony poznačajut' nebesnyx anheliv Boha, ale v c'omu jedynomu zhaduvanni v Ekkł. 10:20 jdet'sja pro samoho Boha, bo til'ky Vin doslidžuje dumky kožnoho: Ne proklynaj carja navit' u dumkax svojix, i ne proklynaj bahatoho u svojij spal'ni, bo ptax nebesni vidnese tvij holos, i krylata tvaryna spovistyt' tvoji slova . U bil'sosti cytat ptaxy nebesni asociujut'sja z orlamy ta xyžymy ptaxamy, jaki dominujut' sered krylatyx vydiv. Ptaxy seljat'sja tam, de vdostal' jixn'oji jiži; takym čynom, obraz pidtverdžuje procvitannja ta xarčovu sytist'.

Dan 4:13 U vydinnjax moho sercja, ležačy na svojemu ližku, ja bačyv, až os' odyz iz storoživ ta svjatyx zijšov z neba.

13a — Dijsno, nebesni anhely ne potrebujut' snu, tomu vony postijno dijut'. Ti , xto svjati ta služat' Bohovi, sxodjat' z nebes, ščob peredaty joho poslannja joho zemnym sluham.

Dan 4:14 I vin holosno skryknuv i skazav tak: Zrubajte derevo, i obtyrajte joho hilky, obrusit' joho lystja ta rozkydajte joho plid, nexaj zviri povtikajut' z-pid n'oho, a ptaxy z-pomiž joho hilok!

14a — Vydinnja spoviščaje, ščo car vtratyt' svoje carstvo ta panuvannja nad nym.

Dan 4:15 A pen', ščo maje korinnja, zalyšte v zemli, i zv'jažit' joho zaliznymy ta midjanymy kajdanamy sered pol'ovoji roslynnosti, i nexaj vin bude zrošenij nebesnoju rosoju, i nexaj xarčujet'sja zemnoju travoju, jak ce robljat' zviri.

15a — Ale zalyšte stovbur tam, de korinnja v zemli.

Korol' zalyšyt'sja u svojemu korolivstvi; joho ne vyhnat'.

15b- i zv'jažut' joho lancjuhamy zaliznymy ta midjanymy sered travy pol'ovoji

Nemaje potreby v zaliznyx čy bronzovyx kajdanax, bo Boh prosto zrobyť tak, ščo joho podatlyve stvorinnja vtratyť rozum i zdorovyj hluzd u vsix joho aspektax: fyzyčnomu, psyxičnomu ta moral'nomu. Mohutnij car vvažatyme sebe pol'ovym zvirom. Tomu vel'moži joho carstva budut' zmušeni vidibraty v n'oho panuvannja nad carstvom.

15c – Nexaj vin bude zmočenyj nebesnoju rosoju, i nexaj, jak zviri, maje travu zemnu za svoju častku.

Možna ujavyty sobi žax joho staršyx, jaki pobačat', jak vin jist' travu z zemli, jak korova čy vivcja. Vin vidmovyt'sja vid krytyx osel', volijučy žyty ta spaty na poljax.

Dan 4:16 Serce joho bude zabrane vid n'oho, i dadut' jomu serce zviryne, i sim časiv mynut' nad nym.

U c'omu eksperymenti Boh daje šče odyň dokaz svojeji spravžn'oji vsemohutnosti. Bo, jak Tvorec' žyttja vsix svojix stvorin', Vin može v bud'-jakyj moment, dlja Svojeji slavy, zrobyty kohos' rozumnym abo, navpaky, pryholomšyty. Oskil'ky Vin zalyšajet'sja nevydymym dlja jixnix očej, ljudy ihnorujut' cju zahrozu, jaka postijno tysne na nyx. Ale ce pravda, ščo Vin vtručajet'sja lyše ridko, i koly Vin ce robyť, to z pevnoji pryčyny ta mety.

Pokarannja vidmirjane. Vono bude zastosovane do carja Navuxodonosora protjahom semy časiv, tobtó lyše semy rokiv. Nemaje žodnoji zakonnosti vykorystovuvaty cej termin dlja čohos' inšoho, okrim samoho carja. Tut znovu ž taky, obravšy čyso «7», Boh-tvorec' poznačaje svojeju «cars'koju pečatkoju» diju, jaka maje buty zdijsnena.

Dan 4:17 Ce slovo za postanovoju storoživ, i zapovid' za zapoviddju svjatyx, ščob žyvi znaly, ščo Vsevyšnij panuje nad carstvom ljuds'kym, i daje joho, komu xoče, i stavyt' nad nym najnyžčoho z ljudej.

17a - Ce vyrok je postanovoju tyx, xto sposterihaje

Dux pidkresljuje vynjatkovu pryrodu c'oho božestvennoho vtručannja, jakomu Vin nadaje rol' «ukazu» dlja tyx, xto sposterihaje. Ljudyna povynna zasvojity, ščo popry omanlyvu zovnišnist', za neju postijno sposterihajut' nebesni istoty. Boh xoče zrobyty cej pryklad urokom, zvernenum do ljudej do kincja svitu. Posylajučys' na tyx, xto sposterihaje, Vin pokazuje doskonalu kolektyvnu jednist' anheliv Božoho taboru, jakyj ob'jednuje jix u svojix planax i dijax.

17b – ščob žyvi znaly, ščo Vsevyšnij pravyt' carstvom ljuds'kym i daje joho, komu zabažaje.

Boh keruje ta kontroljuje vse. Často, zabuvajučy pro cju pryxovanu real'nist', Ljudyna vvažaje sebe hospodarem svojeji doli ta svojix rišen'. Vona dumaje, ščo obyraje svojix lideriv, ale same Boh stavyt' jix na posady zhidno zi svojeju dobroju voleju ta svojim sudžennjam pro reči ta istot.

17c — i ščo vin pidnimaje tam najmerzennišyx ljudej

Pravdyve prysliv'ja: «Ljudy otrymujut' takyx lideriv, jakyx zasluhovujut'». Koly narod zasluhovuje na merzennoho lidera, Boh nav'jazuje jomu takoho.

Dan 4:18 Ce son, jakyj bačyv ja, car Navuxodonosor. Ty, Valtasare, skažy meni joho značennja, bo vsi mudreci moho carstva ne možut' meni joho rozpovisty, a ty možeš, bo v tobi dux svjatyx bohiv.

18a — Navuxodonosor prohresuje, ale vin vse šče ne navernuvsja. Prote vin stverdžuje, ščo Danyjil služyt' svjatym boham . Vin šče ne rozumije monotejizmu.

Dan 4:19 Todi Danyjil, ščo jomu bulo Valtasar, buv zdvyvovanyj na dejakyj čas, i dumky joho nepokojily joho. Car vidpoviv i skazav: Valtasare, nexaj ne tryvožyt' tebe cej son ta joho tlumačennja. A Valtasar vidpoviv: Pane mij, nexaj cej son bude dlja tvojix vorohiv, a tlumačennja joho — dlja tvojix suprotyvnykiv.

19a — Danyjil rozumije son, i te, ščo stanet'sja, nastil'ky žaxlyve dlja carja, ščo Danyjil voliv by bačyty, jak vin zdijsnyt'sja na svojix vorohax.

Dan 4:20 Derevo, jake ty bačyv, ščo vyroslo velykym ta micnym, joho vysota sjahala neba, i joho vydno z usix kutočkiv zemli;

Dan 4:21 Ce derevo, ščo malo harne lystja ta bahato plodiv, na jakomu bula jiža dlja vsix, pid jakym maly prytluk pol'ovi zviri, a v joho hilkax žyly ptaxy nebesni,

21a — lystja bulo harne

Fizyčnyj vyhljad ta odjah.

21b- ta rjasni plody

Velyka kil'kist' procvitannja.

21c — xto nosyv jižu dlja vsix

Jakyj zabezpečyv prodovol'stvom uves' svij narod.

21d — pid jakym xovalysja pol'ovi zviri

Korol', zaxysnyk svojix sluh.

21-j — i sered hilok jakoho ptaxy nebesni vlaštuvaly sobi žytlo

Za joho pravlinnja joho narod žyv u velykij bezpeci. Ptaxy vidlitaly ta zalyšaly derevo za najmenšoji oznaky nebezpeky.

Dan 4:22 Ty, carju, stav velykyj ta mohutnij, i velyč tvoja zbil'sylasja ta pidnjalasja až do nebes, a panuvannja tvoje prostjahajet'sja do kinciv zemli.

Dan 4:23 Car pobačyv odnoho zi storoživ ta svjatyx, ščo sxodyv z neba ta kazav: Zrubaj derevo ta znyšč joho, a pen' zalyš iz korinnjam u zemli, i zv'jažy joho zaliznymi ta midjanymy kajdanamy sered pol'ovoji travy, i nexaj vin bude zrošenyj nebesnoju rosoju, i nexaj joho častka bude z pol'ovymy zviramy, doky ne myne nad nym sim časiv.

Dan 4:24 Oce tlumačennja, carju, os' postanova Vsevyšn'oho, ščo bude nadislano na moho pana carja:

Dan 4:25 Vony vyženut' tebe z-pomiž ljudej, i tvoje žytlo bude z pol'ovoju zvirynoju; i tebe budut' jisty travoju, nemov voliv; tebe zrošuvatymut' nebesnoju rosoju, i sim časiv myne nad toboju, až poky ty ne piznaješ, ščo Vsevyšnij pravyt' u carstvi ljuds'komu ta daje joho, komu zabažaje.

25a – doky ne piznajete, ščo Vsevyšnij pravyt' u carstvi ljuds'komu ta daje joho, komu zabažaje.

Danyjil zhaduje Boha, nazývajučy joho «Vsevyšnim». Takym čynom, vin sprjamovuje dumky carja na isnuvannja jedynoho Boha; ideju, jaku carevi duže važko zrozumity čerez joho politejistyčne poxidžennja, uspadkovane vid bat'ka do syna.

Dan. 4:26 Nakaz zalyšyty pen' tam, de korinnja dereva, označaje, ščo vaše carstvo zalyšyt'sja z vamy, koly vy vyznajete, ščo toj, xto pravyt', perebuvaje na nebesax.

26a – Koly vin vyznaje, ščo toj, xto pravyt', perebuvaje na nebesax, pryňžennja prypynyt'sja, bo car perekonajet'sja ta navernet'sja.

Dan. 4:27 Tomu, carju, nexaj moja porada bude tobi dobra: poklady kraj svojim hrixam, čynvšy spravedyvo, i svojim bezzakonnam, vyjavljajučy spivčuttja do vbohyx, i todi tvij myr bude prodovžuvatysja.

27a – Koly car vtiljuje v žyttja te, ščo Danyjil pereraxovuje v c'omu virši, vin spravdi navernet'sja. Ale cej charakter piddajet'sja hordyni; joho bezzaperečna vlada zrobyla joho prymxlyvym i často nespravedyvym, jak nas navčyv poperednij dosvid.

Dan. 4:28 Use ce zbulosja nad carem Navuxodonosorom .

28a – Ce tverdžennja Danyjila zaboronjaje bud'-jake inše tlumačennja c'oho prorocstva, jake zasudžuje do nedijnsnosti proroči osnovy, ščo vykladajut'sja Svidkamy Jehovy ta bud'-jakoju inšoju religijnoju hrupoju, ščo superečylo b pravylu, vyznačenomu Danyjilom. Bil'se toho, zmist us'oho rozdilu je dokazom c'oho. Bo istorija navčyt' nas, čomu carja vražaje prokljattja v prorocstvi pro derevo.

Dan 4:29 I stalosja po dvanadcjaty misjacija, ščo vin xodyv u cars'komu domi u Vavyloni,

29a — miž vydinnjam ta joho zdijsnennjam mynaje 12 misjativ, abo rik, abo « čas ».

Dan 4:30 Car promovyv i skazav: «Xiba ce ne velykyj Vavylon, jakyj ja zbuduvav dlja carstva syloju mojejy syly ta dlja slavy mojejy velyči?»

30a – Ce fatal'nyj moment, koly carevi bulo b krašče promovčaty. Ale my možemo ce zrozumity, bo joho Vavylon buv spravdi čystym dyvom, jake dosi vxodyt' do spysku «semy čudes svitu». Pyšni vysjači sady zeleni, stavky, prostori plošči ta valy na plošči 40 km z kožnoho boku. Valy, na veršyni jakyx mohly projixaty dvi kolisnyci vzdovž usijeji dovžyny valiv; šose toho času. Odna z joho vorit, rekonstrujovana v Berlini, znaxodyt'sja v centri dvox stin, skladyx z synix emal'ovanyx kameniv, na jakyx vyhraviruvano emblemu carja: lev z orlynymy krylamy, pro jakoho zhadujet'sja v Dan. 7:4. U n'oho bula pryčyna pyšatysja. Ale Boh ne bačyt' hordosti v joho slovax, vin bačyt' hordist', ale ponad use zabuttja ta prezyrstvo do joho poperedn'oho dosvidu. Zvyčajno, cej car ne jedyna horda istota na zemli, ale Boh poklav na n'oho svij prycil, vin xoče joho na svojix nebesax, i vin joho matyme. Ce zasluhovuje na pojasnennja: Boh sudyt' svoji tvorinnja poza zovnišnistju. Vin doslidžuje jixni sercja ta

dumky i bezpomylkovo rozpozna je ovec', hidnyx spasinnja. Ce sponukaje joho napoljahaty na svojemu ta inodi tvoryty čudesa, ale metod vypravdovujet'sja jakistju otrymanoho kincevoho rezul'tatu.

Dan 4:31 Šče ce slovo bulo v ustax carja, jak holos zijšov z neba: «Carju Navuxodonosore, carstvo vidnjato vid tebe».

31a — Navuxodonosor stav žertvoju Božoji ljubovi, jaka vlaštuvala dlja n'oho pastku ta poperedyla pro neji u joho proročomu sni. Vyrok Nebes može buty počutym, ale radijmo, bo škoda, jaku Boh zbyrajet'sja jomu zavdaty, vrjatuje joho žyttja ta zrobyť joho vičnym.

Dan 4:32 Vony vyženut' tebe z-pomiž ljudej, i z pol'ovoju zvirynoju bude tvoja oselja; vony zmusjat' tebe jisty travu, jak voliv; i sim časiv myne nad toboju, až poky ty ne piznaješ, ščo Vsevyšnij panuje nad carstvom ljuds'kym i daje joho, komu zabažaje.

32a — Protjahom semy rokiv, tobto sim raziv, car vtračaje jasnist' rozumu, i joho rozum perekonuje joho, ščo vin lyše tvaryna.

Dan 4:33 I slovo ce zbulosja nad Navuxodonosorom, i vin buv vyhnanyj z-pomiž ljudej, i jiv travu, jak voly, a tilo joho bulo zrošene nebesnoju rosou, až poky volossja joho ne vyroslo, jak orlyne pir'ja, a kihti joho, jak ptašyni kihti.

33a — Car svidčyt', ščo vse, ščo bulo ohološeno u vydinni spravdi zbulosja nad nym. Zapysujučy svoje svidčennja, navernenyj car zhaduje cej prylyzlyvyj dosvid, hovorjačy pro sebe vid tret'oji osoby. Sorom vse šče štovxaje joho zrobyty krok nazad. Možlyvym zalyšajet'sja j inše pojasnennja: ce svidčennja bulo napysano razom carem i Danyjilom, joho novym bratom v istynnomu Bozi.

Dan 4:34 A po pryznačenomu času ja, Navuxodonosor, zviv svoji oči do neba, i povernusja do mene mij rozum, i blahoslovyy Vsevyšn'oho, i xvalyv, i proslavljav Toho, Xto žyve vično, Čyje panuvannja — panuvannja vične, a carstvo Čyje tryvaje z rodu v rid.

34a — Mudryj i vsemohutnij Boh znaxodyť ljubov zahublenoji vivci. Vona znovu pryjednalasja do Joho otary i množyt' svoju xvalu na Joho slavu.

34b — toj, čyje panuvannja je panuvannjam vičnym, i čyje carstvo tryvaje z pokolinnja v pokolinnja

Formula stosujet'sja 5-ho carstva, c'oho razu vičného, z vydinnja Syna Ljuds'koho v Dan. 7:14: I dano Jomu vladu, i slavu, i carstvo, i vsi narody, plemena ta jazyky služytymut' Jomu. Joho vladu — vladu vičnu, jaka ne myne, i Joho carstvo, jake nikoly ne zrujnujet'sja. A takož u vydinni bovvana v Dan. 2:44: Za dniv tyx cariv Nebesnyj Boh postavyt' carstvo, jake nikoly ne zrujnujet'sja, i jake ne bude peredano inšomu narodovi, i vono roztroščyt' i znyščyt' usi ti carstva, a same stojatyme povik.

Dan. 4:35 Usi meškanci zemli — niščo v očax Joho; Vin čynyt' za Svojeju voleju u vijs'ku nebesnomu ta sered meškanciv zemli; i nemaje nikoho, xto mih by zupynyty Joho ruku, abo skazaty Jomu: Ščo Ty robyš?

35a — Slava živomu Bohu! C'oho razu car use zrozumiv i navernusja.

Dan 4:36 Toho času povernusja do mene rozum mij, i slava moho carstva, moja velyč ta moja pyšnota povernulsja do mene; moji radnyky ta moji vel'moži znovu poprosyly mene; i ja povernusja do svoho carstva, i moja syla zbil'sylasja.

36a — Podibno do pravednoho ta pravednoho Jova, jakomu Boh povernuv syniv, dočok ta naščadkiv pislja joho vyprobuvannja, car povertaje do viru svojix vel'mož ta vidnovljuje svoje pravlinnja, teper mudryj sered spravdi mudryx, prosvitlenyj žyvym Bohom. Cej dosvid dovodyt', ščo Boh daje carstvo tomu, komu Vin zabažaje. Same vin nadyxnuv velykyx xaldejiv znovu poprosyly svoho carja.

Dan 4:37 Teper ja, Navuxodonosor, xvalju, zvelyčuju ta šanuju Carja nebesnoho, ščo vsi dila Joho — pravda, a dorohy Joho — spravdlyvist', a tyx, xto xodyt' u hordosti, Vin može ponyzyty.

37a — Vin može ce skazaty, bo zaplatyv za ce.

Ščob unyknuty najhiršoho, vydalennja zuba može buty duže bolisnym; ale stavky možut' vypravdaty straždannja. Ščob zdo buty vičnist', može buty neobxidno projty čerez važki abo duže važki vyprobuvannja; pozbavlenja hordyni vypravdaje jix, koly ce možlyvo. Znajučy svij potencial, Isus Xrystos oslipyv Pavla na dorozji do Damaska, ščob duxovno slipyj «honytel' svojix brativ» stav joho virnym i revnym svidkom pislja toho, jak poverne sobi zir očej, ale, perš za vse, zir svoho duxu.

Danyjila 5

Dan 5:1 Car Valtasar vlaštvav velykyj benket dlja svojix vel'mož, tysjači ljudej, i pyv pered nymy vyno.

1a — Car Navuxodonosor zasnuv u spokoji Božomu, koly buv dosyt' staryj, i joho syn Nabonid uspadkuvav joho misce, jakyj ne mav sxylnosti do pravlinnja, tomu vin dozvolyv svojemu synovi Valtasaru carjuvaty zamist' n'oho. Ce im'ja, jake označaje «Bel zaxyščaje carja», vyklyk, jakyj Boh maje namir pryjnjaty, ne slid plutaty z tym, jake Navuxodonosor dav Danyjilu: Valtasar, ščo označaje «Bel zaxyščatyme». V osnovi cyx imen ležyt' pokloninnja Belu abo Velialu, za jakym stojit' jedynyj orhanizator politejizmu: Satana, dyjavol. Jak my pobačymo, nastupnyky navernenoho carja ne pišly za nym u c'omu naprjamku.

Dan 5:2 Koly Valtasar skuštuvav vyna, vin prynis zolotyj ta sribnyj posud, jakyj joho bat'ko Navuxodonosor vynis iz xramu v Jerusalmi, ščob car ta joho vel'moži, joho družyny ta joho naložnyci mohly pyty z n'oho.

2a — Dlja c'oho jazyc'nyk'koho carja ci zoloti ta sribni posudyny — lyše zdo byč, zabrana u jevreviv. Vyrjšyvyšy ihnoruvaty istynnoho Boha, do jakoho navernusja Navuxodonosor, vin ne vraxovuje toho faktu, ščo cej žyvij Boh sudyt' usi joho diji. Vykorystovujučy ci reči, osvjačeni ta osvjačeni na služinni Bohu-Tvorcju, dlja merzennoji ta bohoxul's'koji mety, vin čynyt' ostannju pomylku svoho korotkoho žyttja. U svij čas Navuxodonosor znav, jak vraxovuvaty aktyvnu sylu Boha jevreviv, bo rozumiv, ščo joho nacional'nyx bohiv naspravdi ne isnuje. Usi narody, pidvladni vavylons'komu carju, čuly joho mohutnje svidčennja na koryst' Carja nebesnoho, ne kažučy vže pro joho blyz'ku rodynu. Tomu Boh maje vsi pidstavy pokazaty sebe teper spravdlyvym i bezžalnym.

Dan 5:3 Todi vony prynesly zoloti posudyny, ščo byly vyneseni z xramu, z domu Božoho, ščo buv u Jerusalyimi, i car, i joho vel'moži, joho žinky ta joho naložnicy pyly z nyx.

3a — Danyjil napoljahaje na poxodženni cyx vaz, jaki byly vylučeni xramu, domu Božoho v Jerusalyimi. Vže bačačy, ščo jevrejs'kyj Boh dozvolyv vynesty ci reči zi svoho xramu, molodyj car mav by zrozumity, ščo spravžnij Boh karaje ta suvoro karaje tyx, xto pohano jomu služyt'. Jazyčnyč'ki bohy ne robľjat' takoho, a jixni svjaščennoslůžyteli lyše prahnut' dohodyty ljudjam, čyju dovirlyvist' vony vykorystovujut'.

Dan 5:4 I pyly vony vyno, ta slavyly bohiv zolotyx, i sribnyx, i midjanyx, i zaliznyx, i derev'janyx, i kam'janyx.

4a — Profannyj zvyčaj zastariv, ce idolopoklonnyč'kyj zvyčaj, veršyna merzoty dlja Boha. Važlyva detal': u velykij demonstraciji nedbalosti car benketuje zi svojimy družjamy, todi jak joho mistu zahrožujut' midjany ta persy, jaki joho obljahajut'.

Dan 5:5 I raptom z'javylsja pal'ci ljuds'koji ruky, i pysaly navproty svičnyka na štukaturci stiny cars'koho palacu. I car pobačyv častynu ruky, ščo pysala.

5a — Oskil'ky čudesa časiv Navuxodonosora byly znevaženi, ce nove dyvo ne malo na meti navernuty, a znyščyty žyttja vynyx, jak my pobačymo. Pered nečestyvymy obvynuvačamy, jaki bažaly smerti hrišnyka, Isus Xrystos takož pal'cem pyše na pisku hrixy, jaki vony čynjat' tajemno.

Dan 5:6 Todi oblyččja carja zminylosja, i dumky joho stryvožyly joho; suhloby stehon joho rozslabylsja, a kolina joho byljsja odne ob odne.

6a — Dyvo počynaje dijaty nehajno. Nezvažajučy na joho sp'janinnja, joho rozum reahuje; vin žaxajet'sja.

Dan 5:7 I car holosno zakryčav, ščob poklykaly viščuniv, xaldejiv ta vorožbytiv. I car promovyv ta j skazav vavylons'kym mudrecjam: «Xto pročytaje ce pysannja ta pojasnyt' meni joho značennja, toj bude odjahnenyj u purpuru, i matyme zolotyj lancjuh na šyji svojij, i bude tretim pravytelem u carstvi».

7a — Danyjila znovu ihnorujut'; joho svidčennja znevažajut' cars'ka vlada. I znovu, u krajn'omu rozpači, molodyj car obicjaje najvyšči počesti tomu, xto dovede svoju zdatnist' rozšyfruvaty poslannja, napysane na stini, nadpryrodnym čynom. Toj, xto ce zrobyt', otrymaje tretje misce v carstvi, bo Nabonid i Valtasar zajmajut' perše ta druge miscja.

Dan 5:8 Todi pryjšly vsi cars'ki mudreci, ale ne mohly pročytaty pysannja, ani pojasnyty carevi joho značennja.

8a — Jak i za Navuxodonosora, dlja jazyčnyč'kyx mudreciv ce zalyšajet'sja nemožlyvym.

Dan 5:9 Todi car Valtasar duže zljakavsja, i oblyččja joho zminylosja, a joho vel'moži zljakalysja.

Dan 5:10 Carycja, čerez slova carja ta joho vel'mož, uvijšla do benketnoji zaly ta j promovyla tak: Carju, žyvy naviky! Nexaj ne tryvožat' tebe dumky tvoji, i nexaj ne zminjujet'sja vyhljad tvoho!

Dan 5:11 Je v tvojemu carstvi čolovik, u jakomu dux svjatyx bohiv, i za dniv tvoho bat'ka v n'omu znajšlysja svitlo, rozum ta mudrist', podibna do mudrosti bohiv. Tomu car Navuxodonosor, tvij bat'ko, nastanovyv joho holovoju nad čarivnykamy, i nad viščunamy, i nad xaldejamy, i nad vorožbytamy,

Dan 5:12 bo v n'omu buv znajdenyj velykyj rozum, znannja ta rozuminnja, tlumačennja sniv, pojasnennja zahadok ta rozv'jazannja skladnyx pytan', same Danyjil, jakoho pryznačyv car Valtasar. Nexaj poklyčut' Danyjila, i vin pojasnyt' rozv'jazku.

12a — Ci svidčennja korolevy vražajut' i zasudžujut' usju korolivs'ku rodynu: my znaly ce... ale vyrišly ne braty ce do uvahy.

Dan 5:13 Todi Danyjila pryvely pered carja. Car vidpoviv i skazav Danyjilu: «Čy ty toj Danyjil, ščo buv odnym iz polonenyx Judeji, jakyx vyviv z Judeji mij bat'ko, car?»

Dan 5:14 Ja čuv pro tebe, ščo dux bohiv perebuvaje v tobi, i ščo svitlo, rozum ta mudrist' znaxodjat'sja v tobi.

Dan 5:15 I pryvely do mene mudreciv ta astrolohiv, ščob pročytaty ce napysannja ta pojasnyty meni joho značennja, ale vony ne mohly pojasnyty značennja sliv.

Dan 5:16 Ja čuv, ščo ty možeš davaty pojasnennja ta rozv'jazuvaty skladni pytannja. Otže, jakščo ty zmožeš pročytaty ce napysane ta roztlumačyty meni joho značennja, to budeš odjahnenyj u purpuru, i na šyji tvoji bude zolotyj lancjuh, i ty budeš tretim pravytelem carstva.

16a — Tretje misce pislja Nabonida, joho bat'ka ta n'oho samoho.

Dan 5:17 Todi Danyjil vidpoviv pered carem: «Zalyš sobi dary svoji, a nahorody svoji viddaj inšomu. Til'ky ž ja pročytaju carevi napysane j pokažu jomu joho rozv'jazku».

17a — Danyjil staryj i ne nadaje značennja počestjam, majnu ta cinnostjam sribla ta zolota, ale možlyvist' nahadaty c'omu molodomu carevi pro joho provyny, pro joho hrixy, za jaki jomu dovedet'sja zaplatyty svojim žyttjam, ne može buty vidxylena, i vin je sluhuju Božym za takyj včynok.

Dan 5:18 Carju, Vsevyšnij Boh dav Navuxodonosoru, tvojemu bat'kovi, carstvo, velyč, slavu ta pyšnotu;

18a — Pravlinnja Navuxodonosora bulo spravoju ta darom istynnoho Boha, a takož Joho velyč, jaku vin pomylkovo prypysuvav vlasnij syli čerez hordynju, perš niž buv pryholomšenyj Bohom na sim rokiv.

Dan 5:19 I čerez velyč, jaku Vin dav Jomu, vsi narody, plemena ta jazyky bojalysja ta tremtily pered Nym. Koho Vin xotiv, toho vbyvav, a koho xotiv, toho zalyšav živym; koho xotiv, toho pidnosyv, a koho xotiv, toho prynyžuvav.

19a — Car ubyvav tyx, koho xotiv.

Zokrema, cja dana Bohom syla sponukala joho pokaraty buntivnyj jevrejs'kyj narod i stratyty bahat'ox joho predstavnykiv.

19b — i vin poščadyv žyttja tym, koho xotiv

Danyjil ta poloneni jevreji otrymaly vid c'oho korist'.

19c – vin vyxovuvav tyx, koho xotiv

Danyjil ta joho troje virnyx suputnykiv byly pidneseni carem Navuxodonosorom nad xaldejamy.

19d - i vin znyzyv ti, jakyx xotiv

Šljaxta joho korolivstva musyla pohodytysja na te, ščob neju keruvaly molodi inozemci z jevrejs'koho polonu. Joho mohutn'oju rukoju jevrejs'ka nacional'na hordist' bula prynyžena ta znyščena.

Dan 5:20 Ale koly joho serce zahordylosja, a dux joho zakam'janiv do hordyni, joho skynuly z cars'koho prestolu, i joho slavu zabraly;

20a – Dosvid carja Navuxodonosora dozvoljaje nam zrozumity zarozumilst', jaku prypysujut' paps'komu carju z knyhy Dan. 7:8. Danyjil demonstruje carju, ščo absoljutna vlada dana Bohom tomu, komu vin zabažaje, zhidno z joho prohramoju. Ale, zhadujučy prynyžennja carja Navuxodonosora, vin nahaduje jomu, ščo jakym by mohutnim vin ne buv, zemnyj car zalezyt' vid bezmežnoji vlady nebesnoho carja.

Dan 5:21 I vyhnaly joho z-pomiž syniv ljuds'kyx, i serce joho stalo podobnym do sercja zvirynoho, i vin žyv z dykymy oslamy; i vony davaly jomu travu na jižu, jak volam, a tilo joho zrošovalojsja nebesnoju rosoju, až poky vin ne piznav, ščo Vsevyšnij Boh pravyt' u carstvi ljuds'komu, i daje joho, komu xoče.

21a – Til'ky v c'omu virši ja zaznačaju zhadku pro « dykyx osliv ». Osel je typovym symvolom vpertosti: «vpertyj, jak osel», osoblyvo jakščo vin takož «dykyj» i ne odomašnenyj. Ce symvol, ščo predstavljaje dux ljudyny, jaka vidmovljajet'sja sluxaty uroky, dani Bohom čerez dosvid jiji žyttja ta čerez jiji biblijni odkrovennja.

Dan 5:22 A ty, Valtasare, synu joho, ne upokoryv svoho sercja, xoč i znav use ce.

22a — Faktyčno, same Valtasar povodyvsja jak «dykyj osel», ne vraxovujučy dosvidu, jakyj perežyv joho «bat'ko» (joho did).

Dan 5:23 Ty pidnjavsja proty Hospoda nebesnoho; posud domu Joho prynesenyj pered tebe, i ty pyv z n'oho vyno, ty ta tvoji vel'moži, tvoji žinky ta tvoji naložnyci. Ty xvalyv bohiv sribnyx, zolotyx, midjanyx, zaliznyx, derev'janyx ta kam'janyx, jaki ne bačat', ne čujut' i ne znajut'. I ty ne proslavljav Boha, v Čyjij ruci tvoje dyxannja ta vsi tvoji dorohy.

23a — Valtasar oskverniv zoloti posudyny, osvjačeni Bohu-Tvorcju dlja religijnoho služinnja v joho xrami. Ale, vykorystovujučy jix dlja proslavlennja fal'syvyx jazyčnyč'kyx bohiv, vin dosjah veršyny merzoty. Cej obraz hotuje šljax dlja obrazu z Ob'javlennja 17:4: Cja žinka bula odjahnena v porfiru ta bahrjanycju, prykrašena zolotom, dorohocinnym kaminnjam ta perlamy. U ruci vona trykala zolotu čašu, povnu hydot ta nečystoty jiji rozpusty. Tam vona otrymuje nazvu « Vavylon Velykyj » u virši 5.

Dan 5:24 Tomu vin poslav cju častynu ruky, jakoju napysano ce pysannja.

24a — U svoju čerhu, Valtasar zanadto pizno vidkryvaje dlja sebe isnuvannja istynnoho žyvoho Boha, jakyj dije ta reahuje dyvovyžnym čynom na povedinku ljudej.

Dan 5:25 Oce te pysannja, ščo bulo napysane: Mene, Mene, Tekel, Uparsin.

25a - Perekład: poraxovanyj, pidraxovanyj, zvaženyj ta podilenyj

Dan 5:26 A os' tlumačennja sliv: Pereličeno: Boh pereraxuvav tvoje carstvo i poklav jomu kinec'.

26a — Perše « pidraxunok » stosujet'sja počatku pravlinnja, a druhe « pidraxunok » – kincja c'oho pravlinnja.

Dan 5:27 Zvaženi: Vas zvaženo na terezax, i vas znajšly nikčemnnyj.

27a — Terezy tut je symvolom božestvennoho sudu. Ljudy pryjnaly jix dlja poznačennja služinnja spravedlyvosti; duže nedoskonaloji spravedlyvosti. Ale Boža spravedlyvist' doskonala i, gruntujučys' na obrazi dvostoronnix tereziv, Vin zvažuje diji dobra i zla, jaki zdijsnyv sudymyj. Jakščo terezy dobra lehši za terezy zla, božestvennyj osud vypravdanyj. I ce vypadok carja Valtasara.

Dan. 5:28 Rozdilene: Tvoje carstvo bude rozdilene i viddane midjanam ta persam.

28a — Poky vin vdavavsja do ohydnyx pyjactv u svojemu cars'komu palaci, očoljuvanyj carem Darijem, midjany uvijšly do Vavylonu ruslom ričky, jake tymčasovo bulo vidvedeno ta vysušeno.

Dan 5:29 Todi Valtasar nakazav, i vony odjahly Danyjila v purpuru, i poklaly zolotyj lancjuh na joho šyju, i proholosyly, ščo vin bude tretim u carstvi.

Dan 5:30 Tijeji ž noči bulo vbyto Valtasara, carja xaldejs'koho.

Dan 5:31 I Darij Midjanyn perejnav carstvo, majučy šistdesjat dva roky.

31a. Cej točnyj opys očevydcja Danyjila ne vyznajet'sja istorykamy, jaki prypysujut' cju diju pers'komu carju Kiru II Velykomu u 539 roci.

Danyjila 6

Včennja c'oho 6-ho rozdilu identyčne včennju z 3-ho rozdilu knihy proroka Danyjila. C'oho razu vono predstavljaje Danyjila u vyprobuvanni zrazkovoji virnosti , jaku majuť nasliduvaty ta vidtvorjuvaty vsi obrani, poklykani Bohom v Isusi Xrysti. Komentari korysni, ale jix dostatn'o, ščob pročytaty ta zapam'jataty urok. Car Darij dije podobno do Navuxodonosora svoho času i, u svoju čerhu, u vici 62 rokiv , vyznaje slavu žyvoho Boha Danyjila; navernennja, otrymane zavdjaky svidčennju virnosti Danyjila, koly Boh zaxystyv joho vid leviv . Z samoho počatku jixnix stosunkiv vin vidčuvaje pryxyl'nist' i interes do Danyjila, jakyj služyt' jomu virno ta česno, i v jakomu vin bačyt' ... vyščyj rozum .

Dan 6:1 I Darij zvolyv postavvty nad carstvom sto dvadcat' satrapiv, jaki maly buty po vs'omu carstvu.

1a — Car Darij vyjavljaje svoju mudrist', dovirajučy upravlinnja carstvom 120 namisnykam, vstanovlenym u 120 provincijax.

Dan 6:2 I vin postavyv nad nymy tr'ox načal'nykiv, a miž nymy buv Danyjil, ščob satrapy davaly jim zvit, i ščob car ne zaznavav žodnoji škody.

2a — Danyjil dosi je odnym iz holovnyx lideriv, jaki kerujut' satrapamy.

Dan 6:3 Danyjil buv bil'syj za knjaziv ta satrapiv, bo v n'omu buv dux vyščosti; i car vyrišyv postavvty joho nad usim carstvom.

3a — Darij, u svoju čerhu, pomičaje perevalu Danyjila v joho rozumi ta mudrosti. A joho plan zvesty joho vyšče za vsix vyklyče zazdrist' i nenavyst' do Danyjila.

Dan 6:4 Todi knjazi ta satrapy šukaly pryvodu zvyuvatyty Danyjila ščodo carstva, ale ne mohly znajty pryvodu čy dokoru, bo vin buv virnyj, i ne bulo v n'omu znajdeno žodnoji vady čy zla.

4a — Danyjil služyt' Bohovi, kudy b Vin joho ne postavyv, tomu vin služyt' carevi z takuju ž viddanistju ta virnistju. Takym čynom, vin vyhljadaje bezdohannym ; kryterij, jakyj možna znajty sered «adventysts'kyx» svjatyx ostannix dnev zhidno z Ob'javlennjam 14:5.

Dan 6:5 A ti ljudy skazaly: «My ne znajdemo žodnoji pryčyny proty c'oho Danyjila, xiba ščo znajdemo jiji v zakoni joho Boha».

5a. Ci arhumenty rozkryvajut' myslennja dyjaval's'koho taboru pro ostannje zemne vyprobuvannja viry, v jakomu subotnij vidpočynok s'omoho dnja Božoho zakonu dozvolyt' ubyty Joho virnyx sluh, oskil'ky vony ne pohodjat'sja šanuvaty vidpočynok peršoho dnja, jakyj stav obov'jazkovym, nedili ryms'koho religijnoho zakonu.

Dan 6:6 Todi ti knjazi ta satrapy pidijšly do carja z halasom i skazaly jomu, kažučy: Carju Dariju, žyvy naviky!

6a — Cej burxlyvyj zapys maje na meti nahadaty korolju pro čysel'nu sylu, joho zdatnist' sijaty zavorušennja ta, otže, pro neobxidnist' zmecnennja joho panuvannja.

Dan 6:7 Usi knjazi carstva, namisnyky, satrapy, radnyky ta namisnyky pohodylysja vydaty cars'kyj ukaz iz suvorym nakazom, ščo kožen, xto protjahom trydcjaty dnev molytymet'sja do bud'-jakoho boha čy ljudyny, krim tebe, carju, bude vkynutyj do lev'jačoji jamy.

7a — Do toho času car Darij ne namahavsja prymusyty čolovikiv svoho carstva služyty odnomu bohu, a ne inšomu. U politejizmi religijna svoboda je povnoju. I ščob perekonaty joho, zmovnyky lestjat' jomu, šanujučy joho, carja Darija, jak boha. Tut znovu, jak i u vsix velykyx pravyteliv, prokydajet'sja hordynja i zmušuje joho sxvalyty ce postanovlennja, jake, odnak, ne vxyodylo z joho holovy.

Dan 6:8 A teper, carju, zatverdy cej ukaz i napyšy cej ukaz, ščob joho ne možna bulo zminyty, za zakonom midjan ta persiv, jakyj ne zminjujet'sja.

8a – Cej dekret čudovo prorokuje toho, xto zrobyť obov'jaskovoju ryms'ku nedilju v kinci dniv. Ale zaznačymo, ščo cja nezminnist' zakonu midijciv ta persiv, vstanovlenoho pomylkovymy ta hrišnymy ljud'my, je absoljutno nevypravdanoju. Nezminnist' naležyt' istynnomu žyvomu Bohu, Tvorcju.

Dan 6:9 Todi car Darij napysav ukaz ta postanovu.

9a – Cej krok je važlyvym, oskil'ky, oskil'ky vin sam napysav dekret i zaxyst , nezminnyj zakon midijciv ta persiv maje buty považanyj.

Dan 6:10 Koly Danyjil diznavsja, ščo cej ukaz napysanyj, vin pišov do svoho domu, de vikna horišn'oji kimnaty byly vidčyneni do Jerusalyumu; i tryči na den' vin stavav na kolina, molyvsja ta slavyy svoho Boha, jak robyv vin i spočatku.

10a – Danyjil ne zminjuje svojeji povedinky i ne dozvoljaje cij ljuds'kij miri vplyvaty na sebe. Vidčynjajučy vikno, vin pokazuje, ščo xoče, ščob joho virnist' Vsemohutn'omu Bohu bula vidoma vsim. U cej čas Danyjil povertajet'sja v naprjamku Jerusalyumu, de, navit' zrujnovanyj, znaxodyt'sja xram Božyj. Bo Dux Božyj vže davno projavljajet'sja v c'omu svjatomu xrami, jakyj Vin zrobyv svojim žytlom, svojim zemnym poselennjam.

Dan 6:11 Todi ci ljudi vvišly z halasom i znajšly Danyjila, jakyj molyvsja ta klykav do svoho Boha.

11a — Zmovnyky postijno stežyly za nym, ščob spijmaty joho na nepokori korolivs'komu ukazu ; narazi ce je «kryčuščym pravoporušennjam».

Dan 6:12 Todi vony pryšly do carja ta j skazaly jomu ščodo cars'koho ukazu: «Xiba ty ne napysav ukazu, ščo kožnoho, xto protjahom trydcjaty dniv molytymet'sja do bud'-jakoho boha čy ljudyny, krim tebe, carju, treba vkynuty do lev'jačoji jamy?» Car vidpoviv: «Ce pravda, zhidno iz zakonom midjan ta persiv, jakyj ne možna zminyty».

12a — Korol' može pidtverdyty lyše toj ukaz, jakyj vin sam napysav i pidpysav.

Dan 6:13 I vony znovu zvernulysja do carja, kažučy: Danyjil, ščo z polonu Judy, ne zvernuv uvahy na tebe, carju, ani na ukaz, jakyj ty napysav, ale molyt'sja tryči na den'.

13a – Danyjila spijmaly na molytvi, i joho vykryvajut'. Car cinuje Danyjila za joho virnu ta česnu povedinku. Vin odrazu ž vstanovljuje zv'jazok miž nym ta cym Bohom, jakomu toj služyt' z takuju revnistju ta virnistju, oskil'ky rehuljarno molyt'sja jomu tryči na den' . Same ce pojasnuje bil' i straždannja, jaki spryčnyty jomu osud Danyjila, i počatok joho navernennja, jake nastane.

Dan 6:14 Koly car počuv ce, vin duže zasmutyvsja; i vin postanovyv svoje serce vrjatuvaty Danyjila; i vin pracjuvav, ščob vrjatuvaty joho, až do zaxodu soncja.

14a – Car todi usvidomljuje, ščo nym manipuljuvaly, i počynaje rjatuvaty Danyjila, jakoho vin duže cinuje. Ale joho zusyllja budut' marnymy, i car, na žal', raniše za vsix vyjavljaje, ščo: bukva vbyvaje, a dux ožyvljaje . Dajučy ljudjam cej vyraz pizniše, Boh pokazuje mežu povahy do zakoniv. Žyttja ne može rehuljuvatysja bukvamy jurydyčnyx tekstiv. U svojemu božestvennomu sudi Boh vraxovuje detali, jaki mertva bukva joho pysanoho zakonu ihnoruje, i ljudi bez Boha ne majut' mudrosti robyty te same.

Dan 6:15 A ci ljudy napoljahaly na carevi j skazaly jomu: «Znaj, carju, ščo zakon midjan ta persiv vymahaje, ščob kožen ukaz čy postanova, zatverdženi carem, byly ostatočnymy».

15a — Zmovnyky zhadujut' pro bezpovorotnyj (nevypravdanyj) xarakter rišen', pryjnjatyx carem midijs'koho ta pers'koho narodiv. Vin sam potrapyv u pastku uspadkovanoji kul'tury. Ale vin rozumije, ščo stav žertvoju zmovy, sprjamovanoji proty Danyjila.

Dan 6:16 Todi car nakazav, i pryvely Danyjila, i kynuly joho do lev'jačoji jamy. I car promovyv do Danyjila, kažučy: Boh tvij, Jakomu ty postijno služyš, nexaj tebe vyzvolyt'.

16a — Carja zmušujut' kynuty Danyjila v lev'jaču jamu, ale vin usim sercem bažaje, ščob Boh, jakomu vin tak virno služyt', vtrutyvsja i vrjatuvav joho.

Dan 6:17 I prynesly vony kamin', i poklaly joho na otvir jamy, a car zapečatav joho svojeju pečatkoju ta pečatkoju svojix vel'mož, ščob ničoho ne zminylosja ščodo Danyjila.

17a — Tut perežyvannja Danyjila maje sxožist' iz poxovannjam Xrysta, kruhli kam'jani dveri jakoho takož byly zapečatani, ščob zapobihty vtručannju ljudyny.

Dan 6:18 Todi car pišov do svoho palacu ta j proviv nič u holodi; vin ne pryviv do sebe naložnyc', i toj ne mih spaty.

18a — Taka povedinka carja svidčyt' pro joho ščyrisť. Robljačy ce, vin pokazuje, ščo xoče dohodyty Bohu Danyjila ta otrymaty vid N'oho spasinnja. Ce počatok joho navernennja do jedynoho Boha.

Dan 6:19 Car ustav rano-vranci ta j pospišno pišov do lev'jačoji jamy.

19a — Pidhotovka do čystoty, za jakoju slidovala bezsonna nič čerez muky dumky pro smert' Danyjila, ta cej pospišnyj pobih do lev'jačoji jamy na svitanku – ce ne diji jazyčnyc'koho carja, a diji brata, jakyj ljubyt' svoho brata v Bozi.

Dan 6:20 I vin pidijšov do jamy, i poklykav Danyjila sumnym holosom. I car promovyv do Danyjila, kažučy: Danyjile, rabe Boha Žyvoho, čy zmih tvij Boh, Jakomu ty postijno služyš, vrjatuvaty tebe vid leviv?

20a — Pidxodjačy do jamy, vin sumnym holosom poklykav Danyjila.

Car spodivajet'sja, ale bojit'sja ta žaxajet'sja najhiršoho dlja Danyjila. Odnak joho nadija pidtverdžujet'sja tym, ščo vin klyče joho ta stavyt' jomu zapytannja.

20b — Danyjile, rabe žyvoho Boha, čy zmih tvij Boh, jakomu ty služyš z terpinnjam, vrjatuvaty tebe vid leviv?

Nazyvajučy joho « žyvym Bohom », Darij svidčyt' pro počatok svoho navernennja. Odnak joho pytannja « Čy zmih vin vyzvolity tebe vid leviv? Ce pokazuje nam, ščo vin šče ne znaje joho. Inakše vin by skazav: « Čy xotiv vin vyzvolity tebe vid leviv ? »

Dan 6:21 I skazav Danyjil carevi: Carju, žyvy naviky!

21a — V ustax zmovnykiv, u virši 6, cej vysliv mav malo značennja, ale v ustax Danyjila vin prorokuje dostup do vičného žyttja, pryznačenyj dlja Božyx obranciv.

Dan 6:22 Mij Boh poslav Svoho Anhola i zamknuv pašči levam, i vony ne zapodijaly meni žodnoji škody, bo ja znajdenyj nevyнным pered Nym, a pered Toboju, carju, ja ne včynyv žodnoho zločynu.

22a — U c'omu wypadku car Darij usvidomljuje, naskil'ky bezhluzdym, nevypravdanym i nesxvalenym ščodo istynnoho Žyvoho Boha, jakomu Danyjil služyt' bez pryxovuvannja, je nezminne ujavlennja pro ljuds'ki cars'ki ukazy.

Dan 6:23 Todi car duže zradiv i nakazav vytjahnuty Danyjila z jamy. I vytjahly Danyjila z jamy, i ne znajšly na n'omu žodnoji škody, bo vin viryv u svoho Boha.

23a — Todi car duže zradiv

Cja reakcija pryrodnoji ta spontannoji radosti vidkryvaje majbutn'oho obrancja Boha, bo car teper maje vpevnenist' u svojemu isnuvanni ta svojij vladi.

23b — Danyjila vytjahly z jamy, i na n'omu ne znajšly žodnoji rany.

Tak samo, jak odjah tr'ox tovaryšiv Danyjila, kynutyj u rozihritu pič, ne zhoriv.

23c — bo vin pokladavsja na svoho Boha

Cja vpevnenist' proyavylasja v joho rišenni ne pidkorjatysja cars'komu ukazu, jakyj pozbavyv by Boha joho molytov; nemožlyvyj i nemyslymyj vybir dlja cijej zrazkovoji ljudyny čysto ljuds'koji viry.

Dan 6:24 Car nakazav, i pryvely tyx ljudej, ščo zvyuvatyly Danyjila, i povkydaly jix do lev'jačoji jamy, jix, jixnix ditej ta jixnix žinok. I perš niž vony dijšly do dna jamy, levy sxopyly jix i potročyly vsi jixni kistky.

24a — Boh perevernuv karu proty nečestyvyx, jaki zamyšljaly zlo. Za časiv pers'kych cariv, jaki pryjduť, cej dosvid povtoryťsja dlja jevreja Mordexaja, jakoho vožd' Aman zaxoče vbyty razom z joho narodom za časiv caryci Ester. Tam takož same Aman zreštoju vysityme na šybenyci, vstanovlenij dlja Mordexaja.

Dan 6:25 Pislja c'oho car Darij napysav do vsix narodiv, plemen ta jazykiv, ščo žyvut' po vsij zemli, kažučy: «Nexaj bude dano vam ščedryj myr».

25a — Ce nove pysannja carja – ce pysannja ljudyny, pidkorenoji živym Bohom. Teper, majučy povnyj myr u serci, vin vykorystovuje svoje panivne stanovyšče, ščob zvernutysja do vs'oho narodu svoho carstva zi svidčennjam svoho myru, jake vin otrymav vid istynnoho Boha.

Dan 6:26 Ja nakazuju ljudjam bojatysja ta bojatysja Boha Danyjila v us'omu mojemu carstvi, bo Vin — Boh žyvyj, i Vin perebuvaje naviky; Joho carstvo ne bude zrujnovane, a panuvannja Joho tryvatyme až do kincja.

26a — Nakazuju, ščob po vs'omu mojemu korolivstvu

Korol' nakazuje, ale nikoho ne prymušuje.

26b — my majemo strax i žax pered Bohom Danyjila

Ale zbahačenyj cym dosvidom, vin nav'jazuje strax i žax pered Bohom Danyjila, ščob vidmovyty avtoriv novoji zmovy, zadumanoji proty Danyjila.

26v – Bo Vin – Boh Žyvyj, i Vin perebuvaje vično.

Vin spodivajet'sja, ščo ce svidčennja bude sprynjato sercjamy ljudej carstva, i za ce vin xvalyt' i zvelyčuje joho.

26d – Joho carstvo nikoly ne bude zrujnovane, a joho panuvannja tryvatyme do kincja.

vičnyj xarakter 5-ho carstva statuji.

Dan 6:27 Vin — Vyzvolytel' i Spasytel', ščo čynyt' znamennja ta čudesa na nebi j na zemli. Vin vyzvolyv Danyjila z vlady leviv.

27a — Vin toj, xto vyzvoljaje ta rjatuje

Car svidčyt' pro te, ščo vin sposterihav, ale ce vyzvolennja ta spasinnja stosujut'sja lyše fizyčnogo tila, žyttja Danyjila. Potribno bude dočekatsja pryšestja Isusa Xrysta, ščob zrozumity Bože bažannja vyzvoljaty ta spasty vid hrixa. Ale zaznačymo, ščo car pryrodno vidčuvav potrebu očystyty sebe, ščob dohodyty živomu Bohovi.

27b – Toj, Xto čynyt' znamennja ta čudesa na nebesax i na zemli

Knyha Danyjila svidčyt' pro ci znamennja ta čudesa, nadpryrodni diji, jaki zdijsnyv Boh, ale bud'te oberežni, dyjaval ta joho demony takož možut' pidrobljaty pevni božestvenni čudesa. Ščob vyznačyty dva možlyvi džerela, dostatn'o zrozumity, xto otrymuje koryst' vid donesenoho poslannja. Čy vede vono do posluxe Bohu-Tvorcju, čy do neposluxe?

Dan 6:28 Danyjil procvitav za pravlinnja Darija ta za pravlinnja Kira Pers'koho.

28a – My rozumijemo, ščo Danyjil ne povernet'sja do ridnoji zemli, ale uroky, jakyx Boh navčyv joho v Dan. 9, zmusjat' joho prynjaty cju dolju, vyznačenu joho Bohom, bez straždan'.

Danyjila 7

Dan 7:1 Za peršoho roku Valtasara, carja Vavylons'koho, Danyjil bačyv son, i vydinnja pryjšly jomu v holovu, koly vin ležav na svojemu ližku. I vin zapysav son i rozpoviv holovni podiji.

1a — Peršyj rik pravlinnja Valtasara, carja Vavylonu

Tobto, u 605 roci. Z momentu vydinnja z Dan. 2 mynulo 50 rokiv. Pomer velykyj car Navuxodonosor, jakoho zaminyv joho onuk Valtasar.

Dan 7:2 : Danyjil počav i skazav: «Ja bačyv u vydinni svojemu vnoči, až os' čotyry vitry nebesni vdaryly na velyke more».

2a- čotyry nebesni vitry uvirvalysja

Same vselens'ki vijny sponukajut' dominatoriv pošyrjuvaty svoju vladu v naprjamku čotyr'ox storin svitu : na pivnič, pivden', sxid ta zaxid.

2b- na velykomu mori

Cej obraz ne je pryjemnym dlja ljudstva, bo more, navit' velyke, je symvolom smerti. Zhidno z Buttjam 1, vono ne je seredovyščem, uhotovanyj dlja ljudyny, stvorenoji za Joho obrazom. Joho seredovyščem je zemlja. Ale ljudstvo vtratylo, z časiv pervorodnoho hrixa, čerez svij neposlux, svij božestvennyj obraz i bil'se ne je v Joho čystyx i svjatyx očax ničym inšym, jak nečystymy ta nenažerlyvymy mors'kymy tvarynamy, jaki požyrajut' odne odnoho pid natxnennjam dyjavola ta demoniv. U c'omu vydinni more symvolizuje anonimnu masu ljudej.

Krim toho, terytorija, oxoplena prorocctvom, stosujet'sja narodiv, pov'jazanyx jixnimy pryberežnymy aspektamy, ščo mežujut' iz Seredzemnym morem. Tomu more vidihraje velyku rol' u vojennyx dijax zavojojnykiv.

Dan 7:3 I vyjšly z morja čotyry velyki zviri, rizni za rozmirom . odyn vid odnoho.

3a - I čotyry velyki tvaryny vyjšly z morja

U novomu vydinni my znaxodymo včennja, dane v Danyjila 2, ale tut tvaryny zaminjujut' častyny tila statuji .

3b – rizni vydy odyn odnoho

Jak i materialy statuji z Dan.2.

Dan 7:4 Peršyj buv podobnyj do leva , i mav kryla orlyni. Ja dvyvysja, až poky jomu ne vyrvaly kryla, i vin buv pidnjatyj vid zemli, i postavlennyj na nohy, jak ljudyna, i serce ljuds'ke bulo dane jomu.

4a- The Peršyj buv podobnyj do leva , i mav kryla orla

Tut zolota holova xaldejs'koho carja z Dan. 2 peretvorjujet'sja na leva z orlynymy krylamy ; emblemu, vyhraviruvanu na blakytnomu kaminni Vavylona, hordist' carja Navuxodonosora z Dan. 4.

4b — Ja dyvyvsja, až poky jomu ne vidirvaly kryla

U prorocvi jdet'sja pro sim rokiv abo sim časiv, protjahom jakyx car Navuxodonosor buv osudžený Bohom. Protjahom cyx 7 rokiv (semy časiv) pryňžennja, prorokovanyx u Dan. 4:16, joho ljuds'ke serce bulo vydaleno, zamineno sercem zvira.

4c- Joho bulo pidnjato vid zemli, postavleno na nohy, jak ljudynu, i dano jomu serce ljuds'ke.

Joho navernennja do Boha-Tvorcja tut pidtverdžujet'sja. Joho dosvid dozvoljae nam zrozumity, ščo dlja Boha ljudyna je ljudynou lyše todi, koly jiji serce nosyt' obraz Božoho sercja. Vin vidkryje ce u svojemu vtilenni v Isusi Xrysti, doskonalomu božestvennomu vzirci ljubovi ta posluxu.

Dan 7:5 I os' inšyj zvir, sxožyj na vedmedja , i sydiv vin zboku, i v n'oho bulo try rebra v pašči joho, miž zubamy joho. I skazaly jomu: Ustan', z'již bahato m'jasa.

5a - I os' , druhyj zvir, sxožyj na vedmedja , stojav zboku

Pislja xaldejs'koho carja sribni hrudy ta ruky midijciv i persiv peretvorjujut'sja na vedmedja . Točnist' « jakyj stojav zboku » iljustruje pers'ke panuvannja, jake z'javylosja druhym pislja midijs'koho, ale joho zavojuvannja, zdobuti pers'kym carem Kirom II, daly jomu nabahato bil'shu sylu, niž u midijciv.

5b — u n'oho v roti bulo try rebra miž zubamy, i vony skazaly jomu: «Vstan', z'již bahato m'jasa».

Persy zavojujut' midijciv i zavojujut' try krajiny: Lidiju bahatoho carja Kreza u 546 roci do našoji ery, Vavyloniju u 539 roci do našoji ery ta Jehypet u 525 roci do našoji ery.

Dan 7:6 Pislja c'oho ja pobačyv, i os' šče odyň zvir, podibnyj do leoparda , a na spyni joho bulo čotyry kryla, podibni do ptašynyx; i čotyry holovy mav toj zvir, i vlada bula dana jomu.

6a - Pislja c'oho ja podyvyvsja, i os' , inšyj buv sxožyj na leoparda

Tak samo midni žyvit i stehna hrec'kyx pravyteliv peretvorjujut'sja na leoparda z čotyrma ptašynymy krylamy ; pljamy hrec'koho leoparda robljat' joho symbolom hrixa .

6b- i mala na spyni čotyry kryla, jak u ptaxa

Čotyry ptašyni kryla, pov'jazani z leopardom, iljustrujut' ta pidtverdžujut' nadzvyčajnu švydkist' zavojuvan' joho molodoho carja Oleksandra Makedons'koho (miž -336 ta -323 rokamy).

6c — cja tvaryna mala čotyry holovy, i jij bula dana vlada

Tut « čotyry holovy », ale v Dan. 8 ce budut' « čotyry velyki rohy », ščo poznačajut' hrec'kyx volodariv, nastupnykiv Aleksandra Makedons'koho: Selevka, Ptolemeja, Lisymaxa ta Kassandra.

Dan 7:7 Pislja c'oho ja bačyv u ničnyx vydinnjax, i os' četvertyj zvir, strašnyj i strašnyj, i nadzvyčajno syl'nyj; i mav velyki zalizni zuby; vin žer, tovk, a reštu toptav pid nohamy svojimy; i vin vidriznjavsja vid usix zviriv, ščo buly pered nym, i mav desjat' rohiv.

7a - Pislja c'oho ja bačyv u ničnyx vydinnjax, i os', četvertyj zvir, strašnyj, žaxlyvyj i nadzvyčajno syl'nyj

Tut znovu zalizni nohy Ryms'koji imperiji peretvorjujut'sja na čudovys'ko iz zaliznymi zubamy ta desjat'ma rohamy. Bo, zhidno z Ob'javlennjam 13:2, til'ky vona vidpovidaje kryterijam tr'ox poperednix imperij: syla leva, ščo pidtverdžujet'sja v c'omu virši, de utočnjuet'sja: nadzvyčajno syl'nyj; syla vedmedja ta švydkist' leoparda. zi spadščynoju joho hrixa, symbolizovanoju joho pljamamy.

7b – u n'oho buly velyki zalizni zuby, vin jiv, lamav na šmatky ta toptav nohamy te, ščo zalyšylosja;

Ci detali prypysujut' jomu rizanynu ta vbyvstva, skojeni symbolom ryms'koho zaliza, jaki tryvatymut' do kincja svitu, zavdjaky joho paps'komu panuvannju.

7c — Vona vidriznjalasja vid usix poperednix tvaryn i mala desjat' rohiv.

Desjat' rohiv symbolizujut' frankiv, lanhobardiv, alemaniv, anhlosaksiv, vesthotiv, burhundiv, sveviv, heruliv, vandaliv ta osthotiv. Ce desjat' xrystyjans'kyx korolivstv, jaki utvorylysja pislja rozpadu Ryms'koji imperiji v 395 roci, zhidno z pojasnennjamy anhela, danymy Danyjilu u virši 24.

Dan 7:8 I ja podyvyvsja na ti rohy, i os', vyris šče odyn, malyj rih, z-pomiž nyx; a pered tym rohom try z peršyx rohiv buly vyrvani; i os' u n'omu buly oči, jak oči ljuds'ki, ta usta, ščo hovoryly hordovyto.

8a - Ja podyvyvsja na rohy, i os', šče odyn malyj rih vyjšov z-poseder nyx

Malyj rih vyxodyt' z odnoho z desjaty rohiv, ščo poznačaje osthots'ku Italiju, de roztašovani misto Rym i tak zvanij paps'kyj «svjatyj prestol» u Laterans'komu palaci na hori Celian; latyns'ka nazva označaje: nebo.

8b- i try z peršyx rohiv buly vyrvani pered cym rohom

Rozirvani rohy roztašovani xronolohično: try cari znyženo z virša 24, a same heruliv miž 493 i 510 rokamy, potim poslidovno vandaliv u 533 roci ta osthotiv u 538 roci, jakyx vyhnav z Rymu heneral Velisarij za nakazom Justyniana I ta ostatočno rozhromyv u Ravenni v 540 roci. Tomu ščo my povynni zaznačyty naslidok vyrazu pered cym rohom. Ce označaje, ščo rih ne maje osobystoji vijs'kovoji syly i ščo vin otrymuje vyhodu vid zbrojnoji syly monarxiv, jaki bojat'sja joho ta bojat'sja joho relihijnoji vlady, i tomu volijut' pidtrymuvaty joho ta sluxatysja joho. Ce mirkuvannja bude pidtverdženo v Dan. 8:24, de my pročytajemo: joho vlada zrostatyme, ale ne zavdjaky joho vlasnij syli, a virš 25 utočnyt': čerez joho procvitannja ta uspix joho xytroščiv, vin matyme hordynju v svojemu serci. Takym čynom, pokazano, ščo istyna pidtverdžujet'sja lyše hrupuvannjam podobnyx poslan', rozkydanyx po riznyx rozdilax knyhy Danyjila ta, šyrše, po vsij Bibliji. Rozdily knyhy, rozdileni okremo, «zapečatujut'» prorocstvo ta joho poslannja, najtonši ta najvažlyviši zalyšajut'sja nedostupnymi.

8c — i os', u neji buly oči, jak u ljudyny

V Odkr. 9 Dux počynaje svoji opysy terminom «podibnyj». Takym čynom, vin natjakaje na zovnišnju sxožist', jaka ne je real'nistju. Tut takož slid zaznačyty sxožist' z vtlenoju ljudynoju v jiji doskonalosti v Isusi Xrysti, ale vin maje lyše udaču. Ale ce šče ne vse, tomu ščo « oči » symbolizujut' jasnovydinnja prorokiv, doskonalym vzircem jakyx je Isus. I Dux natjakaje na proroči pretenziji papstva, jake zreštoju

vstanovyť svoje oficijne misceznaxodžennja u Vatykani, slovo, jake označaje: prorokuvaty, vid latyns'koho «vaticinare». Ce bude pidtverdženo v Odkr. 2:20, koly Dux porivnjuje cju rymo-katolyc'ku cerkvu z Jezavellju , jaka vbyla prorokiv Jaxve, z inozemkoju, jaka poklonjalasja Vaalam, odruženoju z carem Axavom. Porivnjannja vypravdane, tomu ščo papizm stračuje na vohnyščax inkvizycji spravžnix prorokiv Boha u Xrysti.

8d- i usta, ščo hovoryly z hordistju.

U c'omu 7-mu rozdili božestvennyj Kinorežyser i Režyser u «zumi» predstavljaje xrystyjans'ku epoxu, jaka joho osoblyvo xvylyuje, period miž kincem Rymy'skoji imperiji ta slavnym povernennjam Xrysta v osobi Myxajila, joho nebesnoho imeni sered anheliv. Vin spoviščaje pro pryxid zarozumiloho carja, honytelja svjatyx. Vsevyšn'oho , jakyj atakuje božestvenni relihijni normy, namahajučys' zminyty časy ta zakon , desjat' zapovidej, a takož inši božestvenni postanovy. Dux spoviščaje pro joho ostatočne pokarannja; vin bude « spolenyj vohnem» čerez joho zuxvali slova ». Tomu scena nebesnoho sudu s'omoho tysjačolittja predstavlena odrazu pislja zhadky pro joho zuxvali slova . Do neji car Navuxodonosor takož vyjavyv zuxvalist' , ale vin smyrenno pryjnav urok pryžnyžennja, jakyj dav jomu Boh.

Nebesnyj sud

Dan 7:9 Ja dyvyvsja, až poky ne byly postavljeni prestoly, i Staryj dnjamy siv. Odjah Joho buv bilyj, jak snih, a volossja holovy Joho — jak čysta vovna; a prestol Joho — jak polum'ja vohnju, a kolea Joho — jak palajučyj vohon'.

9a — Ja sposterihav, jak stavyly prestoly

Cja scena zobražuje čas sudu, jakyj, zhidno z Ob'javlennjam 4, zdijsnjuvatymut' vykupleni svjati Isusa Xrysta v Joho prysutnosti, sydjačy na prestolax , na nebesax protjahom tysjači rokiv, zhadanyx v Ob'javlenni 20. Cej sud hotuje umovy dlja ostann'oho sudu , vykonannja jakoho proiljustrovano u virši 11.

9b — I siv Staryj dnjamy.

Ce obožnenyj Xrystos, jedynyj Boh-tvorec'. Dija dijeslova assit vkazuje na prypynennja postijnoji dijal'nosti; ce obraz spokoju. Nebesa perebuvajut' u absoljutnomu myri. Na zemli nečestyvi budut' znyščeni pid čas povernennja Xrysta.

9c — Odjah Joho buv bilyj, jak snih, a volossja na holovi Joho — jak čysta vovna.

Bilyj kolir je symvolom doskonaloji čystoty Boha, ščo stosujet'sja vsijeji Joho pryrody na rivni Joho odjahu , symvoliv Joho dil ta volossja Joho holovy, jake je vincem čystoji ta doskonaloji mudrosti, vil'noji vid bud'-jakoho hrixa .

Cej virš natjakaje na Is. 1:18: « Pryjdit' že, i budemo sudytysja razom, — hovoryť Hospod'. — Jakščo vaši hrixy budut' jak karmazyn, to stanut' bilymy, jak snih; jakščo vony budut' červoni, jak bahrjanycja, to stanut' jak vovna».

9d – joho prestol buv podibnyj do polum'ja vohnju,

Prestol poznačaje misce velykoho Suddi, tobto sud Božyx dumok. Vin rozmiščenij pid obrazom polum'ja vohnju , jake bude očyma Xrysta-mesnyka v Ob'javlenni 1:14 , de my znaxodymo opysy c'oho virša. Vohon' znyščuje, ščo daje c'omu sudu metu znyščyty vorohiv Boha ta joho obranciv. Oskil'ky vony vže mertvi, cej sud stosujet'sja druhoji smerti , jaka ostatočno vrazyt' zasudženyx.

9- j — a kolesa, jak palajučyj vohon'.

Prestol maje kolesa, podibni do palajučoho vohnju , jakyj rozhoryt'sja na zemli: Ob'javlennja 20:14-15: druha smert' ozero vohnjane . Otže, kolesa symvolizujut' rux suddiv z nebes na zemlju dlja vykonannja vynesenyx vyrokiv. Žyvyj Boh, velykyj Suddja, ruxajet'sja, i koly zemlja onovyť'sja ta očystyt'sja, vin znovu ruxatymet'sja, ščob vstanovyty tam svij Cars'kyj prestol, zhidno z Ob'javlennjam 21:2-3.

Dan 7:10 I vohnjana rička vxyodyla z-pid Joho lycja, tysjači tysjač sluzžyly Jomu, i desjat' tysjač stojaly pered Nym. Suddi zasidaly, i knyhy buly vidkryti.

10a – Rička vohnju tekla i vxyodyla pered nym.

Očysnyj vohon' , jakyj zijde z nebes, ščob pohlynuty duši pomerlyx, a potim voskreslyx, zhidno z Ob'javlennjam 20:9: I vony zijšly na poverxnju zemli, i otočyly tabir svjatyx ta misto uljublene . Ale vohon' zijšov z neba ta j požer jix .

10b – Tysjača tysjač sluzžyly jomu

Tobto, mil'jon duš, obranyx , vykuplenyx vid zemli.

10c- i desjat' tysjač mil'joniv stojaly pered nym

Desjat' mil'jardiv zemnyx duš, poklykanyx Bohom, voskresajut' i vyklykajut'sja pered nym ta joho suddjamy, ščob zaznaty spravedlyvoho božestvenneho vyroku druhoji smerti , ščo pidtverdžujet'sja v Jevanheliji vid Luky 19:27: « Narešti, pryvodjat' sjudy mojix vorohiv , jaki ne xotily, ščob ja carjuvav nad nymy, ta povbyvajut' jix peredi mnoju ». Takym čynom, Dux pidtverdžuje slova, jaki vin skazav čerez Isusa v Matvija 22:14: « Bahato bo poklykanyx, ta malo vybranyx» . Ce bude osoblyvo aktual'no v ostanni dni, zhidno z Jevanhelijem vid Luky 18:8: «... Ale Syn Ljuds'kyj, koly pryjde, čy znajde vin viru na zemli?»

10d – Suddi sily, i knyhy buly vidkryti.

Verxovnyj Sud vynosytyme rišennja na osnovi svidčen', jaki dozvoljaly vynesty vyrok, ta obvynuval'nyx aktiv, indyvidual'no pidibranyx dlja kažnoji zasudženoji duši. Joho knyhy mistjat' žyttja istoty, pam'jat' jakoji zberihajet'sja Bohom, a svidkamy je virni anhely, narazi nevydymi dlja zemljan.

Dan 7:11 Todi ja pobačyv čerez hučni slova, jaki hovoryv rih, i poky ja bačyv, zvir buv ubytyj.

11a — Ja podyvyvsja todi čerez zuxvali slova, ščo vymovljav rih

Jak termíny « čerez » Zuxvali slova » vkažuť na te, ščo cej virš choče pokazaty nam pryčynno-naslidkovyj zv'jazok, jakyj vyznačaťe Božyj sud. Vin ne sudyt' bez pryčyny.

11b – i poky ja sposterihav, tvarynu vbyly

Jakščo četverta tvaryna, ščo predstavljaje spadkojemnist', Impers'kyj Rym – desjat' jevropejs'kyx korolivstv – Paps'kyj Rym, bude znyščena vohnem, to ce čerez zarozumilu usnu dijaldnist' Paps'kohu Rymu; dijaldnist', jaka tryvatyme do povernennja Xrysta.

11c – i joho tilo bulo znyščene, viddane u vohon' na spalennja

Sud odnočasno vražaje malyj rih i desjat' rohiv cyvil'nyx, jaki pidtrymuvaly joho ta braly učast' u joho hrixax, zhidno z Ob'javlennjam 18:4. Ozero vohnjane druhoji smerti požere ta znyščyt' jix.

Dan 7:12 Rešta tvaryn bula pozbavlena svojeji syly, ale jixnje žyttja bulo prodovžene na pevnyj čas.

12a – Inši tvaryny byly pozbavleni svojeji syly

Tut, jak i v Ob'javlenni 19:20 i 21, Dux vidkryvaje, ščo inša dolja čekaje na zvyčajnyx hrišnykiv jazychnyctva, jaki je spadkojemcjamy pervorodnoho hrixa, peredanoho vid Adama Ljuds'kym masam protjahom usijeji zemnoji istoriji.

12b – ale jim bulo dano prodovžennja žyttja do pevnoho času

Cja točnist' maje na meti pokazaty perevahu poperednix imperij u tomu, ščo vony ne perežyly kincja svoho panuvannja naprykinci svitu, jak ce stalosja z 4-ju ryms'koju tvarynoju za jiji ostann'oji formy vselens'kohu xrystyjans'kohu pravlinnja pid čas povernennja Isusa Xrysta. Kinec' 4-ji imperiji poznačenyj jiji povnym znyščennjam. Pislja c'oho zemlja zalyšyt'sja bezformnoju ta porožn'oju za podobuju bezodni z Buttja 1:2.

Isus Xrystos, syn Ljuds'kyj

Dan 7:13 Ja bačyv u ničnyx vydinnjax, až os', xtos', niby Syn Ljuds'kyj, jšov na xmarax nebesnyx, i pryjšov do Staroho dnjamy, i vony pryvely joho do N'oho.

13a - Ja bačyv u ničnyx vydinnjax, i os', z xmaramy nebesnymy jšov podibnyj do Syna Ljuds'kohu

Cja pojava Syna Ljuds'kohu prolyvaje svitlo na značennja, jake ščočno zhadano sudu. Sud naležyt' Xrystu. Ale za časiv Danyjila Isus šče ne pryjšov, tomu Boh zobrazuje, ščo vin zdijsnyt' čerez svoje zemne služinnja pid čas svoho peršoho pryxodu na zemlju ljudej.

13b – vin pidijšov do Staroho dnjamy, i vony pidvely joho do n'oho.

Pislja svojeji smerti vin voskresne, ščob predstavty svoju doskonalu pravednist', jaka bula prynesena v žertvu obraženomu Bohu, ščob otrymaty proščennja dlja svojix virnyx obranciv, obranyx i obranyx Nym samym. Predstavlenyj obraz navčaťe pryncypu spasinnja, otrymanoho čerez viru v dobrovil'nu žertvu Boha u Xrysti. I vin pidtverdžuje joho dijsnist' pered Bohom.

Dan 7:14 I Jomu dano vladu, i slavu, i carstvo, ščob usi narody, plemena ta jazyky služyly Jomu. Joho vladu — vladu vičnu, jaka ne myne, a carstvo Joho ne zrujnujet'sja.

14a — Jomu bulo dano vladu, slavu ta carstvo

Informacija z c'oho virša pidsumovana v cyx viršax z Matvija 28:18-20, jaki pidtverdžujut', ščo sud naležyt' Isusu Xrystu: Isus, pidijšovšy, promovyv do nyx tak: Dana Meni vsja vlada na nebi j na zemli . Tož idit', i zrobit' učnjamy vsi narody, xrestjačy jix v Im'ja Otcja, i Syna, i Svjatoho Duxa, i navčajučy jix zberihaty vse, ščo Ja vam zapoviv. I os', Ja z vamy po vsi dni až do kincja viku .

14b- i vsi narody, plemena ta jazyky služyly Jomu

V absoljutnomu vyraženni ce bude na novij zemli, starij, onovlenij ta proslavlenij pislja s'omoho tysjačolittja. Ale vykupleni budut' obrani z usix narodiv, plemen ta ljudej usix mov zavdjaky unikal'nomu spasinnju, otrymanomu Isusom Xrystom, bo vony služyly Jomu protjahom svoho žyttja. V Ob'javlenni 10:11 ta 17:15 cej vyraz poznačaje Jevropu ta xrustyjanizovanyj zaxidnyj svit. U cij hrupi my znaxodymo mil'jon spasennyx obranyx, jaki služat' Bohovi u virši 10.

14c — i joho carstvo nikoly ne bude zrujnovane

Podrobyci, zhadani v Dan. 2:44 ščodo n'oho, pidtverdžujut'sja tut: joho carjuvannja nikoly ne bude zrujnovane.

Dan 7:15 Ja, Danyjil, buv stryvoženyj duxom u sobi, i vydinnja mojeji holovy stryvožyly mene.

15a - Ja, Danyjil, buv sturbovanyj duxom u sobi

Bida Danyjila vypravdana, vydinnja spoviščaje pro nebezpeku dlja svjatyx Božyx.

15b — i vydinnja mojeji holovy naljakaly mene.

Nevdovzi joho vydinnja Myxajila matyme na n'oho takyj samyj efekt, zhidno z Dan. 10:8: « Ja zalyšyvsja sam i pobačyv ce velyke vydinnja; syla moja pokynula mene, oblyčča moje zminylosja, i vono zljakalosja, i ja vtratyv usju sylu». Pojasnennja: Syn Ljuds'kyj i Myxajil — ce odna j ta sama božestvenna osoba . Žax karakteryzuvatyme pravlinnja Rymu, bo v cyx dvox poslidovnyx panuvannjax vin ne dast' narodu svjatyx pravyteliv, takyx jak Navuxodonosor, Darij Midjanyn ta Kir 2 Pers'kyj.

Dan 7:16 I ja pidijšov do odnoho z tyx, ščo stojaly tam, i spytav joho pro pravdu pro vsi ci reči. I vin rozpoviv meni ta dav meni jixnje tlumačennja.

16a — Tut počynajut'sja dodatkovi pojasnennja, dani anhelom

Dan 7:17 Ci velyki zviri, jakyx čotyry, ce čotyry cari, ščo povstanut' iz zemli:

17a — Zauvažte, ščo ce vyznačennja stosujet'sja jak poslidovnosti, vyjavlenoji v Dan. 2 čerez obraz statuji , tak i tut, u Dan. 7, čerez obraz tvaryn .

Dan 7:18 Ale svjati Vsevyšn'oho viz'mut' carstvo, i voloditymut' carstvom povik, i naviky vični.

18a – Toj samyj komentar, ščo j ščodo čotyr'ox nastupnykiv. Tut zнову ž taky, p'jate stosujet'sja vičného carstva obranyx, jake Xrystos buduže na svojij peremozi nad hrixom i smertju.

Dan 7:19 Todi ja zaxotiv znaty pravdu pro četvertoho zvira, jakyj vidriznjavsja vid usix inšyx, buv nadzvyčajno strašnyj, mav zalizni zuby ta midjani kihti, požyrav, tovk, a reštu toptav nohamy;

19a — u jakoho byly zalizni zuby

Tut my znaxodymo, v zubax , zalizo, jake vže symvolizuje tverdist' Ryms'koji imperiji, poznačenu nohamy statuji z Dan. 2.

19b- ta bronzovi cvjaxy .

U cij dodatkovij informaciji anhel utočnjuje: i cvjaxy z bronzy . Takym čynom , spadščyna hrec'koho hrixa pidtverdžujet'sja cym nečystym materialom, splavom, jakyj symvolizuvav hrec'ku imperiju v žyvoti ta stehnax statuji Dan.2.

19c – xto jiv, lamav i toptav nohamy te, ščo zalyšylosja

Jisty abo otrymuvaty prybutok vid zavojovanoho, ščo zmušuje joho zrostaty – lamaty abo pryhničuvaty ta znyščuvaty – toptaty nohamy abo znevažaty ta peresliduvaty – ce diji, jaki dva poslidovni «Rymy» ta jixni hromadjans'ki ta relihijni pryxyl'nyky praktykuvatymut' do povernennja Xrysta. V Ob'javlenni 12:17: Dux poznačaje ostannix «adventystiv» slovom « zalyšok ».

Dan 7:20 i desjat' rohiv, ščo byly v joho holovi, i odyn, ščo vyris, a pered nym try vpaly, i rih, ščo mav oči ta usta, ščo hovoryly hordovyto, i kraščyj zovnišnij vyhljad, niž inši .

20a. Cej virš dodaje superečlyvu detal' do virša 8. Jak tut rozumijet'sja « malyj rih » ? bil'šyj vyhljad, niž inši? U c'omu vsja joho vidminnost' vid inšyx cariv desjaty rohiv . Vin duže slabkyj i kryxkyj, i vse ž, zavdjaky dovirlyvosti ta straxu pered Bohom, jakyj vin stverdžuje, ščo predstavljaje na zemli, vin panuje nad nymy ta manipuljuje nymy na svoju koryst', za vynjatkom ridkisnyx vynjatliv.

Dan 7:21 I ja bačyv toj samyj rih, ščo vojuvav zi svjatyj ta peremahav jix,

21a – Paradoks prodovžujet'sja. Vona stverdžuje, ščo vtiljuje najvyšču svjatist', a Boh zvynuvačuje jiji v peresliduvanni joho svjatyx. Todi je lyše odne pojasnennja: vona breše, jak dyxaje. Jiji uspix – ce uspix velyčeznoji, omanlyvoji ta rujnivnoji brexni , duže rujnivnoji dlja šljaxu, prokladenoho Isusom Xrystom.

Dan 7:22 Až poky ne pryjšov Staryj dnjamy j ne sudyv svjatyx Vsevyšn'oho, i ne nastav čas, i svjati zavolodily carstvom.

22a – Na ščastja, dobra novyna pidtverdžujet'sja. Pislja temnyx dij paps'koho Rymu ta joho hromadjans'kyx i relihijnyx pryxyl'nykiv, ostatočna peremoha povernet'sja do Xrysta ta joho obranciv.

Virši 23 ta 24 vyznačajut' porjadok nastupnyctva

Dan 7:23 Vin skazav meni tak: Četvertyj zvir — ce četverte carstvo, jake bude na zemli, vidminne vid usix carstv, i jake požere vsju zemlju, i vytopče jiji, i roztroščyt' jiji na šmatky.

23a — Jazyčnyč'ka Ryms'ka imperija u svojij impers'kij formi miž 27 ta 395 rokamy.

Dan 7:24 Desjat' rohiv — ce desjat' cariv, jaki povstanut' iz c'oho carstva. Pislja nyx povstane inšyj, vidminnyj vid peršoho, i povaljuje tr'ox cariv.

24a — Same zavdjaky cij točnosti my možemo ototožnyty ci desjat' rohiv z desjat'ma xrystyjans'kymy korolivstvamy, ščo utvorylysja na zaxidnij terytoriji rozpadu ta rozbytoho Ryms'koho carstva. Cja terytorija je terytorijeju našoji sučasnoji Jevropy: JeS (abo JeS).

Dan 7:25 I vin hovorytyme slova proty Vsevyšn'oho, i bude znevažaty svjatyx Vsevyšn'oho, i zadumaje zminyty časy ta zakony, i svjati budut' viddani v joho ruku na čas, i časy, i pivčasu.

25a — Vin hovorytyme slova proty Vsevyšn'oho

U c'omu virši Boh zoseredžuje svoje zasudžennja hrixiv, jaki Vin prypysuje ryms'komu paps'komu režymu ta joho poperednykam, jepyskopam Rymu, čerez jakyx skojene zlo populjaryzovalojsja, vypravdovovalojsja ta navčalojsja neosvičenym natovpam. Dux pereraxovuje zvyuvačennja, počynajučy z najserjoznišyx: sliv proty samoho Vsevyšn'oho . Paradoksal'no, ale papy stverdžujut', ščo služat' Bohovi ta predstavljajut' joho na zemli. Ale same cja pretenzija stanovyť provynu, bo Boh žodnym čynom ne sxvaljuje cju paps'ku pretenziju . I, jak naslidok, vse, čoho Rym xybno navčaje pro Boha, vplyvaje na n'oho osobysto.

25b — vin hnobytyme svjatyx Vsevyšn'oho

Zlisne peresliduvannja svjatyx z virša 21 tut zhadujet'sja ta pidtverdžujet'sja. Vyroky vynosjat'sja relihijnymy trybunalamy, ščo nosjat' nazvu «Svjata inkvizycja». Tortury vykorystovujut'sja, ščob zmusyty nevyznyx vyznaty svoju provynu.

25 centiv — i vin spodivatymet'sja zminyty časy ta zakon

Ce zvyuvačennja daje čytačevi možlyvist' znovu vstanovyty fundamental'ni istyny pokloninnja istynnomu ta jedynomu živomu Bohu.

Prekrasnyj porjadok, vstanovlenyj Bohom, buv zminenyj ryms'kymy monaxynjamy. Zhidno z Vyxodom 12:2, Boh skazav jevrejam pid čas vyxodu z Jehyptu: Cej misjac' bude dlja vas počatkom misjacy; vin bude dlja vas peršym miž misjacy roku . Ce porjadok, a ne prosta propozycja. I oskil'ky spasinnja poxodyť vid jevreviv, zhidno z Isusom Xrystom, to z času Vyxodu kožen, xto vxodyť u spasinnja, takož vxodyť do rodyny Boha, de Joho porjadok maje panuvaty i šanuvatysja. Spravžnje včennja pro spasinnja poljahaje v c'omu, i ce bulo z časiv apostoliv. U Xrysti Izrajil' Božyj nabuv duxovnoho aspektu, prote same dlja Joho Izrajilju Vin vstanovyv svij porjadok i svoji doktryny. Zhidno z Rym. 11:24, navernenyj jazyčnyk pryščepljujet'sja do jevrejs'koho korenja ta stovbura Avraama, a ne navpaky. Pavlo zasterihaje joho vid nevir'ja, jake stalo fatal'nym dlja buntivnyx jevreviv Staroho Zavitu, i vono bude takym že fatal'nym dlja buntivnyx xrystyjan Novoho Zavitu; ce bezposeredn'ó stosujet'sja rymo-katolyc'koji viry ta vyvčennja Dan. 8 pidtverdyť ce, počynajučy z 1843 roku, dlja protestants'kyx xrystyjan.

My lyše na počatku dovhoho proročoho odkrovennja, de božestvenne zvyuvačennja, vyslovlene v c'omu virši, je vsjudysuščym, nastil'ky žaxlyvymy ta dramatyčnymy je naslidky. Časy, zmineni Rymom, stosujut'sja:

1 – subotnij vidpočynok 4-ji Božoji zapovidi . S'omyj den' z 7 bereznja 321 roku zamineno peršym dnem, jakyj Boh vvažav profannym dnem i počatkom tyžnja. Bil'se toho, cej peršyj den' buv vstanovlenyj rym's'kym imperatorom Kostjantynom I, koly vin buv prysvjačenyj pokloninnju «neperemožnomu šanovanomu soncju», soncju, obožnjuvanomu jazyčnykamy vže v Jehypti, biblijnomu symvolu hrixa. Danyjil 5 pokazav nam, jak Boh karaje za zločyny, skojeni proty n'oho; ljudyna takym čynom poperedžena i znaje, ščo jiji čekaje, koly Boh sudyt' jiji, jak vin sudyv i stratyv carja Valtasara. Subota, osvjačena Bohom vid stvorennya svitu, maje podvijnu xarakterystyku, ščo stosujet'sja času ta božestvennoho zakonu, jak zhadujet'sja v našomu virši.

2 – Počatok roku, jakyj spočatku prypadav na vesnu, slovo, ščo označaje «vperše», bulo zmineno na počatok zymy.

3 – Za slovamy Boha, zmina dnja vidbuvajet'sja na zaxodi soncja, u porjadku noči ta dnja, a ne opivnoči, oskil'ky vona pereryvajet'sja ta poznačena zirkamy, jaki vin stvoryv dlja cijej mety.

Zmina v zakoni sjahaje nabahato dali, niž subota. Rym ne oskvernyv zoloti posudyny xramu; vin dozvolyv sobi zminyty oryhinal'nyj tekst sliv, napysanyx Bohom pal'cem na kam'janyx skryžaljax, danyx Mojseju. Reči nastil'ky svjati, ščo dotyk do kovčeha, v jakomu vony zberihalysja, karavsja Bohom nehajnoju smertju.

25c - i svjati budut' vydani v joho ruky na čas, časy i pivčasu

Ščo označaje čas ? Dosvid carja Navuxodonosora daje nam vidpovid' u Dan. 4:23: Vony vyženut' tebe z-pomiž ljudej, i z pol'ovymy zviramy bude tvoja oselja; vony zmusjat' tebe jisty travu, jak voliv. Sim časiv myne nad tobou , až poky ty ne piznaješ, ščo Vsevyšnij panuje v carstvi ljuds'komu ta daje joho, komu zabažaje. Pislja c'oho suvoroho dosvidu car kaže u virši 34: Pislja vyznačenocho času ja, Navuxodonosor, zviv oči svoji do neba, i serce moje povernulosja do mene . Ja blahoslovyy Vsevyšn'oho, i ja proslavyv i proslavyv Toho, Xto žyve vično, čyje panuvannja — panuvannja vične, a carstvo Čyje tryvaje z pokolinnja v pokolinnja . My možemo zrobyty vysnovok, ščo ci sim časiv predstavljajut' sim rokiv, oskil'ky tryvalist' počynajet'sja i zakinčujet'sja protjahom žyttja ljudyny. Te, ščo Boh nazyvaje časom , — ce, otže, čas, jakyj potriben Zemli, ščob zrobyty odynd obert Soncja. Z c'oho vplyvaje bahato poslan'. Boha symvolizuje sonce, i koly istota sxodyt' u hordosti, ščob postavyty jiji na svoje misce, Boh kaže jij: «Obijdy moju božestvennist' i diznajsja, xto ja». Dlja Navuxodonosora sim obertiv je neobxidnymy, ale efektyvnymy. Inšyj urok stosuvatymet'sja tryvalosti paps'koho pravlinnja, takož prorokovanoho terminom « čas » u c'omu virši. Porivnjano z dosvidom Navuxodonosora, Boh karaje xrustyjans'ku hordynju, viddajučy jiji zacipeninnju na čas, časy i pivčasu proročyx rokiv. Z 7 bereznja 321 roku hordynja ta nevhlastvo v durosti zmušujut' ljudej pohodžuvatysja považaty porjadok, jakyj zminjuje zapovid' Božu; jakoho smyrennyj rab Xrysta ne može vykonuvaty, inakše vin vidrizav by sebe vid svoho Spasytelja Boha.

Cej virš sponukaje nas do pošuku spravžn'oho značennja ta dat počatku j kincja cijej prorokovanoj tryvalosti. My vyjavymo, ščo vona predstavljaje 3 roky ta šist' misjaciv. Faktyčno, cja formula znovu z'javyt'sja v Ob'javlenni 12:14, de vona paralel'na formuli 1260 dniv z virša 6. Zastosuvannja kodu z Jezek. 4:5-6, odynd den' za odynd rik, dozvolyt' nam zrozumity, ščo naspravdi ce 1260 dovhyx i žaxlyvyx rokiv straždan' i smerti.

Dan 7:26 Todi pryjde sud, i vony zaberut' joho panuvannja, i vono bude znyščene ta znyščene naviky.

2a. Zvernit' uvahu na cikavist' c'oho utočnennja: sud i kinec' panuvannja pap vidbuvajut'sja odnočasno. Ce dovodyt', ščo zhadanyj sud ne rozpočnet'sja do povernennja Xrysta. U 2021 roci papy vse šče aktyvni, tomu sud, zhadanyj u Danyjila, ne rozpočavsja u 1844 roci, braty-adventysty.

Dan 7:27 I carstvo, i vlada, i velyč carstv pid usim nebom budut' dani narodovi, svjatym Vsevyšn'oho; a Joho carstvo — carstvo vične, i vsi pravyteli budut' služyty Jomu ta korytysja Jomu.

27a — Otže, sud dobre vykonano pislja povernennja Xrysta u slavi ta voznesinnja Joho obranciv na nebesa.

27b- i vsi pravyteli služytymut' Jomu ta korytymut'sja Jomu

Jak pryklady, Boh pokazuje nam tr'ox pravyteliv, predstavlenyx u cij knyzi: xaldejs'koho carja Navuxodonosora, midijs'koho carja Darija ta pers'koho carja Kira 2.

Dan 7:28 I tut zakinčylsja ci slova. A ja, Danyjil, buv duže sturbovanyj dumkamy svojimy, i oblyččja moje zminylosja, i ja sxovav ci slova v serci svojemu.

28a — Plutanyňa Danyjila vse šče vypravdana, oskil'ky na c'omu rivni dokazam identyčnosti paps'koho Rymu vse šče brakuje syly; joho identyčnist' zalyšajet'sja «hipotezoju», jaka vže duže perekonlyva, ale vse ž taky «hipotezoju». Ale Danyjila 7 — ce lyše druha z semy proročyx plastyn, predstavlenyx u cij knyzi Danyjila. I vže my zmohly pobačyty, ščo poslannja, peredani v Dan. 2 ta Dan. 7, je identyčnymy ta dopovnjujut' odne odnoho. Kožna nova plastyna prynese nam dodatkovi elementy, jaki, nakladajučys' na vže provedeni doslidžennja, pidsyljat' i zmicnjat' poslannja Boha, jake takym čynom stane dedali zrozumilišym.

Hipotezu pro te, ščo « malyj rih » c'oho 7-ho rozdilu je paps'kym Rymom, šče naležyt' pidtverdyty. Ce bude зроблено. Ale davajte vže zhadajemo cju istoryčnu poslidovnist', jaka stosujet'sja Rymu, « četvertoji žaxlyvoji tvaryny iz zaliznymy zubamy ». Vona poznačaje Rym's'ku imperiju, za jakoju jdut' « desjat' rohiv » vil'nyx i nezaležnyx jevropejs'kych korolivstv, na zminu jakym u 538 roci pryxodyt' jmovirnyj paps'kyj « malyj rih », cej « inšyj car », pered jakym « try rohy abo try cari », heruly, vandaly ta osthoty, pryvyšeni miž 493 i 538 rokamy u viršax 8 i 24.

Danyjila 8

Dan 8:1 Tret'oho roku carjuvannja carja Valtasara meni, Danyjilu, z'javylosja vydinnja, okrim toho vydinnja, jake ja bačyv perše.

1a – Mynuv čas: 3 roky. Danyjil otrymuje nove vydinnja. U c'omu vydinni je lyše dvi tvaryny, jaki čitko ototožnjut'sja u viršax 20 ta 21 z midjanamy, persamy ta hrekamy, jaki u popередnix vydinnjax byly 2-ju ta 3-ju imperijamy prorokovanyx nastupnykiv. Z časom u vydinnjax tvaryny vse čitkiše vidpovidajut' obrjadam jevrejiv. U Dan.8 zobraženo barana ta kozla; tvaryn, jakyx prynosyly v žertvu v Den' Spokuty jevrejs'koho obrjadu. Takym čynom, my možemo pomityty symbol hrixa v superpozycji Hrec'koji imperiji: bronzovyj žyvit i stehna z Dan.2, leopard z Dan.7 ta Koza Dena.8.

Dan 8:2 I koly ja bačyv ce vydinnja, meni zdalosja, niby ja v palaci Šušani, ščo v kraji Elam; i v vydinni ja buv nad ričkoju Ulaj.

2a – Danyjil perebuvaje v Persiji poblyzu ričky Karun, jaka za joho časiv bula Ulajem. Pers'ka stolycja ta rička, symbol narodu, vказujut' na heohrafičnu točku vidliku dlja vydinnja, jake Boh dast' jomu. Tomu proroči poslannja v c'omu rozdili mistjat' cinni heohrafični dani, jakyx brakuvalo v rozdilax 2 ta 7.

Dan 8:3 I zviv ja oči svoji, ta j pobačyv, až os' baran stojit' pered ričkoju, a v n'oho dva rohy; i ti rohy byly vysoki, ale odyb buv vyščyj vid druhoho, i vin vyris ostannim.

3a — Cej virš pidsumovuje istoriju Persiji, predstavleny cym baranom , rih jakoho Najvyščyj symbolizuje joho, oskil'ky spočatku vin buv pid vladoju svoho sojuznyka Midiji, ale ostatočno pidnjavsja nad nym z pryxodom do vldy carja Kira II Pers'koho u 539 roci, ostann'oho sučasnyka Danyjila zhidno z Dan. 10:1. Ale tut ja vказuju na problemu spravžn'oji daty, oskil'ky istoryky povnistju ihnorujut' svidčennja očevydciv Danyjila, jakyj u Dan. 5:31 prypysuje zavojuvannja Vavylona midijs'komu carju Dariju, jakyj orhanizuvav Vavylon na 120 satrapij zhidno z Dan. 6:1. Kir pryjšov do vldy pislja smerti Darija, tomu ne v 539 roci, a troxy pizniše, abo navpaky, zavojuvannja Darijem mohlo vidbutysja troxy raniše cijej daty – 539 roku.

3b — U c'omu virši prohljadajet'sja božestvenna tonkist' u formi, jaka vykorystovujet'sja dlja poznačennja maloho ta velykoho rohu. Ce pidtverdžuje, ščo vyraz « malyj rih », jakoho retel'no unykajut', pov'jazanyj vyključno z identyčnistju Rymu.

Dan 8:4 Ja bačyv, jak baran byv na zaxid, na pivnič i na pivden', i žoden zvir ne mih vstojaty pered nym, i ne bulo nikoho, xto b urjativav joho žertvy; i vin robyv, ščo jomu podobalosja, i stav syl'nym.

4a — Zobražennja c'oho virša iljustruje poslidovni fazy zavojuvan' persiv, jaki vedut' jix do imperiji, panuvannja carja cariv.

Na Zaxodi : Kir II uklav sojuz z xaldejamy ta jehyptjanamy miž 549 i 539 rokamy.

Na pivnoči : Lidija carja Kreza bula zavojovana u 546 roci.

Na pivdni : Kir zavojovuje Vavyloniju, zminyvšy midijs'koho carja Darija pislja 539 roku do našoji ery, a pizniše pers'kyj car Kambis II zavojovuje Jehypet u 525 roci do našoji ery.

4b — i vin stav mohutnim

Vin dosjah impers'koji vldy , jaka zrobyla Persiju peršoju imperijeju, pro jaku prorokovalosja u 8-mu rozdili. Ce bula druha imperija u vydinnjax Dan. 2 ta Dan. 7. Za cijej vldy Pers'ka imperija pošyrylasja do Seredzemnoho morja ta napala na Hreciju, ščo zupynylo jiji pid Marafonom u 490 roci. Vijny vidnovylsja.

Dan 8:5 I ja pyl'no podyvyvsja, až os' kozel ide iz zaxodu, i xodyv po vsij zemli, ale ne torkavsja jiji. A kozel mav velykyj rih miž očyma svojimy.

5a. Virš 21 čitko vyznačaje kozla: Kozel — ce car Javanu, velykyj rih miž joho očyma — ce peršyj car . Javan — ce davnja nazva Hreciji. Ihnorujučy slabkyx hrec'kyx cariv, Dux budu je svoje odkrovennja na velykomu hrec'komu zavojovnyku Aleksandri Makedons'komu.

5b — os', koza pryjšla iz zaxodu

Heohrafični zaznačennja vse šče vykorystovujut'sja. Koza poxodyt' iz Zaxodu, a za heohrafičnu točku vidliku prynjato Pers'ku imperiju.

5c — i xodyv po vsij zemli po jiji poverxni, ne torkajučys' jiji

Ce poslannja analohične čotyr'om ptašnym krylam leoparda z knyhy Dana. 7:6. Vono pidkresljuje nadzvyčajnu švydkist' zavojuvan' c'oho molodoho makedons'koho carja, jakyj čerez desjat' rokov pošyryt' svoje panuvannja do ričky Ind.

5d – u cijej kyzy buv velykyj rih miž očyma

Identyčnist' vказana u virši 21: Velykyj rih miž joho očyma — ce peršyj car. Cej car — Aleksandr Makedons'kyj (543-523). Dux nadaje jomu vyhljadu jedynoroħa, mifičnoji kazkovoji tvaryny. Takym čynom vin vykryvaje nevyčerpnu plidnu ujavu hrec'koho suspil'stva, jake vynaxodylo bajky, ščo zastosovalysja do religiji, i čyj dux peretnuv stolittja až do našoho času na omanlyvo xrystyjans'komu Zaxodi. Ce aspekt hrixa, jakyj pidtverdžujet'sja obrazom kozla, tvaryny, jaka vidihravala rol' hrixa u svjaščennomu ščoričnomu obrjadi «Dnja Spokuty». Rozp'jattja Mesiji Isusa zaveršylo joho božestvennu doskonalist', cej obrjad mav prypynytyjsja pislja n'oho... syloju, znyščennjam xramu ta jevrejs'koji naciji rymljanamy u 70 roci.

Dan 8:6 I pidijšov vin do barana, ščo mav dva rohy, jakoho ja bačyv, ščo stojav pered ričkoju, i kynuvlja na n'oho v ljuti svojij.

6a — Aleksandr Makedons'kyj rozpočynaje nastup na persiv, carem jakyx je Darij III. Ostannij zaznaje porazky pid Issom, tikaje, zalyšyvšy svij luk, ščyt i plašč, a takož družynu ta spadkojemcja u 333 roci. Pizniše joho vbyvajut' dvoje joho vel'mož.

6b — i vin kynuvlja na n'oho v usij svojij ljuti

Cja ljut' istoryčno vypravdana. Jij pereduvav takyj obmin replikamy miž Darijem ta Aleksandrom: «Perš niž Aleksandr zustrivsja z Darijem, pers'kyj car nadsylaje jomu podarunky, poklykani pidkreslyty jixnje vidpovidne stanovyšče jak carja ta dytyny — Aleksandr na toj čas buv šče molodym pryncem-počatkivcem u vijs'kovomu mystectvi (Viddil I, rjadok 89). Darij nadsylaje jomu m'jač, batih, kins'ku vuzdečku ta sribnu skrynju, povnu zolota. Lyst, ščo suprovodžuje skarb, pojasnuje joho elementy: m'jač pryznačenyj dlja toho, ščob vin prodovžuvav hratsysja jak dytyna, vuzdečka, ščob navčyty joho samokontrolju, batih, ščob vypravljaty joho, a zoloto predstavljaje danynu, jaku makedonci povynni platyty pers'komu imperatoru».

Oleksandr ne vyjavljaje žodnyx oznak hnivu, popry strax poslanciv. Natomist' vin prosyt' jix pryvityaty Darija z joho kmitlyvistju. Darij, kaže vin, znaje majbutnje, oskil'ky dav Aleksandru kulju, jaka symbolizuje joho majbutnje zavojuvannja svitu, vuzdečka označaje, ščo vsi jomu pidkorjat'sja, batih bude dlja pokarannja tyx, xto navažyt'sja vystupyty proty n'oho, a zoloto natjakaje na danynu, jaku vin otrymuvatyme vid usix svojix pidpanyx. Proroča detal': u Aleksandra buv kin', jakomu vin dav im'ja «Bucefal», ščo označaje, z dopovnjuval'nym prefiksom, «holova». U vsix svojix bytvax vin bude «na čoli» svojeji armiji zi zbrojeju v ruci. I protjahom «desjaty rokiv» vin stane pravljajčym «holovoju» svitu, oxoplenoho prorocťvom. Joho sumnozvisnist' spryjatyme pošyrennju hrec'koji kul'tury ta hrixa, jakyj jiji styhmatyzuje.

Dan 8:7 I ja bačyv, jak vin nablyzyvsja do barana, i rozhnivavsja na n'oho, i vdaryv barana, i zlamav jomu oby dva rohy. Ale baran ne buv nastil'ky syl'nyj, ščob protystojaty jomu. I vin kynuv joho na zemlju, i zatoptav joho, i ne bulo nikoho, xto b urjatuvav barana.

7a — Vijna, rozpočata Aleksandrom Makedons'kym: u 333 roci pid Issom pers'kyj tabir buv rozhromlenyj.

Dan 8:8 I kozel stav duže mohutnim; ale koly vin zmicniv, to joho velykyj rih zlamavsja, i na joho misci vyrosly čotyry velyki rohy na čotyry vitry nebesni.

8a — joho velykyj rih zlamavsja

U 323 roci molodyj car (– 356 – 323) pomer bez spadkojemcja u vici 32 rokov u Vavyloni.

8b – Na joho misci pidnjalsja čotyry velyki rohy, na čotyr'ox vitrax nebesnyx.

Zaminnykamy pomerloho carja staly joho heneraly: diadoxy. Na moment smerti Aleksandra jix bulo desjat', i protjahom 20 rokov vony vojuvaly odyn z odnym do takoji miry, ščo pislja 20 rokov zalyšylosja lyše četyro. Kožen z nyx zasnuvav cars'ku dynastiju v krajini, jakoju vin pravyv. Najvelyčnišym buv Selevk, vidomyj jak Nikator, jakyj zasnuvav dynastiju Selevkidiv, ščo pravyla Syrijs'kym carstvom. Druhym buv Ptolemej Lahos, jakyj zasnuvav dynastiju Lahidiv, ščo pravyla Jehyptom. Tretim buv Kassandr, jakyj pravyv Hrecijeju, a četvertym — Lisymax (latyns'ke im'ja), jakyj pravyv Frakijeju.

Heohrafično obgruntovane proroče poslannja prodovžujet'sja. Čotyry storony svitu čotyr'ox nebesnyx vitriv pidtverdžujut' identyčnist' krajin vidpovidnyx vojujučyx storin.

Povernennja Rymu, malyj rih

Dan 8:9 I z odnoho z nyx vyjšov malyj rih , i stav velykyj i velykyj na pivden', i na sxid, i do slavnoho kraju.

9a – Aspekt c'oho virša opysuje rozšyrennja carstva, jake, zhodom, stane dominujučoju imperijeju. U poperednix urokax ta u svitovij istoriji nastupnykom Hreciji je Rym. Ce ototožnennja dodatkovy vypravdovujet'sja vyrazom «malyj rih», jakyj c'oho razu, na vidminu vid toho, ščo bulo зроблено dlja korotšoho midijs'koho rohu, čitko zhadujet'sja. Ce dozvoljaje nam skazaty, ščo cej «malyj rih» symvolizuje v c'omu konteksti zrostajučyj respublikans'kyj Rym. Bo vin vtručajet'sja na Sxid, jak svitovij policejs'kyj, často tomu, ščo joho poklykajut' vrehuljuvaty miscevyj konflikt miž oponentamy. I same cja pryčyna vypravdovuje nastupnyj obraz.

9b – Z odnoho z nyx vyjšov malen'kyj rih

Popередnim volodarem bula Hrecija, i same z Hreciji Rym počav panuvaty v cij sxidnij zoni, de roztašovanyj Izrajil'; Hrecija, odyn z čotyr'ox rohiv.

9c — jakyj značno rozšyrjujet'sja na pivden', na sxid i do najkrasyvišyx krajin.

Rozvytok Ryms'koji imperiji rozpočavsja spočatku z heohrafičného položennja na pivden' . Istorija pidtverdžuje ce vstupom Rymu v Punični vijny proty Karfahena, sučasnoho Tunisu, blyž'ko 250 roku do našoji ery.

Nastupnyj etap ekspansiji vidbuvsja na sxid , vtručajučys' v odyn z čotyr'ox rohiv : Hreciju, blyž'ko 200 r. do n. e. Jiji tudy zaprosyla Hrec'ka Etolijs'ka liha dlja pidtrymky proty Axejs'koji lihy (Etolija proty Axajji). Opynyvšys' na hrec'kij zemli, ryms'ka armija bil'she nikoly jiji ne zalyšala, i vsja Hrecija z 160 r. do n. e. stala ryms'koju kolonijeju.

Z Hreciji Rym prodovžyv svoju ekspansiju, stupyvšy na terytoriju Palestyny ta Judeji, jaka v 63 roci do našoji ery stala provincijeju Rymu, zavojovanoju armijamy henerala Pompeja. Same cju Judeju Dux

poznačaje cym prekrasnym vyslovom: Najprekrasniša z krajin , vyraz, cytovanyj u Dan. 11:16 ta 42, a takož u Jez. 20:6 ta 15.

Hipoteza pidtveržena, « malyj rih » – ce Rym

C'oho razu vže nemaje žodnyx sumniviv, paps'kyj režym z Dan. 7 vykryto, i tomu, perestrybujučy čerez nepotribni stolittja, Dux vede nas do trahičnoji hodyny, koly, pokynutyj imperatoramy, Rym vidnovljuje svoje panuvannja pid relihijnoju formoju xrystyjans'koho vyhljadu, jakomu vin prypysuje diji, vyjavleni symvolamy nastupnoho virša 10. Ce diji « inšoho » carja z Dan. 7.

Impers'kyj Rym, a potim Paps'kyj Rym pereslidujut' svjatyx

Dva poslidovnyx čytannja c'oho jedynoho virša

Dan 8:10 I vono pidnjalosja až do nebesnoho vijs'ka, i skynulo na zemlju častynu vijs'ka ta zirok, i potoptalo jix.

10a — Vona pidnjalasja do nebesnoho vijs'ka

Kažučy « vona », Dux trymaje Rym jak svoju cil', u xronolohičnij poslidovnosti joho rozšyrennja, pislja riznyx form pravlinnja, na jaki vin natjakaje v Ob'javlenni 17:10, Rym dosjah imperiji za pravlinnja rym's'koho imperatora Oktaviana, vidomoho jak Avhust. I same za joho času Isus Xrystos narodyvsja vid Duxa, u šče nezajmanomu tili Mariji, molodoji družyny Josypa; oby dva obrani vyključno čerez jixnju prynaležnist' do rodu carja Davyda. Pislja svojeji smerti, voskresnuvšy nym samym, jak vin i oholosyv, Isus doručyv svojim apostolam ta učnjam misiju prohološuvaty dobru novynu pro spasinnja (Jevanhelije), ščob zrobyty obranym narod po vsij zemli. U toj čas Rym zitknuvsja z xrystyjans'koju lahidnistju ta pacyfizmom; vona v roli m'jasnyka, učni Xrysta v roli zarizanyx jahnjat. Cinoju velykoho mučenyč'koho krovoprolyttja xrystyjans'ka vira pošyrylasja po vs'omu svitu, osoblyvo v stolyci imperiji, Rymi. Peresliduvannja impers'koho Rymu povstaje proty xrystyjan. U virši 10 dvi diji Rymu peretynajut'sja. Perše stosujet'sja imperators'koho, a druhe — paps'koho.

Za časiv impers'koho režymu my vže možemo prypysaty jomu taki diji:

Vona pidnjalasja do nebesnoho vijs'ka : vona protystojala xrystyjanam. Za cym symvoličnym vyrazom, nebesne vijs'ko , stojit' xrystyjans'kyj Obranyj, zhidno z jakym Isus uže nazvav svojix virnyx: hromadjanamy Carstva Nebesnoho . Bil'se toho, Dan. 12:3 porivnjuje spravžnix svjatyx iz zirkamy , jaki takož je naščadkamy Avraama z But. 15:5. U peršomu čytanni, navažytysja mučyty syniv i dočok Božyx vže je dlja jazyčnyč'koho Rymu zarozumilym včynkom ta nehidnym i nevypravdanyx zvelyčennjam . U druhomu čytanni, pretenzija jepyskopa Rymu očoljuvaty jak papu Obranoho Isusa Xrysta z 538 roku takož je zarozumilym včynkom i šče bil's nehidnym i nevypravdanyx zvelyčennjam .

Vona zmusyla častynu c'oho vijs'ka ta zirky padaty na zemlju, i vona jix toptala : Vona peresliduje jix i vbyvaje, ščob vidvernuty uvahu svoho naselennja na svojix arenax. Peresliduvačamy je perevažno Neron, Domician ta Diokletian, ostannij oficijnyj peresliduvač miž 303 i 313 rokamy. U peršomu

čytanni cej dramatyčnyj period vysvitlujet'sja v Odkr. 2 pid symvoličnymy nazvamy « Efes », čas, koly Ivan otrymuje svoje božestvenne Odkrovennja pid nazvoju «Apokalipsys», ta « Smirna ». U druhomu čytanni, prypysuvani paps'komu Rymu, ci diji pomiščajut'sja v Odkr. 2 pid periodamy, nazvanymy « Perham », abo porušenyj sojuz čy pereljub, ta «Tiatyra», abo hydoty ta smerti. Kažučy, i vona jix toptala, Dux prypysuje obom Rymam odnakovi kryvavi diji. Dijeslovo «toptaly» ta joho vyraz «toptaly» prypysujut'sja jazyčnyc'komu Rymu v Dan. 7:19. Ale dija toptannja tryvatyme do kincja 2300 večora-ranku virša 14 c'oho rozdilu 8, zhidno z tveržennjam virša 13: « Doky budut' toptaty svjatist' i vijs'ko ?» Cja dija vidbuvajet'sja v časy xrystyjans'koji ery, i tomu my povynni prypysaty jiji paps'komu Rymu ta joho monarxičnym pryxl'nykam; ščo pidtverdžuje istorija. Odnak zaznačymo važlyvu riznycju. Jazyčnyc'kyj Rym lyše bukval'no prynyžuje svjatyx Isusa Xrysta, todi jak paps'kyj Rym čerez svoje xybne relihijne navčannja prynyžuje jix duxovno , perš niž, u svoju čerhu, peresliduvat' jix bukval'no.

Sporadyčni honinnja tryvaly z čerhuvannjam myru až do pryxodu imperatora Kostjantyna I , jakyj poklav kraj honinnjam na xrystyjan Milans'kym edyktom, svojeju ryms'koju stolyceju, u 313 roci, ščo je kincem periodu « desjaty rokiv » honin', ščo xarakteryzujut' epoxu « Smyrny » z Ob'javlennja 2:8. Zvdjaky c'omu myru xrystyjans'ka vira ničoho ne vyhraje, a sam Boh bahato vtratyť. Bo bez bar'jeru peresliduvan' viddanist' nenavernenyx cij novij viri zrostaje ta množyt'sja po vsij imperiji, osoblyvo v Rymi, de krov mučenykiv prolylasja najbil'she.

Otže, same do c'oho periodu my možemo vidnesty počatok druhoho čytannja c'oho virša. Toho, de Rym staje xrystyjans'kym, pidkorjajučys' nakazam imperatora Kostjantyna, jakyj ščoyno u 321 roci vydav ukaz, ščo nakazuje zminyty ščotyžnevyj den' vidpočynku: s'omyj den', subota, zaminujet'sja peršym dnem tyžnja; u toj čas jazyčnyky prysvjačuvaly pokloninnju bohu « šanovanoho neperemožneho soncja ». Cja dija taka ž serjozna, jak pyttja z zoloti posudyny xramu , ale c'oho razu Boh ne vidreahuje, dostatn'o bude hodyny ostann'oho sudu. Zi svojim novym dnem vidpočynku Rym pošyryť svoje xrystyjans'ke včennja po vsij imperiji, a misceva vlada, jepyskop Rymu, zdobude prestyž i pidtrymku, až do najvyščoho pidnesennja paps'koho tytulu, danoho jomu ukazom 533 roku vizantijs'kym imperatorom Justynianom I. Dovedet'sja čekaty na vyhnannja vorožyx osthotiv, ščob peršyj pravljačyj papa, Vihilij, oselyvsja na svojemu paps'komu misci v Rymi, v Laterans'komu palaci, pobudovanomu na hori Celian. Data 538 roku ta prybuttja peršoho papy znamenujut' soboju zaveršennja dij, opysanx u virši 11, ščo jde dali. Ale ce takož počatok 1260 dniv-rokiv pravlinnja pap i vs'oho, ščo jix stosujet'sja i ščo bulo vyjavleno v Dan. 7. Tryvale panuvannja, v jakomu svjatyx znovu topčut' nohamy , ale c'oho razu ryms'ko-paps'kym relihijnym panuvannjam ta joho cyvil'nymy pryxl'nykamy, monarxamy, a veršyna c'oho panuvannja... v im'ja Xrysta.

Konkretni diji vstanovlenoho papstva u 538 roci

Dan 8:11 I vin zvelyčyvsja až do voždja vijs'ka, i zabrav u n'oho stalu žertvu , i zrujnuvav misce ta osnovu joho svjatyni.

11a — Vona stala holovoju armiji

Cym holovoju vijs'ka lohično ta biblijno je Isus Xrystos, zhidno z Ef. 5:23: bo čolovik je holovoju družyny, jak Xrystos je holovoju Cerkvy, jaka je Joho tilom, i dlja jakoji Vin je Spasytelem. Dijeslovo « voskresla » dobre pidibrane same tomu, ščo v 538 roci Isus perebuvaje na nebesax, todi jak papstvo perebuvaje na zemli. Nebesa poza Joho dosjažnistju, ale « vona voskresla », zmušujučy ljudej viryty, ščo vona zaminjuje Joho na zemli. Z nebes Isus maje malo šansiv unyknyty pastky, jaku dyjavol rozstavyv dlja ljudej. Bil'se toho, čomu Vin ce robyt', koly Vin sam viddaje jix u cju pastku z usima jiji prokljattjamy? Bo my čytaly v Dan. 7:25: « svjati budut' vydani v Joho ruky na čas, časy (2 časy) i pivčasu »; Vony navmysno vyzvoleni Bohom Xrystom čerez zmineni časy ta zminenyj zakon. Zvyčajno, zakon, zminenyj u 321 roci Kostjantynom ščodo suboty, ale ponad use, zakon, zminenyj ryms'kym papizmom pislja 538 roku, de ne lyše subota zaznala krytyky ta krytyky, a j ves' zakon buv pereroblenyj u ryms'kij versiji.

11b – zabrav u n'oho vičnu žertvu

Ja vказuju na vidsutnist' slova «žertva» v oryhinal'nomu jevrejs'komu teksti. Prote, joho prysutnist' natjakaje na kontekst staroho zapovitu, ale ce ne tak, jak ja ščojno prodemonstruvav. Za novym zapovitom žertva ta prynošennja prypynylysja, smert' Xrysta, posered tyžnja, zhadanoho v Dan. 9:27, zrobyvšy ci obrjady marnymy. Odnak, ščos' zalyšylosja vid staroho zapovitu: služinnja pervosvjaščenyka ta zastupnyka za hrixy narodu, jakyj takož prorokuvav nebesne služinnja, jake Isus zdijšnjuvav na koryst' svojix jedynyx obranciv, vykuplenyx joho krov'ju pislja joho voskresinnja. Xrystos voznissja na nebo, ščo ž todi zalyšalosja vid n'oho zabraty? Joho svjaščenyč'ku funkciju, tobtu joho vyklyučnu rol' zastupnyka, jakyj proščaje hrixy svojix obranciv. Dijsno, z 538 roku vstanovlennja na zemli, v Rymi, hlavy Cerkvy Xrystovoji zrobylo nebesne služinnja Isusa marnym i marnym. Molytvu bil'se ne proxodjat' čerez n'oho, i hrišnyky zalyšajut'sja nosijamy svojix hrixiv i svojeji provyny pered Bohom. Jevr. 7:23 pidtverdžuje cej analiz, kažučy: « Ale cej čolovik, perebuvajučy vično, maje nezminne svjaščenstvo ». Zmina lidera na zemli vypravdovuje merzenni plody, jaki prynosyt' ce bezxrystove xrystyjanstvo; plody, prorokovani Bohom Danyjilu. Čomu xrystyjany buly vraženi cym žaxlyvym prokljattjam? Nastupnyj 12-j virš dast' vidpovid': čerez hrix .

Ščojno provedena identyfikacija vičného svjaščenstva sluhuvatyme osnovoju dlja rozraxunkiv z vykorystannjam tryvalostej 1290 ta 1335 dniv-rokiv, jaki budut' zaproponovani v Dan. 12:11 ta 12; vstanovlenoju osnovoju je data 538 rik, moment, koly vične svjaščenstvo bulo vkradeno zemnym paps'kym hlavoju.

11c- i perevernuv misce, de bula osnova joho svjatyni,

Čerez kontekst novoho zapovitu, miž dvoma možlyvymy značennjamy jevrejs'koho slova «mekon», ščo perekładajet'sja jak «misce», ja zberih joho perekład «osnova», jakyj je takym že zakonnym i krašče adaptovanim do kontekstu xrystyjans'koji epoxy, na jaku sprjamovane proctvo.

často zhadujet'sja svjatynja, ščo može zaplutaty. Odnak, možlyvo ne buty vvedenym v omanu dijeslovom, jake poznačaje diju, ščo vidbuvajet'sja u svjatyni .

Tut, u Dan. 7:11: joho osnovu povaleno papstvom.

U Dan. 11:30: joho oskvernyv hrec'kyj car Antiox 4 Epifan, honytel' jevrejiv u 168 roci.

U Dan. 8:14 ta Dan. 9:26 jdet'sja ne pro svjatylyšče , a pro svjatist' . Jevrejs'ke slovo «kodeš» systematyčno nepravyl'no perekladajet'sja v usix perekladax najpošyrenišyx versij. Ale oryhinal'nyj jevrejs'kyj tekst zalyšajet'sja nezminnym, ščob svidčyty pro pervisnu istynu.

Slid zaznačyty, ščo termin « svjatylyšče » stosujet'sja vyključno miscja, de Boh perebuvaje osobysto. Oskil'ky Isus voskres iz mertvyx i voznissja na nebo, na zemli bil'she nemaje žodnoho svjatylyšča . Takym čynom , rujnuvannja osnovy Joho svjatylyšča označaje pidryv doktrynal'nyx osnov ščodo Joho nebesnoho služinnja, jake iljustruje vsi umovy spasinnja. Dijsno, pislja xreščennja poklykana ljudyna povynna maty možlyvist' skorystatsja sxvalennjam Isusa Xrysta, jakyj sudyt' jiji viru za jiji dilamy ta pohodžujet'sja čy ni proščaty jiji hrixy v im'ja svojeji žertvy. Xreščennja znamenuje soboju počatok dosvidu, perežytoho pid spravedlyvym sudom Boha, a ne johu kinec'. Ce označaje, ščo koly prjamyj zv'jazok miž zemnym obrancem ta johu nebesnym zastupnykom pereryvajet'sja, spasinnja bil'she nemožlyve, i svjatyj zavrit porušujet'sja. Ce žaxlyva duxovna drama, jaku ihnorujut' ljuds'ki masy, obmanuti ta spokušeni z 7 bereznja 321 roku ta 538 roku, koly Papa Rym's'kyj zabrav u Isusa Xrysta vične svjaščentstvo dlja vlasnoji vyhody. Zrujnuvaty osnovu johu svjatylyšča — ce takož prypysaty 12 apostolam, jaki predstavljajut' osnovu abo fundament Obranoho, duxovnoho domu, xybnoxrystyjans'ku doktrynu , jaka vypravdovuje ta lehalizuje hrix proty božestvennoho zakonu; te, čoho ne zrobyv by žoden apostol.

Dan 8:12 Vojinstvo bulo viddano z ščodennoju žertvoju za hrix; rih skynuv pravdu na zemlju i mav uspix u tomu, ščo robyv.

12a — Armija bula vrjatovana vičnoju žertvoju

Bil'sh symvoličnoju movoju cej vyraz maje te same značennja, ščo j u Dan. 7:25: vijs'ko bulo vyzvoleno ... Ale tut Dux dodaje vične

12b - čerez hrix

Tobto, zhidno z 1 Ivana 3:4, čerez porušennja zakonu, zminene v Dan. 7:25. Bo Ivan skazav i napysav: « Kožen, xto hrišyt', porušuje zakon, a hrix je porušennjam zakonu ». Cej zločyn datujet'sja 7 bereznja 321 roku i stosujet'sja, perš za vse, vidmovy vid svjatoji Božoji suboty; suboty , osvjačenoji Nym z momentu stvorennja svitu, v unikal'nyj i vičnyj « s'omyj den' ».

12c — rih skynuv pravdu na zemlju

Istyna — ce znovu ž taky duxovne slovo, jake poznačaje zakon zhidno z Ps. 119:142-151: Zakon Tvij — istyna... usi zapovidi Tvoji — istyna .

12d — i dosjahaje uspixu u svojix počynnannjax

Jakščo Dux Boha-Tvorcja oholosyv ce zazdalehid', to ne dyvujtesja, ščo proihnoruvaly cej obman, najbil'she duxovne šaxrajstvo v usij istoriji ljudstva; ale takož i najserjozniše za svojimy naslidkamy vtratu ljuds'kyx duš dlja Boha. Virš 24 pidtverdyt' ce, kažučy: Joho syla zrostatyme, ale ne johu vlasnoju syloju; vin čynytye nejmovirni spustošennja, vin dosjahne uspixu v svojix počynnannjax , vin znyščyt' syl'nyx i narod svjatyx.

Pidhotovka do osvjačennja

V urokax, ščo dajut'sja relihijnymy obrjadamy Staroho Zavitu, cja tema pidhotovky do osvjačennja postijno z'javljajet'sja. Po-perše, miž časom rabstva ta vxodom do Xanaanu svjatkuvannja Pasxy bulo neobxidnym dlja osvjačennja narodu, jakoho Boh mav pryvesty na jixnju nacional'nu zemlju, Izrajil', zemlju obicjanu. Faktyčno, znadobylosja 40 rokiv vyprobuvannja očyščennja ta osvjačennja, ščob zdijsnytysja vxid do Xanaanu.

Tak samo, ščodo Suboty, ščo vidznačalasja s'omoho dnja vid zaxodu soncja do zaxodu soncja, neobxidno bulo poperedn'o pidhotuvatysja. Šist' dniv myrs'kyx sprav vymahaly obmyvannja tila ta zminy odjahu, ci reči takož buly pokladeni na svjaščenyka, ščob vin mih, bez nebezpeky dlja svoho žyttja, uvijty do svjatylyšča xramu dlja zdijsnennja svoho rytual'noho služinnja.

Semydennyj 24-hodynnyj tyžden' tvorinnja zmodel'ovanyj za semy tysjačamy rokiv Božoho planu spasinnja. Otže, perši šist' dniv predstavljajut' perši šist' tysjačolit', protjahom jakyx Boh obyraje svojix obranciv. A s'ome j ostannje tysjačolittja stanovyt' velyku subotu, protjahom jakoji Boh ta joho obranci, zibrani na nebesax, nasolodžujut'sja spravžnim i povnym spokojem. Hrišnyky vsi tymčasovo mertvi; krim Satany, jakyj zalyšajet'sja izol'ovanyj na bezljudnij zemli protjahom c'oho periodu «tysjači rokiv», vyjavlenoho v Ob'javlenni 20. Perš niž uvijty v «nebesa», obranci povynni buty očyščeni ta osvjačeni. Očyščennja gruntujet'sja na viri v dobrovil'nu žertvu Xrysta, ale osvjačennja dosjahajet'sja Joho dopomohoju pislja xreščennja, tomu ščo očyščennja zaraxovujet'sja, tobtu dosjahajet'sja zazdalehid' v im'ja pryncypu viry, ale osvjačennja – ce plid, jakyj obranec' faktyčno otrymuje u vsij svojij duši čerez svoju real'nu spivpracju z živym Bohom Isusom Xrystom. Vono dosjahajet'sja borot'boju, jaku vin vede proty sebe, proty svojeji zloji pryrody, ščob protystojaty hrixu.

Danyjila 9:25 navčyt' nas, ščo Isus Xrystos pryjšov pomerty na xresti, ščob otrymaty vid svojix obranciv, ščob vony bil'se ne hrišyly, bo Vin pryjšov, ščob poklasty kraj hrixu. My ščojno bačyly u virši 12, ščo xrystyjans'kyj Obranyj buv peredanyj paps'kij despotiji čerez hrix. Tomu očyščennja neobxidne dlja dosjahnennja osvjačennja, bez jakoho nixto ne pobačyt' Boha, zhidno z tym, ščo napysano v Jevr. 12:14: « Prahniť myru z usima ljud'my ta svjatosti, bez jakoji nixto ne pobačyt' Hospoda » .

Zastosovanyj do 2000 rokiv xrystyjans'koji ery vid smerti Isusa Xrysta do joho povernennja u 2030 roci, cej čas pidhotovky ta osvjačennja bude rozkryto u nastupnyx viršax 13 ta 14. Vsupereč počatkovomu perekonannju adventystiv, cej čas ne je časom sudu, jak opysano v Danyjili 7, a časom osvjačennja, jake stalo neobxidnym čerez bahatovikovu spadščynu hrixiv, uzakonenyx merzennym včennjam paps'koho Rymu. Ja xotiv by zaznačyty, ščo sprava Reformaciji, jaka rozpočalasja u 13 stolitti, ne dosjahla očyščennja ta osvjačennja, jakyx vymahav u vsij spravedlyvosti tryči svjatyj i doskonalo čystyj Boh Spasytel'.

Dan 8:13 Ja počuv, jak odyj svjatyj hovoryv, a inšyj svjatyj skazav tomu, xto hovoryv: «Doky ce vydinnja bude pro ščodennu žertvu ta pro hrix spustošennja? Doky svjatynja ta vijs'ko budut' toptani?»

13a — Ja počuv, jak odyj svjatyj hovoryv; a inšyj svjatyj skazav tomu, xto hovoryv

Til'ky spravžni svjati usvidomljujut' hrixy, uspadkovani vid Rymu. My znovu znajdemo jix u sceni vydinnja, predstavlenij u Dan. 12.

13b – Jak dovho ce bačennja bude zdijsnjuvatysja?

Svjati prosjat' pro datu, jaka oznamenuje kinec' ryms'kyx merzot.

13c – pro vičnu žertvu

Svjati zapytujut' pro datu, jaka oznamenuje vidnovlennja Xrystom vičnoho svjaščenstva.

13d- i pro rujnivnyj hrix ?

Svjati prosjat' pro datu, jaka oznamenuje povernennja s'omoho dnja, suboty, porušennja jakoji karajet'sja ryms'kymy spustošennjamy ta vijnamy; i dlja jiji porušnykiv ce pokarannja tryvatyme do kincja svitu.

13-j – Doky budut' toptaty svjatylyšče ta vijs'ko?

Svjati prosjat' daty, jaka oznamenuje kinec' paps'kyx peresliduvan', ščo zastosovovalysja proty nyx, Božyx obranyx svjatyx.

Dan 8:14 I skazav vin meni: Dvi tysjači j trysta dniv, i pislja c'oho svjatynja očystyt'sja.

14a — Z 1991 roku Boh sprjamovuvav moje vyvčennja c'oho nepravyl'no perekladenoho virša. Os' joho spravžnij preklad jevrejs'koho tekstu.

I skazav vin meni: Do večora j ranku dvi tysjači trysta i vypravdani budut' svjatynja.

Jak bačyte, termin 2300 večoriv i rankiv sprjamovanyj na osvjačennja obranyx Bohom z daty, jaka bude vyznačena dlja c'oho terminu. Vična spravvedlyvist', otrymana xreščennjam do toho času, stavyt'sja pid sumniv. Vymoha tryči svjatoho Boha, v Otcu, Synovi ta Svjatomu Dusi, zminylasja i bula pidkriplena neobxidnistju dlja obranyx bil'se ne hrišyty proty suboty, ani proty bud'-jakoho inšoho postanovy, ščo vyxodyt' z ust Božyx. Takym čynom, vidnovljujet'sja vuz'kyj šljax spasinnja, jakomu navčav Isus. I model' obranyx, predstavlena v Noji, Danyjili ta Jovi, vypravdovuje mil'jon obranyx za desjat' mil'jardiv zahyblyx pid čas ostann'oho sudu (Dan. 7:10).

Dan 8:15 Koly ja, Danyjil, bačyv ce vydinnja ta namahavsja zrozumity joho, os', xtos', ščo mav vyhljad ljudyny, stav peredi mnoju.

15a – Lohično, ščo Danyjil xotiv by zrozumity značennja vydinnja, i ce, jak zaznačeno v Dan. 10:12, prynese jomu vypravdane sxvalennja vid Boha, ale joho bažannja nikoly ne bude povnistju vykonane, jak pokazuje Boža vidpovid' u Dan. 12:9: I skazav Vin: Idy svojeju dorohoju, Danyjile, bo ci slova zamknjeni ta zapečatani až do času kincja .

Dan 8:16 I počuv ja čolovičyj holos posered Ulaja, i vin klyknuv i skazav: Havryjile, rozkažy jomu vydinnja.

16a – Obraz Isusa Xrysta posered Ulaju predbačaje urok, danyj u vydinni z Dan. 12. Anhel Havryjil, blyz'kyj sluha Xrysta, maje zavdannja pojasnyty značennja vs'oho vydinnja vid joho počatku. Tomu uvažno stežymo za dodatkovuju informacijeju, jaka bude vidkryta v nastupnyx viršax.

Dan 8:17 I vin nablyzysja do miscja, de ja buv. I jak vin nablyzysja, ja zljakavsja, i vpav na oblyčča svoje. I vin skazav meni: Zverny uvahu, synu ljuds'kyj, bo ce vydinnja stosujet'sja času, jakyj bude kincem.

17a – Vydinnja nebesnyx istot zavždy matyme takyj vplyv na plots'ku ljudynu. Ale bud'mo uvažni, koly vin nas zaprošuje. Čas kincja, pro jakyj jde mova, počnet'sja v kinci vs'oho vydinnja.

Dan 8:18 I koly Vin hovoryv do mene, ja ležav, i micnyj son porynuv u mene na oblyčči. I Vin dotorknuvsja do mene, i pidviv mene z toho miscja, de ja buv.

18a – U c'omu dosvidi Boh nahološuje na prokljatti ploti, jake ne dorivnjuje čistoti nebesnyx til virnyx anheliv.

Dan 8:19 I skazav vin meni: «Ja pokažu tobi, ščo bude naprykinci hnivu, bo čas pryznačenyj dlja kincja ».

19a – Kinec' Božoho hnivu nastane, ale cej hniv vypravdovujet'sja xrystyjans'koju nepokoroju, spadščynoju rym's'ko-paps'koji doktryny. Tomu prypynennja c'oho prorokovanoho božestvennoho hnivu bude častkovym, oskil'ky vin po-spravžn'omu prypynyt'sja lyše pislja povnoho znyščennja ljudstva pid čas slavnoho povernennja Xrysta.

Dan 8:20 Baran, jakoho ty bačyv, ščo mav rohy, to ce cari midijs'ki ta pers'ki.

20a – Boža meta poljahaje v tomu, ščob daty svojemu obranomu narodovi nastanovy, ščob vony mohly zrozumity pryncyp poslidovnosti predstavlenyx symboliv. Midjany ta persy poznačajut' istoryčnyj kontekst počatku odkrovennja. U Dan. 2 ta 7 vony byly na druhomu misci.

Dan 8:21 Kozel — ce car Javanu, a velykyj rih miž očyma joho — ce peršyj car.

21a — U svoju čerhu, Hrecija je druhoju poslidovnyceju; tret'oju v Dan. 2 ta 7.

21b – Velykyj rih miž joho očyma – ce peršyj car.

Jak my bačyly, ce velykyj hrec'kyj zavojojnyk Aleksandr Makedons'kyj. Velykyj rih symbolizuje joho nastupaľnyj ta vojovnyčyj charakter, jakyj car Darij III ne mav prava prynyžuvaty, oskil'ky ce koštuvalo jomu carstva ta žyttja. Rozmistyvšy cej rih ne na čoli, a miž očyma, Dux pokazuje svoju nenasytnu žahu do zavojuvan', jaku zupynyt' lyše joho smert'. Ale oči takož symbolizujut' proroče jasnovidinnja, i z samoho narodžennja jomu provydec' spoviščav pro vynjatkovu dolju, i vin viryť u svoju prorokovanu dolju protjahom us'oho svoho žyttja.

Dan 8:22 A čotyry rohy, ščo postaly zamist' toho zlamanoho roha, ce čotyry carstva, ščo postanut' z toho narodu, ale vony ne budut' takymy syl'nymy.

22a — My znaxodymo čotyry hrec'ki dynastiji, zasnovani čotyrma polkovodcjamy, jaki zminyly Aleksandra, dosi žyvymy pislja 20 rokov vojen miž desjat'ma, jakymy vony byly spočatku.

Dan 8:23 A naprykinci jixn'oho panuvannja, koly hrišnyky budut' znyščeni, povstane car zuxvalyj ta lukavij.

23a – Propuskajučy promižni časy, anhel nahaduje xrystjans'ku epoxu panuvannja paps'koho Rymu. Robljačy ce, vin vkaže na holovnu metu danoho odkrovennja. Ale ce pojasnennja navodyt' inše včennja, jake z'javljajet'sja v peršomu rečenni c'oho virša: V kinci jixn'oho panuvannja, koly hrišnyky budut' znyščeni. Xto ž todi ci znyščeni hrišnyky, jaki peredujut' času paps'koho režymu? Ce buntivni nacional'ni jevreji, jaki vidkynuly Isusa Xrysta jak Mesiju ta spasytelja, vyzvolytelja, tak, ale lyše vid skojenyx hrixiv i lyše na koryst' tyx, koho vin vyznaje za jakistju jixn'oji viry. Vony byly faktyčno znyščeni v 70 roci vijs'kamy Rymu, vony ta jixnje misto Jerusalym, i ce vdruhe pislja rujnuvannja, zdzišnenoho za Navuxodonosora v 586 roci. Cym dijem Boh doviv, ščo staryj sojuz zakinčyvsja z momentu smerti Isusa Xrysta, koly v Jerusalymi zavisja rozdilennja xramu bula rozirvana navpil, zverxu donyžu, tym samym pokazujučy, ščo dija vixodyla vid samoho Boha.

23b – postane zuxvalyj i xytryj car

Ce opys, jakyj Boh daje papstvu, ščo, zhidno z Dan. 7:8, xarakteryzujet'sja joho zarozumilistju, a tut – zuxvalistju. Vin dodaje šče j xytrym. Xytrist' poljahaje v pryxovuvanni istyny ta pryjnatti vyhljadu toho, kym ljudyna ne je. Xytrist' služyt' dlja obmanu blyžn'oho, same ce robljat' nastupni papy.

Dan 8:24 I vin bude velykym, ale ne svojeju syloju, ale vin bude nadzvyčajno nyščyty, i bude maty uspix, i vynyščyt' syl'nyx ta svjatyj narod.

24a — Joho syla zroste

Dijsno, opysanyj u Dan. 7:8 jak « malyj rih », virš 20 prypysuje jomu « bil'syj vyhljad, niž inši ».

24b – ale ne vlasnymy sylamy

Istorija znovu pidtverdžuje ce, ščo bez zbrojnoji pidtrymky monarxiv paps'kyj režym ne zmih by vyžyty. Peršuju pidtrymkoju buv Xlodvih, franks'kyj korol' dynastiji Merovinhiv, a pislja n'oho – dynastija Karolinhiv i, narešti, dynastija Kapetynhiv, tomu pidtrymka francuz'koji monarxiji ridko jiji pidvodyla. I my pobačymo, ščo cja pidtrymka maje svoju cinu. Ce stanet'sja, napryklad, čerez obezholovlennja francuz'koho korolja Ljudovyka XVI, korolevy Mariji-Antuanetty, monarxičnyx prydvornyx ta rymo-katolyc'koho duxovenstva, holovnym čynom vidpovidal'noho za ce, hil'jotynoju, vstanovlenoju u Franciji u stolyci ta provincijnyx mistax francuz'kymy revoljucioneramy miž 1793 i 1794 rokamy; dvi epoxy «Žaxiv», napysanyx kryvavymy literamy na pam'jat' ljudstva. V Ob'javlenni 2:22 ce božestvenne pokarannja bude prorokovano takymy slovamy: Os', Ja kynu jiji na lože i pošlju velyku skorbotu. maje tyx, xto čynyt' pereljub iz neju, jakščo ne pokajut'sja u svojix učynkax. Ja vb'ju jiji ditej; i vsi cerkvy piznajut', ščo Ja Toj, Xto vyprovovuje sercja ta sercja, i vidplaču kožnomu z vas za joho včynkamy.

24c – vin posijaje nejmovirnyj xaos

Na zemli nixto ne može jix poraxuvaty, ale na nebesax Boh znaje jixnju točnu kil'kist', i pid čas pokarannja Strašnoho sudu vsi vony budut' spokutovani, vid najmenšyx do najstrašnišyx, svojimy tvorcjamy.

24-j den' — vin dosjahne uspixu u svojix počynannjax

Jak vin mih ne dosjahty uspixu, jakščo Boh dav jomu cju rol' pokaraty hrix, skojenyj joho narodom, jakyj stverdžuje, ščo spasinnja zdobuv Isus Xrystos?

24-ho – vin znyščyt' syl'nyx i narod svjatyx

Vydajučy sebe za predstavnyka Boha na zemli ta pohrožujučy jim vidlučennjam vid cerkvy, jake zakryje jim vxiid do nebes, papstvo domahajet'sja pokory velykyx i monarxiv zaxidnyx zemel', a šče bil'she malyx, bahatyx čy bidnyx, ale vsix nevihlasiv, čerez jixnju nedoviru ta bajdužist' do božestvennyx istyn.

Z počatku periodu Reformaciji, započatkovanoho Petrom Val'do v 1170 roci, paps'kyj režym reahuvav ljuttju, pidburjujučy proty virnyx sluh Božyx, jedynyx spravžnix svjatyx, jaki zavždy myrni ta sluxnjani, krovožerlyvi katolyc'ki lihy, pidtrymuvani trybunalamy inkvizycji joho fal'syvoji svjatosti. Suddi v kapjušonax, jaki takym čynom nakazaly žaxlyvi tortury svjatyx ta inšyx, usix zvynuvačenyx u jeresi proty Boha ta Rymu, vsi vony povynni budut' vidpovisty za svoji znuščannja pered istynnym Bohom u hodynu spravedlyvoho ostann'oho sudu, prorokovanoho v Dan. 7:9 ta Ob. 20:9-15.

Dan 8:25 Čerez svij dobrobut ta xytrist' svoju vin zahordyt'sja sercem svojim i pohubyt' bahat'ox, xto meškav u myri, i povstane proty knjazja knjaziv; ale sam bude rozbytyj, ale ne rukamy.

25a – Čerez joho procvitannja ta uspix joho xytroščiv

Ce procvitannja natjakaje na joho zbahačennja, jake virš pov'jazuje z joho xytristju . Naspravdi neobxidno vykorystovuvaty xytrist' , koly ljudyňa mala ta slabka, ščob otrymaty vid bahatyx hroši ta vsiljake bahatstvo, pereličene v Ob'javlenni 18:12 ta 13.

25b – u joho serci bude zarozumilist'

Ce, popry urok, otrymanyj z dosvidu carja Navuxodonosora v Dan. 4, ta bil's trahičnogo dosvidu joho onuka Valtasara v Dan. 5.

25c — vin znyščyt' bahat'ox ljudej, jaki žyly myrno

Myroljubnist' je plodom spravžn'oho xrystyjanstva, ale lyše do 1843 roku. Bo do cijejj daty, i osoblyvo do kincja Francuz'koji revoljuciji, naprykinci 1260 rokiv paps'koho pravlinnja, prorokovanoho v Dan. 7:25, fal'syva vira xarakteryzujet'sja žorstokistju, jaka atakuje abo vidpovidaje na žorstokist'. Til'ky v ci časy lahidnist' i myr majut' značennja. Pravyla, vstanovleni Isusom, ne zminylsja z apostol's'kyx časiv; obranyj — ce vivcja, jaka pohodžujet'sja buty prynesenouju v žertvu, a ne m'jasnyk.

25d — i vin povstane proty holovnoho voždja

Z cym utočnennjam bil'she nemaje žodnyx sumniviv. Holova , pro jaku jdet'sja u viršax 11 ta 12, spravdi je Isusom Xrystom, Carem cariv i Hospodom gospodariv , jakyj z'javljajet'sja u slavi svoho povernennja v Ob'javlenni 19:16. I same u N'oho rym's'kyj papizm vidibrav zakonne vične svjaščenstvo.

Dan 8:26 A vydinnja večoriv ta rankiv, pro jake hovoryt'sja, pravdyve; ale pryxovuj vid sebe ce vydinnja, bo vono z davnix-daven.

26a - I vydinnja večoriv i rankiv, pro jake jdet'sja, je pravdyvym.

Anhel zasvidčuje božestvenne poxodžennja prorocstva pro «2300 večir-ranok» z 14-ho virša. Tomu vin, narešti, zvertaje uvahu na cju zahadku, jaku majut' roz'jasnyty ta zrozumity obrani svjati Isusa Xrysta, koly dlja c'oho nastane čas.

26b – Trymaj ce vydinnja v tajemnyci vid sebe, bo vono stosujet'sja davnomynulyx časiv.

Dijsno, miž časom Danyjila ta našym časom mynulo blyz'ko 26 stolit'. I os' my znaxodymosja v časi kincja, koly cju tajemnycu potribno roz'jasnyty; ce bude зробleno, ale ne raniše vyvčennja Dan. 9, jake nadast' važlyvyj ključ do provedennja zaproponovanyx rozraxunkiv.

Dan 8:27 Ja, Danyjil, bahato dniv buv slabkyj ta xvoryj; potim ja vstav i vykonav cars'ku spravu. Ja buv vraženyj vydinnjam, ale nixto pro n'oho ne znav.

27a — Cja detal' ščodo zdorov'ja Danyjila ne je osobystoju. Vona vidobražaje dlja nas nadzvyčajnu važlyvist' otrymannja vid Boha informaciji ščodo 2300 prorokovanyx večoriv i rankiv; bo tak samo, jak xvoroba može pryzvesty do smerti, neznannja zahadky zasudyt' na vičnu duxovnu smert' ostannix xrystyjan, jaki žytymut' u čas kincja.

Danyjila 9

Dan 9:1 U peršyj rik Darija, syna Axašveroša, z nasinnja midjan, jakyj počav carjuvaty nad carstvom xaldejiv,

1a — Zhidno zi svidčennjam očevydcja Danyjila, otže, nezaperečnym, my diznajemosja, ščo car Darij z Dan. 5:30 je synom Axašveroša, z rodu midjan; pers'kyj car Kir 2, otže, šče ne zaminyv joho. Peršyj rik joho pravlinnja — ce rik, koly vin ščočno zavojuvav Vavylon, vidibravšy joho u xaldejiv.

Dan. 9:2 U peršyj rik joho carjuvannja ja, Danyjil, pobačyv z knyh, ščo simdesjat rokiv majut' buty provedeni v rujinax Jerusalymu, za čyslom rokiv, ščo Hospod' hovoryv proroku Jeremiji.

2a – Danyjil posylajet'sja na proroči pysannja proroka Jeremiji. Vin daje nam prekrasnyj pryklad viry ta doviry, ščo ob'jednuje sluh Božyx pid joho pohljadom. Takym čynom vin pidtverdžuje ci slova z 1 Kor. 14:32: « Duxy prorokiv korjat'sja prorokam» . Danyjil prožyv u Vavyloni značnu častynu 70

rokiv, prorokovanyx ščodo deportaciji jevrejs'koho narodu. Joho takož cikavyt' tema joho povernennja do Izrajilju, jake, na joho dumku, maje buty dosyt' blyz'kym. Ščob otrymaty vidpovidy vid Boha, vin zvertajet'sja do N'oho z velyčnoju molytvoju, jaku my vyvčymo.

Zrazkova molytva viry svjatoho

Peršyj urok 9-ho rozdilu knyhy Danyjila poljahaje v tomu, ščob zrozumity, čomu Boh xotiv, ščob vin z'javysja v cij častyňi knyhy Danyjila.

U Dan. 8:23, čerez proroče spoviščennja pro pohlynutyx hrišnykiv, my otrymaly pidtverdžennja toho, ščo jevreji narodu Izrajilju znovu byly zasudženy ta znyščeny vohnem rymljanamy u 70 roci čerez use te, ščo Danyjil ziznajet'sja u svojij molytvi. Otže, kym buv cej Izrajil', predstavlenyj u peršomu zapoviti z žyvym Bohom vid Avraama do 12 apostoliv ta učniv Isusa Xrysta, jakyj sam buv jevrejem? Lyše zrazok us'oho ljudstva, bo z časiv Adama ljudy odnakovi, za vynjatkom kol'oru škiry, jakyj kolyvajet'sja vid duže svitloho do duže temnoho. Ale nezaležno vid jixn'oji rasy, etničnoji prynaležnosti, rečej, ščo peredajut'sja henetyčno vid bat'ka ta materi synam ta dočkam, jixnja psyxična povedinka identyčna. Zhidno z pryncypom peljustok romašky: «Ja ljublju tebe, troxy, syl'no, prystrasno, šaleno, zovsim ni», ljudy vidtvorjуют' cej spektr počuttiv do žyvoho Boha, tvorcja vs'oho suščoho, koly vin vidkryvaje joho isnuvannja. Takož velykij Suddja bačyt' sered tyx, xto nazyvaje sebe joho poslidovnykamy, virnyx ljudej, jaki ljubljat' i sluxajut'sja joho, inšyx, jaki stverdžujut', ščo ljubljat' joho, ale ne sluxajut'sja joho, inšyx, jaki žyvut' svojeju relihijeju v bajdužosti, a šče inšyx, jaki žyvut' neju z žorstokym i hirkym sercem, ščo robyt' jix fanatykamy, i v krajn'omu vypadku vony ne možut' terpity superečok i tym bil'še dokoriv i pidtrymujut' vbyvstvo nesterpnoho suprotivnyka. Taka povedinka bula xarakterna dlja jevreviv, jak i dosi zustričajet'sja sered ljudej po vsij planeti Zemlja ta v usix relihijax, jaki, odnak, ne je rivnymy.

Molytva Danyjila zapytuje vas, u jakij iz cyx form povedinky vy vpiznajete sebe? Jakščo ce ne povedinka ljudyny, jaka ljubyt' Boha ta sluxajet'sja Joho, svidčačy pro Joho virnist', postavte pid sumniv svoje ujavlennja pro viru; pokajtesja ta dajte Bohovi plid ščyroho ta spravžn'oho pokajannja, jak ce zrobyt' Danyjil.

Druha pryčyna prysutnosti cijej molytvy v c'omu 9-mu rozdili poljahaje v tomu, ščo tam rozhljadajet'sja ta rozvyvajet'sja pryčyna ostann'oho znyščennja Izrajilju rymljanamy v 70-mu roci: perše pryšestja Mesiji na zemlju ljudej. I, vidkynuvšy c'oho Mesiju, jedynymy nedolikamy jakoho byly doskonalist' joho dil, ščo zasudžovaly jix, relihijni lidery pidnjaly narod proty n'oho, za dopomohoju naklepnyč'kyx zvyuvačen', usi vony sprostovujut'sja ta superečat' faktam. Takož vony bazuvaly svoje ostatočne zvyuvačennja na božestvennij istyni, zvyuvatyšy joho, ljudynu, v tomu, ščo vin nazyvaje sebe Synom Božym. Duša cyx relihijnyx lideriv bula čornoju, jak vuhillja palajučoho vohnyšča, jake pohlyne jix u čas pravednoho hnivu. Ale najbil'ša provyna jevreviv poljahaje ne v tomu, ščo vony vbyly joho, ne v tomu, ščo vony ne vpiznaly joho pislja joho božestvennoho voskresinnja. Zitknuvšys' iz čudesamy ta dobrymy spravamy, zdijsnenymy joho dvanadcjat'ma apostolamy, vony zapekli, jak faraon u joho časy, i zasvidčyly ce, vbyvšy virnoho dyjakona Stefana, jakoho vony sami pobyly kaminnjam, ne vdajučys' c'oho razu do rymljan.

Tretja pryčyna cijeji molytvy poljahaje v tomu, ščo vona vykonuje rol' ostatočnogo, spustošlyvoji zajavy pislja tryvaloho dosvidu, perežytoho u stosunkax z Bohom ; svidčennja, svojeridnoho zapovitu, zalyšenoho jevrejs'kym sojuzom rešti ljudstva. Bo same v cij deportaciji do Vavylonu zakinčujet'sja demonstracija, pidhotovlena Bohom. Ce pravda, ščo jevreji povernut'sja na svoju nacional'nu zemlju, i ščo na dejakyj čas Boha šanuvatymut' i sluxatymut'sja, ale virnist' švydko znykne, až do toho, ščo jixnje vyžyvannja možna bude vypravdaty lyše dlja jixn'oho ostann'oho vyprobuvannja viry, zasnovanoho na peršomu pryšesti Mesiji, bo vin maje buty synom Izrajilja, jevrejem sered jevrejiv.

Četverta pryčyna cijeji molytvy poljahaje v tomu, ščo zajavleni ta vyznani hrivy buly skojeni ta povtorjuvani xrustyjanamy v jixnju epoxu, vid skasuvannja suboty 7 bereznja 321 roku do našoho času . Ostannja oficijna instytucija, blahoslovenna z 1873 roku ta okremo z 1844 roku, ne unykla prokljattja času, oskil'ky Isus vypljunuv jiji u 1994 roci. Vyvčennja ostannix rozdiliv Danyjila ta knyhy Ob'javlennja pojasnyt' ci daty ta ostanni tajemnyci.

A teper uvažno posluchajmo, jak Danyjil zvertajet'sja do Vsemohutn'oho Boha.

Dan 9:3 Ja zvernuv svoje oblyččja do Hospoda Boha, ščob šukaty Joho molytvoju ta blahannjam, postom, veretyščem ta popelom.

3a – Danyjil vže staryj, ale johu vira ne slabšaje, a zv'jazok z Bohom zberihajet'sja, žyvyt'sja ta pidtrymujet'sja. U johu vypadku, oskil'ky johu serce hlyboko ščyre, pist, veretyšče ta popil majut' spravžnje značennja. Ci praktyky vказujut' na sylu johu bažannja buty počutym i otrymaty vidpovid' vid Boha. Pist pokazuje perevahu Božoji vidpovidi porivnjano iz zadovolennjam vid jiži. U c'omu pidxodi je ideja skazaty Bohovi: «Ja bil'she ne xoču žyty bez Tvojeji vidpovidi», ne doxodjačy do samohubstva.

Dan 9:4 Todi ja molyvsja Hospodu, Bohu mojemu, i spoviduvavsja, kažučy: Hospody, Bože velykij i hriznyj, ščo dotrymuješšja zapovita ta čynyš mylist' tym, xto ljubyt' Tebe ta dotrymujet'sja Tvojix zapovidej.

4a – Hospody, velykij i dyvnyj Boh

Izrajil' perebuvaje u vyhnanni do Vavylonu i takym čynom zaplatyv za te, ščob diznatysja, ščo Boh velykij i hriznyj.

4b – Ty, ščo berežeš zapovit Svij i čynyš mylist' tym, xto ljubyt' Tebe ta dotrymujet'sja zapovidej Tvojix!

Danyjil pokazuje, ščo znaje Boha, oskil'ky čerpaje svoji arhumenty z tekstu druhoji z desjaty Božyx zapovidej, jakoji neščasni katolyky ne znajut' protjahom stolit' temrjavy, bo papstvo suverenno projavylo iniciatyvu vylučyty jiji zi svojeji versiji desjaty zapovidej, oskil'ky bula dodana zapovid', zoseredžena na ploti, ščob zberehty čyso desjat'; čudovyj pryklad zuxvalosti ta obmanu, vykrytyj u poperedn'omu rozdili.

Dan 9:5 My zhrišyly, včynyly bezzakonnja, čynyly nespravedlyvo ta buntuvaly, vidstupyly vid Tvojix zapovidej ta Tvojix sudiv.

5a — Ce ne mohlo buty bil'š pravdyvym i očevydnym, bo same ci provyny pryzvely Izrajil' do deportaciji, za vynjatkom toho, ščo Danyjil i troje joho tovaryšiv ne byly vynni v takyx provynax; ce ne zavažaje jomu pidtrymuvaty spravu svoho narodu, nesučy z soboju tjahar svojeji provyny.

Same todi my povynni usvidomyty u 2021 roci, ščo my, xrystyjany, takož služymo c'omu ž Bohovi, jakyj ne zminjujet'sja zhidno zi svojim prohološennjam u Mal. 3:6: Bo Ja — Hospod', Ja ne zminjususja; i vy, syny Jakova, ne znyščeni . Bulo b dorečno skazaty «šče ne znyščeni». Bo oskil'ky Malaxija napysav ci slova, Xrystos z'javvysja, syny Jakova vidkynuly Joho ta vbyly Joho, i, zhidno zi slovom, prorokovany u Dan. 8:23, vony byly znyščeni rymljanamy u 70 roci. A jakščo Boh ne zminyt'sja, ce označaje, ščo nevirni xrystyjany, jaki porušujut' Joho zapovidi, vključajučy, perš za vse, osvjačenu subotu, budut' uraženi šče syl'niše, niž jevreji ta nacional'ni jevreji svoho času.

Dan 9:6 My ne sluxaly Tvojix rabiv, prorokiv, ščo hovoryly Tvojim imenem do našyx cariv, do našyx knjaziv, do našyx bat'kiv ta do vs'oho narodu zemli.

6a — Ce pravda, jevreji vynni v cyx rečax, ale jak ščodo xrystyjjan, jaki navit' v ostannij ustanovi, vstanovlenij nym, vynni v tyx samyx dijax?

Dan 9:7 Tvoja, Hospody, pravednist', a naša — sorom na oblyčči c'oho dnja, dlja judejs'kyx muživ, dlja meškanciv Jerusalyumu ta dlja vs'oho Izrajilja, blyz'kyx i dalekyx, u vsix krajax, kudy Ty vyhnav jix za jixni provyny proty Tebe.

7a — Pokarannja Izrajilju bulo žaxlyvym, bulo bahato smertej, i lyše tym, xto vyžyv, poččastylo buty deportovany do Vavylonu, a zvidty rozsijanymy po vsix krajinax Xaldejs'koji imperiji ta Pers'koji imperiji, jaka pryšla jix na zminu. Jevrejs'kyj narod buv rozčynenyj u čužyx krajinax, i vse ž, zhidno zi svojeju obicjankoju, Boh nezabarom vozz'jednaje jevreviv na jixnij nacional'nij zemli, zemli jixnix bat'kiv. Jaku ž sylu i jakoji sylu lyše ne maje cej žyvvy Boh! U svojij molytvi Danyjil vyslovljuje vse kajattja, jake cej narod povynen vyjavty, perš niž povernutysja na svoju svjatu zemlju, ale lyše todi, koly Boh bude poruč z nymy.

Danyjil ziznajet'sja u jevrejs'kij nevirnosti, pokaranij Bohom, ale jake ž todi pokarannja čekaje na xrystyjjan, jaki robljat' te same? Deportacija čy smert'?

Dan 9:8 Hospody, sorom nam na oblyččja, carjam našym, knjazjam našym ta bat'kam našym, bo my zhrišyly pered Toboju.

8a. Cytujet'sja žaxlyve slovo, slovo «hrix». Xto može poklasty kraj hrixu, jakyj spryčynjaje taki velyki straždannja? Cej rozdil dast' vidpovid'. Varto zasvojity ta zapam'jataty odyn urok: Izrajil' straždav vid naslidkiv vyboru ta povedinky cariv, lideriv ta bat'kiv, jaki nym pravlyly. Otže, os' pryklad, koly nepokoru korumpovanyx lideram možna zaoxotyty, ščob vony zalyšalysja v Božomu blahoslovenni. Ce vybir, jakyj zrobyly Danyjil ta joho troje suputnykiv, i vony blahoslovenni za n'oho.

Dan 9:9 U Hospoda, Boha našoho, mylist' i proščennja, bo my povstaly proty N'oho.

10a — U situaciji hrixa zalyšajet'sja lyše odna nadija: poklastysja na dobroho, myloserdnoho Boha, ščob Vin mih daruvaty svoje proščennja. Cej proces je bezkinečnym; judej staroho zapovitu ta

xrystyjanyn novoho zapovitu majut' odnakovu potrebu u proščenni. Tut znovu Boh hotuje vidpovid', za jaku Jomu dovedet'sja doroho zaplatyty.

Dan 9:10 My ne sluxalysja holosu Hospoda, Boha našoho, ščob xodyty za Joho zakonamy, jaki Vin dav nam čerez Svojix rabiv, prorokiv.

10a – Ce takož stosujet'sja xrystyjan u 2021 roci.

Dan 9:11 Uves' Izrajil' porušyv Tvij zakon i vidvernuvsja vid Tvocho holosu. Tomu na nas vylyvajut'sja prokljattja ta zakljattja, napysani v Zakoni Mojseja, raba Božoho, bo my zhrišyly pered Bohom.

11a – U zakoni Mojseja Boh spravdi zasterihav Izrajil' vid neposluxu. Ale pislja n'oho prorok Jezekijil', sučasnyk Danyjila, buv vyslanyj čerez 13 rokiv pislja Danyjila, tobto čerez 5 rokiv pislja toho, jak car Jehojaxin, brat Jehojakyma, jakoho vin uspadkuvav, opynyvsja v poloni bilja ričky Kevar, roztašovanoji miž Tyhrom ta Jevfratom. Tam Boh nadyxnuv johu i doručyv jomu napysaty poslannja, jaki my s'ohodni znaxodymo v našij Bibliji. I same v Jezek. 26 my znaxodymo nyzku pokaran', model' jakyx zastosovujet'sja duxovno, ale ne lyše, v semy trubax Apokalipsysu v Ob'javlenni 8 ta 9. Cja dyvovyžna podibnist' pidtverdžuje, ščo Boh naspravdi ne zminjujet'sja. Hrixy karajut'sja v novomu zapoviti, jak i v staromu.

Dan 9:12 I Vin vykonav Svoji slova, ščo hovoryv proty nas ta proty našyx knjaziv, ščo sudyly nas, i naviv na nas velyke lyxo , jakoho ne bulo v Jerusalymi pid usim nebom.

12a – Boh ne oslab, vin vykonuje svoji ohološennja pro blahoslovennja čy prokljattja z odnakovoju turbotoju, i « lyxo », jake spitkalo narod Danyjila, maje na meti poperedyty narody, jaki diznajut'sja pro ce. Ale ščo my bačymo? Nezvažajučy na svidčennja, zapysani v Bibliji, cej urok zalyšajet'sja ihnorovany m navit' tymy, xto johu čytaje. Pam'jatajte ce poslannja: Boh hotuje dlja jevreviv, a pislja nyx i dlja xrystyjan, dva inši velyki lyxa , jaki budut' rozkryti v rešti knyhy Danyjila.

Dan 9:13 Jak napysano v Mojsejevomu zakoni, use ce lyxo pryjšlo na nas, ta my ne molylysja Hospodu, Bohu našomu, i ne vidvernulysja vid našyx provyn, i ne zrozumily Tvojeji pravdy.

13a – Znevaha do toho, ščo Boh napysav u Bibliji, takož je vičnoju, u 2021 roci xrystyjany takož vynni v cij pomylci i virjat', ščo Boh ne superečytyme jim. Vony takož ne vidvertajut'sja vid svojix bezzakon' i ne je bil'sh uvažnymy do cijej biblijnoji istyny, ale takoji važlyvoji dlja našoho ostann'oho času, jiji proročoji istyny, ščo javljajet'sja intensyvno ta vsebično, oskil'ky ključy do rozuminnja znaxodjat'sja v samij Bibliji.

Dan 9:14 Hospod' pyl'nuvav pro ce zlo i naviv johu na nas, bo pravednyj Hospod', Boh naš, u vs'omu, ščo čynyv; ale my ne sluxalysja Joho holosu.

14a – Ščo šče možna skazaty? Voistynu! Ale znajte dobre, ščo nabahato bil'she lyxo pryhotuvav Boh dlja sučasnoho ljudstva, i z tijeji ž pryčyny. Vono stanet'sja miž 2021 i 2030 rokamy u formi jadernoji vijny, jaka maje božestvennu misiju vbyty tretynu ljudstva, zhidno z Ob'javlennjam 9:15.

Dan 9:15 A teper, Hospody, Bože naš, ščo vyviv narod Svij iz jehypets'koho kraju mohutn'oju rukoju, i zrobyv Sobi im'ja, jak vono je c'oho dnja, my zhrišyly, my včynyly bezzakonnja.

15a – Danyjil nahaduje nam, čomu nevir'ja zasudžujet'sja Bohom. Na zemli isnuvannja jevrejs'koho narodu svidčyt' pro cej nadzvyčajnyj fakt zavdjaky nadprzyrodnyj syli – vyxid jevrejs'koho narodu z Jehyptu. Vsja jixnja istorija gruntuje'tsja na c'omu dyvovyžnomu fakti. My ne majemo možlyvosti buty svidkamy c'oho vyxodu, ale nixto ne može zaperečuvaty, ščo naščadky c'oho dosvidu vse šče sered nas s'ohodni. I ščob krašče vykorystaty ce isnuvannja, Boh viddav cej narod nacysts'kij nenavysti pid čas Druhoji svitovoji vijny. Uvaha ljudstva bula sprjamovana na tyx, xto vyžyv i v 1948 roci otrymav pereselennja na zemlju svojeji davn'oji bat'kivščyny, vtračenoji z 70-x rokov. Boh lyše dozvolyv, ščob na jixni holovy vpaly slova jixnix bat'kiv, jaki skazaly ryms'komu namisnyku Pontiju Pilatu pro Isusa, ščob otrymaty joho smert', cytuju: «Joho krov na nas i na našyx ditjax». Boh počuv jix doskonal'no. Ale xrystyjany vsix konfesij hanebno proihnoruvaly cej božestvennyj urok, i možna zrozumity čomu, oskil'ky vsi vony rozdiljajut' jixnje prokljattja. Jevreji vidkynuly Mesiju, ale xrystyjany znevažaly joho zakony. Tomu Božyj zasud obox je cilkom vypravadanym.

Dan 9:16 Hospody, z velykoji mylosti Tvojeji nexaj vidvernet'sja hniv Tvij ta ljut' Tvoja vid mista Tvocho Jerusalymu, vid svjatoji hory Tvojeji, bo čerez hrixy naši ta provyny bat'kiv našyx Jerusalym ta narod Tvij staly han'boju dlja vsix, xto navkolo nas.

16a – Danyjil tut rozhljadaje arhument, jakyj Mojsej predstavv Bohovi: ščo skažut' ljudi, jaki stanut' svidkamy pokarannja joho narodu? Boh znaje pro problemu, oskil'ky Vin sam zajavljae pro judejiv ustamy Pavla v Rym. 2:24: Bo Im'ja Bože znevažajet'sja sered jazyčnykiv čerez tebe, jak napysano . Vin natjakaje na tekst Jez. 16:27: I os', Ja prostjahnuv Svoju ruku na tebe, Ja zmenšyv častku, jaku Ja pryznačyv tobi, Ja viddav tebe na volju tvojix vorohiv, dočok fylstymljan, jaki zasoromylysja tvojeji zločynnoji povedinky . U svojemu spivčutti Danyjil šče maje bahato čoho navčytysja pro sud, jakyj Boh prynese joho mistu Jerusalymu. Ale koly vin kaže: « Jerusalym i tvij narod – han'ba dlja vsix, xto nas otočuje », vin ne pomyljajet'sja, bo jakby pokarannja Izrajilju vyklykalo v jazyčnykiv ciljuščyj strax i bažannja služyty c'omu istynnomu Bohovi, pokarannja malo b spravžnij interes. Ale cej sumnyj dosvid prynis malo plodiv, ščopravda, ne neznačne, oskil'ky same jomu my zavdjačujemo navernennjam carja Navuxodonosora ta carja Darija Midijs'koho.

Dan 9:17 A teper, Bože naš, počuj molytvu ta blahannja Svocho raba, i nexaj oblyččja Tvoje zasjaje nad svjatyneju Tvojeju, ščo spustošena rady Hospoda.

17a – Te, čoho prosyt' Danyjil, bude dano, ale ne tomu, ščo Boh ljubyt' joho, a prosto tomu, ščo ce povernennja do Izrajilju ta vidbudova xramu je častynoju joho planu. Odnak Danyjil ne znaje, ščo xram, jakyj spravdi bude vidbudovano, bude znovu zrujnovanyj rymljanamy u 70 roci. Os' čomu informacija, jaku vin otrymaje v c'omu 9-mu rozdili, pozbavyt' joho toho samoho jevrejs'koho značennja, jake vin dosi nadaje kam'janomu xramu, zbudovanomu v Jerusalymy; xram ploti Xrystovoji nezabarom zrobyt' joho marnym, i z cijej pryčyny vin bude znovu zrujnovanyj u 70 roci ryms'kymy vijs'kamy.

Dan 9:18 Naxyly, Bože mij, uxo Svoje ta j počuj! Vidkryj Svoji oči ta pobač naši rujiny ta misto, ščo klyčtet'sja Tvojim imenom! Bo my molymosja do Tebe ne za našu pravednist', a za Tvoje velyke myloserdja.

18a – Ce pravda, ščo Boh obrav Jerusalym, ščob zrobyty joho miscem, osvjačenyj svojeju slavnoju prysutnistju. Ale ce misce svjate lyše todi, koly tam je Boh, a z 586 roku ce vže ne tak. I, navpaky, rujiny Jerusalymu ta joho xramu svidčyly pro neuperedženist' joho spravedyvosti. Cej urok buv

neobxidnym dlja toho, ščob ljudy spryjmalj istynnoho Boha jak žyvu istotu, jaka bačyt', sudyt' i reahuje, na vidminu vid idolopoklonnyč'kyx jazyčnyč'kyx božestv, jaki majut' stosunky lyše zi zlymy anhelamy taboru dyjavola. Virna ljudyna služyt' Bohovi, ale nevirna ljudyna vykorystovuje Boha, ščob nadaty sobi relihijnu lehitymnist' pered tymy, xto jiji otočuje. Spivčuttja Boha, do jakoho zvertajet'sja Danyjil, je real'nym, i vin nezabarom nadast' najprekrasnišyj dokaz č'oho v Isusi Xrysti.

Dan 9:19 Počuj, Hospody, prosty, Hospody, uvažaj, Hospody, včyny j ne zvolikaj zarady Sebe, Bože mij, bo Tvoje im'ja klyčet'sja nad Tvojim mistom ta nad Tvojim narodom.

19a – Poxylj vik Danyjila vypravdovuje joho napolehlyvist', oskil'ky, jak i Mojsej, joho najdorožče osobyste bažannja – maty zmožu perežyty ce povernennja do svojeji «svjatoji» zemli. Vin xoče staty svidkom voskresinnja svjatoho xramu, jakyj znovu prynese slavu Bohovi ta Izrajilju.

Dan 9:20 Koly ja šče hovoryv, molyvsja ta spoviduvav hrix svij ta hrix narodu moho Izrajilja, ta molyvsja do Hospoda, Boha moho, za svjatu horu Boha moho,

20a – Ne dyvno, ščo Boh ljubyt' Danyjila; vin je vzircem smyrennja, jake tišyt' Joho ta vidpovidaje kryteriju svjatosti, jakoho Vin vymahaje. Kožna ljudyna sxyl'na do pomylok, pky žyve v tili z ploti, i Danyjil ne je vynjatkom. Vin spoviduje svoji hrixy, usvidomljučy svoju krajnju slabkist', jak i vsi my. Ale joho osobysta duxovna jakist' ne može pokryty hrix narodu, bo vin lyše ljudyna, sam nedoskonalyj. Rišennja pryjde vid Boha v Isusi Xrysti.

Dan 9:21 Koly ja šče molyvsja, muž Havryjil, jakoho ja bačyv raniše u vydinni, švydko pidletiv do mene pid čas večirn'oji žertvy.

21a – Čas, obranyj Bohom dlja vizytu Havryjila, – ce čas večirn'oji žertvy, tobto čas postijnogo žertvoprynesennja jahnjaty, jake prorokuje večir i ranok pro majbutnje dobrovil'ne prynesennja doskonalo svjatoho ta nevyynnoho tila Isusa Xrysta. Vin pomre rozp'jatym, ščob spokutuvaty hrixy svojix jedynyx obranciv, jaki skladajut' joho jedynyj spravžnij narod. Takym čynom, vstanovljujet'sja zv'jazok z odkrovennjam, jake bude dano nyžče Danyjilu.

Kineč' molytvy: Boža vidpovid'

Dan 9:22 I vin navčav mene, i rozmovljav zo mnoju, i skazav meni: Danyjile, teper Ja pryjšov, ščob navčyty tebe.

22a – Vyras «vidkryj svij rozum» označaje, ščo do toho času rozum buv zakrytyj. Anhel hovoryt' pro temu Božoho rjativnoho planu, jaka bula pryxovana do momentu joho zustriči z prorokom, obranym Bohom.

Dan 9:23 I koly ty počav molytysja, slovo projšlo, i ja pryjšov spovistyty tobi, bo ty uljublenyj. Zverny uvahu na slovo ta zrozumij vydinnja.

23a – Koly ty počav molytysja, slovo vyjšlo

Boh nebesnyj orhanizuvav use, moment zustriči v hodynu vičnoho, i anhel Havryjil poznačaje Xrysta «Slovom», jak ce zrobyt' Ivan na počatku svojeji Jevanheliji: slovo stalo plottju. Anhel pryxodyt', ščob spovistyty jomu «Slovo», ščo označaje, ščo vin pryxodyt', ščob spovistyty jomu pro

pryxid Xrysta, prorokovanoho z časiv Mojseja, zhidno z Povtorennjam Zakonu 18:15-19: Hospod', Boh tvij, pidnime tobi Proroka z-pomiž tebe, z-pomiž brativ tvojih, jak mene; ty budeš sluxatysja Joho! Vin vidpovidatyme na proxannja tvoje, jake ty zvernuvsja do Hospoda, Boha tvoho, na Xoryvi, v den' zboriv, koly ty skazav: Nexaj ja ne čuju holosu Hospoda, Boha moho, i ne baču bil'she c'oho velykoho vohnju, ščob meni ne pomerty. Hospod' skazav meni: Dobre te, ščo vony skazaly. Ja pidnimu jim z-pomiž brativ jixnix. Prorok, jak ty, vkladu slova Moji v usta johu, i vin hovorytyme jim use, ščo Ja nakažu jomu. A xto ne sluxatymet'sja sliv Mojix, ščo vin hovorytyme Mojim Im'jam, toho Ja vymahatymu vid n'oho. A prorok, jakyj navažyt'sja hovoryty Mojim Im'jam slovo, jakoho Ja ne nakazav jomu hovoryty, abo jakyj hovorytyme imenem inšyx bohiv, toho proroka konče bude vbyto.

Cej tekst je fundamental'nym dlja rozuminnja provyny jevreviv u jixn'omu vidkydanni Mesiji Isusa, oskil'ky vin vidpovidav usim prorokovanim kryterijam dlja svoho pryšestja. Vzjatyj z-pomiž ljudej i peredavač božestvennoho slova, Isus vidpovidav c'omu opysu, a čudes, jaki vin čynyv, svidčyly pro božestvennu diju.

23b – bo ty koxanyj/koxana

Čomu Boh ljubyt' Danyjila? Prosto tomu, ščo Danyjil ljubyt' johu. Ljubov – ce pryčyna, čomu Boh stvoryv žyttja vil'nyx stvorin' do sebe. Same johu potreba v ljubovi vypravdala duže vysoku cinu, jaku jomu dovedet'sja zaplatyty, ščob otrymaty jiji vid dejakyx svojix zemnyx ljuds'kyx stvorin'. I cinoju johu smerti, jaku jomu dovedet'sja zaplatyty, ti, koho vin obere, stanut' johu suputnykamy naviky.

23v – Bud' uvažnyj do slova i zrozumij vydinnja!

Jake ž ce slovo: slovo anhela čy božestvenne «Slovo», pryxovane u Xrysti? Bezperečno, ščo oby dva možlyvi ta dopovnjut' odne odnoho, oskil'ky vydinnja stosuvatymet'sja «Slova», jake pryjde u ploti v Isusi Xrysti. Tomu rozuminnja poslannja maje peršorjadne značennja.

Prorocstvo pro 70 tyžniv

Dan 9:24 Simdesjat tyžniv vyznačeno dlja tvoho narodu ta dlja tvoho svjatoho mista, ščob zaveršyty provynu, ščob poklasy kraj hrixam, ščob očystyty bezzakonnja, ščob vstanovyty vičnu pravdu, ščob zapečataty vydinnja ta prorocstvo, i ščob pomazaty Svjateje Svjatyx.

24a - Simdesjat tyžniv vidrizano vid tvoho narodu ta vid tvoho svjatoho mista

Jevrejs'ke dijeslovo «hatac» u peršomu značenni označaje rizaty abo narizaty; i lyše v perenosnomu značenni «vyznačaty abo fiksuvaty». Ja zberihaju perše značennja, tomu ščo vono nadaje značennja cij diji Avraama, jaka konkretyzuje johu sojuz z Bohom čerez žertvu, u But. 15:10: Avram uzjav usix cyx tvaryn, rozrubav jix navpil i poklav kožen šmatok navproty inšoho; ale ptaxiv vin ne rozdilyv. Cej obrjad iljustruvav sojuz, ukladenyj miž Bohom ta Joho sluhuju. Os' čomu ce dijeslovo «rizaty» nabude svoho povnoho značennja u «sojuzi, ukladenomu z bahat'ma na odyň tyžden'» u virši 27. Ci «bahato» – ce nacional'ni jevreji, dlja čyjeji korysti koryst' viry v rozp'jatoho Xrysta predstavlena vperše. Druha cikava rysa c'oho dijeslova «rizaty» poljahaje v tomu, ščo 70 tyžniv rokiv c'oho 9-ho rozdilu vidrizani «2300 večora-ranku» Dan. 8:14. I z cijej xronolohiji vyplivaje urok, jakyj

stavýt' xrystjans'ku viru vyšče za judejs'ku viru. Takym čynom, Boh navčaje nas, ščo v Isusi Xrysti Vin viddaje Svoje žyttja, ščob zaproponuvaty joho jak vykup za kožnoho virujučoho, hidnoho Joho spasinnja v us'omu ljudstvi. Tomu Staryj zapovit mav znyknuty, koly Isus prolyv svoju krov, ščob rozirvaty svij novyj zapovit z obranymy vsijeji zemli.

Knyha Danyjila maje na meti navčyty nas c'omu vselens'komu spasinnju, predstavljajučy nam navernennja cariv, sučasnykiv Danyjila: Navuxodonosora, Darija Midjanyna ta Kira Pers'koho.

Ce poslannja je uročystym poperedžennjam, jake zahrožuje jevrejs'komu narodovi ta jixn'omu svjatomu mistu Jerusalymu, jakomu dajet'sja period u 70 tyžniv. Tut znovu ž taky, u Jezek. 4:5-6 odynden' poznačeno jak rik; tryvalist' stanovyť zahalom 490 rokov. Danyjilu, mabut', važko zrozumity značennja zahrozy joho mistu, jake vže ležyt' u rujinax.

24b – poklasty kraj provynam i poklasty kraj hrixam

Ujavit' sobi, ščo vidbuvajet'sja v holovi Danyjila, koly vin čuje ce, ščojno zvernuvšys' do Boha v molytvi, ščob otrymaty proščennja za svoji hrixy ta hrixy svoho narodu. Vin švydko zrozumije, pro ščo jdet'sja. Ale my sami dobre rozumijemo vyslovlenu božestvennu vymohu. Boh xoče otrymaty vid svojix obranciv, ščob Vin spas jix, ščob vony bil'se ne hrišyly, ščob vony poklaly kraj svojim porušennjam Joho zakoniv, takym čynom poklavšy kraj hrixam vidpovidno do toho, ščo napyše apostol Ivan u 1 Ivana 3:4: Kožen, xto hrišyt', perestupaje zakon, a hrix je perestup zakonu. Cja meta zvernena do ljudej, jaki povynni borotysja zi svojeju zloju pryrodoju, ščob bil'se ne hrišyty.

24c – ščob spokutuvaty bezzakonnja ta zdijsnyty vičnu pravednist'

Dlja jevreja Danyjila ce poslannja vyklykaje v pam'jati obrjad «Dnja Spokuty», ščoričnoho svjata, ščo svjatkuje znjattja hrixiv čerez žertvoprynesennja kozla. Cej typovyj symvol hrixa predstavljav Hreciju v Dan. 8, i joho prysutnist' rozmiščuvala prorocstvo v duxovnij atmosferi c'oho «Dnja Spokuty». Ale jak smert' kozla može znjaty hrixy, jakščo smert' inšyx tvaryn, prynesenyx u žertvu protjahom roku, ne zmohla jix usunuty? Vidpovid' na cju dylemu dajet'sja v Jevr. 10:3-7: Ale v cyx žertvax rik u rik pam'jat' pro hrixy; bo nemožlyvo, ščob krov bykiv ta kozliv znjala hrixy. Tomu Xrystos, pryxodjačy u svit, skazav: Žertvy ta prynosu Ty ne sxotiv, ale tilo Meni pryhotuvav; cilopalennja ta žertvy za hrix Ty ne znajšov upodobannja. Todi Ja skazav: Os' idu (u knyzi napysano pro Mene), ščob zrobyty, O Bože, tvoja volja. Pojasnennja, dani apostolom Pavlom, duže čitki ta lohični. Z c'oho vyplvyaje, ščo Boh zaljšyv dlja sebe, v Isusi Xrysti, dilo spokutuvannja hrixiv, pro jaki anhel Havryjil spovistyv Danyjilu. Ale de buv Isus Xrystos u c'omu obrjadi «dnja spokuty»? Joho doskonala osobysta nevynnist', jaka symvolično zrobyla joho paschal'nym ahncem Božym, jakyj bere na sebe hrixy svitu, vzjav na sebe hrixy svojix obranciv, symvolizovanyx kozlom obrjadu spokuty. Ahnec' buv sxovanyj kozlom, ščob jahnja pomerlo za kozla, jakoho vin vzjav na sebe. Pryjnjavšy svoju smert' na xresti, ščob spokutuvaty hrixy svojix obranciv, hrixy, jaki vin vzjav na sebe, u Xrysti Boh dav jim najprekrasnišy dokaz svojeji ljubovi do nyx.

24d - i prynese vičnu spravedlyvist'

Ce ščaslyvyj naslidok smerti Spasytelja Mesiji. Cja pravednist', jaku ljudyna, počynajučy z Adama, ne mohla stvoryty, zaraxovujet'sja obranym, ščob čerez jixnju viru v cej projav božestvennoj ljubovi, čystoju blahodattju, jim spočatku zaraxovovalasja doskonala pravednist' Isusa Xrysta, doky borot'ba viry ne peremože hrix. A koly vona povnistju znykaje, kažut', ščo pravednist' Xrysta

zaraxovujet'sja. Učen' staje podibnym do svoho Včytelja. Same na cyx doktrynal'nyx osnovax bula pobudovana vira apostoliv Isusa. Perš niž čas i temni syly zminyly jix, rozšyryvšy takym čynom vuz'kyj šljax, jakomu navčav Isus Xrystos. Cja pravednist' bude vičnoju lyše dlja virnyx obranyx, tyx, xto čuje ta vidpovidaje sluxnjanistju spravedlyvym vymoham Boha.

24-ho – zapečataty vydinnja ta proroka

Tobto, ščob vydinnja zbulosja z pojavuju prohološenoho proroka. Dijeslovo «zapečataty» natjakaje na pečatku Boha, jaka takym čynom nadaje prorocstvu ta proroku, jakyj predstavyt' sebe, avtorytet ta povnu j nezaperečnu božestvennu lehitymnist'. Robota, jaka bude vykonana, zapečatana joho božestvennoju cars'koju pečatkoju. Symvolične čyso cijejji pečatky — «sim: 7». Vono takož poznačaje povnotu, jaka karakteryzuje pryrodu Boha-tvorca ta joho Duxa. V osnovi c'oho vyboru ležyt' budivnyctvo joho projektu protjahom semy tysjač rokiv, tomu vin rozdilyv čas na tyžni po sim dniv, jak i sim tysjač rokiv. Prorocstvo pro 70 tyžniv, takym čynom, nadaje čyслу (7) rol' pečatky žyvoho Boha v Odkr. 7. Nastupni virši pidtverdjat' važlyvist' c'oho čysla «7».

24f- i pomazaty Svjate Svjatyx

Ce pomazannja Svjatoho Duxa, jake Isus otrymaje pid čas svoho xreščennja. Ale ne pomyljajmosja, holub, jakyj spustyvsja na n'oho z neba, mav lyše odnu metu – perekonaty Ivana, ščo Isus spravdi je ohološenym Mesijeju; nebo bulo svidkom c'oho. Na zemli Isus zavždy buv Xrystom, i u formi vybranyx zapytan', postavlennyx svjaščenykam, joho včennja v synahozu u vici 12 rokiv je dokazom c'oho. Dlja joho narodu, sered jakoho vin narodyvsja ta vyris, joho oficijna misija mala rozpočatysja z joho xreščennja voseny 26 roku, a vin mav viddaty svoje žyttja navesni 30 roku. Tytul Svjataja Svjatyx hidno poznačaje joho, oskil'ky vin u plots'kij podobi vtiljuje žyvoho Boha, jakyj žaxav jevrejiv za časiv Mojseja. Ale žyve Svjataja Svjatyx malo na zemli material'nyj symvol: najsvjatiše misce abo svjatylyšče Jerusalyms'koho xramu. Ce buv symvol neba, toho vymiru, nedostupnoho dlja ljudstva, de perebuvajut' Boh ta joho anhely. Boh, jak Suddja, buv miscem božestvennoho sudu ta miscem svoho prestolu, čekav krovi Xrysta, ščob zatverdyty proščennja hrixiv obranyx protjahom 6 tysjačolit', vidvedenyx dlja c'oho vidboru. Smert' Isusa takym čynom zaveršyla ostatočne «svjato spokuty». Proščennja bulo otrymano, i vsi davni žertvy, sxvaleni Bohom, buly zatverdženi. Pomazannja Svjataja Svjatyx vidbuvalosja v Den' Spokuty šljaxom okroplennja krov'ju zarizanoho kozla prestola myloserdja, žertovnyka, rozmiščenoho nad kovčehom, ščo mistyv porušení Boži zapovidi. Dlja cijejji diji, raz na rik, pervosvjaščenyk buv upovnovaženyj vxodyty za zavisu rozdilennja do Svjatoho Svjatyx. Takym čynom, pislja svoho voskresinnja Isus prynis na nebo spokutu svojejji krovi, ščob otrymaty panuvannja, pravo spasaty svojix obranciv čerez zaraxuvannja svojejji pravednosti ta pravo zasudžuvaty nerozkajanyx hrišnykiv, vključajučy zlyx anheliv ta jixn'oho lidera Satanu, dyjavola. Svjataja Svjatyx, ščo takož poznačaje nebo, krov, prolytu Isusom na zemli, dozvolyt' jomu v Myxajili vyhnaty dyjavola ta joho demoniv z nebes, ščo ob'javljajet'sja v Ob'javlenni 12:9. Takym čynom, pomylkoju judejs'kyx relihijnyx dijačiv bulo nerozuminnja proročoho karakteru ščoričnoho «dnja spokuty». Vony pomylkovo vvažaly, ščo krov tvaryny, zaproponovana v c'omu svjati, može pidtverdyty značennja inšoji tvaryny, prolytoji protjahom roku. Ljudyna, stvorena za obrazom Božym; tvaryna, stvorena zemnym žyttjam, jak my možemo vypravdaty rivnist' cinnosti dlja dvox vydiv?

Budučy Bohom, Isus Xrystos Sam buv jelejem pomazannja, jak Svjatyj Dux, i, vohnosjačys' na nebo, Vin prynosyt' iz Soboju pomazannja Svoho lehitymnoho stanovyšča, zaroblenoho na zemli.

Ključ do rozraxunkiv

Dan 9:25 Tož znaj i rozumij: vid času, koly bulo dano nakaz buduvaty Jerusaly, do Pomazancja, Knjazja, bude sim tyžniv i šistdesjat dva tyžni: vulyci ta rovy budut' zbudovani, ale v nebezpečni časy.

25a — Tož znaj ce ta zrozumij!

Anhel maje raciju, zvertajučy uvahu Danyjila, bo vin maje spravu z danymy, jaki vymahajut' velykoji duxovnoji ta intelektual'noji zoseredženosti; adže dovedet'sja robyty rozraxunky.

25b — Vid toho času, jak bulo prohološeno, ščo Jerusaly bude vidbudovano, do pryxodu Pomazancja, Voždja

Cja častyna virša sama po sobi maje peršorjadne značennja, oskil'ky vona pidsumovuje metu vydinnja. Boh daje svojemu narodovi, jakyj čekaje na svoho Mesiju, zasoby, ščob diznatysja, v jakomu roci vin z'javyt'sja pered nymy. I cej moment, koly slovo spovistylo pro te, ščo Jerusaly bude vidbudovano, maje buty vyznačenyj vidpovidno do tryvalosti prorokovanyx 490 rokiv. Ščodo c'oho ukazu pro vidbudovu, u knyzi Ezdry my znaxodymo try možlyvi ukazy, poslidovno vporjadkovani tr'oma pers'kymy carjamy: Kirom, Darijem ta Artakserksom. Vyjavljajet'sja, ščo ukaz, vstanovlenyj ostannim u 458 roci, dozvoljaje zaveršyty 490 rokiv u 26 roci našoji ery. Tomu same cej ukaz Artakserksa slid zberehty, vraxovujučy poru roku, v jaku vin buv napysanyj: vesna, zhidno z Ezdry 7:9: vin vyjšov z Vavylona peršoho dnja peršoho misjacija i prybuv do Jerusaly peršoho dnja p'jatoho misjacija, bo dobra ruka joho Boha bula na n'omu. Rik cars'koho ukazu vказano v Ezdry 7:7: I bahato z syniv Izrajilevyx, svjaščenykiv i levytiv, spivakiv, prydvornyx i netinejiv, takož prybuly do Jerusaly s'omoho roku carja Artakserksa.

Oskil'ky vidpravlennja dekretu pryhadaje na vesnu, Dux Svjatyj u svojemu prorocctvi zoseredžujet'sja na vesnjanij Passi, koly Isus Xrystos pomer rozp'jatym. Rozraxunky pryvedut' nas do cijej mety.

25c — je sim tyžniv i šistdesjat dva tyžni, plošči ta rovy budut' vidnovleni, ale u skrutni časy.

Na počatku my majemo 70 tyžniv. Anhel zhaduje 69 tyžniv, tobtu; 7 + 62. Perši 7 tyžniv vedut' do času vidnovlennja Jerusaly ta xramu u važki časy, oskil'ky jevreji pracjujut' pid postijnymy trudnoščamy arabiv, jaki pryjšly oselytysja na terytoriji, zvil'nenij vid jixn'oji deportaciji. Cej virš z Neemiji 4:17 dobre opysuje sytuaciju: Ti, xto buduvav stinu, i ti, xto nosyv čy navantažuvav tjahari, pracjuvaly odnijeju rukoju, a v inšij trymaly zbroju. Ce detal', jaka utočnjujet'sja, ale holovne znaxodyt'sja u 70-mu tyžni vidliku.

70- j tyžden'

Dan 9:26 A po šistdesjaty dvox tyžnjax pomazaneč' bude znyščenyj, i ne bude v n'oho nastupnyka. A narod knjazja, ščo pryjde, zrujnuje misto ta svjatynju, i kineč' joho bude, nemov vid potopu. I vyznačeno, ščo spustošennja tryvatyme až do kincja vijny.

26a — Pislja šistdesjaty dvox tyžniv Pomazaneč' bude vidrizanyj

Cym 62 tyžnjam peredujuť 7 tyžniv , a ce označaje, ščo spravžnje poslannja poljahaje v tomu, ščo «pislja 69 tyžniv» pomazanec' bude znyščenij , ale ne prosto bud'-jakyj pomazanec', toj, pro koho takym čynom prohološeno, vtiljuje same božestvenne pomazannja. Vykorystovujučy formulu « odyň pomazanec' », Boh hotuje jevrejs'kyj narod do zustriči z ljudynuju zvyčajnoji zovnišnosti, dalekoju vid božestvennyx obmežen'. Vidpovidno do svojeji prytičci pro vynohradariv, Syn Ljuds'kyj, syn Hospodarja vynohradnyka, z'javljajet'sja pered vynohradarjamy pislja toho, jak poslav svojix poslanciv, jaki pereduvaly jomu i z jakymy vony pohano povodylysja. Z ljuds'koji točky zoru, Isus je lyše pomazancem , jakyj z'javljajet'sja pislja inšyx pomazanciv.

Anhel skazav « pislja » zahal'noji tryvalosti 69 tyžniv, vказujučy takym čynom na 70-j . Takym čynom, krok za krokom, dani anhela sprjamovujuť nas do vesnjanoji Pasxy 30-ho roku, jaka vidbudet'sja poseredyni c'oho 70-ho tyžnja dniv-rokiv.

26b — i v n'oho ne bude nastupnyka

Cej pereklad je šče bil's nezakonnym, oskil'ky joho avtor, L.Sehond, utočnjuje na poljax, ščo doslivnyj pereklad takyj: nikoho dlja n'oho . I dlja mene doslivnyj pereklad ideal'no pidxodyť , bo vin hovoryť pro te, ščo naspravdi vidbulosja pid čas joho rozp'jattja. Biblija svidčyť pro ce: sami apostoly perestaly viryty, ščo Isus buv očikuvanyj Mesijeju, bo, jak i rešta jevrejs'koho narodu, vony čakaly na vojovnyčoho mesiju, jakyj vyžene rymljan z krajiny.

26c — Ljudy voždja, jakyj pryjde, zrujnujuť misto ta svjatylyšče, svjatyjnju.

Ce je Božuju vidpoviddju na sposterežuvane jevrejs'ke nacional'ne nedovir'ja: nikoho dlja n'oho . Znevaha proty Boha bude ostatočno oplaćena rujnuvannjam Jerusalyumu ta joho fal'syvoju svjativstju ; bo z 30-ho roku na jevrejs'kij zemli bil'se nemaje svjatosti ; svjatylyšča bil'se nemaje. Dlja c'oho včynku Boh vykorystav rymljan, tyx, čerez koho jevrejs'ki religijni lidery rozp'jali Mesiju, ne navažujučys' i ne majučy zmohy zrobyty ce sami, todi jak vony znaly bez nyx, jak pobyty kaminnjam dyjakona Stefana «try roky i šist' misjaciv» potomu.

26d- i joho kinec' pryjde, jak potop

Otže, u 70 roci, pislja kil'kox rokov ryms'koji oblohy, Jerusalyum potrapyv do jixnix ruk, i, spovneni rujnivnoji nenavysti, natxnenni božestvennym zapalom, vony šaleno rujnuvaly, jak i bulo ohološeno, misto ta svjativst' , jakoji vže ne bulo, až poky ne zalyšylosja žodnoho kamenja na kameni, jak Isus spovistyv pered svojeju smertju v Matvija 24:2: A Vin skazav jim: Čy bačyte vy vse ce? Popravdi kažu vam: Ne zalyšyť'sja tut žodnoho kamenja na kameni, jakyj ne bude zrujnovanyj .

26-ho čysla – vyrišeno, ščo spustošennja tryvatyme do kincja vijny

U Jevanheliji vid Matvija 24:6 Isus skazav: « Vy počujete pro vijny ta vojenni čutky, ale ne ljakajtesja, bo musyť ce statysja. Ale ce šče ne kinec'». Pislja Ryms'koji imperiji vijny tryvaly protjahom dvox tysjač rokov xrystyjans'koji ery, i dovhyj period myru, jakym my nasolodžujemosja z kincja Druhoji svitovoji vijny, je vynjatkovym, ale zaprohramovanyj Bohom. Takym čynom, ljudstvo može davaty plody svoho zbočennja do samoho kincja svojix fantazij, perš niž zaplatyty smertel'nu cinu.

Odnak, hovoračy pro rymljan, ne možna zabuvaty, ščo jixnje paps'ke nastupnyctvo prodovžyt' spravy jazyčnyč'koho « rujnivnyka čy spustošuvača » i tryvatyme do kincja vijny, rozpočatoji proty obranciv Xrysta Boha.

Dan 9:27 I Vin utverdyt' zapovita z bahat'ma na odyň tyžden' , a poseredyni tyžnja Vin prypynyt' žertvu ta žertvu, i na kryli budut' hydoty spustošennja ta cilkovyta znyščennja, i vono bude zrujnovane, zhidno z tym, ščo vyznačeno, na spustošenij zemli .

27a — Vin uklade micnyj sojuz z bahat'ma na tyžden'.

Dux prorokuje vstanovlennja novoho zapovitu ; vin je tverdym , bo staje osnovuju spasinnja, ščo proponujet'sja do kincja svitu. Pid terminom «bahato» Boh vyznačaje jevrejs'kyx hromadjan, svojix apostoliv ta svojix peršyx jevrejs'kyx učniv, jaki ukladut' joho zapovit protjahom ostannix semy rokiv periodu, danoho jevrejs'komu narodu, ščob oficijno pryjnjaty abo vidkynuty rozp'jatoho Mesiju. Same cej zapovit «ukladeno » u virši 24 miž Bohom ta rozkajanyj jevrejs'kymy hrišnykamy. Voseny 33 roku kinec' c'oho ostann'oho tyžnja bude poznačenyj inšym nespravedlyvym i ohydnyj včynkom – pobytjam kaminnjam Stefana, novoho dyjakona. Joho jedynym provynuju bulo te, ščo vin skazav jevream istyny, jaki vony ne mohly čuty, todi jak Isus vkladav svoji slova v joho usta. Pobačyvšy, jak ubyvajut' poslidovnyka joho spravy, Isus zafiksuvav oficijne nacional'ne vidkydannja joho zastupnyctva. Z oseni 33 roku našoji ery jevrejs'ki povstanci pidžyvljuvaly rym's'kyj hny, jakyj masovo vylyvsja v Jerusalym u 70 roci našoji ery.

27b — a v seredyni tyžnja vin prypynyt' žertvu ta prynošennja.

moment seredyny tyžnja – ce vesna 30-ho roku, na jaku sprjamovane prococtvo pro 70 tyžniv. Ce moment, koly zdijsnjujut'sja vsi diji, zhadani u virši 24: kinec' hrixa, joho spokuta, pryxid proroka, jakyj vykonuje vydinnja, vstanovljujučy svoju vičnu spravedlyvist', ta pomazannja voskresloho Xrysta, jakyj voznosyt'sja na nebo Peremožcem i Vsemohutnim . Spokutna smert' Mesiji tut zhadujet'sja v aspekti naslidku, jakyj vona prynosyt': ostatočne prypynennja žertvoprynošen' tvaryn i prynošen' , ščo prynosylsja vvečeri ta vranci v jevrejs'komu xrami, ale takož z ranku do večora za hrixy narodu. Smert' Isusa Xrysta robyt' zastarilymy symvoly tvaryn, jaki proobrazuvaly joho u Staromu Zaviti, i ce suttjeva zmina, spryčynena joho žertvoju. Rozryv zavisy xramu Bohom u moment smerti Isusa pidtverdžuje ostatočne prypynennja zemnyx relihijnyx obrjadiv, a rujnuvannja xramu v 70-mu roci pidkripljuje ce pidtverdžennja. U svoju čerhu, ščorični jevrejs'ki svjata, vsi proroči pro joho pryxid, maly znyknyty; ale ni v jakomu razi ne praktyka ščotyžnevoji suboty, jaka otrymuje svoje spravžnje značennja v cij smerti: vona prorokuje nebesnyj spokij s'omoho tysjačolittja, jakyj svojeju peremohuju Isus Xrystos zdobuvaje dlja Boha ta joho spravžnix obranciv, jakym vin zaraxovuje svoju doskonalu vičnu spravedlyvist', zhadanu u virši 24.

Počatok c'oho « tyžnja » dniv-rokiv prypadaje na osin' 26 roku z xreščennjam Isusa, jakoho oxrestyv Ivan Xrestytel'.

27c- I [budut'] na kryli hydoty spustošennja

Vybačte, ale cja častyna virša nepravyl'no perekladena v Novomu mižnarodnomu perekradi, oskil'ky jiji nepravyl'no vytlumačyly. Beručy do uvahy odkrovennja, dani v Apokalipsysi Ivana, ja predstavljaju svij pereklad jevrejs'koho tekstu, jakyj pidtverdžujut' inši perekłady. Vyras « na kryli », symvol nebesnoho karakteru ta panuvannja, natjakaje na relihijnu vidpovidal'nist', jaka

bezposredn' o sprjamovana na paps'kyj Rym, jakyj « pidnimajet'sja » v Dan. 8:10-11, ta joho piznišyx relihijnyx sojuznykiv. Orlyni kryla symvolizujut' najvyšče pidnesennja imperators'koho tytulu, napryklad, lev z orlynymy krylamy stosujet'sja carja Navuxodonosora, abo samoho Boha, jakyj nis na orlynix krylax svij jevrejs'kyj narod, jakyj vin vyzvolyv z jehypets'koho rabstva. Usi imperiji perejnaly cej symvol orla , vključajučy, u 1806 roci, Napoleona I , ščo bude pidtverdženo v Ob'javlenni 8:13, potim pruss'koho ta nimec'koho imperatoriv, ostannim z jakyx buv dyktator A. Hitler. Ale z toho času SŠA takož majut' c'oho impers'koho orla na amerykans'kij valjuti svojeji nacional'noji valjuty: dolara.

Zalyšyvyšy poperednju temu pozadu, Dux povertajet'sja, ščob vyrišuvaty svoho uljubljenoho voroha: Rym. Pislja zemnoji misiji Isusa Xrysta, cil'ovym aktorom merzot, jaki spryčynajut' ostatočne spustošennja zemli, spravdi je Rym, čyja jazyčnyc'ka impers'ka faza ščojo zrujnuvala Jerusalym u 70 roci u virši 26. I dija skojennja « merzot spustošennja » tryvatyme v časi do kincja svitu. Tomu ci merzoty, u množyni, po-perše, možna vidnesty do impers'koho Rymu, jakyj peresliduvatyme virnyx obranyx, stračujučy jix u vydovyščnyx «postanovočnyx» vystavax, ščob rozvažyty krovožerlyvyj rym's'kyj narod, ščo prypynyt'sja u 313 roci. Ale dali nastaje inša merzota, i vona poljahaje v tomu, ščob poklasy kraj praktyci s'omoho dnja suboty 7 bereznja 321 roku; cja dija znovu ž taky možna vidnesty do Rym's'koji imperiji ta jiji impers'koho lidera Kostjantyna I. Z nym Rym's'ka imperija potrapyla pid panuvannja vizantijs'kyx imperatoriv. U 538 roci, svojeju čerhoju, imperator Justynian I včynyv šče odnu hydotu , vstanovyvyšy paps'kyj režym Vihilija I na joho rym's'komu prestoli , i ce prodovžennja hydot do kincja svitu slid vidnesty do cijejji paps'koji fazy, jaku Boh zasudžuje z časiv Dan. 7. My pam'jatajemo, ščo nazva « malyj rih » poznačaje dvi dominujuči fazy Rymu v Dan. 7 ta Dan. 8. Boh bačyt' u cyx dvox poslidovnyx fazax lyše bezperervnist' tijeji ž merzennoji spravy.

Vyvčennja poperednix rozdiliv dozvoljlo nam vyznačyty rizni vydy merzot, jaki cej virš prypysuje jomu.

27d — i do povnoho znyščennja , i vono bude zrujnovane , [vidpovidno do] toho, ščo bulo vyznačeno, na spustošenij [zemli] .

" Vona bude zlamana " [zhidno z] tym, ščo bulo postanovleno «i ob'javleno v Dan. 7:9-10 ta Dan. 8:25: Čerez svoje procvitannja ta uspix svojix xytroščiv vin zahordyt'sja sercem svojim i znyščyt' bahat'ox, xto žyv myrno, i povstane proty knjazja knjaziv; ale vin bude zlamanyj bez zusyľ čyjejis' ruky.

Jevrejs'kyj tekst proponuje cju božestvennu dumku inakše, niž sučasni perekłady.

Cej njuans gruntujet'sja na Božomu plani pereklasty ljuds'ku provynu na planetu Zemlja, na jakij vony žyvut' ; čoho nas navčaje Ob'javlennja 20. Zauvažymo, ščo xybna xrystyjans'ka vira ihnoruje cej božestvennyj plan, jakyj poljahatyme u znyščenni ljudej z poverxni zemli pid čas slavnoho povernennja Xrysta. Ihnorujučy odkrovennja, dani v Ob'javlenni 20, vony marno čekajut' na vstanovlennja carstva Xrysta na zemli. Odnak tut i v Ob'javlenni 20 zaprogramovano povne znyščennja jiji poverxni. Slavne povernennja peremožnoho Xrysta u vsij joho božestvennosti poverne zemli jiji xaotyčnyj vyhljad počatku jiji istoriji, opysanoji v Buttja 1. Hihants'ki zemletrusy potrasut' jiji, i vona povernet'sja pid nazvoju bezodnja do svoho počatkovoho xaotyčnoho stanu « bezformna ta porožnja », «toxu va boxu». Žodna ljudyna ne zalyšyt'sja na nij žyvoju, ale vona bude v'jaznyceju dyjavola, izol'ovanoho na nij protjahom tysjači rokov do hodyny svojeji smerti.

Na c'omu etapi doslidžennja ja maju nadaty dodatkovu informaciju ščodo, po-perše, «70-ho tyžnja », jakyj ščojno vyvčavsja. Joho vykonannja v proročyx dnjax-rokax pojednujet'sja z bukval'nym vykonannjam. Zavgdaky svidčennjam jevrejs'koho kalendarja my znajemo konfihuraciju Velykodn'oho tyžnja 30 roku. Joho centrom bula sereda, peredden' vypadkovoji suboty, vypravdanoji jevrejs'koju Pasxoju, jaka toho roku pryypala na četver. Takym čynom, my možemo povnistju rekonstruovaty perebih cijejj Pasxy, pid čas jakoji pomer Isus. Zaareštovanyj u vivtorok uvečeri, sudženyj vnoči, Isus buv rozip'jatyj u seredu vrancu o 9:00. Vin pomer o 3:00. Do 6:00 večora Josyp Arymatejs'kyj poklav johu tilo v hrobnycju ta vidkotyv kamin', ščo zapečatuvav jiji. Mynula Velykodnja subota četverha. U p'jatnycju vrancu blahočestyvi žinky kupyly prjanoščiči, jaki vony pryhotuvaly protjahom dnja, ščob bal'zamuvaly tilo Isusa. U p'jatnycju vvečeri o 6:00 počynajet'sja ščotyžneva subota; odna nič, odynden' proxodyt' u vidpočynku, osvjačenomu Bohom. A v subotu vvečeri o 18:00 počynajet'sja peršyj den' svits'koho tyžnja. Nič mynaje, i z peršymy promenjamy svitanku žinky jdut' do hrobnyci, spodivajučys' znajty kohos', xto vidkotyt' kamin'. Vony znaxodjat' kamin' vidkočenyj, a hrobnycju vidkrytoju. Uvijšovy do hrobnyci, Marija Mahdalyna ta Marija, maty Isusa, bačat' anhela, ščo sydyt', jakyj povidomljaje jim, ščo Isus voskres. Anhel kaže jim pity i rozpovisty johu bratam, johu apostolam. Zatrymavšys' u sadu, Marija Mahdalyna bačyt' čolovika, odjahnenoho v bile, jakoho vona pryjmaje za sadivnyka; v obmin vona vpiznaje Isusa. I tut duže važlyva detal', jaka rujnuje duže pošyrene perekonannja, Isus kaže Mariji: « Ja šče ne zижšov do Otcja Moho ». Rozbijnyk na xresti ta sam Isus ne uvijšly do raju, Carstva Božoho, u sam den' jixn'oho rozp'jattja, oskil'ky čerez try cilyx dni Isus vse šče ne zижšov na nebo. Tož ja možu skazaty v im'ja Hospoda, nexaj ti, komu nema čoho skazaty vid N'oho, movčat'! Ščob odnogo dnja ne dovelosja terpity hluzuvannja čy sorom.

Po-druhe, varto skorystatysja datoju – 458, jaka spočatku znamenuje počatok 70 tyžniv dniv-rokiv, vstanovlenyx dlja jevrejs'koho narodu, jakomu Boh dav dva holovni rozpiznaval'ni znaky: subotu ta obrizannja ploti.

Zhidno z Rym. 11, naverneni jazyčnyky, jaki uvijšly v novyj zapovit, pryščeplyjut'sja do jevrejs'koho ta jevrejs'koho korenja ta stovbura. Ale osnovy novoho zapovitu je suto jevrejs'kymy, i Isus prahnuv vkazaty na ce v Ivana 4:22: Vy poklonjajetesja tomu, čoho ne znajete, a my poklonjajemosja tomu, čoho znajemo, bo spasinnja vid judejiv. S'ohodni ce poslannja nabuvaje žyvoji aktual'nosti, tomu ščo Isus zvertajet'sja do xybno navernenyx jazyčnykiv usix vikiv. Ščob krašče jix vtratyty, dyjavol pidštovxnuv jix nenvydity judejiv ta jixnij zapovit; ščo vidvernulo jix vid zapovidej Boha ta Joho svjatoji suboty. Tomu my povynni vypravyty cju pomylku ta podvyvtytsja na novyj zapovit z jevrejs'koju identyčnistju . Apostoly ta novonaverneni judejs'ki učni – ce ci « bahato », jaki ukladajut' micnyj sojuz z Isusom , u Dan. 9:27, ale jixnja osnova zalyšajet'sja jevrejs'koju, vony takož sturbovani počatkom periodu « 70 tyžniv », danyx Bohom jevrejs'komu narodu, ščob pryjnjaty abo vidkynuty standart novoho sojuzu, zasnovanyj na ljuds'kij krovi, dobrovil'no prolytij Isusom Xrystom. Vyxodjačy z cyx mirkuvan', data 458 staje počatkom «večora-ranku 2300» z Dan. 8:14.

Naprykinci c'oho dovho proročoho periodu, a same 2300 rokiv, try reči maly prypynytsja, zhidno z Dan. 8:13.

1- vične svjaščenstvo

- 2- rujnivnyj hrix
- 3- honinnja na svjatist' i armiju.

Vyznačeno try reči:

- 1- vične zemne svjaščćenstvo Papy Rym's'koho
- 2- peršyj den' vidpočynku perejmenovano na: nedilju.
- 3- Peresliduvannja svjatosti ta xrystyjans'kyx svjatyx, hromadjan Carstva Nebesnoho.

Ci zminy byly sprjamovani na:

- 1- Ščob vidnovyty Isusu Xrystu Joho svjate vične nebesne svjaščćenstvo.
- 2- Vidnovyty ves' božestvennyj zakon, vključajučy 7-j den' subotn'oho vidpočynku .
- 3- Ščob poklasy kraj peresliduvannjam xrystyjans'koji svjatosti ta svjatyx.

Zaproponovanyj rozraxunok dlja «2300 večir-ranok», počynajučy z daty -458, kinec' c'oho periodu zakinčujet'sja navezni 1843 roku: $2300 - 458 = 1842 + 1$. U c'omu rozraxunku my majemo 1842 cilyx roky, do jakyx my povynni dodaty +1, ščob poznačyty vesnu počatku 1843 roku, de zakinčujet'sja prorokovanyj «2300 večir-ranok». Cja data znamenuje počatok povernennja vtručannja Boha, jakyj takym čynom xoče zvil'nyty svojix spravžnix svjatyx vid relihijnoji brexni, uspadkovanoji vid paps'koho rymo-katolycyzmu protjahom 1260 rokiv. Takym čynom, vzjavšy na sebe iniciatyvu stvoryty duxovne vidrodžennja v SŠA, de protestanty znajšly prytulok, Dux nadyxnuv Vil'jama Millera zacikavytysja prorocctvom z Danyjila 8:14, i dvi poslidovni zaproponovani daty spovystryly pro povernennja Isusa Xrysta, perša na vesnu 1843 roku, druha na osin' 1844 roku. Dlja n'oho očyščćenja svjatylyšča označalo, ščo Isus povertajet'sja, ščob očystryty zemlju. Pislja dvox rozčaruvan' u peredbačeni daty Dux dav znak najnapolehlyvišym, jaki vzjaly učast' u dvox vyprobuvannjax viry. Nebesne vydinnja bulo otrymano vranci 23 žovtnja 1844 roku odnym zi svjatyx, jakyj peretynav polja. Nebo rozkrylosja nad scenoju, jaka pokazovala Isusa Xrysta jak Pervosvjaščćenyka, ščo služyt' u nebesnomu svjatylyšči. U vydinni vin perejšov zi svjatylyšča do svjatylyšča svjatyx. Takym čynom, pislja 1260 rokiv temrjav, Isus Xrystos vidnovyv kontakt zi svojimy virnymi, obranymy dvoma poslidovnymy vyprobuvannjamy.

- 1- Vidnovlennja vičnoho ... Same čerez ce vydinnja Boh oficijno povernuv sobi kontrol' nad svojim vičnym nebesnym svjaščćenstvom 23 žovtnja 1844 roku.
- 2- Povernennja suboty . Toho ž misjacija inšyj svjatyj počav dotrymuvatysja suboty s'omoho dnja pislja vizytu pani Rejčel Ouks, jaka dala jomu buklet zi svojeji cerkvy: «Baptysty s'omoho dnja». Z časom svjati, vidibrani za dopomohoju dvox vyprobuvan', ody za odnym takož pryjnaly subotu s'omoho dnja. Takym čynom, Boh poklav kraj rujnivnomu hrixu, vstanovlenomu jazyčnyc'kym Rymom, ale lehalizovanomu paps'kym Rymom pid nazvoju «nedilja».
- 3- Kinec' peresliduvan' . Tretja tema stosovalasja svjatosti ta xrystyjan, jakyx peresliduvaly protjahom 1260 rokiv. I znovu, u 1843 ta 1844 rokax, u vs'omu zaxidnomu sviti, sturbovanomu prorocctvom, zapanuvav relihijnyj myr. Ce stalosja tomu, ščo revoljucijna Francija svojeju hil'jotynuju

zmusyla zamovknuty tyx, xto vynnyj u skojenyx religijnyx zločynax. Takym čynom, pislja ostannix kryvavyx rokiv pokarannja religijnyx pereljubnykiv zhidno z Ob'javlennjam 2:22-23, naprykinci 1260 rokiv, ščo počalysja u 538 roci, dati, pov'jazanij zi skasuvannjam vičnoho stanu šljaxom vstanovlennja paps'koho režymu, tobto u 1798 roci, zapanuvav religijnij myr. A vstanovlena svoboda sovisti dozvolyla svjatym sluzhyty Bohovi za svojim vyborom ta znannjam, ščo Boh prymnožyt'. U 1843 roci svjatist' i vijs'ko svjatyx , ci hromadjany Carstva Nebesnoho, obrani Isusom Xrystom, bil'she ne pereslidujut'sja, jak prohološovalosja v prorocvi Danyjila 8:13-14.

Usi ci perežyvannja byly orhanizovani ta kerovani Vsemohutnim Bohom, jakyj u povnij nevydymosti keruje rozumamy ljudej, ščob vony vykonuvaly Joho zadumy, vsju Joho prohramu, až do kincja svitu, de zaveršyt'sja Joho vybir obranyx. Z us'oho c'oho vyplývaje, ščo ljudyna ne vyrišuje šanuvaty subotu ta jiji svitlo, ce Boh daje jij ci reči, jaki naležat' jij, jak znak Joho sxvalennja ta Joho spravžn'oji ljubovi do N'oho, jak navčajet'sja v Jezek. 20:12-20: I dav Ja jim Moji suboty, ščob vony byly znakom miž Mnoju ta nymy, ščob vony znaly, ščo Ja — Hospod', ščo osvjačuje jix... Osvjačujte Moji suboty, i nexaj vony budut' znakom miž Mnoju ta vamy, ščob vony znaly, ščo Ja — Hospod', Boh vaš . Bo Vin Toj, Xto šukaje Svojix zahublenyx ovec', bud'mo pevni, ščo žoden obranyj ne zahubyt'sja.

U Dan. 8, v unikal'nij vidpovidi, jaku Boh daje u virši 14 na zapytannja z virša 13, slovo « svjatist' » je cilkom dorečnym, oskil'ky svjatist' stosujet'sja vs'oho hlobal'no, ščo je Božuju vlasnistju, i ščo osoblyvo stosujet'sja Joho. Ce stosuvalosja Joho vičnoho nebesnoho svjaščenstva , Joho osvjačenoji suboty vid stvorennja svitu nastupnoho dnja pislja stvorennja Adama, i Joho svjatyx , Joho virnyx obranciv.

Dosvid, prorokovanyj u Danyjila 8:13-14, zdijsnyvsja miž 1843 rokom, datoju nabrannja čynnosti božestvennym ukazom, ta osinnju 1844 roku, oby dva gruntuvalysja na očikuvanni povernennja Isusa Xrysta v ci daty. Takož, vyxodjačy z ideji pryšestja Isusa Xrysta , sučasnyky c'oho dosvidu daly učasnykam, jaki sliduvaly cym očikuvannjam, nazvu «adventysty», vid latyns'koho «adventus», ščo same označaje «pryxid». My znajdemo cej «adventysts'kyj» dosvid u 12-mu rozdili cijeji knyhy Danyjila, de Dux pryjde, ščob pidkreslyty važlyvist' c'oho ostann'oho oficijno oformlenoho «sojuzu».

Danyjila 10

Dan 10:1 Tret'oho roku Kira, carja pers'koho, bulo Danyjilovi odkryto slovo, a im'ja jomu Valtasar. Ce slovo bulo pravdyve, i vono hovorylo pro velyke zlo. I vin posluchav slovo, i zrozumiv vydinnja.

1a - U tretij rik pravlinnja Kira, carja Persiji, slovo bulo ob'javleno Danyjilu, čyje im'ja bulo Valtasar Kir II pravyv z – 539 roku. Otže, data vydinnja – 536 rik.

1b — Ce slovo, jake je pravdyvym, spoviščaje pro velyke lyxo.

Cej termin, velyke lyxo, spoviščaje pro masovu rizanynu.

1v — Vin zvernuv uvahu na ce slovo i zrozumiv vydinnja.

Jakščo Danyjil zrozumiv značennja, to j my zrozumijemo joho.

Dan 10:2 U toj čas ja, Danyjil, try tyžni sumuvav.

Cej osobystyj plač , jakyj torknuvsja Danyjila, pidtverdžuje poxoronnij charakter rizanyny, jaka vidbudet'sja, koly zdijnsnyt'sja ohološene velyke lyxo.

Dan 10:3 Ja ne jiv žodnoji smačnoji jiži, i m'jaso, ani vyno ne vxodyly do mojix ust, i ja ne namaščuvavsja, až poky ne vypovnylosja try tyžni.

Cja pidhotovka Danyjila, jakyj prahne bil'shoji svjatosti, prorokuje dramatyčnu situaciju, pro jaku anhel prorokuvatyme v Dan. 11:30.

Dan 10:4 Dvadcat' četvertoho dnja peršoho misjacija ja buv nad velykoju ričkoju, ščo je Xiddekel'.

Xiddekel' nazyvajet'sja Tyhr. Ce rička , jaka napojuvala Mesopotamiju Jevfratom, ščo peretynala ta napojuvala xaldejs'ke misto Vavylon čerez pokaranu hordynju carja Navuxodonosora. Danyjil ne mih c'oho zrozumity, ale ce roz'jasnennja bulo pryznačene dlja mene. Tomu ščo lyše v 1991 roci ja povidomyv spravžni pojasnennja Danyjila 12, de rička Tyhr hratyme rol' « tyhra », jakyj pojidaje ljuds'ki duši. Vyprobuvannja viry zobražujet'sja jiji nebezpečnym perexodom. Til'ky obrani možut' peretnuty joho ta prodovžyty svoju podorož z Isusom Xrystom. Ce znovu ž taky obraz, skopijovanyj z peretynu Červonoho morja jevrejamy, nemožlyvoho ta smertel'noho perexodu dlja jehypets'kyx hrišnykiv. Ale toj, jakyj zhadujet'sja v Danyjili 12, obyraje ostann'oho obranoho «adventysta», misija jakoho tryvatyme do povernennja Xrysta. Ostanni z nyx perežyvut' ostannje velyke lyxo , joho krajnju formu, jaka vymahatyme vtručannja Xrysta u mohutn'omu ta slavnomu rjativnomu ta mstyvomu povernenni.

Perše lyxo, spoviščene Danyjilu, zhadujet'sja v Dan. 11:30. Vono stosujet'sja jevrejs'koho narodu davnyny, ale inše podibne lyxo bude spoviščene podibnym obrazom v Odkr. 1. Ce stanet'sja pislja Tret'oji svitovoji vijny, v jakij bude vbyto tretyna ljudstva . I cej konflikt predstavljenyj v Odkr. 9:13-21 symvolamy, ale vin rozkrytyj čitkoju movoju v cij knyzi Danyjila v kinci 11-ho rozdilu u viršax 40-45. Takym čynom, my poslidovno znajdemo v c'omu 11-mu rozdili velyke lyxo jevreviv, potim u Dan. 12:1 velyke lyxo, jake obere mišenjamy obranciv xrystyjanstva ta virnyx jevreviv ostann'oho času, jaki navernut'sja do Xrysta. Ce lyxo zhadujet'sja tam pid terminom «čas lyxa», i holovnoju mišennju bude praktyka suboty, osvjačenoji Bohom.

Porivnjannja dvox vydin' pro ohološeni lyxa

1- Do ditej Danyjilovoho narodu staroho zapovitu: Dan. 10:5-6.

2- Do ditej Danyjilovoho narodu novoho zapovitu: Ob'javlennja 1:13-14.

Ščob povnistju ocinyty važlyvist', jaku my povynni nadaty cym dvom lyxam, my povynni zrozumity, ščo xoča vony vidbuvajut'sja odne za odnym u časi, perše je proobrazom druhoho, jake, pislja povernennja Isusa Xrysta, bude sprjamovane na ostannix virnyx ditej Božyx, takyx jak Danyjil ta joho try suputnyky. Pislja desjatyliť myru, za jakymy posliduje žaxlyva ta žaxlyvo rujnivna atomna vijna, rymś'kyj nedil'nyj den' vidpočynku bude zaprovadženo vselens'kym urjadom, orhanizovanym tymy, xto vyžyv pislja katastrofy. Potim znovu smert' pryjde, ščob zahrožuvaty žyttju virnyx obranyx, jak za časiv Danyjila, Ananiji, Mysajila ta Azariji; i jak za časiv «Makkavejiv» u 168 roci, na jakyx sprjamovane lyxo, pro jake jdet'sja v c'omu rozdili knyhy Danyjila; i, narešti, ostanni adventysty, jaki zalyšylysja virnymy s'omomu dnju, suboty, u 2029 roci.

Ale pered cym ostannim vyprobuvannjam dovhe paps'ke pravlinnja tryvalistju 1260 rokiv vže pryvede do toho, ščo bezlič istot zahynut' v im'ja Boha.

Pidsumovujučy, rozuminnja poslannja, peredanoho cym vydinnjam, danym Danyjilu, dozvolyt' nam zrozumity značennja toho, jake vin daje Ivanu v Ob'javlenni 1:13-16.

Dan 10:5 I zviv ja oči svoji, ta j pobačyv, až os' čolovik, odjahnennyj u Iljane vbrannja, i pidperezanyj navkolo stehon svojix zolotym pojasm z Ufazu.

5a – tam buv čolovik, odjahnennyj u Iljane vbrannja

Dilo spravedlyvosti, symvolizovane l'onom, bude zdijsneno Bohom čerez ljudyu. V opysanomu obrazi Boh pryjmaje vyhljad hrec'koho carja Antioxa IV, vidomoho jak Epifan. Vin bude peresliduvačem jevreviv miž 175 i 164 rokamy, protjahom us'oho periodu svoho pravlinnja.

5b – majučy na stehnax zolotyj pojas z Ufazu

– Rozmiščenyj na stehnax, pojas symvolizuje vymušenu istynu. Bil'se toho, zoloto, z jakoho vin vyhotovlennyj, poxodyt' z Ufazu, ščo v Jer. 10:9 vkaže na joho jazýčnyč'ke idolopoklonnyč'ke vykorystannja.

Dan 10:6 Tilo joho bulo podobne do xryzolit, oblyčča joho — jak blyskavka, oči joho — jak polum'ja vohnju, ruki joho ta nohy joho — jak polirovana mid', a zvuk holosu joho — jak šum natovpu.

6a — Joho tilo bulo sxože na xryzolit

Boh je avtorom vydinnja, ale vin spoviščaje pro pryxid jazyčnyč'koho boha, zvidsy j cej slavnyj nadpryrodnyj aspekt.

6b — joho oblyčča sjajalo, jak blyskavka

Hrec'ka identyčnist' c'oho boha pidtverdžena. Ce Zevs, hrec'kyj boh carja Antioxa IV. Blyskavka je symvolom olimpijs'koho boha Zeusa; boha olimpijs'kyx bohiv u hrec'kij mifolohiji.

6c — joho oči byly jak polum'ja vohnju

Vin znyščyt' te, na ščo dyvyt'sja, i ščo ne sxvaljuje; joho oči budut' na judejax, jak skazano v Dan. 11:30: ... vin podyvyt'sja na tyx, xto pokynuv svjatyj zapovit. Lyxo ne pryxodyt' bez pryčyny, vidstupnyctvo oskvernjuje narod.

6d — joho ruki ta nohy byly podobni do polirovanoji bronzy

Kat, jakoho pošle Boh, bude takym že hrišnym, jak i joho žertvy. Joho rujnivni diji, symvolizovani rukamy ta nohamy, зробleni z bronzy, symvolu hrec'koho hrixa v statuji z Dan. 2.

6-j — i zvuk joho holosu buv nemov šum natovpu

Hrec'kyj car dijatyme ne ody. Poperedu ta pozadu n'oho bude bezlič vojiv, takyx že jazyčnykiv, jak i vin sam, jaki vykonuvatymut' joho nakazy.

Kul'minacija ta apohej c'oho proročoho ohološennja bude dosjahnuta pid čas vykonannja Dan. 11:31: Za joho nakazom z'javljat'sja vijs'ka; vony oskvernjat' svjatynju, fortəcju, vony prypynjat' postijnju žertvu ta postavljat' hydotu spustošennja. Zarady biblijnoji česnosti ja vydalyv slovo «žertva», jakoho nemaje v jevrejs'komu teksti, bo Boh zaplanuvav dlja « postijnoji » žertvy dvi rizni poslidovni roli u staromu ta novomu zapoviti. U staromu ce poljahaje v prynesenni jahnjaty jak cilopalennja vvečeri ta vranc. U novomu ce označaje nebesne zastupnyctvo Isusa Xrysta, jake nahaduje pro joho žertvu, ščob zastupytysja za molytvy obranyx. U c'omu konteksti Dan. 11:31, staroho zapovitu, hrec'kyj car prypynyt' postijni žertvy zakonu Mojseja. Takym čynom, lyše kontekst času, v jakomu vono zhadujet'sja, vyznačaje tlumačennja služinnja postijnoho zastupnyctva zemnoho svjaščenyka čy nebesnoho pervosvjaščenyka: Isusa Xrysta. Takym čynom, vične žyttja pov'jazane z ljuds'kym služinnjam abo, v druhu čerhu i ostatočno, z nebesnym božestvennym služinnjam Isusa Xrysta.

Dan 10:7 Til'ky ja, Danyjil, bačyv ce vydinnja, a ljudy, ščo byly zo mnoju, ne bačyly joho, i duže zljakalysja, povtikaly ta sxovalysja.

7. Cej kolektyvnyj strax — lyše slabkyj obraz zdijsnennja vydinnja. Bo v den' ohološenoji ryzanyny pravednyky dobre včynjat', jakščo vtečut' i sxovajut'sja, navit' jakščo ce bude v utrobi zemli.

Dan 10:8 I ja zalyšyvsja sam, i pobačyv ce velyke vydinnja, i syla moja pokynula mene, i vyhljad moho oblyčča zminyvsja, i moja syla znykla.

8a — Čerez svoji počuttja Danyjil prodovžuje prorokuvaty naslidky neščastja, jake pryjde.

Dan 10:9 Ja počuv zvuk johu sliv, i jak til'ky ja počuv zvuk johu sliv, ja vpav oblyččjam do zemli, pryholomšenyj.

9a — U den' neščastja holos carja-peresliduvača spryčynyť taki ž žaxlyvi naslidky; kolina budut' stukaty odne ob odne, a nohy zihnutsja, ne v zmozi nesty tila, ščo vpadut' na zemlju.

Dan 10:10 I os' ruka dotorknulasja mene, i poxytnula kolina moji ta ruky moji.

10a — Na ščastja dlja n'oho, Danyjil – lyše prorok, jakomu doručeno spovistyty svojemu narodovi pro nablyžennja c'oho velykoho lyxa , i vin sam ne je mišennju spravedlyvoho hnivu Boha.

Dan 10:11 I skazav vin meni: Danyjile, mužu uljublenyj, uvažaj do sliv, ščo ja hovorju tobi, i stij tam, de ty je, bo teper ja poslanyj do tebe. I koly vin skazav meni ce, ja vstav i zatremtiv.

11a - Danyjile, čoloviče uljublenyj, zverny uvahu na slova, jaki ja tobi skažu, i stij prjamo na misci, de ty stoiš.

Uljublenc' Boha ne maje pidstav bojatysja Joho nebesnoho vtručannja. Božyj hniv sprjamovanyj proty ahresyvnyx, zlyx ta žorstokyx buntivnyx hrišnykiv. Danyjil je protyležnistju cym ljudjam. Vin povynen zalyšatysja stojaty, bo ce same te, ščo je znakom riznyci v doli, jaka zreštoju vypade na obranyx. Navit' ležačy v pylu zemnoji smerti, vony budut' prokynuti ta postavljeni na nohy. Zli zalyšat'sja ležaty, a najzliši budut' prokynuti dlja ostann'oho sudu, ščob buty znyščenymy nazavždy. Anhel utočnjuje: «tam, de ty». A de vin? U pryrodi, na berehax ričky «Xiddekel'», ukrajins'koju movoju Jevfrat, jaka poznačatyme xrystyjans'ku Jevropu novoho zapovitu v Odkrovenni. Peršyj urok poljahaje v tomu, ščo ljudyna može zustrity Boha bud'-de ta buty blahoslovennoju Nym. Cej urok perevertaje idolopoklonnyč'ki uperedžennja, ščo dlja bahat'ox ljudej Boha možna zustrity lyše v cerkvax, svjaščennyx budivljax, xramax, vivtarjax, ale tut c'oho nemaje. U svij čas Isus ponovyť cej urok, kažučy v Jevanheliji vid Ivana 4:21-24: « Žinko, — promovyv do neji Isus, — povir Meni, ščo nadxodyť hodyna, koly ni na cij hori, ni v Jerusalyimi vy ne budete poklonjatysja Otcevi . Vy poklonjajetesja tomu, čoho ne znajete, a my poklonjajemosja tomu, ščo znajemo, bo spasinnja vid judejiv». Ale nadxodyť hodyna, i vže nastala, koly pravdyvi poklonnyky budut' poklonjatysja Otcevi v dusi ta pravdi, bo Otec' šukaje Sobi takyx poklonnykiv. Boh je Dux, i ti, xto Jomu poklonjajet'sja, povynni poklonjatysja Jomu v dusi ta pravdi.

Druhuj urok je bil's tonkym; vin bazujet'sja na ričci Xiddekel', oskil'ky Dux zaplanuvav vidkryty rozuminnja svojeji knyhy lyše svojim ostannim virnym sluham, čyj dosvid i vyprobuvannja, za dopomohuju jakoho zdijsnujet'sja jixnij vidbir, iljustrujut'sja obrazom nebezpečnoho perexodu čerez ričku Xiddekel' francuz'koju movoju, Tyhr, podibno do tvaryny z cijeu nazvoju, takož u vyprobuvanni viry, požyrač ljuds'kyx duš.

11b — bo teper mene poslano do tebe. Koly vin zahovoryv do mene, ja vstav i zatremtiv.

Zustrič – ce vže ne prosto vydinnja; vona staje dialohom, obminom miž dvoma Božymy stvorinnjamy, odne z jakyx poxodyť z nebes, inše – vse šče z zemli.

Dan. 10:12 Vin skazav meni: «Danyjile, ne bijsja, bo z peršoho dnja, koly ty sprjamuvav svoje serce, ščob zrozumity ta upokorytysja pered svojim Bohom, slova tvoji byly počuti, i ja pryjšov čerez tvoji slova» .

Ščodo vs'oho c'oho virša ja možu skazaty lyše odne. Jakščo vy vtratyte pam'jat', to čoča b pam'jatajte cej virš, jakyj hovoryt' nam, jak dohodyty našomu Bohu-Tvorcju.

Cej virš je prykladom žanru; lohična poslidovnist', zasnovana na tomu fakti, ščo kožna pryčyna prynosyt' svij naslidok Bohovi: spraha rozuminnja, ščo suprovodžujet'sja spravžnim smyrennjam, počuta ta zadovol'njajet'sja.

Tut počynajet'sja dovhe odkrovennja, jake ne zakinčyt'sja až do kincja Knyhy Danyjila, rozdilu 12 .

Dan 10:13 I knjaz' pers'koho carstva protystojav meni dvadcjat' i odyn den', ale os' Myxajil, odyn iz peršyx knjaziv, pryjšov dopomohty meni, i ja zalyšyvsja tam iz carjamy pers'kymy.

13a- i Pravytel' Pers'koho carstva čynyv meni opir dvadcjat' odyn den'

Anhel Havryjil dopomahaje Kiru II, pers'komu carju, i joho misija dlja Boha poljahaje v tomu, ščob vplyvaty na joho rišennja, ščob joho diji ne superečly joho velykomu planu. Pryklad nevdači c'oho anhela dovodyt', ščo Boži stvorinnja spravdi zalyšeni vil'nymy ta nezaleznyjmy, a otže, vidpovidal'nymy za vsi svoji rišennja ta diji.

13b — ale os', Myxajil, odyn iz holovnyx knjaziv, pryjšov meni na dopomohu

Cej javlenyj pryklad takož navčaje nas, ščo u razi real'noji neobxidnosti « odyn z holovnyx voždiv, Myxajil », može vtrutytsja, ščob zmusyty pryjnaty rišennja. Cja vyšča dopomoha je božestvennoju dopomohoju, oskil'ky Myxajil označaje: «Xto podibnyj do Boha». Same vin pryjde na zemlju, ščob vtilytsja jak Isus Xrystos. Na nebesax vin buv dlja anheliv predstavnykom Duxa Božoho. U c'omu vypadku vyraz « odyn z holovnyx voždiv » može nas zakonno zdyvuvaty. Ščo ž, ce ne dyvno, adže smyrennja, lahidnist', spivčuttja ta ljubov, jaki Isus prodemonstruje na zemli, vže byly vtiledi v joho nebesnomu žytti z joho virnymy anhelamy. Zakony neba — ce ti, jaki vin prodemonstruvav pid čas svoho zemneho služinnja. Na zemli vin zrobyv sebe sluhoju svojix sluh. I my diznajemosja, ščo na nebesax vin zrobyv sebe rivnym inšym anhel's'kym voždjam.

13c — i ja zalyšyvsja tam iz carjamy Persiji

Takym čynom, panuvannja dynastiji pers'kyx cariv tryvatyme šče dejakij čas, až do hrec'koho panuvannja.

Dan 10:14 Teper ja pryjšov, ščob spovistyty tobi, ščo stanet'sja z tvojim narodom v ostanni dni, bo ce vydinnja stosujet'sja takož tyx dniv.

14a — Do kincja svitu narod Danyjila bude sturbovanyj, jak u staromu, tak i v novomu sojuzi, bo joho narod — ce Izrajil', jakyj Boh spasaje vid jehypets'koho hrixa , vid hrixa Adama čerez Isusa Xrysta ta vid hrixa, vstanovlenoho Rymom u xrystyjanstvi, očyščenomu krov'ju Isusa.

Meta odkrovennja, jake anhel prynis Danyjilu, poljahaje v tomu, ščob poperedyty joho narod pro majbutni trahediji. Danyjil vže može zrozumity, ščo te, ščo jomu vidkryto, bil'she ne stosujet'sja joho osobysto, ale vin takož vpevnenyj, ščo ci včennja budut' korysnymy v majbutn'omu dlja sluh joho narodu, a otže, dlja vsix tyx, do koho Boh zvertajet'sja i pryznačaje jix čerez n'oho.

Dan 10:15 Koly vin hovoryv meni ci slova, ja podyvyvsja na zemlju ta movčav.

15a – Ivan dosi maje v holovi žaxlyve vydinnja lyxa i namahajet'sja zoseredytysja na tomu, ščo čuje, ale bil'she ne navažujet'sja pidnjaty holovu, ščob podyvytysja na toho, xto do n'oho rozmovljaje.

Dan 10:16 I os', xtos', ščo mav podobu syniv ljuds'kyx, dotorknuvsja mojix ust. I ja vidkryv svoji usta, i zahovoryv, i skazav tomu, xto stojav peredi mnoju: Mij pane, ce vydovyšče naljakalo mene, i ja zneprytomniv.

1a - I os', toj, xto mav vyhljad syniv ljuds'kyx, dotorknuvsja do mojix hub

Xoča žaxlyve vydinnja bulo nereal'nym, vyhadanym obrazom, stvorenym u svidomosti Danyjila, anhel, navpaky, z'javljajet'sja v ljuds'kij podobi, identyčnij zemnij ljudyni. Po-perše, vin takož buv stvorenyj za obrazom Božym, ale v nebesnomu tili, vil'nomu vid zemnyx zakoniv. Joho nebesna pryroda daje jomu dostup do obox vymiriv, majučy aktyvnu zdatnist' u kožnomu. Vin torkajet'sja hub Danyjila, jakyj vidčuvaje cej dotyk.

Dan 10:17 Jak može rab moho pana hovoryty z mojim panom? Teper syla moja pokynula mene, i ja ne možu dyxaty.

17a – Dlja suto zemnoji ljudyny sytuacija zovsim inša, panujut' zemni zakony, i strax zmusyv jiji vtratyty syly ta dyxannja.

Dan 10:18 Todi Toj, Xto mav podobu ljudyny, zнову dotorknuvsja do mene, i zmicyv mene.

18a — Zavdjaky lahidnij napolehlyvosti anhelu vdajet'sja vidnovyty syly Danyjila, zaspokojujučy joho.

Dan 10:19 I skazav vin meni: Ne bijsja, mij koxanyj čoloviče, myr tobi! Bud' vidvažnyj, bud' vidvažnyj! I koly vin hovoryv do mene, ja pidkripyvsja ta j skazav: Nexaj hovoryt' mij pan, bo ty pidkripyv mene.

19a – Poslannja myru! Identyčne tomu, jake Isus zverne do svojix učniv! Niščo tak ne zaspokojit' naljakanu dušu. Slova «mužnist'», «vidvaha» dopomahajut' jomu perevesty podyx i vidnovyty syly.

Dan 10:20 Vin skazav meni: Čy znaješ ty, čoho ja pryjšov do tebe? Teper ja povertajusja, ščob vojувaty z pers'kym knjazem; i koly ja pidu, os' pryjde knjaz' Javanu.

20a — Teper ja povertajusja, ščob bytysja z voždem Persiji

Cym liderom Persiji je Kir II Velykij, jakoho Boh vvažaje svojim pomazannykom; ščo ne zavažaje jomu vojувaty z nym, ščob sprjamuvaty svoji rišennja v joho bik.

20b- A koly ja pidu, to os' pryjde knjaz' Javanu.

Koly anhel zalyšaje Kira II, napad hrec'koho lidera toho času rozpočne zrostajuču vorožneču miž dvoma pers'kymy ta hrec'kymy deržavamy.

Dan 10:21 Ale Ja spovišču tobi, ščo napysano v knyzi pravdy, i nemaje meni pomičnyka proty nyx, okrim Myxajila, knjazja tvoho.

21a – Ce odkrovennja, jake otrymaje Danyjil, nazyvajet'sja knyhoju istyny. S'ohodni, u 2021 roci, ja možu pidtverdyty vykonannja vs'oho, ščo v nij vidkryto, bo joho rozuminnja bulo povnistju dano bezsmertnym Duxom našoho voždja Myxajila, dlja Danyjila u staromu zapoviti ta dlja mene v novomu zapoviti, oskil'ky Isus Xrystos vymahaje c'oho imeni, ščob sudyty demoniv, jaki vse šče dijut' do joho slavnoho povernennja.

Danyjila 11

Uvaha! Nezvažajučy na zminu rozdilu, rozmova miž anhelom i Danyjilom prodovžujet'sja bezperervno z ostann'oho virša 10-ho rozdilu .

Dan 11:1 A ja, peršoho roku Darija Midjanyna, buv iz nym, ščob dopomahaty jomu ta zmicanjaty joho.

1a – Stvorenyj Bohom dlja vičnoho žyttja, anhel, jakyj rozmovljaje z Danyjilom, kaže jomu, ščo vin dopomahav i pidtrymuvav Darija, midijs'koho carja, jakyj zaxopyv Vavylon u vici 62 rokiv i jakyj vse šče pravyv u Dan.6. Cej car ljubyv Danyjila ta svoho Boha, ale, potrapyvšy v pastku, vin narazyv svoje žyttja na nebezpeku, viddavšy joho levam. Tož same vin znovu vtrutyvsja, ščob zakryty pašči leviv i vrjatuvaty joho žyttja. Same vin takož dopomih c'omu carju Dariju zrozumity, ščo Boh Danyjila – jedynyj istynnyj Boh, tvorec' us'oho suščoho, ščo žyve, i ščo nemaje inšoho, jak Vin.

Dan 11:2 Teper ja ob'javlju tobi pravdu: Os', u Persiji bude šče try cari. Četvertyj nakopyčyt' bahatstva bil'se za vsix inšyx, i koly vin stane mohutnim zavdjaky bahatstvu svojemu, vin pidburyt' usix proty carstva Javanu.

2a - Teper ja skažu tobi pravdu

Istyna vidoma lyše Istynnomu Bohovi, i ce im'ja, jake Boh daje Sobi u Svojix stosunkax zi svojimy ostannimy obranymy u Xrysti, zhidno z Ob'javlennjam 3:14. Istyna — ce ne lyše božestvennyj zakon, joho postanovy ta zapovidi. Vona takož oxopljuje vse, ščo Boh planuje ta skrupul'ozno vykonuje u Svij čas. My lyše vidkryvajemo kožen den' našoho žyttja, častynu cijej velykoji prohramy,

v jakij my prosuvajemosja do kincja našoho žyttja ta kolektyvno, do kincja ostatočnogo rjativnogo projektu, jakyj dozvolyt' obranym otrymaty dostup do obicjanoji vičnosti.

2b – Os', u Persiji bude šče try cari

1-j car pislja Kira II: Kambis II (– 528 – 521) ubyv svoho syna Bardiju, jakoho hreky prozvaly Smerdisom.

2-j car: lžesmerdis, čarivnyk Haumata, jakyj uzurpuvav im'ja Smerdis, pravyv lyše korotkyj čas.

3-j car: Darij I Pers'kyj (– 521 – 486), syn Histapa .

2c – Četvertyj nakopyčyt' bil'she bahatstva, niž usi inši

4-j car: Kserks I (–486 – 465). Vidrazu pislja n'oho pravytyme Artakserks I i zvil'nyt' usix jevrejs'kyx polonenyx na s'omomu roci svoho pravlinnja, navesni – 458 roku, zhidno z Ezdry 7:7-9.

2d – i koly vin stane mohutnim zavdjaky svojemu bahatstvu, vin povstane vse proty carstva Javanu.

Kserks I prydušyv i zaspokojiv povstans'kyj Jehypet, potim rozpočav vijnu proty Hreciji, vtorhsja do Attyky ta zrujnuvav Afiny. Ale vin zaznav porazky pry Salamini v 480 roci do našoji ery. Hrecija zberegla kontrol' nad svojeju terytorijeju. A pers'kyj car zalyšyvsja v Aziji, prote zdijsnyv napady, jaki demonstruvaly joho bažannja zavojuvat' Hreciju.

Dan 11:3 Ale povstane mohutnij car, i bude carjuvaty z velykoju syloju, i čynytye za svojeju voleju.

3a – Zaznavšy porazky na svojij terytoriji, pers'kyj car Kserks I, peresliduvanyj, zreštoju zahyne, ubytyj dvoma svojimy vel'možamy. Joho peremih junak, jakoho vin obmanlyvo vysmijav. Hrecija obrala svojim carem Aleksandra Makedons'koho, molodoho makedoncja 20 rokov (narodyvsja v – 356, pravyv u – 336, – pomer u – 323). U prorocvtvi zhadujet'sja vin jak zasnovnyk 3-ji imperiji, pro jaku jdet'sja u statuji Dan.2, tret'oho zvira z Dan.7 ta druhoho zvira z Dan.8.

Dan 11:4 A koly vin povstane, joho carstvo bude rozbyte, i bude rozdilene na čotyry vitry nebesni, i vono ne bude naležaty joho potomstvu, i ne bude takym, jak bulo raniše, bo vono bude rozirvane, i bude dlja inšyx, krim nyx.

4a. Tam my znaxodymo točne vyznačennja, dane ščodo velykoho zlamanoho rohu hrec'koho kozla z Dan. 8:8, ta pojasnennja virša 22: Čotyry rohy, ščo pidnjalsja zamist' c'oho zlamanoho rohu, ce čotyry carstva, jaki pidnimut'sja z c'oho narodu, ale jaki ne matymut' takoji ž syly .

symbolizujut' « čotyry velyki rohy ».

1-j rih: hrec'ka dynastija Selevkidiv, zasnovana v Syriji Selevkom I Nikatorom .

2-j rih: hrec'ka dynastija Lahidiv, zasnovana v Jehypti Ptolemejem I Lahosom .

3-j rih: hrec'ka dynastija, zasnovana v Trakiji Lisymaxom.

4-j rih: hrec'ka dynastija, zasnovana v Makedoniji Kassandrom

Dan 11:5 Car pivdnja bude syl'nym, i odyň iz joho knjaziv peremože joho ta j bude carjuvaty, i joho panuvannja bude mohutnim.

5a — Car pivdnja stane syl'nym

Ptolemej I Soter Lahos – 383 – 285 car Jehyptu abo « car pivdnja ».

5b — Ale odyň iz joho knjaziv bude syl'nišym za n'oho i pravytytyme; joho pravlinnja bude mohutnim.

Selevk I Nikator – 312–281 rr., car Syriji abo « car pivnoči ».

Dan 11:6 I stanet'sja po kil'kox rokax, ščo vony ob'jednajat'sja, i dočka pivdenneho carja pryjde do pivničnoho carja, ščob uklasty myr, ale vona ne vtrymaje syly joho ruky, i vin, ani joho ruka ne vstojit'. I bude vydana vona, i ti, xto pryviv jiji, i jiji bat'ko, i toj, xto dopomahav jij u ti dni.

6a. Prorocstvo propuskaje pravlinnja Antioxa I (–281–261), druhoho « carja pivnoči », jakyj brav učast' u peršij «Syrijs'kij vijni» (-274-271) proty « carja pivdnja » Ptolemeja II Filadel'fa (–282–286). Potim nastaje druha «Syrijs'ka vijna» (-260–253) , v jakij novyj « car pivnoči » Antiox II Teos (–261–246) protystojit' jehyptjanam .

6b — Čerez kil'ka rokiv vony ukladut' sojuz, i dočka pivdenneho carja pryjde do pivničnoho carja, ščob vidnovyty zlahodu.

Počynajet'sja pidstupna povedinka. Ščob odružytysja z Berenikoju, Antiox II rozlučajet'sja zi svojeju zakonnoju družynoju Laodikoju. Bat'ko suprovodžuje dočku ta zalyšajet'sja z neju v budynku zjatja.

6c- Ale vona ne vtrymaje syly joho ruky, i vin, ani joho ruka ne vstojit': vona bude vydana z tymy, xto pryviv jiji, z jiji bat'kom i z tym, xto pidtrymuvav jiji v ti dni.

Ale bezposeredn'o pered smertju Antiox II pozbavljaje spadščyny Berenyku. Laodykija mstyt'sja i nakazuje vbyty jiji razom z bat'kom ta malen'koju don'koju (ruka = dytyna). Prymitka : v Ob'javlenni 3:16 Isus rozlučyt'sja zi svojeju oficijnoju družynoju-adventystkoju, symvolično nazvanoju Laodykijeju; ce tym bil'she virno, ščo Antiox II nazyvaje sebe «Teosom», Bohom. V Anhlji korol' Henrix VIII včynyt' krašče, vin rozlučyt'sja, vidokremyšys' vid religijnoji vlady Rymu, stvoryt' svoju anhlikans'ku cerkvu ta nakaže vbyty svojix simox družyn odnu za odnoju. Potim nastaje 3-tja « Syrijs'ka vijna» (-246-241).

Dan 11:7 I zamist' n'oho z joho korinnja vyroste Pahin, i pryjde do vijs'ka, i vvijde do tverdyn' pivničnoho carja, i bude pravyty nymy, jak vin xoče, i zdobude peremohu.

7a — Pahin z joho korinnja vyroste na joho misci

Ptolemej 3 Everhet -246-222 brat Bereniky.

7b — vin pryjde do vijs'ka, vin uvijde do fortéc' carja pivnoči.

Selevk 2 Kallinik -246-226

7c — vin rozporjadyt'sja cym, jak jomu zamanet'sja, i zrobyt' sebe mohutnim

Panuvannja naležyt' carju pivdnja. Ce jehypets'ke panuvannja vyhidne dlja jevrejiv, na vidminu vid hrekiv Selevkidiv. Slid odrazu zrozumity, ščo miž dvoma protyborčymy volodarjamy ležyt' terytorija Izrajilju, jaku dva vorohujuči tabory povynni peretnuty u svojix nastupax abo vidstupax.

Dan 11:8 I vin viz'me jixnix bohiv, i jixnix lytyx idoliv, i jixnij dorohocinnij posud, sribnyj ta zolotyj, i vidnese jix do Jehyptu; i probude kil'ka rokiv daleko vid pivničného carja.

8a — Na znak vyznannja jehyptjany dodadut' do joho imeni, Ptolemej 3, im'ja «Everhetes» abo blahodijnyk.

Dan 11:9 I vin pide proty carstva pivdenného carja, i povernet'sja do svojeji zemli.

9a — Vidpovid' Selevka II zaznaje nevdači do počatku 4-ji « Syrijs'koji vijny» (-219-217), v jakij Antiox 3 protystojit' Ptolemeju 4 Filopatoru.

Dan 11:10 Joho syny vyjduť i zberut' velyku sylu vijs'ka, i odyn vyjde ta rozljet'sja, nemov potik, i rozljet'sja, i povernet'sja, i vony navedut' vorožneču na tverdynju pivdenného carja.

10a — Antiox 3 Mehas (-223-187) proty Ptolemeja 4 Filopatora (-222-205). Dodani prizvys'ka svidčat' pro hluzuvannja z boku lahids'koho narodu, adže Filopator hrec'koju označaje ljubov do bat'ka; bat'ko, jakoho vbyv Ptolemej... Znovu ataky Selevkidiv zaznajut' nevdači. Panuvannja zalyšyt'sja za taborom lahidiv.

Dan 11:11 Car pivdnja rozhnivajet'sja, vyjde ta vojuvatyme z carem pivničným, i pidburyť velyku vladu, i vijs'ka carja pivnoči budut' viddani v joho ruky.

11a — Cja hirka porazka Selevkidiv je harnuju novynuju dlja jevrejiv, jaki viddajut' perevahu jehyptjanam, bo ti dobre do nyx stavljat'sja.

Dan 11:12 Cja jurba zapyšajet'sja, i serce carja pidneset'sja; vin povalyt' tysjači, ale ne zdolaje.

12a — Sytuacija zminyt'sja z 5-ju « Syrijs'koju vijnoju» (-202-200), v jakij Antiox III zitknet'sja z Ptolemejem V Epifanom (-205-181).

Dan 11:13 Bo car pivničnyj povernet'sja i zbere natovp, bil'syj za poperednij; i po dejakomu časi, navit' po kil'kox rokax, vin pryjde z velykym vijs'kom i velykym majetkom.

13a — Na žal' dlja jevrejiv, hreky Selevkidy povernulysja na svoju terytoriju, ščob napasty na Jehypet.

Dan 11:14 Todi bahato xto povstane proty carja pivdnja, i sered tvoho narodu povstanut' ljuti ljudy, ščob zbutysja vydinnja, i vony vpadut'.

14a — Novyj car jehypets'koho pivdnja, Ptolemej V Epifan, abo Slavetnyj (-205-181), p'jatyričnyj, potrapljaje u skrutne stanovyšče čerez napad Antioxa III, jakoho pidtrymujut' suprotynnyky. Ale jevreji pidtrymujut' jehypets'koho carja, borjučys' iz Selevkidamy. Vony, ne lyše rozhromyly ta vbyly, a j zrobyly syrijs'kyx hrekiv-selevkidiv smertel'nymy vorohamy na vse žyttja.

Jevrejs'ke povstannja, rozkryte v c'omu virši, vypravdovujet'sja tym, ščo jevreji nadajut' perevahu jehypets'komu taboru; tomu vony vorože nalaštovani do taboru Selevkidiv, jakyj povertaje sobi kontrol' nad sytuacijeu. Ale xiba Boh ne zasterihav svij narod vid sojuziv z jehyptjanamy? «Jehypete, cja trostyna, ščo prokoljuje ruku toho, xto na neji spyrajat'sja», zhidno z Is. 36:6: « Os', Ty postavyv jiji v Jehypti, Ty zrobyv cju nadlomlenu trostynu za oporu, ščo prokoljuje j prokoljuje ruku kožnoho, xto na neji spyrajat'sja. Ce faraon, car Jehyptu, dlja vsix, xto na N'oho pokladajet'sja ». Zdajet'sja, ce poperedžennja bulo proihnorovano jevrejs'kym narodom, i jixni stosunky z Bohom najhirši; pokarannja nablyžajet'sja i vražaje. Antiox 3 zmušuje jix doroho platyty za svoju vorožist'.

Prymitka : ce jevrejs'ke povstannja maje na meti « vykonaty vydinnja » v tomu sensi, ščo vono hotuje ta rozpaljuje nenavyst' syrijciv do jevrejs'koho narodu. Takym čynom, velyke lyxo, prohološene v Dan. 10:1, pryjde, ščob vrazyty jix.

Dan 11:15 Car pivnoči pryjde, nasyple valy ta viz'me ukripleni mista. Vijs'ka pivdnja ta vybrani ljudy carja ne vstojat', i ne budut' dostatn'o syl'nymy, ščob vystojaty.

15a — Panuvannja ostatočno zminylosja, vono znaxodyt'sja v tabori Selevkidiv. Navproty n'oho jehypets'kyj car lyše p'jat' rokov.

Dan 11:16 Xto b ne pryjšov proty n'oho, toj robytyme, ščo jomu zamanet'sja, i nixto ne vstojit' pered nym; vin žytyme v dobrij zemli, nyščacy vse, ščo potrapyt' jomu v ruku.

16a — Antiox III vse šče ne zmih zavojuvaty Jehypet, i joho žaha do zavojuvan' dratuvala joho, jevrejs'kyj narod stav joho capom-vidbuvajlom. Vin vyljavaje nadlyšok svoho hnivu na zahyblyj jevrejs'kyj narod, poznačenyj vyrazom « najprekrasniša z krajn » , jak u Dan. 8:9.

Dan 11:17 I vin zadumaje pryjty z usima sylamy svoho carstva, i uklasty myr z pivdennym carem, i daty jomu svoju dočku za žinku, ščob toj vyhubyv joho; ale ce ne stanet'sja, i ce ne prynese jomu uspixu.

17a — Oskil'ky vijna nevdala, Antiox III namahajet'sja pity šljaxom sojuzu z taborom Lahidiv. Cja zmina strategiji maje svoju pryčynu: Rym stav zaxysnykom Jehyptu. Tož vin namahajet'sja vrehuljuvaty rozbižnosti, vydavšy svoju dočku Kleopatru, peršu z c'oho imeni, zamiž za Ptolemeja V. Šljub vidbuvajet'sja, ale podružžja xoče zberehty svoju nezaležnist' vid taboru Selevkidiv. Plan Antioxa III zaxopyty Jehypet znovu zaznav nevdači.

Dan 11:18 Vin pohljane na ostrovy ta viz'me bahato z nyx, ale namisnyk vidijme vid n'oho han'bu, jaku vin zadumav na n'oho spryčynyty, i poverne jiji jomu.

18a — Vin zavojovuje zemli v Aziji, ale zreštoju zustričaje na svojem šljaxu rym's'ku armiju, jaku tut, jak u Dan. 9:26, nazyvajut' « voždem »; ce tomu, ščo Rym vse šče je republikoju, jaka posylaje svoji armiji na operaciju z umyrotvorenja pid kerivnyctvom lehativ, ščo predstavljajut' vladu senatoriv i narodu, plebsu. Perexid do impers'koho režymu ne zmynt' cej typ vijs'kovoji orhanizaciji. C'oho voždja zvaly Lucij Scypion, jakoho nazyvally Afrykans'kym, car Antiox ryzknuv protystojaty jomu, i vin zaznav porazky v bytvi pry Mahneziji v 189 roci ta buv zasudženyj vyplatyty Rymu jak kompensaciju za vijnu velyčeznyj borh u rozmiri 15 000 talantiv. Krim toho, joho molodšyj syn, majbutnij honytel' jevrejiv Antiox (4 Epifan), jakyj u virši 31 zdijsnyt' « lyxo », prorokovane v Dan. 10:1, buv vzjatyj u zaručnyky rymljanamy.

Dan 11:19 Todi vin pide do tverdyn' svojeji zemli, i spitknet'sja, i vpade, i ne bude znajdenyj.

19a — Mriji pro zavojuvannja zakinčujut'sja zi smertju carja, jakoho zaminyv joho staršyj syn Selevk IV (-187-175).

Dan 11:20 A toj, xto zajme joho misce, pryvede posjahača podatkov u najkrašču častynu carstva, ale za kil'ka dniv vin bude zlamanyj ni hnivom, ni vijnoju.

20a. Ščob pohasyty borh pered rymljanamy, car vidpravyv svoho ministra Heliodora do Jerusalyumu, ščob toj zaxopyv skarby xramu, ale, stavšy žertvoju žaxlyvoho vydinnja v xrami, vin u žaxu vidmovyvsja vid c'oho projektu. Cym vymahačem buv Heliodor, jakyj potim nakazav ubyty Selevka IV, jakyj doručyv jomu misiju do Jerusalyumu. Namir vartyj diji, i Boh zrobyv ce oskvernennja svoho svjatoho xramu platoju za smert' svoho nastavnyka, jakyj, budučy vbyтым, ne zahynuv ni vid hnivu, ni vid vijny .

Antiox 4, čolovik, zobraženyj u vydinni velykoho lyxa

Dan 11:21 Znevaženyj čolovik zajme svoje misce, i ne bude odjahnenyj u cars'ku velyč; vin z'javyt'sja v myri ta volodityme carstvom pidstupamy.

21a — Ce Antiox, najmolodšyj iz syniv Antioxa III. Polonenyj i zaručnyk rymljan, možna ujavyty, jak ce vplynulo na joho xarakter. Stavšy carem, vin mav pomstytysja za žyttja. Bil'se toho, joho perebuvannja u rymljan dozvoljlo jomu dosjahty pevnoho porozuminnja z nymy. Joho pryxid na syrijs'kyj prestol gruntujet'sja na intryhax, oskil'ky inšyj syn, staršyj za n'oho Demetriij, mav perevahu nad nym. Bačačy, ščo Demetriij ukladaje pakt z Persejem, carem Makedoniji, vorohom rymljan, ostanni nadajut' perevahu ta sadžajut' na prestol Antioxa, svoho druha.

Dan 11:22 Vijs'ka, ščo rynut', nemov potik, budut' zatopleni pered Nym i budut' znyščeni, i načal'nyk zapovitu.

22a — Vijs'ka, ščo roztečut'sja, nemov potik, budut' zatopleni pered nym i znyščeni.

Vorožneča vidnovylasja z 6-ju « Syrijs'koju vijnoju» (-170-168) .

C'oho razu rymljany dozvoljly Antioxu IV vidnovyty vijnu svoho bat'ka proty taboru lahidiv u Jehypti. Vona nikoly bil'se ne zasluhovovala na svij symvol hrixa, hrec'ka ideja v c'omu konteksti je pravdoju. Krašče ocinit' fakty, jak ce zrobyv Boh u toj čas. U tabori lahidiv Ptolemej VI odružyvsja z krovozmisnym šljubom zi svojeju sestroju Kleopatroju II. Jixnij molodšyj brat Ptolemej VIII, vidomyj jak Fiskon, pov'jazanyj z nymy. Todi my možemo zrozumity, čomu Boh dozvoljaje Antioxu rozhromyty jixnju armiju.

22b — a takož lider al'jansu.

Menelaj, popličnyk Selevkidiv, prahne posady zakonnoho pervosvjaščenyka Oniji, nakazuje Androniku vbyty joho ta zajmaje joho misce. Čy ce vse šče Izrajil' Božyj? U cij dramy Boh počynaje zhaduvaty diji,

jaki Rym zdijšnjuvatyme protjahom stolit'. Dijsno, impers'kyj Rym ub'je Mesiju, a paps'kyj Rym prahne ta zabere joho vične svjaščerstvo, tak samo jak Menelaj ubyv Oniju, ščob zaminyty joho.

Dan 11:23 A pislja toho, jak do n'oho pryjednajat'sja, vin bude dijaty pidstupno, i vyjde ta zdobude peremohu nad nebahat'ma.

23a — Antiox ukladaje sojuzy z usima, hotovyj rozirvaty jix, jakščo ce v joho interesax. Cej personaž sam po sobi je obrazom istoriji koroliv Franciji ta Jevropy: ukladeni sojuzy, rozirvani sojuzy ta kryvavi vijny, ščo čerhujut'sja z korotkymy periodamy myru.

Ale cej virš takož prodovžujet'sja, u podvijnomu pročytanni, ščob daty nam robotopodibnyj portret paps'koho režymu, jakyj peresliduvav svjatyx protjahom 120 rokiv. Bo hrec'kyj car i papizm duže sxoži: obman i xytrist' v obox.

Dan 11:24 I vin uvijde z myrom u rodjuči častyny kraju, i robytyme te, čoho ne robyly joho bat'ky ta bat'ky joho bat'kiv: vin podilyt' zdobych, i zdobych, i bahatstvo, i bude zamyšljaty zadumy proty tverdyn' na pevnyj čas.

24a — Velyčeznyj borh pered rymljanamy maje buty splačenyj. Z cijegu metoju Antiox IV opodatkovuje svoji provinciji, a otže, i jevrejs'kyj narod, nad jakym vin pravyt'. Vin bere tam, de ne sijav, i pozbavljaje ponevolenyx narodiv, jaki potrapyly pid joho vladu, jixnix bahatstv. Vin ne vidmovyvsja vid svojeji mety zavojuvaty Jehypet usima pravdamy ta nepravdamy. A ščob joho ocinyly joho soldaty ta zaručylsja jixn'oju pidtrymkoju, vin dilyt'sja zdobychču zi svojimy vijs'kamy ta ščedro šanjuje svojix hrec'kyx božestv, holovnym z jakyx je Zevs Olimpijs'kyj, boh bohiv u hrec'kij mifolohiji.

U podvijnomu tlumačenni, rym's'kyj paps'kyj režym dijatyme tak samo. Oskil'ky vin slabkyj za svojeju pryroduju, vin povynen spokušaty ta zbaħčuvaty vel'mož korolivstv, ščob buty vyznanym ta pidtrymanym nymy ta jixnimy zbrojnymy sylamy.

Dan 11:25 I vin bude syl'nym ta xorobrym z velykym vijs'kom proty pivdenneho carja. I pivdennyj car pide vijnoju z velykym ta duže syl'nym vijs'kom, ale vin ne vstojit', bo vony zadumajut' proty n'oho lyxi zadumy.

25a — U 170 roci Antiox IV zaxopyv Peluzij i zavolodiv usim Jehyptom, krim joho stolyci Aleksandriji.

Dan 11:26 Ti, xto spožyvaje z joho stolu, znyščat' joho; joho vijs'ko rozporošyt'sja, nemov potik, i bahato vbytyx upade.

26a — Ptolemej VI potim vstupyv u perehovory zi svojim djad'kom Antioxom IV. Vin pryjednavsja do taboru Selevkidiv. Ale, ne sxvalyvšy ce z boku jehyptjan, joho zaminyv v Aleksandriji joho brat Ptolemej VIII, jakoho zradyla joho rodyna, ščo jila jižu z joho stolu. Vijna tryvala, i zahyblyx padalo bahato.

Dan 11:27 Dva cari šukatymut' zloho v sercjax svojix, i syditymut' za odnym stolom, i hovorytymut' nepravdu, ale ce ne spracjuje, bo kinec' pryjde u pryznačenyj čas.

27a — Znovu intryhy Antioxa IV zaznajut' nevdači. Joho stosunky z pleminkykom Ptolemejem VI, jakyj pryjednavsja do n'oho, gruntujut'sja na obmani.

27b — Ale ce ne vďast'sja, bo kinec' ne nastane do pryznačenoħo času.

jakyj kinec' hovoryt' cej virš? Faktyčno, vin natjakaje na kil'ka kinciv , peršyj z jakyx — ce kinec' vijny miž Antioxom III ta joho jehypets'kymy pleminkyamy ta pleminkyceju. Cej kinec' blyz'ko. Inši kinci stosuvatymut'sja tryvalosti 1260 rokiv paps'koho pravlinnja, opysanyx u Dan. 12:6 ta 7, ta času kincja 40-ho virša potočného rozdilu, koly vidbudet'sja vykonannja Tret'oji svitovoji vijny, ščo pidhotuje grunt dlja ostann'oho velykoho vselens'koho lyxa .

Ale v c'omu virši cej vysliv ne maje prjamoho zv'jazku z « časom kincja », zhadanym u virši 40, jak my pobačymo ta prodemonstrujemo. Struktura c'oho rozdilu vyhljadaje omanlyvo.

Dan 11:28 Vin povernet'sja do svojeji zemli z velykym bahatstvom, i bude vorožym do svjatoho zapovitu v svojemu serci, i dijatyme proty n'oho, i povernet'sja do svojeji zemli.

28a — Vin povernet'sja do svojeji krajiny z velykym bahatstvom

Navantaženyj bahatstvamy, zaxoplenymy u jehyptjan, Antiox IV povertajet'sja do Antioxiji, zalyšyvy Ptolemeja VI, jakoho vin postavyv carem nad polovynoju zavojovanoho Jehyptu. Ale cja častkova peremoha dratuje nevdovolenoho carja.

28b — Rozdratuvannja carja robyt' jevrejiv mišenjamy joho hnivu. Tož, proxodjačy povz jixni budynky, vin vyl'je na nyx častynu svoho hnivu, ale ne zaspokojit'sja.

Dan 11:29 U pryznačenyj čas vin znovu pide na pivden', ale c'oho razu ne bude tak, jak peršoho razu.

29a — My vstupajemo v rik velykoho lyxa.

U 168 roci do našoji ery Antiox diznavsja, ščo joho pleminky znovu pomyrlysja proty n'oho, Ptolemej VI uklav myr zi svojim bratom Ptolemejem VIII. Zavojovani jehypets'ki zemli povernulsja do jehypets'koho taboru. Tomu vin znovu vyrušyv u poxid proty svojix pleminkyv, rišuče nalaštovanyj zlamaty bud'-jakyj opir, ale...

Dan 11:30 Korabli z Kittimu pryjduť proty n'oho; vin zanepade duxom i povernet'sja nazad. Todi, u svojemu hnivi na svjatyj zapovit, vin ne zalyšyt'sja linyvym; koly vin povernet'sja, vin pohljane na tyx, xto pokynuv svjatyj zapovit.

30a — Korabli z Kittimu vyjduť proty n'oho.

Takym čynom, Dux posylajet'sja na ryms'kyj flot, ščo bazuvavsja na sučasnomu ostrovi Kipr. Zvidty vony kontroljuvaly narody Seredzemneho morja ta pryberežni narody Aziji. Pislja svoho bat'ka Antiox III zitknuvsja z ryms'kym veto. Vin zaznav prynyžennja, jake rozljutylo joho. Ryms'kyj lehat Popilij Lenat namaljuvav kolo na zemli navkolo joho nih i nakazav jomu pity lyše z rišennjam borotysja z Rymom abo pidkorytysja jomu. Antiox, kolyšnij zaručnyk, zasvojiv urok, jakyj otrymav joho bat'ko, i musyv vidmovytysja vid zavojuvannja Jehyptu, jakyj buv povnistju peredanyj pid ryms'kyj zaxyst. U c'omu konteksti vybuxovoho hnivu vin diznavsja, ščo, vvažajučy joho mertvym, jevreji radijut' i benketujut'. Vony diznajut'sja pro žaxlyvu cinu joho žyttja, ščo vin vse šče buv duže žyvij.

Dan 11:31 I za joho nakazom pryjduť vijs'ka, i oskvernjat' svjatynju, tverdynju, i prypynjat' stale cilopalennja , i postavljat' hydotu spustošennja.

31a — Cej virš pidtverdžuje fakty, vykladeni v apokryfičnomu opysi 1 Makk.1:43-44-45: Todi car Antiox napysav do vs'oho svoho carstva, ščob usi vony staly odnym narodom, i ščob kožen pokynuv

svij zakon. Usi narody pohodylysja z cym nakazom carja Antioxa, i bahato xto v Izrajili pohodyvsja na ce rabstvo, prynosyly žertvy idolam i porušuvaly (oskvernjuvaly) sobotu. U c'omu opysi my znaxodymo vyprobuvannja, jaki perežyly Danyjil ta joho troje suputnykiv u Vavyloni. I Boh predstavljaje nam u 1 Makkaveji opys toho, ščo bude ostannim velykym lyxom, z jakym nam, žyvym u Xrysti, dovedet'sja zitknutysja bezposeredn'o pered slavnym povernennjam Isusa Xrysta. Miž našym časom i časom makavejiv-judejiv inše velyke lyxo spryčynilo smert' svjatyx Isusa Xrysta na 120 rokov.

31b – Vony oskvernjat' svjatyju, fortaciju, prypynjat' postijne žertvoprynesennja ta vstanovljat' hydotu spustošennja (abo rujnuvannja).

Ci diji budut' pidtverdženi v c'omu istoryčnomu svidčenni, zapysanomu jevrejs'kym ta rymś'kym istorykom Josypom Flavijem. Važlyvist' c'oho pytannja vypravdovuje joho, tomu davajte rozhljanemo ce svidčennja, v jakomu my znaxodymo detali, identyčni nedil'nomu zakonu ostannix dniv, prohološenomu vselens'kym režymom, sformovanyim tymy, xto perežyv Tretju svitovu vijnu.

Os' rannij variant 1 Makk. 1:41-64:

1Ma 1:41 Todi car nakazav, ščob usi v joho carstvi staly odnym narodom ,

1Matv. 1:42 kožen musyv vidmovytysja vid svojix zvyčajiv. Usi jazyčnyky pidkorylysja nakazam carja.

1 Matvija 1:43 i navit' v Izrajili bahato ljudej pryjnaly joho pokloninnja: vony prynosyly žertvy idolam ta znevažaly sobotu.

1Ma 1:44 Car poslav posliv do Jerusalyumu ta do mist Judeji z nakazom vidteper dotrymuvatysja zvyčajiv, čužyx dlja c'oho kraju,

1Matv. 1:45 ščob poklasty kraj cilopalennjam xramu, žertvam ta pytnym žertvam. Vony maly znevažaty soboty ta svjata,

1Ma 1:46 oskvernjajut' Svjatylyšče ta vse, ščo svjate,

1Ma 1:47 buduvaty žertovnyky, miscja pokloninnja ta kapyšča dlja idoliv, prynosyly v žertvu svynej ta nečystyx tvaryn.

1 Matvija 1:48 Vony povynni buly zalyšyty svojix syniv neobrizanyimi i takym čynom zrobyty sebe ohydnyimi vsiljakoju nečystotoju ta znevahuju.

1Matv. 1:49 Odnym slovom, vony maly zabuty Zakon i nextuvaty vsima joho dotrymannjami:

1Ma 1:50 Kožen, xto ne pidkorjavysja cars'komu nakazu, mav buty stračenyj.

1Ma 1:51 Oce slova cars'kyx lystiv do vs'oho svoho carstva: vin postavyv namisnykiv nad usim narodom i nakazav usim mistam Judeji prynosyly žertvy.

1Ma 1:52 I bahato z narodu posluchalysja, vsi ti, xto pokynuv zakon, i čynyly zlo v kraji,

1 Matvija 1:53 zmušujučy Izrajil' šukaty prytulku.

1Ma 1:54 P'jatnadcjatoho dnja misjacija Kisleva, roku 145, car postavyv Hydotu spustošennja na žertovnyku cilopalennja, i vony postavily žertovnyky po mistax navkolo Judeji.

1Ma 1:55 I kadyly kadylo pry dverjax budynkiv ta na vulycjax,

1Ma 1:56 A koly znajšly knihy Zakonu, to rozirvaly jix i kynuly u vohon',

1Ma 1:57 I jakščo v kohos' znaxodylasja knyha zapovitu, abo jakščo xtos' sluxavsja Božoho zakonu, to joho maly stratyty za cars'kym ukazom.

1Ma 1:58 Vony karaly izrajil'tjan, jakyx misjac' za misjacem lovyly na hrixax u jixnix mistax,

1Ma 1:59 A dvadcat' p'jatoho dnja kožnoho misjacija vony prynosyly žertvy na žertovnyku, jakyj buv postavlenyj zamist' žertovnyka cilopalennja.

1Ma 1:60 Zhidno z cym zakonom, vony stračuvaly žinok, jaki obrizaly svojix ditej,

1Mr 1:61 z nemovljatamy, ščo vysily jim na šyji; jixnix rodyčiv ta tyx, xto robyv obrizannja, takož stratyly.

1 Matvija 1:62 Nezvažajučy na vse ce, bahato xto v Izrajili zalyšavsja virnym i buv dostatn'o smilyvym, ščob ne jisty nečystoji jiži.

1Matv. 1:63 Vony vyrišyly pomerty, ščob ne oskvernytysja stravamy, ščo superečyly svjatomu zapovitu, i tomu jix stratyly.

1 Matvija 1:64 Ce bulo velyke vyprobuvannja dlja Izrajilju.

U cij istoriji zvernemo uvahu na virši z 45 po 47, jaki pidtverdžujut' prypynnjenja žertvoprynošen' postijnoho zastupnyctva , ta virš 54, jakyj svidčyt' pro oskvernennja svjatylyšča: Car postavyv Hydotu spustošennja na žertovnyku cilopalennja.

U vytoku cyx zol, ce vidstupnyctvo Izrajilju : 1 Matvija 1:11 Same v toj čas v Izrajili vynyklo pokolinnja vidstupnykiv, jaki pidtrymaly bahat'ox ljudej: «Davajte uklademo sojuz z narodamy navkolo nas, — kazaly vony, — bo vidkoly my vidokremylysja vid nyx, nas spitkalo bahato neščast' ». Ci neščastja vže byly naslidkom jixn'oji nevirnosti Bohovi, i vony zbyralysja naklykaty na sebe šče bil'se neščast' svojeju buntivnoju pozycijeju.

U cij kryvavij trahediji hrec'ke panuvannja dobre vypravdalo svij vsjudysučyj symvol hrixa u bronzovij statuji z Dan. 2; leoparda pljamystyj z Dan.7; i smerdjučyj kozel z Dan.8. Ale slid zaznačyty šče odnu detal'. Misioner-karatel', poslanyj Antioxiom 4 do Jerusalyumu v 168 roci, zvet'sja Apollonij, i ce hrec'ke im'ja, jake francuz'koju označaje «Rujnivnyk», bude obrane Duxom, ščob zasudyty v Odkr. 9:11 rujnivne vykorystannja Svjatoji Bibliji fal'syvym protestants'kym xrystyjanstvom ostannix dniv; tobto tyx, xto orhanizuje ostatočne velyke lyxo . Apollonij prybuv do Jerusalyumu z 22 000 vojniv i v sobotu , pid čas vydovyščnoho public'noho pokazu zbroji, nakazav ubyty vsix jevrejs'kyx hljadačiv. Vony oskvernyly sobotu cym bohoxul'nym interesom, i Boh nakazav jix ubyty. I joho hniv ne vščuxaje, bo za cym kryvavym faktom nakazano ellinizuvaty jevreviv. Afinjanyn Herontij, cars'kyj delehat, nav'jazav us'omu narodu ellinizaciju bohoslužinnja ta morali v Jerusalyumi, jak i v Samariji . Jerusalyms'kyj xram todi buv prysvjačenyj Zevsu Olimpijs'komu , a xram na hori Herizim — hostynnomu Zevsu. Takym čynom, my bačymo, jak Boh vidklykav svij zaxyst vid vlasnoho xramu, vid Jerusalyumu ta vid us'oho narodu. Svjate misto perepovnene naruhoju, kožne z jakyx ohydniše za

poperednje. Ale dijala lyše volja Boža, nastil'ky velykoju bula moral'na ta religijna rozbeščenist' pislja poperedžennja pro deportaciju do Vavylonu.

Dan 11:32 Vin zvaljubvatyme tyx, xto protyvyt'sja zapovitu, ale narod, jakyj znaje svoho Boha, bude dijaty tvrdo,

32a — Vin spokušatyme lestoščamy zradnykiv sojuzu.

Ce utočnennja pidtverdžuje, ščo božestvenne pokarannja bulo zasluženyim i vypravdanym. U svjatyx miscjax oskvernennja stalo normoju.

32b — Ale ti z ljudej, jaki znajut' svoho Boha, dijatymut' tvrdo,

U cij trahediji ščyri ta hidni virujuči vidznačylsja svojeju virnistju ta volily pomerty mučenyč'koju smertju, niž zrektysja šanuvannja Boha-Tvorcja ta joho svjatyx zakoniv.

Znovu ž taky, u druhomu čytanni, cej kryvavyj dosvid 1090 faktyčnyx dniv nahaduje umovy paps'koho pravlinnja tryvalistju 1260 dniv-rokiv, prorokovanyx poslidovno v riznyx formax u Dan. 7:25, 12:7 ta Ob. 12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Ozyrajučys' na sučasni podiji v konteksti antyčnosti

Ščob zrozumity, ščo vidbuvajet'sja, ja skorystajusja obrazom operatora, jakyj znimaje scenu, za jakoju vin uvažno stežyv. U cej moment vin viddalajet'sja, nabyrajučy vysotu, i pole zoru staje dedali šyršym. Takym čynom, koly joho zastosovuvaty do religijnoji istoriji, pohljad Duxa oxopljuje vsju religijnu istoriju xrystyjanstva, vid joho rannix počatkiv, hodyn straždan', času mučenykiv, do joho slavnogo kincja, poznačenooho povernennjam dovhoočikovanoho Spasytelja.

Dan 11:33 I mudri z nyx bahat'ox navčat', a dejaki na čas poljažut' vid meča ta polum'ja, vid polonu ta vid zdobychi.

33a- i najmudriši z nyx navčatymut' natovp

Apostoly Isusa Xrysta, a takož Pavlo Tars'kyj, jakomu my zavdjačujemo 14 poslannjamy novoho zapovitu. Ce nove religijne povčannja maje nazvu: «Jevanhelije», tobtto Dobra Zvistka pro spasinnja, zaproponovana božestvennoju blahodattju obranym. Takym čynom, Dux vede nas vpered u časi, i novoju metoju doslidžennja staje xrystyjans'ka vira.

33b — Je ti, xto na dejakyj čas poleže vid meča ta polum'ja, vid polonu ta vid zdobychi.

Na pevnyj čas, kaže Dux čerez anhela, i cej čas bude 1260 dovhyx prorokovanyx rokiv, ale za dejakyx rym's'kyx imperatoriv Kalihulu, Nerona, Domiciana ta Diokletiana buty xrystyjanynom označalo pomerty mučenyč'koju smertju. V Ob'javlenni 13:10 Dux zhaduje časy rym's'kyx paps'kyx pokaran', kažučy: Xto vede v polon, toj u polon pide; xto vbyvaje mečem, toj musyt' buty vbytyj mečem. U c'omu vytrymka ta vira svjatyx .

Dan 11:34 A koly vony vpadut', jim bude troxy dopomohy, i bahato xto pryjednajet'sja do nyx u lycemirstvi.

34a- Same v cej čas žorstokoho panuvannja papstva lycemiry c'oho virša z'javylsja jak pomičnyky. Jixnja identyfikacija gruntujet'sja na jixnij znevazi do cinnostej i zapovidej, jakyx navčav Isus Xrystos, i v c'omu wypadku, dlja cijej cil'ovoji epoxy, zaborony vbyvaty mečem. Perehljanuvšy istoriju, možna zrozumity, ščo šyrokyj protestants'kyj rux z 15 stolittja do našyx dniv buv vyznanyj lycemirnym pravednym Suddeju Isusom Xrystom. Tomu jix povne zalyšennja z 1843 roku bude lehše zrozumity ta pryjnjaty.

Dan 11:35 A dexto z mudryx upade, ščob peretopytys', očystytysja ta vybilytysja až do času kincja, bo vin šče nastane u pryznačenyj čas.

35a – Dejaki z mudreciv vpadut', ščob vony mohly buty očyščeni, vytončeni ta vybileni až do kincja času.

Sudjačy z c'oho tverdžennja, standartom xrystyjans'koho žyttja je vyprobuvannja ta vidbir, zdatnist' vytrymuvaty ta zaznavaty peresliduvan' do kincja svitu. Takym čynom, sučasna ljudyna, zvykla do myru ta tolerantnosti, vže ničoho ne rozumije. Vona ne vpiznaje svoho žyttja v cyx poslannjax. Os' čomu pojasnennja z c'oho pryvodu budut' dani v Ob'javlenni 7 ta 9:5-10. Tryvalyj period relihijnoho myru tryvalistju 150 real'nyx rokiv, tobto «p'jat' proročyx misjaciv», buv zaprogramovanyj Bohom, ale z 1995 roku cej period zakinčyvsja, i znovu počalysja relihijni vijny. Islam vbyvaje u Franciji ta inšyx miscjax svitu; i joho dija pryznačena posyljuvatysja, poky ne spalyt' uves' svit.

35b – tomu ščo vono prybude lyše u pryznačenyj čas

Ce bude kinec' svitu, i anhel kaže nam, ščo žodni oznaky myru čy vijny ne dozvoljajut' nikomu peredbačyty joho nablyžennja. Ce zalezjt' vid odnoho faktora: « času, vstanovlenoho » Bohom, tobto kincja 6000 rokiv, prysvjačenyx joho vyboru zemnyx obranciv. I same tomu, ščo my zaraz menš niž za desjat' rokiv vid c'oho kincja, Boh dav nam blahodat' znaty datu: 20 bereznja vesny, ščo pereduje 3 kvitnja 2030 roku, tobto čerez 2000 rokiv pislja spokutnoji smerti Xrysta. Vin z'javyt'sja mohutnim i peremožnym, ščob spasty svojix obranciv i znyščyty vbyvc'-buntivnykiv, jaki maly namir jix ubyty.

Katolyc'kyj paps'kyj režym «xrystyjans'koho» Rymu: Velykyj honytel' u relihijnij istoriji Zaxidnoho svitu.

Same do n'oho mav nas pryvesty vzirec' Antiox 4. Proobraz pidhotuvav svij antytyp, i ščo my možemo skazaty pro ce porivnjannja? Bezperečno fenomenal'noho masštabu, hrec'kyj honytel' dijav protjahom 1090 real'nyx dniv, ale papizm, zi svoho boku, ljutuvatyme majže 1260 real'nyx rokiv, pereveršujučy takym čynom usi vzirci istoriji.

Dan 11:36 Car robytyme, ščo jomu zamanet'sja, pidneset'sja ta zvelyčyt'sja ponad usix bohiv, i bude hovoryty dyvni reči proty Boha bohiv; vin bude procvitaty, až poky ne zdijsnyt'sja hniv, bo te, ščo vyznačeno, zdijsnyt'sja.

36a — Slova c'oho virša zalyšajut'sja neodnoznačnymy i vse šče možut' buty adaptovani do hrec'koho carja ta ryms'koho paps'koho carja. Rozkryvajuča struktura proroctva maje buty pryxovana vid poverxnevych čytačiv. Odnak nevelyka detal' vkazuje na paps'ku cil'; ce točnist': bo te, ščo vyznačeno, te j zdijsnyt'sja. Cja cytata perehukujet'sja z Dan. 9:26: Pislja šistdesjaty dvox tyžniv Pomazanec' bude znyščenyj, i ničoho ne zalyšyt'sja v n'oho. Narod voždja, jakyj pryjde, zrujnuje misto ta svjatyntju , i jixnij kinec' bude, jak vid potopu; vyznačeno, ščo spustošennja (abo rujnuvannja) tryvatymut' do kincja vijny .

Dan 11:37 Vin ne bude zvažaty na bohiv svojix bat'kiv, ani na božestvo žinok, ani na žodnoho boha, ale zvelyčuvatyme sebe ponad use.

37a — Vin ne bude zvažaty na bohiv svojix bat'kiv

Os' vona, malen'ka detal', jaka projasnjuje naše rozuminnja. Tut my majemo formal'nyj dokaz toho, ščo car, na jakoho sprjamovani joho slova, ne može buty Antioxom IV, jakyj považav bohiv svojix bat'kiv, i sered nyx najbil'šoho – Zevsa, boha bohiv Olimpu, jakomu vin prynis u dar jevrejs'kyj xram u Jerusalymi. Takym čynom, my otrymujemo nezaperečnyj dokaz toho, ščo carem, na jakoho sprjamovani joho slova, spravdi je ryms'kyj paps'kyj režym xrystyjans'koji epoxy. Vidteper usi ob'javleni slova stosuvatymut'sja c'oho carja, vidminnoho vid Dan.7, i zuxvaloho ta xytroho vid Dan.8; dodaju, c'oho rujnivnoho abo spustošlyvoho carja z Dan.9:27. «Stupeni rakety» vsi pidtrymujut' holovu paps'koho čolovika , malen'koho ta zarozumiloho, postavljenoho na veršynu panuvannja.

Čy šanuje paps'kyj Rym bohiv svojix bat'kiv? Oficijno ni, oskil'ky navernennja do xrystijanstva pryzevo do vidmovy vid imen jazyčnyč'kyx ryms'kyx božestv. Odnak vin zberih formy ta styl' jixn'oho pokloninnja: riz'bleni, skul'pturni abo vidlyti zobražennja, pered jakymy joho virjany sxyljajut'sja ta stajut' na kolina v molytvi. Ščob zberehty cju povedinku, zasudženu Bohom u vsix joho zakonax, vin zrobyv Bibliju nedostupnoju dlja prostyx smertnyx i prydušyv druhu z Desjaty Zapovidej Žyvoho Boha, oskil'ky vona zaboronjaje cju praktyku ta rozkryvaje pokarannja, zaplanovane dlja jiji porušnykiv. Xto ž mih by pryxovuvaty pokarannja, jake vin zaznav, jakščo ne dyjavol? Tomu osobystist' paps'koho režymu pidpadaje pid vyznačennja, zaproponovane v c'omu virši.

37b — ni božestvu, jake tišyt' žinok

Same majučy na uvazi jazyčnyč'ku ryms'ku relihiju, pokynutu papstvom, Dux Božyj vyklykaje cju nepryjemnu temu. Bo vona vidvernulasja vid svojeji vidverto seksual'noji spadščyny, ščob prodemonstruvaty cinnosti svjatosti. Cym zaproponovanyx božestvom je Priap, čolovičyj falos, šanovanoho jak božestvo jazyčnyč'kymy otcjamy Ryms'koji cerkvy. Ce vse šče bulo spadščynoju hrec'koho hrixa. I ščob porvaty z cijaju seksual'noju spadščynoju, vona nadmirno zaxyščaje čystotu ploti ta duxu.

Dan 11:38 I vin bude šanuvaty Boha tverdyn' na pidnižži svojix nih, bude poklonjatysja Tomu, Koho ne znaly joho bat'ky, zolotom ta sriblom, dorohocinnym kaminnjam ta rečamy cinnymy.

38a — Odnak, vin šanuvatyme boha fortéc' na svojemu p'jedestali.

Narodžujet'sja novyj jazyčnyč'kyj boh: boh fortéc' . Joho p'jedestal znaxodyt'sja v ljuds'kyx umax, a joho zrist dorivnjuje vražennju, jake vin otrymuje.

Jazyčnyč'kyj Rym buduvav jazyčnyč'ki xramy, vidkryti dlja vsix vitriv; kapiteli, ščo pidtrymuvalysja kolonamy, byly dostatnymi. Ale, pryjnjavšy xrystyjanstvo, Rym prahnuv zaminuty zrujnovanu jevrejs'ku model'. Jevreji maly zakrytyj xram iz mohutnim vyhljadom, jakyj buv jixn'oju slavoju ta prestyžem. Tomu Rym nasliduvav joho ta buduvav romans'ki cerkvy, sxoži na ukripleni zamky, bo panovala nevpevnenist', a najbahatši lordy zmnicjuvaly svoji domivky. Rym robyt' te same. Vin buduie svoji cerkvy v strohomu styli do časiv soboriv, i tam vse zminujet'sja. Okruhli daxy peretvorjujut'sja na špyli, sprjamovani do neba, i ce vse vyšče i vyšče. Zovnišni fasady nabuvajut' vyhljadu merežyva, vony zbahačeni vitražamy vsix kol'oriv, jaki prynosjat' perelyvčaste svitlo vseredynu, ščo vražaje svjaščennoslužyteliv, virjan ta vidviduvačiv.

38b — C'omu bohu, jakoho ne znaly joho bat'ky, vin bude poklonjatysja zolotom i sriblom, dorohocinnym kaminnjam ta cinnymy rečamy.

Ščob zrobyty jix šče spokuslyvišymy, vnutrišni stiny prykrašeni zolotom, sriblom, dorohocinnymy perlamy ta cinnymy rečamy : povija Vavylon Velykyj z Ob'javlennja 17:5 znaje, jak poxyzuvatysja, ščob pryvabyty ta spokusyty svojix kljentiv.

Istynnyj Boh ne dozvoljaje sebe spokusyty, bo cja velyč ne jde jomu na koryst'. U svojemu proroc'tvi vin zasudžuje cej paps'kyj Rym, z jakym nikoly ne mav žodnyx stosunkiv. Dlja n'oho joho romans'ki čy hotyčni cerkvy — ce lyše čerhovi jazyčnyč'ki božestva, ščo služat' lyše dlja spokušannja duxovnyx ljudej, jakyx vony vidvertajut' vid n'oho: narodžujet'sja novyj boh: boh fortec', i vin spokušaje natovpy ljudej, jaki virjat', ščo znajdut' Boha, uvijšovšy do joho stin pid neproporcijno vysokymy steljamy.

Dan. 11:39 Same z čužym bohom vin dijatyme proty ukriplenix misc', i vin pracjuvav nad ukriplennjamy fortec' z čužym bohom, i vin napovnyt' počestjamy tyx, xto joho vyznaje, vin zrobyt' jix panamy nad bahat'ma, vin rozdat' jim zemli jak vynahorodu.

39a — I vin pracjuvav nad ukriplennjamy fortec' razom z čužozemnym bohom

Dlja Boha pered Nym isnuje lyše odyň aktyvnyj boh, tobto toj, xto jomu čužyj : ce dyjaval, Satana, vid jakoho Isus Xrystos zasterihav svojix apostoliv ta učniv. U jevrejs'komu teksti jdet'sja ne pro «dijaty proty», a pro «dijaty dlja». Te same poslannja bude pročytano v Ob'javlenni 13:3 u formi: ...i dav jomu drakon svoju sylu, i prestol svij, i velyku vladu . Drakon xto je dyjavalom v Ob'javlenni 12:9, ale vodnočas impers'kym Rymom zhidno z Ob'javlennjam 12:3.

Bil'se toho, navernuvšys' do xrystyjans'koji religiji, ryms'ka vlada pryjnjala istynnoho Boha, jakyj buv jij čužyj, oskil'ky spočatku vin buv Bohom jevrejiv, naščadkiv Avraama.

39b- i vin šanuvatyme tyx, xto joho vyznaje

Ci počesti je religijnymy. Papizm prynosyt' koroljam, jaki vyznajut' joho predstavnykom Boha na zemli, pečatku božestvennoji vlady dlja jixn'oji vlasnoji vlady. Koroli stajut' spravžnymy koroljamy lyše todi, koly Cerkva osvjatyla jix v odnij zi svojix obožnenyx fortec' u Franciji, Sen-Deni ta Rejmisi.

39c — vin zmusyt' jix panuvaty nad kil'koma

Papizm prysudžuje imperators'kyj tytul, jakyj poznačaje suverennoho korolja, ščo dominuje nad inšymy vasal'nymy koroljamy. Najvidomiši: Karl Velykyj, Karl V, Napoleon I , Hitler.

39d – Vin rozdast' jim zemli jak vynahorodu.

Cja svitova nadderžava, jak zemna, tak i nebesna, dobre vlaštovovala zemnyx cariv, zhidno z jiji pretenzijamy. Bo vona vrehuljuvala jixni rozbižnosti, zokrema ščodo zavojoyanyx abo vidkrytyx zemel'. Tak, u 1494 roci Aleksandr VI Bordžia, najhiršyj z pap, vbyvcja na posadi, buv zmušenyj vstanovyty merydiannu liniju, ščob rozdilyty miž Ispanijeju ta Portuhaliijeju rozpodil ta volodinnja terytorijeju Pivdennoji Ameryky, zanovo vidkrytoju z časiv antyčnosti.

Tretja svitova vijna abo 6-ta truba Apo.9 .

Ce skoročuje ljudstvo na tretynu joho naselennja i, pokladajučy kraj nacional'nij nezaležnosti, hotuje vselens'kyj režym, jakyj vstanovyť ostatočne velyke lyxo, prohološene v Odkrovenni 1. Sered ahresyvnyx dijovyx osib je islam musul'mans'kyx krajin, tomu ja proponuju vam biblijnu perspektyvu na cju temu.

Rol' islamu

Islam isnuje, bo Bohu vin potriben. Ne dlja spasinnja, cja rol' spyrajet'sja vyklučno na blahodat', prynesenu Isusom Xrystom, a dlja toho, ščob byty, vbyvaty, vynyščuvaty svojix vorohiv. Vže u Staromu Zaviti, ščob pokaraty Izrajil' za nevirnist', Boh vdavavsja do «fylystyms'koho» narodu. U Novomu, ščob pokaraty xrystyjans'ku nevirnist', Vin zaklykaje musul'man. Bilja vytokiv musul'man ta arabiv stojit' Izmajil, syn Avraama ta Ahar, jehypets'koji služnyci Sary, joho družyny. I vže v toj čas Izmajil sperečavsja z Isaakom, zakonnym synom. Ce dijšlo do toho, ščo, za Božoju zhodoju, na proxannja Sary, Ahar ta Izmajil buly vyhnani z taboru Avraamom. I Boh podbav pro vyhnanyx, čyji naščadky, zvedeni braty, pidtrymuvaly vorože stavlennja do potomstva Avraama: perši - judeji; druhi - v Isusi Xrysti - xrystyjany. Os' slova, jakymy Boh prorokuvav pro Izmajila ta joho arabs'kyx naščadkiv u But. 16:12: « Vin bude jak dykyj osel; joho ruka bude proty vsix, i ruka vsix bude proty n'oho; i vin žytyte navproty vsix svojix brativ ». Boh xoče vyjavyty svoji dumky ta sudžennja ščodo rečej. Obrani Xrysta povynni znaty ta rozdilyaty cej plan Boha, jakyj vykorystovuje narody ta syly zemli zhidno zi svojeju verxovnoju voleju. Slid zaznačyty, ščo prorok Muxammed , zasnovnyk islamu, narodyvsja naprykinci VI stolittja pislja vstanovlennja rymo-katolyc'koho papizmu v 538 roci. Islam, zdajet'sja, vrazyv jazyčnyč'kyj katolycyzm ta xrystyjan zahalom, koly jix vrazylo Bože prokljattja. I ce tryvalo z 7 bereznja 321 roku, koly imperator Kostjantyn I vidmovyvsja vid s'omoho dnja subotn'oho vidpočynku na koryst' joho peršoho dnja, prysvjačenoho «neskorenomu soncju» (Sol Invictvs), našoji nyjšn'oji nedili. Jak i bahato xrystyjan s'ohodni, Kostjantyn pomylkovo xotiv poznačyty rozryv miž xrystyjanamy ta jevrejamy. Vin dorikav xrystyjanam svoho času za judajizaciju čerez šanuvannja svjatoji Božoji suboty. Cej nespravedlyvyj sud jazyčnyč'koho carja buv oplačenyj i prodovžuvatyme oplačuvatysja do kincja pokarannjamy « semy surem », vyjavlenymy v Ob'javlenni 8 ta 9, tobto bezperervnoju nyzkoju neščast' ta dram. Ostatočne pokarannja pryjde u formi žaxlyvoho rozčaruvannja, koly Isus Xrystos z'javyt'sja, ščob zabraty svojix obranciv iz zemli. Ale tema, jaku ščočno obhovorjuvaly, tema «Tret'oji svitovoji vijny», sama po sobi je šostoju z cyx prorokovanyx božestvennyx pokaran', u jakyx islam je holovnym hravcem. Bo Boh takož prorokuvav pro Izmajila, kažučy v But. 17:20: «Ščodo Izmajila , to Ja počuv tebe. Os', Ja blahoslovlju joho, i zroblju joho plidnym, i duže rozmnožu joho; vin porodyt'

dvanadcat' knjaziv, i Ja zroblju joho velykym narodom ». Ja zakryvaju cju dužku, ščob prodovžyty doslidžennja Dan. 11:40.

Dan 11:40 A v čas kincja car pivdnja povstane na n'oho, a car pivnoči pryjde na n'oho, nemov vyxor, z kolisnycjamy, i z veršnykamy, i z čyslennymy korabljamy, i pryjde vin na zemlju, i zalljet'sja, nemov potik, i zalljet'sja.

40a — Naprykinci

C'oho razu ce spravdi kinec' ljuds'koji istoriji; kinec' času nynišnix narodiv zemli. Isus oholosy pro cej čas, kažučy v Jevanheliji vid Matvija 24:24: Cja Jevanhelija Carstva bude propovidana po vs'omu svitu na svidčennja vsim narodam. Todi pryjde kinec'.

40b — car pivdnja vdaryt' po n'omu

Tut my povynni zaxopljuvatysja bezmežnoju božestvennoju tonkistju, jaka dozvoljae joho sluham zrozumity te, ščo zalyšajet'sja pryxovanyj vid inšyx ljudej. Na peršyj pohljad, ale lyše na peršyj pohljad, konflikt miž carjamy Selevkiv ta Lahidiv, zdajet'sja, ponovljuet'sja ta prodovžujet'sja u c'omu virši, ščo ne može buty bil'sj omanlyvym. Bo naspravdi my zalyšyly cej kontekst u viršax 34-36, i čas kincja c'oho novoho protystojannja stosujet'sja xrystyjans'koji ery paps'koho katolyc'koho režymu ta vselens'koho protestantyzmu, jakyj vstupyv u svij ekumeničnyj sojuz. Cja zmina kontekstu zobov'jazuje nas pererozpodilyty roli.

U roli « joho »: paps'ka katolyc'ka Jevropa ta sojunzi z neju xrystyjans'ki religiji.

U roli « carja pivdnja »: pidkorennja islamu, jakyj povynen navernuty ljudej syloju abo ponevolyty jix, zhidno z dijamy joho zasnovnyka Muxammeda.

Zvernemo uvahu na vybir dijeslova: byty ; na ivryti «nagah» označaje byty rohamy. Jak prykmetnyk, vono poznačaje ljutoho ahresora, jakyj zvyčno b'je. Ce dijeslovo ideal'no adaptujet'sja do arabs'koho islamu, jakyj bezperervno ahresyvnij proty zaxidnoho svitu z kincja Druhoji svitovoji vijny. Možlyvi dijeslova « borotysja, vojuvaty, byty » v kazujut' na duže blyz'ku blyz'kist', zvidsy ideja nacional'noho susidstva abo susidstva mist i vulyc'. Obydva varianty pidtverdžujut' islam, dobre utverdženyj u Jevropi čerez religijnu nezacikavlenist' jevropajciv. Borot'ba zahostrylasja pislja povnennja jevrejiv do Palestyny v 1948 roci. Dolja palestynciv protystavyla musul'mans'ki narody zaxidnym xrystyjans'kym kolonizatoram. A v 2021 roci islamists'ka ahresija posyljuet'sja ta stvorjuje nebezpeku sered jevropejs'kyx narodiv, nasampered Franciji, kolyšn'oho kolonizatora pivničnoafrykans'kyx ta afrykans'kyx narodiv. Čy vidbudet'sja bil'sje nacional'ne zitknennja? Možlyvo, ale ne raniše, niž vnutrišnja sytuacija pohiršyt'sja do takoji miry, ščo pryzvede do žorstokyx zitknen' miž hrupamy na zemli samoji metropoliji. Francija toho dnja perebuvatyme v stani hromadjans'koji vijny; naspravdi ž, spravdi religijnoji vijny: islam proty xrystyjanstva abo bezbožnyx nevirnyx.

40c - I car pivnoči pryjde na n'oho, nemov vyxor , z kolisnycjamy ta veršnykamy, i z bahat'ma korabljamy.

U Jezek. 38:1 c'oho carja pivnoči nazývajúť Magogom, knjazem Rošu (Rosiji) , Mešexu (Moskvy) ta Tuvalu (Tobol's'ka), i u virši 9 my čytajemo: I ty vyjdeš, ty pryjdeš, jak vyxor , ty budeš, jak xmara, ščob pokryty zemlju, ty ta vsi tvoji polčyšča, i čyslenni narody z toboju.

Pererozpodil rolej: U roli « carja pivnoči » pravoslavna Rosija ta jiji musul'mans'ki sojuzni narody . Tut znovu ž taky vybir dijeslova « zakružljatyme » «joho » natjakaje na raptovu masovanu nespodivanu ataku z povitrja. Moskva, stolycja Rosiji, spravdi znaxodyť'sja na značnij vidstani vid Brjusselja, jevropijs'koji stolyci, ta Paryža, jiji vijs'kovoho peredovoho spysu. Jevropijs'kyj dobrobut zaslipyv jiji lideriv do takoji miry, ščo vony nedoocinyly vijs'kovyj potencial mohutn'oji Rosiji. Vona zapustyt' u borot'bu z ahresijeju litaky ta tysjači tankiv na suxoputnyx maršrutax, a takož bezlič vijs'kovomors'kyx ta pidvodnyx korabliv. I ščob zabezpečyty rišuče pokarannja, ci jevropijs'ki lidery ne prypynjajut' prynyžuvaty Rosiju ta jiji lideriv, vid vohnennoho Volodymyra Žyrynovs'koho do jiji nynišn'oho novoho «carja» Volodymyra Putina (Volodymyr: knjaz' svitu rosij's'koju).

Pislja vyznačennja dijovyx osib, try vidpovidni «cari» protystojatymut' odyň odnomu u formi 7-ji « Syrijs'koji vijny», v jakij bude zalučenyj novyj nacional'nyj Izrajil'; ščo pidtverdyť nastupnyj virš. Ale narazi «carem» (joho), na jakoho napadaje Rosija, je Jevropa Ryms'koho dohovoru.

40d — vin prosuvatymet'sja vhyb krajiny, pošyryť'sja, jak potik, i perepovnyt'sja. Joho perevažna vijs'kova perevažna dozvolyt' Rosiji vtorhnutysja v Jevropu ta okupuvaty vsju jiji terytoriju. Zitknuvšys' z nym, francuz'ki vijs'ka ne majut' sobi rivnyx; vony rozhromleni ta znyščeni.

Dan 11:41 Vin uvijde do slavnoho kraju, i bahato xto bude povalenyj, ale Edom, i Moav, i holova syniv Ammonovyx budut' vrjatovani z joho ruky.

41a — Vin uvijde do najprekrasnišoji z krajin, i bahato xto vpade

Rosij's'ka ekspansija vidbuvajet'sja na pivden', de roztašovanyj Izrajil' , sojuznyk zaxidnyx krajin, jakyj, svojeju čerhoju, zaznaje vtorhnennja rosij's'kyx vijs'k; jevreji vse odno hynutymut'.

41b- ale Edom, Moav ta holova syniv Ammona budut' vrjatovani z joho ruky

Ce naslidok vijs'kovyx al'jansiv, jaki rozmistjat' ci nazvy, ščo predstavljajut' sučasnu Jordaniju, na boci Rosiji. U 2021 roci Rosija vže je oficijnym sojuznykom Syriji, jaku vona ozbrojuje ta zaxyščaje.

Dan 11:42 Vin prostjahne svoju ruku na krajiny, i jehypets'ka zemlja ne vrjatujet'sja.

42a — Lyše z 1979 roku cja polityčna konfihuracija pidtverdyla prorocstvo. Toho roku v Kemp-Devidi, SŠA, prezident Jehyptu Anvar Sadat oficijno uklav sojuz z prem'jer-ministrom Izrajilju Menaxemom Behinom. Stratehičnym i polityčnym vyborom, zroblenym todi, bulo pidtrymaty spravu najsyl'nišyx na toj čas, oskil'ky Izrajil' mav potužnu pidtrymku SŠA. Same v c'omu sensi Dux Božyj prypysuje jomu iniciatyvu sroby « vteky » vid rujiny ta katastrofy. Ale z časom hra zminujet'sja, i Izrajil' ta Jehypt z 2021 roku opynjajut'sja majže pokynutymy SŠA. U rehioni Syriji Rosija zaprovadžuje svij zakon.

Dan 11:43 I vin matyme vladu nad skarbamy zolota ta sribla, i nad usima koštovnostjamy Jehyptu; i livijci ta efiopcji pidut' za nym.

43a — Vin viz'me pid kontrol' skarby zolota ta sribla, i vsi koštovnosti Jehyptu.

Zavdjaky doxodam vid zboriv za korystuvannja Suec'kym kanalom Jehypet nadzvyčajno zbahatyvsja. Ale ce bahatstvo cinne lyše v myrni časy, bo pid čas vijny torhovel'ni šljaxy stajut' bezljudnymi. Jehypet zbahatyvsja zavdjaky turyzmu. Z usix kutočkv zemli ljudy pryjždžajut' pomyluvatysja joho piramidamy, joho muzejamy, zbahačenyj postijnyj vidkryttjamy jehypets'kyx hrobnyc', zaxovanyx pid zemleju z davnix-daven. U cyx hrobnycjax, zokrema v hrobnyci molodoho carja Tutanaxamona, byly vyjavleni predmety z čystoho zolota nevyznačenoji cinnosti. Tomu Rosija znajde v Jehypti dostatn'o, ščob zadovol'nyty svoju žahu do vijs'kovoji zdobyči.

Naprykinci suboty 22 sičnja 2022 roku Dux prynis meni arhument, jakyj bez žodnyx sumniviv pidtverdžuje tlumačennja, jake ja daju Danyjilu 11. Zaznačymo u dvox viršax 42 ta 43 važlyvist' čitkoji, nekodovanoji zhadky nazvy « Jehypet », jake v c'omu konteksti je krajinoju, vidminnoju vid tijeji, ščo nazvana « carem pivdnja ». Odnak u viršax z 5 po 32 lahids'kyj «Jehypet » Ptolemejiv buv zamaskovanyj, ale identyfikovanyj jak « car pivdnja ». Takym čynom, zmina istoričnoho kontekstu pidtverdžena ta dovedena bezzaperečno . Počynajučy z kontekstu antyčnosti, istorija Danyjila 11 zakinčujet'sja « časom kincja » svitu, koly « Jehypet », sojuznyk zaxidnoho xrystyjans'koho ta ahnostyčnoho taboru z 1979 roku, je mišennju novoho « carja pivdnja », tobto vojovnyčoho islamu, i osoblyvo novoho « carja pivnoči », rosij'skoho pravoslav'ja.

43b — Livijci ta efiojy pidut' za nym.

Perekladač pravyl'no pereklav slova « Put i Kuš » u proroc'tvi, jake poznačajut' «Livijeju» musul'mans'ki krajiny, roztašovani na pivnič vid Saxary, pryberežni krajiny afrykans'koho uzberežžja, a Efiojijeju, čornoju Afrykoju, vsi krajiny, roztašovani na pivden' vid Saxary. Velyka kil'kist' z nyx takož pryjnjala islam; u vypadku z Kot-d'Ivuarom, za spivučasti prezydenta Franciji Nikolja Sarkozy, jakomu my takož zavdjačujemo livijs'kym kaosom.

Takym čynom, uraženyj Rosijeju, « Jehypet » staje zdobyčču vsix xyžakiv, i musul'mans'ki sterv'jatnyky, joho braty, nalitajut' na n'oho, ščob očystyty joho trup i zabraty svoju častku zdobyči, ščo zalyšylasja pislja rosij'skoho pohrabuvannja.

Čitko posylajučys' na « Liviju ta Efiojiju », Dux maje na uvazi afrykans'kyx religijnyx sojuznykiv « carja pivdnja », jakyx slid ototožnjuvaty z Aravijeju, de prorok Muxammed z'javysja u 632 roci, ščob pošyryty z Mekky svoju novu religiju pid nazvoju islam. Joho pidtrymuje mohutnja Tureččyna, jake v c'omu ostann'omu konteksti povernulasja do fundamentalists'koji, zavojnyc'koji ta mstyvoji musul'mans'koji religijnoji viddanosti pislja pryvyšennja vid tymčasovoho pidporjadkuvannja zaxidnym svits'kym cinnostjam. Ale inši musul'mans'ki krajiny, ščo ne roztašovani na «pivdni » , taki jak Iran, Pakystan, Indonezija, možut' pryjednatysja do « carja pivdnja » u borot'bi iz zaxidnymi narodamy, čyji moral'ni cinnosti nenavydjat' usi musul'mans'ki narody. Cja nenavyst' naspravdi je lyše nenavystju do istynnoho Boha Isusa Xrysta, jakoho znevažajut' zaxidni xrystyjany. Takym čynom, vin karaje čerez islam ta pravoslav'ja judejs'ku, katolyc'ku, pravoslavnu, protestants'ku i navit' adventysts'ku nevirnist' zaxidnoho svitu; vsju monotejistyčnu viru, vynnu pered nym.

Dan 11:44 I zivistky zi sxodu ta z pivnoči stryvožat' joho, i vin vyjde z velykoju ljuttju, ščob vynyščyty ta znyščyty bahat'ox.

44a — Novyny zi sxodu ta pivnoči pryjduť, ščob naljakaty joho.

Ci dvi storony svitu « sxid i pivnič » stosujut'sja lyše Rosijs'koji krajiny, zaležno vid toho, čy zhadujet'sja vona z paps'koji Jevropy, čy z Izrajilju, oskil'ky proroctvo u viršax 40 ta 41 vkaže na jix poslidovnyj napad z boku Rosiji. Ce označaje, ščo zhadanyj strax poxodyt' z rosijs'koji terytoriji, ale ščo može naljakaty takoho zavojevnyka? Ščo stalosja z joho krajinoju, ščo naljakalo joho do c'oho momentu? Vidpovid' znaxodyt'sja ne v knyzi Danyjila, a v Odkrovenni 9, jaka rozkryvaje ta nacilena na protestants'ku religiju, svitovyj oplot jakoji znaxodyt'sja v SŠA. Tajemnyca bude projasnena, vraxovujučy ce isnuvannja SŠA. Z 1917 roku, koly povstala Rosija pryjnala svij socialistyčnyj ta komunistyčnyj režym, prirva nazavždy viddilyla jiji vid imperialistyčnyx kapitalistyčnyx SŠA. Ljudyna ne može zbahačuvatysja za raxunok svoho blyžn'oho, jakščo vona komunist; os' čomu ci dva varianty neprymyrenni. Pid popelom myru tlijut' vohni nenavysti, jaki til'ky j čekajut' na svoje vyražennja. Lyše konkurencija ta jaderna zahroza zmohly zapobihty najhiršomu. Ce buv balans jadernoho teroru. Odnak, ne vykorystovujučy jadernu zbroju, Rosija zaxopyt' Jevropu, Izrajil' ta Jehypet. Z porušenju rivnovahaju SŠA počuvatymut'sja obdurenymy ta zahroženymy, tomu, ščob zmenšyty kil'kist' svojix smertej, vony vstupljat' u vijnu, zavdavšy potužnoho udaru peršymy. Jaderne znyščennja Rosiji vyklyče žax u rosijs'kyx armijax, rozkydanyx po okupovanyx terytorijax.

44b — i vin vyjde z velykoju ljuttju, ščob znyščyty ta vynyščyty bezlič.

Do toho času Rosija bude nalaštovana na zavojuvannja ta hrabunky, ale raptom jiji nastrij zminyt'sja, rosijs'ka armija bil'se ne matyme bat'kivščyny, kudy možna bulo b povernutysja, i jiji vidčaj peretvoryt'sja na bažannja « znyščyty ta znyščyty bezlič ljudej »; ščo bude « tretynju vbytyx ljudej » 6-ji surmy Apostola 9. Takym čynom, usi krajiny, osnaščeni jadernuju zbrojeju, buduť zmušeni faktamy vykorystovuvaty jiji proty svojix potencijnyx osobystyx vorohiv.

Dan 11:45 I vin rozstavyt' svoji palaty miž morjamy, na svjatij hori slavy; i pryjde jomu kinec', i nixto jomu ne dopomože.

45a — Vin rozkyne namety svoho palacu miž morjamy, do slavnoji ta svjatoji hory.

Namety miž morjamy , bo joho palaciv bil'se nemaje na zemli. Vidčajdušne stanovyšče rosijs'kyx vijs'k čitko opysano Duxom, jakyj pryrik jix na cju dolju. Pid vohnem svojix suprotyvnykiv vony vidtisneni nazad do zemli Izrajilju. Nenavysni vsima, vony ne otrymujut' žodnoji pidtrymky čy žalju ta znyščeni na jevrejs'kij zemli. Takym čynom, Rosija zaplatyt' vysoku cinu, jaku Boh jii zaraxovuje za pidtrymku duxovnyx vorohiv Izrajilju v staromu sojuzi pid čas joho deportaciji do Vavylonu. Vona prodavala konej meškancjam Tyru, mista jazyčnyč'koji poxoti. Jezek. 27:13-14 pidtverdžuje, ščo Boh hovoryt' do Tyru: Javan, Tuval (Tobol's'k) ta Mešex (Moskva) torhuvaly z toboju; vony davaly rabis ta midjanyj posud v obmin na tvij tovar. Ti, xto z domu Toharmy (Virmeniji), postačaly tvoji rynky kin'my, veršnykamy ta mulamy. Ce takož bulo komercijnym kamenem spotykannja dlja jevrejiv, jaki takož torhuvaly z nym: Jezek. 27:17: Judeja ta zemlja Izrajilju torhuvaly z toboju; Vony vyminjuvaly pšenycju Minnitu, tisto, med, oliju ta bal'zam na tvij tovar. Tak Tyr zbahatyvsja za jixnij raxunok. Dali, v Jezek. 28:12, pid tytulom « car Tyru », Boh zvertajet'sja bezposeredn'o do Satany. My rozumijemo, ščo same vin nažyvavsja na rozkoši ta bahatstvi, nakopyčenom u velykix jazyčnyč'kyx mistax, jaki služyly jomu pid vyhljadom čyslennyx jazyčnyč'kyx božestv, dosyt' nesvidomo, ale zavždy i skriz' u formax pokloninnja, jaki Boh vvažaje ohydnyj. Vin nosyt' na svojemu serci tjarar rozčaruvannja, nakopyčenoho takož protjahom stolit' i tysjačolit' ljuds'koji istoriji. Ce rozčaruvannja vypravdovuje joho hniv, jakyj častkovo vylyvajet'sja u formi c'oho ostann'oho žaxlyvo rujnivnoho mižnarodnoho konfliktu.

Ale cej božestvennyj hniv proty torhovel'noji torhivli starodavn'oji epoxy zaprošuje nas zrozumity, ščo Boh mih by podumaty pro sučasnu mižnarodnu torhivlju v mižnarodnomu konteksti, povnistju pobudovanomu na rynkovij ekonomici. Ja dumaju, ščo rujnuvannja vež Vsesvitn'oho torhovoho centru v N'ju-Jorku 11 veresnja 2001 roku je vidpoviddju. Tym bil'she, ščo v Odkrovenni 18 prorocstvo pidkresljuje škidlyvu rol' zbahačennja zavdjaky mižnarodnij torhivli ta komerciji, pered jakoju rujnujet'sja bud'-jake pravlylo čy božestvennyj relihijnyj zakon, nastil'ky velyke bezbožnist'.

V kinci 11-ho rozdilju Dan. spadkovyj suprotivnyk SŠA, Rosija, bude znyščenyj. Ce dast' jim absoljutnu vladu nad usima, xto vyžyv u mižnarodnomu konflikte. Hore peremoženym! Vony povynni sxylytysja ta pidkorytysja zakonu peremožcja, de b vony ne byly na zemli, vyžyvšy.

Danyjila 12

Dan 12:1 I povstane toho času Myxajil, velykyj knjaz', ščo stojit' za syniv tvoho narodu, i nastane čas lyxa, jakoho ne bulo vidtodi, jak isnuje narod, až do toho času, i toho času tvij narod bude vrjatovanyj, kožen, xto bude znajdenyj zapysanyj u knyzi.

1a - U toj čas Myxajlo vstane,

Cej čas — čas kincja svitu, koly, majučy ostannje slovo, Isus Xrystos povertajet'sja u slavi ta syli svojeji božestvennosti, jaku dovho oskaržuvaty konkurujuči relihiji. My čytajemo v Ob'javlenni 1:7: « Os', Vin hrjade z xmaramy, i pobačyt' Joho kožne oko, navit' ti, xto prokolov Joho; i vsi plemena zemli budut' plakaty za Nym». Tak. Amin'! My povynni zvyknuty do cijej dumky, bo dlja kožnoji svojeji roli Boh dav Sobi rizne im'ja, tomu v Danyjili ta Ob'javlenni 12:7 Vin predstavljaje Sebe jak Myxajil, verhovnyj hlava anhel's'koho nebesnogo žyttja, ščo daje Jomu vladu nad dyjavalom i demonamy. Joho im'ja, Isus Xrystos, predstavljaje joho lyše dlja obranyx zemli, jakyx Vin pryjšov spasty pid cym imenom.

1b — velykyj vožd',

cym velykym liderom je JaXVEX Myxajil Isus Xrystos, i same v n'oho, u svojij xarakternij zuxvalosti, paps'kyj režym vidibrav dlja svojeji korysti johu misiju vičnogo nebesnogo zastupnyka do 1843 roku, tobtu z 538 roku, daty počatku paps'koho režymu ta johu vstanovlennja v misti Rymi, v Laterans'komu palaci na hori Celian. Cja tema rozhljadalasja v Danyjili 8.

1v — zaxysnyk ditej tvoho narodu;

Zaxysnyk vtručajet'sja, koly vidbuvajet'sja napad. I ce bude tak v ostanni hodiny zemnogo žyttja obranyx, jaki zalyšylysja virnymy, navit' koly jix zasudyly na smert' ostanni buntivnyky. Tut my možemo znajty vsi modeli, zaproponovani v istorijax Danyjila, oskil'ky vony zdijsnjujut'sja v ostannij trahičnij sytuaciji. U c'omu ostann'omu velykomu lysi my zнову perežyvemo čudesni vtručannja, opysani v Dan. 3, pič ta jiji čotyry žyvi personaži, v Dan. 5, zaxoplennja Vavylona velykoho Bohom, v Dan. 6, zneškodžennja leviv, ale takož kinec' velykoho lyxa, proviščenyj tym, ščo vrazylo jevrejiv u 168 roci, 15 Kisleva, tobtu 18 hru dnja, u subotnij den'.

1d — i nastane čas lyxa, jakoho ne bulo vidtodi, jak isnuje narod, až do toho času.

Sudjačy z c'oho tverdžennja, ostannje velyke lyxo pereveršyt' te, ščo bulo orhanizovano hrekamy, dlja jevreviv. Dijsno, hreky vražaly lyše jevreviv, jakyx znaxodyly na vulycjax abo v jixnix domivkax. Naprykinci svitu vse bude zovsim jinakše, i sučasni texnologiji dozvoljajut' absolutnyj kontrol' nad ljud'my, jaki žyvtu' na zemli. Zavdjaky metodam vyjavlennja ljudej, bud'-koho možna znajty bud'-de, de b vin ne xovavsja. Takym čynom, možna točno vstanovyty spysky ljudej, jaki čynjat' opir vydanym postanovam. U c'omu ostatočnomu konteksti znyščennja obranyx stane humanno možlyvym. Xoča obrani budut' spovneni viry ta nadiji na svoje vyzvolennja, vony perežyvtu' bolisni hodyny; ti, xto šče vil'nyj, pozbavlenyj us'oho, inši budut' u v'jaznycjax povstanciv, čekajučy na svoju stratu. U sercjax obranyx panuvatyme hore, z nymy budut' povodytysja znuščannjamy, jakščo ne vbyvatymut'.

1-j – Todi ti z tvoho narodu, jaki budut' znajdeni zapysanymy v knyzi, budut' spasenni.

Ce knyha žyttja, bo bez komp'jutera Boh takož sklav spysok usix istot, jakyx porodyly Adam i Jeva ta jixni naščadky. Naprykinci žyttja kožnoji ljudyny ostatočna dolja vyrišovalasja Bohom, jakyj viv dva spysky: spysok obranyx i spysok hrišnykiv, vidpovidno do dvox šljaxiv, predstavlenyx ljudstvu u Povtorenni Zakonu 30:19-20: S'ohodni za svidkiv proty vas Ja zaklykaju nebo i zemlju, ščo žyttja i smert' Ja dav pered vamy, blahoslovennja i prokljattja. Vybery žyttja, ščob žyv ty ta tvoji naščadky. ljubyty Hospoda, Boha tvoho, sluxatysja Joho holosu ta hornutysja do N'oho, bo vid c'oho zalezjt' tvoje žyttja ta dovhota tvojix dniv... Same zhidno z johu vyborom zla, ostatočna dolja ryms'koho papstva, spaleno u vohni, vidkryvajet'sja nam u Dan. 7:9-10; ce čerez johu zuxvali slova ščodo Boha bohiv, zhidno z Dan. 11:36.

V Ob'javlenni 20:5 povernennja Xrysta suprovodžujet'sja voskresinnjam mertvyx u Xrysti, jake nazyvajet'sja peršym voskresinnjam: Blažennyj i svjatyj, xto maje učast' u peršomu voskresinni, bo nad nym druha smert' ne maje vlady.

Dan 12:2 I bahato z tyx, xto spyt' u porosi zemnij, prokynut'sja, odni na vične žyttja, a inši na sorom i na vičnu pohordu.

2a – Bahato z tyx, xto spyt' u zemnomu pylu, prokynut'sja, dejaki do vičnoho žyttja,

Spočatku zaznačymo, ščo za zvyčajnoji praktyky mertvi spokijno spljat' u zemnomu pylu, a ne v dyvovyžnomu raju čy palajučomu pekli, jak navčajut' i virjat' fal'šyvi xrystyjans'ki čy jazyčnyč'ki religiji. Ce utočnennja vidnovljuje spravžnij status mertvyx, jak navčajet'sja v Ekk. 9:5-6-10: « Je nadija dlja kožnoho žyvoho, i navit' sobaka žyvvyj kraščyj za leva mertvoho». Bo žyvi znajut', ščo pomrut', a mertvi ničoho ne znajut', i nemaje vže dlja nyx nahorody, bo pam'jat' pro nyx zabuta. I jixnja ljubov, i jixnja nenavyst', i jixnja zazdrist' uže znykly; i vony ne matymut' bil'se učasti ni v čomu, ščo robyt'sja pid soncem. ... Vse, ščo ruka tvoja može robyty, roby z syloju svojeju, bo v mohyli, kudy ty jdeš, nemaje ni roboty, ni rozdumu, ni znannja, ni mudrosti. (Šeol, ščo je poroxom zemnym).

Nemaje dumky pislja smerti, bo dumka žyve v mozku ljudyny lyše todi, koly vona šče žyva ta žyvtu'sja krov'ju, ščo posylajet'sja byttjam jiji sercja. I cja krov sama maje buty očyščena lehenevym dyxannjam. Boh nikoly ne hovoryv ničoho inšoho, vidkoly skazav Adamu, jakyj stav hrišnykom čerez neposlux, u But. 3:19: U poti oblyčča tvoho ty jistymeš xlib, doky ne vernešsja v zemlju, z jakoji ty vzjatyj, bo porox ty, i do poroxu povernešsja. Ščob pidtverdyty cej stan nebuttja mertvyx, my čytajemo v Ps. 30:9: Jaka tobi koryst', ščo ty prolyv moju krov, ščo mene zvodyv do jamy? Čy porox

xvalyt' Tebe? Čy vin zviščaje pro Tvoju virnist'? Ni, bo ne može, zhidno z Ps. 115:17: Ne mertvi xvaljat' Hospoda, ani toj, xto sxodyt' u movčannja. Ale ce ne zavažaje Bohovi voskresyty žyttja, jake isnuvalo raniše, i same cja tvorča syla robyt' Joho Bohom, a ne anhelom čy ljudynoju.

Obydva šljaxy majut' dva kincevi rezul'taty, i Ob'javlennja 20 navčaje nas, ščo vony rozdileni tysjačeju rokiv s'omoho tysjačolittja. Xoča vse ljuds'ke žyttja znykaje z lycja zemli na počatku cijeji tysjači rokiv, zanepali ne voskresnut', doky ne vidbudet'sja sud nad nymy, jakyj zdijsnjat' svjati ta Isus Xrystos u Joho nebesnomu carstvi. Cym poslannjam, dodanym do s'omoji surmy, Ob'javlennja 11:18 pidtverdžuje, kažučy: Narody rozhnivalysja, i pryjšov hniv Tvij, i čas sudyty mertvyx, ščob vidplatyty rabam Tvojim, prorokam, i svjatym, i tym, xto bojit'sja Tvooho imeni, malym i velykym, i znyščyty tyx, xto rujnuje zemlju. U c'omu virši sud nad mertvymy sponukaje Boha spočatku voskresyty svojix virnyx pomerlyx obranciv, ščob vony mohly sudyty nečestyvyx, jaki perebuvajut' u stani smerti.

2b — a inši na sorom, na vičnyj sorom.

Vičnist' naležatyme lyše žyvym. Pislja jixn'oho ostatočnogo znyščennja na Strašnomu sudi, sorom i han'ba zanepalyx zalyšat'sja lyše u vičnij pam'jati obranyx, anheliv i Boha.

Dan 12:3 I mudri sjajatymut', jak sjajvo nebes, a ti, xto bahat'ox naverne do pravednosti, jak zori, naviky-viky.

3a — Ti, xto byly rozumnymy, sjajatymut', jak sjajvo neba.

Rozum pidnosyt' ljudynu nad tvarynamy. Vin vyjavljajet'sja v jiji zdatnosti mirkuvaty, robyty vysnovky, sposterihajučy fakty abo za dopomohuju prostoho vidraxuvannja. Jakby ljudy ne byly buntivnymy u svobodni, jaku daje jim Boh, rozum viv by vse ljudstvo do takoho ž vyznannja isnuvannja Boha ta Joho zakoniv. Bo z časiv Mojseja Boh zapysuvav u pys'movij formi najvažlyviši podiji svoho odkrovennja ljudjam. Os' šljax mirkuvan', jakym slid sliduvaty. Monotejistyčna vira z'javylasja v istoriji jevrejs'koho narodu. Tomu jiji svidčennja ta jiji pysannja majut' prioritytet nad usima inšymy pysannjamy, ščo prypysujut'sja c'omu ž unikal'nomu Bohu. Borot'ba z narodom Božym zalyšajet'sja normal'noju možlyvistju, ale borot'ba zi svjatymy pysannjamy stajje dyjavol's'koju spravouju. Vira, vstanovlena Isusom Xrystom, bere svoji džerela ta posylannja z jevrejs'kyx pysan' Staroho Zavitu, ščo nadaje jii lehitymnosti. Ale rymo-katolyc'ka doktryna ne považaje cej pryncyp, tomu ni vona, ni Koran islamu ne možut' pretenduvaty na te, ščob buty žyvym Bohom, tvorcem us'oho, ščo žyve ta isnuje. Isus pidtverdvyv cej pryncyp, nahadavšy v Ivana 4:22, ščo spasinnja poxodyt' vid jevreviv: Vy poklonjajetesja tomu, čoho ne znajete; my poklonjajemosja tomu, ščo znajemo, bo spasinnja vid judejiv.

U cij peršij hrupi obranyx Boh vyznačaje ljudej, spasennyx bez osoblyvyx znan' zavdjaky jixnij virnosti, vyjavlenij z ryzykom dlja žyttja z časiv Adama ta Jevy; i tak do 1843 roku. Vony spasenni, tomu ščo jixni dila svidčyly pro jixnij rozum ta pryjnattja božestvennyx zakoniv, ščo projavljajet'sja v jixn'omu posluxu. U cij hrupi najvirniši ta najmyrniši protestanty korystovalysja do vesny 1843 roku terpinnjam Boha, jakyj lyše z cijeji daty zrobyv obov'jazkovym praktykuvannja svojeji svjatoji suboty. Ob'javlennja 2:24-25 pidtverdžuje cej vynjatok: Vam, usim tym, xto v Tiatyrax, xto ne maje c'oho včennja i ne piznav hlybyn satany, jak vony jix nazyvajut', kažu vam: Ja ne pokladaju na vas inšoho tjaharja; til'ky te, ščo maješ, trymaj, poky Ja pryjdu.

3b — i ti, xto navčav narod pravednosti, sjajatymut', jak zori, naviky vični.

Cja druha hrupa vyokremlena čerez vysokyj riven' osvjačennja, jakyj vona predstavljala na zemli z 1843 roku. Obrana za dopomohuju vyprobuvannja viry, spočatku zasnovanoho na nadiji na povernennja Isusa Xrysta, poslidovno navesni 1843 roku ta voseny 1844 roku, jiji osvjačennja Bohom staje oficijnym šljaxom vidnovlennja suboty, jaku vona znovu praktykuje pislja dovhyx stolit' temrjavy, zabuttja ta znevahy do neji.

U c'omu podili na dvi hrupy jix vidriznjaje jixnje stanovyšče stosovno Božoji spravedlyvosti, tobto jixnij status stosovno Joho desjaty zapovidej ta inšyx Joho obrjadiv, pov'jazanyx zi zdorov'jam ta inšymy postanovamy. U svojemu oryhinal'nomu teksti Vyx. 20:5-6 druha zapovid', skasovana Rymom, čitko pokazuje važlyvist', jaku Boh nadaje posluxu Joho zapovidjam, i nahaduje pro dva šljaxy ta dvi protyležni kincevi doli: ... Ja — Boh revnyvyj, jakyj karajučy provynu bat'kiv na ditjax do tret'oho j četvertoho pokolinnja tyx, xto nenavydyt' Mene ta porušuje Moji zapovidi, i vyjavljajučy mylist' tysjačam tyx, xto ljubyt' Mene ta dotrymujet'sja Mojix zapovidej .

U c'omu virši Dux vidkryvaje pryčynu isnuvannja zirok u našomu zemnomu tvorinni. Vony maly isnuvaty lyše jak symvol Božoho obranoho zemnoho obrannja; i same Buttja 1:17 rozkryvaje jixnje poslannja: Boh pomistyv jix na tverdi nebesnij, ščob svityty na zemlju. Potim Boh vykorystovuje jix, ščob pokazaty Avraamu bezlič Joho naščadkiv u Buttja 15:5: Poraxuj zori nebesni, jakščo možeš jix poraxuvaty, takym bude tvoje potomstvo.

Odnak, status cyx duxovnyx zirok može zminjuvatysja zaležno vid dil, vykonanyx vykuplenym virujučym. Padajučy duxovno čerez neposlux, zirka padaje , vona padaje z neba . Obraz bude vyklykanyj, ščob zobrazyty padinnja protestants'koji viry v 1843 roci, prohologošene real'nym nebesnym znakom u 1833 roci, v 6-j pečatci Ob'javlennja 6:13: i zori z neba popadaly na zemlju, jak smokovnycja skydaje svoji nedozrili smokvy, koly jiji xytaje syl'nyj viter. I znovu v Ob'javlenni 12:4: Joho xvist zmiv tretynu zirok z neba i kynuv jix na zemlju. Ce poslannja ponovljuje poslannja Dan. 8:10: Vin pidnjavsja na nebesne vijs'ko, i skynuv častynu vijs'ka ta zirok na zemlju, i potoptav jix . Dux zaraxovuje ryms'ko-paps'komu režymu duxovne padinnja tretyny vykuplenyx virujučyx; obmanutyx ljudej, jaki marno viryтымut' u spasinnja Xrysta ta pretenduvatymut' na Joho pravednist'.

Dan 12:4 A ty, Danyjile, zaxovaj ci slova j zapečataj cju knyhu až do kincja času, i todi bahato xto pročytaje jiji, i znannja pomnožit'sja.

4a — Cej kinec' času maje kil'ka poslidovnyx faz, ale oficijno vin rozpočavsja navesni 1843 roku, z nabrannjam čynnosti božestvennoho ukazu, poperedn'o zapysanoho v Dan. 8:14: Do večora-ranku 2300 roku, i svjatist' bude vypravdana . U 1994 roci druhyj kinec' času oznamenuvavsja zasudžennjam vselens'koji adventysts'koji instytuciji. Z 1843 roku knyhu Danyjila čytajut', ale jiji nikoly ne tlumačyly pravyl'no, doky ja ne hotuju cju robotu u 2021 roci, i cju z 2020 roku. Tomu same cja data znamenuje apohej jiji piznannja i, takym čynom, spravžnij kincevyj čas kincja , jakyj zaveršyt'sja spravžnim povernennjam Isusa Xrysta, vidomym i očikuvanym, navesni 2030 roku. My bačymo, ščo cej 2020 rik vže dobre poznačenyj Bohom, oskil'ky vse ljudstvo vražene smertnistju virusu Covid-19, jakyj z'javysja v Kytaji u 2019 roci, ale v paps'kij katolyc'kij Jevropi — lyše z 2020 roku. U 2021 roci virusy mutujut' i prodovžujut' vražaty vynne ta buntivne ljudstvo.

Iljustruvane vyprobuvannja viry adventystamy

Dan 12:5 I ja, Danyjil, podyvyvsja, až os' stojat' dva inši muži, odyň po cej bik ričky, a druhyj po toj bik ričky.

5a – Pam'jatajte! Danyjil znaxodyt'sja na berehax ričky «Xiddekel'», tobtu Tyhru, ljudožera. Teper dvoje čolovikiv znaxodjat'sja po oby dva boky ričky, a ce označaje, ščo odyň zmih peretnuty jiji, a inšyj os'-os' ce zrobyt'. Vže v Dan. 8:13 vidbulasja dyskusija miž dvoma svjatyjmy.

Dan 12:6 I odyň iz nyx skazav čolovikovi, odjahnenomu v l'njane vbrannja, ščo stojav na vodi ričky: Koly ž kinec' cym čudesam?

6a – U Dan. 8:14 pytannja svjatyx otrymaly vid Boha vidpovid' pro večir-ranok 2300, ščo vyznačylo datu 1843 roku. Cej pidxid povtorjuet'sja tut, i c'oho razu pytannja stosujet'sja kincja svitu; momentu, koly prorocstvo perestane buty korisnym. Pytannja postavlene Xrystu, zobraženomu cym čolovikom, odjahnenym u l'ljane vbrannja, jakyj stojit' nad ričkoju, sposterihajučy za jiji perepravuju ljudej. Boh bere obraz perepravy čerez Červone more, jaka vrjatuvala jevrejiv, ale potopyla jixnix jehypets'kyx vorohiv.

Dan 12:7 I počuv ja čolovika, odjahnenoho v l'njane vbrannja, ščo buv nad vodoju ričky, jak vin pidnjav svoju pravycju ta livycju do neba ta j prysjahnuv Tym, Xto žyve vično, ščo ce bude na čas, i časy, i pivčasu, i koly syla svjatoho narodu bude povnistju zlamana, todi vse ce zdijstnyt'sja.

7a- I ja počuv čolovika, odjahnenoho v l'ljane vbrannja, ščo buv nad vodoju ričky; vin pidnjav svoju pravycju ta svoju livycju do neba,

U roli Suddi-arbitra Isus Xrystos pidnimaje do neba svoju blahoslovljajuču pravu ruku ta karajuču livu ruku, ščob zrobyty uročystu zajavu.

7b- i Vin pokljavsja Tym, Xto žyve vično, ščo ce bude na čas, časy ta pivčasu

Posylajučys' na proroču tryvalist' paps'koho pravlinnja, Xrystos pokazuje ta nahaduje pro svij sud, jakyj u mynulomu pryrik Joho cerkvu na znuščannja paps'koho režymu ta prokljattja varvars'kyx vtorhnen', ščo pereduvaly jomu; ce čerez skasuvannja suboty z 7 bereznja 321 roku. Virujuči časiv adventysts'kyx vyprobuvan' takym čynom poperedženi. Ale druha pryčyna sponukaje Boha vyklykaty ce paps'ke pravlinnja; ce data johu počatku, a same 538 rik našoji ery. Vybir je rozumnym, oskil'ky cja data 538 roku sluhuvatyme osnovuju dlja rozraxunkiv, jaki prorocstvo zaproponuje nam, predstavljajučy nam novi proroči tryvalosti u viršax 11 ta 12.

7c – i ščo vse ce zakinčyt'sja, koly syla svjatoho narodu bude povnistju zlamana

Ce koroťke rečennja c'oho razu dobre pidsumovuje spravžnij moment kincja: toj, koly v kinci ostann'oho velykoho lyxa obrani opynjat'sja na meži znyščennja, vykorinennja z poverxni zemli; zvernit' uvahu na točnist': povnistju zlamani .

Dan 12:8 Ja čuv, ale ne zrozumiv, i skazav: «Pane mij, jakyj kinec' c'oho?»

8a – Bidolašnyj Danyjil! Jakščo rozuminnja joho knyhy dosi zalyšajet'sja zahadkoju dlja tyx, xto žyve u 2021 roci, to naskil'ky ž nedosjažnym i nepotribnym dlja joho vlasnoho spasinnja bulo ce rozuminnja!

Dan 12:9 I skazav vin: Idy, Danyjile, bo ci slova zaxovani ta zapečatani až do kincja času.

9a — Vidpovid' anhela zalyšyt' Danyjila holodnym, ale vona pidtverdžuje piznje vykonannja prorocstva, pryznačenoho dlja kincja xrystyjans'koji ery.

Dan 12:10 Bahato xto očystyt'sja, stane bilym ta peretravlennym; bezbožni čynytymut' bezbožno, i nixto z bezbožnyx ne zrozumije, ale ti, xto maje rozum, zrozumijut'.

10a – Bahato xto očystyt'sja, stane bilym ta rafinovanym

Povtorjujučy tut točnu cytatu z Dan. 11:35 slovo v slovo, anhel pidtverdžuje paps'ku osobu zarozumiloho ta despotyčnoho carja , jakyj pidnosyt'sja nad usima bohamy i navit' nad jedynym istynnym Bohom , jak zaznačeno u virši 36.

10b – Bezbožni čynytymut' zlo, i nixto z bezbožnyx ne zrozumije,

Anhel natjakaje na pryncyp, jakyj tryvatyme do kincja svitu, prodovžennja zla zobraženo v proroctvax Danyjila prodovžennjam «midi » hrec'koho hrixa ta « zaliza » ryms'koji syly do povernennja Xrysta. Nečestyvi budut' podvijno pereškodžaty rozuminnju: po-perše, čerez svoju osobystu bajdužist', a po-druhe, čerez syl'nu omanu, danu Bohom, jaka dozvoljaje jim viryty brexni zhidno z 2 Sol. 2:11-12: Tomu Boh posylaje jim syl'nu omanu, ščob vony poviryly nepravdi , ščob zasudženi buly vsi, xto ne viryv pravdi, a mav zadovolennja v nepravdi .

10c — ale ti, xto maje rozuminnja, zrozumijut'.

Cej pryklad dovodyt', ščo duxovnyj intelekt — ce osoblyvyj dar, danyj Bohom, ale jomu pereduje harne vykorystannja bazovoho intelektu , danoho vsim normal'nym ljudjam. Bo navit' za cijej normy ljudy plutajut' osvitu ta jiji diplomy z intelektom . Tož ja nahaduju vam pro cju riznycju: osvita dozvoljaje vvodyty dani v ljuds'ku pam'jat', ale lyše intelekt dozvoljaje jix harne ta mudre vykorystannja.

Dan 12:11 A vid času, koly bude skasovano stale cilopalennja , i bude postavleno hydotu spustošennja, myne tysjača dvisti dev'janosto dniv.

11a – Z toho času, koly pryptynyt'sja postijne žertvoprynesennja

Mušu šče raz zaznačyty, ščo slovo « žertva » ne zustričajet'sja v oryhinal'nomu jevrejs'komu teksti. I cja točnist' je vyrišal'noju, oskil'ky ce vične stosujet'sja nebesnoho svjaščenstva Isusa Xrysta. Vidtvorjujučy joho zastupnyctvo na zemli, papizm pozbavljaje Isusa Xrysta joho roli zastupnyka za hrixy joho obranciv.

Ce uzurpovane paralel'ne zemne služinnja rozpočalosja v 538 roci; datu, koly Vihilij I , peršyj pravljačyj papa, oselyvsja v Rymi, v Laterans'komu palaci, na hori Celian (nebesax).

11b- i de bude vstanovleno merzenne spustošennja

Tobto, z 538 roku, daty počatku paps'koho rym's'koho pravlinnja, pro jaku jdet'sja v Dan. 9:27: i bude na kryli hydoty spustošennja, až do vynyščennja, i vono bude rozbyte [zhidno z] tym, ščo bulo vyznačeno, na spustošenij [zemli] ...

U c'omu virši, ščo stosujet'sja daty 538 roku, Dux teper posylajet'sja lyše na paps'kyj Rym, ščo pojasnjuje synhuljaryzaciju slova «merzota». Ce bulo ne tak u Dan. 9:27, de jšlosja pro obydvj fazy Rymu, jazyčnyc'ku ta paps'ku.

Zverniti' uvahu na cikavist' i važlyvist' ob'jednannja v c'omu virši dvox rečej: « vidstonennja vid ščodennoho » vid Xrysta v Dan. 8:11 ta paps'koho « kryla », jake nese « merzenne spustošennja », zhadane v Dan. 9:27. Pov'jazujučy ci dvi diji z odnijeju datuju 538 roku ta z odnijeju sutnistju, Dux pidtverdžuje ta dovodyt', ščo avtorom cyx zločyniv spravdi je rym's'kyj papizm.

U Dan. 11:31 dija, jaku prypysujut' hrec'komu carju Antioxu IV, predstavljaje nam tyrovu model' toho, ščo Boh nazyvaje « merzotoju spustošennja ». Papizm vidtvorjuje jiji, ale protjahom 1260 dovhyx, kryvavyx rokov.

11c – bude tysjača dvisti dev'janosto dniv.

Ščob zrobyty proroči tryvalosti, zaznačeni ščodo času kincja, nepidrobnyj, odyncja vymirjuvannja stavyt'sja pered čyslom u vsix proroctvax Danyjila: dni 1290 ; dni 1335 (nastupnyj virš); Dan. 8:14: večir-ranok 2300 ; i vže v Dan. 9:24: tyžni 70.

Nam potribno vykonaty lyše duže prostyj rozraxunok: $538 + 1290 = 1828$.

Značennja cijejj daty, 1828 roku, poljahaje v tomu, ščo vona nadaje adventysts'kij podiji universal'noho karakteru, oskil'ky vona znamenuje tretij z p'jaty rokiv adventysts'kyx konferencij, ščo provodjat'sja v Olberi-parku v Londoni za prysutnosti anhlis'koji korolivs'koji rodyny.

Dan 12:12 Blažennyj toj, xto čekaje j dosjahne tysjači tr'oxsot trydcjaty p'jaty dniv.

12a – Til'ky cej virš daje nam značennja cyx dvox proročyx periodiv. Tema – očikuvannja povernennja Xrysta, ale konkretne očikuvannja, zasnovane na čyslovyx propozycijax, navedenyx u Bibliji. Neobxidnyj novyj rozraxunok: $538 + 1335 = 1873$. Anhel predstavljaje nam dvi daty, jaki poznačajut' vidpovidno počatok i kinec' adventysts'koho vyprobuvannja viry, ščo vidbulosja miž 1828 i 1873 rokamy. Takym čynom, naša uvaha sprjamovana na daty 1843 i 1844, jaki same buly pryčynamy dvox poslidovnyx očikuvan' slavnoho povernennja Isusa Xrysta do SŠA, a otže, do protestants'kyx zemel'.

V obrazi perepravy čerez ričku «Tyhr», tyhr, jakyj požyraje ljuds'ki duši, — ce daty 1843-1844 rokiv, jaki perevodjat' nečestyvoho protestanta vid duxovnoho žyttja do duxovnoji smerti. Z inšoho boku, toj, xto projšov vyprobuvannja, vyxodyt' žyvym i blahoslovennym Bohom z cijejj nebezpečnoji perepravy. Vin otrymuje vid Boha osoblyve blaženstvo: « Blažennyj toj, xto dosjahne 1873 roku! »

Dan 12:13 I jdy do svoho kincja, spočyneš i stojatymeš na svojemu nasliddi v ostanni dni.

13a – Danyjil pislja peršoho voskresinnja, v jakomu vin voskresne, vidkryje značennja vs'oho, ščo vin peredav nam. Ale dlja adventysta, jakyj šče žyve, joho včennja bude dopovнено odkrovennjamy, ščo mistjat'sja v Apokalipsysi Ivana.

Knyha Danyjila dobre pryxovuje svoje velyčezne bahatstvo. My vidznačyly uroky pidbad'orennja, jaki Hospod' zvertaje do svojix obranyx u sami ostanni dni, bo ci ostanni dni povernut'sja do normy straxu ta nepevnenosti, ščo panuvala protjahom usijeji istoriji ljudstva na zemli. Znovu, ale vostannje, obrani budut' vydileni ta vidpovidal'ni za neščastja, jaki spitkajut' buntivnyx, ščo vyžyly u Tretij svitovij vijni, pro jaku jdet'sja v Dan. 11:40-45 ta Ob. 9:13. Jezekijil' 14 predstavljaje typovi modeli viry: Noj, Danyjil ta Jov. Jak Noj, my povynni vteky ta protystojaty tečiji myrs'kyx dumok, budujučy svij kovčeh virnosti Bohovi. Jak Danyjil, my povynni zalyšatysja tverdo pryv'jazanymy do vykonannja svoho obov'jazku jak obranyx, vidmovljajučys' vid standartu, vstanovlenoho xybnoju religijeju. I, jak Jov, my povynni pryjmaty fizyčni ta psyhični straždannja, koly Boh ce dopuskaje, majučy perevahu nad Jovom: čerez joho dosvid my diznalysja, čomu Boh dopuskaje ci vyprobuvannja.

Knyha Danyjila takož dozvolyla nam krašče zrozumity nevydyme nebesne žyttja. Ce zavdjaky vidkryttju personaža na im'ja Havryjil, im'ja, jake označaje «toj, xto bačyt' oblyčča Boha». Vin prysutnij u vsix važlyvyx misijax planu božestvennoho spasinnja. I my povynni usvidomyty, ščo v nebesnomu carstvi Božomu vin ta vsi dobri anhely buly pozbavleni prysutnosti Myxajila, anhel's'koho vyražennja Boha, pid čas svoho zemnoho vtillennja, tobto 35 rokov. U velykij ljubovi Myxajil takož dilyt'sja svojeju vladoju, pohodžujučys' buty lyše « odnym z holovnyx lideriv ». Ale Havryjil takož predstavv joho Danyjilu, obranomu sered obranyx, jak « Voždja tvoho narodu ». I Dan. 9 duže čitko vidkryvaje nam use, ščo Isus pryxodyt' zdijsnyty, ščob spasty svojix virnyx obranciv. Božestvennyj proekt spasinnja takym čynom čitko prohološenyj, a potim zdijsnenyj 3 kvitnja 30 roku rozp'jattjam Isusa Xrysta.

Knyha Danyjila pokazala nam, ščo viru može prodemonstruvaty lyše dorosla ljudyna. I ščo, za slovamy Boha, dytna staje dorosloju, koly dosjahaje tryndcjatoho roku žyttja. Tomu my možemo sposterihaty lyše hirki plody, jaki prynosyt' xreščennja nemovljat, ta religijnu spadščynu vid narodžennja v usix xybnyx religijax. Isus proholosyv u Jevanheliji vid Marka 16:16: « Xto uviruje j oxrestyt'sja, toj spaset'sja, a xto ne uviruje, bude zasudženyj ». Otže, ce označaje, ščo pered xreščennjam vira maje buty prysutnja ta prodemonstrovana. Pislja xreščennja Boh vyprobuvuje jiji. Takož, šče odna perlyna, vidkryta v Danyjili, pidtverdžujet'sja: « Uvijdit' vuz'kymy vorotamy , bo šyroki vorota j šyroka doroha, ščo vede do pohybeli ». i bahato xto proxodyt' povz ; a takož u Mt. 22:14: Bo bahato poklykanyx, ta malo vybranyx ; zhidno z Dan. 7:9, desjat' mil'jardiv poklykanyj zvituvaty pered Bohom lyše za ody mil'jon vykuplenyx obranyx budut' spasenni, bo vony spravdi dobre služytymut' Bohu-Tvorcju u Xrysti u Svjatomu Dusi.

U rozdili 12 ščoyno zakladeno osnovy struktury knyhy Ob'javlennja, zhadavšy daty 538, 1798, 1828, 1843-1844, pryxovani ta zaproponovani, ale fundamental'ni dlja podilu času v Ob'javlenni, a takož 1873 rik. Tam bude pobudovana inša data, 1994 rik, dlja neščastja odnyx i ščastja inšyx.

Vstup do proročoji symboliky

U vsix biblijnyx pryčax Dux vykorystovuje zemni elementy, dejaki kryteriji jakyx možut' symvolizuvat' anonimni sutnosti, ščo predstavljajut' spil'ni kryteriji. Tomu kožen vykorystanyj symvol maje buty doslidženyj z usix bokiv, ščob vytjahty z n'oho uroky, pryxovani Bohom. Viz'memo, napryklad, slovo « more ». Zhidno z But. 1:20, Boh naseljaje joho tvarynamy vsix vydiv, nezličennymy ta anonimnymy. Joho seredovyšče je zhubnym dlja ljudyny, jaka žyve, dyxajučy povitřjam. Takym čynom, vono staje symvolom smerti dlja ljudyny, jaka, spravedlyvo, takož može bojatysja joho solonosti, jaka robyť zemlju bezplidnoju. Očevydno, ščo cej symvol ne je spryjatlyvym dlja ljudstva, i čerez joho značennja smerti Boh dast' svoje im'ja jevrejs'komu obmyval'nomu basejnu, jakyj proviščaje vody xreščennja. Teper xrestyty označaje zanurjuvaty, tobto pomerty potonulym, ščob znovu žyty v Isusi Xrysti. Stara nevypravdana ljudyna povstaje, nesučy pravednist' Xrysta. Tut my bačymo bahatstvo jedynoho elementa božestvennoho tvorinnja: morja . Zhidno z cym včennjam, my krašče zrozumijemo značennja, jake Boh nadaje c'omu viršu z Danyjila 7:2-3: «... i os', čotyry vitry nebesni zdijnjalysja na velyke more , i čotyry velyki zviri vyjšly z morja , rizni odyd vid odnoho ». Znajte, ščo « čotyry vitry nebesni » natjakajut' na vselens'ki vijny, jaki pryvodjat' peremožni narody do panivnoji vlady. Tut « velyke more » symvolizuje ljuds'ki masy jazyc'nyč'kym narodiv, jaki, ne šanujučy Boha, je v Joho očax rivnymy tvarynam « morja ». U vyrazi « čotyry vitry nebesni » « čotyry » predstavljajut' 4 storony svitu: pivnič, pivden', sxid i zaxid. « Vitry nebesni » zminjujut' vyhljad neba, rozhanjajučy xmary, spryčynjajut' buri ta došč; rozhanjajučy xmary, vony spryčajut' sonjačnomu svitlu. Tak samo vijny spryčynjajut' velyki polityčni ta suspil'ni zminy, velyčezni potrjasinnja, jaki dajut' panuvannja novomu peremožnomu narodu, obranomu Bohom, ale ne budučy blahoslovennym Nym. Oskil'ky jix poznačeno jak « tvaryn », vony ne majut' prava na blahoslovennja, pryznačeni dlja spravničx ljudej; Joho virnyx obranciv, jaki xodjat' u božestvennomu svitli z časiv Adama ta Jevy i tak do kincja svitu. A xto Joho obranci? Ti, v komu Vin vpiznaje Svij obraz, oskil'ky ljudyna bula stvorena za obrazom Božym zhidno z Buttjam 1:26. Zvernit' uvahu na cju riznycju: ljudyna stvorena Bohom za Joho obrazom , todi jak tvaryna stvorena svojim seredovyščem, mors'kym, nazemnym čy nebesnym, za nakazom, danym Bohom. Vybir dijeslova vkaže na riznycju v statusi.

Jak druhyj pryklad, viz'memo slovo « zemlja ». Zhidno z Buttjam 1:9-10, cja nazva « zemlja » dajet'sja suši, ščo vyjšla z « morja »; obraz, jakyj Boh vykorystaje v Ob'javlenni 13, ščob symvolizovat' protestants'ku viru, ščo vyjšla z katolyc'koji viry. Ale davajte rozhljanemo inši aspekty «zemli » . Vona spryjatlyva dlja ljudyny, koly žyvyť jiji, ale nespryjatlyva, koly nabuvaje vyhljadu posušlyvoji pusteli. Tomu vona zaležyt' vid dobroho polyvu z nebes, ščob buty blahoslovennjam dlja ljudyny. Cej polyv takož može nadxodyty z ričok i strumkiv, jaki peretynajut' jiji; os' čomu same slovo Bože porivnujet'sja z « džerelom žyvoji vody » v Bibliji. Same prysutnist' čy vidsutnist' cijej « vody » vyznačaje pryrodu « zemli » i, duxovno, jakist' ljuds'koji viry, jaka skladajet'sja na 75% z vody.

Jak tretij pryklad, viz'memo zirky na nebi. Po-perše, « sonce », z pozytyvnoho boku, vono osviltluje; zhidno z But. 1:16, ce svitylo « dnja », vono zihrivaje ta spryčaje rostu roslyn, jaki ljudyna vykorystovuje jak jižu. Z nehatyvnoho boku, vono spaljuje vrožaj čerez nadmirne teplo abo brak došču. Halilej mav raciju, vono znaxodyt'sja v centri našoho Vsesvitu, i vsi planety joho systemy obertajut'sja navkolo n'oho. I ponad use, vono najbil'se, Biblija nazyvaje joho « najbil'sym » u But. 1:16, najharjačyšym, i do n'oho nemožlyvo distatsja. Vsi ci kryteriji robljat' joho doskonalym obrazom Boha, v jakomu znaxodjat'sja vsi ci charakterystyky. Nixto ne može bačyty Boha i žyty, ani ne može stupyty na « sonce »; jedyna čoloviča zirka, inši - ce vsi planety abo feminizovani zirky. Pislja n'oho, « misjac' », « najmenšyj »: zhidno z But. 1:16, ce svitylo noči, temrjavy, nad jakoju vono panuje. « Misjac' », takym čynom, maje lyše nehatyvne poslannja. Xoča cja zirka znaxodyt'sja najblyžče do nas,

vona dovho zberihala tajemnicju svoho pryxovanoho oblyčča. Vona ne svityt' sama po sobi, a, jak i vsi inši planety, posylaje nam nazad, u prohresyvnomu cykli, slabke svitlo, jake otrymuje vid «soncja». Za vsima cymy kryterijamy, «misjac'» je ideal'nym symvolom dlja predstavlenja, po-perše, judejs'koji religiji, a po-druhe, xybnoji xrystyjans'koji religiji rymo-katolyc'koho papizmu z 538 roku do našyx dniv, a takož ljuterans'koho, kal'vinists'koho ta anhlkans'koho protestantyzmu z 1843 roku. Na nebi takož je «zirky», jaki, zhidno z Buttjam 1:14-15-17, majuť dvi roli, jaki vony podiljajut' iz «soncem i misjacom». Rol' «poznačennja pir roku, dniv i rokov» ta rol' «svitla na zemlju». Vony svitjat', u svojij bil'sosti, lyše v temrjavi, vnoči. Ce ideal'nyj symvol dlja predstavlenja sluh Božyx, spravžnix, doky proroctvo ne pryppyše jim hrixopadinnja; ščo vkaže na zminu jixn'oho duxovneho statusu. Ce bude poslannja, jake Boh vykorystaje, ščo vyklykaty padinnja xrystyjanstva, žertvy ryms'koji brexni v Dan. 8:10 ta Ob. 12:4; ta padinnja vselens'koho protestantyzmu v Ob. 6:13 ta 8:12. Okremo «zirka» poznačaje katolyc'ke papstvo v Ob. 8:10-11, protestants'ku viru v Ob. 9:1; ta ob'jednani u vinci, čyslom 12, peremožnu Vybranu Asambleju v Ob. 12:1. Dan. 12:3 poznačaje jix jak symvol «tyx, xto navčaty me pravednosti bezlič», tobtto «tyx, xto osvitljuje zemlju» svitlom, danym Bohom.

Ci p'jat' symvoliv vidihravatymut' važyvu rol' u proroctvi Apokalipsysu. Tomu vy možete potrenuvatysja rozkryvaty pryxovani poslannja, jaki nesut' kryteriji predstavlenyx symvoliv. Ale dejaki z nyx bude važko rozkryty, takož sam Boh vkaže ključ do tajemnicy u viršax Bibliji, jak-ot slova «holova i xvist», jaki možna zrozumity lyše za značennjam, jake Boh jim nadaje v Is. 9:14, de my čytajemo: «mahistr abo starijšyna — ce holova, a prorok, jakyj navčaje nepravdy, — ce xvist». Ale virš 13 proponuje paralel'no, otže, majučy ti sami značennja, «pal'movu hilku ta očeret»; «očeret», jakyj predstavljatyme ryms'ke papstvo v Ob'javlenni 11:1.

Čysla ta fihury takož majuť symvolične značennja. Jak pravlylo, my majemo jix u porjadku zrostannja:

Dlja čysla «1»: unikal'nist' (božestvenna abo čyslova)

Dlja čysla «2»: nedoskonalist'.

Dlja čysla «3»: doskonalist'.

Dlja čysla «4»: universal'nist' (4 storony svitu)

Dlja čysla «5»: čolovik (čolovik abo žinka).

Dlja čysla «6»: nebesnyj anhel (nebesna istota abo poslanec').

Dlja čysla «7»: povnota. (Takož: pečatka Boha-tvorcja)

Vyšče c'oho čysla my majemo kombinaciji dodavan' peršyx semy osnovnyx čysel; pryklady: $8 = 6 + 2$; $9 = 6 + 3$; $10 = 7 + 3$; $11 = 6 + 5$ ta $7 + 4$; $12 = 7 + 5$ ta $6 + 6$; $13 = 7 + 6$. Ci varianty majuť duxovne značennja stosovno tem, ščo rozhljadajut'sja v cyx rozdilax Ob'javlennja. U knyzi Danyjila my znaxodymo proroči poslannja ščodo mesians'koji xrystyjans'koji ery v rozdilax 2, 7, 8, 9, 11 ta 12.

U knyzi Odkrovennja, vidkrytij apostolu Ivanu, symvoličnyj kod numeriv rozdiliv je nadzvyčajno pokazovym. Xrystyjans'ka epoxa podilena na dvi osnovni istoryčni časty.

Peršyj, pov'jazanyj z čyslom «2», oxopluje bil'sist' doktrynal'nyx «nedoskonalostej» xrystyjans'koji viry, predstavlenyx z 538 roku rymo-katolyc'kym papizmom, spadkojemcem relihijnoji normy, vstanovlenoji z 7 bereznja 321 roku jazyčnyč'kym ryms'kym imperatorom Kostjantynom I. Rozdil 2 oxopluje ves' čas miž 94 i 1843 rokamy.

Druha častyňa, predstavlena čyslom «3», stosujet'sja 1843 roku, «adventysts'koho» času, času, koly Boh vymahaje vidnovlenoji apostoľ's'koji doktrynal'noji «doskonalosti» vidpovidno do prohramy, prorokovanoji božestvennym ukazom, procytovanym u Dan. 8:14. Cja doskonalist' bude dosjahnuta postupovo do povernennja Xrysta, jake očikujet'sja navesni 2030 roku.

Nad čyslom 7 čyso 8, abo 2+6, vyklykaje v pam'jati čas nedoskonalosti (2) dyjaval's'kyx dil (6). Čyso 9, abo 3+6, vkaže na čas doskonalosti (3) ta taki ž dyjaval's'ki dila (6). Čyso 10, abo 3+7, prorokuje čas doskonalosti (3), povnotu (7) božestvennoho dila.

Čyso «11», abo perevažno 5+6, vidnosyt'sja do časiv francuz'koho ateizmu, v jakomu ljudyna (5) asocijuet'sja z dyjavalom (6).

Čyso «12» abo 5+7 rozkryvaje zv'jazok ljudyny (5) z Bohom-tvorcem (7 = povnota ta joho cars'ka pečatka).

Čyso «13» abo 7+6 poznačaje povnotu (7) xrystyjans'koji relihiji, pov'jazanoji z dyjavalom (6); paps'ka spočatku (more) ta protestants'ka (zemlja) v ostanni dni.

Čyso «14» abo 7+7 stosujet'sja adventysts'koji roboty ta jiji universal'nyx poslan' (Vične Jevanhelije).

Čyso «15», abo 5+5+5, abo 3x5, symvolizuje čas ljuds'koho vdoskonalennja (3) (5). Vono znamenuje kinec' času blahodati. Duxovna « pšenycja » dozrila dlja zboru vrožaju ta zberihannja v nebesnyx žytnycjax. Pidhotovka obranyx zaveršena, oskil'ky vony dosjahly rivnja, neobxidnoho Bohom.

Čyso «16» v Ob'javlenni stosujet'sja času, koly Boh vylyvaje « sim ostannix čas Svoho hnivu » na svojix relihijnyx vorohiv, nevirne xrystyjanstvo z 13-ho rozdilu.

Čyso «17», jak i poperednje, nabuvaje svoho značennja v temi, jaku Boh nadaje jomu u svojemu prorocvi, tobto v Ob'javlenni 17, symvol «sudu velykoji poviji » Bohom. U Bibliji perše vykorystannja c'oho symvoličnoho čysla stosujet'sja velykodn'oho tyžnja, jakyj počynajet'sja 10-ho dnja peršoho misjacija roku ta zakinčujet'sja 17-ho dnja . Pasxa, ščo zdijsnylasja točno v terminax dniv smerti «Ahncja Božoho » Isusa Xrysta, prorokovana dnjamy-rokamy v 70-j den' « 70 tyžniv » rokiv Dan. 9:24-27. Proroctvo 70-ho tyžnja z virša 27, takym čynom, oxopluje čas semy rokiv miž datamy 26 ta 33. Cil', zaznačena prorocvom, — ce Pasxa, roztašovana navesni, « poseredyni » cyx semy rokiv proročoho tyžnja, zhadanoho v Dan. 9:27.

Dlja ostannix spravžnix «adventystiv» čyso 17 stosuvatymet'sja 17 stolit' dotrymannja Ryms'koji nedili, hrixa, vstanovlenoho 7 bereznja 321 roku. Ričnycja kincja cyx 17 stolit', 7 bereznja 2021 roku, vidkryla «čas kincja », prorokovanyj u Dan. 11:40. Cej « čas » spryjatlyvyj dlja zdijsnennja c'oho ostann'oho poperedžual'noho pokarannja, jake, poznačajučy Tretju svitovu vijnu, takož prorokovano Bohom « šostuju surmoju », vyjavlenoju v Ob'javlenni 9:13-21. Ekonomična rujnacija, spryčynena

virusom Covid-19, poznačaje 2020 rik (z 20 bereznja 2020 roku po 20 bereznja 2021 roku) jak rik počatku božestvennyx pokaran'.

U 18-mu rozdili jdet'sja pro pokarannja « Vavylona Velykoho ».

Rozdil 19 zoseredžujet'sja na konteksti slavnogo povernennja Isusa Xrysta ta joho protystojanni z ljuds'kymy buntivnykamy.

U rozdili 20 jdet'sja pro s'ome tysjačolittja, na spustošenij zemli, de dyjaval uv'jaznenyj, i na nebesax, de obrani sudytymut' žyttja ta spravy nečestyvyx buntivnykiv, jaki pomerly vidkynuty Bohom.

U rozdili «21» znajdeno symvolizm 3×7 , tobto doskonalist' (3) božestvennoho osvjačennja (7), vidtvorenu v joho vybranyx, vykuplenyx vid zemli.

Takym čynom, my bačymo, ščo prorocstvo rozhljadaje jak temu obranyx adventyzmu v Ob'javlenni 3, 7, 14 = 2×7 ta 21 = 3×7 (zrostannja do doskonalosti osvjačennja).

Rozdil 22 započatkovuje čas, koly na vidrodženij ta onovlenij zemli Boh vstanovljuje svij prestol ta obranciv svoho vičnoho carstva.

Adventyzm

Xto ž todi ci syny ta dočky Boži? Treba skazaty odrazu, bo cej dokument nadast' usi neobxidni dokazy: ce božestvenne Odkrovennja zvernene Bohom do xrystyjan-«adventystiv». Bo podobajet'sja nam ce čy ni, Boža volja je suverennoju, i z vesny 1843 roku, daty vykonannja ukazu, prorokovanoho v Danyjili 8:14, standart «adventystiv s'omoho dnja» buv vynjatkovym kanalom, jakyj dosi z'jednuje Boha ta joho ljuds'kych sluh. Ale bud'te oberežni! Cej standart postijno rozvyvajet'sja, i vidmova vid cijeji evoluciji, bažanoji Bohom, zaslužyla svoje oficijne instytucijne predstavlennja, jake Isus Xrystos vidkydaje z 1994 roku. Ščo take adventyzm? Ce slovo poxodyt' vid latyns'koho «adventus», ščo označaje: pryxid. Očikualosja, ščo povernennja Isusa Xrysta, Joho velyčnoho ostann'oho povernennja u slavi Otcja, vidbudet'sja navesni 1843 roku, voseny 1844 roku ta voseny 1994 roku. Ci xybni očikuvannja, peredbačeni Božym planom, tym ne menš, maly trahični duxovni naslidky dlja tyx, xto znevažav ci proroči ohološennja ta jixni očikuvannja, bo vony buly orhanizovani suverenno

velykym Bohom-tvorcom. Takym čynom, toj, xto rozpoznaje v c'omu dokumenti svitlo, zaproponovane Isusom Xrystom, stane, jak prjamyj naslidok, «adventystom», «s'omoho dnja», jakščo ne z ljud'my, to z Bohom; ce stanet'sja, jak til'ky vin vidmovyt'sja vid relihijnogo vidpočynku peršoho dnja, ščob praktykuvaty reštu s'omoho dnja, ščo nazyvajet'sja Subotoju, osvjačenoju Bohom vid stvorennja svitu. Naležnist' Bohovi peredbačaje dodatkovi božestvenni vymohy; Z Subotoju obranyj adventyst povynen usvidomyty, ščo joho fizyčne tilo takož je vlasnistju Boha, i jak take, vin povynen bude plekaty ta pikluvatysja pro n'oho jak pro dorohocinnu božestvennu vlasnist', plots'ku svjatynju. Bo Boh pryypysav ljudyni v But. 1:29 jiji ideal'nyj racion: « I skazav Boh: Os' Ja dav vam usju travu, ščo rozsyvaje nasinnja, ščo je na vsij zemli, i kožne derevo, ščo v n'omu plid dereva, ščo rozsyvaje nasinnja, ce bude vam na jizu ».

Adventysts'ka dumka neviddil'na vid xrystyjans'koho proektu, ob'javlenoho Bohom. Povernennja Isusa Xrysta zhadujet'sja v čysslennyx biblijnyx cytatax: Ps. 50:3: «Os' Boh naš hrjade , Vin ne movčyt'; pered Nym vohon' vsepohlynajučyj, a navkolo N'oho syl'na burja »; Ps. 96:13: « ...pered Hospodom! Bo Vin hrjade, bo Vin hrjade sudyty zemlju ; Vin bude sudyty vseleynu za pravdoju, a narody za Svojeju virnistju »; Is. 35:4: « Skažit' tym, xto stryvoženyj sercem: Bud'te vidvažni, ne bijtesja, os' Boh vaš! Pryjde pomsta, vidplata Boža; Vin Sam pryjde i spase vas »; Os. 6:3: « Davajte piznajemo, šukatymemo piznannja Hospoda; Joho pryxid nemynučyj, jak svitanok. Vin pryjde do nas, jak došč , jak piznij došč , ščo napojuje zemlju »; U Svjatomu Pys'mi Novoho Zavitu my čytajemo: Mt. 21:40: « A koly pryjde gospodar vnohradnyka , ščo vin zrobyt' tym vnohradaram? »; 24:50: « ... pryjde ž gospodar toho raba dnja, koly vin ne spodivajet'sja, i hodyny, pro jaku ne znaje »; 25:31: « Koly ž Syn Ljuds'kyj pryjde u slavi Svojij , i vsi svjati anhely z Nym, todi Vin sjade na prestoli slavy Svojeji ».; Ivana 7:27: « My znajemo Joho, zvidky Vin; a koly pryjde Xrystos , nixto ne znaje, zvidky Vin ».; 7:31: « Bahato z narodu v N'oho poviryly j kazaly: Koly Xrystos pryjde , čy učynyt' Vin bil'she čudes, niž ti, ščo učynyv Cej? »; Jevr. 10:37: « Šče troxy, i Toj, Xto maje pryjty, pryjde , i ne barytymet'sja ». Ostannje svidčennja Isusa: Jak. 14:3: « I koly Ja pidu ta pryhotuju vam misce , Ja znovu pryjdu i viz'mu vas do Sebe , ščob i vy buly tam, de Ja ». Svidčennja anheliv: Diji 1:11: « I vony skazaly: Halilejs'ki muži, čoho vy stojite ta dyvytesja na nebo? Cej Isus, ščo voznissja vid vas na nebo, pryjde tak samo, jak vy bačyly Joho, jak jšov na nebo ». Adventysts'kyj proekt Mesiji z'javljajet'sja v: Is. 61:1-2: « Dux Hospoda Boha na Meni, bo Hospod' pomazav Mene zviščaty Dobru Novynu straždennym; Vin poslav Mene perev'jazuvaty rozbytyx sercem, prohološuvaty polonenym vyzvolennja ta svobodu v'jaznjam; prohološuvaty rik Hospodn'oji blahodati... » Tut, čytajučy cej tekst u synahozu Nazareta, Isus perestav čytaty ta zakryv knyhu, bo nastupne, ščo stojit', stosuvalosja « dnja pomsta » mala zdzišnytsja lyše čerez 2003 roky, pid čas joho slavnogo božestvenneho povernennja: « i den' pomsty našoho Boha ; ščob vtišyty vsix, xto sumuje; »

Adventyzm s'ohodni maje bahato oblyč, perš za vse oficijnyj instyucijnyj aspekt, jakyj u 1991 roci vidkynuv ostannje svitlo, jake Isus zaproponuvav jomu čerez skromnoho ljuds'koho instrumenta, jakym ja je. Detali budut' z'javljatysja tam, de ce dorečno, v c'omu dokumenti. Bahato dysydents'kyx adventysts'kyx hrup isnujut' rozkydani po vsij zemli. Ce svitlo zvernene do nyx jak priorytet. Vono stanovyť «velyke svitlo», do jakoho naša starša duxovna sestra, Ellen Uajt, xotila vesty adventysts'kyj narod. Vona predstavyla svoju robotu jak «male svitlo», jake vede do «velykoho svitla». I u svojemu ostann'omu public'nomu poslanni, trymajučy Svjatu Bibliju v povitri oboma rukamy, vona proholosyla: «Braty, ja rekomenduju vam cju knyhu». Jiji bažannja teper vykonano; Danyjil ta Ob'javlennja buly povnistju rozšyřrovani šljaxom suvoroho vykorystannja biblijnyx kodiv. Ideal'na harmonija rozkryvaje velyku mudrist' Boha. Čytaču, kym by vy ne buly, ja zaklykaju vas ne robyty pomylok mynuloho. Same

vy povynni adaptuvatysja do božestvennoho planu, tomu ščo Vsemohutnij ne adaptuvatymet'sja do vašoji točky zoru. Vidmova vid svitla — ce smertnyj hrix, vid jakoho nemaje žodnoho vypravlennja; krov, prolyta Isusom Xrystom, c'oho ne pryxovuje. Ja zakryvaju cju važlyvu dužku ta povertajusja do ohološenoho « lyxa ».

Perš niž perejty do istoriji Odkrovennja, ja maju pojasnyty, čomu zahalom prorocstva, natxnenni Bohom, je žyttjevo važlyvymy dlja nas, ljudej, oskil'ky jix znannja abo ihnoruvannja pryzvede do vičnoho žyttja abo ostatočnoji smerti. Pryčyna poljahaje v nastupnomu: ljudy ljubljat' stabil'nist' i, jak taki, bojat'sja zmin. Otže, vony zaxyščajut' cju stabil'nist' i peretvorjуют' svoju religiju na tradyciju, vidkydajučy vse, ščo postaje v aspekti novyzny. Same tak dijaly jevreji staroho božestvennoho zapovitu, ščo pryzvelo do jixn'oji zahybeli, perš za vse, tyx, koho Isus ne vahajet'sja nazvaty « synahohoju satany » v Odkrovenni 2:8 i 3:9. Trymajučys' tradyciji otciv, vony viryly, ščo takym čynom jim vďast'sja zaxystyty svoji stosunky z Bohom. Ale ščo vidbuvajet'sja v c'omu vypadku? Ljudyna bil'se ne sluxaje Boha, koly Vin hovoryt' z neju, ale vona prosyt' Boha vysluxaty jiji. U cij sytuaciji Boh bil'se ne znaxodyt' svoho raxunku, tym bil'se, ščo, jakščo pravda, ščo Vin sam ne zminjujet'sja u svojemu karakteri ta sudženni, jake zalyšajet'sja vično nezminnym, to takož pravda, ščo Joho plan postijno zrostaje ta zminjujet'sja. Odnoho virša dostatn'o, ščob pidtverdyty cju ideju: « Stežka pravednyka — jak svitlo sjajvo, ščo svityt' vse jaskraviše j jaskraviše až do dnja povnoho (Pryp. 4:18)». «Stežka » c'oho virša ekvivalentna « dorozji », vtilenij v Isusi Xrysti. Ce dovodyt', ščo istyna viry u Xrysta takož rozvyvajet'sja z časom, za prymxuju Boha, vidpovidno do Joho planu. Kandydaty na vičnist' povynni nadavaty slovam Isusa značennja, jake jim naležyt', koly vin kaže jim: « Xto bereže dila Moji až do kincja, tomu dam Ja...» (Ob. 2:26)». Bahato xto dumaje, ščo dostatn'o zberehty te, ščo my nabuly vid počatku do kincja; i ce vže bula pomylka nacional'nyx jevrejiv i urok Isusa v Joho prytyči pro talanty. Ale ce označaje zabuvaty, ščo spravžnja vira — ce postijni stosunky z Duxom žyvoho Boha, jakyj harantuje, ščo cja jiža, ščo vyxodyt' z Joho ust, dajet'sja Joho ditjam zavždy i povsjakčas. Slovo Bože ne obmežujet'sja svjatymy pysannjamy Bibliiji; pislja n'oho postijno zalyšajet'sja žyvij «Lohos», Slovo, ščo na myt' stalo plottju, Xrystos, ščo dije u Svjatomu Dusi, ščob prodovžuvaty svij dialoh z tymy, xto ljubyt' Joho ta šukaje Joho vsijeju svojeju dušeju. Ja možu zasvidčyty ce, oskil'ky osobysto otrymaj koryst' vid c'oho vnesku novoho svitla, jakym ja diljusja z tymy, xto ljubyt' Joho tak samo syl'no, jak i ja. Novyzna, otrymana z nebes, postijno pokračuje naše rozuminnja Joho ob'javlenoho planu, i my povynni znaty, jak rozkryty ta vidmovytysja vid zastarilyx tlumačen', koly vony stajut' zastarilymy. Biblija zaklykaje nas dijaty tak: « Use vyprobuvajte, dobroho trymajtesja micno» (1 Sol. 5:21).

Božyj sud postijno adaptujet'sja do cijejji postupovoji evoljuciji natxnennoho svitla, ob'javlenoho obranym, xraniteljam joho orakuliv. Takym čynom, suvore dotrymannja tradyciji spryčynjaje vtraty, oskil'ky vono zavažaje ljudjam adaptuvatysja do evoljuciji spasytel'noji prohramy, ščo postupovo ob'javljajet'sja až do kincja svitu. Isnuje vyraz, jakyj nabuvaje svojeji povnoji cinnosti v religijnij sferi: istyna teperišn'oho času abo sučasna istyna . Ščob krašče zrozumity cju dumku, my povynni zvernutysja do mynuloho, de za časiv apostoliv my maly doskonale včennja viry. Pizniše, u prorokovani časy krajn'oji temrjavj, včennja apostoliv bulo zamineno včennjamy dvox «Rymiv»; impers'koho ta paps'koho, dvox faz odnoho j toho ž božestvennoho proektu, pryhotovanoho dlja

dyjavola. Vidtodi sprava reformy vypravdovuje svoju nazvu, bo jdet'sja pro vykorinennja xybnyx včen' ta povtorne zasadžennja znyščenoho dobroho nasinnja apostol's'koho včennja. Z velykym terpinnjam Boh dav čas, bahato času, ščob joho svitlo bulo vidnovleno do povnoho zaveršennja. Na vidminu vid jazыčnyč'kyx bohiv, jaki ne reahujut', bo jix ne isnuje, Boh-Tvorec' žyve vično, i Vin pokazuje, ščo Vin isnuje, Svojimy nepovtornymy reakcijamy ta dijamy; na žal' dlja ljudyny, u formi suvoryx pokaran'. Toj, Xto keruje pryrodoju, Xto keruje blyskavkamy, hromom ta blyskavkamy, Xto probudžuje vulkany ta zmušuje jix vyverhaty vohon' na vynne ljudstvo, Xto spryčynjaje zemletrusy ta provokuje rujnivni pryplyvni xvyli, je takož Tym, Xto pryxodyt', ščob šepotity v rozumax Svojix obranciv pro xid Svooho proektu, pro te, ščo Vin hotujet'sja zrobyty, jak Vin oholosyv zazdalehid', zadovho do c'oho. « Bo Hospod' Boh ničoho ne robyt', ne vidkryvšy Svojeji tajemnyci Svojim rabam prorokam », zhidno z Amosom 3:7.

Peršyj pohljad na Apokalipsys

U svojemu vykladi Ivan, apostol Hospoda Isusa Xrysta, opysuje obrazy, jaki Boh daje jomu u vydinnjax, i poslannja, jaki vin čuje. Na peršyj pohljad, ale lyše na peršyj pohljad, Odkrovennja, perekład hrec'koho «apokalupsysu», ničoho ne rozkryvaje, bo zberihaje svij tajemnyčyj aspekt, nezrozumilyj dlja bezliči virujučyx, jaki joho čytajut'. Tajemnycja zneoxočuje jix, i vony zmušeni ihnoruvaty rozkryti tajemnyci.

Boh ne dije tak bez pryčyny. Robljačy tak, Vin navčaje nas, naskil'ky svjatym je Joho Odkrovennja i ščo, jak take, vono pryznačene lyše dlja Joho obranyx. I same tut važlyvo čitko rozumity ce pytannja: Joho obranci — ce ne ti, xto pretenduje na te, ščob buty takymy, a vyključno ti, koho Vin Sam vyznaje Svojimy sluhamy, bo vony vidriznjajut'sja vid lževirnyx svojeju virnistju ta posluchom.

« Ob'javlennja Isusa Xrysta, jake dav Jomu Boh, ščob pokazaty Svojim rabam, ščo maje nezabarom statysja . I Vin poslav joho, i pokazav čerez Svoho Anhela Svojemu rabovi Ivanovi, jakyj svidčyv pro slovo Bože ta pro svidčennja Isusa Xrysta, pro vse, ščo vin bačyv. (Ob'javlennja 1:1-2)»

Otže, Toj, Xto proholosyv u Jevanheliji vid Ivana 14:6: « Ja je doroha, i pravda, i žyttja; nixto ne pryxodyt' do Otcja , jak til'ky čerez Mene», pryxodyt' čerez Svij Apokalipsys, Svoje Odkrovennja, ščob pokazaty Svojim sluham šljax istyny, jakyj dozvoljae jim otrymaty vične žyttja, zaproponovane ta zaproponovane v Joho im'ja. Tomu lyše ti, koho Vin vvažaje hidnymy otrymaty joho, otrymajut' joho. Pislja toho, jak Isus konkretno pokazav čerez Svoje zemne služinnja, ščo je vzircem spravžn'oji viry, vin

rozpiznaže tyx, xto hidnyj Joho ta Joho dobrovil'noji spokutnoji žertvy, v tomu, ščo vony spravdi prysvjatyly sebe c'omu zrazkovomu šljaxu, jakym Vin jšov pered nymy. Joho povne i cilkovyte posvjačennja služinnju Bohu je zaproponovanoju normoju. Jakščo Učytel' skazav Pylatu: « ...Ja pryjšov u svit, ščob zasvidčyty pravdu... (Ivana 18:37)», u c'omu ž sviti Joho obranci povynni robyty te same.

Kožna tajemnyca maje svoje pojasnennja, ale ščob johu otrymaty, potribno skorystatysja ključamy, jaki vidkryvajut' i zakryvajut' dostup do tajemnyč'. Ale, na žal' dlja poverxovo dopytlyvyx, holovnym ključem je sam Boh, osobysto. Na voli ta zhidno zi svojim nepohrišnym i absoljutno spravedylyvym sudžennjam, vin vidkryvaje abo zakryvaje ljuds'kyj rozum. Cja perša pereškoda robyt' odkrovennu knyhu nezrozumiloju, i Svjate Pys'mo zahalom staje, koly johu čytajut' lževirujuči, zbirkoju relihijnyx alibi. A cyx lževirujučyx duže bahato, tomu na zemli Isus pomnožyv svoji poperedžennja pro lžexrystiv, jaki z'javljat'sja do kincja svitu, zhidno z Matvija 24:5-11-24 ta Matvija 7:21-23, de vin zasterihaje vid xybnyx tverdžen' tyx, xto holosno nazyvaje sebe johu poslidovnykamy.

Apokalipsys, takym čynom, je odkrovennam istoriji istynnoji viry, vyznanoji Isusom Xrystom jak Otec' i jak Svjatyj Dux, ščo poxodyt' vid Otcja, jedynoho Boha-Tvorcja. Cja istynna vira kvalifikuje Joho obranciv, jaki proxodjat' kriz' temni stolittja časiv krajn'oji relihijnoji plutany. Cja sytuacija vypravdovuje symvol zirok, jakyj Boh prypysuje obrancjam, jakyx Vin vyznaže, navit' na myt', bo, jak i vony, zhidno z Buttjam 1:15, vony svitjat' u temrjavi, « ščob osvitljuvaty zemlju ».

Druhij ključ do Apokalipsysu zaxovanyj u knyzi proroka Danyjila, odnij iz knyh Staroho Zapovitu, jaka je peršym iz « dvox svidkiv » Boha, zhadanyx v Ob'javlenni 11:3; druhym je Apokalipsys i knyhy Novoho Zapovitu. Pid čas svoho zemnogo služinnja Isus zvernuv uvahu svojix učniv na c'oho proroka Danyjila, čyje svidčennja klasyfikujet'sja sered istoričnyx knyh u svjatij jevrejs'kij «Tori».

Božestvenne Odkrovennja maje formu dvox duxovnyx kolon. Ce nastil'ky virno, ščo knyhy Danyjila ta Apokalipsys, dani Ivanu, vzajemozaležni ta dopovnjujut' odna odnu, nesučy, jak dvi kolony, kapital božestvennoho nebesnoho odkrovennja.

Otže, Odkrovennja — ce istorija spravžn'oji viry, jaku Boh vyznačaje u c'omu virši: « Blažennyj toj, xto čytaje, i ti, xto sluxaje slova c'oho prorocstva ta bereže napysane v n'omu, bo čas blyž'kyj » (Ob'javlennja 1:3).

Dijeslovo «čytaty» maje dlja Boha konkretne značennja, jake pov'jazuje johu z rozuminnjam pročytanoho poslannja. Cja dumka vyražena v Is. 29:11-12: « Use odkrovennja dlja vas — jak slova zapečatanoji knyhy, jaku dajut' ljudyni, ščo vmije čytaty, i kažit': «Pročytaj ce!» A vona kaže: «Ja ne možu, bo vono zapečatane; abo jak knyha, jaku dajut' ljudyni, ščo ne vmije čytaty, i kažit': «Pročytaj ce!» A vona kaže: «Ja ne vmiju čytaty »». Cymy porivnjannjamy Dux pidtverdžuje nemožlyvist' rozuminnja zakodovanyx božestvennyx poslan' dlja tyx, xto « šanjuje Joho ustamy svojimy ta hubamy svojimy, a serce jixnje daleko vid N'oho », zhidno z Is. 29:13: « Hospod' skazav: «Koly cej narod nablyžajet'sja do Mene, vin šanjuje Mene ustamy svojimy ta hubamy svojimy, ale serce johu daleko vid Mene, i strax johu peredo Mnoju — ce lyše zapovid' ljuds'koji tradyciji». ".

Tretij ključ dopovnjuje peršyj. Vin takož znaxodyt'sja v Bozi, jakyj suverenno obyraje z-pomiž svojix obranciv toho, koho Vin zrobyt' zdatnym «čytaty» prorocstva, ščob prosvityty svojix brativ i sester v Isusi Xrysti. Bo Pavlo zhaduvav pro ce v 1 Kor. 12:28-29: « I Boh postavyv u Cerkvi po-perše apostoliv, po-druhe prorokiv, po-tretje včyteliv, potim čudotvorciv, potim dary zcilennja, dopomohy, upravlinnja ta rizni vydy mov. Čy vsi apostoly? Čy vsi proroky? Čy vsi včyteli? »

U porjadku, vstanovlenomu Bohom, ljudyna ne improvizuje jak prorok za osobystym ljuds'kym rišennjam. Vse vidbuvajet'sja tak, jak navčav Isus u pryčči, my ne povynni pospišaty zajnjaty perše misce na prednij sceni, a navpaky, my povynni sydity v zadnij častyni kimnaty ta čekaty, jakščo ce maje statysja, ščob Boh zaprosyv nas vyjty v peršyj rjad. Ja ne prahnuv jakojis' konkretnoji roli v Joho roboti, i v mene buv lyše velykyj apetyt, bažannja zrozumity značennja cyx dyvnyx poslan', jaki ja čytav v Odkrovenni. I same Boh, perš niž ja zrozumiv jixnje značennja, poklykav mene u vydinni. Tož ne dyvujtesja nadzvyčajno svitlomu xarakteru tvoriv, jaki ja predstavljaju; ce plid spravdi apostol's'koji misiji.

Myttjeva nezdatnist' zrozumity Joho tajemnyci, rozkryti zakodovanim čynom, je normal'noju ta peredbačenoju porjadkom, vstanovlenym Bohom. Neznannja ne je provynnoju, jakščo vono ne je naslidkom vidmovy vid danoho svitla. U vypadku vidmovy vid toho, ščo Vin vidkryvaje čerez prorokiv, jakym Vin doručaje ce zavdannja, božestvennyj vyrok je nehajnym: ce rozryv stosunkiv, zaxystu ta nadiji. Tak, ody n misionovanyj prorok, Ivan, otrymav zakodovane vydinnja vid Boha v čas kincja, inšyj misionovanyj prorok s'ohodni predstavljaje vam rozšyfovani vydinnja Danyjila ta Ob'javlennja, proponujučy vam usi harantiji božestvennoho blahoslovennja zavdjaky jixnij pidnesenij jasnosti. Dlja c'oho rozšyfruvannja je lyše odne džerelo: Biblija, ničoho, krim Bibliji, ale vsja Biblija, pid osvittlennjam Svjatoho Duxa. Boža uvaha ta Joho ljubov zvernjeni do najprostišyx ljuds'kyx istot, takyx jak sluxnjani dity, jaki staly ridkistju v čas kincja. Rozuminnja božestvennoji dumky može buty dosjahnuto lyše zavdjaky tishnij ta intensyvnij spivpraci miž Bohom ta Joho sluhuju. Istynu ne možna vkrasty; jiji potribno zaslužyty. Ti, xto ljubyt' johu, spryjmajut' johu jak božestvenne vyprominjuvannja, plid, sutnist' koxanoho ta obožnjuvanoho Hospoda.

Usja struktura velykoho Odkrovennja, ščo dopovnjuje odne odnoho knyhamy Danyjila ta Odkrovennja, je hihants'koju ta omanlyvo skladnoju. Bo naspravdi Boh často zhaduje v nyx odni j ti ž temy v riznyx ta vzajemodopovnjujučyx aspektax ta detaljax. Na tomu rivni volodinnja cijaju temoju, jakyj ja maju s'ohodni, odkrovennu religijnju istoriju naspravdi duže lahko pidsumuvaty.

Zalyšajet'sja četvertyj ključ: my sami. My povynni buty obranymy, bo naša duša i vsja naša osobystist' povynni rozdiljaty z Bohom usi Joho ujavlennja pro dobro i zlo. Jakščo xtos' ne naležyt' do N'oho, vin obov'jazkovo oskaržuvatyme Joho včennja z toho čy inšoho punktu. Slavne Odkrovennja postaje jasnym lyše v osvjačenyx umax obranyx. Istyna taka, ščo za neji ne možna torhuvatysja, ne možna obhovorjuvaty; my povynni pryjnjaty jiji takoju, jak vona je, abo zalyšyty jiji. Jak navčav Isus, vse vyrišujet'sja «tak» čy «ni». A te, ščo ljudyna dodaje do c'oho, poxodyt' vid Lukavoho.

Zalyšajet'sja ody n fundamental'nyj kryterij, jakoho vymahaje Boh: povne smyrennja. Hordist' za svoju spravu je zakonnoju, ale hordist' nikoly ne bude takoju: « Boh hordym protyvyt'sja ». ale smyrennym daje blahodat' (Jakova 4:6). Hordynja, budučy korenem zla, ščo spryčnylo padinnja dyjavola z johu žaxlyvymy naslidkamy dlja n'oho samoho ta dlja vsix nebesnyx i zemnyx Božyx stvorin', dlja hordoji istoty nemožlyvo otrymaty obrannja u Xrysti.

Spravžnje smyrennja poljahaje u vyznanni našoji ljuds'koji slabkosti ta viri v slova Xrysta, koly Vin kaže nam: « Bez Mene vy ničoho ne možete čynyty » (Ivana 15:5). U c'omu « ničomu » poljahaje, perš za vse, možlyvist' zrozumity značennja Joho zakodovanyx proročyx poslan'. Ja skažu vam čomu i dam vam pojasnennja. U svojij mudrosti, svojij božestvennij mudrosti, Hospod' nadyxnuv Danyjila napysaty svoji prorocstva častynamy, rozdilenymy desjatlittjamy. Perš niž Vin nadyxnuv mene na ideju zrobyty porivnjal'nyj syntez usix cyx prorocstv, rozdilenyx na rozdily, nixto do mene c'oho ne robyv. Bo lyše zavdjaky cij texnici zvyuvačennja, vysunuti Bohom, nabuvajut' točnosti ta jasnosti. Tajemnycja svitla poljahaje v syntezi vsix proročyx tekstiv, paralel'nomu vyvčenni danyx z okremyx rozdiliv i, perš za vse, v pošuku v Bibliji duxovnoho značennja zustričnyx symboliv. Poky cej metod ne vykorystovuvavsja, knyha Danyjila, bez jakoji prorocstvo Odkrovennja zalyšajet'sja absolutno nezrozumilym, zhadani božestvenni zvyuvačennja ne nadto xvyljuvaly tyx, koho vony stosovalysja. Same dlja toho, ščob zminyty cju situaciju, Svjatyj Dux Isusa Xrysta nadyxnuv mene projasnyty te, ščo dosi zalyšalosja nejasnym. Takym čynom, bezzaperečno vyjavleno čotyry holovni cili božestvennoho hnivu. Boh ne vyznaje žodnoji inšoji vlady, okrim svoho pysanoho slova, i same vono zasudžuje ta zvyuvačuje, jak svojix « dvox svidkiv », zhidno z Ob'javlennjam 11:3, zemnyx i nebesnyx hrišnykiv. Davajte teper korotko rozhljanemo cju proroču istoriju, rozkrytu.

Častyna perša : Istorija Izrajilju v deportaciji z 605 roku

Danyjil prybuvaje do Vavylonu (-605) Dan.1

Vydinnja Danyjila pro nastupnyx pravyteliv

1-Xaldejs'ka imperija: Dan.2:32-37-38; 7:4.

2. Midijs'ka ta Pers'ka imperiji: Dan. 2:32-39; 7:5; 8:20.

3-Hrec'ka imperija: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.

4-Ryms'ka imperija: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.

5. Jevropejs'ki carstva: Dan. 2:33; 7:7-20-24.

6-Paps'kyj režym: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Častyna druha : Danyjil + Odkrovennja

Prorocstvo pro perše pryšestja Mesiji, vidkynute judejamy: Danyjila 9.

Peresliduvannja jevrejiv hrec'kym carem Antioxom IV Epifanom (-168): zvistka pro velyke lyxo : Dan. 10:1. Vykonnannja: Dan. 11:31. Ryms'ki honinnja (70): Dan. 9:26.

Pislja xaldejiv, midjan ta persiv, hrekiv, panuvannja Rymu, impers'ke, potim paps'ke, z 538 roku. U Rymi xrustyjans'ka vira zustričaje svoho smertel'noho voroha u dvox poslidovnyx impers'kyx ta paps'kyx fazax: Dan. 2:40-43; 7:7-8-19-26; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Ob. 2; 8:8-11; 11:2; 12:3-6-13-16; 13:1-10; 14:8.

Z 1170 roku (P'jer Val'do), sprava Reformaciji do povernennja Xrysta: Ob'javlennja 2:19-20-24-29; 3:1-3; 9:1-12; 13:11-18.

Miž 1789 i 1798 rokamy, karal'ni diji francuz'koho revoljucijnoho ateizmu: Ob'javlennja 2:22; 8:12; 11:7-13.

Imperija Napoleona I : Odkr. 8:13.

Z 1843 roku, vyprobuvannja adventysts'koji viry ta joho naslidky: Danyjila 8:14; 12:11-12; Ob'javlennja 3. Padinnja tradycijnoho protestantyzmu: Ob'javlennja 3:1-3 ; joho pokarannja: Ob'javlennja 9:1-12 (5-j truba). Adventysts'ki pionery blahoslovljalysja: Ob'javlennja 3:4-6.

Z 1873 roku, oficijne blahoslovennja vselens'koji ustanovy Cerkvy adventystiv s'omoho dnja: Danyjila 12:12; Ob'javlennja 3:7; pečatka Boha : Ob'javlennja 7; jiji vselens'ka misija abo try anhel's'ki vistky: Ob'javlennja 14:7-13.

Z 1994 roku, piddavšys' vyprobuvannju proročoji viry, instytucijna adventysts'ka vira vpala: Ob'javlennja 3:14-19. Naslidok: vona pryjednalasja do protestants'koho taboru, vidkynutoho z 1844 roku: Ob'javlennja 9:5-10. Jiji pokarannja: Ob'javlennja 14:10 (vin takož vyp'je , ...).

Miž 2021 i 2029 rokamy, Tretja svitova vijna: Danyjila 11:40-45; Ob'javlennja 9:13-19 (6- ta truba).

U 2029 roci, kinec' času kolektyvnoji ta indyvidual'noji blahodati: Odkr. 15.

Universal'ne vyprobuvannja viry: nav'jazanyj nedil'nyj zakon: Ob'javlennja 12:17; 13:11-18; 17:12-14; sim ostannix kar: Ob'javlennja 16.

Navesni 2030 roku, « Armaheddon »: dekret pro smert' i slavne povernennja Xrysta: Danyjila 2:34-35-44-45; 12:1; Ob'javlennja 13:15; 16:16. S'oma surma : Ob'javlennja 1:7; 11:15-19; 19:11-19. S'oma ostannja kara : Ob'javlennja 16:17. Žnyva abo zaxoplennja obranyx: Ob'javlennja 14:14-16. Vynohrad abo pokarannja lžerelihijnyx včyteliv: Ob'javlennja 14:17-20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

Z vesny 2030 roku, s'omoho tysjačolittja abo velykoji suboty dlja Boha ta joho obranciv: peremoženyj, satana prykutyj do spustošenoji zemli na tysjaču rokiv : Ob'javlennja 20:1-3. Na nebesax obrani sudjat' hrišnykiv: Danyjila 7:9; Ob'javlennja 4; 11:18; 20:4-6.

Blyž'ko 3030 roku, Strašnyj sud: slava obranyx: Ob'javlennja 21. Druha smert' na zemli: Danyjila 7:11; 20:7-15. Na onovlenij zemli: Ob'javlennja 22; Dan. 2:35-44; 7:22-27.

Symvoly Rymu v proroctvi

Nezrozumilý aspekt proroctva poljahaje u vykorystanni riznyx symvoliv, navit' jakščo vony stosujut'sja odniji j tijeji ž sutnosti. Takym čynom, vony stajut' vzajemodopovnjuval'nymy, a ne vzajemovyključnymy. Ce dozvoljaje Bohovi zberehty tajemnyčyj aspekt tekstiv i pobuduvaty kompleksnyj portret riznyx aspektiv ob'jekta proroctva. Ce stosujet'sja i joho holovnoji cili: Rymu.

U Dan. 2, u vydinni statuji, ce četverta imperija iz symvolom « zalizni nohy ». « Zalizo » je obrazom jiji tverdoho xarakteru ta latyns'koho devizu « DVRA LEX SED LEX », ščo perekladajet'sja jak: « zakon suvoryj, ale zakon je zakon ». Bil'she toho, « zalizni nohy » nahadujut' vyhljad ryms'kix lehioneriv, odjahnenyx u zalizni nahrudnyky na tulubi, holovi, plečax, rukax i nohax, jaki prosuvalysja pišky dovhymy, orhanizovanymy ta dyscyplinovanymy kolonamy.

U Dan. 7 Rym, u svojix dvox jazyčnyč'kix fazax, respublikans'kij ta impers'kij, vse šče je četvertoju imperijeju, opysanoju jak « žaxlyva potvora iz zaliznymy zubamy ». Zalizo jiji zubiv z'jednuje jiji iz zaliznymy nohamy Dan. 2. Vona takož maje « desjat' rohiv », jaki symvolizujut' desjat' nezaležnyx jevrops'kix korolivstv, ščo utvorjat'sja pislja padinnja Ryms'koji imperiji. Ce včennja, dane v Dan. 7:24.

U Dan. 7:8 opysujet'sja pojava odyndcjatoho « rohu », jakyj, zhidno z proroctvom, stane holovnoju mišennju vs'oho božestvennoho hnuvu. Joho nazývajúť « malym rohom », ale, jak ne paradoksal'no, Dan. 7:20 nadaje jomu « bil'soho vyhljadu, niž inši ». Pojasnennja bude dano v Dan. 8:23-24: « toj zuxvalyj i xytrij car... dosjahne uspixu u svojix počynnannjax; vin znyščyt' syl'nyx i narod svjatyx ». Ce lyše častyna dij, jaki Boh prypysuje c'omu druhomu ryms'komu panuvannju, jake zaveršujet'sja z 538 roku, zi vstanovlennjam paps'koho režymu, jakyj nav'jazuje rymo-katolyc'ku viru imperators'koju

vladoju Justyniana I. Nam dovedet'sja zaznačyty vsi zvyuvačennja, jaki Boh vysuvaje rozkydano protjahom us'oho prorocstva proty c'oho avtokratyčného ta despotyčného, ale relihijneho režymu, ščo predstavljaje rym's'kyj papizm. Jakščo Dan. 7:24 nazyvaje joho « vidriznenym vid peršoho », to ce same tomu, ščo joho vlada je relihijnoju ta gruntujet'sja na dovirlivosti možnovladv, jaki bojat'sja joho ta bojat'sja joho vplyvu na Boha; ščo Dan. 8:25 pojasnjuje « uspixom joho xytroščiv ». Dexto može vvažaty nenormal'no te, ščo ja pov'jazuju carja z Danyjila 7 z carem z Danyjila 8. Tomu ja maju prodemonstruvaty obgruntovanist' c'oho zv'jazku.

U Dan. 8 my bil'she ne znaxodymo čotyr'ox impers'kyx nastupnykiv z Dan. 2 ta 7, a lyše dvi z cyx imperij, do toho ž čitko vyznačeni v teksti: Mido-Pers'ka imperija, poznačena « baranom », ta Hrec'ka imperija, zobražena « kozlom », jaka pereduje Rym's'kij imperiji. U 323 roci velykyj hrec'kyj zavojovnyk Oleksandr Makedons'kyj pomyrage, « velykyj rih kozla zlamano ». Ale bez spadkojemcja joho imperija rozdilena miž joho heneralamy. Pislja 20 rokiv vijny miž nymy zalyšajut'sja lyše 4 carstva, « čotyr'ohy pidnjalsja do čotyr'ox nebesnyx vitriv, ščob zaminyty jiji ». Ci čotyr'ohy – Jehypet, Syrija, Hrecija ta Frakija. U c'omu 8-mu rozdili Dux predstavljaje nam narodžennja cijej četvertoji imperiji, jaka spočatku je lyše zaxidnym mistom, spočatku monarxičnoju, potim respublikans'koju z 510 roku. Same za svoho respublikans'koho režymu Rym postupovo nabuvaje vlady, peretvorjujučy na rym's'ki koloniji narody, jaki klyčut' joho na dopomohu. Takym čynom, u virši 9, pid nazvoju « malyj rih », jaka vže poznačaje rym's'kyj paps'kyj režym u Dan. 7, pryxid respublikans'koho Rymu v istoriju Sxodu, de znaxodyt'sja Izrajil', zdijsnujet'sja čerez joho vtručannja v Hreciju, « odnoho z čotyr'ox rohiv ». Jak ja ščojno skazav, joho bulo sklykano v 214 roci dlja vyrišennja superečky miž dvoma hrec'kymy lihamy, Axejs'koju ta Etolijs'koju lihamy, i rezul'tatom dlja Hreciji stala vtrata jiji nezaležnosti ta kolonial'ne pidkorennja rymljan u 146 roci. Virš 9 zhaduje poslidovni zavojuvannja, jaki zrobljat' ce malen'ke misto Italiji četvertuju imperijeju, zobraženoju « zalizom » u poperednix proroctvax. Heohrafične roztašuvannja mirkuvan' vidpovidaje Italiji, de roztašovanyj Rym. Narodžennja jiji zasnovnykiv Romula ta Rema zhaduje vovčycju, jaka mala jix vyhoduvaty. Latyns'koju movoju slovo «Luv» - «lupa», ščo označaje vovčycja, ale takož i povija. Takym čynom, vid samoho stvorennja ce misto bulo poznačene Bohom svojeju podvijnoju proročoj doleju. My znajdemo joho jak vovka v košari Isusa, jakyj porivnjaje joho z povijeju v Odkr. 17. Potim joho ekspansija na « pivden' » bula zdijsnena šljaxom zavojuvannja pivdennoji Italiji (-496 do -272), a potim šljaxom vyxodu peremohy z vijny, ščo velysja proty Karfahena, sučasnoho Tunisu, z 264 roku do našoji ery. Nastupnyj etap na « sxid » — ce joho vtručannja v Hreciju, jak my ščojno bačyly. Same tam joho opysujut' jak takoho, ščo « pidnimajet'sja z odnoho z čotyr'ox rohiv » rozdrobenoji hrec'koi imperiji, uspadkovanoji vid Aleksandra Makedons'koho. Dedali mohutnišyj, u -63 roci Rym nav'jaže svoju prysutnist' i svoju kolonial'nu vladu Judeji, jaku Dux nazyvaje « najprekrasnišoju z krajyn », bo ce joho sprava ruk z momentu jiji stvorennja pislja vyxodu jiji narodu z Jehyptu. Cej vyraz povtorjuet'sja v Jezek. 20:6-15. Istoryčna točnist': znovu Rym buv poklykanyj Hirkanom u borot'bi proty svoho brata Aristobula. Try rym's'ki zavojuvannja, opysani v tij samij heohrafičnij formi, ščo j mido-pers'kyj « baran » u tomu ž rozdili, uzgodžujut'sja z istoryčnymy svidčennjamy. Takym čynom, dosjahnuto mety, postavlenoji Bohom: vyraz « malyj rih » u Dan. 7:8 ta Dan. 8:9 stosujet'sja v obox posylannjax rym's'koi identyčnosti. Ce dovedeno ta nezaperečno. Na cij vpevnenosti božestvennyj Dux zmože zaveršyty svoje včennja ta svoji zvyuvačennja proty c'oho paps'koho relihijneho režymu, jakyj zoseredžuje na sobi vsi blyskavky nebes. Nastupnist' paps'koho Rymu do impers'koho Rymu bula prodemonstrovana v Dan. 7, tut, u Dan. 8, Dux propuskaje stolittja, ščo jix rozdiljajut', i z virša 10 vin bere svojeju cillju paps'ku sutnist', svoho uljubljenoho smertel'noho voroha; i ne bez pryčyny. Bo vona

pryjednujet'sja do xrystyjans'koji religiji hromadjan Carstva Nebesnoho, zibranyx Isusom Xrystom: « pidnjavsja do nebesnoho vijs'ka ». Ce bulo dosjahnuto u 538 roci imperators'kym ukazom Justyniana I , jakyj nadav Vihiliju I religijnju vladu ta paps'kyj prestol Vatykanu. Ale ozbrojenyj cijeu vladoju, vin dijav proty svjatyx Božyx, jakyx peresliduvav v im'ja xrystyjans'koji religiji, jak ce robyly joho istoryčni nastupnyky protjahom majže 1260 rokiv (miž 538 ta 1789-1793 rokamy). Istoryčne utočnennja pidtverdžuje točnist' cijej tryvalosti, znajučy, ščo ukaz buv napysanyj u 533 roci. Otže, 1260 rokiv, za cym rozraxunkom, zakinčylsja u 1793 roci, roci, v jakomu pid čas revolucijnoho «Teroru» bulo vydano ukaz pro skasuvannja Ryms'koji Cerkvy. « Vona zmusyla dejaki zirky vpasty na zemlju ta potoptala jix ». Cej obraz bude znovu zhadanyj v Ob'javlenni 12:4: « Jiji xvist zmyv tretynu zirok z neba ta kynuv jix na zemlju ». Ključi navedeni v Bibliji. Ščodo zirok , to vony zhadujut'sja v But. 1:15: « I pomistyv jix Boh na tverdi nebesnij, ščob svityly na zemlju »; u But. 15:5 vony porivnjujut'sja z naščadkamy Avraama: « Pohljan' na nebo ta zličy zirky , jakščo možeš jix zličyty, takym bude tvoje potomstvo »; u Dan. 12:3: « Ti, xto bahat'ox naverne do pravednosti, sjajatymut' , jak zirky, naviky vični ». Slovo « xvist » matyme velyke značennja v Apokalipsysi Isusa Xrysta, oskil'ky vono symvolizuje ta poznačaje « proroka, jakyj navčaje nepravdy », jak vidkryvaje nam Isaja 9:14, vidkryvujučy takym čynom naše rozuminnja božestvennoho zakodovanoho poslannja. Tomu paps'kyj režym Rymu protjahom stolit' svoho panuvannja ta z momentu svoho vynykennja kerujet'sja lžeprorokamy, zhidno zi svjatym i spravedlyvym sudom, javlenym Bohom.

U Dan. 8:11 Boh zvyuvačuje papstvo u povstanni proty Isusa Xrysta, jedynoho « Načal'nyka knjaziv », jak utočnjuet'sja u virši 25, takož cytovanoho jak « Car cariv i Hospod' paniv » v Ob'javlenni 17:14; 19:16. My čytajemo: « Vona pidnjalasja až do voždja vijs'ka, i zabrala vid n'oho ščodennu žertvu, i zrujnuvala osnovu joho svjatyni ». Cej pereklad vidriznjajet'sja vid pošyrenyx perekladiv, ale vin maje perevalu v tomu, ščo suvoro dotrymujet'sja oryhinal'noho jevrejs'koho tekstu. I v cij formi Bože poslannja nabuvaje poslidovnosti ta točnosti. Termin « ščodenna » tut ne stosujet'sja «žertvy», oskil'ky ce slovo ne napysano v jevrejs'komu teksti, joho prysutnist' je nezakonnoju ta nevypravdanoju; bil'se toho, vono spotvorjuje značennja prorocstva. Dijsno, prorocstvo sprjamovane na xrystyjans'ku epoxu, v jaku, zhidno z Dan. 9:26, žertvy ta prynošennja byly skasovani. Cej termin « vične » stosujet'sja vyključnoji vlasnosti Isusa Xrysta, jakoju je Joho svjaščenstvo, tobtu Joho vlada zastupnyka na koryst' Joho jedynyx obranciv, jakyx Vin vyznačaje ta obyraje. Teper, zaxopljujučy ce pravo, paps'kyj režym blahoslovljaje proklyatyx i proklynaje blahoslovennyx Bohom, jakyx vin xybno zvyuvačuje v jeresi, pozycionujučy sebe jak vzirec' božestvennoji viry; pravo, jake povnistju zaperečuje Boh u svojemu proročomu odkrovenni, jake zvyuvačuje Joho, u Dan. 7:25, u « zadumi zminyty časy ta zakon ». Tomu jeres' prysutnja v usij dijəl'nosti paps'koho režymu, i takym čynom vona staje nehidnoju nesty čy vynosyty bud'-jakyj religijnjy sud. Tomu vične , vidpovidno do včennja Jevr. 7:24, je « nezminnym svjaščenstvom » Isusa Xrysta. Tomu papstvo ne može pretenduvaty na te, ščo johu vlada ta avtorytet peredani vid Boha v Isusi Xrysti; vono može lyše nezakonno vkrasty jix u N'oho z usima naslidkamy, jaki taka kradižka matyme dlja n'oho samoho ta tyx, koho vono spokušaje. Ci naslidky vyjavleni v Dan. 7:11. Na Strašnomu sudi vono zaznaje « druhoji smerti, budučy žyvym ukynutym v ozero vohnjane ta sirčane », jakoju vono davno pohrožuje monarxam ta vsim ljudjam, ščob vony služyly jomu ta bojalysja johu: « I ja bačyv čerez velyki slova, jaki hovoryv toj rih, i poky ja bačyv, zvir buv ubytyj, i tilo johu bulo znyščene, vydane vohnju na spalennja ». U svoju čerhu, Odkrovennja Apokalipsysu pidtverdyt' cej vyrok spravedlyvoho sudu istynnoho Boha, oburenoho ta rozčarovanoho, v Ob'javlenni 17:16; 18:8; 19:20. Ja vyrišyv pereklasty jak « i perekynuv osnovu Joho svjatyni » čerez duxovnu pryrodu zvyuvačen' proty paps'koho režymu. Dijsno, jevrejs'ke slovo

«mecon» možna pereklasty jak: misce abo osnova . I v danomu vypadku spravdi perekynuto osnovu duxovnoji svjatyni . Cej termin « pidstava » stosujet'sja, zhidno z Ef. 2:20-21, sam Isus Xrystos, « holovnyj narižnyj kamin' », ale takož i ves' apostol's'kyj fundament, porivnuvanyj z duxovnoju budivleju, tobto « svjatylyščem », ščo naležyt' Isusu Xrystu, zbudovanyj Bohom na n'omu. Tomu nibyto spadščyna Svjatoho Petra superečyt' samomu Bohu. Dlja papizmu jedynuju spadščynuju Petra je prodovžennja spravy joho kativ, jaki rozip'jaly joho pislja joho božestvennoho Včytelja. Joho režym inkvizycji virno vidtvorjuvav počatkovu jazyčnyč'ku model'. « Zminyvšy časy ta zakon », vstanovlenyj Bohom, cej neterpymyj i žorstokyj režym, dejaki z paps'kyx holiv jakoho byly vbyvcjamy, sumnozvisnymy zločyncjamy, takymy jak Aleksandr VI Bordžia ta joho syn Cezar, kat i kardynal, svidčyt' pro nevid'jemnu dyjaval's'ku pryrodu rymo-katolyc'koji paps'koji instytuciji. Velyčezni rizanyny myrnyx ljudej byly rozv'jazani cijeju religijnoju vladoju šljaxom prymusovoho navernennja pid straxom smerti ta religijnymy ordenamy xrestovyx poxodiv, ščo provodylysja proty musul'man, jaki okupuvaly zemlju Izrajilju; zemlja, prokljata Bohom z 70 roku, kudy rymljany pryjšly, ščob znyščyty « misto ta svjatynju », zhidno z tym, ščo prohološeno v Dan. 9:26, vnaslidok vidkydannja Mesiji jevrejamy. « Osnova Joho svjatyni » stosujet'sja vsix doktrynal'nyx istyn, otrymanyx apostolamy, jaki peredaly jix majbutnim pokolinnjam čerez Pysannja Novoho Zapovitu; druhyj z « dvox svidkiv » Boha, zhidno z Ob'javlennjam 11:3. Vid c'oho movčaznoho svidčennja papizm zberih lyše imena herojiv biblijnoji viry, jakym joho bezlič poslidovnykiv poklonjajet'sja ta služyt' u množyni. Istyna, zhidno z Rymom, častkovo zapysana v joho « misali » (putivnyku do Mesy), jakyj zaminjuje « dvox svidkiv » Boha; pysannja Staroho ta Novoho Zavitiv, jaki razom skladajut' Svjatu Bibliju, proty jakoji vin borovsja, stračujučy svojix virnyx poslidovnykiv.

Virš 12 z Dan. 8 vidkryje nam, čomu sam Boh buv zmušenyj pidnjaty cju ohydnu ta merzennu religiju. « Vijs'ko bulo vydano razom iz ščodennym za hrix ». Takym čynom, žaxlyvi ta merzenni diji c'oho režymu isnuvaly, za Božoju voleju, dlja toho, ščob pokaraty « hrix », jakyj, zhidno z 1 Ivana 3:4, je porušennjam zakonu. I ce dija, jaku vže možna prypysaty Rymu, ale v joho jazyčnyč'kij impers'kij fazi, tomu ščo hrix nastil'ky tjažkyj, ščo zasluhovuje na take pokarannja, torknuvsja Boha u dvox nadzvyčajno delikatnyx pytannjax: Joho slavy jak Boha-tvorcja ta jak Peremožcja u Xrysti. My pobačymo v Ob. 8:7-8, ščo vstanovlennja paps'koho režymu v 538 roci je druhym pokarannjam, nakladenym Bohom i prorokovanyj poperedžoval'nym symbolom « druhoji surmy ». Jomu pereduje inše pokarannja, zdijsnene varvars'kymy vtorhnennjamy v Jevropu, jaka stala nevirno xrystyjans'koju. Ci diji, ščo vidbuvalysja miž 395 i 476 rokamy, vse šče pryzvodjat' do pokaran', ščo byly zastosovani do 395 roku. Takym čynom, pidtverdžujet'sja data 7 bereznja 321 roku, koly jazyčnyč'kyj rym's'kyj imperator Kostjantyn I , jakyj zaproponuvav myr xrystyjanam imperiji, nakazav ukazom vidmovytysja vid praktyky suboty, jaku vin zaminyv reštoju peršoho dnja. Teper cej peršyj den' buv prysvjačenyj jazyčnyč'komu pokloninnju neperemožnomu obožnenomu soncju. Boh zaznav podvijnoho oburennja: vtraty svojeji suboty, pam'jatky joho praci jak tvorcja ta joho ostatočnoji peremohy nad usima joho vorohamy, ale takož, zamist' c'oho, pošyrennja jazyčnyč'koji šany, viddanoji peršomu dnju, u samyx rjadax učniv Isusa Xrysta. Malo xto zrozumije važlyvist' cijeji provyny, tomu ščo my povynni usvidomyty, ščo Boh je ne lyše tvorcem žyttja, vin takož tvorcem i orhanizatorom času, i lyše dlja c'oho vin stvoryv zirky na nebi. Sonce z'javljajet'sja na četvertyj den', ščob poznačyty dni, misjac' — nič, a sonce i zirky — roky. Ale tyžden' ne poznačenyj zirkamy, vin zaležyt' vyklučno vid suverennoho rišennja Boha-tvorcja. Tomu vin bude znakom joho vlady, i Boh pro ce podbaje.

Svitlo v sobotu

Vnutrišnja orhanizacija tyžnja takož je vyražennjam Joho božestvennoji voli, i Boh nahadaje vam pro ce u svij čas u teksti Svojeji četvertoji zapovidi: « Pam'jataj den' subotnij, ščob svjatyty joho. Šist' dnyv u tebe je, ščob robyty vsi svoji spravy, a s'omyj den' — den' Hospoda, Boha tvoho. Ne roby žodnoji spravy ni ty, ni žinka tvoja, ni dity tvoji, ni xudoba tvoja, ni pryxod'ko, ščo v bramax tvojix, bo Hospod' stvoryv nebo ta zemlju, more ta vse, ščo v nyx, za šist' dnyv; tomu Vin poblahoslovyv s'omyj den' i osvjatyv joho». " .

Uvažno podyvit'sja, u cij cytati jdet'sja lyše pro čysla « šist' i sim »; slovo «Sabbat» navit' ne zhadujet'sja. A u formi « s'omyj », porjadkovoho čysla, Tvorec'-Zakonodavec' napoljahaje na položenni, ščo cej s'omyj den' zajmaje. Čomu taka napolehlyvist'? Ja dam vam pryčynu zminyty, jakščo neobxidno, vaš pohljad na cju zapovid'. Boh xotiv onovyty porjadok času, jakyj Vin vstanovyv vid stvorennja svitu. I jakščo Vin tak napoljahaje, to ce tomu, ščo tyžden' pobudovanyj za obrazom povnoho času Joho rjativnoho planu: 7000 rokiv, abo točniše, 6000 + 1000 rokiv. Za te, ščo Mojsej spotvoryv svij plan spasinnja, dviči vdaryvšy ob skelju Xoryv, jomu bulo zaboroneno uvijty do zemnoho Xanaanu. Ce buv urok, jakyj Boh xotiv navčyty pro joho neposlux. Z 1843-44 rokiv rešta peršoho dnja nese ti ž naslidky, ale c'oho razu vona pereškodžaje uvijty do nebesnoho Xanaanu, nahorody za viru obranyx, zaproponovanoji spokutnoju smertju Isusa Xrysta. Cej božestvennyj sud padaje na buntivnykiv, tomu ščo, jak i diji Mojseja, rešta peršoho dnja ne vidpovidaje planu, zaprohramovanomu Bohom. Imena možna zminjuvaty bez osoblyvyx naslidkiv, ale xarakter čysel poljahaje v jixnij nezminnosti. Dlja Boha-Tvorcja, jakyj nahljadaje za svojim tvorinnjam, postupove rozhortannja času vidbuvajet'sja čerez poslidovnist' semydennyx tyžniv. Nezminno, peršyj den' zalyšatymet'sja peršym dnem, a « s'omyj » zalyšatymet'sja « s'omym ». Kožen den' nazavždy zberihatyme cinnist', jaku Boh dav jomu vid počatku. I knyha Buttja včyt' nas u druhomu rozdili, ščo s'omyj den' je ob'jektivom osoblyvoji doli: vin « osvjačenyj », tobto vidokremlenyj. Dosi ljudstvo ihnorovalo spravžnju pryčynu cijej osoblyvoji cinnosti, ale s'ohodni, v Joho im'ja, ja daju Bože pojasnennja. U johu svitli Božyj vybir staje zrozumilym i vypravdanym: s'omyj den' prorokuje s'ome tysjačolittja božestvennoho hlobal'noho projektu 7000 sonjačnyx rokiv, z jakyx ostannja « tysjača rokiv », zhadana v Ob'javlenni 20, pobačyt', jak obranci Isusa Xrysta uvijduť u radist' i prysutnist' svoho uljubljenoho Hospodarja. I cja nahoroda bude otrymana zavdjaky peremozi Isusa nad hrixom i smertju. Osvjačena sobota vže ne lyše spohad pro stvorennja našoho zemnoho vsesvitu Bohom, vona takož ščotyžnja znamenuje soboju prohres do vxodu v Carstvo Nebesne, de, zhidno z Ivana 14:2-3, Isus « hotuje misce » dlja svojix uljubljenyx obranciv. Os' duže vahoma pryčyna ljubyty ta šanuvaty cej svjatyj s'omyj den', koly vin pryxodyť, ščob vidznačyty kinec' našyx tyžniv, na zaxodi soncja, naprykinci šostoho dnja .

Vidteper, koly vy čytatymete čy čutymete slova cijej četvertoji zapovidi, vy povynni čuty za slovamy tekstu, jak Boh hovoryť ljudyni: «U tebe je 6000 rokiv, ščob tvoryty dila viry obranyx, bo koly nastane

kinec' c'oho času, čas 1000 rokov s'omoho tysjačolittja bil'she ne naležatyme tobi; vin bude prodovženij lyše dlja mojix obranyx, jaki uvijšly v moju nebesnu vičnist', čerez istynnu viru, vyznanu Isusom Xrystom».

Takym čynom, subota postaje jak symboličnyj i proročyj znak vičného žyttja, pryznačenoj dlja vykupyňx zemli. Takož Isus zobrazyv jiji « dorohocinnoju perlynoju » u svojij pryčči, cytovanij u Matvija 13:45-46: « Podibne takož Carstvo Nebesne do kupcja, jakyj šukaje harnyx perllyn. Znajšovšy odnu dorohocinnu perlynu , vin pišov, prodav use, ščo mav, i kupyv jiji ». Cej virš može maty dva zvorotni pojasnennja. Vyras « Carstvo Nebesne » vkažuje na Božyj plan spasinnja. Ujavljajučy svij plan, Isus Xrystos porivnuje sebe z « kupcem » « perllyn », jakyj šukaje perlynu , najprekrasnišu, najdoskonališu, a otže, tu, ščo maje najvyšču cinu. Ščob znajty cju ridkisnu i tomu dorohocinnu perlynu , Isus zalyšyv nebesa ta svoju slavu i na zemli cinoju svojeji strašnoj smerti vykupyv ci duxovni perlyny, ščob vony staly joho vlasnistju naviky. Ale navpaky, kupec' — ce obranyj, jakyj prahne absolutu, božestvennoj doskonalosti, jaka bude nahorodoju za spravžnju viru. I znovu, ščob zdobuty cej pryz nebesnoho poklykannja, vin vidmovljajet'sja vid marnyx i nespravvedlyvyx zemnyx cinnostej, ščob prysvjatyty sebe pokloninnju Bohu-Tvorcju, jake jomu podobajet'sja. U cij versiji dorohocinnoju perlynoju je vične žyttja, zaproponovane Isusom Xrystom svojim obranym navesni 2030 roku.

Cja dorohocinna perlyna može stosuvatysja lyše ostann'oji ery adventyzmu; tijeji, čyj ostanni predstavnyky žytymut' do spravžn'oho povernennja Isusa Xrysta. Os' čomu cja dorohocinna perlyna ob'jednuje subotu, povernennja Xrysta ta svjatist' ostannix obranyx. Doktrynal'na doskonalist', znajdena v cju ostannju epoxu, daje svjatym obraz perlyny . Jixnij osoblyvyj dosvid vxodžennja u vičnist' žyvymy pidtverdžuje cej obraz perlyny . A jixnja pryxyl'nist' do s'omoho dnja, suboty, jaka, jak vony znajut', prorokuje s'ome tysjačolittja, daje suboti ta s'omomu tysjačolittju obraz unikal'noji dorohocinnoj perlyny, z jakoju niščo ne može zrivnjatysja, krim « dorohocinnoj perlyny ». Cja ideja z'javyt'sja v Ob'javlenni 21:21: « Dvanadcat' bram buly dvanadcat' perllyn , kožna brama bula z odnijeji perlyny . Vulycja mista bula ščyre zoloto, podibne do prozorocho skla ». Cej virš pidkresluje unikal'nist' standartu osvjačennja, jakoho vymahaje Boh, i vodnočas unikal'nu nahorodu otrymannja vičného žyttja čerez vxid u subotu s'omoho tysjačolittja čerez symbolični « bramy », ščo zobrazujut' adventysts'ki vyprobuvannja viry. Ostanni vykupyti ne krašči za tyx, xto buv pered nymy. Lyše doktrynal'na istyna, jaku Boh vidkryv jim, vypravdovuje jixnij obraz perllyn , jakyj postupajet'sja miscem obrazu ohranovanoho dorohocinnoho kaminnja . Boh nikoly ne robyt' vynjatky dlja ljudej, ale, zaležno vid času, Vin zalyšaje za sobuju pravo robyty vynjatky zi standartu svjatosti, neobxidnoho dlja spasinnja. Rozhljanuta xrustyjans'ka epoxa stosujet'sja, perš za vse, času, poznačenoho povernennjam relihijno oficijno vyznanoho hrixa z momentu vstanovlennja ryms'koho paps'koho režymu, tobto z 538 roku. Takož počatok Reformaciji oxoplenyj Joho spivčuttjam i myloserdjam, i porušennja suboty ne bulo zaraxovano do ukazu Dan. 8:14 nabuv čynnosti, tobto z vesny 1843 roku. U tonkomu natjaku Isus proponuje kupyty perlynu v Ob'javlenni 3:18: « Radžu tobi kupyty v Mene zoloto, ohnem očyščene, ščob zbahatytsja, i bilu odežu, ščob odjahnutysja, i ščob ne bulo vydno soromu nahoty tvojeji, i maz' dlja očej, ščob namastyty oči tvoji, ščob ty bačyv ». Ci reči, jaki Isus proponuje tym, komu jix brakuje, skladajut' elementy, ščo nadajut' obranomu joho symboličnyj vyhljad « perlyny » v očax i na sudi Hospoda Isusa Xrysta. « Perlynu » potribno « kupyty » u N'oho; vona ne otrymujet'sja bezkoštovno. Cina — ce samozrečennja, osnova borot'by viry. U vidpovidnomu porjadku Isus proponuje prodaty viru, perevirenu vyprobuvannjam, jaka daje obranomu joho duxovne bahatstvo; joho čystu ta bezdohannu pravednist', jaka pokryvaje duxovnu nahotu

proščenoho hrišnyka; dopomoha Svjatoho Duxa, jaka vidkryvaje oči ta rozum hrišnoji ljudyny dlja planu, ob'javlenoho Bohom u Joho svjatomu Pysanni Bibliji.

Protjahom 6000 rokiv xrystyjans'koji ery Boh čekav kincja c'oho zemnoho cyklu, ščob vidkryty svojim ostannim obranym velyč svoho svjatoho s'omoho dnja abo osvjačenoji suboty dlja jixn'oho vidpočynku. Obrani, jaki rozumijut' jiji značennja, teper majut' usi pidstavy ljubyty ta šanuvaty jiji jak dar vid Isusa Xrysta. Ščo ž do tyx, xto jiji ne ljubyt' i boret'sja z neju, vony majut' i matymut' usi pidstavy nenvydity jiji, bo vona oznamenuje kinec' jixn'oho tvarynnoho zemnoho isnuvannja.

Ukaz Danyjila 8:14

Dan. 8:12 prodovžujet'sja, kažučy: « Rih skynuv pravdu i mav uspix u tomu, ščo dijav ». « Pravda », zhidno z Ps. 119:142, je « zakonom ». Ale ce takož absolutna protyležnist' « brexni », jaka, zhidno z Is. 9:14, xarakteryzuje paps'koho « lžeporoka » terminom « xvist », ščo bezposeredn'ó zvynuvačuje joho v Ob'javlenni 12:4. Faktyčno, vin skydaje pravdu, ščob vstanovyty na jiji misci svoju religijnu « brexnju ». Joho « zaxody » mohly lyše « uspišyty », oskil'ky sam Boh spryčynyv joho pojavu, ščob pokaraty xrystyjans'ku nevirnist', ščo praktykuvalasja z 7 bereznja 321 roku.

Virši 13 ta 14 matymut' žyttjevo važlyve značennja do kincja svitu. U virši 13 svjati rozmirkovujut' nad tym, jak dovho tryvatyme vymahannja « ščodennoho » ta « rujnivnoho hrixa »; reči, jaki my ščojno vyznačyly. Ale davajte troxy zupynymosja na c'omu « rujnivnomu hrixu ». Jdet'sja pro spustošennja ljuds'kych duš abo žyttiv. Zreštoju, vse znyščene ljudstvo zalyšyt' protjahom « tysjači rokiv » s'omoho tysjačolittja planetu Zemlja v jiji pervisnij formi « bezformnij ta porožnij », ščo j zaslužyt' jij, v Ob'javlenni 9:2-11, 11:7, 17:8 ta 20:1-3, nazvu « bezodnja » z Buttja 1:2.

« Svjati » takož zapytujúť, jak dovho xrystyjans'ka « svjatist' i vijs'ko » budut' « toptani»? U cij sceni ci « svjati » povodjat'sja jak virni sluhj Boha, natxnenni, podibno do Danyjila, jakoho navedeno jak pryklad u Dan. 10:12, zakonnym bažannjam « ... zrozumity «božestvennyj plan». Vony otrymujúť na try porušení temy odnu vidpovid', danu u virši 14.

Zhidno z vypravlennjamy ta pokraščennjamy, jaki Boh sponukav mene vnesty do oryhinal'noho jevrejs'koho tekstu, vidpovid' taka: « Do večora ta ranku dvi tysjači trysta, i svjatynja bude vypravdana ». Ce vže ne toj nezrozumilyj tekst tradyciji: « Do dvox tysjač tr'oxsot večoriv i rankiv, i svjatynja bude očyščena ». Jdet'sja vže ne pro svjatynju, a pro svjatist'; bil'she toho, dijeslovo « očyščenyj » zamineno na « vypravdanyj ». «, a tretja zmina stosujet'sja vyrazu « večir-ranok », jakyj spravdi je odnynoju v jevrejs'komu teksti. Takym čynom, Boh pozbavljaje bud'-jakoho vypravdannja tyx, xto namahajet'sja zminyty zahal'ne čyso, diljačy joho na dva, stverdžujučy, ščo vidokremljuje večory vid rankiv. Joho pidxid poljahaje u predstavleni odynyci občyslennja « večir-ranok », jaka vyznačaje 24-hodynnyj den' u But. 1. Til'ky todi Dux vidkryvaje čyso cijej odynyci: «2300». Takym čynom, zaxyščena zahal'na kil'kist' proročyx dniv, ščo zhadujúť'sja. Dijeslovo « vypravdanyj » maje svojim korenem v ivryti slovo «spravedlyvist'» «cedek». Tomu pereklad, jakyj ja proponuju, sam po sobi vypravdanyj. Todi pomyłka ščodo jevrejs'koho slova «kodeš» perekladaje cej termin jak « svjatynja », ščo v ivryti je «mikdaš». Slovo « svjatynja » pravyl'no perekladeno u virši 11 z Danyjila 8, ale vono ne maje miscja u viršax 13 ta 14, de Dux vykorystovuje slovo «kodeš», jake slid perekladaty jak « svjatist' ».

Koly my znajemo, ščo « rujnivnyj hrix » konkretno sprjamovanyj na vidmovu vid suboty, jaka sama po sobi je ob'jektivno osoblyvoho božestvennoho osvjačennja, ce slovo « svjatist' » značnoju miroju vysvitljuje značennja proročoho poslannja. Boh ohološuje, ščo pislja zakinčennja zhadanyx « 2300 večirnix rankiv » povaha do rešty Joho spravžn'oho « s'omoho dnja » bude vymahatysja Nym vid bud'-jakoji osoby, jaka pretenduje na svjatist' ta « vičnu spravdlyvist' », otrymani Isusom Xrystom. Kinec' « rujnivnoho hrixa » peredbačaje vidmovu vid religijnogo pokloninnja nedili, kolyšn'oho dnja soncja, vstanovlenoho Kostjantynom I, jazyčnyč'kym imperatorom. Takym čynom, Boh, u svoju čerhu, vidnovljuje doktrynal'ni normy spasinnja, ščo panuvaly za časiv apostoliv. Cej termin « svjatist' »

» sam po sobi oxopluje vsi doktrynal'ni istyny osnov xrystyjans'koji viry. Majučy za vzirec' i poxodžennja včennja, dane jevrejam, xrystyjans'ka vira ne prynosyt' ničoho novoho, okrim zaminy žertvoprynošen' tvaryn krov'ju, prolytoju Isusom Xrystom na prestoli myloserdja, zaxovanomu v pidzemnij pečeri, roztašovanej pid joho nohamy na Holhofi, jak ce bulo zavhodno našomu Spasytelju vidkryty ta pokazaty svojemu sluzi Ronu Vajattu v 1982 roci. Vidkryttja tem, ščo stosujut'sja slova « svjatist' », je postupovym i pošyrjuet'sja na čas žyttja, ale z 2018 roku cej čas vidraxovujet'sja ta obmežujet'sja, i s'ohodni, u 2020 roci, zalyšylosja lyše 9 rokov, ščob vidnovyty vsi aspekty.

Danyjila 8:14 – ce ukaz, ščo vbyvaje dušu, bo zmina Božoho sudu pryzvodyt' do vtraty Xrystovoji propozycji spasinnja dlja vsix praktykujučyx rymo-katolyc'kyx nedil'nyx xrystyjan. Dux uspadkovanoji tradycji takym čynom spryčnyt' vičnu smert' bahat'ox ljudej, jaki často ne usvidomljujut' svoho osudu Bohom. Same tut demonstracija ljubovi do istyny dozvoljae Bohovi poznačyty « riznycju » ščodo doli, jaka vplyvaje na « tyx, xto sluzyt' Jomu, i tyx, xto ne sluzyt' Jomu (Mal. 3:18)».

Dejaki buntivni duxy zaxočut' oskaržyty samu ideju zminy, jaku možna prypysaty Bohu, jakyj sam prohološuje: « Ja ne zminjujusja » v Mal. 3:6. Same todi my povynni usvidomyty, ščo zmina, zdijsnena v 1843-44 rokax, poljahaje lyše u vidnovlenni pervisnoji normy, davno spotvorenoji ta transformovanoji . Os' čomu blahoslovennja obranyx Reformaciji, ščo vraxovujet'sja, nezvažajučy na jixni nedoskonali dila, javljae soboju vynjatkovyj xarakter, doktrynal'nyj aspekt jakoho ne možna predstavyty jak vzirec' spravžn'oji viry. Cej konkretnyj sud dlja peršyx reformatoriv nastil'ky vynjatkovyj, ščo Boh zaznačaje joho ta vidkryvaje v Ob'javlenni 2:24, de vin kaže protestantam do 1843 roku: « Ja ne pokladaju na vas inšoho tjararja, til'ky te, ščo majete, berežit', poky Ja pryjdu ».

« Hore », pov'jazane z nabrannjam čynnosti cym ukazom z Dan. 8:14, nastil'ky « velyke », ščo Boh syhnalizuje pro ce, ohološujučy try « velyki lyxa » v Ob'javlenni 8:13. I z takymy serjoznymy naslidkamy terminovo potribno znaty datu joho nabrannja čynnosti. Same ce turbuvalo « svjatyx » z Dan. 8:13. Tryvalist' teper vyjavljajet'sja jak « 2300 proročyx dniv » abo 2300 real'nyx sonjačnyx rokov, zhidno z kodom, danym Jezekijilju, sučasnomu proroku Danyjila (Jez. 4:5-6). Cej rozdil 8, tema jakoho — poklasy kraj ryms'komu « hrixu », znajde elementy, jakyx brakuje v Dan. 9, de takož jtymet'sja pro « pokladennja kincja hrixu », ale c'oho razu pervorodnomu « hrixu », jakyj spryčnyv vtratu vičného žyttja, počynajučy z Adama ta Jevy. Cja operacija bude bazuvatysja na zemnomu služinni Mesiji Isusa ta na dobrovil'nomu prynesenni Joho doskonalooho žyttja jak žertvy, u vykuplennja hrixiv Joho obranciv, i ja nahološuju, lyše jix. Čas Joho pryxodu do ljudej vyznačeno prorocivom u proroči dni. Poslannja stosujet'sja jevrejs'koho narodu jak prioritytu, oskil'ky vony perebuvajut' u sojuzi z Bohom. Vono daje jevrejs'komu narodu, ščob « poklasy kraj hrixu », period « simdesjaty tyžniv », ščo stanovyť 490 faktyčnyx dniv-rokiv. Ale vono takož vkaže na sposib datuvannja počatkovoji točky rozraxunku. « Vid času, koly bulo ohološeno, ščo Jerusalym bude vidbudovano, do pomazancja mynulo... (7 + 62 = 69 tyžniv)». Try pers'ki cari daly cej dozvil, ale lyše tretij, Artakserks I , vykonav joho povnistju vidpovidno do Ezdry 7:7. Joho cars'kyj ukaz buv opryljudnenyj navesni 458 roku do našoji ery. Termin 69 tyžniv stavyt' počatok služinnja Isusa Xrysta na 26 rik. Zoseredžujučys' zokrema na ostannix «simy rokax», pryznačenyx dlja spravy Isusa, jakyj svojeju vykupnoju smertju vstanovljuje osnovy novoho zapovitu, Dux predstavljaje u virši 27 z Dan. 9 cej « tyžden' » dniv-rokiv, « poseredyni jakoho» svojeju dobrovil'noju smertju « Vin prypynjaje žertvu ta prynošennja »; reči, ščo prynosjat'sja Isusu Xrystu dlja spokutuvannja hrixiv. Ale Joho smert' nastaje pered usim, ščob « poklasy kraj hrixu ». Jak nam slid rozumity ce poslannja? Boh proponuje demonstraciju Svojeji ljubovi, jaka polonyť sercja Joho obranciv, jaki u vidpovid' na ljubov i vdjačnist' borotymut'sja z Joho dopomohoju proty

hrixa. 1 Ivana 3:6 pidtverdžuje, kažučy: « Xto v N'omu perebuvaje, toj ne čynyt' hrixa; xto hrišyt', toj Joho ne bačyv i ne piznav ». I Vin pidkripljuje svoje poslannja bahat'ma inšymy cytatamy.

Na doktrynal'nomu rivni novyj zapovit, pobudovanyj Isusom Xrystom, lyše zaminjuje staryj. Takym čynom, oby dva zapovity gruntujut'sja na odnij i tij samij proročij osnovi, ščo vyjavlena v Dan. 9:25. Data – 458 može sluzhyty osnovuju dlja občyslennja 70 tyžniv, vstanovlenyx dlja jevrejs'koho narodu, a takož dlja 2300 faktyčnyx dniv-rokiv z Dan. 8:14, jaki stosujut'sja xrystyjans'koji viry. Zavdjaky cij točnij dati my možemo vstanovyty smert' Mesiji v 30-mu roci ta nabrannja čynnosti ukazom z Dan. 8:14 u 1843 roci. Oby dva poslannja pryhodjat', ščob « poklasy kraj hrixa » z vičny my smertel'nymy naslidkamy dlja tyx, xto napolehlyvo ihnoruje jix, odne jak inše, doky jix ne spitkaje smert', abo pislja zakinčennja času kolektyvnoji ta indyvidual'noji blahodati, jakyj pereduvatyme slavnomu povernennju Isusa Xrysta. Do c'oho momentu žyttja dozvoljaje ščyri navernennja, jaki dozvoljajut' otrymaty dostup do statusu obranoho.

Remont pislja Apokalipsysu

Napysannja knyhy povnistju zdijsnjuje Boh. Same Vin vybyraje slova, i v Ob'javlenni 22:18-19 Vin poperedžaje perekladačiv i pysariv, jaki budut' vidpovidal'ni za peredaču abo perepysuvannja oryhinal'noji istoriji z pokolinnja v pokolinnja, ščo najmenša zmina v slovax pryzvede do vtraty nymy spasinnja. Tomu my majemo tut duže osoblyvyj tvir duže vysokoji svjatosti. Ja možu porivnjaty joho z hihants'kym «holovolomkoju», skladannja jakoji ne mohlo b buty zaveršene, jakby bulo zmineno najmenšyj oryhinal'nyj element. Tomu tvir je božestvenno kolosal'nym, i zhidno zi svojeju pryroduju vse, ščo Boh hovoryt' u n'omu, je pravdoju, ale pravdoju dlja rezul'tatu Joho spasytel'noho projektu; tomu ščo Vin zvertajet'sja do svojix «sluh», točniše, « svojix rabiv », pro kinec' svitu. Proroctvo možna bude interpretuvaty lyše todi, koly prorokovani elementy os'-os' zdijsnjat'sja abo, zdebil'šoho, zdijsnjat'sja.

Ljudy zavždy iħnoruvaly zahal'nyj čas, protjahom jakoho mav tryvaty božestvennyj projekt spasinnja. Takym čynom, sluha Božyj zavždy mih spodivatsja staty svidkom kincja svitu, i Pavlo svidčyt' pro ce svojimy slovamy: « Kažu vam, brattja, ščo čas korotkyj . Vidteper ti, xto maje družyn, nexaj budut' jak ti, ščo ne majut'; xto plače, jak ti, ščo ne plačut'; xto radije, jak ti, ščo ne radijut'; xto kupuje, jak ti, ščo ne majut'; i xto korystujet'sja svitom, jak ti, ščo ne korystujut'sja, bo mynaje vyhljad svitu c'oho (1 Kor. 7:29-31)».

My majemo perevahu nad Pavlom, bo žyvemo v cej čas, koly Boh zbyrajet'sja zaveršyty svij vybir vičnyx obranyx. I s'ohodni Joho natxnenna porada maje buty vtilena v žyttja spravžnymy obranymy našoho ostann'oho času. Svit myne, i lyše vične žyttja obranyx bude prodovženo. Takož slova Boha u Xrysti: « Ja pryjdu skoro » v Ob'javlenni 1:3 je pravdyvymy, cilkom vypravdanymy ta dorečnymy dlja c'oho našoho ostann'oho času; dev'jaty rokiv pislja Joho povernennja, koly ja pyšu cej tekst.

U Dan. 7:25 my bačyly, ščo Rym mav namir « zminyty časy ta božestvennyj zakon». Rozuminnja tajemnyč' Apokalipsysu Isusa Xrysta, danoho apostolu Ivanu, uv'jaznenomu na ostrovi Patmos, po suti gruntujet'sja na znanni istynnoho času, vstanovlenoho Bohom. Tomu tema času je fundamental'noju dlja rozuminnja Apokalipsysu, jakyj Boh buduie na c'omu ponjatti času. Tomu Vin hratyme na netočnosti cyx danyx, ščob knyha zberehla svij neškidlyvyj tajemnyčyj charakter, ščo dozvolyt' jii peretnuty 20 stolit' našoji ery, ne budučy znyščenoju zvynuvačenyj ta zasudženyj sub'jektamy. Zmineni časy, i osoblyvo kalendar, vstanovlenyj Rymom na xybnu datu, pov'jazanu z narodžennjam Isusa, ne dozvoljly obranym buty obmanutymy, koly vony tlumačat' božestvenni prorocstva; ce tomu, ščo Boh predstavljaje u svojix prorocstvax tryvalosti, počatok i kineč' jakyx bazujut'sja na istoryčnyx podijax, jaki lahko identyfikujut' ta datujut' istoryky-faxivci.

Ale v Ob'javlenni ponjattja času je pervisnym, oskil'ky na n'omu gruntujet'sja vsja struktura knyhy. Takym čynom, johu rozuminnja zaležalo vid pravyl'noho tlumačennja suboty, jaku vymahav i vidnovyv Boh u 1844 roci. Moje služinnja, rozpočate v 1980 roci, bulo sprjamovane na rozkryttja važlyvosti proročoji roli suboty , jaka prorokuje velykyj spokij s'omoho tysjačolittja, Boha ta johu obranciv, temu Ob'javlennja 20. Zhidno z 2 Petra 3:8, « odyn den' jak tysjača rokiv, i tysjača rokiv jak odyn den' », zv'jazok, vstanovlenyj miž obrazom semy dniv tvorinnja, vyjavlenym u Buttja 1 i 2, i simoma tysjačamy rokiv zahal'noho času božestvennoho projektu, til'ky j zrobyv možlyvym moje rozuminnja struktury knyhy. Z cym znannjam prorocstvo vysvitljujet'sja i rozkryvaje, perlyna za perlynoju, vsi svoji tajemnyci.

Takym čynom, prorocstvo staje žyvym ta dijevym lyše todi, koly johu možna pov'jazaty z pevnoju datuju v istoriji xrystyjans'koji epoxy. Same c'oho meni dozvoljlo dosjahty natxnennja Svjatoho Duxa Božoho v Isusi Xrysti. Tomu ja možu oholosyty cju « malen'ku knyžku vidkrytoju », pidtverdžujučy vykonannja božestvennoho planu, prohološenoho v Ob'javlenni 5:5 ta 10:2.

Z točky zoru svojeji arxitektury, vydinnja Apokalipsysu oxopluje čas xrystyjans'koji ery miž kincem apostol's'koji ery, pryblyzno 94 roku, ta kincem s'omoho tysjačolittja, jake nastane pislja ostatočnoho povernennja Isusa Xrysta u 2030 roci. Tomu vono maje spil'nyj z rozdilamy 2, 7, 8, 9, 11 ta 12 knyhy Danyjila ohljad xrystyjans'koji ery. Dlja xrystyjan osnovnym včennjam, otrymanym vid vyvčennja cijej knyhy, je ključova data vesny 1843 roku, vstanovlena v Dan. 8:14, a takož osin' 1844 roku, koly zakinčylosja vyprobuvannja viry. Takož same z oseni 1844 roku Boh zaklav osnovy viry adventystiv

s'omoho dnja. Ci dvi daty nastil'ky važlyvi, ščo Boh vykorystaje jix dlja strukturuvannja svoho vydinnja Apokalipsysu. Ščob povnistju zrozumity značennja cyx dvox blyz'kyx dat, my povynni pov'jazaty 1843 rik z počatkom vyprobuvannja viry v proroče slovo. Perši duxovni žertvy vpaly v cju datu čerez jixnje znevažlyve vidkydannja peršoho adventysts'koho prohološennja Vil'jama Millera. Ale čas vyprobuvannja dav jim druhyj šans z joho druhym prohološennjam povernennja Isusa 22 žovtnja 1844 roku. 23 žovtnja sud zaveršyvsja, i takym čynom Božyj sud mih buty sformul'ovanyj ta javlenyj. Kolektivne vyprobuvannja zaveršylosja, ale indyvidual'ne navernennja vse šče bulo možlyvym. Bil'še toho, na praktyci vsi adventysty dotrymuvalysja ryms'koho nedil'noho vidpočynku, jakyj šče ne buv vyznačenyj jak hrix. I subota postupovo bula pryjnata adventystamy indyvidual'no, bez usvidomlennja jiji holovnoji roli vsima adventystamy. Ce mirkuvannja sponukaje mene sprjaty vesni 1843 roku jak dati kincja xybnoji protestants'koji viry, a osinnju datu 23 žovtnja 1844 roku - jak počatku adventyzmu, blahoslovennoho Bohom. Vše sered jevreviv vesna ta osin' buly pov'jazani, porodžujučy svjata, jaki svjatkuvaly vzajemodopovnjujuči, diametral'no protyležni temy: vičnu spravedlyvist' žertvoprynesennoho « ahncja » vesnjanoji «Pasky», z odnoho boku, ta kinec' hrixa « kozla », zabytoho na «den' spokuty» hrixiv, voseny, z inšoho. Obydva relihijni svjata znajšly svoje vykonannja u Pasxu 30-ho roku, koly Mesija Isus viddav svoje žyttja. Vesna 1843 roku ta 22 žovtnja 1844 roku takož pov'jazani za značennjam, oskil'ky metoju vyprobuvannja viry spravdi je « poklasy kraj hrixa », zhidno z Dan. 7:24; te, ščo stanovyť ohydnu praktyku ščotyžnevoho vidpočynku v peršyj den', todi jak Boh nakazav ce robyty na s'omyj den', jakyj Vin navit' osvjatyv dlja c'oho vykorystannja , z kincja peršoho tyžnja zemnoho tvorinnja; u 2021 roci, za 5991 rik do nas.

My takož možemo sxvalyty datu ukazu z Danyjila 8:14, jakyj vyznačaje datu vesny 1843 roku. Ščob vypravdaty cej vybir, my povynni vraxuvaty, ščo cej moment rozryvaje vsi stosunky, vstanovleni do toho času miž Bohom ta Joho tvorinnjamy; Boh, jakyj z cijej daty provodyť ostatočnyj vybir, pobudovanyj na dvox poslidovnyx adventysts'kyx ohološennjax. Z vesny 1843 roku subota je obov'jazkovoju, ale Boh dast' jiji peremožcjam vyprobuvannja lyše z oseni 1844 roku jak blahoslovennyj i osvjačenyj znak toho, ščo vony naležat' Jomu, vidpovidno do biblijnogo včennja Jezek. 20:12-20, jak my bačyly raniše.

U cij knyzi rozdil 5 maje na meti nahadaty nam, ščo bez peremohy, tak doroho zaplačenoji Isusom Xrystom, « Ahncem Božym », vsja božestvenna dopomoha, vse ob'javlene svitlo buly b nemožlyvymy, i tomu žodna ljud's'ka duša ne mohla b buty spasennoju. Joho proroče svitlo spasaje Joho obranciv tak samo, jak i Joho dobrovil'no pryjnate rozp'jattja. Vira v Joho žertvu prypysuje nam Joho « vičnu spravedlyvist' » zhidno z Dan. 7:24, ale Joho Odkrovennja osvitljuje naš šljax i pokazuje nam duxovni pastky, rozstavleni dyjavolom, ščob zmusyty nas rozdilyty joho žaxlyvu dolju. U c'omu vypadku spasinnja nabuvaje konkretnoji formy.

Os' pryklad cyx vytončenyx pastok. Bibliju spravedlyvo vvažajut' pys'movym Slovom Božym. Odnak ce slovo bulo napysano ljud'my, zanurenymy v kontekst svoho času. Teper, jakščo Boh ne zminyt'sja, joho voroh, dyjaval, satana, z časom oportunistyčno zminjuje svoju stratehiju ta povedinku ščodo Božyx obranciv. Os' čomu dyjaval, jakyj vystupaje jak « drakon », obraz johu vidkrytoji vijny peresliduvan', u svij čas, ale lyše dlja c'oho času, Ivan mih zajavyty v 1 Ivana 4:1-3: « Uljubljeni, ne kožnomu duxovi virte, ale vyprobuvajte duxiv, čy vid Boha vony, bo bahato lžeprorokiv z'javylosja u sviti. Po c'omu piznavajte Duxa Božoho: kožen dux, jakyj vyznaje, ščo Isus Xrystos pryjšov u tili, toj vid Boha; a kožen dux, jakyj ne vyznaje Isusa, ne vid Boha, ce dux antyxrysta, pro pryxid jakoho vy čuly, i jakyj teper uže u sviti». Za svojimy slovamy, Ivan utočnjuje « pryjšov u tili » lyše dlja toho, ščob

identifikovaty Xrysta za svidčennjam očevydcja. Ale joho tverdžennja « kožen dux, jakyj vyznaje Isusa Xrysta, ščo pryjšov u tili, toj vid Boha » vtratylo svoju cinnist' z tyx pir, jak xrystyjans'ka religija vpala u vidstupnyctvo ta hrix z 7 bereznja 321 roku, vidmovyvšys' vid praktyky spravžn'oji suboty spravžn'oho s'omoho dnja, osvjačenocho Bohom. Praktyka hrixa do 1843 roku zmenšovala cinnist' « spovidannja Isusa Xrysta, ščo pryjšov u tili », i z tijeji ž daty vono vtratylo vsju svoju cinnist'; ostanni vorohy Isusa Xrysta pretendujut' na joho « im'ja », jak vin proholosyv u Matvija 7:21-23: « Ne kožen, xto kaže do mene: «Hospody, Hospody!», uvijde v Carstvo Nebesne, ale toj, xto vykonuje volju Moho Otcja, ščo na nebi. Bahato-xto skaže Meni toho dnja: «Hospody, Hospody! Xiba ne im'jam Tvojim my prorokovali?» Xiba ne im'jam Tvojim my demoniv vyhanjaly ? I ne im'jam Tvojim bahato čudes tvoryly ? Todi skažu jim: « Ja nikoly vas ne znav ; vidijdit' vid Mene vy, xto čynyť bezzakonnja . Nikoly ne znav !» Ci « čudesa » tomu buly zdijsneni dyjavolom ta joho demonamy.

Apokalipsys odnym slovom

U prolozi peršoho rozdilu, počatku svoho slavnoho Odkrovennja, Dux predstavljaje nam menju pryhotovanoho benketu. Tam my znaxodymo temu ohološennja slavnoho povernennja Isusa Xrysta, orhanizovanoho vže u 1843 ta 1844 rokax, ščob vyprobuvaty vselens'ku, a holovnym čynom amerykans'ku protestants'ku viru; cja tema vsjudysušča: virš 3: « Bo čas blyz'kyj » ; virš 7: « Os', Vin hrjade z xmaramy... » ; virš 10: « Mene oxopyv Dux u den' Hospodnij, i ja počuv pozadu sebe hučnyj holos, nemov zvuk surmy ». Pid vplyvom Duxa Ivan opynjajet'sja v den' slavnoho povernennja Isusa, u den' Hospodnij, « den' velykyj i strašnyj », zhidno z Mal. 4:5, i maje za sobuju istoryčne mynule xrystyjans'koji epoxy, predstavlene pid symvolom semy nazv, zapozyčenyx iz semy mist Aziji (sučasnoji Tureččyny). Dali, jak i v knyzi Danyjila, try temy : lysty, pečatky ta surmy, paralel'no oxopljuvatymut' usju xrystyjans'ku epoxu, ale kožna z nyx podilena na dva rozdily. Detal'ne doslidžennja pokaže, ščo cej podil zdijsnujet'sja u ključovu datu 1843 roku, vstanovlenu v Dan. 8:14. U mežax kožnoji temy poslannja, adaptovani do duxovnyx norm, vstanovlenyx u Danyjila, dlja cil'ovyx epox, vidznačajut' 7 momentiv oxoplenoho času; 7 – čyso božestvennoho osvjačennja, jake služyt' jiji « pečatkoju » i jake bude temoju Ob'javlennja 7.

Nastupne pojasnennja nikoly ne bulo dijevym, oskil'ky ponjattja času rozkryvajet'sja lyše značennjam nazv « semy cerkov », zhadanyx u peršomu rozdili. U temi lystiv, z Ob'javlennja 2 ta 3, my ne znaxodymo točnosti u formi: « peršyj anhel, druhyj anhel... toščo »; jak ce bude u vypadku z « pečatkamy, surmamy ta simoma ostannimy karamy hnivu Božoho ». Takym čynom, dejaki mohly poviryty, ščo poslannja buly adresovani, dijsno i bukval'no, xrystyjanam, jaki žyly v cyx mistax starodavn'oji Kappadokiji, ščo na terytoriji sučasnoji Tureččyny. Porjadok, u jakomu prorocstvo

predstavljaje ci nazvy mist, xronolohično vidpovidaje porjalku, v jakomu religijni istoryčni fakty vykonuvalysja protjahom xrystyjans'koji epoxy. I same zhidno z odkrovennjamy, vže otrymanymy z knihy Danyjila, Boh vyznačaje karakter, jakyj Vin nadaje kožnij eri, značennjam nazvy svoho mista. Poslidovno, odkrovenyj porjadok perekladajet'sja nastupnym čynom:

1. Efes : značennja: zapusk (Zboriv abo svjatylyšča Boha).
2. Smyrna : značennja: myrra (pryjemnyj zapax i bal'zamuvannja pomerlyx dlja Boha; ryms'ki honinnja na virnyx obranyx miž 303 i 313 rokamy).
3. Perham : značennja: pereljub (z momentu skasuvannja suboty, 7 bereznja 321 roku. U 538 roci paps'kyj režym, vstanovlenyj religijno, oficijno zakripyv reštu peršoho dnja, perejmenuvavšy jiji na nedilju).
4. Tiatyra : značennja: merzota ta smertni straždannja (poznačaje epoxu protestants'koji Reformaciji, jaka vidkryto zasudžovala dyjavol's'ku pryrodu katolyc'koji viry; epoxu, ščo stosujet'sja XVI stolittja , koly zavdjaky mexaničnomu drukarstvu zaoxočuvalos' pošyrennja Bibliji).
5. Sardy : podvijne ta protyležne značennja: sudomnyj ta dorohocinnyj kamin'. (Vin pokazuje sud, jakyj Boh vynosyt' na vyprobuvanni viry 1843-1844 rokiv : sudomne značennja stosujet'sja vidkynutoji protestants'koji viry: « Ty mertvyj », a dorohocinnyj kamin' poznačaje obranyx, jaki peremohly u vyprobuvanni: « vony xodytymut' zi Mnoju v bilomu odjazi, bo hidni c'oho ».)
6. Filadel'fija : značennja: Braters'ka ljubov (dorohocinne kaminnja Sard zbyrajat'sja v ustanovi Adventystiv s'omoho dnja z 1863 roku; poslannja prysudženo za 1873 rik, vyznačenyj u Dan. 12:12. Blahoslovenna v toj čas, vona, odnak, zasterežena vid ryzyku buty « zabranoju z neji koronoju »).
7. Laodykija : značennja: ljudej sudyly: « ni xolodni, ni harjači, ale liteplodušni » (ce Filadel'fija « otrymala svij vinec' »: « Ty neščasnyj, neščasnyj, bidnyj, slipyj i holyj ». Instytucija ne ujavljala, ščo miž 1980 i 1994 rokamy vona bude vyprobuvana ta vyprobuvana vyprobuvannjam viry, identyčnym tomu, Jake pryneslo jiji pioneram 1844 roku jixnje božestvenne blahoslovennja: u 1994 roci instytucija vpala, ale poslannja prodovžovalo čerez rozsijanyx adventystiv, jakyx Boh vyznačyv i obrav za jixnju ljubov do Joho ob'javlenoho proročoho svitla, a takož za lahidnu ta pokirnu pryrodu, jaka karakteryzuje spravžnix učniv Isusa Xrysta v usi epoxy).

« U prodovženni » zemnoho času, jakyj zakinčyvsja slavnym povernennjam Xrysta Boha, v Odkr. 4 symvolom «24 prestoliv» zobraženo scenu nebesnoho sudu (na nebesax), de Boh zbere svojix obranciv, ščob vony sudyly mertvyx nečestyvyx. Paralel'no z Odkr. 20, cej rozdil oxopljuje «tysjaču rokiv» s'omoho tysjačolittja. Utočnennja: čomu 24, a ne 12 prestoliv? Čerez podil xrystyjans'koji ery na dvi častyjny za datamy 1843-1844 rokiv počatku ta kincja vyprobuvannja viry toho času.

Potim, jak važlyve zauvažennja, v Odkr. 5 bude pidkresleno važlyvist' rozuminnja knihy prorocstv; ščo stane možlyvym lyše zavdjaky peremozi, zdotutij našym božestvennym Hospodom i Spasytelem Isusom Xrystom.

Čas xrystyjans'koji ery bude znovu rozhljanuto v Ob'javlenni 6 ta 7 pid pohljadom novoji temy: temy «semy pečatok». Perši šist' predstavljat' holovnyx dijovyx osib, postavlenyx na scenu, ta znaky časiv,

ščo charakteryzujut' dvi častyny podilu xrustyjans'koji ery: do 1844 roku, dlja Ob'javlennja 6; ta z 1844 roku, dlja Ob'javlennja 7.

Potim z'javljajet'sja tema « surm », jaki symvolizujut' poperedžuval'ni pokarannja dlja peršyx šesty rozdiliv Ob'javlennja 8 ta 9, a takož ostatočne pokarannja dlja « s'omoji surmy », jaka zavždy vydilena okremo v Ob'javlenni 11:15-19.

Pislja 9-ho rozdilu Ob'javlennja, 10-j rozdil zoseredžujet'sja na kinci svitu, zobražujučy duxovnu sytuaciju dvox velykx vorohiv Isusa Xrysta, jaki nazyvajut' sebe joho poslidovnykamy: katolyc'koji viry ta protestants'koji viry, do jakyx pryjednavsja oficijnyj adventyzm, ščo zanepav z 1994 roku. Rozdil 10 zaveršuje peršu častynu odkroven' knyhy. Ale važlyvi osnovni temy budut' rozhljanuti ta rozvyneni v nastupnyx rozdilax.

Takym čynom, v Odkr. 11 bude vidnovleno ohljad xrustyjans'koji epoxy ta rozkryto, holovnym čynom, važlyvu rol' Francuz'koji revoljuciji, čyj ustalenyj nacional'nyj ateizm vykorystovujet'sja Bohom pid symvoličnoju nazvoju « zvir, ščo vyxodyt' z bezodni », ščob znyščyty vladu katolyc'koho režymu « zvira, ščo vyxodyt' z morja » v Odkr. 13:1. Vselens'kyj relihijnyj myr, pro jakyj jdet'sja v Odkr. 7, bude takym čynom dosjahnutyj ta vidznačenyj u 1844 roci. Potim, beručy cej revoljucijnyj režym jak obraz nemynučoji Treťoji svitovoji vijny abo « šostoji surmy » z Odkr. 9:13, jaka stanovyť spravžnje « druge hore » zavdjaky prohološennju v Odkr. 8:13, predstavleno zaključnu temu « s'omoji surmy », jaka vykonujet'sja povernennjam u slavi Isusa Xrysta.

V Odkr. 12 Dux daje nam šče odyň ohljad xrustyjans'koji ery. Vin dopovnjuje svoju informaciju, zokrema, ščodo sytuaciji z dyjavolom ta joho anhel's'kymy poslidovnykamy. Vin rozpovidaje nam, ščo pislja svojeji peremohy na xresti, v nebesne im'ja Myxajila, jakе vže zhaduvalosja v Dan. 10:13, 12:1, im'ja, jakе vin nosyv na nebesax do svoho ljuds'koho vtilennja v Isusi, naš Hospod' očystyv nebesa vid jixn'oji zloji prysutnosti, i ščo vony nazavždy vtratyly dostup do nebesnyx vymiriv, stvorenyx Bohom. Ce dobra novyna! Peremoha Isusa mala ščaslivi nebesni naslidky dlja našyx nebesnyx brativ, jaki buly zvil'neni vid spokus ta dumok demoniv. Pislja c'oho vyhnannja vony buly obmeženi našym zemnym vymirom, de budut' ubyti razom iz zemnymy vorohamy Boha u 2030 roci pid čas slavnoho povernennja Xrysta Boha. U c'omu ohljadi Dux zobražuje nastupnykiv « drakona » ta « zmija », jaki poznačajut' vidpovidno dvi stratehiji borot'by dyjavola: vidkrytu vijnu zasudženoho impers'koho abo paps'koho Rymu ta omanlyvu relihijnu spokusu vykrytoho, majže humanistyčnogo papstva Ryms'koho Vatykanu. U tonkych obrazax, zapozyčenyx z dosvidu jevreviv, « zemlja vidkryvaje svoji usta », ščob prokovtnuty paps'ku ahresiju katolyc'kych lih. Jak my ščojno bačyly, robotu vykonuvatymut' atejistyčni francuz'ki revoljucionery. Ale jiji takož rozpočnut' protestants'ki vijs'ka fal'syvoho, ahresyvnoho, vojovnyčoho xrustyjanstva. Ohljad zaveršyt'sja zhadkoju pro « zalyšok nasinnja žinky ». Potim Dux daje svoje vyznačennja spravžnix svjatyx ostann'oho času: « Tut terpinnja svjatyx, ščo dotrymujut'sja zapovidej Božyx i micno trymajut'sja svidčennja Isusa ». Cymy slovamy Dux poznačaje tyx, xto, jak i ja, trymajet'sja joho proročoho Odkrovennja i ne dozvoljaje nikomu vidirvaty joho vid sebe, zbyrajučy do kincja perly, dani nebom.

U 13-mu rozdili predstavleno dvox ahresyvnyx relihijnyx vorohiv, jaki je nosijamy xrustyjans'koji viry. Takym čynom, vony zobraženi jak dva « zviri », druhyj z jakyx vynyk z peršoho, jak vyplyvaje zi zv'jazku miž slovamy « more ta zemlja » v opovidi pro Buttja, ščo vyznačajut' jix u c'omu 13-mu rozdili. Peršyj dijav do 1844 roku, a druhyj z'javyt'sja lyše v ostannij rik zemnoho času, takym čynom poznačajučy kinec' času blahodati, zaproponovanoho ljudstvu. Ci dva « zviri » dlja peršoho — ce

katolyc'ka cerkva, materyns'ka cerkva, a dlja druhoho — protestants'ki reformats'ki cerkvy, ščo vynykly z neji, jiji dočky.

Oxopljujúčy lyše druhu častynu xrystyjans'koji ery z 1844 roku, Ob'javlennja 14 zhaduje try poslannja istyn adventystiv s'omoho dnja z vičnymy umovamy: slavu Boha, jaka vymahaje vidnovlennja praktyky Joho svjatoji suboty, Joho zasudžennja rymo-katolycyzmu ta Joho zasudžennja protestantyzmu, jakyj šanuje svoju nedilju, jaku Vin poznačaje jak « znak » ljuds'koji ta dyjaval's'koji vlady jak impers'koho, tak i paps'koho Rymu. Koly čas pidhotovčoji misiji zakinčyt'sja poslidovno, iz zaxoplennjam obranyx svjatyx, zobraženyx « žnyvamy », ta znyščennjam buntivnyx učyteliv ta vsix nevirujučyx, dijamy, zobraženymy « zborom vynohradu », zemlja znovu stane « bezodneju » peršoho dnja tvorinnja, pozbavlenoju bud'-jakoji formy zemnoho žyttja. Odnak vona zbereže žyvym protjahom « tysjači rokiv » obranoho meškancja, Satanu, samoho dyjavola, jakyj čekaje svoho znyščennja na Strašnomu sudi, jak i vsix inšyx buntivnyx ljudej ta anheliv.

Ob'javlennja 15 zoseredžujet'sja na časi zakinčennja vyprobuval'noho terminu.

V Ob'javlenni 16 rozkryvajut'sja « sim ostannix kar Božoho hnivu », jaki vražajut' pislja zakinčennja vyprobuval'noho času ostannix nevirujučyx buntivnykiv, ščo stajut' dedali ahresyvnišymy, až do toho, ščo vynosjat' postanovu pro smert' dotrymuvačam božestvennoji suboty bezposeredn'o pered s'omoju karoju.

Ob'javlennja 17 povnistju prysvjačeno identyfikaciji « velykoji bludnyci », jaku nazyvajut' « Vavylon Velykyj ». Same tak Dux nazyvaje impers'ke ta paps'ke « velyke misto » – Rym. Takym čynom, čitko vyjavleno Božyj sud nad neju. Rozdil takož spoviščaje pro jiji majbutnij sud i znyščennja vohnem, bo Ahnec' ta johu virni obranci peremožut' jiji.

Ob'javlennja 18 stosujet'sja času « zbyrannja vynohradu » abo pokarannja « Vavylona Velykoho ».

V Odkr. 19 zobraženo slavne povernennja Isusa Xrysta ta johu protystojannja z teroryzovanymy povstans'kymy sylamy na zemli.

Ob'javlennja 20 zoseredžujet'sja na tysjačolitn'omu periodi s'omoho tysjačolittja, jake perežyvajet'sja duže po-riznomu: na nebesax obranymy, a na spustošenij zemli, v izoljaciji satanoju. Pislja zakinčennja tysjači rokiv Boh orhanizuje ostannij sud: znyščennja nebesnym i pidzemnym zemnym vohnem usix zemnyx ljudej i nebesnyx anhel's'kyx buntivnykiv.

V Ob'javlenni 21 zobraženo slavu zibrannja, utvorenoho zibrannjam vybranyx, vykuplenyx krov'ju Isusa Xrysta. Doskonalist' vybranyx iljustrujet'sja porivnjannjamy z najcinnišymy rečamy na zemli: zolotom, sriblom, perlamy ta dorohocinnym kaminnjam.

Ob'javlennja 22 obrazno zobražuje povernennja do vtračenoho Edemu, znajdenoho ta vstanovlenoho navično na zemli hrixa, vidrodženoho ta peretvorenoho, ščob staty vselens'kym prestolom jedynoho velykoho Boha, tvorcja, zakonodavcja ta vykuptelja, jakyj panuje nad usima svojimy vsesvitamy razom zi svojimy zemnymy vykuplenymy.

Na c'omu zaveršujet'sja cej korotkyj ohljad knyhy Ob'javlennja, detal'ne vyučennja jakoji pidtverdyt' i zmicnyt' ščojno skazane.

Ja dodaju ce vysokoduxovne pojasnennja, jake rozkryvaje pryxovani mirkuvannja Božoho rozumu. Vin peredaje neočikuvani poslannja čerez tonki natjaky, jaki Biblija vysvitlyt' dlja nas. Dotrymujučys' u pobudovi Apokalipsysu tyx samyx procedur, jaki Vin vykorystovuvav dlja pobudovy svojix odkroven', danyx Danyjilu, Boh pidtverdžuje, ščo Vin « ne zminjuet'sja » i ščo Vin bude « vično tym samym ». Takož ja znajšov v Apokalipsysi toj samyj metod paralelizaciji tr'ox tem, a same « lystiv do Cerkov », « pečatej » ta « surm ». Zhidno z Odkr. 5, de Apokalipsys zobraženo knyhoju, zakrytoju « simoma pečatkamy », lyše vidkryttja « s'omoji pečatky » dozvolyt' dostup do dokaziv, jaki pidtverdjat' u rozdilax z 8 po 22 interpretaciji ta pidozry, vyklykani vyvčennjam rozdiliv z 1 po 6. Otže, rozdil 7 je ključem do rozuminnja ob'javlenyx tajemnyc'. I ne dyvujtesja, bo joho temoju je same subota, jaka z 1843 roku vyznačaje vsju riznycju miž spravžn'oju ta xybnoju svjatistju. Tomu v Odkr. 7 my znaxodymo velyku istynu, jaka pronyzala protestants'ku religiju navesni 1843 roku. Apokalipsys lyše pidtverdyt' ce fundamental'ne včennja, vidkryte Danyjilu. Ale dlja adventyzmu, jakyj vyjšov z n'oho peremožcem toho dnja, Apokalipsys u 1994 roci vidkryje vyprobuvannja, jake, svojeju čerhoju, pronyzaje joho. Ce nove svitlo znovu « znovu » zrobyt' « riznycju miž tymy, xto služyt' Bohovi, i tymy, xto Jomu ne služyt' », abo navit' bil'se.

Častyna druha: Detal'ne vyvčennja Odkrovennja

Odkrovennja 1: Proloh – Povernennja Xrysta –

adventysts'ka tema

Prezentacija

Virš 1: « Ob'javlennja Isusa Xrysta, jake dav Jomu Boh, ščob pokazaty rabam Svojim te, ščo malo nezabarom statysja; i Vin poslav joho, i pokazav joho čerez Anhela Svoho rabovi Svojemu Ivanovi, ... »

Ivan, apostol, jakoho ljubyv Isus, je xranytelem c'oho božestvennoho Odkrovennja, jake vin otrymuje vid Otcja v im'ja Isusa Xrysta. Ivan, jevrejs'koju «Joxan», označaje: Boh dav; i ce takož moje im'ja. Xiba Isus ne skazav: « xto maje, tomu bude dano bil'she »? Ce poslannja « dano » « Bohom » Otcem, otže, z neobmeženym zmistom. Bo z momentu svoho voskresinnja Isus Xrystos pryjnjav svoji božestvenni jakosti, i same jak nebesnyj Otec' vin može z nebes dijaty na korist' svojix sluh, abo, točniše, svojix « rabiv ». Zhidno z prykazkoju, «poperedženyj — ozbrojenyj». Boh dotrymujet'sja takoji dumky, i vin dovodyt' ce, zvertajučys' do svojix sluh z odkrovennjamy pro majbutnje. Vyras « ščo maje statysja švydko » može zdyvuvaty, koly my znajemo, ščo poslannja bulo dano v 94 roci našoji ery, i ščo s'ohodni my žyvemo u 2020-2021 rokax, časi napysannja c'oho dokumenta. Ale, vidkryvšy dlja sebe joho poslannja, my zrozumijemo, ščo ce « nehajno » » nabuvaje bukval'noho značennja, oskil'ky jixni oderžuvači budut' sučasnykamy slavnoho povernennja Isusa Xrysta. Cja tema bude vsjudysuščoju v Apokalipsysi, oskil'ky Apokalipsys zvernennyj do ostannix «adventystiv», obranyx Bohom, čerez viru, prodemonstrovano v ostann'omu vyprobuvanni, pobudovanomu na danyx z Ob'javlennja 9:1-12, jaki stosujut'sja temy « p'jatoji surmy ». U c'omu rozdili, virši 5 ta 10 cytujut' proročyj period « p'jaty misjaciv », jakyj nepravyl'no tlumačyvsja do mene. U mojemu vyvčenni cijejj temy, cja tryvalist' vyznačyla novu datu, jaka mala oholosyty povernennja Isusa, na 1994 rik, spravžnij 2000 rik spravžn'oho narodžennja Xrysta. Ce vyprobuvannja viry vostannje pronyzalo oficijnyj adventyzm, jakyj stav bajdužym ta formalistyčnym, i jakyj hotuvavsja uklasty pakt z tymy, koho Boh vyjavljaje svojim vorohom u svojemu Apokalipsysi. Z 2018 roku ja znaju datu spravžn'oho povernennja Isusa

Xrysta, i vona ne gruntujet'sja na žodnyx danyx z prorocv Danyjila ta Ob'javlennja, čyji čyslovi tryvalosti byly vykonani šljaxom vykonannja jixn'oji roli prosijuvannja u pryznačenyj čas. Spravžnje povernennja Isusa možna zrozumity z knihy Buttja, vvažajučy, ščo sim dniv našyx tyžniv pobudovani na obrazi 7000 rokov us'oho proektu, zadumanoho Bohom, ščob usunuty hrix i hrišnykiv, i pryvesty u svoju vičnist' svojix uljublennyx obranciv, obranyx protjahom peršyx 6000 rokov. Podibno do proporcij jevrejs'koho svjatylyšča abo skyniji, čas 6000 rokov skladajet'sja z tr'ox tretyn 2000 rokov. Počatok ostann'oji tretyny buv poznačenyj 3 kvitnja 3030 roku spokutnoju smertju našoho Spasytelja Isusa Xrysta. Jevrejs'kyj kalendar pidtverdžuje cju datu. Tomu Joho povernennja vstanovleno na vesnu 2030 roku, tobto čerez 2000 rokov. Znajučy, ščo povernennja Xrysta vže pered namy, tak blyz'ko, slovo « nezabarom » «...slova Isusa cilkom vypravdani. Takym čynom, xoča knyha Ob'javlennja zalyšalasja vidomoju ta čytanoju protjahom stolit', vona zalyšalasja zakrytoju, zamoroženoju, zapečatanoju až do kincja času, jakyj stosujet'sja našoho pokolinnja.

Virš 2: «... jakyj svidčyv pro slovo Bože ta pro svidčennja Isusa Xrysta, i pro vse, ščo bačyv ».

Ivan svidčyt', ščo otrymav svoje vydinnja vid Boha. Vydinnja, jake stanovyt' svidčennja Isusa Xrysta, jake v Ob'javlenni 19:10 vyznačeno jak « dux prorocvta ». Poslannja gruntujet'sja na « bačenyx » obrazax i počutyx slovax. Ivana vyrvav iz zemnyx neperedbačuvanostej Dux Božyj, jakyj vidkryv jomu v obrazax velyki temy relihijnoji istoriji xrystyjans'koji epoxy; ce zaveršyt'sja johu slavnym i hriznym povernennjam za johu vorohiv.

Virš 3: « Blažennyj toj, xto čytaje, i ti, xto sluxaje slova c'oho prorocvta ta bereže te, ščo v n'omu napysano! Bo čas blyz'kyj ».

Ja beru sobi častku, jaka naležyt' meni, blaženstvo « toho, xto čytaje » slova prorocvta, bo Hospod' nadaje dijeslovu čytaty točne lohične značennja. Vin pojasnjuje ce v Is. 29:11-12: « Use ce odkrovennja dlja vas — jak slova zapečatanoji knihy, jaku dajut' ljudyni, ščo vmije čytaty, i kažut': «Pročytaj ce!» A vona vidpovidaje: «Ne možu, bo vono zapečatane; abo jak knyha, jaku dajut' ljudyni, ščo ne vmije čytaty, i kažut': «Pročytaj ce!» A vona vidpovidaje: «Ja ne vmiju čytaty» ». Virš 13, ščo jde dali, rozkryvaje pryčynu cijej nezdatnosti: « Hospod' skazav: Koly cej narod nablyžajet'sja do Mene, vony šanujut' Mene ustamy svojimy ta hubamy svojimy, ale jixnje serce daleko vid Mene, i strax, jakyj vony majut' peredi Mnoju, — ce lyše zapovid' ljuds'koji tradyciji ». Termin « zapečatanyj » abo «zapečatanyj» opysuje aspekt Apokalipsysu, nečytabel'nyj, bo zapečatanyj. Same dlja toho, ščob povnistju vidkryty ta rozpečataty johu, ja, inšyj Ivan ostann'oho času, buv poklykanyj Bohom; ce dlja toho, ščob usi Joho spravžni obranci « čuly ta zberihaly » istyny, vyjavleni v slovax ta obrazax prorocvta. Ci dijeslova označajut' «rozumity ta zastosovuvaty na praktyci». U c'omu virši Boh poperedžaje svojix obranyx, ščo vony otrymajut' vid odnoho zi svojix brativ u Xrysti, « toho, xto čytaje », svitlo, jake pojasnjuje tajemnyci prorocvta, ščob vony, u svoju čerhu, mohly radity jomu ta zastosovuvaty Joho včennja na praktyci. Jak i za časiv Isusa, vira, dovira ta smyrennja budut' duže neobxidnymy. Cym metodom Boh vidsijuje ta vidsijuje ljudej, nadto hordyx, ščob jix navčaly. Tož ja kažu obranam: «Zabud'te pro ljudynu, c'oho malen'koho deržavneho službovcja, perekladača ta predavača, i podyvit'sja na spravžn'oho Avtora: Vsemohutn'oho Boha Isusa Xrysta».

Virš 4: « Ivan do semy Cerkov, ščo v Aziji: Blahodat' vam i myr vid Toho, Xto je, i Xto buv, i Xto maje pryjty, i vid semy Duxiv, ščo pered Joho prestolom ...»

Zhadka pro « sim Zboriv » je pidozriroju, oskil'ky Zbory z velykoji litery – ce odne, vične. « Sim Zboriv », takym čynom, obov'jazkovo poznačajut' jedyni Zbory Isusa Xrysta v sim poznačenyx i poslidovnyx epox. Ce bude pidtverdženo, i my vže znajemo, ščo Boh podiljaje xrystyjans'ku eru na 7 konkretnyx časiv. Posylannja na Aziju je korysnym i vypravdanyx , oskil'ky nazvy, predstavleni u virši 11, – ce nazvy mist, ščo isnujut' u Malij Aziji, u starodavnij Anatoliji, roztašovanij na zaxid vid sučasnoji Tureččyny. Dux vže pidtverdžuje mežu Jevropy ta počatok azijs'koho kontynentu. Ale slovo Azija , jak i slovo Anatolija, pryxovuje duxovne poslannja. Vony označajut': sxid soncja akkads'koju ta hrec'koju movamy, i takym čynom natjakajut' na tabir Boha, jakyj vidvidav Isus Xrystos, « sonce, ščo sxodyt' », v Jevanheliji vid Luky 1:78-79: « Čerez myloserdja Boha našoho, jakym sonce, ščo sxodyt' z vysoty, vidvidalo nas, ščob osvityty tyx, xto sydyt' u temrjavi ta v tini smertnij, ščob sprjamuvaty naši nohy na dorohu myru». Vin takož je « soncem pravednosti » z Mal. 4:2: « A dlja vas, xto bojit'sja Jmennja Moho, zijde sonce pravednosti i zcilennja v krylax Svojix; i vy vyjdete ta strybatymete, jak teljata z xлива ». Formula vitannja vidpovidaje lystam, jakomy xrystyjany obminjuvalysja za časiv Ivana. Odnak Boh poznačenij novym, dosi nevidomym vyrazom: « vid Toho, Xto je, i Xto buv, i Xto maje pryjty ». Cej vyraz lyše peredaje v oryhinal'nij hrec'kij movi ta inšyx perekladax značennja jevrejs'koho imeni Boha: «Jaxve». Ce dijeslovo «buty», vidminene v tretij osobi odnyny nedokonanoho času ivrytu. Cej čas, jakyj nazyvajet'sja imperfektom, vyražaje dokonane, ščo pošyrjujet'sja v časi, oskil'ky teperišnij čas ne isnuje v dijevidmini jevrejs'koji movy. « I ščo pryxodyt' » šče bil'she pidtverdžuje temu povernennja Isusa Xrysta, adventyzmu. Takym čynom pidtverdžujet'sja vidkryttja xrystyjans'koji viry dlja jazyčnykiv; dlja nyx Boh adaptuje svoje im'ja. Potim z'javljajet'sja šče odna novynka dlja poznačennja Svjatoho Duxa: « sim duxiv, ščo pered Joho prestolom ». Cja cytata z'javyt'sja v Ob'javlenni 5:6. Čyso 7 poznačaje osvjačennja, v c'omu vypadku osvjačennja božestvennoho Duxa, vylytoho v Joho stvorinnja, otže, « pered Joho prestolom ». V Ob'javlenni 5:6 « zarizanyj ahnec' » pov'jazanyj z cymy symvolamy, takym čynom prorocstvo pidtverdžuje božestvennu vsemohutnist' Isusa Xrysta. « Sim duxiv Božyx » symvolizujut'sja « semyhrannym svičnykom » jevrejs'koji skyniji, jakyj prorokuje plan spasinnja Božoho proektu. Joho prohrama bula čitko okreslena. Z časiv Adama mynulo 4000 rokiv, i svojeju smertju Isus spokutuvav hrixy obranyx 3 kvitnja 30-ho roku, takym čynom Vin rozryvaje zavisu hrixa ta vidkryvaje dostup do nebes dlja vykuplenyx obranyx protjahom ostannix dvox tysjač iz šesty tysjač rokiv, zaprohramovanyx dlja vyboru obranyx, rozsijanyx sered narodiv usijeji zemli, až do kincja svitu.

Virš 5: « ...i vid Isusa Xrysta, Svidka virnoho, Pervistka z mertvyx, Vladyky cariv zemnyx, ščo poljubyv nas i obmyv nas vid hrixiv našyx krov'ju Svojeju » .

Im'ja « Isus Xrystos » pov'jazane iz zemnym služinnjam, jake Boh pryjšov zdijsnyty na zemli. Cej virš nahaduje nam pro Joho zdijsneni dijannja, ščob otrymaty spasinnja blahodattju, jake Vin proponuje lyše Svojim obranyx. U Svojij doskonalij virnosti Bohovi ta Joho cinnostjam Isus buv « virnym svidkom », zaproponovanyx jak vzirec' dlja nasliduvannja Joho apostolamy ta učnjamy vsix časiv, vključajučy naš vlasnyj. Joho smert' bula prorokovana smertju peršoji tvaryny, vbytoji, ščob odjahnuty Adama ta Jevu v jixnju nahotu pislja jixn'oho hrixa. Čerez N'oho Vin buv spravdi « pervistok z mertvyx ». Ale takož, čerez Joho božestvennu važlyvist', Joho smert' sama po sobi mala sylu ta sylu zasudyty dyjavola, hrix ta hrišnykiv. Vin zalyšajet'sja « pervistok » ponad use «pervistok» relihijnoji istoriji. Same pam'jatajučy pro Joho smert', neobxidnu dlja spokuty hrixa Svojix obranyx, Boh ubyv usix ljuds'kyx ta tvarynnyx « pervistok » buntivnoho Jehyptu, obrazu hrixa, ščob « vyzvolity » Svij jevrejs'kyj narod z rabstva, jake vže bulo symvolom ta obrazom « hrixa ». Jak « pervistnyk », jomu naležyt' duxovne pravo pervorodstva. Predstavljajučy sebe jak « knjaz' cariv zemnyx », Isus robyt'

sebe sluhaju svojix vykuplenyx. « Cari zemni » – ce ti, xto vxodyt' do Joho carstva, vykupeni Joho krov'ju; vony uspadkujut' onovlenu zemlju. Vražaje riven' smyrennja, spivčuttja, družby, braterstva ta ljubovi nebesnyx istot, jaki zalyšylysja virnymy božestvennym standartam nebesnoho žyttja. Na zemli Isus pomyv nohy svojim apostolam, pidtverdžujučy, ščo Vin je « Včytelem i Hospodom ». Na nebesax Vin vično bude « knjazem » svojix « cariv » . Ale « cari » takož budut' sluhamy svojix brativ. Takož, davšy sobi tytul « knjazja », Isus stavyt' sebe na odyn riven' z dyjavalom, svojim peremoženym suprotvnykom i konkurentom, jakoho Vin nazyvaje « knjazem c'oho svitu ». Vtilennja Boha v Isusi bulo motyvovane zustričču vič-na-vič z dvoma « knjazjamy »; Dolja svitu ta Joho stvorin' zaležyt' vid syly velykoho peremožcja, Isusa Myxajila Jahve. Ale Isus zavdjačuje svojeju peremohoju lyše častkovo svojij božestvennosti, bo vin borovsja z dyjavalom na rivnyx, u tili z ploti, identyčnomu našomu, čerez 4000 rokiv pislja bytvy, prohranoji peršym Adamom. Joho stan rozumu ta riščist' peremohty, ščob vrjatuvaty lyše svojix obranyx, daly jomu peremohu. Vin vidkryv šljax dlja svojix obranyx, pokazavšy, ščo sluxnjanyj « ahneč' » može peremohty « vovkiv », jaki požyrajut' plot' i duxiv, za dopomohoju virnoho ta istynnoho Boha.

Virš 6: « I zrobyv nas carjamy, svjaščenykamy Bohovi j Otcju Svojemu: Jomu slava ta vlada na viky vični. Amin'! »

Same Ivan vyznačaje, ščo javljaje soboju Zibrannja Obranyx. V Isusi Xrysti starodavnij Izrajil' prodovžuje duxovni formy, prorokovani v obrjadax staroho zapovitu. Služačy « Carevi cariv i Hospodu gospodariv », istynno obrani rozdiljajut' Joho carjuvannja, i razom z nym vony stanovljat' hromadjan Carstva Nebesnoho. Vony takož je duxovnymy « svjaščenykamy », bo vony vykonujut' služinnja v xrami svoho tila, v jakomu vony služat' Bohu, proponujučy sebe u svjatosti dlja Joho služinnja. I čerez svoji molytvy do Boha vony peredajut' ladan, prynesenyj na žertovnyk kadyla v starodavn'omu Jerusalyms'komu xrami. Rozdillennja miž Isusom ta Otcem je omanlyvym, ale vono vidpovidaje ujavlennju, jake majut' bahato lžexrystyjan pro cju temu. Ce zaxodyt' tak daleko, ščo stverdžujet'sja, ščo « šanuje » Syna za raxunok Otcja. Ce bulo provynoju, abo hrixom, xrystyjans'koji viry z 7 bereznja 321 roku. Dlja bahat'ox subotnij vidpočynok je postanovoju, jaka stosuvalasja lyše jevrejiv staroho zapovitu, dobu Otcja. Oskil'ky Otec' ta Isus je odnijeju osoboju, vony zaznajut' hnyvu Isusa, jakoho, jak vony dumaly, šanujut'. U svojij božestvennij pryrodi jak Otec', Isus utrymuje, i naviky, « slavu ta sylu, na viky vični! Amin'! ». « Amin' », ščo označaje: ce pravda! Voistynu!

Adventysts'ka tema

Virš 7: « Os', Vin hrjade z xmaramy, i pobačyt' Joho kožne oko, i ti, xto Joho prokolov. I vsi plemena zemli budut' holosyty za Nym. Tak. Amin'! »

Same todi, koly Isus povernet'sja, Vin prodemonstruje svoju slavu ta sylu. Zhidno z Dijannjamy 1:11, Vin povernet'sja « tak samo, jak i voznissja na nebo », ale Joho povernennja bude u nadzvyčajnij nebesnij slavi, jaka naljakaje Joho vorohiv; « tyx, xto Joho prokolov », protystojačy Joho spravžn'omu planu. Bo cej vysliv stosujet'sja lyše ljudej, jaki žyly v časi Joho pryrodu. Koly Joho sluham pohrožujut' smertju abo stratoju, Isus rozdiljaje jixnju dolju, bo Vin ototožnjuje sebe z nymy: « I Car vidpovist' jim: Popravdi kažu vam: ščo til'ky vy zrobyly odnomu z Mojix najmenšyx brativ cyx, te Meni vy zrobyly »

(Matvija 25:40). Judeji ta ryms'ki vojiny, jaki rozip'jaly Joho, ne majut' vidnošennja do c'oho poslannja. Dux Božyj prypysuje cju diju vsim ljudjam, jaki pereškodžajut' Joho spravi spasinnja ta zryvajut' dlja sebe ta inšyx Joho propozyciju blahodati ta vičnoho spasinnja. Posylajučys' na « plemena zemli », Isus maje na meti lžexrystjan, zavdjaky jakym plemena Izrajilju povynni prodovžyty svoju novu uhodu. Diznavšys' pislja svoho povernennja, ščo vony hotovalysja vbyty Joho spravžnix obranciv, vony matymut' spravedlyvu pryčynu dlja plaču, vyjavljajučy, ščo vony je vorohamy Boha, jakyj mav jix spasty. Detali prohramy ostannix dniv budut' rozkryti, rozkydani po rozdilax knyhy Ob'javlennja. Ale ja možu skazaty, ščo Ob'javlennja 6:15-16 opysuje cju scenu takymy slovamy: « Cari zemni, vel'moži, tysjačnyky, bahati, syl'ni, kožen rab i kožen vil'nyj sxovalysja v pečerax ta v skeljax hir. I skazaly vony horam i skeljam: «Upadit' na nas i sxovajte nas vid oblyččja Toho, Xto sydyt' na prestoli, i vid hnivu Ahncja !»

Virš 8: « Ja — Al'fa j Omeha, — hovoryt' Hospod' Boh, ščo je, i ščo buv, i ščo hrjade, Vsemohutnij » .

Toj, xto hovoryt' tak, — ce lahidnyj Isus, jakyj znajšov svoju božestvennu slavu na nebesax, vin — « Vsemohutnij ». Dostatn'o pov'jazaty cej virš iz viršamy z Ob'javlennja 22:13-16, ščob otrymaty dokaz: « Ja — Al'fa j Omeha, peršyj i ostannij, počatok i kinec'... /... Ja, Isus, poslav Svoho Anhola, ščob zasvidčyty vam ce v cerkvax. Ja — korin' i rid Davydiv, zorja jasna i rankova ». Jak i u virši 4, Isus predstavljaje sebe pid atrybutamy Boha-tvorcja, druha Mojseja, čyje jevrejs'ke im'ja — «Jahve» zhidno z Vyx. 3:14. Ale ja utočnjuju, ščo im'ja Boha zminjujet'sja zaležno vid toho, čy Vin sam sebe nazyvaje, čy ljudi nazyvajut' Joho: «Ja je» staje «Vin je» u formi «Jahve».

Prymitka dodana u 2022 roci: Vyraz « al'fa i omeha » pidsumovuje vse odkrovennja, zaproponovane Bohom u Joho Bibliji, vid Buttja 1 do Ob'javlennja 22. Odnak, z 2018 roku proroče značennja «šesty tysjač» rokiv, nadane šist'om dnjam tyžnja, bulo pidverdženo bez sumnivu ščodo jixn'oji cinnosti jak šesty real'nyx dniv, protjahom jakyx Boh stvoryv zemlju ta žyttja, jake vona mala nesty. Ale, zberihajučy svoje proroče značennja, ci šist' dniv abo «6000» rokiv dozvoljly vyznačyty navesni 2030 roku ostatočne peremožne povernennja Isusa Xrysta ta voznesinnja Joho virnyx svjatyx. Vyrazom « al'fa i omeha » Isus daje svojim svjatym ostannix dniv ključ, jakyj dozvolyt' jim vidkryty spravžnij čas Joho druhoho pryšestja. Ale lyše navesni 2018 roku my zrozumily, jak vykorystovuvaty ci 6000 rokiv, i lyše 28 sičnja 2022 roku pov'jazovaly jix iz cymy vyrazamy: « al'fa i omeha », « počatok i kinec' ».

Virš 9: « Ja, Ivan, vaš brat i spivučasnyk u skorboti, i v Carstvi, i v terpinni Isusa, buv na ostrovi, ščo zvet'sja Patmos, zarady slova Božoho ta zarady svidčennja Isusovoho » .

Dlja spravžn'oho raba Isusa Xrysta ci try reči pov'jazani: učast' u skorboti, učast' u Carstvi ta učast' u terpinni v Isusi. Ivan svidčyt' pro kontekst, u jakomu vin otrymav svoje božestvenne vydinnja. Vvažajučy johu neznyščennym, rymljany zreštoju izoljuvaly johu, vyhnaly na ostriv Patmos, ščob obmežyty johu svidčennja ljudjam. Protjahom us'oho svoho žyttja vin ne perestavav svidčyty pro slovo Bože, ščob proslavljaty Isusa Xrysta. Ale my takož možemo zrozumity, ščo Ivan buv pryvedenyj na Patmos, ščob u spokoji otrymaty svidčennja Isusa, jake stanovyť Odkrovennja, jake vin otrymav tam vid Boha.

Zznačymo mymoxid', ščo dva avtory dvox proctv, Danyjila ta Ob'javlennja, buly čudesnym čynom zaxyščeni Bohom; Danyjila bulo vrjatovano vid zubiv leviv, a Ivana bulo vrjatovano neuškodženym z kazana z kypljačoju olijeju. Jixnij dosvid navčaje nas uroku: Boh vydiljaje sered svojix sluh, zaxyščajučy potužnym i nadpryrodnym čynom tyx, xto najbil'še proslavljaje johu ta je vzircem, jakyj vin osoblyvo

bažaje zaохоčuvaty. Takym čynom, proroče služinnja poznačeno v 1 Kor. 12:31 jak « kraščyj šljax ». Ale je proroky ta proroky. Ne vsi proroky poklykani otrymuvaty vydinnja čy proroctva vid Boha. Ale vsi obrani zaklykajut'sja prorokuvaty, tobto svidčyty pro istyny Hospoda svojim blyžnim, ščob pryvesty jix do spasinnja.

Bačennja Ivana pro adventysts'ki časy

Virš 10: « Ja buv u Dusi v den' Hospodnij, i počuv pozadu sebe hučnyj holos, niby surma ,

Vyraz « den' Hospodnij » sponukatyne do trahičnyx interpretacij. U svojemu perekladi Bibliji Dž. N. Darbi ne vahajet'sja perekladaty joho slovom « nedilja », jake Boh vvažaje znyščuval'nym « znakom » « zviru », vedenoho dyjavolom v Ob'javlenni 13:16; ce prjamo protystavljajet'sja Joho cars'kij « pečati », Joho s'omomu dnju osvjačenocho vidpočynku. Etymolohično slovo « nedilja » spravdi označaje « den' Hospodnij », ale problema vynykaje z toho faktu, ščo vono prysvjačuje peršyj den' tyžnja vidpočynku, čoho Boh nikoly ne nakazuvav, zi svoho boku, navično osvjačujučy s'omyj den' dlja cijej mety. To ščo ž naspravdi označaje « den' Hospodnij », zhadanyj u c'omu virši? Ale vidpovid' vže bula dana u virši 7, de skazano: « Os', Vin hrjade z xmaramy ». Os' « den' Hospodnij », na jakyj nacilenyj Boh: « Os', Ja pošlju vam Illju proroka pered nastannjam velykoho j strašneho dnja Jaxve (Mal. 3:5) »; toj, xto stvoriv adventyzm ta joho try « očikuvannja » povernennja Isusa, jaki vže zdijsnylysja z usima dobrymy ta pohanymy naslidkamy, ščo vynykly vnaslidok cyx tr'ox vyprobuvan', u 1843, 1844 ta 1994 rokax. Takym čynom, žyvučy v 94 roci, Ivan perenosyt'sja Duxom na samyj počatok s'omoho tysjačolittja, de Isus povertajet'sja u svojij božestvennij slavi. Ščo ž todi u n'oho « za » spynoju? Use istoryčne mynule xrystyjans'koji ery; vid smerti Isusa, 2000 rokiv xrystyjans'koji religiji; 2000 rokiv, protjahom jakyx Isus stojav sered svojix obranciv, dopomahajučy jim u Svjatomu Dusi podolaty zlo, jak vin sam podolav dyjavola, hrix i smert'. « Hučnyj holos », jakyj čuty « pozadu » n'oho, — ce holos Isusa, jakyj vtručajet'sja, jak « surma », ščob poperedyty svojix obranciv i vidkryty jim pryrodu dyjavol's'kyx religijnyx pastok, z jakymy vony zitknut'sja u svojemu žytti v usi « semy » epoxax, jaki bude nazvano v nastupnomu virši.

Virš 11: « Vin skazav: Ščo bačyš, napyšy v knyhu ta pošly jiji simom cerkvam: do Efesu, i do Smyrny, i do Perhamu, i do Tijatyryv, i do Sard, i do Filadel'fiji, i do Laodykiji » .

Zdavalosja, ščo forma tekstu predstavljala jak bukval'nyx adresativ nazvani mista Aziji časiv Ivana; kožne zi svojim vlasnym poslannjam. Ale ce buv lyše omanlyvyj aspekt, poklykanyj pryxovaty spravžnje značennja, jake Isus nadaje svojim poslannjam. Protjahom usijeji Bibliji vlasni imena, ščo prypysujut'sja ljudjam, majut' pryxovane značennja u svojemu koreni, čy to jevrejs'ki, xaldejs'ki, čy hrec'ki. Cej pryncyp takož stosujet'sja hrec'kyx nazv cyx semy mist. Kožna nazva rozkryvaje xarakter epoxy, jaku vona predstavljaje. A porjadok, u jakomu predstavleni ci imena, vidpovidaje porjadku prosuvannja v časi, zaprogramovanomu Bohom. My pobačymo u vyvčenni Ob'javlennja 2 ta 3, de porjadok cyx imen považajet'sja ta pidtverdžujet'sja, značennja cyx semy imen, ale lyše perše ta ostannje, « Efes i Laodykija », rozkryvajut' vykorystannja, jake Dux vykorystovuje z nymy. Majučy značennja vidpovidno « kynuty » ta « sudyty ljudej », my znaxodymo « Al'fu ta Omehu, počatok i kinec' » epoxy xrystyjans'koji blahodati. Ne dyvno, ščo Isus predstavvyv sebe u virši 8 pid takym

vyznačennjam: « Ja je Al'fa i Omeha ». Takym čynom Vin zapysav svoju prysutnist' zi svojimy virnymy rabamy protjahom us'oho času xrystyjans'koji ery.

Virš 12: « Ja obernuvsja, ščob pobačyty holos, ščo hovoryv do mene. I, obernuvšys', ja pobačyv sim zolotyx svityl'nykiv » .

Dija « obertannja » sponukaje Ivana pohljanuty na vsju xrystyjans'ku epoxu z momentu joho samoho perenesennja do momentu slavnoho povernennja Isusa. Pislja točnoho « pozadu » my majemo tut « ja obernuvsja » i znovu « i, obernuvšys' »; Dux napolehlyvo napoljahaje na c'omu pohljadi v mynule, ščob my slidivaly joho lohici. I ščo ž todi bačyt' Ivan? « Sim zolotyx svityl'nykiv ». Tut znovu ž taky pidozrila rič, jak i « sim Zboriv » . Bo model'nyj « svityl'nyk » buv u jevrejs'kij skyniji, i vin mav sim hilok, jaki vže razom symbolizovaly osvjačennja Duxa Božoho ta Joho svitla. Ce sposterežennja označaje, ščo, jak i « sim «Zbory », « sim svičnykiv » symbolizujut' osvjačennja svitlom Božym, ale v sim vyznačnyx momentiv protjahom usijeji xrystyjans'koji epoxy. Svičnyk predstavljaje obranyx epoxy , vin otrymuje oliju Duxa Božoho, vid jakoji zaležyt', ščob prosvityty obranyx svojim svitlom.

Ohološennja pro velyke lyxo

Virš 13: « A posered semy svičnykiv podibnyj do Syna Ljuds'koho, odjahnenyj u dovhyj odjah, i pidperezanyj zolotym pojasom na hrudjax » .

Tut počynajet'sja symboličnyj opys Hospoda Isusa Xrysta. Čja scena iljustruje obicjanky Isusa: Luky 17:21: « Ne skažut': «Os' tut» čy: «Os' tam». Bo os' Carstvo Bože vsередyni vas » .; Matvija 28:20: « I navčit' jix zberihaty vse, ščo Ja vam zapoviv. I os', Ja z vamy po vsi dni až do kincja viku ». Ce vydinnja duže sxože na vydinnja z Danyjila 10, de virš 1 predstavljaje joho jak zvistku pro « velyke lyxo » dlja Joho jevrejs'koho narodu. Tomu vydinnja z Ob'javlennja 1 takož ohološuje « velyke lyxo », ale c'oho razu dlja xrystyjans'koji asambleji. Porivnjannja dvox vydin' je duže povčal'nym, oskil'ky detaili adaptovani do kožnoho z dvox duže riznyx istoryčnyx kontekstiv. Symbolični opysy, jaki budut' predstavleni, stosujut'sja Isusa Xrysta v konteksti Joho ostann'oho slavnoho povernennja. Ci dva « lyxa » majut' spil'nu rysu v tomu, ščo vony vykonujut'sja v kinci dvox zapovitiv, poslidovno vstanoveny Bohom. Porivnjajmo teper ci dva vydinnja: «... syn ljuds'kyj » u c'omu virši buv « ljudynoju » u Danyjila, bo Boh šče ne vtilyvsja v Isusi. Navpaky, u « syni ljuds'komu » my znaxodymo « syna ljuds'koho », jakoho Isus postijno nazyvaje, koly hovoryt' pro sebe v Jevanhelijax. Jakščo Boh tak napoljahav na c'omu vyrazi, to ce tomu, ščo vin uzakonjuje joho zdatnist' spasaty ljudej. Tut Vin «odjahnenyj u dovhyj odjah» , « odjahnenyj u Iljane vbrannja » u Danyjila. Ključ do značennja c'oho dovoho odjahu navedeno v Ob'javlenni 7:13-14. Joho nosjat' ti, xto hyne mučenyč'koju smertju za istynnu viru: « Odyn iz starciv vidpoviv i skazav meni: Xto ci, ščo odjahneni v bilyj odjah? Zvidky vony pryjšly? Ja skazav jomu: Hospody mij, ty znaješ. A vin skazav meni: Ce ti, ščo pryjšly vid velykoji skorboty, i vypraly svij odjah, i vybilyly joho v krovi Ahncja. Isus nosyt' zolotyj pojas navkolo hrudej , tobto na serci, ale takož i na stehnax , symboly syly, u Danyjila. A zolotyj pojas symbolizuje istynnu zhidno z Ef. 6:14: Tož stijte, pidperezavšy stehna vaši istynoju , i odjahnuvšy bronju pravvednosti . Jak i Isus, istynu šanujut' lyše ti, xto ljubyt' jiji.

Virš 14: « Joho holova ta volossja buly bili, jak vovna, bila, jak snih, a oči johu — jak polum'ja vohnju »

Bilyj kolir, symbol doskonalosti čistoty, charakterizuje Boha Isusa Xrysta, jakyj, otže, nenvydyt' hrix. Otže, ohološennja pro « velyke lyxo » može maty lyše metu pokarannja hrišnykiv. Cja pryčyna stosujet'sja obox lyx, tomu my znaxodymo tut i v Danyjila Boha, velykoho Suddju, čyji « oči — jak polum'ja vohnju ». Joho pohljad pohlynaje hrix abo hrišnyka, ale obranec' Isusa vyrišuje zrektyjsja hrixa, na vidminu vid lžejudeja ta lžebuntivnoho xrystyjanyna, jakyx sud Isusa Xrysta zreštoju pohlyne. I ostannij kontekst c'oho « lyxa » vkaže na johu istoryčnyx vorohiv, usix jakyx my identyfikujemo v rozdilax cijejij knyhy ta v Danyjila. Ob'javlennja 13 predstavljaje jix nam v aspekti dvox « zviriv », jakyx identyfikujut' za jixnimi imenamy « more i zemlja », ščo poznačaje katolyc'ku viru ta protestants'ku viru, ščo vynykla z neji, jak vplyvajut' z jixnix imen zhidno z Buttjam 1:9-10. Pislja johu povernennja dva sojunzi zviri stajut' odnym, ob'jednanymy, ščob borotysja proty johu suboty ta johu virnyx. Joho vorohy budut' naljakani, zhidno z Ob'javlennjam 6:16, i ne vstojať.

Virš 15: « Joho nohy buly podobni do midi, nemov rozpečenoji v peči; a holos Joho — nemov šum bahat'ox vod » .

Nohy Isusa taki ž čysti, jak i rešta johu tila, ale na c'omu obrazi vony oskvernajut'sja čerez toptannja krovi buntivnyx hrišnykiv. Jak u Dan. 2:32, « latun' », nečystyj splav metalu, symbolizuje hrix. V Ob'javlenni 10:2 my čytajemo: « U ruci Vin mav rozhornutu knyžku, i postavyv pravu nohu svoju na more , a livu — na zemlju » . Ob'javlennja 14:17-20 nazývaje cju diju « zbyrannjam vynohradu », tema, rozvynena v Isaji 63. « Bahato vod » symbolizujut' v Ob'javlenni 17:15 « narody, narody, plemena ta jazyky », jaki ukladajut' sojuz z « bludnyceju Vavylonom Velykym », nazva, ščo stosujet'sja paps'koji Ryms'ko-katolyc'koji cerkvy. Cej sojuz v ostannju xvylynu ob'jednaje jix u protystojanni suboti, osvjačenij Bohom. Vony navit' vyrišat' ubyty johu virnyx dotrymuvačiv. Takym čynom, my možemo zrozumity symboly johu pravednoho hnivu. U vydinni Isus pokazuje svojim obranym, ščo johu osobystyj božestvennyj « holos » odyň lyše potužnišyj za holos usix narodiv zemli razom uzjatyx.

Virš 16: « U pravij ruci Vin mav sim zirok, a z ust Joho vyxodyv hostryj dvosičnyj meč; a oblyččja Joho bulo, jak sonce, ščo sjaje v syli Svojij » .

Symbol « semy zirok », jaki vin trymaje « v pravij ruci », nahaduje pro johu postijne panuvannja, jake jedyne mohlo daty blahoslovennja Bože; tak často i masovo pomylkovo stverdžujut' johu nevyrni vorohy. Zirka je symbolom relihijnogo poslanca, oskil'ky, podobno do zirky z Buttja 1:15, johu rol' poljahaje v tomu, ščob «prosvityty zemlju », u johu vpadku, z božestvennoju spravedlyvistju. U den' svoho povernennja Isus voskresyt' (povtorno pidnime abo znovu pidnime pislja povnoho myttjevoho znyščennja, ščo nazývajet'sja smertju) svojix obranciv z usix epox, symbolizovanyx imenamy semy Zboriv . U c'omu slavnomu konteksti, dlja n'oho ta johu virnyx obranciv, vin predstavljaje sebe jak « Slovo Bože », čyj symbol « hostroho meča dvosičnoho » cytujet'sja v Jevr. 4:12. Ce hodyna, koly cej meč dast' žyttja i smert', zhidno z viroju, vyjavlenoju do c'oho božestvennoho slova, napysanoho v Bibliji, jake Ob'javlennja 11:3 symbolizuje jak « dvox svidikiv » Boha. U ljudej lyše zovnišnij vyhljad oblyččja identyfikuje jix i dozvoljaje jix rozriznyty; Otže, ce element identyfikaciji par excellence. U c'omu vydinni Boh takož adaptuje svoje oblyččja do cil'ovoho kontekstu. U Danyjila, u vydinni, Boh symbolizuje svoje oblyččja « blyskavkoju » – typovym symbolom hrec'koho boha Zevsa, oskil'ky vorohom prorocstva bude hrec'kyj narod Selevkidiv carja Antioxa IV, jakyj vykonav prorocstvo u 168 roci. U vydinni Apokalipsysu oblyččja Isusa takož nabuvaje aspektu johu voroha, jakym c'oho razu je «

sonce, koly vono sjaje u svojij syli ». Ce pravda, ščo cja ostannja sproba vykorinyty z zemli bud'-jakoho dotrymuvača svjatoji božestvennoji suboty stanovyt' apohej povstans'koji borot'by za povahu do «dnja neskorenogo soncja», vstanovlenoho 7 bereznja 321 roku imperatorom Kostjantynom I. Cej povstans'kyj tabir znajde pered soboju « sonce božestvennoji spravedlyvosti » u vsij joho božestvennij syli, i ce v peršyj den' vesny 2030 roku.

Virš 17: « Jak pobačyv Joho, to vpav do nih Joho, nemov mertvyj. Vin že poklav na mene svoju pravycju j skazav: Ne bijsja! »

Reahujučy takym čynom, Ivan lyše peredbačaje dolju tyx, xto zustrinet'sja z nym pid čas joho povernennja. Danyjil povodyvsja tak samo, i v obox vypadkax Isus zaspokojuje ta zmicinjuje svoho sluhu, svoho virnogo raba. « Joho pravycja » pidtverdžuje joho blahoslovennja, i v joho virnosti, na vidminu vid buntivnykiv z inšoho taboru, obranyj ne maje pryčyn bojatysja Boha, jakyj pryxodyt', ščob spasty joho z ljubovi. Vyras « ne bijtesja » pidtverdžuje ostatočnyj kontekst, jakyj z 1843 roku xarakterizujet'sja cym adventysts'kym poslannjam peršoho anhela z Ob'javlennja 14:7: « I vin skazav hučnym holosom: Bijtesja Boha ta slavu viddajte Jomu , bo nastala hodyna sudu Joho; i poklonit'sja Tomu, Xto stvoryv nebo i zemlju, more ta džerela vod »; tobtu Bohu-Tvorcju.

Virš 18: « Ja peršyj i ostannij, i žyvyj. Ja buv mertvyj, i os' žyvyj na vični viky. Maju ključy vid smerti j vid adu » .

Ce spravdi Isus, peremožec' nad dyjavolom, hrixom i smertju, hovoryt' u cyx vyrazax. Joho slova « peršyj i ostannij » pidtverdžujut' zvistku pro počatok i kinec' času, oxoplenoho prorocvom, ale vodnočas Isus pidtverdžuje svoju božestvennist', jaka dala žyttja vid peršoho do ostann'oho joho ljuds'kyx stvorin'. Toj, xto « trymaje ključy smerti », maje vladu vyrišuvaty, xto povynen žyty, a xto povynen pomerty. Hodyna joho povernennja nastane, koly joho svjati voskresnut' u « peršomu voskresinni », pryznačenomu dlja « blahoslovennyx pomerlyx u Xrysti », zhidno z Ob'javlennjam 20:6. Davajte vidkynemo vsi mify tradycij xybnoho xrystyjanstva hrec'koji ta ryms'koji spadščyny ta zrozumijemo, ščo « obid mertvyx » — ce prosto zemlja, jaka zibrala mertvyx, peretvorennyx na porox, zhidno z tym, ščo napysano v But. 3:19: « U poti lycja tvoho budeš jisty xlib, doky ne vernešsja v zemlju, z jakoji ty vzjatyj; bo ty porox, i do poroxu vernešsja ». Ci ostanky bil'se nikoly ne budut' korysnymy, bo jixnij Tvorec' voskresyt' jix iz ciloju jixn'oju osobystistju, zakarbovanoju v joho božestvennij pam'jati, v netlinnomu nebesnomu tili (1 Kor. 15:42), identityčnomu tilu anheliv, jaki zalyšlysja virnymy Bohovi: « Bo u voskresinni vony ni ženjat'sja, ni vyxodjat' zamiž, ale budut' jak anhely Boži na nebesax. Mt. 22:30».

Proroče poslannja pro majbutnje pidtverdženo

Virš 19: « Napyšy ž, ščo ty bačyv, i ščo je, i ščo bude potim » .

U c'omu vyznačenni Isus pidtverdžuje proroče oxoplennja vs'oho času xrystyjans'koji ery, jaka zaveršyt'sja joho povernennjam u slavi. Apostol's'kyj čas oxoplujet'sja vyrazom « jakyj ty bačyv », i takym čynom Boh poznačaje Ivana jak spravžn'oho očevydcja apostol's'koho služinnja. Vin buv svidkom « peršoji ljubovi » Obranoho, zhadanoho v Ob'javlenni 2:4. «... ti, ščo je » stosujet'sja kincja c'oho apostol's'koho času, v jakomu Ivan zalyšajet'sja žyvym i aktyvnym. «... i ti, ščo majut' pryjty

pislja nyx » poznačaje religijni podiji, jaki zdijsnjat'sja do času povernennja Isusa Xrysta i dali, do kincja s'omoho tysjačolittja.

Virš 20: « Tajemnycja semy zirok, ščo ty bačyv u mojij pravyci, i semy zolotyx svičnykiv. Sim zirok — ce anhely semy cerkov, a sim svičnykiv — ce sim cerkov » .

« Anhely semy Zboriv » – ce obrani vsix cyx semy epox. Bo slovo « anhel » vid hrec'koho «aggelos» označaje poslanec', i vono poznačaje nebesnyx anheliv lyše todi, koly slovo «nebesnyj» joho utočnjuje. Tak samo « sim svityl'nykiv » i « sim Zboriv », pro jaki ja hadaju v svojem komentari, tut ob'jednani. Otže, Dux pidtverdžuje moje tlumačennja: « sim svityl'nykiv » predstavljajut' osvjačennja svitla Božoho v sim epox, poznačenyx nazvamy « semy Zboriv ».

Ob'javlennja 2: Zibrannja Xrysta

vid joho zapusku do 1843 roku

U temi poslan' my znaxodymo v Ob'javlenni 2 čotyry poslannja, ščo stosujet'sja času miž 94 i 1843 rokamy, a v Ob'javlenni 3 – try poslannja, ščo oxopljujut' čas z 1843-44 do 2030 roku. Z cikavistju zvernemo uvahu na cju pokazovu točnist' ščodo nazv peršoho ta ostann'oho poslan' : « Efes i Laodykija », ščo označajut' vidpovidno: zapuskaty ta sudyty ljudej; počatok i kinec' ery xrystyjans'koji blahodati. V Ob'javlenni 2, v kinci rozdilu, Dux nahaduje počatok «adventysts'koji temy povernennja Xrysta», jaka stosujet'sja daty 1828 roku, poperedn'ó vstanovlenoji v Dan. 12:11. Takož, u časi, počatok 3 rozdilu Ob'javlennja možna zakonno pov'jazaty z datuju 1843 roku, jaka oznamenuvala počatok adventysts'koho vyprobuvannja viry. Adaptovane poslannja pryxodyt', ščob sxvalyty vyprobuvanu protestants'ku viru: « Ty pomer ». Ci pojasnennja byly neobxidni dlja pidtverdžennja zv'jazku poslan' z datamy, vstanovlenymy v Danyjili. Ale vydinnja z knyhy Ob'javlennja prynosyt' odkrovennja pro počatok xrystyjans'koji ery, jakyx Danyjil ne rozkryv. Lysty čy poslannja, jaki Isus adresuje svojim sluham protjahom našoji ery, rozvijujut' religijne neporozuminnja xybnyx ta omanlyvyx iljuzij, ščo turbujut' bezlič xrystyjans'kyx virujučyx. My znaxodymo tam spravžn'oho Isusa z joho zakonnyvy vymohamy ta zavždy vypravadannymy dokory. Čotyry lysty z knyhy Ob'javlennja 2 poslidovno oxopljujut' čotyry periody, roztašovani miž 94 i 1843 rokamy.

1-j period : Efes

U 94 roci ostannij svidok zapusku Asambleji Xrysta

Virš 1: « A do anhela cerkvy v Efesi napyšy : Oce kaže Toj, Xto trymaje sim zirok u pravyci Svojij, Xto xodyt' posered semy zolotyx svičnykiv: »

Pid nazvoju Efes , z peršoho perekladu hrec'koho «Efes», ščo označaje zapuskaty, Boh promovljaje do svojix sluh pid čas počatku Xrystovyx zboriv, za časiv ryms'koho imperatora Domiciana (81-96). Takym čynom, Dux zvertajet'sja do času, koly Ivan otrymuje vid Boha odkrovennja, Jake Vin nam opysuje. Vin je ostannim apostolom, jakyj dyvom zalyšyvsja živym, i sam je ostannim očevydcem počatku zboriv Isusa Xrysta. Boh zhaduje svoju božestvennu sylu; til'ky Vin « trymaje u svojij pravyci » symvol svoho blahoslovennja žyttja svojix obranciv, « zirky », čyji dila Vin sudyt', plody jixn'oji viry. Zaležno vid vypadku Vin blahoslovljaje abo proklynaje. Boh « xodyt' », zrozumijte, ščo Vin prosuvajet'sja vpered u časi Svoho projektu, suprovodžujučy, pokolinnja za pokolinnjam, žyttja Svojix obranciv ta podiji svitu, jakyj Vin orhanizovuje abo boret'sja: « i navčajte jix zberihaty vse, ščo Ja vam zapoviv. I os', Ja z vamy po vsi dni až do kincja viku. Mt. 28:20. Do kincja viku Joho vybrani povynni budut' vykonuvaty dila, jaki Vin pryhotuvav zazdalehid' dlja nyx: « Bo my Joho tvorinnja, stvoreni v Xrysti Isusi na dobri dila, jaki Boh pryhotuvav zazdalehid', ščob my v nyx xodyly. Ef. 2:10». I jim dovedet'sja adaptuvatysja do konkretnyx umov, neobxidnyx u kožnij iz semy epxov. Bo urok, navedenyj v « Efesi », dijsnyj dlja semy

epoxy; « sim zirok, ščo trymaje v pravyci », Vin može pustyty i pustyty na zemlju, ti, ščo stosujet'sja buntivnyx xrystyjan. Majte na uvazi ideju, ščo « svičnyk » korysnyj lyše todi, koly vin svityt'sja, a ščob zapalyty, joho potribno napovnyty olijeju, symvolom božestvennoho Duxa.

Virš 2: « Ja znaju tvoji dila, tvoju pracju ta tvoje terpinnja. Ja znaju, ščo ty ne možeš terpity lyxodijiv, ščo ty vyprobuvav tyx, xto nazyvaje sebe apostolamy, a nymy ne je, i vyprobuvav jix». znajšly brexuniv; »

Uvaha! Časy dijesliv nadzvyčajno važlyvi, oskil'ky vony vyznačajut' cil'ovyj čas v apostol's'ku eru. U c'omu virši dijeslovo, ščo dijeslovo v teperiš'nomu časi, stosujet'sja 94 roku, todi jak dijeslovo v mynulomu časi stosujet'sja času peresliduvan' ryms'kym imperatorom Neronom, miž 65 i 68 rokamy.

U 94 roci xrystyjany ljubljat' istynu, jaka vse šče je cilisnoju ta nespotvorenoju, i vony nenavydjat' « zlyx » jazyčnykiv, osoblyvo sered nyx vladnyx rymljan toho času. Dlja c'oho je pryčyna: apostol Ivan vse šče žyvyj, jak i bahato inšyx davnix svidikiv istyny, jakij navčav Isus Xrystos. Takym čynom, « brexuniv » lahko vykryty. Bo v kožnu epoxu nenavernenyj kukil' namahajet'sja zmišatysja z dobrym zernom, tomu ščo strax Božyj vse šče velykyj, a poslannja spasinnja spokuslyve ta pryvablyve. Vony vnosjat' xybni ideji v doktrynu. Ale u vyprobuvanni ljubovi do istyny vony zaznajut' nevdači ta jix vykryvajut' spravdi prosvitleni obrani. Tak samo, stosovno mynuloho apostol's'koji epoxy, « vy vyprobuvaly », Dux nahaduje, jak vyprobuvannja smertju skynulo omanlyvi masky lžexrystyjan, spravžnix « brexuniv », na jakyx nacilenyj cej virš, miž 65 i 68 rokamy, koly Neron peredav obranciv Xrysta dykym zviram u svojemu Kolizeji, ščob zaproponuvaty kryvave vydovyšče meškancjam Rymu. Ale zauvažymo, ščo Isus probudžuje cju revnist' mynuloji epoxy.

Virš 3: « ščo majete vy terpinnja, ščo straždaly za im'ja Moje i ne znemahaly » .

Tut znovu zvernit' uvahu na časy dijevidmin dijesliv!

Jakščo svidčennja napolehlyvosti vse šče zberežene, to svidčennja straždannja vže nemaje. I Boh zobov'jazanyj nahadaty pro pryjnattja straždan', jake bulo vyjavleno ta pidneseno šanovano pryblyzno 30 rokiv tomu, miž 65 i 68 rokamy, koly krovožerlyvyj rymljanyn Neron viddav xrystyjan na smert', zaproponovanyx jak vydovyšče svojemu zbočenomu ta korumpovanomu narodovi. Til'ky todi tabir Vybranyx « straždav » v joho « im'ja » i « ne vtomyvsja ».

Virš 4: « Odnak maju ja proty tebe te, ščo ty pokynuv svoju peršu ljubov » .

Zaproponovana pohroza staje točnišoju ta pidtverdžujet'sja. U cej čas xrystyjany virni, ale revnist', prodemonstrovana za časiv Nerona, oslabla abo bil'se ne isnuje; te, ščo Isus nazyvaje « vtratoju peršoho koxannja », takym čynom natjakajučy na čas 94 roku na isnuvannja druhoho koxannja, nabahato nyžčoho za perše.

Virš 5: « Zhadaj že, zvidky ty vpav, i pokajsja, i čyny perši dila, bo inakše pryjdu do tebe j zrušu svityl'nyk tvij z joho miscja, jakščo ty ne pokaješja » .

Prosta povaha čy vyznannja istyny ne prynosyt' spasinnja. Boh vymahaje bil'soho vid tyx, koho Vin spasaje, ščob zrobyty jix svojimy suputnykamy na vičnist'. Vira u vične žyttja peredbačaže znečinennja peršoho žyttja. Poslannja Isusa zalyšajet'sja nezminnym, zhidno z Matvija 16:24-26: « Todi Isus skazav Svojim učnjam: Koly xto xoče jty za Mnoju, nexaj zrečėt'sja sebe, viz'me svoho xresta ta jde za Mnoju.

Bo xto xoče dušu svoju spasty, toj pohubyt' jiji, a xto pohubyt' dušu svoju rady Mene, toj znajde jiji. Jaka ž koryst' ljudyni, koly vona zdobude ves' svit, a dušu svoju pohubyt'? Abo ščo dast' ljudyna vzamin za dušu svoju? » Pohroza zabraty Joho Dux, symvolizovana « svičnykom », pokazuje, ščo dlja Boha spravžnja vira daleko ne je prosto etyketkoju, pryklejenoju do duši. Za časiv Efesu symvoličnyj svičnyk Božoho Duxa buv na Sxodi, v Jerusalymi, de narodylasja xrystyjans'ka vira, ta v cerkvax, zasnovanyx Pavlom u Hreciji ta sučasnij Tureččyni. Relihiynyj centr nevdozvi peremistyvsja na Zaxid, holovnym čynom do Rymu, Italija.

Virš 6: « Ale ce v tobi je, ščo ty nenavydyš dila Nykolajitiv, jaki j Ja nenavydžu » .

U c'omu lysti rymljan symvolično nazyvajut' na čest' « nečestyvyx »: « nikolajitamy », ščo označaje peremožnyj narod abo narod Peremohy, tobto volodariv toho času. Hrec'koju movoju termin «Nika» – ce personifikovane im'ja peremohy. Ščo ž todi take « spravy nikolajitiv », nenavydini Bohom ta johu obrancjamy? Jazyčnyctvo ta relihiynyj synkretyzm. Vony šanujut' sonm jazyčnyč'kych božestv, najvelyčnišym z jakyx prysvjačenyj den' tyžnja. Naš nynišnij kalendar, jakyj prypysuje simom dnjam tyžnja nazvy semy zirok, planet abo zirky našoji Sonjačnoji systemy, je prjamoju spadščynoju rym's'koji relihiji. A kul't peršoho dnja, prysvjačenocho «neskorenomu soncju», z časom, z 321 roku, dast' Bohu-tvorcju osoblyvu pryčynu nenavydity relihijni «spravy » rymljan.

Virš 7: « Xto maje vuxo, nexaj čuje, ščo Dux promovljaje do cerkv: Peremožcju dam jisty vid dereva žyttja, ščo sered raju Božoho » .

Dva poslannja u c'omu virši hovorjat' pro zemnyj čas peremohy, « toj, xto peremahaje », ta nebesnyj čas johu nahorody.

Cja formula je ostannim poslannjam, jake Isus zvertaje do svojix sluh odniji z semy epox, na jaki sprjamovane prorocstvo. Dux adaptuje jiji do konkretnyx umov kažnoji epoxy. Epoxa Efesu znamenuje počatok času, oxoplenoho prorocvom, tomu Boh proponuje jomu vične spasinnja u formi počatku zemnoji istoriji. Obraz Isusa buv vyklykanyj tam pid derevom žyttja zemnoho sadu, jakyj Boh stvorjv, ščob pomistyty tam nevynnu ta čystu ljudynu. Ob'javlennja 22 prorokuje ce vidnovlennja onovlenoho Edemu dlja ščastja peremožnyx obranyx na novij zemli. Predstavlena formula ščorazu stosujet'sja aspektu vičnoho žyttja, zaproponovanoho Isusom Xrystom lyše svojim obranom.

2-j period : Smirna

Miž 303 i 313 rokamy vidbulosja ostannje rym's'ke «impers'ke» peresliduvannja.

Virš 8: « Anholovi cerkvy v Smyrni napyšy : Oce kaže Peršyj i Ostannij, ščo buv mertvyj i ožyv: »

Pid nazvoju « Smyrna » z druhoji litery, ščo perekladajet'sja z hrec'koho slova «smurna», ščo označaje « myrra », Boh maje na uvazi čas žaxlyvyx peresliduvan', očoljuvanyx rym's'kym imperatorom Diokletianom. « Myrra » – ce parfумы, jakymy buly namaščeni nohy Isusa nezadovho do johu smerti, i jaki buly pryneseni jomu jak žertva pry johu narodženni volxvy zi Sxodu. U c'omu vyprobuvanni Isus znovu vidkryvaje revnist' spravžn'oji viry, jakoji vin bil'se ne znaxodyv u 94 roci. Ti, xto pohodžujet'sja pomerty v johu im'ja, povynni znaty, ščo Isus peremih smert', i ščo, znovu žyvučy, vin zmože voskresyty jix, jak vin ce zrobyv dlja sebe. Prorocstvo zvernene lyše do xrystyjan, « peršym »

predstavnykom jakyx je sam Isus. Upodibnyvšy svoju osobu do žyttja svojix sluh, vin takož bude predstavlenyj « ostannim » xrystyjanyom.

Virš 9: « Ja znaju tvoju bidu ta uboštvo (xoč ty j bahatyj), i znevahu tyx, xto nazyvaje sebe judejamy, a nymy ne je, ale je synahohoju satany » .

Peresliduvani rymljanamy, xrystyjan pozbavljaly majna i najčastiše stračuvaly. Ale cja material'na ta plots'ka bidnist' robyla jix duxovno bahatymy za kryterijamy viry v Božyj sud. Z inšoho boku, vin ne pryxovuvav svoho sudu ta duže čitko vyjavljav cinnist', jaku vin nadavav jevrejs'kij religiji, jaka vidkynula božestvennyj standart spasinnja, ne vyznavšy Isusa Xrysta Mesijeju, prorokovanyom u Svjatomu Pys'mi. Pokynuti Bohom, jevreji byly zaxopleni dyjavolom ta johu demonamy, i vony staly dlja Boha ta Joho spravžnix obranciv « synahohoju satany ».

Virš 10: « Ne bijtesja toho, ščo majete straždaty. Os' dyjaval vkyne dejakyx iz vas do v'jaznyci, ščob vy byly vyprobuvani, i matymete hore desjat' dniv. Bud'te virni až do smerti, i dam Ja vam vinec' žyttja » .

U c'omu virši dyjaval nazyvajet'sja Diokletianom, cym žorstokym ryms'kym imperatorom, razom z pov'jazanyom z nym «tetraxamy», jaki maly ljutu nenavyst' do xrystyjan, jakyx vony xotily vynyščyty. Ohološeni peresliduvannja abo « skorbota » tryvaly « desjat' dniv », tobto «desjat' rokiv» miž 303 i 313 rokamy. Dejakym z nyx, xto buv « virnym do smerti » jak blahoslovenni mučenyky, Isus dast' « vinok žyttja »; vične žyttja, znak jixn'oji peremohy.

Virš 11: « Xto maje vuxo, nexaj čuje, ščo Dux promovljae do cerkv: Peremožec' ne zaznaje škody vid druhoji smerti » .

Tema poslannja kincja epoxy – smert'. C'oho razu Dux prohološuje spasinnja, nahadujučy nam, ščo ti, xto ne pryjme peršoji mučenyč'koji smerti za Boha, budut' zmušeni straždaty, ne majučy zmohy unyknuty jiji, vid « druhoji smerti » «ohnjanoho ozera » Strašneho sudu. « Druhoji smerti », jaka ne torknet'sja obranyx, bo vony uvijduť u vične žyttja nazavždy.

3-j period : Perham

U 538 roci vstanovlennja paps'koho režymu v Rymi

Virš 12: « Do anhela zboru v Perhami napyšy : Oce slova toho, xto maje hostryj dvosičnyj meč :

Pid nazvoju Perham Boh natjakaje na čas duxovnoho pereljubu . U nazvi Perham dva hrec'kyx koreni, «pérao» ta «gamos», perekladajut'sja jak «porušyty šljub». Ce fatal'na hodyna počatku neščast' , jaki vražatymut' xrystyjans'ki narody do kincja svitu. Orijetujučys' na datu 313 roku, poperednja epoxa vказovala na dostup do vlady ta jazyčnyč'ke pravlinnja imperatora Kostjantyna I , syna tetraxa Konstancija Xlora, peremožcja proty Maksentija. Imperators'kym ukazom vid 7 bereznja 321 roku vin vidmovyvsja vid ščotyžnevoho vidpočynku svjatoji suboty s'omoho božestvennoho dnja, našoji nynišn'oji suboty, viddavšy perevahu natomist' peršomu dnju, prysvjačenomu na toj čas jazyčnyč'komu pokloninnju bohu soncja, «Sol Invictus», Neskorenomu Soncju. Pidkorjajučys' jomu, xrystyjany včynyly «duxovnyj pereljub», jakyj z 538 roku stane oficijnym standartom ryms'koho papizmu, pov'jazanyom z epoxoju Perhama . Nevirni xrystyjany slidujuť za Vihilijem, novym religijnym

liderom, pryznačenyim imperatorom Justynianom I. Cej intryhan skorystavsja svojimy stosunkamy z Feodoroju, povijeju, na jakij odružyvsja imperator, ščob otrymaty cju paps'ku posadu, rozšyrenu svojeju novuju vselens'koju religijnuju vladoju, tobto katolyc'koju. Takym čynom, pid imenom Perham Boh zasudžuje praktyku «nedili», novu nazvu ta pryčynu duxovnoho pereljuba, pid jakym kolyšnij «den' soncja», uspadkovanyj vid Kostjantyna, prodovžuje šanuvatysja rym'sko-xrystyjans'koju cerkvoju. Vona stverdžuje, ščo je Isusom Xrystom, i nazyvaje joho, za tytulom svoho paps'koho lidera, «namisnykom Syna Božoho» (Zamina abo substytut Syna Božoho), latynuju «VICARIVS FILII DEI», kil'kist' liter jakoho « 666 »; čyso, ščo vidpovidaje tomu, jake Ob'javlennja 13:18 prypysuje religijnomu elementu « zvara ». Otže, epoxa, ščo nazyvajet'sja Perhamom, počynajet'sja z neterpymoho ta uzurpators'koho paps'koho pravlinnja, jake pozbavljaje Isusa Xrysta, vsemohutn'oho Boha vtlenenoho, joho tytulu Holovy Cerkvvy, zhidno z Dan. 8:11; Ef. 5:23: « Bo čolovik — holova družyny, jak i Xrystos — holova Cerkvvy, jaka je Joho tilom, a Vin — Spasytelem ». Ale bud'te oberežni! Cja dija natxnenna samym Bohom. Naspravdi, same Vin vidmovljajet'sja vid xrystyjans'koji viry, jaka oficijno stala nevirnoju, i preddaje jiji paps'komu režymu. Naxabstvo c'oho režymu, zasudžene v Dan. 8:23, zaxodyt' tak daleko, ščo zmušuje joho braty na sebe iniciatyvu « zminyty časy ta zakon », vstanovleni Bohom osobysto, zhidno z Dan. 7:25. I bil'se toho, znevažajučy joho zasterežennja ne nazyvaty duxovno žodnu ljudynu «bat'kom», vin sam sebe poklonjajet'sja jak «Svjatyj Otec'», takym čynom pidnosjačy sebe nad Bohom-tvorcem-zakonodavcem, i odnoho dnja vin ce vidkryje, vynahorodyvšy: «I ne nazyvajte nikoho svojim otcem na zemli, bo ody u vas Otec', ščo na nebi» (Matvija 23:9)». Cej ljuds'kyj car maje nastupnykiv, čerez jakyx režym ta joho nadmirnosti prodovžuvatymut'sja do dnja sudu, zaprogramovanoho najvelyčnišym, najsyl'nišym i najspravedlyvišym, spravžnim «Svjatym Nebesnym Otcem».

Tomu imperator Justynian I vstanovyv cej religijnyj režym, jakyj Boh vvažav «pereljubnym» ščodo n'oho. Tomu važlyvist' c'oho znuščannja mala buty vidznačena ta zakarbovana v istoriji. U 535 ta 536 rokax, za joho pravlinnja, bulo zafiksovano dva hihants'ki vyveržennja vulkaniv, jaki potemnyly atmosferu ta spryčynyly smertel'nu epidemiju čumy v 541 roci, jaka ne prypynylasja do 767 roku, z pikom napadu v 592 roci. Božestvenne prokljattja ne mohlo nabuty žaxlyvišoji formy, i detali z c'oho pryvodu budut' navedeni v nastupnomu virši.

Virš 13: « Ja znaju, de žyveš ty, ščo tam prestol satany. Ty micno trymajesja Moho imeni i ne zriksja Mojeji viry navit' za dniv Antypy, Moho virnoho svodka, jakoho vbyly u vas, de žyve satana » .

Prorocstvo nahološuje na « prestoli » ta joho roztašuvanni čerez joho slavu ta počesti, jaki hrišnyky dosi jomu viddajut'. Ce znovu «Rym» povertaje sobi panuvannja, c'oho razu pid cym xybnoxrystyjans'kym ta cilkom jazyčnyč'kym religijnym aspektom. Toj, xto pretenduje na te, ščob buty joho «zamisnykom» (abo vikarijem), papa, navit' ne otrymuje vid Boha zvernennja do n'oho osobysto. Oderžuvač prorocstva — ce obranyj, a ne hrišnyk, ani uzurpator, jakyj proslavljaje jazyčnyč'ki obrjady. Ce vysoke misce rymo-katolyc'koji viry maje svij paps'kyj prestol u Rymi, u Laterans'komu palaci, jakyj Kostjantyn I ščedro zaproponuvav jepyskopu Rymu. Cej Laterans'kyj palac roztašovanyj na hori Celija, odnomu z «semy pahorbiv Rymu», ščo znaxodyt'sja na pivdennyj sxid vid mista; nazva Celija označaje: nebo. Cej pahorb je najdovšym i najbil'šym z semy za ploščejju. Bilja Laterans'koji cerkvvy, jaka j donyni je najvažlyvišoji katolyc'koju cerkvoju u sviti dlja papstva ta joho duxovenstva, stojit' najbil'šyj obelisk u Rymi, jakyx naličujet'sja 13, ščo sjahajut' 47 metriv zavvyšky. Vidkrytyj pid 7-metrovoju zemleju ta rozbytyj na try častyny, vin buv vstanovlenyj u 1588 roci Papoju Sykstom V, jakyj vodnočas orhanizuvav panuvannja deržavy Vatykan u nastupnu prorocuju epoxu pid

nazvoju Tiatyra . Cej symbol jehypets'koho sonjačného kul'tu maje na steli, ščo joho nosyt', velykyj napys, ščo nahaduje pro propozyciju Kostjantyna. Naspravdi same joho syn Konstancij II pislja smerti bat'ka pereviz joho z Jehyptu do Rymu, ščob častkovo vykonaty bažannja svoho bat'ka, jakyj xotiv perevezty joho do Konstantynopolja. Cja prysvjata slavi Kostjantyna I bil'se zumovlena bažannjam Boha, niž synom Kostjantyna. Tomu ščo ves' obelisk z joho vysokym postamentom pidtverdžuje prorokovanyj zv'jazok, jakyj robyť Kostjantyna I cyvil'noju vladoju, ščo vstanovljuje reštu «dnja soncja», a Papu, na toj čas prostoho jepyskopa xrystyjans'koji cerkvy Rymu, relihijnoju vladoju, jaka relihijno zaprovadžuvatyme cej jazyčnyč'kyj den' pid nazvoju «Nedilja» abo den' Hospodnij. Na veršyni c'oho obeliska roztašovani čotyry symboly, ščo vykryvajut', jaki jdut' odyn za odnym u takomu vysxidnomu porjadku: 4 levy, ščo sydjat' na joho kinčyku, orientovani do čotyr'ox storin svitu, nad jakymy znaxodjat'sja čotyry hory, uvinčani sonjačnymy promenjami, a nad cym ansamblem dominuje xrystyjans'kyj xrest. Sprjamovanyj do čotyr'ox storin svitu, symbol leviv poznačaje korolivs'ku vladu u svojij universal'nij syli; ščo pidtverdžuje joho opys, vyjavlenyj u Dan. 7 ta 8. Ob'javlennja 17:18 pidtverdýt' vysliv pro Rym: « A žinka, jaku ty bačyv, ce velyke misto, ščo maje carstvo nad carjami zemli ». Bil'se toho, jehypets'kyj kartuš, vyhraviruvanyj na obelisku, vyklykaje «nečystu obitnyčju, jaku car zvertajet'sja do Amona», boha soncja. Use ce rozkryvaje spravžnju pryrodu xrystyjans'koji viry, jaka dominuje v Rymi z časiv Kostjantyna I, tobto z 313 roku, daty joho peremohy. Cej obelisk ta symboly, jaki vin nese, svidčat' pro « uspix » sluhu dyjavola, pro jakoho prorokovalosja v Dan. 8:25, jakyj čerez Kostjantyna I zumiv nadaty xrystyjans'kij viri vyhljadu relihijneho synkretyzmu , rišuče zasudženo Bohom v Isusi Xrysti. Ja pidsumovuju poslannja cyx symboliv: «xrest»: xrystyjans'ka vira; «sonjačni promeni»: sonjačne pokloninnja; «hory»: zemna vlada; «čotyry levy»: vselens'ka cars'ka vlada ta syla; «obelisk»: Jehypet, hrix, z časiv povstannja faraona pid čas Vychodu, ta za hrix, jakyj stanovyt' idolopoklonnyč'ke pokloninnja bohu soncja Amonu. Boh prypysuje ci kryteriji rymo-katolyc'kij viri, rozroblenij Kostjantynom I. I do cyx symboliv, za dopomohuju jehypets'koho kartuša, vin dodaje svij sud ščodo relihijnoji viddanosti jepyskopiv Rymu, jakyx vin vvažaje nečystymy; relihijni braty mista vže nazývajúť jix «papamy». Zv'jazok xrystyjans'koji viry z sonjačnym kul'tom, jakyj vže praktykuvav i šanuvav sam Kostjantyn, ležyt' v osnovi žaxlyvoho prokljattja, jake ljudstvo bude postijno platyť do kincja svitu. Cej Laterans'kyj prestol ne može zrivnjatysja z rym'skymy imperatoramy, bo z časiv Kostjantyna I vony bil'se ne prožyvajut' u Rymi, a na sxodi imperiji, u Konstantynopoli. Takym čynom, iħnorujučy proroče odkrovennja, dane Isusom Xrystom Ivanu, bezlič ljudej stajut' žertvamy najbil'šoho relihijneho obmanu vsix časiv. Ale jixnje neviħlastvo je vynnym, bo vony ne ljubljat' pravdu i takym čynom, samym Bohom, viddani brexni ta brexunam usix mastej. Brak osvičeności naseleennja Perhams'koji epoxy pojasňuje uspix paps'koho režymu, nav'jazanoho ta pidtrymuvanoho poslidovnymy rym'skymy imperatoramy toho času. Ce ne zavažaje dejakym spravžnim obrancjam vidmovljatysja ta vidkydaty cju novu nezakonnu vladu; ščo sponukaje Isusa vyznaty jix svojimy spravžnymy sluhamy. Pislja vyznačennja rym'skoho misceznaxodžennja obranyx zvernit' uvahu, ščo Dux znaxodyť tam 538 sluh, jaki zberihaly viru v im'ja Isusa, šanujučy nedilju. Odnak u c'omu misci Rymu ostanni mučenyky abo «virni svidky» byly pomičeni lyše za časiv Nerona, u 65-68 rokax, ta Diokletiana miž 303 i 313 rokamy. Zvertajučy uvahu na misto Rym, Dux nahaduje pro virnist' «Antypy » , joho « virneho svidka » mynulyx časiv. Ce hrec'ke im'ja označaje: proty vsix. Zdajet'sja, vono poznačaje apostola Pavla, peršoho propovidnyka Jevanhelija Isusa Xrysta v c'omu misti, de vin pomer mučenyč'koju smertju, obezholovlenyj, u 65 roci za imperatora Nerona. Takym čynom, Boh stavyt' pid sumniv xybnyj ta omanlyvyj tytul «namisnyka Syna Božoho» pap. Spravžnim namisnykom buv virnyj Pavlo, a ne nevirnyj Vihilij, ani bud'-xto z joho nastupnykiv.

Vsemohutnij Boh-Tvorec' zakarbuva v pryrodni važlyvi momenty religijnoji istoriji xrystyjans'koji epoxy; momenty, koly prokljattja nabuvaje intenzivnoho charakteru z tjažkymy naslidkamy dlja xrystyjans'koho narodu. Vše pid čas svoho zemnoho služinnja Isus Xrystos dav svojim dvanadcat'om zdvyvovanim i vraženym apostolam dokaz svojeji vlady nad bureju na Halilejs'komu mori; bureju, jaku vin myttjevo zaspokojiv za svojim nakazom. U našu eru period miž 533 i 538 rokamy nabuv c'oho osoblyvo prokljatoho charakteru, oskil'ky, vstanovyvšy paps'kyj režym imperatorom Justynianom I, Boh хотiv pokaraty xrystyjan, jaki pidkorylysja ukazu, opublikovanomu imperatorom Kostjantynom I, jakyj zrobyv obov'jazkovym reštu "dnja Neskorenoho Soncja" peršoho dnja tyžnja, počynajučy z 7 bereznja 321 roku. U cej prokljatyj nym period Boh spryčynyv probudžennja dvoch vulkaniv, jaki zadušyly pivničnu pivkulju planety ta zalyšyly slidy v pivdennij pivkuli až do Antarktydy. Z riznyceju v kil'ka misjaci, roztašovani na antypodax odyň odnoho na ekvatori, pošyrennja temrjavy bulo duže efektyvnym i duže smertel'nym. Mil'jardy tonn pylu pošyrylysja v atmosferu, pozbavljajučy ljudej svitla ta jixnix zvyčnyx xarčovyx kul'tur. Sonce v zeniti proponovalo take ž svitlo, jak i povnyj misjac', jakyj sam povnistju znyk. Istoryky vidznačyly ce svidčennja, zhidno z jakym armiji Justyniana vidvojuvaly Rym u osthotiv zavdjaky snihovij buri v seredyni lypnja. Peršyj vulkan pid nazvoju «Kakatau» roztašovanyj v Indoneziji ta prokynuvšy v žovtni 535 roku z nejmovirnoju velyčynoju, peretvoryvšy 50-kilometrovu hirs'ku miscevisť na mors'ku zonu. A druhyj, pid nazvoju «Ilopanho», roztašovanyj u Central'nij Ameryci ta vyverhsja v ljutomu 536 roku.

Virš 14: « Ale maju deščo proty tebe, bo je v tebe ti, xto dotrymujet'sja včennja Valaama, jakyj navčyv Balaka postavyty spokusu pered synamy Izrajilevymy, ščob jisty žertvy idolam ta čynty rozpustu » .

Dux opysuje duxovnu sytuaciju v Rymi. Z 538 roku virni obranci toho času staly svidkamy vstanovlennja religijnoji vlady, jaku Boh porivnjuje z prorokom « Valaamom ». Cja ljudyna služyla Bohovi, ale dozvolyla sobi spokusyťysja spokusoju nažyvy ta zemnyx blah; use ce bulo spil'nym dlja ryms'koho paps'koho režymu. Bil'se toho, « Valaam » spryčynyv padinnja Izrajilju, vidkryvšy « Balaku » zasoby, za dopomohoju jakyx vin mih joho povalyť: vse, ščo jomu potribno bulo zrobyť, ce pidštovxnuty joho do pryjnattja šljubiv miž jevrejamy ta jazyčnykamy; reči, jaki Boh rišuče zasudyv. Porivnjujučy joho z « Valaamom », Boh daje nam kompleksnyj portret paps'koho režymu. Todi obranyj rozumije značennja dij, jaki sam Boh zmušuje vykonuvaty dyjavola ta joho nebesnyx i zemnyx partneriv. Prokljattja xrystyjans'koji cerkvy gruntujeťsja na pryjnattji jazyčnyč'koho «dnja neskorenoho soncja», jakyj z 321 roku vidznačajut' nevirni xrystyjany. I paps'kyj režym, podobno do « Valaama », pracjuvatyme na jixnje padinnja ta pošyljuvatyme jixnje božestvenne prokljattja. « M'jaso, prynesene v žertvu idolam », – ce lyše obraz u porivnjanni z jazyčnyč'kym «dnem soncja». Rym pryvosyť jazyčnyctvo v xrystyjans'ku religiju. Ale vy povynni zrozumity, ščo vony majut' tu samu pryrodu i nesut' pid sudom Božym ti ž serjozni naslidky... Tym bil'se, ščo prokljattja, porodženi « Valaamom » xrystyjans'koji ery, tryvatymut' do kincja svitu, oznamenovanoho slavnym povernennjam Isusa Xrysta. Nevirnist' xrystyjan takož porivnjujeťsja z nevirnistju jevrejiv, jaki viddalysja « nečystoti » pislja toho, jak Boh dav jim počuty svoji desjat' zapovidej. Miž 321 i 538 rokamy nevirni xrystyjany dijaly podobno do nych. I cja dija tryvaje navit' s'ohodni.

Virš 15: « Tak samo je u vas i ti, xto dotrymujet'sja včennja Nykolajitiv » .

U c'omu poslanni im'ja « nikolajitiv », zhadane v Efesi, zнову z'javljajet'sja v c'omu lysti. Ale « spravy », jaki stosujut'sja jix v Efesi, tut stajut' « doktrynoju ». Dejaki rymljany faktyčno, počynajučy z Efesu,

staly xrystyjanamy, potim nevirnymy xrystyjanamy z 321 roku, i ce oficijno religijno z 538 roku, šanujučy « doktrynu » rymo-katolyc'koho papstva.

Virš 16: « Pokajsja ž, bo koly ne bude, to skoro pryjdu do tebe , i mečem ust Mojix vojuvatymu z nymy » .

Hovorjačy pro « bytvu », jaku vede Joho «Slovo», « meč Joho ust », Dux hotuje kontekst dlja četvertoji zvistky, jaka maje pryjty. Ce bude zvistka XVI stolittja , de Biblija, Joho svjate pysane slovo, Joho « dva svidky », zhidno z Ob'javlennjam 11:3, pošyrjuvatymut' božestvennu istynu ta vykryvatymut' fal'syvu rymo-katolyc'ku viru.

Virš 17: « Xto maje vuxo, nexaj čuje, ščo Dux hovoryt' cerkvam: Peremožcju dam Ja pryxovanoji manny, i dam jomu bilyj kamin', a na kameni napysane nove im'ja, jakoho nixto ne znaje, krim toho, xto joho pryjmaje » .

Jak zavždy, Dux nahaduje pro aspekt vičnoho žyttja. Tut Vin predstavljaje johu nam v obrazi, prorokovanomu mannoju, danoju holodnym jevream u posušlyvij, bezplidnij i suxij pusteli. Potim Boh navčav, ščo Vin može zaxystyty ta prodovžyty žyttja Svojix obranciv Svojeju tvorčuju syloju; ce Vin zdijsnyt', davšy vične žyttja Svojim vykuplenym obrancjam. Ce bude kul'minacijeju vs'oho Joho planu spasinnja.

Obranyj na toj čas bude vynahorodženyj vičnym žyttjam, jake Dux opysuje v obrazax. « Manna », obraz nebesnoji jiži, pryxovana v Carstvi Nebesnomu, a sam Boh je jiji tvorcem. U starodavnij symbolici manna znaxodylasja u Svjatomu Svjatyx, jake vže symbolizovalo nebesa, de Boh suverenno carjuje na svojemu prestoli. U rym's'kij praktyci « bilyj kamin' » predstavljav holos «tak», čornyj kamin' poznačav «ni». « Bilyj kamin' » takož poznačaže čystotu žyttja obranoho, jakyj stav vičnym. Joho vične žyttja — ce božestvenne «tak», ščo perekladajet'sja jak zaxoplene ta masove vitannja vid Boha. Oskil'ky obranyj voskresaje v nebesnomu tili, johu novyj stan porivnujet'sja z « novym im'jam ». I cja nebesna pryroda dlja johu obranox je postijno tajemnyčuju ta individual'noju: « nixto jiji ne znaje ». Tomu neobxidno bude uspadkuvaty cju pryrodu ta uvijty v neji, ščob vidkryty, ščo vona soboju javljaje.

4-ta epoxa : Tiatyra

Miž 1500 i 1800 rokamy religijni vijny

Virš 18: « Anholu cerkvy v Tijatyrax napyšy : Oce kaže Syn Božyj, ščo maje oči, jak polum'ja vohnju, a nohy podibni do ščyroji midi: »

Četvertyj lyst pid nazvoju « Tiatyra » nahaduje pro čas, koly xrystyjans'ka vira katolyc'koi ta protestants'koi lih proponuje merzenne vydovyšče čerez svoji kryvavi zitknennja. Ale ce poslananja mistyt' velyčezni sjurpryzy. U nazvi Tiatyra dva hrec'kyx koreni «thua, téiro» perekladajut'sja jak «merzota ta smert' iz straždannjamy». Hrec'kyj termin, jakyj vypravdovuje ce tlumačennja slova «merzota», u hrec'komu slovnyku Bajji poznačaže svynju abo dykoho kabana pid čas tičky. I tut neobxidni utočnennja. 16 stolittja oznamenovano probudžennjam protestantiv, jaki oskaržujut' vladu rym's'koho paps'koho režymu. Takož, ščob zmicynty svoju svits'ku vladu, papstvo, predstavlene

Papoju Sykstom V, zasnovuje svoju deržavu Vatykan, jaka nadast' jomu cyvil'nu lehitymnist', pov'jazanu z joho religioznu vladoju. Os' čomu, počynajučy z 16 stolittja, paps'kyj režym perenis svoju rezidenciju, ščo do toho času znaxodylasja v Laterans'komu palaci, do svojeji vlasnosti u Vatykani, jakyj vže stanovyv nezaležnu paps'ku deržavu. Ale ce perenesennja — lyše obman, bo toj, xto stverdžuje, ščo je častynuju deržavy Vatykan, dosi sydyt' u Laterans'komu palaci; adže same tam, u Laterani, papy vitajut' poslanciv inozemnyx deržav, jaki joho vidvidujut'. I os', u 1587 roci, vidremontovanyj obelisk, znovu vstanovlenyj bilja Laterans'koho palacu z 3 serpnja 1588 roku, buv vyjavlenyj pid 7 metramy zemli ta u vyhljadi tr'ox častyn. Deržava Vatykan roztašovana za mežamy Rymu, na Vatykans'komu pahorbi, na zaxidnomu berezi Tybru, jakyj mežuje z mistom z pivnoči na pivden'. Koly my rozhljadaly plan c'oho mista Vatykan, ja buv vraženyj, vyjavyv formu svynjačoji holovy, z vuxamy na pivnič i nosom na pivdennyj zaxid. Poslannja hrec'koho «thuo» takym čynom podvijno pidtverđzene ta vypravdane Bohom, orhanizatorom cyx rečej. Katolyc'ka vira, uspadkovana vid Perhama, dosjahaje veršyny svojix merzot. Vono burxlyvo reahuje z nenavystju ta žorstokistju na tyx, xto, prosvitlenyj Biblijeju, zreštoju pošyryvšys' zavdjaky drukars'komu verstata, vykryvaje joho hrixy ta pohrabuvannja. Šče krašče, ščo do toho času, zberihajučy Svjate Pys'mo, jake joho čenci rozmnožuvaly v monastyrax ta abatstvax, vono peresliduje Bibliju, jaka vykryvaje joho bezzakonnja. I vono stračuje vykryvačiv vladoju slipyx i samovdovolenyx monarxiv; sluxnjanyx vykonavciv joho voli. Vyrazy, pid jakymy Isus predstavljaje sebe, cytujučy: « toj, xto maje oči, jak polum'ja vohnju » i čyji nohy podibni do ščyroji midi », rozkryvajut' joho karal'ni diji ščodo joho religioznyx vorohiv, jakyx vin znyščyt' pislja svoho povernennja na zemlju. Ce same ti dvi xrustyjans'ki ideolohiji, jaki borolysja do smerti «mečem» ta vohnepal'noju zbrojeju v c'omu istoryčnomu konteksti epoxy Tijatyr . « Joho nohy » potim stojatymut' na « mori ta na zemli », symvoli katolyc'koji viry ta protestants'koji viry v Ob'javlenni 10:5 ta Ob'javlenni 13:1-11. Katolycyzm i protestantyzm, oby dva hrixovni (hrix = mid'), nerozkajani, opysujut'sja jak « ščyra mid' », jaka prytjahuje hniv sudu Boha Isusa Xrysta. Vykorystovujučy cej obraz, za dopomohuju jakoho vin spoviščaje pro velyke « lyxo » v Ob'javlenni 1:15, Boh vidkryvaje hodynu, koly ostanni honyteli ob'jednalysja proty joho virnyx ditej, borolysja do smerti, jak dyki «zviri», jaki symvolizuvatymut' jix protjahom us'oho prorocstva. Vid Francyska I do Ljudovyka XIV religiozni vijny jšly odna za odnoju. I neobxidno zaznačyty, jak Boh vidkryvaje prokljattja francuz'koho narodu, ozbrojenyx pryxyl'nykiv papstva z tyx pir. Xlodvih, peršyj korol' frankiv. Ščob vidznačyty apohej c'oho prokljattja, Boh posadyv na francuz'kyj prestol junoho Ljudovyka XIV, jakomu bulo «p'jat' rokiv». Cej virš z Bibliji, Ekk. 10:16, vyražaje joho poslannja: « Hore tobi, zemle, car jakoji — dytna, a knjazi jakoji jidjat' vranci! » Ljudovyk XIV zrujnuvav Franciju svojimy ščedrymy vytratamy u Versal's'komu palaci ta dorohymy vijnamy. Vin zalyšyv pislja sebe Franciju, zanurenu v bidnist', a joho nastupnyk, Ljudovyk XV, žyv lyše zarady rozpusty, jaku rozdiljav zi svojim nerozlučnym tovaryšem u rozpusti, kardynalom Djubua. Ljudovyk XV, merzenna osobystist', buv absolutno bajdužyj do doli svoho narodu, i narodnyj hniv, ščo vyklykav joho, mav obrušytysja na joho nastupnyka, korolja-robotnyka, myrnoho Ljudovyka XVI. Zibravšy cej hniv na lahidnu ta myrnu ljudynu, Boh vyjavyv svij namir zavdaty udaru po spadkovomu monarxičnomu režymu za slipu doviru, jaku vin nespravedlyvo pokladav na paps'ki religiozni pretenziji z časiv Xlodviha.

Virš 19: « Ja znaju tvoji dila, tvoju ljubov, tvoju viru, tvoju virnist', tvoje terpinnja, i tvoji ostanni dila, ščo vony bil'si za perši » .

Ci slova Boh zvertaje do svojix sluh, « virnyx do smerti », jaki prynosjat' sebe v žertvu za obrazom svoho Hospoda; jixni « spravy » pryjmajut'sja Bohom, bo vony svidčat' pro jixnju spravžnju « ljubov » do svoho Spasytelja. Jixnja « vira » bude vypravdana, oskil'ky vona suprovodžujet'sja « virnym

služinnjam ». Slovo « stalist' », cytovane tut, nabuvaje značného istoryčného značennja. Same u «veži Konstanc» mesta Eh-Mort Marija Djuran prožyla, jak vzirec' viry, svoje polonennja protjahom 40 dovhyx i važkyx rokov. Bahato inšyx xrustyjan daly take ž svidčennja, často zalyšajučys' nevidomymy istoriji. Ce tomu, ščo kil'kist' mučenykiv z časom zrostala. Ostanni praci stosujut'sja času pravlinnja (1643–1715) korolja Ljudovyka XIV, za jakoho «drahonady» tijeji orhanizaciji, ščo bula stvorena dlja cijej diji, peresliduvaly virnyx protestants'kyx xrustyjan, jaki vidxodyly v lisy ta bezljudni miscja. Zvernit' uvahu na pokazovu rol' imeni « drakon », jake poznačaje «dyjavola», ta vidkryti ahresyvni diji impers'koho Rymu ta paps'koho Rymu v Odkr. 12:9-4-13-16. Toj, xto nazyvav sebe «carem-soncem», doviv do apoheju borot'bu katolycyzmu, zaxysnyka «dnja soncja», uspadkovanoho z časiv Kostjantyna I. Odnak , ščob svidčyty proty n'oho, Boh zanuryv uves' period joho dovhoho pravlinnja v temrjavu, vidmovyvšy jomu v teplu ta povnomu svitli spravžn'oho soncja, ščo malo serjozni naslidky dlja jiži francuz'koho narodu.

Virš 20: « Odnak maju deščo proty tebe, bo ty dozvoljaješ žinci Jezaveli, jaka nazyvaje sebe proročyceju, navčaty ta zvodty Mojix rabiv čynyty rozpustu ta jisty idol's'ki žertvy » .

U 1170 roci Boh pereklav Bibliju provansals'koju movoju čerez P'jera Vodesa. Vin buv peršym xrustyjanynom, jakyj pereosmyslyv doktrynu cilisnoji apostol's'koji istyny, vključajučy povahu do spravžn'oji suboty ta pryjnattja vehetarianstva. Vidomyj jak P'jer Val'do, vin stojit' bilja vytokiv «vodua», jaki oselylysja v italijs'komu Al'pijs'komu P'jemonti. Robota Reformaciji, jaku vony predstavljaly, zustrila opir papizmu, i poslannja znyklo. Nastil'ky, ščo Boh viddav usju Jevropu kryvavij monhol's'kij vtorhnennju, za jakym posliduvala žaxlyva epidemija čumy, spryčynena monholamy, jaka znyščyla z 1348 roku tretynu i majže polovynu jiji naseleennja. Poslannja c'oho virša: « Zalyš žinku Jezavel'... » – ce dokir, adresovaný reformatoram, jaki ne nadaly praci P'jera Val'do naležného značennja, bo vona bula doskonaloju. Miž 1170 i 1517 rokamy vony ihnoruvaly doskonalu doktrynu istyny xrustyjans'koho spasinnja, i jixnja Reformacija, zdijsnena naprykinci c'oho periodu, je častkovoju ta duže nepovnoju.

Prymitka : Doktrynal'na doskonalist', zrozumila ta zastosovana Piterom Uoldo, pokazuje, ščo v n'omu Boh predstavyv povnu prohramu Reformaciji, jaka mala buty zdijsnena. Faktyčno, vse bulo dosjahnuto u dva etapy, vymoha do suboty počalasja lyše u 1843-1844 rokax, vidpovidno do času, poznačenoho ukazom Dan. 8:14.

Ščob zobrazyty paps'ku rymo-katolyc'ku viru, Boh porivnuje jiji z čužozemnoju družynoju carja Axava, žaxlyvoju « Jezavellju », jaka vbyvala Božyx prorokiv i prolyvala nevynnu krov. Kopija vidpovidaje zrazku, i vona takož maje nedolik u tomu, ščo proisnuvala nabahato dovše. Nazvavšy jiji « proročyceju », Boh maje na uvazi nazvu novoho miscja svoho «tronu»: Vatykan, ščo starofrancuz'koju ta latyns'koju movamy označaje «vaticinare»: prorokuvaty. Istoryčni detali ščodo c'oho miscja nadzvyčajno pokazovi. Spočatku ce misce bulo poznačeno najavnistju ryms'koho xramu, prysvjačenoho bohu-« zmiju » Eskulapu. Cej symbol poznačatyme dyjavola ta paps'kyj režym v Ob'javlenni 12:9-14-15. Imperator Neron roztašuvav tam svoji trasy dlja perehoniv na kolisnycjax, a «Symon Volxv» buv poxovaný na tamtešn'omu cvyntari. Zdajet'sja, ce joho ostanky, jaki budut' šanovani jak ostanky apostola Petra, rozpjatoho v Rymi. Tut znovu ž taky bazylika, zaproponovana Konstantynom, proslavljala xrustyjans'ku slavu. Spočatku cja miscevist' bula bolotystoju. Taka brexnja vypravdaje novu nazvu cijej vatykans'koji bazyliky, jaka, rozšyrena ta prykrašena u 15 stolitti, otrymaje omanlyvu nazvu «Bazylika Svjatoho Petra Ryms'koho». Cja čest', faktyčno nadana čarivnyku

ta «zmijevi» Eskulapu, vypravdaje nazvu « mahiji » , jaku Dux prypysuje rymo-katolyc'kym religijnym obrjadom v Ob'javlenni 18:23, de biblijnij pereklad Darbi hovoryt' nam: « I svitlo svityl'nyka vže ne svitytyme v tobi, i holos narečenohto ta narečenoji vže ne bude čuty v tobi, bo kupci tvoji buly veľ'možamy zemli, bo tvojim čaramy vsi narody zvedeni na manivci ». Same zaveršennja roboty nad cijeu bazylikoju «Svjatoho Petra Ryms'koho», jaka vymahala velyčeznyx sum hrošej, pryzvede do toho, ščo prelat Tetcel' prodast' svoji «indul'henciji». Bačačy proščennja hrixiv, ščo prodajut'sja za hroši, čer nec'-učytel' Martin Ljuter vidkryv spravžnju pryrodu svojeji rymo-katolyc'koji cerkvy. Takym čynom vin zasudyt' jiji dyjaval's'ku pryrodu ta dejaki jiji pomylky, rozmistyvšy v 1517 roci svoji znamenyti 95 tez na dverjax nimec'koji cerkvy Auhsburha. Takym čynom vin formalizuvav robotu Reformaciji, zaproponovanu Bohom Piteru Val'do z 1540 roku. 1170.

Zvertajučys' bezposeredn'o do svojix reformovanyx sluh toho času, spravžnix, pokirnyx myrnyx žertv, Dux dorikaje jim za te, ščo vony dozvoljajut' Jezaveli navčaty ta spokušaty jiji sluh . U c'omu dokori my možemo pročytaty vsju doktrynal'nu nedoskonalist' c'oho počatku reformy. Vona « navčaje ta spokušaje » svojix « sluh », sluh Isusa, ščo robyt' jiji xrystyjans'koju cerkvoju. Ale jiji včennja — ce včennja epoxy Perhama , de zvynuvačennja v « nečystoti » ta obraz « jiži » «žertvy idolom » vže buly zasudženi. Nezvažajučy na omanlyvu zovnišnist', u c'omu virši važlyvoju je ne « žinka Jezavel' », a sam protestants'kyj xrystyjanyn. Z samoho počatku, kažučy jomu « zalyš žinku Jezavel'... », Dux natjakaje na vady, spil'ni dlja peršyx protestantiv. Potim Vin rozkryvaje xarakter cijej vady: jazyčnyč'ke idolopoklonstvo. Robljačy ce, Vin rozkryvaje pryrodu « tjarahara », jakyj Vin šče ne pokladaje na n'oho todi, ale jakyj Vin vymahatyme z 1843 roku. I v c'omu poslanni Boh-tvorec' nacilenyj na ryms'ku «nedilju», čyja praktyka v Joho očax je jazyčnyč'kym idolopoklonnyč'kym dijannjam, ščo šanuje fal'syve sonjačne božestvo najdavnišoho jazyčnyctva v istoriji ljudstva. Z 1843 roku Vin povynen bude zrektsysja «nedili» abo svojix stosunkiv z Isusom Xrystom, jedynym Spasytelem zemnyx hrišnykiv.

Virš 21: « Ja dav jii času pokajatsysja, ta vona ne pokajalasja u svojij rozpusti » .

Cej čas buv vidkrytyj z Dan. 7:25 i pidtverdženyj u tr'ox formax v Apokalipsysi v rozdilax 11, 12 ta 13. Ce vyrazy: « čas časiv i pivčasu; 1260 dniv, abo 42 misjaci », jaki vsi poznačajut' neterpyme paps'ke pravlinnja, ščo dijalo miž 538 i 1798 rokamy. Pošyrennja istyny čerez Bibliju ta propovidi spravžnix reformatoriv daly katolyc'kij viri ostannij šans pokajatsysja ta zalyšyty svoji hrixy. Vona ničoho ne zrobyla, pereslidovala ta katuvala v im'ja svojeji inkvizytors'koji vлады myrnyx poslanciv žyvoho Boha. Takym čynom, vona vidtvoryla buntivni spravy jevrejs'koho narodu, davšy prytčiči Isusa druhe vykonannja: ce prytča pro vynohradariv, jaki vbyvajut' peršyx poslanciv Boha, a potim vbyvajut', koly vin z'javljajet'sja pered nymy, syna Hospodarja vynohradnyka, ščob vkrasty johu spadščynu.

Virš 22: « Os', Ja kynu jiji na lože, a tyx, xto čynyť pereljub iz neju, u velyku skorbotu, jakščo vony ne pokajut'sja u svojix učynkax » .

Boh postavyt'sja do neji jak do « poviji », « kynutoji na ližko », ščo dozvoljaje nam pov'jazaty « žinku Jezavel' » cijejj temy z « povijeju Vavylonom velykym » z Ob'javlennja 17:1. Ohološena « velyka skorbota » nastane pislja provalu biblijnoho prohološennja. Ce ž poslannja pidtverdyť ototožnennja cijejj « velykoji skorboty » zi « zvirom, ščo vyxodyť z bezodni » v Ob'javlenni 11:7. Vona vynykaje pislja roboty « dvox svidkiv » Boha, jakymy je pysannja staroho ta novoho božestvennyx zavitiv Svjatoji Bibliji. Duxovna « pereljubnist' » pidtverdžena ta nazvana, i « ti », koho Boh zvynuvačuje u skojenni jiji razom z « Jezavellju », – ce francuz'ki monarxy ta monarxisty. Porjad iz katolyc'kymy svjaščenykamy, monarxisty stanut' holovnymy mišenjamy hnyvu revoljucijnoho nacional'noho

ateizmu, jakyj buv lyše vyražennjam hnivu Vsemohutn'oho Boha Isusa Xrysta. Vony ne pokajalsja, tomu podvijnyj hniv spitkala jix u pryznačenyj Bohom čas naprykinci paps'koho pravlinnja miž 1793 i 1798 rokamy.

Slovo « skorbota » stosujet'sja naslidkiv božestvennoho prokljattja zhidno z Rym. 2:19: « Skorbota ta muka na kožnu dušu ljudyny, ščo čynyt' zlo , perše na judeja, a potim i na hellena! » Ale « skorbota », jaka karaje za hrixy katolyc'koji monarxiji ta jiji sojuznyka Rym'sko-katolyc'koji cerkvy, symbolizovana v Ob'javlenni 17:5 nazvoju « Vavylon» « velyke », lohično, je « velykoju skorbotoju ».

Virš 23: « Ja vb'ju jiji ditej smertju, i vsi cerkvy piznajut', ščo Ja Toj, Xto vyprovovuje sercja ta sercja, i kožnomu z vas vidplaču za dilamy vašymy » .

« Pomerty smertju » – ce vyraz, jakyj Dux vykorystovuje, ščob vyklykaty v pam'jati dva « žaxy» revolucijnoho režymu 1793 ta 1794 rokiv. Cym vyrazom vin vidkydaje bud'-jaku ideju prostoji duxovnoji smerti, jaka xvyljuvatyme protestantiv u 1843 roci v poslanni, peredanomu anhelu toho času « Sardam » v Odkr. 3:1. Ljudstvo nikoly ne znalo takoji kryvavoji roboty, jaku vykonuvaly mašyny dlja vbyvstva, vynajdeni doktorom Luji, ale ocineni doktorom Hil'jotinom, čyje im'ja bulo dano samomu instrumentu, jakyj vidtodi nazyvavsja: hil'jotyňa. Todi buly vyneseni sudy bez sudymosti , bezlič nakaziv pro stratu, a takož pryncyp uražennja smertju suddiv ta obvynuvačiv poperedn'oho dnja. Zhidno z cym pryncypom, ljudstvo, zdavalosja, malo znyknuty, i same tomu Boh nazvav cej vynyščuval'nyj revolucijnyj režym « bezodneju ». Zreštoju, vin zrobyv by zemlju « bezodneju » bez bud'-jakoji formy žyttja v peršyj den' tvorinnja, zhidno z But. 1:2. Ale lyše na nebesax, pid čas nebesnoho sudu, zdijsnjuvanoho zibranymy obranymy, « vsi Cerkvj (abo Asambleji)», tobto obrani semy epox, vidkryjut' ci istoryčni fakty v tomu značenni, jake jim nadav Boh. Boža spravedlyvist' doskonala; ti, xto sudyly nepravdyvo, buly vraženi Joho spravedlyvistju « vidpovidno do jixnix vlasnyx» dil . Vony nespravedlyvo spryčynly smert' i, u svoju čerhu, vraženi smertju doskonaloju božestvennoju spravedlyvistju: « i Ja vidplaču kožnomu z vas za vašymy dilamy ».

Virš 24: « A vam, usim tym, xto v Tijatyrax, xto ne maje cijej nauky i ne piznav, jak kažuť, hlybyn satany, kažu: inšoho tjarharja na vas ne pokladaju ;

Ti, xto zasudžuje katolyc'ku viru ta nazyvaje jiji relihijni obrjady « hlybynamy satany », možut' buty lyše reformatoramy, jaki z'javylsja pryblyzno z 1200 roku do Francuz'koji revoluciji 1789 roku. Jakoju b ne bula jixnja povedinka, jixnje včennja bulo duže dalekym vid čystoji istyny, jakoji Dux navčav apostoliv ta učniv Isusa Xrysta. Na jixnju koryst' vidznačajut'sja lyše try pozytyvni reči: vira v jedynu žertvu Isusa, dovira lyše Bibliji ta dar jixn'oji osoby ta jixn'oho žyttja; vsi inši doktrynal'ni momenty buly uspadkovani vid katolycyzmu i tomu mohly buty postavljeni pid sumniv. Takym čynom, xoča j buly nedoskonaly v doktryni istyny xrystyjans'koji viry, obrani reformatory znaly, jak prynesty svoje žyttja Bohovi jak žyvu žertvu, i, čekajučy na 1844 rik, datu nabrannja čynnosti ukazom Dan. 8:14, Boh tymčasovo pryjnjav jixnje služinnja. Same ce Vin duže čitko vyslovljuje, koly kaže: « Ja ne pokladaju na vas inšoho tjarharja ». Sytuacija vynjatkovoho božestvennoho sudu čitko očevydna v cyx slovac.

Virš 25: « Til'ky te, ščo majete, trymajte, poky Ja pryjdu » .

Pryčyny, jaki dozvoljajut' Bohovi blahoslovljaty nedoskonalu protestants'ku viru, povynni zberihatysja ta praktykuvatysja obrany do povernennja Isusa Xrysta.

Virš 26: « A xto peremože ta dotrymujet'sja dil Mojix až do kincja, tomu dam vladu nad narodamy » .

Cej virš rozkryvaje, ščo spryčnyť vtratu spasinnja vid c'oho času Reformaciji do povernennja Xrysta. Obrani povynni budut' do kincja bezperervno zberihaty dijannja, pidhotovleni ta javleni Isusom Xrystom, až do kincja svitu. Poklykani padajut', vidmovljajučys' vid novyx Božyx vymoh. Odnak Vin nikoly ne pryxovuvav svoho namiru postupovo zbil'shuvaty Svoje svitlo do času Svoho pryšestja u slavi. « Stežka pravednyx — jak svitlo sjajuče, ščo svityť vse jaskraviše i jaskraviše až do povnoho dnja (Pryp. 4:18)»; cej virš Bibliji dovodyť ce. I tomu v ramkax Joho planu, počynajučy z 1844 roku, božestvenni vymohy z'javljat'sja u daty, peredbačeni ta prorokovani Joho unikal'nym biblijnym proročym slovom. Til'ky jak nebesnyj suddja obrani otrymajut' vid Boha «vladu nad narodamy».

Virš 27: « Vin bude pasty jix žezlom zaliznym, jak rozbyvajut'sja posudyny hončarja, tak samo, jak i Ja otrymav vladu vid Moho Otcja » .

Cej vysliv natjakaje na pravo zasudyty do smerti. Pravo, jake obrani rozdiljat' z Isusom Xrystom u sudi nad nečestyvymy, vstanovenomu dlja Strašneho sudu, protjahom « tysjači rokiv » velykoji Suboty s'omoho tysjačolittja.

Virš 28: « I dam jomu rankovu zorju » .

Boh dast' jomu povne božestvenne svitlo, symvolizovane na našij zemli svitlom soncja. Ale Isus skazav: «Ja je svitlo». Takym čynom Vin spoviščaje pro svitlo nebesnoho žyttja, de sam Boh je džerelom svitla, jake bil'se ne zaležyt' vid nebesnoji zirky, jak naše sonce.

Virš 29: « Xto maje vuxo, nexaj čuje, ščo Dux promovljaje do cerkov » .

Konstrukcija Apokalipsysu podibna do veži, ščo skladajet'sja z semy poverxiv, s'omyj z jakyx bude časom zustriči z Bohom. U cij konstrukciji rozdily 2 ta 3 skladajut' osnovnu strukturu vsijeji xrustyjans'koji epoxy miž 94 ta 2030 rokamy. Usi temy, ščo zhadujut'sja v Apokalipsysi, znaxodjat' svoje misce v cij osnovnij strukturi. Ale v cij strukturi perši poverxy vidihrajut' lyše rol' sxodiv, ščo vedut' na verxnij poverx. Važlyvist' odkrovennja projavljajet'sja na 3-mu rivni, jakyj nazyvajet'sja Perham . Cja važlyvist' šče bil'se pidkresljujet'sja na 4-mu rivni, jakyj nazyvajet'sja Tiatyramy . Same v cju epoxu xrustyjans'ka vira staje zaplutanaju ta omanlyvoju. Božyj sud nad duxovnoju sytuacijeju cijejji epoxy matyme naslidky do kincja svitu. Tomu, ščob zakripty vaše rozuminnja c'oho sudu, ja pidsumuju ce poslannja, zvernene Bohom do svojix protestants'kyx obranciv za časiv pravlinnja Ljudovyka XIV.

Korotkyj zmist : Pid čas Reformaciji povedinka xrustyjan bula riznomanitnoju. Buly spravžni svjati, jakyx peresliduvaly, ale vony zavždy byly myrnymy, i ljudy, jaki plutaly religiju ta polityku, jaki ozbrojuvalysja ta vidpovidaly udarom na udar korolivs'kym katolyc'kym armijam. U Danyjila 11:34 Dux nazvav jix «lycemiramy». Malo xto z religijnyx ljudej rozumiv, ščo buty xrustyjanynom označaje nasliduvaty Isusa v us'omu, vykonuvaty joho nakazy ta pidkorjatysja johu zaboronam; vykorystannja zbroji bulo odnym iz nyx, i ce buv johu ostannij urok, danyj pid čas areštu. Dokir Isusa buv vypravdanyj tym faktom, ščo, prodovžujučy praktykuvaty katolyc'ku spadščynu, protestanty sami svojim prykladom spryjaly včennju ta spokušannju, ščo naležaly katolyc'kij Jezaveli . Jijnja nedoskonala religijna praktyka dyskredytuvala jix pered sudom Boha, jakoho vony znevažaly pered johu vorohamy. Cej etap rann'oji Reformaciji sponukaje johu do vynjatkovyx sudžen'; ščo vin pidkresljuje, kažučy: « Ja ne pokladaju na tebe inšoho tjaharja, til'ky te, ščo maješ, trymaj, poky Ja ne

pryjdú ». Ale doktrynal'na nedoskonalist' je zakonnoju na c'omu počatku, i Boh pryjmaje služinnja tyx, xto pryjmaje peresliduvannja ta smert' v Joho im'ja. Vony ne mohly daty bil'se, viddavšy maksimum: svoje žyttja. Boh nahološuje na c'omu dusi žertvy, jakyj Vin poznačaje jak « dila, čyleniši za perši (virš 19)». Jazyčnyctvo rymo-katolycyzmu porivnujaly z m'jasom, prynesenym u žertvu idolam . Vykryttja ryms'koho obmanu počalosja z doskonalo prosvitlenyx prac' P'jera Val'do (Vode), jakyj šče v 1170 roci napysav versiju Bibliji movoju, vidminnoju vid latyny, provansal's'koju. Joho znannja ta rozuminnja božestvennyx vymoh byly napročud povnymy, i pislja n'oho protestants'ka vira dehraduvala. Pid natxnennjam Žana Kal'vina protestants'ka vira navit' zatverdila, nabuvajučy obrazu svoho katolyc'koho suprotivnyka. A vyraz «relihijni vijny» svidčyt' pro hydotu dlja Boha, bo obranci Isusa Xrysta, spravžni, ne viddajut' jim udariv, zavdanyx jim. Jixnja pomsta pryjde vid samoho Hospoda. Ozbroyivšys', protestanty, devizom jakyx bulo «sola scriptura» («Til'ky Svjate Pys'mo»), prodemonstruvaly znevahu do Bibliji, jaka zaboronjala jixnje nasyl'stvo. Isus pišov duže daleko v cij haluzi, navčajučy svojix učniv, ščo vony povynni pidstavljaty «inšu ščoku» tomu, xto jix b'je.

Cej čas, koly katolyc'ki peresliduvannja spryčynly smert' virnyx sluh Isusa, tryči pidkresljujet'sja v Apokalipsysi: tut, u period Tijatyr , a takož u 5-mu... pečatka rozdilu 6 ta v 3-mu truba z 8-ho rozdilu. Tut, u 22-mu virši, Isus pidbad'orjuje svojix mučenyč'kyn sluh, ohološujučy jim pro svij namir pomstytysja za jixnju smert' abo straždannja, zavdani Rymom ta joho cars'kymy sluhamy. Ključove slovo, pryxovane v nazvi Perham , prostupaje čitko: katolyc'ka relihija vynna v pereljubi proty Boha, i ti, xto čynyt' johu razom z neju, katolyc'ki monarxy, jixni lihy ta jixnja fal'syva znat', zaplatjat' pid hil'jotynnoju francuz'kyn revoljucioneriv za nespravedlyvo prolytu krov. Ob'javlennja 2:22-23: « Os' Ja kynu jiji na lože, a tyx, xto čynyt' pereljub z neju, – na velyku skorbotu , jakščo vony ne pokajut'sja u svojix dilax. Ja vb'ju jiji ditej smertju ; i vsi cerkvy piznajut', ščo Ja Toj, Xto vyprobovuje nyrky ta sercja, i Ja vidplaču kožnomu z vas za vašymy dilamy ». Ale bud'te oberežni! Oskil'ky pislja 1843 roku « ti, xto čynyt' pereljub z neju », takož budut' protestantamy , tož Boh pidhotuje jadernu «tretju svitovu vijnu», nove pokarannja za pereljub katolykiv, pravoslavnyx, anhlikanciv, protestantiv ta adventystiv. Paralel'no Dux kaže u 5-mu pečatka : Ob'javlennja 6:9-11: « Koly ž Vin vidkryv p'jatu pečatku, ja pobačyv pid žertovnykom duši zabytyx za slovo Bože ta za svidčennja, jake vony maly. I vony holosno zakryčaly, kažučy: «Doky, Hospody Svjatyj i Pravdyvyj, Ty ne budeš sudyty j mstytysja za krov našu tym, xto žyve na zemli?» I kožnomu z nyx bulo dano bilyj odjah, i skazano jim, ščob vony šče troxy vidpočly, doky ne dopovnyt'sja čyso jixnix spivslužyteliv ta brativ jixnix, jaki maly buty vbyti, jak i vony » .

Cja scena z 5-ji pečatky može zaplutaty ta vvesty v omanu neprosvitlenoho rozumu. Nexaj bude zrozumilo, cej obraz vidkryvaje nam tajemnu dumku Boha, bo, zhidno z Ekkl. 9:5-6-10, mertvi u Xrysti spljat' u stani, koly jixnja pam'jat' zabuta, ne beručy učasti ni v čomu, ščo robyt'sja pid soncem . Biblija nadaje peršij smerti značennja znyščennja vsijeji istoty; mertvi niby nikoly ne isnuvaly, z cijeu riznyceju, ščo, isnuvavšy, vse jixnje isnuvannja zalyšajet'sja zakarbovanym u dumci Boha. Tomu same do svojix žyvnyx sluh Boh zvertajet'sja z cym poslannjam vtixy, ščob pidbad'oryty jix. Vin nahaduje jim, ščo, zhidno z joho obicjankamy, pislja snu smerti je čas dlja jixn'oho probudžennja , koly vony budut' nym voskresnuti. Todi vony matymut' možlyvist' sudyty pid pohljadom i sudom Boha v Isusi Xrysti svojix mučyteliv, jaki takož voskresly, ale naprykinci tysjači rokov . U poslanni z Tijatyr , smert', prohološena dlja tyx, xto čynyt' pereljub z katolyc'koju Jezavellju, matyme podvijne zaveršennja. Na zemli robota revoljucioneriv je peršoju fazoju, ale pislja neji, u svij čas i v druhij fazi, nastane druha smert' ostann'oho sudu, hodyna, koly « vsi zbory » xrystyjan, neviryx čy virnyx, usix periodiv xrystyjans'koji ery pobačat' spravedlyvyj sud Boha, zastosovanyj proty duxovnoho pereljubu .

U svojemu symboličnomu zobraženni, 4-j Truba 8-ho rozdilu pidtverdžuje diju « velykoji skorboty », zaprogramovanoji na pokarannja pereljubu papizmu ta monarxistiv, jaki joho pidtrymuvaly. Sonce , božestvenne svitlo, misjac' , temna katolyc'ka religija ta zirky , religijni ljudy, vraženi tretynoju abo častkovo peresliduvannjam ateizmu francuz'kymy revoljucioneramy u 1793 ta 1794 rokax.

V kinci poslannja, zvernenoho do myrnyx protestantiv, Dux pidtverdžuje svoje zasudžennja vykorystannja zbroji, nahadujučy, ščo lyše dlja ostann'oho sudu, pryhotovanoho pid čas nebesnoho sudu s'omoho tysjačolittja, obranyj bude pomščenyj. Tomu vin ne upovnovaženyj mstytysja za sebe pered cym nebesnym sudom, de vin potim sudytyme svojix peresliduvačiv razom z Isusom Xrystom i bratyme učast' u vynesenni vyroku pro jixnje zasudžennja na smert'. « Vin bude pravty nymy žezlom zaliznym, jak rozbyvajut'sja posudyny hončarja ». Metoju c'oho sudu bude vyznačyty čas straždan' vynnyx, zasudženyx na druhu smert' ostann'oho sudu. Virš 29 vyklykaje v pam'jati: rankovu zorju . « I dam jomu rankovu zorju ». Cej vyraz poznačaje sonce, obraz božestvennoho svitla. Peremožec' uvijde naviky v božestvenne svitlo. Ale pered cym vičnym kontekstom cej termin hotuje p'jatu literu, jaka jde dali. Rankova zorja zhadujet'sja u 2 Petra. 1:19-20-21: « I my majemo proroče slovo , jake stalo pevnišym , i vy dobre robyte, ščo zvertajete na n'oho uvahu, jak na svitylo, ščo svityt' u temnomu misci, až poky ne rozvydnyt'sja den' i ne zijde rankova zorja u vašyx sercjax. Znajučy najperše ce, ščo žodne prorocstvo v Pysanni ne može buty vlasnym tlumačennjam, bo prorocstvo nikoly ne bulo z voli ljuds'koho, ale promovljaly joho svjati Boži ljudy, kerovani Svjatym Duxom ». Cej virš pidkresljuje važyvist' proročoho slova, tomu ščo kontekst majbutn'oji epoxy bude duxovno obumovlenyj vykonannjam božestvennoho nakazu, prorokovanoho v Dan. 8:14. « Do 23:00 večora ta ranku, i svjatynja bude vypravdana ». Ale na toj čas cej virš buv vidomyj lyše v perekladi: « Do 23:00 večoriv ta rankiv, i svjatynja bude očyščena ». Navit' u c'omu perekladi Bože poslannja bulo tym samym, ale menš točnym; u cij formi joho možna bulo tlumačyty jak ohološennja kincja svitu slavnym povernennjam našoho Hospoda i Spasytelja Isusa Xrysta. Boh vykorystav amerykans'koho protestanta Vil'jama Millera dlja provedennja dvox adventysts'kych vyprobuvan' viry navezni 1843 roku ta voseny 1844 roku. Jak navčaje nas Danyjil 12:11-12, miž cymy dvoma datamy, u 1843 roci, božestvennyj ukaz pozbavyv hrišnyx protestantiv spasytel'noji pravednosti, zaproponovanoji Isusom Xrystom, oskil'ky vony bil'še ne vidpovidaly standartu novoji svjatosti, jakoji vymahaje Boh. Pravednist' Isusa vična, ale vona prynosyt' koryst' lyše istynnym obranym, obranym samym Isusom, i ce u vsi časy i do kincja svitu.

Tut, miž Tiatyramy ta Sardamy , peršoho dnja vesny 1843 roku, nabuvaje čynnosti ukaz z Dan. 8:14, i my vidkryjemo joho naslidky u poslannjax, zvernenyx Duxom do xrustyjan toho času.

Odkrovennja 3: Asambleja z 1843 roku –

vidnovlena apostol's'ka xrustyjans'ka vira

5-ta epoxa : Sardy

Sud, vynesenyj Isusom Xrystom pislja sudiv nad adventystamy navesni 1843 roku ta 22 žovtnja 1844 roku

Virš 1: « Anholovi cerkvy v Sardax napyšy : Oce kaže Toj, Xto maje sim duxiv Božyx i sim zirok: Ja znaju tvoji dila, ščo ty zdaješsja žyvym, a je mertvym » .

Sards'ka » epoxa , tema p'jatoho poslannja, vysvitlyt' dvi protyležni protestants'ki xrystyjans'ki povedinky, jaki jim prypysujut': hrišnyx, jakym Isus prohologoše: « Vy vvažajetesja žyvymy, a vy mertvi »; ta obranyx, u virši 4: « vony xodytymut' zi Mnoju v bilomu odjazi, bo vony hidni ». Jak i zmist joho dvox poslan', im'ja « Sardy » maje podvijne značennja, značennja jakoho absolutno protyležni. Ja zberihaju osnovni ideji c'oho hrec'koho korenja: sudomnyj ta dorohocinnyj kamin', tobto smert' i žyttja. Hrymasnyj ta sudomnyj vyznačajut' sardoničnyj smix; hrec'koju movoju sardonion — ce verxnja motuzka myslyvs'koji sitky; sardyna — ce ryba; a v protyležnomu sensi sard ta sardoniks — ce dorohocinni kameni; sardoniks — ce riznovyd koryčnevoho xalcedonu. Na počatku c'oho lysta Isus predstavljaje sebe jak « toj, xto maje sim duxiv Božyx i sim zirok », tobto osvjačennja Duxa ta sud nad svojimy sluhamy semy epox. Jak i v Dan. 12, vin stojit' nad ričkoju-vbyvceju, vyprobuvannjam adventysts'koji viry, i vynosyt' tut svij verdykt. Zvernit' uvahu na vykorystannja zvyčnoji formy zvertannja, jaka vkaže na te, ščo joho spivrozmovnyk je jedynym u kolektyvnomu sensi. Jdet'sja pro vsju protestants'ku normu. Isus klade kraj protestants'komu vynjatku, zaznačenomu v poslanni Tijatyrs'koji . Novyj « tjar » (zhidno z ujavlennjam buntivnyx virujučyx) teper nav'jazanyj i vymahajet'sja. Praktyka ryms'koji nedili maje buty vidkynuta ta zaminena subotn'oju subotoju. Cej ukaz Dan. 8:14 zminjuje sytuaciju, vstanovlenu z 7 bereznja 321 roku imperatorom Kostjantynom I. U 1833 roci, za 11 rokiv do 1844 roku, čerez bezperervnyj potik padajučyx zirok, ščo tryvav z pivnoči do 5 ranku ta buv vydymyj po vsij terytoriji Ameryky, Boh proiljustruvav i prorokuvav masove padinnja protestants'kyx xrystyjan. Ščob perekonaty vas u c'omu tlumačenni, Boh pokazav Avraamu zirky na nebi, kažučy jomu: « Takym bude tvoje potomstvo ». Padinnja zirok 1833 roku, takym čynom, prorokovalo masove padinnja c'oho potomstva Avraama. Cej nebesne znamennja zhadujet'sja v temi 6-ji pečatky . v Ob'javlenni 6:13 Isus kaže: « Pro tebe kažit', ščo ty žyvij, a ty mertvij ». Tomu toj, pro koho vin hovoryt', maje reputaciju predstavnyka Boha, i cja detal' vidpovidaje protestantizmu, jakyj, virjačy u svoju Reformaciju, vvažaje, ščo vin prymyryvsja z Bohom. Božestvennyj verdykt padaje: « Ja znaju tvoji dila », « i ty mertvij ». Cej sud poxodyt' vid samoho Boha, velykoho Suddi. Protestant može ihnoruvatycej sud, ale vin ne može unyknyty joho naslidkiv. U 1843 roci nabuv čynnosti ukaz z Danyjila 8:14, i žoden xrystyjanyn ne povynen ihnoruvaty zakon žyvoho Boha. Ce neznannja zumovlene znevahuju do biblijnoho proročoho slova, jakomu apostol Petro zaklykaje nas prydilyty vsju našu uvahu u 2 Petra. 1:19-20: « I my majemo proroče slovo, jake stalo pevnišym, i vy dobre robyte, ščo zvertajete na n'oho uvahu, jak na svitylo, ščo svityt' u temnomu misci, až poky ne rozvydnyt'sja den' i ne zijde rankova zorja u vašyx sercjax. Znajučy najperše ce, ščo žodne prorocstvo Pysannja ne pidlahaje vlasnomu tlumačennju ». Proxodjačy nepomičenyj sered usix tekstiv Bibliji Novoho Zapovitu, ci virši, osoblyvo počynajučy z 1843 roku, robljat' riznyčju miž žyttjam i smertju.

Virš 2: « Pyl'nuj i zmicnuj te, ščo zalyšylosja, ščo skoro pomre, bo ja ne znajšov tvojix dil doskonalymy pered Bohom Mojim » .

Jakščo vony ne uvijduť u novyj standart svjatosti, « rešta » protestantizmu « pomre ». Bo Boh zasudžuje joho z dvox pryčyn. Perša — ce praktyka Ryms'koji nedili, zasudžena vykonannjam ukazu Dan. 8:14; druha — ce bajdužist' do proročoho slova, bo, ne vraxovujučy urok, danyj Bohom čerez

adventysts'kyj dosvid, protestants'ki naščadky ponesut' provynu, uspadkovanu vid svojix bat'kiv. Z obox pytan' Isus kaže: « Ja ne znajšov tvojix dil doskonaly my pered Bohom Mojim ». Kažučy « pered Bohom Mojim », Isus nahaduje protestantom pro standart Desjaty Zapovidej, napysanyx perstom Boha, Otcja, jakoho vony znevažajut' na koryst' Syna, jakyj povynen jix spasty. Joho doskonalo sluxnjana vira, jaku vin dav jak vzirec', ne maje ničoho spil'noho z protestants'koju viroju, spadkojemyceju bahat'ox katolyc'kyx hrixiv, vključajučy, perš za vse, ščotyžnevyy vidpočynok u peršyj den'. Dveri spasinnja nazavždy začynjajut'sja za kolektyvnoju protestants'koju religijnuju normoju, padajut' « zirky » « šostoji pečatky ».

Virš 3: « Pam'jataj, jak ty pryjnjav i čuv, i trymajsjja micno ta pokajsjja. Jakščo ne budeš pyl'nuvaty, to Ja, jak zlodij, napadu na tebe, i ty ne znatymeš, o kotrij hodyni Ja napadu na tebe » .

Ce dijeslovo « pam'jataty » peredbačaže krytyčne rozdumuvannja nad dilamy mynuloho. Ale lyše spravdi obrani dostatn'o smyrenni, ščob krytykuvaty vlasni dila. Bil'se toho, cja zapovid' « pam'jataty » vyklykaje « pam'jataty » na počatku četvertoji zapovidi, jaka nakazuje osvjačenyj spokij s'omoho dnja. Tut znovu ž taky, podvijno, oficijnyj protestantyzm zaprošujet'sja perehljanuty svoje spryjnattja proročyx poslan', opryljudnenyx Vil'jamom Millerom navesni 1843 roku ta voseny 1844 roku, a takož tekstu 4-ji z 10 zapovidej Božyx, jaki vin porušuje u smertnomu hrixu z 1843 roku. Najserjoznišyj naslidok joho rozryvu z Isusom Xrystom sformul'ovano tak: « Jakščo ne pyl'nuvatymeš, to pryjdu, jak zlodij, i ty ne znatymeš, o kotrij hodyni napadu na tebe ». My pobačymo, jak z 2018 roku ce poslannja nabulo žyvoji real'nosti. Bez pyl'nosti, pokajannja ta plodiv pokajannja protestants'ka vira ostatočno mertva.

Virš 4: « Odnak maješ u Sardax nebahato čolovikiv, jaki ne oskvernyly svoho odjahu; vony xodytymut' zo Mnoju v bilomu, bo hidni » .

Z'javyt'sja nova svjatist'. U c'omu poslanni Isus zadovol'njajet'sja svidčennjam pro isnuvannja « kil'kox čolovikiv ». Zhidno z detaljamy, vidkrytymy Ellen H. Uajt, jaka bula sered nyx, lyše 50 čolovikiv otrymaly Bože sxvalennja. Ci « kil'ka čolovikiv » stosujut'sja čolovikiv i žinok, jaki sxvaleni ta blahoslovenni, indyvidual'no, za svidčennja svojeji viry vidpovidno do očikuvan' Hospoda. Isus kaže: « Odnak, maješ u Sardax kil'kox čolovikiv, jaki ne oskvernyly svoho odjahu; i vony xodytymut' zo Mnoju v bilomu, bo hidni vony ». Xto može zaperečuvaty hidnist', vyznanu samym Isusom Xrystom? Peremožcjam vyprobuvan' viry 1843 ta 1844 rokiv Isus obicjaje vične žyttja ta povne zemne vyznannja, jake oficijno oformyt'sja v majbutn'omu poslanni do Filadel'fiji . Oskvernennja « odjahu » pojasnjajet'sja vil'noju povedinkoju ljudej. « Odjah » – ce pravednist', jaku prypysuje Isus Xrystos, u c'omu vypadku « bila », joho oskvernennja označaže vtratu cijejji pravednosti dlja tradycijnoho protestants'koho taboru. Tut, navpaky, vidsutnist' oskvernennja vkaže na prodovžennja zaraxuvannja « vičnoji pravednosti » Isusa Xrysta zhidno z Dan. 9:24. Nezabarom znannja ta praktyka suboty dadut' jim spravžnju svjatist', plid ta znak pravednosti, darovanoji Isusom Xrystom. Cej rozsudlyvyj ta rozumnyj vybir nezabarom zrobyt' jix vičnymy v osvjačenni ta nebesnij slavi, ščo zobraženo « bilym odjahom » majbutn'oho virša 5. Dux oholosyt' jix « nevynnymy »: « i v jixnix ustax ne znajdeno nepravdy, bo vony neporočni (Ob. 14:5) ». Vony znajdut' « myr z usima ta svjatist', bez jakoji žodne tilo ne pobačyt' Hospoda », zhidno z Pavlom u Jevr. 12:14. Konkretno, cej « bilyj odjah » viz'me formu pozbavlenja vid hrixa, ščo stanovyt' praktyku Ryms'koji nedili. Oskil'ky vony virno čekaly na ce dviči, zamist' c'oho, jak znak joho sxvalennja, pečatka Boha dajet'sja jim subotoju, jaka pryxodyt', ščob vidbilyty Hospodnix obranciv, jaki zberihajut' Joho pravednist'. Tak zdijsnjajet'sja

«očyščenja svjatylyšča», forma, v jakij u toj čas buv perekladenyj Danyjil 8:14. U zv'jazku z cym, z 23 žovtnja 1844 roku, Isus dav u nebesnomu vydinni peremožnym obranym obraz svoho perexodu zi svjatylyšča do svjatylyšča zemnoho svjatylyšča. Takym činom, Vin nahaduvav jak pryklad moment, koly, pomyrajučy na xresti, hrix joho obranciv buv spokutovanyj, takim činom vykonavšy « Den' Spokuty », jevrejs'kyj « Jom Kipur ». Oskil'ky cja podija vže vidbulasja, onovlennja diji u vydinni malo lyše na meti postavyty pid sumniv perše nabuttja vičnoji pravednosti, otrymanoji smertju Isusa. Ce bukval'no zdijnylosja dlja hrišnykiv Sard, čyja projavlennja vira ne zadovol'njaje Boha-Tvorcja. Z dvox pryčyn Boh može vidkynuty jix čerez brak ljubovi do prohološenoji nym proročoji istyny ta čerez porušennja suboty, jake stalo obov'jazkovym z 1843 roku zavdjaky nabrannju čynnosti ukazu z Danyjila 8:14.

Virš 5: « Peremožec' odjahnet'sja v bilyj odjah; Ja ne zitru imeni joho z knyhy žyttja, ale vyznaju im'ja joho pered Otcem Mojim i pered anhelamy Joho .

Obranyj, vykupljenyj Isusom Xrystom, je sluxnjanoju istotoju, jaka usvidomljuje, ščo zavdjačuje svojim žyttjam i vičnistju Bohu-Tvorcju, dobromu, mudromu ta spravedlyvomu. U c'omu sekret joho peremohy. Vin ne može vstupaty z nym u superečku, bo sxvaljuje vse, ščo toj hovoryt' i robyt'. Takož vin sam je radistju svoho Spasytelja, jakyj vyznaje joho ta nazyvaje joho svojim im'jam vid počatku svitu, de vin bačyv joho svojim peredbačennjam. Cej virš pokazuje, naskil'ky marnymy ta omanlyvymy je xybni tverdžennja fal'syvyx relihijeznavciv navit' dlja tyx, xto jix formuljuje. Ostannje slovo naležatyme Isusu Xrystu, jakyj kaže vsim: « Ja znaju vaši dila ». Zhidno z cymy dilamy vin rozdiljaje svoju otaru, stavyt' pravoruč sebe svojix ovec' , a livoruč — buntivnyx kozliv ta xyžyx vovkiv, pryznačenyx dlja vohnju druhoji smerti ostann'oho sudu .

Virš 6: « Xto maje vuxo, nexaj čuje, ščo Dux promovljuje do cerkov » .

Xoča bukval'no kožen može čuty proroči slova Duxa, lyše Joho obranci, jakyx Vin nadyxaje ta navčaje, možut' zrozumity jixnje značennja. Dux posylajet'sja na konkretni podiji, ščo vidbulysja v istoryčnyj čas, tomu obranyj povynen cikavytysja relihijnoju ta svits'koju istorijeju, a takož usijeju Biblijeju, ščo skladajet'sja z rozpovidej pro svidčennja, xvalu ta prorocstva.

Prymitka : U virši 3 Isus Xrystos skazav hrišnomu protestantu: « Pam'jataj, jak ty pryjnav i čuv, i trymajsa micno, i pokajsja. Jakščo ne budeš pyl'nuvaty, to pryjdu, jak zlodij, i ty ne znatymeš, o kotrij hodiny pryjdu na tebe ». I navpaky, dlja spadkojemciv peremožciv, počynajučy z vesny 2018 roku, ce poslannja peretvorylosja na: «Jakščo budeš pyl'nuvaty, to ne pryjdu, jak zlodij, i ty znatymeš, o kotrij hodiny pryjdu do tebe». I Hospod' dotrymavsja svojix obicjanok, oskil'ky s'ohodni, u 2020 roci, joho obranci znajut' datu joho spravžn'oho povernennja, vidkrytu na vesnu 2030 roku. Ale protestants'ka vira pryrečena ihnoruvaty cju točnist', jaku Isus zarezervuvav lyše dlja svojix obranyx. Bo na vidminu vid joho povedinky ščodo zlyx sluh, « Hospod' ničoho ne robyt', ne poperedyvšy svojix sluh, prorokiv » (Am. 3:7).

6-ta epoxa : Filadel'fija

Adventyzm vstupaje u vselens'ku misiju

Miž 1843 i 1873 rokamy božestvenna subota, spravžnij s'omyj den', vstanovljeny Bohom, bula vidnovlena ta pryjnjata pioneramy adventyzmu s'omoho dnja, jakyj nabuv formy oficijnoji amerykans'koji xrystyjans'koji religijnoji ustanovy, ščo z 1863 roku nazyvajet'sja «Cerkva adventystiv s'omoho dnja». Vidpovidno do včennja, vykladenoho v Dan. 12:12, poslannja Isusa zvernene do joho obranyx, osvjačenyx subotnim vidpočynkom, u 1873 roci. Vodnočas ci obrani korystujut'sja blaženstvom z Dan. 12:12: « Blažennyj toj, xto čekaje až do 1335 dniv! »

Novi standarty, vstanovleni z 1843 roku, staly universal'nymy u 1873 roci.

Virš 7: « A do anhela cerkvy u Filadel'fiji napyšy : Oce kaže Svjatyj, Pravdyvyj, Xto maje ključ Davydiv, Xto vidčynjaje, i nixto ne začynjaje, Xto začynjaje, i nixto ne vidčynjaje » :

Im'jam « Filadel'fija » Isus pokazuje svoho Obranoho. Vin proholosyv: « Po c'omu vsi piznajut', ščo vy Moji učni, jakščo matymete ljubov ody do odnoho » (Ivana 13:35). I ce vypadok Filadel'fiji , hrec'ke korinnja jakoji označaje: braters'ka ljubov. Vin obrav vybranyx, jaki jiji skladajut', vyprobuvujučy jixnju viru, i dlja cyx peremožciv Joho ljubov perepovnuje. Vin predstavljaje Sebe v c'omu poslanni, kažučy: « Os' ščo kaže Svjatyj, Pravdyvyj ». Svjatyj , bo ce čas, koly osvjačennja suboty ta osvjačennja vybranyx vymahajet'sja ukazom Dan. 8:14, jakyj nabuv čynnosti z vesny 1843 roku. Pravdyvyj , bo v cju proroču hodynu vidnovleno zakon istyny; Boh znaxodyt' svjatist' svojeji 4-ji zapovidi potoptanoju xrystyjanamy z 7 bereznja 321 roku. Vin takož kaže: « Toj, xto maje ključ Davydiv ». Ce ne ključ, jaki Svjatyj Petro pretenduvav na volodinnja Rymu. « Ključ Davyda » naležyt' « synu Davydovomu », samomu Isusu, osobysto. Nixto inšyj ne može daruvaty vične spasinnja, bo vin otrymav cej ključ, nosjačy joho « na pleči » u vyhljadi xresta, zhidno z Is. 22:22: « Ja pokladu na joho pleče ključ domu Davydovoho: koly vin vidčynjaje, nixto ne začynjaje; koly vin začynjaje, nixto ne vidčynjaje ». Cej ključ, ščo poznačaje xrest johu muk, na vykonannja c'oho virša, my čytajemo tut: « xto vidčynjaje, i nixto ne začynjaje; xto začynjaje, i nixto ne vidčynjaje ». Dveri spasinnja byly vidčyneni dlja adventyzmu s'omoho dnja, ščo šče buduvavsja, i zakryti dlja poslidovnykiv rym's'koji nedil'noji cerkvy z vesny 1843 roku. Oskil'ky vony pohodylysja pidkorytysja predstavlenym doktrynal'nym istynam i šanuvaly Joho proroče slovo svojeju viroju, Dux Isusa skazav svjatym Filadel'fij's'koji epoxy : « Ja znaju tvoji dila. Os', oskil'ky ty maješ nevelyku sylu, i slovo Moje zberih, i ne zriksja Jmennja Moho, Ja vidčynyv pered toboju dveri, jakyx nixto ne može začynyty ». Cja nevelyka religijna hrupa oficijno bula lyše amerykans'koju z 1863 roku. Ale v 1873 roci, pid čas heneral'noji konferenciji, ščo vidbulasja v Battl-Kriku, Dux vidkryv dlja neji dveri universal'noho misionera, jaki maly prodovžuvatysja do spravžn'oho povernennja Isusa Xrysta. Nixto ne mih c'omu pereškodyty, i Boh podbaje pro ce. Važlyvo zaznačyty, ščo vse dobre, na ščo Isus vkaže v spravžnix svjatyx, takož vyznačaje pryčyny, čerez jaki protestants'ka vira vpala v 1843 roci. Ce poslannja je prjamo protyležnym tomu, jake Isus zvertaje do zanepalyx Sard u virši 3, tomu ščo cil'ovi dila sami po sobi je zvorotnymy.

12 kolin z Odkr. 7 zrostajut'

Virš 8: « Ja znaju tvoji dila. Os', ščo maješ nevelyku sylu, i slovo Moje zberih, i Jmennja Moho ne zriksja, tomu Ja vidčynyv pered toboju dveri, i nixto ne može jix začynyty » .

Obranyj toho času ocinjujet'sja sxval'no za joho dilamy, jaki Isus zaraxovuje jomu jak pravednist'. Joho « mala syla » pidtverdžuje narodžennja hrupy, zasnovanoji na « nevelykij kil'kosti ljudej » z virša 4. U 1873 roci Isus ohološuje adventystam pro jixnij šljax do joho povernennja symvolom nebesnyx vidkrytyx dverej, jaki vidčynjat'sja navesni 2030 roku, tobto čerez 157 rokiv. U nastupnomu poslanni, zvernennomu do Laodykiji, Isus stojatyme pered cymy dveryma, v kazujučy takym čynom na nemynuču blyz'kist' svoho povernennja: « Os', stoju pid dveryma ta stukaju. Koly xto počuje Mij holos i vidčynyt' dveri, to vvijdu do n'oho i budu večerjaty z nym, a vin zo Mnoju. Ob'javlennja 3:20».

Jevrejam dozvoleno dostup do xrystyjans'koji viry

Virš 9: « Os' Ja zroblju tak, ščo ti, ščo z synahohy satany, kažut', ščo vony judeji, ta ne je nymy, a hovorjat' nepravdu, pryjduť i poklonjat'sja pered nohamy tvojimy, i piznajut', ščo Ja poljubyv tebe » .

Posylajučys' na vstup spravžnix jevreviv za rasoju ta plottju do adventysts'koji hrupy, cej virš pidtverdžuje vidnovlennja subotn'oho vidpočynku; nedilja bil'se ne je pereškodoju dlja jixn'oho navernennja. Bo z 321 roku jiji skasuvannja takož pryzvelo do toho, ščo ščyri jevreji ne pryjnjaljy xrystyjans'ku viru. Joho sudžennja pro jevreviv bud'-jakoji rasy ne bulo osobystoju dumkoju Pavla, virnogo svidka; ce bula dumka Isusa Xrysta, jakyj pidtverdžuje jiji v c'omu Odkrovenni, vže v Ob'javlenni 2:9, u poslanni, zvernennomu do svojix sluh, jakyx obmovljaly jevreji ta peresliduvaly rymljany epoxy Smyrny . Zauvažymo, ščo jevreji bud'-jakoji rasy povynni budut' vyznaty xrystyjans'ke spasinnja v adventysts'kij normi, ščob skorystatysja Božoju blahodattju. Til'ky vselens'kyj adventyzm nese božestvenne svitlo, vyključnym oficijnym zberihačem jakoho vin stav z 1873 roku. Ale bud'te oberežni! Ce svitlo, joho včennja ta joho poslannja je vyključnoju vlasnistju Isusa Xrysta; žodna ljudyna ta žodna ustanova ne možut' vidmovytysja vid joho evoljuciji, ne postavvyšy pid zahrozu svoje spasinnja. Narešti, u c'omu virši Isus utočnjuje: « ščo Ja poljubyv vas ». Čy označatyme ce, ščo pislja c'oho blahoslovenneho času vin bil'se ne zmože ljubyty joho? Tak, i same take značennja matyme poslannja, darovane « Laodykiji ».

Boži zapovidi ta vira Isusa

Virš 10: « Za te, ščo ty zberih slovo terpinnja Moho, to j Ja zberežu tebe vid hodyny vyprobuvannja, ščo maje pryjty na znanu zemlju, ščob vyprobuvaty tyx, xto žyve na zemli » .

Termin «terpinnja» pidtverdžuje kontekst adventysts'koho očikuvannja, zhadanoho v Danyjila 12:12: « Blažennyj toj, xto čekaje i dosjahne tysjači tr'oxsot trydcjaty p'jaty dniv! » Vyprobuvannja stosujet'sja viry « meškanciv zemli », tyx, xto naseljaje « vidomu zemlju », tobto vyznanu Isusom Xrystom, Bohom-Tvorcem. Vono pryxodyť, ščob vyprobuvaty ljuds'ku volju ta vykryty buntivnyj dux «ekumeničneho» taboru, jakyj hrec'kym «ojkomene» poznačaje « vidomu zemlju » c'oho virša.

Cja obicjanka zobov'jazuje Isusa lyše za umovy, ščo instytucija zbereže jakist' viry počatku. Jakščo adventysts'ke poslannja maje prodovžuvatysja do času ostatočnogo vselens'koho vyprobuvannja viry, prorokovanoho v c'omu virši, vono ne obov'jazkovo bude v instytucijnij formi. Bo zahroza vysyt' nad cym poslannjam u virši 11, jakyj sliduje dali, do toho času povnistju pozytyvna ta blahoslovenna Bohom. Obicjanka Isusa stosuvatymet'sja toho, ščo joho potomstvo zalyšyt'sja žyvym u 2030 roci. U

toj čas spravžni obranci 1873 roku zasnut' « u Hospodu », zhidno z Ob'javlennjam 14:13: « I počuv ja holos iz neba, ščo hovoryv: Napyšy: Blaženni mertvi, ščo vidteper pomyrajut' u Hospodu! Tak, kaže Dux, ščob vony vidpočyly vid svojix prac', bo jixni dila jdut' za nymy ». Otže, ce druge blaženstvo, darovane Isusom Xrystom c'omu zrazkovomu Obranomu. Ale te, ščo Isus blahoslovljaje, – ce povedinka, ščo demonstrujet'sja dilamy. Spadkojemci « Filadel'fiji » virno vidtvorjувatymut' u 2030 roci joho praci, joho viru, joho pryjnattja istyn, danyx Bohom nebesnym v ostannix formax, jaki vin jim dast'; tomu ščo vony zaznajut' značnyx zmin do kincja, koly rozuminnja božestvennoho planu bude doskonalyx.

Adventysts'ka obicjanka Isusa Xrysta ta Joho poperedžennja

Virš 11: « Os', hrjadu skoro . Trymaj micno te, ščo maješ, ščob nixto ne mih zabraty tvoho vincja » .

Zvistka « Ja hrjadu skoro » naležyt' do adventysts'koho typu. Takym čynom Isus pidtverdžuje zalyšennja vsix inšyx religijnyx konfesij. Očikuvannja joho povernennja u slavi zalyšatymet'sja do kincja svitu, odnym z holovnyx kryterijiv, ščo identyfikujut' joho spravžnix obranciv. Ale rešta poslannja mistyt' važku pohrozu: « Trymaj, ščo maješ, ščob nixto ne vzjav tvoho vincja ». A xto može vzjaty joho vinec', jak ne joho vorohy? Tomu joho naščadkam dovedet'sja spočatku jix identyfikuvaty, i same tomu, ščo vony c'oho ne zrobljat', vony, žertvy jixn'oho humanistyčnogo duxu, ukkladut' z nymy sojuz, počynajučy z 1966 roku.

Virš 12: « Peremožcja zroblju stovpom u xrami Boha Moho, i vin uže ne vyjde zvidty. Napyšu na n'omu im'ja Boha Moho ta im'ja mista Boha Moho, novoho Jerusalyumu, ščo sxodyt' z neba vid Boha Moho, ta nove im'ja Moje » .

U svojix ostannix slovax blahoslovennja, prysvjačenyx peremožcjam, Isus ob'jednuje vsi otrymani obrazy spasinnja. « Stovp u xrami Boha moho» označaje: micna opora, ščob nesty Moju istynu v Mojix zborax, Obranyj. « ...i Vin ne pokyne jiji» bil'se »: joho spasinnja bude vičnym. « ...; Ja napyšu na n'omu im'ja Boha Moho »: Ja vyhravijuju na n'omu obraz Božoho xarakteru, vtračenyj v Edemi. « ... i im'ja mista Boha Moho »: vin bratyme učast' u proslavlenni Obrano, opysanoho v Ob'javlenni 21. «... novoho Jerusalyumu, ščo sxodyt' z neba vid Boha Moho »: « Novyj Jerusalyum » – ce nazva zibrannja proslavlenyx vybranyx, jaki staly povnistju nebesnymy, podobno do nebesnyx anheliv Boha. Ob'javlennja 21 opysuje joho symvoličnym obrazom dorohocinnoho kaminnja ta perliv, ščo svidčyt' pro sylu ljubovi, jaku Boh vidčuvaje do svojix vykuplenyx iz zemli. Vona sxodyt' na onovlenu zemlju, ščob žyty tam vično v prysutnosti Boha, jakyj vstanovljuje tam svij prestol. «... i moje nove im'ja »: Isus pov'jazuje zminu svoho imeni z perexodom vid zemnoji pryrody do nebesnoji. Spaseni obrani, žyvi čy voskresli, perežyvut' toj samyj dosvid i otrymajut' nebesne, proslavlene, netlinne ta vične tilo.

U c'omu virši napoljahannja na porivnjanni z Bohom vypravdovujet'sja tym faktom, ščo sam Isus postaje pered obranymy u svojemu božestvennomu aspekti.

Virš 13: « Xto maje vuxo, nexaj čuje, ščo Dux promovljaje do cerkov » .

Obranyj zrozumiv urok, ale til'ky vin može joho zrozumity. Ce pravda, ščo ce poslannja bulo pidhotovleno lyše dlja n'oho. Ce poslannja pidtverdžuje toj fakt, ščo tlumačennja ta rozuminnja ob'javlenyx tajemnyx zaležyt' vyključno vid Boha, jakyj vyprovovuje ta obyraje svojix sluh.

Oficijnyj adventyzm ostann'oho času ne buv propovidanyj i zasudženyj Isusom, vin vyverženyj pislja vidmovy vid zvisťky očikuvannja Tret'oho adventyzmu.

« Ja hrjadu skoro . Trymaj micno, ščo maješ, ščob nixto ne mih zabraty tvoho vincja ». Na žal', dlja oficijnoho adventyzmu toho času kinec' buv šče dalekym, i z plynom času, čerez 150 rokiv, vira vže ne bude takuju ž. Poperedžennja Isusa bulo vypravdanyj, ale johu ne počuly i ne zrozumily. A v 1994 roci adventysts'ka instytutcija spravdi vtratyła svij « vinec' », vidkynuvšy ostannje « velyke svitlo », prorokovane Ellen H. Uajt, poslancem Isusa Xrysta, u svojij knyzi « Ranni pysannja » v rozdili « Moje perše vydinnja » na storinkax 14 i 15: Nastupnyj tekst je uryvkom z cyx storinok. Ja takož xotiv by zaznačyty, ščo vin prorokuje dolju adventysts'koji roboty ta pidsumovuje vse včennja, predstavlene tr'oma Asamblejami z Odkrovennja 3: 1843-44 Sardy , 1873 Filadel'fija , 1994 Laodykija .

Dolja adventyzmu

vyjavleno u peršomu vydinni Ellen H. Uajt

« Poky ja molyvsja na simejnij službi, Svjatyj Dux spočyv na meni, i meni zdavalosja, ščo ja pidnimajusja vse vyšče i vyšče nad cym temnym svitom. Ja vidvernuvsja, ščob pobačyty svojix brativ-adventystiv, jaki vse šče buly v c'omu sviti, ale ja ne mih jix znajty. Todi holos skazav meni: « Podyvysja šče raz, ale troxy vyšče ». Ja podyvysja vhoru i pobačyv krutu ta vuz'ku stežku, vysoko nad cym svitom. Same tam adventysty prosuvalysja do svjatoho mista. Pozadu nyx, na počatku stežky, bulo jaskrave svitlo, jake, jak skazav meni anhel, bulo opivničnym krykom. Ce svitlo osvitljuvalo stežku po vsij jiji dovžyni, ščob jixni nohy ne spitknulysja. Isus išov poperedu nyx, ščob vesty jix; i doky vony dyvylysja na N'oho, vony buly v bezpeci ».

Ale nevdozvi dexto vtomyvsja i skazav, ščo misto šče daleko, i ščo vony dumaly, ščo prybudut' tudy raniše. Todi Isus pidbad'oryv jix, pidnjavšy svoju slavnu pravu ruku, z jakoji vyxodylo svitlo, ščo vylyvalosja na adventystiv. Vony vyhuknuly: « Aliluja! » Ale dejaki z nyx zuxvalo vidkynuly ce svitlo, kažučy, ščo ce ne Boh viv jix. Svitlo, jake bulo pozadu nyx, zreštoju zhaslo, i vony opynylsja v hlybokij temrjavi. Vony spitknulysja i vtratyly z polja zoru i metu, i Isusa, potim zижšly zi šljaxu ta potonuly v nečestyvomu sviti vnyzu.

Rozpovid' pro ce perše vydinnja, dane Bohom junij Ellen Huld-Harmon, javljaje sobuju zakodovane prorocťvo, take ž cinne, jak i prorocťva Danyjila čy Ob'javlennja. Ale ščob skorystatysja nym, my povynni pravyl'no johu interpretuvaty. Tož ja pojasnju ce.

Vyraz « opivničnyj plač » stosujet'sja ohološennja pro pryxid narečenoj v « prytči pro desjat' div » vid Matvija 25:1-13. Vyprobuvannja očikuvannjam povernennja Xrysta navesni 1843 roku ta voseny 1844 roku stanovlylo perše ta druhe vykonannja; razom ci dva očikuvannja predstavljajut' « perše svitlo »

istoriji, postavenoju «pozadu» hrupy «adventystiv s'omoho dnja», jaki ruxalysja vpered u časi, šljaxom čy dorohoju, blahoslovennym Isusom Xrystom. Dlja pioneriv-adventystiv 1844 rik predstavljav datu kincja svitu ta ostannju biblijnu datu, jaku proroče slovo mohlo zaproponuvaty obranym toho času. Mynuvšy cju ostatočnu datu, vony čakaly povernennja Isusa, dumajučy, ščo vono nemynuče. Ale čas mynav, a Isus vse šče ne povertavsja; te, ščo vyklykaje vydinnja, koly kažut': «vony vyjavly, ščo misto duže daleko, i ščo vony dumaly prybuty tudy raniše»; tobto v 1844 roci abo nevdozvi pislja cijej daty. Takož jix oxopljuvalo znevirennja pryblyzno do 1980 roku, koly ja z'javysja na sceni, otrymavšy ce nove ta slavne svitlo, jake budu je tretje adventysts'ke očikuvannja . Č'oho razu povernennja Isusa zaplanovano na osin' 1994 roku. Zvyčajno, prohološennja č'oho poslannja stosuvalosja lyše mikrokosmu vselens'koho adventyzmu, roztašovanoho u Franciji, u Valans-sjur-Ron. Božyj vybir č'oho malen'koho mistečka na pivdenomu sxodi Franciji maje svoje pojasnennja. Same tam Papa Pij VI pomer u v'jaznyci v 1799 roci, vykonavšy fakt, prorokovanyj v Ob'javlenni 13:3. Bil'še toho, Valans buv mistom, de Boh zasnuvav svoju peršu adventysts'ku cerkvu na zemli Franciji. Same tudy vin prynis svoje božestvenne slavne ostannje svitlo, i naprykinci 2020 roku ja pidtverdžuju, ščo postijno ta virno otrymuvav vid n'oho joho ostanni najcinniši odkrovennja, jaki ja predstavljaju v č'omu dokumenti. Valensijs'kyj adventysts'kyj mikrokosm služyv vselens'koju scenoju dlja vykonannja častyny, ščo stosujet'sja ostann'oho slavnoho svitla u vydinni našoji sestry Ellen. Ce vydinnja vidkryvaje nam sud, jakyj Isus vynosyt' pro perežytyj u Valensiji dosvid, tobto tretje vykonannja pryčči pro desjat'ox div. Isus rozpiznaje spravžn'oho adventysta za joho povedinkoju ščodo predstavenoho svitla. Spravžnij adventyst vyslovluje svoju radist' slovamy «Aliluja!»; blahoslovennyj Duxom, vin napovnyv svoju posudynu olijeju. I navpaky, lžeadventysty «naxabno vidkydajut' ce svitlo». Ce vidkydannja božestvennoho svitla je fatal'nym dlja nyx, tomu ščo Boh zasterih jix vid takoji nehatyvnoji reakciji v natxnennyx poslannjax, pryznačenyx dlja nyx, do svoho poslancja; vony stanut' porožnymi posudynamy, pozbavlenymi oliji, jaka vyrobljaje «svitlo» svityl'nyka. Ohološujet'sja nemynučyj naslidok: «svitlo, ščo bulo pozadu nyx, zreštoju zhasne»; vony zaperečujut' osnovy adventyzmu. Isus zastosovuje svij pryncyp: « Bo xto maje, tomu dast'sja, i matyme nadto, a xto ne maje, u toho zaberet'sja j te, ščo maje. Mt. 25:29». «...vony zreštoju vtratyly z polja zoru i metu, i Isusa», vony stajut' nečutlyvymy do adventysts'kyx poslan', jaki spoviščajut' pro povernennja Xrysta, abo zaperečujut' metu adventysts'koho ruxu, napysanu v samij nazvi «adventysty»; «todi vony zижšly zi šljaxu ta potonuly v zlomu sviti vnyzu», u 1995 roci vony oficijno pryjednalysja do protestants'koho al'jansu ta ekumenizmu. Takym čynom vony vtratyly Isusa ta vxiđ do nebes, ščo bulo metoju adventysts'koho viry. Vony pryjednalysja, zhidno z Dan. 11:29, do « lycemiriv » ta « p'janyc' », jak Isus proholosyv u Mt. 24:50; reči, prodemonstrovani na počatku roboty.

S'ohodni ci proroči slova zdijsnylysja. Vony zdijsnylysja miž 1844 rokom, datuju peršoho svitla «pozadu nyx», ta 1994 rokom, datuju velykoho proročoho svitla, vidkynutoho peršoju adventysts'koju cerkvoju, zasnovanoju u Franciji, u misti Valans-sjur-Ron, jaku Boh vykorystav dlja svojeji demonstraciji. S'ohodni oficijnyj adventyzm perebuvaje u «hlybokij temrjavi» ekumenizmu razom z vorohamy istyny, protestantamy ta katolykamy.

Kinec' instyucijnoho adventyzmu – vidkydannja očikuvan' Tret'oji adventysts'koji cerkvy.

Virš 14: « Anholu Laodykij's'koji cerkvy napyšy : Oce kaže Amin', svdok virnyj i pravdyvyj, počatok tvorinnja Božoho: »

Laodykija — ce nazva s'omoji j ostann'oji epoxy; epoxy kincja blahoslovennja instyucijnoho adventyzmu. Cja nazva maje dva hrec'kyx koreni «laos, dikeia», ščo označajut': «sudženyj narod». Do mene adventysty perekladaly jiji jak «ljudy sudu», ale instyucija ne znala, ščo cej sud počnet'sja z neji, jak navčaje 1 Petra 4:17: « Bo čas nastav sud rozpočatsja z domu Božoho. A koly vin spočatku počynajet'sja z nas, to jakyj kinec' tyx, xto ne sluxajet'sja Jevanhelija Božoho? » Isus predstavljajet'sja, kažučy: « Os' ščo hovoryt' Amin', virnyj i pravdyvyj svdok, počatok tvorinnja Božoho: » Slovo Amin' na ivryti označaje: po pravdi. Za svdčennjam apostola Ivana, Isus často vykorystovuvav joho (25 raziv), povtorjujučy dviči na počatku, pered svojimy zajavamy. Ale v tradycijnij relihijnij praktyci vono stalo punktuacijnym terminom dlja poznačennja kincja molytov abo zajav. Todi joho často tlucačat' u značenni «nexaj bude tak», uspadkovanomu vid katolycyzmu. I Dux vykorystovuje ce ponjattja « v istyni », ščob nadaty slovu Amin' joho cilkom vypravdane podvijne značennja. Laodykija — ce čas, koly Isus proponuje velyke svitlo, ščob povnistju osvityty proroctva, pryhotovani dlja ostann'oho času. Knyha, jaku vy čytajete, je dokazom c'oho. Rozryv miž Isusom ta oficijnoju adventysts'koju instyucijeju spryčnyt' vidkydannja Joho svitla. Lohično ta vypravdano Boh piddav adventyzm miž 1980 i 1994 rokamy vyprobuvannju viry, zmodel'ovanomu za modellju, jaka pryzvela do vtraty protestantiv ta blahoslovennja adventysts'kyx pioneriv. Vyprobuvannja vže gruntovalosja na viri v povernennja Isusa, ohološene navesni 1843 roku, a potim na osin' 1844 roku. U svoju čerhu, z 1983 roku, ja počav pošyrjuvaty ohološennja pro povernennja Isusa na 1994 rik, vykorystovujučy « p'jat' misjaciv », zhadani u zvistci « p'jatoji surmy » v Ob'javlenni 9:5-10. Prypysujučy cju temu prokljattju protestantyzmu v 1844 roci, zhadanyj period « p'jaty misjaciv », tobto 150 real'nyx rokiv, pryzviv do 1994 roku. Bačačy lyše povernennja Isusa Xrysta jak kinec' c'oho periodu, i častkovo zasliplenyj Bohom ščodo odnijeji detali tekstu, ja zaxyščav te, ščo vvažav božestvennoju istynuju. Pislja oficijnyx poperedžen' ustanova oholosyla pro moje vyključennja v lystopadi 1991 roku; ce todi, koly zalyšalosja šče try roky, ščob dovesty ta sprostuvaty moji zajavy. Lyše pizniše, pryblyzno v 1996 roci, meni stalo zrozumilo spravžnje značennja c'oho dosvidu. Slova, skazani Isusom u joho lysti do « Laodykiji », ščojno zdijsnylysja i teper nabuly točnoho značennja. U 1991 roci adventysty, jaki staly bajdužymy, bil'še ne ljubyly istynu tak syl'no, jak u 1873 roci. Sučasnyj svit takož poslabyv jix, spokušajučy ta zavojujučy jixni sercja. Jak i v epoxu « Efesa », oficijnyj adventyzm vtratyv svoju « peršu ljubov ». I Isus « znjav joho svičnyk i vinec' », bo vin takož buv nehidnyj. U svitli cyx faktiv poslannja staje jaskravym i jasnym. Slovo « Amin' » pidtverdžuje vymohu povnoji istyny ta kinec' blahoslovennyx stosunkiv. « Svdčennja » virnyj i istynnyj «vidkydaje nevirnoho ta brexlyvoho Obranoho. « Pryncyp Božoho tvorinnja », otže, tvorec', pryxodyt', ščob kolektyvno zakryty intelekt nehidnyx ta indyvidual'no vidkryty intelekt svojix obranyx dlja istyn, ščo mistjat'sja ta pryxovani v istoriji Buttja. Vodnočas, vyklykajučy « pryncyp Božoho tvorinnja » jake vin pov'jazuje zi slovom « Amin' », Dux pidtverdžuje ostatočne povernennja Isusa Xrysta duže blyz'ko: « nezabarom ». Prote miž 1994 i 2030 rokamy, datoju kincja ljudstva na zemli, vse šče projde 36 rokiv.

Smertel'na bajdužist'

Virš 15: « Ja znaju tvoji dila. Ja znaju, ščo ty ne xolodnyj i ne harjačyj. O, jakby ty buv xolodnyj čy harjačyj! »

Vykorystannja neformal'noho «ty» zvernene do instituciji. Ce plid relihij, ščo peredajut'sja vid bat'ka do syna ta don'ky, de vira staje tradycijnoju, formalistyčnoju, rutynnoju ta bojazkoju vs'oho novoho; stan, u jakomu Isus bil'se ne može blahoslovljaty jiji, koly maje tak bahato novoho svitla, jakym može podilytysja z neju.

Virš 16: « Otže, ščo ty lityplyj, a ne xolodnyj i ne harjačyj, to vypljunu tebe z ust Mojix » .

Ce sposterežennja Isus zrobyv u lystopadi 1991 roku, koly prorok, jakyj nis joho poslannja, buv vyhnanyj oficijnoju ustanovoju. Navesni 1994 roku jiji vybljuvaly, jak i proholosyv Isus. Vona sama nadala c'omu dokaz, vstupyvšy v 1995 roci do ekumeničnoho al'jansu, orhanizovanoho Katolyc'koju Cerkvoju, de vona pryjednalasja do buntivnyx protestantiv, oskil'ky teper rozdiljala jixnje prokljattja.

Omanlyvi iljuziji, zasnovani na duxovnij spadščyni

Virš 17: « Bo kažeš: „Ja bahatyj i rozbahativ, i ničoho ne potrebuju“, a ne znaješ, ščo ty neščasnyj, i neščasnyj, i vbohyj, i slipyj, i holyj » .

«... bahatoju », – bula Obranka adventystiv u 1873 roci, i čyslenni odkrovennja, dani Ellen H. Vajt, šče bil'se zbahatyly jiji duxovno. Ale na proročomu rivni tlumačennja toho času švydko zastarily, jak spravedlyvo vvažav Džejms Vajt, čolovik Hospodn'oho poslancja. Isus Xrystos, žyvyj Boh, zadumav svoji prorocstva dlja jixn'oho ostatočnoho, doskonalooho ta bezdohannoho vykonannja. Os' čomu plyn času, ščo prynosyt' velyčezni zminy u svit, vypravdovuje postijne sumnivannja v otrymanyx ta vykladenyx tlumačennjax. Blahoslovennja Hospodnje zberihajet'sja; Isus skazav: « Tomu, xto zberihaje Moji dila do kincja ». Odnak u 1991 roci, dati jiji vidkydannja svitla, kinec' buv šče dalekyj. Tomu vona mala buty uvažnoju do bud'-jakoho novoho svitla, zaproponovanoho Hospodom zasobamy, jaki Vin sam obrav. Jakyj kontrast miž iljuzijamy ustanovy ta stanom, v jakomu Isus bačyt' i sudyt' jiji! Z usix navedenyx terminiv slovo « holyj » je najserjoznišym dlja instituciji, oskil'ky vono označaje, ščo Isus vidviv vid neji svoju vičnu spravedlyvist', vona v Joho ustax, osud na smert' i na druhu smert' ostann'oho sudu; zhidno z tym, ščo napysano v 2 Kor. 5:3: « Tomu my stohnemo v cij oseli, bažajučy odjahnutysja v našu nebesnu oselju, čy til'ky nas možna znajty odjahnenymy , a ne nahymy » .

Porada virnoho ta pravdyvoho svidka

Virš 18: « Radžu tibi kupyty v Mene zoloto, vohnem očyščene, ščob zbahatytsja, i bilyj odjah, ščob odjahnutysja, i ščob ne bulo vydno soromu nahoty tvojeji, i maziju dlja očej namasty oči tvoji, ščob bačyty » .

Pislja ocinky 1991 roku ustanova šče mala try roky, ščob vypravytysja ta prynesty plody pokajannja, jakyx tak i ne stalosja. I navpaky, jiji zv'jazky z hrišnymy protestantamy zmicylysja do takoji miry, ščo u 1995 roci bulo ukladeno oficijnyj sojuz. Isus predstavljaje sebe jak ekskluzyvnoho torhovcja istynnoju viroju, « zolotom, vyprobuvanym vohnem » vyprobuvannja. Dokazom joho zasudžennja cerkvy je vidsutnist' « biloho odjahu », jakoho buly « hidni » joho pionery v Ob'javlenni 3:4. Cym porivnjannjam Isus iljustruje toj fakt, ščo vin spravdi pid daje do 1994 roku adventystiv « Laodykiji »

adventysts'komu očikuvannju, identyčnomu tym, ščo pereduvaly datam 1843 ta 1844 rokov; ščob vyprobuvaty viru v tr'ox vypadkax, jak navčalosja v poslanni, zvernenomu do adventystiv « Sard » u 1844 roci. U zamknutomu, buntivnomu nastroji ustanova ne mohla zrozumity, za ščo Isus dorikaje jij; vona bula « slipoju », jak faryseji zemnoho služinnja Isusa. Tomu vono ne mohlo zrozumity zaprošennja Xrysta kupyty « dorohocinnu perlynu » v pryčči z Matvija 13:45-46, jaka vyznačaje obraz standartu vičnoho žyttja, jakoho vymahaje Boh, i jakyj javleno u virši 18 z Ob'javlennja 3.

Myloserdnyj zaklyk

Virš 19: « Koho Ja ljublju, tyx Ja kartaju j karaju. Tož bud' revnym i pokajsja » .

Pokarannja pryznačene dlja tyx, koho Isus ljubyt' do takoji miry, ščo vyverhaje jix. Zaklyk do pokajannja ne buv počutyj. A ljubov ne peredajet'sja u spadok; vona zarobljajet'sja čerez hidnist'. Zakam'janivšy, Isus zvertajet'sja z indyvidual'nym zaklykom, kažučy kandydatam na nebesne poklykannja:

Universal'nyj zaklyk

Virš 20: « Os' stoju pid dveryma ta stukaju. Koly xto počuje Mij holos i vidčynyt' dveri, to vvijdu do n'oho, i budu večerjaty z nym, a vin zo Mnoju ».

V Ob'javlenni slovo « dveri » z'javljajet'sja v Ob'javlenni 3:8, tut v Ob'javlenni 3:20, v Ob'javlenni 4:1 ta v Ob'javlenni 21:21. Ob'javlennja 3:8 nahaduje nam, ščo dveri vidčynjajut' i začynjajut' dostup. Takym čynom, vony stajut' symvolom vyprobuvan' viry, jaki vidkryvajut' abo začynjajut' dostup do Xrysta, Joho pravednosti ta Joho blahodati.

U c'omu 20-mu virši slovo « dveri » nabuvaje tr'ox riznyx, ale vzajemodopovnjujučyx značen'. Vono poznačaje samoho Isusa: « Ja je dveri » (Ivana 10:9); dveri nebesni vidčynylsja v Ob'javlenni 4:1: « I dveri byly vidčyneni na nebi »; i dveri ljuds'koho sercja, v jaki Isus pryxodyt' postukaty, ščob zaprosyty obranoho vidkryty jomu svoje serce, ščob daty dokaz svojeji ljubovi.

Vse, ščo potribno zrobyty Joho tvorinnju, ce vidkryty svoje serce dlja Joho ob'javlenoji istyny, ščob stalo možlyvym blyz'ke spilkuvannja miž nym ta joho božestvennym tvorcom. Večerja vidbuvajet'sja vvečeri, koly nastaje nič, ščob poklasty kraj dennym spravam. Ljudstvo nezabarom uvijde v taku nič, « de nixto ne može pracjuvaty » (Ivana 9:4). Kinec' času vyprobuvannja nazavždy zamorozyt' ostanni religijni vybory ljudej, čolovikiv i žinok, odnakovo vidpovidal'nyx i suvoro dopovnjujučyx o dyn odnoho na rivni ploti.

Porivnjano z poslannjam z Filadel'fiji, obranyj znaxodyt'sja v Laodykij's'kij eri, v nemynučist' povernennja Isusa Xrysta. « Vidčyneni dveri » « na nebesax » rozpočnet'sja uzgodženo z cym poslannjam v Ob'javlenni 4:1.

Ostannje zasterežennja Duxa

Okremomu peremožcju Isus prohološuje:

Virš 21: « Peremožcju dam systy zo Mnoju na Mojemu prestoli, jak i Ja peremih i siv z Mojim Otcem na Joho prestoli » .

Takym čynom, Vin spoviščaje pro diju nebesnoho sudu, jakyj vidbudet'sja pislja c'oho poslannja i jakyj bude temoju Odkrovennja 4. Ale cja obicjanka zobov'jazuje Joho lyše pered spravdi obranym peremožcem.

Virš 22: « Xto maje vuxo, nexaj čuje, ščo Dux promovljaje do cerkov » .

Tema « lystiv » zakinčujet'sja cym novym instytucijnym provalom. Ostannim, bo vidteper svitlo bude nesty natxnenna ljudyna, a potim nevelyka hrupa. Vono bude peredavatysja indyvidual'no vid ljudyny do ljudyny ta čerez internet, jakym sam Isus skeruje svojix obranciv do džerela pošyrennja svojix ostannix istyn, takyx že svjaščennyx, jak i joho božestvenna osoba. Takym čynom, de b vin ne buv na zemli: « Xto maje vuxo, nexaj čuje, ščo Dux hovoryt' cerkvam! »

Nastupna tema bude postavlena v nebesne tysjačolittja sudu nečestyvyx svjatymy. Usja tema bazujet'sja na včennjax, rozkydanyx po Ob'javlennju 4, 11 ta 20. Ale Ob'javlennja 4 čitko pidtverdžuje nebesnyj kontekst cijejij dijal'nosti, jaka xronolohično sliduje za ostann'oju eroju zemnoho Obranoho.

Odkrovennja 4 : Nebesnyj sud

Virš 1: « Po c'omu ja podyvysja, i os', dveri vidčyneni na nebi . I peršyj holos, ščo ja čuv, nemov surma , ščo hovoryv zo mnoju, skazav: Zijdy sjudy , i Ja pokažu tobi, ščo maje statysja potim ».

Kažučy: « Peršyj holos, jakyj ja počuv, buv nemov zvuk surmy », Dux vyznačaje poslannja cijejij « laodykijs'koji » ery jak tu, do jakoji Vin perenis Ivana v Ob'javlenni 1:10: « Ja buv u Dusi v den' Hospodnij, i počuv pozadu sebe hučnyj holos, nemov zvuk surmy ». Laodykija — ce, otže, era, kinec' jakoji poznačenyj « dnem Hospodnim », dnem Joho velykoho slavnoho povernennja.

Za johu slovamy, Dux rišuče pidtrymuje ideju nastupnosti cijejij temy z poslannjam Laodykiji . Cja točnist' važlyva, oskil'ky instytut nikoly ne mih dovesty svojim oponentam svoji doktryny nebesnoho sudu. S'ohodni ja navodžu dokaz c'oho, ščo stalo možlyvym zavdjaky pravyl'nomu vyznačennju dat, pov'jazanyx z poslannjamy lystiv Ob'javlennja 2 ta 3. Miž Laodykijeju ta Ob'javlennjam 4, z « s'omoju trubuju » Ob'javlennja 11, Isus zabrav u dyjavola ta buntivnyx ljudej jixnje « panuvannja carstva svitu » na zemli. Z « žnyvamy » Ob'javlennja 14 vin vzjav svojix obranciv na nebo ta doviryv jim zavdannja sudyty z Nym mynule zemne žyttja nečestyvyx mertvyx. Same todi « toj, xto peremože, bude pravyty narodamy žezlom zaliznym », jak prohološeno v Ob'javlenni 2:27. Jakby peresliduvači maly, jak i ja, vpevnenist' u doli, uhotovanij dlja nyx, nemaje sumniviv, ščo vony zminyly b svoju povedinku. Ale

same jixnje zapekle bažannja ihnoruvaty bud'-jake poperedžennja pryzvodyť jix do najhiršyx dij, i takym čynom vony hotujut' sobi najhirše pokarannja, jake nemožlyvo vidtvoryty v nyjšnix zemnyx umovax. Povernimosja do tekstu c'oho 4-ho rozdilu. « Peršyj holos, jakyj ja čuv, nemov zvuk surmy, ščo hovoryv zi mnoju, skazav: «Vyjdy sjudy, i Ja pokažu tobi, ščo maje statysja potim »». Ivan posylajet'sja na 10-j virš z Ob'javlennja 1: « Ja buv u Dusi v den' Hospodnij, i počuv pozadu sebe hučnyj holos, nemov zvuk surmy ». Cja tema povernennja Xrysta u slavi vže zhadujet'sja u virši 7, de napysano: « Os', Vin hrjade z xmaramy, i pobačyt' Joho kožne oko, navit' ti, xto Joho prokolov; i vsi plemena zemli budut' holosyty nad Nym. Tak. Amin'! » Zaproponovanyj zv'jazok cyx tr'ox tekstiv pidtverdžuje ostatočnyj slavnyj kontekst dnja povernennja Hospoda Isusa, jakoho takož nazývajúť Myxajilom Joho posvjačeni obranci ta Joho virni anhely. Jakščo holos Isusa porivnuvaty z trubuju, to ce tomu, ščo, podobno do c'oho hučného instrumentu vijs'k, na čoli Svojix nebesnyx anhel's'kyx vijs'k, Isus daje zvuk Svojim vijs'kam, ščob rozpočaty bytvu. Bil'se toho, podobno do truby, Joho holos ne perestaje poperedžaty Svojix obranyx, ščob vony buly nastoroži, aby pidhotuvaty jix do peremohy, jak Vin sam peremih hrix i smert'. Zhadujučy ce slovo « truba », Isus pokazuje nam najtajemnyčišu ta najvažlyvišu temu vs'oho Joho Odkrovennja. I ce pravda, ščo dlja Joho ostannix sluh cja tema pryxovovala vyključne vyprobuvannja. Tut, v Ob'javlenni 4:1, opysana scena je nepovnoju, oskil'ky vona sprjamovana na lyše svojix vybranyx, jakyx Vin pryxodyť spasty vid smerti. Povedinka nečestyvvyx u c'omu ž konteksti bude opysana v Ob'javlenni 6:16 takymy vykryval'nymy slovamy: « I skazaly vony horam i skeljam: Upadit' na nas i sxovajte nas vid oblyččja Toho, Xto sydyť na prestoli, i vid hnyvu Ahncja, bo nastav velykyj den' hnyvu Joho, i xto može vstojaty? » Na ce pytannja, jake, zdavalosja b, zalyšajet'sja bez vidpovidi, Boh predstavyt' u 7-mu rozdili, jakyj sliduje za nym, tyx, xto može čynyty opir: zapečatanyx vybranyx, symvolizovanyx čyslom 144 000, bezliččju 12 u kvadrati, abo 144. Ale ce lyše vybrani, jaki zalyšylsja živymy pid čas povernennja Xrysta. Teper, u c'omu konteksti Ob'javlennja 4, voznesinnja na nebesa takož stosujet'sja vybranyx, jaki pomerly pislja Avelja, jakoho Isus voskrešaje, ščob daty jim takož obicjanu nahorodu za jixnju viru: vične žyttja. Takož, koly Isus kaže Ivanu: « Pidnimysja sjudy! » «, Dux lyše peredbačaje cym obrazom sxodžennja do Nebesného Carstva Božoho vsix obranyx, vykuplenyx krov'ju Isusa Xrysta. Ce sxodžennja na nebo znamenuje kinec' zemnoji ljuds'koji pryrody, obrani voskresajut', podobno do virnyx anheliv Božyx, zhidno z včennjam Isusa v Matvija 22:30. Plot' ta jiji prokljattja zakinčeni, vony zalyšajut' jix pozadu bez žalju. Cej moment v istoriji ljudstva nastil'ky bažanyj, ščo Isus postijno zhaduje johu u svojemu odkrovenni z časiv Danyjila. Jak zemlja, prokljata čerez ljudy, spravdi obrani prahnut' svoho vyzvolennja. Virš 2 zdajet'sja skopijovanyx z Ob'javlennja 1:10; naspravdi Dux syl'niše pidtverdžuje zv'jazok miž nymy, jaki stosujet'sja odnijeji j tijeji ž podiji v istoriji Božoho planu, johu povernennja u johu « velykyj den' », prorokovanyj v Ob'javlenni 16:16.

Virš 2: « I os', ja buv u Dusi. I os', prestol stojav na nebi, a na prestoli sydiv Toj, Xto sydiv ».

Jak i u vypadku z Ivanom, sxodžennja obranyx do « nebes » « zaxopljuje jix duxom », i vony proektujut'sja v nebesnyj vymir, jakyj zalyšajet'sja nazavždy nedostupnym dlja ljudej, bo tam carjuje i je vydymym Boh.

Virš 3: « A Toj, Xto sydiv, buv vyhljadom podobnyj do kamenja jaspysa ta sardynu, a navkolo prestolu bula veselka, podobna do smarahu ».

Tam vony opynjajut'sja pered prestolom Boha, na jakomu slavno sydyť jedynyj Boh-Tvorec'. Cja nevygovna nebesna slava, prote, vyražajet'sja dorohocinnym kaminnjam, do jakoho ljudy čutlyvi. «

Jašmovi kameni » nabuvajut' duže riznyx aspektiv i kol'oriv, takim čynom predstavljajučy množynnist' božestvennoji pryrody. Červonyj kolir, « sardius » nahaduje joho. « Veselka » — ce pryrodne javyšče, jake zavždy vražalo ljudej, ale my vse šče povynni pam'jataty jiji poxodžennja. Ce buv znak zapovitu, za jakym Boh obicjav ljudstvu nikoly bil'še ne znyščuvaty joho vodamy potopu, zhidno z Buttjam 9:9-17. Takož ščorazu, koly došč zustričajet'sja z soncem, z'javljajet'sja symvoličnyj obraz Boha, veselka, ščob zaspokojity joho zemni stvorinnja. Ale, zhadujučy pro potop vod, Petro nahaduje nam, ščo «potop vohnju ta sirky » je v božestvennomu plani (2 Petra 3:7). Same z ohljadu na cej nyščivnyj « vohnjanyj potop » Boh orhanizovuje na svojix nebesax sud nad nečestyvymy, suddjamy jakoho budut' vykupleni obrani ta Isus, jixnij Vykupyteľ.

Virš 4: « Navkolo prestolu ja bačyv dvadcat' čotyry prestoly , a na prestolax dvadcat' čotyry starci, ščo sydily, odjahneni v bilyj odjah, a na holovax jixnix vinci zoloti ».

Otže, tut, symvolizovani 24 starcjamy , predstavleni vykupleni dvox proročyx epox, javleni vidpovidno do nastupnoho pryncypu: miž 94 i 1843 rokamy, zasnuvannja 12 apostoliv; miž 1843 i 2030 rokamy, «adventysts'kyj» duxovnyj Izrazil' z « 12 plemen », zapečatanyx « pečattju Boha », Subotoju 7-ho dnja , v Ob'javlenni 7. Cja konfihuracija bude pidtverdžena v Ob'javlenni 21, v opysi « Novoho Jerusalyumu, jakyj sxodyt' z neba », ščob oselytysja na onovlenij zemli; « 12 plemen » zobraženi tam « 12 bramamy » pid vyhljadom 12 « perlyn ». Tema sudu vyznačena v Ob'javlenni 20:4, de my čytajemo: « I ja bačyv prestoly, i tym, xto sydiv na nyx, dana bula vlada sudyty . I ja bačyv duši obezholovlenyx za svidčennja Isusa ta za slovo Bože, i tyx, xto ne poklonjavysja zvirynta obrazu jiji, i xto ne pryjnjav znamennja na svoji čola ta na svoji ruky. Vony ožyly ta carjuvaly z Xrystom tysjaču rokiv . Carstvo vybranyx – ce carstvo suddiv. Ale koho sudjat'? Ob'javlennja 11:18 daje nam vidpovid': « Narody rozhnivalysja, i pryjšov hniv Tvij, i čas sudyty mertvyx , ščob viddjačyty rabam Tvojim, prorokam, i svjatym, i tym, xto bojit'sja imeni Tvocho, malym i velykym, i ščob vynyščyty tyx, xto nyščyt' zemlju ». U c'omu virši Dux nahaduje pro poslidovnist' tr'ox tem, vidkrytyx dlja času kincja: « šosta surma » dlja « rozhnivanyx narodiv », čas « semy ostannix kar », bo « pryjšov tvij hniv », i nebesnyj sud « tysjači rokiv », bo « nastav čas sudyty mertvyx ». Kinec' virša vykladaje ostatočnu prohramu, jaka bude vykonana ostannim sudom ozera vohnju ta sirky , ščo znyščyt' nečestyvix. Usi vony viz'mut' učast' u druhomu zaproponovane voskresinnja , naprykinci « tysjači rokiv », zhidno z Ob'javlennjam 20:5: « Rešta mertvyx ne ožyly, až poky ne skinčylasja tysjača rokiv » . Dux daje nam svoje vyznačennja nečestyvix: « ti, xto nyščyt' zemlju ». Za cijuju dijeju stojit' « rujnivnyj abo spustošuválny hrix », zhadanyj u Dan. 8:13; hrix , jakyj spryčynjaje smert' i spustošennja zemli; jakyj pryzviv do toho, ščo Boh viddav xrustyjanstvo žorstokomu ryms'komu paps'komu režymu miž 538 i 1798 rokamy; jakyj viddav tretynu ljudstva jadernomu vohnju pislja abo u 2021 roci. Nixto b ne ujavyv, ščo z 7 bereznja 321 roku porušennja svjatoji suboty spravžn'oho s'omoho dnja pryzvede do stil'kox žaxlyvyx i trahičnyx naslidkiv. 24 starijšyny rozriznjajut'sja lyše na rivni ukazu z Danyjila 8:14, tomu ščo jix ob'jednuje te, ščo vony spasenni odnijeju krov'ju Isusa Xrysta. Otže, vyznani hidnymy, zhidno z Ob'javlennjam 3:5, vsi vony nosjat' « bilyj odjah » ta « vinec' žyttja », obicjanyj peremožcjam borot'by viry, v Ob'javlenni 2:10. «Zoloto » vinciv symvolizuje viru, očyščenu vyprobuvannjam, zhidno z 1 Petra 1:7.

U c'omu 4-mu rozdili termin « sydyt' » z'javljajet'sja 3 razy. Oskil'ky čyso 3 je symvolom doskonalosti, Dux pomiščaje cju temu sudu s'omoho tysjačolittja pid znak doskonaloho spokoju peremožciv, zhidno z napysanym: « Sydity pravoruč Mene, doky ne pokladu vorohiv Tvojix pidnižkom » (Ps. 110:1 ta Mt. 22:44). Vin i ti, xto sydyt', perebuvajut' u spokoji , i cym obrazom Dux predstavljaje s'ome tysjačolittja

jak velyku subotu abo vidpočynok , prorokovanyj z časiv stvorennja svitu osvjačenym vidpočynkom s'omoho dnja našyx tyžniv.

Virš 5: «A z prestolu vxyodyly blyskavky, i holosy, i hromy. A pered prestolom horily sim vohnjanyx svityl'nykiv, ščo je sim duxiv Božyx ».

Javy, ščo « vxyodjat' vid prestolu », bezposeredn'o prypysujut'sja samomu Bohu-Tvorcju. Zhidno z Vxyodom 19:16, ci javyšča vže oznamenuvaly, v žaxu jevrejs'koho narodu, prysutnist' Boha na hori Synaj. Takym čynom, cja propozycja nahaduje pro rol', jaku Desjat' Božyx Zapovidej vidihravatymut' u c'omu akti sudu nad mertvymy nečestyvymy. Ce nahaduvannja takož nahaduje pro te, ščo nevydymyj dlja ryzyku nemynučoju smerti dlja svojix stvorin' u mynulomu, Boh, jakyj ne zminyv svojej pryrody, bez nebezpeky bačyt'sja svojimy vykuplenymy obrancjamy, voskreslym i proslavlennym. Uvaha! Ce korotke rečennja, teper interpretovane, stane vixuju v strukturi knyhy Ob'javlennja. Ščorazu, koly vono z'javljajet'sja, čytač povynen rozumity, ščo prorocstvo vyklykaje kontekst počatku sudu s'omoho tysjačolittja, jakyj bude poznačenyj prjamym i vydymym vtručannjam Boha v Myxajili, Isusi Xrysti. Takym čynom, struktura vsijeji knyhy proponuvatyme nam poslidovni ohljady xrystyjans'koji epoxy za riznymy temamy, rozdilenymy cym ključovym vyrazom: « buly spalaxy blyskavok, holosy ta hromy ». My znovu znajdemo ce v Ob'javlenni 8:5, de do tonal'nosti dodajet'sja « zemletrus ». Ce vidokremyt' temu vičnoho nebesnoho zastupnyctva Isusa Xrysta vid temy surem . Potim, v Ob'javlenni 11:19, do tonal'nosti bude dodano « velykij hrad ». Pojasnennja z'javyt'sja v Ob'javlenni 16:21, de cej « velykij hrad » zaveršuje temu s'omoji z semy ostannix kar Božyx . Tak samo « zemletrus » staje v Ob'javlenni 16:18 « velykym zemletrusom ». Cej ključ je fundamental'nym dlja navčannja rozuminnja včen' knyhy Ob'javlennja ta pryncypu jiji struktury .

Povertajučys' do našoho virša 5, zaznačymo, ščo c'oho razu « pered prestolom » rozmiščeni « sim palajučyx svityl'nykiv ». Vony symvolizujut' « sim duxiv Božyx ». Čyslo « sim » symvolizuje tut osvjačennja Duxa Božoho. Same Svojim Duxom, jakyj mistyt' use žyttja, Boh keruje vsima svojimy tvorinnjamy; Vin perebuvaje v nyx i stavyt' jix « pered Svojim prestolom », bo Vin stvoriv jix vil'nymy, navproty Sebe. Obraz « semy palajučyx svityl'nykiv » symvolizuje osvjačennja božestvennoho svitla; joho doskonale ta intensyvne svitlo usuvaje bud'-jaku možlyvist' temrjavy. Bo nemaje miscja dlja temrjavy u vičnomu žytti vykuplenyx.

Virš 6: « A pered prestolom bulo skljjane more, podobne do kryštalju. A posered prestolu j navkolo prestolu čotyry žyvi istoty, povni očeť speredu j zzadu ».

Dux hovoryt' do nas svojeju symvoličnoju movuju. Ščo je « pered « prestol » stosujet'sja Joho nebesnyx stvorin', jaki prysutni, ale ne berut' učasti v sudi. U velykij kil'kosti vony nabuvajut' vyhljadu morja, čistota xarakteru jakoho nastil'ky čysta, ščo Vin porivnjuje joho z kryštalem . Ce osnovna xarakterystyka nebesnyx i zemnyx stvorin', jaki zalyšylysja virnymy Bohu-tvorcju. Potim Dux zaklykaje inšyj symvol, jakyj stosujet'sja Boha posered prestolu ta Joho nebesnyx stvorin' z inšyx svitiv ta inšyx vymiriv navkolo prestolu ; «navkolo» stosujet'sja istot, rozkydanyx pid pohljadom Boha, ščo sydyt' na prestoli . Vyraz « čotyry žyvi istoty » stosujet'sja universal'noho standartu žyvix istot. Bezlič očeť vypravdovujet'sja slovom «množestvo», a jixnje položennja « speredu i zzadu » symvolizuje kil'ka rečeť. Po-perše, ce nadaje cym živym istotam bahatonapravljenoho abo bahatovymirnoho pohljadu. Ale bil's duxovno, vyraz « speredu i zzadu » stosujet'sja božestvennoho zakonu, vyhravijuvanoho perstom Boha na hori Synaj, na čotyrox storonax dvox kam'janyx skryžalej. Dux porivnjuje universal'ne žyttja z universal'nym zakonom. Obydva je robotuju Boha, jakyj vyhravijuje na kameni,

na plati abo v rozumy, standart doskonalocho žyttja dlja ščastja Joho stvorin', jaki rozumijut' i ljubljat' Joho. Ci bezliči očej sposterihajut' i stežat' z prystrastju ta spivčuttjam za tym, ščo vidbuvajet'sja na zemli. U 1 Kor. 4:9 Pavlo proholašuje: « Bo meni zdajet'sja, ščo Boh zrobyv nas apostolamy ostannimy, zasudženymy niby na smert', oskil'ky my staly vydovyščem dlja svitu, dlja anheliv i dlja ljudej ». Slovo « svit » u c'omu virši – ce hrec'ke «kosmos». Same cej kosmos ja vyznačaju jak bahatovymirni svity. Na zemli za obranymy ta jixn'oju borot'boju stežat' nevydymy hljadači, jaki ljubljat' jix tijeju ž božestvennoju ljubov'ju, ščo javlena Isusom Xrystom. Vony radijut' svojij radosti ta plačut' z tymy, xto plače, bo borot'ba taka važka ta bolisna. Ale cej kosmos takož poznačaje nevirujučyj svit, jak rym's'kyj narod, hljadačiv ubyvstva virnyx xrystyjan na jixnix arenax.

U p'jatomu rozdili Ob'javlennja nam budut' predstavleni try hrupy nebesnyx hljadačiv: čotyry žyvi istoty, anhely ta starijšyny, vsi vony peremožni, ob'jednani pid ljubljačym pohljadom velykoho Boha-tvorcja naviky.

Zv'jazok, ščo pov'jazuje « bezlič očej » z božestvennym zakonom, poljahaje v nazvi « svidčennja », jake Boh daje svojemu zakonu desjaty zapovidej. My pam'jatajemo, ščo cej zakon zberihavsja u «svjatomu svjatyx», vyključno pryznačenomu dlja Boha ta zaboronenomu dlja ljudej, okrim svjata «Dnja Spokuty». Zakon zalyšavsja z Bohom jak «svidčennja», i joho « dvi skryžali » nadadut' druhe značennja symvoličnym « dvom svidkam », zhadanym v Ob'javlenni 11:3. U c'omu uroci « bezlič očej » rozkryvaje isnuvannja bezliči nevydymy svidkiv, jaki buly svidkamy zemnyx podij. U božestvennij dumci slovo «svidok» neviddil'ne vid slova «virnist'». Hrec'ke slovo «martus», ščo perekladajet'sja jak «mučenyk», vyznačaje joho ideal'no, tomu ščo virnist', jakoji vymahaje Boh, ne maje mež. I, prynajmni, «svidok» Isusa povynen šanuvaty božestvennyj zakon joho desjaty zapovidej, z jakym Boh porivnjuje joho ta sudyt' joho.

BOŽESTVENNYJ ZAKON prorokuje

Tut ja vidkryvaju dužku, ščob nahadaty pro božestvenne svitlo, otrymane navesni 2018 roku. Vono stosujet'sja zakonu desjaty zapovidej Božyx. Dux doviv mene do usvidomlennja važlyvosti nastupnoji točnosti: « Mojsej povernusja ta j ziyšov z hory, trymajučy v ruci svojij dvi tablyci svidčennja; tablyci buly napysani z obox bokiv, vony buly napysani z odnoho boku j z inšocho. Ci tablyci buly Božoju robotuju, a pys'mo bulo Božym pys'mom, vyhraviruvanym na tablycjax (Vyx. 32:15-16)». Spočatku ja buv zdvyvovanyj, ščo nixto nikoly ne vraxovuvav cju točnist', zhidno z jakoju oryhinal'ni tablyci zakonu buly napysani na čotyrox jixnix storonax, tobto « speredu ta z zadu », jak « oči čotyrox žyvvyx istot » z poperedn'oho vyčenenoho virša. Cja napolehlyvo cytovana točnist' mala pryčynu, jaku Dux dozvolyv meni vidkryty. Ves' tekst spočatku buv rozpodilenyj rivnomirno ta zbalansovano na čotyrox storonax dvox kam'janyx tablyc'. Na perednij storoni peršoji tablyci bula zobražena perša zapovid' i polovyna druhoji; Na joho zvorotnomu boci bula druha častyna druhoji ta vsja tretja. Na druhomu stoli, na perednij storoni, bula zobražena vsja četverta zapovid'; na zvorotnomu boci – ostanni šist' zapovidej. U cij konfiguraciji dva vydymy perednix boky predstavljajut' nam peršu zapovid' i druhu, napolovynu, i četvertu, jake stosujet'sja osvjačenenoho vidpočynku s'omoho dnja. Pohljad na ci reči

vysvitljuje ci try zapovidi, jaki buly znakamy svjatosti v 1843 roci, koly subota bula vidnovlena i vymahalasja Bohom. U toj čas protestanty staly žertvamy uspadkovanoji ryms'koji nedili. Naslidky vyboru adventystiv i protestantiv, takim čynom, budut' pokazani na zvorotnomu boci obox stoliv. Sxože, ščo bez povahy do suboty, počynajučy z 1843 roku, tretja zapovid' takož porušovalasja: « Im'ja Bože vžyvajet'sja nadaremno », bukval'no « nepravdyvo », tymy, xto pryklykajet'sja do n'oho bez pravednosti Xrysta abo pislja toho, jak vtratyv jiji. Takym čynom, vony povtorjujut' pomylku, skojenu jevrejamy, čyje tverdžennja pro naležnist' do Boha vykryto jak brexnja Isusom Xrystom v Ob'javlenni 3:9: « ti, ščo z synahohy satany, ščo nazyvajut' sebe judejamy, ta ne je nymy, ale brešut' ». U 1843 roci ce bulo tak dlja protestants'kyx spadkojemciv katolykiv. Ale pered tret'oju zapoviddju, druha častyňa druhoji rozkryvaje sud, jakyj Boh vynosyt' nad dvoma osnovnymy protyborčymy taboramy. Protestants'kym spadkojemcjam rymo-katolycyzmu Boh kaže: « Ja — Boh revnyvyj, ščo karaje provynu bat'kiv na ditjax do tret'oho ta četvertoho pokolinnja tyx, xto nenavydyt' Mene »; na žal' dlja N'oho, oficijnyj adventyzm, « vybljuvanj » u 1994 roci, rozdilyt' jixnju dolju; ale Vin takož kaže, navpaky, svjatym, jaki budut' dotrymuvatysja Joho svjatoji suboty ta Joho proročoho svitla z 1843 do 2030 roku: « i ščo vyjavljaje mylist' tysjačam pokolin' tym, xto ljubyt' Mene ta dotrymujet'sja Mojix zapovidej ». Čyslo « tysjača », ščo zhadujet'sja, nenav'jazlyvo nahaduje « tysjaču rokiv » s'omoho tysjačolittja z Ob'javlennja 20, jake stane nahorodoju dlja peremožnyx obranyx, jaki uvijšly u vičnist'. Zvidsy vyplyvaje šče odyn urok. Pozbavlenni dopomohy Svjatoho Duxa Isusa Xrysta, protestanty ta adventysty, jakyx Boh poslidovno pokynuv u 1843 ta 1994 rokax, ne zmožut' šanuvaty ostanni šist' zapovidej, napysanyx na zvoroti tablyci 2, lyc'ova storona jakoji prysvjačena božestvennomu vidpočynku s'omoho dnja. Natomist' ti, xto dotrymujet'sja c'oho vidpočynku, otrymajut' dopomohu vid Isusa Xrysta u vykonanni cyx zapovidej, ščo stosujut'sja obov'jazkiv ljudyňy pered blyžnymy. Boži spravy, počynajučy z peredači skryžalej zakonu Mojseju, nabuvajut' dyvovyžnoho ta nespodivanoho značennja, roli ta vykorystannja v kinci 2018 roku. I poslannja pro vidnovlennja suboty takim čynom pidkripljujet'sja ta pidtverdžujet'sja Vsemohutnim Bohom Isusom Xrystom.

Os' tak vyhljadajut' Desjat' Zapovidej.

Tablycja 1 – Lyc'ova storona: recepty

Boh predstavljaje sebe

« Ja — Hospod', Boh tvij, ščo vyviv tebe z jehypets'koho kraju, z domu rabstva ». (Ce vključaje vsix obranyx, vrjatovanyx vid hrixa ta spasenyx spokutnoju krov'ju, prolytoju Isusom Xrystom; dim rabstva — ce hrix; imitacija plodu dyjavola).

1-ša Zapovid': katolyc'kyj hrix z 538 roku, protestants'kyj z 1843 roku ta adventysts'kyj z 1994 roku) .

« Ne maj inšyx bohiv peredi Mnoju ».

2-ha Zapovid': 1-ša častyňa : Katolyc'kyj hrix z 538 roku.

« Ne roby sobi riz'blenoho kumyra čy bud'-jakoji podoby toho, ščo na nebi vhoru, i ščo na zemli doli, i ščo u vodi pid zemleju. Ne vklonjajsja jim i ne služy jim .»

Tablycja 1 – Spyna: Naslidky

2-ha Zapovid': Častyna 2 .

«... bo Ja, Hospod', Boh tvij, Boh zazdrisnyj, ščo karaje provynu bat'kiv na ditjax do tret'oho j četvertoho pokolinnja tyx, xto nenavydyt' Mene (katolyky z 538 roku; protestanty z 1843 roku; adventysty z 1994 roku) , i vyjavljaje mylist' tysjačam tyx, xto ljubyt' Mene ta dotrymujet'sja Mojix zapovidej . (Adventysty s'omoho dnja, z 1843 roku; ostanni, z 1994 roku).»

3-tja zapovid': porušujet'sja katolykamy z 538 roku, protestantamy z 1843 roku ta adventystamy z 1994 roku) .

« Ne vzyvaj Imeni Hospoda, Boha tvoho, nepravdyvo, bo Hospod' ne zalyšyt' bez pokarannja toho, xto vzyvatyme Joho Im'ja nepravdyvo ».

Tablycja 2 – Perednja častyna: recept

4-ta Zapovid': Jiji porušennja Xrystyjans'koju Asamblejeju z 321 roku robyt' jiji « rujnivnym hrixom » z Dan. 8:13; katolyc'ka vira porušuje jiji z 538 roku, a protestants'ka — z 1843 roku. Ale adventysty s'omoho dnja šanujut' jiji z 1843 ta 1873 rokov.

« Pam'jataj den' subotnij, ščob svjatyty johu. Šist' dniv pracuj i roby vsju svoju robotu. A s'omyj den' — sobota Hospoda, Boha tvoho. Ne roby žodnoji roboty ty, ani syn tvij, ani dočka tvoja, ani rab tvij, ani rabynja tvoja, ani xudoba tvoja, ani pryhod'ko, ščo v bramax tvojix. Bo šist' dniv Hospod' stvoryv nebo ta zemlju, more ta vse, ščo v nyx, a dnja s'omoho vidpočyv. Tomu Hospod' poblahoslovyv den' subotnij i osvjatyv johu ».

Tablycja 2: Zvorotnyj bik: Naslidky : Ci ostanni šist' zapovidej porušovalysja xrystyjans'koju viroju z 321 roku; katolyc'koju viroju z 538 roku; protestants'koju viroju z 1843 roku , a adventysts'koju viroju « vybljuvani » u 1994 roci. Ale vony šanujut'sja u viri adventystiv s'omoho dnja, blahoslovennyx Svjatym Duxom Isusa Xrysta, z 1843 ta 1873 rokov; «ostanni» z 1994 roku do 2030 roku.

5-ta zapovid'

« Šanuj bat'ka svoho ta matir svoju, ščob dovhi buly tvoji dni na zemli, jaku Hospod', Boh tvij, daje tobi » .

6-ta zapovid'

« Ne vbyj . Ne čyny vbyvstva ». (žaxlyvoho zločynu, vbyvstva abo vbyvstva v im'ja xybnoji religiji)

7- ma zapovid'

« Ne čyny pereljubu » .

8- ma zapovid'

« Ne krady » .

9-ta zapovid'

« Ne svidčy nepravdyvo na svoho blyžn'oho » .

10-ta zapovid'

« Ne žadaj domu blyžn'oho svoho; ne žadaj žinky blyžn'oho svoho, ani raba joho, ani služnyci joho, ani vola joho, ani osla joho, ani vs'oho, ščo naležyt' blyžn'omu tvojemu » .

Ja zaveršuju cju čudovu ta žyttjevo važlyvu dužku.

Virš 7: « Perša žyva istota bula podobna do leva, a druga žyva istota bula podobna do teljaty, a tretja žyva istota mala oblyččja, jak ljudyna, a četverta žyva istota bula podobna do orla, ščo letiv » .

Skažimo odrazu, ce lyše symvoly. Te same poslannja predstavleno v Jezek. 1:6 z variacijamy v opysi. Tam my znaxodymo čotyr'ox odnakovyx tvaryn, kožna z čotyrma riznymi oblyččjamy. Tut my vse šče majemo čotyr'ox tvaryn, ale kožna maje lyše odne oblyččja, vidminne u čotyr'ox tvaryn. Tomu ci monstry ne je real'nymy, ale jixnje symvolične poslannja je pidnesenym. Kožna z nyx predstavljaje standart vičnoho vselens'koho žyttja, jakyj stosujet'sja, jak my bačyly, samoho Boha ta joho bahatovymirnyx vselens'kyx stvorin'. Toj, xto vtilyv u svojij božestvennij doskonalosti ci čotiry kryteriji vselens'koho žyttja, je Isus Xrystos, u jakomu znaxodjat'sja cars'ka syla ta syla leva zhidno z Sud. 14:18; dux žertvy ta služinnja tel'cja ; obraz Boha ljudyny; ta panuvannja najvyščoho nebesnoho pidnesennja letjučoho orla . Ci čotiry kryteriji znaxodjat'sja v us'omu vičnomu vselens'komu nebesnomu žytti. Vony stanovljat' standart, jakyj pojasnuje uspix božestvennoho proektu, jakomu protystojat' buntivni duxy. I Isus predstavyv doskonalij vzirec' svojim apostolam ta učnjam pid čas svoho korotkoho zemnoho služinnja; navit' obmyvajučy nohy svojim učnjam, perš niž viddaty svoje tilo na tortury rozp'jattja, ščob zamist' nyx, jak « telja », spokutuvaty hrixy vsix svojix obranciv. Takož nexaj kožen pereviryt' sebe, ščob znaty, čy vidpovidaje zrečennja c'oho standartu vičnoho žyttja joho pryrodi, joho prahnennjam ta bažannjam. Takyj standart propozycji spasinnja, jakyj slid pryjnaty abo vidkynuty.

Virš 8: « Čotiry žyvi istoty maly po šist' kryl, i buly povni očej navkolo ta vseredyni. Vony ne maly spokoju ni vden', ni vnoči, kažučy: Svjat, svjat, svjat Hospod' Boh Vsemohutnij, ščo buv, je i hrjade! »

Na tli nebesnoho sudu cja scena iljustruje pryncypy, jaki postijno zastosovujut'sja na nebi ta na zemli istotamy, ščo zalyšajut'sja virnymy Bohovi.

Nebesni tila istot z inšyx svitiv ne potrebujut' kryl dlja ruxu, oskil'ky vony ne pidporjadkovujut'sja zakonam zemnoho vymiru. Ale Dux pryjmaje zemni symvoly, jaki ljudyna može zrozumity. Prypysujučy jim « šist' kryl », vin vidkryvaje nam symvolične značennja čysla 6, jake staje čyslom nebesnoho xarakteru ta čysla anheliv. Vono stosujet'sja s svitiv, jaki zalyšylysja bez hrixa, ta anheliv, peršym z jakyx buv stvorenyj Satana, buntivnyj anhel. Oskil'ky Boh prypysav sobi čyslo «sim» jak svoju osobystu cars'ku «pečatku», čyslo 6 možna vvažaty «pečatkoju» abo, u vypadku dyjavola, «znakom»

joho osobystosti, ale vin rozdiljaje ce čyso 6 zi svitamy, jaki zalyšylysja čystymy, ta vsima anhelamy, stvorenymy Bohom, dobrymy ta zlymy. Nyžče anhela jde ljudyna, čyso jakoji bude «5», jaka vypravdana svojimy 5 počuttjamy, 5 pal'cjamy ruky ta 5 pal'cjamy nohy. Nyžče znaxodyt'sja čyso 4 universal'noho karakteru, poznačene čotyrma storonamy svitu: Pivniččju, Pivdnem, Sxodom i Zaxodom. Nyžče znaxodyt'sja čyso 3 doskonalosti, potim 2 nedoskonalosti ta 1 jednosti, abo doskonaloho sojuzu. Oči čotyr'ox žyvyx istot « navkolo i vsередyni », a takož « speredu i zzadu ». Niščo ne može vyslyznuty vid pohljadu c'oho nebesnoho bahatovymirnoho universal'noho žyttja, jake božestvennyj Dux doslidžuje v joho povnoti, bo joho poxodžennja vsередyni n'oho. Ce včennja korysne, tomu ščo na sučasnij zemli, čerez hrix i zlobu hrišnykiv, trymajučy jix « vsередyni » sebe, ljudyna može pryxovaty vid inšyx ljudej svoji tajemni dumky ta svoji zli plany, sprjamovani proty blyžn'oho. U nebesnomu žytti taki reči nemožlyvi. Nebesne žyttja prozore, jak kryštal', oskil'ky zlo bulo vyhnano z n'oho razom z dyjavalom i joho zlymy anhelamy, skynutymy na zemlju, zhidno z Ob'javlennjam 12:9, pislja peremohy Isusa nad hrixom i smertju. Prohološennja Božoji svjatosti zdijšnjujet'sja v jiji doskonalosti (tryči: svjatyj) meškancjamy cyx čystyx svitiv. Ale ce prohološennja ne dosjahajet'sja slovamy; same doskonalist' jixn'oji indyvidual'noji ta kolektyvnoji svjatosti prohološuje u postijnyx dijannjax doskonalist' svjatosti Boha, jakyj jix stvoryv. Boh vidkryvaje svoju pryrodu ta svoje im'ja u formi, cytovanih v Ob'javlenni 1:8: « Ja — Al'fa i Omeha, — hovoryt' Hospod' Boh, ščo je, ščo buv i ščo maje pryjty, Vsemohutnij ». Vyraz « ščo je, ščo buv i ščo maje pryjty » doskonalo vyznačaje vičnu pryrodu Boha-tvorcja. Vidmovljajučys' nazyvaty Joho imenem, jake Vin dav sobi, «Jahve», ljudy nazyvajut' Joho «Vičnym». Ce pravda, ščo Bohu ne potribne bulo im'ja, oskil'ky, budučy unikal'nym i bez božestvennoho konkurenta, Jomu ne potribne im'ja, ščob vidriznjaty Joho vid inšyx bohiv, jakyx ne isnuje. Prote Boh pohodyvsja vidpovisty na proxannja Mojseja, jakoho Vin ljubyv i jakyj ljubyv Joho. Tož Vin dav sobi im'ja «Jahve», ščo perekladajet'sja dijeslovom «buty», vidminenym u tretij osobi odnyh jevrejs'koho imperfektu. Cej «nedokonanyj» čas poznačaje dokonanyj, ščo pošyrjujet'sja v časi, otže, čas šyršyj za naše majbutnje, forma «xto je, xto buv i xto bude» ideal'no perekladaje značennja c'oho jevrejs'koho nedokonanoho času. Formula « toj, xto je, xto buv i xto pryjde » – ce, otže, Božyj sposib perekladu Joho jevrejs'koho imeni «Jaxve», koly Jomu dovodyt'sja adaptuvaty joho do zaxidnyx mov abo bud'-jakyx inšyx, krim ivrytu. Častyna «i toj, xto pryjde» poznačaje ostannju adventysts'ku fazu xrystyjans'koji viry, vstanovlenu v Božomu plani ukazom Dan. 8:14 z 1843 roku. Tomu same v ploti obranyx adventystiv zdijšnjujet'sja prohološennja potrijnoji svjatosti Boha. Božestvennist' Isusa Xrysta často oskaržovalasja, ale vona nezaperečna. Biblija hovoryt' z c'oho pryvodu v Jevr. 1:8: « A do Syna skazav: Prestol Tvij, Bože, naviky vikiv; berlo pravdy – berlo Carstva Tvoho ». A Pylypu, jakyj prosyt' Isusa pokazaty jomu Otcja, Isus vidpovidaje: « Stil'ky času Ja z vamy, i ty ne znaješ Mene, Pylype? Xto bačyv Mene, toj bačyv Otcja . Jak že ty kažeš: Pokažy nam Otcja?» (Ivana 14:9)».

Virši 9-10-11: « Koly ž žyvi istoty viddadut' slavu, čest' ta podjaku Tomu, Xto sydyt' na prestoli, Xto žyve na vični viky, todi dvadcat' čotyry starci padajut' pered Tym, Xto sydyt' na prestoli, i poklonjajut'sja, i poklonjajut'sja Tomu, Xto žyve na vični viky, i skladajut' vinci svoji pered prestolom, kažučy: Dostojnyj Ty, Hospody naš i Bože naš, pryjnjaty slavu, čest' i sylu, bo Ty stvoryv use, i z Tvojeji voli vse isnuje ta bulo stvorene ».

Rozdil 4 zakinčujet'sja scenoju proslavlennja Boha-Tvorcja. Cja scena pokazuje, ščo božestvenna vymoha « bijtesja Boha ta viddajte Jomu slavu ...», vyslovljena v peršomu anhel's'komu poslanni z Ob'javlennja 14:7, bula počuta ta dobre zrozumila ostannimy obranymy z 1843 roku; ale ponad use, obranymy, jaki zalyšylysja žyvymy pid čas slavnoho povernennja Isusa Xrysta; bo til'ky dlja nyx

Apokalipsys Odkrovennja buv pidhotovlenyj ta povnistju osvitlenyj u čas, obranyj Bohom, tobto z vesny 2018 roku. Takym čynom, vykupleni vyslovljujút' u pokloninni ta xvali vsju svoju vdjačnist' Isusu Xrystu, tij formi, v jakij Vsemohutnij vidvidav jix, ščob spasty vid hrixa ta smerti, svojeji nahorody. Nevirujuče ljudstvo viryt' lyše tomu, ščo bačyt', jak apostol Toma, i oskil'ky Boh nevydymyj, vono pryrečene ihnoruvaty svoju krajnju slabkist', jaka robyt' joho lyše ihraškoju, jakoju vin manipuljuje zhidno zi svojeju božestvennoju voleju. Vono maje prynajmni vypraddannja, jake joho ne vypraddaje, – neznannja Boha, vypraddannja, jakoho nemaje u Satany, adže piznavšy Boha, vin vyrišyv vstupyty v bij proty N'oho; ce navrjad čy možna poviryty, ale ce pravda, i ce takož stosujet'sja zlyx anheliv, jaki pišly za nym. Paradoksal'no, ale čyslenni rizni i navit' protyležni plody vil'noho vyboru svidčat' pro spravžnju ta povnu svobodu, jaku Boh dav svojim nebesnym i zemnym stvorinnjam.

Ob'javlennja 5: Syn Ljuds'kyj

Koly vin predstavyv Isusa natovpu, Pylat skazav: « Os' Čolovik ». Samomu Bohu potribno bulo pryjty i pryjnjaty vyhljad tyla, ščob « Čolovik » zhidno z Joho sercem i bažannjamy mih z'javytysja. Smert' vrazyla peršu paru ljudej čerez hrix neposluxu Bohovi. Jak znak jixn'oho novoho hanebnoho stanu, Boh dav jim vidkryty svoju fizyčnu nahotu, jaka bula lyše zovnišnim znakom jixn'oji vnutrišn'oji duxovnoji nahoty. Z c'oho počatku perše ohološennja pro jixnje vykplennja bulo зроблено, davšy jim odjah zi škir tvaryn. Tak bula vbyta perša tvaryna v istoriji ljudstva; možna podumaty, ščo ce buv molodyj baran abo jahnja čerez symvolizm. 4000 rokiv potomu Ahnec' Božyj, jakyj bere na sebe hrixy svitu, pryjšov, ščob zaproponuvaty svoje jurydyčno doskonale žyttja, ščob vykupyty obranyx sered ljudstva. Ce spasinnja, zaproponovane Bohom u čistij blahodati, tomu povnistju gruntujet'sja na smerti Isusa, jaka dozvoljae Joho obranym skorystatsja Joho doskonaloju spravedyvistju; i vodnočas Joho smert' spokutuje jixni hrixy, dobrovil'nym nosijem jakyx Vin Sam stav. Vidtodi Isus Xrystos stav jedynym im'jam, jake može spasty hrišnyka na vsij našij zemli, i joho spasinnja zastosovujet'sja z časiv Adama ta Jevy.

Z usix cyx pryčyn cej 5-j rozdil, jakyj pomiščenyj pid nomerom « Ljudyna », prysvjačenyj Jomu. Isus ne lyše spasaje svojix obranciv svojeju spokutnoju smertju, ale j spasaje jix, zaxyščajučy protjahom jixn'oji zemnoji podoroži. I same dlja c'oho Vin poperedžaje jix pro duxovni nebezpeky, jaki dyjavol postavyv na jixn'omu šljaxu. Joho texnika ne zminylasja: jak i za časiv apostoliv, Isus hovoryt' z nymy pryčamy, ščob svit čuv, ale ne rozumiv; ščo ne stosujet'sja Joho obranciv, jaki, jak i apostoly, otrymujut' Joho pojasnennja bezposeredn'ó vid N'oho. Joho odkrovennja «Odkrovennja» zalyšajet'sja

pid cijeu neperekladenou hrec'koju nazvoju, cijeu hihants'koju prytčeu, jaku svit ne povynen rozumity. Ale dlja Joho obranciv ce prorocstvo spravdi je Joho « Odkrovennjam ».

Virš 1: « I ja pobačyv u pravyci Toho, Xto sydiv na prestoli, knyhu, napysanu vsередyni ta zovni, zapečatanu simoma pečatkamy ».

Na prestoli stojit' Boh, i v pravij ruci, a otže, pid Joho blahoslovennjam, Vin trymaje knyhu, napysanu « vsередyni i zovni » . Te, ščo napysano « vsередyni », — ce rozšyrovane poslannja, pryznačene dlja Joho obranyx, jake zalyšajet'sja zakryтым i nezrozumilym dlja ljudej svitu, jaki je vorohamy Boha. Te, ščo napysano « vsередyni », — ce zašyrovanyj tekst, vydymyj, ale nezrozumilyj dlja ljuds'koi jurby. Knyha Ob'javlennja zapečatana « simoma pečatkamy ». U c'omu roz'jasnenni Boh kaže nam, ščo lyše vidkryttja « s'omoji pečatky » dozvolyt' jiji povnistju vidkryty. Bo doky zalyšajet'sja pečatka, ščob zapečataty jiji, knyhu ne možna vidkryty. Takym čynom, povne vidkryttja knyhy zalezatyme vid času, vstanovenoho Bohom dlja temy « s'omoji pečatky ». Ce bude zhadano jak « pečat' žyvoho Boha » v Ob'javlenni 7, de, poznačajučy reštu s'omoho dnja, Joho svjatu subotu, Joho vidnovlennja bude pov'jazane z datuju 1843 roku, jaka, takym čynom, takož bude časom vidkryttja « s'omoji pečatky », ščo vnosyt' u pedahohiku knyhy temu « semy surem », taku važlyvu dlja nas, Joho vybranyx.

Virš 2: « I ja pobačyv syl'noho anhela, jakyj prohologuvav hučnym holosom: Xto hidnyj vidkryty knyhu ta znjaty pečatky z neji? »

Cja scena je vstavkoju v montaži prorocstva. Ne na nebesax, jak u konteksti poperedn'oho 4-ho rozdilu, dovedet'sja vidkryvaty knyhu Ob'javlennja. Obrani potrebujut' jiji do povernennja Isusa Xrysta, poky vony piddajut'sja pastkam dyjavola. Vlada v Božomu tabori, a mohutnij anhel — ce anhel JaXVE, tobto Boh u svojij anhel's'kij podobi Myxajila. Zapečatana knyha nadzvčajno važlyva ta svjata, oskil'ky dlja jiji rozkryttja potribna duže vysoka hidnist'.

Virš 3: « I nixto ne mih rozhornuty knyhy, ani zazyrnuty v neji, ni na nebi, ni na zemli, ni pid zemleju »

Napysana samym Bohom, knyha ne može buty vidkryta žodnym z Joho nebesnyx čy zemnyx stvorin'.

Virš 4: « I ja bahato plakav, bo ne znajšovsja nixto hidnyj rozhornuty j pročytaty knyhu, ani podyvytysja v neji » .

Ivan, jak i my, je zemnym stvorinnjam, i johu sl'ozy vyražajut' rozpač ljudstva, ščo zitknulosja z pastkamy, rozstavlenymy dyjavolom. Vin niby kaže nam: «Bez odkrovennja xto može spastysja?» Takym čynom vin rozkryvaje vysokyj trahičnyj stupin' neznannja johu zmistu ta johu fatal'nyj naslidok: podvijnu smert'.

Virš 5: « I odyz iz starijšyn skazav meni: Ne plač! Os' Lev z plemeni Judynoho, korin' Davydiv, peremih, ščob vidkryty knyhu ta znjaty sim pečatok jiji » .

« Starijšyny », vykupleni Isusom z zemli, majut' harne stanovyšče, ščob pidnesty im'ja Isusa Xrysta nad usima žyvymy istotamy. Vony vyznajut' u n'omu panuvannja, jake vin sam prohologuv otrymanym vid Otcja ta nebesnyx istot u Jevanheliji vid Matvija. 28:18: « Isus pidijšov i promovyv do nyx, kažučy: Dana Meni vsja vlada na nebi j na zemli ». Same čerez svoje vtillennja v Isusi Boh nadyxnuv Jakova, jakyj, prorokujučy pro svojix syniv, skazav pro Judu: « Juda — molodyj lev. Ty

povernusja z zaboju, synu mij! Vin sxyljaje kolina svoji, ležyt', jak lev, jak levycja: xto johu pidnime? Ne vidijde berlo vid Judy, ani palycja pravytelja vid nih johu, až poky ne pryjde Šilo, i narody ne poslaxajut'sja Joho. Vin pryv'jaže svoju oslycju do vynohradnyka, a molode oslycju svojeji do najkraščoji lozy; Vin pere svij odjah u vyni, a svij odjah u krovi vynohradu. Joho oči červoni vid vyna, a zuby johu bili vid moloka (But. 49:8-12). Krov vynohradu bude temoju « zboru vynohradu », prohološeno v Ob'javlenni 14:17-20, pro ščo takož prorokovano v Isaji 63. Ščodo «... « Korin' Davydiv », – čytajemo my v Is. 11:1-5: « I vyjde Pahin iz pnja Jesseja, i Hilka prynese plid z johu korinnja. Na N'omu spočyne Dux Hospodnij, dux premudrosti j rozumu, dux porady j mohutnosti, dux znannja j straxu Hospodn'oho. Vin dyxatyme straxom Hospodnim, ne za oblyččjam sudytyme, ani za čutkamy vidpovidatyme, ale pravedno sudytyme bidnyx, i bude vyrišuvaty za spravedlyvistju dlja pokirnyx zemli. Vin udaryt' zemlju slovom Svojim, nemov palyceju, i podyxom ust Svojix ub'je nečestyvyx». « Pravednist' bude pojasom stehon Joho, a virnist' — pojasom stehon Joho ». Peremoha Isusa nad hrixom i smertju, Joho nahoroda, daje Jomu zakonne ta lehitymne pravo vidkryty knyhu Ob'javlennja, ščob Joho obranci buly poperedženi ta zaxyščeni vid smertel'nyx relihijnyx pastok, jaki Vin rozstavyyv čerez dyjavola, ščob spokusyty nevirujučyx. Tomu knyha bude povnistju vidkryta v toj čas, koly nabude čynnosti ukaz z Danyjila 8:14, tobtó v peršyj den' vesny 1843 roku; navit' jakščó jiji nedoskonale rozuminnja vymahatyme pereocinky z časom, do 2018 roku.

Virš 6: « I ja pobačyv Ahnecja, ščo stojav, niby zakolenyj, posered prestolu j čotyr'ox žyvyx istot i posered starciv. Vin mav sim rohiv i sim očeť, ščo to sim duxiv Božyx, poslanyx na vsju zemlju » .

Slid zaznačyty prysutnist' Ahncja « posered prestolu » , bo Vin je Bohom u Svojemu bahatohrannomu osvjačenni, budučy odnočasno jedynym Bohom-Tvorcem, Arxanhelom Myxajilom, Isusom Xrystom, Ahncem Božym, i Svjatym Duxom abo « simoma duxamy Božymy, poslanymy na vsju zemlju ». Joho « sim rohiv » symvolizujut' osvjačennja Joho syly, a Joho « sim očeť » – osvjačennja Joho pohljadu, jakyj hlyboko doslidžuje dumky ta diji Joho stvorin'.

Virš 7: « I pidijšov Vin, i vzjav suvij iz pravoji ruky Toho, Xto sydiv na prestoli » .

Cja scena iljustruje slova z Ob'javlennja 1:1: « Ob'javlennja Isusa Xrysta, jake dav Jomu Boh, ščob pokazaty Svojim rabam, ščo maje nezabarom statysja . I Vin ob'javyyv, poslavšy Svoho anhela do Svoho raba Ivana ». Ce poslannja maje na meti skazaty nam, ščo zmist Ob'javlennja bude neobmeženym, oskil'ky johu daje Sam Boh, Otec'; i ce zavdjaky tomu, ščo Vin poklav na n'oho vse Svoje blahoslovennja, vказane Svojeju « pravyceju ».

Virš 8: « I koly Vin uzjav suvij, čotyrj tvaryny ta dvadcat' čotyrj starci vpaly pered Ahncem, majučy kožen husla ta zoloti čaši, povni paxoščiv, jaki je molytvamy svjatyx » .

Zhadajmo z c'oho virša ceť symvoličnyj ključ: « zoloti čaši, napovneni ladanom, jaki je molytvamy svjatyx ». Usi nebesni ta zemni stvorinnja, obrani svojeju virnistju, padajut' nyc' pered «Ahnцем » Isusom Xrystom, ščob poklonytysja jomu. « Hary » symvolizujut' vselens'ku harmoniju xvaly ta kolektyvneho pokloninnja.

Virš 9: « I vony spivaly novu pisnju, kažučy: Dostojnyj Ty vzjaty knyhu ta vidkryty pečatky jiji, bo Ty buv zakolotyj, i krov'ju Svojeju Ty vykupyv nas Bohovi z kožnoho plemeni, i jazyka, i narodu, i ljudu » .

Cja « nova pisnja » ospivuje vyzvolennja vid hrixa ta tymčasove znyknennja pidburjuvačiv povstannja. Bo vony znyknut' nazavždy lyše pislja ostann'oho sudu. Vykupleni Isusom Xrystom poxodjat' z usix

poxodžen', usix kol'oriv škiry ta ljuds'kyx ras, « z kožneho plemeni, movy, narodu ta ljudu »; ščo dovodyt', ščo projekt spasinnja proponujet'sja vyključno v im'ja Isusa Xrysta , vidpovidno do toho, ščo skazano v Dijannjax 4:11-12: « Isus — kamin', jakyj vy, budivnyči, vidkynuly, ščo stav holovoju narižneho kamenja. I nemaje ni v komu inšomu spasinnja, bo pid nebom nemaje inšoho Jmennja, danoho ljudjam, ščo nym by my spaslysja » . Tomu vsi inši religiji je nezakonnymy ta dyjaval's'kymy iljuzornymy obmanamy. Na vidminu vid fal'syvyx religij, spravžnja xrystyjans'ka vira orhanizovana Bohom lohično zv'jaznym čynom. Napysano, ščo Boh ne dyvyt'sja na oblyččja; Joho vymohy odnakovi dlja vsix Joho stvorin', i spasinnja, jake Vin proponuvav, malo cinu, jaku Vin sam pryjšov zaplatyty. Postraždavšy zarady c'oho vykuplennja, vin spase lyše tyx ljudej, jakyx vvažatyme hidnymy skorystatysja johu mučenyč'koju smertju.

Virš 10: « Ty zrobyv jix carstvom i svjaščenykamy dlja našoho Boha, i vony carjuvatymut' na zemli ».

Carstvo nebesne, pro jake propoviduvav Isus, nabulo formy. Otrymannja « prava na Suddja », obrani porivnjujut'sja z carjamy zhidno z Ob'javlennjam 20:4. U svojij dijəl'nosti staroho zavitu « svjaščenyky » prynosyly symvolični tvarynni žertvy za hrix. Protjahom « tysjači rokiv » nebesnoho sudu obrani takož čerez svij sud pidhotujut' ostanni žertvy velykoji vselens'koji žertvy, jaka znyščyt' odnočasno vsi hrišni nebesni ta zemni stvorinnja. Vohon' «ozera vohnjanoho druhoji smerti » znyščyt' jix u den' ostann'oho sudu. Til'ky pislja c'oho znyščennja, vidrodžena Bohom, onovlena zemlja otrymaje vykuplenyx obranym. Til'ky todi z Isusom Xrystom, Carem cariv i Hospodom gospodariv z Ob'javlennja 19:16, « vony carjuvatymut' na zemli ».

Virš 11: « I ja podyvyvsja, i počuv holos bahat'ox anheliv navkolo prestolu, i žyvyx istot, i starciv, a čyso jixnje bulo desjat' tysjač raziv desjat' tysjač i tysjači tysjač ».

Cej virš predstavljaje nam try hrupy hljadačiv, jaki je svidkamy zemnyx duxovnyx bytv. C'oho razu Dux čitko zhaduje anheliv jak osoblyvu hrupu, čysel'nist' jakoji duže velyka: « miriady miriad i tysjači tysjač ». Anhely Hospoda zaraz je bicjamy blyz'koho boju, postavlennymy na službu Joho vykuplenym, Joho zemnym obrancjam, jakyx vony oxoronjajut', zaxyščajut' i navčajut' v Joho im'ja. Na peredovij ci perši svidky Boha zapysujut' indyvidual'nu ta kolektyvnu istoriju žyttja na zemli.

Virš 12: « Kažučy hučnym holosom: “Dostojnyj Ahneč', ščo buv zakolenyj, pryjnjaty sylu, i bahatstvo, i mudrist', i mic', i čest', i slavu, i blahoslovennja ” » .

Anhely dopomahaly na zemli u služinni svoho lidera Myxajila, jakyj pozbavyv sebe vsix svojix božestvennyx syl, ščob staty doskonaloju Ljudynuju, jaka prynesla sebe v kinci svoho služinnja jak dobrovil'nu žertvu, ščob spokutuvaty hrixy, skojeni johu obrancjamy. Pislja zakinčennja johu propozycji blahodati obranci voskresly, i, uvijšovšy v obicjanu vičnist', anhely povernuly božestvennomu Xrystu Bohu vsi jakosti, jaki vin mav u Myxajili: « sylu, bahatstvo, mudrist', mic', čest', slavu ta xvalu » .

Virš 13: « I kožne stvorinnja, ščo na nebi, i na zemli, i pid zemleju, i na mori, i vse, ščo v nyx, čuv ja, ščo hovorylo: Blahoslovennja, i čest', i slava, i vlada Tomu, Xto sydyt' na prestoli, i Ahncevi, naviky vični! »

Boži stvorinnja odnostajni. Usim jim spodobavsja projav Joho ljubovi, ščo projavyvsja čerez dar Sebe v Isusi Xrysti. Božyj plan maje slavnyj uspix. Joho vybir ljubljačyx istot vykonano. Virš nabuvaje formy peršoho anhel's'koho poslannja v Ob'javlenni 14:7: « I vin promovyv hučnym holosom: Pobijtesja

Boha ta viddajte Jomu slavu, bo nastala hodyna sudu Joho; i poklonit'sja Tomu, Xto stvoryv nebo ta zemlju, more ta džerela vod ». Ostannij vybir, зробlenyj z 1843 roku, gruntuvavsja na rozuminni c'oho virša. I obrani počuly ta vidhuknulysja, vidnovyvyšy v xrystyjans'kij viri praktyku s'omoho dnja vidpočynku, jaku praktykuvaly apostoly ta učni Isusa do jiji skasuvannja z 7 bereznja 321 roku. Boh-Tvorec' buv šanovanyj povahoj do četvertoji zapovidi, jaka doroha Joho sercju. Rezul'tatom je scena nebesnoji slavy, de vsi Joho stvorinnja, dotrymujučys' bukvy poslannja peršoho anhela z Ob'javlennja 14:7, kažuť: « Tomu, Xto sydyť na prestoli, i Ahncevi xvala, česť, slava ta vlada na vični viky! » Zvernit' uvahu, ščo slova povtorjujuť u zvorotnomu porjadku slova, cytovani anhelamy u virši 13 vyšče. Z momentu svoho voskresinnja Isus povernuv sobi nebesne žyttja: « svoju sylu, svoje bahatstvo ta svoju božestvennu mudrist' ». Na zemli Joho ostanni vorohy vidmovyly Jomu v « xvali, česti, slavi ta syli », jaki naležaly Jomu jak Bohu-tvorcju. Zaklykajučy do « Joho syly », Vin narešti peremih jix usix i rozčavyv jix pid Svojimy nohamy. Takož, spovneni ljubovi ta vdjačnosti, razom Joho svjati ta čysti stvorinnja zakonno povertajuť Jomu Joho piddanyx slavy.

Virš 14: « I čotyry žyvi istoty skazaly: Amin'! I starijšyny pidijšly, i vklonylysja ».

Meškanci čystyx svitiv sxvaljujuť ce vidnovlennja, kažučy: «Voistynu! Ce pravda!» I zemni obranci, vykupleni pidnesenoju ljubov'ju, padajuť nyc' pered svojim Vsemohutnim Bohom-Tvorcem, ščob vtilytysja v Isusi Xrysti.

Odkrovennja 6: Dijovi osoby, Božestvenni pokarannja

ta oznaky časiv xrystyjans'koji ery

Ja zhaduju urok, danyj v Ob'javlenni 5: knyhu možna vidkryty lyše todi, koly bude znjato « s'omu pečatku ». Ščob zdijsnyty ce vidkryttja, obranec' Xrysta povynen absoljutno sxvalyty praktyku s'omoho dnja, suboty; i cej duxovnyj vybir daje jomu pravo otrymaty vid Boha, jakyj sxvaljuje ce, joho mudrist' ta joho duxovne ta proroče rozsudlyvist'. Takym čynom, bez utočnennja v samomu teksti, obranec' ototožnyt' « pečatku Boha », zhadanu v Ob'javlenni 7:2, iz « s'omoju pečatkoju », jaka vse šče zakryvaje knyhu Ob'javlennja, i vin pov'jaže z cymy dvoma « pečatkamy » s'omyj den', osvjačenyj Bohom dlja vidpočynku. Vira pryxodyt', ščob rozriznyty svitlo ta temrjavu. Takym čynom, dlja kožnoho, xto ne sxvaljuje osvjačenu subotu, prorocstvo zalyšatymet'sja zakrytoju, hermetyčnoju knyhoju. Vin može dobre rozpiznavaty pevni očevydni temy, ale žyttjevo važlyvi ta hostri odkrovennja, jaki vyznačajut' riznycju miž žyttjam i smertju, vin jix ne zrozumije. Važlyvist' « s'omoji pečatky » z'javyt'sja v Ob'javlenni 8:1-2, de Dux vidvodyt' jix rol' rozkryttja temy « semy surem ». Teper same u poslannjax cyx « semy surem » stane zrozumilym Božyj plan. Bo tema surem z Ob'javlennja 8 ta 9 pryxodyt' paralel'no, ščob zaveršyty istyny, prorokovani v temax « lystiv » Ob'javlennja 2 ta 3; ta « pečatej » Ob'javlennja 6 ta 7. Božestvenna stratehija identyčna tij, jaku vin vykorystovuvav dlja pobudovy svoho proročoho odkrovennja, danoho Danyjilu. Budučy kvalifikovanym dlja cijej funkciji zavdjaky mojemu pryjnattju praktyky osvjačenoji suboty ta svojemu suverennomu vyboru, Dux vidkryv meni knyhu svojix Odkroven', rozpečatavšy « s'omu pečatku ». Davajte teper z'jasujemo, ščo take jiji « pečatky ».

Virš 1: « Ja bačyv, jak Ahnec' vidkryv peršu z semy pečatok, i čuv odnu z čotyr'ox žyvyx istot, jaka hovoryla, niby hromovym holosom: « Pryjdy! »

Cja perša « žyva istota » poznačaje cars'ku hidnist' i sylu « leva » z Ob'javlennja 4:7, zhidno z Suddjamy 14:18. Cej holos hromu je božestvennym i vyxodyt' vid prestolu Božoho v Ob'javlenni 4:5. Otže, ce Vsemohutnij Boh, jakyj hovoryt'. Vidkryttja kožnoji « pečatky » – ce zaprošennja, Jake Boh zvertaje do mene, ščob ja pobačyv i zrozumiv poslannja vydinnja. Isus uže skazav Pylypu: « Pidijdy i podyvysja », ščob zaoxotyty joho jty za Nym.

Virš 2: « Ja podyvysja, i os', bilyj kin'. A toj, xto sydiv na n'omu, mav luka, i dano jomu vincja; i vin vyjšov peremožcem, i ščob peremahaty ».

Bilyj kolir vkažuje na joho doskonalu čistotu; kin' je obrazom obranoho narodu, jakyj vin vede ta navčaje, zhidno z Jak. 3:3: « Jakščo my vkladajemo vudyla v pašči konej, ščob vony sluxalysja nas, to my takož pravymo nad usim jixnim tilom »; joho « luk » symbolizuje strily joho božestvennoho slova; joho « vinec' » — ce « vinec' žyttja », otrymanyj joho mučenyč'koju smertju, dobrovil'no pryjnatoju nym; joho peremoha bula vyrišena z momentu joho stvorennja peršoho oblyččjam do oblyččja; bezsumnivno, cej opys naležyt' Vsemohutn'omu Bohu Isusu Xrystu. Joho ostatočna peremoha nemynuča, tomu ščo vin uže na Holhofi peremih dyjavola, hrix i smert'. Zaxarija 10:3-4 pidtverdžuje ci

obrazy, kažučy: « Mij hniv zapalyvsja na pastyriv, i Ja pokaraju kozliv, bo Hospod' Savaot vidvidaje Svoju otaru, dim Judy, i zrobyt' jix, jak Svoho slavnoho konja v bytvi; z N'oho vyjde kut, z N'oho cvjax, z N'oho bojovnyj luk ; z N'oho vyjduť usi pravyteli razom ». Peremoha božestvennoho Xrysta bula prohološena « osvjačennjam s'omoho dnja » našyx tyžniv, vid stvorennja svitu; subota, ščo prorokuje reštu « s'omoho » tysjačolittja, nazvanoho « tysjačeju rokiv » v Ob'javlenni 20:4-6-7, v jake, svojeju peremohoju, Isus pryvede svojix obranciv navično. Vstanovlennja suboty vid zasnuvannja zemnoho svitu pidtverdžuje cej vyraz: « vyjšov peremožcem ». Subota je proročym znakom, ščo spoviščaje pro cju božestvennu ta ljuds'ku peremohu nad hrixom i dyjavalom, i jak taka, same na nij Boh bazuje vsju svoju prohramu « osvjačennja », tobto toho, ščo naležyt' Jomu i ščo Vin vyxopljuje u dyjavola.

Virš 3: « Koly Vin vidkryv druhu pečatku, ja počuv druhu žyvu istotu, ščo skazala: «Pryjdy! »»

« Druha žyva istota » stosujet'sja «telja » z žertvoprynošen' z Ob'javlennja 4:7. Dux žertvy nadyxav Isusa Xrysta ta joho spravžnix učniv, jakym vin proholosyv: « Jakščo xtos' xoče jty za Mnoju, nexaj zrečet'sja sebe, viz'me svoho xresta ta j jde za Mnoju ».

Virš 4: « I vyjšov inšyj kin' rudyj, i tomu, xto sydiv na n'omu, dano bulo vzjaty myr iz zemli, i ščob ljudy vbyvaly odyn odnoho; i dano jomu velykyj meč ».

« Červonyj », abo « vohnjano-červonyj », poznačaje hrix, jakyj zaохоčuje holovnyj Rujnivnyk, Satana, v obrazi «Avvadona Apolliona » z Ob'javlennja 9:11; « vohon' » je zasobom i symvolom rujnuvannja. Vin takož očoljuje svij tabir zla, ščo skladajet'sja zi zlyx hrišnix anheliv ta spokušenyx i manipul'ovanyx zemnyx syl. Vin lyše istota, jaka « otrymuje » vid Boha « sylu zabraty myr iz zemli, ščob vony vbyvaly odne odnoho ». Cja dija bude zaraxovana Rymu, « velykij bludnyci Vavylonu » v Ob'javlenni 18:24: « i tomu, ščo v n'omu znajdeno krov prorokiv i svjatyx, i vsix, xto buv ubytyj na zemli ». Takym čynom, identyfikovanyj « Rujnivnyk » virnyx xrystyjan, a takož joho žertvy. « Meč », jakyj vin otrymuje, poznačaje perše z čotyr'ox žaxlyvyx božestvennyx pokaran', zhadanyx v Jezeq. 14:21-22: « Tak hovoryť Hospod' Boh: Xoča Ja pošlju na Jerusaly m čotyry Moji strašni kary : meč, holod, zviriv dykyx ta morovycju, ščob vynyščyty z n'oho ljudynu j xudobu, ta vse ž zalyšyt'sja toj, xto vrjatujet'sja, xto vyjde z n'oho, syny ta dočky ...».

Virš 5: « Koly ž Vin vidkryv tretju pečatku, ja počuv tretju žyvu istotu, ščo kazala: «Pidijdy ta podyvysja». I ja podyvysja, i os', kin' čornyj, a veršnyk joho mav u ruci svojij terezy ».

« Tretja žyva istota » – ce « ljudyna », stvorena za obrazom Božym v Ob'javlenni 4:7. Cej personaž vyhadanyj, ale vin stanovyt' druge božestvenne pokarannja za hrix zhidno z Jezeq. 14:20. Dijučy proty jiži ljuds'koji, c'oho razu ce holod . U našu eru vin bude nakladenyj jak bukval'no, tak i duxovno. V obox vypadkax vin nese smertel'ni naslidky, ale v svojemu duxovnomu sensi pozbavlennja božestvennoho svitla joho prjamym naslidkom je smert' « druhoji smerti », pryznačenoji dlja hrišnykiv na Strašnomu sudi. Poslannja c'oho tret'oho veršnyka možna pidsumuvaty nastupnym čynom: oskil'ky ljudyna bil'se ne za obrazom Božym, a za obrazom tvaryn, ja pozbavljaju jiji toho, ščo robyt' jiji žyvoju: jiji plots'koji jiži ta jiji duxovnoji jiži. Terezy je symvolom spravedlyvosti, tut Boha, jakyj sudyt' dila viry xrystyjan.

Virš 6: « I počuv ja holos posered čotyr'ox tvaryn, ščo hovoryv: Mira pšenyci za dynarij, i try miry jačmenju za dynarij; a oliji ta vynu ne škod' ».

Cej holos — holos Xrysta, znevaženoho ta rozčarovanoho nevirnistju lževirujučyx. Za tu samu cinu my bačymo menšu kil'kist' pšenyci , niž jačmenju . Za cijeju ščedroju propozycijeju jačmenju kryjet'sja poslannja duže vysokoho duxovnoho rivnja. Dijsno, u Čyslax 5:15 zakon proponuje žertvu « jačmenju » , ščob vyrišyty problemu revnoščiv , jaku čolovik vidčuvav do svojeji družyny. Tož pročytajte detal'no, povnistju, cju proceduru, opysanu u viršax z 12 po 31, jakščo xočete zrozumity. U jiji svitli ja zrozumiv, ščo sam Boh, Narečenyj u Isusi Xrysti Cerkvy, joho narečena , tut podaje skarhu na « pidozru v revnoščax »; ščo bude pidtverdženo zhadkoju pro « hirki vody », zhadani v « tretij trubi » v Ob'javlenni 8:11. U proceduri Čysel 5 žinka mala pyty kurnu vodu, bez naslidkiv, jakščo vona nevyinna, ale, stajučy hirkoju, jakščo vona vynna, vona bude vražena prokljattjam. Pereljub Narečenoji buv zasudženyj v Ob'javlenni 2:12 (zamaskovanyj nazvoju Perham: porušnyk šljubu) ta Ob'javlenni 2:22, i takym čynom vin bude znovu pidtverdženyj zv'jazkom, vstanovlenym miž 3-ju pečatkoju ta 3 -ju surmoju . Vže v Danyjili toj samyj pidxid «pidtverdvy» Danyjilom 8 ryms'ku identyčnist' « maloho rohu » z Dan. 7, predstavleni jak «hipoteza». Cja paralel' z Danyjilom 2, 7 ta 8 bula novyznoju, jaka dozvolyla meni dovesty ryms'ku identyčnist'; ce vperše z časiv isnuvannja adventyzmu. Tut, v Apokalipsysi, vse predstavleno takym samym čynom. Ja demonstruju paralel'nyj ohljad xrystyjans'koji epoxy tr'ox osnovnyx tem: lystiv, pečatok ta surem. A v Ob'javlenni tema « surem » vykonuje tu samu rol', ščo j Danyjil 8 dlja knyhy Danyjila. Ci dva elementy nadajut' dokazy, bez jakyx prorocstvo proponovalo b lyše « pidozru », jaku ja nazvav «hipotezoju» u doslidženni Danyjila. Otže, ci slova, « pidozra v revnoščax », vyjavleni v Čyslax 5:14, stosujut'sja Boha ta Cerkvy z Ob'javlennja 1 po Ob'javlennja 6; potim, z vidkryttjam knyhy, ščo stalo možlyvym zavdjaky ototožnennju « s'omoji pečatky » z s'omym dnem, subotoju, temoju Ob'javlennja 7, «pidozra Cerkvy v pereljubi » bude «pidtverdžena» v temi « surm » ta rozdilax z 10 po 22, ščo jdut' za neju. Takym čynom, Dux vidvodyt' u rozdili 7 rol' mytnoho postu, de potribno otrymaty dozvil na v'jizd. U vypadku Ob'javlennja cijeju vladoju je sam Isus Xrystos, Vsemohutnij Boh i Svjatyj Dux. Dveri dostupu vidčyneni dlja toho, kaže vin, xto « čuje mij holos » , xto vidčynjaje meni, koly ja stukaju v joho dveri (dveri sercja), i xto večerjaje zi mnoju, a ja z nym », zhidno z Ob'javlennjam 3:20. « Vyno ta olija » je symvolamy krovi, prolytoji Isusom Xrystom, ta Duxa Božoho vidpovidno. Bil'se toho, vony oby dva vykorystovujut'sja dlja zcilennja ran. Zapovid' « ne zavdavaty jim škody » označaje, ščo Boh karaje, ale Vin vse šče robyt' ce z sumiššju svoho myloserdja. Ce ne bude vypadkom dlja « semy ostannix kar » Joho « hnivu » ostannix zemnyx dniv zhidno z Ob'javlennjam 16:1 ta 14:10.

Virš 7: « Koly ž Vin vidkryv četvertu pečatku, ja počuv holos četvertoji žyvoji istoty, ščo kazala: «Pryjdy!» »

« Četverta žyva istota » — ce «orel » najvyščoho nebesnoho pidnesennja. Vin spoviščaje pro pojavu četvertoji Božoji kary: smertnosti.

Virš 8: « I ja podyvyvsja, i os' kin' blidyj, a toj, xto sydiv na n'omu, mav im'ja Smert', a za nym išov Ad. I dana jim vlada nad četvertuju častynuju zemli, ščob ubyvaty mečem, i holodom, i morokoju, i zviramy zemnymy ».

Ohološennja pidtverdženo, ce spravdi « smert' », ale v sensi smertnosti, nakladenoji jak pokarannja za obstavynamy. Smert' torknulasja vs'oho ljudstva z časiv pervorodnoho hrixa, ale tut lyše « čvert' zemli » vražena neju, « mečem, holodom, smertnistju » čerez epidemični xvoroby ta « dykymy zviramy » jak tvarynamy, tak i ljud'my. Cja « čvert' zemli » nacilena na nevirno xrystyjans'ku Jevropu

ta mohutni naciji, jaki vynyknuť z neji pryblyzno v XVI stolitti : dva amerykans'ki kontynenty ta Avstraliju.

Virš 9: « Koly ž Vin vidkryv p'jatu pečatku, ja pobačyv pid žertovnykom duši tyx, xto buv ubytyj za slovo Bože ta za svidčennja, jake vony maly ».

Ce žertvy «zvirjačy» dij, skojenyx v im'ja xybnoji xrystyjans'koji viry. Jij navčaje rymo-katolyc'kyj paps'kyj režym, ščo vže symbolizujet'sja v Ob'javlenni 2:20 žinkoju Jezavellju, jakij Dux prypysuje navčannja svojix sluh abo bukval'no: « svojix rabiv ». Vony pomiščeni « pid vivtar », otže, pid ehidoju xresta Xrystovoho, jakyj daje jim koryst' vid joho « vičnoji spravedyvosti » (dyv. Dan. 9:24). Jak zaznačaje Ob. 13:10, obrani je žertvamy-mučenykamy, a ne katamy čy vbyvcjamy ljudej. Obrani, pro jakyx jdet'sja u c'omu virši, vyznani Isusom, nasliduvaly joho navit' u smerti jak mučenyky: « za slovo Bože ta za svidčennja, jake vony daly »; bo spravžnja vira je dijal'noju, a ne prostuju xybno zaspokijlyvoju etyketkoju. Jixnje « svidčennja » poljahalo same v tomu, ščob viddaty svoje žyttja na slavu Božu.

Virš 10: « I vony holosno zakryčaly, kažučy: Doky, Hospody svjatyj i pravdyvyj, ne budeš sudyty j mstytsja za krov našu tym, xto žyve na zemli? »

Nexaj cej obraz ne obmanjuje vas, bo lyše jixnja krov, prolyta na zemli, klyče do pomsty u vuxax Boha, jak i krov Avelja, ubytoho joho bratom Kajinom, zhidno z Buttjam 4:10: « I skazav Boh: Ščo ty zrobyv? Holos krovi tvoho brata klyče do Mene z zemli ». Spravžnij stan mertvyx rozkryvajet'sja v Ekkl. 9:5-6-10. Okrim Enoxa, Mojseja, Illi ta svjatyx, jaki voskresly pid čas smerti Isusa Xrysta, inši «ne majut' žodnoji učasti ni v čomu, ščo robyt'sja pid soncem, bo jixnij rozum ta jixnja pam'jat' zahynuly ». « Nemaje v mohyli ni mudrosti, ni rozdumu, ni znannja ». « bo pam'jat' pro nyx zabuta ». Ce kryteriji, natxnenni Bohom ščodo smerti . Xybni virujuči je žertvamy xybnyx doktryn, uspadkovanyx vid jazyčnyctva hrec'koho filosa Platona, čyja dumka pro smert' ne maje misca v xrystyjans'kij viri, virnij Bohovi istyny. Povernimo Platonu te, ščo naležyt' jomu, i Bohovi te, ščo naležyt' jomu: pravdu pro vse, i bud'mo lohičny, bo smert' — ce absoljutna protyležnist' žyttju, a ne nova forma isnuvannja.

Virš 11: « Kožnomu z nyx dano bilu odežu, i skazano jim, ščob vony spočyly šče korotkyj čas, doky ne dopovnyťsja kil'kist' jixnix spivslužyteliv ta brativ jixnix, jaki majut' buty vbyti, jak i vony ».

« Bila ryza » – ce symvol čystoty mučenykiv, jaku Isus vperše odjahnuv v Ob'javlenni 1:13. « Bila ryza » – ce obraz Joho zaraxovanoji pravednosti v časy relihijnyx peresliduvan'. Čas mučenykiv tryvaje vid časiv Isusa do 1798 roku. Naprykinci c'oho periodu, zhidno z Ob'javlennjam 11:7, « zvir, ščo vyxodyť z bezodni », symvol Francuz'koji revoluciji ta jiji atejistyčnyx teroriv 1793 ta 1794 rokiv, poklade kraj peresliduvannjam, orhanizovanym monarxijeju ta katolyc'kym papizmom, jaki sami poznačeni jak « zvir, ščo vyxodyť z morja » v Ob'javlenni 13:1. Pislja revolucijnoji rizanyny v xrystyjans'komu sviti vstanovyťsja relihijnyj myr. My znovu čytajemo: « I bulo skazano jim, ščob vony spočyly šče korotkyj čas, doky ne dopovnyťsja jixni spivslužyteli ta braty jixni, jaki majut' buty vbyti, jak i vony ». Spokij mertvyx u Xrysti prodovžuvatymet'sja do Joho ostatočnoho slavnoho povernennja. Jakščo prypustyty, ščo poslannja cijej « p'jatoji pečatky » adresovane protestantam, pereslidovanym katolyc'koju paps'koju inkvizicijeju epoxy « Tijatyr », to čas straty vybranyx prypynyťsja čerez francuz'ki revolucijni diji, jaki nezabarom, miž 1789 i 1798 rokamy, znyščat' ahresyvnu sylu koalicii papstva ta francuz'koji monarxiji. « Šosta pečatka », jaka vidkryjet'sja, otže, stosuvatymet'sja c'oho francuz'koho

revoljucijného režymu, jakyj v Ob'javlenni 2:22 ta 7:14 nazývajúť sa « velykoju skorbotoju ». Čerez doktrynal'nu nedoskonalist', jaka jiji charakteryzuje, protestants'ka vira takož stane žertvoju neterpymosti atejistyčného revoljucijného režymu. Same joho dijamy bude dosjahnuto kil'kosti tyx, xto mav buty stračenyj.

Virš 12: « Ja bačyv, jak Vin vidkryv šostu pečatku, i stavsja velykyj zemletrus; i sonce stalo čornym, jak volosjana miškovyna, a ves' misjac' stav nemov krov » .

« Zemletrus », navedenyj jak znak hodyny « šostoji pečatky », dozvoljaje nam rozmistyty diju na subotu, 1 lystopada 1755 roku , blyz'ko 10:00 ranku. Jiji heohrafičnym centrom bulo vysoko katolyc'ke mesto Lisabon, v jakomu roztašovovalosja 120 katolyc'kyx cerkov. Takym čynom, Boh vказav na cili svoho hnivu, ščo cej « zemletrus » takož prorokuvav u duxovnomu obrazi. Prorokovana dija zdijsnyt'sja v 1789 roci z povstannjam francuz'koho narodu proty svojeji monarxiji; Boh zasudyv joho, a takož joho sojuznyka rymo-katolyc'kyj papizm, oby dva vraženi smertju v 1793 ta 1794 rokax; daty revoljucijnyx «dvox žaxiv». V Ob'javlenni 11:13 francuz'ki revoljucijni diji porivnjujut'sja iz « zemletrusom ». Zavdjaky možlyvosti datuvaty zhadani diji, proctvo staje točnišym. «... sonce stalo čornym, jak volosjana miškovyna» «, 19 travnja 1780 roku, i ce javyšče, jake sposterihalosja v Pivničnij Ameryci, otrymalo nazvu «temnyj den'». Ce buv den' bez sonjačného svitla, jakyj takož proviščav diji francuz'koho revoljucijného atejizmu proty svitla pysanoho slova Božoho, symvolizovanoho tut «soncem » ; Svjatu Bibliju spaljly v autodafe. « Ves' misjac' stav jak krov », naprykinci c'oho temného dnja husti xmary oholyly misjac' u jaskravo-červonomu kol'ori. Cym obrazom Boh pidtverdyv dolju, pryznačenu paps'ko-korolivs'komu taboru temrjavy miž 1793 i 1794 rokamy. Jixnja krov mala rjasno prolytysja hostry m lezom revoljucijnoji hil'jotyny.

Prymitka : V Ob'javlenni 8:12, udarjajučy « tretynu soncja, tretynu misjacija i tretynu zirok » , zvistka « četvertoji surmy » pidtverdyt' toj fakt, ščo žertvamy revoljucioneriv stanut' spravžni obrani ta zanepali, vidkynuti Bohom v Isusi Xrysti. Ce takož pidtverdžuje značennja zvistky « p'jatoji pečatky », jaku my ščojno bačyly. Dijsno, same čerez diju atejizmu budut' zdijsneni ostatočni vbyvstva virnyx obranyx.

Virš 13: « I zori z neba popadaly na zemlju, jak fihove derevo skydaje svoji nedostyhli smokvy, koly joho xytaje syl'nyj viter » .

Cej tretij znak času, c'oho razu nebesne, bukval'no zdijsnyvsja 13 lystopada 1833 roku, joho bulo vydno z usix kutočkv SŠA miž pivniččju ta 5-ju ranku. Ale, jak i poperednij znak, vin spoviščav pro duxovnu podiju nejmovirného masštabu. Xto mih by poraxuvaty kil'kist' cyx zirok, ščo padaly u formi parasol'ky po vs'omu prostoru neba z pivnoči do 5-ji ranku? Ce obraz, jakyj Boh daje nam pro padinnja protestants'kyx virujučyx u 1843 roci, datu, koly vony staly žertvamy ukazu Dan. 8:14, jakyj nabuv čynnosti. Miž 1828 i 1873 rokamy dija ričky «Tyhr» (Dan. 10:4), nazva zvira, ščo vbyvaje ljudynu, takym čynom pidtverdžujet'sja v Dan. 12:5-12. U c'omu virši « fihove derevo » predstavljaje virnist' Božoho narodu, za vynjatkom toho, ščo cja virnist' stavyt'sja pid sumniv obrazom « zelenyx hil' » , skynutyx na zemlju. Tak samo protestants'ka vira bula pryjnjata Bohom iz zasterežennjamy ta poperednimy umovamy, ale znevaha do prorocyx poslan' Vil'jama Millera ta vidmova vid vidnovlennja suboty pryzvely do jiji padinnja u 1843 roci. Same čerez cju vidmovu « fiha » zalyšylasja « zelenoju », vidmovljajučys' dozryty, pryjmajučy Bože svitlo, vona pomre. Vona zalyšatymet'sja v c'omu stani, vidirvavšys' vid Hospodn'oji blahodati, do času Joho slavnoho povernennja u 2030 roci.

Ale bud'te oberežni, čerez svoje vidkydannja najnovišyx svityl, počynajučy z 1994 roku, oficijnyj adventyzm stav « i nym », « zelenoju fihoju », jakij sudylosja pomerty dviči.

Virš 14: « Nebesa znykly, jak zhortajet'sja suvij; i kožna hora ta ostriv zrušyly z miscja svoho » .

Cej zemletrus c'oho razu vselens'kyj. U hodynu svoho slavnogo javlennja Boh potjrjase zemlju ta vse, ščo na nij je, ljudej i tvaryn. Cja dija vidbudet'sja pid čas « s'omoji z semy ostannix kar hnivu Božoho », zhidno z Ob'javlennjam 16:18. Ce bude hodyna voskresinnja spravdi vybranyx, « peršoho », voskresinnja « blažennyx », zhidno z Ob'javlennjam 20:6.

Virš 15: « Cari zemli, vel'moži, tysjačnyky, bahati, mohutni, kožen rab i kožen vil'nyj sxovalysja v pečerax ta v skeljax hir » .

Koly Boh-Tvorec' z'javljajet'sja u vsij svojij slavi ta syli, žodna ljuds'ka syla ne može vstojaty, i žodne ukryttja ne može zaxystyty Joho vorohiv vid Joho pravednogo hnivu. Cej virš vkazuje: Boža spravedlyvist' teroryzuje vsi vynni katehoriji ljudstva.

Virš 16: « I skazaly vony horam i skeljam: Upadit' na nas i sxovajte nas vid oblyččja Toho, Xto sydyt' na prestoli, i vid hnivu Ahncja! »

Ce sam Ahnec' sydyt' na božestvennomu prestoli, ale v cju hodynu jim javljaje sebe vže ne zabytyj Ahnec', a « Car cariv i Hospod' paniv », jakyj pryxodyt', ščob znyščyty svojix vorohiv ostannix dniv.

Virš 17: « Bo nastav velykyj den' hnivu Joho, i xto zmože vstojaty? »

Zavdannja poljahaje v tomu, ščob « vyžyty », tobto vyžyty pislja spravedlyvoho vtručannja Boha.

Ti, xto možut' « vystojaty » v cju strašnu hodynu, – ce ti, xto mav pomerty, zhidno z planom nedil'noho dekretu, zhadanoho v Ob'javlenni 13:15, zhidno z jakym dotrymuvači svjatoji božestvennoji suboty maly buty znyščeni na zemli. Pojasneno žax tyx, xto zbyravsja jix ubyty, rozkrytyj u poperedn'omu virši. I takym čynom ti, xto zmože vystojaty v den' slavnogo povernennja Isusa Xrysta, budut' temoju Ob'javlennja 7, v jakomu Boh vidkryje nam častynu svoho planu ščodo nyx.

Adventyzm s'omoho dnja

zapečatanyj pečattju Boha: subota

Virš 1: « Po c'omu ja pobačyv čotyr'ox anheliv, ščo stojaly na čotyr'ox kutax zemli, trymajučy čotyry vitry zemli, ščob viter ne duv na zemlju, ani na more, ani na jake derevo » .

Ci « čotyry anhely » – ce nebesni anhely Boha, zalučeni do vselens'koji diji, symvolizovanoji « čotyrma kutamy zemli » . « Čotyry vitry » symvolizujut' vselens'ki vijny, konflikty; takym čynom vony « strymujut'sja », zapobihajut'sja, blokujut'sja, ščo pryzvodyt' do vselens'koho relihijnoho myru. « More », symvol katolycyzmu, i « zemlja », symvol reformats'koji viry, perebuvajut' u myri odne z odnym. I cej myr takož stosujet'sja « dereva », obrazu ljudyny jak osobystosti. Istorija včyt' nas, ščo cej myr buv nav'jazanyj oslabbennjam paps'koji vlady, rozhromlenoji francuz'kym nacional'nym ateizmom, miž 1793 i 1799 rokamy, datoju, koly Papa Pij VI pomer, perebuvajučy u v'jaznyci Cytadel' u Valans-sjur-Ron, de ja narodyvsja i žyvu. Cja dija prypysujet'sja « zviru, ščo vyxodyt' z bezodni » v Ob'javlenni 11:7. Jiji takož nazyvajut' « 4-ju trubuju » v Ob'javlenni 8:12. Pislja c'oho u Franciji impers'kyj režym Napoleona I , symvolizovanyj « orlom » v Ob'javlenni 8:13, zbereže svoju vladu nad katolyc'koju relihijeju, rehabilitovanoju Konkordatom.

Virš 2: « I ja pobačyv inšoho anhela, ščo pidnimavsja zi sxodu soncja, ščo mav pečatku Boha žyvoho. I vin hučnym holosom zakryčav do čotyr'ox anheliv, jakym dano bulo škodyty zemli ta morju, i skazav :

« Sxid soncja » stosujet'sja Boha, jakyj vidviduje v Isusi Xrysti svoju zemnu pastvu v Jevanheliji vid Luky 1:78. « Pečatka žyvoho Boha » z'javljajet'sja v nebesnomu tabori Isusa Xrysta. « Hučnym holosom », ščo pidtverdžuje joho vladu, anhel vydaje nakaz vselens'kym demoničnym anhel's'kym sylam, jaki otrymaly Bože upovnovažennja « zavdavaty škody », « zemli » ta « morju », tobtto protestants'kij viri ta rymo-katolyc'kij viri. Ci duxovni tlumačennja ne vyključajut' bukval'noho zastosovannja, jake stosuvatymet'sja « zemli, morja ta derev » našoho tvorinnja; čoho bulo b važno unyknuty z vykorystannjam jadernoji zbroji pid čas « šostoji surmy » z Ob'javlennja 9:13-21.

Virš 3: « Ne zavdavajte škody zemli, ani morju, ani derevam, doky my ne poznačymo pečatkoju rabiv Boha našoho na jixnix čolax » .

Cja detal' dozvoljaje nam rozmistyty počatok zapečatuvannja obranyx z vesny 1843 roku do oseni 1844 roku. Same pislja 22 žovtnja 1844 roku peršyj adventyst, kapitan Džozef Bejts, buv zapečatanyj, osobysto pryjnjavšy subotnij vidpočynok s'omoho dnja. Nevdovzi joho postupovo počaly nasliduvaty vsi joho adventysts'ki braty ta sestry toho času. Zapečatuvannja počalosja pislja 22 žovtnja 1844 roku i tryvalo protjahom « p'jaty misjaciv », prorokovanyx v Ob'javlenni 9:5-10; « p'jaty misjaciv » abo 150 faktyčnyx rokiv zhidno z kodom den'-rik z Jezeq. 4:5-6. Ci 150 rokiv buly prorokovani dlja religijnoho myru. Vstanovlenyj myr sprjav prohološennju ta vselens'komu rozvytku poslannja «adventystiv s'omoho dnja», jake s'ohodni predstavlene v usix zaxidnyx krajinax i skriz', de ce bulo možlyvo. Misija adventystiv je vselens'koju, i jak taka, vona zalez'yt' vyklučno vid Boha. Tomu vono ne maje ničoho otrymuvaty vid inšyx xrystyjans'kyx konfesij i, ščob buty blahoslovennym, povynno pokladatysja vyklučno na natxnennja, dane Isusom Xrystom, joho nebesnym Hlavoju holiv, jakyj daje rozuminnja čytannja «svjatoji Bibliji»; Bibliji, pysanoho slova Božoho, jake predstavljaje joho « dvox svidkiv » v Ob'javlenni 11:3. Rozpočavšys' u 1844 roci, harantovanyj Bohom čas myru zakinčyt'sja voseny 1994 roku, jak pokaže vyvčennja Ob'javlennja 9.

Važlyve zauvažennja ščodo «pečati Božoji»: samoji suboty nedostatn'o, ščob vypravdaty jiji rol' jak « pečati Božoji ». Zapečatuvannja označaje, ščo vona suprovodžujet'sja dilamy, pidhotovlenymy Isusom dlja joho svjatyx: ljubov'ju do istyny ta proročuju istynuju , a takož svidčennjam plodiv, predstavlenyx u 1 Kor. 13. Bahato xto, xto dotrymujet'sja suboty, ne dotrymujučys' cyx kryterijiv, pokyne jiji, koly z'javyt'sja zahroza smerti za jiji dotrymannja. Subota ne uspadkovujet'sja; same Boh daje jiji obranym jak znak toho, ščo vona nalež'yt' jim . Zhidno z Jezeq. 20:12-20: « I dav Ja jim suboty Moji, ščob vony buly znakom miž Mnoju ta nymy, ščob vony piznaly, ščo Ja — Hospod', ščo osvjačuje jix... /...Osvjačujte suboty Moji, i nexaj vony budut' znakom miž Mnoju ta vamy, ščob vony piznaly, ščo Ja — Hospod', Boh vaš ». Ne superečačy ščojno skazanomu, a radše pidtverdžujučy ce, my čytajemo u 2 Tym. 2:19: « Ta micnyj fundament Boha stojit', majučy ocju pečatku : Hospod' znaje tyx, xto Joho ; i: Xto im'ja Hospodnje nazve, nexaj vidstupyť vid bezzakonnja » .

Virš 4: « I ja počuv čyslo popečatanyx: sto sorok čotyry tysjači z usix kolin syniv Izrajilevyx » .

Apostol Pavlo v Rym. 11 obrazno pokazav, ščo naverneni jazyčnyky pryščepljуют'sja do korenja patriarxa Avraama, vid jakoho jevreji stverdžujut', ščo poxodjat'. Vratovani viroju, jak i vin, ci naverneni jazyčnyky duxovno prodovžujut' 12 kolin Izrajilju. Tilesnyj Izrajil', znakom jakoho bulo obrizannja, upav, viddanyj dyjavolu, za svoje vidkydannja Mesiji Isusa. Xrystyjans'ka vira, jaka vidstupyla vid viry z 7 bereznja 321 roku, je takož duxovnym Izrajilem, jakyj upav z cijejj daty. Tut Boh predstavljaje nam spravžnij duxovnyj Izrajil', blahoslovennyj Nym z 1843 roku. Ce toj, xto nese vselens'ku misiju adventyzmu s'omoho dnja. I vže zhadane čyslo « 144 000 » zasluhovuje na pojasnennja. Joho ne možna spryjmaty bukval'no, tomu ščo, porivnjavšy potomstvo Avraama z « zirkamy nebesnymy », čyslo zdajet'sja zanadto malym. Dlja Boha-Tvorca čysla hovorjat' stil'ky ž, skil'ky j litery. Same todi my povynni zrozumity, ščo termin « čyslo » u c'omu virši ne slid tumačyť jak čyslovu velyčynu, a jak duxovnyj kod, ščo poznačaje religijnu povedinku, jaku Boh blahoslovljaje ta vydiljaje (jaku Vin osvjačuje). Takym čynom, « 144 000 » pojasnujet'sja nastupnym čynom: $144 = 12 \times 12$, a $12 = 7$, čyslo Boha + 5, čyslo ljudyne = zavit miž Bohom i ljudyneju. Kub c'oho čysla je symvolom doskonalosti, a joho kvadrat — joho poverxni. Ci proporcciji budut' proporccijamy Novoho Jerusalyumu,

opysanoho v Ob'javlenni 21:16 u duxovnomu kodi. Termin « tysjača », jakyj jde dali, symvolizuje nezličennu bezlič. Faktyčno, « 144 000 » označaje bezlič doskonalyx vykuplenyx ljudej, jaki ukladajut' zavit z Bohom. Ce posylannja na plemena Izrajilju ne povynno nas dyvuvaty, oskil'ky Boh ne vidmovyvsja vid svoho proektu, nezvažajučy na poslidovni nevdači svojix sojuziv z ljud'my. Jevrejs'ka model', predstavlena pislja vyxodu z Jehyptu, ne pošyrjuvalasja na Xrysta bezpidstavno. I čerez svoju xrustyjans'ku istynu ta povahu do vsix jiji zapovidej, vključajučy, zokrema, zapovid' pro subotu, ta vidnovleni moral'ni, medyčni ta inši obrjady, Boh znaxodyt' u virnomu dysydents'komu adventyzmi ostannix dniv model' Izrajilju, ščo vidpovidaje joho idealu. Dodamo, ščo v teksti 4-ji zapovidi Boh kaže pro subotu svojemu Obranom: « Šist' dniv u tebe je, ščob vykonuvaty vsi svoji spravy ... a s'omyj — den' Jaxve, Boha tvoho». Vyjavljajet'sja, ščo 6 dniv po 24 hodyny razom skladajut' 144 hodyny. Takym čynom, my možemo zrobyty vysnovok, ščo 144 000 zapečatanyx je virnymy dotrymuvačamy cijej božestvennoji postanovy. Jixnje žyttja peremežovujet'sja cijegu povahoju do šesty dniv, dozvolenyx dlja jixnix svits'kyx robit. Ale na 7-j den' vony šanujut' osvjačenyj ob'jekt vidpočynku cijej zapovidi. Duxovnyj karakter c'oho «adventysts'koho» Izrajilju bude prodemonstrovano u viršax z 5 po 8, ščo navedeni nižče. Imena zhadanyx jevrejs'kyx patriarxiv ne je tymy, xto skladav plots'kyj Izrajil'. Ti, koho Boh obrav, isnujut' lyše dlja toho, ščob nesty pryxovane poslannja u vypravdanni svoho poxodžennja. Jak i nazvy « semy zboriv », nazvy « dvanadcjaty plemen » nesut' podvijne poslannja. Najprostiše rozkryvajet'sja jixnim perekladom. Ale najbahatše ta najskladniše gruntujet'sja na zajavax, zroblenyx kožnoju matir'ju, koly vona vypravdovuje davannja imeni svojij dytyni.

Virš 5: « Z plemeni Judynoho dvanadcjat' tysjač popečatanyx, z plemeni Ruvymovoho dvanadcjat' tysjač, z plemeni Hadovoho dvanadcjat' tysjač » .

Dlja kožneho imeni čyslo « dvanadcjat' tysjač zapečatanyx » označaje: bezlič ljudej, sojuznykiv z Bohom, zapečatanyx subotoju.

Juda : Xvala Jaxve; materyns'ki slova z Buttja 29:35: « Ja budu slavyty Jaxve ».

Ruvym : Bačyty syna; materyns'ki slova z But. 29:32: « Jahve pobačyv moje prynyžennja »

Gad : Ščastja; materyns'ki slova z But. 30:11: « Jake ščastja! »

Virš 6: « z plemeni Asyrovoho dvanadcjat' tysjač; z plemeni Neftalymovoho dvanadcjat' tysjač; z plemeni Manasijinoho dvanadcjat' tysjač; »

Dlja kožneho imeni čyslo « dvanadcjat' tysjač zapečatanyx » označaje: bezlič ljudej, sojuznykiv z Bohom, zapečatanyx subotoju.

Asyr : Ščaslyvyj; materyns'ki slova z Buttja 30:13: « Jakyj ja ščaslyvyj! »

Neftalym : Borot'ba; materyns'ki slova z Buttja 30:8: « Ja borolasja z mojeju sestroju i peremohla ».

Manasija : Zabud'; bat'kivs'ki slova z Buttja 41:51: « Boh dav meni zabuty vsi moji lyxa ».

Virš 7: « z plemeni Symeona dvanadcjat' tysjač; z plemeni Levija dvanadcjat' tysjač; z plemeni Issaxara dvanadcjat' tysjač; » Dlja kožneho imeni čyslo « dvanadcjat' tysjač zapečatanyx » označaje: bezlič ljudej, sojuznykiv z Bohom, zapečatanyx subotoju.

Symeon : Počujte: Materyns'ke slovo z Buttja 29:33: « Hospod' počuv, ščo mene ne ljubljat' ».

Levij : Pryv'jazanyj: materyns'ki slova z Buttja 29:34: « C'oho razu mij čolovik pryv'jažet'sja do mene ».

Issaxar : Zaplata: materyns'ki slova z Buttja 30:18: « Boh dav meni moju zarobitnu platu ».

Virš 8: « Z plemeni Zavulona dvanadcjat' tysjač, z plemeni Josypa dvanadcjat' tysjač, z plemeni Venijamyna dvanadcjat' tysjač zapečatanyx » .

Dlja kožnoho imeni čyso « dvanadcjat' tysjač zapečatanyx » označaje: bezlič ljudej, sojuznykiv z Bohom, zapečatanyx subotoju.

Zavulon : Prožyvannja: materyns'ki slova z Buttja 30:20: « C'oho razu mij čolovik žytyme zo mnoju ».

Josyp : Vin vydaljaje (abo dodaje): materyns'ki slova z But. 30:23-24: « Boh znjav moju han'bu... / (...nexasj Jahve dodast' meni šče odnoho syna) »

Venijamyn : Syn Pravoji Ruky: materyns'ki ta bat'kivs'ki slova z But. 35:18: « A koly vona mala pomyraty, bo pomyrala, to nazvala jomu im'ja Ben-Oni (Syn skorboty mojeji) , a bat'ko joho nazvav joho Venijamyn (Syn Pravoji Ruky).»

Ci 12 imen, a takož materyns'ki ta bat'kivs'ki slova, vyražajut' dosvid, jakyj perežyla ostannja hromada adventystiv, obranyx Bohom; « narečena, pryhotovana » dlja svoho Čolovika Xrysta v Ob'javlenni 19:7. Pid ostannim imenom, predstavljenym jak « Venijamyn », Boh prorokuje ostatočnu sytuaciju svoho Obranoho, jakomu zahrožovala smert' čerez buntivnyx čolovikiv. Zmina imeni, nav'jazana bat'kom, Izrajil', prorokuje vtručannja Boha na koryst' joho obranciv. Joho slavne povernennja zminjuje sytuaciju. Ti, xto mav pomerty, proslavljajut'sja ta voznosjat'sja na nebo, de vony pryjednujut'sja do Isusa Xrysta, vsemohutn'oho ta slavnoho Boha-Tvorcja. Vyras «Syny pravoruč» nabuvaje svoho povnoho proročoho značennja: pravoruč buv Obranyj, abo ostannij duxovnyj Izrajil', ta jiji syny, vykupleni obranci, jaki joho skladajut'. Takož vony je vivcjamy, pomiščenymy pravoruč Hospoda (Matvija 25:33).

Virš 9: « Po c'omu ja pobačyv, i os', velykyj natovp, jakoho nixto ne mih zraxuvaty, z kožnoho narodu, i z kožnoho plemeni, i z kožnoho narodu, i z kožnoji movy, stojaly pered prestolom i pered Ahncem, odjahneni v bilyj odjah, i z pal'movym vittjam u rukax svojix » .

Cej « velykyj natovp, jakoho nixto ne mih zličyty », pidtverdžuje duxovno zakodovanyj symvoličnyj xarakter « čysel » «144 000» ta «12 000», zhadanyx u poperednix viršax. Krim toho, na naščadkiv Avraama natjakaje vyras: « nixto ne mih jix zličyty »; jak i z « zirkamy nebesnymy », jaki Boh pokazav jomu, kažučy: « takym bude tvoje potomstvo ». Jixnje poxodžennja čyssenno, z kožnoho narodu, kožnoho plemeni, kožnoho narodu ta kožnoji movy, ta z kožnoji epoxy. Odnak tema c'oho rozdilu osoblyvo zoseredžena na ostann'omu adventysts'komu poslanni z joho universal'nym xarakterom, danym Bohom. Vony nosjat' « bili šaty », bo buly hotovi pomerty jak mučenyky, budučy zasudženymy na smert' ukazom, opryljudnenym ostannimy buntivnykamy zhidno z Ob'javlennjam 13:15. « Pal'movi hilky », jaki vony trymajut' u rukax, symvolizujut' jixnju peremohu nad taborom hrišnykiv.

Virš 10: « I vony hučnym holosom vyhukuvaly: Spasinnja Bohu našomu, ščo sydyt' na prestoli, ta Ahncevi! »

Cja dija nahaduje kontekst slavného povernennja Isusa Xrysta, paralel'no z opysom reakciji taboru povstanciv, opysanym v Ob'javlenni 6:15-16. Tut slova, skazani spasennymy obranymy, je absolutnoju protyležnistju slovam povstanciv. Povernennja Xrysta zovsim ne ljakaje jix, a raduje, zaspokojuje ta spasaje. Pytannja, postavlene povstancjamy: « Xto može vstojaty? », otrymuje tut svoju vidpovid': adventysty, jaki zalyšylysja virnymy misiji, jaku Boh doviryv jim, do kincja svitu, ryzykujučy svojim žyttjam, jakščo neobxidno. Cja virnist' gruntujet'sja na jixnij viddanosti povazi do svjatoji suboty, osvjačenoji Bohom vid stvorennja svitu, ta jixnij ljubovi, vyjavlenij do Joho proročoho slova. Ce tym bil'se virno, ščo teper vony znajut', ščo subota prorokuje velykyj spokij s'omoho tysjačolittja, v jake, peremožci pislja Isusa Xrysta, vony zmožut' uvijty, otrymavšy vične žyttja, obicjane v Joho im'ja.

Virš 11: « I vsi anhely stojaly navkolo prestolu j starciv, i čotyr'ox žyvyx istot, i popadaly na oblyččja svoji pered prestolom pered Bohom » .

Predstavlena nam scena nahaduje vxodžennja Boha u velykyj nebesnyj spokij. My znaxodymo zobražennja v rozdilax 4 ta 5, jaki stosujut'sja cijeji temy.

Virš 12: « Amin'! Blahoslovennja, i slava, i mudrist', i podjaka, i čest', i syla, i mic' Bohovi našomu na viky vični. Amin'! »

Ščaslyvi vid c'oho prekrasného zaveršennja dosvidu zemného spasinnja, anhely vyslovljujut' svoju radist' i vdjačnist' Bohu dobroty, jakyj je našym Tvorcem, jixnim, našym, tym, xto vzjav na sebe iniciatyvu u vykuplenni hrixiv zemnyx obranyx, pryjšovšy vtilytysja v slabkist' ljuds'koji ploti, ščob tam zaznaty žaxlyvoji smerti, jakoji vymahaje Joho spravedlyvist'. Ci bezliči nevydymyx očež stežyly za vsima fazamy c'oho planu spasinnja i zaxopljuvalysja velyčnym projavom Božoji ljubovi. Perše slovo, jake vony vymovljajut', ce: « Amin'! Voistynu! Ce pravda! Bo Boh je Bohom istyny, nexaj Vin Istynnyj». Druhe slovo — « toj, xto « Xvala » takož bula peršuju nazvoju 12 plemen: « Juda » = Xvala. Tretje slovo — « toj, xto slava », i Boh spravedlyvo pov'jazanyj zi svojeju slavoju, bo Vin zhadaje pro neji v Ob'javlenni 14:7, ščob vymahaty jiji, jak jedynyj Boh-tvorec', vid tyx, xto pretenduje na Joho spasinnja z 1843 roku. Četverte slovo — « mudrist' ». Vyvčennja c'oho dokumenta maje na meti zrobyty joho dostupnym dlja vsix Joho obranyx. Cja božestvenna mudrist' pereveršuje našu ujavu. Tonkist', ihry rozumu — vse tut predstavleno v božestvennomu formati. U p'jatomu — « podjaka ». Ce relihijna forma podjaky, jaka zdijsnujet'sja u svjatyx slovax i dilax. U šostomu — « čest' ». Ce te, čym povstanci najbil'se rozčaruvaly Boha. Vony stavylsja do N'oho znevažlyvo, oskaržujučy Joho javlenu volju. Navpaky, obrani viddaly Jomu, naskil'ky ce bulo možlyvo, čest', jaka Jomu zakonno naležyt'. U s'omomu ta vos'momu — « syla i syla ». Ci dvi perekonlyvi reči buly neobxidni, ščob povalyty tyraniv zemli, ščob rozčavyty zarozumilyx povstanciv, poky vony šče pravly zemleju. Bez cijeji syly ta syly ostanni obrani zahynuly b, jak i bahato inšyx mučenykiv u xrystjans'ku epoxu.

Virš 13: « Odyn že zi starciv vidpoviv i skazav meni: Xto ci, ščo odjahneni v bilyj odjah, i zvidky pryjšly? »

Postavlene pytannja maje na meti rozkryty nam osoblyvist' symvolu « bilyx šat » u zv'jazku z « bilym » odjahom z Ob'javlennja 3:4 ta « tonkym l'onom », jakyj v Ob'javlenni 19:8 poznačaje « pravedni dila svjatyx » « pryhotovlenoji narečenoji » ostannix časiv, tobto virného adventyzmu ostann'oho času, hotovoho do svoho pidnesennja na nebesa.

Virš 14: « Ja skazav jomu: „Hospody mij, ty znaješ.“ A vin meni skazav: „Ce ti, ščo pryjšly vid velykoji skorboty, vypraly svij odjah ta vybilyly joho v krovi Ahncja. “»

Oskil'ky dejaki stari čoloviky nosjat' « bili šaty », Ivan naspravdi može spodivatysja na vidpovid' vid odnogo z nyx. I očikuvana vidpovid' pryxodyt': « Ce ti, xto pryjšov vid velykoji skorboty », tobtob obrani, žertvy ta mučenyky religijnyx vijn ta ateizmu, jak nam vidkryto « 5-ju pečatkoju ». V Ob'javlenni 6:9-11: « Kožnomu z nyx dano bilu odežu, i skazano jim, ščob vony šče troxy vidpočyly, doky ne vypovnjat'sja jixni spivslužyteli ta braty jixni, jaki maly buty vbyti, jak i vony ». V Ob'javlenni 2:22 « velyka skorbota » stosujet'sja rizanyny atejistyčnogo francuz'koho revolucijnogo režymu, ščo bula zdijnsena miž 1793 i 1794 rokamy. Na pidtverdžennja c'oho v Ob'javlenni 11:13 my čytajemo: « ...sim tysjač čolovikiv zahynulo pid čas zemletrusu »; « sim » dlja religijnyx, a « tysjača » dlja bezlič. Francuz'ka revolucija podobna do zemletrusu, jakyj takož vbyvaje sluh Božyx. Ale cja « velyka skorbota » bula lyše peršoju formoju c'oho dosjahnennja. Jiji druha forma bude zdijnsena « šostoju surmoju » z Ob'javlennja 9, tonkist' montažu v Ob'javlenni 11 rozkryje cej fakt. Bezlič neviryx xrystyjan budut' stračeni pid čas Tret'oji svitovoi vijny, ščo symvolizuje ta pidtverdžuje « šosta surma ». Ale z 1843 roku Boh obyraje obranyx, jakyx Vin osvjačuje, i ostanni, jakyx Vin viddiljaje, zanadto cinni v Joho očax, ščob buty znyščeny. Vin hotuje jix do ostann'oho svidčennja v istoriji zemnoho spasinnja; svidčennja virnosti, jake vony dadut' Jomu, zalyšajučys' virnymy Joho s'omomu dnju, Suboti, navit' koly jim zahrožuje smert' z boku povstans'koho taboru. Ce ostannje vyprobuvannja Božoho planu vyjavleno u poslanni, prohološenomu u « Filadel'fiji » v Ob'javlenni 3:10 ta Ob'javlenni 13:15 (dekret pro smert'). Dlja Boha namir vartyj diji, i tijeju miroju, jakoju, budučy vyprobuvanymy, vony pryjmajut' ryzik smerti, vony asimilijut'sja Nym u hrupu mučenykiv i takym čynom otrymujut' « bilyj odjah » spravžnix mučenykiv. Vony unyknut' smerti lyše zavdjaky spasitel'nomu vtručannju Isusa Xrysta. U c'omu ostann'omu vyprobuvanni, pislja druhoji « velykoji skorboty », čerez svidčennja svojeji virnosti vony, u svoju čerhu, « vyperut' svij odjah i vybiljat' joho v krovi Ahncja », zalyšajučys' virnymy do smerti, jakoju jim zahrožuvatyme. Pislja zaveršennja c'oho ostann'oho vyprobuvannja viry kil'kist' tyx, xto mav pomerty jak mučenyky, bude povnoju, i smertnyj « spokij » svjatyx-mučenykiv « p'jatoji pečatky » zaveršyt'sja jixnim voskresinnjam. Z 1843 roku i osoblyvo z 1994 roku robota osvjačennja, jaku rozpočav Boh, zrobyla marnuju smert' spravžnix obranyx, jaki zalyšylysja žyvymy ta virnymy do hodyny johu povernennja, a kinec' času blahodati, jakyj pereduje jij, robyt' jiji šče bilš marnuju.

Virš 15: « Tomu vony pered prestolom Boha, i služat' Jomu den' i nič u xrami Joho. A Toj, Xto sydyt' na prestoli, perebuvatyme sered nyx » .

My rozumijemo, ščo dlja Boha cej vyd obranyx predstavljaje osoblyvo vysoku elitu. Vin daruje jim osoblyvi počesti. U c'omu virši Dux vykorystovuje dva časy: teperišnjij ta majbutnij. Dijeslova, vidmineni v teperišn'omu časi « vony je » ta « služat' Jomu », pokazujut' bezperervnist' jixn'oji povedinky v jixn'omu tili z ploti, jake je xramom Boha, ščo perebuvaje v nyx. I cja dija bude prodovžena na nebesax pislja jixn'oho voznesinnja Isusom Xrystom. U majbutn'omu časi Boh daje svoju vidpovid' na jixnju virnist': « Toj, Xto na prestoli, rozkyne nad nymy šatro » naviky.

Virš 16: « Vony bil'se ne budut' holoduvaty, ne budut' bil'se sprahnuty, i sonce ne bude svityty jix, ani speka jakas' » .

Ci slova označajut' dlja obranyx adventystiv kincja, ščo vony byly « holodni », bo byly pozbavleni jiži, i « sprahli », bo jixni mučyteli ta tjuremnyky pozbavyly jix vody. « Vohon' soncja », čyj « žar »

posyljujet'sja v četvertij iz semy ostannix kar Božyx, spalyv jix i zmusyt' straždaty. Ale same vohnem bahat' paps'koji inkvizycji, inšym vydom « žaru », byly pohlyneni abo zakatovani mučenyky « p'jatoji pečatky ». Slovo « žar » takož stosujet'sja vohnju zvyčajnoji ta atomnoji zbroji, ščo vykorystovувalasja v konteksti šostoji surmy . Ti, xto vyžyv u c'omu ostann'omu konflikti, projdut' čerez vohon'. Ce nikoly bil'she ne povtoryt'sja u vičnomu žytti, v jake uvijdut' lyše obrani.

Virš 17: « Bo Ahnec', ščo posered prestolu, pastyme jix i vodytyme jix do džerel žyvoji vody, i Boh kožnu sl'ozu z očej jixnix vytre » .

« Ahnec' » — ce, po suti, takož Dobryj Pastyr, jakyj pastyme svojix uljublennyx ovec'. Joho božestvennist' zнову pidtverdžujet'sja tut Joho stanovyščem « posered prestolu ». Joho božestvenna syła vede Joho obranciv « do džerel vod žyttja », symvoličnogo obrazu vičnogo žyttja. I, zoseredžujučys' na kincevomu konteksti, v jakomu pislja Joho povernennja Joho ostanni obranci budut' u sl'ozax, Vin « vytre kožnu sl'ozu z jixnix očej ». Ale sl'ozy takož byly častkoju vsix Joho znuščan' ta peresliduvan' protjahom usijeji istoriji krystyjans'koji epoxy, často do jixn'oho ostann'oho podyxu.

Prymitka : Nezvažajučy na omanlyvu vydymist', ščo sposterihajet'sja v naš čas 2020 roku, koly spravžnja vira, zdajet'sja, znykla, Boh prorokuje navernennja ta spasinnja « množyn » z usix rasovyx, etničnyx ta movnyx korin' zemli. Ce spravžnja čest', jaku Vin daje Svojim obranym, znaty, ščo, zhidno z Ob'javlennjam 9:5-10, čas vsesvitn'oho relihijnogo rozuminnja ta myru buv zaprogramovanyj Nym lyše na «150» rokiv (abo p'jat' proročyx misjaciv) miž 1844 i 1994 rokamy. Cej osoblyvyj kryterij spravžnix obranyx cytujet'sja Duxom u Joho poslanni v Ob'javlenni 17:8: « Zvir, jakoho ty bačyv, buv, i nemaje johu. Vin musyt' vyjty z bezodni ta pity na pohybel'. I ti, xto žyve na zemli, čyji imena ne zapysani v knyzi žyttja vid stvorennja svitu, budut' vraženi, koly pobačat' zvira , bo vin buv, i nemaje, i šče ne bude. Istynno obrani ne budut' vraženi, koly pobačat', ščo te, ščo Boh spovistyv jim čerez Svoje proroče slovo, zbuvačet'sja » .

Ob'javnjenja 8: Perši čotyry surmy

Perši čotyry pokarannja Boži

Virš 1: « Koly ž Vin vidkryv s'omu pečatku, nastala tyša na nebi pryblyzno na piv hodyny » .

Vidkryttja « s'omoji pečatky » nadzvyčajno važlyve, oskil'ky vono upovnovažuje povne vidkryttja knyhy Ob'javlennja, « zapečatanoji simoma pečatkamy » zhidno z Ob'javlennjam 5:1. Tyša, jaka poznačaje ce vidkryttja, nadaje diji vynjatkovoji uročystosti. Ce maje dva vypravdannja. Perše – ce ideja rozryvu z'jazku miž nebom i zemleju, spryčynenoho zalyšennjam suboty 7 bereznja 321 roku. Druhe pojasnujet'sja tak: viroju ja ototožnjuju cju « s'omu pečatku » z « pečatkoju žyvoho Boha » z 7-ho rozdilu, jaka, na moju dumku, poznačaje svjatu subotu, osvjačenu Bohom vid stvorennja svitu. Vin nahadav pro jiji važlyvist', zrobyvšy jiji predmetom četvortoju z desjaty svojix zapovidej. I tam ja vyjavyv dokazy, ščo rozkryvajut' jiji nadzvyčajnu važlyvist' dlja Boha, našoho velyčnogo Tvorca. Ale vže v knyzi Buttja ja pomityv, ščo s'omyj den' predstavlenyj okremo v rozdili 2. Perši šist' dniv rozhljadajut'sja v rozdili 1. Bil'she toho, s'omyj den' ne zaveršujet'sja, jak poperedni, formuloju « buv večir i buv ranok ». Cja osoblyvist' vypravdovujet'sja joho proročuju rollju s'omoho tysjačolittja Božoho spasytel'noho planu. Rozmiščene pid znakom vičnosti obranyx, vykuplenyx krov'ju Isusa Xrysta, s'ome tysjačolittja same po sobi je podobnym do dnja bez kincja. Na pidtverdžennja c'oho, u svojemu vykladi v jevrejs'kij Bibliji, Tori, tekst četvortoju zapovidi vidokremnenyj vid inšyx i pereduje znak, jakyj vymahaje času šanoblyvoji tyši. Cej znak — jevrejs'ka litera «Pe», i takym čynom izol'ovanyj, poznačajučy rozryv u teksti, vin otrymuje nazvu «petuxot». Tomu subotnij vidpočynok s'omoho dnja maje vsi pidstavy buty poznačeny Bohom osoblyvym čynom. Z vesny 1843 roku vin spryčynyv vtratu tradycijnoji protestants'koji viry, spadkojemyci katolyc'koji «nedili». I pislja toho ž vyprobuvannja, ale voseny 1844 roku, ce znovu stalo znakom prynaležnosti do Boha, pro jakyj napysano v Jezek. 20:12-20: « I dav Ja jim Moji suboty jak znak miž Mnoju ta nymy, ščob vony znaly, ščo Ja — Hospod', ščo osvjačuje jix... /...Osvjačujte Moji suboty, i nexaj vony budut' znakom miž Mnoju ta vamy, ščob vony znaly, ščo Ja — Hospod', Boh vaš ». Til'ky čerez N'oho obranyj može uvijty v tajemnycu Boha ta vidkryty točnu prohramu Joho ob'javlenoho projektu.

Tym ne menš, u 8-mu rozdili Boh vyklykaje lancjuhy prokljattja. Ce sponukaje mene pohljanuty na istynu suboty z točky zoru prokljattja, jake jiji zanedbannja xrystyjanamy z 7 bereznja 321 roku porodilo v kajdanax protjahom xrystyjans'koji ery. Same ce pidtverdyt' nastupnyj virš, pov'jazujučy temu suboty z « simoma surmamy », symbolamy «semy božestvennyx pokaran'», jaki vrazjat' xrystyjans'ku nevirnist' 7 bereznja 321 roku.

Virš 2: « I ja pobačyv simox anheliv, ščo stojaly pered Bohom, i dano jim sim surem » .

Perša z pryvilejiv, otrymanyx zavdjaky osvjačennju s'omoho dnja, suboty , jaka sama po sobi osvjačena Bohom, poljahaje v rozuminni značennja, jake vona nadaje temi « semy surem ». Zavdjaky pidxodu, jakyj jij nadajet'sja, cja tema povnistju vidkryvaje rozum obranyx. Bo vona nadaje dokaz zvynuvačennja u « hrixu », zhadanomu v Dan. 8:12, proty xrystyjans'koji hromady Bohom. Dijsno, ci «sim pokaran'» ne byly b nakladeni Bohom, jakby c'oho hrixa ne isnuvalo. Bil'she toho, u svitli Levyt 26 ci pokarannja vypravdovujut'sja nenvystju do Joho zapovidej. U Staromu zapoviti Boh uže pryjnjav toj samyj pryncyp, ščob pokaraty bezzakonnja nevirnogo ta korumpovanoho plots'koho Izrajilju. Boh-tvorec' i zakonodavec', jakyj ne zminjujet'sja, daje nam tut prekrasnyj dokaz. Obydva zapovity pidporjadkovujut'sja odnakovym vymoham posluxu ta virnosti.

Zvernennja do temy « surm » dozvolyt' nam prodemonstruvaty poslidovne zasudžennja vsix xrystyjans'kyx religij: katolyc'koji, pravoslavnoji, protestants'koji z 1843 roku, a takož adventystiv z 1994 roku. Ce takož rozkryvaje universal'ne pokarannja « šostoji surmy », jaka protrumyt' u nyx razom pered zakinčennjam času blahodati. Takym čynom, my možemo ocinyty jiji važlyvist'. « S'oma surma », pov'jazana z povernennjam Xrysta, tobto bezposeredn'uju dijeju Boha, bude rozhljanuta okremo, jak i subota, v 11-mu rozdili, a potim bude značnoju miroju rozvynena v 18-mu ta 19-mu rozdilax.

Z ostannix 17 stolit', počynajučy z 321 roku, abo točniše 1709 rokiv, 1522 roky byly poznačeni prokljattjamy, spryčynenymy porušennjam suboty, až do jiji vidnovlennja, zaplanovanoho na 1843 rik zhidno z ukazom Dan. 8:14. I vid cijejy daty jiji vidnovlennja do povernennja Isusa Xrysta u 2030 roci subota proponovala svoje blahoslovennja lyše 187 rokiv. Tomu subota zavdavala bil'še škody nevyrnym ljudjam, niž koristi virnym obranym. Prokljattja perevažaje, i tomu cja tema maje svoje misce v c'omu 8-mu rozdili, jakyj predstavljaje božestvenni prokljattja.

Virš 3: « I pryjšov inšyj anhel, i stav pered žertovnykom, majučy zolotu kadyl'nycu; i dano jomu bahato ladanu, ščob vin prynis johu z molytvamy vsix svjatyx na zolotyj žertovnyk, ščo pered prestolom » .

U Danyjila 8:13, pislja zhadky pro « hrix spustošennja », svjati u vydinni zhaduvaly pro « ščodenne », ščo stosuvalosja « nezminnoho » nebesnoho « svjaščenstva » Isusa Xrysta, zhidno z Jevr. 7:23. Na zemli, z 538 roku, paps'kyj režym zabrav johu u n'oho, zhidno z Dan. 8:11. U 1843 roci prymyrennja z Isusom Xrystom vymahaje johu vidškoduvannja. Same ce je metoju temy, jaku my rozhljadajemo u c'omu virši 3, jakyj vidkryvaje nebesa ta pokazuje nam Isusa Xrysta v Joho symvoličnij roli nebesnoho pervosvjaščenyka-zastupnyka za hrixy svojix obranciv, i til'ky jix. Majte na uvazi, ščo na zemli, miž 538 i 1843 rokamy, cja scena ta cja rol' parodijujut'sja ta uzurpujut'sja dijat'nistju rymo-katolyc'kyx pap, jaki zminjuvaly odyn odnoho v časi, postijno obmanjujučy Boha v Joho zakonnomu verxovnomu suverennomu pravi.

Oskil'ky vona predstavlena v c'omu 8-mu rozdili i oskil'ky vona pryypynylasja odnočasno zi skasuvannjam suboty, cja tema zastupnyctva Isusa Xrysta takož predstavlena nam pid vyhljadom prokljattja pryypynennja c'oho zastupnyctva za xrystyjans'ki natovpy, jaki byly nesvidomymy žertvamy jazыčnyč'koho rym's'koho «dnja soncja»; navit' i osoblyvo pislja johu omanlyvoji ta spokuslyvoji zminy nazvy: «nedilja»: den' Hospodnij. Tak, ale jakoho hospoda? Na žal'! Toho, ščo vnyzu.

Virš 4: « Dym ladanu z molytvamy svjatyx pidnjavsja z ruky anhela pered Bohom » .

« Aromaty », ščo suprovodžujut' « molytvy svjatyx », symvolizujut' pryjemnyj zapax žertvy Isusa Xrysta. Same Joho projav ljubovi ta virnosti robyt' molytvy Joho obranciv pryjemnymy dlja Joho božestvennoho sudu. Važlyvo vidznačyty v c'omu virši važlyvist' pojednannja sliv « dym » ta « molytvy svjatyx ». Cja detal' bude vykorystana v Ob'javlenni 9:2 dlja poznačennja molytov lžeprotestants'kyx xrystyjan, počynajučy z novoji sytuaciji, ščo sklalasja v 1843 roci.

U c'omu virši Boh maje na uvazi sytuaciju, ščo panovala miž apostol's'koju epoxoju ta prokljatoju datoju 7 bereznja 321 roku. Do skasuvannja suboty Isus pryjmav molytvy obranyx i zastupavsja za nyx. Ce pedahohičnyj obraz, jakyj označaje, ščo vertykal'ni stosunky miž Bohom ta Joho obranymy zberihajut'sja. Ce bude tak doty, doky vony svidčytymut' pro virnist' Joho osobi ta Joho včennju

istyny, tobtó do 321 roku. U 1843 roci svjašćenstvo Isusa vidnovyt' vsju svoju blahoslovennu dijál'nist' na koryst' obranyx svjatyx adventystiv. Odnak miž 321 i 1843 rokamy reformatory skorystalysja Joho blahodattju, jak i ti, ščo buly za časiv Tijatyr .

Virš 5: « I vzjav Anhel kadyl'nycju, napovnyv jiji vohnem iz žertovnyka ta kynuv na zemlju. I stalysja holosy, i hromy, i blyskavky, i zemletrus » .

Opysana dija je pomitno nasylnyc'koju. Ce dija Isusa Xrysta naprykinci johó zastupnyc'koho služinnja, koly čas blahodati dobihaje kincja. Rol' «žertivnyka » zakinčujet'sja, i « vohon' », obraz spokutnoji smerti Isusa Xrysta, « skynutyj na zemlju », stjahujučy pokarannja z tyx, xto nedoocinyv johó, a dejaki navit' znevažaly johó. Kinec' svitu, poznačenyj prjamym vtručannjam Boha, tut zobražujet'sja ključovuju formuloju, vyjavlenoju v Ob'javlenni 4:5 ta Vyx. 19:16. Ohljad xrystyjans'koji ery zakinčujet'sja cym «adventysts'kym» pryšestjam Isusa Xrysta.

Jak i u vypadku iz subotoju, tema nebesnoho zastupnyctva Isusa Xrysta predstavlena čerez prokljattja Joho sudu miž 321 i 1843 rokamy. Svjati, jaki stavljat' pid sumniv Duxa ščodo N'oho v Dan. 8:13, maly vahomi pidstavy xotity znaty čas, koly Isus Xrystos pryjme « vične » svjašćenstvo.

Prymitka : Ne stavljačy pid sumniv poperednje tlumačennja, druge pojasnennja maje cilkom sens. U c'omu druhomu tlumačenni zaveršennja temy zastupnyctva Isusa Xrysta možna pov'jazaty z datuju 7 bereznja 321 roku, momentom, koly vidmova xrystyjan vid suboty pryzvela do toho, ščo Boh naslavyt' hnyv, jakyj bude spokutovanyj zaxidnym xrystyjanstvom za dopomohoju « semy surem », ščo poxodjat' z nastupnoho 6-ho virša. Ce podvijne pojasnennja tym bil'se vypravdane, oskil'ky vidmova vid suboty maje naslidky do kincja svitu, u 2030 roci, roci, koly svojim slavnym vydymym povnennjam Isus Xrystos nazavždy usune z rym's'koho paps'koho režymu ta johó ostann'oho amerykans'koho protestants'koho pryxyl'nyka jixnje xybne tverdžennja služby jomu ta predstavljaty johó. Isus potim znovu viz'me na sebe tytul « Hlavy » Cerkvy, uzurpovanyj papstvom. Dijsno, na vidminu vid virnyx obranciv, hrišni nevirni xrystyjany ihnoruvatymut' ukaz Dan. 8:14 ta johó naslidky do kincja svitu; ščo vypravdovuje jixnij žax, koly Isus povernet'sja, zhidno z včennjam Ob'javlennja 6:15-16. Do 2030 roku perši šist' « surem » zdijsnat'sja miž 321 i 2029 rokamy. « Šostoju surmoju », ostannim poperedžuvál'nym pokarannjam pered ostatočnym znyščennjam, Boh duže suvoro karaje buntivnyx xrystyjan. Pislja c'oho šostoho pokarannja vin orhanizuje umowy ostann'oho vselens'koho vyprobuvannja viry, i v c'omu konteksti ob'javlene svitlo bude prohološeno ta vidome vsim, xto vyžyv. Same pered oblyččjam dovedenoji istyny obrani ta zanepali todi, za svojim vil'nym vyborom, prosunut'sja pered zahrozoju smerti do svojeji ostatočnoji doli, jaka bude: vične žyttja dlja obranyx, ostatočna ta absolutna smert' dlja zanepalyx.

Virš 6: « I sim anheliv, jaki maly sim surem, pryhotuvalysja surmyty » .

Z c'oho virša Dux proponuje nam novyj ohljad xrystyjans'koji ery, beručy za temu « sim surem » abo «sim poslidovnyx pokaran'», rozpodilenyx protjahom usijeji xrystyjans'koji ery z 7 bereznja 321 roku, roku, koly « hrix » buv oficijno ta cyvil'no vstanovlenyj. Ja pryhaduju, ščo v prolozi Ob'javlennja 1 « holos » Xrysta vže porivnujet'sja zi zvukom « surmy ». Cej instrument, jakyj vykorystovuvavsja dlja poperedžennja narodu Izrajilju, nese v sobi ves' zmist odkrovennja Ob'javlennja. Poperedžennja zasterihaje vid pastok, rozstavlenyx vorohom.

Virš 7: « Zasurmyv peršyj zvuk, i stavsjja hrad ta vohon', zmišani z krov'ju, i vony buly kynuti na zemlju; i tretyna zemli zhorila, i tretyna derev zhorila, i vsja zelena trava zhorila » .

Perše pokarannja : vono bulo zdijsnene miž 321 i 538 rokamy vnaslidok riznyx vtorhnen' tak zvanix «varvars'kyx» narodiv do Ryms'koji imperiji. Ja osoblyvo pam'jataju narod «huniv», lider jakyx Attila spravedlyvo nazyvav sebe «byčem Božym». Byčem, jakyj spalyv častynu Jevropy: pivničnu Halliju, pivničnu Italiju ta Pannoniju (Xorvatiju ta zaxidnu Uhorščynu). Joho deviz, o, jakyj znamenytj! «De mij kin' pide, tam trava bil'she ne roste». Joho diji čudovo pidsumovani u 7-mu virši; ničoho ne brakuje, vse je. « Hrad » — symvol spustošennja posiviv, a « vohon' » — znyščennja spožyvčyx materialiv. I, zvyčajno, « krov, prolyta na zemlju », — symvol ljuds'kyx žyttiv, ubytyx nasyl'stvom. Dijeslovo « lyty » vkaže na hniv tvorcja, zakonodavcja ta Boha-spasytelja, jakyj nadyxaje ta keruje dijeju pislja « skydannja vohnju z žertovnyka » u 5-mu virši.

Paralel'no, v Lev. 26:14-17 my čytajemo: « Ale jakščo vy ne poslujetesja Mene j ne budete vykonuvaty vsix cyx zapovidej, i budete znevažaty Moji postanovy, i budete hyduvaty Mojimy sudamy, tak ščo ne budete vykonuvaty vsix Mojix zapovidej, i porušyte Mij zapovit, to os' ščo Ja zroblju z vamy: pošlju na vas žax, suxoty ta harjačku, tak ščo vaši oči znemožut', a vaša duša bude bolity. I vy budete sijaty svoje nasinnja daremno, i vaši vorohy z'jidjat' joho. Ja zvernu Moje oblyččja proty vas, i vy budete pobyty pered vašymy vorohamy; ti, xto nenavydyt' vas, panuvatymut' nad vamy, i vy budete vtikaty, koly nixto vas ne peresliduvatyme » .

Virš 8: « Zasurmyv druhyj zvuk, i ščoś niby velyka hora, ščo palala vohnem, bula kynuta v more; i tretyna morja peretvorylasja na krov » .

Druhe pokarannja : ključ do cyx obraziv znaxodyt'sja v Jer. 51:24-25: « Ja vidplaču Vavylonu ta vsim meškancjam Xaldeji za vse te zlo, jake vony včynyly na Sioni pered vašymy očyma, — hovoryt' Hospod'. — Os' Ja na tebe, horo rujnivna, — hovoryt' Hospod', — ščo nyščyš usju zemlju! Ja prostjahnu na tebe ruku Svoju, skynu tebe zi skel' i zroblju tebe palajučoju horoju ». Same u c'omu 8-mu virši Dux zhaduje ryms'kyj paps'kyj režym pid joho symvoličnoju nazvoju « Vavylon », jaka z'javyt'sja u formi « Vavylon...» velykyj » v Ob'javlenni 14:8, 17:5 ta 18:2. «Vohon'» vidpovidaje jiji osobystosti, vyklykajučy v ujavi jak toj, ščo pohlyne jiji pid čas povernennja Xrysta ta Strašneho sudu, tak i toj, jakyj vona vykorystovuje, ščob rozpalyty nenavyst' u tyx, xto sxvaljuje ta pidtrymuje jiji: jevropejs'kyx monarxiv ta jixni katolyc'ki narody. Tut, jak i v Danyjila, « more » predstavljaje ljudstvo, jakoho stosujet'sja proroče vysvitlennja; ljudstvo anonimnyx narodiv, jaki po suti zalyšalysja jazychnykamy, nezvažajučy na očevydni xrustyjans'ki navernennja. Peršym naslidkom vstanovlennja paps'koho režymu v 538 roci je napad na narody z metoju jix navernennja za dopomohoju zbrojnoji vijs'kovoji syly. Slovo « hora » poznačaje potužnu heohrafičnu skladnist'. Same vona dorečna dlja vyznačennja paps'koho režymu, jakyj, voroh Boha, vse ž taky pidnjatyj joho božestvennoju voleju; ce dlja toho, ščob zahartuvaty religijne žyttja nevirnyx xrustyjan, ščo vyražajet'sja v peresliduvannjax, straždannjax ta smertjax sered nyx ta zovnišnix narodiv riznyx religij. Prymusova religija je novynkoju čerez porušennja svjatoji Božoji suboty. Ce... vidpovidal'nyj za nepotribni masovi navernennja u viru, zdijsneni Karlom Velykym, ta nakazy pro xrestovi poxody proty musul'mans'kyx narodiv, rozpočati Papoju Urbanom II; vse ce bulo prorokovano v cij « druhij trubi ».

Virš 9: « I tretyna mors'kyx istot, ščo maly žyvu pryrodu, vymerla, i tretyna korabliv bula znyščena » .

Naslidky universal'ni ta tryvatymut' do kincja svitu. Slova « more » ta « korabli » znajdut' svoje značennja u zitknennjax z musul'manamy Seredzemnoho morja, a takož z afrykans'kymy ta pivdennoamerykans'kymy narodamy, de nav'jazana zavojevnyč'ka katolyc'ka vira pryzvede do žaxlyvyx masovyx vbyvstv korinnoho naselelnja.

Vodnočas, u Lev. 26:18-20 my čytajemo: « Jakščo j pislja c'oho vy ne poslujatesja Mene, to Ja semykratno pobil'shu pokarannja za vaši hrixy. Zlamaju hordist' vašoji syly, zroblju vaše nebo, podibne do zaliza, a vašu zemlju, podibnu do midi. Vaša syla bude vysnažena nadaremno, vaša zemlja ne dast' svoho plodu, a dereva zemli ne dadut' svoho plodu ». U c'omu virši Boh spoviščaje pro relihijne zahartuvannja, jake v xrustyjans'ku epoxu dosjahajet'sja perexodom Rymu vid jazyčnyctva do papstva. Zvernit' uvahu na te, ščo z nahody cijejzi zminy ryms'ke panuvannja zalyšaje «Kapitolij», ščob vstanovyty papstvo v Laterans'komu palaci, roztašovanomu same na «Celiji», tobto na nebi. Žorstkyj paps'kyj režym pidtverdžuje prorokovane relihijne zahartuvannja. Plid xrustyjans'koji viry zminjujet'sja. Lahidnist' Xrysta zaminjujet'sja ahresijeju ta žorstokistju; a virnist' istyni peretvorjujet'sja na nevirnist' ta revnist' do relihijnoji brexni.

Virš 10: « Zasurmyla tretja zorja, i vpala z neba velyka zorja, ščo palala, nemov smoloskyp, i vpala na tretynu ričok ta na džerela vod » .

Tretje pokarannja : Zlo, ščo porodžujet'sja, posyljujet'sja i dosjahaje svoho piku naprykinci Seredn'ovičča. Prohres mašynnoho druku spryjaje vydannju Svjatoji Bibliji. Čytajučy jiji, obrani vidkryvajut' dlja sebe istyny, jakyx vona navčaje. Takym čynom, vona vypravdovuje rol' « dvox svidkiv », jakyx Boh daje jiz v Ob'javlenni 11:3: « Ja dam dvom Mojim svidkam vladu prorokovaty, odjahneni v veretyšče, tysjaču dvisti šistdesjat dnev ». Viddajučy perevahu vlasnym relihijnym dohmam, katolyc'ka vira pokladajet'sja na Bibliju lyše dlja vypravdannja imen svjatyx, jakym vona zmušuje svojix pidpanyx poklonjatsja. Bo volodinnja Biblijeju zasudžujet'sja neju i naražaje vlasnyka na tortury ta smert'. Same vidkryttja biblijnoji istyny vypravdovuje obraz, navedenyj u c'omu virši: « I vpala z neba velyka zorja, ščo palala, jak smoloskyp ». Vohon' vse šče lypne do obrazu Rymu, symvolizovanoho c'oho razu « velykoju palajučoju zirkoju », jak « velyka palajuča hora ». Slovo « zirka » rozkryvaje jiji pretenziju « osvltljuvaty zemlju » relihijno, zhidno z But. 1:15; i ce v im'ja Isusa Xrysta, do jakoho vona pretenduje buty obrazom spravžn'oho « smoloskypa », svitlonosija, z jakym vona porivnujet'sja v Ob'javlenni 21:23. Vona vse šče taka ž « velyka », jak i na počatku, ale jiji peresliduval'nyj vohon' posyljavsja, perejšovšy zi stanu « horinnja » do stanu « horinnja ». Pojasnennja proste, zasudžene Biblijeju, jiji hniv tym bil'šy, ščo vona zmušena vidkryto protystojaty Božym obrancjam. Ščo, zhidno z Ob'javlennjam 12:15-16, zmušuje jiji perejty vid strategiji xytroji ta obmanlyvoji « zmiji » do strategiji vidkryto pereslidujučoho « drakona ». Jiji suprotvnykamy je ne lyše myrni ta sluxnjani obranci Boži, ale j, perš za vse, pered neju stojit' fal'šyvyj protestantyzm, bil'se polityčnyj, niž relihijnyj, bo vin iħnoruje nakazy Isusa Xrysta ta, beručy do ruk zbroju, vbyvaje ta včynjaje rizanynu tak samo, jak i katolyc'kyj tabir. « Tretyna ričok », tobto častyna naselelnja xrustyjans'koji Jevropy, straždaje vid katolyc'koji ahresiji, jak i « džerela vod ». Vzircem cyx džerel vod je sam Boh, zhidno z Jer. 2:13: « Bo dva hrixy včynny narod Mij: Mene, džerelo žyvoji vody, vony pokynuly, i vyrubaly sobi krynci, krynci rozbyti, ščo ne možut' trymaty vody ». U množyni, v c'omu virši, Dux poznačaje « džerelamy vod » vybranyx, stvorennyx za obrazom Božym. Ivan 7:38 pidtverdžuje, kažučy: « Xto viruje v Mene, jak kaže Pysannja, riky žyvoji vody potečut' z joho čereva ». Cej vyraz takož vkazuje na praktyku xreščennja nemovljat, jake vid narodžennja, bez konsul'taciji, otrymuje relihijnu mitku, ščo zrobyť jix sub'jektamy nevybranoji relihijnoji spravy. Koly vony vyrostut', odnoho dnja vony viz'mut' do ruk

zbroju ta vbyvatymut' suprotynnykiv, bo c'oho vymahaje jixnja religijna mitka. Biblija zasudzuje cej pryncyp, bo tam skazano: « Xto uviruje j oxrestyt'sja, toj bude spasennyj, a xto ne uviruje, toj bude zasudzenyj » (Marka 16:16).

Virš 11: « Im'ja tijeji zori — Polyn; i tretyna vody stala polynom; i bahato ljudej pomerlo vid vody, bo vona stala hirkoju » .

Na vidminu vid čystoji, sprahloji vody, jaka poznačaje Bibliju, pysane slovo Bože, katolyc'ke včennja porivnujet'sja z « polynom », hirkym, toksyčnym i navit' smertel'nym napojem; ce vypravdano, oskil'ky kincevym rezul'tatom c'oho včennja bude vohon' « druhoji smerti ostann'oho sudu » . Častyna, « tretyna » ljudej, peretvorjuet'sja čerez pryjnate katolyc'ke abo xybno protestants'ke včennja. « Vody » – ce i ljudy, i biblijne včennja. U 16 stolitti ozbrojeni protestants'ki hrupy nepravyl'no vykorystovovali Bibliju ta jiji včennja, i, jak pokazano v c'omu virši, ljudej vbyvajut' ljudy ta xybne religijne včennja. Ce tomu, ščo i ljudy, i religijne včennja staly hirkymy. Zajavljajučy, ščo « vody staly hirkymy », Boh daje vidpovid' na zvyuvačennja u « pidozri v zazdrosti », jake zalyšajet'sja vidkrytym z časiv Ob'javlennja 6:6 u 3-j pečatci . Vin pidtverdžuje, u toj čas, koly joho pys'move slovo pryxodyt' do c'oho, zvyuvačennja u pereljubi, jake vin vysuvav proty Asambleji z 7 bereznja 321 roku, ščo pereduvalo času religijno oficijnoho pereljubu pid nazvoju Perham v Ob'javlenni 2:12 za 538 rik.

Vodnočas my čytajemo v Lev. 26:21-22: « Jakščo vy budete čynyty opir Meni ta ne posluchajetesja Mene, to Ja pokaraju vas semykratno bil'se za vaši hrixy. Pošlju na vas dykyx zviriv, jaki pozbavljat' vas ditej, vynyščujuť vašu xudobu ta zmenšat' vas čyslom, i vaši dorohy stanut' spustošenymy » . Paralel'ne vyvčennja Lev. 26 ta tret'oji surmy Ob'javlennja vidkryvaje sud, jakyj Boh vynosyt' na počatku časiv Reformaciji. Joho spravžni obranci zalyšajut'sja myrnymy ta pokirnymy, pryjmajučy smert' abo polon jak spravžni mučenyky. Ale okrim jixn'oho velyčnoho prykladu, Vin bačyt' lyše žorstokyx « zviriv », jaki protystojat' odyn odnomu, najčastiše z osobystoji hordosti, i jaki vbyvajut' ljudej z ljuttju xyžyx dykyx zviriv. Cja ideja nabude formy v Ob'javlenni 13:1 ta 11. Ce kul'minacija času, koly, u zvyčajnomu stani straždan', Obranoho vedut' « v pustelju » (= sud) v Ob'javlenni 12:6-14, a biblijni « dvoje svidikiv » opysujuť Boha v Ob'javlenni 11:3. Neterpyme panuvannja papstva, prorokovane na 1260 rokiv, zakinčyt'sja.

Virš 12: « Zasurmyv četvertyj, i vdarena bula tretyna soncja, i tretyna misjacija, i tretyna zirok, tak ščo tretyna jix zat'marylasja, i den' ne svityv tretynu svojeji dovžyny, tak samo j nič » .

Četverte pokarannja : Dux tut zobražuje « velyku skorbotu », pro jaku jdet'sja v Ob'javlenni 2:22. Symvolamy vin vidkryvaje nam jiji naslidky: častkovo vražajet'sja « sonce », symvol Božoho svitla. Takož častkovo vražajet'sja « misjac' », symvol religijnoho taboru temrjavy, jakyj u 1793 roci stosuvavsja lycemirnyx katolykiv i protestantiv. Pid symvolom « zirok » takož indyvidual'no vražajet'sja častyna xrustyjan, poklykanyx prosvitljuvaty zemlju . Xto ž todi može takym čynom vrazyty spravžnje ta xybne xrustyjans'ke religijne svitlo? Vidpovid': ideolohija ateizmu, jaka vvažajet'sja velykym svitlom toho času. Joho svitlo zat'marjuje vsi inši. Pys'mennyky, jaki pyšut' knyhy na cju temu, vysoko cinujuťsja i sami nazývajuťsja «prosvitnykamy », taki jak Vol'ter i Monteske. Odnak ce svitlo spočatku znyščuje ljuds'ki žyttja lancjuhom, prolyvajučy krov potokamy. Pislja holiv korolja Ljudovyka XVI ta joho družyny Mariji-Antuanetty, praktykujuči katolyky ta protestanty po čerzi potrapljaly pid hil'jotyny revoljucioneriv. Cej akt božestvennoji spravedyvosti ne vypravdovuje

atejizmus; ale meta vypravdovuje zasoby, i Boh može povalyť tyraniv, lyše protystavyvšy jim vyšču tyraniju, mohutnišu ta syl'nišu. « Syl'a ta mohutnist' » naležat' Hospodu v Ob'javlenni 7:12.

Vodnočas my čytajemo v Lev. 26:23-25: « Jakščo ci pokarannja ne vypravljat' vas, i vy budete čynyty opir Meni, to j Ja budu čynyty opir vam i semykratno posyljuvatymu vaši hrixy. Ja navedu na vas meča, ščo pomstyt'sja za Mij zapovit ; koly vy zberetesja po vašyx mistax, Ja pošlju na vas morovycju, i vy budete viddani v ruky voroha». « Meč, ščo pomstyt'sja za Mij zapovit », – ce spravdi ta rol', jaku Boh dav francuz'komu nacional'nomu atejistyčnomu režymu, vydavšy jomu holovy, vynnyx u duxovnomu pereljubi, skojenomu proty n'oho. Podibno do čumy u virši, cej atejistyčnyj režym zaprovadyv pryncyp masovyx strat takym čynom, ščo katy poperedn'oho dnja staly žertvamy nastupnoho dnja. Zhidno z cym pryncypom, cej pekel'nyj režym, zdavalosja, mav pohlynuty vse ljudstvo smertju. Os' čomu Boh dast' jomu nazvu « bezodnja », « zvir, ščo pidnimajet'sja z bezodni » v Ob'javlenni 11:7, de Vin rozvyvaje svoju temu. Ce tomu, ščo v But. 1:2 cja nazva poznačaje zemlju bez žyttja, bez formy, xaotyčnu, jaku z časom vidtvoryť systematyčne rujnuvannja, zdijsnene atejistyčnym režymom. Jak pryklad, my bačymo dolju katolyc'koi ta monarxičnoji Vandeji, perejmenovanoji na «Pomščenu» revoljucioneramy, čyjim planom bulo zrobyty jiji spustošenoju ta bezljudnoju zemleju.

Virš 13: « I ja podyvyvsja, i počuv orla, ščo letiv posered neba, i vyhukuvav hučnym holosom: «Hore, hore, hore meškancjam zemli čerez inši holosy surmy tr'ox anheliv, ščo majut' zasurmyty! »

Francuz'ka revoljucija mala svoji kryvavi naslidky, ale dosjahla mety, bažanoji Bohom. Vona poklala kraj relihijnyj tyraniji, a pislja neji bula zaprovadžena tolerantnist'. Ce moment, koly, zhidno z Ob'javlennjam 13:3, katolyc'kyj «mors'kyj zvir » buv « smertel'no poranenyj, ale zcilenyj » zavdjaky mohutnij vladi napoleonivs'koho «orla », predstavenoho v c'omu virši, jakyj rehabilituvav joho svojim Konkordatom. «... orel, ščo letyt' posered neba » symvolizuje pik panuvannja imperatora Napoleona I. Vin pošyryv svoje panuvannja na vsi jevropejs'ki narody i zaznav nevdači proty Rosiji. Cej vybir daje nam velyku točnist' u datuvanni podij, takym čynom, proponujet'sja period z 1800 po 1814 rik. Velyčezni naslidky c'oho pravlinnja je nadijnym orijentyrom, jakyj takym čynom vypravdovuje nastannja ključovoji daty z Danyjila 8:14, 1843 roku. Cej važlyvyj režym v istoriji krajiny Franciji staje dlja Boha nosijem strašnoho zvistky, oskil'ky pislja n'oho vselens'ka xrystyjans'ka vira uvijde v čas, koly vona bude vražena Bohom tr'oma velykymy... « hore ». Povtorene tryči, ce doskonalist' slova « hore »; ce tomu, ščo, vstupajučy v 1843 rik, jak navčaje Ob'javlennja 3:2, Boh vymahaje vid xrystyjan, jaki pretendujut' na spasinnja Isusa Xrysta, ostatočno zaveršyť Reformaciju, rozpočatu v 1170 roci, datu, koly P'jer Val'do povnistju vidnovyv biblijnu istynu, i tvoryty « doskonali dila »; cja doskonalist' vymahajet'sja v Ob'javlenni 3:2 ta ukazom Danyjila 8:14. Naslidky jiji nabrannja čynnosti tut projavljajut'sja u vyhljadi tr'ox velykych « hore », jaki my zaraz vyvčymo okremo. Ja takož xotiv by zaznačyť, ščo te, ščo robyť cej period relihijnoho myru, jak ne paradoksal'no, velykym « horem », – ce spadščyna francuz'koho nacional'noho atejizmu, jaka pronyzuje i bude pronyzuvaty do kincja svitu zaxidni ljuds'ki umy. Ce ne dopomože jim zdijsnyty reformy, jakyx vymahav Boh z 1843 roku. Ale vže « šosta pečatka » z Ob'javlennja 6:13 proiljustruvala perše z cyx « hor' » obrazom « padinnja zirok » porivnjano iz « zelenymy fihamy », takym čynom ne pryjnjavšy povnoho duxovnoho dozrivannja, jakoho vymahav Boh z 1843 roku. A nebesnyj znak Božoho poperedžennja buv danyj 13 lystopada 1833 roku, paralel'no z zaproponovanim časom ohološennja tr'ox velykych « hore » vyvčenoho virša.

U svojemu odkrovenni Dux vykorystovuje vyraz « meškanci zemli », ščob poznačyty ljudej, na jakyx sprjamovani try velyki prorokuvaly « hore ». Budučy vidrizanymy vid Boha ta rozdilenymy svojim nevir'jam i hrixom, Dux zv'jazuje jix iz « zemleju ». Na protyvahu c'omu, Isus nazyvaje svojix spravžnix, virnyx obranciv « hromadjanamy Carstva Nebesnoho »; jixnja bat'kivščyna — ce ne « zemlja », a « nebo », de Isus « pryhotuvav jim misce », zhidno z Ivanom 14:2-3. Takym čynom, ščorazu, koly v Ob'javlenni vykorystovujet'sja vyraz « meškanci zemli », ce stosujet'sja buntivnoho ljudstva, vidokremlenoho vid Boha v Isusi Xrysti.

Ob'javlennja 9: 5 - ta ta 6-ta surmy

« Perše » ta « druhe velyke neščastja »

P'jata surma : « Perše velyke hore »

dlja protestantiv (1843) ta adventystiv (1994)

Prymitka : U peršomu čytanni cja tema « 5-ji surmy » symvolično predstavljaje sud, jakyj Boh napravljaje na protestants'ki religiji, ščo potrapyly v nemylisť z vesny 1843 roku. Ale vona mistyt' dodatkovy včennja, ščo pidtverdžujut' proroči ohološennja, dani našij sestri-adventystkam s'omoho dnja, pani Ellen Huld Vajt, jaku Isus obrav svojim poslancem. Jiji proroča robota osoblyvo vysvitlyla čas ostann'oho vyprobuvannja viry; jiji peredbačennja budut' pidtverdženi v c'omu poslanni. Ale naša sestra ne znala, ščo tretij period očikuvannja adventystiv buv zaprogramovanyj Bohom, ščob vyprobuvaty samu Cerkvu adventystiv s'omoho dnja. Zvyčajno, cej tretij period očikuvannja ne pryjnav publičnogo rozvytku dvox poperednix, ale masštab novyx ob'javlenyx istyn, pov'jazanyx z nym, kompensuje cju očevydu slabkist'. Os' čomu, pislja vyprobuvan' Isusom Xrystom miž 1983 i 1991 rokamy u Valans-sjur-Ron, Francija, ta na ostrovi Mavrykij, pislja vidkydannja svojix ostannix proročyx vohniv, oficijne instytucijne včennja adventyzmu bulo « vybljuvano » Spasytelem duš u 1994 roci, datoju, pobudovanoju za dopomohoju proročyx « p'jaty misjaciv » z viršiv 5 i 10 c'oho 9-ho rozdilu. Os' čomu, u druhomu čytanni, cej obraznyj sud, vynesenyj Hospodom proty riznyx aspektiv protestants'koji viry, stosujet'sja instytucijnogo adventyzmu s'omoho dnja, jakyj, u svoju čerhu, vprav u vidstupnyctvo čerez vidmovu vid božestvennoho proročoho svitla; ce, nezvažajučy na poperedžennja, dani Ellen H. Uajt u rozdili «vidmova vid svitla» jiji knyhy, adresovanoji adventysts'kym včyteljam «Jevanhel's'ke služinnja». U 1995 roci oficijnyj sojuz adventyzmu z protestantyzmom pidtverdvyv pravednyj sud, prorokovanyj Bohom. Varto zaznačyty, ščo oby dva hrixopadinnja majut' odnu j tu samu pryčynu: vidkydannja ta znevaha do proročoho slova, zaproponovanoho Bohom, sluhuju, jakoho vin obrav dlja c'oho zavdannja.

« Hore » – ce hodyna zla, pidburjuvačem i natxnennykom jakoho je satana, voroh Isusa ta joho obranyx svjatyx. Dux obrazno pokaže nam, ščo staje z učnem Isusa Xrysta, koly vin joho vidkydaje, ščob viddaty dyjavolu; ščo todi stanovyť spravdi velyke « hore ».

Virš 1: « Zasurmyla p'jata hudok, i ja pobačyv zorju, ščo vpala z neba na zemlju. Jij dano ključ vid bezodni » .

« P'jate », ale važlyve zasterežennja adresovane obrancjam Xrysta, vidokremlynym z 1844 roku. « Zirka, ščo vpala z neba », ne je « zirkoju Absent z poperedn'oho rozdilu, jakyj ne « vprav », na tam zemlja ", ale " na THE ričky I THE džerela «vod ». Ce istorija pro epoxu « Sard » , de Isus zhaduje, ščo vin « trymaje sim zirok u rukax ». Za te, ščo joho « dila » buly vyznani « nedoskonalymy », Isus kynuv na zemlju «zirku » protestants'koho poslancja.

Sud nad adventystamy navesni 1843 roku oznamenuvavsja zakinčennjam peršoho očikuvannja povernennja Isusa Xrysta. Druhe očikuvannja c'oho povernennja zaveršylosja 22 žovtnja 1844 roku. Lyše v kinci c'oho druhoho vyprobuvannja Boh dav peremožcjam znannja ta praktyku svojeji svjatoji suboty. Cja subota potim vzjala na sebe rol' « pečati Boha », pro jaku jdet'sja u virši 4 c'oho 9-ho rozdilu. Takym čynom, zapečatuvannja Joho sluh počalosja pislja zakinčennja druhoho vyprobuvannja, voseny 1844 roku. Ideja poljahaje v nastupnomu: vysliv « jakyj upav » stosujet'sja daty vesny 1843 roku, kincja ukazu Dan. 8:14 ta kinec' peršoho sudu nad adventystamy, na vidminu

vid sudu oseni 1844 roku, jakyj znamenuje počatok zapečatuvannja peremožnyx obranyx, ta temy cijejji « p'jatoji surmy », metoju jakoji dlja Boha je vyjavlennja padinnja protestants'koji viry ta viry adventyzmu, jakyj uklade z nym sojuz pislja 1994 roku, kinec' « p'jaty misjaciv », prorokovanyx u viršax 5 ta 10. Takym čynom, xoča «p'jat' misjaciv» cijejji temy počynajut'sja voseny 1844 roku, kontekst počatku zapečatuvannja, jak holovna tema, vira protestantyzmu « vpala » do cijejji daty, navesni 1843 roku. Todi my možemo pobačyty, jak same božestvenne odkrovennja vraxovuje zdijsneni istoryčni fakty. Dvi daty, 1843 ta 1844 roky, majut' pevnu rol'.

Pokynuta Isusom, jakyj peredaje jiji dyjavolu, protestants'ka vira vpala v katolyc'ku « jamku » abo « hlybyny satany », jaki sami reformatory zasudyly pid čas Reformaciji v Ob'javlenni 2:24. Tonko, kažučy, ščo vona padaje « na zemlju », Dux pidtverdžuje identyčnist' protestants'koji viry, symvolizovanoji slovom « zemlja », jake nahaduje pro jiji vyxid z katolycyzmu, nazvanyj « morem » v Ob'javlenni 13 ta 10:2. U poslanni « Filadel'fiji » Isus predstavljaje « dveri », jaki možut' buty vidčyneni abo začyneni. Tut ključ vidkryvaje dlja nyx zovsim inšyj šljax, oskil'ky vin daje jim dostup do « bezodni », ščo symvolizuje znyknennja žyttja. Ce hodyna, koly dlja nyx « svitlo staje temrjavoju », a « temrjava staje svitlom ». Pryjmajučy jak svoju spadščynu pryncypy respublikans'koji filosofs'koji dumky, vony vtračajut' z polja zoru spravžnju svjatist' viry, očyščenoji krov'ju Isusa Xrysta. Zvernit' uvahu na točnist' « bulo dano jomu ». Toj, xto takym čynom daje kožnomu za joho dilamy, – ce Isus Xrystos, božestvennyj Suddja. Bo vin takož je xranytelem ključiv; « ključem Davyda » dlja blahoslovennyx obranyx u 1873 ta 1994 rokax, zhidno z Ob'javlennjam 3:7, ta « ključem vid bezodni » dlja zanepalyx u 1843 ta 1994 rokax.

Virš 2: « I vidčynyla vona bezodnju. I z jamy vyjšov dym, nemov dym z velykoji peči; i sonce ta povitlja potemnily vid dymu z jamy » .

Protestants'ka vira zminjuje gospodarja ta dolju, i jiji spravy takož zminjуют'sja. Takym čynom, vona pohodžujet'sja na nezavydnu dolju – zaznaty znyščennja na ostann'omu sudi « vohnem » « druhoji smerti », pro jaku bude zhadano v Ob'javlenni 19:20 ta 20:10. Beručy za obraz «ozera vohnjanoho ta sirčanoho », cej « vohen' » ostann'oho sudu bude « velykoju piččju », jaka zahrožuje porušnykam Božyx zapovidej z momentu jixn'oho prohološennja na hori Synaj, zhidno z Vyx. 19:18: « Hora Synaj vsja dymila, bo Hospod' zijšov na neji v vohni; i dym pidnjavsja, jak dym z peči , i vsja hora syl'no trjaslasja ». Potim Dux vykorystovuje kinematohrafičnyj pryjom pid nazvoju « flešbek », povernennja v časi, jake pokazuje spravy, zdijsneni, poky šče za žyttja hrišnyky služyly dyjavolu. Slovo « dym » tut maje podvijne značennja: značennja vohnju « velykoji peči », pro jaku my čytajemo v Ob'javlenni 14:11: « I dym jixnix muk pidnimajet'sja na vični viky; i ne majut' spokoju ni vden', ni vnoči ti, xto poklonjajet'sja zviru ta obrazu joho, i xto pryjmaje znamennja imeni joho », ale takož značennja « molytov svjatyx », zhidno z Ob'javlennjam 5:8, tut – molytov lžesvjatyx. Bo rjasna relihijna dijalt'nist', ščo projavljajet'sja v molytvax, vypravdovuje ci slova, jaki Isus zvertaje do n'oho v Sardax u 1843 roci: « Ty vydaješsja za žyvoho, a ty mertvyj ». Mertvyj, i dviči mertvyj, oskil'ky zaproponovana smert' – ce « druha smert' » « Ostann'oho sudu ». Cja relihijna dijalt'nist' obmanjuje vsix, krim Boha ta joho obranciv, jakyx vin prosvitljuje. Cej pošyrenyj obman – « sp'janinnja », jak kaže sučasnyj svit. I same ideju sp'janinnja Dux natjakaje obrazom « dymu », jakyj pošyrjujet'sja v « povitri » až do toho, ščo zat'marjuje « sonce ». Jakščo ostannje je symvolom istynnoho božestvennoho svitla, to « povitlja » poznačaje zarezervovanu terytoriju dyjavola, nazvanoho « knjazem, ščo panuje v povitri » v Ef. 2:2, i jakoho Isus nazyvaje « knjazem c'oho svitu » v Ivana 12:31 ta 16:11. U sviti metoju sp'janinnja je maskuvannja istyn, jaki povynni zalyšatysja tajemnyceju. Na relihijnomu rivni te same: istyna lyše dlja

obraných. Zbil'šennja kil'kosti protestants'kyx hrup spravdi malo efektyvnist' maskuvannja isnuvannja viry adventystiv s'omoho dnja; ce tryvalo do 1995 roku, koly vony pryjnaly jiji do svojix lav za jiji « velyke neščastja ». U cij novij duxovnij sytuaciji vony stanut' žertvamy druhoji smerti , jaka peretvoryt' poverxnju zemli na palajuču pič . Ce poslannja žaxlyve, i zrozumilo, ščo Boh ne proponuvav joho prostoju movoju. Vono zarezervovano dlja obraných, ščob vony mohly zrozumity dolju, jakoji vony unykly.

Virš 3: « A z dymu vyjšla sarana na zemlju, i dano jij sylu, jak majut' sylu skorpiony zemni » .

, symbolizovani « dymom », vyxodjat' z vust i rozumiv zanepalých protestantiv, tomu čolovikiv i žinok symbolizuje « sarana » čerez jixnju velyku kil'kist'. Ce spravdi bula bezlič ljuds'kyx stvorin', jaki vpaly v 1843 roci, i ja nahaduju vam, ščo v 1833 roci, desjat'ma rokamy raniše, Hospod' dav ujavlennja pro cju bezlič čerez «padinnja zirok», jake stalosja v nič na 13 lystopada 1833 roku miž pivničču ta 5-ju ranku, zhidno z istoryčnymy svidčennjamy očevydciv. Znovu ž taky, vyraz « na zemli » maje podvijne značennja zemnoho pošyrennja ta protestants'koji identityčnosti. Xto cinuje spustošlyvu ta rujnivnu « saranu »? Ne zemleroby, a Boh ne cinuje virujučyx, jaki zradžujut' Joho ta spivpracujut' z suprotivnykom, ščob znyščyty Joho vrožaj obraných, tomu cej symbol zastosovujet'sja do nyx. Potim, u Jezekijilja 2, c'omu korotkomu rozdili z 10 viršiv, slovo « buntivnyk » cytujet'sja 6 raziv dlja poznačennja jevrejs'kyx « buntivnykiv », jakyx Boh nazyvaje « ternjam, budjakom ta skorpionamy ». Tut termin « skorpion » stosujet'sja protestants'kyx buntivnykiv. U virši 3 natjak na joho sylu hotuje vykorystannja najvažlyvišoho tonkoho symbolu. Sylu « skorpioniv » poljahaje v tomu, ščob smertel'no žalyty svojix žertv žalom svoho « xvosta ». I ce slovo « xvist » nabuvaje v božestvennij dumci fundamental'noho značennja, vyjavlenoho v Isaji 9:14: « prorok, jakyj navčaje nepravdy, — ce xvist ». Tvaryny vykorystovujut' svoji « xvosty », ščob peresliduvaty ta šmahaty mux ta inšyx parazytyčnyx komax, jaki jix dratujut'. Tut my znaxodymo obraz lžeporočyci Jezaveli . xto vytračaje svij čas na pokarannja ta straždannja Boha ta joho obmanutých nevirných sluh. Praktyka dobrovil'noho byčuvannja dlja spokutuvannja hrixiv, krim toho, je častynuju včennja katolyc'koji viry. V Ob'javlenni 11:1 Dux pidtverdžuje ce porivnannja, vykorystovujučy slovo « očeret », jakomu ključovyj tekst Isaji 9:14 nadaje te same značennja, ščo j slovu « xvist ». Cej obraz paps'koji cerkvy takož zastosovujet'sja, počynajučy z 1844 roku, do hrišnyx protestants'kyx virujučyx, jaki staly prorokamy Boha, ščo navčajut' brexni, tobto lžeporokiv. Zapropnovane slovo « xvist » bude čitko procytovano u virši 10.

Budivnyctvo 3-ji adventysts'koji zaly očikuvannja

(c'oho razu, z s'omoho dnja)

Virš 4: « I nakazano jim ne škodyty travi zemnij, ani žodnij zeleni, ani žodnomu derevu, a til'ky tym ljudjam, jaki ne majut' pečatky Božoji na čolax svojix » .

Cja « sarana » ne požyraje zelen', ale vona škidlyva dlja ljudej, jaki ne zaxyščeni «pečatkoju Božoju» . Cja zhadka pro « pečatku Božu » pidtverdžuje kontekst periodu, jakyj vže rozhljadavsja v Ob'javlenni 7. Takym čynom, poslannja paralel'ni: rozdil 7 stosujet'sja zapečatanyx obranyx, a rozdil 9 — pokynutyx hrišnykiv. Ja nahaduju, ščo, zhidno z Matvija 24:24, nemožlyvo spokusyty spravžn'oho obranoho. Tomu lžeporoky spokušajut' odyň odnoho.

Točnist', « pečatka Boha na čoli », vkažuje na počatok zapečatuvannja Božyx obranyx adventysts'kyx sluh, a same 23 žovtnja 1844 roku. Cja detal' zhadujet'sja bezposeredn'ó pered cytatoju proročoho periodu « p'jaty misjaciv » u nastupnomu virši; tryvalist' 150 real'nyx rokiv, jaka bude bazuvatysja na cij dati.

Virš 5: « I dano jim vladu ne vbyvaty jix, ale mučyty jix p'jat' misjaciv ; i muka jixnja bula, jak muka vid skorpiona, koly vin uražaje ljudynu » .

Bože poslannja ob'jednuje u svojemu obrazi diji, zdijsneni v riznyj čas; ce zaplутuje ta uskladnuje obrazotvorču interpretaciju. Ale jakščo cej pryjom zrozumity ta pryjnjaty, poslannja staje duže čitkym. Cej virš 5 buv osnovuju mohó ohološennja pro povernennja Isusa Xrysta u 1994 roci. Tam my znaxodymo dorohocinni proroči « p'jat' misjaciv », jaki, počynajučy z 1844 roku, dozvoljajut' vstanovyty datu 1994. Odnak, ščob realizuvaty Božyj plan, ja obov'jazkovo mav pov'jazaty z cijeu datuju slavne povernennja Isusa Xrysta. Takym čynom, častkovo zasliplenyj točnistju tekstu, jaka zrobyla b cju nadiju nemožlyvoju, ja napolehlyvo jšov u naprjamku, zadumanomu mojim Tvorcem. Dijsno, tekst utočnjuje: « Jim dano ne vbyvaty jix, ale mučyty jix p'jat' misjaciv » . Točnist' « ne vbyvaty jix » ne dozvolyla vključyty temu « 6-ho truba », žaxlyva vijna-smertnyk, u časy, oxopljeni « 5-m truba »; čas 150 real'nyx rokiv. Ale za svoho času Vil'jam Miller vže buv častkovo zasliplenyj, ščob zdijsnyty diju, zapovitnu Bohom: vyjavyty pomyłku, jaka dozvolyla vidrodyty nadiju na povernennja Xrysta voseny 1844 roku; xybnu pomyłku, oskil'ky počatkovi rozraxunky, ščo vstanovljujut' vesnu 1843 roku, pidtverdžujut'sja s'ohodni v našyx ostannix rozraxunkax. Volja i syla Boha je suverennymy, i, na ščastja dlja joho obranciv, niščo i nixto ne može pereškodyty joho proektu. Sprava v tomu, ščo cja pomyłka ohološennja pryzelva do toho, ščo oficijnyj adventyzm u 1991 roci zasvidčyv znevažlyve stavlennja do nadiji na povernennja Isusa Xrysta, ohološene na 1994 rik. I najhirše dlja adventystiv - ce te, ščo jix pozbavyly ostann'oho proročoho svitla, jake povnistju osviltluje 34 rozdily knyh Danyjila ta Ob'javlennja, jak kožen može perekonatysja s'ohodni, pročytavšy cej dokument. Robljačy ce, vony takož pozbavleni inšyx novyx idej, jaki Boh dav meni z vesny 2018 roku ščodo joho zakonu ta ščodo povernennja Xrysta, jakyj povernet'sja, jak my teper znajemo, navesni 2030 roku; i ce na novyx pidstavax, vidokremlenyx vid proročoho tumačennja Danyjila ta Ob'javlennja. Miž 1982 i 1991 rokamy dlja mene ci p'jat' misjaciv buly pov'jazani z dijal'nistju lžeporokiv, jaka mala tryvaty do povernennja Isusa Xrysta. Perekonanyj cym mirkuvannjam, jake, do toho ž, vypravdane, ja ne bačyv obmežennja času, nakladenoho zaboronoju « na vbyvstvo ». I v toj čas data 1994 roku predstavljala 2000 rik spravžn'oho narodžennja Isusa Xrysta. Dodaju, ščo nixto do mene ne vyznačyv pryčynu mojej pomyłky; ščo pidtverdžuje dosjahnennja vidpovidno do voli Boha. Zvernemo teper našu uvahu na točnist' « ale mučyty jix p'jat' misjaciv ». Formula nadzvyčajno omanlyva, tomu ščo zhadani « muky » ne zaznajut' žertvy protjahom prorokovanyx « p'jaty misjaciv » . « Muky », pro jaki hovoryt' Dux, budut' zavdani hrišnykam na ostann'omu sudi, de vony budut' spryčyneni spalennjam «ohnjanoho ozera », pokarannjam « druhoji smerti ». Ci « muky » «prohologujet'sja u tret'omu anhel's'komu poslanni z Ob'javlennja 14:10-11, jake poperednij virš vyklykav, posylajučys' na « dym » «jixnix muk »; poslannja, jake adventysty dobre znajut', oskil'ky vono stanovyt' element jixn'oji

vselens'koji misiji. Znajučy zazdalehid' pro padinnja c'oho oficijnoho adventyzmu, Dux tonko kaže v c'omu poslanni: « Vin takož pytyme vyno hnivu Božoho, vlyte nerozbavlene v čašu hnivu Joho, i bude mučenyj vohnem ta sirkoju pered svjatymy anhelamy ta Ahncem ». Ce utočnennja « joho takož » poslidovno sprjamovane na protestants'ku viru, potim na oficijnyj nevirnyj adventyzm, vidkynutyj u 1994 roci samym Isusom Xrystom. Z cijejj daty, na pidtverdžennja svoho prokljattja, cej novyj « buntivnyk » pryjednavsja do ekumeničnogo al'jansu, jakyj ob'jednuje katolykiv ta protestantiv, vže vidrizanyx vid Boha. Ale do padinnja oficijnoho adventyzmu formula « joho takož » zastosovovalasja do zanepalyx protestantiv, tomu ščo, zanepavšy v 1844 roci, vony vidteper rozdiljaly b dolju Katolyky, pravoslavni ta lžejudeji. Faktyčno, « joho takož » stosujet'sja vsix nekatolykiv, jaki šanujut' Ryms'ko-katolyc'ku cerkvu, vstupajučy do jiji vselens'kohoho sojuzu ta šanujučy postanovy Kostjantyna I : joho nedilju ta den' narodžennja «den' soncja» (Rizdvo 25 hrudnja). Obyrajučy formu odnyjny « joho takož », a ne formu množyny «vony takož», Dux nahaduje nam, ščo relihijnyj vybir — ce individual'nyj vybir, jakyj robyt' ljudynu vidpovidal'noju, vypravdanoju abo vynnoju pered Bohom, a ne pered hromadoju; jak « Noj, Danyjil ta Jov, jaki ne rjatuvaly ni syniv, ni dočok » zhidno z Jezek. 14:18.

Muky druhoji smerti Strašneho sudu

Virš 6: « U ti dni ljudy šukatymut' smerti, ale ne znajdut' jiji; vony bažatymut' pomerty, ale smert' uteče vid nyx » .

Ci ideji duže lohično vplyvajut' odna za odnoju. Ščoyno zhadavšy pro « muky druhoji smerti », Dux prorokuje u c'omu 6-mu virši pro dni jiji zastosuvannja, jaki nastanut' naprykinci 7-ho tysjačolittja , ščo poznačajet'sja vyrazom « u ti dni ». Potim Vin vidkryvaje nam osoblyvosti c'oho ostann'oho pokarannja, strašneho do najvyščoji miry. « Ljudy šukatymut' smerti, ale ne znajdut' jiji; vony bažatymut' pomerty, ale smert' uteče vid nyx ». Ljudy ne znajut', ščo voskresle tilo nečestyvyx matyme charakterystyky, duže vidminni vid charakterystyk nynišnix plots'kyx til. Dlja jixn'oho ostann'oho pokarannja Boh-Tvorec' vidtvoryt' jixnje žyttja, zrobyvšy joho zdatnym prodovžuvatysja u svidomomu stani do znyščennja jixn'oho ostann'oho atoma. Bil'se toho, tryvalist' času straždan' bude adaptovana individual'no dlja kažnoji ljudyny, vidpovidno do vyroku, vynesenoho ščodo jiji individual'noji provyny. Marka 9:47-48 pidtverdžuje ce takymy slovamy: «... budut' vkynuti do pekla, de červ'jak jixnij ne vmyraje, a vohon' ne hasne ». Slid takož zaznačyty, ščo protestants'ka vira podiljaje z katolyc'koju cerkvoju bahato xybnyx relihijnyx dohm. Okrim nedili, peršoho dnja, prysvjačenooho vidpočynku, isnuje vira v bezsmertja duši, ščo sponukaje protestantiv viryty v isnuvannja pekla, pro jake navčajut' katolyky. Takym čynom, katolyc'ka pohroza pekлом, de prokljati vično mučytymut'sja u vohni, pohroza, jaka pidcala c'omu vohnju vsix monarxiv xrystyjans'kyx zemel', mala pevnu pravdu, ale, perš za vse, bahato brejni. Bo, po-perše, peklo, pryhotovane Bohom, nabude formy lyše naprykinci « tysjači rokov » nebesnoho sudu nečestyvyx svjatymy. A po-druhe, straždannja ne budut' vičnymy, xoča j tryvalymy, porivnjano z nynišnimy zemnymy umovamy. Sered tyx, xto pobačyt', jak smert' tikaje vid nyx, budut' poslidovnyky ta palki zaxysnyky jazyčnyč'koji hrec'koji dohmy pro bezsmertja duši. Takym čynom, Boh zaproponuje jim dosvid ujavlennja pro te, jakoju bula b jixnja dolja, jakby jixnja duša bula spravdi bezsmertnoju. Ale ponad use same šanoval'nyky «dnja neperemožneho soncja» zustrinut' svoju božestvennist'; samu zemlju, jaka jix narodyla, stavšy «soncem» šljaxom zlyttja mahmy vohnju ta sirky.

Smertel'no omanlyva zovnišnist'

Virš 7: « Sarána bula podibna do konej, pryhotovanyx do boju; a na holovax jixnix vinci, podibni do zolota, a oblyččja jixni — jak oblyččja ljuds'ki » .

Svojimy symvolamy virš 7 iljustruje plan dij zanepaloho protestants'koho taboru. Relihijni hrupy (koni) zibrani dlja duxovnoji « bytvy », jaka zaveršyt'sja lyše pislja zakinčennja času vyprobuvannja, ale kinceva meta vže je. Cja bytva nazyvajet'sja « Armaheddon » v Ob'javlenni 16:16 . Todi dorečno vidznačyty napoljahannja Duxa na porivnjanni z real'nistju rečej; ščo vin robyt', množačy vykorystannja termina « jak ». Ce joho sposib zaperečuvaty xybni tverdžennja vidpovidnyx relihijnyx ljudej. Vse je lyše omanlyvoju zovnišnistju: « vinec' », obicjanij peremožcju viry, i sama vira (zoloto), jaka maje lyše « podibnist' » do spravžn'oji viry. « Oblyččja » cyx lževirujučyx sami po sobi omanlyvi, oskil'ky vid nyx zalyšylasja lyše ljuds'ka zovnišnist'. Toj, xto vyslovluje cej sud, doslidžuje vižky ta sercja. Vin znaje tajemni dumky ljudej i dilyt'sja svojim bačennjam real'nosti zi svojim obranymy.

Virš 8: « Volossja ž u nyx bulo, jak u žinok, a zuby jixni — jak zuby leviv » .

Zhidno z 1 Kor. 11:15, Žinoča začiska služyt' jim vuallju. A rol' vuali poljahaje v tomu, ščob pryxovaty oblyččja, tobtu identyčnist' zavual'ovanoho sub'jekta. Cej virš 8 svojim symvolamy vykryvaje omanlyvu zovnišnist' xrystyjans'kyx relihijnyx hrup. Tomu vony majut' zovnišnij vyhljad (volossja) cerkov (žinok , v Ef. 5:23-32), ale jixnij dux ožyvljuje ljut' (zuby) « leviv ». My krašče rozumijemo, čomu jixni oblyččja majut' lyše ljuds'kyj vyhljad. Nedarma Isus porivnjuje jix z levamy. Takym čynom, Vin nahaduje stan duši ryms'koho narodu, peršyx xrystyjan jakoho požyraly levy na arenax. I ce porivnjannja vypravdane, oskil'ky naprykinci svitu vony znovu zaxočut' ubyty ostann'oho spravžn'oho obrancja Isusa Xrysta.

Virš 9: « U nyx buly pancyri, podibni do zaliznyx, a šum jixnix kryl buv nemov šum kolisnyc' z kin'my, ščo bižat' na vijnu » .

Cej virš sprjamovanyj proty pidroblenoho ozbrojennja spravžn'oho vojina Isusa Xrysta, jakyj nosyt' « bronju » pravednosti (Ef. 6:14), ale tut cja pravednist' tverda, jak « zalizo », ščo vže je symvolom Ryms'koji imperiji v Danyjila. « Sarána » šumyt' « svojim krylamy », koly aktyvna. Tomu porivnjannja, jake nastaje, stosujet'sja diji. Nastupne utočnennja pidtverdžuje zv'jazok z Rymom, čyji perehony na kolisnycjax z « bahat'ma kin'my » tišyly rymljan pid čas jixnix perehoniv. U c'omu obrazi « bahato konej » označaje: kil'ka relihijnyx hrup zibralsja, ščob tjahnuty ryms'ku « kolisnycju », tobtu proslavljaty vladu Rymu; Rym, jakyj znav, jak manipuljuvaty inšymy relihijnymy lideramy, ščob pidkoryty jix svojim spokusamy. Tak Dux pidsumovuje diji povstans'koho taboru. I cej mitynh na koryst' Rymu hotuje jix do final'noji « bytvy Armaheddon », sprjamovanoji proty protyvnykiv nedili, virnyx dotrymuvačiv suboty, osvjačenoji Bohom, i, nesvidomo, proty Xrysta, jixn'oho Zaxysnyka.

Virš 10: « U nyx buly xvosty, jak u skorpioniv, i žala, a v xvostax jixnix bula syła škodyty ljudjam p'jat' misjaciv » .

Cej virš pidnimaje zavisu z virša 3, de slovo « xvist » bulo zaproponovano jak «syła skorpioniv » . Vono cytujet'sja čitko, xoča joho značennja nezrozumile tym, xto ne šukaje joho v Isaji 9:14. Ce ne mij vypadok, tomu ja nahaduju cej važlyvyj ključ: « prorok, jakyj navčaje nepravdy, je xvostom ». Ja pojasnjuju zakodovane poslannja takymy slovamy: ci hrupy maly brexlyvyx prorokiv (xvosty) ta buntivnykiv (skorpioniv) ta brexlyvi jazyky (žala), i same v cyx lžeprorokax (xvostax) bula syła

škodyty ľudjam , tobtu spokušaty jix ta perekonuvaty jix šanuvaty Ryms'ku nedilju protjahom 150 rokiv (p'jaty misjaciv) relihijnoho myru, harantovanoho Bohom; ščo bezpovorotno naražaje jix na « muky druhoji smerti » ostann'oho sudu naprykinci 7-ho tysjačolittja . Koly ja dumaju, ščo bezlič ljudej ne bačat' važylyvosti dnja vidpočynku! Jakby vony viryly v ce rozšyfyrovane odkrovennja, vony b zminyly svoju dumku.

Virš 11: « I maly vony za carja nad soboju anhela bezodni, ščo jevrejs'koju movoju zavsja Avaddon, a hrec'koju – Apollion » .

Dedali točniše, božestvenne zvyuvačennja dosjahaje svoho apoheju: ci relihijni hrupy majut' svojim carem Satanu, « anhela bezodni ». xto bude zv'jazanyj na spustošenij zemli protjahom « tysjači rokiv », zhidno z Ob'javlennjam 20:3. Slovo « bezdonna jama » v But. 1:2 stosujet'sja zemli do toho, jak vona dast' bud'-jaki oznaky žyttja. Takym čynom, cej termin stosujet'sja zemli, jaka stane spustošenoju, vsi formy žyttja budut' znyščeni slavnym povernennjam Xrysta. Vona bude v c'omu stani protjahom « tysjači rokiv », a jiji jedynym meškancem bude anhel Satana, uv'jaznenyj na nij. Toj, koho Boh nazyvaje v Ob'javlenni 12 « drakonom », a zmijem — dyjavalom. «i Satana » tut otrymuje im'ja «Rujnivnyk», ščo označaje slova « jevrejs'kyj ta hrec'kyj , Avaddon ta Apollion ». Dux nepomitno pokazuje nam, jak cej anhel rujnuje Božu spravu, z jakoju vin boret'sja. « jevrejs'kyj ta hrec'kyj » je movamy oryhinal'noho biblijnoho pys'ma. Takym čynom, z momentu padinnja protestants'koji viry v 1844 roci, počatok temy c'oho " 5-ho truba », dyjaval povernuv sobi jiji zi svojim vidomym interesom do Svjatoho Pys'ma. Ale na vidminu vid slavnoho počatku Reformaciji, teper vona vykorystovujet'sja dlja rujnuvannja Božoho planu. Satana zastosovuje do zanepaloji reformat'skoji viry, c'oho razu uspišno, te, ščo vin marno namahavsja povalyty samoho Xrysta v hodynu Joho vyprobuvannja oporu.

Virš 12: « Perše hore mynulo; os', šče dva horja jdut' po n'omu ».

Tut, u virši 12, zakinčujet'sja cja duže osoblyva tema « 5-ho truba ». Cej moment vkaže na te, ščo ľudstvo vstupylo u 1994 rik svoho zvyčajnoho kalendarja. Do toho času relihijnyj myr zberihavsja sered usix monotejistyčnyx relihij. Nikoho ne vbyvaly z duxovnoji pryčyny relihijnoji viddanosti. Zaborona na vbyvstvo u virši 5, takym čynom, bula dotrymana ta vykonana, jak i oholosyv Boh.

Ale 3 serpnja 1994 roku vnaslidok peršoho ž napadu na musul'mans'kyx relihijnyx hrup, skojenoho GIA, poblyzu francuz'koho posol'stva v Alžyri zahynulo p'jat' francuz'kyx čynovnykiv, a naperedodni Rizdva, 24 hruđnja 1994 roku, vidbuvsja napad na francuz'kyj litak, v rezul'tati jakoho v Alžyri zahynuly troje ljudej, vključajučy odnoho hromadjanyna Franciji. Nastupnoho lita alžyrs'ki islamists'ki zbrojni hrupy GIA zdijsnyly smertel'ni napady na zaliznyčnu liniju RER u Paryži, stolyci Franciji. A v 1996 roci simox francuz'kyx katolyc'kyx svjaščenykiv obezholovyly v Tibirini, Alžyr. Ci svidčennja, takym čynom, dovodjat', ščo prorokovani « p'jat' misjaciv » vže mynuly. Tomu relihijni vijny možut' vidnovytsja ta tryvaty do kincja svitu, oznamenovanoho povernennjam proslavlenoho Xrysta.

Šosta truba : Druha Velyka " neščastja "

Šoste pokarannja za vsju fal'šyvu xrystyjans'ku svjatist'

Tretja svitova vijna

Virš 13: « Zasurmyv šostyj. I ja počuv holos iz čotyr'ox rohiv zolotoho žertovnyka, ščo pered Bohom » .

Ce šoste poperedžoval'ne pokarannja stanovyt' «druhe» velyke « hore », prohološene v Ob'javlenni 8:13. Vono pereduje kincja času kolektyvnoji ta individual'noji blahodati i, takym čynom, bude dosjahnuto miž 2021 i 2029 rokamy. Z cym viršem 13 počynajet'sja vstup do temy « 6-ho truba "pidtverdyt' povernennja vijny ta dozvil " vbyvaty ". Cja nova tema stosujet'sja tyx samyx religijnyx hrup, ščo j " 5-ho truba "poperednja. Vykorystani symvoly identyčni. Otže, reči pojasnjujut'sja tak: narody " 5-ho truba «zvykly» « ne vbyvaty », navit' zaboronyvšy smertnu karu v Jevropi ta dejakyx štatax SŠA. Vony znajšly sposib prybutkovo keruvaty mižnarodnoju torhivleju, jaka jix zbahatyla. Tomu vony vže ne je adeptamy vijny, a zaxysnykamy myru bud'-jakoju cinoju. Vijna miž xrystyjans'kymy narodamy, zdajet'sja, vyključena, ale, na žal', tretja monotejistyčna religija nabahato menš myrna, ce islam, jakyj xodyt' na dvox nohax: na nohax terorystiv, jaki dijut', ta na nohax inšyx poslidovnykiv, jaki aplodujut' jixnim vbyvčym dijam. Takym čynom, cej spivrozmovnyk robyt' perspektivu tryvaloho myru nemožlyvoju, i Bohu-tvorcju bude dostatn'o « prozvučaty » u joho dozvoli na zitknennja cyvilizacij ta religij zi značnymy smertel'nymy naslidkamy. Na rešti zemli kožen narod takož matyme svoho tradycijnoho voroha – rozbižnosti, pidhotovleni dyjavolom ta joho demonamy ščodo vsijeji planety.

Odnak, tut proroctvo sprjamovane na pevnu terytoriju — nevirnyj xrystyjans'kyj Zaxid.

Ostannje pokarannja, pered « simoma ostannimy karamy », ščo peredujut' povernennju Xrysta, pryxodyt' v im'ja « 6-ho truba ». Perš niž vdavatysja v detali temy, my vže znajemo, ščo cja tema spravdi je druhoju z « velykych bid », prohološenyx « orlom » napoleonivs'koji imperiji v Ob'javlenni 8:13. Teper, u adaptovanomu dlja cijej mety montaži, proroctvo z Ob'javlennja 11 prypysuje cju nazvu « druhe hore » Francuz'kij revoljuciji, jaku nazyvajut' « zvirom, ščo vyxodyt' z bezodni ». Ce takož tema «4-ji trubny » z Ob'javlennja 8. Takym čynom, Dux natjakaje nam na isnuvannja tisnoho zv'jazku miž podijamy, pro jaki jdet'sja u «4-j ta 6 -j trubax». truba ». My z'jasujemo, ščo ce za vzajemozv'jazky.

Koly « 6-j «Koly zvučyt' truba », holos Xrysta, zastupnyka pered žertovnykom kadyla, vyražaje nakaz. (Zhidno z obrazom zemnoji skyniji, jaka prorokovala joho majbutnju nebesnu rol' jak zastupnyka za molytvy obranyx).

Zaxidna Jevropa – mišen' hnyvu Isusa Xrysta

Virš 14: « I skazavšy šostomu anhelu, ščo mav surmu: Rozv'jažy čotyr'ox anheliv, zv'jazanyx u velykij ričci Jevfrati » .

Isus Xrystos prohologuje: « Vidpustit' čotyr'ox anheliv «jaki z'jazani na velykij ričci Jevfrat »: zvil'njaje vselens'ki demonični syly, zoseredženi v Jevropi, symvolizovanij nazvoju Jevfrat; Zaxidnij Jevropi ta jiji amerykans'komu ta avstralij'skomu rozšyrennjax, de vony utrymujut'sja z 1844 roku, zhidno z Ob'javlennjam 7:2; ce čotyry anhely, jakym bulo dano škodyty zemli ta morju . Ključi do tlumačennja prosti ta lohični. «Jevfrat» – ce rička, jaka zrošuvala starodavnij Vavylon Danyjila. V Ob'javlenni 17 «bludnycja», jaku nazyvajut' « velykym Vavylonom », sydyt' « na bahat'ox vodax », symvolizujučy «narody, plemena ta mov ». « Vavylon » poznačaje Rym, a vidpovidni narody – ce jevrops'ki narody. Vyznačajučy Jevropu jak holovnu cil' svoho vbyvčoho hnivu, Xrystos Boh maje namir pokaraty tyx, xto zradžuje Joho ta pry menšuje straždannja, jaki Vin zaznav na svojem bolisnomu xresti, pro jaki ščojno zhaduvav poperednij virš, cytujučy slovo « žertivnyk », jake proviščalo pro ce v symvoličnyx obrjadax Staroho Zavitu.

Zvertajučys' do Jevropy, Dux Svjatyj sprjamovuje svoju pomstu proty dvox krajin, jaki zoseredžujut' svoju provynu na nij. Ce katolyc'ka vira, cerkva-maty ta starša dočka, jak vin nazyvaje Franciju, jaka tak syl'no pidtrymuvala joho protjahom stolit', vid samoho počatku, z Xlodvihom, peršym korolem frankiv.

Perše posylannja z « 4-m Jakščo z'javyt'sja « truba », to ce Francija, revoljucijnyj narod, jakyj posijav svoje nasinnja nevir'ja sered usix xrystyjans'kyx narodiv zemli, pošyrjujučy praci svojix filosofiv, atejistyčnyx vil'nodumciv. Ale ce takož paps'kyj Rym, jakyj Francuz'ka revoljucija mala znyščyty ta zmusyty zamovknuty. Porivnja'ne doslidžennja trub iz poperedžoval'nymy pokarannjamy, predstavlenymy jevrejam u Levyti 26, nadaje četvertomu rozdilu rol' božestvennoho « meča », jakyj « mstyt' za svij zapovit ». Čoho razu, do « 6-ho truba », Isus sam pomstyt'sja za svij sojuz, vrazyvšy dva vynni narody ta jixnix jevrops'kyx sojuznykiv. Bo, zhidno z Ob'javlennjam 11, francuz'kyj atejizm « zradiv » i zanuryv navkolyšni narody v « radist' »: « vony pošljut' dary odyn odnomu », čytajemo my v Ob'javlenni 11:10. U svoju čerhu, božestvennyj Xrystos prynese jim svoji dary: zvyčajni ta atomni bomby; us'omu č'omu pereduvav smertel'nyj zaraznyj virus, jakyj z'javysja v Jevropi naprykinci 2019 roku. Sered dariv, jaki slid vidznačyty, je propozycja Francijeju Statuji Svobody mistu N'ju-Jork u SŠA. Model' bula nastil'ky čudovoju, ščo slidom za Francijeju inši jevrops'ki krajiny staly respublikamy. U 1917 roci Rosija povtoryt' model' z tijeju ž hekatomboju.

Hlobal'na jaderna vijna

Virš 15: « I zvil'нено čotyr'ox anheliv, ščo buly pryhotovani na hodynu, i den', i misjac', i rik, ščob ubyty tretynu ljudej » .

Zhidno z Ob'javlennjam 7:2, « čotyry anhely vypuščeni, ščob ubyty tretynu ljudstva », i cja dija planujet'sja ta očikujet'sja protjahom tryvalocho času, jak vkažuje cja detal': « xto buv hotovyj do hodyny, dnja, misjacija ta roku ». Otže, z jakoho času ce pokarannja stalo neobxidnym? Z 7 bereznja 321 roku, daty, koly zdijsnylosja pryjnattja dnja soncja, vstanovlenoho Kostjantynom I. Zhidno z Ob'javlennjam 17, tema jakoho — « sud nad bludnyceju » . «Vavylon Velykij », čyso 17 symvolizuje božestvennyj sud. Zastosovane do čysla stolit' vid 7 bereznja 321 roku, ce čyso 17 daje rezul'tat 7 bereznja 2021 roku; počynajučy z cijej daty, ostanni 9 rokiv božestvennoho prokljattja dozvoljat' zdijsnyty «6- j truba » z Ob'javlennja 9:13.

Zvernit' uvahu na zhadku pro « tretynu ljudstva », jaka nahaduje nam, ščo, jakym by žaxlyvym vin ne buv, cej tretij rujnivnyj svitovyj konflikt zberihaje častkovyj xarakter (tretynu) poperedžennja; tomu vin korysnyj dlja zdijsnennja relihijnyx navernen' ta sponukannja obranyx povnistju prysvjatyty sebe adventysts'kij roboti, kerovaniy Isusom Xrystom. Ce rujnuvannja pryxodyt', ščob pokaraty ta zaprosyty do pokajannja ljudstvo, jake otrymalo koryst' vid «150 real'nyx rokiv» relihijnoho myru, prorokovanyx « p'jat'ma misjacjamy » « p'jatoji surmy ».

Ščob povnistju zrozumity značennja c'oho pokarannja, tret'oji svitovoji vijny z 1914 roku, my povynni provesty paralel' i porivnjaty jiji z tret'ou deportacijeju jevrevij do Vavylonu. Pid čas c'oho ostann'oho vojennoho vtručannja, u 586 roci do našoji ery, car Navuxodonosor znyščyv carstvo Judy, ostannij zalyšok narodu Izrajilju; Jerusalym ta joho svjatyj xram peretvorylysja na rujiny. Rujiny, zalyšeni tret'ou svitovoju vijnoju, stanut' dokazom toho, ščo xrystyjans'kyj sojuz vidstupyv vid viry tak samo, jak i jevrejs'kyj sojuz jevrejs'koho narodu . Takym čynom, pislja cijej demonstraciji nevirujuči abo relihijni vcilili budut' piddani ostann'omu universal'nomu vyprobuvannju viry, jake daje ostannij šans na spasinnja virujučym usix monotejistyčnyx relihij; ale Boh-tvorec' navčaje lyše odnij istyni, jaka stosujet'sja Isusa Xrysta ta joho svjatoji suboty, jedynoho spravžn'oho s'omoho dnja.

Rizanyna, ohološena dlja cijej vselens'koji vijny, stanovyť šče odyn aspekt « druhoho horja », jakyj pov'jazuje joho z aspektom francuz'koho revolucijnoho ateizmu « četvertoji truby ». Francija, i osoblyvo jiji stolycja Paryž, znaxodyťsja pid prytilom vsemohutn'oho Boha. V Odkr. 11:8 vin prypysuje jii nazvy « Sodom i Jehypet », nazvy davnix vorohiv, znyščenyx, jak pryklad, nezabutnim čynom Bohom, odnoho vohnem z nebes, inšoho — svojeju slipučoju syloju. Ce dozvoljae nam zrozumity, ščo vin dijatyme proty neji takym samym žaxlyvym i ostatočnym čynom. My povynni usvidomyty jiji velyčeznu vidpovidal'nist' za znyknennja istynnoji viry. Pislja toho, jak republikans'kyj režym znenavydiv relihiju, vin potrapyv do despotyčnyx ruk Napoleona I. dlja jakoho relihija bula lyše korysnym fonom dlja joho osobystoji slavy. Same joho hordyni ta oportunistu katolyc'ka vira zavdjačuje svojim vyžyvannjam zavdjaky vstanovlennju Konkordatu, jakyj rujnuvav pryncyp božestvennoji istyni.

Demohrafična točnist': dvisti mil'joniv kombatantiv

Virš 16: « Čyslo veršnykiv bulo dva miriady miriad: ja čuv jixnje čyslo » .

Virš 16 daje nam važlyve utočnennja ščodo kil'kosti kombatantiv, jaki berut' učast' u konflikti: « dvi miriady miriad » abo dvisti mil'joniv soldativ. Do 2021 roku, koly ja napysav cej dokument, žodna vijna ne dosjahala takoji kil'kosti u svojix zitknennjax. Odnak s'ohodni, koly naseleennja svitu stanovyť sim z polovynuju mil'jardiv ljudej, prorocstvo može zbutysja. Točnist', nadana cym viršem, zasudžuje vsi interpretaciji, jaki pojasnjut' cej konflikt mynulymy dijamy .

Ideolohična vijna

Virš 17: « I bačyv ja konej u vydinni ta tyx, xto sydiv na nyx, ščo maly nahrudnyky z vohnju, hiacyntu ta sirky. Holovy konej byly podibni do holiv leviv, a z jixnix pašč vyxodyv vohon', dym ta sirka » .

U c'omu 17-mu virši, proobrazi božestvennoho sudu, my znaxodymo symvoly «p'jatoji truby » : hrupy (koni) ta tyx, xto nymy komanduje (veršnyky). Jixnja jedyna spravedlyvist' (nahrudnyk) — ce dija spaljuvannja vohnem, ta j jakym vohnem! Jadernym vohnem, porivnjannym z vohnem pidzemnoji mahmy zemli. Dux prypysuje jim charakterystyky Hiacynta, ščo vidpovidaje povtorennju vyrazu v kinci virša « dymyty ». Ce vže symvolizuje molytvy svjatyx u poperednij temi, same xarakter jiji aromatu my povynni pam'jataty, i tam my rozumijemo, ščo označaje jiji zhadka. Cja roslyna toksyčna, podraznjuje škiru, a jiji zapax vyklykaje holovnyj bil'. Cej nabir kryterijiv vyznačaje molytvy bijciv. Žodna z cyx molytov ne pryjmajet'sja Bohom-tvorcem; vony vyklykajut' u n'oho nudotu ta hlyboku ohydu. Slid rozumity, ščo v c'omu po suti relihijnomu ta ideolohičnomu konfliktu berut' učast' lyše relihiji, povnistju vidirvani vid n'oho, ale tym ne menš perevažno monotejistyčni: judajizm, katolycyzm, protestantyzm, pravoslav'ja, islam. Tut cytujet'sja novyj ključovyj symvol z Isaji 9:14: « holova — mahistrat abo starijšyna ». Otže, na čoli hrup, ščo vojujut', stojat' mahistraty, jakyx s'ohodni v republikax nazyvajut' «prezydentamy». I ci prezidenty nadileni syloju « leva », carja tvaryn i carja džunhliv. Značennja syly nadajet'sja jomu v Suddjax 14:18. U svojemu poslanni Dux prorokuje vojennyj bij, jakym dystancijno keruvatymut' duže mohutni, avtorytarni ta relihijno viddani hlavy deržav, oskil'ky vono vyxodyt' z jixnix « ust ». ščo jixni molytvy vyxodjat', symvolizovani slovom « dym ». Z jixnix že « ust » vyxodjat' nakazy pro znyščennja « vohnem », molytvy « dymom » ta znyščennja natovpiv šljaxom nakazu pro vykorystannja jadernyx bomb, symvolizovanyx « sirkoju ». Očevydno, ščo Dux xoče pidkreslyty važlyvist' cijej jadernoji syly, jaka znaxodyt'sja v rozporjadženni odnijeji ljudyny. Nikoly v istoriji zemli taka rujnivna syla ne zaležala vid rišennja odnijeji ljudyny. Ce spravdi čudovo i varte toho, ščob naholasyty. Ale dlja nas, xto žyve v takomu typi polityčnoji orhanizaciji, ci žaxlyvi masštaby vže navit' ne šokujut'. My vsi je žertvamy svojeridnoho kolektyvnoho boževilla.

Virš 18: « Vid cyx tr'ox kar tretyna ljudstva bula vbyta vohnem, dymom ta sirkoju, ščo vyxodyly z jixnix ust » .

Virš 18 pidkresljuje cej fakt z poperedn'oho virša, utočnjujučy, ščo « vohon' , dym i sirka » je karamy, bažanymy Bohom; ščo virš pidtverdžuje, prypysujučy Xrystu-mesnyku nakaz ubyty tretynu ljudej.

Jaderna syla lideriv krajin

Virš 19: « Bo syla konej bula v jixnix paščax ta v jixnix xvostax, a jixni xvosty byly podibni do zmij, i maly holovy, i nymy vony zavdavaly škody » .

Virš 19 pidtverdžuje relihijno-ideolohičnyj xarakter konfliktu, kažučy: Bo syla vijs'kovyx hrup (konej) bula v jixnij movi (jixnix rotax) ta v jixnix lžeprorokax (xvostax), jaki na vyhljad byly spokusnykamy (zmijamy), ščo vplyvaly na hlav deržav, mahistrativ (holiv), jakymy vony (vojiny) zavdavaly škody. Pryncyp, vyznačenyj takym čynom, točno vidpovidaje orhanizaciji narodiv, jaka panuje s'ohodni v čas kincja.

Cja Tretja svitova vijna xto pryxodyt' Zaveršennja temy « surm » abo poperedžoval'nyx pokaran' nastil'ky važlyve, ščo Boh spočatku oholosyv pro ce jevrejam Staroho Zavitu, poslidovno v Dan. 11:40-45 ta Jezekijilja 38 i 39, a potim xrystyjanam Novoho Zavitu v cij knyzi Ob'javlennja jak pro « šostu surmu », jak pro ostannje božestvenne poperedžennja pered kincem času blahodati. Tož davajte znajdemo tut ci bahati vzajemodopovnjujuči včennja.

Danyjila 11:40-45

Vyraz « čas kincja » sponukaje nas do vyvčennja c'oho ostann'oho konfliktu narodiv, vyjavlenoho ta rozvynenoho v prorocvi Dan. 11:40-45. My vidkryvajemo osnovni fazy joho orhanizaciji. Spočatku, značnoju miroju utverženyj na terytoriji Zaxidnoji Jevropy, ahresyvnyj islam, zvanij « carem pivdnja », stykajet'sja z jevrops'kym narodom, perevažna bil'sist' jakoho je katolykamy; rymo-paps'ka katolyc'ka vira je predmetom, na jakyj sprjamovane prorocvo z Dan. 11:36. Ryms'ko-paps'kyj lider, jakyj do toho času buv cillju, predstavlenyj pid terminom « vin »; pid tytulom « car » vin atakujet'sja « carem pivdnja », islamom, jakyj « zitknet'sja z nym ». Vybir dijeslova « zitknutysja » je točnym i rozsudlyvym, tomu ščo lyše ti, xto znaxodyt'sja na odnij terytoriji, « zitknut'sja » odyz z odnym. Same todi, skorystavšys' nadanoju možlyvistju, sytuacija zanuryla Zaxidnu Jevropu v povnyj bezlad i paniku, « car pivnoči » (abo pivnoči) « zakružljaje, jak burja », nad cijuju zdobychču v skrutnomu stanovyšči, ščob zaxopyty jiji ta okupuvaty. Vin vykorystovuvav « bahato korabliv », « kolisnyc' » ta vojny, jaki byly ne bil'se niž « veršnykamy », i žyly na pivnoči, i ne na pivnoči Zaxidnoji Jevropy, a na pivnoči Jevroziats'koho kontynentu. A točniše na pivnoči Izrajilju, ščo natjakaje na virš 41, nazývajučy joho « najprekrasnišoju z krajyn ». Rosija, pro jaku jde mova, bula narodom « veršnykiv » (kozakiv), zavodčykiv ta postačal'nykiv konej istoryčnym voroham Izrajilju. C'oho razu, vyxodjačy z usix cyx danyx, staje lahko ototožnyty c'oho « carja pivnoči » z mohutn'uju pravoslavnoju Russju, sxidnym relihijnym protyvnykom zaxidnoho paps'koho romanizmu z časiv oficijnoho xrystyjans'koho relihijnoho rozkolu 1054 roku.

My ščoyno vozz'jednalysja z dejakymy vojujučymy storonamy Tret'oji svitovoji vijny. Ale Jevropa maje potužnyx sojuznykiv, jaki deščo nextujut' neju čerez ekonomičnu konkurenciju, jaka stala katastrofičnoju z momentu pojavy virusu COVID-19. Vysnaženi ekonomiky borjut'sja za svoje vyžyvannja, kožna krajina dedali bil'se zamykajet'sja v sobi. Odnak, koly v Jevropi počnet'sja konflikt, amerykans'kyj sojuznyk čekatyme svoho času, ščob dijaty.

U Jevropi rosijs'ki vijs'ka zustričajut' neznačnyj opir. Odyz za odnym okupujut'sja narody pivničnoji Jevropy. Til'ky Francija čynyt' neznačnyj vijs'kovyj opir, a rosijs'ki armiji strymujut'sja v pivničnij častyni krajiny. Pivdenna častyna perežyvaje serjozni problemy čerez te, ščo islam vže u velykij kil'kosti utverdyvsja v c'omu rehioni. Svoho rodu uhoda pro spil'ni interesy pov'jazuje musul'mans'kyx bijciv i rosijan. I ti, j inši prahnut' hrabunku, a Francija — bahata krajina, navit' jakščo ekonomično zrujnovana. Araby je maroderamy za tradycijnoju spadščynoju.

Z izrajil's'koho boku sytuacija katastrofična; krajina okupovana. Navkolyšni arabs'ki musul'mans'ki narody vrjatovani: Edom, Moav, dity Ammona: sučasna Jordanija.

Te, ščo ne mohlo buty zdijsneno do 1979 roku, koly Jehypet vyjšov z arabs'koho taboru, ščob utvoryty sojuz z Izrajilem, vybir, зробlenyj todi, za potužnoji pidtrymky SŠA, obervnuvsja proty n'oho; joho okupuvaly rosijany. I, utočnjujučy, ščo « vin ne vteče », Dux rozkryvaje oportunistyčnyj charakter vyboru, зробlenoho v 1979 roci. Stavšy na bik najsyl'nišyx toho času, vin vvažav, ščo zmože unyknyty neščastja, jake joho nazdohanjalo. I neščastja bulo velykym, joho pozbavyly bahatstv rosijany-okupanty. I niby c'oho bulo nedostatn'o, livijci ta efiopy takož pohrabuvaly joho, pereslidujučy rosijan.

Jaderna faza svitovoho konfliktu

Virš 44 znamenuje soboju značnu zminu v situaciji. Okupujučy Zaxidnu Jevropu, Izrajil' ta Jehypet, rosijs'ki vijs'ka ljakajut'sja « novynamy » ščodo jixn'oji vlasnoji rosijs'koji terytoriji. Dux zhaduje « sxid » stosovno okupaciji Zaxidnoji Jevropy, ale takož « pivnič » stosovno okupaciji Izrajilju; Rosija znaxodyt'sja na « sxid » vid peršoji ta «na pivnič » vid druhoji. Novyna nastil'ky serjozna, ščo vyklykaje vbyvče boževilla. Same tut Spolučeni Štaty vstupajut' u bytvu, obravšy znyščyty rosijs'ku terytoriju jadernym vohnem . Potim rozpočynajet'sja jaderna faza konfliktu. Smertel'ni hrybopodibni xmary pidnimajut'sja v bahat'ox miscjax, ščob znyščyty ta « vynyščyty ». bezlič «ljuds'kyx i tvarynnyx žyttiv». Same v cij diji « tretyna čolovikiv hyne » vidpovidno do ohološennja « šostoji surmy ». Vidkynuti do « hir » Izrajilju, rosijs'ki vijs'ka «carja pivnoči » znyščujut'sja, ne otrymavšy najmenšoji dopomohy: « nixto ne pryjšov jomu na dopomohu ».

Jezekijilja 38 ta 39

U rozdilax 38 ta 39 knyhy Jezekijilja takož po-svojemu zobraženo cej ostannij konflikt v istoriji. Je cikavi detali, taki jak cja detal', ščo rozkryvaje namir Boha « naklasty prjažku na ščelepu » rosijs'koho carja, ščob vtjahnuty joho v konflikt. Cej obraz iljustruje spokuslyvu možlyvist' zbahatytsja razom zi svojim narodom, jakij vin ne zmože vstojaty.

U c'omu dovhomu prorocvti Dux daje nam imena jak orijentyry: Hoh, Mahoh, Roš (Rosija), Mešex (Moskva), Tuval (Tobol's'k). Kontekst ostannix dniv pidtverdžujet'sja detallju, ščo stosujet'sja narodiv, na jaki napaly: « Vy skažete: Ja pidu na zemlju vidkrytu, Ja pryjdu na ljudej, jaki spokijno žyvtu', ščo bezpečno žyvtu' u svojix oseljax, vsi v oseljax bez stin , i ne majučy ni zamka, ni vorit (Jezek. 38:11)». Sučasni mista spravdi povnistju vidkryti . I protyborči syly trahično nerivni. Dux tut vkladaje v usta Danyjilovoho « carja pivnoči » c'oho razu dijeslovo « Ja pryjdu », jake natjakaje na masovanu, švydku ta povitrjanu ahresiju, zhidno z dijeslovom ta obrazom « vyruvatyme, jak burja » z Dan. 11:40, z dosyt' dalekoho miscja. U c'omu prorocvti Jezekijilja nemaje tajemnyci ščodo vidpovidnyx krajin; Rosija ta Izrajil' čitko identyfikovani. Tajemnyca bula lyše v Dan. 11:36-45, de jšlosja pro Ryms'kyj paps'kyj prestol ta joho jevrops'ku terytoriju. I, dajučy im'ja « car pivnoči » Rosiji, jaka atakuje paps'ku katolyc'ku Jevropu, Boh posylajet'sja na svoje odkrovennja, dane Jezekijilju. Bo nahaduju vam, ščo Rosija roztašovana na « pivnoči » holovnym čynom čerez heohrafične položennja Izrajilju . Faktyčno, vona znaxodyt'sja na «sxid » vid položennja Ryms'ko-katolyc'koji paps'koji Zaxidnoji Jevropy. Otže, same dlja pidtverdžennja pozycji rosijs'kyx vijs'k u cij paps'kij Jevropi, jaku vony okupujut' i dominujut', Dux vyznačaje pryxid pohanyx novyn zi « sxodu ». « Ja prolju na n'oho ta na joho vijs'ka vohon' ta sirku doščem (Jez. 38:22)»; « Ja pošlju vohon' na Mahoh », – čytajemo my v Jez. 39:6. Otže, ce pryčyna pohanyx novyn, jaki rozljučujut' « carja pivnoči » z Dan. 11:44. Jak i v Danyjila, rosijs'kyj ahresor bude zahnanjy u kut i znyščenyj na horax Izrajilju: « Ty vpadeš na horax Izrajilju, ty ta vsi tvoji vijs'ka (Jez. 39:4)». Ale osoba SŠA, ščo stojat' za cijuju dijeju, zalyšajet'sja zahadkoju. Ja znaxodžu duže cikavu detal' u Jez. 39:9. U teksti zhadujet'sja možlyvist' rozpaljuvannja vohnju protjahom « semy rokiv », spaljujučy zbroju, jaka vykorystovovalasja v c'omu žaxlyvomu hlobal'nomu konflikti. Derevyňa bil'se ne je syrovynuju dlja sučasnoji zbroji, ale zhadani « sim rokiv » vidobražajut' intensyvništ' cijejij vijny ta kil'kist' zbroji. Stanom na 7 bereznja 2021 roku do povernennja Xrysta

zalyšylosja lyše dev'jat' rokiv; ostanni 9 rokiv Božoho prokljattja, protjahom jakyx zaveršyt'sja ostannij mižnarodnyj konflikt; vijna, jaka žaxlyvo rujnuje žyttja ta majno. Zhidno z viršem 12, trupy rosijan budut' poxovani protjahom « semy misjaciv ».

Strašna ta nevblahanna božestvenna spravedlyvist'

Trupiv bude bahato, i Boh u 9-mu rozdili Jezekijilja daje nam ujavlennja pro žorstoku rizanynu, jaku Vin orhanizuje. Tomu ščo tretja svitova vijna, jaka očikujet'sja na period miž 2021 i 2029 rokamy, je proobrazom 3-ji vijny , jaku očolyv Navuxodonosor proty starodavn'oho Izrajilju u 586 roci. Os' ščo nakazuje velykyj Boh-tvorec', rozčarovanyj i znevaženyj svojim narodom, u Jezekijilja 9:1-11:

«Jez. 9:1 I vin klyknuv u moji vuxu hučnym holosom: «Pididit' blyžče vy, ščo karajete misto, kožen iz znarjaddjam rujnuvannja v ruci svojij!»

Jezek. 9:2 I os', šestero muživ išly dorohoju horišn'oji bramy, ščo zvernena na pivnič, kožen z rukoju svojeju, ščo rujnuvala joho. A sered nyx buv čolovik, odjahnenyj u lljane vbrannja, i z pys'movoju skryn'koju pry boci joho. I vony pryjšly j staly bilja midjanoho žertovnyka.

Jezek.9:3 I slava Boha Izrajilevoho znjalasja z xeruvyma, na jakomu Vin buv, i zijšla do poroha domu. I Vin poklykav čolovika, odjahnenoho v l'njane vbrannja, ščo mav pry stehni čornyl'nycu.

Jez.9:4 I skazav jomu Hospod': «Projdy sered mista, sered Jerusalymu, i postav znaka na čolax ljudej, ščo zitxajut' ta plačut' čerez usi hydoty, ščo čynjat'sja sered n'oho».

Jezek. 9:5 I v mojij prysutnosti vin skazav inšym: Idit' za nym u misto ta vdarte; nexaj vaše oko ne zmyloserdyt'sja, i ne zmylujtesja.

Jezek. 9:6 Povbyvajte ta vynyščujte staryx, junakiv, divčat, malyx ditej ta žinok, ale ne nablyžajtesja do žodnoho, xto maje na sobi znak. Počnit' z Mojeji svjatyni. Vony počaly zo staršyx, ščo byly pered xramom.

Jezek.9:7 I skazav vin do nyx: Zanečyščte dim, i napovnit' podvir'ja zabytymy, vyjdit'! I vony vyjšly ta j byly v misti.

Jez.9:8 I stalosja, jak vony byly, a ja šče zalyšavsja, to ja vpav na oblyčča svoje ta j zakryčav: O Hospody Bože, nevže Ty vynyščyš usju reštu Izrajilja, koly vylješ Svoju ljut' na Jerusalyim?

Jez.9:9 I skazav vin meni: Provyna domu Izrajilevoho ta Judynoho velyka ta nadzvyčajna: zemlja povna krovy, a misto povne bezzakonnja, bo vony kažut': Hospod' pokynuv zemlju, i Hospod' ne bačyt'.

Jezek. 9:10 I Ja ne zmylujusja j ne budu myloserdnyj, jixni včynky obernu na jixni holovy.

Jezek. 9:11 I os', čolovik, odjahnenyj u l'njane vbrannja, ščo mav pry stehni svojemu kalambur, vidpoviv: Ja zrobyv tak, jak Ty meni nakazav .

Ne vsi, koho vbyvajut' z religijnyx pryčyn, je mučenykamy za viru. U cij katehoriji je bahato fanatykiv, hotovyx viddaty svoje žyttja , možlyvo, za svoju religiju, ale takož za bud'-jaku polityčnu čy inšu ideolohiju. Spravžnij mučenyk za viru, po-perše, vyključno v Isusi Xrysti. Po-druhe, vin,

nemynuče, je obranom, čyje žyttja, prynesene v žertvu, do vpodoby Bohu-Tvorcju lyše todi, koly joho smerti peredovalo žyttja, ščo vidpovidalo Joho javlenym vymoham dlja Joho času.

Tož davajte teper opynymos' u temi « 6-ho truba » – vidtvorennja moral'noho kontekstu časiv pislja vijny.

Nekajattja tyx, xto vyžyv

Vsupereč tomu, ščo dumaje ta čoho bojit'sja bil'sišt' ljudej, jaderna zbroja, jakoju b rujnivnoju vona ne bula, ne znyščyt' ljudstvo; bo pislja zakinčennja konfliktu budut' ti, xto vyžyv . Ščodo vijn, Isus skazav u Jevanheliji vid Matvija 24:6: « Vy počujete pro vijny ta čutky pro vijny; ne ljakajtesja, bo musyt' statysja ce. Ale ce šče ne kinec' ». Znyščennja ljudstva vidbudet'sja zavdjaky diji Boha-Tvorcja pislja joho slavnogo povernennja v osobi Isusa Xrysta. Bo ti, xto vyžyv, povynni projty ostannje vyprobuvannja viry. Z 1945 roku, daty peršoho zastosuvannja atomnoji zbroji, vidbulosja ponad dvi tysjači vybuxiv, provedenyx dlja vyprobuvan' zemnymy deržavamy, jaki neju volodijut'; ce pravda, poslidovno, protjahom 75 rokiv, i zemlja neosjažna, xoča j obmežena, vona vytrymuje ta pidtrymuje udary, jaki zavdaje jij ljudstvo. U majbutnij jadernij vijni, navpaky, bezlič vybuxiv vidbudet'sja za korotkyj period, i rozsijuvannja radioaktyvnosti zrobyt' nemožlyvym prodovžennja žyttja na zemli. Svojim povernennjam božestvennyj Xrystos poklade kraj straždannjam buntivnoho ljudstva, ščo straždaje.

Virš 20: « Rešta ljudej, jakyx ne vbyly ci kary, ne pokajalsja v dilax svojix ruk, ščob ne poklonjatsja demonam ta idolam zolotym, sribnym, midjanym, kam'janym ta derev'janym, jaki ne možut' ni bačyty, ni čuty, ni xodyty » .

U virši 20 Dux prorokuje zakam'janinnja narodiv, ščo vyžyly. « Rešta ljudej, jakyx ne vbyly ci kary, ne pokajalsja u dilax svojix ruk ». « Druhe hore », prohološene za časiv imperiji, spravdi je božestvennoju « karoju », ale vono pereduje « ostannim simom », jaki vpadut' na vynyx hrišnykiv pislja zakinčennja času blahodati z Ob'javlennja 15. Varto tut nahadaty, ščo vsi ci « kary » karajut' ryms'ku ahresiju proty porjadku času, stvorenoho Vsemohutnim Bohom-Tvorcem.

«... vony ne perestavaly poklonjatsja demonam ta idolam iz zolota, sribla, midi, kamenju ta dereva, jaki ne možut' ni bačyty, ni čuty, ni xodyty ».

U c'omu pereliku Dux naciljujet'sja na kul'tovi zobražennja katolyc'koji viry, jaki je ob'jektamy pokloninnja poslidovnykiv cijeji idolopoklonnyč'koji religiji. Ci zobražennja predstavljajut', po-perše, «Divu Mariju», a za neju, u velykij kil'kosti, bil's-menš anonimnyx svjatyx, oskil'ky ce zalyšaje kožnomu velyku svobodu vybraty svoho uljubljenoho svjatoho. Velykyj rynek pracjuje cilodobovo.

Proponujut'sja prokladky dlja vsix paxv, usix styliv i rozmiriv. I taka praktyka osoblyvo dratuje toho, xto straždav na xresti Holhofy; tomu joho pomsta bude žaxlyvoju. I vže, pislja toho, jak u 2018 roci vin spovistyv svojim obranom pro svoje mohutnje ta slavne povernennja u 2030 roci, z 2019 roku vin vražaje hrišnykiv zemli smertel'nym zaraznym virusom. Ce lyše kryxitna oznaka joho majbutn'oho hnivu, ale vona vže maje efektyvnist' na svojemu boci, oskil'ky my vže vynni jomu ekonomičnu rujinu, bezprecedentnu v istoriji xrystyjans'koho Zaxodu. A koly vony rujnujut'sja, narody svarjat'sja, potim vojuyut' i vojuyut' odna z odnoju.

Dokir, vyslovlennyj Bohom, je šče bil'sh vypravdanyj, oskil'ky pid vyhljadom Isusa Xrysta spravžnij Boh pryjšov u ploti, sered ljudej, i tam, jak odyj z nyx, Vin « bačyv, čuv i xodyv », na vidminu vid riz'blenyx čy lipnyx idoliv, jaki ne možut' c'oho zrobyty.

Virš 21: « I vony ne pokajalysja v svojix ubyvstvax, ani v svojix čaklunstvax, ani v svojij rozpusti, ani v svojix kradižkax » .

U virši 21 tema zaveršujet'sja. Zhadujučy « jixni vbyvstva », Dux zobražuje smertel'nyj nedil'nyj zakon, jakyj zreštoju vymahatyme smerti virnyx dotrymuvačiv svjatoji suboty, osvjačenoji Bohom.

Posylajučys' na « jixni čary », Vin naciljujet'sja na katolyc'ki masy, šanovani tymy, xto vypravdovuje joho « nedilju », cej fal'syvyj den' Hospodnij ta spravžnij jazyčnyč'kyj « den' soncja ». Zhadujučy « jixnij blud », Dux vkaže pal'cem na protestants'ku viru, spadkojemycju katolyc'koho « bludu » lžeproročyci Jezaveli z Ob'javlennja 2:20. I, zaraxovujučy jim « jixni kradižky », Vin natjakaje na duxovni kradižky, skojeni, po-perše, proty Samoho Isusa Xrysta, u jakoho, zhidno z Dan. 8:11, paps'kyj car « vidibrav vične » svjaščenstvo ta joho zakonnyj i vypravdanyj tytul « Hlavy Cerkvy » z Ef. 5:23; ale takož joho porjadok « času ta joho zakon », zhidno z Dan. 7:25. Ci vysokoduxovni tlumačennja ne vyključajut' zvyčajnoho bukval'noho zastosuvannja, ale vony vyxodjat' daleko za joho meži v Božomu sudi ta joho naslidkax dlja vynnyx zločynciv.

Odkrovennja 10 : Malen'ka rozhornuta knyžka

Povernennja Xrysta ta pokarannja povstanciv

Malen'ka vidkryta knyžka ta jiji naslidky

Povernennja Xrysta v kinci četvertoho periodu adventysts'koho očikuvannja

Virš 1: « I ja bačyv inšoho mohutn'oho Anhola, ščo sxodyv z neba, odjahnenoho v xmaru; veselka bula na joho holovi; oblyččja ž joho bulo jak sonce, a nohy joho — jak stovpy vohnju » .

Rozdil 10 prosto pidtverdžuje duxovnu sytuaciju, ščo vstanovylasja do toho času. Xrystos z'javljajet'sja v aspekti Boha svjatoho božestvennoho zapovitu, v obrazi «veselky », danoji pislja potopu Noju ta joho naščadkam. Ce buv znak Božoji obicjanky nikoly bil'se ne znyščuvaty žyttja na zemli zlyvovymy vodamy. Boh dotrymajet'sja svojeji obicjanky, ale vustamy Petra vin oholosyv, ščo zemlja teper « zberežena dlja vohnju »; vohnjanoho potopu. Ce stanet'sja lyše na ostann'omu sudi s'omoho tysjačolittja. Odnak vohon' ne zakinčyv znyščuvaty žyttja, bo ce zbroja, jaku Boh uže vykorystav proty mist dolyny Sodomu ta Homorry. U c'omu korotkomu rozdili Dux korotko iljustruje podiji, ščo vidbudut'sja pislja «6 -ho truba ». Rozdil počynajet'sja z obrazu slavnoho povernennja Xrysta-mesnyka.

Prorocstvo povnistju rozkryte

Virš 2: « I trymav Vin u ruci svoju rozhornutu knyžku , i postavyv pravu nohu svoju na more, a livu — na zemlju » .

Z počatku knyhy, zhidno z Ob'javlennjam 1:16, Isus pryxodyt', ščob borotysja z poklonnykamy obožnenoho « soncja ». Rol' symvoliv staje zrozumiloju: « Joho oblyččja bulo jak sonce », a ščo stanet'sja z Joho vorohamy, poklonnykamy « soncja »? Vidpovid': pidnižky Joho, i hore jim! Bo « Joho nohy — jak stovpy vohnju ». Todi zdijsnyt'sja cej virš z Bibliji: « Sydy pravoruč Mene, doky ne pokladu Ja vorohiv tvojix pidnižkom nih tvojix » (Ps. 110:1; Mt. 22:44). Jixnja provyna zrosla, tomu ščo pered svojim povernennjam Isus « vidkryv malen'ku knyžku » Ob'javlennja, znjavšy z 1844 roku « s'omu pečatku », jaka vse šče trymala jiji zakrytoju v Ob'javlenni 5:1-7. Miž 1844 i 2030 rokamy, rokom kontekstu, zhadanoho v c'omu 10-mu rozdili, rozuminnja ta značennja suboty evoljucionuvaly do povnoho svitla. Otže, ljudy toho času ne majut' vypravdannja, koly vyrišujut' ne šanuvaty jiji. « Malen'ka knyžka » potim bula « vidkryta » Svjatym Duxom Xrysta, i poklonnyky soncja ne majut' do neji žodnoji potreby. U virši 2 iljustrujet'sja jixnja dolja. Ščob zrozumity značennja symvoliv « morja ta zemli », ščo mistjat'sja v c'omu virši, my povynni vyvčyty Ob'javlennja 13, de Boh pov'jazuje jix iz dvoma duxovnymy « zviramy », jaki z'javljat'sja čerez 2000 rokiv xrystyjans'koji ery. Peršyj « zvir, ščo vyxodyt' z morja », symvolizuje neljuds'kyj, a otže, zvirjačyj režym koalicii cyvil'nyx ta relihijnyx syl u

jixnij peršij istoryčnij formi monarxij ta rymo-katolyc'koho papizmu. Ci monarxiji symvolizujut'sja « desjat'ma rohamy », pov'jazanymy iz symvolom, ščo poznačaje Rym u Dan. 7, – « malym rohom », a v Ob'javlenni 12, 13 ta 17 – « simoma holovamy ». Cej « zvir », zhidno z sudžennjam božestvennyx cinnostej, vidobražaje symvoly, zhadani v Danyjili 7: imperiji-poperednyky Rym's'koji imperiji, u zvorotnomu porjadku vid porjadku v Dan. 7: leopard, vedmid', lev . « Zvir » – ce, takym čynom, sam rym's'kyj monstr z Dan. 7:7. Ale tut, v Ob'javlenni 13, symvol paps'koho « maloho rohu », jakyj pryxydyt' pislja « desjaty rohiv », zaminjuet'sja symvolom « semy holiv » rym's'koji identyčnosti. I Dux zaraxovuje jomu « bohoxul'stvo », tobto relihijnu brexnju. Najavnist' « koron » na « desjaty roham » vkaže na čas, koly « desjat' » « rohy » z Dan. 7:24 uvijšly v carjuvannja. Tomu ce takož čas, koly « malyj rih » abo « inšyj car » sam aktyvnyj. « Zvir » identyfikovanyj, nastupne ohološuje joho majbutnje. Vin dijatyme vil'no protjahom « času, časiv (2 časy) i pivčasu ». Cej vyraz poznačaje 3 z polovynoju proroči roky, abo 1260 faktyčnyx rokiv, u Dan. 7:25 ta Ob. 12:14; my znaxodymo joho u formi « 1260 dniv »-rokiv . abo « 42 misjaci » proroči v Ob'javlenni 11:2-3, 12:6 ta Ob'javlenni 13:5. Ale u virši 3 c'oho 13-ho rozdilu Dux spoviščaje, ščo vin bude vraženyj i « niby smertel'no poranenyj » same francuz'kym ateizmom miž 1789 i 1798 rokamy. I zavdjaky Konkordatu Napoleona I « joho smertel'na rana zahojit'sja ». Takym čynom, ti, xto ne ljubyt' božestvennu istynu, zmožut' prodovžuvaty vil'no šanuvaty brexnju, jaka vbyvaje dušu i tilo.

Naprykinci dniv z'javyt'sja obraz peršoho « zvira, ščo vyjšov z morja ». Cej novyj zvir vidriznjajet'sja tym, ščo c'oho razu vin « vyxydyt' iz zemli ». Spyrajučys' na obraz z knyhy Buttja, de « zemlja » vyxydyt' z « morja », Dux tonko kaže nam, ščo cej druhyj « zvir » vyjšov z peršoho, poznačajučy takym čynom tak zvanu Reformats'ku Katolyc'ku Cerkvu; točne vyznačennja protestants'koji reformats'koji viry. U 2021 roci vona vže javljaje soboju najbil'šu vijs'kovu sylu na planeti Zemlja i je avtorytetnoju z momentu svojeji peremohy nad Japonijeju ta nacysts'koju Nimeččynoju v 1944-45 rokax. Ce, zvyčajno, SŠA, spočatku perevažno protestants'ki, ale s'ohodni zdebil'šoho katolyc'ki čerez velyku latynoamerykans'ku emihraciju, jaku vony pryjnaly. Zvynuvačujučy jix u tomu, ščo « peršomu zviru poklonjalysja v jixnij prysutnosti », Dux zasudžuje jixnju spadščynu vid Rym's'koji nedili. Ce označaje, naskil'ky omanlyvymy je relihijni jarlyky. Sučasna protestants'ka vira nastil'ky pryv'jazana do cijejij rym's'koji spadščyny, ščo vona navit' opryljudnyt' obov'jazkovyj zakon, jakyj robyt' nedil'nyj vidpočynok obov'jazkovym pid straxom sankcij: spočatku komercijnoho bojkotu, a zreštoju — smertnoho vyroku. Nedilja poznačena jak « znak » vlady rym's'koho «zvira» , peršoho « zvira ». A čyslo « 666 » — ce suma, otrymana z liter tytulu «VICARIVS FILII DEI», ščo Dux nazyvaje « čyslom zvira ». Poraxujte, čyslo je:

VICIVILIJDI

$$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$$

$$112 + 53 + 501 = 666$$

Važlyve utočnennja : znak otrymujet'sja « na ruci » abo « na čoli » lyše tijeju miroju, jakoju « ruka » symvolizuje robotu, diju, a « čolo » poznačaje osobystu volju kažnoji istoty, vil'noji vid jiji vyboru, jak vkaže nam Jezek. 3:8: « Ja zroblju zapeklym tvoje čolo, ščob ty protystavyv joho jixn'omu čolu ».

Tut čitko vyznačeni majbutni « pidnižžja » Isusa Xrysta, Spravedlyvoho božestvennoho Suddi. I tonko, vказujučy priorytet « pravoji nohy » čy « livoji nohy », Dux vказuje, koho Vin vvažaje bil'sh vynnym. Palajuča « prava noha » pryznačena dlja paps'koji rymo-katolyc'koji viry, jakij Boh zaraxovuje prolyttja krovj « vsix tyx, xto buv ubytyj na zemli », zhidno z Ob'javlennjam 18:24. Tomu jiji priorytet dlja hnivu je zasluženym. Potim, rivnoju miroju vynna, bo, u svoju čerhu, naslidovala jiji, stvoryvšy «obraz » peršoho katolyc'koho « zvira » , protestants'ka vira, ščo nazyvajet'sja « zemleju », otrymuje vohon' « livoji nohy » Isusa Xrysta, jakyj takym čynom mstyt' za krov ostannix obranyx svjatyx, jaka bula b prolyta bez Joho spasytel'noho vtručannja.

Virš 3: « I vin skryknuv hučnym holosom, nemov lev ryčyt'. I koly vin skryknuv, sim hromiv promovyly svojimy holosamy » .

Tajemnyca, pryxovana abo zapečatana u viršax z 4 po 7, prohologšena « holosom semy hromiv », s'ohodni pidnjata. « Holos » Boha takym čynom porivnujet'sja z šumom « hromu », pov'jazanyim iz čyslom « sim », jake symbolizuje johu osvjačennja. Cej holos prohologšuje poslannja, jake dovho pryxovuvaly ta ihnoruvaly ljudy. Ce rik povernennja u slavi našoho božestvennoho ta velyčnoho Hospoda Isusa Xrysta. Data bula vidkryta johu obranyim u 2018 roci; ce vesna 2030 roku, v jakij zakinčyt'sja, z momentu spokutnoji smerti Isusa 3 kvitnja 30-ho roku, tretja tretyna 2000 rokiv iz 6000 rokiv, zaprogramovanyx Bohom dlja johu vyboru obranyx.

Virš 4: « A koly sim hromiv promovyly svoji holosy, ja xotiv pysaty, ta počuv holos iz neba, ščo hovoryv: Zapečataj te, ščo promovyly sim hromiv, i ne pyšy c'oho » .

U cij sceni Boh maje dvi mety. Perša poljahaje v tomu, ščob Joho obrani znaly, ščo Boh spravdi pryznačyv čas dlja kincja svitu; ce ne je spravžnim pryxovannjam, oskil'ky zalezjt' vid našoji viry v 6000-ričnu prohramu, prorokovanu šist'ma nečestyvymy dnjamy našyx tyžniv. Druha meta poljahaje v tomu, ščob vidbyty bažannja šukaty cju datu do toho času, koly Vin sam vidkryje šljax do rozuminnja. Ce bulo dosjahnuto dlja kožnoho z tr'ox adventysts'kych testiv, korysnyx dlja vidboru obranyx, vyznanyx hidnymy skorystatysja vičnoju pravednistju, zaproponovanoju Isusom Xrystom, u 1843, 1844 ta 1994 rokax.

Virš 5: « Anhel, jakoho ja bačyv, ščo stojav na mori j na zemli, pidnjav svoju pravycju do neba » .

U cij pozi velykoho peremožnoho Suddi, stupajučy na svojix vorohiv, Isus Xrystos sformuljuje uročystu kljatvu, jaka zobov'jazuje Joho pered Bohom.

Virš 6: « I pokljavsja Tym, Xto žyve naviky vični, Xto stvoryv nebo ta vse, ščo v n'omu, i zemlju ta vse, ščo na nij, i more ta vse, ščo v n'omu, ščo času bil'she ne bude, »

Kljatva Isusa Xrysta skladena v im'ja Boha-Tvorca i zvernena do Joho obranyx, jaki šanujut' nakaz peršoho anhela z Ob'javlennja 14:7; ce, demonstrujučy svojim posluchom, svij « strax » pered Bohom, dotrymannjam Joho četvertoji zapovidi, jaka proslavljaje Joho tvorčyj akt. Zajava « ščo času bil'she ne bude » pidtverdžuje, ščo u Svojij prohrami Boh peredbačyv try marni adventysts'ki očikuvannja 1843, 1844 ta 1994 rokiv. Jak ja vže zaznačav, ci marni očikuvannja buly korysnymy dlja prosijuvannja xrystyjans'kych virujučyx. Bo xoča vony buly marnymy, jixni naslidky buly dlja tyx, koho vony vyprovovovaly, dramatyčnymy ta duxovno smertel'nymy, abo ž dlja obranyx – pryčynoju jixn'oho blahoslovennja ta osvjačennja Bohom.

Ohološennja pro tretje velyke hore, prorokovane v Ob'javlenni 8:13.

Virš 7: « Ale v dni holosu s'omoho anhela, koly vin zasurmyt', todi zdijsnyt'sja tajemnyca Boža, jak Vin blahovistyv Svojim rabam prorokam » .

Čas dlja pobudovy proročyx dat mynuv. Ti, ščo buly vstanovleni na osnovi prorokovanyx danyx, vykonaly svoju rol', poslidovno vyprovovujučy viru protestantiv u 1843-44 rokax ta adventystiv u 1994 roci. Tomu bil'she ne bude fal'syvyx dat, bil'she ne bude fal'syvyx očikuvan'; nova, započatkovana z 2018 roku, bude pravyl'noju, i obrani počujut' dlja svoho spasinnja zvuk « s'omoji surmy », jaka oznamenuje vtručannja Xrysta božestvennoji Spravedlyvosti; hodynu, koly, zhidno z Ob'javlennjam 11:15: « carstvo svitu dano Hospodu našomu ta Xrystu Joho », i takym čynom zabrano u dyjavola.

Naslidky ta čas proročoho služinnja

Virš 8: « I holos, ščo ja čuv iz neba, znovu promovyv do mene, kažučy: ldy, viz'my rozhornutu knyžku, ščo v ruci Anhola, ščo stojit' na mori j na zemli » .

Virši 8-11 iljustrujut' dosvid misiji sluhy, jakomu doručeno predstavyty zakodovane proctvo zrozumiloju movoju.

Virš 9: « I ja pidijšov do anhela ta j skazav jomu: Daj meni cju malen'ku knyžku. A vin skazav meni: Viz'my jiji ta z'již jiji: vona bude hirka dlja tvoho šlunka, ale v ustax tvoji vona bude solodka, jak med » .

Spočatku « bolju nutroščiv » duže dobre zobrazujut' straždannja ta hore, spryčyneni vidkydannjam zaproponovanoho svitla z boku buntivnyx xrystyjan. Ci straždannja dosjahnut' svoho apoheju pid čas ostann'oho vyprovovannja viry, pid čas nedil'noho zakonu, koly žyttju obranyx zahrožuvatyme smert'. Bo do kincja svitlo ta johu oxoronci budut' borotsja z dyjavalom ta johu nebesnymy ta zemnymy demonamy, svidomymy čy nesvidomymy sojuzykamy c'oho «Rujnivnyka», « Avaddona čy Apolliona » z Ob'javlennja 9:11. « Solodkist' « Med » takož čudovo uosobljuje radist' rozuminnja tajemnyč Boha, jakymy vin dilyt'sja zi svojimy spravžnymy obrancjamy, sprahlymy istyny. Žoden inšyj produkt na zemli ne koncentruje johu pryrodno solodku nasolodu tak, jak vin. Zazvyčaj ljudy cinujut' i šukajut' cej solodkyj smak, jakyj jim pryjemnyj. Tak samo j obranci Xrysta šukajut' u Bozi solodkosti ljubljačyx i myrnyx stosunkiv, a takož Joho nastanov.

Dajučy svojemu odkrovennju «Apokalipsys» (= Odkrovennja) « solodkist' medu » , Dux Božyj porivnuje johu z « nebesnoju mannoju », jaka mala « smak medu » i jaka žyvyla jevrejiv u pusteli protjahom 40 rokiv, ščo pereduvaly jixn'omu vxodu v zemlju obitovanu, vzjatu u xanaanejiv. Tak samo, jak jevrej ne mih by vyžyty, ne spožyvajučy cju « mannu », z 1994 roku, kincja « p'jaty misjaciv » , prorokovanyx v Ob'javlenni 9:5-10, adventysts'ka vira vyžyvaje, lyše žyvljačy sebe cijeju ostann'oju proročuju duxovnoju « jižeju » (Matvija 24:45), « pryhotovanoju na naležnyj čas pryšestja » slavy Isusa Xrysta. Ce včennja, jake Boh istyny daje meni usvidomyty lyše c'oho subotn'oho ranku o 4-j hodyni 16 sičnja 2021 roku (ale 2026 roku dlja Boha), bulo b korysnym dlja vidpovidi tomu, xto

odnoho razu zapytav mene pro vyvčennja prorociv: «Ščo ce može meni prynesty?» Vidpovid' Isusa korotka ta prosta: duxovne žyttja, ščob unyknyty duxovnoji smerti. Jakščo Dux ne pryjmaje obraz « korža », a lyše « solodkist' medu », to ce tomu, ščo fyzyczne žyttja jevreviv bulo pov'jazane z cijuju jizeju « many ». Ščodo Ob'javlennja, jiža pryznačena lyše dlja duxu obranyx. Ale v c'omu porivnjanni vona postaje jak neobxidna, nezaminna ta vymohlyva dlja žyvoho Boha jak umova dlja pidtrymky duxovnoho žyttja. I cja vymoha lohična, tomu ščo Boh ne pryhotuvav cju jizu dlja toho, ščob jiji ihnoruvaly ta znevažaly Joho sluhy ostannix dniv. Vona stanovyť najbil's osvjačenyj element z časiv žertvy Isusa Xrysta ta ostann'oji formy ta ostatočnogo zveršennja Svjatoji Večeri; Isus daje Svojim obranym za jizu Svoje tilo ta Svoji proroči nastanovy.

Virš 10: « Ja vzjav malen'kyj suvij z ruky anhela ta j z'jiv johu; i vin buv u mojix ustax solodkyj, jak med; ale koly ja johu z'jiv, mij šlunok stav hirkym » .

U svojemu žyttjevomu dosvidi sluha vidkryv na samoti slipuče svitlo, prorokovane Isusom, i vin naspravdi spočatku vidčuv « solodkist' medu », pryjemne zadovolennja, porivnanne z solodkistju medu. Ale xolodnist', vyjavlena členamy adventysts'koji cerkvy ta včyteljamy, jakym ja xotiv ce podaruvaty, vyklykala v mojemu tili spravžnij bil' u žyvti, jakyj nazyvajet'sja kolutom. Tomu ja svidču pro duxovne ta bukval'ne vykonannja cyx rečej.

Odnak, inše pojasnennja stosujet'sja ostann'ocho času, koly zapaljujet'sja proroče svitlo. Vono počynajet'sja v čas myru, ale zakinčyt'sja časom vijny ta kryvavoho teroru. Dan. 12:1 prorokuvav ce jak « čas lyxa, jakoho ne bulo vidtodi, jak je narod, až do toho času »; c'oho dostatn'o, ščob vyklykaty « bil' u nutroščax ». Osoblyvo tomu, ščo my čytajemo v Plači 1:20: « Hospody, pohljan' na moje hore! Kypyt' moje nutro , serce moje v meni perepovnene, bo ja stav buntivnym. Zzovni meč spustošyv mene, a vseredyni smert' ». Takož v Jer. 4:19: « Moji nutroščiči ! Moji nutroščiči ! Bolyt' mene serce moje, serce moje b'jet'sja v meni, ja ne možu movčaty, bo ty, duše moja, čula zvuk surmy, kryk vijny ». Hirkota « nutroščičiv » porivnjuje ostannju misiju adventystiv z tijeju, ščo bula dovirena proroku Jeremiji. V obox vypadkax obrani pracujuť posered vorožoho seredovyšča buntivnyx pravyteliv svoho času. Jeremija ta pizniši spravžni adventysty zasudžujuť hrixy, skojeni cyvil'nymy ta relihijnymy lideramy svoho času, i cym hniv vynnyx zvertajet'sja proty nyx, až do kincja svitu, jakyj oznamujuť'sja slavnym povernennjam Isusa Xrysta, « Carja cariv i Hospoda gospodariv » z Ob'javlennja 19:16.

Kinec' peršoji častyny knyhy Ob'javlennja

U cij peršij častyni my znajšly proloh i try paralel'ni temy: Poslannja, zvernenni do anheliv semy Cerkov, sim pečatok abo znakiv časiv i šist' surem abo poperedžoval'nyx pokaran', spryčynenyx Božym hnevom.

Virš 11: « Todi vony skazaly meni: "Ty musyš znovu prorokuvaty pered bahat'ma narodamy, plemenamy, jazykamy ta carjamy" » .

Virš 11 pítvdžuje povne oxoplennja ostannix 2000 rokiv 6000-ričnoji Božoji prohramy. Koly nastaje slavne povernennja Isusa Xrysta, prorocstvo vidnovljuje ohljad xrystyjans'koi ery v rozdili 11 pid inšoju temoju: « Ty musyš znovu prorokuvaty pered bahat'ma narodamy, plemenamy, jazykamy ta carjamy ».

Počatok druhej častiny knihy Ob'javlennja

U cij druhij častyni, paralel'nomu ohljadi xrystyjans'koji epoxy, Dux zoseredyt'sja na važlyvyx podijax, jaki vže zhaduvalysja v peršij častyni knihy, ale tut, u druhij častyni, Vin vidkryje nam svoje sudžennja bil'sh rozvynenym čynom ščodo kožnoji z cyx tem. Tut znovu ž taky, kožen rozdil vykorystovuvatyme rizni, ale zavždy dopovnjajuči symvoly ta obrazy. Same ob'jednujučy vsi ci včennja, prorocstvo vyznačaje cil'ovi temy. Počynajučy z knihy Danyjila, cej pryncyp paralel'noho rozmiščennja rozdiliv prorocstva zastosovujet'sja Duxom-ob'javlennjam, jak vy możete bačyty.

Odkrovennja 11, 12 ta 13

Ci try rozdily paralel'no oxopljujut' xrystyjans'ku epoxu, vysvitljujučy rizni podiji, jaki dosi duže dopovnjajučy odna odnu. Ja pidsumuju, a potim detal'no rozhljanu temy.

Odkrovennja 11

Paps'ke pravlinnja – Nacional'nyj atejizm – S'oma truba

Virši 1-2: Pravlinnja lžekatolyc'koho paps'koho proroka 1260 rokov: Peresliduvač.

Virši 3-6: Pid čas c'oho neterpymoho ta peresliduval'noho pravlinnja « dvoje svidkiv » Boha, svjati pysannja dvox zavitiv, budut' straždaty ta peresliduvatysja « zvirom », ryms'koju religijnoju koalicijeju, sojuznyceju monarxij Zaxidnoji Jevropy.

Virši z 7 po 13 stosujut'sja « zvira, jakyj pidnimajet'sja z bezodni », tobtto « Francuz'koji revoljuciji » ta jiji nacional'noho atejizmu, jakyj vperše z'javljajet'sja v istoriji ljudstva.

Virši z 15 po 19 matymut' svojeju temoju častkovyj rozvytok « s'omoji surmy ».

Rol' mal'ovnyčoho paps'koho pravlinnja

Virš 1: « I dano meni trostynu, podibnu do palyci, z promovuju: Ustan' i zmirjaj xram Božyj i žertovnyk, i tyx, xto v n'omu poklonjajet'sja » .

Cil'ova epoxa – ce čas pokarannja, ščo vyjavljajet'sja slovom « riz'ba ». Pokarannja vypravdane « čerez hrix », vidnovlene cyvil'no z 321 roku ta relihijno z 538 roku. Z cijejji druhoji daty hrix nav'jazujet'sja paps'kym režymom, symvolizovanim tut « trostynoju », jaka poznačaje « lžeproroka, jakyj navčaje nepravdi » v Is. 9:13-14. Ce poslannja vidobražaje poslannja z Dan. 8:12: « vijs'ko bulo vrjatovano ščodennym čerez hrix », de « vijs'ko » označaje xrystyjans'ke zibrannja, « ščodenne » – svjaščenstvo Isusa, usunute paps'kym režymom, a « hrix » – vidmovu vid suboty z 321 roku. Ce lyše vidnovlennja poslannja, jake bahato raziv povtorjuvalosja riznymi aspektamy ta symvolamy. Vono pidtverdžuje karal'nu rol', jaku Boh vidvodyt' vstanovlennju ryms'koho paps'koho režymu. Dijeslovo « mirjaty » označaje «sudyty». Tomu pokarannja je rezul'tatom sudu Boha, vynesenocho proty « xramu ». Boha », kolektivne Zibrannja Xrysta, « vivtar » – symvol xresta Joho žertvy, ta « ti, xto tam poklonjajet'sja », tobto xrystyjany, jaki pretendujut' na Joho spasinnja.

Virš 2: « A zovnišnj dvir xramu zalyšte vsередyni» zovni, i ne vymirjuvaj johu, bo vono dane narodam, i svjate misto vony toptatymut' nohamy sorok dva misjaci .

Važlyve slovo v c'omu virši — « zovnišnj ». Vono odne poznačaje poverxnevu viru rymo-katolycyzmu, ščo stosujet'sja obrazu johu pravlinnja tryvalistju 1260 dniv-rokiv, predstavlenocho tut u formi « 42 misjaci» . « Svjate misto », obraz istynnyx obranyx, « bude potoptane narodamy, «sojuznymy z paps'kym despotyčnym režymom, tobto carjamy jevropijs'kix korolivstv», jaki čynyly pereljub z «katolyc'koju» Jezavellju pid čas jiji dovhocho neterpymoho pravlinnja tryvalistju 1260 real'nyx rokiv miž 538 i 1798 rokamy. U c'omu virši Boh poznačaje riznycju miž istynnoju ta xybnoju viroju, spyrajučys' na symvolizm jevrejs'koho svjatylyšča: skyniji Mojseja ta xramu, zbudovanoho Solomonom. V obox vypadkax na « podvir'ji, poza xramom », my znaxodymo plots'ki relihijni obrjady: žertovnyk žertvoprynošen' ta čašu dlja obmyvan'. Spravžnja duxovna svjatisť znaxodyt'sja v xrami: u svjatylyšči, de znaxodjat'sja: svičnyk iz simoma lampadamy, stil iz dvanadcat'ma xlibamy pokaznymy ta žertovnyk kadyla, postavlennyj pered zavisoj, ščo pryxovuje Svjateje Svjatyx, obraz neba, de Boh sydyt' na svojemu cars'komu prestoli. Ščyrist' kandydativ na xrystyjans'ke spasinnja vidoma lyše Bohu, a na zemli ljudstvo obmanjuet'sja « zovnišn'oju » fasadnoju relihijeju, jaku rymo-katolyc'ka vira predstavljaje vperše v istoriji xrystyjans'koji relihiji našoji epoxy.

Svjata Biblija, Slovo Bože, peresliduvana

Virš 3: « Ja dam vladu dvom Mojim svidkam, i vony prorokuvatymut' tysjaču dvisti šistdesjat dniv, odjahneni u veretyšča » .

Protjahom c'oho dovhocho pravlinnja, pidtverdženocho tut u formi « 1260 dniv », Biblija, symvolizovana « dvoma svidkamy », bude častkovo ihnoruvatysja až do časiv Reformaciji, koly jiji navit' peresliduvatymut' katolyc'ki lihy, pryxyl'ni do pap, jakyx vony pidtrymujut' mečamy. Obraz « odjahnenoho u veretyšče » poznačaje stan straždan', jakyj Biblija perežyve do 1798 roku. Tomu ščo naprykinci c'oho periodu francuz'kyj revoljucijnyj atejizm spalyt' jiji u hromads'kix miscjax, takož namahajučys' povnistju znyščyty jiji.

Virš 4: « Ce ti dvi olyvky ta dva svityl'nyky, ščo stojat' pered Hospodom zemli » .

Ci « dvi olyvkovi dereva ta dva svičnyky » je symvolamy dvox poslidovnyx zavitiv, jaki Boh orhanizuvav u svojemu plani spasinnja. Dva poslidovni relihijni periody, ščo nesut' Joho Dux, spadščynoju jakyx je

Biblija ta jiji teksty dvox zavitiv. Proekt dvox zavitiv buv prorokovaný u Zax. 4:11-14, čerez « dvox olyvkovyx derev, postavlennyx pravoruč i livoruč vid svičnyka ». I vže pered « dvoma svídkamy » u virši 3, Boh skazav pro nyx u svídkenni Zaxarija: « Ce dva syny olyvy, ščo stojať pered Hospodom usijeji zemli ». U c'omu symvoli « olyva » poznačaje božestvennyj Dux. « Svičnyk » prorokuje pro Isusa Xrysta, jakyj u ljuds'komu tili prynese svitlo Duxa u svojemu osvjačenni (= 7) i pošyryť znannja pro n'oho sered ljudej, tak samo jak symvoličnyj svičnyk rozsijuje svitlo, spaljujučy oliju, ščo mistyt'sja v joho « semy » posudynax.

Prymitka : « Svičnyk » iz « simoma » lampadamy roztašovanyj po centru seredn'oji posudyny; ce, podobno do seredyny tyžnja, ščo stanovyt' 4-j den' Velykodn'oho tyžnja, den', koly svojeju spokutnoju smertju Isus Xrystos « prypynyv žertvu ta prynošennja », jevrejs'kyj relihijnyj obrjad, vidpovidno do božestvennoho planu, prorokovanoho v Dan. 9:27. « Svičnyk » iz simoma lampadamy, takym čynom, takož nis proroče poslannja.

Virš 5: « Jakščo xtos' xoče zapodijaty jim škodu, to z ust jixnix vyjde vohon' i požere jixnix vorohiv; i koly xtos' xoče zapodijaty jim škodu, toj musyt' buty vbytyj tak » .

Tut, jak i v Ob'javlenni 13:10, Boh pidtverdžuje svojim istynnym obrancjam zaboronu karaty samyx sebe za škodu, zavdanu Bibliji ta jiji spravi. Ce dija, jaku Vin zalyšaje vyključno dlja sebe. Zlo vyxodytyme z vust Boha-Tvorcja. Boh ototožnjuje Sebe z Biblijeju, jaka nazyvajet'sja « slovom Božym », tak ščo kožen, xto zavdaje Jomu škody, napadaje bezposeredn'o na N'oho.

Virš 6: « Vony majut' vladu začynyty nebo, ščob ne jšov došč za dniv jixn'oho prorocstva; i majut' vladu nad vodoju, ščob peretvorjuvaty jiji na krov, i vražaty zemlju vsiljakymy karamy, skil'ky raziv zaxočut' » .

Dux posylajet'sja na fakty, opysani v Bibliji. U svij čas prorok Illja otrymav vid Boha, ščo došč ne pide, xiba ščo za joho slovom; do n'oho Mojsej otrymav vid Boha sylu peretvorjuvaty vodu na krov i vražaty zemlju 10 karamy. Ci biblijni svídkennja je šče važlyvišymy, tomu ščo v ostanni dni znevaha do pysanoho ta natxnennoho slova Božoho bude pokarana karamy takoho ž typu, zhidno z Ob'javlennjam 16.

Nacional-atejizm Francuz'koji revoljuciji

Temni vohni

Virš 7: « A koly vony zakinčat' svoje svídkennja, zvir, ščo vyxodyť iz bezodni, počne vijnu z nymy, peremože jix i vb'je jix » .

Dux vidkryvaje nam tut ščos' važlyve, na ščo varto zvernuty uvahu; data 1793 roku znamenuje kinec' biblijnoho svídkennja, ale dlja koho? Dlja joho vorohiv toho času, jaki peresliduvaly Bibliju, vidkydajučy jiji božestvennyj avtorytet jak osnovu viry; a same: monarxiv, monarxičnyx arystokrativ, rymo-katolyc'koho paps'koho režymu ta vs'oho joho duxovenstva. C'oho dnja Boh takož zasudžuje lžeprotstants'kyx virujučyx, jaki na praktyci vže ne vraxovujut' joho včennja. U Dan. 11:34 u svojemu sudi Boh zakydaje jim « lycemirstvo »: « U čas jixn'oho padinnja jim bude troxy dopomoženo, i bahato xto pryjednajet'sja do nyx u lycemirstvi » . Ce lyše perša častyna biblijnoho svídkennja, jaka

zakinčujet'sja, bo v 1843 roci joho rol' zнову nabude žyttjevo važlyvoho značennja, zaprošujučy obranyx vidkryty dlja sebe adventysts'ki prorocstva. Vstanovlennja nacional'noho ateizmu u Franciji bude sprjamovane proty Bibliji ta sprobou znyščyty jiji. Rjasne kryvave vykorystannja «joho hil'jotyny» robyt' joho novym « zvirom », jakyj c'oho razu mav « pidnjatysja z bezodni ». Za dopomohoju c'oho termina, zapoženoho z istoriji stvorennja svitu v Buttja 1:2, Dux nahaduje nam, ščo jakby Boha, jiji Tvorcja, ne isnuvalo, to na zemli ne rozvynulosja b žyttja. « Bezodnja » — ce symvol zemli, pozbavlenoji meškancja, koly vona « bezformna ta porožnja ». Takoju vona bula « spočatku », zhidno z Buttjam 1:2, i takoju vona zнову stane protjahom « tysjači rokiv », naprykinci svitu, pislja slavnoho povernennja Isusa Xrysta, ščo je temoju, ščo jde pislja cijej v c'omu 11-mu rozdili. Ce porivnjannja z počatkovym kaosom cilkom zaslužene dlja republikans'koho režymu, jakyj narodyvsja v polityčnomu xaosi ta najbil'šomu bezladdi. Bo buntivni ljudy znajut', jak ob'jednatysja, ščob znyščyty, ale vony duže rozdileni ščodo form, jaki slid nadaty vidbudovi. Ce svidčennja proponuje, pislja n'oho, demonstraciju plodiv, jaki ljudstvo može prynesty, koly vono povnistju vidrizane vid Boha; pozbavlene Joho blahodijnoji diji.

Ale, nazyvajučy ce « bezodneju », Dux Boha-Tvorcja takož natjakaje na kontekst i stan pervisnoho stvorennja našoji zemli. Takym čynom, zoseredžujučys' na peršomu dni c'oho tvorinnja, Vin pokazuje nam zemlju, zanurenu v absolutnu « temrjavu », oskil'ky na toj čas Boh šče ne dav zemli svitla žodnoji zirky. I cja ideja duxovno pov'jazuje c'oho « zviro, ščo pidnimajet'sja z bezodni » z « četvertoju pečatkoju » z Ob'javlennja 6:12, opysanoju jak « sonce, čorne, jak veretyšče ». Zv'jazok takož vstanovljujet'sja z « četvertoju trubou » z Ob'javlennja 8:12, opysanoju « udaramy tretyny soncja, tretyny misjacija i tretyny zirok ». Čerez ci obrazy Dux nadaje jii osoblyvo « temnoho » karakteru . Odnak same v c'omu « temnomu» aspekti ta stani Francija proslavljatyme svojix vil'nodumciv, prypysujučy jim tytul « svityl ». Todi my zhadujemo slova Isusa Xrysta, cytovani v Matvija 6:23: « Ale jakščo oko tvoje lyxe, to vse tilo tvoje bude povne temrjavy. Jakščo ž svitlo, ščo v tobi, je temrjava, to jaka ž velyka ta temrjava! » Takym čynom, temrjava vil'nodumstva počynaje vijnu proty relihijnoho duxu, i cej novyj libertarians'kyj dux prodovžuvatymet'sja v časi ta pošyrjuvatymet'sja po zaxidnomu svitu... jakyj nazyvajet'sja xrystyjans'kym, i vin zbereže svij zlyj vplyv do kincja svitu. Z Francuz'koju revolucijeju «temrjava» oseljajet'sja nazavždy razom iz hrixom. Bo razom iz neju z'javljajut'sja knyhy, napysani filosofamy vil'nodumstva; ščo pov'jazuje jiji z «hrixom», jakyj karakteryzuje Hreciju v prorocstav Danyjila 2-7-8. Ci novi knyhy konkuruvatymut' z Biblijeju ta zmožut' zaduščyty jiji u velyčeznyx maščtabax. Tomu zasudžuvana « vijna » je perš za vse ideolohičnoju. Pislja revoluciji ta pislja Druhoji svitovoji vijny cja temrjava nabude aspektu najvyščoho humanizmu, kontrastujučy ta takym čynom poryvajučy z pervisnoju neterpymistju, ale ideolohična « vijna » prodovžujet'sja. Zaxidni ljudy budut' hotovi požertvuvaty vsim zarady cijej «svobody». Faktyčno, vony požertvujut' svojimi nacijamy, svojeju bezpekoju i ne unyknut' smerti, zaprohramovanoji Bohom.

Virš 8: « I jixni trupy ležatymut' na vulyci velykoho mista, jake duxovno zvet'sja Sodom i Jehypet, de j Hospod' naš buv rozp'jatj » .

« trupy » — ce « dvox svidkiv », peršyx napadnykiv jakyx takož stratyly na « plošči » toho ž « mista » . Ce « misto » — Paryž, a zhadana « ploščča » poslidojno nazyvalasja «Ploščča Ljudovyka XIV», «Ploščča Ljudovyka XV», «Ploščča Revoluciji» ta poznačaje nynišnju «Ploščču Zhody». Ateizm ne robyt' žodnoji relihijnoji formy žodnoji lasky. Žertv hil'jotyny b'jut' same za jixnju relihijnu prynaležnist'. I, jak navčaje poslannja « četvertoji trubou », mišenjamy je spravžnje svitlo (sonce), kolektyvne fal'šyve svitlo (misjac') ta bud'-jakyj okremyj relihijnyj poslanec' (zirka). Bil'še toho, pevni korumpovani

religijni formy pryjmajut'sja za umowy, ščo vony vidpovidajut' normam dominantnoho ateizmu. Dejakym svjaščenykam takym čynom hluzlyvo dajut' nazvu «pozavleni sanu». Dux porivnjuje Paryž, stolycju Franciji, z « Sodomom » ta « Jehyptom ». Peršymy plodamy svobody byly seksual'ni ekscesy, ščo suprovodžuvajusja rujnuvannjam tradycijnyx social'nyx ta simejnyx umovnostej. Ce porivnjannja matyme trahični naslidky z časom. Dux vkaže nam, ščo ce misto zaznaje doli « Sodomu » ta « Jehyptu », jaki staly dlja Boha typovym symbolom hrixa ta buntu proty n'oho. Zv'jazok, vstanovlenyj vyšče, z « hrec'kym » filosofs'kym « hrixom », vykrytym u Danyjila 2:7-8, tut pidtverdžujet'sja. Ščob povnistju zrozumity ce božestvenne styhmatyzuvannja hrec'koho hrixa, rozhljanemo toj fakt, ščo, namahajučys' vykorystaty filosofs'ki slova, ščob predstavty Jevanhelije meškancjam Afin, apostol Pavlo zaznav nevdači ta buv vyhnanyj z c'oho miscja. Os' čomu filosofs'ka dumka nazavždy zalyšatymet'sja vorohom Boha-Tvorca. Z časom i do svoho kincja ce misto pid nazvoju «Paryž» zberihatyme ta svidčytyme svojimy dijamy pro točnist' svoho porivnjannja z cymy dvoma nazvamy, symbolamy seksual'noho ta religijnoho hrixa. Za nazvoju «Paryž» kryjet'sja spadščyna «paryzijiv», slova, kel'ts'ke pochodžennja jakoho označaje «ti, ščo z kazana», dramatyčno proroče im'ja. U ryms'ki časy ce misce bulo oplotom jazyčnyč'kych poklonnykiv Isidy, bohyni jehyptjan, a takož mal'ovnyčym i cyničnym obrazom Parisa, syna carja Troji, staroho Priama. Vynuvatec' pereljubu z prekrasnoju Jelenoju, družynoju hrec'koho carja Menelaja, buv vidpovidal'nym za vijnu z Hrecijeju. Pislja nevдалoji oblohy hreky vidstuply, zalyšyvsja na berezi velyčeznoho derev'janoho konja. Vvažajučy ce hrec'kym bohom, trojanci pryvely konja do mista. A posered noči, koly vyno ta večirka zakinčylusja, hrec'ki soldaty vyjšly z konja ta vidčynyly vorota hrec'kym vijs'kam, jaki movčky povernulysja; i vsix meškanciv mista bulo vbyto, vid carja do najnyžčyx pidpanyx. Cej včynok trojanciv pryzvede do vtraty Paryža v ostanni dni, bo, iħnorujučy urok, vin povtoryt' svoji pomylky, poselyvsja na svojij terytoriji svojix vorohiv, jakyx kolonizuvav. Perš niž pryjnjaty nazvu Paris, misto nazyvalosja «Ljutecija», ščo označaje «smerdjuče boloto»; vsja cja prohrama joho sumnoji doli. Porivnjannja z « Jehyptom » je vypravdany, oskil'ky, pryjnjavšy republikans'kyj režym, Francija oficijno staje peršym režymom hrixa u zaxidnomu sviti. Ce tlumačennja bude pidtverdženo v Ob'javlenni 17:3 « červonym » kol'orom « zvara », obrazom monarxičnoji ta republikans'koji koaliciji ostannyx dniv, pobudovanyx za zrazkom Franciji. Kažučy: « tam, de jixnij Hospod' buv rozp'jatyj », Dux vstanovljuje porivnjannja miž vidkydannjam xrystyjans'koji viry francuz'koho ateizmu ta jevrejs'kym nacional'nym vidkydannjam Mesiji Isusa Xrysta; bo ci dvi situaciji identyčni, i vony matymut' odnakovi naslidky ta odnakovi plody bezbožnosti ta bezzakonnja. Ce porivnjannja prodovžyt'sja u nastupnyx viršax.

Nazyvajučy jiji stolycju « Jehyptom », Boh porivnjuje Franciju z faraonom, vzircem ljuďskoho oporu joho voli. Vona zberihatyme cju buntivnu pozyciju do svoho znyščennja. Z jiji boku nikoly ne bude žodnoho pokajannja. Nazyvajučy « zlo dobrom, a dobro zlom », vona včyntyť najhirši hrixy, prokljati Bohom; nazyvajučy «svitlamy», «temnymy» myslyteliv-zasnovnykiv «jiji ljuďskych prav», jaki protystojat' pravam Boha. I bahato narodiv nasliduvatymut' jiji vzirec', navit' u 1917 roci, mohutnja Rosija, jaka znyščyt' jiji atomnoju bomboju pid čas « sostoji surmy », ščo bulo prorokovano jiji im'jam «Parisiji» kel'ts'koju movoju, ščo označaje «ti, ščo z kazana». Tomu vona do kincja zalyšatymet'sja nezdatnoju bačty Boha u vyprobuvannjax, jaki zrujnujut' jiji do takoji miry, ščo znyščat' jiji. Bo Vin vzjav jiji za mišen' i ne vidpustyt', doky jiji ne stane.

Virš 9: « I ljuďy z usix narodiv, plemen, jazykiv ta plemen bačtytmut' jixni trupy try z polovynoju dni, i ne dozvoljat' poklasty jixni trupy do hrobiv » .

U Franciji narod vstupyv u revoluciju v 1789 roci, a v 1793 roci stratyv svoho korolja, a potim i korolevu, obox publicno obezholovyvšy na velykij central'nij plošči mista, jaka poslidovno nazyvalasja «Plošča Ljudovyka XV», «Plošča Revoluciji» i nyini «Plošča Zhody». Prypysujučy « try z polovynou dni » času rujnivnyx dij, Dux Svjatyj, zdajet'sja, vključaje bytvu pry Val'mi, de v 1792 roci revolucionery protystojaly ta rozhromyly rojalists'ki armiji jevropejs'kyx korolivstv, jaki napaly na republikans'ku Franciju, vključajučy Avstriju, krajinu poxodžennja rodyny korolevy Mariji-Antuanetty. Ščob zrozumity poxodžennja cijejj nenavysti, potribno pam'jataty, ščo 1260 rokiv usiljakyx poboriv z boku paps'ko-korolivs'koji koalicii zreštoju rozdratuvaty ekspluatovanyj, znuščavsja, peresliduvavsja ta povnistju rozoryvsja francuz'kyj narod. Dva ostanni pravlinnja Ljudovyka XIV z joho ohydnoju pyšnotoju ta Ljudovyka XV, korumpovanoho, rozpusnogo korolja, zreštoju napovnyly čašu terpinnja Božoho ta ljuds'koho. Oberežno! Respublika ne je i ne bude blahoslovennjam dlja Franciji. Vona do svoho kincja, u svojij p'jatyj formi, nestyme prokljattja Bože i sama bude včynjaty pomyly, jaki pryzvedut' do jiji padinnja. Cej kryvavyj režym, spočatku svoho isnuvannja, stane krajinoju «prav ljudyny» ta humanizmu, jaka zreštoju zaxyščatyme vynnyx i svojeju nespravedlyvistju zasmučuvatyme žertv. Vona navit' vitatyme svojix vorohiv i poseljatyme jix na svojij terytoriji, naslidujučy, u najhiršomu vypadku, vidomyj pryklad trojans'koho mista, vidomoho zavezennjam derev'janoho konja, zalyšenooho hrekamy, jak ce bulo vže bačeno raniše.

Virš 10: « I ti, ščo žyvut' na zemli, raditymut' i tišatymut'sja za nyx, i pošljut' dary odyn odnomu, bo ci dva proroky mučyly tyx, ščo žyvut' na zemli » .

U c'omu virši Dux naciljujet'sja na čas, koly, podibno do hanhreny čy raku, francuz'ke filosofs'ke zlo pošyrjuvatymet'sja i pošyrjuvatymet'sja , jak čuma, v inšyx zaxidnyx krajinax. Ce znamenuje «znak časiv» « šostoji pečatky » ; tu, de « sonce staje čornym, jak volosjana miškovyna »: svitlo Bibliji znykaje, zadušene filosofs'kymy knyhamy vil'nodumciv.

U duxovnomu tlumačenni, na vidminu vid « hromadjan Carstva Nebesnoho », ščo vyznačaje obranyx Isusa, « meškanci zemli » poznačajut' amerykans'kyx protestantiv i, zahalom, ljudej, jaki buntujut' proty Boha ta Joho istyny. Narody jevropejs'kyx korolivstv, a tym bil'se amerykans'kyx, dyvljat'sja na Franciju. Tam narod rujnuje svoju monarxiju ta katolyc'ku krystyjans'ku relihiju, jaka pohrožuje narodam, jaki čytajut' Bibliju, « dvom svidkam », « mukamy » svoho «pekla»; spravžnimy « mukamy », jaki, odnak, pryznačeni lyše dlja Strašnoho sudu, ščob znyščyty lžerelihijnyx virjan, jaki sami obmanlyvo vykorystovujut' cej vyd pohroz, zhidno z Ob'javlennjam 14:10-11. Inozemci, žertvy tyx samyx pohrabuvan' za mežamy Franciji, takož počynajut' spodivatysja otrymaty vyhodu vid cijejj iniciatyvy. Ce tym bil'se, ščo za pidtrymky Franciji, nadanoji Ljudovykom XVI kil'koma rokamy raniše, novi Spolučeni Štaty Pivničnoji Ameryky zdobuly svoju nezaležnist', zvil'nyvšys' vid panuvannja Anhliji. Svoboda bula v rusi i nezabarom mala zavojuvaty bahato narodiv. Na znak cijejj družby « vony nadsylatymut' podarunky odyn odnomu ». Odnym iz takyx podarunkiv buv podarunok francuziv amerykancjam – «Statuja Svobody», vstanovlena v 1886 roci na ostrovi navproty N'ju-Jorka. Amerykanci vidpovily na cej žest, podaruvavšy kopiju, jaka, vstanovlena v 1889 roci, roztašovana v Paryži na ostrovi posered Seny, poblyzu Ejelevoji veži. Boh nacilenyj na takyj dar, jakyj pokazuje obmin ta podil, ščo stanovljat' prokljattja nadmirnoji svobody , sprjamovanoji na iħnoruvannja jiji duxovnyx zakoniv.

Virš 11: « A po tr'ox i polovyni dnjax dux žyttja vid Boha vvijšov u nyx, i vony staly na nohy; i velykij strax napav na tyx, xto jix bačyv » .

20 kvitnja 1792 roku Franciji zahrožovaly Avstria ta Prussija, i 10 serpnja 1792 roku vona skynula svoho korolja Ljudovyka XVI. Revoljucionery zdobuly peremohu u Val'mi 20 veresnja 1792 roku. Korolja Ljudovyka XVI stratyly na hil'jotyni 21 sičnja 1793 roku. Dyktatora Robesp'jera ta joho druživ po čerzi stratyly na hil'jotyni 28 lypnja 1794 roku. «Konvent» bulo zamineno na «Dyrektoriju» 25 žovtnja 1795 roku. Dva «Terory» 1793 ta 1794 rokov tryvaly razom lyše odyň rik. Miž 20 kvitnja 1792 roku ta 25 žovtnja 1795 roku ja vvažaju cej period « tr'ox z polovynoju dniv » abo «tr'ox z polovynoju rokov» cilkom real'nym. Ale ja dumaju, ščo cja tryvalist' takož nese duxovne poslannja. Cej period stanovyť pivtyžnja, ščo može vyklykaty natjak na zemne služinnja Isusa Xrysta, jake tryvalo rivno «try z polovynoju proroči dni» i zakinčylosja smertju Mesiji Isusa Xrysta. Dux porivnjuje joho diji z dijamy Bibliji, joho « dvox svidkiv », jaki takož dijaly ta navčaly, perš niž buly spaleni na plošči Revoljuciji v Paryži. Zavdjaky c'omu porivnjanni Biblija, cja vira, ototožnujet'sja z Isusom Xrystom, jakyj u nij znovu rozp'jatyj i « prokolotyj », jak vkaže Ob'javlennja 1:7. Potop krovoprolyttja zreštoju naljakav francuz'kyj narod. Takož, pislja straty lidera Kryvavoho Konventu Maksymiliana Robesp'jera ta joho druživ Kutona ta Sen-Žjusta, prypynylysja bezpidstavni ta systematyčni straty. Dux Božyj znovu probudyv duxovnu sprahu ljudej, i praktyka religiji stala zakonnoju, i, perš za vse, vil'noju. Blahotvornyj «strax Božyj» znovu z'javvysja, i interes do Bibliji vidrodyvsja, ale do kincja svitu z nym borotymut'sja ta konkuruvatymut' filosofs'ki knyhy, napysani vil'nodumcjamy, hrec'ka model' jakyx je džerelom usix joho riznomanitnyx form.

Virš 12: « I počuly vony holos iz neba, ščo hovoryv do nyx: Zijdit' sjudy! I zijšly vony na nebo na xmari, i pobačyly jix jixni vorohy » .

Ce božestvenne tverdžennja stosujet'sja biblijnyx « dvox svidkiv » pislja 1798 roku.

Porivnjannja z Isusom prodovžujet'sja, bo same Joho bačyly, jak Joho obranci (pislja proroka Illi) sxodjat' na nebo na jixnix očax. Ale, svojeju čerhoju, Joho obranci ostann'ocho času zrobljat' te same. Jixni vorohy takož pobačat', jak vony sxodjat' na nebo na xmari, de Isus pryťjahne jix do sebe. Pidtrymka, jaku Boh nadaje Svojij spravi, je takuju ž, jak dlja Isusa Xrysta, Joho obranciv, i v c'omu konteksti Francuz'koji revoljuciji, Bibliji pislja 1798 roku. Ščob pidtverdyty kinec' prorokovanoji tryvalosti « 1260 dniv »-rokov, u 1799 roci Papa Pij VI pomer u v'jaznyci u Valans-sjur-Ron, tym samym umožlyvyvšy miž 1843-44 ta 1994 rokamy tryvalyj period myru tryvalistju 150 rokov, prorokovanyj u formi « p'jatj misjaciv » v Ob'javlenni 9:5-10. Smert' Ljudovyka XVI, kinec' monarxiji ta smert' polonenoho papy zavdajut' smertel'noho udaru religijnij neterpymosti « zvira, ščo vxyodyť iz morja » v Ob'javlenni 13:1-3. Konkordat Dyrektoriji zahojuje joho ranu, ale vin bil'se ne otrymuje koristi vid zrujnovanoji korolivs'koji pidtrymky, vin bil'se ne peresliduvatyme do kincja času, koly protestants'ka neterpymist' z'javyt'sja pid nazvoju « zvira, ščo vxyodyť iz zemli » v Ob'javlenni 13:11.

Virš 13: « Tijeji hodyny stavysja velykyj zemletrus, i desjata častyna mista vpala; i v zemletrusi zahynulo sim tysjač čolovik, a rešta zljakalasja ta viddala slavu Bohovi nebesnomu » .

U cej čas (tu hodynu) zdjysnyvsja, u duxovnij formi, « zemletrus », pro jakyj vže prorokovalo spovnennja prorocstva z Lisabona 1755 roku, ščo zhadujet'sja v temi « šostoji pečatky » z Odkrovennja 6:12. Zhidno z Duxom Božym, misto Paryž vtratylo « desjatu častynu » svoho naselennja. Ale inše značennja može stosuvatysja, zhidno z Dan. 7:24 ta Odkrovennja 13:1, desjatoji častyny « desjaty rohiv » abo zaxidnyx xrystyjans'kyx korolivstv, ščo pidljahaly paps'komu katolycyzmu. Francija, jaku Rym vvažav «staršoju dočkoju» Ryms'ko-katolyc'koji cerkvy, vpadaje v atejizm, pozbavljaje jiji pidtrymky i navit' rujnuje jiji vladu. Četverta surma vyjavyla ce: « tretyna soncja vražena »; zvistka «

sim tysjač čolovikiv zahynulo v c'omu zemletrusi » pidtverdžuje ce, kažučy: bezlič (tysjača) relihijnyx « čolovikiv » (sim: relihijne osvjačennja toho času) zahynuly v c'omu polityčnomu ta suspil'nomu zemletrusi.

Virš 14: « Druhe hore mynulo. Os', tretje hore švydko hrjade». ".

Takym čynom, intensyvne krovoprolyttja zнову rozpalylo strax Božyj, i «Teror» prypynyvsja , zaminenyj imperijeju Napoleona I , « orlom », jakyj spoviščaje pro ostanni try « surmy », try « velyki lyxa » dlja meškanciv zemli. Oskil'ky ce spoviščennja vidbuvajet'sja pislja Francuz'koji revoljuciji 1789–1798 rokov, « druhe hore », jake jomu prypysujut' u virši 14, ne može stosuvatysja joho bezposeredn'o. Ale dlja Duxa ce zasib skazaty nam, ščo nova forma Francuz'koji revoljuciji z'javyt'sja bezposeredn'o pered povernennjam u slavi Isusa Xrysta. Teper, zhidno z Ob'javlennjam 8:13, « druhe hore » javno stosujet'sja temy 6-ho truba z Ob'javlennja 9:13, jaka točno « vb'je tretynu ljudej », perš niž Isus Xrystos povernet'sja, ščob pomstytysja za nespravedlyve osud svojix virnyx sluh, znyščyvšy jixnix smertel'nyx vorohiv, ostannix buntivnykiv. My možemo zrozumity, ščo, podibno do ryzanny, spryčynenoji francuz'kymy revoljucioneramy, Boh orhanizovuje ryzanny Tret'oji svitovoji vijny, c'oho razu jadernu, jaka značno zmenšyt' kil'kist' žyteliv zemli, perš niž vona bude povnistju znyščena, ščo vidnovyt' jiji pervisnyj « bezodnevyj » aspekt, pislja ostatočnogo rujnivnogo vtručannja Isusa Xrysta.

Podvijne značennja « druhoho horja » pov'jazuje četvertu surmu z šostoju z duxovnoji pryčyny. Struktura Ob'javlennja podiljaje čas xrystyjans'koji ery na dvi častyny. U peršij « hore » karaje vynyx, pokaranyx do 1844 roku, a v druhij – tyx, xto buv pokaranyj pislja 1844 roku, bezposeredn'o pered kincem svitu. Teper ci dvi karal'ni diji majut' te same značennja, jake Boh nadaje svojemu četvertomu pokarannju v Levyt 26:25: « Ja pošlju meč, jakyj pomstyt'sja za Mij zapovit ». Perše pokarannja vrazilo tyx , xto ne pryjnav poslannja Reformaciji, robotu, pidhotovlenu Isusom dlja svojix obranciv, a druhe – tyx, xto ne vidpoviv na Božu vymohu zaveršyty cju Reformaciju z 1843 roku. Ob'javlene svitlo, za dopomohuju jakoho Boh budu je cju postijnu Reformaciju, bude predstavlene do hodyny, koly zakinčyt'sja čas vyprobuvannja.

Rozhljadajučy reči ta diji, jaki Boh zaraxuvav ljudjam Francuz'koji revoljuciji z 1789 po 1795 rik, my znaxodymo ti, jaki Vin može zaraxuvaty zaxidnym ljudjam ostannix dniv. My znaxodymo tu samu znevahu, tu samu bezbožnist' i nenavyst' do relihijnyx obrjadiv i tyx, xto jix navčaje; povedinku, jaka c'oho razu je rezul'tatom nadzvyčajnogo rozvytku nauky i texnyky. U roky myru atejizm i fal'syva relihija zavojuvaly zaxidnyj svit. Tomu Boh maje vahomu pryčynu zaproponuvaty nam dlja cijejj temy podvijne pročytannja; povedinka «tyx, xto vyžyv », ščo robyt' pryncypovu riznycju miž revoljucijnoju epoxoju ta naukovym časom ostannix dniv ljudstva. Ščob bulo zrozumiliše, zhidno z Ob'javlennjam 11:11-13, « tyx, xto vyžyv » pislja peršoho čytannja, jake stosujet'sja « četvertoji surmy », « pokajalysja », todi jak « tyx, xto vyžyv » pislja druhoho, jake stosujet'sja « šostoji surmy », « ne pokajalysja », zhidno z Ob'javlennjam 9:20-21.

Tretje « velyke hore » (dlja hrišnykiv): slavne povernennja Xrysta-mesnyka

Virš 15: « S'omyj anhel zasurmyv. I na nebi zalunaly hučni holosy, ščo kazaly: "Carstva c'oho svitu staly carstvamy Hospoda našoho ta Xrysta Joho, i Vin carjuvatyme na vični viky"».

Ostannja tema rozdilu — ce « s'oma truba », jaka, nahaduju, poznačaje moment, koly nevydymyj Boh-tvorec' staje vydymym dlja očej svojix vorohiv, pidtverdžujučy slova z Ob'javlennja 1:7: « Os', Vin hrjade z xmaramy, i pobačyt' Joho kožne oko, navit' ti, xto prokolov Joho ». « Ti, xto prokolov Joho », xto prokolov Isusa, je Joho vorohamy vsix epox xrystyjans'koji ery, vključajučy j ostannju. Vony prokololy Joho, pereslidujučy Joho virnyx učniv, pro jakyx Vin proholosyv: « Ščorazu, jak til'ky vy včynyly ce odnomu z najmenšyx cyx Mojix brativ, vy Meni včynyly» (Mt. 25:40)». Z nebes lunajut' hučni holosy, ščob vidsvjatkuvaty cju podiju. Ce meškanci nebes, jaki vže vyslovyly svoju dumku, ščob vidsvjatkuvaty vyhnannja z nebes dyjavola ta johu demoniv peremožcem Xrystom, jakoho v Ob'javlenni 12:7-12 nazývajuť « Myxajilom ». Vony berut' učast' u radosti obranyx, jaki, svojeju čerhoju, zvil'neni ta peremožni Isusom Xrystom. Istorija zemnoho hrixa prypynyt'sja čerez brak hrišnykiv, znyščenyx ustamy božestvennoho Xrysta. Dyjaval, « knjaz' c'oho svitu », za slovamy Isusa, vtračaje svoju vlasnist' nad hrišnym svitom, znyščenym Bohom. Vin zalyšatymet'sja šče tysjaču rokiv na spustošenij zemli, ne zavdajučy nikomu škody, čekajučy svoho povnoho znyščennja na Strašnomu sudi z usima inšymy hrišnykamy, jakyx Boh voskresyt' dlja cijej mety.

Velyke nebesne ščastja obranyx, vykuplenyx krov'ju Isusa Xrysta

Virš 16: « A dvadcat' čotyry starci, ščo sydily pered Bohom na prestolax svojix, upaly oblyččjam dolilyč', i poklonylsja Bohovi ».

Obrani uvijšly do nebesnoho carstva Božoho, sydjat' na prestolax u prysutnosti Boha, vony budut' carjuvaty abo sudyty nečestyvyx zhidno z Ob'javlennjam 20:4. Cej virš nahaduje kontekst nebesnoho počatku vykuplenyx z Ob'javlennja 4. Cej virš predstavljaje formu, jaku maje maty spravžnje pokloninnja Bohu. Prostracija, na kolinax, oblyččjam do zemli, – ce forma, uzakonena Bohom.

Virš 17: « Kažučy: Djakujemo Tobi, Hospody Bože Vsemohutnij, ščo jesy i ščo buv, ščo Ty pryjnav Svoju velyku sylu ta j zacarjuvav » .

Vidkupleni vidnovljujut' svoju podjaku ta sxyljajut'sja pered Isusom Xrystom, « Vsemohutnim Bohom, ščo je, ščo buv , i ščo pryjšov », jak prohološeno v Ob'javlenni 1:4. « Ty zavolodiv velykoju syloju Svoju », vid jakoji Ty vidmovyvsja, ščob spasty svojix vybranyx, i spokutuvav jixni hrixy svojeju smertju u svojemu služinni jak « Ahnec' »; « Ahnec' Božyj, ščo bere na sebe hrixy svitu » . Ty « zavolodiv carstvom Svojim »; zaproponovanyj kontekst spravdi takyj, kudy Dux vzjav Ivana v Ob'javlenni 1:10; istorija Zibrannja Xrystovoho na zemli vže v mynulomu. Na c'omu etapi « sim zibrany' » zalyšylsja pozadu vybranyx. Carjuvannja Isusa, ob'jekt nadiji viry vybranyx, stalo real'nistju.

Virš 18: « Narody rozhnivalysja, i pryjšov hniv Tvij, i nastav čas sudyty mertvyx, ščob viddjačyty rabam Tvojim, prorokam, svjatym i tym, xto bojit'sja Jmennja Tvocho, malym i velykym, i ščob vynyščyty tyx, xto nyščyt' zemlju » .

my znaxodymo duže korysnu informaciju pro poslidovnist' prorokovanyx podij . 6-j truba vbyta tretyna ljudstva , tobtto « narody rozhnivalysja », i na našyx očax, u 2020-2021 rokax, my sposterihajemo pryčyny c'oho rozdratuvannja: Covid-19 ta ekonomičnu rujnu, jaku vin spryčynyv, islams'ku ahresiju ta, svojeju čerhoju, nastup Rosiji razom z jiji sojuznykamy. Pislja c'oho žaxlyvoho ta rujnivnoho konfliktu, pislja prohološennja nedil'noho zakonu « zemnym zvirom », tobtto protestants'koju ta katolyc'koju koalicijeju amerykans'kyx ta jevropejs'kyx, ščo vyžyly, Boh vylyv na

nyx « sim ostannix kar Svoho hnivu », opysanyx v Odkr. 16. U s'omyj čas Isus z'javysja, ščob spasty svojix obranciv ta znyščyty zanepalyx. Potim nastaje prohrama, pidhotovlena dlja « tysjači rokiv » s'omoho tysjačolittja. Na nebesax, zhidno z Odkr. 4:1, vidbudet'sja sud nad nečestyvymy: « i čas sudyty mertvyx ». Svjati otrymujut' svoju nahorodu: vične žyttja, obicjane Isusom Xrystom svojim obrancjam. Vony narešti otrymujut' rankovu zorju ta vinec', obicjanyj obranym, jaki zdobuly peremohu v borot'bi viry: « ščob vynahorodyty rabiv Tvojix, prorokiv ». Tut Boh nahaduje pro važlyvist' prorocstv dlja vsix vikiv (zhidno z 2 Petra 1:19), a osoblyvo v ostanni dni. «Svjati ta ti, xto bojtit'sja Tvoho imeni », tobto ti, xto pozytyvno vidhuknuvsja na poslannja tr'ox anheliv z Ob'javlennja 14:7-13; perše z jakyx nahaduje pro mudrist', jaka poljahaje v tomu, ščob bojatysja Joho, sluxatysja Joho ta ne oskaržuvaty Joho zapovidi, kažučy: « Bijtesja Boha ta viddajte Jomu slavu », v Joho aspekti Boha-tvorcja, « bo nastala hodyna sudu Joho, i poklonit'sja Tomu, Xto stvoryv nebo, i more, i zemlju, i džerela vod ».

Virš 19: « I vidkryvsja xram Božyj na nebi, i v xrami Joho z'javysja kovčeh zapovitu Joho. I stalysja blyskavky, i holosy, i hromy, i zemletrus, i velykij hrad » .

Usi temy, obhovoreni v cij knyzi Odkrovennja, sxodjat'sja navkolo c'oho istoryčnogo momentu velykoho slavnogo povernennja našoho božestvennogo Hospoda Isusa Xrysta. Cej virš stosujet'sja kontekstu, de zdijšnjujut'sja ta zaveršujut'sja nastupni temy:

Odkr. 1: Adventyzm:

Virš 4: « Ivan do semy Cerkov, ščo v Aziji: Blahodat' vam i myr vid Toho, Xto je, i Xto buv, i Xto maje pryjty , i vid semy Duxiv, ščo pered Joho prestolom » .

Virš 7: « Os', Vin hrjade z xmaramy , i pobačyt' Joho kožne oko, i ti, xto Joho prokolov. I vsi plemena zemli budut' holosyty za Nym. Tak. Amin'! »

Virš 8: « Ja — Al'fa j Omeha, — hovoryt' Hospod' Boh, ščo je, i ščo buv, i ščo hrjade , Vsemohutnij » .

Virš 10: « Ja buv u dusi v den' Hospodnij , i počuv pozadu sebe hučnyj holos, niby surma, »

Odkr. 3: S'ome zibrannja: kinec' « laodykijs'koji » ery (= sud nad ljud'my).

Ob'javlennja 6:17: Velykij den' hnivu Božoho proty buntivnogo ljudstva, « bo nastav velykij den' hnivu Joho , i xto zmože vstojaty? »

Ob'javlennja 13: « zvir, ščo vyxodyt' iz zemli » (protestants'ka ta katolyc'ka koalicija) ta jiji nedil'nyj zakon; virš 15: « I jomu dano bulo ožyvyty obraza zvira, ščob obraz zvira j hovoryv, i ščob ubyvaly kožnoho, xto ne poklonjatymet'sja obrazu zvira » .

Ob'javlennja 14: Dvi temy: « žnyva » (kinec' svitu ta voznesinnja obranyx) ta « zbir vrožaju » (rizanyňa lžepastyriv jixnimi spokušenymy ta obmanutymy poslidovnykamy).

Ob'javlennja 16: Virš 16: « velykij den' bytvy Armaheddon »

prjamo ta vydymoho vtručannja Boha : « i stalysja spalaxy blyskavok, i holosy, i hromy, i zemletrus », ščo vže cytujet'sja v Ob'javlenni 4:5 ta 8:5. Ale tut Dux dodaje « i velykyj hrad »; « hrad », jakym zaveršujet'sja tema s'omoji z « semy ostannix kar » v Ob'javlenni 16:21.

Kontekst povernennja Isusa Xrysta, takym čynom, poznačenyj ostann'oju adventysts'koju temoju, jaka c'oho razu , navesni 2030 roku, prynosyt' spravžnje spasinnja, zaproponovane obranym, otrymane krov'ju, prolytoju Isusom Xrystom. Ce hodyna Joho protystojannja z buntivnykamy, jaki hotujut'sja vbyty Joho obranciv, ščo vidmovljajut'sja vid rym's'koji nedili ta zberihajut' svoju virnist' Suboti, osvjačenyj Bohom z peršoho tyžnja Joho stvorennja svitu. « Šosta pečatka » z Ob'javlennja 6 iljustruje povedinku ta rozpač cyx buntivnykiv, jakyx Hospod' spijmav na akti navmysnoho henocydu Joho blahoslovennyx ta uljublennyx obranciv. Predmet rozbižnostej zhadujet'sja u virši 19. Ce božestvennyj zakon, ščo zberihajet'sja u « kovčezi svidčennja » u svjatylyšči svjatyx skyniji ta jevrejs'komu « xrami ». Kovčeh zavdjačuje svojim prestyžem ta duže vysokoju svjatistju lyše tomu, ščo vin mistyt' skryžali zakonu, vyhraviruvani perstom samoho Boha, osobysto, u prysutnosti Mojseja, Joho virnogo sluhy. Biblija dozvoljaje nam zrozumity, ščo vyklykaje žax u buntivnykiv pid čas povernennja Isusa Xrysta. Bo same ce stverdžujut' virši z 1 po 6 Psalma 50:

« Psalom Asafa. Boh, Boh, Jahve, promovljaje j klyče zemlju vid sxodu soncja až do zaxodu. Iz Sionu, doskonalosti krasy, Boh sjaje. Boh naš hrjade, Vin ne movčyt'; pered Nym vohon' vsepohlynajučyj, a navkolo N'oho syl'na burja . Vin klyče do nebes zhory j do zemli, ščob sudyty narod Svij : Zberit' do Mene svjatyx Mojix, ščo sklaly zo Mnoju zapovita čerez žertvu! - I nebesa spoviščatymut' Joho pravdu , bo Boh suddja !»

V umovax teroru povstanci pobačat' tekst čertvertoji z Desjaty Božyx Zapovidej, vidobraženyj na nebi vohnjanymy literamy. I zavdjaky cij božestvennij diji vony zrozumijut', ščo Boh zasudžuje jix do peršoji ta « druhoji smerti ».

Cej ostannij virš temy « s'omoji surmy » rozkryvaje ta pidtverdžuje važlyvist', jaku Boh nadaje svojemu zakonu, ščo oskaržujet'sja buntivnym lžexrystyanstvom. Božestvennyj zakon prymanšujet'sja pid pryvodom nibyto protystavlennja zakonu ta blahodati. Cja pomylka je rezul'tatom nepravyl'noho tlumačennja sliv, skazanyx apostolom Pavlom u johu poslannjax. Tomu ja tut rozviju bud'-jaki sumnivy, nadavšy čitki ta prosti pojasnennja. U Rym. 6 Pavlo protystavljae tyx, xto « pid zakonom », tym, xto « pid blahodattju », vyklučno čerez kontekst svoho času, koly počynajet'sja novyj zapovit. Formuloju « pid zakonom » vin posylajet'sja na jevrejiv staroho zapovitu, jaki vidkydajut' novyj zapovit, zasnovanyj na doskonalij pravednosti Isusa Xrysta. A na obranym, jaki vstupajut' u cej novyj zapovit, vin posylajet'sja na formulu « iz zakonom ». Bo ce ta koryst', jaku prynosyt' blahodat', v im'ja jakoji Isus Xrystos u Svjatomu Dusi dopomahaje svojim obranym i navčaje jix ljubyty ta sluxatysja svjatoho božestvennoho zakonu. Sluxajučys' Joho, vin todi « pid zakonom » i « pid blahodattju », vin takož ne « pid zakonom ». Ja znovu zhaduju, ščo Pavlo kaže pro božestvennyj zakon, ščo vin « svjatyj, i ščo zapovid' pravedna ta dobra »; ščo ja podiljaju z nym u Isusi Xrysti. U toj čas jak Pavlo krytykuje hrix, namahajučys' perekonaty svojix čytačiv, ščo vony bil'se ne povynni hrišyty, perebuvajučy u Xrysti, sučasni buntivnyky vykorystovujut' johu teksty, ščob superečyty jomu, robljačy Isusa Xrysta, jakoho vony stverdžujut', « služytelem hrixa », vstanovlenoho Rymom 7 bereznja 321 roku. U toj čas jak Pavlo proholosyv u Hal. 2:17: « Jakščo ž my šukajemo vypravdannja v Xrysti, to sami vyznajemosja hrišnykamy , to čy Xrystos služytel' hrixa?» Zovsim ni ! » Zaznačymo

važlyvist' točnosti, « zovsim ni », jaka zasudžuje relihijne ujavlennja pro xybnu, buntivnu sučasnu xrystyjans'ku viru, i ce z 7 bereznja 321 roku, daty, koly ryms'kyj « hrix » uvijšov u zaxidnu ta sxidnu xrystyjans'ku viru vladoju jazyčnyc'koho ryms'koho imperatora Kostjantyna I.

U c'omu konteksti « s'omoji surmy » perši šist' tysjač rokiv, vidvedenyx Bohom dlja Joho vyboru zemnyx obranix u Joho zahal'nomu semytysjačolitn'omu projekti, dobihajut' kincja. Potim počynajet'sja s'ome tysjačolittja, abo « tysjača rokiv » z Ob'javlennja 20, prysvjačene nebesnomu sudu buntivnykiv obranymy, vykuplenymy Isusom Xrystom, temi Ob'javlennja 4.

Odkrovennja 12 : Velykyj Central'nyj Plan

Žinka – Ryms'kyj ahresor – Žinka v pusteli – Dužky: Bytva na nebesax – Žinka v pusteli – Reformacija – Atejizm-

Zalyšok adventystiv

Peremožna žinka, narečena Xrysta, Ahnec' Božyj

Virš 1: « I z'javysja na nebi velykyj znak: žinka, odjahnena v sonce, a pid nohamy jiji misjac', a na holovi jiji vinec' iz dvanadcjaty zirok » .

Tut znovu kil'ka tem slidujut' odna za odnoju v kil'kox kartynax abo scenax. Perša kartyna iljustruje Obranyj Zbir, jakyj otrymaje koryst' vid peremohy Isusa Xrysta, joho jedynoho Holovy, zhidno z Ef. 5:23. Pid symvolom « žinky » «Narečena » Xrysta opovyta « soncem pravednosti », prorokovanyj u Mal. 4:2. U podvijnomu zastosuvanni « misjac' », symvol temrjavy, znaxodyt'sja « pid jiji nohamy ». Ci vorohy istoryčno ta xronolohično je jevrejamy staroho zapovitu ta hrišnymy xrystyjanamy, katolykamy, pravoslavnyj, protestantamy ta adventystamy novoho. Na jiji holovi « vinec' z dvanadcjaty zirok » symvolizuje jiji peremohu v zapoviti Boha, 7, z ljudynoju, 5, ščo označaje čyso 12.

Peresliduvana žinka pered ostatočnoju peremohoju

Virš 2: « Vona bula vahitna i kryčala, mučylasja vid polohiv ta muk .

U virši 2 « muky polohiv » stosujut'sja zemnyx peresliduvan', jaki pereduvaly času nebesnoji slavy. Cej obraz buv vykorystanyj Isusom v Jevanheliji vid Ivana 16:21-22: « Žinka, jaka narodžuje, sumuje, bo nastala jiji hodyna; a koly porodyt', to vže ne pam'jataje bolju, radije, ščo na svit narodyvsja čolovik». Tak i vy teper majete smutok; ale Ja pobaču vas znovu, i vaše serce zradije, i radosti vašoji nixto ne vidbere u vas .

Jazyčnyč'kyj honytel' žinok: Rym, velyke impers'ke misto

Virš 3: « I z'javylasja na nebi inša oznaka: os', velykyj červonyj drakon, ščo mav sim holiv i desjat' rohiv, a na holovax joho sim vinciv » .

Virš 3 vyznačaje svoho peresliduvača: dyjavola, zvyčajno, ale vin dije čerez zemni plots'ki syly, jaki pereslidujut' obranyx, zhidno zi svojeju voleju. U svojix dijax vin vykorystovuje dvi poslidovni stratehiji: stratehiju « drakona » ta stratehiju « zmija ». Perša, stratehija « drakona », — ce vidkryta ataka, jaku zastosovuvav jazyčnyč'kyj impers'kyj Rym. Takym čynom, my znaxodymo symvol, jaki vže bačyly v Dan. 7:7, de Rym z'javysja u vyhljadi četvertoji žaxlyvoji tvaryny z « desjat'ma rohamy ». Jazyčnyč'kyj kontekst pidtverdžujet'sja najavnistju « diadem », jaki tut rozmiščeni na « semy holovax », symvoli rym's'koho mista zhidno z Ob'javlennjam 17. Cja točnist' zasluhovuje na našu povnu uvahu, oskil'ky vona vkaže nam, ščorazu, koly cej obraz predstavlenyj, rozmiščennjam « diadem », prorokovanyj istoryčnyj kontekst.

Relihijnyj honytel' žinok: Paps'kyj katolyc'kyj Rym

Virš 4: « Joho xvist zmiv tretynu zirok z neba ta j kynuv jix na zemlju. I drakon stav pered žinkoju, jaka mala narodyty, ščob požerty jiji dytynu, jak vona porodyt' » .

Cej virš znovu, pid novymy symvolamy, povtorjuje poslannja z Ob'javlennja 11:1-3, de paps'kyj Rym upovnovaženyj Bohom pid nazvoju « žezla » « toptaty nohamy svjate misto protjahom 42 misjaciv » .

U knyzi Danyjila « desjat' rohiv » Ryms'koji imperiji maly zminytysja paps'kym « malym rohom » (z 538 po 1798 rik). Cja nastupnist' pidtverdžena tut, v Ob'javlenni 12, virši 4.

Termin « xvist » , jakyj nacilenyj na xybnyj proročycja « Jezavel' » z Ob'javlennja 2:20 iljustruje cju spadkojemnist' fal'syvoxrystyjans'koho paps'koho relihijnoho Rymu. Zvynuvažennja, navedene v Dan. 8:10, tut ponovljujet'sja. Žertvy jiji xytroščiv ta spokus, hidni « zmija » z knyhy Buttja, topčut'sja nohamy pid symvolom « zirok nebesnyx », tobtu pid nazvoju « hromadjan Carstva Nebesnoho », jaku Isus prypysuje svojim učnjam. « Tretyna vtjahnuta v jiji padinnja ». Tretja častyna ne cytujet'sja v bukval'nomu značenni, a, jak i skriz' u proroc'tvi, jak značna častyna vid zahal'noji kil'kosti xrystyan, ščo projšly vyprobuvannja. Žertvy možut' navit' perevyščuvaty cju častku bukval'noji tretyny.

Virš 5: « I vona porodyla syna, ščo mav pasty vsi narody žezlom zaliznym. I dytja jiji bulo vozneseno do Boha ta do prestolu Joho » .

U podvijnomu zastosuvanni proroc'tvo nahaduje, jak dyjavol borovsja za spravu Mesiji vid joho narodžennja do joho peremožnoji smerti. Ale cja peremoha naležyt' pervistku, pislja jakoho vsi joho obranci zdobudut' peremohu, ščob prodovžuvaty tu samu borot'bu, doky ne bude zdobuta ostatočna peremoha. U toj moment, otrymavšy nebesne tilo, vony rozdiljat' z nym joho sud nad nečestyvymy, i same tam, razom, « vony budut' pravty narodamy žezlom zaliznym », jakyj vynese vyrok « mukam druhoji smerti » ostann'oho sudu. Dosvid Xrysta ta dosvid joho obranyx zlyvajut'sja v jedynyj spil'nyj dosvid, i obraz « dytyny, pidnjatoji do Boha ta do Joho prestolu », otže, do nebes, je obrazom zemnoho «vyzvolennja» obranyx, jake vidbudet'sja u 2030 roci, pid čas povernennja Xrysta-mesnyka. Vony budut' vyzvoleni vid « muk polohy ». Dytyna je symvolom spravžn'oho, uspišnoho ta peremožnoho xrystyjans'koho navernennja.

Virš 6: « A žinka vtekla v pustynju, de Boh pryhotuvav jii misce, ščob hoduvaty jiji tam tysjaču dvisti šistdesjat den' » .

Peresliduvana Asambleja myrna ta bezzbrojna, jiji jedynuju zbrojeju je Biblija, Slovo Bože, meč Duxa, vona može lyše tikaty pered svojimy ahresoramy. Virš 6 nahaduje pro čas paps'koho pravlennja-peresliduvača protjahom « 1260 proročyx dniv » abo 1260 real'nyx rokiv zhidno z kodom Jezek. 4:5-6. Cej čas dlja xrystyjans'koji viry je časom bolisnoho vyprobuvannja, na ščo natjakaje zhadka slova « pustelja », de vona «vedet'sja Bohom». Takym čynom, vona rozdiljaje straždannja « dvox svidikiv » z Ob'javlennja 11:3. U Dan. 8:12 cej božestvennyj vyrok buv sformul'ovanyj tak: « vijs'ko bulo vrjatovano vičnoju čerez hrix »; hrix, skojenyj čerez vidmovu vid povahy do subotn'oho dnja vidpočynku z 7 bereznja 321 roku.

Rozkryttja dužok: bij u nebi

Virš 7: « I stalasja na nebi vijna. Myxajil ta joho anhely vojuvaly zo zmijem. I zmij vojuvav ta joho anhely » .

Ohološene voznesinnja svjatyx zasluhovuje na pojasnennja, jake Dux Svjatyj podaje nam u svojeridnyx dužkax. Vono stane možlyvym zavdjaky peremozi Isusa Xrysta nad hrixom i smertju. Cja peremoha bula pidtverdžena pislja joho voskresinnja, ale Dux Svjatyj vidkryvaje nam tut naslidky, jaki

vona mala dlja meškanciv nebes, jaki do toho momentu kontaktuvaly z demonamy ta samym Satanoju.

Duže važyvo : cej nebesnyj konflikt, nevydymyj dlja ljuds'kyx očej, prolyvaje svitlo na značennja zahadkovyx sliv, skazanых Isusom, koly vin buv na zemli. V Jevanheliji vid Ivana 14:1-3 Isus skazav: « Nexaj ne tryvožat'sja vaši sercja. Virte v Boha j virte v Mene. U domi Moho Otcja bahato osel'. Jakby ne tak, Ja b skazav vam: Ja jdu pryhotuvaty vam misce . A koly pidu j pryhotuju vam misce , to znovu pryjdu i viz'mu vas do Sebe, ščob de Ja, tam buly j vy». Značennja, jake nadajet'sja « pryhotuvannju » c'oho « miscja », z'javyt'sja u nastupnomu virši.

Virš 8: « Ale vony ne peremohly, i ne znajšlosja vže dlja nyx miscja na nebesax » .

Cja nebesna vijna ne maje ničoho spil'noho z našymy zemnymy vijnamy; vona ne spryčynjaje odrazu smertej, i dva protyborči tabory ne rivni. Velykij Boh-tvorec', jakyj predstavljaje sebe v smyrennomu ta bratn'omu aspekti arxanhela « Myxajila », vse šče je vsemohutnim Bohom, pered jakim usi joho stvorinnja povynni sxylytysja ta sluxatysja. Satana ta joho demony naležat' do tyx buntivnyx stvorin', jaki sluxajut'sja lyše pid prymusom, i, zreštoju, vony ne možut' čynyty opir i zmušeni sluxatysja, koly velykij Boh vyhanjaje jix z nebes svojeju vsemohutnistju. Pid čas svoho zemnoho služinnja Isusa bojalysja zli anhely, jaki sluxalysja joho ta svidčyly, ščo vin spravdi buv « Synom Božym » božestvennoho zadumu, nazyvajučy joho takym čynom.

U c'omu virši Dux utočnjuje: « jixn'oho miscja vže ne bulo na nebi ». Ce « miscje », jake zajmaly nebesni buntivnyky v Carstvi Božomu, malo buty zvil'nene, ščob ce nebesne carstvo mohlo buty « očyščene » ta « pidhotovlene » do pryjnattja obranciv Xrysta v den' Joho ostann'oji bytvy proty zemnyx buntivnykiv pid čas Joho pryšestja u slavi. Same todi, vzjavšy z sobuju svojix obranciv, « vony zavždy budut' z Nym, de b Vin ne buv », tobto na očyščenyx nebesax, takym čynom « pidhotovlenyx » do jix pryjnattja. Častyna zemli todi bude spustošennjam, prorokovanyj slovom « bezodnja » z Buttja 1:2. U svitli cijej bytvy božestvennyj proekt spasinnja vysvitlujet'sja, i kažne ključove slovo Joho planu rozkryvaje svoje značennja. Ce stosujet'sja i cyx viršiv, cytovanyx u Jevr. 9:23: « Tomu neobxidno bulo, oskil'ky obrazy Nebesni reči maly buty očyščeni takym čynom, ščob sami nebesni reči mohly buty očyščeni najkraščymy žertvamy, niž ci. » Otže, neobxidnoju « kraščoju žertvoju » bula dobrovil'na smert' Mesiji na im'ja Isus, prynesena dlja spokutuvannja hrixiv svojix obranciv, ale ponad use, ščob otrymaty dlja svojix stvorin' i dlja sebe zakonne pravo zasudžuvaty na smert' nebesnyx i zemnyx buntivnykiv. Same takym čynom « nebesna svjatynja Boha bula « očyščena », spočatku, a potim, pislja povernennja peremožnoho Xrysta, nastane čerha zemli, jaku vin nazyvaje svojim « pidnižkom », ale ne svojim «svjatylyščem» v Is. 66:1-2: « Tak hovoryt' Hospod': Nebo — prestol Mij, a zemlja — pidnižok Mojix nih . Jakyj dim vy zbudujete dlja Mene, abo jake misce vy zrobyte Meni tam? Use ce Mojeju rukoju stvoreno, i vse ce stalosja, kaže Hospod'. Na c'oho Ja podyvljusja: na toho, xto smyrennyj i sokrušenyj duxom, na toho, xto bojit'sja Moho slova». «; abo, zhidno z Jezek. 9:4, pro « tyx, xto zitxaje ta plače čerez merzoty », ščo jix čynyly.

Virš 9: « I skynutyj buv velykij drakon, starodavnij zmij, ščo zvet'sja dyjavalom i satanoju, ščo obmanjuje vsju vselennu, vin buv skynutyj na zemlju, i anhely joho buly skynuti z nym » .

Nebesni istoty peršymy otrymaly koryst' vid duxovnoho očyščennja, zdijsnenoho peremožnym Xrystom. Vin vyhnav dyjavola ta joho anhel's'kych demoniv z nebes, jaki buly « skynuti » na zemlju na

dvi tysjači rokov. Takym čynom, dyjavalom znaje «čas », ščo zalyšyvsja dlja n'oho osobysto ta joho demoniv, ščob dijaty proty obranyx svjatyx ta božestvennoji istyny.

Prymitka : Isus ne lyše vidkryv ljudstvu xarakter Boha, ale j poznajomyv jix iz cijeju hriznoju osobystistju, dyjavalom, pro jakoho Staryj Zavit malo hovoryv, zalyšajučy joho majže nevihlasom. Z momentu peremohy Isusa nad dyjavalom borot'ba miž dvoma taboramy zahostrylasja same čerez uv'jaznennja demoniv, jaki teper nevydymo žyvut' sered ljudej na zemli ta v us'omu našomu zemnomu vymiri, jakyj vključaje planety ta zirky na nebi. Ce jedyni inoplanetjany v našomu zemnomu vymiri.

Tut ja mušu nahadaty, ščo pravyl'ne rozuminnja zahal'noho rjativnoho proektu, zadumanoho Bohom, je vynjatkovym pryvilejem, zarezervovanim dlja Joho obranyx. Bo fal'syva vira rozpiznajet'sja za tym, ščo vona zavždy pomyljajet'sja u svojix interpretacijax Joho proektu. Ce bulo prodemonstrovano z tyx pir, jak jevreji, jaki prorokuvaly Mesiji u Svjatomu Pys'mi rol' plots'koho vyzvolennja, todi jak Boh planuvav lyše duxovne vyzvolennja; vyzvolennja vid hrixa. Tak samo j s'ohodni fal'syva xrustyjans'ka vira očikuje povernennja Isusa Xrysta, vstanovlennja Joho carstva ta Joho vlady na zemli; rečej, jaki Boh ne vključyv do Svojeji prohramy, jak navčaje nas Joho proroče Odkrovennja. Navpaky, Joho slavne pryšestja oznamenuje kinec' jixn'oho žyttja, jake zalyšylosja nosijem jixnix hrixiv ta vsijeji jixn'oji provyny pered Nym.

Obranyj Xrysta znaje, ščo vil'ne žyttja počalosja na nebesax, i ščo pislja zemnoho periodu, neobxidnoho dlja doskonaloho projavu Joho ljubovi ta spravedlyvosti, Boh-Tvorec' prodovžyt' žyttja svojix stvorin', jaki zalyšylysja virnymy na nebesax i na zemli, vično v Joho nebesnij podobi. Nebesni ta zemni buntivnyky todi budut' zasudženi, znyščeni ta znyščeni.

Carstvo nebesne zvil'nene

Virš 10: « I počuv ja hučnyj holos, ščo hovoryv na nebi: Teper nastalo spasinnja, i syla, i Carstvo Boha našoho, i vlada Joho Xrysta, bo skynutyj toj, xto obvynuvačuvav brativ našyx, ščo obvynuvačuvav jix pered Bohom našym den' i nič » .

Ce « Zaraz » stosujet'sja daty 7 kvitnja, 30 čysla, peršoho dnja tyžnja pislja seredy, 3 kvitnja, koly, pryjnavšy xrest, Isus peremih dyjavola, hrix i smert'. U cej peršyj den' tyžnja vin proholosyv Mariji: « Ne torkajsja mene, bo ja šče ne zijšov do Otcja moho ». Joho peremoha šče mala buty oficijno zasvidčena na nebesax, i vidtodi, u svojij božestvennij vsemohutnosti, pid svojim znovu vidkrytym anhel's'kym imenom « Myxajil », vin vyhnav dyjavola ta joho demoniv z nebes. Važlyvo zvernuty uvahu na cytatu « obvynuvač brativ našyx, jakyj obvynuvačuvav jix pered Bohom našym den' i nič ». Vona vidkryvaje nam velyčezne vselens'ke braterstvo Božoho taboru, jakyj podiljaje svoje nepryjnattja buntivnoho taboru z obranymy zemli. Xto ci « braty »? Ti, ščo na nebesax, i ti, ščo na zemli, jak Jov, jakoho častkovo viddajut' dyjavolu, ščob dovesty jomu, ščo joho « zvynuvačennja » bezpidstavni.

Virš 11: « I vony peremohly joho krov'ju Ahncja ta slovom svoho svidčennja, i ne poljublyly žyttja svoho do smerti » .

Zrazok, pro jakyj jdet'sja u c'omu virši, možna znajty u poslanni epoxy « Smyrny », i ce poslannja vkažuje na standart viry, jakoho vymahav Isus Xrystos dlja vsix prorokovanyx vikiv až do Joho slavnogo povernennja.

Peremoha « Myxajila », nebesnoho božestvennoho imeni našoho Spasytelja Isusa Xrysta, vypravdovuje joho uročysti zajavy, зробleni v Jevanheliji vid Matvija 28:18-20: « Isus pidijšov i skazav jim: Dana Meni vsja vlada na nebi j na zemli . Tož idit', i zrobit' učnjamy vsi narody, xrestjačy jix v Im'ja Otcja, i Syna, i Svjatoho Duxa, navčajučy jix zberihaty vse, ščo Ja vam zapoviv. I os', Ja z vamy po vsi dni až do kincja viku » .

Otže, pry układenni svoho peršoho zavitu Boh vidkryv Mojsejevi istoriju poxodžennja našoho zemnoho vymiru, ale lyše nam, tym, xto žyve v ostanni dni ljudstva, Vin vidkryvaje rozuminnja svoho hlobal'noho planu spasinnja, zakryvajučy dužky dosvidu zemnoho hrixa, jakyj tryvatyme zreštoju šist' tysjač rokiv. Tomu my podiljajemo z Bohom očikuvannja vičnoho vozz'jednannja vsix Joho virnyx nebesnyx i zemnyx obranciv. Tomu pryvilejem obranyx je zvernuty svoju uvahu po čerzi na nebo ta joho meškanciv. Bo vony, zi svoho boku, ne perestajut' cikavytysja doleju obranyx ta našoju zemnoju istorijeju, vid Stvorennja do kincja svitu, jak napysano v 1 Kor. 4:9: « Bo meni zdajet'sja, ščo Boh zrobyv nas apostolamy ostannimy, zasudženymy na smert', oskil'ky my staly vydovyščem dlja svitu, dlja anheliv i dlja ljudej » .

Sytuacija iz zemleju pohiršujet'sja

Virš 12: « Tomu radijte, nebesa ta vy, xto žyve na nyx! Hore zemli ta morju, bo do vas zijšov dyjaval, majučy velykyj hniv, znajučy, ščo korotkyj čas maje » .

« Meškanci nebes » peršymy « zradily » peremozi Xrysta. Ale protyležnistju cijej radosti je posylennja « hore » dlja « meškanciv zemli ». Bo dyjaval znaje, ščo vin zasudženyj do smerti z pomyluvannjam, i ščo u n'oho « malo času », ščob dijaty proty joho planu spasinnja. Dij, ščo zdijsnjuvalysja protjahom 2000 rokiv demoničnym taborom, obmeženym zemleju, vsi vony vyjavleni Isusom Xrystom u joho Odkrovenni abo Apokalipsysi. Ce tema cijej roboty, jaku ja pyšu dlja vas. I z 2018 roku obranci Isusa Xrysta diljat'sja cym znannjam pro kinec' času, vidvedenoho dyjavolu dlja joho spravy spokušannja; vin zakinčyt'sja navesni 2030 roku slavnym povernennjam jixn'oho božestvennoho Včytelja. Dužky cijej temi zaveršujut'sja viršem 12.

Zakryvajučy dužky bytvy v nebi

Vidnovlennja temy žinky, jaku vedut' u pusteli

Virš 13: « Koly drakon pobačyv, ščo joho skynuto na zemlju, vin počav peresliduvaty žinku, jaka porodyla xlopčyka » .

Cja dužka dozvoljaje Duxu povernutysja do temy paps'koho pravlinnja z virša 6. Termin « drakon » u c'omu virši vse šče stosujet'sja samoho dyjavola, Satany. Ale joho borot'ba proty « žinky » zdijsnujet'sja rym'skymy dijamy, poslidovno impers'kymy, a potim paps'kymy.

Virš 14: « I dano žinci dva kryla velykoho orla, ščob vona mohla letity v pustynju, na svoje misce, de jiji hoduvatymut' čas, i časy, i pivčasu, vid oblyččja zmija » .

U c'omu 14-mu virši vin pidsumovuje poslannja, vказujučy tryvalist' paps'koho pravlinnja u formi «try z polovynoju roky», « čas, časy ta pivčasu », ščo vže vykorystovujet'sja v Dan. 7:25. U c'omu povtorenni novi detali budut' rozkryti v xronolohičnij poslidovnosti podij. Slid zaznačyty odnu detal': « drakon » z 4-ho virša zaminjuet'sja na « zmija » tak samo, jak « drakon » z 3-ho virša zaminjuet'sja na « xvosta » . Terminy « zmij i xvist » pokazujut' nam zminu aktyvnoji taktyky, jaku Boh, « velykij orel », vseljaje dyjavolu ta joho demonam. Pislja vidkrytoji ahresiji « drakona » nastaje xytrist' i relihijna brexnja « zmija », jaka vykonujet'sja paps'kym pravlinnjam protjahom 1260 prorokovanyx rokiv. Zhadka pro « zmija » dozvoljaje Bohovi zaproponuvaty nam porivnannja z obstavynamy pervorodnoho hrixa. Tak samo, jak Jeva bula spokušena « zmijem », čerez jakoho dyjaval vyražav sebe; « Žinka » , « narečena » Xrysta, piddajet'sja vyprobuvannju brexlyvymy slovamy, jaki dyjaval proponuje jij čerez « vusta » svojix ahentiv paps'koho rymo-katolycyzmu.

Virš 15: « I zmij pustyv za žinkoju z pašči svojeji vodu, nemov ričku, ščob rička zabrala jiji » .

Virš 15 iljustruje katolyc'ki peresliduvannja, jakym piddajet'sja nevirna xrystyjans'ka vira; podibno do « vod ričky » , jaka « vynosyt' » vse, ščo znaxodyt'sja pid jiji dosjažnistju. Paps'ki « pasty » Rym'sko-katolyc'koji cerkvy rozpočaly svoji katolyc'ki, fanatyčni ta žorstoki sojuzy proty svojix relihijnyx suprotyvnykiv. Doskonalym zaveršennjam cijej diji je stvorennja Ljudovykom XIV korpusu « drakoniv » za poradoju jepyskopa Le Tel'je. Cej vijs'kovyj orhan, stvorenyj dlja myrnoho protestants'koho oporu , mav na meti « zatjahnuty » vsix slabkyx i pokirnyx obranciv Xrysta v joho dohmy, zmusyvšy jix vybraty miž navernennjam do katolycyzmu, polonom abo smertju pislja žaxlyvyx znuščan' i tortur.

Virš 16: « I zemlja dopomohla žinci, i zemlja vidkryla svoji usta, i pohlynula riku, jaku zmij vypustyv iz svojeji pašči » .

Dux proponuje nam dva vzajemopov'jazani tlumačennja c'oho jedynoho virša. Zauvažte, ščo « žinka » ta « zemlja » – ce tut dvi okremi sutnosti , i ščo « zemlja » može symvolizuvaty protestants'ku viru abo bukval'nu zemlju, grunt našoji planety. Ce dast' c'omu viršu dva tlumačennja, jaki xronolohično jdut' odne za odnym u božestvennomu Odkrovenni.

1-še poslannja: fal'syvyj zvirjačyj protestantyzm : U xronolohičnomu porjadku, po-perše, « žinka » vidpovidaje obraznomu opysu myrnyx protestantiv Reformaciji, čyji oficijni « vusta » (vsta Martina Ljutera v 1517 roci) zasudžuvaly katolyc'ki hrixy; ščo vypravdovuvalo jixnju nazvu: « protestanty », abo ti, xto protestuje proty katolyc'koji relihijnoji nespravedlyvosti, jaka hrišyt' proty Boha ta vbyvaje joho spravžnix sluh. Inšyj lycemirnyj komponent protestantyzmu, symvolizovanyj slovom « zemlja », takož vidkryv svoji « vusta », ščob zasudyty katolyc'ku viru, ale vin vzjav do ruk zbroju, i joho žorstoki udary « pohlynuly » značnu častynu bijciv katolyc'kyx lih. Slovo « zemlja » tut symvolizuje znamenytyx « huhenotiv », protestants'kyx bijciv Sevenn ta tyx, xto perebuav u vijs'kovyx opornyx punktax, takyx jak La-Rošel', pid čas «vijn relihij», u jakyx Bohovi ne služylly i ne šanuvaly dvi protyborči hrupy bijciv.

2-he poslanja: meč pomsty francuz'koho nacional'noho ateizmu . U druhomu čytanni, i v xronoloichnomu porjadku, cej 16-j virš rozkryvaje, jak Francuz'ka revolucija povnistju pohlyne paps'ku ahresiju katolyc'kych monarxij. Ce holovne poslanja c'oho virša. I ce te, ščo Boh vidvodyt' roli « 4-ho » « truba » z Ob'javlennja 8:12 ta « zvir, ščo vyxodyt' z bezodni » z Ob'javlennja 11:7, za analohijeju z Lev. 26:25, vona pryxodyt', kaže Boh, jak « meč, ščob pomstytysja za Mij zapovit », zradženyj buntivnymy katolyc'kymy hrišnykamy. Cej obraz zasnovanyj na pokaranni buntivnyka « Koreja » v Čyslax 16:32: « Zemlja vidkryla svoji usta ta pohlynula jix, jix ta jixni domy, z usim narodom Koreja ta vsim jixnim majnom ». U povnij harmoniji z božestvennym Ob'javlennjam ta istoryčnym spovnennjam, cej porivnal'nyj obraz nahaduje pro vidkydannja božestvennoho zakonu buntivnykamy v obox sytuacijax.

Ostannij voroh Drakona : Adventysts'kyj zalyšok žinok

Virš 17: « I rozljutyvsja drakon na žinku, i pišov vojuvaty z reštoju jiji nasinnja, ščo berežut' zapovidi Boži ta majut' svidčennja Isusa Xrysta » .

Movčacy pro 150 rokiv dijal'nosti protestantiv, uraženyx božestvennym prokljattjam, temu « p'jatoji truby », Dux nahaduje pro ostannju zemnu bytvy dyjavola ta joho nebesnyx i zemnyx popličnykiv, i pokazuje nam cili jixn'oji spil'noji nenavysti. Cymy ostannimy ciljamy budut' Obrani, ostanni naščadky ta spadkojemci adventysts'kych pioneriv 1873 roku, jakym bulo ohološeno ce ostannje vyprobuvannja zhidno z Ob'javlennjam 3:10 . Pionery, misiju jakyx vony vykonajut', nesučy jixnje ž božestvenne blahoslovennja. Vony povynni budut' tvrdo ta virno pidtrymuvaty robotu, jaku jim doviryv Isus: vidmovljajučys' bud'-jakym čynom šanuvaty « znak zvira », tobto Ryms'ku nedilju, virno dotrymujučys' bud'-jakoji ciny praktyky subotn'oho vidpočynku protjahom suboty, spravžn'oho s'omoho dnja tyžnja, času, orhanizovanoho ta vstanovlenoho velykym i vsemohutnim Bohom-tvorcem. Ce istyna, jaka projavljajet'sja v opysi « zalyšku nasinnja žinky » u c'omu virši: « ti, xto dotrymujet'sja zapovidej Božyx », desjat', a ne dev'jat'; « i xto micno trymaje svidčennja Isusa », bo ne dozvoljaje nikomu vidibraty joho vid sebe, ni « zmijam », ni « zmijam ». I ce « svidčennja Isusa » je najcinnišoju riččju v isnuvanni, oskil'ky, zhidno z Ob'javlennjam 19:10, « svidčennja Isusa — ce dux prorocstva ». Same ce proroče svidčennja robyt' « nemožlyvym dlja dyjavola spokusyty samyx vybranyx » Xrysta, Boha istyny, jak navčaje Matvija 24:24: « Bo postanut' lžexrysty ta lžeporoky, i dadut' velyki oznaky ta čudesa, ščob spokusyty, jakščo možlyvo , i samyx vybranyx » .

Peremoha Satany majže... povna

Virš 18: « I stav Vin na pisku mors'komu » .

Cej ostannij virš pokazuje nam triumfujučoho dyjavola, jakomu vdalosja vtjahnuty u svoje padinnja ta smertel'nyj osud usi xrystyjans'ki relihijni instytuciji , jakymy vin dominuje ta trymaje pid svojeju vladoju. V Is. 10:22 Boh prohološuje: « Xoč by narod tvij, Izrajil', buv jak pisok mors'kyj, lyše zalyšok povernet'sja; znyščennja vyznačene, vono perepovnyt'sja spravedlyvistju ». Takym čynom, zhidno z cym proroctvom, naprykinci svitu lyše adventysty-inakodumci, jaki stanovljat' « zalyšok žinky », « Obranoho, Narečenu Xrystovu » ta duxovnyj «Izrajil' » Božyj, unyknut' c'oho satanyns'koho panuvannja. Nahaduju vam, ščo pid nazvoju «adventysty» Dux vyznačaje standart viry dlja spasinnja

ostannix obranyx z 1843 roku; u 2020 roci ce relihijna povedinka, ale vže ne instytucija, jaku Boh sudyv, zasudyv i vidkynuv (« vybljuvav ») u 1994 roci.

Ob'javlennja 13 : Falšyvi braty xrystyjans'koji religiji

Zvir z morja – Zvir iz suši

Čyslo 13 dlja zabobonnyx idolopoklonnykiv symvolizuje ščaslyvyj abo neščaslyvyj talisman, zaležno vid dumky kožnoji ljudyny ta krajiny. Tut, u svojemu slavnomu Odkrovenni, Boh vidkryvaje nam svij vlasnyj kod čysel, zasnovanyj na čyslax vid 1 do 7 ta jix riznyx kombinacijax. Čyslo 13 otrymujet'sja šljaxom dodavannja čysla «6» – čysla anheła Satany – ta čysla «7», čysla Boha, a otže, i zakonnoji religiji, povernutoji Bohu-Tvorcju v Isusi Xrysti. Takym čynom, u c'omu rozdili my znajdemo «lžebrativ xrystyjans'koji religiji», ale spravžnix smertel'nyx vorohiv istynnyx obranyx. Cej « kukil' » xovajet'sja sered « dobroho zerna » pid omanlyvoju religijnoju maskoju, jaku cej rozdil vykryvaje.

Peršyj zvir : ščo vxyodyt' z morja

Perša bytva Drakona -Zmija

Virš 1: « I ja pobačyv zvira, ščo vxyodyv iz morja, ščo mav desjat' rohiv i sim holiv , a na rohax joho desjat' vinciv , a na holovax joho...» imena bohoxul'stva ».

Jak my bačyly pid čas vyvčennja Ob'javlennja 10, u c'omu rozdili my znaxodymo dvox tak zvanyx xrystyjans'kyx « zviriv » našoji epoxy. Peršyj, « ščo pidnimajet'sja z morja », jak u Dan. 7:2, stosujet'sja katolyc'koi viry ta jiji peresliduval'noho pravlinnja « 42 proročyx misjaciv » abo 1260 real'nyx rokov. Rozhljadajučy symvoly imperij, ščo peredujuť jomu v Dan. 7, my znaxodymo pravlinnja « maloho rohu », jakyj mav z'javytysja pislja toho, jak « desjat' rohiv » otrymaly svoji carstva zhidno z Dan. 7:24. « Diademy », rozmiščeni na « desjaty rohax », pokazujuť, ščo same cej istoryčnyj kontekst je mišennju. Tut paps'kyj Rym symvolizujet'sja « simoma holovamy », jaki karakteryzujuť joho u podvijnomu sensi. Bil'sh bukval'nym je značennja « semy pahorbiv », na jakyx pobudovano Rym zhidno z Ob'javlennjam 17:9. Inšyj, bil'sh duxovnyj, maje priorytet; Vyras « sim holiv » poznačaje osvjačennja mahistratu: « sim » – ce čyso osvjačennja, a « holovy » poznačajuť mahistrata abo starijšynu v Is. 9:14. Cej vyščyj mahistrat naležyt' paps'komu Rymu, oskil'ky vin predstavljaje sebe u formi nezaležnoji deržavy, jak cyvil'noji, tak i relihijnoji, hlavoju jakoji je papa. Dux utočnjuje: « a na joho holovax imena bohoxul'ni ». Slovo « bohoxul'stvo » stojit' v odnyni, i my povynni perekladaty jak: « imena brexni », zhidno zi značennjam slova « bohoxul'stvo ». Isus Xrystos prypysuje « brexnju » rym's'komu paps'komu režymu. Tomu vin prypysuje jomu tytul « bat'ka brexni », jakym vin poznačaje dyjavola, samoho Satanu v Jevanheliji vid Ivana 8:44: « Vaš bat'ko — dyjaval , i vy xočete vykonuvaty požadlyvosti bat'ka vašoho. Vin buv dušohub spokonviku i ne perebuvaje v pravdi, bo pravdy v n'omu nemaje. Koly hovoryť nepravdu, to hovoryť svoje, bo vin brexun i...» bat'ko brexni .

Virš 2: « Zvir, jakoho ja bačyv, buv podibnyj do barsa , a nohy joho — jak nohy vedmedja , a pašča joho — jak pašča leva . I dav jomu drakon sylu svoju, i prestol svij, i velyku vladu » .

« Četvertyj zvir » z Dan. 7:7, nazvanyj « žaxlyvym, strašnym i nadzvyčajno syl'nym », otrymuje tut točnišyj opys. Faktyčno, til'ky vin predstavljaje kryteriji tr'ox imperij, ščo pereduvaly jomu z časiv Xaldejs'koi imperiji. Vin maje sprytnist' «leoparda » , nyščivnu sylu «vedmedja » ta žorstoku xyžac'ku sylu « leva ». V Ob'javlenni 12:3 « zmij » z virša 3, de « diademy » buly na « semy holovax », predstavljav Rym u joho jazyčnyč'kij impers'kij fazi, pereslidujučy peršyx xrystyjan. Takym čynom, tak samo, jak « malyj rih » z Dan. 7:8-24 pryxodyť na zminu rohu z Dan. 8:9, tut papstvo otrymuje svoju vladu vid Rym's'koi imperiji; ščo istorija pidtverdžuje imperators'kym ukazom Justyniana I u 533 roci (pys'movyj) ta 538 roci (zastosuvannja). Ale bud'te oberežni! « Drakon » takož stosujet'sja « dyjavola » v Ob'javlenni 12:9, ščo označaje, ščo papstvo otrymuje svoju vladu, « svoju sylu, svij prestol i svoju velyku vladu » vid samoho dyjavola. My možemo zrozumity, čomu Boh robyt' obydvu sutnosti « bat'kamy brexni » v poperedn'omu virši.

Prymitka : Na vijs'kovomu rivni paps'kyj Rym zberihaje sylu ta mohutnist' svojeji impers'koi formy, oskil'ky jevropejs'ki korolivs'ki armiji služat' jomu ta zadovol'njajut' joho rišennja. Jak navčaje Dan. 8:23-25, joho syla gruntujet'sja na « uspisi joho xytroščiv », jaki poljahajut' u pretenzijax na te, ščo vin predstavljaje Boha na zemli, i jak takyj, može vidkryvaty čy zakryvaty dostup do vičnoho žyttja, zaproponovanoho v Jevanheliji Xrysta: « Pislja kincja jixn'oho panuvannja, koly hrišnyky budut' znyščeni, postane car zuxvalyj ta lukavyj . Joho vlada zroste, ale ne joho vlasnoju syloju ; vin čynytyne nejmovirni spustošennja, vin dosjahne uspixu u svojix pidpryjemstvax , vin znyščyt' syl'nyx ta narod svjatyx. Čerez joho procvitannja ta uspix joho xytroščiv vin matyme hordynju v svojemu serci, vin znyščyt' bahat'ox ljudej, jaki žyly myrno, i vin povstane proty knjazja knjaziv; ale vin bude zlamanyj bez zusyľ čyjejis' ruky » .

Naprykinci 1260-x rokiv atejizm Francuz'koji revoluciji poklav kraj joho despotyčnij vladi, ščo vstanovylasja z 538 roku .

Virš 3: « I ja bačyv odnu z joho holiv niby smertel'no poranenu, i smertel'na rana joho zahojilasja. I vsja zemlja dyvuvalasja, jdučy za zvirom » .

Nikoly ne rozkajavšys' protjahom svojeji istoriji, paps'ka vlada syloju mala vidmovytysja vid svojeji vlady peresliduvannja. Ce malo statysja z 1792 roku, koly monarxija, jiji ozbrojena pidtrymka, bula povalena ta obezholovlena francuz'kym atejizmom. Jak bulo prohološeno v Ob'javlenni 2:22, cja atejistyčna « velyka skorbota » mala na meti znyščyty ryms'ku religijnu vladu « žinky Jezaveli », a jiji ciljamy byly « ti, xto čynyt' pereljub z neju »; monarxy, monarxisty ta katolyc'ki svjaščenyky. Takym čynom vona mala buty « niby smertel'no poranena ». Ale z oportunistyčnyx pryčyn imperator Napoleon I vidnovyv jiji na posadi v 1801 roci v im'ja svoho Konkordatu. Vona bil'še nikoly ne peresliduvatyme bezposeredn'o. Ale jiji spokuslyva syła prodovžuvatymet'sja dlja bezliči katolyc'kyx virujučyx, jaki vsi povirjat' jiji brexni ta jiji zajavam do slavnoho povernennja Isusa Xrysta: « I vsja zemlja zaxopljuvalasja zvirom ». « Usja zemlja pišla za zvirom », i ce slovo «zemlja» u podvijnomu značenni stosujet'sja planety, ale takož i reformovanoji protestants'koji viry, jaka z neji vynykla. Ekumeničnyj sojuz (= zemnyj, hrec'koju), ukladenyj z toho času, pidtverdžuje ce ohološennja. Jakby Dux xotiv vyslovty ce poslannja zrozumiloju movoju, my b pročytaly: « Usja protestants'ka religija pišla za neterpyma katolyc'ka religija ». Ce tverdžennja bude pidtverdženo vyččennjam druhoho « zvira », jakyj c'oho razu « pidnimajet'sja iz zemli » u virši 11 c'oho 13-ho rozdilu.

Virš 4: « I poklonylysja vony drakonovi, bo vin dav vladu zvirovi; i poklonylysja vony zvirovi, kažučy: Xto podobnyj do zvira, i xto može vojувaty z nym? »

Zhidno z Ob'javlennjam 12:9, drakon, tobtto sam dyjavol , poznačaje jak impers'kyj Rym, tak i Satanu, i poklonjajet'sja tym, xto šanuje paps'kyj režym; ce oposeredkovano i v povnomu nevihlastvi, oskil'ky same vin « dav svoju vladu zvirovi ». Takym čynom, paps'kyj « uspix pidpryjemstva », prorokovanyj u Dan. 8:24, pidtverdžujet'sja istorijeju. Vin panuje nad carjamy svojeju religijnoju vladoju, absolutnym čynom, davno bezperečnym. Vin rozpodiljaje zemli ta šanuje tytulamy tyx, xto jomu služyt', ščob vynahorodyty jix, jak my možemo pročytaty v Dan. 11:39: « Z čužym bohom vin dijatyme proty ukriplenyx misc'; i vin napovnyt' čestju tyx, xto vyznaje joho, vin zrobyt' jix vladoju nad bahat'ma, vin rozdast' jim zemli jak vynahorodu ». Ce bulo bukval'no dosjahnuto dobre vidomym čynom, koly Papa Oleksandr VI Bordžia (vidomyj vbyvcja) rozdilyv zemlju v 1494 roci ta peredav sxidnyj kraj Brazyliji ta Indiji Portuhaliji, a vsi inši novovidkryti zemli Ispaniji. Dux napoljahaje. Obranyj Isusa Xrysta povnyen buty povnistju perekonanyj, ščo katolyc'ka vira je dyjavol's'koju, i ščo vsi joho ahresyvni čy humanistyčni diji kerujut'sja satanoju, protyvnykom Boha ta obranyx. Cja napolehlyvist' vypravdana, oskil'ky vin prorokuje v Dan. 8:25 « uspix joho pidpryjemstv ta uspix joho xytroščiv ». Joho religijnyj avtorytet, vyznanyj carjamy, možnovladcjamy ta xrystyjans'kymy narodamy Jevropy, nadaje jomu prestyžu, zasnovanoho na doviri, i tomu naspravdi nadzvyčajno kryxkoho. Ale koly Boh i dyjavol ob'jednujut' syly dlja karal'nyx dij, natovpy, ljuds'ki masy narodiv sluxnjano jdut' xybnym šljaxom, prokladenym i, perš za vse, nav'jazanym. Na zemli vlada vymahaje vlady, bo ljudy ljubljat' vidčuvaty sebe mohutnimy, i v cij haluzi paps'kyj režym, jakyj pretenduje na te, ščob predstavljaty Boha, je majstrom c'oho žanru. Jak i v Odkr. 6, tema stavyt' pytannja: « Xto podobnyj do zvira, i xto može borotysja z nym? ». Rozdily 11 i 12 daly vidpovid': Boh u Xrysti, jakyj u 1793 roci pidnime francuz'kyj

revolucijnyj ateizism, ščo pohlyne joho krovoprolyttjam. Ale do pojavy c'oho « meča pomsty » (rol', ščo prypysujet'sja 4-mu pokarannju v Lev. 26:25), ozbrojeni protestanty vže borolysja z nym, ne majučy zmohy joho peremohty. Čoloviky, protestanty, francuzy ta nimci, a takož anhlikanci, vsi taki ž zahartovani, jak i vin, borolysja z nym z 16 stolittja , povertajučy joho smertel'ni udary, bo jixnja vira bula, perš za vse, polityčnoju.

Virš 5: « I dano jomu usta, ščo hovoryly zuxvali ta bohoznevažlyvi slova; i dano jomu vladu dijaty sorok dva misjaci » .

Ci slova identyčni tym, ščo my čytajemo v Dan. 7:8 ščodo ryms'koho paps'koho « maloho rohu », jakyj pidnimajet'sja pislja « desjaty rohiv » jevropejs'kyx carstv. Tut my znaxodimo joho « zarozumilist' », ale tut Dux dodaje do n'oho « bohoxul'stva », tobto fal'syvi pretenziji ta relihijnu brexnju, na jakyx buv pobudovanyj « joho uspix ». Boh pidtverdžuje joho pravlinnja « 1260 » real'nyx rokiv, predstavlenyx u biblijnij proročij formi « sorok dva misjaci », zhidno z kodom « odyn den' za rik » z Jez. 4:5-6.

Virš 6: « I vona vidkryla svoji usta na xulu proty Boha , ščob xulyty Joho Im'ja, i Joho skyniju, i tyx, xto žyve na nebesax » .

Tut ja mušu zvernuty uvahu na spil'ne značennja, jake ljudstvo nadaje slovu « bohoxul'stvo », tobto obraza. Ce ujavlennja je omanlyvym, oskil'ky, poznačajučy brexnju, « bohoxul'stva » zovsim ne nabuvajut' formy obrazy, a ščo stosujet'sja tyx, jaki Boh zaraxovuje paps'komu Rymu, to vony, navpaky, majut' vyhljad fal'syvoji ta omanlyvoji svjatosti.

Paps'ki usta « vymovljajut' bohoxul'stva proty Boha »; ščo pidtverdžuje jixnju identyčnist' u Dan. 11:36, de my možemo pročytaty: « Car robytyme, ščo zabažaje; vin pidneset'sja ta zvelyčyt' sebe ponad usix bohiv, i bude hovoryty nejmovirni reči proty Boha bohiv ; vin bude procvitaty, doky ne zdijsnyt'sja hniv, bo te, ščo vyznačeno, zdijsnyt'sja ». Dux zaraxovuje paps'komu režymu brexnju, abo « bohoxul'stva », jaki xarakterizujut' usi joho relihijni doktryny; « proty Boha, ščob znevažaty Joho im'ja », vin vžyvaje im'ja Boha daremno, spotvorjuje Joho xarakter, zaraxovujučy Jomu Joho dyjavol's'ki vbyvči diji; « joho skyniju », tobto Joho duxovne svjatylyšče, jake je Joho Zboramy, Joho Obranyj; « i tyx, xto žyve na nebesax », tomu ščo vin predstavljaje nebo ta joho meškanciv po-svojemu brexlyvo, natjakajučy u svojix dohmax na nebesne peklo, spadščynu hrekiv, jaki pomistylj jix pid zemlju, raj i čystylyšče. « Meškanci nebes », čysti ta svjati, straždajut' i oburjujut'sja tym, ščo jim nespravedlyvo prypysujut' vzirec' zloby ta žorstokosti, navijanyj ljudjam zemnym demoničnym taborom.

Virš 7: « I dano jomu vesty vijnu zo svjatymy, i peremohty jix. I dana jomu vlada nad kožnym plemenem, i narodom, i jazykom, i ljudom » .

Cej virš pidtverdžuje poslannja z Dan. 7:21: « Ja bačyv toj samyj rih, ščo vojuvav zi svjatymy ta peremahav jix ». Jevropejs'ke ta svitove xrustyjanstvo spravdi je mišennju, oskil'ky rymo-katolyc'ka vira bula nav'jazana vsim jevropejs'kym narodom, faktyčno skladajučy's z « kolen, narodiv, mov ta plemen », cyvilizovano nezaležnyx. Joho « vlada nad kožnym plemenem, narodom, jazykom ta narodom » pidtverdžuje obraz « velykoji bludnyci Vavylona » z Ob'javlennja 17:1, de vona zobražena «jakoju sydyt' na bahat'ox vodax »; « vody », jaki symvolizujut' « narody, množyny, plemena ta movy » zhidno z Ob'javlennjam 17:15. Cikavo vidznačyty vidsutnist' slova « plem'ja » v c'omu 17-mu rozdili.

Pryčyna poljahaje v ostatočnomu konteksti epoxy, na jaku sprjamovana ataka, ščo stosujet'sja Jevropy ta zaxidnoho xrustyjanstva, v jakomu pleminna forma bula zaminena riznymi nacional'nymy formamy.

Z inšoho boku, v konteksti počatku vstanovlennja paps'koho režymu jevropske naselennja orhanizovane po suti v « plemena », podobno do Ryms'koji Halliji, roz'jednani ta rozdileni riznymi « movamy » ta dialektamy. Xronolohično Jevropa bula naselena « plemenamy », potim « narodamy », pidvladnymy koroljam, i, narešti, z 18 stolittja, republikanskymy « nacijamy », takymy jak Spolučeni Štaty Pivničnoji Ameryky, jaki je jiji važlyvym vidhalužennjam. Konstytucija « narodiv » zumovlena pidporjadkuvannjam ryms'komu paps'komu režymu, oskil'ky same vin vyznaje ta robyt' vladoju koroliv xrustyjans'koji Jevropy, počynajučy z Xlodviha I, korolja frankiv.

Virš 8: « I poklonjat'sja Jomu vsi, xto žyve na zemli, čyji imena ne zapysani v knyzi žyttja Ahncja, zakolenoho vid stvorenja svitu » .

V kinci časiv, de symvol « zemlja » poznačaje protestants'ku viru, ce poslannja nabuvaje točnoho značennja: usi protestanty poklonjaty mut'sja katolyc'kij viri; usi, krim obranyx, jakym Dux nenav'jazlyvo daje ce vyznačennja: « ti, čyji imena ne buly zapysani vid stvorenja svitu v knyzi žyttja Ahncja, ščo buv zakolotyj ». I ja nahaduju vam tut, ščo johu obranci je « hromadjanamy Carstva Nebesnoho », na vidminu vid buntivnykiv, jaki sami je « meškancjamy zemli ». Fakty svidčat' pro istynnist' c'oho proročoho ohološennja, sformul'ovanoho Duxom Božym. Bo z počatku Reformaciji, za vynjatkom vypadku z Petrom Val'do v 1170 roci, protestanty poklonjalysja katolyc'kij viri, šanujučy jiji « nedilju », uspadkovanu vid jazyčnyc'koho imperatora Kostjantyna I z 7 bereznja 321 roku. Ce zvyuvačennja hotuje temu druhoho « zvira », predstavljenoho u virši 11.

Virš 9: « Xto maje vuxu, nexaj čuje! »

Toj, u koho Boh vidkryv « vuxu » rozpiznannja, zrozumije poslannja, zaproponovane Duxom.

Ohološennja pro karu, zdijsnenu mečem pomsty francuz'koho nacional'noho ateizmu

Virš 10: « Xto vede v polon, toj sam pide v polon; xto mečem ubyvaje, toj mečem musyt' buty vbytyj. U c'omu terpinnja ta vira svjatyx » .

Isus Xrystos nahaduje pro myrnu pokirnist', jakoji Vin vymahaje vid svojix obranciv u vsi časy. Jak i perši mučenyky, obranci žorstokoho paps'koho pravlinnja povynni pryjnjaty dolju, jaku pryhotuvav jim Boh. Ale Vin ohološuje, jakuju bude Joho spravedlyvist', jaka u svij čas pokaraje relihijni znuščannja koroliv i pap, a takož jixn'oho duxovenstva. « Zavivšy » obranyx u polon, vony sami pidut' do v'jaznyc' francuz'kix revoljucioneriv. A « vbyvšy mečem » obranyx, jakyx ljubyv Isus, vony sami budut' ubyti mstyvym « mečem » Boha, rol' jakoho vykonaje hil'joty na tyx samyx francuz'kix revoljucioneriv. Same čerez Francuz'ku revoljuciju Boh vidpovist' na bažannja pomsty, vyražene krov'ju mučenykiv v Ob'javlenni 6:10: « I vony holosno zakryčaly, kažučy: Doky, svjatyj i pravdyvyj Hospody, ne budeš sudyty j mstytsja za krov našu tym, xto žyve na zemli? » I revoljucijna hil'joty na « vrazyt' smertju ditej » katolyc'koji monarxiji ta ryms'koho paps'koho duxovenstva, jak bulo ohološeno v Ob'javlenni 2:22. Ale sered jiji žertv takož budut' lycemirni protestanty, jaki plutaly viru z hromadjanskymy polityčnymy pohljadamy ta zaxyščaly z « mečem » u ruci svoji osobysti dumky ta

svoju religijnú a materiálnu spadščinu. Taka povedinka bola u Džona Kalvína a jeho zlovisný a krvavý popličník v Ženeve. Zhadujúci dajú, zdišnení v 1793 a 1794 rokoch, prorokstvo viedť nás u kontext trvalého religijného mytu, vstanoveného na «150» rokov, prorokovaných proročím « p'jat'ma misjácij » z Ob'javlenija 9:5-10. Ale pislja 1994 roku, kincja c'oho periodu, z 1995 roku, pravo « vbyvaty » z religijných prýčyn bolo vidnovleno. Potencijným vorohom todi javno stajje islams'ka religija až do jiji vojovnyčoho pošyrenija, jake pryzvede do «Tret'oji svitovoji vijny» miž 2021 i 2029 rokamy. Nezadovho do povernennja Xrysta, jake očikujet'sja navesni 2030 roku, z'javyt'sja druhýj « zvir », predstavenýj u c'omu 13-mu rozdili.

Druhýj zvir: jakýj vyxodyť iz zemli

Ostannja bytva Ahncja -Drakona

Virš 11: « I ja pobačyv inšoho zvira, ščo vyxodyv iz zemli, i mav vin dva rohy, podobni do jahnjačyx, i hovoryv vin, jak drakon » .

Ključ do vyznačennja slova « zemlja » znaxodyť'sja v But. 1:9-10: « I skazav Boh: Nexaj zberet'sja voda z-pid neba do miscja odneho, i nexaj z'javyt'sja suxodil! I stalosja tak. I nazvav Boh suxodil zemleju, a zbir vod nazvav morjamy. I pobačyv Boh, ščo vono dobre » .

Otže, tak samo, jak suša «zemlja » vyjšla z « morja » na druhýj den' zemného tvorinnja, cej druhýj « zvir » vyjšov z peršoho. Cej peršýj « zvir » poznačaje katolyc'ku religiju, druhýj, ščo vyxodyť z nej, stosujet'sja protestants'koji religiji, tobto reformats'koji cerkvy. Odnak ce dyvovyžne odkrovennija vže ne povynno nas dyvuvaty, oskil'ky doslidžennja poperednix rozdiliv dopovnjut' nas duxovným statusom, jakýj Boh nadaje u svojemu božestvennomu sudi cij protestants'kij religiji, jake pislja periodu, zvanoho « Tijatyramy », ne pohodžujet'sja zaveršyty rozpočatu Reformaciju. Odnak ce zaveršennja vymahalosja ukazom Dan. 8:14, jakomu vona zavdjačuje poslannjam Boha z Odkr. 3:1: « Vy vvažajetesja žyvymy, a vy mertvi ». Cja duxovna smert' kydaje joho v ruky dyjavola, jakýj svojim natxnennjam hotuje joho do svojeji « bytvy Armaheddonu », z Odkr. 16:16, ostann'oji hodyny zemného hrixa. Same v hodynu c'oho ostann'oho vyprobuvannja viry, prorokovanoho v poslanni, adresovanomu jiji adventysts'kym sluham epoxy Filadel'fiji , vona vžyvatyne neterpymyx iniciativ, jake zrobljat' jiji « zvirom, ščo pidnimajet'sja z zemli ». Vona maje « dva rohy », jake vypravdaje ta vyznačyt' majbutnij 12-j virš. Ob'jednani v ekumeničnomu sojuzi, protestants'ka ta katolyc'ka religiji jedyni u svojij borot'bi proty dnja vidpočynku, osvjačeno Bohom u spravžnij s'omyj den' tyžnja; subotu abo subotu jevreviv, ale takož Adama, Noja, Mojseja ta Isusa Xrysta, jake ne stavly joho pid sumniv pid čas svoho služinnja ta svoho včennja na zemli, oskil'ky zvyruvačennja v porušenni suboty, vysunuti proty Isusa buntivnymy jevrevjamy, byly neobgruntovanymy ta nevypravdanymy. Navmysno zdišnjujučy čudesa v subotu, joho motyvacija bola sprjamovana na pereosmyslennja spravžn'oho božestvenného uvajlennja pro subotnij vidpočynok. Ci dvi religiji, jake stverdžujut', ščo spasinnja otrymane čerez « ahncja, jakýj bere na sebe hrixy svitu », cilkom zasluhovujut', za svojimy opysovymy kryterijamy, na obraz « ahncja, jakýj hovoryť jak drakon ». Bo propahuvannja neterpymosti do dotrymuvačiv suboty, jakyx vony navit' zasudjat' do smerti, je spravdi vidkrytoju vijnoju, stratehijeju «drakona » , jakýj znovu z'javljajet'sja.

Virš 12: « I vin vykorystovuvav usju vladu peršoho zvira pered nym, i zmusyv zemlju ta tyx, xto žyve na nij, poklonjatsja peršomu zviru, čyja smertel'na rana zahojilasja » .

My sposterihajemo svojeridnu estafetu, katolyc'ka vira bil'se ne dominuje, ale jiji kolyšnja vlada peredajet'sja protestants'kij religiji. Ce tomu, ščo cja protestants'ka religija oficijno je religijeju najmohutnišoji krajiny na zemli: Spolučenyx Štativ Pivničnoji Ameryky abo SŠA. Zlyttja jevropejs'kyx ta amerykans'kyx protestants'kyx religij vže dosjahnuto, navit' vključajučy instituciju adventystiv s'omoho dnja, z 1995 roku. Novi «vavylony » zemli zmušeni do religijnoho zmišuvannja, oskil'ky jix buduť hostynni immihranty riznyx religijnyx konfesij. Jakščo ljudy vvažajut' ce normal'nym čerez svij poverxnevij dux ta religijnu bajdužist', to Boh-Tvorec', jakyj ne zminjuet'sja, zi svoho boku, ne zminjuje i svojeji dumky, i Vin karaje cej neposlux, jakyj ihnoruje joho istoryčni uroky, zasvidčeni v Bibliji. Zaxyščajučy, u svoju čerhu, ryms'ku nedilju peršoho dnja, den' vidpočynku, vstanovlenyj Kostjantynom I , druhyj protestants'kyj « zvir » « zmušuje peršoho katolyc'koho zvira poklonjatsja», jakyj vyznav joho oficijnyj religijnyj status i dav jomu omanlyvu nazvu «nedilja». Dux nahaduje, ščo cej ostannij sojuz miž protestantamy ta katolykamy stav možlyvym zavdjaky « smertel'nij rani », zavdanij « zvirom, jakyj vyxodyt' z bezodni », bulo « zcileny ». Vin nahaduje pro ce, bo druhyj zvir ne matyme c'oho šansu buty zcilenym. Vin bude znyščenyj slavnym pryšestjam Isusa Xrysta.

Virš 13: « Vin čynyv velyki znamennja, tak ščo vohon' zvodyv z neba na zemlju pered ljud'my » .

Z momentu svojeji peremohy nad Japonijeju v 1945 roci protestants'ka Ameryka stala providnoju jadernoju deržavoju svitu. Jiji duže vysokij tehnolohiji postijno imitujut'sja, ale nikoly ne dosjahajut'sja; vona zavždy na krok poperedu svojix konkurentiv čy suprotivnykiv. Cja peršist' bude pidtverdžena v konteksti «Tret'oji svitovoji vijny», de, zhidno z Dan. 11:44, vona znyščyt' svoho voroha, Rosiju, krajinu «carja pivničnogo» z c'oho prorocstva. Jiji prestyž todi bude velyčeznym, i ti, xto vyžyv u konflikti, pryholomšeni ta zaxopleni, dovirjat' jix svoje žyttja ta vyznajut' jiji vladu nad usim ljuds'kym žyttjam. « Vohon' z neba » naležav lyše Bohovi, ale z 1945 roku Ameryka volodije nym ta opanovala joho. Vona zavdjačuje jix svojeju peremohoju ta vsim svojim nynišnim prestyžem, jakyj šče bil'se zroste z jiji peremohoju v majbutnij jadernij vijni.

Virš 14: « I vin obmanjuje tyx, xto žyve na zemli, tymy čudesamy, jaki jomu bulo dano čynyty pered zvirom, kažučy tym, xto žyve na zemli, ščob vony zrobyly obraz zvira, jakyj mav ranu vid meča, i živ » .

Texnični « čudesa », ščo zdijsnjujut'sja, nezličenni. « Meškanci zemli » staly zaležnymy vid usix cyx vynaxodiv, jaki pohlynajut' jixnje žyttja ta dumky. Doky Ameryka ne poprosyt' jix pozbavyty sebe cyx hadžetiv, ščo zajmajut' jixni duši, jak narkomaniv, « meškanci zemli » hotovi uzakonyty religijnu neterpymist' do «duže maloji hrupy», « zalyšku žinky » z Ob'javlennja 12:17. «... stvoryty obraz zvira » poljahaje v kopijuvanni dij katolyc'koho religiji ta vidtvorenni jix pid protestants'koju vladoju. Ce povernennja do žorstokosti rozumu bude gruntuvatysja na dvox dijax. «Ti , ščo vyžyly », perežyvt' žaxlyvi vijny, i Boh bude bezperervno ta postupovo vražaty jix « simoma ostannimy karamy Svoho hnivu », opysanymy v Ob'javlenni 16.

Nedil'nyj smertnyj vyrok

Virš 15: « I jomu dano bulo vdyxnuty žyttja v obraz zvira, ščob obraz zvira j hovoryv, i ščob ubyvaly kožnogo, xto ne poklonjatymet'sja obrazu zvira » .

Plan dyjavola, natxnennyj Bohom, nabude formy ta bude vykonanyj. Dux vidkryvaje formu krajn'oho zaxodu, jakyj bude vžyto pid čas šostoji z «semy ostannix kar». Oficijnym dekretom, pryjnatym usima povstancjamy, ščo vyžyly na zemli, bude vyrišeno, ščo v period miž počatkom vesny ta 3 kvitnja 2030 roku ostanni adventysty, jaki dotrymujut'sja Suboty s'omoho dnja, budut' ubyti. Lohično, ščo cja data znamenuje rik slavnoho povernennja Isusa Xrysta. Vesna c'oho 2030 roku obov'jazkovo je momentom, koly vin vtručajet'sja, ščob zapobihty zdijsnennju žaxlyvoho planu povstanciv proty svojix obranciv, jakyx vin pryxodyt' spasty, « skorotyvšy dni » jixn'oji « velykoji skorboty » (Matvija 24:22).

Virš 16: « I Vin robyť tak, ščo vsim, malym i velykym, bahatym i vbohym, vil'nym i rabam, daje znak na pravij ruci jixnij abo na čoli jixnij » .

Pryjnatyj zaxid rozdiljaje tyx, xto vyžyv toho času, na dva tabory. Povstanci identyfikujut' sebe « znakom » ljuds'koji vlady, jakyj poznačaje katolyc'ku «nedilju», davnij «den' neskorenoho soncja», nav'jazanyj odnym iz joho šanuval'nykiv, ryms'kym imperatorom Kostjantynom I , z 7 bereznja 321 roku. « Znak » pryjmajet'sja « na ruku », oskil'ky vona javljaje sobuju ljuds'ku «spravu», jaku Isus sudyt' i zasudžuje. Joho takož pryjmajut' « na čolo », ščo symvolizuje osobystu volju kožnoji ljuds'koji istoty, čyja vidpovidal'nist' takym čynom povnistju pidporjadkovujet'sja spravedlyvomu sudu Boha-Tvorcja. Ščob pidtverdyty Biblijeju ce tlumačennja symvoliky « ruky » ta « čola », je cej virš z Povtorennja Zakonu 6:8, de Boh kaže pro svoji zapovidi: « Pryv'jažeš jix jak znak na ruky svoji , i vony budut' pov'jazkoju miž očyma tvojimy » .

Popередni represiji

Virš 17: « i ščob nixto ne mih kupuvaty čy prodavaty, okrim toho, xto maje znameno, abo im'ja zvira, abo čyslo imeni joho » .

Za cym slovom « ljudyna » stojit' tabir adventysts'kych svjatyx, jaki zalyšylysja virnymy suboti, osvjačenij Bohom. Za vidmovu šanuvaty « znak », nedilju, rešty peršoho jazyčnyč'koho dnja, jix vidkydajut' . Spočatku vony stajut' žertvamy «bojkotu», dobre vidomoho v Ameryci, zaxodiv proty oponentiv, jaki jim protystojat' . Ščob maty pravo torhuvaty, neobxidno šanuvaty « znak », nedilju, ščo stosujet'sja protestantiv, « im'ja zvira », «namisnyka Syna Božoho», ščo stosujet'sja katolykiv, abo « čyslo joho imeni », tobto čyslo 666.

Virš 18: « Os' mudrist' . Xto maje rozum, nexaj poraxuje čyslo zvira. Bo ce čyslo ljudyny, a čyslo jiji šistsot šistdesjat šist' » .

Ljuds'koji mudrosti nedostatn'o, ščob zrozumity poslannja Duxa Božoho. Potribno uspadkuvaty jiji vid N'oho, jak u vypadku iz Solomonom, čyja mudrist' pereveršyla mudrist' usix ljudej i zdobula sobi slavu po vsij vidomij zemli. Do pryjnjattja arabs'kych cyfr u jevrejiv, hrekiv ta rymljan litery jixn'oho alfavitu takož maly značennja čysla, tak ščo dodavannja značen' liter, ščo skladajut' slovo, vyznačaje joho čyslo. Ce vyxodyt' šljaxom «občyslennja», jak utočnjujet'sja u virši. «... čyslo Joho imeni » — « 666 », tobto čyslo , otrymane šljaxom dodavannja čyslovoho značennja ryms'kych liter, ščo mistjat'sja v Joho latyns'komu imeni «VICARIVS FILII DEI»; ščo prodemonstrovano pry vyvčenni 10-ho rozdilu. Ce im'ja same po sobi je najbil'šym « bohoxul'stvom » čy « brexneju » Joho tverdžen', oskil'ky Isus žodnym čynom ne davav sobi «zaminnyka», majučy na uvazi slovo «vikarij».

Ob'javlennja 14 : Čas adventyzmu s'omoho dnja

Poslannja tr'ox anheliv – žnyva – zbir vynohradu

Cej rozdil oxopljuje period miž 1843 i 2030 rokamy.

U 1843 roci osoblyve vykorystannja prorocstva z Dan. 8:14 sponukalo «adventystiv» čekaty povernennja Isusa Xrysta, pryznačeno na vesnu cijeji daty. Ce buv počatok nyzky vyprobuvan' viry, de interes do duxu prorocstva, abo « svidčennja Isusa », zhidno z Ob'javlennjam 19:10, mav buty prodemonstrovanyj okremo xrystyjanamy, jaki stverdžuvaly pro spasinnja Isusa Xrysta pid riznymy relihijnymy nazvamy. Lyše prodemonstrovani « dila » dozvoljaly vybraty čy ni. Ci dila možna pidsumuvaty u dvox možlyvyx variantax: pryjnattja abo vidkydannja otrymanoho svitla ta joho božestvennyx vymoh.

U 1844 roci, pislja novoho očikuvannja, vstanovlenoho na osin' 1844 roku, Isus povede svojix obranyx do misiji zaveršennja spravy Reformaciji, jaka počynajet'sja z vidnovlennja praktyky Suboty, osvjačenoji Bohom vid stvorennja svitu. Ce najvažlyviša tema « svjatosti », jaka « vypravdana » z 1844 roku, daty, koly pro ce porušennja stalo vidomo Joho sluham. Cej pereklad Dan. 8:14, perekladenyj do moho služinnja tak: « dvi tysjači trysta večir i ranok, i svjatyňa očystyt'sja », je avtentyčnym, vidpovidno do oryhinal'noho jevrejs'koho tekstu: « dvi tysjači trysta večir i ranok, i svjatyňa vypravdana ». Kožen može vyjavty, ščo porušennja božestvennoji Suboty z 321 roku suprovodžujet'sja bahat'ma inšymy vidxylennjamy vid doktrynal'nyx istyn, vstanovlenyx Bohom za časiv apostoliv. Pislja 1260 rokiv pravlinnja fal'syvyx nastupnykiv, ščo rujnuvaly viru, papstvo zalyšylo v protestants'kij doktryni bahato brexni, nesterpnoji dlja Boha istyny. Os' čomu v c'omu 14-mu rozdili Dux predstavljaje try osnovni temy, jaki poslidovno je: adventysts'koju misijeju abo poslannjam « tr'ox anheliv »; « žnyva » kincja svitu, sortuvannja ta voznesinnja obranyx; « zbyrannja vnohradu » hnivu, ostatočne pokarannja lžepastyriv, lževčyteliv xrystyjanstva.

Navčannja z 1844 roku dlja zaxystu obranyx vid božestvennoho hnivu, ostannje vyprobuwannja pryznačene dlja samoho kincja času, danoho ljudstvu, ščob staty miž javlenoju božestvennoju voleju ta buntivnymy ljuds'kymy vymohamy, ščo vpaly u najpovniše vidstupnyctvo. Ale зробlenyj vybir maje naslidky dlja vsix, xto pomyraje z 1844 roku. Til'ky prosvitleni ta virni obrani « vmyrajut' u Hospodi », zhidno z včennjam virša 13, de vony prohološeni « blažennymy », tobtto beneficiaramy blahodati Xrysta, z usim Joho blahoslovennjam, vže pidtverdženym u poslanni, zvernenomu do anhela « Filadel'fiji », Jake stosujet'sja jix, tomu ščo nedostatn'o buty oxreščenym «adventystom», ščob Boh vvažav nas obranymy.

Xoča detali zalyšennja ljudej šče naležyt' z'jasuvaty, osnovni momenty pidkresleni ta uzahal'neni Duxom u formi «povidomlen' tr'ox anheliv» u viršax z 7 po 11. Ci poslannja pov'jazani nyzkoju naslidkiv.

Ja zhaduju tut, pislja prymitky na obkladynca na storinci 2 cijeji praci, ci try poslannja pidkresljujut' try poslannja, jaki vže buly vyjavleni symvoličnymy obrazamy v knyzi Danyjila v Dan. 7 ta 8. Jix nahaduvannja v c'omu 14-mu rozdili Ob'javlennja pidkresljuje ta pidtverdžuje nadzvyčajnu važlyvist', jaku jim nadaje Boh.

Vykupleni adventysty zdobuly peremohu

Virš 1: « Ja podyvyvsja, i os', Ahnec' stojit' na hori Sion, i z Nym sto sorok čotyry tysjači [ljudej], ščo majut' Joho im'ja ta im'ja Joho Otcja napysane na jixnix čolax » .

« Hora Sion » stosujet'sja miscja v Izrajili, de bulo zbudovano Jerusalym. Vona symbolizuje nadiju na spasinnja ta formu, jaku ce spasinnja nabude pislja vyprobuvan' zemnoji ta nebesnoji viry. Cej proekt bude povnistju zaveršeno pid čas onovlennja vs'oho, ščo stosujet'sja zemli ta neba, zhidno z Ob'javlennjam 21:1. « 144 000 [ljudej] » symbolizujut' obranciv Xrysta, obranyx miž 1843 i 2030 rokamy, tobto xrystyjan-adventystiv, vyprobuvanyx, vyprobuvanyx ta sxvalenyx Isusom Xrystom, čyj sud zastosovujet'sja jak kolektyvno, tak i individual'no. Kolektyvnyj sud sudyt' ustanovu, a individual'nyj sud stosujet'sja kožnoho tvorinnja. « 144 000 [ljudej] » predstavljajut' obranciv, obranyx Isusom Xrystom z-pomiž poslidovnykiv adventysts'koji viry. Ce čyso je suto symboličnym, a faktyčna kil'kist' obranyx je tajemnyceju, vidomoju ta zberihajet'sja Bohom. Pryčynu jixn'oho vyboru možna zrozumity z vyznačennja zaproponovanoho obrazu. « Na jixnix čolax », ščo symbolizuje jixnju volju ta jixni dumky, « im'ja Ahncja », Isusa, ta « im'ja Joho Otcja », Boha, javlenoho u Staromu Zaviti, napysano. Ce označaje, ščo vony znajšly ta vidtvoryly obraz Boha, jakyj Boh-Tvorec' dav peršij ljudyni do hrixopadinnja, koly Vin stvoryv jiji ta dav jij žyttja; i cej obraz je obrazom Joho xarakteru. Vony stanovljat' plid, jakyj Boh xotiv otrymaty, vykupyvšy v Isusi Xrysti hrixy lyše svojix virnyx obranciv. Zdajet'sja, ščo na čolax obranyx obranciv, abo v jixnix dumkax, dumkax ta voli, znaxodyt'sja pečatka Boha z Ob'javlennja 7:3, abo subota čertvoji zapovidi Dekalohu ta neviddil'nyj xarakter Ahncja Isusa Xrysta ta Joho odkrovennja u Staromu Zaviti jak Otcja, abo Boha-Tvorca. Takym čynom, spravžnja xrystyjans'ka vira ne superečyt' relihijnym normam, pov'jazanym iz Synom ta Otcem, jak stverdžujut' poslidovnyky Rym's'koji nedili, jakščo ne na slovax, to prynajmni na dili.

Virš 2: « I počuv ja holos iz neba, nemov šum bahat'ox vod, i nemov holos syl'noho hromu; a holos, jakyj ja čuv, buv nemov vid arfistiv, ščo hrajut' na arfax » .

Superečlyvi personaži, zhadani v c'omu virši, naspravdi dopovnjajut' ody odnoho. « Bahato vod » symbolizujut' bezlič žyvix istot, jaki, vyražajučys', nabuvajut' vyhljadu « sylovoho hromu ». Na protyvalu c'omu, čerez obraz « arfy » Boh javljae doskonalu harmoniju, jaka ob'jednuje johu peremožni stvorinnja.

Virš 3: « I spivaly vony novu pisnju pered prestolom, i pered čotyrma žyvymy istotamy, i pered starcjamy. I nixto ne mih navčytysja tijeji pisni, krim sta soroka čotyr'ox tysjač, ščo buly vykupleni vid zemli » .

Boh pidtverdžuje ta pidkresljuje tut duže vysoke osvjačennja «adventysts'koji» viry, vstanovlenoji z 1843-44 rokiv. Joho obrani vidriznjajut'sja vid inšyx symbolizovanyx hrup: « prestolu, čotyr'ox žyvix istot i starciv »; ostanni poznačajut' usix tyx, xto vykuplenyj dosvidom, prožyтым na zemli. Ale božestvenne Odkrovennja, jake nazyvajet'sja Apokalipsysom, stosujet'sja lyše dvox tysjač rokiv xrystyjans'koji viry, jaki ukaz Dan. 8:14 rozdiljae na dvi poslidovni fazy. Do 1843-44 rokiv obrani symbolizujut'sja 12 « starcjamy » z « 24 », zhadanyx v Ob'javlenni 4:4. Inši 12 « starciv » – ce adventysts'ki « 12 plemen », « zapečatani » v Ob'javlenni 7:3-8 z 1843-44 rokiv.

Virš 4: « Ce ti, xto ne oskvernysja z žinkamy, bo vony divy, i vony jdut' za Ahncem, kudy b Vin ne jšov. Vony vykupleni z-pomiž ljudej, pervistky dlja Boha ta Ahncja » .

Slova c'oho virša zastosovujut'sja lyše v duxovnomu sensi; slovo « žinky » poznačaje xrystyjans'ki cerkvy, jaki vidpaly vid viry z momentu svoho vynykennja, taki jak rymo-katolyc'ka vira, abo z 1843-44 rokiv dlja protestants'koji viry, ta z 1994 roku dlja adventysts'koji instyucijnoji viry. « Oskvernennja », pro jake jde mova, sprjamovane na hrix, jakyj je rezul'tatom porušenja

božestvennoho zakonu i čyja « zaplata — smert' », zhidno z Rym. 6:23. Same dlja toho, ščob vidirvaty jix vid praktyky hrixa, Isus Xrystos osvjatyv, tobto viddilyv, symvoličnyx « 144 000 [ljudej] » . Jixnja « cnota » takož duxovna i poznačaje jix jak «čystyx» istot, čyja pravednist' bula vybilena krov'ju, prolytoju Isusom Xrystom na jixnju koryst'. Spadkojemci hrixa ta joho oskvernennja, jak i vsi naščadky Adama ta Jevy, jixnja vira, vyznana Isusom Xrystom, doskonalo «očystyla» jix. Ale ščob cja vira bula spravdi vyznana Isusom Xrystom, ce očyščennja maje buty real'nym i konkretyzovanym u jixnix « dilax ». Otže, ce peredbačaje vidmovu vid hrixiv, uspadkovanyx vid xybnyx xrystyjans'kyx čy judejs'kyx religij, abo, šyrše kažučy, monotejistyčnyx. I u svojemu proročomu odkrovenni Boh osoblyvo zoseredžujet'sja na fakti nepovahy do porjadku času, jakyj Vin vstanovyv z peršoho tyžnja svoho stvorenja zemli ta svojeji nebesnoji systemy.

Za obrazom « spivu novoji pisni » kryjet'sja osoblyvyj dosvid, jakyj perežyly lyše zapečatani « 144 000 » . Pislja « pisni Mojseja », jaka proslavljala slavnij vyxid z Jehyptu, symvol hrixa, « pisnja » « 144 000 » obranyx proslavljaje jixnje zvil'nennja vid hrixa, bo vony poslualysja ukazu Dan. 8:14 ta spivpracjuvaly u svojemu osvjačenni, bažanomu, i navit' vymahanomu Bohom z 1843-44 rokiv. U cej den' nebesne vydinnja nahadalo pro očyščennja hrixiv, zdijsnene na xresti Holhofy smertju Isusa Xrysta. Ce poslannja bulo odnočasno dokorom i povčannjam, jake Boh predstavyv pevnomu typu protestants'kyx virujučyx, jaki buly spadkojemcjamy Ryms'koji nedili ta dejakyx inšyx jiji hrixiv. U typolohiji jevrejs'kyx obrjadiv ce « očyščennja hrixiv » bulo religijnym svjatom voseny, pid čas jakoho krov zabytoho kozla prynosyly do Svjatoho Svjatyx na prestoli myloserdja, rozmiščenomu v c'omu nedostupnomu ta zaboronenomu misci protjahom rešty roku. Krov c'oho kozla, symvoličnyj obraz hrixa, prorokovala krov Isusa Xrysta, jakyj sam stav nosijem hrixiv svojix obranciv, ščob spokutuvaty zamist' nyx pokarannja, na jake vony zasluhovujut'; sam Isus buv učynenyj hrixom. U cij ceremoniji kozel predstavljaje hrix, a ne Xrystos, jakyj joho nese. Same na ce fizyčne peremiščennja pervosvjaščenyka, jakyj perexodyt' z upovnovaženoho svjatylyšča do svjatylyšča svjatylyšča, zaboronenoho protjahom rešty roku, natjakaje cej virš, kažučy: « vony jdut' za jahnjam, kudy b vin ne pišov ». Zhadujučy cju scenu u vydinni 23 žovtnja 1844 roku, Dux Xrysta nahadav svojim obranym, nesvidomym spadkojemcjam doktrynal'nyx xyb, pro zaboronu hrišyty. Takym čynom, z 1844 roku praktykuvanyj dobrovil'nyj počatkovyj hrix , jak ce vidbuvajet'sja z Ryms'koju nedileju, robyt' stosunky z Bohom nemožlyvymy , a pokynutyj hrix dozvoljaje prodovžennja cyx stosunkiv, ščo vede vidpovidnoho obranoho do povnoty joho osvjačennja čerez pryjnattja, rozuminnja ta vtillennja v žyttja ob'javlenoji božestvennoji istyny.

Vvažajučys' « pervynkamy dlja Boha ta dlja Ahncja », vony stanovljat' najkrašče, ščo Boh znajšov u svojemu vybori zemnyx obranciv. U jevrejs'kyx obrjadax « pervynky » ohološovalysja « svjatymy ». Žertvy cyx peršyx plodiv tvarynnoho abo roslynnoho poxodžennja buly pryznačeni dlja Boha, ščob všanuvaty joho ta vidznačyty ljuds'ku vdjačnist' za joho dobrotu ta ščedrist'. Šče odnijeju pryčynoju isnuvannja « svjatyx peršyx plodiv » je pryjnattja nymy božestvennoho svitla, vidkrytoho jim u vsij joho povnoti, tomu ščo vony žyvut' u čas kincja, koly vidkryte svitlo dosjahaje svoho apoheju, svoho duxovnoho zenitu.

Virš 5: « I v jixnix ustax ne znajšlosja lukavstva, bo vony neporočni » .

Istynno obranyj, toj, xto narodženyj vid istyny čerez nove narodžennja, može lyše nenavydity « brexnju », v jakij vin ne znaxodyt' zadovolennja. Brexnja ohydna, bo vona prynosyt' lyše škidlyvi naslidky ta zavdaje straždan' dobrym ljudjam. Toj, xto viryt' u « brexnju », znaje bil' rozčaruvannja,

hirkotu obmanu. Nixto, obranyj Xrystom, ne može radity spokušannju ta obmanuvannju svojix blyžnix. Navpaky, istyna zaspokojuje; vona pozytyvno buduže stosunky zi spravžnymy bratamy ta sestramy, ale, perš za vse, z Tvorcem i Vykupytelem našoho spasinnja, jakyj prohologuje ta zvelyčuje svoje im'ja jak « Boh istyny ». Takym čynom, bil'she ne praktykujučy doktrynal'noho hrixa, pidkorjajučys' odkrovenij istyni, obranyj sudyt'sja « bezdohannym » samym Bohom istyny.

Perše anhel's'ke poslannja

Virš 6: « I bačyv ja inšoho Anhola, ščo letiv posered neba, ščo mav vičnu Jevanheliju, ščob blahovistyty jiji tym, xto žyve na zemli, i kožnomu narodovi, i plemeni, i jazyku, i narodovi » .

« Inšyj anhel » abo inšyj poslanec' prohologuje povne božestvenne svitlo, symvolizovane « seredynuju neba » abo zenitom soncja. Ce svitlo pov'jazane z « Jevanhelijem » abo « dobroju novynuju » pro spasinnja, prynesenym Isusom Xrystom. Joho nazyvajut' « vičnym », oskil'ky joho poslannja je avtentyčnym i ne znaje zmin z časom. Takym čynom, Boh zasvidčuje joho vidpovidnist' tomu, čoho navčaly apostoliv Isusa Xrysta. Ce povernennja do istyny vidbuvajet'sja z 1843 roku pislja čyslennyx spotvoren', uspadkovanyx vid rymo-katolyc'koji viry. Prohologšennja je universal'nym za analohijeju z poslannjam, predstavlenym u Danyjila 12:12, jake vidkryvaje božestvenne blahoslovennja adventysts'koji roboty. « Vične Jevanhelije » zhadujet'sja tut v aspekti spravžn'oho plodu viry, ščo vidpovidaje božestvennij vymozi, vyjavlenij ukazom Danyjila 8:14. Interes do proročoho slova je zakonnym plodom standartu « vična jevanhelija ».

Virš 7: « I promovyv vin hučnym holosom: Pobijtesja Boha ta viddajte Jomu slavu, bo nastala hodyna sudu Joho; i poklonit'sja Tomu, Xto stvoryv nebo j zemlju, i more, i džerela vod » .

U virši 7 peršyj anhel zasudžuje porušennja suboty, jaka v božestvennomu desjatzapovidi proslavlja slavu Boha-Tvorca. Takym čynom, vin vymahaje jiji vidnovlennja z žovtnja 1844 roku, ale prypysuje jiji porušennja protestantam, počynajučy z vesny 1843 roku.

Druhe anhel's'ke poslannja

Virš 8: « I inšyj anhel išov slidom, kažučy: Upav Vavylon, upav toj velykyj, bo vynom ljutosti svojeji rozpusty napojiv usi narody! »

U virši 8 druhyj anhel rozkryvaje velyčeznu provynu paps'koji Ryms'ko-katolyc'koji cerkvy, jaka spokusyla ta obduryla ljudej, perejmenuvavšy jazyčnyč'kyj «den' soncja» Kostjantyna I na « den' Hospodnij», ščo je perekladom latyns'koho vyrazu, ščo ležyt' v osnovi johu «nedili»: dies dominica. Dviči povtorenyj vysliv « Vona vpala, vona vpala, Vavylon Velykyj » pidtverdžuje, ščo dlja neji ta tyx, xto jiji uspadkovuje, čas božestvennoho terpinnja ostatočno zakinčyvsja. Indyvidual'no navernennja zalyšajet'sja možlyvym, ale cinoju plodiv, tobto « dil » pokajannja.

Nahaduvannja: « vona vpala » označaje: vona zaxoplena ta peremožena Bohom istyny , jak misto padaje do ruk svoho voroha. Vin pidnimaje ta vysvitluje pislja 1843 roku, miž 1844 ta 1873 rokamy, dlja svojix virnyx sluh-adventystiv s'omoho dnja « tajemnyčju », jaka xarakteryzuje jiji v Ob'javlenni 17:5. Spokusa jiji brexni vtračaje svoju efektyvnist'.

U virši 8 pítvdžujet'sja sud, vynesenyj u poperednix poslannjax, zi strašnym poperedžennjam. Svidomyj i dobrovil'nyj vybir dnja vidpočynku, vstanovlenoho Kostjantynom I u 321 roci, počynajučy z 1844 roku, robyť buntivnykiv, jaki joho vypravdovujut', pasyvnyj pered božestvennym osudom muk druhoji smerti ostann'oho sudu. Ščob zamaskuvaty svoje zvyuvačennja proty nedili, Boh pryxovuje joho pid nazvoju sumnozvisnogo « znaku », jakyj superečyť joho vlasnij božestvennij « pečati ». Cej znak ljuds'koji vlady, jakyj stavyt' pid sumniv joho porjadok času, javljaje soboj velyčezne znuščannja, hidne pokarannja Nym. I ohološene pokarannja spravdi bude žaxlyvym: « vin bude mučenyj vohnem i sirkoju », ščo znyščyť buntivnykiv, ale lyše pid čas ostann'oho sudu.

Tretja anhel's'ka vistka

Virš 9: « A za nymy jšov inšyj, tretij anhel, i hučnym holosom promovljav: «Jakščo xtos' poklonyťsja zvirovi ta obrazu joho, i pryjme znameno na čoli svojemu abo na ruci svojij » ,

Dopovnjujučyj ta poslidovnyj xarakter c'oho tret'oho poslannja vidnosno dvox poperednix vyznačajet'sja formuloju « sliduvav za nymy ». « Hučnyj holos » pítvdžuje duže vysokyj božestvennyj avtorytet toho, xto joho prohologuje.

Cja pohroza adresovana ljuds'kym buntivnykam, jaki pidtrymujut' i sxvaljujut' režym « zvara, ščo vyxodyť iz zemli », i jaki pryjmajut' i šanujut' svojeju sluxnjanistju v nedilju « znak » joho vlady, zhadanyj v Ob'javlenni 13:16, tobto narazi vs'omu xrystyjans'komu naseleňju.

Prjama protyležnist' c'oho « znaku » « pečati Božij », tobto vid peršoho dnja nedili do s'omoho dnja suboty, pítvdžujet'sja tym faktom, ščo obydvja pryjmajut'sja « na čolo », misce voli, zhidno z Ob'javlennjam 7:3 ta 13:16. Zauvažymo, ščo «pečatka Boža » z Ob'javlennja 7:3 staje v Ob'javlenni 14:1: « im'jam Ahncja ta im'jam Joho Otcja ». Pryjnattja « na ruku » pojasnujet'sja cymy viršamy z Povtorennja Zakonu 6:4-9:

« Sluxaj, Izrajilju! Hospod', Boh naš, — jedynyj Hospod' . Ljuby Hospoda, Boha tvoho, usim sercem tvojim, i vsijeju dušeju tvojeju, i vsijeju syloju tvojeju . I ci zapovidi, ščo ja zapovidaju tobi s'ohodni, budut' u tvojemu serci . Pyl'no navčaj jix ditjam tvojim, i hovory pro nyx, koly syditymeš u svojemu domi, i koly xodytymeš dorohoju, i koly ležatymeš, i koly vstavatymeš. Pryv'jažy jix jak znak na ruku svoji , i vony budut' pov'jazkamy miž očyma tvojimy . Napyšy jix na odvirkax domu tvoho ta na bramax tvojix ». « Ruka » stosujet'sja diji, praktyky, a « čolo » stosujet'sja voli dumky. U c'omu virši Dux kaže: « Ljuby Hospoda, Boha tvoho, usim sercem tvojim, i vsijeju dušeju tvojeju, i vsijeju syloju tvojeju »; te, ščo Isus cytuje v Matvija 22:37 i ščo vin predstavljaje jak « peršu j najbil'šu zapovid' ». Obrani, jaki nosjat' « pečat' Boha », povynni vidpovidaty cym tr'om kryterijam: « Ljubyty Boha vsim svojim sercem »; šanuvaty, praktykujučy subotnij vidpočynok joho osvjačenooho s'omoho dnja; ta maty « im'ja Ahncja «Isusa Xrysta» ta im'ja Joho Otcja «Jaxve» u svojemu rozumi». Vkazujučy « ta im'ja Joho Otcja », Dux pítvdžuje neobxidnist' dotrymannja desjaty zapovidej Božyx ta zapovidej i obrjadiv, jaki spryjajut' svjatosti obranyx u Staromu Zaviti. Vže za svoho času apostol Ivan pítvdryv ce, skazavšy v 1 Ivana 5:3-4:

« Bo ljubov do Boha poljahaje v tomu, ščob my dotrymuvalysja Joho zapovidej. A Joho zapovidi ne tjažki, bo vse, ščo vid Boha narodžene, peremahaje svit; i ce peremoha, ščo peremahaje svit, — vira naša » .

Virš 10: « Vin sam pytyme vyno hniku Božoho, ščo vlyte nerozbavlenym u čašu Joho hniku, i bude mučenyj vohnem ta sirkoju pred svjatymy anhelamy ta pred Ahncem » .

Božyj hnik bude cilkom vypravdanym, tomu ščo ti, xto pryjmaje « znak zvara », šanujut' ljuds'kyj hrix, vodnočas pretendujučy na pravednist' Isusa Xrysta. V Ob'javlenni 6:15-17 Dux zobrazyv naslidky jixn'oji ostann'oji konfrontaciji z rujnivnym pravednym hnikom Isusa Xrysta.

Nadzvyčajno važlyve zauvažennja : ščob krašče zrozumity cej božestvennyj hnik, my povynni usvidomyty, čomu znevaha do svjatoji suboty vyklykaje stil'ky hniku Božoho. Isnujut' prostyj hrix, ale Biblija zasterihaje nas vid hrixa proty Svjatoho Duxa, utočnjujučy, ščo bil'se nemaje žertvy dlja otrymannja božestvennoho proščennja. Za časiv apostoliv jedynym prykladom takoho hrixa, danym nam, je vidkydannja Xrysta xrustyjanynom, jakyj navernusja. Ale ce lyše odyň pryklad, tomu ščo naspravdi bohoxul'stvo proty Svjatoho Duxa poljahaje u zaperečenni ta vidmovi vid svidčennja, danoho Duxom Božym. Ščob perekonaty ta navčyty ljudej, Dux nadyxnuv svjati pysannja Bibliji. Tomu kožen, xto oskaržuje svidčennja, dane Duxom u Bibliji, vže čynyť bohoxul'stvo proty Duxa Božoho. Čy može Boh zrobyty krašče, ščob vyjavyty svoju volju, niž vesty tyx, xto poklykanyj do Bibliji ta jiji pysan'? Čy može Vin čitkiše vyslovyty svoju volju, svoju dumku ta svij suverennyj sud? U 16 stolitti cja znevaha do Bibliji, proty jakoji vona vojuvala, oznamenuvala ostatočnyj kinec' Božoho terpinnja do rymo-katolyc'koji religiji; kinec' Joho terpinnja do doktryny, jaku Vin nikoly ne vyznavav. Potim, u 1843 roci, znevaha do proročoho slova oznamenuvala kinec' pryjnattja protestants'koji viry u vsix jiji čyslennyx formax, spadkojemciv Rym'skoji nedili, tobto « znaka zvara ». I, narešti, u svoju čerhu, adventyzm včynyv bohoxul'stvo proty Svjatoho Duxa, vidkynuvšy ostatočne proroče odkrovennja, jake Isus dav jomu čerez svoho smyrennoho sluhu, jakoho ja vtiljuju; bohoxul'stvo, jake bulo pidtverdženo ta posyleno jixnim sojuzom z dotrymuvačamy nedili z 1995 roku. Bohoxul'stvo proty Duxa ščorazu otrymuje vid Boha spravedlyvu vidpovid', jakoji vono zasluhovuje; spravedlyvyj vyrok osudu na peršu ta « druhu smert' », pidtverdženyj u c'omu virši 10.

Virš 11: « I dym jixnix muk pidijmatymet'sja na vični viky; i ne matymut' spokoju ni vden', ni vnoči ti, xto poklonjajet'sja zvirovi ta obrazu johu, i xto pryjmaje znamennja imeni johu » .

« Dym » bude lyše pid čas ostann'oho sudu, hodyny, koly zanepali buntivnyky budut' « mučeni vohnem i sirkoju » v «ohnjanomu ozeri » z Ob'javlennja 19:20 i 20:14; ce bude naprykinci s'omoho tysjačolittja. Ale vže pred cym strašnym momentom hodyna slavnoho povernennja Isusa Xrysta pidtverdyť jixnju ostatočnu dolju. Poslannja c'oho virša vyklykaje temu « spokoju ». Zi svoho boku, obrani uvažni do času vidpočynku, osvjačeno Bohom, ale zanepali, navpaky, ne majut' takoji ž turboty, bo vony ne nadajut' božestvennym prohološennjam važlyvosti ta serjoznosti, jakyx vony zasluhovujut'. Os' čomu, u vidpovid' na jixnju znevahu, v hodynu jixn'oho ostann'oho pokarannja Boh ne dast' jim spokoju, ščob pom'jakšyty jixni straždannja.

Virš 12: « Tut terpinnja svjatyx, ščo dotrymujut'sja zapovidej Božyx ta viry Isusovoji » .

Slova « napolehlyvist' abo terpinnja » xarakterizujut' spravžnix svjatyx božestvennoho Mesiji Isusa z 1843-44 rokiv do johu povernennja u slavi. U c'omu virši « im'ja Otcja » z peršoho virša staje «

zapovidjamy Božymy », a « im'ja Ahncja » zaminjujet'sja na « viru Isusa ». Porjadok priorytetiv takož zminjujet'sja. U c'omu virši Dux stavyt' « zapovidi Boži » na perše misce , a « viru Isusa » na druge ; ce istoryčno ta z točky zoru cinnosti porjadok, zatverdženyj Bohom u joho plani spasinnja. U peršomu virši priorytet nadano « im'ju «Ahneć » , ščob pojednaty « 144 000 » obranyx z xrystyjans'koju viroju.

Virš 13: « I počuv ja holos iz neba, ščo hovoryv: Napyšy: Blaženni mertvi, ščo vidteper pomyrajut' u Hospodi. Tak, kaže Dux, ščob vony vidpočyly vid svojix prac', bo jixni dila jdut' za nymy » .

Fraza « vidteper » zasluhovuje na detal'ne pojasnennja, oskil'ky vona taka važlyva. Bo vona stosujet'sja dat vesny 1843 roku ta oseni 1844 roku, koly vidpovidno nabuv čynnosti ukaz z Danyjila 8:14 i zaveršylysja dva adventyysts'ki sudovi procesy, orhanizovani Vil'jamom Millerom.

Z časom oficijnyj instytucijnyj adventyzm vtratyv z polja zoru naslidky cijeji formuly « vidteper ». Lyše pionery-zasnovnyky adventyysts'koji viry zrozumily naslidky Božoji vymohy dotrymannja suboty šče u 1843 roci. Ščob pryjnaty cju praktyku s'omoho dnja, vony usvidomyly, ščo nedilja, jaka praktikuvalasja do toho času, bula prokljata Bohom. Pislja nyx uspadkovanyj adventyzm stav tradycijnym i formalistyčnym, i dlja perevažnoji bil'sosti poslidovnykiv i včyteliv nedilja ta subota buly nespravedlyvo postavljeni na odyń riven'. Cja vtrata vidčuttja svjaščennoji ta istynnoji svjatosti pryzvela do vidsutnosti interesu do proročoho slova ta tret'oho adventyysts'koho poslannja, jake ja prohologošuvav miž 1983 i 1994 rokamy. Oskil'ky cja znevaha projavylasja v adventyzmi u Franciji, vsesvitnja adventyysts'ka instytucija u 1995 roci vstupyła v sojuz z ekumeničnym klanom, ščo pryzvelo do jiji najbil'soho prokljattja. Zahroza « muk » z 10-ho virša stosujet'sja, u svoju čerhu, čerez natjak na vyraz « vin takož pytyme »; z 1994 roku, instytucijnyj adventyzm, pislja protestants'koji viry, sudyvsja ta zasudžuvavsja z 1843 roku.

Jak vplyvaje z c'oho virša, ukaz Danyjila 8:14 spryčynjaje podil protestants'kyx xrystyjan 1843 roku na dva tabory, vključajučy hrupu adventystiv, jaki otrymaly koryst' vid prohološenooho blaženstva: « Blaženni mertvi, ščo pomyrajut' u Hospodi vidteper! » Samo soboj zrozumilo, ščo Isus, oholosyvsy v « Laodykiji », ščo vin zbyrajat'sja « vybljuvaty » ce, adventyysts'ka instytucija, oficijnyj poslanec' Xrysta v 1991 roci, dati oficijnoho vidkydannja svitla, nazvanoho « holym », bil'se ne može skorystatysja cym blaženstvom.

Čas zboru vrožaju

Virš 14: «I ja podyvysja, i os' bila xmara, a na xmari sydiv podibnyj do Syna Ljuds'koho, majučy na holovi Svojij zolotyj vinec', a v ruci Svojij hostryj serp » .

Cej opys nahaduje Isusa Xrysta v moment joho slavnoho povernennja. « Bila xmara » nahaduje pro umovy joho vidxodu ta voznesinnja na nebesa, ščo stalysja dvi tysjači rokiv tomu. « Bila xmara » označaje joho čystotu, joho « zolota korona » symvolizuje joho peremožnu viru, a «hostryj serp » zobražuje « hostre slovo » Boha z Poslannja do Jevrejiv 4:12, vtilene « joho rukoju ».

Virš 15: « I inšyj anhel vyjšov iz xramu, i hučnym holosom kryknuv do Toho, Xto sydiv na xmari: Pošly serpa Tvoho ta žny, bo čas tobi žaty nastav, bo žnyva zemli dozrily » .

Pid aspektom « žnyv », jak u svojij pryčči, Isus nahaduje nam, ščo v cej čas nastane čas ostatočno vidokremyty « dobre zerno vid polovy ». Čerez svoje Odkrovennja vin dopomahaje nam vidkryty cju temu, jaka rozdiljaje dva tabory: sobotu obranyx i nedilju zanepalyx, bo za cijeu religijnou nazvoju xovajet'sja pokloninnja ta avtorytet jazyčnyč'koho sonjačného božestva. I nezvažajučy na evoluciju ljuds'koho času, Boh prodovžuje dyvytysja na n'oho takym, jakym vin je naspravdi dlja N'oho. Rizni dumky ljudej ne vplyvajut' na Joho sudžennja; u Joho porjadku času peršyj den' je profannym, vin ni v jakomu razi ne može nabuty božestvennoji svjatosti. Ce pov'jazano vyključno z s'omym dnev, osvjačenyj u Joho porjadku času, vyhraviruvanym vid počatku vičného zemného času; ce na period 6000 sonjačnyx rokov.

Virš 16: « I Toj, Xto sydiv na xmari, poslav serpa svoho na zemlju, i zemlja bula zibrana » .

Dux pidtverdžuje majbutnje vykonannja « žnyv zemnyx ». Xrystos Spasytel' i Mesnyk podbaje pro ce ta vykonaje ce vidpovidno do svoho ohološenoho v pryčči apostolam u Jevanheliji vid Matvija 13:30-43. « Žnyva » stosujut'sja, perš za vse, voznesinnja na nebesa obranyx svjatyx, jaki zalyšylysja virnymy Bohu-Tvorcju.

Čas žnyv (i pomsty)

Virš 17: « I inšyj anhel vyjšov iz xramu, ščo na nebi, i vin mav hostryj serp » .

Jakščo poperednij « anhel » mav misiju, sprjatylyvu dlja obranyx, to cej « inšyj anhel » maje karal'nu misiju, sprjamovanu proty polehlyx buntivnykiv. Cej druhyj « serp » takož symbolizuje « hostre slovo Bože », vtilene v žyttja johu voleju, ale ne johu rukoju, oskil'ky, na vidminu vid žnyv, dlja zboru vrožaju vyraz « v johu ruci » vidsutnij. Tomu kara bude doručena vykonavcjam božestvennoji voli; faktyčno, žertvam johu spokus.

Virš 18: « I vyjšov inšyj anhel vid žertovnyka, ščo mav vladu nad vohnem, i hučnym holosom promovyv do toho, xto mav hostryj serp, kažučy: Pošly svoho hostroho serpa ta zbery hrona vynohradu zemného, bo zemnyj vynohrad dozriv » .

Potim, pislja voznesinnja obranyx na nebesa, nastaje moment « zbyrannja vynohradu ». V Is. 63:1-6 Dux rozvyvaje diju, na jaku sprjamovanýj cej symboličnyj termin. U Bibliji sik červonoho vynohradu porivnujet'sja z ljuds'koju krov'ju. Joho vykorystannja Isusom pid čas Svjatoji Večeri pidtverdžuje cju ideju. Ale « zbyrannja vynohradu » pov'jazane z « hnivom Božym », i vono stosuvatymet'sja tyx, xto nehidno pracjuvav pid vyhljadom johu sluh, bo krov, dobrovil'no prolyta Xrystom, ne zasluhovovala na jixni čyslenni zrady. Bo Isus može vidčuvaty sebe zradženym tymy, xto spotvorjuje johu plan spasinnja do takoji miry, ščo vypravdovuje hrix, za jakyj vin viddav svoje žyttja ta vyterpiv straždannja, ščob johu praktyka prypynylasja. Tomu svidomi porušnyky johu zakonu majut' daty Jomu zvit. U svojemu slipomu boževilli vony zajdut' tak daleko, ščo zaxočut' ubyty johu spravžnix obranciv, ščob vykorinyty z zemli praktyku s'omoho dnja soboty, osvjačenoji ta vymahanoji Bohom z 1843-44 rokov. Obrani ne maly Božoho povnovažennja zastosovuvaty sylu proty svojix religijnyx vorohiv; Boh pryberih cju diju vyključno dlja Sebe. « Pomsta naležyt' Meni, vidplata naležyt' Meni », – zajavyv Vin Svojim obranym, i nastav čas zdijsnyty cju pomstu.

U c'omu 14-mu rozdili, virši z 17 po 20 vyklykajut' temu « zboru vynohradu ». Hrišnyj vynohrad ohološujet'sja styhlym, tomu ščo svojimy dilamy vin povnistju prodemonstruvav svoju spravžnju pryrodu. Joho krov poteče, jak vynohradnyj sik u dižci, koly joho topčut' nohy vynohradariv.

Virš 19: « I anhel poslav serpa svoho na zemlju, i zibrav vynohrad zemnyj, i vkynuv johu u velyke čavylo hnivu Božoho » .

Dija pidtverdžujet'sja cym ohološennjam, jake ohološuje cja scena. Boh z upevnenistju prorokuje pokarannja katolyc'koji ta protestants'koji zarozumilosti. Vony zaznajut' naslidkiv Božoho hnivu, ščo zobrazujet'sja dižkoju, v jakij zibranyj vynohrad podribnujet'sja nohamy tovkačiv.

Virš 20: « I čavylo bulo toptane poza mistom, i krov potekla z čavyla až do vuzdečok konej, na tysjaču šistsot stadij » .

V Is. 63:3 utočnjujet'sja: « Ja toptav u čavyli vynohradnij odyň, i nikoho ne bulo zi mnoju... ». Zbir vynohradu vykonuje pokarannja Vavylona, Velykoho Mista, z Ob'javlennja 16:19. Vin napovnyv čašu Božoho hnivu, jaku teper musyt' vypyty do dna. « Čavylo vynohradne bulo toptane poza mistom », tobto bez prysutnosti obranyx, jaki vže buly vzjati na nebo. V Jerusalyimi straty zasudženyx do smerti provodylysja poza stinamy svjatoho mista, ščob ne oskvernyty johu. Tak bulo z rozp'jattjam Isusa Xrysta, jakyj cym poslannjam nahaduje pro cinu, jaku potribno zaplatyty tym, xto nedoocinyv johu vlasnu smert'. Nastav čas dlja johu vorohiv prolyty svoju krov, ščob spokutuvaty svoji čyslenni hrixy. « I krov vyjšla z čavyla vynohradnoho až do vuzdečok konej ». Ciljamy hnivu je xrystyjans'ki religijni včyteli, i Boh poznačaje jix obrazom «vudyla », jake veršnyky vkladajut' « v roty konej », ščob vesty jix. Cej obraz zaproponovano v Poslanni Jakova 3:3, tema jakoho same: religijni včyteli. Jakiv utočnjuje z počatku 3-ho rozdilu: « Brattja moji, nexaj ne bahato xto z vas ne staje včyteljami, bo znajete, ščo nas suvoriše sudytymut' ». Dija «vynohradnoho čavyla » vypravdovuje ce mudre zasterežennja. Vkazujučy « navit' do vuzdečok konjam », Dux natjakaje, ščo čavylo stosujet'sja, perš za vse, rymo-katolyc'koho duxovenstva « Vavylona Velykoho », ale pošyrjujet'sja i na protestants'kyx včyteliv, jaki z 1843 roku «rujnivno» vykorystovujut' Svjatu Bibliju, zhidno zi zvyuvačennjam Duxa v Ob'javlenni 9:11. Tut my znaxodymo zastosuvannja zasterežennja, danoho v Ob'javlenni 14:10: « Vin sam pytyme vyno hnivu Božoho, vlyte nerozobavlene v čašu Joho hnivu... ».

Za poslannja « na vidstan' tysjaču šistsot stadij », prodovžujučy poperednje poslannja, pokarannja pošyrjujet'sja na reformovanu viru z 16 stolittja , na jaku natjakaje čyso 1600. Ce čas, koly Martin Ljuter oficijno vyslovyyv zvyuvačennja proty katolyc'koji viry u 1517 roci. Ale same v c'omu 16 stolitti sformuvalysja protestants'ki doktryny « lžexrystiv » ta lžexrystyjan , jaki uzakonyly nasyl'stvo ta meč, zaboroneni Isusom Xrystom. Apokalipsys proponuje vlasni ključi do tlumačennja, i ce 16 stolittja poznačeno v Ob'javlenni 2:18-29 pid symvoličnoju nazvoju epoxy « Tiatyra ». Slovo « stadion » rozkryvaje jixnju religijnu dijalnist', jixnju učast' u perehonax, pryzom na konu je vinec' peremohy, obicjanyj peremožcju. Ce včennja Pavla v 1 Kor. 9:24: « Xiba vy ne znajete, ščo ti, xto bižyt' na perehonax, usi bižat', ale odyň otrymuje nahorodu? Bižit' tak, ščob vy mohly jiji zdobuty ». Otže, nahoroda nebesnoho poklykannja ne zdobuvajet'sja prosto tak; virnist' i napolehlyvist' u posluxu — jedynyj sposib peremohty v borot'bi viry. Vin pidtverdžuje u Fyl. 3:14, kažučy: « Ja ženusa do mety, ščob zdobuty nahorodu nebesnoho poklykannja Božoho v Xrysti Isusi » . Pid čas «zbyrannja vynohradu » ci slova Isusa spravgdjat'sja: « Bahato poklykanyx, ta malo vybranyx » (Matv. 22:14).

Ob'javlennja 15: Kinec' vyprobuval'noho terminu

Perš niž zaveršat'sja « žnyva ta zbir vrožaju », nastaje strašnyj moment kincja vyprobuval'noho času. Moment, koly ljuds'kyj vybir ostatočno vykarbuwanyj, bez možlyvosti joho skasuvaty. U cej moment zakinčujet'sja propozycja spasinnja u Xrysti. Ce tema c'oho duže korotkoho 15-ho rozdilu Apokalipsysu Isusa Xrysta. Kinec' vyprobuval'noho času nastaje pislja peršyx šesty « surem » rozdiliv 8 ta 9, i pered « simoma ostannimy karamy Božymy » rozdilu 16. Samo soboju zrozumilo, ščo ce vidbuvajet'sja pislja ostatočnogo vyboru šljaxu, jakyj Boh daje ljudyni pity. Pid avtorytarnuju ehidoju « zvira, ščo vyxodyt' iz zemli » z Ob'javlennja 13:11-18, ostanni dva šljaxy vedut', odyń, do suboty abo osvjačenoji Božoji suboty, inšyj, do nedili, vlady ryms'koho papstva. Nikoly šče vybir miž žyttjam i dobrom, smertju i zlom ne buv takym jasnym. Koho ljudyna bojit'sja bil'she? Boha čy ljudyny? Taka danist' situaciji. Ale ja takož možu skazaty: koho ljudyna ljubyt' bil'she? Boha čy ljudynu? Obrani dadut' vidpovid' v obox vypadkax: Boh, znajučy čerez svoje proroče odkrovennja detali kincja svoho planu. Vične žyttja todi bude duže blyz'ko, v mežax jixn'oji dosjažnosti.

Virš 1: « I ja pobačyv inše znamenja na nebi, velyke ta dyvne: simox anheliv, ščo maly sim ostannix kar, bo v nyx zveršujet'sja hniv Božyj » .

U c'omu virši predstavleno « sim ostannix kar », jaki vrazjat' lževirujučyx za jixnij vybir Ryms'ko-katolyc'koji nedili. Tema c'oho rozdilu, kinec' vyprobuval'noho času, počynaje čas « semy ostannix kar Božoho hnyvu ».

Virš 2: « I ja bačyv niby skljanane more, zmišane z ohnem; i ti, xto peremohly zvira, i obraz joho, i čyslo imeni joho, stojaly na skljanomu mori, majučy husli Boži » .

Ščob pidbad'oryty svojix sluh, svojix vybranyx, Hospod' potim predstavljaje scenu, jaka natjakaje na jixnju nemynuču peremohu za dopomohuju riznyx obraziv, vzjatyx z inšyx uryvkiv prorociv. « Na skljanomu mori, zmišanomu z vohnem, vony stojat' », bo projšly vyprobuvannja viry, v jakomu byly peresliduvani (vohnjana bytva) i vyjšly peremožcjamy. « Skljanane more » poznačaje čistotu vybranoho narodu, jak v Ob'javlenni 4:1.

Virš 3: « I spivaly vony pisnju Mojseja, raba Božoho, i pisnju Ahncja, kažučy: Velyki ta dyvni dila Tvoji, Hospody Bože Vsemohutnij! Pravedni ta pravdyvi dorohy Tvoji, Carju narodiv! »

« Pisnja Mojseja » ospivovala slavnij vyxid Izrajilju z Jehyptu, zemli ta typovoho symbolu hrixa. Vxid do zemnogo Xanaanu, ščo vidbuvlja čerez 40 rokiv, proviščav vxid ostannix obranyx do nebesnogo Xanaanu. U svoju čerhu, viddavšy svoje žyttja, ščob spokutuvaty hrixy obranyx, Isus, « Ahnec' », voznišsja na nebesa u svojij slavi ta nebesnij božestvennij syli. Ostanni virniovidky Isusa, vsi adventysty u viri ta praci, u svoju čerhu perežyvajut' voznesinnja na nebesa, koly Isus povertajet'sja, ščob spasty jix. Zvelyčujučy svoji « velyki ta dyvovyžni dila », obrani proslavljajut' Boha-Tvorcja, jakyj vtilyv svoji cinnosti v Isusi Xrysti: joho doskonalu « pravednist' » ta joho « pravdu ». Zhaduvannja

slova « istynnyj » pov'jazuje kontekst diji z kincem « laodykijs'koji » ery, v jakij vin predstavyv sebe jak « Amin' i Pravdyvyj » . Same todi nastaje čas « vyzvolennja », jakyj znamenuje kinec' času « narodžennja žinkoju » z Ob'javlennja 12:2. « Dytyna » pryxodyt' u svit u vyhljadi čistoty nebesnoho xarakteru, javlenoho v Isusi Xrysti ta čerez Isusa Xrysta. Obrani možut' slavyty Boha za Joho « vsemohutnij » stan, tomu ščo same cij božestvennij syli vony zavdjačujut' svojim spasinnjam i vyzvolennjam. Zibravšy ta vybravšy svojix vykuplenyx z-pomiž usix zemnyx narodiv, Isus Xrystos spravdi je « Carem narodiv ». Tyx, xto protystojav Jomu ta Joho obrancjam, bil'se nemaje.

Virš 4: « Xto ne zljakajet'sja, Hospody, i ne proslavyt' Tvocho imeni? Bo Ty jedynyj svjatyj. I vsi narody pryjduť i poklonjat'sja pered Toboju, bo ob'javylsja Tvoji sudy » .

Prostymy slovamy, ce označaje: xto vidmovyt'sja bojatysja Tebe, Bože Tvorče, i navažyt'sja pozbavyty Tebe Tvojeji zakonnoji slavy, vidmovyvšys' šanuvaty Tvij svjatyj s'omyj den', sobotu? Bo Ty jedynyj svjatyj , i Ty jedynyj osvjatyv Tvij s'omyj den' i tyx, komu Ty joho dav, jak znak jixn'oho sxvalennja ta prynaležnosti do Tvojeji svjatosti. Dijsno, hovorjačy pro « joho strax », Dux natjakaje na poslannja peršoho « anhela » z Ob'javlennja 14:7: « Bijtesja Boha ta slavu viddajte Jomu, bo nastala hodyna sudu Joho; i poklonit'sja (vklonit'sja) Tomu, Xto stvoryv nebo i zemlju, i more, i džerela vody ». U Božomu plani znyščeni buntivni narody voskresnut' z podvijnoju metoju: upokorytsja pered Bohom i proslavyty Joho, i zaznaty Joho spravedlyvoho ostann'oho pokarannja, jake ostatočno znyščyt' jix u « ozeri vohnjanomu ta sirčanomu » ostann'oho sudu, prohološenocho u poslanni « tret'oho anhela » z Ob'javlennja 14:10. Perš niž ce stanet'sja, obrani povynni budut' projty čerez čas božestvennyx sudiv, jaki projavljat'sja dijeju « semy kar », prohološenyx u peršomu virši.

Virš 5: « Po c'omu ja podvyvsja, i os', xram skyniji svidčennja na nebi vidčynyvsja » .

Ce vidkryttja nebesnocho « xramu » syhnalizuje pro prypynennja zastupnyctva Isusa Xrysta, oskil'ky čas poklykannja do spasinnja zakinčujet'sja. « Svidčennja » poznačaje desjat' Božyx zapovidej, jaki buly pomiščeni u svjatyj kovčeh. Takym čynom, z c'oho momentu rozdilennja miž obranymy ta zahyblymy je ostatočnym. Na zemli povstanci ščoyno vyznačily, šljaxom dekretu zakonu, obov'jazok dotrymuvatysja ščotyžnevocho vidpočynku peršoho dnja, vstanovlenyj cyvil'no ta pidtverženyj relihijno, poslidovno, rym's'kymy imperatoramy, Kostjantynom I ta Justynianom I , jaki zrobyly Vihilija I peršym Papoju, svits'kym hlavoju vselens'koji xrystyjans'koji viry, tobto katolyc'koji, u 538 roci. Ostannij dekret pro smert' buv prorokovanyj v Ob'javlenni 13:15-17 i postavlenyj pid dominujuču diju amerykans'koji protestants'koji viry, pidtrymuvanoji jevropejs'koju katolyc'koju viroju.

Virš 6: «I vyjšly z xramu sim anheliv, ščo maly sim kar, odjahneni v čyste ta bile Iljane vbrannja, pidperezani zoloty my pojasamy na hrudjax » .

U symvolici prorocstva « sim anheliv » predstavljajut' odnocho Isusa Xrysta abo « sim anheliv », virnyx joho taboru, jak i vin. « Vysočyna čysta ta jaskrava » predstavljaje « pravedni spravy svjatyx » v Ob'javlenni 19:8. « Zolotyj pojas navkolo hrudej », otže, na rivni sercja, vyklykaje ljubov do istyny, vže zhadanu v obrazi Xrysta, predstavlenomu v Ob'javlenni 1:13. Boh istyny hotujet'sja pokaraty tabir brexni. Cym nahaduvannjam Dux natjakaje na « velyke lyxo », obraz jakoho buv vyjavlenyj joho oblyččjam u porivnjanni z « soncem, koly vono sjaje v syli svojij ». Nastav čas ostatočnoji konfrontaciji miž Isusom Xrystom ta buntivnymy jazyčnyč'kymy poklonnykamy soncja.

Virš 7: « I odna z čotyr'ox istot dala simom anhelam sim zolotyx čaš, povnyx hnivu Boha, ščo žyve naviky vični » .

Sam Isus buv vzircem, zobraženym « čotyrma žyvymy istotamy » z Ob'javlennja 4. Vin takož je « Bohom, jakyj žyve naviky vični », « rozhnivany » . Takym čynom, Joho božestvennist' pryznačaje Jomu vsi roli: Tvorcja, Vykupytelja, Zastupnyka i nazavždy Suddi. Potim, poklavšy kraj Svojemu zastupnyctvu, Vin staje Bohom spravedlyvosti, jakyj vražaje ta karaje smertju svojix buntivnyx suprotivnykiv, bo vony napovnyly « čašu » Joho spravedlyvoho « hnivu » . « Čaša » teper povna, i cej hniv nabude formy « semy ostannix » pokaran', v jakyx božestvenne myloserdja bil'se ne matyme svoho miscja.

Virš 8: « I xram napovnyvsja dymom vid slavy Božoji ta vid syly Joho; i nixto ne mih uvijty do xramu, až poky ne zdijsnylysja sim kar simox anheliv » .

Ščob proiljustruvaty cju temu prypynennja blahodati, Dux predstavljaje v c'omu virši obraz « xramu, napovnenoho dymom čerez » prysutnist' « Boha » i utočnjuje: « i nixto ne mih uvijty do xramu, doky ne zaveršat'sja sim kar semy anheliv » . Takym čynom Boh poperedžaje svojix obranciv, ščo vony zalyšat'sja na zemli pid čas « semy ostannix kar » Joho hnivu. Ostanni obranci perežyvut' dosvid jevreviv pid čas « desjaty kar », jaki vrazyly buntivnyj Jehypet. Kary ne dlja nyx, a dlja buntivnykiv, mišenej božestvennoho hnivu. Ale takym čynom pidtverdžujet'sja nemynučist' jixn'oho vxodu do « xramu », možlyvist' bude nadana, jak til'ky zakinčat'sja « sim ostannix kar » .

Ob'javlennja 16 : Sim ostannix kar

hnivu Božoho

U 16-mu rozdilu predstavleno vylittja cyx « semy ostannix kar », jakymy vyražajet'sja « hniv Božyj » .

Vyvčennja vs'oho rozdilu pidtverdyt' ce, ale slid zaznačyty, ščo cili « hniv Božoho » budut' identyčnymy tym, koho vrazyly pokarannja peršyx šesty « surem » . Takym čynom, Dux vidkryvaje, ščo pokarannja « semy ostannix kar » i pokarannja « semy surem » karajut' za odyň i toj samyj hrix: porušennja subotn'oho vidpočynku « s'omoho dnja ». osvjačenyj » Bohom vid stvorenja svitu.

Ja rozkryvaju tut dužku, xoč i iz zapiznennjam. Zvernit' uvahu na riznycju, jaka xarakteryzuje božestvenni « surmy » ta « kary čy pošesti » . « Surmy » – ce vsi ljuds'ki vbyvstva, zdijsneni ljud'my, ale nakazani Bohom, pryčomu p'jata kary maje duxovnu pryrodu. « Kary » – ce nepryjemni diji, nav'jazani bezposeredn'o Bohom čerez pryrodni zasoby johu žyvoho tvorinnja. Ob'javlennja 16 predstavljaje nam « sim ostannix kar », ščo tonko natjakaje na te, ščo jim pereduvaly inši « kary », jaki ljudy perežyly do kincja času blahodati, jakyj duxovno rozdiljaje « čas kincja », zhadanyj u Dan. 11:40, na dvi častyňy. U peršij cej kinec' – ce kinec' času narodiv, a v druhij – kinec' času vselens'koho

svitovoho urjadu, orhanizovanoho pid opikoju ta iniciatyvoju SŠA. U c'omu onovlenni, zdijsnenomu v subotu, 18 hrudnja 2021 roku, ja možu pidtverdyty ce pojasnennja, oskil'ky z počatku 2020 roku vse ljudstvo postraždalo vid ekonomičnoji rujiny čerez zaraznyj virus, koronavirus Covid-19, jakyj vperše z'javysja v Kytaji. U konteksti hlobalists'kych obminiv ta znan', podumky posyljujučy joho real'ni naslidky, lidery narodiv u panici zupynyly rozvytok ta postijne zrostannja vsijeji zaxidnojevropejs'koji ta amerykans'koji ekonomiky. Zaxid, jakyj nespravedlyvo rozhljadavsja jak pandemija, vvažajučy, ščo odnogo dnja peremože smert', rozčarovanyj ta bezporadnyj. U panici bezbožni viddaly sebe tilom i dušeu novij religiji, jaka pryjšla jim na zminu: vsemohutnij medyčnij nauci. A krajina šaxrajiv, najbahatša na zemli, skorystalasja možlyvistju zrobyty ljudej polonenymy ta rabamy svojix diahnoziv, vakcyn, likiv ta korporatyvnyx rišen'. Vodnočas u Franciji my čujemo dyrektyvy, m'jako kažučy paradoksal'ni, jaki ja pidsumovuju tak: «bažano provitruvaty kvartyry ta nosyty zaxysnu masku protjahom kil'kox hodyn, za jakymy toj, xto jiji nosyt', zadyxajet'sja». Ce pidkresljuje «zdorovyj hluzd» molodyx pravyteliv Franciji ta inšyx krajin-nasliduvačiv. Cikavo vidznačyty, ščo krajinoju, jaka očolyla cju rujnivnu povedinku, buv spočatku Izrajil'; perša krajina, prokljata Bohom v religijnij istoriji. Nosinnja masky, spočatku zaboronene, koly jiji ne bulo, potim stalo obov'jazkovym dlja zaxystu vid xvoroby, jaka vražaje dyxal'nu systemu. Bože prokljattja prynosyt' neočikuvani plody, ale rujnivno duže efektyvne. Ja perekonanyj, ščo miž 2021 rokom i počatkom « šostoji trubny », Tret'oji svitovoji vijny, inši « boži kary » vrazjat' vynne ljudstvo v riznyx miscjax na zemli, i osoblyvo na zrujnovanomu Zaxodi; «kary», taki jak « holod » ta inši spravžni vselens'ki pandemiji, vže vidomi jak čuma ta xolera. Boh vymahaje takoho rodu pokarannja v Jezek. 14:21: «Tak, tak hovoryt' Hospod' Boh: Xoča Ja pošlju na Jerusalyim Moji čotyry strašni kary: meč, holod, dykyx zviriv ta morovycju, ščob vynyščyty z n'oho ljudynu j xudobu ». Zauvažte, ščo cej spysok ne je vyčerpnyj, oskil'ky v sučasnyj čas božestvenni kary nabuvajut' riznyx form: rak, SNID, čykunhun'ja, xvoroba Al'chejmera... toščo... Ja takož vidznačaju pojavu straxu čerez hlobal'ne poteplinnja. Masy ljudstva žaxajut'sja ta panikujut' vid dumky pro tanennja l'odu ta poveni, jaki možut' vynyknyty. Šče odyn plid božestvennoho prokljattja, Jake vražaje ljuds'ki rozumy ta budu je stiny rozdilennja ta nenavysti. Ja zakryvaju cju dužku, ščob prodovžyty doslidžennja v c'omu konteksti naslidkiv kincja blahodati, ščo xarakteryzuje « sim ostannix kar Božoho hnivu ».

Šče odna pryčyna vypravdovuje vybir cilej. « Sim ostannix kar » zaveršujut' znyščennja tvorinnja naprykinci svitu. Dlja Boha, Tvorcja, nastav čas znyščyty Joho tvorinnja. Tož Vin prodovžuje proces tvorinnja, ale zamist' toho, ščob tvoryty, Vin rujnuje. Z « s'omoju ostann'oju karoju » ljuds'ke žyttja na zemli bude zhaslo, zalyšyvyš pislja sebe zemlju znovu « bezodnju » v xaotyčnomu stani, z jedynym jiji meškancem, Satanoju, avtorom hrixa; spustošena zemlja bude joho v'jaznyceju na « tysjaču rokov » do ostann'oho sudu, koly razom z usima inšymy buntivnykamy vin bude znyščenyj zhidno z Ob'javlennjam 20.

Virš 1: « I počuv ja hučnyj holos iz xramu, ščo hovoryv do simox anheliv: Idit' i vyljite sim čaš hnivu Božoho na zemlju » .

Cej « hučnyj holos iz xramu » – ce holos Boha-Tvorcja, zaznavšy nevdači u svojemu najzakonnišomu pravi. Jak Boh-Tvorec', Joho vlada maje najvyščyj xarakter, i nespravedlyvo j nemudro oskaržuvaty Joho bažannja buty poklonjanym i proslavljenym čerez dotrymannja dnja vidpočynku, jakyj Vin « osvjatyv » dlja cijej mety. U svojij velykij i božestvennij mudrosti Boh podbav pro te, ščob kožen, xto oskaržuvatyme Joho prava ta vladu, ihnoruvav Joho najvažlyviši tajemnyci, perš niž spokutuvaty « druhoju smertju » cinu svojix znuščan' proty Vsemohutn'oho Boha.

Virš 2: « Peršyj pišov i vylyv svoju čašu na zemlju. I z'javylsja boljuči, tjažki rany na ljudjax, ščo малы znamenno zvira, i na tyx, ščo poklonjalysja joho obrazu » .

Jak dominujuča syla ta providnyj avtorytet ostann'oho povstannja, priorytetnoju cillju v c'omu konteksti je « zemlja », symvol zanepaloji protestants'koji viry.

Perša kary — ce « zlojakisna vyrazka », jaka zavdaje fizyčnyx straždan' tilam povstanciv, jaki vyrišyly dotrymuvatysja dnja vidpočynku, nav'jazanoho ljud'my. Mišenjamy je katolyky ta protestanty, jaki perežyly jadernyj konflikt i jaki, obravšy peršyj den', Rymy'sku nedilju, «majut' » znak zvira ».

Virš 3: « Druhuj čolovik vylyv svoju čašu v more, i stala vona krov, nemov krov mercja; i kožna žyva istota pomerla, vse, ščo bulo v mori » .

« Druhuj » udar « po morju », jake vin peretvorjuje na « krov », jak vin zrobyv z jehypets'kym Nilom za časiv Mojseja; « more », symvol rymo-katolycyzmu, jakyj nacilenyj na Seredzemne more. U cej moment Boh znyščuje vsju tvarynnu žyttja v « mori ». Vin počynaje proces tvorinnja u zvorotnomu porjadku, zreštoju, « zemlja » znovu stane « bezformnoju ta porožn'oju »; vona povernet'sja do svocho počatkovoho stanu « bezodni » .

Virš 4: « Tretij že vylyv svoju čašu na ričky ta džerela vody, i vony staly krov'ju » .

« Tretja » kara vražaje prisnu « vodu » « ričok ta džerel vody », jaki raptovo peretvorjуют'sja, svojeju čerhoju, na « krov ». Bil'she nemaje vody, ščob vtamuvaty sprahu. Pokarannja suvore i zaslužene, bo vony hotuvalysja prolyty «krov» obranyx. Ce pokarannja bulo peršym, jake Boh zavdav čerez posox Mojseja jehyptjanam, «tym, xto p'je krov » jevrejiv, z jakymy povodylysja jak z tvarynamy v suvoromu rabstvi, de bahato xto pomer.

Virš 5: « I počuv ja anhela vod, jakyj hovoryv: «Ty pravednyj, Ty, ščo je, i ščo buv, Ty svjatyj, bo Ty vykonav cej sud » .

Vže zvernit' uvahu na u c'omu virši terminy « pravednyj » ta « svjatyj », jaki pidtverdžujut' mij pravyl'nyj pereklad tekstu ukazu Dan. 8:14: « 2300 večir i ranok, i svjatist' bude vypravdana »; « svjatist' » oxopljuje vse, ščo Boh vvažaje svjatym. U c'omu ostann'omu konteksti napad na Joho « osvjačenu » subotu zasluhovuje po vsij spravedlyvosti na sud Boha, jakyj peretvorjuje « vodu », jaku potribno pyty, na « krov ». Slovo « vody » symvolično ta podvijno poznačaje ljuds'ki masy ta relihijne včennja. Spotvorene paps'kym Rymom, v Ob'javlenni 8:11, oby dva buly peretvoreni na « polyn ». Kažučy « ty pravednyj... bo ty zastosuvav cej sud », anhel vypravdovuje miru, neobxidnu dlja spravžn'oji doskonaloji spravedlyvosti, jaku može zdijsnyty lyše Boh. Tonko i duže točno Dux zmušuje znyknuty z imeni Boha formu « i xto hrjade », bo Vin pryjšov; i Joho pojava vidkryvaje postijnyj podarunok dlja N'oho ta Joho vykuplenyx, ne zabuvajučy pro svity, jaki zalyšylysja čistymy, ta svjatyx anheliv, jaki zalyšylysja Jomu virnymy.

Virš 6: « Bo vony prolyly krov svjatyx i prorokiv, i Ty dav jim krov pyty; vony hidni » .

Oskil'ky povstanci byly hotovi vbyty obranyx, jaki zavdjačuvaly svojim spasinnjam lyše vtručannju Isusa, Boh takož zaraxuvav jim zločyny, jaki vony zbyralysja včynyty. Z tyx samyx pryčyn z nymy povodylysja, jak z jehyptjanamy pid čas Vychodu. Ce vže druhyj raz, koly Boh skazav: « Vony hidni ». Na c'omu zaključnomu etapi my bačymo ahresorom adventysts'kyx obranyx poslancja Sard, jakomu Isus skazav: « Ty vvažajet'sja žyvm, a ty mertvyj ». Ale vodnočas vin skazav pro obranyx 1843-1844 rokiv: « Vony xodytymut' zi Mnoju v bilomu odjazi, bo vony hidni ». Otže, kožnomu hidnist', jaka jomu naležyt' zhidno z dilamy joho viry: « bilyj odjah » dlja virnyx obranyx, « krov » dlja pyttja za neviryx zahyblyx povstanciv.

Virš 7: « I počuv ja inšoho anhela z žertovnyka, ščo hovoryv: Tak, Hospody Bože Vsemohutnij, pravdyvi ta pravedni sudy Tvoji » .

Cej holos, ščo lunaje z «žertivnyka », symbolu xresta, naležyt' rozp'jatomu Xrystu, jakyj maje osoblyvi pryčyny sxvaljuvaty cej sud. Bo ti, koho vin karaje v cej moment, navažylsja pretenduvaty na joho spasinnja, vypravdovujučy vodnočas žaxlyvyj hrix, viddajučy perevahu posluxu ljuds'kij zapovidi; ce vsupereč zasterežennjam Svjatoho Pys'ma: v Is. 29:13 « Hospod' skazav: Koly nablyžajet'sja do Mene narod cej, to šanuje Mene ustamy svojimy ta hubamy svojimy, serce ž jixnje daleko vid Mene, i strax jixnij peredi Mnoju — lyše zapovid' ljuds'koho peredannja » . Mat. 15:19: « Ale marno vony šanujut' Mene , navčajučy nauk, ljuds'kix zapovidej » .

Virš 8: « Četvertyj čolovik vyliv svoju čašu na sonce, i jomu dano bulo palyty ljudej vohnem » .

Četvertyj dije « na sonce » i zmušuje joho nahrivatsysja syl'niše, niž zazvyčaj. Plot' buntivnykiv « spaljujet'sja » cym syl'nym teplom. Pokaravšy porušennja « svjatosti », Boh teper pokaraje idolopoklonstvo «dnja soncja», uspadkovane vid Kostjantyna I. « Sonce » , jake bahato xto nesvidomo šanuje s'ohodni, počynaje « spaljuvaty » škiru buntivnykiv. Boh povertaje idola proty idolopoklonnykiv. Ce kul'minacija « velykoho lyxa », prohološeno v Odkr. 1. Moment, koly toj, xto keruje « soncem », vykorystovuje joho, ščob pokaraty svojix poklonnykiv.

Virš 9: « I ljudej palyla velyka speka, i vony znevažaly Im'ja Boha, ščo maje vladu nad cymy karamy, i ne pokajalsja, ščob viddaty Jomu slavu » .

Na tomu rivni zahartuvannja, jakoho vony dosjahly, buntivnyky ne kajut'sja u svojemu hrixu ta ne upokorjujut'sja pered Bohom, a obražajut' Joho, « znevažajučy » Joho « im'ja ». Ce vže bulo v jixnij pryrodi, zvyčka, jaka zustričajet'sja sered poverxnevix virujučyx; vony ne prahnut' piznaty Joho istynu ta interpretujut' Joho znevažlyve movčannja na svoju koryst'. A koly vynykajut' trudnošči, vony proklynajut' Joho « im'ja ». Nezdatnist' « pokajatsysja » pidtverdžuje kontekst «tyx , xto vyžyv » pislja « šostoji surmy » z Ob'javlennja 9:20-21. Buntivni nevirujuči – ce relihijni ljudy čy ni, jaki ne virjat' u Vsemohutn'oho Boha-Tvorcja. Jixni oči staly dlja nyx smertel'noju pastkoju.

Virš 10: « P'jatyj car vyliv svoju čašu na prestola zvira. I temrjava ohornula joho carstvo, i ljudy kusaly svoji jazyky vid bolju » .

« P'jatyj » naprjamok sprjamovaný same na « prestol zvara », tobtu na rehion Rymu, de roztašovaný Vatykan, nevelyka relihijna deržava papstva, de stojit' bazylika Svjatoho Petra. Odnak, jak my bačyly, spravňnij « prestol » papy roztašovaný u Starodavn'omu Rymi, na hori Celija, u materyns'kij cerkvi vsix cerkov svitu, bazylici Svjatoho Ivana Laterans'koho. Boh zanurjuje joho v čornyl'nu « temrjavu », jaka stavyt' bud'-jaku zraču ljudynu v stanovyšče slipoji ljudyny. Efekt žaxlyvo bolisnyj, ale dlja cijej vidpravnoj točky relihijnoj brexni, predstavlenoj jak svitlo jedynoho Boha ta v im'ja Isusa Xrysta, vin cilkom zasluženyj i vypravdanyj. « Pokajannja » bil'se nemožlyve, ale Boh pidkresluje zakam'janinnja rozumiv svojix žyvyx cilej.

Virš 11: « I vony znevažaly Boha Nebesnoho čerez svoji boli ta svoji vyrazky, i ne pokajalysja u svojix učynkax » .

Cej virš dopomahaje nam zrozumity, ščo kary prodovžujut' pryxodyty i nikoly ne prypynjajut'sja. Ale, nahološujučy na vidsutnosti « pokajannja » ta prodovženni « bohoxul'stv », Dux dopomahaje nam zrozumity, ščo hniv i zloba buntivnykiv lyše zrostajut'. Same Boža meta štovxaje jix do meži, ščob vony vyrišyly zasudyty obranyx do smerti.

Virš 12: « Šostyj vylyv svoju čašu na velyku ričku Jevfrat, i vysoxla jiji voda, ščob pryhotuvaty dorohu carjam, ščo pryjšly zi sxodu » .

« Šosta » cil'ova – Jevropa, poznačena symvoličnoju nazvoju « rička Jevfrat », jaka takym čynom, u svitli obrazu z Ob'javlennja 17:1-15, poznačaje narody, ščo poklonjajut'sja « rozpusnyci Vavylonu Velykomu », katolyc'komu paps'komu Rymu. « Vysušuvannja jiji vody » može označaty znyščennja jiji naselennja, jake, do toho ž, nemynuče, ale dlja c'oho šče zarano. Faktyčno, ce istoryčne nahaduvannja, oskil'ky same častkovym vysyxannjam « ričky Jevfrat » midijs'kyj car Darij zaxopyv xaldejs'kyj « Vavylon » . Poslannja Duxa – ce, otže, ohološennja pro nemynuču povnu porazku rymo-katolyc'koho « Vavylona », jakyj vse šče maje pryxyl'nykiv i zaxysnykiv, ale na korotkyj čas. « Vavylon Velykyj » c'oho razu spravdi « vpade », budučy peremoženym Vsemohutnim Bohom Isusom Xrystom.

Rada tr'ox nečystyx duxiv

Virš 13: « I ja bačyv tr'ox nečystyx duxiv, podibnyx do žab, ščo vyxodyly z pašči drakona, i z pašči zvara, i z ust lžeproroka » .

Virši z 13 po 16 iljustrujut' pidhotovku do « bytvy Armaheddon », jaka symvolizuje rišennja stratyty nepokirnyx dotrymuvačiv suboty, jaki nepoxytno virni Bohu-Tvorcju. Spočatku, čerez spirytyzm, dyjavol, imitujučy osobu Isusa Xrysta, zdajet'sja, perekonuje buntivnykiv u tomu, ščo jixnij vybir nedili vypravdanyj. Tomu vin zaoxočuje jix pozbavyty žyttja virnyx oporu, jaki šanujut' subotu. Takym čynom, dyjavol's'ke trio ob'jednuje v odnij bytvi dyjavola, katolyc'ku viru ta protestants'ku viru, tobtu « drakona, zvara ta lžeproroka ». Tut vykonujet'sja « bytva », zhadana v Ob'javlenni 9:7-9. Zhadka pro « usta » pidtverdžuje slovesnyj obmin konsul'tacijamy, jakyj pryzvodyt' do rišennja pro vbyvstvo istynnyx obranyx; te, ščo vony ihnorujut' abo povnistju zaperečujut'. « Žaby », bezsumnivno, dlja Boha je tvarynamy, klasyfikovanymy jak nečysti, ale v c'omu poslanni Dux natjakaje na velyki strybkы, jaki zdatna robyty cja tvaryna. Miž jevrops'kym « zvirom » ta amerykans'kym « lžeprorokom » ležyt'

šyrokyj Atlantychnyj okean, i zustrič cyx dvoch ponjat' peredbačaje zdijsnennja velykyx strybkiv. Sered anhljiciv ta amerykanciv francuziv karykaturno zobrazujuť jak «žab» ta «žabojidiv». Nečyste — ce osoblyvist' Franciji, moral'ni cinnosti jakoji z časom zaznaly kraxu, počynajučy z Revoluciji 1789 roku, koly vona postavyla svobodu ponad use . Nečystyj dux, jakyj ožyvljaje cju trijcu, — ce dux svobody, jaka ne xoče «ni Boha, ni Hospodarja». Usi vony čynly opir božestvennij voli ta jiji vladi, i tomu jedyni v c'omu pytanni. Vony ob'jednujuť sja, bo sxoži.

Virš 14: « Bo ce duxy demoniv, ščo čynjat' oznaky, ščo vyxodjat' do zemnyx cariv, ščob zibraty jix na vijnu toho velykoho dnja Vsemohutn'oho Boha » .

Z času prokljattja, zaznačenocho v ukazi Dan. 8:14, demonični duxy z velykym uspixom projavljajysja v Anhlji ta SŠA. Spirytyzm buv modnym na toj čas, i ljudy zvykly do takoho typu stosunkiv z nevydymymy, ale aktyvnymy duxamy. U protestants'kij viri duže čyslenni relihijni hrupy pidtrymujut' stosunky z demonamy, vvažajučy, ščo vony majuť stosunky z Isusom ta joho anhelamy. Demony z velykoju lehkistju obmanjujuť xrystyjan, vidkynutyx Bohom, i vony vse šče zmožuť lahko perekonaty jix zibratysja razom, ščob ubyty do ostann'oji ljudyny pobožnyx xrystyjan ta jevreviv, jaki dotrymujut' sja suboty. Cej krajnij xazid, jakyj zahrožuje obom hrupam smertju, ob'jednaje jix u blahoslovenni Isusa Xrysta. Dlja Boha ce zibrannja maje na meti zibraty povstanciv « na bytvu velykoho dnja Vsemohutn'oho Boha ». Ce zibrannja maje na meti daty povstancjam namir ubyvaty, jakyj zrobyť jix samyx hidnymy straždannja smerti vid ruk tyx, xto buv spokušenyj ta obdurenyj jixn'oju relihijnoju brexneju. Holovnoju pryčynoju bytvy buv same vybir dnja vidpočynku, i Dux tonko vkaže, ščo zaproponovani dni ne je rivnymy. Bo ta, ščo stosujet' sja osvjačenoji Suboty, za svojeju pryrodoju je ne ščo inše, jak « velykyj den' Vsemohutn'oho Boha ». Dni ne rivni, jak i protyborči syly. Tak samo, jak vin vyhnav dyjavola ta joho demoniv z nebes, Isus Xrystos, jak mohutnij « Myxajil », nav'jaže svoju peremohu svojim voroham.

Virš 15: « Os', idu, jak zlodij. Blažennyj, xto pyl'nuje ta bereže svij odjah, ščob ne xodyty jomu nahym, i ščob ne bačyly joho han'by » .

Tabir, jakyj boret' sja proty dotrymuvačiv božestvennoji Suboty, — ce tabir fal'šyvyx nevirnyx xrystyjan, vključajučy protestantiv, jakym Isus skazav v Ob'javlenni 3:3: « Pam'jataj, otže, jak ty pryjnjav i čuv, i berežy, i pokajsja. Jakščo ne pyl'nuvatymeš, to pryjdu, jak zlodij, i ty ne znatymeš, o kotrij hodni na tebe napadu ». Z inšoho boku, Dux prohologuje obranym adventystam, jaki korystujuť sja joho povnym proročym svitlom v ostannju epoxu « Laodykiji »: « Blažennyj, xto pyl'nuje ta bereže svij odjah », i, natjakajučy na adventysts'ku instytuciju, vyverženu z 1994 roku, Vin takož kaže: « ščob ne xodyv nahym, i ščob ne bulo vydno jixn'oho soromu! » Zajavlena i zalyšajučys' «nahoju», pry povernenni Xrysta vona bude v tabori soromu ta vidkydannja, vidpovidno do 2 Kor. 5:2-3: « Tomu my stohnemo v cij nameti, bažajučy odjahnutysja v našu nebesnu oselju, jakščo til'ky nas znajduť odjahnеныmy, a ne nahymy ».

Virš 16: « Vony zibraly jix na misce, jake jevrevs'koju movoju zvet' sja Armaheddon » .

Jdet' sja ne pro heohrafične roztašuvannja, a pro duxovne «zibrannja», jake ob'jednuje u svojemu smertel'nomu proekti tabir Božyx vorohiv. Bil'še toho, slovo «xar» označaje horu, i tak stalosja, ščo v Izrajili spravdi je dolyna Mehiddo, ale hory z takuju nazvoju nemaje.

Nazva « Armaheddon » označuje «dorohocinna hora», nazva, jaka poznačuje, dlja Isusa Xrysta, Joho Zbory, Joho Obranocho, jakyj zbyraje vsix svojix obranciv. I virš 14 majže čitko vidkryv nam, u čomu poljahaje bytva « Armaheddon »; dlja buntivnykiv cillju je božestvenna Subota ta jiji dotrymuvači; ale dlja Boha cillju je vorohy Joho virnyx obranciv.

Cja «dorohocinna hora» vodnočas poznačuje «horu Synaj», z jakoji Boh vperše proholosyv svij zakon Izrajilju pislja vyxodu z Jehyptu. Bo metoju povstanciv je vodnočas osvjačenyj s'omyj den', subota Joho četvertoji zapovidi, ta jiji virni dotrymuvači. Dlja Boha «dorohocinnyj» karakter cijej «hory» poza sumnivom, bo vona ne maje rivnyx u vsij istoriji ljudstva. Ščob zaxystyty jiji vid ljuds'koho idolopoklonstva, Boh zalyšyv ljudej u nevidanni pro jiji spravžnje misceznaxodžennja. Za tradycijeju, vona xybno roztašovana na pivdni Jehypets'koho pivostrova, ale naspravdi znaxodyt'sja na pivničnyj sxid vid «Madijamu», de žyv « Jitro », bat'ko « Sefory », družyny Mojseja, tobto na pivnoči sučasnoji Saudivs'koji Araviji. Jiji meškanci dajut' spravžnij hori Synaj nazvu «al'-Lavz», ščo označuje «Zakon»; vypravdana nazva, jaka svidčyt' na koryst' biblijnoji istoriji, napysanoji Mojsejem. Ale ne v c'omu heohrafičnomu « misci » povstanci zitknut'sja zi slavnym i božestvennym peremožnym Xrystom. Bo ce slovo « misce » je omanlyvym i naspravdi nabuvaje universal'noho aspektu, oskil'ky obrani na cej moment vse šče rozkydani po vsij zemli. Žyvi obrani ta ti, xto voskres, budut' «zibrani» dobrymy anhelamy Isusa Xrysta, ščob pryjednatysja do Isusa na nebesnyx xmarax.

Virš 17: « S'omyj že vylyv svoju čašu na povitrja. I z xramu, vid prestolu, vyjšov hučnyj holos, ščo klykav: Stalosja! »

Pid znakom « s'omoji kary, vylytoji na povitrja », perš niž povstanci zdijsnjat' svij zločynnyj plan, Isus Xrystos, istynnyj, z'javljajet'sja vse mohutnim i slavnym, u nepovtornij nebesnij slavi, u suprovodi miriad anheliv. My znovu opynjajemosja v moment « s'omoji surmy », de, zhidno z Ob'javlennjam 11:15, Isus Xrystos, Vsemohutnij Boh, zabyraje carstvo svitu u dyjavola. V Efesjanax 2:2 Pavlo nazyvaje satanu tytulom « knjazja, ščo panuje v povitri ». « Povitrja » – ce styxija, spil'na dlja vs'oho zemnoho ljudstva, nad jakoju vin pravyt' do slavnoho povernennja Isusa Xrysta. Moment joho slavnoho pryšestja – ce koly joho božestvenna syla zabyraje u dyjavola ce panuvannja ta vladu nad ljud'my ta pokladaje c'omu kraj.

Usvidomte terpinnja Boha, jakyj 6000 rokiv čekav na moment, koly Vin skaže: « Stalosja! », a potim zrozumijte cinnist', jaku Vin nadaje «osvjačenomu s'omomu dnju», jakyj prorokuje nastannja c'oho momentu, koly svoboda, zalyšena Joho nevirnym stvorinnjam, prypynyťsja. Buntivni stvorinnja perestanut' dratuvaty Joho, dratuvaty Joho, znevažaty Joho ta znevažaty Joho, bo vony budut' znyščeni. U Dan. 12:1 Dux prorokuvav ce slavne pryšestja, jake Vin prypysuje « Myxajilu », nebesnomu anhel's'komu imeni Isusa Xrysta: « Toho času povstane Myxajil , velykyj Knjaz', ščo stojit' za syniv tvoho narodu; i bude čas lyxa, jakoho ne bulo vidtodi, jak je narod, až do toho času. Toho času tvij narod bude vrjatovanyj, kožen, xto znajdenyj zapysanym u knyzi ». Boh ne polejšuje rozuminnja svoho planu spasinnja, oskil'ky Biblija ne zhaduje im'ja «Isus» dlja poznačennja Mesiji, a daje jomu symvolični imena, ščo rozkryvajut' joho pryxovanu božestvennist': « Emmanujil » (Boh z namy) Is. 7:14: « Tomu Sam Hospod' dast' vam znak: Os', Diva zavahitnije, i Syna porodyť, i nazve im'ja Jomu Emmanujil »; « Vičnyj Otec' » v Is. 9:5: « Bo Dytja narodylosja nam, Syn danyj nam, i vlada bude na ramenax Joho, i nazvut' im'ja Jomu: Dyvnyj, Poradnyk, Boh syl'nyj, Vičnyj Otec' , Knjaz' myru ».

Virš 18: « I zčynylsja blyskavky, i holosy, i hromy, i stavsja velykyj zemletrus, jakoho ne bulo vidtodi, jak ljudy na zemli, takyj velykyj zemletrus » .

Tut my znaxodymo frazu ključovoho virša z Ob'javlennja 4:5, onovlenu v Ob'javlenni 8:5. Boh vyjšov zi svojeji nevydymosti, nevirni ta nevirujuči virujuči, a takož virni obrani adventysty, možut' pobačyty Boha-Tvorcja Isusa Xrysta u slavi Joho povernennja. Ob'javlennja 6 ta 7 rozkryly nam protyležnu povedinku dvox taboriv u c'omu žaxlyvomu ta slavnomu konteksti.

I, perežyvšy potužnyj zemletrus, vony z žaxom staly svïdkamy peršoho voskresinnja, pryznačenoho dlja obranciv Xrysta, zhidno z Ob'javlennjam 20:5, ta jixn'oho voznesinnja na nebesa, de vony pryjednalysja do Isusa. Podiji vidbuvajut'sja tak, jak bulo prohologošeno v 1 Sol. 4:15-17: « Bo ce kažemo vam slovom Hospodnim : My, ščo žyvemo i zalyšymosja do pryšestja Hospodn'oho, ne poperedymo pokijnyx. Bo Sam Hospod' zijde z neba z poklykom, z holosom arxanhela ta z trubuju Božoju. I mertvi v Xrysti voskresnut' peršymy. Potim my, ščo žyvemo i zalyšymosja, budemo razom z nymy pidxopleni na xmarax na zustrič Hospodu na povitri , i tak zavždy budemo z Hospodom ». Ja skorystajusja cym viršem, ščob pidkreslyty apostol's'ke ujavlennja pro stan «mertvyx » : « my, žyvi, ščo zalyšajemosja do pryšestja Hospodn'oho, ne poperedymo pokijnyx». « ti, xto mertvi ». Pavlo ta johu sučasnyky ne dumaly, jak lžexrystyjany s'ohodni, ščo « mertvi » obrani perebuvajut' u prysutnosti Xrysta, bo johu rozdumy pokazujut', ščo, navpaky, vsi dumaly, ščo « žyvi » obrani uvijduť do raju raniše za « mertvyx ».

Virš 19: « I misto velyke rozdilylosja na try častyny, i mista narodiv upaly. I velykyj Vavylon zhadavsja pered Bohom, ščob daty jomu čašu vyna ljutoho hnivu Svoho » .

« Try častyny » stosujut'sja « drakona, zvira ta lžeproroka », zibranyx u virši 13 c'oho rozdilu. Druhe tlumačennja gruntujuťsja na c'omu teksti iz Zax. 11:8: « Ja znyšču tr'ox pastyriv za odyń misjac', bo duša Moja zneviryłasja za nyx, a jixnja duša znenavydila Mene ». U c'omu vypadku « try pastyri » predstavljajut' try skladovi narodu Izrailju: carja, duxovenstvo ta prorokiv. Beručy do uvahy kincevyj kontekst, u jakomu protestants'ka ta katolyc'ka viry ob'jednani ta ob'jednani, « try častyny » poznačajut'sja tak: « drakon » = dyjavol; « zvir » = spokušeni katolyc'kyj ta protestants'kyj narody; « lžeprorok » = katolyc'ke ta protestants'ke duxovenstvo.

U peremoženomu tabori dobre rozuminnja prypynjajet'sja, « velyke misto rozdilylosja na try častyny »; sered obmanutyx i spokušenyx žertv, taboriv zvira ta lžeproroka, nenavyst' i oburennja sponukajut' do pomsty obmanlyvym spokusnykam, vidpovidal'nym za vtratu nymy spasinnja. Same todi tema «zboru vynohradu » vykonujet'sja kryvavym zvedennjam raxunkiv, holovnymy ciljamy jakoho, lohično ta spravedlyvo, je relihijni včyteli. Ce zasterežennja z Jak. 3:1 todi nabuvaje svoho povnoho značennja: « Brattja moji, nexaj ne bahato xto z vas ne staje včyteljamy, bo znajete, ščo nas budut' sudyty suvoriše ». U cej čas « kar » cja dija vyklykana cijaju cytatoju: « I zhadav Boh pro Vavylon velykyj, ščob daty jomu čašu vyna Svoho ljutoho hnivu ». Ob'javlennja 18 bude povnistju prysvjačeno vyklykannju c'oho pokarannja nečestyvyx relihijnyx osib.

Virš 20: « I vsi ostrovy znykly, a hir ne bulo znajdeno » .

Cej virš pidsumovuje zminy na zemli, jaka, zaznavšy velyčeznyx potrjasin', nabuvaje aspektiv vselens'koho xaosu, vže « bezformnoji » i nezabarom « porožn'oji » abo « spustošenoji ». Ce rezul'tat,

naslidok « hrixa ». spustošuvač », zasudženyj u Danyjila 8:13 i čyje ostatočne pokarannja prorokovano v Danyjila 9:27.

Virš 21: « I velykyj hrad, vahoju z talant , upav na ljudej z neba; i ljudy znevažaly Boha čerez karu vid hradu, bo karu bulo duže velykoju » .

Vykonavšy svoje zlovisne zavdannja, meškanci zemli, u svoju čerhu, budut' znyščeni čumoju, vid jakoji jim bude nemožlyvo vteky: na nyx padatyne hrad . Dux prypysuje jim vahu « odnoho talantu », abo 44,8 kh. Ale ce slovo « talant » — ce radše duxovna vidpovid', zasnovana na «prytči pro talanty ». Takym čynom, vin prypysuje hrišnykam rol' tyx, xto ne zrobyv tak, ščob « talant », abo dary, jaki Boh dav jim u prytči, prynesly plody. I cja pohana povedinka zreštoju koštuje jim žyttja, peršoho ta druhoho, jake bulo dostupne lyše spravdi obranym. Do ostann'oho podyxu vony prodovžujut' « xulyty » (obražaty) « Boha » nebesnoho, jakyj karaje jix.

«Prytča pro talanty » todi bukval'no zdijsnyt'sja. Boh dast' kožnomu zhidno zi svidčennjam dil joho viry; nevirnym xrystyjanam Vin dast' smert' i bude takym suvorym i žorstokym, jak vony dumaly i sudyly Joho. A virnym obranym Vin dast' vične žyttja zhidno z viroju, jaku vony poklaly na Joho ljubov i doskonalu virnist', zvelyčenu v Isusi Xrysti dlja nyx; vse ce zhidno z pryncypom, cytovanym Isusom u Jevanheliji vid Matvija 8:13: « Nexaj vam stanet'sja za vašoju viroju ».

Pislja cijej ostann'oji kary zemlja staje spustošenoju, pozbavlenoju vsix form ljuds'koho žyttja. Takym čynom, vona znovu nabuvaje xarakternoji dlja neji « bezodni », opysanoji v But. 1:2.

Rozdil 17: Poviju vykryvajut' ta identyfikujut'

Virš 1: « I pidijšov odyn iz semy anheliv, ščo maly sim čaš, i hovoryv zo mnoju, kažučy: «Xodimo, ja pokažu tobi sud nad velykoju bludnyceju, ščo sydyt' na bahat'ox vodax ».

Z c'oho peršoho virša Dux vkaže na metu 17-ho rozdilu: « sud » nad « velykoju bludnyceju ». Jaka « sydyt' na bahat'ox vodax » abo, zhidno z viršem 15, pravyt' « narodamy, množynamy, plemenamy ta movamy », ščo pid symvolom « Jevfrat » vže poznačala Jevropu ta jiji planetarne pošyrennja xrystyjans'koho religiji u « šostij trubi » z Ob'javlennja 9:14: SŠA, Pivdennu Ameryku, Afryku ta Avstraliju. Dija sudu pov'jazana z kontekstom « semy ostannix kar », abo « semy čaš », vylityx « simoma anhelamy » u poperedn'omu 16-mu rozdili.

Ce značennja čysla 17 jak « sudu » pidtverdžujet'sja Danyjilom 4:17: « Ce rišennja — postanova tyx, xto pyl'nuje , rišennja...» ce porjadok svjatyx, ščob žyvi mohly znaty, ščo Vsevyšnij pravyt' carstvom ljuds'kym i daje joho, komu zabažaje , i stavyt' nad nym najnyžčyx z ljudej .

« Sud », pro jakyj jde mova, — ce toj, jakyj nese Vsemohutnij Boh, pered jakym kožne stvorinnja na nebi ta na zemli malo j malo b vidpovidaty; ce pokazuje, naskil'ky važlyvym je cej rozdil. My bačyly u poslanni 3-ho anhela v 14-mu rozdili, ščo ce ototožnennja pryzvodyt' do vičnoho žyttja abo smerti. Kontekst c'oho « sudu » je takym samym, jak i « zvir, ščo vyxodyt' iz zemli » v 13-mu rozdili.

Nezvažajučy na istoryčni ta proroči poperedžennja, protestants'ka vira v 1843 roci ta oficijna adventysts'ka vira v 1994 roci byly vyznani Bohom nehidnymy spasinnja, zaproponovanoho Isusom Xrystom. Na pidtverdžennja c'oho sudu vony obydivi uklaly ekumeničnyj sojuz, zaproponovanyj rymo-katolyc'koju viroju, xoča pionery obox hrup zasudyly jiji dyjaval's'ku pryrodu. Ščob unyknyty cijejji pomylky, obranyj povynen buty obov'jazkovo perekonanyj v osobystosti holovnoho voroha Isusa Xrysta: Rymu, protjahom usijeji joho jazyčnyč'koji ta paps'koji istoriji. Provyna protestants'koji ta adventysts'koji religij tym bil'sja, ščo pionery obox zasudžovaly ta navčaly cju dyjaval's'ku pryrodu rymo-katolycyzmu. Ce vidxylennja obox je aktom zrady Isusa Xrysta, jedynoho Spasytelja ta velykoho Suddi. Jak ce stalo možlyvym? Obydivi religiji nadavalj značennja lyše zemnomu myru ta dobromu vzajemorozuminnju miž ljud'my; takož, oskil'ky katolyc'ka vira bil'se ne peresliduje, vona staje dlja nyx dostupnoju abo navit' krašče, dostupnoju do układannja z neju paktu ta sojuzu. Takym čynom, dumka ta spravedlyvyj sud Boha, ščo javleni, znevažajut'sja ta topčut'sja nohamy. Pomylkoju bulo vvažaty, ščo Boh po suti prahne myru miž ljud'my, bo naspravdi Vin zasudžuje zlo, jake čynyť'sja proty Joho osoby, Joho zakonu ta Joho pryncypiv dobra, javlenyx u Joho postanovax. Fakt je tym serjoznišym, ščo Isus duže čitko vyslovyvšja z c'oho pryvodu, skazavšy v Matvija 10:34-36: «... Ne dumajte, ščo Ja pryjšov prynesty myr na zemlju; Ja pryjšov ne myr prynesty, a meč. Bo Ja pryjšov postavytj čolovika proty joho bat'ka, i dočku proty jiji materi, i nevistku proty jiji svekruxy. « ...a vorohy ljudyny budut' jiji domašnimy ». Zi svoho boku, oficijnyj adventyzm ne sluxav Duxa Božoho, jakyj, vidnovyvšy s'omyj den', sobotu, miž 1843 i 1873 rokamy, pokazav jij rym's'ku nedilju, jaku vona nazyvaje « znakom zvira » z momentu jiji vstanovlennja 7 bereznja 321 roku. Misija instytucijnoho adventyzmu zaznala nevdači, tomu ščo z časom jiji sud ščodo rym's'koji nedili stav družnim i bratnim, na vidminu vid sudu Boha, jakyj nezminno zalyšajet'sja nezminnym ; xrystyjans'ka nedilja, uspadkovana vid sonjačnoho jazyčnyctva, je holovnoju pryčynoju jiji hnyvu. Jedynyj sud, jakyj maje značennja, — ce sud Božyj, i Joho proroče odkrovennja poklykane zalučyty nas do Joho sudu. Jak naslidok, myr ne povynen maskuvaty zakonne rozdratuvannja žyvoho Boha. I my povynni sudyty tak, jak sudyť Vin, i vyznačaty hromadjans'ki čy religijni režymy zhidno z Joho božestvennym pohljadom. V rezul'tati takoho pidxodu my bačymo « zvira » ta joho diji navit' u časy omanlyvoho myru.

Virš 2: « Z neju čynyly rozpustu zemni cari, i vynom jiji rozpusty vpyvalysja meškanci zemli » .

U c'omu virši vstanovljujet'sja zv'jazok iz dijamy « žinky Jezaveli », jaku Isus Xrystos zvyuvatyv u tomu, ščo vona zmušovala svojix sluh pyty duxovne « vno rozpusty (abo rozpusty) » v Ob'javlenni 2:20; ščo pidtverdženo v Ob'javlenni 18:3. Ci diji takož pov'jazujut' « bludnyčju » z «zirkoju polynu » z Ob'javlennja 8:10-11; polyn je jiji otrujnym vynom, z jakym Dux porivnuje jiji rymo-katolyc'ke religijne včennja.

U c'omu virši Božyj dokir katolyc'kij religiji vypravdanyj navit' u naš myrnyj čas, oskil'ky dorikajučyj provyna atakuje Joho božestvennyj avtorytet. Pysannja Svjatoji Bibliji, jaki je Joho « dvoma svidkamy

», svidčat' proty brexlyvoho relihijnoho včennja cijejj ryms'koji religiji. Ale ce pravda, ščo jiji xybne včennja matyme najhirši naslidky dlja jiji spokušenyx žertv: vičnu smert', ščo vypravdaje jixnju mstyvu diju « vynohradu » z Ob'javlennja 14:18-20.

Virš 3: « I poviv mene duxom u pustelju. I pobačyv ja žinku, ščo sydila na červonomu zviri, povnomu imen bohoznevažlyvyx, ščo mav sim holiv i desjat' rohiv » .

« ... u pusteli », ščo symvolizuje vyprobuvannja viry, ale takož «posušlyvyj» duxovnyj klimat kontekstu našoho « kincja času » (Dan. 11:40), c'oho razu, ostann'oho vyprobuvannja viry v zemnij istoriji, Dux zobrazuje duxovnu sytuaciju, ščo panuje v c'omu ostann'omu konteksti. « Žinka panuje nad červonym zvirom ». U c'omu obrazi Rym panuje nad « zvirom, ščo vyxodyt' iz zemli », ščo poznačaje protestants'ki SŠA v toj čas, koly vony « poklonjajut'sja znamennju zvira » katolykamy, nav'jazujučy jim den' vidpočynku, uspadkovanyj vid imperatora Kostjantyna I. U c'omu ostann'omu konteksti bil'se nemaje diadem ni na « semy holovax » relihijnoho Rymu, ni na « desjaty rohax », symvolax, u c'omu vypadku, cyvil'nyx volodariv jevropijs'kyx ta svitovyx xrystyjans'kyx narodiv , jakymy vin manipuljuje. Ale vsja cja asociacija je kol'orom hrixa: « červonym ».

V Ob'javlenni 13:3 my čytajemo: « I ja bačyv odnu z jiji holiv, niby smertel'no poranenu; i smertel'na rana jiji zahojilasja. I vsja zemlja dyvuvalasja za zvirom ». My znajemo, ščo ce zcilennja vidbulosja zavdjaky Konkordatu Napoleona I. Vidtodi rymo-katolyc'kyj papizm bil'se ne peresliduje, prote, zaznačymo važlyvist' toho, ščo Boh prodovžuje nazyvaty joho « zvirom »: « I vsja zemlja dyvuvalasja za zvirom ». Ce pidtverdžuje pojasnennja, navedene vyšče. Voroh Boha zalyšajet'sja Joho vorohom, tomu ščo Joho hrixy proty Joho zakonu ne prypynjajut'sja, jak u myrni, tak i v vojenni časy. I tomu vorohom Boha je takož Joho virni obranci jak u myrni, tak i v vojenni časy.

Virš 4: « Žinka ž bula odjahnena v porfiru ta bahrjancju, prykrašena zolotom, dorohocinnym kaminnjam ta perlamy. U ruci vona trymala zolotu čašu, povnu hydoto ta nečystoty jiji rozpusty » .

I tut znovu ž taky, predstavlenyj opys sprjamovanyj na doktrynal'ni duxovni nedoliky. Boh zasudžuje jiji religijni obrjady; jiji mesy ta jiji ohydni jevxarystiji, i, perš za vse, jiji smak do rozkoši ta bahatstva, ščo pryzvodyt' jiji do kompromisiv, jakyx bažajut' koroli, vel'moži ta vsi bahatiji zemli. « Povija » povynna zadovol'njaty svojix «klijentiv» abo svojix koxanciv.

červonyj » kolir poxodyt' vid samoji « poviji »: « purpura ta bahrjancja» . Termin « žinka » poznačaje « cerkvu », religijne zibrannja, zhidno z Ef. 5:23, ale takož « velyke misto, ščo maje carstvo nad carjamy zemli », jak navčaje virš 18 c'oho 17-ho rozdilu. Pidsumovujučy, my možemo rozpiznaty kol'ory uniform «kardynaliv ta jepyskopiv» Ryms'koho Vatykanu. Boh vtiljuje katolyc'ki mesy v obrazy, vykorystovujučy « zolotu » čašu, v jakij alkohol'ne vyno maje predstavljaty krov Isusa Xrysta. Ale ščo dumaje pro ce Hospod'? Vin kaže nam: zamist' jiji vykumnoji krove vin bačyt' lyše « hydoto ta nečystoty jiji rozpusty ». U Dan. 11:38 « zoloto » bulo nazvano okrasoju jiji cerkov, jaku Dux prypysuje « bohu fortet' ».

Virš 5: « A na čoli jiji bulo napysane im'ja: Tajemnyca : Vavylon velykyj, maty bludnyc' ta hydoto zemli » .

« Tajemnyca », pro jaku jdet'sja u c'omu virši, je « tajemnyceju » lyše dlja tyx, koho Dux Isusa Xrysta ne prosvitljuje; jix, na žal', takož najbil'se. Bo « uspix i uspix xytroščiv » paps'koho režymu,

prohološeno z Dan. 8:24-25, bude pídverženo do hodiny jeho sudu, naprykinci svitu. Dlja Boha ce « tajemnyca bezzakonnja », jaku proholosyv i vže vtilyv dyjavol za časiv apostoliv, zhidno z 2 Sol. 2:7: « Bo tajemnyca bezzakonnja vže dije; til'ky toj, xto jiji šče trymaje, maje buty zabranj ». Cja « tajemnyca » pov'jazana z samoju nazvoju « Vavylon », ščo lohično, oskil'ky starodavn'oho mista z cijegu nazvoju bil'se ne isnuje. Ale Petro vže dav cju nazvu, duxovno, Rymu v 1 Petr. 5:13, i, na žal' dlja obmanutoho natovpu, lyše obrani uvažni do cijegi točnosti, zaproponovanoji Biblijeju. Osterihajtesja podvijnoho značennja slova « zemlja », jake tut takož označaje protestants'ku sluxnjanist', bo xoč katolyc'ka vira je jedynuju, protestants'ka vira je množynnoju, i jix možna nazvaty « povijamy », dočkamy svojeji katolyc'koji « materi ». Dočky podiljajut' « hydoty » svojeji « materi ». I holovnoju z cyx « hydot » je nedilja, « znak » jiji relihijnoji vlady, ščo do neji pryv'jazanyj.

Bukval'ne značennja slova « zemlja » takož vypravdane, oskil'ky katolyc'ka relihijna neterpymist' je pidburjuvačem velykix mižnarodnyx relihijnyx ahresij. Vona oskvernyla ta zrobyla xrystyjans'ku viru nenavysnoju, pidburjujučy cariv navertaty narody zemli do jiji posluxu. Ale vtratyvšy svoju vladu, jiji « merzoty » prodovžovalysja, blahoslovljajučy tyx, koho Boh proklynaje, i proklynajučy tyx, koho Vin blahoslovljaje. Jiji jazyčnyč'ka pryroda vyjavljajet'sja, koly vona nazyvaje «bratom» musul'man, čyja relihija predstavljaje Isusa Xrysta jak odnoho z najmenšyx prorokiv.

Virš 6: « I ja bačyv žinku, p'janu krov'ju svjatyx i krov'ju mučenykiv Isusovyx. I, pobačyvšy jiji, ja zdjyvavsja velykym zaxoplennjam » .

Cej virš bere cytatu z Dan. 7:21, utočnjujučy, ščo « svjati », z jakymy vona boret'sja ta panuje, spravdi je « svídkamy Isusa ». Ce značnoju miroju vysvitljuje tajemnycu « Vavylona Velykoho » . Rym'ska relihija p'je « krov » obranyx do sp'janinnja. Xto b zapidozryv xrystyjans'ku cerkvu, jak-ot paps'kyj Rym sučasnosti, u tomu, ščo vona je cijegu « povijeju », « sp'janiloju krov'ju, prolytoju svídkamy Isusa »? Obrani, ale til'ky vony. Bo čerez prococtvo Dux vidkryv jim kryvavi zadumy jixn'oho voroha. Ce povernennja do svojeji zloji ta žorstokoji pryrody bude vydymym naslidkom kincja času blahodati. Ale cja zloba, ponad use, šče bil's vražajuče, bude pryrodoju dominujučoju protestants'koji viry c'oho času kincja svitu. Dux okremo nazyvaje « svjatyx » ta « svídkiv Isusa ». Perši « svjati » zaznaly republikans'kyx ta impers'kyx jazyčnyč'kyx peresliduvan' Rymu; « svídky Isusa », zi svoho boku, buly vraženi impers'kym ta paps'kym jazyčnyč'kym Rymom. Bo povija — ce misto: Rym; « velyke misto, ščo panuje nad carjamy zemli » z momentu svoho prybuttja v Izrajil', v Judeju v 63 roci, zhidno z Dan. 8:9: « najprekrasniša z krajin ». Istorija spasinnja zaveršyt'sja vyprobuvannjam viry, v jakomu z'javljat'sja « svídky Isusa » ta dijatymut', ščob vypravdaty cej vysliv; takym čynom vony dadut' Bohovi vahomyj pryvid vtrutytsja, ščob vrjatuvaty jix vid zaprohramovanoji smerti. U svij čas Ivan mav vahomi pidstavy buty vraženym « tajemnyceju » ščodo mista Rymu. Vin znav joho lyše v joho suvoromu ta neščadnomu jazyčnyč'komu impers'komu aspekti, jakyj vidpravyv joho do uv'jaznennja na ostriv Patmos. Relihijni symvoly, taki jak « zolota čaša », jaku trymala « povija », mohly tomu spravedlyvo zdjyvuvaty joho.

Virš 7: « I skazav meni anhel: Čoho ty dyvuješsja? Ja skažu tobi tajemnycu žinky ta zvira, ščo nosyt' jiji, ščo maje sim holiv i desjat' rohiv » .

« Tajemnyca » ne povynna tryvaty vično, i počynajučy z 7-ho virša Dux nadast' detali, jaki dozvoljat' Ivanu ta nam rozkryty « tajemnycu » ta čitko vyznačyty misto Rym i joho rol' v obrazi z 3-ho virša, symvoly jakoho znovu zhadujut'sja.

« Žinka » stosujet'sja religijnojy pryrody paps'koho Rymu, joho pretenziji buty « narečenoju Ahncja », Isusa Xrysta. Ale Boh zaperečuje ce tverdžennja, nazyvajučy jiji « povijeju ».

« Zvir, ščo nosyt' joho », predstavljaje režymy ta narody, jaki vyznajut' ta uzakonjujut' joho religijni pretenziji. Jixnje istoryčne poxodžennja — ce « desjat' rohiv » carstv, ščo utvorylysja v Jevropi pislja toho, jak vony zvil'nylysja vid panuvannja impers'koho Rymu vidpovidno do obrazu, navedenoho v Dan. 7:24. Vony nastupajut' na zminu impers'komu Rymu « četvertoho zvara ». I ci vidpovidni terytoriji zalyšajut'sja nezminnymy do kincja. Kordony ruxajut'sja, režymy zminjujut'sja, perexodjačy vid monarxiji do respublik, ale norma fal'syvoho ryms'koho paps'koho xrystyjanstva ob'jednuje jix na hirše. Protjahom 20-ho stolittja cej sojuz pid ryms'koju ehidoju buv konkretyzovanyj Jevropejs'kym Sojuzom, pryjnjatym na osnovi «Ryms'kyx dohovoriv» vid 25 bereznja 1957 ta 2004 rokiv.

Virš 8: « Zvir, jakoho ty bačyv, buv, i nemaje joho, i os'-os' vyjde z bezodni, i pide na pohybel'. I zdvyvujut'sja ti, xto žyve na zemli, čyji imena ne zapysani v knyzi žyttja vid počatku svitu, koly pobačat' zvara, bo vin buv, i nemaje joho, i šče pryjde » .

« Zvir, jakoho ty bačyv, buv, i joho nemaje ». Pereklad: Xrystyjans'ka religijna neterpymist' isnuvala z 538 roku, i bil'se nemaje, z 1798 roku. Dux natjakaje na tryvalist', prorokovanu v riznyx formax dlja neterpymoho paps'koho pravlinnja z Dan. 7:25: « čas, časy ta pivčasu; 42 misjaci; 1260 dniv ». Xoča joho neterpymist' poklala kraj diji « zvara, ščo vyxodyt' z bezodni », ščo stosujet'sja Francuz'koji revoljuciji ta jiji nacional'noho atejizmu v Ob'javlenni 11:7, tut termin « bezodnja » predstavlenyj jak dijat'nist', pov'jazana z dyjavalom, « Rujnivnykom », jakyj znyščuje žyttja ta dehumanizuje planetu Zemlja, i jakoho Ob'javlennja 9:11 nazyvaje « anhelom bezodni ». Ob'javlennja 20:1 dast' pojasnennja: « dyjaval » bude zv'jazanyj na « tysjaču rokiv » na dehumanizovanij zemli, jaka nazyvajet'sja « bezodnja ». Prypysujučy joho poxodžennja « bezodni », Boh pokazuje, ščo ce misto nikoly ne malo z Nym žodnyx stosunkiv; čy to pid čas joho jazyčnyč'koho panuvannja, ščo duže lohično, ale j protjahom usijeji joho paps'koji religijnojy dijat'nosti, vsupereč tomu, ščo bezlič obmanutyx ljudej vvažajut' svojeju vtratoju , oskil'ky vony rozdiljat' z nym joho ostatočnu « zahybel' », ščo tut javyt'sja. Znextuvavšy proročym slovom, žertvy spokus Rymu budut' vraženi, bo religijna neterpymist' « znovu z'javyt'sja » v c'omu ostatočnomu konteksti, ohološenomu ta javlenomu. Boh takym čynom nahaduje, ščo Vin znaje imena obranyx vid « zasnuvannja svitu ». Jixni « imena » byly zapysani v « knyzi žyttja Ahncja » Isusa Xrysta. I ščob spasty jix, Vin vidkryv jixnij rozum tajemnymjam Svojix biblijnyx proroctv.

Ja proponuju tut druhyj analiz c'oho virša stosovno slova « bezodnja ». U c'omu rozdumi ja vraxovuju kincevyj kontekst, na jakyj sprjamovanyj Dux, zhidno z joho opysom « červonoho zvara » u virši 3. Jak my bačyly, vidsutnist' « diadem » na « desjaty rohax » ta « semy holovax » pomiščaje joho v « čas kincja »; v naš čas. Ja davno vvažav, ščo ponjattja « zvir » može stosuvatysja lyše neterpymoju ta despotyčnoju diji, i ščo, otže, možna vidnesty lyše do neterpymoho režymu ostannix dniv, poznačenyx ostannim vyprobuvannjam vselens'koji viry. Ale naspravdi, naprykinci cijejy zymy 2020 roku v božestvennyj čas, mene natxnenno osjajala inša ideja. « Zvir » naspravdi postijno vbyvaje ljuds'ki duši, i žertv joho zahostrenyx ta oburlyvyx humanistyčnyx včen' nabahato bil'se, niž tyx, xto spryčynenyj joho neterpymistju. Zvidky берет'sja cja nova, spokuslyva ta omanlyva humanistyčna povedinka? Ce plid vil'nodumnoji spadščyny revoljucijnyx filosofiv, na jakyx Boh nacilyvsja v Ob'javlenni 11:7 pid nazvoju « zvara, ščo vyxodyt' z bezodni » . « Červonyj » kolir, ščo dodajet'sja do « zvara » našoho času u virši 3 c'oho rozdilu, zasudžuje hrix, porodženyj nadmirnoju svobodoju, jaku

Ijudyna sama sobi nadala. Koho vin predstavljaje? Dominujuči zaxidni syly xrystyjans'koho poxodžennja, relihijni osnovy jakyx uspadkovani vid jevropejs'koho katolycyzmu: SŠA ta Jevropa, povnistju spokušeni katolyc'koju relihijeju. « Zvir », jakoho Boh pokazuje nam, je kincevym rezul'tatom dij, prorokovanyx u zvistci « p'jatoji surmy ». Protestants'ka vira, spokušena katolyc'koju viroju, ščo stala myrnoju, ob'jednuje protestantyzm i katolycyzm, prokljatyj Bohom, do jakyx u 1994 roci pryjednavsja oficijnyj instytucijnyj adventyzm, dlja « pidhotovky do bytvy » z Odkr. 9:7-9, « Armaheddonu », zhidno z Odkr. 16:16, jaku vony razom, pislja « šostoji surmy », veduť proty ostannix virnyx sluh Boha, jaki dotrymujut'sja ta praktukujut' Joho subotu; reštu s'omoho dnja, vporjadkovanu četvertoju z Joho desjaty zapovidej. U myrnyj čas jixni promovy zvelyčujut' braters'ku ljubov i svobodu sovisti. Ale cja oburlyva ta brexlyva svoboda, зробlena libertarians'koju, vede do « druhoji smerti » natovpiv, jaki naseľajut' zaxidnyj svit; jakyj xarakteryzujet'sja, častkovo, atejizmom, častkovo bajdužistju, a menšoju miroju, relihijnymy zobov'jazannjamy, ščo stajut' nikčemnymy, bo vony zasudženi Bohom čerez svoji brexlyvi relihijni včennja. Takym čynom, cej humanistyčnyj « zvir » spravdi bere svij počatok u « bezodni », jak Dux vidkryvaje u c'omu virši, u tomu sensi, ščo xrystyjans'ka relihija stala obrazom i zastosuvannjam humanistyčnoji dumky filosofiv, hrec'kyx, francuz'kyx čy inozemnyx revoljucioneriv. Jak pocilunok Judy za Isusa, Fal'syva, spokuslyva humanistyčna ljubov do myrnoho času vbyvaje bil'se, niž meč . « Zvir » našoho myrnoho času takož uspadkovuje xarakter « temrjavy », jakyj jij nadaje slovo « bezodnja » v But. 1:2: « Zemlja ž bula bezvydna ta porožnja, i temrjava bula nad bezodneju , i Dux Božyj šyrjav nad vodoju ». I cej xarakter « temrjavy » suspil'stv xrystyjans'koho poxodžennja paradoksal'no uspadkovanyj vid « prosvitnyctva » – nazvy, danoji francuz'kym revoljucijnym vil'nodumcjam.

Proponujučy cej syntezy, Dux dosjahaje svojeji mety, jaka poljahaje v tomu, ščob vidkryty svojim virnym sluham svij sud nad našym zaxidnym svitom i dokory, jaki Vin jomu adresuje. Takym čynom Vin vykryvaje joho čyslenni hrixy ta zrady ščodo Isusa Xrysta, jedynoho Spasytelja, jakoho jixni diji znevažajut'.

Virš 9: « Os' rozum, ščo maje mudrist': sim holiv — ce sim hir, na jakyx sydyt' žinka » .

Cej virš pidtverdžuje vysliv, jakym dovho nazyvaly Rym: « Rym, misto semy pahorbiv ». Ja znajšov cju nazvu u staromu heohrafičnomu atlasi 1958 roku. Ale ce ne zaperečujet'sja; « sim Hory , ščo nazyvajut'sja «pahorbamy», dosi isnujut' pid nazvamy: Kapitolij, Palatyn, Celij, Aventyn, Viminal, Eskvilin ta Kvirinal. U jazyčnyč'kij fazi na cyx pahorbax, «vysokyx miscjax», buly xramy, prysvjačeni obožnenym idolam, zasudženym Bohom. I na čest' « boha fortect' » katolyc'ka vira, u svoju čerhu, zvela svoju bazyliku, na Celiji, ščo, za Rymom, označaje «nebo». Na Kapitoliji, «holovi», vysočije mis'ka ratuša, cyvil'nyj aspekt mahistratury. Zaznačymo, ščo sojuzyk ostannix dniv, Ameryka, takož panuje z «Kapitoliju», roztašovanoho u Vašynhtoni. Tut znovu symvol «holova» vypravdovujet'sja cijeju vysokoju mahistraturoju, jaka zaminyt' Rym i, u svoju čerhu, panuvatyme nad meškancjamy zemli « u svojij prysutnosti », zhidno z Ob'javlennjam 13:12.

Virš 10: « I je sim cariv: p'jat' iz nyx upaly, odyň je, a inšyj šče ne pryjšov; i koly pryjde, to nedovho musyt' probuty » .

U c'omu virši, vyrazom « sim cariv », Dux prypysuje Rymu « sim » režymiv pravlinnja, jaki poslidovno, dlja peršyx šesty: monarxija z -753 do -510; Respublika, Konsul'stvo, Dyktatura, Triumvirat, Imperija z časiv Oktaviana, Cezar Avhust, za jakoho narodyvsja Isus, i Tetrarxija (4 pov'jazani z nym imperatory) na s'omomu misci miž 284 i 324 rokamy, ščo pidtverdžuje točnist' « ce maje tryvaty korotkyj čas »;

naspravdi 30 rokov. Novyj imperator Kostjantyn I švydko pokyne Rym i oselyt'sja na Sxodi u Vizantiji (Konstantynopol', perejmenovanyj turkamy na Stambul). Ale z 476 roku zaxidna imperija Rymu rozpadajet'sja, i « desjat' rohiv » z Danyjila ta Ob'javlennja otrymujut' svoju nezaleznist', utvorjujučy korolivstva Zaxidnoji Jevropy. Z 476 roku Rym perebuvaje pid okupacijeju osthots'kyx varvariv, vid jakyx joho zvil'nyv u 538 roci polkovodec' Velisarij, poslanyj zi svojimy armijamy imperatorom Justynianom, jakyj prožyvav na Sxodi v Konstantynopoli.

Virš 11: « A zvir, ščo buv i joho nemaje, vin vos'myj car, i naležyt' do semy, i jde na pohybel' » .

«Vos'myj car» — ce paps'ke relihijne upravlinnja, vstanovlene v 538 roci spryjatlyvym imperators'kym ukazom imperatora Justyniana I. Takym čynom vin vidpoviv na proxannja svojeji družyny Feodory, kolyšn'oji «poviji», jaka vtrutyłasja vid imeni Vihilija, odnoho z joho druživ. Jak zaznačeno u virši 11, paps'kyj režym z'javljajet'sja pid čas zhadanyx «semy» upravlin', utvorjujučy novu, bezprecedentnu formu, jaku Danyjil vказav jak « inšoho » carja. Te, ščo isnuje do «semy» poperednix cariv, — ce tytul ryms'koho relihijnoho lidera, jakyj vže prypysuvavsja joho imperatoram z momentu joho pochodžennja: «Pontifex Maximus», latyns'kyj vyraz, ščo perekladajet'sja jak «Verxovnyj Pontyfik», ščo takož je, z 538 roku, oficijnym tytulom Ryms'ko-katolyc'koho Papy. Ryms'kyj režym, jakyj isnuje na moment otrymannja Ivanom vydinnja, — ce Imperija, tobto šoste ryms'ke upravlinnja; i za joho časiv tytul «suverennoho pontyfika» nosyt' sam imperator.

Povernennja Rymu na istoryčnu scenu pov'jazane z tym, ščo franks'kyj korol' Xlodvih I « navernuvsja » do xybnoji krystyjans'koji viry toho času u 496 roci, tobto do rymo-katolycyzmu, jakyj pidkorjavsja Kostjantynu I i jakyj vže buv uraženýj Božym prokljattjam z 7 bereznja 321 roku. Pislja impers'koho panuvannja Rym buv zaxoplenyj i pidkorenyj inozemnymy narodamy, ščo prybuvaly v rezul'tati masovyx mihracij. Nerozuminnja riznyx mov i kul'tur je korenem problem i vnutrišn'oji borot'by, jaki zrujnuvaly jednist' i sylu Rymu. Cja dija zastosovujet'sja Bohom i v naši dni v Jevropi, ščob poslabyty jiji ta peredaty voroham. Prokljattja dosvidu «Vavylons'koji veži», takym čynom, zberihaje protjahom stolit' i tysjačolit' usi svoji naslidky ta svoju efektyvnist' u vedenni ljudstva do neščastja. Ščo stosujet'sja Rymu, to, narešti, vin potrapyv pid panuvannja arians'kyx osthotiv, jaki doktrynal'no protystojaly rymo-katolyc'kij viri, pidtrymuvanj vizantijs'kymy imperatoramy. Joho potrebnost' bulo zvil'nyty vid c'oho panuvannja, ščob vstanovlennja ryms'koho paps'koho režymu v 538 roci stalo možlyvym na joho zemli. Ščob dosjahty c'oho, zhidno z Dan. 7:8-20, « try rohy buly prynyženi «pered papizmom (malym rohom); ce stosujet'sja narodiv, vorožyx do rymo-katolycyzmu, jepyskopiv Rymu, poslidovno, u 476 roci, heruliv, u 534 roci, vandaliv, a 10 lypnja 538 roku, «snihovoju bureju», zvil'neni vid okupaciji osthotiv heneralom Velisarijem, poslanym Justynianom I , Rym mih uvijty do svoho vyključnoho, vladnoho ta neterpymoho paps'koho režymu, vstanovlenoho cym imperatorom na proxannja pidstupnoho Vihilija, peršoho pravljačoho papy. Z c'oho momentu Rym znovu stav « velykym mistom, jake maje carstvo nad carjamy zemli », z virša 18, ščo vede do « zahybeli » , jak Dux utočnjuje tut, vdruhe, pislja virša 8.

Otže, papstvo sjahaje korinnjam ne svjatoho Petra, jak vin stverdžuje, a ukazu Justyniana I , vizantijs'koho imperatora, jakyj nadav jomu svij tytul i relihijnu vladu. Tak, nedilju bulo vstanovleno ryms'kym imperatorom Kostjantynom I 7 bereznja 321 roku, a papstvo, jake joho vypravdovuje, bulo vstanovleno vizantijs'kym imperatorom Justynianom I u 538 roci; dvi daty z najžaxlyvišymy naslidkamy dlja vs'oho ljudstva. Takož u 538 roci jepyskop Rymu vperše pryjnav tytul Papy.

Virš 12: « Desjat' rohiv, ščo ty bačyv, to desjat' cariv, jaki šče ne otrymaly carstva, ale otrymajut' vladu cariv razom zi zvirom na odnu hodynu » .

Tut, na vidminu vid Dan. 7:24, poslannja stosujet'sja duže korotkoho času, roztašovanoho v kinci « času kincja ».

Jak i za časiv Danyjila, za časiv Ivana « desjat' rohiv » Ryms'koji imperiji šče ne zdobuly čy ne vidnovyly svoju nezaležnist'. Ale, oskil'ky kontekst, na jakyj sprjamovanyj cej 17-j rozdil, stosujet'sja kincja svitu, same rol', jaku « desjat' rohiv » vidihrajut' u c'omu konkretnomu konteksti, vyklykajet'sja Duxom, jak pidtverdjat' nastupni virši. Prorokovana « hodyna » poznačaje čas ostann'oho vyprobuvannja viry, ohološenoho v Ob'javlenni 3:10 virnym pioneram adventyzmu s'omoho dnja u 1873 roci. Poslannja bulo dlja nas, jixnix spadkojemciv, virnyx adventysts'koho svitla, danoho Isusom Xrystom svojim obranym u 2020 roci.

Zhidno z proročym kodeksom, danym proroku Jezekijilju (Jezek. 4:5-6), proročyj « den' » vartyj real'noho « roku », i tomu proroča « hodyna » vartuje 15 real'nyx dniv. Velyka napolehlyvist' poslannja Duxa, jake tryči cytuvatyme vyraz « za odnu hodynu » u rozdili 18, zmušuje mene zrobyty vysnovok, ščo cja « hodyna » stosujet'sja času miž počatkom 6-ji z « semy ostannix kar » ta povernennjam u slavi našoho božestvennoho Hospoda Isusa, jakyj povertajet'sja u slavi Arxanhela « Myxajila », ščob vyrvaty svojix obranciv vid zaprohramovanoji smerti. Otže, cja « hodyna » je tijeju, jaka tryvaje « bytva Armaheddonu ».

Virš 1 :3 « Vony majut' odnu dumku, i sylu svoju ta vladu viddadut' zvirovi » .

Zvertajučy uvahu na čas c'oho ostann'oho vyprobuvannja, Dux kaže pro « desjat' rohiv »: « Vony majut' odnu dumku, i sylu svoju ta vladu viddajut' zvirovi ». Cja spil'na meta poljahaje v tomu, ščob usi, xto vyžyv u tretij jadernij svitovij vijni, dotrymuvalysja nedil'noho vidpočynku. Rujnuvannja značno zmenšylo vijs'kovu mič' starodavnix jevropejs'kyx narodiv. Ale peremožci konfliktu, amerykans'ki protestanty, domahajut'sja vid tyx, xto vyžyv, povnoji vidmovy vid svoho suverenitetu. Motyv dyjaval's'kyj, ale hrišni ne usvidomljujut' c'oho, i jixni duxy, viddani satani, možut' vykonaty lyše joho volju.

Lyše čerez koaliciju « drakona », « zvira » ta « lžeproroka » « desjat' rohiv » peredajut' svoju vladu « zviru ». I ce zrečennja spryčynene intensyvnistju straždan', jaki zavdajut' jim Boži kary. Miž prohološennjam dekretu pro smert' ta joho zastosuvannjam dotrymuvačam suboty dajet'sja 15 dniv, ščob pryjnaty « znak zvira », joho ryms'ku « nedilju », oskvernenu jazyčnyc'kym sonjačnym kul'tom. Povernennja Isusa Xrysta zaplanovano na vesnu, ščo pereduje 3 kvitnja 2030 roku, i jakščo nemaje pomylky v tlumačenni terminu « hodyna », dekret pro smert' maje buty ohološenyj na cju datu abo datu, roztašovanu miž neju ta vesnjanyj dnem 2030 roku za našym potočnym zvyčnym kalendarem.

Ščob povnistju zrozumity, jakoju bude sytuacija v ostanni dni, rozhljanemo taki fakty. Kinec' času blahodati možut' vyznačyty lyše obrani, jaki pov'jazujut' joho z ohološennjam nedil'noho zakonu; točniše, pislja n'oho. Dlja rozriznenoji hrupy nevirujučyx i buntivnyx narodiv, jaki vse šče žyvut', ohološennja nedil'noho zakonu zdajet'sja lyše zaxodom zahal'noho interesu bez naslidkiv dlja nyx. I lyše pislja toho, jak vony perežyvut' perši p'jat' kar, jixnij mstyvyj hniv sponukaje jix povnistju sxvalyty rišennja « vbyty » tyx, koho jim predstavljajut' jak vidpovidal'nyx za jixnje nebesne pokarannja.

Virš 14: « Vony vojувatymut' z Ahncem, i Ahnec' peremože jix, bo Vin Hospod' paniv i Car cariv. I ti, xto z Nym, poklykani, i vybrani, i virni, takož peremožut' jix » .

« Vony vojувatymut' z Ahncem, i Ahnec' peremože jix ...», bo Vin vsemohutnij Boh, jakomu žodna syła ne može protystojaty. « Car cariv i Hospod' paniv » nav'jaže svoju božestvennu sylu najmohutnišym carjam i panam zemli. I obrani, jaki zrozumily ce, peremožut' razom z Nym. Tut Dux nahaduje pro try kryteriji, jakyx Boh vymahaje vid tyx, xto spasaje i xto stav na šljax spasinnja, ščo počynajet'sja dlja nyx z duxovnoho statusu « poklykanyx », a potim peretvorjuet'sja, koly ce tak, na status « obranyx » čerez « virnist' », vyjavlenu Bohu-Tvorcu ta vs'omu Joho biblijnemu svitlu. Jdet'sja pro bytvu « Armaheddon » z Ob'javlennja 16:16; « hodynu », koly « virnist' » « obranyx », « poklykanyx » bude vyprobuvana. V Ob'javlenni 9:7-9 Dux javyv pidhotovku protestants'koji viry do cijejij duxovnoji « vijny ». Zasudženi na smert' čerez svoju virnist' suboti, obrani svidčat' pro doviru, pokladenu na obicjanky, prorokovani Bohom, i ce svidčennja, dane jomu, daje jomu « slavu », jakoji vin vymahaje u peršomu anhel's'komu poslanni z Ob'javlennja 14:7. Zaxysnyky ta pryxyl'nyky obov'jazkovoji nedili znajduť u c'omu dosvidi smert', jaku vony hotujuťsja daty obranym Isusa Xrysta. Ja nahaduju tut tym, xto skeptično stavyt'sja do c'oho ta sumnivajet'sja, ščo Boh nadaje takoho velykoho značennja dnjam vidpočynku, ščo naša ljudjanist' vtratyla svoju vičnist' čerez važlyvist', jaku vin nadavav «dvom derevam» zemnoho sadu. « Armaheddon » bazujet'sja na tomu ž pryncypi; zamist' «dvox derev» my majemo s'ohodni «den' piznannja dobra i zla» – nedilju, ta «den' osvjačenoho žyttja» – subotu.

Virš 15: « I skazav vin meni: Vody, ščo ty bačyv, de sydyť bludnycja, to narody, i narody, i jazyky » .

Virš 15 daje nam ključ, jakyj dozvoljae nam prypysaty « vodam », na jakyx « sydyť povija », identyčnist' jevrops'kyx narodiv, jaki nazyvajut'sja «xrystyjans'kymy», ale, perš za vse, xybno ta omanlyvo «xrystyjans'kymy». Jevropa maje osoblyvist' ob'jednuvaty narody, jaki rozmovljajut' riznyjmy « movamy », ščo poslabljuje vstanovleni sojuzy ta al'jansy. Ale ostannim časom anhlijs'ka mova služyt' mostom i spryjaje mižnarodnomu obminu; šyroka osvita ljudej znyžuje efektyvnist' zbroji božestvennoho prokljattja ta protystojit' zadumu jiji Tvorca. Tomu Joho vidpovid' bude žaxlyvišuju: smert' vid vijny ta, zreštoju, vid blysku Joho slavnoho pryšestja.

Virš 16: « Desjat' rohiv, ščo ty bačyv, i zvir znenavydijat' bludnycju, rozdjahnut' jiji dohola, z'jidjat' jiji tilo ta spaljat' jiji vohnem » .

Virš 16 ohološuje prohramu majbutn'oho 18-ho rozdilu. Vin pidtverdžuje zminu « desjaty rohiv» i zvir , «jakyj, pidtrymavšy ta sxvalyvšy ce, zreštoju znyščuje « poviju ». Ja nahaduju tut, ščo « zvir » – ce režym ob'jednannja cyvil'noji ta relihijnoji vlady, i ščo vin u c'omu konteksti označaje vladu oficijno protestants'koho amerykans'koho narodu ta katolyc'kyx i protestants'kyx jevrops'kyx narodiv, todi jak « povija » označaje duxovenstvo, tobtu navčal'ni orhany katolyc'koji relihijnoji vlady: čenciv, svjaščenykiv, jepyskopiv, kardynaliv i Papu. Takym čynom, u zvorotnomu porjadku, katolyc'ki jevrops'ki narody ta protestants'kyj amerykans'kyj narod, tobtu dvi žertvy ryms'koji brejni, povstajut' proty duxovenstva paps'koho rymo-katolycyzmu. I vony «spožyvatumut' johu vohnem », koly čerez svoje slavne vtručannja Isus zirve johu omanlyvu, dyjaval's'ku spokuslyvu masku. « Desjat' rohiv » « rozdjahnut' jiji ta zrobljat' jiji holoju », bo vona žyla v rozkoši, vona bude rozdjahnena, a oskil'ky vona odjahlasja u vyhljad svjatosti, vona z'javyt'sja « oholenoju », tobtu v duxovnomu soromu, bez žodnoji nebesnoji spravedyvosti, jaka b odjahla jiji. Točnist', « vony z'jidjat' jiji plot' »,

vyražaje kryvavu ljut' jiji pokarannja. Cej virš pidtverdžuje temu «zboru vynohradu» z Ob'javlennja 14:18-20: Hore vynohradu hnivu!

Virš 17: « Boh poklav jim u sercja vykonaty Joho volju, i zijtyjsja za zhodu, i viddaty carstvo svoje zvirovi, až poky ne zdijsnat'sja slova Boži » .

Virš 17, pid čyslom sudu, vidkryvaje nam važlyvu dumku nebesnoho Boha, ščo ljudy pomyljajut'sja, znevažajučy abo stavljačys' do neji bajduže. Boh napoljahaje tut, ščob johu obranci buly perekonani, ščo vin jedynyj Hospodar «žaxlyvoji hry», jaka bude rozpočata u pryznačenyj čas. Prohrama bula rozroblena ne dyjavalom, a samym Bohom. Vse, ščo vin oholosyv u svojemu velykomu ta pidnesenomu Odkrovenni ščodo Danyjila ta Odkrovennja, abo vže zdijsnylosja, abo šče maje buty zdijsnene. I oskil'ky «kinec' reči kraščyj za jiji počatok», zhidno z Ekkl. 7:8, Boh pryznačaje nam ce ostannje vyprobuvannja virnosti, jake viddilyt' nas vid lžexrystyjan i zrobyt' nas hidnymy uvijty v johu nebesnu vičnist' pislja jadernoho rujnuvannja Tret'oji svitovoji vijny. Tomu nam zalyšajet'sja lyše čekaty z upevnenistju, oskil'ky vse, ščo bude orhanizovano na zemli, je « zadumom », zadumanym samym Bohom. A jakščo Boh za nas, to xto bude proty nas, krim tyx, čyji vbyvči « zadumy » obernut'sja proty nyx?

Ščo označaje točnist' « doky ne zdijsnat'sja slova Boži »? Dux stosujet'sja ostatočnoji doli, pryznačenoji dlja paps'koho « maloho roha », jak uže bulo prorokovano v Dan. 7:11: « Ja bačyv todi čerez zuxvali slova, jaki hovoryv toj rih; i poky ja bačyv, vin buv ubytyj, i tilo johu bulo znyščene, viddane vohnju na spalennja »; v Dan. 7:26: « Todi pryjde sud, i jixnja vlada bude vidnjata, i vin bude znyščenyj i znyščenyj naviky »; i Dan. 8:25: « Čerez svij dobrobut ta uspix svojix xytroščiv vin bude zahordym u serci svojemu, i vin znyščyt' bahat'ox, xto žyv myrno, i vin pidneset'sja proty Knjazja knjaziv; ale vin bude zlamanyj bez zusyllja ruk ». Rešta « sliv Božyx » ščodo kincja Rymu bude predstavlena v Ob'javlenni 18, 19 ta 20.

Virš 18: « A žinka, jaku ty bačyv, — ce misto velyke, ščo carjuje nad carjamy zemnymy » .

Virš 18 proponuje nam najperekonlyvišyj dokaz toho, ščo « velyke misto » spravdi je Rymom. Zrozumijmo, ščo anhel zvertajet'sja osobysto do Ivana. Tož, kažučy jomu: « A žinka, jaku ty bačyv, ce te velyke misto, ščo carjuje nad carjamy zemnymy », Ivan rozumije, ščo anhel hovoryt' pro Rym, «misto semy pahorbiv», jake za johu časiv impers'kym čynom panovalo nad riznymy carstvamy svojeji velyčeznoji kolonial'noji imperiji. U svojemu impers'komu vyhljadi vono vže maje « carstvo nad carjamy zemnymy » i zbereže johu pid svojim paps'kym pravlinjam.

U c'omu 17-mu rozdili vy možete pobačyty, ščo Boh zoseredyv svoji odkrovennja, dozvoljajučy nam z upevnenistju identyfikuvaty « poviju », svoho voroha xrystyjans'koji « velykoji trahediji ». Takym čynom, Vin nadaje čyslu 17 spravžn'oho značennja svoho sudu. Same ce sposterežennja sponukalo mene ocinyty ričnycju 1700- riččja vstanovlennja hrixa, jaka javljaje sobuju pryjnattja dnja soncja 7 bereznja 321 roku (oficijna data, ale 320 dlja Boha), ščo my perežyly u 2020 roci, jakyj vže mynulyj. My bačymo, ščo Boh spravdi poznačyv johu prokljattjam, bezprecedentnym v istoriji xrystyjans'koji epoxy (Covid-19), jake spryčynnylo hlobal'nyj ekonomičnyj kolaps, bil's katastrofičnyj, niž Druha svitova vijna. Inši prokljattja božestvennoho pravednoho sudu budut' dali, my budemo vidkryvaty jix den' za dnem.

Ob'javlennja 18: Povija otrymuje svoje pokarannja

Pislja rozkryttja detalej, ščo dozvoljajut' identyfikuvaty poviju, rozdil 18 vvede nas u duže specyfičnyj kontekst kincja « bytvy Armaheddon ». Slova rozkryvajut' jiji zmist: « hodyna pokarannja velykoho Vavylona, materi povij zemli »; hodyna kryvavoho « zboru vynohradu ».

Virš 1: « Pislja c'oho ja bačyv inšoho Anhola, ščo sxodyv z neba, majučy vladu velyku; i zemlja osvitylasja vid slavy joho » .

Anhel, ščo nosyt' velyku vladu, perebuvaje na boci Boha, faktyčno, sam Boh. Myxajil, holova anheliv, – ce šče odne im'ja, jake Isus Xrystos prynis na nebo pered svojim zemnym služinnjam. Same pid cym imenem, i zavdjaky vladi, nadanij jomu svjatymy anhelamy, vin vyhnav dyjavola ta joho demoniv z nebes pislja svojeji peremohy na xresti. Tomu same pid cymy dvoma imenamy vin povertajet'sja na zemlju u slavi Otcja, ščob zabraty svojix dorohocinnyx obranciv; dorohocinnyx, tomu ščo vony virni, i tomu ščo cja virnist', vyprobuvana, bula prodemonstrovana. Same v c'omu konteksti vin pryxodyt', ščob všanuvaty svojeju virnistju tyx, xto mudro poslavaxsja, dajučy jomu « slavu », jakoji vin vymahaje z 1844 roku, zhidno z Ob'javlennjam 14:7. Dotrymujučys' suboty, joho obranci proslavyly joho v tytuli Boha-Tvorcja, jakym til'ky vin zakonno volodije z momentu stvorennya nebesnoho ta zemnoho žyttja.

Virš 2: « I vin vyhuknuv hučnym holosom, kažučy: Upav, upav Vavylon velykyj, i stav oseleju bisiv, i prytlukom usjakoho nečystoho duxa, i klitkoju vsjakoho nečystoho ta ohydnoho ptaxa » .

Vona Velykyj Vavylon upav, upav! My znaxodymo cytatu z Ob'javlennja 14:8 u c'omu virši 2, ale c'oho razu vona skazana ne proročo, a tomu, ščo dokaz joho padinnja dajet'sja ljudjam, jaki perežyly cej ostannij moment joho obmanlyvoji ta spokuslyvoji dijaj'nosti. Maska svjatosti ryms'ko-paps'koho Vavylona takož padaje. Vin naspravdi je « žytlom demoniv, prytlukom dlja kažnoho nečystoho duxa, klitkoju dlja kažnoho nečystoho ta ohydnoho ptaxa ». Zhadka pro « ptaxa » nahaduje nam, ščo za zemnymy dijamy stojat' nebesni natxnennja zlyx anheliv taboru Satany, jixn'oho lidera ta peršoho buntivnyka božestvennoho tvorinnja.

Virš 3: « Bo vsi narody pyly vyno ljuti jiji bludu, i cari zemni čynly z neju bludodijstvo, a kupci zemli zbahatylysja vid velykoji kil'kosti jiji smakolykiv » .

«... bo vsi narody pyly vyno hnyvu jiji rozpusty... » Relihijna ahresija vynykla za pidburjuvannjam rymo-katolyc'koi paps'koi vlady, jaka, stverdžujučy, ščo služyt' Isusu Xrystu, vyjavljala povnu znevahu do urokiv povedinky, jakym vin navčav svojix učniv ta apostoliv na zemli. Isus, spovnenyj lahidnosti, papy, spovneni ljuti; Isus, vzirec' smyrennja, papy, vzirci marnoslavstva ta hordyni, Isus, ščo žyve v material'nij bidnosti, papy, ščo žyvut' u rozkoši ta bahatstvi. Isus rjativav žyttja, papy nespravedlyvo ta bez potreby spryčynly smert' nezličenkoji kil'kosti ljuds'kyx žyttiv. Otže, ce rymo-katolyc'ke paps'ke xrystyjanstvo ne malo žodnoji sxožosti z viroju, vzircem jakoji buv Isus. U Danyjili Boh prorokuvav « uspix svojix xytroščiv », ale čomu cej uspix buv dosjahnutyj? Vidpovid' prosta: tomu ščo Boh dav joho jomu. Bo my povynni pam'jataty, ščo same pid nazvoju pokarannja « druhoji surmy » z Ob'javlennja 8:8 vin zaprovadyv cej žorstokyj i suvoryj režym, ščob pokaraty porušennja suboty,

skasovanoji z 7 bereznja 321 roku. U porivnjal'nomu doslidženni z karamy, jaki maly vrazyty Izrajil' za joho nevirnist' Božym zapovidjam, u Lev. 26:19 Boh skazav: « Ja zlamaju hordynju tvojeji syly, Ja zroblju tvoji nebesa...» jak zalizo , i tvoja zemlja jak mid' ». U novomu zapoviti paps'kyj režym buv pidnjatyj, ščob vykonaty ci ž prokljattja. U joho zadumi Boh je odnočasno Žertvoju, Suddeju ta Vykonavcem, ščob zadovol'nyty vymohy svoho zakonu ljubovi ta svojeji doskonaloji spravedlyvosti. Porušennja suboty doroho koštuvalo ljudstvu z 321 roku, jake zaplatylo svoju danynu v marnyx vijnax ta rizanyjax, a takož u rujnivnyx smertel'nyx epidemijax, stvorenyx Bohom-tvorcem. U c'omu virši « nečystota » (abo « rozpusta ») je duxovnoju i kvalifikuje nehidnu religijnju povedinku. « Vyno » symbolizuje joho včennja, jake dystyljuje, v im'ja Xrysta, dyjavol's'ku « ljut' » ta nenavyst' sered usix narodiv, jaki staly čerez ce žertvamy ahresiji abo ahresoramy.

Provyna katolyc'koho včennja ne povynna pryxovuvaty provynu vs'oho ljudstva, jake majže v povnomu obsjazi ne podiljaje cinnostej, zveličenyx Isusom Xrystom. Jakščo cari zemli pyly « vyno rozpusty » (rozpusty) « Vavylonu », to ce tomu, ščo, jak « povija », jiji jedynuju turbotoju bulo dohodyty klijentam; ce pravlylo, klijent maje buty zadovolenyj, inakše vin ne povernet'sja. A katolycyzm pidnis do najvyščoho rivnja žadibnist', navit' do zločynu, i ljubov do bahatstva ta rozkišneho žyttja. Jak navčav Isus, zlitajut'sja ptaxy odnoho pir'ja. Zli ta hordi ljudy zahynuly b u bud'-jakomu razi z cym čy bez n'oho. Nahaduvannja: zlo uvijšlo v ljuds'ke žyttja čerez Kajina, vbyvcju svoho brata Avelja z počatku zemnoji istoriji. « Torhovci zemli zbahatylysja syloju jiji rozkoši ». Ce pojasnjuje uspix paps'koho režymu Ryms'ko-katolyc'koji cerkvy. Zemel'ni torhovci virjat' lyše v hroši; vony ne je religijnymy fanatykamy, ale jakščo religija zbahačuje jix, vona staje pryjnatnym, navit' bažanym partnerom. Ostatočnyj kontekst temy sponukaje mene vyznačyty perevažno amerykans'kyx protestants'kyx torhovciv, oskil'ky zemlja duxovno poznačuje protestants'ku viru. Z 16 stolittja Pivnična Amerika, jaka po suti bula protestants'koju za svojim poxodžennjam, vitala latynoamerykans'kyx katolykiv, i z toho času katolyc'ka vira bula predstavlena tak samo, jak i protestants'ka. Dlja cijej krajiny, de maje značennja lyše « biznes », religijni vidminnosti bil'se ne majut' značennja. Zaxopleni zadovolennjam vid zbahačennja, zaохоčeni ženevs'kym reformatorom Žanom Kal'vinom, protestants'ki torhovci znaxodjat' u katolyc'kij viri zasib zbahačennja, jakoho ne proponovala pervisna protestants'ka norma. Protestants'ki cerkvy porožni z holymy stinamy, todi jak katolyc'ki cerkvy perezvantaženi relikvijamy, vyhotovlenymy z dorohocinnyx materialiv, zolota, sribla, slonovoji kistky, usix materialiv, jaki cja tema pereraxovuje u virši 12. Tomu bahatstva katolyc'koho bohoslužinnja je dlja Hospoda Boha pojasnennjam oslablennja amerykans'koji protestants'koji viry. Dolar, nova Mamona, pryjšov zaminuty Boha v sercjax, i tema doktryn vtratyla bud'-jakyj interes. Opozycja isnuje, ale lyše v polityčnij formi.

Virš 4: « I počuv ja inšyj holos iz neba, ščo hovoryv: Vyjdit' iz neji, ljudy moji, ščob ne staty vam spil'nykamy hrixiv jiji ta ščob ne zaznaty jiji kar » .

Virš 4 nahaduje moment ostatočnogo rozdilennja: « Vyjdit' z neji, ljudy moji »; ce hodyna, koly vybrani budut' pidnjati na nebo, ščob zustritysja z Isusom. Cej virš iljustruje moment « žnyv », temu Ob'javlennja 14:14-16. Vony pidnjati, tomu ščo, jak zaznačeno u virši, vony ne povynni « braty učasti » v « karax », jaki vrazjat' paps'kyj Rym ta joho duxovenstvo. Ale tekst utočnjuje, ščo ščob buty sered vybranyx pidnjatyx, ljudyna ne povynna « braty učasti v jiji hrixax ». A oskil'ky holovnym hrixom je nedil'nyj vidpočynok, « znak zvira », jakyj šanujut' katolyky ta protestanty v ostann'omu vyprobuvanni viry, virujuči cyx dvox osnovnyx religijnnyx hrup ne možut' braty učasti u pidnesenni vybranyx. Potreba « Vyjty z Vavylonu » je postijnoju , prote v c'omu virši Dux zoseredžujet'sja na

momenti, koly vynykaje ostannja možlyvist' vykonaty cju Božu zapovid', tomu ščo prohološennja nedil'noho zakonu znamenuje kinec' času vyprobuvannja. Cja proklamacija spryjaje usvidomlennju vsix, xto perežyv « šostu trubu » (Tretju svitovu vijnu), ščo robyt' jixnij vybir vidpovidal'nym pid pyl'nym okom Boha-tvorcja.

Virš 5: « Bo hrixy jiji dosjahly až do neba, i Boh zhadav pro bezzakonnja jiji » .

Joho slovamy, Dux navijuje obraz «Vavylons'koji veži», nazva jakoji poxodyt' vid nazvy «Vavylonu». Z 321 po 538 rik Rym, « velyke misto », de « povija » mala svij « tron » , svij «svjatyj» paps'kyj prestol z 538 roku, pomnožylo svoji hrixy proty Boha. Z nebes vono raxovalo ta zapysovalo svoji nakopyčeni hrixy protjahom 1709 rokiv (z 321 roku). Zi svojim slavnym povernennjam Isus vykryv paps'kyj režym, i dlja Rymu ta joho fal'syvoji svjatosti nastav čas zaplatyty za jixni zločyny.

Virš 6: « Vidplatit', jak vona platyla, i dajte jii vdviči za jiji dilamy. Z čaši, kudy vona nalyvala, dajte jii vdviči » .

Slidujučy rozvytku tem Ob'javlennja 14, pislja zboru vrožaju nastaje čas zboru vrožaju . I same do najzlišyx katolyc'kyx ta protestants'kyx žertv brexni katolycyzmu Boh zvertaje svoji slova: « Vidplatit' jii, jak vona zaplatyla, i dajte jii vdviči za jiji dilamy ». My pam'jatajemo z istoriji, ščo jiji dila buly bahattjamy ta torturamy jiji inkvizitors'kyx trybunaliv. Tomu same taku dolju katolyc'ki relihijni včyteli zaznajut' vdviči, jakščo ce možlyvo. Te same poslannja povtorjuet'sja u formi: « U čašu, kudy vona nalyvala, nalyj jii vdviči ». Obraz čaši dlja pyttja vykorystovuvav Isus, ščob poznačyty tortury, jaki zaznaje joho tilo, až do ostannix muk na xresti, vže vstanovlenomu Rymom, bilja pidnižžja hory Holhofa. Takym čynom, Isus nahaduje nam, ščo katolyc'ka vira vyjavyla ohydnu znevahu do straždan', jaki vin pohodyvsja vytrymaty, tomu teper joho čerha perežyty jix. Stare prysliv'ja nabude svojeji povnoji cinnosti v cej moment: nikoly ne roby inšym toho, čoho ty ne xotiv by, ščob čynyly tobi. Cym dijem Boh vykonuje zakon vidplaty: oko za oko, zub za zub; absolutno spravedyvyj zakon, indyvidual'ne vykorystannja jakoho vin zalyšy dlja sebe. Ale na kolektyvnomu rivni joho zastosuvannja bulo dozvoleno ljudjam, jaki, tym ne menš, zasudyly joho, vvažajučy, ščo možut' buty spravedyvišymy ta dobrišymy za Boha. Naslidky katastrofični: zlo ta joho buntivnyj dux pohiršylsja ta dominujut' nad zaxidnymy narodamy xrystyjans'koho poxodžennja.

V Ob'javlenni 17:5 « Vavylon velykyj », « bludnycja », « mala zolotu čašu, povnu svojix hydov ». Ce utočnennja stosujet'sja jiji relihijnoji dijal'nosti ta osoblyvoho vykorystannja neju čaši Jevxarystiji. Jiji nepovaha do c'oho svjaščennoho obrjadu, navčenocho ta osvjačenocho Isusom Xrystom, prynosyt' jii take ž osoblyve pokarannja. Boh ljubovi postupajet'sja miscem Bohu spravedyvosti, i dumka pro joho sud čitko vidkryvajet'sja ljudjam.

Virš 7: « Skil'ky b vona ne proslavyla sebe ta rozkišno žyla, stil'ky ž jii muk ta horja. Bo vona kaže v serci svojemu: «Ja sydžu caryceju, ja ne vdova, i horja ne pobaču»» .

U virši 7 Dux pidkresljuje protystavlennja miž žyttjam i smertju. Žyttja, ne torknute straždan' smerti, je veselym, bezturbotnym, lehkovažnym, u pošukax novyx zadovolen'. Paps'kyj ryms'kyj «Vavylon» šukav bahatstva, jake kupuje rozkišne žyttja. I ščob otrymaty joho vid možnovladciv ta cariv, vin vykorystovuvav i dosi vykorystovuje im'ja Isusa Xrysta, ščob prodaty proščennja hrixiv jak «indul'henciji». Cja detal' duže važyt' na terezax Božoho sudu, jaki vin teper povynen spokutuvaty psyxolohično ta fizyčno. Dokir c'oho bahatstva ta rozkoši gruntujet'sja na tomu, ščo Isus ta joho

apostoly žyly bidno, zadovol'njajučys' najneobxidnišym. « Muky » ta « žaloba » takym čynom zaminjujut' «bahatstvo ta rozkiš » paps'koho rymo-katolyc'koho duxovenstva.

Pid čas svojeji obmanlyvoji dijal'nosti Vavylon kaže u svojemu serci: « Ja sydžu, jak carycja », ščo pidtverdžuje « jiji cars'ku vladu nad carjamy zemli » z Ob'javlennja 17:18. A zhidno z Ob'javlennjam 2:7 i 20, jiji « prestol » znaxodyt'sja u Vatykani (vatykanat = prorokuvaty), u Rymi. « Ja ne vdova »; jiji čolovik, Xrystos, narečenoju jakoho vona sebe nazyvaje, žyvyj. « I ja ne pobaču žaloby ». Poza Cerkvoju nemaje spasinnja, kaže vona vsim svojim oponentam. Vona povtorjuvala ce tak bahato raziv, ščo narešti poviryła v ce. I vona spravdi perekonana, ščo jiji pravlinnja tryvatyme vično. Vidkoly vona prožyvaje tam, xiba Rym ne otrymav nazvu «vične misto»? Bil'se toho, majučy pidtrymku zaxidnyx deržav zemli, vona mala vahomi pidstavy vvažaty sebe ljuds'ky nedotorkannoju ta nevrablyvoju. Vona takož ne bojalasja syly Boha, oskil'ky stverdžovala, ščo služyt' Jomu ta predstavljaje Joho na zemli.

Virš 8: « Tomu odnoho dnja pryjduť na neji kary, smert', i plač, i holod, i vona bude pohlynuta vohnem. Bo mohutnij Hospod' Boh, ščo sudyv jiji » .

Cej virš klade kraj usim johu iljuzijam: « tomu odnoho dnja »; dnja, koly Isus povernet'sja u slavi, « pryjduť Joho kary », tobto pryjde pokarannja vid Boha; « smert', plač i holod » naspravdi vse vidbuvajet'sja u zvorotnomu porjadku. My ne pomyrjemo vid holodu za odyň den', tomu, po-perše, duxovnyj « holod » – ce vtrata xliba žyttja, jakyj je osnovoju xrystyjans'koji relihijnoji viry. Potim « žaloba » nosyt'sja, ščob vidznačyty smert' blyz'kyx nam ljudej, z jakymy my podiljajemo simejni počuttja. I, narešti, « smert' » vražaje vynnoho hrišnyka, oskil'ky « zaplata za hrix – smert' », zhidno z Rym. 6:23. « I bude pohlynena vohnem », vidpovidno do proročyx prohološén', povtorenyx u Danyjlja ta Ob'javlenni. Vona sama nespravedlyvo spryčynyla spalennja na vohnyšči stil'kox stvorin', ščo za doskonaloju božestvennoju spravedyvistju vona sama povynna zahynuty u vohni. « Bo mohutnij Hospod', ščo sudyv jiji »; Pid čas svojeji spokuslyvoji dijal'nosti katolyc'ka vira poklonjalasja Mariji, materi Isusa, jaka z'javljalasja lyše u vyhljadi malen'koji dytyny, jaku trymala na rukax. Cej aspekt spokušav ljuds'ki umy, sxyl'ni do sentymental'nosti. Žinka, krašče maty, jakoju ž zaspokijlyvoju stala relihija! Ale nastala hodyna istyny, i Xrystos, jakyj sudyt' jiji, ščojno z'javysja u slavi Vsemohutn'oho Boha; i cja božestvenna syła Isusa Xrysta, jaka vykryła jiji, znyščuje jiji, viddajučy na rozpravu mstyvomu hnivu jiji obmanutyx žertv.

Virš 9: « I vsi cari zemli, ščo čynyly rozpustu ta rozkišno žyly z neju, budú plakaty ta holosyty nad neju, koly pobačat' dym vid jiji požehi » .

Cej virš rozkryvaje povedinku « cariv zemli, jaki čynyly rozpustu ta rozkišno žyly z neju ». Ce vključaje cariv, prezidentiv, dyktatoriv, usix lideriv narodiv, jaki spryjaly uspixu ta aktyvnosti katolyc'koji viry, i jaki na ostann'omu sudi sxvalyly rišennja vbyty dotrymuvačiv suboty. Vony «plakatumut' i holosytymut' nad neju, koly pobačat' dym vid jiji horinnja ». Očevydno, ščo cari zemli bačat', jak sytuacija vyslyzaje vid nyx. Vony bil'se nikym ne pravljat' i lyše sposterihajut' za palajučym Rymom, zapalenyx obmanutymy žertvamy, vykonavčymy znarjaddjamy božestvennoji pomsty. Jixnij plač i holosinnja vypravdani tym, ščo myrs'ki cinnosti, jaki pryvely jix do najvyščoji vlady, raptovo rujnujut'sja.

Virš 10: « Stojacy zdaleku, bojačys' jiji muk, vony skažut': "Hore, hore tobi, misto velyke, Vavylone, misto mohutnje! Za odnu hodynu pryjde tvij sud!" »

«Vične misto» hyne, vono horyt', a cari zemli trymajut'sja na vidstani vid Rymu. Teper vony bojat'sja rozdilyty joho dolju. Te, ščo vidbuvajet'sja, je dlja nyx velyčeznym neščastjam : « Hore! Hore! Velyke misto, Vavylone », — hore povtorjujet'sja dviči, — « vono vpalo, vono vpalo, Vavylone velykyj ». « Mohutnje misto! »; nastil'ky mohutnje, ščo vono pravyla svitom svojim vplyvom na lideriv xrystyjans'kyx narodiv; same čerez cej zv'jazok, zasudženyj Bohom, korol' Ljudovyk XVI ta joho avstrijs'ka družyna Marija-Antuanetta pišly na hil'jotynu razom zi svojimy pryxyl'nykamy, žertvamy « velykoji skorboty », jak spoviščav Dux v Ob'javlenni 2:22-23. « Za odnu hodynu pryjde vaš sud! »; povernennja Isusa pryxodyt', ščob poznačyty čas kincja svitu. Ostannje vyprobuvannja oznamenuvalo symvoličnu « odnu hodynu », pro jaku prorokovano v Ob'javlenni 3:10, ale c'oho bude dostatn'o, ščob z'javysja Isus Xrystos, ščob vsja potočna sytuacija zminylasja na protyležne, i c'oho razu « odnijeji hodynu » v bukval'nomu sensi bude dostatn'o, ščob vidbulasja cja vražajuča zmina.

Virš 11: « I kupci zemli plačut' ta sumujut' za neju, bo nixto vže ne kupuje jixnij tovar » .

C'oho razu Dux nacilenyj na « zemnyx kupciv », zokrema, na amerykans'kyj torhovel'nyj dux, pryjnatyj tymy, xto vyžyv po vsij zemli, jak obhovorjuvalosja u vyvčenni 17-ho rozdilu vyšče. Vony takož « plačut' i sumujut' za neju, bo nixto bil'she ne kupuje jixnij tovar ; ...». Cej virš pidkresljuje provynu protestantiv za pryxyl'nist' do katolyc'koji viry, za jaku vony sumujut' , tym samym svidčačy pro jixnju osobystu pryxyl'nist' do neji z ekonomičnoji vyhody. Todi jak, navpaky, sprava reform bula pidnjata Bohom, ščob zasudyty paps'ku provynu Ryms'ko-katolyc'koji cerkvy ta vidnovyty zrozumili istyny; ščo svoho času zrobyly spravžni reformatory, taki jak Piter Val'do, Džon Viklif i Martin Ljuter. Kupci takož iz sumom bačat', jak cinnosti, jaki vony plekajut', rujnujut'sja na jixnix očax, oskil'ky vony žyvut' lyše zarady zadovolennja zbahačuvatysja čerez svoju komercijnu dijalnist'; vedennja biznesu pidsumovuje radošči jixn'oho isnuvannja.

Virš 12: « vantaž zolota, sribla, dorohocinnoho kaminnja, perliv, Iljanoji tkanyny, purpury, šovku, červonoji tkanyny, vsiljakyx zapašnyx porid dereva, vsiljakyx slonovyx kistok, vsiljakyx dorohocinnyx porid dereva, latuni, zaliza ta marmuru » .

Perš niž pereraxuvaty rizni materialy, ščo je osnovoju rymo-katolyc'koji idolopoklonnyč'koji religiji, ja nahadaju tut pro cej konkretnyj moment istynnoji viry, jakoho navčav Isus Xrystos. Vin zajavyv samarjanci: « Žinko, — skazav jiz Isus, — povir Meni, ščo nadxodyt' hodyna, koly vy ne budete poklonjatysja Otcevi ni na cij hori, ni v Jerusalyimi. Vy poklonjajetesja tomu, čoho ne znajete, a my poklonjajemosja tomu, čoho znajemo, bo spasinnja vid judejiv . Ale nadxodyt' hodyna, i vže nastala, koly pravdyvi poklonnyky budut' poklonjatysja Otcevi v dusi ta pravdi, bo takyx poklonnykiv Otec' šukaje Sobi. Boh je Dux, i ti, xto poklonjajet'sja Jomu, povynni poklonjatysja Jomu v dusi ta pravdi (Ivana 4:21-23)». Otže, spravžnja vira ne potrebuje žodnoji material'noji čy material'noji dopomohy, bo vona gruntujet'sja vyključno na stani duši. I jak naslidok, cja spravžnja vira malo cikavyt' žadibnyj i zlodijs'kyj svit, bo vona nikoho ne zbahačuje, okrim duxovno, obranyx. Obrani poklonjajut'sja Bohovi v dusi, otže, u svojix dumkax, ale takož i v istyni , ščo označaje, ščo jixni dumky povynni buty pobudovani na standarti, vkananomu Bohom. Vse, ščo ne vidpovidaje c'omu standartu, je formoju idolopoklonnyč'koho jazyčnyctva, de istynnomu Bohu služat' jak idolu. Pid čas svojix zavojuvan' Respublikans'kyj Rym pryjnav religiji zavojuvanyx krajin. I značna častyna joho religijnyx dohm bula hrec'koho poxodžennja, peršoji velykoji civilizaciji antyčnosti. U našu epoxu, v paps'kij formi, my znaxodymo vsju cju spadščynu, pojednanu z novymy «xrystyjans'kymy» «svjatymy», počynajučy z 12 apostoliv Hospoda. Ale, zajšovšy tak daleko, ščo prydušyla druhu zapovid' Božu, jaka zasudžuje cju

idolopoklonnyc'ku praktyku, katolyc'ka vira uvičnjuje pokloninnja zobražennjam, vyriz'blenym, namal'ovanym abo tym, ščo z'javljajut'sja v demoničnyx vydinnjax. Tomu same v obrjadax joho kul'tiv my znaxodymo cyx vyriz'blenyx idoliv, jakym potribni materialy dlja nabuttja formy; materialy, spysok jakyx sam Boh predstavljaje: «... ; ... vantaž zolota, sribla, dorohocinnoho kaminnja, perliv, tonkoho l'onu, purpury, šovku, červonoho dereva, vsiljakyx vyrobiv zi slonovoji kistky, vsiljakyx duže dorohocinnyx derevyn, latuni, zaliza ta marmuru, ... ». « Zoloto, sriblo, dorohocinne kaminnja ta dorohi reči » « viddajut' šanu bohu fortec' » paps'koho carja Dan. 11:38. Potim « purpura ta červone » odjahajut' poviju Vavylon Velyku v Ob'javlenni 17:4; « zoloto, dorohocinne kaminnja ta perly » – jiji prykrasy ; « tonkyj l'on » stosujet'sja jiji pretenzij na svjativ, zhidno z Ob'javlennjam 19:8: « Bo tonkyj l'on – ce pravedni dila svjatyx ». Inši zhadani materialy – ce ti, z jakyx vona vyhotovljaje svojix riz'blenyx idoliv. Ci rozkišni materialy vyražajut' vysokij riven' viddanosti katolyc'koho idolopoklonnyka.

Virš 13: « korycja, paxošči, mazi, smyrna, ladan, vyno, olija, pšenyčna moka, pšenycja, voly, vivci, koni, kolisnyci, tila ta duši ljuds'ki » .

« Parfумы», «smyrny, ladanu, vyna ta oliji », ščo navodjat'sja, natjakajut' na jiji relihijni obrjady. Inši reči – ce požyvni rečovny ta tovary, ščo natjakajut' na pravlinnja Solomona, syna Davydovoho, budivnyčoho peršoho xramu, zbudovanoho dlja Boha, zhidno z 1 Cariv 4:20-28. Takym čynom, Dux zasudžuje jiji nezakonnu sprobu vidtvoryty budivnyctvo « xramu Božoho », jakyj vona « xulyt' » v Ob'javlenni 13:6 ta « znyščuje » v Dan. 8:11. Ostatočna točnist' virša, ščo stosujet'sja « til i duš ljuds'kyx », zasudžuje jiji spivpracju z monarxamy, z jakymy vona nezakonno rozdiljaje svits'ku vladu. V im'ja Xrysta vona relihijno vypravdala merzenni diji, taki jak rabstvo, tortury ta vbyvstvo Božyx stvorin'; te, ščo Boh zalyšaje sobi v relihijnij sferi; až do toho, ščo vin pidsumovuje svoji diji takymy slovamy: « u nij znajdeno krov usix, xto buv ubytyj na zemli », u virši 18. cej rozdil 18. Posylajučys' na « duši ljuds'ki », Boh zaraxovuje jomu vtratu « duš », peredanyx dyjavolu joho dijajal'nistju ta joho xybnymy relihijnymy pretenzijamy.

Nahaduvannja : U Bibliji ta božestvennij dumci slovo « duša » poznačaje ljudynu v usix jiji aspektax, jiji fizyčne tilo ta jiji rozumovu abo psyxičnu dumku, jiji intelekt ta jiji počuttja. Teorija, jaka predstavljaje «dušu » jak element žyttja, jakyj viddiljajet'sja vid tila pid čas smerti ta perežyvaje jiji, maje suto jazyčnyč'ke hrec'ke poxodžennja. U Staromu Zaviti Boh ototožnjuje «dušu z krov'ju» svojix ljuds'kyx čy tvarynyx stvorin': Lev. 17:14: « Bo žyttja kožnogo tila — ce krov joho, ščo v n'omu. Tomu Ja skazav synam Izrajilevym: Ne jizhte krovy žodnogo tila, bo žyttja kožnogo tila — ce krov joho : kožen, xto jistyme jiji, bude vynyščenyj ». Takym čynom, vin zajmaje protyležnu točku zoru ščodo majbutnix hrec'kyx teorij i hotuje biblijnij kontrarhument filofs'kym dumkam, jaki narodjat'sja sered jazyčnyč'kyx narodiv. Ljuds'ke ta tvarynne žyttja gruntujet'sja na funkcionuvanni krovj. Prolyta abo zabrudnena zaduxoju, krov bil'se ne postačaje kysen' do elementiv fizyčnogo tila, vključajučy mozok , jakyj pidtrymuje dumku. A jakščo ostannja ne nasyčujet'sja kysnem, pryncyp dumky zupynjajet'sja, i niščo ne zalyšajet'sja žyvym pislja cijej kincevoji stadiji; okrim pam'jati pro sklad mertvoji « duši » u vičnij dumci Boha z metoju jiji majbutn'oho «voskresinnja», koly vin «voskresyt'» jiji abo, koly vin «voskresyt' jiji znovu», zaležno vid obstavyn, dlja vičnogo žyttja abo dlja ostatočnogo znyščennja « druhoji smerti ».

Virš 14: « Plody, jakyx prahnula tvoja duša, znykly vid tebe; i vse, ščo vyšukane ta prekrasne, zahynulo vid tebe, i ty bil'se ne znajdeš c'oho » .

Na píd'tverždennja toho, ščo bulo pojasneno v poperedn'omu virši, Dux prypysuje « bažannja » paps'koho Rymu joho « duši », joho spokuslyvij ta omanlyvij osobystosti. Spadkojemycja hrec'kyx filosofij, katolyc'ka vira peršoju postavyla pytannja pro prypysuvannja duši tvarynam i ljudjam, vidkrytym na novyx zemljax. Faktyčno, ce pytannja maje svoju vidpovid'; vona gruntujet'sja na vybori pravyl'noho dopomižneho dijeslova: ljudyna ne maje duši, bo vona je duša.

Dux pidsumovuje naslidky spravžn'oji smerti, jaki Vin vstanovyv i ob'javyv v Ekkl. 9:5-6-10. Ci detali ne budut' povtoreni v pysannjax novoho zapovitu. Tomu my bačymo važlyvist' vyvčennja vsijeji Bibliji. Zrujnovanyj, « Vavylon » « nazavždy vtratyť » plody, jakyx prahnula joho duša », i « vsi nižni ta prekrasni reči », jaki vin cinuvav i šukav. Ale Dux takož utočnjuje: « dlja vas »; tomu ščo obrani, na vidminu vid neji, zmožut' vično prodovžuvaty ocinku čudes, jakymy Boh zaproponuje jim podilytysja.

Virš 15: « Torhovci cym, ščo zbahatylsja vid neji, stojatymut' zdaleku, bojačys' jiji muk; vony budut' plakaty ta holosyť » .

U viršax 15-19 Dux nacilenyj na « kupciv, ščo zbahatylsja čerez neji ». Povtorennja pokazujut' naholos na frazi « za odnu hodynu », povtorenij tryči v c'omu rozdili, jak i kryk « Hore! Hore! ». Čyslo 3 symvolizuje doskonalist'. Tomu Boh napoljahaje, ščob píd'tverdyťy bezpovorotnyj xarakter proročoho ohološennja; ce pokarannja bude zdijsnene u vsij svojij božestvennij doskonalosti. Kryk « Hore! Hore! », vyhološenyj kupcjamy, perehukujet'sja z poperedžoval'nym krykom, vyhološenyj joho obrancjamy v Ob'javlenni 14:8: « Vavylon Velykyj upav! upav ». Ci kupci sposterihajut' za jiji znyščennjam zdaleku, « straxujučys' jiji muk ». I vony majut' raciju bojatysja c'oho plodu pravednoho hnivu žyvoho Boha, bo, škodujučy pro jiji znyščennja, vony stavljat' sebe v joho tabir i, v svoju čerhu, budut' znyščeni vbyvčym ljuds'kym hnivom nevtišnyx žertv relihijnoho obmanu. Cej virš usvidomljuje nam velyčeznu vidpovidal'nist' komercijnyx interesiv za uspix, dosjahnutyj Rym's'ko-katolyc'koju cerkvoju. « Kupci » píd'trymuvaly poviju ta jiji najžorstokiši ta despotyčni rišennja, vyklyučno z bažannja finansovoho ta material'noho zbahačennja. Vony zakryvaly oči na vsi jiji vkraj merzenni pobory ta zasluhovujut' rozdilyťy jiji ostatočnu dolju. Istoryčnyj pryklad stosujet'sja paryžan, jaki staly na bik katolyc'koji viry proty reformats'koji z samoho počatku Reformaciji za časiv korolja Francyska I ta pislja n'oho.

Virš 16: « I vony skažut': Hore, hore, misto velyke, ščo zodjahalosja v tonkyj lljanyj odjah, purpuru ta karmazyn, i prykrašene zolotom, dorohocinnym kaminnyjam ta perlamy! Za odnu hodynu stil'ky bahatstv znyščeno! »

Cej virš píd'tverdžuje metu; « velykyj Vavylon, odjahnenyj u lljane polotno, purpuru ta karmazyn »; kol'ory cars'kyx plaščiv, oskil'ky same v cij jakosti hluzlyvi rym's'ki soldaty nakryly pleči Isusa « purpurovym » plaščem. Vony ne mohly ujavyťy značennja, jake Boh nadav jixn'omu včynku: jak spokutna žertva, Isus stav nosijem hrixiv svojix obranciv, poznačenyx cymy kol'oramy, bahrjanym abo purpurovym , Zhidno z Is. 1:18, « odnijeji hodyny » bude dostatn'o, ščob znyščyťy Rym, joho Papu ta joho duxovenstvo pislja slavnoho povernennja Isusa Xrysta, jakyj pryjde, ščob zapobiťy smerti svojix obranciv. U c'omu ostann'omu vyprobuvanni jixnja virnist' matyme vyrišal'ne značennja, tomu my možemo zrozumity, čomu Boh osoblyvo napoljahaje na zmicznenni jixn'oji viry ta absoljutnoji doviry, jaku vony povynni zvyknuty pokladaty na N'oho. Protjahom tryvalocho času ljudyna mohla buty perekonana lyše v tomu, ščo take znyščennja « za odnu hodynu » bulo dyvom, a otže, prjamym vtručannjam Boha, jak u vypadku z Sodomom i Homorroju. U naš čas, koly ljudyna opanovala jadernyj vohon', ce vže ne tak dyvno.

Virš 17: « I vsi kermanyči, vsi, xto plyve do toho miscja, morjaky ta vsi, xto torhuje morem, stojaly zdaleku » .

Cej virš konkretno stosujet'sja « tyx, xto ekspluatuje more, locmaniv, morjakiv, jaki plyvut' do c'oho miscja, — usi vony trymalysja na vidstani ». Same korystujučys' bažannjam koroliv zbahatytsja, paps'ka cerkva zbahatyta sebe. Vona pidtrymuvala ta vypravdovovala zavojuvannja zemel', nevidomyx ljudjam, do momentu jix vidkryttja, koly jiji katolyc'ki sluhy zdijsnjuvaly žaxlyvi masovi vbyvstva naselennja v im'ja Isusa Xrysta. Ce stosuvalosja, perš za vse, Pivdennoji Ameryky ta kryvavyx ekspedycij, očoljuvanyx heneralom Korteso. Zoloto, vydobute z cyx terytorij, povertalosja do Jevropy, ščob zbahatyty katolyc'kyx koroliv ta spivučasnyka papstva. Bil'se toho, akcent na mors'komu aspekti nahaduje, ščo same jak režym « zviru, ščo pidnimajet'sja z morja », joho zv'jazok z « morjakamy » zmicyvsja dlja jixn'oho spil'noho zbahačennja.

Virš 18: « A koly vony pobačyly dym vid jiji požezhi, to zakryčaly, kažučy: Jake misto podobne do c'oho velykoho mista? »

« Jake misto bulo sxože na velyke misto? » — vyhuknuly morjaky, pobačyvsja « dym vid joho požezhi ». Vidpovid' bula prostoju ta švydkuju: žodne. Bo žodne misto ne zoseredžovalo stil'ky vlady, cyvil'noji, jak impers'ke misto, a potim religijne z 538 roku. Katolycyzm pošyryvsja na vsi zemli planety, krim Rosiji, de sxidna pravoslavna vira vidkynula joho. Pryjnjavšy joho, Kytaj takož vojuvav z nym ta peresliduvav joho. Ale vin vse šče dominuje nad usim Zaxodom ta joho vidhalužennjamy v Ameryci, Afryci ta Avstraliji. Ce providnyj religijnyj turystyčnyj objekt svitu, jakyj pryvabljuje vidviduvačiv z us'oho svitu. Dejaki pryjiždžajut', ščob pobačyty «davni rujiny», inši jidut' tudy, ščob pobačyty misce, de prožyvaje Papa Rym's'kyj ta joho kardynaly.

Virš 1: 9: « Vony posypaly svoji holovy poroxom, plakaly ta holosyly, i vyhukuvaly: «O, hore! Ce velyke misto, ščo v n'omu vsi, xto mav korabli na mori, zbahatylysja joho bahatstvom, zrujnovane za odnu hodynu! »

Ce tretje povtorennja, de zibrani vsi poperedni vyrazy, a takož točnist' « za odnu hodynu vono bulo zrujnovane ». « Velyke misto, de vsi, xto maje korabli na mori, zbahatylysja joho pyšnotuju ». Zvynuvačennja staje duže očevydnym: same zavdjaky pyšnoti paps'koho režymu sudnovlasnyky zbahatylysja, prynosjačy do Rymu bahatstva svitu. Rym otrymuje svoje zbahačennja vid rozpodilu majna svojix suprotivnykiv, ubytyx joho vičnym sojuznykom, cyvil'noju monarxičnoju vladoju, jiji ozbrojenym krylom. Jak istoryčnyj pryklad, my majemo smert' «tamplijeriv», čyje majno bulo rozdileno miž koronoju Filipa Krasyvoho ta rymo-katolyc'kym duxovenstvom. Pizniše ce stanet'sja z «protestantamy».

Virš 20: « Radijte nad neju, nebesa! I vy, svjati, apostoly ta proroky, radijte takož, bo Boh pomstyvsja vam, sudjačy nad neju ».

Dux zaprošuje meškanciv nebes ta spravžnix svjatyx, apostoliv i prorokiv zemli, radity zrujnuvannju rym's'koho Vavylonu. Tomu radist' bude porivnjanna z boljamy ta straždannjamy, jaki vona zavdala abo xotila zavdaty sluham Boha istyny stosovno ostannix obranyx, virnyx osvjačenij Suboti.

Virš 21: « Todi odyn mohutnij anhel pidnjav kamin', podobnyj do velykoho žorna, ta j kynuv joho v more, kažučy: «Z takuju syloju bude skynuto Vavylon, misto velyke, i bil'se joho ne bude znajdeno! »

Porivnjannja Rymu z « kamenem » navodyt' na try ideji. Po-perše, papstvo konkuruje z Isusom Xrystom, jakoho sam symbolizuje « kamen' » u Dan. 2:34: « Ty dyvyvsja, až poky kamin' ne vidirvavsja, ne rukamy, i vdaryv bovvana po joho nižkax, zaliznyx ta hlynjanyx, i roztroščyv jix». Inši virši v Bibliji takož prypysujut' jomu cej symbol « kamenja » v Zax. 4:7; « holovnyj narižnyj kamin' » u Ps. 118:22; Mt. 21:42; ta Dijan. 4:11: « Isus — toj kamin', ščo joho vy, budivnyči, vidkynuly, ale jakyj stav holovnym narižnym kamenem ». Druha ideja — ce natjak na paps'ki pretenziji na nastupnyka apostola « Petra »; holovna pryčyna « uspixu joho počynan' ta uspixu joho xytroščiv », toho, ščo Boh zasudžuje v Dan. 8:25. Ce tym bil'se virno, ščo apostol Petro nikoly ne buv hlavou xrystyjans'koji Cerkvy, oskil'ky cej tytul naležyt' samomu Isusu Xrystu. Paps'kyj « xytrist' » je, otže, takož « brexneju ». Tretja prypuščennja stosujet'sja nazvy paps'koji relihijnoji cytadeli, joho prestyžnoji bazyliky pid nazvoju «Svjatyj Petro Ryms'kyj», duže dorohy budivnyctvo jakoji pryzvelo do zaprovadžennja prodažu «indul'hencij», ščo vykrylo joho v očax čencja-reformatora Martina Ljutera. Ce pojasnennja tisno pov'jazane z druhoju idejeju. Misce Vatykanu sluhuvalo cvyntarem, ale peredbačuvana hrobnyca apostola Hospodn'oho Petra naspravdi bula hrobnyceju «Symona Petra Volxva», šanuval'nyka ta žercja boha-zmija na im'ja Eskulap.

Povertajučys' do našoho času, Dux prorokuje proty ryms'koho « Vavylonu ». Vin porivnuje joho majbutnje znyščennja z obrazom « velykoho žorna žorna », « kamenja », jakyj « anhel kydaje v more ». Cym prykladom vin vysuvaje proty Rymu zvyuvačennja, zhadane v Jevanheliji vid Matvija 18:6: « A xto spokusyť odnoho z cyx malyx, ščo virujut' u Mene, tomu krašče bulo b, jakby žorno žorno na šyju jomu počepyl ta vtopyl joho v mors'kij hlybyni ». I v joho vypadku ce spokusylo ne odnoho z cyx malyx, ščo virujut' u N'oho, a bahat'ox. Odne zalyšajet'sja pevnym: odnoho razu « znyščene, vono vže nikoly ne znajdet'sja ». Vono bil'se nikomu ne zaškodyť.

Virš 22: « I zvuk arfistiv, muzykativ, sopilkariv ta surmačiv bil'se ne bude čutnyj u tobi, i ne znajdet'sja v tobi nixto, xto zajmajet'sja bud'-jakym remeslom, i zvuk žorna mlynovoho bil'se ne bude čutnyj u tobi » .

Todi Dux vyklykaje muzyčni zvuky, ščo vyražaly bezturbotnist' i radist' meškanciv Rymu. Pislja znyščennja jix tam bil'se ne bude čuty. U duxovnomu sensi ce natjakaje na poslanciv Boha, čyji slova čulysja z tym samym efektom, ščo j muzyčni zvuky «flejtystiv čy trubačiv »; obraz, navedenyj u pryčci v Matvija 11:17. Ce takož vyklykaje « šumy », ščo vydavalysja remisnykamy, perevantaženymy robočymy zavdannjamy, bo z davn'oho mista donosylsja lyše « šumy » profesijnoji dijalnosti, sered jakyx « šum žorna », jake vykorystovuvalosja dlja molotinnja zerna zlakiv abo dlja zatočuvannja rižučyx instrumentiv, takyx jak serp i kosa, noži ta meči; ce vže v starodavn'omu xaldejs'komu Vavyloni, zhidno z Jeremijeju 25:10.

Virš 23: « Svitlo svityl'nyka ne zasjaje v tobi, i holos narečenoj j narečenoji ne bude čuty v tobi, bo tvoji kupci buly vel'možamy zemli, i vsi narody buly obmaneni tvojimy čaramy » .

« Svitlo svityl'nyka bil'se ne svitytyme v tobi ». Duxovnoju movoju Dux popередžaje Rym, ščo svitlo Bibliji bil'se ne pryjde, ščob zaproponuvaty jomu možlyvist' buty prosvitlenym, ščob piznaty istynu zhidno z Bohom. Obrazy z Jer. 25:10 povtorjujot'sja, ale « pisni narečenoj ta narečenoji » tut stajut' « holosom narečenoj ta narečenoji, jakyj bil'se ne bude čutyj u tobi ». Duxovno ce holosy zaklykiv, zvernennyx Xrystom ta Joho Vybranyx Soborom do zahublenyx duš, ščob vony mohly navernutysja ta spastysja. Čja možlyvist' znykne nazavždy pislja joho znyščennja. « Bo tvoji kupci buly vel'možamy zemli ». Same zavdjaky spokusi vel'mož zemli Rym zmih pošyryty svoju katolyc'ku relihiju na bahato

narodiv zemli. Vin vykorystovuvav jix jak predstavnykiv svojeji religijnoji torhivli. I rezul'tatom je te, ščo « vsi narody byly obmanuti tvojimy čaramy ». Tut Boh opysuje katolyc'ki mesy jak « čary », ščo charakteryzujut' jazyčnyč'ki kul'ty dyjaval's'kyx čakluniv ta vid'om. Ce pravda, ščo, vykorystovujučy formalistyčni, povtorjuvani formuly ta marni povtorennja, katolyc'ka religija zalyšaje malo miscja dlja Boha-Tvorcja, ščob vyrazyty sebe. Vin navit' ne namahajet'sja c'oho zrobyty, bo prypysuje jomu « čužoho boha » v Dan. 11:39 i nikoly ne vyznavav jiji služnyceju; « namisnyk Syna Božoho », tytul Papy, tomu ne je joho namisnykom. Nastupnyj virš pojasnyt' pryčynu c'oho.

Virš 24: « I bo v nij znajdeno krov prorokiv i svjatyx, i vsix, xto buv ubytyj na zemli » .

«... i oskil'ky v nij bula znajdena krov prorokiv i svjatyx »: Žorstkyj, nepoxytnyj, nečutlyvyj i žorstokyj protjahom usijeji svojeji istoriji, Rym prokladav sobi šljax čerez krov svojix žertv. Ce stosuvalosja jak jazyčnyč'koho Rymu, tak i paps'koho Rymu, suprotivnykiv jakoho vbyvaly koroli, osvicheni sluhly Boži, jaki navažuvajlysja zasudyty joho dyjaval's'ku pryrodu. Dexto buv zaxyščenyj Bohom, jak-ot Val'do, Viklif i Ljuter; inši — ni, i vony zakinčyly svoje žyttja jak mučenyky za viru, na bahattjax, brylax, hanebnyx stovpax abo šybenycjax. Proroča perspektyva ostatočnoho prypynennja joho diji može lyše raduvaty meškanciv nebes i spravžnix svjatyx zemli. «... i vsix tyx, xto buv ubytyj na zemli »: Toj, xto vynosyt' ce sudžennja, znaje, pro ščo hovoryt', bo vin stežyv za dijamy Rymu z momentu joho zasnuvannja v 747 roci do našoji ery. Hlobal'na situacija ostannix dniv — ce ostannij plid, prynesenyj zavojovnyč'kym i dominujučym Zaxodom nad inšymy narodamy zemli. Monarxičnyj, a potim republikans'kyj Rym požyrally narody zemli, jaku vin ponevoryv. Modellju c'oho suspil'stva zalyšalasja model' 2000-ričnoho istynnoho ta xybnoho xrystyjanstva. Pislja jazyčnyč'koho Rymu paps'kyj Rym znyščyv obraz Xrystovoho myru ta vidibrav u ljudstva model', jaka prynesla b ščastja narodam. Vypravdovujučy zaboju spravžnix jahnjat, učniv Isusa Xrysta, vin proklav šljax do religijnyx zitknen', jaki vedut' ljudstvo do žaxlyvoji, henocydnoji tret'oji svitovoji vijny. Nedarma norma rizanyny publično demonstrujet'sja ozbrojenymy islams'kymy hrupamy. Cja nenavyst' do islamu je zapizniloju vidpoviddu na vijny xrestovyx poxodiv, rozpočati Urbanom II z Klermon-Ferrana 27 lystopada 1095 roku.

Odkrovennja 19 : Bytva Armaheddon Isusa Xrysta

Virš 1: « Po c'omu ja počuv hučnyj holos velykoho natovpu na nebi, ščo hovoryv: "Aliluja! Spasinnja, i slava, i syła naležat' našomu Bohovi!" »

Prodovžujučy z poperedn'oho 18-ho rozdilu, vykupleni ta spasenni obrani opynjajut'sja na nebesax, nosjačy « nove im'ja », jake poznačaje jixnju novu nebesnu pryrodu. Panujut' radist' i veselist', i virni nebesni anhely proslavljajut' Boha-Spasytelja. Cej « natovp » « Velykyj natovp » vidriznjajet'sja vid « jurby, jaku nixto ne mih zličyty », zhadanoji v Ob'javlenni 7:9. Vin predstavljaje zibrannja svjatyx nebesnyx anheliv Boha, jaki zvelyčujut' Joho « slavu », bo u virši 4 zemni obranci, symvolizovani « 24 starcjamy », vidpovidatymut' i pidtverdjat' svoju viddanist' skazanym slovam, kažučy: « Amin'! », ščo označaje: Voistynu!

Porjadok terminiv « spasinnja, slava, syła » maje svoju lohiku. « Spasinnja » bulo dano zemnym obranym i svjatyx anhelam, jaki viddaly « slavu » Bohu-Tvorcju, jakyj, ščob spasty jix, zaklykav svoju božestvennu « syłu » znyščyty spil'nyx vorohiv.

Virš 2: « Bo pravdyvi ta pravedni Joho sudy, bo Vin zasudyv velyku bludnycju, ščo zipsovala zemlju svojeju rozpustoju, i pomstysja za krov Svojix rabiv z jiji ruky » .

Obrani, jaki podiljaly sprahu istyny ta spravžn'oji spravedlyvosti, teper povnistju zadovoleni ta realizovani. U svojemu slipomu bezumstvi ljudstvo, vidrizane vid Boha, dumalo, ščo može prynesty ščastja ostannim narodam, pom'jakšujučy standarty svojeji spravedlyvosti; lyše zlo skorystalosja cym vyborom i, podobno do hanhreny, vrazylo vse tilo ljudstva. Dobryj i myloserdnyj Boh pokazuje u svojemu sudi nad « Velykym Vavylonom », ščo toj, xto zavdaje smerti, povynen zaznaty smerti. Ce ne akt zla, a dija spravedlyvosti. Takym čynom, koly vono bil'se ne znaje, jak pokaraty vynnyx, spravedlyvist' staje nespravedlyvistju.

Virš 3: « I skazaly vony vdruhe: Alyluja! ...i dym vid n'oho pidnimajet'sja na vični viky » .

Cej obraz omanlyvyj, oskil'ky « dym » vid vohnju, jakyj znyščuje Rym, znykne pislja johu rujnuvannja. « Viky vikiv » poznačajut' pryncyp vičnosti, jakyj stosujet'sja lyše peremožciv vselens'kyx nebesnyx i zemnyx vyprobuvan'. U c'omu vyrazi slovo « dym » natjakaje na rujnuvannja, a vyraz « viky vikiv »

nadaje jomu vičného efektu, tohto ostatočného znyščenja; vin nikoly bil'še ne znykne. Naspravdi, u hiršomu vpadku, « dym » može znyknuty v umax žyvyx jak spohad pro slavnij božestvennyj včynok, zdijsnenyj Bohom proty Rymu, kryvavoho voroha.

Virš 4: « I dvadcat' čotyry starci ta čotyry tvaryny vpaly nyc', i poklonylysja Bohovi, ščo sydiv na prestoli, kažučy: Amin'! Alyluja! »

Voistynu! Xvala Jaxve! ... kažuť razom vykupleni zemli ta svitiv, ščo zalyšylysja čystymy. Pokloninnja Bohu vidznačajet'sja pokloninnjam; zakonna forma, pryznačena vyključno dlja N'oho.

Virš 5: « I holos vyjšov iz prestolu, ščo hlaholav: Xvalit' Boha našoho, usi raby Joho, xto bojit'sja Joho, mali j velyki! »

Cej holos — holos « Myxajila », Isusa Xrysta, dvox nebesnyx i zemnyx vyraziv, pid jakymy Boh javljaje sebe svojim stvorinnjam. Isus kaže: « ty, xto bojavsja Joho », nahadujučy takym čynom « strax » pered Bohom, jakoho vymahaje perša anhel's'ka vistka z Ob'javlennja 14:7. « Strax Božyj » lyše pidsumovuje rozumne stavlennja stvorinnja do svoho Tvorcja, jakyj maje vladu nad nym žyttjam i smertju. Jak navčaje Biblija v 1 Ivana 4:17-18: « doskonala ljubov prohanjaje strax »: « Jakyj Vin, taki j my v c'omu sviti. U c'omu ljubov udoskonalylasja v nas, ščob my maly vidvahu v den' sudu. U ljubovi nemaje straxu, ale doskonala ljubov prohanjaje strax, bo strax peredbačaje karu, a xto bojit'sja, toj nedoskonalyj u ljubovi ». Otže, čym bil'še obranyj ljubyt' Boha, tym bil'še vin jomu sluxajet'sja, i tym menše u n'oho pryčyn bojatysja Joho. Obranyx Boh obyraje z-pomiž prostyx, jak-ot apostoly ta smyrenni učni, ale takož z-pomiž velykyx, jak-ot velykyj car Navuxodonosor. Cej car cariv svoho času je doskonalym prykladom toho, jak, jakym by velykym vin ne buv sered ljudej, car je lyše slabkym stvorinnjam pered Vsemohutnim Bohom-Tvorcem.

Virš 6: « I ja počuv niby holos velykoho natovpu, i niby šum bahat'ox vod, i niby holos mohutnix hromiv, ščo kazaly: Alyluja! Bo carjuje Hospod', Boh naš, Vsemohutnij! »

Cej virš pojednuje vže zhadani vyrazy. « Velykyj natovp » u porivnjanni z « šumom bahat'ox vod » predstavlenyj joho Tvorcem v Ob'javlenni 1:15. « Holosiv », ščo hovorjat', tak bahato, ščo jix možna porivnjaty lyše z hurkotom, « šumom bahat'ox vod»... hrim ». « Aliluja! Bo carjuje Hospod', Boh naš Vsemohutnij ». Ce poslannja oznamovalo diju « s'omoji surmy » v Ob'javlenni 11:17: « kažučy: Djakujemo Tobi, Hospody Bože Vsemohutnij, ščo jesy i ščo buv, ščo Ty pryjnjav Svoju velyku sylu ta j zacarjuvav ».

Virš 7: « Radimo ta tišmosja, i slavu viddajmo Jomu, bo nastav vesillja Ahncja, i družyna Joho pryhotuvalasja » .

« Radist' » ta « veselist' » povnistju vypravdani, bo čas « bytvy » zakinčyvsja. U nebesnij « slavi » «narečena », Zibrannja vykuplenyx obranciv zemli pryjednalosja do svoho « Narečenocho », Xrysta, žyvoho Boha « Myxajila », Jaxve. U prysutnosti vsix svojix nebesnyx druživ vykupleni ta Isus Xrystos svjatkuvatymut' « vesil'nyj » benket, jakyj jix ob'jednuje. « Narečena pidhotuvalasja », vidnovyvyšy vsi božestvenni istyny, jaki katolyc'ka vira zmusyla znyknuty u svojij versiji xrystyjans'koji viry. « Pidhotovka » bula dovhoju, pobudovanoju na 17 stolittjax relihijnoji istoriji, ale osoblyvo z 1843 roku, daty počatku božestvennoji vymohy riznyx vidnovlen', jaki staly nezaminny, tohto vsix istyn, jaki ne vidnovyly peresliduvani protestants'ki reformatory. Zaveršennja cijej pidhotovky bulo zdijsneno

ostannimy dysydentamy-adventystamy s'omoho dnja, jaki zalyšalysja v Božomu sxvalenni ta svitli, jake dav jim Isus, do kincja i vže do počatku 2021 roku, koly ja pyšu cju versiju joho svitla.

Virš 8: « I jij dano bulo odjahnutysja v čystyj ta bilyj visson, bo visson — ce pravedni dila svjatyx » .

« Vysoke polotno » stosujet'sja « pravednyx dil » « istynnyx ostannix » svjatyx . Ci « dila », jaki Boh nazyvaje « pravednymy », je plodom božestvennyx odkroven', ščo poslidovno prynosylsja z 1843 ta 1994 rokiv. Cja robota je ostannim plodom, jakyj vidkryvaje božestvenni natxnennja, dani z 2018 roku tym, koho Vin ljubyt', blahoslovljaje ta « hotuje » do « vesillja », zhadanoho u c'omu virši. Jakščo Boh blahoslovljaje « pravedni dila » svojix istynnyx « svjatyx », to navpaky, Vin proklynav ta borovsja z taborom lžesvjatyx, čyji « dila » buly « nepravednymy », doky ne znyščyv joho.

Virš 9: « I anhel skazav meni: Napyšy: Blaženni ti, xto poklykanyj na vesil'nu večerju Ahncja! I vin skazav meni: Ce pravdyvi slova Boži » .

Ce blaženstvo darujet'sja svjatym, vykuplenym krov'ju Isusa Xrysta, čyjix pioneriv turbuvala krov Dan. 12:12 (Blaženni ti, xto čekaje do 1335 dniv) pioneriv, jakyx točno symbolizujut' « 144 000 » abo 12 X 12 X 1000 z Odkr. 7. Vxid na nebesa dlja vičnosti spravdi je pryčynoju velykoho ščastja, jake zrobyt' božestvenno « ščaslyvymy » tyx, xto matyme cej šans. Udača — ne jedynyj faktor, ščo spryjaje otrymannju c'oho pryvileju, ale propozycja spasinnja proponujet'sja nam Bohom jak « druhyj šans » pislja uspadkuvannja ta zasudžennja pervorodnoho hrixa. Obicjanka spasinnja ta majbutnix nebesnyx radoščiv zasvidčena jak usna obicjanka Boha, hidna našoji viry, tomu ščo vin nazavždy dotrymujet'sja svojix zobov'jazan'. Vyprobuvannja ostannix dniv vymahatymut' pevnosti , v jakij sumnivy bil'se ne matymut' miscja. Obrani povynni budut' pokladatysja na viru, pobudovanu na javlenyx Božyx obitnycjax, tomu ščo te, ščo napysano, vperše skazano. Os' čomu Bibliju, Svjate Pys'mo, nazyvajut': Slovom Božym.

Virš 10: « I ja vpav do nih joho, ščob poklonytysja jomu. Ale vin skazav meni: « Hljady, ne roby c'oho! Ja spivslužytel' tvij i brativ tvojix, jaki majut' svidčennja Isusove. Bohovi poklonyjsja, bo svidčennja Isusove — to dux proroctva » .

Boh vykorystovuje pomylku Ivana, ščob vidkryty nam svoje zasudžennja katolyc'koji viry, jaka navčaje svojix členiv c'oho typu pokloninnja istotam. Ale vin takož nacilenyj na protestants'ku viru, jaka takož včynjaje cju pomylku, šanujučy jazyčnyč'kyj « den' soncja », uspadkovanyj vid Rymu. Anhel, jakyj hovoryt' z nym, bezsumnivno, je « Havryjilom », tym, xto vidpovidaje za božestvennu misiju, blyz'ku do Boha, jakyj vže javyvsja Danyjilu ta Mariji, « surohatnij » materi Isusa. Jakym by vysokopostavljenym vin ne buv, « Havryjil » svidčyt' pro tu samu smyrennist', ščo j Isus. Vin pretenduje lyše na tytul « spivsluhy » Ivana do ostann'oho dysydents'koho obranoho adventysta kincja času. Z 1843 roku obrani majut' iz soboj « svidčennja Isusa », jake, zhidno z cym viršem, poznačaje « dux proroctva ». Dejaki adventysty, na svoju ž škodu, obmežyly cej « dux proroctva » robotuju, vykonanoju Ellen H. Uajt, poslancem Hospoda, miž 1843 i 1915 rokamy. Takym čynom vony sami vstanovyly mežu svitlu, danomu Isusom. Odnak, « dux proroctva » – ce postijnyj dar, ščo je rezul'tatom spravžnix stosunkiv miž Isusom ta joho učnjamy i jakyj gruntujet'sja, perš za vse, na Joho rišenni doviryty misiju sluzi, jakoho Vin obyraje vsijeju vladoju svojeji božestvennosti. Cja robota svidčyt' pro ce: « dux proroctva » vse šče duže aktyvnyj i može prodovžuvaty dijaty do kincja svitu.

Virš 11: « I pobačyv ja nebo vidkryte, i os' bilyj kin'. A Toj, Xto sydiv na n'omu, zvet'sja Virnyj i Pravdyvyj, i Vin sudyt' i vojuje pravedno » .

U cij sceni Dux povertaje nas na zemlju, pred ostatočnoju peremohoju ta znyščennjam « Vavylona Velykoho ». Dux ilustruje moment, koly pislja svoho povernennja slavnyj Xrystos protystojit' zemnym buntivnykam. U proslavlenomu Isusi Xrysti Boh vyxodyt' zi svojeji nevydymosti: « nebo vidčynjajet'sja ». Vin z'javljajet'sja v obrazi « peršoji pečatky » z Ob'javlennja 6:2, jak veršnyk, tobto Vožd', jakyj vyrušyv « peremahaty i zavojovuvaty » verxy na « bilomu koni », obrazi johu taboru, poznačenoho čystotoju ta svjatistju. Im'ja « virnyj i istynnyj », jake vin daje sobi v cij sceni, pomiščaje diju v prodovžennja ostann'oho času, prorokovanoho im'jam « Laodykija » v Ob'javlenni 3:14. Ce im'ja označaje « sudženyj narod », ščo pidtverdžujet'sja tut točnistju: « Vin sudyt' ». Vkazujučy, ščo vin « boret'sja spravedlyvo », Dux nahaduje moment « bytvy Armaheddonu » z Ob'javlennja 16:16, v jakij vin boret'sja proty taboru nespravedlyvosti, očoljuvanoho dyjavolom i ob'jednanoho šanoju, viddanoju « dnju soncja », uspadkovanomu vid Kostjantyna I ta rymo-katolyc'kych pap.

Virš 12: « Oči ž Joho byly nemov polum'ja vohnjane, a na holovi Joho bulo bahato vinciv; i Vin mav napysane im'ja, jakoho nixto ne znav, krim N'oho Samoho » .

Znajučy kontekst cijej sceny, my možemo zrozumity, ščo « johu oči », podibni do « polum'ja vohnju », dyvljat'sja na cili johu hnivu, ob'jednanyx povstanciv, « pryhotovanyx do bytvy », počynajučy z Ob'javlennja 9:7-9, tobto z 1843 roku. Značennja vyrazu « bahato diadem », ščo nosjat'sja na « johu holovi », bude navedeno u virši 16 c'oho rozdil: vin je « Carem cariv i Hospodom paniv ». Joho « napysane im'ja, jakoho nixto ne znaje, krim n'oho samoho », vказuje na johu vičnu božestvennu pryrodu.

Virš 13: « I Vin buv odjahnenyj v odežu, zanurenu v krov, a im'ja Jomu — Slovo Bože » .

Cej « odjah, zanurenyj u krov » označaje dvi reči. Perša — ce Joho pravednist', jaku Vin zdobuv, prolyšy vlasnu « krov » dlja vykuplennja svojix obranciv. Ale cja žertva, dobrovil'no prynesena Nym, ščob spasty svojix obranciv, vymahaje smerti jixnix ahresoriv ta peresliduvačiv. Joho « odjah » znovu bude pokrytyj « krov'ju », ale c'oho razu ce bude krov Joho vorohiv, « roztoptanyx u čavyli vynohradu hnivu Božoho », zhidno z Isajeju 63 ta Ob'javlennjam 14:17-20. Cja nazva « Slovo Bože » rozkryvaje žyttjevu važlyvist' zemnoho služinnja Isusa ta Joho odkroven', danyx poslidovno na zemli ta z nebes pislja Joho voskresinnja. Naš Spasytel' buv Samym Bohom, pryxovanym u zemnomu vyhljadi. Joho postijne včennja, otrymane Joho obrancjamy, zrobyt' vsju riznyčju miž vrjatovanym taborom taborom zahublenyx.

Virš 14: « Vijs'ka nebesni jšly za Nym na bilyx konjax, odjahneni v bilyj ta čystyj lljanyj odjah » .

Obraz slavnyj, « bilyj » kolir čystoty xarakteryzuje svjatist' Božoho taboru ta Joho bezlič virnyx anheliv. « Vysokyj vison » vidkryvaje jixni « pravedni » ta čysti dila .

Virš 15: « I z Joho ust vyjšov hostryj meč, ščob nym udaryty narody; i Vin bude pasty jix žezlom zaliznym, i Vin toptatyme čavylo vyna ljutosti ta hnivu Vsemohutn'oho Boha » .

« Slovo Bože » stosuvalosja Bibliji, Joho svjatoho « slova », jake zibralo Joho včennja, ščo keruvaly obranymy v Joho božestvennij istyni. U den' Joho povernennja « Slovo Bože » pryxodyt', jak « hostryj meč », ščob ubyty Joho buntivnyx, sperečajučyxysja ta superečlyvyx vorohiv, hotovyx prolyty krov Joho

ostannix obranyx. Znyščennja Joho vorohiv vysvitljuje vyraz « Vin bude pravyty nymy zaliznym žezlom », jakyj takož poznačaje dilo sudu, ščo zdijsnujet'sja obranymy, jaki peremožut' zhidno z Ob'javlennjam 2:27. Plan božestvennoji pomsty, nazvanyj « vynohradom » v Ob'javlenni 14:17-20, znovu pidtverdžujet'sja tut. Cja tema rozvyvajet'sja v Is. 63, de Dux utočnuje, ščo Boh dije odyn, bez žodnoji ljudyny z Nym. Pryčyna poljahaje v tomu, ščo obrani, jakyx uže pryvely do nebes, ne stajut' svirkamy dramy, jaka vražaje buntivnykiv.

Virš 16: « I na odjazi Svojij ta na stehni Svojemu bulo napysane im'ja: Car cariv i Hospod' paniv » .

« Odjah » stosujet'sja dijan' žyvoji istoty, a « johu stehno » natjakaje na johu sylu ta mohutnist', oskil'ky važlyvoju detallju je te, ščo vin postaje jak veršnyk, i ščob stojaty na koni, m'jazy « stehon », najbil'syx u ljudyny, piddajut'sja vyprobuvannju ta robljat' diju možlyvoju čy ni. Joho obraz jak veršnyka buv važlyvym u mynulomu, oskil'ky same takyj vyhljad maly vojiny-bijci. S'ohodni nam zalyšajet'sja symbolika c'oho obrazu, jaka hovoryt' nam, ščo veršnyk – ce včytel', jakyj dominuje nad hrupoju ljudej, symbolizovanyx verxovym « konem ». Toj, na jakomu jide Isus, stosujet'sja johu obranciv, rozkydanyx po vsij zemli. Joho im'ja « Car cariv i Hospod' paniv » je predmetom spravžn'oji vtixy dlja johu uljublennyx obranciv, jaki piddajut'sja nespravedlyvomu dyktatu cariv i paniv zemli. Cja tema zasluhovuje na utočnennja. Model' zemnoho carjuvannja ne bula rozroblena na pryncypax, sxvalenyx Bohom. Dijsno, Boh daruvav Izrajilju, zhidno z johu proxannjam , ščob nym pravyv na zemli car, cytuju, «jak i inši narody», jazyčnyky, ščo isnuvaly na toj čas. Boh lyše vidpoviv na proxannja jixnix zlyx serdec'. Bo na zemli najkraščyj z cariv — ce lyše «merzenna» istota, jaka « žne tam, de ne sijala », i toj, xto znaje Boha, ne čekaje, poky johu povalyt' johu narod, ščob vypravytysja. Model', predstavlena Isusom, zasudžuje model', ščo peredajet'sja na zemli z pokolinnja v pokolinnja durnymy, neosvičenyj ta zlymy ljud'my. U nebesnomu Božomu sviti lider je sluhoju svoho narodu, i vin čerpaje z c'oho vsju svoju slavu. Ključ do doskonaloho ščastja znaxodyt'sja tam, bo žodna žyva istota ne straždaje čerez svoho blyžn'oho. U svojemu slavnomu povernenni Isus pryxodyt', ščob znyščyty zlyx cariv i volodariv, a takož jixnju zlobu, jaku vony prypysujut' jomu, stverdžujučy, ščo jixnje pravlinnja — ce božestvenne pravo. Isus navčyt' jix, ščo ce ne tak; ne lyše jix, ale j masy ljudstva, jaki vypravdovujut' svoju nespravedlyvist'. Ce pojasnennja «prytči pro talanty», jaka potim vykonujet'sja ta zastosovujet'sja.

Pislja protystojannja

Virš 17: « I ja pobačyv anheľa, ščo stojav na sonci. I vin hučnym holosom vyhuknuv, kažučy vsim ptaxam, ščo litajut' posered neba: «Ledit', zberit'sja na velyku večerju Božu! »

Isus Xrystos « Myxajil » pryxodyt' v obrazi soncja, symboli božestvennoho svitla, ščob borotysja z lžexrystyjanamy, jaki poklonjajut'sja bohu soncja, ščo vypravdovuje zminu dnja vidpočynku, vstanovlenu imperatorom Kostjantynom I. U svojemu protystojanni z Xrystom Bohom vony vyjavljat', ščo žyvyj Boh hriznišyj za jixn'oho boha soncja. Hučnym holosom Isus Xrystos sklykaje zbir xyžyx ptaxiv.

Prymitka : Ja maju šče raz zaznačyty, ščo buntivnyky ne svidomo ta dobrovil'no bažajut' poklonjatysja sonjačnomu božestvu, ale vony nedoocinujut' toj fakt, ščo dlja Boha peršyj den', jakyj vony šanujut' dlja svoho ščotyžnevoho vidpočynku, zberihaje pljamu svoho mynuloho jazyčnyc'koho zvyčajju. Tak samo jixnij vybir svidčyt' pro velyku znevahu do porjadku času, jakyj vin vstanovyv vid počatku stvorennja zemli. Boh raxuje dni, poznačeni obertannjam Zemli navkolo svojeji osi. U svojix

vtručannjax za svij narod Izrazil' vin nahadav pro porjadok tyžnja, vkažavšy, nazvavšy joho s'omym dnom, jakyj nazyvajet'sja «Subota». Bahato xto vvažaje, ščo vony možut' buty vypravdani Bohom čerez svoju ščyrist'. Ni ščyrist', ni perekonannja ne majut' žodnoji cinnosti dlja tyx, xto zaperečuje istynu, čitko vyslovenu Bohom. Joho istyna — jedynyj standart, jakyj dozvoljaje prymyrennja čerez viru v dobrovil'nu žertvu Isusa Xrysta. Osobysti dumky ne čujut'sja ta ne vyznajut'sja Bohom-Tvorcem, Biblija pidtverdžuje cej pryncyp cym viršem z Isaji 8:20: « Do zakonu ta do svidčennja! Jakščo vony ne budut' hovoryty tak, to ne bude svitanku dlja narodu ».

Boh hotuje dva « benkety »: « vesil'nyj benket Ahncja », hostjamy jakoho je sami obrani okremo, oskil'ky razom vony predstavljajut' « Narečenu » . Druhuj « benket » maje motorošnyj xarakter, i beneficiaramy joho je lyše « xyži ptaxy », hryfy, kondory, povitrjani zmiji ta inši vydy c'oho rodu.

Virš 18: « Ščob ja mih jisty tilo cariv, i tilo tysjačnykiv, i tilo lycariv, i tilo konej ta tyx, xto sydyt' na nyx, i tilo vsix ljudej, vil'nyx i rabiv, malyx i velykx » .

Pislja znyščennja vs'oho ljudstva ne zalyšyt'sja nikoho, xto b poxovav tyla pid zemleju, i, zhidno z Jer. 16:4, « vony budut' rozkydani, jak hnij, po zemli ». Davajte znajdemo ves' virš, jakyj navčaje nas pro dolju, jaku Boh pryhotuvav dlja tyx, koho Vin proklynaje: « Vony pomrut', znesyleni xvorobamy, ne budut' maty sliz ta poxovannja; vony budut', jak hnij na zemli; vony zahynut' vid meča ta holodu; a jixni trupy budut' jižeju dlja ptaxiv nebesnyx ta zviriv zemnyx ». Zhidno z perelikom, predstavljenym Duxom u c'omu 18-mu virši, nixto ne unykne smerti. Ja pam'jataju, ščo « koni » symvolizujut' narody, jakymy kerujut' jixni cyvil'ni ta relihijni lidery, zhidno z Jak. 3:3: « Jakščo my vkladajemo vudyla v pašču konej, ščob vony sluxalysja nas, my takož kerujemo vsim jixnim tilom » .

Virš 19: « I ja bačyv zvira, i cariv zemnyx, i jixni vijs'ka, zibrani razom, ščob vojuvaty z Tym, Xto sydyt' na koni, ta z Joho vijs'kom » .

My bačyly, ščo « bytva Armaheddon » bula duxovnoju, i ščo na zemli jiji aspekt poljahav u vynesenni rišennja pro smert' usix ostannix spravžnix rabiv Isusa Xrysta. Ce rišennja bulo pryjnato do povernennja Isusa Xrysta, i povstanci buly vpevneni u svojemu vybori. Ale koly vono nabulo čynnosti, nebesa vidkrylysja, javljajučy božestvennoho mesnyka Xrysta ta joho anhel's'ki armiji. Vidtodi žodnoji možlyvosti dlja boju ne bulo. Nixto ne može borotysja z Bohom, koly Vin z'javljajet'sja, i rezul'tatom je te, ščo nam vidkryv Ob'javlennja 6:15-17: « Cari zemli, vel'moži, vijs'kovi komandyry, bahati, mohutni, kožen rab i kožen vil'nyj sxovalysja v pečerax ta v skeljax hir. I vony skazaly horam i skeljam: «Upadit' na nas i sxovajte nas vid oblyččja Toho, Xto sydyt' na prestoli, i vid hnivu Ahncja! Bo nastav velykij den' hnivu Joho, i xto zmože vstojaty? » Na ostannje zapytannja vidpovid' taka: vybrani, jakyx maly vbyty buntivnyky; vybrani, osvjačeni svojeju virnistju svjatij Suboti, jaka prorokovala peremohu Isusa nad usima Joho vorohamy ta tymy, koho Vin vykupyv.

Virš 20: « I zvir buv sxoplenyj, a z nym i lžeprorok, ščo čynyv pered nym čuda, jakymy vin obmanjuvav tyx, xto pryjnjav znamennja zvira ta poklonjavsja joho obrazu. Obox živcem kynuto v ozero vohnjane, ščo horilo sirkoju » .

Uvaha! Dux vidkryvaje nam ostatočnu dolju Strašneho sudu, koly Boh hotuje joho dlja « zvira ta lžeproroka », a same katolyc'koji viry ta protestants'koji viry, do jakyx z 1994 roku pryjednalysja lžeadventysty. Bo « ozero, ščo horyt' vohnem ta sirkoju », pokryje zemlju lyše naprykinci s'omoho tysjačolittja, ščob ostatočno znyščyty ta vynyščyty hrišnykiv pislja Strašneho sudu. Cej virš vidkryvaje

nam dyvovyžne značennja doskonaloji spravedlyvosti našoho Boha-Tvorcja. Vin vstanovljuje riznycju miž spravdi vidpovidal'nymy ta obmanutymy, ale vynnymy žertvamy, bo vony nesut' vidpovidal'nist' za svij vybir. Relihijni dominanty « žyvymy kynuti v ozero vohnjane », bo, zhidno z Ob'javlennjam 14:9, vony pidburyly čolovikiv i žinok zemli šanuvaty « znak zvira », pokarannja jakoho bulo ohološeno.

Virš 21: « A reštu vbyto mečem Toho, Xto sydiv na koni, ščo vxyodyv iz Joho ust; i vse ptastvo nasytylosja jixnim tilom » .

Ci « inši » – ce nexrystyjany abo nevirujuči ljudy, jaki sliduvaly za mižnarodnym ruxom i pidkorjalysja zahal'nomu nakazu bez osobystoji učasti v dijax, ščo zdijsnjuvalysja xrystyjans'kymy relihijnymy buntivnykamy. Ne budučy oxopleni pravednistju krovi, prolytoji Isusom Xrystom, vony ne perežyvajut' povernennja Xrysta, ale, tym ne menš, ubyvajut'sja Joho slovom, symbolizovanym « mečem, ščo vyjšov z Joho ust ». Ci hrišni istoty, očevydci javlennja istynnoho Boha, pryjduť na Strašnyj sud, ale vony ne zaznajut' straždan' tryvaloji smerti v «ohnjanomu ozeri », pryznačenomu dlja velykyx relihijnyx zločynciv, aktyvnyx u povstanni. Zitknuvšys' zi slavoju velykoho Boha-Tvorcja, Velykoho Suddi, vony buduť raptovo znyščeni.

Odkrovennja 20:

tysjača rokiv s'omoho tysjačolittja

i ostannij sud

Pokarannja dyjavola

Virš 1: « I ja pobačyv Anhola, ščo sxodyv z neba, ščo mav u ruci svojij ključ vid bezodni ta velykyj lancjuh » .

« Anhel » abo poslanec' Božyj « spuskajet'sja z neba » na zemlju, jaka, pozbavlena vsix form zemnoho žyttja, ljuds'koho ta tvarynnoho, tut pryjmaje svoju nazvu « bezodnja », ščo poznačaje jiji v But. 1:2. « Ključ » vidkryvaje abo zakryvaje dostup do cijej spustošenoji zemli. A « velykyj lancjuh », jakyj vin trymaje v « ruci », natjakaje na te, ščo žyva istota bude prykuta do spustošenoji zemli, jaka stane johu v'jaznycejju.

Virš 2: « Vin sxopyv drakona, starodavn'oho zmija, jakyj je dyjaval i satana, i zv'jazav johu na tysjaču rokiv » .

Vyrazy, ščo poznačajut' « Satanu », buntivnoho anhela, v Ob'javlenni 12:9, znovu cytujut'sja tut. Vony nahadujut' nam pro johu duže vysoku vidpovidal'nist' za straždannja, porodženi johu buntivnym charakterom; straždannja ta fizyčni j moral'ni boli, nav'jazani ljudjam volodarjamy, pidkorenymy johu natxnennju ta vplyvu, bo vony buly takymy ž zlymy, jak i vin. Jak « drakon » vin pravyv jazyčnyč'kym impers'kym Rymom, a jak « zmij » — paps'kym xrystyjans'kym Rymom, ale vykrytyj pid čas Reformaciji, vin znovu povodyvsja jak « drakon », jakomu služyljy ozbrojeni katolyc'ki ta protestants'ki

lihy ta «drahonady» Ljudovyka XIV. Z taboru demoničnyx anheliv « Satana » — jedynyj, xto vyžyv, čekajučy na svoju spokutnu smert' na Strašnomu sudi, vin zalyšyt'sja živym šče « tysjaču rokiv » izol'ovany, bez bud'-jakoho kontaktu z bud'-jakoju istotoju, na zemli, jaka stala bezformnoju ta porožnoju pustel'noju v'jaznyceju, naselenoju lyše rozkladajučymysja trupamy ta kistkamy ljudej i tvaryn.

Anhel bezodni na spustošenij zemli: Rujnivnyk z Ob'javlennja 9:11 .

Virš 3: « I vkynuv joho v bezodnju, zamknuv joho ta poklav nad nym pečatku, ščob vin bil'se ne zvodyv narody, až poky ne skinčyt'sja tysjača rokiv; a potim jomu naležyt' buty vyzvolenym na korotkyj čas » .

Navedenyj obraz je točnym: satana rozmiščenij na spustošenij zemli pid pokrovom, jakyj ne daje jomu dostupu do nebes; takym čynom vin opynjajet'sja pid vplyvom obmežen' ljuds'koji normy, vtratu jakoji vin spryčynyv abo zaoxočuvav. Inši žyvi istoty, nebesni anhely ta ljudy, jaki, u svoju čerhu, staly anhelamy, znaxodjat'sja nad nym, tobto na nebesax, do jakyx vin bil'se ne maje dostupu pislja peremohy Isusa Xrysta nad hrixom i smertju. Ale joho stanovyšče pohiršylosja, tomu ščo vin bil'se ne maje žodnoji kompaniji, ni anhela, ni ljudyny. Na nebesax znaxodjat'sja « narody », jaki zhadujut'sja v c'omu virši bez zhadky «zemli». Ce tomu, ščo vykupleni z cyx narodiv usi znaxodjat'sja na nebesax u Carstvi Božomu. Takym čynom rozkryvajet'sja rol' «lancjuha » ; vin zmušuje joho zalyšatysja samotnim ta izol'ovany na zemli. Za Božym zadumom, dyjavol zalyšatymet'sja uv'jaznenym na « tysjaču rokiv », pislja čoho vin bude zvil'nenyj, majučy dostup i kontakt z nečestyvymy mertvymy, voskreslymy u druhomu voskresinni, dlja « druhoji smerti » ostann'oho sudu na zemli, jaka potim bude na myt' znovu zaselena. Vin znovu ponevolyv zasudženi buntivni narody u marnij sprobi borotysja proty vykuplenyx svjatyx anheliv ta Isusa Xrysta, velykoho Suddi.

Vykuplenyj sudyt' nečestyvyx

Virš 4: « I ja bačyv prestoly, i tym, xto sydiv na nyx, dana bula vlada sudyty. I ja bačyv duši tyx, koho obezholovyly za svidčennja Isusove ta za slovo Bože, i xto ne poklonyvsja zviryni, ani obrazu jiji, i ne pryjnav znamennja jiji na svoji čola ta na svoji ruky. I vony ožyly, i carjuvaly z Xrystom tysjaču rokiv » .

« Ti, xto sydyt' na prestolax , majut' cars'ku vladu sudyty » . Ce važlyvyj ključ do rozuminnja značennja, jake Boh nadaje slovu « car ». Teper, u Svojemu Carstvi, v Isusi Xrysti « Myxajili », Boh dilyt'sja Svojim sudom z usima Svojimy ljuds'kymy stvorinnjamy, vykuplenymy z zemli. Sud nečestyvyx na zemli ta na nebesax bude kolektyvnym i spil'nym z Bohom. Ce jedynyj aspekt carjuvannja vykuplenyx obranyx. Panuvannja ne pryznačene dlja odnijeji katehoriji obranyx, a dlja vsix, i Dux nahaduje nam, ščo za čas, ščo mynuv na zemli, buly perši žaxlyvi kryvavi peresliduvannja, pro jaki Vin zhaduje, cytujučy: « duši tyx, xto buv obezholovlenyj za svidčennja Isusa ta za slovo Bože »; Pavlo buv odnym iz nyx. Takym čynom, Dux nahaduje xrustyjans'kyx žertv ryms'koho jazyčnyctva ta neterpymoju ryms'koji paps'koji viry, ščo dijala miž 30 i 1843 rokamy. Potim vin naciljujet'sja na ostannix obranyx, jakym zahrožuje smert' čerez « zvira, ščo vyxodyt' iz zemli » z Ob'javlennja 13:11-15, v ostannju hodynu zemnoho času; protjahom 2029 roku do peršoho dnja vesny, jakyj preduje Pesaxu u 2030 roci.

Vidpovidno do ohološennja « s'omoji surmy » v Ob'javlenni 11:18, « nastav čas sudyty mertvyx », i ce meta času « tysjači rokiv », zhadanoho u c'omu virši 4. Ce bude zanjattjam vykuplenyx, jaki uvijšly v Božu nebesnu vičnist'. Vony povynni budut' « sudyty » nečestyvyx ljudej ta hrišnyx nebesnyx anheliv. Pavlo prohologuje v 1 Kor. 6:3: « Xiba vy ne znajete, ščo my budemo sudyty anheliv? Tym bil'se my budemo sudyty žyttjevi reči? »

Druhe voskresinnja dlja polehlyx povstanciv

Virš 5: « Inši mertvi ne ožyly, až poky ne skinčyt'sja tysjača rokiv. Ce perše voskresinnja » .

Osterihajtesja pastky! Rečennja « Inši mertvi ne ožyly, až poky ne skinčylasja tysjača rokiv » je dužkoju, a vysliv, ščo jde za neju: « Ce perše voskresinnja », stosujet'sja peršyx pomerlyx u Xrysti, voskreslyx na počatku zhadanoji « tysjači rokiv ». Dužka, ne nazývajučy jiji, natjakaje na prohologšennja druhoho « voskresinnja », pryznačenocho dlja nečestyvyx mertvyx, jaki voskresnut' naprykinci « tysjači rokiv » dlja ostann'oho sudu ta smertnocho pokarannja v « ozere vohnjanomu ta sirčanomu »; jake zaveršuje « druhu smert' ».

Virš 6: « Blažennyj i svjatyj, xto maje učast' u peršomu voskresinni! Nad takymy druha smert' ne maje vlady, ale vony budut' svjaščenykamy Boha j Xrysta, i carjuvatymut' z Nym tysjaču rokiv » .

Cej virš duže prosto pidsumovuje ob'javlenyj pravednyj sud Boha. Blaženstvo zvernene do spravžnix obranyx, jaki berut' učast' na počatku « tysjači rokiv » u « voskresinni mertvyx u Xrysti ». Vony ne pryjduť na sud, ale sami budut' suddjamy na sudi, orhanizovanomu Bohom na nebesax protjahom « tysjači rokiv ». Ohološene « carjuvannja » « tysjači rokiv » je lyše « carjuvannjam » suddiv'skoji dijal'nosti i obmežujet'sja cymy « tysjačeju rokiv ». Uvijšovšy u vičnist', obrani ne povynni bojatysja čy straždaty vid « druhoji smerti », bo navpaky, same vony zapodijatymut' jiji zasudženym nečestyvym mertvym. I my znajemo, ščo ce najbil'si ta najzliši, najžorstokiši ta najkryvaviši relihijni zločynci. Obrani suddi povynni budut' vyznačyty tryvalist' času straždan', jakyj kožna iz sudženyx istot povynna indyvidual'no perežyty v procesi svoho znyščennja « druhoju smertju », jaka ne maje ničoho spil'nocho z nynišn'oju peršoju zemnoju smertju. Bo same Boh-Tvorec' nadaje vohnju formu johu rujnivnoji diji. Vohon' ne maje žodnoji diji proty nebesnyx til ta zemnyx til, ščo oxoronjajut'sja Bohom, jak dovodyť dosvid tr'ox suputnykiv Danyjila v Danyjili 3. Na Strašnyj sud voskresle tilo reahuvatyme inakše, niž teperišnje zemne tilo. U Jevanhelijii vid Marka 9:48 Isus rozkryvaje johu osoblyvist', kažučy: « de červ'jak jixnij ne vmyraje, a vohon' ne hasne ». Tak samo, jak zavytky tyla doščovoho červ'jaka zalyšajut'sja indyvidual'no ožyvlenymy, tyla prokljatyx matymut' žyttja do ostann'oho atoma. Tomu švydkist' jixn'oho znyščennja zaležatyme vid tryvalosti straždan', vyznačenyx svjatymy suddjamy ta Isusom Xrystom.

Final'ne protystojannja

Virš 7: « A koly skinčyt'sja tysjača rokiv, satana bude vypuščenij iz v'jaznyci svojeji » .

Naprykinci «tysjači rokiv» vin znovu nenadovho znajde tovarystvo. Ce čas druhoho « voskresinnja », pryznačenocho dlja zemnyx buntivnykiv.

Virš 8: « I vyjde vin obmanjuvaty narody, ščo na čotyr'ox kincjax zemli, Hoha ta Mahoha, ščob zibraty jix na vijnu, čyso jakyx jak pisok mors'kyj » .

Cja spil'nota — ce spil'nota « narodiv », voskreslyx po vsij zemli, jak pokazano u formuli « čotyr'ox kutiv». zemli » abo čotyr'ox storin svitu, jaki nadajut' diji universal'noho xarakteru. Take zibrannja ne maje ničoho porivnjannoho, okrim jak na rivni vijs'kovoji stratehiji sxožist' z konfliktom Tret'oji svitovoji vijny « šostoji surmy » z Ob'javlennja 9:13. Same ce porivnjannja sponukaje Boha daty zibranyx na Strašnyj sud imena «Goh i Mahoh», spočatku zhadani v Jezek. 38:2, a do c'oho v But. 10:2, de «Magoh» — druhij syn Jafeta; ale nevelyka detal' rozkryvaje lyše porivnal'nyj aspekt c'oho zhaduvannja, oskil'ky v Jezek. Mahoh — ce zemlja Goga, i vin poznačaje Rosiju, jaka vvede v diju pid čas tret'oji svitovoji vijny najbil'šu kil'kist' soldativ za vsju istoriju ljuds'kyx vijny; ščo vypravdovuje jiji velyčeznu ekspansiju ta švydke zavojuvannja zemel' zaxidnojevrops'koho kontynentu.

Dux porivnjuje jix iz « piskom mors'kym », tym samym pidkresljujučy važlyvist' kil'kosti žertv Strašneho sudu. Ce takož natjak na jixnju pokoru dyjavolu ta joho ljuds'kym ahentam, ščo vyjavleno v Ob'javlenni 12:18 abo 13:1 (zaležno vid biblijnoji versiji): hovorjačy pro « drakona », my čytajemo: « I vin stojav na pisku mors'komu » .

Nevypravnyj buntivnyk, Satana počynaje spodivatysja, ščo zmože peremohty Bože vijs'ko, i vin spokušaje inšyx zasudženyx čolovikiv vstupyty v borot'bu proty Boha ta joho obranyx.

Virš 9: « I vony vyjšly na poverxnju zemli, i otočyly tabir svjatyx ta misto uljublene. Ale vohon' zijšov z neba ta j požer jix ». Ale zavojuvannja terytoriji vže ničoho ne označaje, koly nemožlyvo sxopyty suprotyvnyka, bo vin stav nedotorkannym; jak i tovaryšam Danyjila, ni vohon', ni ščo inše ne može jim zaškodyty. I navpaky, « vohon' z neba » vražaje jix navit' u « tabori svjatyx », na jakyj vin ne maje žodnoji diji. Ale cej vohon' « požere » vorohiv Boha ta joho obranciv. U Zaxariji 14 Dux prorokuje dvi vijny, rozdileni « tysjačeju rokiv » . Ta, jaka pereduje «šostij surmi» i vykonujet'sja neju, predstavlena u viršax z 1 po 3, rešta stosujet'sja drugoji vijny, ščo vidbudet'sja v hodynu ostann'oho sudu, a pislja neji — vselens'koho porjadku, vstanovlenoho na novij zemli. U virši 4 proroctvo hovoryt' pro zišestja Xrysta ta joho obranciv na zemlju takymy slovamy: « I stanut' nohy joho toho dnja na Olyvnij hori, ščo pered Jerusalymom na sxodi; i Olyvna hora rozkolet'sja nadvoje, na sxid i na zaxid, i bude duže velyka dolyna: polovyna hory posunet'sja na pivnič, a polovyna jiji na pivden' ». Takym čynom, tabir svjatyx Strašneho sudu vyznačeno ta roztašovano. Zauvažymo, ščo lyše naprykinci nebesnoji « tysjači rokiv » « nohy » Isusa « stanut' «na zemli», na Olyvnij hori, ščo pered Jerusalymom na sxodi ». Nepravyl'no vytlumačenyj, cej virš pryzviv do pomylkovoji viry v zemne carjuvannja Isusa Xrysta protjahom «tysjačolittja».

Virš 10: « A dyjavola, ščo obmanjuvav jix, kynuly v ozero vohnjane ta sirčane, de zvir i lžeprorok. I mučytmuť jix den' i nič na vični viky » .

Nastav čas vykonaty sud nad relihijnymy buntivnykamy, ob'javlenyj v Ob'javlenni 19:20. Vidpovidno do ohološennja c'oho virša, « dyjaval, zvir i lžeprorok » razom « živcem kynuti v ozero vohnjane ta sirčane », jake je rezul'tatom diji « vohnju z neba », do jakoho dodajet'sja rozplavlena pidzemna mahma, ščo vyvil'njajet'sja z rozlomiv zemnoji kory po vsij poverxni planety. Zemlja potim nabuvaje vyhljadu «soncja», čyj «vohon'» požyraje plot' buntivnykiv, jaki sami je poklonnykamy (nesvidomymy, ale vynnymy) soncja, stvorenoho Bohom. Same v cij diji zemni ta nebesni vynuvatci straždajut' vid « muk » « drugoji smerti », prorokovanoji z Ob'javlennja 9:5-6. Pidtrymka, nespravedlyvo nadana

falšyvomu dnju vidpočynku, spryčnyla cej žaxlyvyj kinec'. Na šťastja dlja zasudženyx, jakym by dovhym vin ne buv, « druha smert' » takož maje kinec'. I vyraz « naviky vikiv » stosujet'sja ne samyx « muk », a rujnivnyx naslidkiv «vohnju » , jakyj jix spryčynjaje, bo same ci naslidky budut' ostatočnymy ta vičnymy.

Pryncypy Strašneho sudu

Virš 11: « I ja pobačyv velykyj bilyj prestol i Toho, Xto sydiv na n'omu, vid oblyčča Joho vtekla zemlja j nebo, i miscja ne znajšlosja jim ».

« Bilyj » z doskonaloju čystotoju, joho « velykyj prestol » je obrazom doskonalo čystoho ta svjatoho xarakteru Boha-tvorca vs'oho žyttja ta rečej. Joho doskonalist' ne može terpity prysutnist' « zemli » v jiji spustošenomu ta znyščenomu vyhljadi, jakyj jij dav Strašnyj sud. Bil'se toho, oskil'ky nečestyvci bud'-jakoho poxodžennja byly znyščeni, čas symvoliv zakinčyvsja, i nebesnyj vsesvit ta joho mil'jardy zirok bil'se ne majut' žodnoji pryčyny dlja isnuvannja; « nebo » našoho zemnoho vymiru ta vse, ščo vono mistyt', tomu znyščeno, znyklo v nebuttja. Nastav čas vičnoho žyttja u vičnomu dni.

Virš 12: « I ja bačyv mertvyx, malyx i velykyx, ščo stojaly pered prestolom. I knyhy byly rozkryti. I inša knyha bula rozkryta, jaka je knyhoju žyttja. I sudženi byly mertvi za tym, ščo bulo napysane v knyhas, za jixnimy dilamy » .

Ci vynni « mertvi » voskresly dlja ostann'oho sudu. Oskil'ky Boh ne robyt' vynjatktiv, Joho spravedlyvyj sud vplyvaje na « velykyx » i « malyx », bahatyx i bidnyx, i nakladaje na nyx odnakovu dolju, smert', vperše v jixn'omu žytti, rivnu dolju.

Nastupni virši detal'no opysujut' diju Strašneho sudu. Jak vže bulo prorokovano v Dan. 7:10, « knyhy » svidčen' anheliv byly « vidkryti », i ci nevydymi svidky zaznačyly provyny ta zločyny, skojeni zasudženy, i pislja rozhljadu kožnoji spravy obranymy ta Isusom Xrystom odnoholosno bulo pryjnjato ostatočnyj, bezpovorotnyj ta nevidvorotnyj verdykt. Pid čas Strašneho sudu vynesenyj verdykt bude vykonano.

Virš 13: « I viddalo more mertvyx, ščo byly v n'omu, i smert' ta ad viddaly mertvyx, ščo byly v nyx; i sudženo bulo kožnoho za joho včynkamy » .

Pryncyp, vyznačenyj u c'omu virši, stosujet'sja obox voskresin'. « Mertvi » znykajut' u « mori » abo na «zemli»; ce dvi možlyvosti, ščo poznačeni v c'omu virši. Zverniti' uvahu na formu « obytel' mertvyx », za dopomohoju jakoji vyklykajet'sja sutnist' «zemlja». Bo spravdi, cja nazva vypravdana, oskil'ky Boh proholosyv hrišnij ljudyni: « Ty porox i do poroxu povernešsja » v But. 3:19. « Obytel' mertvyx » – ce, otže, « porox » «zemli». Smert' inodi pohlyнала vohnem ljudej, jaki tomu ne « povernulysja do poroxu » zhidno zi zvyčajnym poxoronnym obrjadom. Os' čomu, ne vyključajučy c'oho vypadku, Dux utočnjuje, ščo sama « smert' » poverne tyx, koho vona vrazyla, u bud'-jakij formi; vključajučy rozpad, spryčynenyj jadernym vohnem, jakyj ne zalyšaje slidiv povnistju rozkladenoho ljuds'koho tyla.

Virš 14: « I smert' ta ad byly vknuti v ozero vohnjane. Ce druha smert', ozero vohnjane » .

« Smert' » bula pryncypom, absoljutno protyležnym pryncypu žyttja, i jiji metoju bulo usunennja istot, čyj žyttjevij dosvid buv ocinenyj i zasudženyj Bohom. Žyttja ne maje inšoji mety, okrim jak

predstavyty Bohovi novoho kandydata dlja vyboru vičnyx druživ. Pislja c'oho vyboru, a nečestyvyx znyščeno, « smert' » i « zemlja », « obytel' mertvyx », bil'se ne majut' žodnoji pryčyny dlja isnuvannja. Rujnivni princypy cyx dvox rečej sami znyščujut'sja Bohom. Pislja « ohnjanoho ozera » zvil'njajet'sja misce dlja žyttja ta božestvennoho svitla, jake osvitljuje Joho tvorinnja.

Virš 15: « A xto ne buv znajdenyj zapysanym u knyzi žyttja, toj buv kynutyj v ozero vohnjane » .

Cej virš pidtverdžuje, ščo Boh spravdi postavyv pered ljudynoju lyše dva šljaxy, dva vybory, dvi doli, dvi nadiji (Povtorennja Zakonu 30:19). Imena obranyx byly vidomi Bohu vid počatku stvorennja svitu, abo navit' raniše, vid času planuvannja Joho proektu stvoryty vil'nyx i nezaležnyx stvorin'. Cej vybir koštuvav by Jomu žaxlyvyx straždan' u tili z ploti, ale Joho bažannja ljubovi bulo syl'nišym za Joho strax, tomu Vin rozpočav Svij proekt i zazdalehid' znav detal'ne vykonannja našoji istoriji nebesnoho ta zemnoho žyttja. Vin znav, ščo Joho perše stvorinnja odnoho dnja stane Joho smertel'nym vorohom. Ale, nezvažajučy na ce znannja, Vin dav Jomu vsi šansy vidmovytsysja vid svoho proektu. Vin znav, ščo ce nemožlyvo, ale Vin dozvolyv c'omu statysja. Takym čynom, Vin znav imena obranyx, jixni diji, svidčennja vs'oho jixn'oho žyttja, i keruvav nymy ta viv jix do Sebe, kažnoho u svij čas ta epoxu. Til'ky odne nemožlyve dlja Boha: nespodivanka.

Vin takož znav imena bezliči bajdužyx, buntivnyx, idolopoklonnyč'kyx ljuds'kyx stvorin', jakyx stvoryv proces ljuds'koho rozmnožennja. Riznycja v Božomu sudi, vyjavlena v Ob'javlenni 19:19-20, stosujet'sja vsix Joho stvorin'. Dejaki z nyx, menš vynni, budut' ubyti « slovom Božym », ne zaznavšy « muk vohnju druhoji smerti », jaki pryznačeni vyključno dlja vynnyx xrustyjans'kyx ta judejs'kyx relihijnyx ljudej. Ale druge « voskresinnja » stosujet'sja vsix Joho ljuds'kyx stvorin', narodženyx na zemli, ta anhel's'kyx stvorin', stvorenyx na nebesax, bo Boh proholosyv u Rym. 14:11: « Bo napysano: Jak žyvu Ja, hovoryt' Hospod', kažne kolino vklonyt'sja peredi Mnoju, i kožen jazyk vyznavatyme Boha ».

Apokalipsys 21: Symvolizuvavsja proslavlennyj Novyj Jerusalym

Virš 1: « I pobačyv ja nove nebo ta novu zemlju, bo perše nebo ta perša zemlja mynuly, i morja vže ne bulo » .

Dux rozdiljaje z namy počuttja, natxnenni vstanovlennjam novoho bahatovymirnoho porjadku pislja zakinčennja 7-ho tysjačolittja . Z c'oho momentu čas bil'se ne bude raxuvatysja, vse, ščo žyve, vxodyt' u bezkinečnu vičnist'. Vse nove, abo, točniše, onovlene. « Nebo i zemlja » epoxy hrixa znykly, i « more », symvol « smerti », bil'se ne isnuje. Jak Tvorec', Boh zminyv vyhljad planety Zemlja, zrobyvšy znyknennjam us'oho, ščo stanovylo rzyky, nebezpeku dlja jiji meškanciv; tomu bil'se nemaje okeaniv, bil'se nemaje hir z krutymy skeljastymy veršynamy. Vona stala velykym sadom, podobnym do peršoho « Edemu », de vse je slavoju ta myrom; ščo bude pidtverdženo v Odkr. 22.

Virš 2: « I ja bačyv svjate misto, novyj Jerusalym, ščo sxodyv z neba vid Boha, pryhotovanyj, jak narečena, prykrašena dlja čolovika svoho » .

Ce nove vidtvorennja vitatyme zibrannja vykuplenyx obranyx svjatyx zemli, nazvanyx u c'omu virši « svjatyx mistom », jak v Ob'javlenni 11:2, « Novym Jerusalymom », « narečenoju » Isusa Xrysta, jiji « čolovikom » . Vona « zижšla z nebes », z Carstva Božoho, v jake vona uvijšla pid čas slavnoho povernennja svoho Spasytelja. Potim vona vperše zижšla na zemlju naprykinci « tysjači rokov » nebesnoho sudu dlja ostann'oho sudu. Pislja čoho, voznesšys' nazad na nebo, vona čekala, poky « nove nebo i nova zemlja » budut' hotovi pryjnaty jiji. Zvernit' uvahu, ščo slovo « nebo » stojit' v odnyhni, oskil'ky vono vyklykaje vražennja doskonaloji jednosty, na vidminu vid množyny « nebesa », jake natjakalo na podil nebesnyx istot na dva protyborči tabory v But. 1:1.

Virš 3: « I počuv ja hučnyj holos iz neba, ščo hovoryv: Os' oselja Boha z ljud'my, i Vin žytytyme z nymy, i vony budut' Joho narodom, i Sam Boh bude z nymy » .

« Nova zemlja » vitaje vysokopovažnoho hostja, oskil'ky « sam Boh », pokynuvšy svij kolyšnij nebesnyj prestol, pryhodyt', ščob vstanovyty svij novyj prestol na zemli, de vin peremih dyjavola, hrix i smert'. « Skynija Boža » poznačaje nebesne tilo Boha Isusa Xrysta « Myxajila » (= toj, xto podobnyj do Boha). Ale ce takož symvol Zboriv obranyx, nad jakymy panuje Dux Isusa Xrysta. « Skynija, xram, synahoha, cerkva » – usi ci terminy je symvolamy vykuplenoho narodu svjatyx, perš niž vony staly budivljamy, zbudovanymi ljudynoju; kožen z nyx znamenuje soboju etap u prosvuvanni božestvennoho projektu. I po-perše, « skynija » poznačaje vyxid z Jehyptu jevrejiv, jakyx keruvav i veliv u pustelju Boh, ščo bulo vydymo vyjavleno xmaroju, ščo zижšla, jak stovp, na svjaščennyj namet. Vin todi vže buv « z ljud'my », ščo vypravdovuje vykorystannja c'oho termina v c'omu virši. Potim « xram » poznačaje postijne budivnyctvo « skyniji »; robotu, zamovlenu ta vykonanu za carja Solomona. Vyklučno v jevrejs'kij movi slovo « synahoha » označaje: zibrannja. V Ob'javlenni 2:9 ta 3:9 Dux Xrysta poznačaje buntivnyj jevrejs'kij narod vyrazom « synahoha Satany ». Ostannje slovo « cerkva » hrec'koju movoju označaje zibrannja (eklesija); mova pošyrennja xrustyjans'koho včennja Bibliji. Isus porivnjav « svoje » zibrannja z tilo «do « xramu » « Jerusalymu », i zhidno z Ef. 5:23, Cerkva, johu « Cerkva », je « johu tilom »: « bo čolovik — holova družyny, jak i Xrystos — holova cerkvy, jaka je johu tilom, dlja jakoho vin je Spasytelem ». My pam'jatajemo smutok, jakyj vidčuvaly apostoly Isusa, koly vin zalyšyv jix, ščob voznestysja na nebo. C'oho razu « mij čolovik perebuvatyme zo Mnoju », može skazaty Obranka pid čas svoho vstanovlennja na « novij zemli ». Same v c'omu

konteksti poslannja dvanadcjaty imen « dvanadcjaty plemen » z Ob'javlennja 7 možut' vyrazyty nezmišanu radist' i ščastja jixn'oji peremohy.

Virš 4: « Vin kožnu sl'ozu z očej jixnix vytre, i smerti vže ne bude; ani žaloby, ani plaču, ani bolju vže ne bude, bo poperednje mynulosja » .

Zv'jazok z Ob'javlennjam 7:17 pidtverdžujet'sja znaxodžennjam tut božestvennoji obicjanky, jakoju zakinčujet'sja Ob'javlennja 7: « Vin kožnu sl'ozu z očej jixnix zitre ». Liky vid sliz – ce radist' i veselist'. My hovorymo pro čas, koly Boži obicjanky budut' dotrymani ta vykonani. Uvažno podyvit'sja na ce čudove majbutnje, bo pered namy čas, zaprohramovanyj dlja « smerti, žaloby, plaču, bolju », jakyj bil'she ne bude lyše pid čas onovlennja vs'oho našoho velyčnoho ta čudovoho Boha-tvorca. Ja utočnjuju, ščo ci žaxlyvi reči znyknut' lyše pislja ostann'oho sudu, jakyj vidbudet'sja naprykinci «tysjači rokiv». Dlja obranyx, ale til'ky dlja nyx, naslidky zla pryypynjat'sja pid čas slavnoho povernennja Hospoda Boha Vsemohutn'oho.

Virš 5: « I Toj, Xto sydyt' na prestoli, promovyv: «Os', Ja tvorju vse nove». I skazav Vin: «Napyšy, bo ci slova virni ta pravdyvi » .

Boh-Tvorec' osobysto zobov'jazujet'sja obicjankoju i zasvidčuje ce proroče slovo: « Os', Ja tvorju vse nove ». Nemaje sensu šukaty obraz u našij zemnij real'nosti, ščob sprobuvaty zrozumity, ščo hotuje Boh, bo nove nemožlyvo opysaty. I dosi Boh lyše nahaduvav nam pro bolisni reči našoho času, kažučy, ščo jix bil'she ne bude na « novij zemli ta novomu nebi », jaki takym čynom zberihajut' usju svoju tajemnycu ta sjurpryzy. Anhel dodaje do c'oho tverdžennja: « Bo ci slova virni ta istynni ». Zaklyk blahodati, zvernennyj Bohom v Isusi Xrysti, vymahaje nepoxytnoji viry, ščob otrymaty vynahorodu božestvennyx obicjanok. Ce skladnyj šljax, jakyj superečyt' normam svitu. Vin vymahaje velykoho duxu žertvy, samozrečennja, u smyrenni raba, pidkorenoho svojemu Hospodarju. Tomu Boži zusyllja zmicynty našu vpevnenist' cilkom vypravdani: «vpevnenist' u vidkrytij ta vyraženij istyni» je standartom spravžn'oji viry.

Virš 6: « I skazav Vin meni: Stalosja! Ja — Al'fa j Omeha, počatok i kinec'. Sprahlomu dam napytysja darom iz džerela vody žyttja ».

Boh-Tvorec' Isus Xrystos stvorjuje « vse nove ». « Stalosja! »; Ps. 33:9: « Bo Vin skazav, i stalosja; Vin nakazav, i stalosja ». Joho tvorče slovo zdijsnylosja, ščoyno slova vyjšly z Joho ust. Z 30-ho roku, ščo mynuv, prohrama xrystyjans'koi ery, vyjavlena v Danyjili ta Ob'javlenni, vykonujet'sja do najmenšyx detalej. Boh zaprošuje nas znovu pohljanuty na majbutnje, jake Vin pryhotuvav dlja svojix obranciv ; ohološene zdijsnyt'sja tak samo, z povnoju vpevnenistju. Isus kaže nam, jak v Ob'javlenni 1:8: « Ja — Al'fa i Omeha, počatok i kinec' ». Ideja « počatku i kincja » maje sens lyše v našomu dosvidi zemnoho hrixa, jakyj povnistju zaveršyt'sja v « kinci » s'omoho tysjačolittja pislja znyščennja hrišnykiv i smerti. Synam Božym, rozsijanym po torhovel'nij zemli, Isus proponuje « darmo », « vid džerela vody žyttja ». Vin sam je « džerelom » cijej « vody žyttja », jaka symvolizuje vične žyttja. Božyj dar je bezkoštovnym; cja točnist' zasudžuje prodaž rymo-katolyc'kyx «indul'hencij», jaki poznačaly indul'henciju, otrymanu za hroši vid papstva.

Virš 7: « Peremožec' uspadkuje vse; Ja budu jomu Bohom, a vin bude Meni synom » .

Boži obranci je spivspadkojemcjamy z Isusom Xrystom. Po-perše, zavdjaky svojij vlasnij « peremozi » , Isus « uspadkuvav » cars'ku slavu, vyznanu vsima Joho nebesnymy stvorinnjamy. Pislja N'oho Joho

obranci, takož « peremožci », ale zavdjaky svojij « peremozi », « uspadkujut' ci novi reči », special'no stvoreni Bohom dlja nyx. Isus pidtverd'v svoju božestvennist' apostolu Fylypu v Ivana 14:9: « Isus skazav jomu: Stil'ky času Ja z vamy, i ty ne znaješ Mene, Fylype? Xto bačyv Mene, toj bačyv Otcja; jak že Ty kažeš: Pokažy nam Otcja? » Ljudyna Mesija predstavyla Sebe jak « vičnyj Otec' », takym čynom pidtverdžujučy proroctvo, prorokovane v Is. 9:6 (abo 5) ščodo N'oho. Otže, Isus Xrystos dlja Svojix obranyx, i jixnij brat, i jixnij Otec'. I vony sami je Joho bratamy ta Joho synamy. Ale poklykannja individual'ne, jak kaže Dux, jak naprykinci 7 epox temy «Poslan'»: « peremožcju » « toj bude Meni synom ». Ščob skorystatysja statusom « syna » žyvoho Boha, neobxidna peremoha nad hrixom.

Virš 8: « A bojahuzlyvi, i nevirni, i merzenni, i vbyvci, i rozpusnyky, i čakluny, i idolopoklonnyky, i vsi brexuny matymut' svoju dolju v ozeri, ščo horyt' vohnem ta sirkoju, ščo je smert' druha » .

Ci kryteriji ljuds'koho xarakteru zustričajut'sja v us'omu jazyčnyč'komu ljudstvi, prote Dux tut nacilenyj na plody xybnoji xrustyjans'koji religiji; zasudžennja judejs'koji religiji čitko vyslovlene ta vyjavlene Isusom v Ob'javlenni 2:9 ta 3:9.

Zhidno z Ob'javlennjam 19:20, «... ozero, ščo horyt' vohnem ta sirkoju » bude na Strašnomu sudi častynoju, pryznačenoju dlja « zvira ta lžeproroka »: katolyc'koji viry ta protestants'koji viry. Fal'šyva xrustyjans'ka religija ničym ne vidriznjajet'sja vid fal'šyvoji judejs'koji religiji. Jiji priorytetni cinnosti protyležni cinnostjam Boha. Takym čynom, xoča faryseji-judeji dorikaly učnjam Isusa za te, ščo vony ne myjut' ruky pered jizeju (Matvija 15:2), Isus nikoly ne dorikav jim, a potim skazav u Matvija 15:17-20: « Xiba vy ne rozumijete, ščo vse, ščo vxodyt' do usta, jde do žyvota i kydajet'sja v sxovanky? A ščo vyxodyt' iz ust, te z sercja poxodyt', i ce oskvernjaje ljudynu. Bo z sercja vyxodjat' lyxi dumky, vbyvstva, pereljuby, rozpusta, kradižky, nepravdyvi svidčennja, naklepy ». Ce te, ščo oskvernjaje ljudynu; jisty ž nemytymy rukamy ne oskvernjaje ljudynu. «. Podibno do c'oho, xybna xrustyjans'ka religija maskuje svoji hrixy proty Duxa, karajučy spočatku hrixy ploti. Isus vyslov'v svoju dumku, skazavšy jevrejam u Jevanheliji vid Matvija 21:3: « zbyrači podat'kiv ta poviji pidut' u Carstvo Nebesne poperedu vas »; očevydno, za umovy, ščo kožen pokajet'sja ta navernet'sja do Boha ta Joho čystoty. Same xybnu religiju Isus nazyvaje « slipymy providnykamy », i dorikaje jij u Jevanheliji vid Matvija 23:24 za te, ščo vona « procidžuje komara ta kovtaje verbljuda », abo za te, ščo « bačyt' skalku v oci blyžn'oho svoho, ne bačačy kolody u vlasnomu oci», zhidno z Jevanhelijem vid Luky 6:42 ta Jevanhelijem vid Matvija 7:3-5.

Malo nadiji dlja tyx, xto ototožnjuje sebe z usima cymy rysamy osobystosti, jaki pereraxuvav Isus. Jakščo navit' odna rysa vidpovidaje vašij pryrodi, vam dovedet'sja borotysja z neju ta dolaty svij nedolik. Perša bytva viry – ce bytva z samym soboju; i ce najvažče vyprobuvannja, jake potribno podolaty.

U c'omu pereliku, nadajučy perevahu jixn'omu duxovnomu značennju, Isus Xrystos, velykyj božestvennyj suddja, navodyt' vady, ščo prypysujut'sja fal'šyvij xrustyjans'kij viri typu paps'koho rymo-katolycyzmu. Zvertajučy uvahu na «bojahuziv», vin poznačaje tyx, xto vidmovljajet'sja peremohty u svojij borot'bi viry, bo vsi joho obicjanky pryznačeni « dlja toho, xto peremahaje ». Teper nemaje možlyvosti peremohty dlja toho, xto vidmovljajet'sja borotysja. « Virnyj svidok » povynen buty mužnim; vyjdy, bojahuz. « Bez viry dohodyty Bohovi nemožlyvo » (Jevr. 11:6); vyjdy, « nevirnyj». A vira, jaka ne vidpovidaje viri Isusa, davšijsja jak vzirec' dlja nasliduvannja, je lyše neviroju. «Hydoty» ohydni dlja Boha i zalyšajut'sja plodamy jazyčnykiv; vyjdy, «merzotnyj » . Ce zločyn , ščo prypysujet'sja « velykomu Vavylonu, materi bludnyč' ta hydrot zemnyx » zhidno z Ob'javlennjam 17:4-

5. « Vbyvci » porušujúť šostu zapovid'; vyxid, « vbyvcja ». Vbyvstvo prypysujet'sja katolyc'kij viri ta protestants'kij viri « lycemiriv » zhidno z Dan. 11:34. « Bludnyky » možut' zminyty svoji šljaxy ta podolaty svoje zlo, inakše; vyxid, « bludnyk ». Ale duxovnyj « blud », ščo prypysujet'sja katolyc'kij viri, porivnjano z « povijeju », povnistju začynjaje dlja neji dveri do nebes. Bil'she toho, Boh zasudžuje v nij « blud », jakyj vede do duxovnoho « pereljubu »: spilkuvannja z dyjavalom. « Čarivnyky » — ce katolyc'ki svjaščenyky ta protestanty, jaki je vpravnymy v demoničnomu spirytyzmi; vyxid, « čarovnyk »; cja dija prypysujet'sja « Vavylonu velykomu » v Ob'javlenni 18:23. « Idolopoklonnyky » takož vidnosjat'sja do katolyc'koji viry, jiji riz'blenyx idoliv jak ob'ektiv pokloninnja ta molytvy; vyxid, « idolopoklonnyk ». I narešti, Isus cytuje « brexuniv », duxovnym bat'kom jakyx je « dyjaval, brexun i vbyvcja vid počatku ta bat'ko brexni » zhidno z Ivanom 8:44; vyxid, « brexun ».

Virš 9: « I pidijšov odyz iz semy anheliv, ščo maly sim čaš, povnyx semy ostannix kar, i promovyv do mene, kažučy: «Xodimo, ja pokažu tobi narečenu, družynu Ahncja ».

U c'omu virši Dux zvertajet'sja z pidbad'orlyvym poslannjam do obranyx, jaki peremožno projdut' čerez trahičnyj i žaxlyvyj čas božestvennyx « semy ostannix kar» . Jixn'oju nahorodoju bude pobačyty (« Ja pokažu vam ») slavu, pryhotovanu dlja peremožnyx obranyx, jaki stanovljat' i predstavljajut' u c'omu ostann'omu istoryčnomu etapi hrixovnoji zemli « narečenu, družynu Ahncja », Isusa Xrysta.

« Sim anheliv, ščo maly sim čaš, povnyx semy ostannix kar », buly sprjamovani na ljudej, jaki vidpovidaly kryterijam xybnoji xrystyjans'koji relihiji, zhadanym u poperedn'omu virši. Ci « sim ostannix kar » buly tijeju častkoju, jaku Boh nezabarom mav daty zanepalomu taboru. Teper Vin pokaže nam, symvoličnymy obrazamy, častku, jaka povernet'sja do peremožnyx vykupylenyx obranyx. U symvoličnomu rozkrytti počuttiv, jaki Boh maje do nyx, anhel pokaže obranym, čyje zibrannja razom stanovyť « narečenu Ahncja ». Vkazujučy « družynu Ahncja », Dux pidtverdžuje včennja, dane v Efesjanam 5:22-32. Apostol Pavlo opysuje ideal'ni stosunky miž čolovikom i družynoju, jaki, na žal', znajdut' svoje zdijsnennja lyše u stosunkax Obranoho z Xrystom. I my povynni navčytysja perečytuvaty istoriju Buttja u svitli c'oho uroku, danoho Duxom žyvoho Boha, tvorcja vs'oho žyttja ta blyskučoho vynaxidnyka joho doskonalyx cinnostej. Slovo « žinka » pov'jazuje «narečenu» , « Obrancyju » Xrysta z obrazom « žinky », predstavljenym v Ob'javlenni 12.

Zahal'nyj opys proslavlenoho Obranoho

Virš 10: « I Vin poviv mene v dusi na velyku j vysoku horu, i pokazav meni svjate misto Jerusalym, ščo sxodylo z neba vid Boha, majučy slavu Božu » .

U dusi Ivan perenosyt'sja do momentu, koly Isus Xrystos ta joho obranci zijdut' z nebes pislja nebesnoho sudu « tysjači rokiv » s'omoho tysjačolittja. V Ob'javlenni 14:1 « 144 000 » zapečatanyx adventystiv xrystyjans'kyx duxovnyx « dvanadcjaty plemen » buly pokazani na « hori Sion» . Pislja « tysjači rokiv » prorocstvo zdijsnylosja v real'nosti « novoji zemli ». Z momentu povernennja Isusa Xrysta obrani otrymaly vid Boha proslavlene nebesne tilo, jake stalo vičnym. Takym čynom vony vidobražajut' « slavu Božu ». Ce peretvorennja peredviščav apostol Pavlo v 1 Kor. 15:40-44: « Je takož tila nebesni ta tila zemni. Ale inša slava nebesnyx til, a inša zemnyx. Inša slava soncja, inša slava misjacja, inša slava zirok, bo zorja vid zori vidriznjajet'sja slavoju». Tak samo i z voskresinnjam mertvyx. Tilo sijet'sja v tlinni, a voskresaje v netlinni; sijet'sja v znevazi, voskresaje u slavi; sijet'sja v nemoči, voskresaje v syli; sijet'sja tilo tilesne, voskresaje tilo duxovne. Jakščo je tilo tilesne, je j tilo duxovne .

Virš 11: « A sjaivo joho bulo podobne do dorohocinnoho kamenja, podobnoho do kamenja jaspysa, čistoho, jak kryštal' » .

Cytovana v poperedn'omu virši « slava Boža », jaka joho karakteryzuje, pidtverdujet'sja, oskil'ky « kamin' jašmy » takož poznačaje aspekt « Toho, Xto sydyt' na prestoli » v Ob'javlenni 4:3. Miž cymy dvoma viršamy my pomičajemo riznycju, oskil'ky v Ob'javlenni 4, dlja kontekstu sudu, cej « kamin' jašmy », jakyj symvolizuje Boha, takož maje aspekt « sardija ». Tut, pislja toho, jak problema hrixa bula vyrišena, Obrana postaje v aspekti doskonaloji čistoty, « prozoroji, jak kryštal' ».

Virš 12: « I mala vona mur velykyj i vysokyj, i dvanadcat' bram, a na bramax dvanadcat' anheliv, ta imena, napysani na nyx, imena dvanadcaty kolin syniv Izrajilevyx » .

Obraz, zaproponovanyj Duxom Isusa Xrysta, gruntujet'sja na symvolici « xramu » duxovnyj « svjatyj », zhadanyj v Ef. 2:20-22: « Vy zbudovani na osnovi apostoliv i prorokiv, majučy narižnym kamenem Samoho Isusa Xrysta. Na N'omu vsja budivlja, micno zbudovana, zrostaje v svjatyj xram u Hospodi. Na N'omu j vy budujetesja na oselju Božu v Dusi ». Ale ce vyznačennja stosuvalosja lyše Obranoho apostol's'koji epoxy. « Vysokyj mur » zobrazuje evoluciju xrystyjans'koji viry z 30-ho do 1843-ho roku; zauvažmo, ščo do cijej daty standart istyny, jakyj rozumily ta navčaly apostoly, zalyšavsja nezminnym. Os' čomu zmina dnja vidpočynku, vstanovlena v 321 roci, porušuje svjatyj zavit, ukladenyj z Bohom krov'ju Isusa Xrysta. Ščodo spravžnix oderžuvačiv Odkrovennja č'oho prorocstva, symvol, ščo zobrazujut' adventysts'ku viru, vidokremlenu Bohom z 1843 roku, zobraženi « dvanadcat'ma dveryma », « vidčynenymy » pered obranymy « Filadel'fiji » (Ob'javlennja 3:7) ta « začynenymy » pered zanepalymy « žyvymy mertvymy » iz « Sard » (Ob'javlennja 3:1). Vony « nosjat' imena 12 kolin, zapečatanyx pečatkoju Boha » v Ob'javlenni 7.

Virš 13: « Na sxodi troje vorit, i na pivnoči troje vorit, i na pivdni troje vorit, i na zaxodi troje vorit » .

Taka orijentacija « dverej » do čotyr'ox storin svitu iljustruje joho universal'nyj karakter; jakyj zasudžuje ta robyt' nelehitymnoju religiju, ščo pretenduje na universal'nist', ščo perekladajet'sja hrec'kym korenem « katolikos » abo « katolyc'kyj ». Takym čynom, z 1843 roku dlja Boha adventyzm je jedynuju xrystyjans'koju religijeju, jakij vin doviryv svoje « vične Jevanhelije » (Ob'javlennja 14:6) dlja universal'noji misiji navčannja naseleennja zemli. Okrim istyny, jaku vin vidkryvaje svojemu duxovnomu Obranomu do kincja svitu, nemaje spasinnja . Adventyzm narodyvsja u formi religijnoho ruxu vidrodžennja, motyvovanoho ohološennjam pro povernennja Isusa Xrysta, jake vperše očikujet'sja navezni 1843 roku; i vin povynen zberihaty cej karakter do spravžn'oho ostatočnogo povernennja Isusa Xrysta, zaplanovanoho na vesnu 2030 roku. Tomu ščo « rux » – ce dijalt'nist' u postijnij evoluciji, inakše ce vže ne « rux », a « zablokovana ta mertva instytucija », jaka nadaje perevahu tradyciji ta religijnomu formalizmu; tobto vs'omu, ščo Boh nenavydyt' i zasudžuje; i vže zasudyv u buntivnyx jevrejax, peršyx nevirujučyx.

Detal'nyj opys u xronolohičnomu porjadku

Osnovy xrystyjans'koji viry

Virš 14: « Mir mis'kyj mav dvanadcat' pidvalyn, a na nyx dvanadcat' imen dvanadcaty apostoliv Ahncja » .

Cej virš ilustruje apostol's'ku xrustyjans'ku viru, jaka, jak my bačyly, oxopluje period času miž 30 i 1843 rokamy, i čyje včennja bulo spotvorene Rymom u 321 i 538 rokax. « Vysokyj mur » utvorenyj bahatovikovym zibrannjam « žyvoho kaminnja » zhidno z 1 Petra 2:4-5: « Pryjdit' do N'oho, do kamenja žyvoho , vidkynutoho ljud'my, ale vybranoho, dorohocinnoho pered Bohom; i sami vy, jak žyve kaminnja , budujtesja v duxovnyj dim , svjate svjaščenstvo , ščob prynosyty duxovni žertvy, pryjemni Bohovi čerez Isusa Xrysta ».

Virš 15: « Toj, xto hovoryv do mene, mav zolotu trostynu za miru, ščob vymirjaty misto, joho bramy ta joho mur » .

Tut, jak i v Ob'javlenni 11:1, jdet'sja pro « vymirjuvannja » abo, vynesennja sudžennja, pro cinnist' proslavenoho Obranoho, pro adventysts'ku eru (12 bram) ta pro apostol's'ku viru (fundament i stina). Jakščo « trostyna » z Ob'javlennja 11:1 bula « podibna do palyci », znarjaddja pokarannja, to absoljutna protyležnist' c'omu viršu — ce « zolota trostyna »; « zoloto » je symvolom « viry, očyščenoji vyprobuvannjam », zhidno z 1 Petra 1:7: « ščob vyprobuvannja vašoji viry, budučy dorožčym za zoloto, ščo hyne, xoč i vohnem vyprobuvujet'sja, pryneslo vam xvalu, i slavu, i čest' pid čas z'javlennja Isusa Xrysta ». Otže, vira je mirylom Božoho sudu.

Virš 16: « Misto malo formu kvadrata, a dovžyna joho dorivnjuvala šyryni. Vin vymirjav misto trostynuju i znajšov joho dvanadcat' tysjač stadij; dovžyna joho, šyryna joho ta vysota joho byly rivni » .

« Kvadrat » poverxovo je doskonaluju ideal'noju formuju. Spočatku vin zustričajet'sja v aspekti «svjataja svjatyx» abo «svjate svjatyx» skyniji, pobudovanoji za časiv Mojseja. Forma « kvadrata » je dokazom rozumnoho natjaku, pryroda ne predstavljaje žodnoho ideal'noho « kvadrata ». Rozum Boha projavljajet'sja v rozmirax jevrejs'koho svjatylyšča, jake bulo utvoreno šljaxom vyrivnuvannja tr'ox « kvadrativ ». Dva vykorystovувalysja dlja « svjatoho miscja », a tretij — dlja «svjatoho svjatyx » abo « svjatoho svjatyx », jake bulo pryznačene vyključno dlja prysutnosti Boha i, otže, rozdilene « zavisuju », obrazom hrixa, jakyj Isus spokutuje u svoju hodynu. Ci proporcciji tr'ox tretyn byly obrazom 6000 abo tr'ox po 2000 rokiv, prysvjačenyx vyboru obranyx u spasytel'nomu proekti, zadumanomu Bohom. V kinci c'oho vyboru obrani, takim čynom, zobrazujut'sja «kvadratom » « svjatoho svjatyx », jakyj prorokuvav kul'minaciju proektu spasinnja; ce duxovne misce staje dostupnym zavdjaky prymyrennju, zdijsnenomu zavitom u Xrysti. I duxovnyj « kvadrat » xramu, opysanyj takim čynom, otrymav svoje zasnuvannja 3 kvitnja 30 roku, koly spasinnja počalosja z dobrovil'noji spokutnoji smerti našoho Vidkupytelja Isusa Xrysta. Obrazu « kvadrata » nedostatn'o, ščob udoskonalyty ce vyznačennja spravžn'oji doskonalosti, symvolične čyso jakoji — «try». Takož ce obraz «kuba», jakyj predstavlenyj nam. Majučy tu samu miru, u « dovžyni, šyryni ta vysoti », my majemo c'oho razu symvol «try» doskonaloji «kubičnoji» doskonalosti, zibrannja obranyx, vykuplenyx Isusom Xrystom. U 2030 roci bude zaveršeno budivnyctvo « kvadratnoho mista (i navit' kubičnoho: « joho vysota »), joho fundamentu ta dvanadcaty vorit ». Nadajučy jomu kubičnoji formy, Dux zaboronjaje bukval'ne tlucačennja «mista», jake jomu dajut' natovpy.

Vymirjane čyso « 12 000 stadij » maje te same značennja, ščo j « 12 000 zapečatanyx » z Odkr. 7. Nahadujemo: 5 + 7 x 1000, tobto ljudyna (5) + Boh (7) x u množyni (1000). Slovo « stadiji » vkaže na

jixnju učast' u perehonax , metoju jakyx je « zdo buty nahorodu nebesnoho poklykannja », zhidno z včennjam Pavla u Fyl. 3:14: « Ja ženusja do mety, ščob zdo buty nahorodu nebesnoho poklykannja Božoho v Xrysti Isusi »; ta v 1 Kor. 9:24: « Xiba vy ne znajete, ščo ti, xto bižyt' na stadioni , vsi bižat', ale o dyn otrymuje nahorodu? Bižit' tak, ščob zdo buty jiji ». Peremožni Obrani bihly i zdo buty nahorodu, darovanu Bohom v Isusi Xrysti.

Virš 17: « I vin vymirjav stinu, i znajšov jiji sto sorok čotyry likti, za miroju ljuds'koju, ščo bula miroju anhela » .

Za « liktjamy », omanlyvymy miramy, Boh vidkryvaje nam svij sud i vidkryvaje nam, ščo do skladu Obrano ho vxodjat' lyše ljudy, symvolizovani čyslom «5», jaki uklaly sojuz z Bohom, čyslo jakoho dorivnjuje «7». Suma cyx dvo x čysel daje «12», jake, «u kvadrati», daje čyslo «144». Točna « mira ljudy ny » pidtverdžuje sudžennja « ljudej », obranyx, vykuplenyx krov'ju, prolytoju Isusom Xrystom. Čyslo «12», takym čynom, prysutnje na vsix etapax proektu svjato ho sojuzu, ukladenoho z Bohom: 12 jevrejs'kyx patriarxiv, 12 apostoliv Isusa Xrysta ta 12 plemen, ščob proiljustruvaty adventysts'ku viru, vstanovlenu z 1843-1844 rokov.

Virš 18: « Mir buv zbudovanyj z jaspysa, a misto bulo z čystoho zolota, podobnoho do prozoro ho skla » .

Čerez ci symvoly Boh vyjavljaje svoju vdjačnist' za viru, jaku demonstrovuly joho obrani do 1843 roku. Vony často maly malo svitla, ale jixnje svidčennja pro Boha kompensovalo ta napovnjuvalo joho ljubov'ju. «Čyste zoloto ta čyste sklo » c'oho virša iljustrujut' čystotu jixnix duš. Vony často viddavaly svoje žyttja v im'ja doviry, jaku pokladaly na Boži obitnyci, javleni Isusom Xrystom. Dovira, pokladena na n'oho, ne bude rozčarovana; vin sam pryjme jix pid čas « peršoho voskresinnja », voskresinnja spravdi « mertvyx u Xrysti », navesni 2030 roku.

Apostol's'kyj fundament

Virš 19: « Pidmury mis'koho muru byly prykrašeni vsiljakym dorohocinnym kaminnjam: peršyj fundament buv jašma, druhyj sapfir, tretij xalcedon, a četvertyj smarahd » .

Virš 20: « P'jata častyna sardonixu, šosta častyna sardiju, s'oma častyna xryzolit, vos'ma častyna berylu, dev'jata častyna topazu, desjata častyna xryzoprazu, o dynadcjata častyna hiacyntu, dvanadcjata častyna ametystu » .

Boh znaje dumky ljudej i te, ščo vony vidčuvajut', koly mylujut'sja krasoju dorohocinnoho kaminnja, koly vono ohranene abo vidpolirovano. Ščob zdo buty ci reči, dejaki vytračajut' statky do samohubstva, nastil'ky velyka jixnja pryxyl'nist' do nyx. Tak samo Boh vykorystaje ce ljuds'ke počuttja, ščob vyslovty počuttja, jaki Vin maje do svojix uljublennyx i blahoslovennyx obranyx.

Ci rizni « dorohocinne kaminnja » navčajut' nas, ščo obrani ne je identyčnymy klonamy, oskil'ky kožna ljudy na maje svoju vlasnu osobystist', na fizyčnomu rivni, zvyčajno, ale osoblyvo na duxovnomu rivni, na rivni svoho xarakteru. Pryklad, navedenyj « dvanadcjat'ma apostolamy » Isusa, pidtverdžuje cju dumku. Miž Ivanom ta Petrom, jaka riznyca! Odnak Isus ljubyv jix obox z jixn'oju vidminnostju ta za

jixnju vidminnist'. Spravžnje bahatstvo žyttja, stvorenoho Bohom, poljahaje v c'omu rozmajitti osobystostej, jaki vsi znaly, jak postavyty Jomu perše misce u svojix sercjax i vsij svojij duši.

Adventyzm

Virš 21: « Dvanadcjat' bram byly dvanadcjat'ma perlynamy, kožna brama bula z odnijeji perlyny. Vulycja mista bula z čystoho zolota, podobnoho do prozorocho skla » .

Z 1843 roku obrani ne vyjavljaly viry, vyščoji za viru tyx, xto pereduvav jim na sudi Spasytelja Suddi. Symvol « odnijeji perlyny » pov'jazanyj z dostupom blahoslovennoho adventyzmu do povnoho rozuminnja planu božestvennoho spasinnja. Bo Boh, z 1843 roku, obrani adventysty-obranci vyjavly sebe hidnymy otrymaty vse Joho svitlo. Ale oskil'ky vono postijno zrostaje, lyše ostanni adventysty-rozkol'nyky otrymujut' ostannju doskonalu formu proročyx pojasnen'. Ja maju na uvazi, ščo ostannij obranj adventyst ne matyme bil'šoji cinnosti, niž inši vykupleni apostoł's'kych časiv. « Perlyna » syhnalizuje pro kul'minaciju planu spasinnja, započatkovanoho Bohom. Vona vidkryvaje osoblyvyj dosvid, jakyj poljahav u vidnovlenni vsix doktrynal'nyx istyn, spotvorenyx ta atakovanyx paps'koju rymo-katolyc'koju viroju ta protestants'koju viroju, ščo vpala u vidstupnyctvo. I narešti, ce vidkryvaje nam velyčezne značennja, jake Boh nadaje vykonannju ukazu z Danyjila 8:14 navesni 1843 roku: « Do dvox tysjač tr'ox soten' večora ta ranku, i svjatynja bude vypravdana ». « Perlyna » je obrazom cijej « vypravdanoji svjatyni », jaka, na vidminu vid inšyx dorohocinnyx kameniv, ne povynna buty ohranovana, ščob vyjavty svoju krasu. U c'omu ostann'omu konteksti zibrannja osvjačenyx obranyx postaje harmonijnym, « bezdohannym » zhidno z Ob'javlennjam 14:5, viddajučy Bohovi vsju slavu, na jaku Vin zasluhovuje. Proroča subota ta s'ome tysjačolittja, prorokovane nym, ob'jednujot'sja ta vykonujot'sja u vsij doskonalosti spasitel'noho proektu, zadumanoho velykym Bohom-tvorcem. Joho « dorohocinna perlyna » z Matvija 13:45-46 vyražaje vsju velyč, jaku Vin xotiv jij daty.

Velyki zminy Novoho Jerusalymu

Dux utočnjuje: « vulycja mista bula z čystoho zolota, podobna do prozorocho skla ». Posylajučys' na cju « vulyciju čystoho zolota » abo čystoji viry, vin proponuje porivnjannja z vulyceju Paryža, jaka nosyt' obraz hrixa, otrymavšy nazvy « Sodom i Jehypet » v Ob'javlenni 11:8.

Virš 22: « Xramu ja ne bačyv u n'omu, bo xram johu — Hospod', Boh Vsemohutnij, ta Ahnec' » .

Čas symboliv zakinčyvsja, obrani uvijšly do spravžn'oho zveršennja božestvennoho projektu spasinnja. Jak my ujavljajemo ce s'ohodni na zemli, « xram » zibrannja bil'še ne matyme žodnoji korysti. Vxid u vičnist' i real'nist' zrobyt' marnymy « tini », jaki prorokuvaly jix zhidno z Kol. 2:16-17: « Nexaj nixto ne sudyt' vas za jižu čy za pyttja, čy za svjato, čy za novomisjaččja, čy za suboty: ce lyše tin' majbutn'oho, a tilo v Xrysti ». Uvaha! U c'omu virši formula « subot » stosujet'sja « subot », zumovlenyx relihijnymy svjatamy, a ne « tyžnevoji suboty », vstanovlenoji ta osvjačenoji Bohom s'omoho dnja vid stvorennja svitu. Tak samo, jak perše pryšestja Xrysta zrobylo marnymy svjatkovy obrjady, jaki proviščaly pro n'oho u Staromu Zaviti, tak i vxid u vičnist' zrobyt' zemni symboly zastarilymy ta dozvolyt' obranym

bačyty, čuty ta sliduvaty za Ahncem, tobto Isusom Xrystom, spravžnim svjatym božestvennym « xramom », jakyj bude vično vydymym vyražennjam tvorčoho Duxa.

Virš 23: « I misto ne malo potreby ni v sonci, ni v misjaci, ščob svityly v n'omu, bo slava Boža osvitljuvala joho, a Ahneč' buv svityl'nykom joho » .

U božestvennij vičnosti obrani žyvut' u postijnomu svitli bez džerela svitla, podibnoho do našoho nynišn'oho soncja, isnuvannja jakoho vypravdovujet'sja lyše čerhuvannjam « dnja i noči »; « nič čy temrjava » vypravdovujet'sja čerez hrix. Jak til'ky hrix vyrišeno i znykne, zalyšajet'sja misce lyše dlja « svitla », jake Boh oholosy v « dobrym » u But. 1:4.

Dux Božyj zalyšajet'sja nevydymym, a Isus Xrystos je tym aspektom, u jakomu joho tvorinnja možut' joho bačyty. Same v cij jakosti vin predstavlenyj jak « smoloskyp » nevydymoho Boha.

Ale duxovne tlumačennja vidkryvaje velyku zminu. Uvijšovšy na nebesa, obrani budut' bezposeredn'o navčani Isusom, todi jim bil'se ne znadobyt'sja ni « sonce », symvol novoho zapovitu, ni « misjac' », symvol staroho jevrejs'koho zapovitu; oby dva, zhidno z Ob'javlennjam 11:3, u Svjatomu Pys'mi, je biblijnymy « dvoma svidkamy » Boha, korysnymy dlja prosvitlennja ljudej u jixn'omu vidkrytti ta rozuminni Joho planu spasinnja. Korotše kažučy, obranym bil'se ne znadobyt'sja Svjate Pys'mo.

Virš 24: « Narody xodytymut' u joho svitli, a cari zemli prynesut' u n'oho svoju slavu » .

« Narody », pro jaki jde mova, – ce « naciji », jaki je nebesnymy abo staly nebesnymy. « Nova zemlja » takož stala novym carstvom Božym, tomu same tam kožna žyva istota može znajty Boha-tvorcja. « Cari zemli », jaki skladajut' obranyx, « prynesut' slavu » čystoty svojeji duši v ce vične žyttja, vstanovlene na « novij zemli » . Cej vysliv « cari zemli », jakyj najčastiše znevažlyvo sprjamovanyj proty buntivnoji zemnoji vlady, tonko poznačaje obranyx v Ob'javlenni 4:4 ta 20:4, de vony predstavleni « sydjačymy » na « prestolax ». Podibno my čytajemo v Ob'javlenni 5:10: « Ty zrobyv jix carstvom i svjaščenykamy Bohu našomu, i vony carjuvatymut' na zemli » .

Virš 25: « Joho vorota ne budut' začyneni vden', bo noči tam ne bude » .

Poslannja pidkresljuje znyknennja nynišn'oji nevpevnenosti. Myr i bezpeka budut' doskonalymy u svitli vičnogo, neskinčennoho dnja. V istoriji žyttja obraz temrjavy buv stvorenyj na zemli lyše čerez bytvu, jaka mala protystavyty božestvenne « svitlo » « temrjavi » taboru dyjavola.

Virš 26: « Slava ta čest' narodiv budut' pryneseni do n'oho » .

Protjahom 6000 rokiv narody orhanizovувалysja v plemena, narody ta naciji. V epoxu xrystyjanstva na Zaxodi narody peretvorjuvaly svoji korolivstva na naciji, a obranyx xrystyjan obyraly z-pomiž nyx čerez «slavu ta čest' », jaki vony viddavaly Bohovi v Isusi Xrysti.

Virš 27: « Ne vvijde do n'oho niščo nečyste, ani toj, xto čynyt' hydotu ta nepravdu, a til'ky ti, xto zapysanyj u knyzi žyttja Ahncja » .

Boh pidtverdžuje, ščo spasinnja je predmetom velykoji vymohy z Joho boku. Til'ky ideal'no čysti duši, jaki svidčat' pro ljubov do božestvennoji istyny, možut' buty obrani dlja otrymannja vičnogo žyttja. Znovu Dux ponovljuje svoje vidkydannja « oskvernenyx », ščo poznačaje zanepalu protestants'ku viru u poslanni « Sardy » v Ob'javlenni 3:4, ta katolyc'kovi viry, poslidovnyk jakoji « prysvjačuje sebe hydoti

ta brexni » religijnij ta hromadjans'kij. Bo ti, xto ne naležyt' Bohovi, dozvoljajut' dyjavolu ta joho demonam manipuljuvaty soboju.

Znovu ž taky, Dux nahaduje nam, ščo nespodivanky pryhotovani dlja ljudej, bo Boh vid stvorennja svitu znaje imena svojix obranciv, bo vony «zapysani v Joho knyzi žyttja ». I, vказujučy « v knyzi žyttja Ahncja », Boh vyključaje vsi nexrystyjans'ki religiji zi svoho planu spasinnja . Javyvšy u svojemu Apokalipsysi vyključennja fal'syvyx xrystyjans'kyx religij, šljax spasinnja postaje jak « tisnyj i vuz'kyj », jak Isus proholosyv u Jevanheliji vid Matvija 7:13-14: « Uvidit' vuz'kymy vorotamy, bo šyroki vorota j šyroka doroha, ščo vede do pohybeli, i bahato-xto nymy xodyt'. Ale vuz'ki vorota j vuz'ka doroha, ščo vede do žyttja, i malo xto znaxodyt' jiji ».

Odkrovennja 22 : Neskinčennyj den' vičnosti

Doskonalist' zemneho času božestvenneho vidboru bula zaveršena v Ob'javlenni 21:7, x3. Čyso 22 paradoksal'no znamenuje počatok istoriji, xoča v cij knyzi vono je jiji epilohom. Ce onovlennja, jake stosuget'sja « vs'oho » zhidno z Bohom, pov'jazane z « novoju zemleju ta novym nebom », oby dva vični.

Virš 1: « I pokazav meni čystu riku vody žyttja, jasnu, jak kryštal', ščo vytikala vid prestolu Boha j Ahncja » .

U c'omu pidnesenomu, žyttjedajnomu obrazi svižosti Dux nahaduje nam, ščo zibrannja obranyx, jake stalo vičnym, zobražene « ričkoju vody žyttja », je tvorinnjam, tvorinnjam Boha, duxovno vidtvorenym u Xrysti, čyja vydyma prysutnist' natjakajet'sja na joho « prestol »; i ce čerez žertvu « ahncja », Isusa Xrysta; vičnist' je plodom novoho narodžennja, jake cja žertva porodyla v obranyx.

« Rička » — ce potik prisnoji vody z velykoju švydkistju. Vona symvolizuje žyttja, jake, jak i vona, perebuvaje v postijnij aktyvnosti. Prisna voda stanovyť 75% našoho ljuds'koho zemneho tila; ce pokazuje, naskil'ky prisna voda je dlja n'oho nezaminnoju, i same tomu Boh porivnjuje svoje slovo, take ž nezaminne dlja otrymannja vičného žyttja, z « džerelom vod žyttja » zhidno z Ob'javlennjam 7:17, budučy samym cym « džerelom žyvoji vody » zhidno z Jeremijeju 2:13. U Joho Ob'javlenni my bačyly v Ob'javlenni 17:15, ščo « vody » symvolizujut' « narody »; tut « rika » je symvolom vykuplenyx obranyx, jaki staly vičnymy.

Virš 2: « Posered vulyci joho, i po oby dva boky ričky, bulo derevo žyttja, ščo rodylo dvanadcjat' plodiv, ščomisjacija davalo svij plid, a lystja joho bulo na zcilennja narodiv » .

Na c'omu druhomu obrazi Isus Xrystos, « derevo žyttja », znaxodyť'sja « posered » svoho zibrannja obranyx, zibranyx navkolo n'oho na « kvadrati » zibrannja. Vin « posered » nyx, ale takož i po jixnix bokax, predstavlenyj « dvoma berehamy ričky ». Bo božestvennyj Dux Isusa Xrysta vsjudysuščyj; prysutnij skriz' i v kažnomu. Plid c'oho « dereva » — ce « žyttja », jake postijno onovljuet'sja, oskil'ky « joho plid » otrymujet'sja v kažnomu z « 12 misjativ » našoho zemneho roku. Ce šče ody n prekrasnyj obraz vičného žyttja ta nahaduvannja pro te, ščo vono pidtrymujet'sja vičnym voleju Boha.

Isus často porivnjujav ljudynu z plodovymy « derevamy », jaki « sudjat' za jixnimy plodamy ». Vin prypysuvav sobi, z samoho počatku v But. 2:9, symvoličnyj obraz « dereva žyttja ». Teper dereva majut' za « odjah » prykrasu svoho « lystja ». Dlja Isusa joho « odjah » symvolizuje joho pravedni spravy, a otže, joho vykuplennja hrixiv joho obranciv, jaki zavdjačujut' jomu svojim spasinnjam. Takym čynom, tak samo, jak « lystja » « derev » zciljuje xvoroby, pravedni spravy, zdijsneni Isusom Xrystom, « zcilijut' » smertel'nu xvorobu pervorodnoho hrixa, uspadkovanu obranymy z časiv Adama ta Jevy, jaki vykorystovuvaly « lystja » derev, ščob prykryty svoju fizyčnu ta duxovnu nahotu, vyjavlenu čerez dosvid hrixa.

Virš 3: « I prokljattja bil'se ne bude. Prestol Boha ta Ahncja bude v n'omu, i raby Joho služytymut' Jomu j bačytymut' oblyččja Joho » .

Počynajučy z c'oho virša, Dux hovoryť u majbutn'omu časi, nadajučy svojemu poslannju značennja pidbad'orennja dlja obranyx, jakym vse šče dovedet'sja borotysja zi zlom ta joho naslidkamy do povernennja Xrysta ta jixn'oho usunennja z zemli hrixa.

Same « anafema », prokljattja hrixa, skojenoho Jevoju ta Adamom, zrobyla Boha nevydymym dlja ljuds'kyx ocej. Stvorennja Izrajilju Staroho Zapovitu ničoho ne zminylo, bo hrix vse šče robyv Boha nevydymym. Jomu vse šče dovodylosja xovatsysja pid vyhljadom xmary vden', jaka palala vnoči. Svjateje Svjatyx Svjatyx bulo pryznačeno vyklučno dlja n'oho pid straxom smerti dlja porušnyka. Ale ci zemni umowy bil'se ne isnujut'. Na novij zemli Boh vydymyj dlja vsix svojix sluh; jakym bude jixnje služinnja, zalyšajet'sja tajemnyceju, ale vony matymut' kontakt z Nym, jak apostoly spilkuvalysja z Isusom Xrystom; vič-na-vič.

Virš 4: « i Joho im'ja bude na jixnix čolax » .

Im'ja Boha je spravžn'uju « pečatkoju žyvoho Boha ». Subotnij vidpočynok — ce lyše johu zovnišnij «znak». Bo «im'ja » Boha poznačaje Joho xarakter, jakyj Vin symvolizuje oblyččjamy « čotyr'ox tvaryn »: « leva, teljaty, ljudyny ta orla », ščo čudovo iljustrujut' harmonijni kontrasty Božoho xarakteru: cars'koho ta syl'noho, ale hotovoho do žertvy, ljuds'koho vyhljadu, ale nebesnoho za pryroduju. Slova Isusa zbulysja; ti, xto maje odnakovi dumky, zbyrajut'sja razom. Takož ti, xto podiljaje božestvenni cinnosti, buly obrani Bohom dlja vičnoho žyttja ta zibrani do N'oho. « Čolo » mistyt' ljuds'kyj mozok, rušijnyj centr jiji dumky ta osobystosti. I cej ožyvljenyj mozok vyvčaje, rozmirkovuje ta sxvaljuje abo vidkydaje standart istyny, jakyj Boh predstavljaje jomu dlja johu spasinnja. Rozумы obranyx ljubyly projav ljubovi, orhanizovanyj Bohom v Isusi Xrysti, i vony borolysja, zhidno z vstanovlenymy pravylamy, ščob podolaty zlo z Joho dopomohoju, ščob otrymaty pravo žyty z Nym.

Zreštoju, usi, xto podiljaje xarakter Boha, vidkrytyj Isusom Xrystom, opynjajut'sja z Nym, ščob služyty Jomu vično. Prysutnist' Božoho « imeni », « napyсанoho na jixnix čolax », pojasnjuje jixnju peremohu; i ce, zokrema, v ostann'omu adventysts'komu vyprobuvanni viry, v jakomu ljudy maly vybir napysaty na « svojix čolax » « im'ja Boha » abo im'ja buntivnoho « zvira ».

Virš 5: « I noči vže ne bude, i ne potrebuvatymut' vony svityl'nyka, ani svitla, bo Hospod' Boh osvityt' jix. I carjuvatymut' vony na viky vični » .

Zhidno z Buttjam 1:5, za slovom « nič » stojit' slovo « temrjava », symvol hrixa ta zla. « Svitlo » stosujet'sja Bibliji, svjatoho pysanoho slova Božoho, jake vidkryvaje standart « Joho svitla », dobra ta pravednosti. Vono bil'se ne bude korysnym; obrani matymut' prjamyj dostup do johu božestvennoho natxnennja, ale narazi vono zberihaje na zemli hrixa svoju nezaminnu « osvitljuval'nu » rol', jaka jedyna vede do vičnoho žyttja.

Virš 6: « I skazav vin meni: Ci slova virni ta pravdyvi. I Hospod', Boh svjatyx prorokiv, poslav Svoho Anhola, ščob pokazaty Svojim rabam te, ščo maje nezabarom statysja ». "

Vdruhe my znaxodymo ce božestvenne tverdžennja: « Ci slova virni ta pravdyvi ». Boh prahne perekonaty čytača prococtva, bo vid Joho vyboru postavleno na kartu Joho vične žyttja. Zitknuvšys' iz cymy božestvennymy tverdžennjamy, ljudy obumovleni p'jat'ma počuttjamy, danymy jim jixnim Tvorcem. Spokusy čyslenni ta efektyvni u vidvertannja jix vid duxovnosti. Tomu Boža napolehlyvist' povnistju vypravdana. Nebezpeka dlja duš real'na ta vsjudysušča.

Dorečno onovyty naše tlumačennja c'oho virša, jakyj predstavljaje ridkisnyj bukval'nyj xarakter u c'omu prococtvi. U c'omu virši nemaje symvolu, okrim tverdžennja, ščo Boh je natxnennykom prorokiv, jaki pysaly knyhy Bibliji, i ščo u svojemu ostann'omu odkrovenni vin poslav «Havryjila» do Ivana, ščob toj mih vidkryty jomu v obrazax te, ščo u 2020 roci stanet'sja « nehajno » abo vže

značnoju miroju zdijsnylosja. Ale miž 2020 i 2030 rokamy dovedet'sja podolaty najžaxlyviši časy; žaxlyvi časy, poznačeni smertju, jadernym rujnuvannjam i žaxlyvymy « simoma ostannimy karamy hniku Božoho »; ljudyna i pryroda žaxlyvo straždatymut' až do znyknennja.

Virš 7: « I os', Ja hrjadu skoro . Blažennyj toj, xto dotrymujet'sja sliv proroctva cijejy knihy! »

Povernennja Isusa ohološeno navesni 2030 roku. Blaženstvo dlja nas tijeju miroju, jakoju my « zberezemo » do kincja slova proroctva cijejy knihy «Ob'javlennja» .

Pryslivnyk « nehajno » vyznačaje raptovu pojavu Xrysta v moment joho povernennja, oskil'ky čas teče rivnomirno, ne pryskorjujučys' i ne spovil'njujučys'. Počynajučy z Danyjila 8:19, Boh nahaduje nam: « Je čas, pryznačenyj dlja kincja »: « Todi Vin skazav meni: Ja skažu tobi, ščo stanet'sja v kinci hniku, na čas, pryznačenyj dlja kincja ». Ce može statysja lyše v kinci 6000 rokov, zaprohramovanyx Bohom dlja Joho vyboru obranyx, tobto v peršyj den' vesny, ščo pereduje 3 kvitnja 2030 roku.

Virš 8: « Ja, Ivan, čuv i bačyv ce. I koly ja počuv i pobačyv, ja vpav dolilyc' pered anhelom, ščo pokazav meni ce » .

Vdruhe Dux pryxodyt', ščob zvernutysja do nas zi svojim zasterežennjam. V oryhinal'nyx hrec'kyx tekstax dijeslovo «proskunéo» perekladajet'sja jak «vklonjatysja pered». Dijeslovo «poklonjatysja» je spadščynoju latyns'koho perekladu pid nazvoju «Vul'hata». Cej nepravyl'nyj pereklad, mabut', proklav šljax dlja vidmovy vid fizyčnoho pokloninnja v relihijnij praktyci vidstupnyc'koho xrystyjanstva, až do molytvy «stojačy», čerez inšyj nepravyl'nyj pereklad hrec'koho dijeslova «istemi» v Jevanheliji vid Marka 11:25. U teksti joho forma «stékété» maje značennja «zalyšatysja tverdym abo napolehlyvym», ale pereklad Ol'tramare, pidxoplenyj u versiji L.Sehonda, pereklav joho jak «stasis», ščo bukval'no označaje «stojačy». Takym čynom, nepravyl'nyj pereklad Bibliji omanlyvo uzakonjuje nehidne, zarozumile ta oburlyve stavlennja do velykoho Boha-Tvorca, Vsemohutn'oho, z boku ljudej, jaki vtračajut' vidčuttja toho, ščo je spravdi svjaščennym . I ce ne jedynyj... Os' čomu naše stavlennja do biblijnyx perekladiv maje buty pidozrilym i oberežnym, osoblyvo tomu, ščo v Ob'javlenni 9:11 Boh vidkryvaje «rujnivne» vykorystannja (Avaddon-Apollion) Bibliji, napysanoji « jevrejs'koju ta hrec'koju movamy ». Istyna znaxodyt'sja lyše v oryhinal'nyx tekstax, zberezenyx jevrejs'koju, ale znyklyx i zaminenyx hrec'kymy pysannjamy novoho zapovitu. I same tam, slid vyznaty, «stojača» molytva z'javylasja sered protestants'kyx virujučyx, na jakyx byly sprjamovani božestvenni slova «... 5-ta truba . Jak ne paradoksal'no, molytva na kolinax sered katolykiv isnuje dovše, ale ce ne povynno dyvuvaty, adže same v cij katolyc'kij religiji dyjaval sponukaje svojix poslidovnykiv i žertv padaty nyc' pered riz'blenymy zobražennjamy, zaboronenymy druhoju z desjaty Božyx zapovidej; zapovid', jaku katolyky ihnorujut', oskil'ky v ryms'kij versiji vona vydalena ta zaminena.

Virš 9: « Ale vin skazav meni: Hljady, ne roby c'oho! Ja spivslužytel' tvij i brativ tvojix prorokiv, i tyx, xto dotrymujet'sja sliv cijejy knihy. Poklonysja Bohovi, poklonysja! »

Provyna, skojena Ivanom, proponujet'sja Bohom jak poperedžennja, adresovane joho obranym: «sterežit'sja vpasty v idolopoklonstvo!», ščo stanovyť holovnu provynu xrystyjans'kyx religij, vidkynutyx Bohom v Isusi Xrysti. Vin orhanizovuje cju scenu tak samo, jak vin orhanizuvav svij ostannij urok, nakazavšy svojim apostolam vzjatysja za zbroju na hodynu joho areštu. Koly nastav čas, vin zaboronyv jim vykorystovuvaty jiji. Urok buv danyj, i v n'omu hovorylosja: « Sterežit'sja c'oho robyty

». U c'omu virši Ivan otrymuje pojasnennja: « Ja — vaš spivslužytel' ». « Anhely », vključajučy « Havryjila », je, jak i ljudy, tvorinnjamy Boha-tvorcja, jakyj zaboronyv u druhij z desjaty svojix zapovidej vklonjatsja pered joho tvorinnjamy, pered riz'blenymy abo namal'ovanymy obrazamy; usima formamy, jaki može pryjmaty idol. Takym čynom, my možemo vynesty urok z c'oho virša, vidznačajučy protyležnu povedinku anheliv. Tut Havryjil, najhidniše nebesne stvorinnja pislja Myxajila, zaboronjaje padaty pered nym nyc'. Z inšoho boku, Satana u svojix spokuslyvyx pryvydax, u vyhljadi «Divy», vymahaje, ščob buly zvedeni pam'jatnyky ta miscja pokloninnja dlja pokloninnja ta služinnja jij... padaje svitna maska temrjavy.

Anhel dali utočnjuje: « i brativ vašyx, prorokiv, i tyx, xto dotrymujet'sja sliv cijejy knyhy ». Miž cym rečennjam i rečennjam z Ob'javlennja 1:3 my pomičajemo riznycju čerez čas, ščo mynuv miž počatkom ery rozšyfrovy, 1980 roku, i potočnoju versijeju 2020 roku. Miž cymy dvoma datamy « toj, xto čytaje », podilyvsja rozšyfrovanym svitlom z inšymy dit'my Božymy, i vony, u svoju čerhu, uvijšly do roboty «prorokiv » . Ce množennja dozvoljaje šče bil'sij kil'kosti inšyx poklykanyx otrymaty dostup do obrannja, čujučy ob'javlenu istynu ta zastosovujučy jiji na praktyci.

Virš 10: « I skzav vin meni: Ne zapečatuj sliv prooctva cijejy knyhy, bo čas blyz'kyj ».

Ce poslannja je omanlyvym, oskil'ky vono adresovane Ivanu, jakoho Boh perenis u naš ostannij čas z počatku knyhy, zhidno z Ob'javlennjam 1:10. Takož my povynni rozumity, ščo nakaz ne zapečatuvaty slova knyhy bezposeredn'o adresovanyj meni v toj čas, koly knyha povnistju rozpečatana; todi vona staje « malen'koju vidkrytoju knyhoju » z Ob'javlennja 10:5. A koly vona « vidkryta » z Božoju dopomohuju ta dozvolom, bil'se ne vynykaje žodnoho pytannja pro zakryttja jiji «pečatjamy». I ce, « bo čas blyz'kyj »; navezni 2021 roku zalyšylosja 9 rokiv do slavnoho povernennja Hospoda Boha Isusa Xrysta.

Odnak, perše vidkryttja « malen'koji knyhy » počalosja pislja ukazu z Dan. 8:14, tobtto pislja 1843 ta 1844 rokiv; adže važlyve rozuminnja temy ostann'oho vyprobuvannja adventysts'koji viry zumovlene odkrovennjamy, danymy bezposeredn'o samym Isusom Xrystom abo joho anhelom našij sestri Ellen H. Uajt pid čas jiji služinnja.

Virš 11: « Xto čynyt' nespravedlyvo, nexaj čynyt' nespravedlyvo j dali; xto ž skvernyt', nexaj skvernyt'sja j dali; xto pravednyj, nexaj čynyt' pravedno j dali; xto svjatyj, nexaj svjatyť'sja j dali » .

Pry peršomu čytanni cej virš pidtverdžuje vykonannja ukazu Dan. 8:14. Vidokremlennja adventystiv, obranyx Bohom miž 1843 i 1844 rokamy, pidtverdžuje poslannja « Sard », de my znaxodymo protestantiv « živymy », ale « mertvymy » ta « oskvernenymy » duxovno, a adventysts'ki pionery, « hidni bilyzny », nazyvajut'sja v c'omu virši « pravednistju ta osvjačennjam ». Ale počatok « malen'koji knyhy » je postupovym, jak « stežka pravednykiv, ščo zrostaje, jak svitlo dnja, vid svitanku do joho zenitu ». I adventysty-pionery ne usvidomljuvaly, ščo vyprobuvannja viry spitkaje jix miž 1991 i 1994 rokamy, jak nam vidkrylo vyvčennja « p'jatoji surmy » . Raptom stajut' možlyvymy inši pročytannja c'oho virša.

Čas zapečatuvannja os'-os' zakinčyt'sja, oskil'ky my čytajemo v Ob'javlenni 7:3: « Ne škod'te zemli, ani morju, ani derevam, doky my ne poznačymo pečatkoju rabiv Boha našoho na jixnix čolax ». De nam slid rozmistyty dozvil škodyty zemli, morju ta derevam? Isnuje dva varianty. Do « šostoji surmy » čy do « simy ostannix kar »? « Šosta surma », jaka je šostym poperedžual'nym pokarannjam, danym

Bohom zemnym hrišnykam, meni zdajet'sja lohičnym u c'omu wypadku zberehty druhu možlyvist'. Oskil'ky « sim ostannix kar hnivu Božoho » sprjamovani na protestants'ku « zemlju » ta katolyc'ke «more ». Davajte vraxujemo, ščo rujnuvannja, zdijsneni « šostuju surmoju », ne zapobihajut', a spryjajut' navernennju obranyx, poklykanyx vykuplenymy krov'ju Isusa Xrysta.

Otže, same pislja « šostoji surmy » ta bezposeredn'o pered « simoma ostannimy karamy », a takož u moment prypynennja zapečatuvannja, jake znamenuje kinec' času kolektyvnoji ta indyvidual'noji blahodati, my vse šče možemo rozmistyty slova c'oho virša: « Xto čynyt' nespravedlyvo, nexaj čynyt' nespravedlyvo j dali, i xto nečystyj, nexaj nečystyt'sja j dali; a xto pravednyj, nexaj bude pravednym i dali, i xto svjatyj, nexaj bude svjatyj i dali ». Kožen zmože tut pobačyty, jak Dux pryxodyt', ščob pidtverdyty v c'omu virši xorošyj pereklad, jakyj ja predstavyv dlja fundamental'noho «adventysts'koho» virša, tobto Danyjila 8:14: «... svjatist' bude vypravdana ». Slova « pravednist' i svjatist' » rišuče pidtrymujut'sja i tomu pidtverdženi Bohom. Tomu ce poslannja peredbačaje čas kincja času blahodati, ale inše pojasnennja poljahaje v nastupnomu. Dosjahajučy kincja knyhy, Dux naciljujet'sja na toj čas, koly povnistju rozšyfovana knyha staje « malen'koju rozhornutoju knyhoju », i z c'oho momentu jiji pryjnattja čy vidmova vyznačatyme riznycju miž « pravednym i oskvernenym », i naš Hospod' zaprošuje « svjatoho znovu osvjatyty sebe ». Ja znovu zhaduju, ščo « oskvernennja » bulo prypysano protestantyzmu u poslanni « Sardiv ». Dux svojimy slovamy naciljujet'sja na cej protestantyzm ta instyucijnyj adventyzm, jakyj rozdiljaje joho prokljattja z 1994 roku, daty, koly vin pryjednavsja do n'oho, vstupyvšy do ekumeničnoho sojuzu. Pryjnattja rozšyfovanoho poslannja cijej knyhy, takym čynom, « šče raz , ale vostannje, vyznačatyme riznycju miž tym, xto služyt' Bohovi, i tym, xto Jomu ne služyt' », zhidno z Mal. 3:18.

Otže, ja pidsumovuju uroky c'oho virša. Po-perše, vin pidtverdžuje vidokremlennja adventystiv vid protestantyzm miž 1843 i 1844 rokamy. U druhomu čytanni vin stosujet'sja oficijnoho adventyzmu, jakyj povernusja do protestants'koho ta ekumeničnoho sojuzu pislja 1994 roku. I ja proponuju tretje čytannja, jake stosuvatymet'sja zakinčennja vyprobuval'noho terminu u 2029 roci pered povernennjam Isusa Xrysta, vstanovlenym na počatok vesny, jaka nastaje pered 3 kvitnja, Pesaxom 2030 roku.

Pislja cyx pojasnen' nam zalyšajet'sja lyše zrozumity, ščo pryčynoju padinnja instyucijnoho adventyzmu, jake pryzvelo do toho, ščo Isus Xrystos « vybljuvav » joho u svojemu poslanni do Laodykiji, je ne stil'ky vidmova viryty v joho povernennja u 1994 roci, skil'ky vidmova vraxovuvaty vnesok svitla, jake pryjšlo, ščob osjajaty spravžnij pereklad Danyjila 8:14; svitlo, nezaperečno prodemonstrovane samym oryhinal'nym jevrejs'kym biblijnym tekstom. Cej hrix mih buty zasudženyj lyše Bohom spravedlyvosti, jakyj ne vvažaje vynnyx nevyynnymy.

Virš 12: « Os', Ja hrjadu nezabarom , i nahoroda Moja zo Mnoju, ščob viddaty kožnomu zhidno z joho dilamy ».

Čerez 9 rokiv Isus povernet'sja v nevygovnij božestvennij slavi. V Ob'javlenni 16-20 Boh vidkryv nam pryrodu tijeji častyny svojeji vidplaty, jaka pryznačena dlja hrišnyx katolykiv, protestantiv, a takož nespravedlyvyx i neterpymyx adventysts'kyx buntivnykiv. Vin takož predstavyv nam častynu, jaka pryznačena dlja joho virnyx adventysts'kyx obranyx, jaki šanujut' joho proroče slovo ta joho svjatyj s'omyj den', sobotu, v Ob'javlenni 7:14, 21 i 22. « Vidplata » « vidplatyt' kožnomu za joho dilamy », ščo zalyšaje malo miscja dlja vynnyx, ščob vypravdaty sebe v očax Xrysta. Slova samovypravdanna stajut' marnymy, tomu ščo todi bude nadto pizno, ščob zminyty pomylky mynuloho vyboru.

Virš 13: « Ja je Al'fa j Omeha, peršyj j ostannij, počatok i kinec' » .

Ščo maje počatok, maje j kinec'. Cej pryncyp stosujet'sja tryvalosti zemnoho času, zaplanovanoho Bohom dlja Joho vyboru obranyx. Miž al'foju ta omehoju myne 6000 rokiv. U 30-mu roci, 3 kvitnja, dobrovil'na spokutna smert' Isusa Xrysta takož oznamenuje al'fa-čas 2000-ričného xrystyjans'koho zapovitu; vesna 2030 roku potužno prozvenyt' u joho omeha-časi.

Ale al'fa — ce takož 1844 rik z joho omehoju 1994. I narešti, al'fa — ce dlja mene ta ostannix obranyx 1995 rik z joho omehoju 2030.

Virš 14: « Blaženni ti, xto dotrymujet'sja Joho zapovidej (a ne vyperut' svij odjah) , ščob maty pravo na derevo žyttja i vijty bramamy do mista !

Druha forma « velykoji skorboty » vže pered namy, ščo pryzvodyt' do čyslennyx smertej. Tomu terminovo potribno otrymaty zaxyst i dopomohu Boha čerez Isusa Xrysta. Jak pidkazuje obraz, hrišnyk povynen « zberihaty Joho zapovidi. »; ti, ščo vid Boha, i ti, ščo vid Isusa, « Ahncja Božoho », ščo označaje, ščo vin povynen zrektysja vsix form, jaki može nabuty hrix. Zavual'ovanyj pereklad c'oho virša, ščo zberihlja v našyx sučasnyx Biblijax, naležyt' rymo-katolycyzmu, sprjamovanomu z Vatykanu. Inši rukopysy, najdavniši, a otže, bil's virni, proponujut': « Blaženni ti, xto dotrymujet'sja Joho zapovidej ». A oskil'ky hrix je porušennjam zakonu, poslannja spotvorene i zaminjuje neobxidnyj i žyttjevo važlyvyj poslax prostym tverdžennjam pro xrystyjans'ku prynaležnist'. Xto otrymuje koryst' vid zločynu? Ti, xto borotymet'sja z Subotoju do slavnoho povernennja Isusa Xrysta. Spravžnje poslannja pidsumovujet'sja tak: «Blažennyj toj, xto sluxajet'sja svoho Tvorcja». Ce poslannja lyše povtorjuje te, ščo cytovano v Ob'javlenni 12:17 ta 14:12, a same: « ti, xto dotrymujet'sja zapovidej Božyx i viry Isusovoji ». Ce adresaty ostann'oho poslannja, zvernenoho Isusom. Suddeju rezul'tatu je sam Isus Xrystos, i joho vymohy vidpovidajut' straždannjam, jaki vin perežyv u svojij mučenyckij smerti. Nahoroda obranyx bude duže velykoju; vony otrymajut' bezsmertja ta vvijsut' u vične žyttja adventysts'kym šljaxom, symvolizovanym « dvanadcat'ma vorotamy » symvoličného « novoho Jerusalyumu ».

Virš 15: « Het' sobak, čakluniv, rozpusnykiv, ubyvc', idolopoklonnykiv ta kožnoho, xto ljubyt' nepravdu ta čynyt' jiji! »

Xto ti, koho Isus tak nazyvaje? Ce pryxovane zvyuvačennja stosujet'sja vsijeji xrystyjans'koji viry, jaka vidstupyla; katolyc'koji viry, bahatohrananoi protestants'koji viry, vključajučy adventysts'ku viru, jaka vstupyla v johu sojuz z 1994 roku; adventysts'koji viry, tak ščedro blahoslovennoji nym na počatku svoho isnuvannja, i šče bil'se stosovno jiji ostannix predstavnykiv, zmušenyx do inakomyslennja. « Sobaky » – ce jazyčnyky, ale takož, i perš za vse, ti, xto nazyvaje sebe joho bratamy ta zradžuje johu . Cej termin « sobaky » paradoksal'no dlja sučasnyx zaxidnyx ljudej je terminom tvaryny, jaku vvažajut' symvolom virnosti, ale dlja sxidnyx ljudej – samym obrazom prokljattja. I tut Isus zaperečuje navit' jixnju ljuds'ku pryrodu ta vvažaje jix netaktovnymy tvarynamy. Inši terminy pidtverdžujut' ce sudžennja. Isus pidtverdžuje slova, skazani v Ob'javlenni 21:8, i tut dodavannja termina « sobaky » vyražaje johu osobyste sudžennja. Pislja velyčného projavu ljubovi, jaku vin dav ljudjam, nemaje ničoho strašnišoho, niž buty zradženym tymy, xto nazyvaje sebe johu ta johu žertvoju.

Isus potim nazyvaje jix « volxvamy » čerez jixni stosunky zi zlymy anhelamy, spirytyzm, jakyj spočatku spokusyv katolyc'ku viru javlennjamy «Divy Mariji», ščo z biblijnoji točky zoru nemožlyvo. Ale čudes, ščo tvorylysja demonamy, podobni do tyx, ščo tvoryly « volxvy » faraona do Mojseja ta Aarona.

Nazyvajučy jix « neskromnymy », Isus zasudžuje zvil'nennja morali, ale ponad use nepryrodni religijni sojuzy, ukladeni protestants'kymy cerkvamy z katolyc'koju viroju, zasudženi Božymy prorokamy jak sluhy dyjavola. Vony vidtvorjуют', «jak dočky», «neskromnist' » svojeji « materi-bludnyci Vavylona Velykoho », zasudženoji v Ob'javlenni 17:5.

Vidstupnyky takož je « vbyvcjamy », jaki hotuvatymut'sja vbyvaty obranciv Isusa, jakščo vin ne vtrutyť'sja, ščob zapobihy jim svojim slavnym pryšestjam.

Vony je « idolopoklonnykamy », bo nadajut' bil'she značennja material'nomu žyttju, niž duxovnomu. Vony zalyšajut'sja bajdužymy, koly Boh proponuje jim svoje svitlo, jake vony zuxvalo vidkydajut', demonizujučy joho spravžnix poslanciv.

I na zaveršennja c'oho virša vin utočnjuje: « A xto ljubyt' i čynyt' nepravdu! » Robljačy ce, vin zasudžuje tyx, čyja pryroda pryv'jazana do brexni, až do toho, ščo vony absoljutno nečutlyvi do pravdy. Kažut', ščo smaky ta kol'ory ne je predmetom obhovorennja; te same stosujet'sja ljubovi do pravdy čy brexni. Ale dlja svojeji vičnosti Boh obyraje vyklučno sered svojix stvorin', jakyx porodžuje ljuds'ke rozmnožennja, tyx, xto maje cju ljubov do pravdy.

Kincevyj rezul'tat Božoho planu spasinnja žaxlyvyj. Vyhnnani, odyv za odnym, zakam'janili, nerozkajani dopotopni hrišnyky, nevirujučyj jevrejs'kyj Staryj Zavít, merzenna paps'ka rymo-katolyc'ka vira, idolopoklonnyč'ka pravoslavna vira, kal'vinists'ka protestants'ka vira i, narešti, instytucijna adventysts'ka vira, ostannja žertva duxu tradycji, jakomu vsi poperedni odnakovo spryjaly.

«Adventysts'ke» poslannja malo fatal'ni naslidky, po-perše, dlja jevreviv, jaki zaznaly nevdači čerez svoju vidmovu poviryty v perše pryšestja Mesiji, prohološene v Dan. 9:24-27. Po-druhe, dlja xrystytjan, vyhnanyx Isusom, jaki vsi rozdiljajut' provynu za te, ščo vyjavly bajdužist' do ostann'oho «adventysts'koho» poslannja, jake spoviščaje pro joho druhe pryšestja . Jixnja vidsutnist' ljubovi do joho istyny je fatal'noju dlja nyx. U 2020 roci vsi ci osnovni oficijni religiji podiljajut' ce žaxlyve poslannja, jake Isus zvernuv u 1843 roci do protestantyzmu epoxy « Sard » v Ob'javlenni 3:1: « Pro vas kažut', ščo vy žyvi, a vy mertvi ».

Virš 16: « Ja, Isus, poslav Svoho anhela, ščob zasvidčyty vam ce v cerkvax. Ja — korin' i rid Davydiv, zorja jasna j rankova » .

Isus poslav svoho anhela Havryjila do Ivana, a čerez Ivana do nas, svojix virnyx sluh ostannix dniv. Bo lyše s'ohodni ce povnistju rozšyfovane poslannja dozvoljaje nam zrozumity poslannja, jaki vin adresuje svojim sluham ta učnjam semy epox abo semy Asamblej. Isus rozvijuje sumnivy ščodo svoho symboličnoho posylannja na Ob'javlennja 5: « korin' i naščadky Davyda ». Vin dodaje: « zorja jasna i rankova ». Cja zirka — ce sonce, ale vin ototožnjuje sebe z nym lyše jak iz symbolom. Bo nesvidomo ščyri istoty, jaki ljubljat' Isusa Xrysta za joho žertvu, šanujut' naše sonce, cju zirku, obožnenu jazychnykamy. Jakščo bahato xto c'oho ne usvidomljuje, to bezlič, navit' ti, xto obiznanyj u c'omu pytanni, ne hotovi čy ne zdatni zrozumity serjoznist' c'oho jazychnyč'koho idolopoklonnyč'koho včynku. Ljudyna povynna zabuty sebe, postavty sebe na misce Boha, jakyj vidčuvaje reči zovsim inakše, tomu ščo joho rozum stežyt' za dijamy ljudej vže majže 6000 rokov. Vin vyznačaje kožnu diju

tak, jak vona naspravdi predstavljaje; Ce ne stosujet'sja čolovikiv, čyje korotke žyttja zoseredžene nasampered na zadovolenni jixnix bažan', perevažno plots'kyx i zemnyx, ale ce takož stosujet'sja tyx, xto je duxovnym i duže relihijnym, i koho blokuje povaha do tradycij bat'kiv.

V kinci poslannja z Tijatyr Dux skazav « peremožcju »: « I dam jomu rankovu zorju ». Tut Isus predstavljaje sebe jak « rankovu zorju ». Peremožec', takym čynom, otrymaje Isusa, a z nym i vse svitlo žyttja, jake maje svoje džerelo v n'omu. Nahaduvannja pro cej termin vkažuje na vsju uvahu spravžnix ostannix «adventystiv» do cyx viršiv z 1 Petra 2:19-20-21: « I my majemo proroče slovo, jake stalo pevnišym, i vy dobre robyte, ščo pyl'nujete joho, jak svityla, ščo svityt' u temnomu misci, až poky ne rozvydnyt'sja den', i rankova zorja ne zijde u vašyx sercjax. Znajučy najperše ce, ščo žodne proroctvo v Pysanni ne može buty vlasnym tlumačennjam, bo proroctvo nikoly ne bulo z voli ljuds'kovi, ale promovljaly joho svjati Boži ljudy, vedeni Svjatym Duxom ». Ce ne mohlo buty krašče skazano. Počuvšy ci slova, obranyj peretvorjuje jix na dila, jaki vraxovuje Isus Xrystos.

Virš 17: « I Dux, i narečena kažut': Pryjdy! I xto čuje, nexaj kaže: Pryjdy! I xto sprahlyj, nexaj pryjde. Xto xoče, nexaj bere vodu žyttja darmo! »

Z samoho počatku svoho zemnoho služinnja Isus zaklykav: « Pryjdit' ». Ale, vykorystovujučy obraz « sprahy », Vin znaje, ščo ti, xto ne « sprahlyj », ne pryjduť pyty. Joho zaklyk počujut' lyše ti, xto « sprahlyj » c'oho vičného žyttja, jake Joho doskonala spravvedlyvist' proponuje nam lyše Joho blahodattju, jak druhyj šans. Til'ky Isus zaplatyv cinu; tomu Vin proponuje jiji « darma ». Žoden katolyc'kyj čy božestvennyj «indul'hencija» ne može otrymaty jiji za hroši. Cej universal'nyj zaklyk hotuje zibrannja obranyx z usix narodiv i vsix poxodžen'. Zaklyk « Pryjdit' » staje ključem do c'oho zibrannja obranyx, jake stvoryť vyprobuvannja viry ostannix dniv. Ale vony perežyvut' vyprobuvannja, rozsijani po vsij zemli, i ne vozz'jednajut'sja, doky Isus Xrystos ne povernet'sja u svojij slavi, ščob zabraty jix iz zemli hrixa.

Virš 18: « Svidčuju kožnomu, xto čuje slova proroctva cijejij knyhy: koly xtos' do c'oho dodast', to Boh dodast' jomu kar, napysanyx u cij knyzi » .

Odkrovennja — ce ne zvyčajna biblijna knyha. Ce literaturnyj tvir, božestvenno zakodovanyj biblijnoju movoju, jakyj možut' rozpiznaty ti, xto doslidžuje vsju Bibliju vid počatku do kincja. Vyrazy stajut' znajomymy pry bahatorazovomu čytanni. A «biblijni konkordanciji» dozvoljajut' nam znaxodyty podibni vyrazy. Ale same tomu, ščo joho kod takyj točnyj, perekladačiv ta perypysuvačiv poperedžajut': « Jakščo xtos' do n'oho ščos' dodast', Boh navede na n'oho kary, opysani v cij knyzi ».

Virš 19: « A koly xtos' vidnime ščo vid sliv knyhy proroctva c'oho, to Boh vidnime johu častku vid dereva žyttja ta vid svjatoho mista, ščo napysani v cij knyzi » .

Z tyx samyx pryčyn Boh pohrožuje kožnomu, xto « vidnime ščos' vid sliv knyhy c'oho proroctva » . Kožen, xto ryzkuje, takož poperedženij: « Boh vidnime johu častku vid dereva žyttja ta vid svjatoho mista, ščo opysani v cij knyzi ». Tomu zaznačeni zminy matymut' žaxlyvi naslidky dlja tyx, xto jix včynjaje.

Ja zvertaju vašu uvahu na cej urok. Jakščo zmina cijejij nezrozumiloji zakodovanoji knyhy bude pokarana Isusom Xrystom cymy dvoma suvorymy sposobamy, ščo stanet'sja z tym, xto vidkyne jiji cilkom zrozumile rozšyrovane poslannja ?

Boh maje vahomi pidstavy čitko predstavty ce poperedžennja, oskil'ky ce Odkrovennja, slova jakoho vin sam obrav, maje taku ž cinnist', jak i tekst joho «desjaty zapovidej», «vykarbuvanjx joho pal'cem na kam'janyx skryžaljax». Teper, u Dan. 7:25, vin prorokuvav, ščo joho cars'kyj « zakon » bude « zminenyj », jak i « časy ». Dija bula zdijsnena, jak my bačyly, rym's'koju vladoju, poslidovno impers'koju u 321 roci, potim paps'koju u 538 roci. Cja dija, jaku vin vvažav « zarozumiloju », bude pokarana smertju, i Boh zaklykaje nas ne povtorjuvaty, zhidno z proctvom, cej typ provyny, jaku vin rišuče zasudžuje.

Boža robota zalyšajet'sja Joho robotuju nezaležno vid času, v jakyj vona vykonujet'sja. Rozšyfovka Joho prorocstva nemožlyva bez Joho kerivnyctva. Ce označaje, ščo rozšyfovana robota maje taku ž cinnist', jak i zašyfovana. Tomu usvidomte, ščo cja robota, de Boža dumka vykladena prostoju movoju, maje duže vysoku « svjatist' ». Vona stanovyt' najvyšče « svidčennja Isusa », jake Boh zvertaje do svojix ostannix sluh-dysydyntiv-adventystiv s'omoho dnja; i vodnočas, z praktykoju spravžn'oji subotn'oji suboty, same u 2021 roci nastaje ostannja « vypravdana svjatist' », zaplanovana z momentu nabrannja čynnosti ukazu Dan. 8:14 u 1843 roci.

Virš 20: « Toj, xto svidčyt' pro ce, kaže: "Tak, nezabarom pryjdu ". Amin'! Pryjdy, Hospody Isuse! »

Oskil'ky vona mistyt' ostanni slova, zverneni Isusom Xrystom do svojix učniv, cja knyha Odkrovennja maje vysoku svjatist'. U nij my znaxodymo ekvivalent skryžalej zakonu, vyhraviruvanyx perstom Božym i danyx Mojsejevi. Isus zasvidčuje; xto navažyt'sja zaperečyty ce božestvenne zasvidčennja? Vse skazano, vse vidkryto, Jomu bil'she ničoho skazaty, okrim: « Tak, Ja pryjdu skoro ». Proste « Tak », jake oxopljuje vsju Joho božestvennu osobu, označaje skazaty, jakščo Joho nemynučyj pryxid pevnij, bo Vin ponovljuje svoju obicjanku: « Ja pryjdu skoro »; « nehajno » » datovano, ščo nabuvaje svoho povnoho značennja: navesni 2030 roku. I vin pidtverdžuje svoji slova, kažučy « Amin' », ščo označaje: «Voistynu».

Xto ž todi kaže: « Pryjdy, Hospody Isuse »? Zhidno z viršem 17 c'oho rozdilu, ce « Dux i narečena ».

Virš 21: « Blahodat' Hospoda Isusa z usima svjatyjmy! »

Cej ostannij virš Ob'javlennja zaveršuje knyhu, zhadujučy « blahodat' Hospoda Isusa ». Ce tema, jaka často protystavljalasja zakonu v rann'oxrystyjans'komu zibranni. U toj čas blahodat' protystavljalasja zakonu tymy, xto vidkydav propozyciju Xrysta. Uspadkuvannja zakonu jevrejamy označalo, ščo vony bačyly božestvennu spravedlyvist' lyše čerez n'oho. Isus ne xotiv zvil'njaty jix vid posluxu zakonu, ale Vin pryjšov, ščob « vykonaty » te, ščo prorokovaly do N'oho žertvoprynesennja tvaryn. Os' čomu Vin skazav u Jevanheliji vid Matvija 5:17: « Ne dumajte, ščo Ja pryjšov skasuvaty zakon čy prorokiv; ne skasuvaty pryjšov Ja, a vykonaty ».

Najbil'she vražaje te, jak xrystyjany protystavljajut' zakon blahodati. Bo, jak pojasnjuje apostol Pavlo, blahodat' maje dopomohty ljudyni vykonaty zakon, až do toho, ščo Isus prohološuje v Ivana 15:5: « Ja — vynohradna loza, a vy — hilky. Xto perebuvaje v Meni, a Ja v n'omu, toj rjasno prynosyt' plody, bo bez Mene vy ničoho robyty ne možete ». Pro jaki «dila » vin hovoryt' i jaki « plody » vin maje na uvazi? Dotrymannja zakonu, jake Joho blahodat' robyt' možlyvym čerez Joho dopomohu u Svjatomu Dusi.

Bulo b bažano ta korysno, ščob « blahodat' Hospoda Isusa bula » i ščob vona mohla dijaty « na vsix »; ale cej spotvorenyj virš vyražaje lyše nezdijsnenne bažannja. Pobažajmo vsi, ščob jix bulo duže

bahato; jakomoha bil'she; naš dyvovyžnyj Boh, Tvorec' i Spasytel' zasluhovuje na ce; vin nadzvyčajno hidnyj c'oho. Vkazujučy « z usima svjatyj » , oryhinal'nyj tekst usuvaje bud'-jaku dvoznačnist'; blahodat' Hospodnja može prynesty koryst' lyše jim, tym, « koho Vin osvjačuje Svojeju istynuju » (Ivana 17:17). A tym, xto dumaje, ščo dosjahne vičnoho žyttja, jdučy šljaxom, jakym jšov Isus Xrystos, ja nahaduju, ščo miž « šljaxom » i « žyttjam » je nemynuča « istyna », zhidno z Ivanom 14:6. Z usijeju povahoju do buntivnykiv, jaki pretendujut' na blahoslovennja c'oho virša, z 1843 roku blahodat' Hospodnja prynosyt' koryst' lyše tym, koho Vin osvjačuje vidnovlennjam svoho vidpočynku u svjatu subotu. Same cja dija, pov'jazana zi svidčennjam ljubovi do Joho « pravdy », robyt' obranyx svjatyx hidnymy cijejj blahodati. Tomu blahodat' ne može buty prysvjačena «vsim». Tomu osterihajtesja omanlyvyx pohanyx perekladiv Bibliji, jaki pryzvodjat' do žaxlyvoho ostatočnoho rozčaruvannja dlja tyx, xto, na svoje neščastja, pokladajet'sja na nyx!

Božestvenne Odkrovennja, predstavlene v cij praci, pidtverdylo uroky, prorokovani v knyzi Buttja, žyttjevo važlyve značennja jakyx my zmohly vidznačyty. Naprykinci cijejj praci meni zdajet'sja korysnym nahadaty ci osnovni uroky. Ce vypravdano, i ja xotiv by zaznačyty, ščo v našomu sučasnomu sviti xrustyjans'ka vira masovo predstavlena u spotvorenij formi čerez kul'tovu spadščynu rymo-katolycyzmu. Istyna, jakoji vymahaje Boh, zalyšylasja v prostomu ta lohičnomu stani, zrozumilomu peršymy apostolamy Isusa Xrysta, ale cja prostota, jaku často ihnorujut', staje skladnoju dlja neposvjačenyx čerez jiji menšynnyj charakter. Dijsno, dlja identyfikaciji ostannix svjatyx Isusa Xrysta ostannix dniv ta duxovnoji struktury Apokalipsysu neobxidnyj ukaz Danyjila 8:14. Ale dlja identyfikaciji c'oho ukazu takož neobxidne vyččennja vsijeji knyhy Danyjila ta rozšyfovka jiji prorocvtv. Zrozumivšy ci reči, Apokalipsys vidkryvaje nam svoji tajemnyci. Ci neobxidni doslidžennja pojasnjujut' trudnošči, z jakymy stykajut'sja, namahajučys' perekonaty nedovirlyvu ljudynu našoho času na Zaxodi, i osoblyvo u Franciji.

Isus skazav, ščo nixto ne može pryjty do N'oho, okrim Otcja, jakyj vede Joho, i Vin takož skazav ščodo Svojix obranciv , ščo vony povynni narodytysja vid vody ta Duxa. Ci dva včennja dopovnjujučy odne odnoho označajut', ščo Boh znaje duxovnu pryrodu Svojix obranciv sered usix Svojix stvorin'. Otže, kožen z nyx reahuvatyme vidpovidno do cijejj pryrody, jaka je dlja n'oho specyfičnoju; takym čynom, toj, xto maje uperedžennja na koryst' Suboty, jaku vže praktykujut' jevreji, bez osoblyvyx trudnoščiv pryjme proroči odkrovennja, jaki pokazujut', ščo vona vymahajet'sja Bohom z 1843 roku. I navpaky, toj, xto maje nespryjatlyvi uperedžennja ščodo neji, vidkyne vsi predstavljeni biblijni arhumenty ta znajde vahomi pryčyny, ščob vypravdaty svoju vidmovu. Rozuminnja c'oho pryncypu zaxyščaje nas vid bud'-jakoho rozčaruvannja ščodo tyx, komu my predstavljajemo istynu Xrysta. Rozkryvajučy istynu Božoji dumky, prorocvtvo nadaje vsju svoju sylu « vičnij Jevanheliji », jaku učni Isusa povynni « navčaty narodam do kincja svitu ».

« Zviri » Apokalipsysu

Xronolohično ta poslidovno vorohy Boha ta joho obranci z'javljalsja v obrazi « zviriv ».

Perše poznačaje impers'kyj Rym, predstavlenyj « drakonom z desjat'ma rohamy ta simoma holovamy, ščo nosjat' diademy » v Ob'javlenni 12:3; « Nykolajitamy » v Ob'javlenni 2:6; « dyjavolom » v Ob'javlenni 2:10.

Druhe stosujet'sja paps'koho katolyc'koho Rymu, zobraženoho « zvirom, ščo vyxodyt' z morja, z desjat'ma rohamy ta diademamy , ta simoma holovamy » z Ob'javlennja 13:1; « prestolom satany » v

Ob'javlenni 2:13; « žinkoju Jezavellju » v Ob'javlenni 2:20; « misjacem, zabarvlenym krov'ju » v Ob'javlenni 6:12; « uraženoju tretynoju misjacija » « četvertoji surmy » v Ob'javlenni 8:12; « morem » v Ob'javlenni 10:2; « trostynoju, podibnoju do palyci » v Ob'javlenni 11:1; « xvostom » « drakona » v Ob'javlenni 12:4; « zmijem » v Ob'javlenni 12:14; ta « drakonom » z viršiv 13, 16 ta 17; « velykym Vavylonom » v Ob'javlenni 14:8 ta 17:5.

Tretij sprjamovanyj proty francuz'koho revoljucijnogo ateizmu, zobraženoho « zvirom, ščo vyxodyt' z bezodni » v Ob'javlenni 11:7; « velykoju skorbotoju » v Ob'javlenni 2:22; « četvertoju surmoju » v Ob'javlenni 8:12; « hyrlom, ščo pohlynaje ričku », ščo symvolizuje katolyc'kyj narod, v Ob'javlenni 12:16. Ce stosujet'sja peršoji formy « druhoho horja », zhadanoho v Ob'javlenni 11:14. Joho druha forma bude zaveršena « šostoju surmoju » z Ob'javlennja 9:13, tobto, zhidno z Ob'javlennjam 8:13, pid nazvoju « druge hore », miž 7 bereznja 2021 roku ta 2029 roku, pid real'nym aspektom Tret'oji svitovoji vijny, jaka zakinčyt'sja jadernoju vijnoju. Henocyd ljudej, jakyj zneljudnjuje zemlju (bezodnja), je spolučnoju lankoju, vstanovlenoju miž « četvertoju ta šostoju surmoju ». Detali rozvytku cijejij vijny rozkryvajut'sja v Dan. 11:40-45.

Četvertyj « zvir » stosujet'sja protestants'koji viry ta katolyc'koji viry, jiji sojuznyci, v ostann'omu vyprobuvanni viry v zemnij istoriji. Vin « pidnimajet'sja iz zemli » v Ob'javlenni 13:11; ce označaje, ščo vin sam vyjšov z katolyc'koji viry, symvolizovanoji « morem ». Epoxa Reformaciji perevažno utverdyla protestants'ku religiju z čysslennymy aspektamy, poznačenymy vidstupnyctvom, ščo svidčyt' u pracjax Žana Kal'vina pro vojovnyčyj, suvoryj, žorstokyj ta peresliduval'nyj charakter. Nabrannja čynnosti dekretom Dan. 8:14 zasudylo jiji v us'omu sviti z vesny 1843 roku.

Instytucijna adventysts'ka vira, jaka vynykla žyvoju pislja vyprobuvannja protestants'koju viroju 1843-1844 rokiv, vidstupyla nazad i povernulasja do statusu protestants'koji viry ta jiji božestvennoho prokljattja z oseni 1994 roku; ce stalosja čerez oficijne vidkydannja božestvennoho proročoho svitla, javlenoho v cij roboti z 1991 roku. Cja duxovna smert' instytucijnoji formy prorokovana v Ob'javlenni 3:16: « Ja vybljuju tebe z ust Mojix ».

Ostatočne vykonannja prorociv pered namy, i vira kožnoho bude vyprobuvana. Hospod' Isus Xrystos rozpiznaje sered usix ljudej tyx, xto naležyt' Jomu, tobto tyx, xto z radistju ta vdjačnoju virnistju pryjmaje Joho žyttjevo važlyvi odkrovennja, plid božestvennoji ljubovi.

Pid čas ostann'oho vyboru obrani budut' vidriznjatysja tym, ščo vony znatymut', čomu padajut' hrišni, božestvenne Odkrovennja takym čynom zrobyt' riznycju miž spasennymy ta zahyblymy, jakym z apostol's'koji ery « Efesu », v Ob'javlenni 2:5, Boh skazav: « Tož pam'jataj, zvidky ty vpav »; a v 1843 roci, v epoxu « Sardiv », Vin takož skazav protestantom v Ob'javlenni 3:3: « Zhadajte, jak vy pryjnaly ta čuly; i berežit', i pokajtesja »; ce stosujet'sja adventystiv, jaki zanepaly z 1994 roku, jaki, xoča j dotrymujut'sja suboty, otrymujut' vid Isusa ce poslannja z Ob'javlennja 3:19: « Usix, koho Ja ljublju, Ja kartaju ta vypravljaju; tomu bud'te revni ta pokajtesja ».

Hotujučy ce proroče Odkrovennja, Boh-Tvorec', jakoho zustriv v osobi Isusa Xrysta, postavyv sobi za metu daty svojim obranym zmohu čitko vyznačyty svojix vorohiv; sprava зроблена, i Boža meta dosjahnuta. Takym čynom, duxovno zbahačena, Joho Obranycja staje « Narečenoju, pryhotovanoju na Vesil'nu Večerju Ahncja ». Vin « odjahnuv jiji v tonkyj bilyj ljanjy odjah, jakyj je pravednymy dilamy svjatyx » v Ob'javlenni 19:7. Vy, xto pročytav zmist cijejij praci, jakščo vam poščastylo i vy blahoslovenni buty sered nyx, « pryhotujtesja zustrity Boha vašoho » (Amosa 4:12) v Joho istyni!

Xoča rozšyrovka tajemnyčyx prorocstv Danyjila ta Ob'javlennja povnistju zaveršena, i čas spravžn'oho povernennja Xrysta teper nam vidomyj, ce pytannja Isusa Xrysta, cytovane v Jevanheliji vid Luky 18:8, zalyšaje deščo tryvožnyj sumniv: « Kažu vam, ščo Vin skoro pomstyt'sja jim. Ale čy znajde Syn Ljuds'kyj, koly pryjde, Vin viru na zemli? » Bo velyka kil'kist' intelektual'noho znannja istyny ne može kompensuvaty slabkist' jakosti cijejij viry. Ljudstvo, jake zitknet'sja z povernennjam Isusa Xrysta, rozvyvalosja v klimati, spryjatlyvomu dlja vsix form syl'no zaoxočovanoho ehojizmu. Indyvidual'nyj uspix stav metoju, jakoji potribno dosjahty bud'-jakoju cinoju, navit' znyščujučy blyžn'oho, i ce protjahom tryvaloho periodu svitovoho myru, ščo tryvaje ponad 70 rokiv. Koly my znajemo, ščo cinnosti neba, zaproponovani Isusom Xrystom, povnistju superečat' c'omu standartu našoho času, joho pytannja vydajet'sja trahično vypravdanym, oskil'ky vono može stosuvatysja ljudej, jaki vvažaly sebe «obranymy», ale, na žal', zalyšat'sja lyše «poklykanymy»; tomu ščo Isus ne znajde v nyx jakosti viry, neobxidnoji, ščob buty hidnymy Joho blahodati.

Bukva vbyvaje, ale Dux ožyvljaje

Cej zaključnyj rozdil zaveršuje rozšyrovku Odkrovennja. Dijsno, ja ščočno predstavv biblijni kody, jaki dozvoljajut' nam identyfikuvaty symvoly, ščo Boh vykorystovuje u svojix prorocstvax, ale xoča jixnja meta poljahaje v tomu, ščob rozkryty joho vymohu povernennja suboty z 1843-1844 rokiv, slovo «subota» žodnoho razu ne z'javljajet'sja v cyx prorocyx tekstax Danyjila čy Odkrovennja. Vono zavždy natjakajet'sja, ale ne cytujet'sja čitko. Pryčyna, čomu vono ne nazyvajet'sja čitko, poljahaje v tomu, ščo praktyka suboty je osnovnoju normoju apostol's'koji xrystyjans'koji viry, oskil'ky kožen može bačyty, ščo tema suboty nikoly ne bula predmetom superečok miž jevrejamy ta peršymy apostolamy, učnjamy Isusa Xrysta. Odnak dyjavol ne prypynjav atakuvaty jiji, spočatku pidburjujučy jevreviv «oskvernyty» jiji, potim, po-druhe, xrystyjan, zmušujučy jix povnistju «ihnoruvaty» jiji. Ščob dosjahty

c'oho rezultatu, vin nadyxnuv na fal'syvi pereklady oryhinal'nyx tekstiv, jaki zhaduvaly joho. Takož ce vykladennja božestvennoji istyny bulo b nepovnym bez zasudžennja cyx ohydnyx zločyniv, žertvamy jakyx je, po-perše, Boh v Isusi Xrysti, a potim ti, komu joho spokutna smert' mohla b zaproponuvaty vične žyttja.

žodnoho virša v pysannjax Staroho ta Novoho Zavitiv, tobto vsijeji Bibliji, jakyj by navčav pro zminu statusu Suboty porivnjano z četvertoju z Joho Desjaty Zapovidej; bil'se toho, osvjačenoji Bohom vid počatku Joho stvorenja našoho zemnoho svitu.

Z momentu vidstupnyctva protestantiv čerez vykonannja ukazu Danyjila 8:14 navesni 1843 roku i do s'ohodni čytannja Bibliji vbyvaje. Ja utočnjuju, ščo vbyvaje ne Biblija dobrovil'no, a jiji vykorystannja čerez pomylky perekladu, jaki z'javljajut'sja v perekladenyx versijax oryhinal'nyx tekstiv « jevrejs'koju ta hrec'koju »; ale ce, perš za vse, takož problema čerez pohani interpretaciji. Sam Boh pidtverdžuje ce obrazno v Ob'javlenni 9:11: «... Nad nymy carem buv anhel bezodni, jakoho jevrejs'koju nazyvaly Avaddon, a hrec'koju — Apollion. «Ja zhaduju tut pryxovane poslannja c'oho virša: « Avvadon ta Apollion » označajut' « jevrejs'koju ta hrec'koju movamy »: «rujnivnyk». « Anhel bezodni » rujnuje viru, vykorystovujučy biblijnyx « dvox svidkiv » z Ob'javlennja 11:3.

Takož, počynajučy z 1843 roku, lževirujuči zrobyly dvi pomylky u svojemu tlumačenni istoričnyx svidčenyj Bibliji. Perša poljahaje v tomu, ščo vony nadaly bil'se značennja narodžennju Isusa Xrysta, niž joho smerti, a druha pidkripljuje cju pomylku, nadajučy bil'se značennja joho voskresinnju, niž joho smerti. Cja podvijna pomylka svidčyt' proty nyx, tomu ščo demonstracija Božoji ljubovi do svojix stvorin' gruntujet'sja, po suty, na joho dobrovil'nomu rišenni viddaty u Xrysti svoje žyttja dlja vykuplennja svojix obranciv. Nadannja priorytetu voskresinnju Isusa poljahaje u spotvorenni Božoho rjativnoho planu, i ce nese dlja vynyx naslidky vidrizannja sebe vid n'oho ta porušennja joho svjatoho, spravedlyvoho ta dobroho zavitu. Peremoha Xrysta gruntujet'sja na pryjnjatti nym smerti, joho voskresinnja je lyše ščaslyvym i spravedlyvym naslidkom joho božestvennoji doskonalosti.

Kolosjan 2:16-17: « Tomu nexaj nixto ne sudyt' vas za jihu čy za pyttja, čy za svjato, čy za novomisjaččja, čy za subotu. Ce lyše tin' majbutn'oho, a tilo Xrystove » .

Cej virš často vykorystovujet'sja dlja vypravdannja prypynennja praktyky ščotyžnevoji « suboty ». Dvi pryčyny zasudžujut' cej vybir. Perša poljahaje v tomu, ščo vyraz « subot » poznačaje « suboty », spryčyneni ščoričnyx religijnyx « svjatamy », vstanovlenymy Bohom u Levyt 23. Ce ruxomi « suboty », jaki rozmiščujut'sja na počatku, a inodi j naprykinci času religijnyx « svjat ». Vony vyklykani vyrazom « ne roby žodnoji robočoji roboty toho dnja ». Jix jedynyj zv'jazok z ščotyžnevoju «subotoju » — ce jixnja nazva « subota », ščo označaje «perestaty, vidpočyty», i jaka vperše z'javljajet'sja v But. 2:2: « Boh vidpočyv ». Slid takož zaznačyty, ščo slovo « subota », navedene v jevrejs'komu teksti četvertoji zapovidi, ne z'javljajet'sja v perekladi L. Sehonda, jakyj poznačaje joho lyše pid nazvoju « den' vidpočynku » abo « s'omyj den' ». Odnak, vono poxodyt' vid dijeslova, zhadanoho v But. 2:2: « vidpočynok » abo « subota », jake čitko zhadujet'sja u perekladi Bibliji Dž. N. Darbi.

Druha pryčyna os' u čomu: Pavlo skazav pro « svjata ta suboty », ščo vony je « tinnju majbutn'oho », tobto tym, ščo prorokuje real'nist', jaka bula abo nastane. Jakščo prypustyty, ščo v c'omu virši jdet'sja pro « subotu s'omoho dnja », vona zalyšajet'sja « tinnju majbutn'oho » do nastannja s'omoho

tysjačolittja, pro jake vin prorokuje. Smert' Isusa Xrysta vidkryla značennja « suboty s'omoho dnja », jaka prorokuje, zavdjaky joho peremozi nad hrixom i smertju, nebesne « tysjaču rokiv », protjahom jakyx joho obranci sudytymut' zanepalyx zemnyx i nebesnyx mertvyx.

U c'omu virši « svjata, novomisjačča » ta jixni « suboty » buly pov'jazani z isnuvannjam nacional'noji formy Izrajilju staroho zapovitu. Vstanovyvšy svojeju smertju novyj zapovit, Isus Xrystos zrobyv ci proroči reči marnymy; vony maly prypynytyjsja ta znyknyty, jak « tin' », ščo znykaje pered real'nistju joho zaveršenoho zemnoho služinnja. Todi jak ščotyžneva «subota» čekaje nastannja s'omoho tysjačolittja, ščob dosjahty svojeji prorokovanoji real'nosti ta vtratyty svoju korysnist'.

Pavlo takož zhaduje « jižu ta pyttja ». Jak virnyj sluha, vin znaje, ščo Boh hovoryv pro ce v Levyt 11 ta Povtorennja Zakonu 14, de vin nakazuje, jaka čysta jiža dozvolena, a jaka nečysta zaboronena. Slova Pavla ne majuť na meti oskaržyty ci božestvenni postanovy, a lyše ljuds'ki dumky (jaki nixto...) vyslovyv z c'oho pryvodu, jaki vin rozvyne v Rymljan 14 ta 1 Kor. 8, de joho dumky postajut' čitkiše. Tema stosujet'sja jiži, prynesenoji v žertvu idolam ta fal'syvym božestvam. Vin nahaduje obranym, jaki utvorjujut' duxovnyj Izrajil' Božyj, pro jixni obov'jazky pered nym, kažučy v 1 Kor. 10:31: « Čy jiste vy, čy p'jete vy, čy inše inše robyte, use robit' na slavu Božu ». Čy proslavljajut' Boha ti, xto ihnoruje ta znevažaje joho javleni postanovy z cyx pytan'?

Same Jakiv, brat Isusa, hovoryt' vid imeni apostoliv pro obrizannja v Dijannjax 15:19-20-21: « Tomu blahaju ne turbuvaty tyx z pohan, jaki navertajut'sja do Boha, ale napysaty jim, ščob vony strymuvalys' vid oskvernennja idolamy, rozpusty, zadušenyny ta krovi. Bo Mojsej z davnix-daven maje v kožnomu misti tyx, xto joho propoviduje, i joho čytajut' u synahohax ščosuboty ».

Ci virši, jaki často vykorystovujut'sja dlja vypravdannja zvil'nenja navernenyx jazyčnykiv vid dotrymannja suboty, navpaky, je najkraščym dokazom jiji praktyky, jaku zaохоčuly ta navčaly apostoly. Dijsno, Jakiv vvažaje, ščo nav'jazuvaty jim obrizannja ne korysno, i vin pidsumovuje osnovni pryncypy, oskil'ky pohlyblene relihijne včennja bude predstavlene jim, koly vony buduť xodyty « ščosuboty » do jevrejs'kyx synahoh svojix miscevostej.

Šče odyň pryvid, jakyj vykorystovujet'sja dlja vypravdannja prypynennja klasyfikaciji produktiv na čysti ta nečysti: vydinnja, dane Petru v Dijannjax 10. Joho pojasnennja rozvyvajet'sja v Dijannjax 11, de vin ototožnjuje «nečystyx tvaryn» z vydinnja z jazyčnyc'kymy «ljud'my», jaki pryjšly poprosyty joho pity do rym'skoho sotnyka «Kornylia». U c'omu vydinni Boh zobražuje nečystu pryrodu jazyčnykiv, jaki ne služat' Jomu ta služat' fal'syvym božestvam. Odnak smert' i voskresinnja Isusa Xrysta prynosjat' jim velyku zminu, tomu ščo dveri blahodati vidčynjajut'sja jim čerez viru v spokutnu žertvu Isusa Xrysta. Same čerez ce vydinnja Boh navčaje Petra cijejy novyzny. Otže, klasyfikacija na čysti ta nečysti, vstanovlena Bohom u Levyt 11, zalyšajet'sja i prodovžuje dijaty do kincja svitu. Xiba ščo, počynajučy z 1843 roku, z ukazom Dan. 8:14, hoduvannja ljudej nabuvaje standartu pervisnoho « osvjačennja », vstanovlenoho ta vporjadkovanoho v But. 1:29: « I skazav Boh: Os' Ja dav vam kožnu roslynu, ščo rozsivaje nasinnja, ščo je na vsij zemli, i kožne derevo, ščo na n'omu plid dereva, ščo rozsivaje nasinnja, vono bude vam na jižu ».

Isus viddav svoje žyttja u fizyčnyx ta psyhičnyx torturax, ščob spasty svojix obranciv. Ne sumnivajtesja u duže vysokomu rivni svjatosti, jakoho cja strasna smert' vymahaje natomist' vid toho, koho vin spasaje. Voistynu!

Zemnyj čas Isusa Xrysta

Perlyna suboty 20 bereznja 2021 roku

Z samoho počatku moho služinnja ja buv perekonanyj, i ja spivav ce, ščo «Isus narodyvsja navesni». Cijeji suboty, 20 bereznja 2021 roku, vesnjane rivnodennja nastalo o 10:37 ranku na počatku molytovnoho zibrannja. Todi Dux sponukav mene šukaty dokazy toho, ščo do toho času bulo prostym perekonannjam viry. Jevrejs'kyj kalendar dozvolyv nam vstanovyty čas vesnjanoho rivnodennja roku — na 6 rokiv raniše za našu oficijnu xrystyjans'ku datu narodžennja našoho Spasytelja — na «subotu» 21 bereznja.

Čomu same 6-j rik?

Tomu ščo naše oficijne datuvannja narodžennja Isusa Xrysta bulo pobudovane na dvox pomylkax. Lyše u VI stolitti našoji ery katolyc'kyj čer nec' Dionisij Malyj vzjavsja za vstanovlennja kalendarja. Za vidsutnosti biblijnoji čy istoryčnoji točnosti vin vstanovyv ce narodžennja na datu smerti carja Iroda, jaku vin vstanovyv na 753 rik našoji ery pislja zasnuvannja Rymu. Vidtodi istoryky pidtverdyly 4-ričnu pomylku v joho rozraxunkax; ce datuje smert' Iroda 749 rokom našoji ery pislja zasnuvannja Rymu. Ale Isus narodyvsja do smerti Iroda, i Matvija 2:16 daje nam utočnennja, jake vказuje, ščo vik Isusa stanovyť « dva roky » na moment «rizanyny nevyynyx», nakazanoji rozhnivany m carem Irodom, bo vin straždav i vidčuvav nablyžennja smerti, jaka mala vidirvaty joho vid radosti vlady. Cja detal'

važlyva, oskil'ky tekst utočnjuje: « dva roky, zhidno z datuju, pro jaku vin retel'no rozpytav volxviv ». Dodavšy do čotyr'ox rokiv poperedn'oji pomyly, biblijno vstanovlenyj rik -6, abo 747 vid zasnovannja Rymu.

Vesniane rivnodennja roku – 6

Biblija včyt' nas, ščo, vypadajučy na subotu, 6-ho roku, anhel z'javysja « pastuxam, jaki sterehly svoji otary ». Subota zaboronjaje torhivlju, ale ne oxoronu ta dohljad za tvarynamy; Isus pidtverdyv ce, skazavšy: « Xto z vas, koly maje vivcju, ščo vpade v jamu, ne pryjde ta ne rjatuje jiji navit' u den' subotnij?» ? ». Takym čynom, anhel spovistyv pro narodžennja « Dobroho Pastyrja », spasytelja ta providnyka ljuds'kych ovec', spočatku ljuds'kym pastyrjam, oxoroncjam ta zaxysnykam tvarynnych ovec'. Anhel utočnyv: « ...bo s'ohodni narodyvsja vam u misti Davydovomu Spasytel', Jakyj je Xrystos Hospod' ». Otže, ce « s'ohodni » bulo dnem subotnim, i oskil'ky spoviščennja bulo зробleno vnoči, narodžennja Isusa vidbuvajet'sja miž 18:00, počatkom suboty, ta ničnoju hodynoju blahoviščennja, jake anhel zrobyv pastuxam. Teper my povynni vstanovyty točnyj čas, koly za cyferblatom času Izrajilju vidbulosja vesnjane rivnodennja roku – 6. Ale ce poky ščo nemožlyvo, oskil'ky my ne majemo informaciji pro cej čas.

Narodžennja Isusa v subotu robyt' Božyj plan spasinnja zrozumylim i cilkom lohičnym. Isus proholosyv sebe « Synom Ljuds'kym », « Hospodom suboty ». Bo subota tymčasova, i jiji korysnist' tryvaje do dnja Joho druhoho pryšestja, c'oho razu mohutn'oho ta slavnoho. Isus nadaje suboti povnoho značennja, oskil'ky vin prorokuje reštu s'omoho tysjačolittja, zdobutu dlja johu obranyx lyše zavdjaky johu peremozi nad hrixom i smertju.

Ščob vidznačyty svij vstup u dorosle žyttja, u vici «dvanadcjaty rokiv» Isus duxovno vtručajet'sja v žyttja religijnix ljudej, jakyx rozpytuje pro Mesiju, pro jakoho viščaje Svjate Pys'mo. Rozlučenyj z bat'kamy, jaki šukajut' johu try dni, vin svidčyt' pro svoju božestvennu nezaležnist' ta usvidomlennja svojeji misiji na blaho zemnyx ljudej.

predstavljajut' johu u formi « zapovitu » odnoho tyžden' », ščo symbolizuje sim rokiv miž osinnju 26 ta osinnju 33 roku. Miž cymy dvoma osenjamy, u centri, znaxodyt'sja vesna ta svjato Pesax 30 roku, de o 15:00, «posed tyžnja» Velykodnja, u seredu, 3 kvitnja 30 roku, Isus Xrystos prypynyv « žertvoprynesennja tvaryn i prynošennja » jevrejs'koho obrjadu, viddavšy svoje žyttja, ščob spokutuvaty hrixy lyše svojix obranyx. U den' svojeji smerti Isusu bulo 35 rokiv i 13 dniv. Pomyrajučy peremožcem nad hrixom i smertju, Isus mih viddaty svij dux Bohovi, kažučy: « Zveršylosja ». Joho peremoha nad smertju bula potim pidtverdžena johu voskresinnjam. Tak vin suprovodžuvav i navčav svojix apostoliv ta učniv, poky na jixnix očax ne voznissja na nebo pered svjatom P'jatydesjatnyci, zhidno zi svidčennjam, danym u Dijannjax 1:1-11. Ale anhely z cijej nahody pidhotuvaly zvistku pro johu slavne povernennja, kažučy: « Muži Halilejs'ki, čoho vy stojite tut i dvytesja na nebo? Cej Samyj Isus , ščo voznissja vid vas na nebo, pryjde tak samo, jak vy bačyly Joho, koly jšov na nebo «U den' P'jatydesjatnyci vin rozpočav svoje nebesne služinnja jak «Svjatyj Dux», ščo daje jomu zmohu dijaty do kincja svitu, vodnočas, u dusi kožnoho zi svojix obranciv, rozsijanix po vsij zemli. Same todi johu im'ja, pro jake prorokovali v Is. 7:14, 8:8 ta Mt. 1:23, « Emmanujil », ščo označaje «Boh z namy», nabuvaje šče bil'soho spravžn'oho značennja.

Detali, navedeni v c'omu dokumenti, je nahorodamy, jaki Isus daje svojim obranym jak znak vdjačnosti za jixnju viru. Takym čynom, data johu smerti dozvoljaje nam diznatysja ta podilytysja z

nym datuju joho ostann'oho slavnoho povernennja, jake vin zaprogramuvav na peršyj den' vesny 2030 roku, tobto čerez 2000 rokiv pislja vesnjanoji joho rozp'jattja 3 kvitnja 30-ho roku.

Svjatist' i osvjačennja

Svjatist' i osvjačennja nerozdil'ni ta je umovamy spasinnja, zaproponovanoho Bohom v Isusi Xrysti. Pavlo nahaduje nam pro ce v Poslanni do Jevrejiv 12:14: « Pyl'nujte pro myr z usima ljud'my ta pro svjatist', bez jakoji nixto ne pobačyt' Hospoda ».

Cju božestvennu koncepciju « osvjačennja » slid doskonalo rozumity, oskil'ky vona stosujet'sja «us'oho, ščo naležyt' Bohovi», i, jak i vsi vlasnyky, Vin ne dozvoljaje Sebe pozbavyty majna bez naslidkiv dlja tyx, xto navažujet'sja ce zrobyty. Teper marno skladaty perelik rečej, jaki Jomu naležat'; Tvorcju žyttja i vs'oho, ščo vono mistyt', vse naležyt' Jomu. Tomu Vin maje pravo žyttja i smerti nad usima svojimy žyvymy stvorinnjamy. Odnak, zalyšajučy vsim pravo žyty z Nym abo pomerty bez N'oho, joho obranci pryjednujut'sja do N'oho vil'nym i dobrovil'nym vyborom naležaty Jomu vično. Ce prymyrennja z Nym robyt' joho obranyx joho vlasnistju. Ti, koho Vin vitaje ta vyznaje, vxodjat' do joho koncepciji osvjačennja, jaka vže stosuvalasja vsix zakoniv, jakym pidporjadkovujet'sja žyttja na zemli. Osvjačennja, otže, poljahaje v zhodi pidkorytysja fizyčnym i moral'nym zakonam, vstanovlenym i, otže, sxvalenym Bohom. Same v cij podvijnij jakosti Subota ta Desjat' Zapovidej konkretno vyražajut' ce božestvenne osvjačennja, porušennja jakoho vymahatyme smerti Mesiji Isusa.

Cja koncepcija osvjačennja je nastil'ky fundamental'noju, ščo Boh vvažav za potribne vyznačyty jiji z samoho počatku Bibliji v But. 2:3, osvjačujučy s'omyj den'. Tomu ne dyvno, ščo ce čyslo sim staje joho «cars'koju pečatkoju» v usij Bibliji, a zokrema v Ob'javlenni 7:2: « I ja pobačyv inšoho Anhola, ščo pidnimavsja zi sxodu soncja, ščo mav pečatku Boha Žyvoho. I vin hučnym holosom klyknuv do čotyr'ox Anholiv, jakym dano bulo zavdaty škody zemli ta morju, ta j skazav: «Ti, xto maje vuxa, ščob

čuty nastanovu tonkoho Duxa Božoho, pomitjat', ščo cja « pečatka Boha Žyvoho » cytujet'sja v c'omu rozdili «7» Ob'javlennja».

U cju Pasxu ta subotu 3 kvitnja 2021 roku, u ričnytcju smerti našoho Spasytelja Isusa Xrysta, Dux Božyj sprjamuvav moji dumky do jevrejs'koho svjatylyšča Mojseja ta Xramu, zbudovanoho carem Solomonom u Jerusalyimi. Ja pomityv tam detal', jaka perekonlyvo pidtverdžuje dane mnoju tlumačennja c'oho svjatylyšča, a same proroču rol' u velykomu projekti spasinnja, pryhotovanomu dlja obranyx, vykuplenyx Bohom.

Z 1948 roku, vse šče nesučy božestvenne prokljattja čerez svoju vidmovu vyznaty Isusa Xrysta «Mesijeju», poslanym Bohom, jevreji povernuly sobi svoju nacional'nu zemlju. Vidtodi jix oderžyma odna ideja, odna dumka: vidbuduvaty Jerusalyms'kyj xram. Na žal' dlja nyx, c'oho nikoly ne stanet'sja, bo v Boha je vahoma pryčyna zapobihyty c'omu; joho rol' bula vykonana smertju ta voskresinnjam Isusa Xrysta. Svjatist' xramu znajšla svoje povne vykonannja v duši «Mesiji», v joho ploti ta dusi, doskonalyx i bez žodnoji pljamy. Isus vidkryv cej urok, skazavšy v Ivana 2:14, hovorjačy pro svoje tilo: « Zrujnujte cej xram, i za try dni Ja vidbuduju joho ».

Kinec' korysnosti Xramu buv pidtverdženyj Bohom kil'koma sposobamy. Spočatku vin zrujnuvav joho v 70 roci našoji ery ryms'kymy vijs'kamy Tyta, zhidno z proroctvom, prorokovanyx u Danyjila 9:26. Potim, vyhnavšy jevrejiv, vin peredav misce Xramu relihiji islamu, jaka pobuduvala tam dvi mečeti: najstarišu, «Al'-Aksa», i Kupol Skeli. Tomu Izrajil' ne maje ni možlyvosti, ni dozvolu vid Boha vidbudovuvaty svij Xram. Bo cja rekonstrukcija spotvorila b joho prorokovanyj plan spasinnja.

Dijnsnist' xramu v Jerusalyimi bula zakriplena u formi joho budivnyctva. Ale ščob zrozumity ce čitkiše, my povynni spočatku doslidyty vyjavleni detali cijej relihijnoji sporudy, nosija svjatosti. Zaznačymo, ščo xram mav buty pobudovanyj carem Davydom, jakyj vyjavyv bažannja maty joho ta obrav Jerusalyim dlja joho rozmiščennja; Boh pohodyvsja. Dlja c'oho vin prykrasyv i ukripyv ce starodavnje misto pid nazvoju «Jevus» za časiv Avraama. Takym čynom, miž Davydom i «synom Davydovym», «Mesijeju», mynula «tysjača rokiv». Ale Boh ne dozvolyv jomu c'oho zrobyty, i Vin povidomyv jomu pryčynu: vin stav krovožerlyvym, vbyvšy svoho virnoho sluhu «Uriju Xettejanyna», ščob vzjaty joho družynu «Virsaviju», jaka pizniše stala matir'ju carja Solomona. Takym čynom, Davyd ponis cinu svojeji provyny, pokaranyj smertju svoho peršoho syna, narodženooho vid Virsaviji, potim, provivšy bez Božoho nakazu perezpys svoho narodu, vin buv pokaranyj, i Boh zaproponuvav jomu vybraty svoje pokarannja miž tr'oma variantamy. Zhidno z 2 Sam. 24:15, vin obrav smertnist' epidemiji čumy, jaka za try dni zabrala žyttja 70 000 ljudej.

U 1 Cariv 6 my znaxodymo opys xramu, zbudovanoho Solomonom. Vin nazyvaje joho «domom Jaxve». Cej termin «dim» vkazuje na misce simejnyx zboriv. Zbudovanyj dim prorokuje rodynu Boha-tvorca-vykupytelja. Vin skladajet'sja z dvox sumižnyx elementiv: svjatylyšča ta xramu.

Na zemli relihijni obrjady vykonujut'sja v zoni, dozvolenij dlja ljudej. Solomon nazyvaje jiji xramom. Prostyrajučys' vid najsvjatišoho miscja, jake vin nazyvaje svjatylyščem, i vid jakoho vono viddilene lyše zavisuju, xramova kimnata maje sorok liktiv zavdovžky, abo vdviči bil'sha za svjatylyšče. Takym čynom, xram oxopluje dvi tretyny vs'oho domu.

Xoča j buv ukladenjy pizniše, za časiv Mojseja, jevrejs'kyj zapovit povnistju znaxodyt'sja pid ehidoju zapovitu, ukladenoho miž Bohom ta Avraamom na počatku tret'oho tysjačolittja z časiv Adama. «Mesija z'javyt'sja jevrejs'komu narodovi na počatku p'jatoho tysjačolittja, tobto čerez 2000 rokiv. Otže, čas, danyj Bohom zemli dlja vyboru obranyx, stanovyt' 6000 rokiv. Takym čynom, my znaxodymo dlja času proporciju $2/3 + 1/3$ domu Jaxve. I v c'omu porivnjanni $2/3$ zapovitu Avraama vidpovidajut' $2/3$ domu Jaxve, jakyj zakinčujet'sja na rozdiljuval'nij zavisi. Cja zavis vidihraje holovnu rol', oskil'ky vona poznačaje perexid vid zemnoho do nebesnoho; znajučy, ščo cja zmina znamenuje soboju zaveršennja proročoji roli zemnoho xramu. Ci ponjattja nadajut' rozdiljuval'nij zavisi značennja hrixa, jakyj viddiljaje doskonaloho nebesnoho Boha vid nedoskonaloji ta hrišnoji zemnoji ljudyny z časiv Adama ta Jevy. Rozdiljuval'na zavis maje podvijnyj xarakter, oskil'ky vona povynna vidpovidaty nebesnij doskonalosti ta zemnij nedoskonalosti dvox z'jednanyx častyn. Same todi z'javljajet'sja rol' Mesiji, tomu ščo vin doskonalo vtiljuje cju xarakterystyku. U svojij božestvennij doskonalosti Isus Xrystos stav hrixom, nesučy na sobi ti, ščo buly joho... obraty zamist' nyx spokutuvaty jix i zaplatyty smertnu cinu.

Cej analiz dozvoljaje nam pobačyty u svjatylyšči obraz proročoji poslidovnosti velykyx duxovnyx faz, ščo vidznačajut'sja kožni 2000 rokiv: perša žertva, prynesena Adamom – žertva, prynesena Avraamom na hori Morija, majbutnja Holhofa – žertva Xrysta bilja pidnižžja hory Holhofy – žertva ostannix obranyx, jakij zapobihlo slavne povernennja spasytelja Isusa Xrysta v osobi Myxajila.

Dlja Boha, dlja jakoho, zhidno z 2 Petra 3:8, « odyn den' jak tysjača rokiv, i tysjača rokiv jak odyn den' » (dyv. takož Psalom 90:4), zemna prohrama pobudovana na obrazi tyžnja v poslidovnosti: 2 dni + 2 dni + 2 dni. A za cijegu poslidovnistju vidkryvajet'sja vičnyj « s'omyj den' ».

Vmist dvox kimnat svjatoho domu nadzvyčajno pokazovyj.

Svjatylyšče abo najsvjatiše misce

Dva xeruvymy z rozprostertymy krylamy

Svjatylyšče, jake nazyvajet'sja Svjateje Svjatyx, maje 20 liktiv zavdovžky ta 20 liktiv zavšyršky. Vono javljaje soboju ideal'nyj kvadrat. Joho vysota takož stanovyt' 20 liktiv, ščo robyt' joho kubom; potrijnym obrazom doskonalosti ($= 3 : D = \check{S} = V$); ce podobno do opysu « novoho Jerusalyumu, ščo sxodyt' z neba vid Boha » v Ob'javlenni 20. Ce Svjateje Svjatyx zaboroneno Bohom ljudyni pid straxom smerti. Pryčyna prosta ta lohična; ce misce može vmistyty Boha lyše tomu, ščo vono symvolizuje nebesa ta vidobražaje nebesnyj xarakter Boha. U Joho zadumi — Joho plan spasinnja, v jakomu vsi symvolični elementy, vstanovleni v c'omu svjatylyšči, vidihrajut' svoju rol'. Real'nist' poljahaje v Bozi v nebesnomu vymiri, a na zemli Vin symvolično iljustruje cju real'nist'. Otže, ja pidxodžu do temy c'oho konkretnoho vidkryttja cijej Pasxy 2021 roku. My čytajemo v 1 Cariv 6:23-27: « Vin zrobyv u svjatyjni dvox xeruvymiv z dykoho olyvkovoho dereva, desjat' liktiv zavvyšky. Kožne z dvox kryl odnoho xeruvyma bulo p'jat' liktiv, tak ščo vid kincja odnoho kryla joho do kincja druhoho bulo desjat' liktiv. Druhuj xeruvym takož buv desjat' liktiv. Mira ta forma buly odnakovi dlja obox xeruvymiv. Vysota kožnoho z dvox xeruvymiv bula desjat' liktiv. I Solomon postavyv xeruvymiv posered domu,

vseredyni. Jixni kryla byly rozprosterti: krylo peršoho sjahalo odnijeji stiny, a krylo druhoho sjahalo inšoji stiny; a jixni inši kryla sxodylysja kincjamy poseredyni domu ».

Cyx xeruvymiv ne isnuvalo v skyniji Mojseja, ale, rozmistyvšy jix u xrami Solomona, Boh pojasnjuje značennja c'oho najsvjatišoho miscja. U sensi svojeji šyryny, kimnata peretynajet'sja dvoma paramy kryl dvox xeruvymiv, nadajučy jii nebesnoho prapora, faktyčno nedostupnoho dlja ljudyny, jaka žyve lyše na zemli. Ja korystujusja cijeju nahodoju, ščob zasudyty ta vidnovyty istynu ščodo cyx xeruvymiv, jakym u mistyčnomu jazyčnyč'komu marenni taki vidomi xudožnyky, jak «Mikelandželo», nadaly vyhljad krylatyx nemovljat, ščo hrajut' na muzyčnyx instrumentax abo striljajut' z luka. Na nebesax nemaje nemovljat. A dlja Boha, zhidno z Ps. 51:5 abo 7: « Os', ja v bezzakonni narodženyj, i v hrihu začala mene maty moja », ta Rym. 3:23: « Bo vsi zhrišyly i pozbavleni slavy Božoji », ne isnuje takoho ponjattja, jak nevylnna čy čysta dytna, tomu ščo vid Adama ljudyna narodžujet'sja hrišnykom za spadščynoju. Nebesni anhely byly stvoreni u stani junakiv, jak i Adam na zemli. Vony ne starijut' i zalyšajut'sja zavždy odnakovymy. Starist' — ce unikal'na zemna charakterystyka, naslidok hrixa ta smerti, jixnja ostannja vynahoroda, zhidno z Rym. 6:23.

Kovčeh Svjatoho Zapovitu

1 Cariv 8:9: « U kovčezi ne bulo ničoho, krim dvox kam'janyx tablyc' , jaki poklav tudy Mojsej na Xoryvi, koly Hospod' uklav zapovita z Izrajilevymy synamy, koly vony vyjšly z jehypets'koho kraju ».

U svjatylyšči, abo najsvjatišomu misci, znaxodjat'sja dva velyčezni xeruvymy z rozprostertymy krylamy, symvoly aktyvnoho nebesnoho karakteru, ale takož, i ponad use, Kovčeh Zapovitu, jakyj rozmiščeno v centri kimnaty miž dvoma velykymy xeruvymamy. Bo same dlja johu zaxystu budujet'sja budynok. U porjadku, v jakomu Boh predstavljaje Mojseju relihijni spravy, jaki vin povynen bude vykonaty, peršym je Kovčeh Zapovitu. Ale cja posudyna menš cinna, niž jiji vmist: dvi kam'jani skryžali, na jakyx Boh svojim pal'cem vyhraviruvav svij nadzvyčajno svjatyj zakon Desjaty Zapovidej. Ce vidobražennja Joho dumky, Joho standartu, Joho nezminnoho karakteru. V okremomu doslidženni (2018-2030, kinceve adventysts'ke očikuvannja) ja vže prodemonstruvav johu proročyj karakter dlja xrystyjans'koho epoxy. U svjatylyšči my čytajemo tajemnu dumku Boha. My znaxodymo tam elementy, jaki spryjajut' Jomu ta robljat' možlyvym spilkuvannja z Nym. Dostatn'o skazaty, ščo hrišnyk, jakyj zalyšajet'sja svidomym porušnykom Joho Desjaty Zapovidej, obmanjuje sebe, jakščo viryt', ščo može pretenduvaty na spasinnja. Ci stosunky gruntujut'sja vyključno na viri, vkladenij u symvolizovani realiji, ščo znaxodjat'sja v c'omu Svjatomu Svjatyx. U Desjaty Zapovidjax Boh pidsumovuje Svij vstanovljenyj standart žyttja dlja ljudej, stvorenyx za Joho obrazom; ce označaje, ščo Sam Boh šanuje ta vtiljuje Svoji zapovidi v žyttja. Žyttja, dane ljudyni, gruntujut'sja na dotrymanni cyx zapovidej. A jixnje porušennja porodžuje hrix, jakyj karajet'sja smertju vynnoho. I z časiv Adama ta Jevy neposlux postavyy use ljudstvo v cej smertnyj stan. Takym čynom, smert' napala na ljudej, jak xvoroba, vid jakoho nemaje likiv.

Prestol Mylosti

U svjatylyšči, nad prestolom myloserdja, zobraženo symvolične zobražennja žertovnyka, na jakomu bude prynesenyj u žertvu Ahnec' Božyj, dva inšyx menšyx anhely dylvat'sja vnyz na žertovnyk, a jixni

kryla zustričajut'sja poseredyni. U c'omu obrazi Boh pokazuje interes, jakyj virni anhely vyjavljajut' do planu spasinnja, ščo gruntujet'sja na spokutnij smerti Isusa Xrysta. Bo Isus zijšov z nebes, ščob pryjnjaty vyhljad ljuds'koji dytyny. Toj, xto viddav svoje žyttja na xresti Holhofy, buv spočatku jixnim nebesnym druhom «Myxajilom», liderom anheliv i vydymym nebesnym vyražennjam Boha-Tvorca Duxa, i anhely spravedlyvo nazyvajut' sebe « spivslužyteljamy » Joho obranciv.

U Svjatomu Svjatyx kovčeh, nakrytyj prestolom myloserdja, rozmiščenyj pid krylamy dvox xeruvymiv, bil'šoho ta menšoho. Na c'omu zobraženni my znaxodymo iljustraciju do c'oho virša z Mal. 4:2: « Ale dlja vas, xto bojit'sja Moho imeni, zijde Sonce pravdy , i zcilennja v krylax Svojix ; vy vyjdete ta budete skačaty, jak teljata z stijl ». Prestol myloserdja, symvol, ščo proviščaje xrest, na jakomu buv rozp'jatyj Isus, spravdi prynese zcilennja vid smertel'noji xvoroby hrixa. Isus pomer, ščob vyzvolyty vid hrixa, i voskres, ščob vyzvolyty svojix obranciv z nečestyvyx ruk nerozkajanyx i buntivnyx hrišnykiv.

Porušenja zakonu, ščo mistyt'sja v kovčezi, pryneso smert' usim zemnym ljuds'kym stvorinnjam. I dlja obranyx, obranyx Bohom u Xrysti, til'ky dlja nyx, prestol myloserdja, rozmiščenyj nad kovčehom, ščo mistyt' porušenj zakon, prynis triumf vičnoho žyttja, v jake vony vvijduť u hodynu peršoho voskresinnja; voskresinnja svjatyx, vykuplenyx krov'ju, prolytoju Isusom Xrystom na c'omu prestoli myloserdja. Todi jixnje zcilennja vid smerti bude povnym. Zhidno z Mal. 4:2, xeruvymy je obrazom nebesnoho Boha Duxa, jakoho Ob'javlennja 4 poznačaje symvolom « čotyr'ox žyvyx istot ». Bo zcilennja, pov'jazane z prestolom myloserdja, spravdi znaxodyť'sja pid dvoma central'nymy krylamy dvox velykyx xeruvymiv.

Tak samo, jak u ščoričnomu jevrejs'komu obrjadi «Dnja Spokuty» krov kozla kropyly speredu ta na prestoli myloserdja, na sxid, neobxidno bulo, ščob krov Isusa Xrysta takož stikala na cej samyj prestoli myloserdja. Dlja c'oho Boh ne zaklykav do služinnja ljuds'koho svjaščenyka. Vin peredbačyv i orhanizuvav use zazdalehid', pereniššy kovčeh i svjatyni za časiv proroka Jeremiji zi Svjatoho Svjatyx i Svjatoho Miscja v pečeru, roztašovanu pid zemleju bilja pidnižžja hory Holhofa, pid kam'janystoju pidlohoju, hlybynoju šist' metriv, troxy nyžče 50-santymetrovoji kubičnoji porožnyny, vykopanoji na poverxni v skeli, v jakij rym'ski soldaty vstanovyly xrest, na jakomu buv rozip'jatyj Isus. Čerez dovhyj i hlybokyj rozlom, utvorenyj zemletrusom, zhadanym u Bibliji, joho krov bukval'no stikala na livyj bik prestola myloserdja, tobtu na pravyj bik rozp'jatoho Xrysta. Otže, nedarma Matvij 27:51 svidčyt' pro ci reči: « I os', zavisja xramu rozderlasja nadvoje, zverxu donyzu , i zemlja zatraslasja, i skeli rozkololy ... ». U 1982 roci naukove doslidžennja pokazalo, ščo zasoxla krov, zibrana Ronom Vajattom, anomal'no skladalasja z 23 X-xromosom ta odniji Y-xromosomy. Božestvennyj tvorec' xotiv zalyšty pislja sebe dokaz svojeji božestvennoji pryrody, jakyj dodano do joho svjatoji plaščanyci, na jakij zobražennja joho oblyččja ta tila postaje v nehatyvi. Takym čynom, porušenj zakon, ščo mistyt'sja v kovčezi, otrymav svoje povne vidškoduvannja, pryjnjavšy na svij vivtar spravdi čystu krov našoho Spasytelja Isusa Xrysta vid us'oho hrixa. Bo, vidkryvajučy ci reči Ronu Vajattu, Boh ne prahnuv zadovol'nyty ljuds'ku cikavist', a xotiv pidkripty včennja pro osvjačennja svojeji božestvennosti v Isusi Xrysti. Tomu ščo najavnist' krovi, vidminnoji vid krovi inšyx ljudej, daje pidstavu viryty v joho doskonalu ta čystu pryrodu, zvil'neni vid usix form hrixa. Takym čynom Vin pidtverdžuje, ščo pryšov vtilyty novoho abo « ostann'oho Adama », jak kaže Pavlo v 1 Kor. 15:45, bo xoča Joho bačyly, čuly ta vbyvaly v tili z ploti, podobnomu do našoho, Vin ne mav žodnoho henetyčnoho zv'jazku z ljuds'kym vydym. Taka uvaha do detalej u zdijsnenni Joho planu spasinnja pokazuje važlyvist', jaku Boh nadaje symvolam Svoho včennja. I my krašče rozumijemo, čomu Mojsej buv pokaranyj za te, ščo spotvoryv cej božestvennyj plan spasinnja, dviči vdaryvšy po skeli Xoryv. Vdruhe, zhidno z nakazom Boha, Vin mav lyše zvernutysja do nej, ščob otrymaty vodu.

Mojsejiv žezl, manna, Mojsejiv suvij

Čysla 17:10: «I skazav Hospod' do Mojseja: «Poverny žezlo Aarona pered svidoctvo , ščob vono bulo znakom dlja syniv neposluxu, i ščob zupynyv jixnij remstvuvannja peredi Mnoju, ščob vony ne pomerly ».

Vyx. 16:33-34: « I skazav Mojsej Aaronovi: Viz'my horščyk, i poklady tudy povnyj homer manny, i postav joho pered Hospodom na zberihannja dlja vašyx pokolin'. Jak nakazav buv Hospod' Mojsejevi, tak Aaron poklav joho pered svidoctvom na zberihannja ».

Povtorennja Zakonu 31:26: « Viz'my cju knyhu Zakonu, i poklady jiji bilja kovčeha zapovitu Hospoda, Boha tvoho, i vona bude tam svidkom proty tebe ».

Gruntujučys' na cyx viršax, probačmo apostolu Pavlu joho pomylku, koly vin rozmistyv ci elementy v kovčezi, a ne poruč čy pered nym, jak zaznačeno v Jevr. 9:3-4: « Za druhuju zavisuju bula častyna skyniji, ščo nazyvalasja Svjate Svjatyx , ščo mistyv zolotyj žertovnyk dlja kadyla ta kovčeh zapovitu, ves' pokrytyj zolotom. A pered kovčehom bula zolota posudyna, ščo mistyla mannu, žezl Aarona, ščo rozcviv, ta skryžali zapovitu ». Tak samo žertovnyk dlja kadyla buv ne u svjatylyšči, a zboku xramu, pered zavisuju. Ale elementy, rozmiščeni poruč iz kovčehom, maly svidčyty pro čudesa, jaki Boh čynyv dlja svoho jevrejs'koho narodu, jakyj stav Izrajilem, vil'noju ta vidpovidal'noju nacijeju.

Porjad iz kovčehom žezl Mojseja ta Aarona vymahaje doviry do spravžnix prorokiv Božyx. Zhidno z Povtorennjam Zakonu 8:3, manna nahaduje obranym pered Isusom, ščo « ne xlibom i vodoju jedynym žytye ljudyne, ale kožnym slovom, ščo vyxodyt' z ust Jaxve ». I ce slovo takož predstavleno u formi suvoju, napysanoho Mojsejem pid dyktovku Boha. Nad kovčehom žertovnyk prestola myloserdja navčaje, ščo bez viry v dobrovil'nu žertvu žyttja Isusa Xrysta zv'jazok z Bohom nemožlyvyj. Cej nabir rečej stanovyť teolohičnu osnovu novoho zapovitu, ukladenoho na ljuds'kij krovi, prolytij Isusom Xrystom. I duže lohično, ščo v den', koly v n'omu Božyj plan buv dosjahnuto ta vykonano, rol' symboliv ta svjata «Jom Kipur» abo «Dnja Spokuty», jaki pro n'oho prorokuvaly, stala zastariloju ta nepotribnoju. Pered real'nistju tini t'mjanijut'. Tomu xram, u jakomu zdijsnjuvalysja proroči obrjady, mav znyknuty i bil'se nikoly ne z'javytysja. Jak navčav Isus, poklonnyk Boha povynen poklonjatysja Jomu « v dusi ta pravdi» , majučy « vil'nyj dostup » do Joho nebesnogo Duxa čerez poserednyctvo Isusa Xrysta. I ce pokloninnja ne pryv'jazane do žodnogo zemnogo miscja, ni v Samariji, ni v Jerusalyami, i tym bil'se v Rymi, Sant'jaho-de-Kompostela, Lurdi čy Mecci.

Xoča vira ne pryv'jazana do zemnogo miscja, vona demonstrujet'sja dilamy, jaki Boh zazdalehid' pidhotuvav dlja Svojix obranyx, poky vony žyvut' na zemli. Symbolizm svjatylyšča prypynyvsja na počatku p'jatoho tysjačolittja pislja 4000 rokiv hrixovnogo času. I jakby Božyj plan buduvavsja protjahom 4000 rokiv, obrani uvijšly b u Božyj spokij, prorokovanyj ščotyžnevoju subotoju. Ale ce bulo ne tak, bo z časiv Zaxarija Boh prorokuje dva zapovity. Vin detal'niše pojasnuje druhyj, kažučy v Zaxariji 2:11: « Bahato narodiv pryjednajut'sja do Jaxve toho dnja i budut' Mojim narodom; i Ja žytyu sered tebe, i ty piznaješ, ščo Jaxve Savaot poslav Mene do tebe». Dva zapovity predstavleni « dvoma olyvkovymy derevamy » v Zax. 4:11-14: « Ja vidpoviv i skazav jomu: Ščo označajut' ci dvi olyvkovi dereva pravoruč vid svičnyka j livoruč vid n'oho? Ja vidpoviv udruhe j skazav jomu: Ščo označajut' ci dvi olyvkovi hilky, ščo bilja dvox zolotyx trubočok, z jakyx teče zoloto? Vin vidpoviv meni:

Xiba ty ne znaješ, ščo vony označajut'? Ja skazav: Ni, pane mij . A vin skazav: Ce dva pomazanci, ščo stojat' pered Hospodom usijeji zemli ». Čytannja cyx viršiv zmušuje mene vidkryty dlja sebe vytončenu tonkist' Boha-tvorcja, Svjatoho Duxa, natxnennyka biblijnogo slova. Zaxarija zobov'jazanyj dviči zapytaty , ščo označajut' « dvi olyvkovi dereva », ščob Boh vidpoviv jomu. Ce tomu, ščo proekt božestvennoho zapovitu perežyve dvi poslidovni fazy, ale druga faza vykladajet'sja urokamy peršoji. Jix dvi, ale naspravdi vony lyše odna, bo druga je lyše kul'minacijeju peršoji. Dijsno, čoho vartyj staryj zapovit bez spokutnoji smerti Mesiji Isusa? Ničoho, navit' xvostyka hruši, jak skazav by černeck' Martin Ljuter. I ce pryčyna trahediji, jaka dosi vražaje nacional'nyx jevreviv. U cyx viršax Boh takož prorokuje jixnje vidkydannja novoho zapovitu vidpoviddu Zaxarija na zapytannja: « Xiba vy ne znajete, ščo ce označaje? Ja kažu: Ni, pane mij ». Bo spravdi, nacional'ni jevreji ihnoruvatymut' ce značennja do momentu ostann'oho vyprobuvannja pered povernennjam Isusa Xrysta, koly vony navernut'sja abo pidtverdjat' svoje vidkydannja cinoju svoho isnuvannja.

Očevydno, ščo navernennja jazyčnyč'kyx narodiv do xrystyjans'koji viry dovelo, ščo božestvennyj plan spravdi zdijsnyvsja v osobi Isusa Xrysta, i ce jedynyj znak, jakyj Boh vse šče proponuje nacional'nym jevream, ščob vony zalyšalysja v joho svjatomu zapoviti. Takym čynom pidtverdženyj, cej druhyj abo novyj zapovit mav pošyrjuvatysja na ostannju tretynu 6000 rokiv času zemnoho hrixa. I lyše svojim ostannim slavnym povernennjam Isus Xrystos poznačyt' čas zaveršennja drugoho zapovitu; bo do c'oho povernennja včennja, prorokovane symvolamy, zalyšajet'sja korysnym dlja rozuminnja zahal'noho planu, pidhotovlenoho Bohom, oskil'ky my zavdjačujemo Jomu znannjam pro čas Joho slavnogo povernennja: počatok vesny 2030 roku. Takym čynom, u 1844 roci, dajučy sobotu svojim obranym obrancjam, Boh spyrajet'sja na uroky, zapysani v symvolici jevrejs'koho svjatylyšča ta xramu Solomona. Vin zasudžuje hrix katolyc'koji nedili, uspadkovanoji vid imperatora Kostjantyna z 7 bereznja 321 roku, natjakajučy na neobxidnist' novoho «očyščennja svjatylyšča», jake bulo spravdi zdijsneno raz i nazavždy v rozp'jatomu ta voskreslomu Isusi Xrysti. Boh naspravdi čekav do 1844 roku, ščob čitkiše zasudyty «Ryms'ku nedilju». Jiji pryjnattja naklalo na spočatku čystu xrystyjans'ku viru prokljattja hrixa, jake rozryvaje stosunky z Bohom vidpovidno do prohološennja, danoho v Dan. 8:12.

Otže, osvjačennja obov'jazkovo peredbačaje povahu do svjatoji soboty, jaka sama po sobi bula osvjačena Bohom z kincja peršoho tyžnja stvorenja Joho zemnoji systemy. Tym bil'se, ščo vona prorokuje vxi obranyx do vidpočynku, otrymanoho peremohoju Isusa, i prysutnja v četvertij z desjaty Božyx zapovidej, ščo mistjat'sja v kovčezi svidčennja u Svjatomu Svjatyx, svjatylyšči, symvoli Duxa nebesnoho Boha, tryči svjatoho, svjatoho u doskonalosti Joho tr'ox poslidovnyx rolej: Otcja, Syna ta Svjatoho Duxa. Use, ščo tam znaxodyt'sja, dorohe sercju Boha i maje buty tak samo dorohe dumkam i sercjam Joho obranyx, Joho ditej, ljudej Joho «domašn'oho hospodarstva». Takym čynom vstanovljujet'sja ta vyznačajet'sja vybir spravžn'oji svjatosti obranyx.

Na vidminu vid zakonu Mojseja, jakyj zaznaje adaptacij vidpovidno do prosuvannja Božoho planu, te, ščo vyhraviruvano na kamenjax, nabuvaje vičnoji cinnosti do kincja svitu. I ce stosujet'sja joho desjaty zapovidej, žodnu z jakyx ne možna zminyty, a tym bil'se vydalyty, jak paps'kyj Rym navažyvsja zrobyty z drugohoju z cyx desjaty zapovidej. Dyjavol's'kyj namir obduryty kandydativ na vičnist' projavljajet'sja v dodavanni zapovidi, ščob zberehty čyso desjat'. Ale božestvenna zaborona padaty nyc' pered istotamy, riz'blenymy idolamy čy zobražennjamy spravdi bula skasovana. My možemo škoduvaty pro taki reči, ale ce vse ž dozvoljaje nam vykryty fal'syvu viru. Ti, xto ne prahne zrozumity i zalyšajet'sja poverxnevym, lohično straždajut' vid naslidkiv svojeji povedinky; vony ihnorujut' sposoby svoho sudu, doky ne budut' zasudženi Bohom.

Xram abo svjate misce

Zalyšymo nebesnyj religijnyj aspekt, ščo sposterihajet'sja z nebes, i pohljan'mo na n'oho z točky zoru religijnoji svjatosti na zemli. My vidkryvajemo joho v elementax, rozmiščenyx u «xramovij» častyni «domu Jaxve». U skyniji časiv Mojseja cijēju kimnatoju buv namet zboriv. Isnuje try takyx elementy, i vony stosujut'sja stolu xlibiv pokaznoho, svičnyka z simoma trubamy ta simoma lampamy, a takož žertovnyka kadyla, rozmiščenocho prjamo pered zavisuju posered kimnaty. Zzovni stil xliba znaxodyt'sja livoruč, na pivnoči, a svičnyk — pravoruč, na pivden'. Ci symvoly je symvolamy real'nosti, jaka formujet'sja v žytti obranyx, vykuplenyx krov'ju, prolytoju Isusom Xrystom. Vony ideal'no dopovnjujut' odyň odnoho ta nerozdil'ni.

Zolotyj svičnyk iz simoma lampamy

Vyx. 26:35: « I postavyš stil za zavisuju, a svičnyk navproty stolu, na pivdennomu boci skyniji; a stil postavyš na pivničnomu boci ».

U xrami joho rozmiščujut' livoruč, na pivdennij storoni. Čytannja symvoliv zdijsnujet'sja v časi, z pivdnja na pivnič. Svičnyk predstavljaje Duxa ta svitlo Bože vid počatku staroho zapovitu. Svjatyj zapovit vže gruntujet'sja na žertvoprynesenni paschal'noho «ahncja Božoho », symvolizovanoho ta peredovanoho jahnjatamy abo molodymy baranjamy, pryneseny v žertvu z časiv Adama. V Ob'javlenni 5:6 do n'oho prykripleni symvoly svičnyka: « sim očeť, jaki je simoma duxamy Božymy, poslanymy na vsju zemlju », ta « sim rohiv », jaki prypysujut' jomu osvjačennja syly.

Svityl'nyk pryznačenyj dlja zadovolennja potreby obranyx u svitli. Vony otrymujut' joho v im'ja Isusa Xrysta, v jakomu mistyt'sja osvjačennja (= 7) božestvennoho svitla. Ce osvjačennja symvolizujet'sja čyslom «sim», prysutnim u biblijnomo odkrovenni z momentu stvorennja semydennoho tyžnja vid počatku. U knyzi Zaxarija Dux prypysuje « sim očeť » holovnomu kamenju, na jakomu Zerubbavel' vidbuduje xram Solomona, zrujnovanyj vavylonjanamy. I vin kaže pro ci « sim očeť »: « Ci sim — ce oči Jaxve, ščo bihajut' tudy-sjudy po vsij zemli ». V Ob'javlenni 5:6 ce poslanija prypysujet'sja Isusu Xrystu, « Ahncju Božomu »: « I ja pobačyv Ahncja, ščo stojav, niby zakolotyj, i mav vin sim rohiv i sim očeť, ščo je simoma duxamy Božymy, poslanymy na vsju zemlju ». Ceť virš rišuče stverdžuje osvjačennja božestvennosti Mesiji Isusa. Velykyj Boh-Tvorec' poslavl sebe na zemlju, ščob zdijsnyty svoju dobrovil'nu spokutnu žertvu v Isusi. Same diji c'oho božestvennoho Duxa ja zavdjačuju pojasnennjamy, predstavlenymy v mojix pracjax. Svitlo postupovo zrostaje, a znannja zrostaje z časom. My zavdjačujemo Jomu vsim našym rozuminnjam Joho proročyx sliv.

Vivtar parfumiv

Prynosjačy svoje fizyčne tilo na smert', u doskonalij normi svoho duxu ta vsijeji svojeji duši, Isus Xrystos prynosyt' pered Bohom pryjemnyj zapax, jakyj jevrejs'kyj obrjad symvolizuje paxoščamy. Xrystos predstavlenyj u cyx paxoščax, ale takož i v roli svjaščenyka, jakyj jix proponuje.

Prjamo pered zavisuju, navproty Kovčeha Svidčennja ta joho prestola myloserdja, znaxodyt'sja žertovnyk kadyla, jakyj nadaje svjaščenyku, pervosvjaščenyku, rol' zastupnyka za provyny, skojeni lyše joho obrancjamy. Bo Isus ne vzjav na sebe hrixy vs'oho svitu, a lyše tyx svojix obranciv, jakym vin vyslovluje znaky svojeji vdjačnosti. Na zemli pervosvjaščenyk maje lyše symbolične proroče značennja, oskil'ky pravo zastupnyctva naležyt' lyše Xrystu Spasytelju. Zastupnyctvo — ce joho vyklučne pravo, i vono maje « vičnyj » xarakter zhidno z čynom Melxysedeka, jak dali utočnjujet'sja v Dan. 8:11-12: « I Vin pidnjavsja až do voždja vijs'ka, i vidibrav u N'oho postijnu žertvu , i zrujnuvav misce Joho svjatyni. Vijs'ko bulo viddano z postijnoju žertvoju čerez hrix; rih skynuv pravdu na zemlju i procvitav u svojix počynnannjax »; ta v Jevr. 7:23. Zakresleni slova « žertva » ne cytujut'sja v oryhinal'nomu jevrejs'komu teksti. U c'omu virši Boh zasudžuje naslidky panuvannja ryms'koho papstva. Bezposeredni stosunky xrustyjanyna z Isusom sprjamovani na koryst' paps'koho lidera; Boh vtračaje svojix sluh, jaki vtračajut' svoji duši. U svojij božestvennij doskonalosti lyše Boh u Xrysti može uzakonyty svoje zastupnyctvo, oskil'ky vin proponuje jak vykup za tyx, za koho vin zastupajet'sja, svoju dobrovil'nu spivčutlyvu žertvu, jaka nese solodkyj zapax dlja Boha-suddi Ljubovi ta Spravedlyvosti, jakoho vin odnočasno predstavljaje. Joho zastupnyctvo ne je avtomatyčnym, vin zdijsnjuje joho čy ni, zaležno vid toho, zasluhovuje na n'oho toj, xto prosyt', čy ni. Zastupnyctvo Isusa Xrysta motyvovane joho spivčuttjam do pryrodnyx plots'kyx slabkosteju svojix obranciv, ale nixto ne može joho obduyty, vin sudyt' i boret'sja spravedlyvo ta pravedno ta vyznaje svojix spravžnix poklonnykiv i rabiv; jaki je joho spravžnimy učnjamy. U rytuali parfomy symbolizujut' pryjemnyj zapax Isusa, jakyj takym čynom može zaproponuvaty molytvy svojix virnyx svjatyx svojim osobystym aromatom, pryjemnym Bohovi. Pryncyp podibnyj do prypravlennja stravy, jaku potribno spožyty. Proročyj obraz peremožneho Xrysta, zemneho Pervosvjaščenyka, staje zastarilym i maje znyknuty, jak i xram, u jakomu vin zdijsnjuje svoji religijni obrjady. Pryncyp zastupnyctva zalyšajet'sja i pislja c'oho, oskil'ky molytvy, zvernjeni do Boha svjatymy, predstavleni v im'ja ta čerez zasluhy Isusa Xrysta, nebesneho zastupnyka i Boha v povnoti odnočasno.

Stil z xlibamy pokaznymy

U xrami joho rozmiščujut' pravoruč, na pivničnij storoni. Xlib pokaznyj symbolizuje duxovnu jižu, jaka stanovyt' žyttja Isusa Xrysta, spravžnju nebesnu mannu, danu obranym. Je dvanadcjat' xlibiv, tak samo jak je dvanadcjat' plemen u božestvennomu ta ljuds'komu zapoviti, zdijsnenomu v Isusi Xrysti, povnistju Bohu (= 7) i povnistju Ljudyni (= 5); čyso dvanadcjat' je čyslom c'oho zapovitu miž Bohom i Ljudynoju, Isus Xrystos je joho zastosuvannjam i doskonalyvm vzircem. Same na n'omu Boh budu je svoji zapovity ščodo 12 patriarxiv, 12 apostoliv Isusa, 12 plemen, zapečatanyx v Odkr. 7. U čytanni joho orijentaciji na pivnič vid «xramu» cej stil znaxodyt'sja zboku novoho zapovitu ta zboku velykoho Xeruvyma, rozmiščehoho livoruč u svjatylyšči.

Perednij majdančyk

Vivtar žertvoprynošen'

V Ob'javlenni 11:2 Dux pryznačaje osoblyvu dolju «dvoru » svjatylyšča: « A zovnišnij dvir xramu zalyšte...» «...zzovni, i ne vymirjuvaj joho, bo vono dane narodam, i svjate misto vony toptatymut'

nohamy sorok dva misjaci ». « Dvir » označaje zovnišnij dvir, roztašovanýj pered vxodom do svjatylyšča abo krytoho xramu. Tam my znaxodymo elementy religijnogo rytualu, ščo stosujut'sja fizyčnogo aspektu istot. Po-perše, je žertovnyk žertv, na jakomu spaljujut' žertvenyx tvaryn. Z pryšestja Isusa Xrysta, jakyj pryjšov, ščob zdijsnyty doskonalu žertvu, cej rytual zastariv i zakinčyvsja vidpovidno do prorocstva Dan. 9:27: « Vin uklade tverdyj zapovit z bahat'ma na odyn tyžden', a na pivtyžnja pryppynyt' žertvu ta prynošennja ; spustošuvač čynyty me najmerzotniši reči, až poky ne pryjde na spustošytelja znyščennja ta te, ščo vyznačeno ». U Jevr. 10:6-9 pidtverdžujet'sja: « Ty ne znajšov upodobannja v cilopalennjax ta žertvax za hrix ...» Todi Ja skazav: «Os', Ja jdu (u suvoji knyhy napysano pro Mene), ščob vykonaty Tvoju volju, Bože». Skazavšy spočatku: «Žertv i prynošen', cilopalen' i žertv za hrix (ščo prynosjat'sja za Zakonom) Ty ne zaxotiv i ne vpodobav jix», Vin potim kaže: «Os', Ja jdu, ščob vykonaty Tvoju volju». Takym čynom Vin skasovuje perše, ščob vstanovyty druhe. « Jakoju voleju my osvjačeni čerez žertvu tila Isusa Xrysta raz i nazavždy ». Zdajet'sja, ščo Pavlo, jmovirnyj avtor c'oho poslannja, adresovanoho «jevrejam», napysav joho pid dyktovku Isusa Xrysta; ščo vypravdovuje joho velyčezne svitlo ta nezrivnjannu točnist'. Dijsno, til'ky sam Isus Xrystos mi skazaty jomu: «(U suvoji knyhy napysano pro Mene) ». Ale u 8-mu virši tekstu 40-ho Psalma skazano: « iz suvojem knyhy, napysanym dlja Mene ». Cju modifikaciju možna vypravdaty cijuju osobystuju dijeju Xrysta z Pavlom, jakyj try roky zalyšavsja izol'ovanyj v Araviji, pidhotovlenyj ta nastavljenyj bezposeredn'o Duxom. I nahaduju vam, ce vže bulo u vypadku zi suvojem, napysanym Mojsejem, jakyj napysav joho pid dyktovku Boha.

More, basejn dlja obmyvan'

Druhym elementom dvoru je basejn dlja obmyvan', proobraz rytualu xreščennja. Boh daje jomu nazvu «more». U ljuds'komu dosvidi more je sinonimom «smerti». Vono pohlynulo dopotopnyx ljudej svojeju povennju ta spryčnylo smert', utoplennja vsijeji kinnoty faraona, jaka pereslidovala Mojseja ta joho jevrejs'kyj narod. U xreščenni, jake maje buty povnym zanurennjam, stara hrišna ljudyna povynna pomerty, ščob vyjty z vody jak nove stvorinnja, vykuplene ta vidrodžene Isusom Xrystom, jakyj zaraxovuje jij svoju doskonalu pravednist'. Ale ce lyše teoretyčnyj pryncyp, zastosuvannja jakoho zalezatyme vid pryrody kandydata, jakyj predstavljaje sebe. Čy pryxodyt' vin, jak Isus, do xreščennja, ščob vykonaty Božu volju? Vidpovid' indyvidual'na, i Isus zaraxovuje čy ne zaraxovuje svoju pravednist', zalezno vid vypadku. Bezperečno te, ščo kožen, xto xoče vykonuvaty joho volju, z radistju ta vdjačnistju považatyme svjatyj božestvennyj zakon, porušennja jakoho je hrixom. Jakščo vin musyt' pomerty u vodi xreščennja, to nemaje žodnyx sumniviv u joho pererodženni na služinnja Xrystu, xiba ščo vypadkovo čerez tilesnu slabkist' ljuds'koji istoty.

Takym čynom, obmyti vid svojix hrixiv ta odjahneni u zaraxovanu pravednist' Isusa Xrysta, podibno do svjaščenyka staroho zavitu, xrystyjans'ki obranci možut' uvijty do svjatylyšča abo xramu, ščob služyty Bohovi v Isusi Xrysti. Šljax spravžn'oji božestvennoji religiji takym čynom rozkryvajet'sja cijuju obrazotvorčuju konstrukciju, oskil'ky ce lyše symvoly, real'nist' že proyavyt'sja v dilax, jaki vypravdani obranci prynesut' ljudjam, anhelam ta Bohu-tvorcju.

Božyj plan, prorokovanýj v obrazax

U svojemu plani Boh zjav hrix obranyx čerez krov Isusa Xrysta, prynesenu do prestola myloserdja u svjatylyšči abo svjatomu svjatyx. Otrymavšy dozvil na provedennja vynjatkovyx rozkopok na misci hory Holhofa v Jerusalymi do 1982 roku, adventysts'kyj arxeoloh Ron Vajatt vyjavyv, ščo krov Isusa naspravdi tekla z livoho boku prestola myloserdja, roztašovanoho v pidzemnij pečeri na šist' metriv nyžče xresta rozpljattja Xrysta; ce vidbuvalosja bilja pidnižža hory Holhofa. U svjaščenyckomu obrjadi svjaščenyk, pomiščenyj u svjatylyšči, povertajet'sja oblyččjam do prestola myloserdja ta nebesnyx rečej, vstanovlenyx u svjatylyšči svjatyx svjatyx, svjatylyšči. V rezul'tati te, ščo znaxodyt'sja livoruč vid ljudyny, znaxodyt'sja pravoruč vid Boha. Analohično, jevrejs'ke pys'mo vykonujet'sja sprava nalivo vid ljudyny, z pivnoči na pivden', otže, zliva napravo vid Boha. Takym čynom, plan dvox zavitiv napysanyj u čytanni c'oho svjatoho svjatyx, sprava nalivo vid ljudyny; tobto navpaky dlja Boha. Jevreji Staroho Zapovitu služylj Bohovi pid symvoličnym obrazom xeruvyma, roztašovanoho u svjatylyšči pravoruč vid nyx. Pid čas jixn'oho zavitu krov kozla, zabytoho v «Den' Spokuty», prynosylasja šljaxom kroplennja speredu ta na prestoli mylostyni. Kroplennja zdijstvuvalosja sim raziv pal'cem pervosvjaščenyka u naprjamku sxodu. Ce pravda, ščo Staryj Zavit buv sxidnoju fazoju Joho planu spasinnja. Hrišnyky, jakym bulo proščeno, sami bulj na Sxodi, v Jerusalymi. U den', koly Isus prolyv svoju krov, vona vpala na cej samyj prestoli mylostyni, i novyj zavit, ukladenyj na Joho krove ta Joho pravednosti, rozpočavsja pid znakom druhoho xeruvyma, roztašovanoho livoruč, na pivdennomu boci. Takym čynom, z točky zoru Boha, cja prohresija vidbuvalasja zliva napravo, z boku Joho blahoslovennja, jak napysano v Psalmax 110:1: « Davydiv. Psalom. Slovo Jahve do Hospoda moho: Sjad' pravoruč Mene, doky Ja ne pokladu Tvojix vorohiv pidnižkom nih Tvojix ». I, pidtverdžujučy Jevr. 7:17, virši z 4 po 7 utočnjut': « Jahve pokljavsja i ne rozkajet'sja: Ty svjaščenyk naviky, jak Melxysedek. Hospod' pravoruč Tebe potovče cariv u den' hnyvu Svoho. Vin čynyt' pravosuddja sered narodiv: use povne trupiv; Vin potovče holovy po vsij zemli. Vin p'je z potoku, jdučy, tomu j pidnosyt' Svoju holovu ». Takym čynom, lahidnyj, ale spravedlyvyj Isus Xrystos zmušuje nasmišnykiv i buntivnykiv platyty cinu za jixnju znevahu do pidnesenoho svidčennja Joho spivčutlyvoji ljubovi do Joho vykuplenyx obranciv.

Ščob jevreji, vxodjačy do dvoru čy xramu, povertalysja spynuju do «soncja, ščo sxodyt'», jakomu protjahom istoriji poklonjalysja jazyčnyky v riznyx kutočkax zemli, Boh xotiv, ščob svjatylyšče bulo zbudovane vzdovž svojeji dovžyny po osi sxid-zaxid. Tomu po šyryni prava stina Svjatoho Svjatyx bula roztašovana na «pivničnomu», a liva stina — na «pivdennomu» boci.

U Jevanheliji vid Matvija 23:37 Isus ujavyv sobi obraz « kvočky, ščo xovaje kurčat svojix pid kryla »: « Jerusalyme, Jerusalyme, ty, ščo vbyvaješ prorokiv i kamenuješ poslanyx do tebe! Skil'ky raziv Ja xotiv zibraty ditej tvojix, jak kvočka zbyraje kurčat svojix pid kryla, ta vy ne xotily! » Same c'omu navčajut' rozprosterti kryla dvox xeruvymiv dlja kožnoho z dvox posledovnyx zavitiv. Zhidno z Vyxid 19:4, Boh porivnjuje sebe z « orlom »: « Vy bačyly, ščo Ja zrobyv Jehyptu, i jak Ja nosyv vas na orlynyx krylax i pryviv vas do Sebe ». V Ob'javlenni 12:14 vin utočnjuje « velykoho orla »: « I dano žinci dva kryla velykoho orla, ščob vona mohla letity v pustynju, na svoje misce, de jiji hoduvatymut' čas, i časy, i pivčasu, vid oblyčča zmiya ». Ci obrazy iljustrujut' tu samu real'nist': Boh zaxyščaje tyx, koho ljubyt', bo vony ljubljat' Joho, u dvox posledovnyx zavitax, do i pislja Isusa Xrysta.

Zreštoju, symvolično, jevrejs'kyj xram predstavljav tilo Xrysta, tilo obranoho, i razom Narečenu Xrysta, johu Obrancju, zibrannja obranyx. Z usix cyx pryčyn Boh vstanovyv sanitarni ta dijetyčni pravyla, ščob ci rizni formy xramu bulj osvjačeni ta šanovanymy; 1 Kor. 6:19: « Xiba vy ne znajete, ščo

vaše tilo — to xram Svjatoho Duxa, ščo žyve u vas, jakoho vy majete vid Boha, i ščo vy ne naležyte sobi? »

Zoloto, ničoho, krim zolota

Takož slid pidkreslyty važylyvist' c'oho kryteriju: usi mebli ta načynnja, xeruvymy ta sami vnutrišni stiny vyhotovleni iz zolota abo pokryti kovanyim zolotom. Charakterystykoju zolota je joho nezminnyj xarakter; ce jedyna cinnist', jaku jomu nadaje Boh. Ne dyvno, ščo vin zrobyv zoloto symvolom doskonaloji viry, unikal'nym i doskonalym vzircem jakoji buv Isus Xrystos. Inter'jer xramu ta svjatylyšča vidobražaje vnutrišnij aspekt duxu Isusa Xrysta, naselenyj osvjačennjam, čystotoju Svjatoho Duxa Božoho; joho xarakter buv nezminnym, i ce bulo pryčynoju joho peremohy nad hrixom i smertju. Pryklad, danyj Isusom, predstavljenyj Bohom jak vzirec' dlja nasliduvannja vsim joho obranym; ce joho vymoha, jedyna umova dlja toho, ščob staty indyvidual'no ta kolektyvno sumisnymy z vičnym nebesnym žyttjam, nahorodoju ta vynahorodoju peremožciv. Cinnosti, jaki buly joho, povynni staty našymy, my povynni buty sxožymy na n'oho, jak klony, jak napysano v 1 Ivana 2:6: « Xto kaže, ščo v N'omu perebuvaje, toj povynen i sam povodytysja tak, jak povodyvsja vin ». Značennja zolota dano nam u 1 Petra 1:7: « ščob vyprobuvana vira vaša, budučy dorohocinnišoju za zoloto, ščo hyne, xoč i vohnem vyprobuvujet'sja, znajšlasja na poxvalu, i slavu, i čest' pry z'javlenni Isusa Xrysta ». Boh vyprobuvuje viru svojix obranciv. Xoča zoloto nezminne, vono može mistyty slidy nečystyx materialiv, i ščob pozbutysja jix, joho potribno nahryty ta roztopyty. Potim šlak abo domišky pidnimajut'sja na poverxnju i možut' buty vydaleni. Ce obraz dosvidu vykuplenyx učniv zemnoho žyttja, pid čas jakoho Xrystos vidryvaje zlo ta očyščuje jix, piddajučy riznym vyprobuvannjam. I lyše za umovy jixn'oji peremohy u vyprobuvanni, v kinci jixn'oho žyttja, jixnja vična dolja vyrišujet'sja velykym Suddeju Isusom Xrystom. Cju peremohu možna zdobuty lyše zavdjaky joho pidtrymci ta dopomozi, jak vin proholosyv u Jevanheliji vid Ivana 15:5-6 ta 10-14: « Ja — vynohradna loza, a vy — hilky. Xto perebuvaje v Meni, a Ja v n'omu, toj rjasno prynosyt' plody, bo bez Mene vy ničoho robyty ne možete. A xto ne perebuvaje v Meni, toj, jak hilka, bude vykynutyj het', i zasoxne. Todi zbyrajut' hilky, kydajut' u vohon' i zhorjat' ». Potribne poslux božestvennym zapovidjam: « Jakščo vy budete zberihaty Moji zapovidi, to v ljubovi Mojij perebuvatymete, jak i Ja zberih zapovidi Moho Otcja, i perebuvaju v ljubovi Joho ». Smert' za Svojix druživ staje doskonalym zaveršennjam Joho pidnesenoji ljubovi: « Os' Moja zapovid': Ljubit' odyn odnoho, jak Ja poljubyv vas. Nixto bil'šoji ljubovi ne maje nad tu, jak xto svoju dušu poklade za druživ svojix ». Ale ce vyznannja Isusom je umovnym: « Vy Moji druži, jakščo vykonujete te, ščo Ja vam zapovidaju ».

Zi svoho boku, semylampočnyj svičnyk buv vyhotovljenyj iz sucil'noho zolota. Todi vin mih symvolizuvaty lyše doskonalist' Isusa Xrysta. Zoloto, jake todi znaxodyly v cerkvax rymo-katolycyzmu, bulo obrazom tverdžennja joho xybnoji viry. Os' čomu, navpaky, protestants'ki xramy buly pozbavleni vsix prykras, skromni ta suvori. U symvolici svjatylyšča ta xramu prysutnist' zolota dovodyt', ščo svjatylyšče može predstavljaty lyše božestvennoho Isusa Xrysta. Ale, v bil'š šyrokemu sensi, napysano, ščo vin je Holovoju, holovoju Cerkvy, jaka je Joho tilom, v Ef. 5:23-24: « Bo čolovik — holova družyny, jak i Xrystos — holova Cerkvy, jaka je Joho tilom, dlja jakoho Vin je Spasytelem ». « Jak Cerkva koryt'sja Xrystu, tak i družyny povynni korytysja svojim čolovikam u vs'omu ». Ale potim Dux pojasnjuje: « Čoloviky, ljubit' svojix družyn, jak i Xrystos poljubyv Cerkvu, i viddav Sebe za neji, ščob osvjatyty jiji, očystyvšy jiji kupillju vody čerez slovo, ščob postavty jiji Sobi u slavi, ne majučy pljamy, čy zmoršky, čy čohos' podibnoho, ale ščob vona bula svjata ta neporočna » «. Otže, ce čitko vyražaje, z čoho skladajet'sja spravžnja xrystyjans'ka religija. Jiji standart ne prosto teoretyčnyj, a

praktika, ščo vtilyjuet'sja v žyttja. Potribna zhoda zi standartom Joho ob'javlenoho « slova »; ce peredbačaje povahu do zapovidej i obrjadiv Boha ta znannja tajemnyč', ob'javlenyx u Joho prorocत्वax u Bibliji. Cej kryterij, « bezdohannyj čy neporočnyj » obranyj, zhadujet'sja ta pidtverdžujet'sja v Ob'javlenni 14:5, de vin prypysujet'sja «adventysts'kym» svjatym spravžn'oho ostatočnoho povernennja Xrysta. Vony poznačeni symvolom « 144 000 », zapečatanyx « pečattju Boha » v Ob'javlenni 7. Jixnij dosvid — ce dosvid us'oho osvjačennja . Ce doslidžennja pokazuje, ščo skynija, svjatylyšče, xram ta vsi jixni symvoly prorokuvaly velykyj Božyj plan spasinnja. Vony znajšly svoju metu ta vykonannja u projavi zemnoho služinnja Isusa Xrysta, javlenoho ljudjam. Takym čynom, stosunky, jaki obrani majut' z Nym, je proročymy za svojeju pryrodoju ta karakterom; neosvičena ljudyna pokladajet'sja na vseznajučoho Boha-Tvorca, jakyj budu je jiji majbutnje ta vidkryvaje jiji jii.

Vyvčennja xramu, zbudovanoho carem Solomonom, ščo jno pokazalo nam, ščo my ne povynni plutaty častyntu «xramu», dostupnu ljudjam, zi «svjatylyščem», pryznačeny vyključno dlja nebesnoho Boha. V rezul'tati c'oho slovo «svjatylnja», ščo vykorystovujet'sja zamist' slova «svjatisť» u Dan. 8:14, c'oho razu vtračaje bud'-jaku lehitymnist' , oskil'ky vono stosujet'sja nebesnoho miscja, de očyščennja ne potribne u 1843 roci. I navpaky, slovo «svjatisť» stosujet'sja svjatyx, jaki povynni porvaty z praktykoju hrixa na zemli, ščob buty osvjačeny, tobto obrany dlja obrannja Bohom.

Pislja smerti Isusa Xrysta zavisja, ščo viddiljala «xram» vid «svjatylyšča», bula rozirvana Bohom, ale lyše molytvy svjatyx otrymaly duxovnyj dostup do nebesnoho svjatylyšča, de Isus zastupyvsja b za nyx. Xramova častynta mala prodovžuvaty svoju rol' jak dim zboru obranyx na zemli. Te same stalosja v 1843 roci, pryncyp buv onovlenyj. «Xram» svjatyx zalyšyvsja na zemli, i u «svjatylyšči», jake bulo unikal'no nebesnym, zastupnyctvo Xrysta oficijno vidnovylosja lyše vid imeni obranyx adventysts'kyx obranyx. Tomu v novomu zapoviti bil'še nemaje «svjatylyšča» na zemli, de johu symvol znykaje. Zalyšajet'sja lyše duxovnyj «xram» vykuplenyx obranyx.

Jedynymy skvernamy, ščo potrebuvaly očyščennja, byly hrixy ljudej na zemli, bo žoden z jixnix hrixiv ne oskverniv nebesa. Til'ky prysutnist' dyjavola ta johu buntivnyx demoniv mohla ce zrobyty, i tomu, peremihšy v Myxajili, Isus Xrystos vyhnav jix z nebes i skynuv na zemlju hrixa, de vony musyly zalyšatysja do svojeji smerti.

Pislja obhovorennja symvoliky svjatosti zalyšajet'sja odne, ščo potribno zrozumity. Xoč by jakymy svjatymy byly ci symvoly, vony je lyše material'nymy rečamy. Spravžnja svjatisť poljahaje v žyvyx, tomu Isus Xrystos buv čy mos' bil'šym, niž xram, jakyj sam po sobi isnuvav vyključno dlja toho, ščob zberihaty zakon Božyj, obraz Joho karakteru ta Joho spravedlyvosti, obraženoji zemnym hrišnykom. Boh doručyv Mojseju ta Joho pracivnykam ci reči zdijsnyty vyključno dlja toho, ščob služby pidtrymkoju dlja včennja Joho obranciv. Same dlja toho, ščob unyknyty idolopoklonnyč'koi povedinky, Boh upovnovažyv čolovika, Svojeho sluhu Rona Vajatta, znajty ta dotorknutysja do kovčeha Joho svidčennja u 1982 roci. Bo « svidčennja Isusa », jake « je duxom prorocтва », nabahato vyšče ta korysniše dlja N'oho, oskil'ky Vin pryjšov osobysto, ščob vidkryty značennja planu spasinnja, pidhotovlenoho dlja Joho obranyx obranciv na zemli. Ronu Vajattu dozvoljly znjaty na video, jak anhely vynosjat' Desjat' Zapovidej z kovčeha, ale vin vidmovyvsja zberehty plivku. Ci fakty dovodjat', ščo Boh znav pro svoju vidmovu zazdalehid', ale cej vybir zaxyščaje nas vid idolopoklonstva, jake takyj zapys mih by vyklykaty u dejakyx Joho bil'š vrazlyvyx obranciv. Cja real'nist' bula vidkryta nam, ščob my mohly zberihaty jiji v dumkax našyx serdec' jak solodkyj pryvilej, danyj našym ljubljajčym Bohom.

Rozdilennja Buttja

Teper, koly vyvčennja cijejj knyhy vidkrylo nam tajemnyci, pryxovani v prorocstvax Danyjila ta Ob'javlennja, ja maju predstavyty vam prorocstva, vyjavleni v knyzi Buttja, slovo, jake označaje «počatok».

Uvaha!!! Svidčennja, jake my zbyrajemosja rozibraty v c'omu vyvčenni knyhy Buttja, poxodyt' bezposeredn'o z vust Boha, jakyj prodyktuvav joho svojemu sluzi Mojseju. Nevira v cju rozpovid' je najbil'šym oburennjam, jake možna zrobyty bezposeredn'o Bohovi, oburennjam, jake ostatočno začynjaje dveri do nebes, bo vono vyjavljaje povnu vidsutnist' « viry, bez jakoji nemožlyvo dohodyty Bohovi », zhidno z Jevrejiv 11:6.

U prolozi do svoho Apokalipsysu Isus syl'no naholosyv na c'omu vyrazi: « Ja je Al'fa i Omeha, počatok i kinec' », jakyj vin znovu cytuje v kinci svoho Odkrovennja v Ob'javlenni 22:13. My vže vidznačaly prorocyj charakter knyhy Buttja, zokrema stosovno semydenneho tyžnja, jakyj prorokuje sim tysjač rokov. Tut ja rozhljadaju cju knyhu Buttja z točky zoru temy « rozdilennja », jaka, jak my pobačymo, osoblyvo jiji karakteryzuje.

Buttja 1

Peršyj den'

Buttja 1:1: « Na počatku Boh stvoryv nebo ta zemlju ».

vkazuje slovo « počatok », « zemlja » spravdi bula stvorena Bohom jak centr i osnova novoho vymiru, paralel'noho formam nebesnoho žyttja, ščo jomu pereduvaly. Jakščo vykorystovuvaty obraz xudožnyka, to same jomu naležyt' stvoryty ta vtilyty v žyttja novu kartynu. Ale zaznačymo vže, ščo vid svoho poxodžennja « nebo ta zemlja » rozdileni . « Nebesa » poznačajut' porožnij, temnyj i bezkinečnyj mižzorjanyj kosmos; a « zemlja » todi postaje u formi kuli, pokrytoji vodoju. « Zemlja » ne mala peredisnuvannja do tyžnja tvorinnja, oskil'ky vona stvorena na počatku abo « počatku » stvorennja c'oho konkretnoho zemnoho vymiru. Vona vynykaje z nebuttja ta nabuvaje formy za nakazom Boha, ščob vykonaty rol', jaka stala neobxidnoju čerez svobodu, ščo ležyt' v osnovi hrixa, skojenoho na nebesax joho peršym tvorinnjam; toj, koho Isaja 14:12 nazyvaje « rann'oju zirkoju » ta « synom zori », stav Satanoju pislja toho, jak vin kynuv vyklyk Božij vladi. Vidtodi vin je liderom isnujučoho nebesnoho taboru povstanciv ta majbutn'oho zemnoho taboru.

Buttja 1:2: «Zemlja ž bula bezvydna ta porožnja, i temrjava bula nad bezodneju, a Dux Božyj šyrjav nad poverxneju vody ».

Tak samo, jak xudožnyk počynaje z nanesennja bazovoho šaru na polotno, Boh zobrazuje sytuaciju, ščo panuje u vže stvorenomu nebesnomu žytti ta zemnomu žytti, jake Vin stvoryt'. Takym čynom, Vin poznačaje slovom « temrjava » vse, ščo ne vidpovidaje Joho sxvalennju , ščo Vin nazyvatyne «

svitlom » v absoljuttij protyležnosti. Zvernit' uvahu na zv'jazok, jakyj cej virš vstanovljuje miž slovom « temrjava », zavždy u množyni, oskil'ky joho aspekty taki čyslenni, ta slovom « bezodnja », jake poznačaje zemlju, ščo ne maje žodnoji formy žyttja. Boh vykorystovuvav cej symvol dlja poznačennja svojix vorohiv: «bezbožnyx» revoljucioneriv ta vil'nodumciv v Ob'javlenni 11:7 ta buntivnykiv paps'koho katolycyzmu v Ob'javlenni 17:8. Ale buntivni protestanty pryjednalysja do nyx u 1843 roci, perejšovšy, u svoju čerhu, pid vladu Satany, « anhela bezodni » z Ob'javlennja 9:11; do jakyx u 1995 roci pryjednavsja nevirnyj adventyzm.

U zobraženni, navedenomomu v c'omu virši, my bačymo, ščo « temrjava » viddiljaje « Duxa Božoho » vid « vod », jaki symvolično prorokuvatymut' u Danyjila ta Ob'javlenni pro bezlič « ljudej, plemen ta mov » pid symvolamy « morja » v Dan. 7:2-3 ta Ob'javlennja 13:1, a takož pid symvolamy « rik » v Ob'javlenni 8:10, 9:14, 16:12, 17:1-15. Ce rozdilennja nezabarom bude prypysano pervorodnomu « hrixu », jakyj skojit' Jeva ta Adam. Jak i v zobraženni, Boh tisno pov'jazanyj zi svitom temrjavy, pov'jazanyj z buntivnymy anhelamy, jaki slidujut' za satanoju v joho vybori kynuty vyklyk Božij vladi.

Buttja 1:3: « I skazav Boh: Nexaj bude svitlo! » I stalo svitlo .

Boh vstanovljuje svij standart « dobra » vidpovidno do vlasneho suverennoho sudžennja. Cej variant « dobra » pov'jazanyj zi slovom « svitlo » čerez joho slavnyj aspekt, vydymyj dlja vsix i vsima, oskil'ky dobro ne porodžuje « soromu », jakyj zmušuje ljudynu xovatysja, ščob zdijsnuvaty svoji zli spravy. Cej «sorom» vidčuje Adam pislja hrixopadinnja, zhidno z But. 3, porivnjano z But. 2:25.

Buttja 1:4: « I pobačyv Boh svitlo, ščo vono dobre; i Boh viddilyv svitlo vid temrjavy ».

Ce peršyj sud, vyslovlennyj Bohom. Vin vidkryvaje joho vybir dobra , vyklykanyj slovom « svitlo », ta joho zasudžennja zla , poznačene slovom « temrjava ».

Boh vidkryvaje nam metu svoho zemnoho tvorinnja i, otže, kincevyj rezul'tat, jakoho dosjahne joho plan: ostatočne viddilennja tyx, xto ljubyt' joho « svitlo », vid tyx, xto viddaje perevahu « temrjavi ». « Svitlo i temrjava » – ce dva vybory, ščo staly možlyvymy zavdjaky pryncypu svobody, jaku Boh xotiv daty vsim svojim nebesnym i zemnym stvorinnjam. Ci dva protyborči tabory zreštoju majut' dvox lideriv: Isusa Xrysta dlja « svitla » ta Satanu dlja « temrjavy ». I ci dva protyborči tabory, jak dva poljusy zemli, takož matymut' dvi rizni absoljuttij mety; obrani žytymut' vično u svitli Boha zhidno z Ob'javlennjam 21:23; i znyščeni povernennjam Xrysta, buntivnyky opynjat'sja u stani « poroxu » na spustošenij zemli, jaka znovu stala «bezodneju » z Buttja 1:2. Voskresnuvšy dlja sudu, vony budut' ostatočno znyščeni, buduči pohlyneni «ohnjanym ozerom » « druhoji smerti » zhidno z Ob'javlennjam 20:15.

Buttja 1:5: «I nazvav Boh svitlo Dnem, a temrjavu nazvav Niččju. I buv večir, i buv ranok, den' peršyj ».

Cej « peršyj den' » Tvorinnja prysvjačenyj ostatočnomu rozdilennju dvox taboriv, utvorenyx vyborom « svitla i temrjavy », jaki protystojatymut' odyň odnomu na zemli do ostatočnoji peremohy Isusa Xrysta ta onovlennja zemnoho tvorinnja. « Peršyj den' » takym čynom « poznačenyj » dozvolom, jakyj Boh daje povstancjam borotysja z nym protjahom «semy tysjač» rokiv, prorokovanyx cilym tyžnem. Takym čynom, vin ideal'no pidxodyt', ščob staty znakom , tobto « znakom » fal'syvoho božestvennoho pokloninnja, jake zustričalosja protjahom šesty tysjačolit' sered jazyčnyč'kix narodiv abo nevirnyx jevreviv, ale osoblyvo v xrystyjans'ku epoxu, z momentu pryjnattja «dnja Neskorenoho Soncja» jak ščotyžnevoho dnja vidpočynku, vstanovlenoho imperators'koju vladoju Kostjantyna I 7

bereznja 321 roku. Takym čynom, z cijeji daty nyjšnja «xrystyjans'ka» nedilja stala « znakom zvira » pislja relihijnoji pidtrymky, nadanoji jii paps'koju rymo-katolyc'koju viroju z 538 roku. Očevyдно, ščo «al'fa » Buttja mala bahato čoho zaproponuvaty virnym sluham Isusa Xrysta času « omehy ». I ce šče ne kinec'.

2- j den'

Buttja 1:6: « I skazav Boh: Nexaj bude tverd' posered vody, i nexaj vona viddiljaje vodu vid vody ».

Tut znovu jdet'sja pro rozdilennja : « vody vid vody ». Dija prorokuje rozdilennja Božyx stvorin', symvolizovanyx « vodamy ». Cej virš pidtverdžuje pryrodne rozdilennja nebesnoho žyttja vid zemnoho, i v obox vypadkax rozdilennja «syniv Božyx» vid «syniv dyjavola», poklykanyx, prote, spivisnuvaty razom do sudu, poznačeno smertju Isusa Xrysta za zlyx buntivnyx anheliv, i do povernennja u slavi Isusa Xrysta za zemljan. Ce rozdilennja vypravdaje toj fakt, ščo ljudyna bude stvorena troxy nyžčoj za nebesnyx anheliv, oskil'ky nebesnyj vymir bude jii nedostupnyj. Istorija zemli bude istorijeju dovhoho sortuvannja až do jiji kincja. Hrix vstanovyv bezlad, i Boh orhanizovuje cej bezlad šljaxom vybirkovoho sortuvannja.

Buttja 1:7: « I stvoriv Boh tverd', i viddilyv vodu, ščo pid tverdju, vid vody, ščo nad tverdju. I stalosja tak ».

Navedenyj obraz viddiljaje zemne žyttja, prorokovane « vodamy, ščo vnyzu », vid nebesnoho žyttja, jake « nad tverdju ».

Buttja 1:8: « I nazvav Boh tverd' Nebom. I buv večir, i buv ranok, den' druhyj ».

Ce nebo poznačaje atmosferyj šar, jakyj, utvorenyj z dvox haziv (vodnju ta kysnju), ščo skladajut' vodu, otočuje vsju poverxnju zemli ta jakyj pryrodnym čynom nedostupnyj dlja ljudyny. Boh pov'jazuje joho z prysutnistju nevydymoho nebesnoho žyttja, ščo je pravdoju, oskil'ky sam dyjavol otrymaje im'ja « knjazja, ščo panuje v povitri » v Ef. 2:2: «... v jakomu vy kolys' xodyly za velinnjam svitu c'oho, za knjazem, ščo panuje v povitri, duxom, ščo nyi dije v synax neposluxu »; pozyciju, jaku vin uže mav u nebesnomu sviti.

3- j den'

Buttja 1:9: «I skazav Boh: Nexaj zberet'sja voda z-pid neba do miscja odnoho, i nexaj z'javyt'sja suxodil. I stalosja tak ».

Do c'oho momentu « vody » pokryvaly vsju zemlju, ale vony šče ne mistyly žodnoji formy mors'kyx tvaryn, jaki byly b stvoreni na 5-j den' . Cja točnist' nadast' vsju svoju avtentyčnist' diji potopu z Buttja 6, jakyj zmože pošyryty formu mors'kyx tvaryn na zatoplenju zemlju; ščo vypravdaje podal'se znaxodžennja tam mors'kyx skam'janilostej ta mušel'.

Buttja 1:10: « Boh nazvav suxodil zemleju, a zibrannja vod nazvav morjamy. I pobačyv Boh, ščo vono dobre ».

Cej novyj podil Boh vvažaje « dobrym », bo za okeanamy ta kontynentamy vin nadaje cym dvom terminam « more ta zemlja » rol' dvox symvoliv, jaki vidpovidno poznačatymut' Katolyc'ku xrystyjans'ku cerkvu ta Protestants'ku xrystyjans'ku cerkvu, ščo vynykla z peršoji pid nazvoju Reformats'koji cerkvy. Jixnje podil, zdijsnene miž 1170 i 1843 rokamy, tomu vvažajet'sja « dobrym » Bohom. I Joho pidbad'orenna dlja Joho virnyx sluh časiv Reformaciji bulo vyjavleno v Ob'javlenni 2:18-29. U cyx viršax my znaxodymo važylyve utočnennja viršiv 24 ta 25, jaki svidčat' pro vynjatkovu tymčasovu sytuaciju: « Vam, usim tym, xto v Tiatyrax, xto ne maje cijej nauky i ne piznav hlybyn satany, jak vony jix nazyvajut', kažu Ja vam: Ja ne pokladaju na vas inšoho tjaharja; til'ky te, ščo maješ, trymaj, doky Ja ne pryjdu ». Znovu ž taky, cym hrupuvannjam Boh vporjadkovuje bezlad, stvorenyj buntivnymy anhel's'kymy ta ljuds'kymy duxamy. Zvernit' uvahu na ce inše včennja: « zemlja » dast' svoju nazvu vsij planeti, tomu ščo « suša » pidhotovlena buty pryrodnym seredovyščem žyttja ljudyny, dlja jakoji ce tvorinnja stvoreno Bohom. Oskil'ky mors'ka poverxnja v čotyry razy bil'sja za poverxnju suši, planeta mohla b pryjnjaty nazvu « more », jaka bula b bil'sj zasluženju, ale ne vypravdanoju v božestvennomu zadumi. Slova c'oho « prysliv'ja »: « zlitajut'sja ptaxy odnoho pir'ja, i zlitajut'sja ptaxy odnoho pir'ja », znaxodjat'sja v cyx hrupax. Takym čynom, miž 1170 i 1843 rokamy virni ta myrni protestanty byly vrjatovani pravednistju Xrysta, jaka bula jim zaraxovana vyključno bez posluxu subotn'omu vidpočynku spravžn'oho s'omoho dnja: suboty. I same vymoha c'oho vidpočynku robyt' « zemlju » symvolom xybnoji xrystyjans'koji viry z 1843 roku, zhidno z Dan. 8:14. Dokaz c'oho božestvennoho sudu z'javljajet'sja v Ob'javlennja 10:5, oskil'ky Isus stavyt' « nohy svoji » na « more ta zemlju », ščob rozčavyty jix svojim hnivom.

Buttja 1:11: « I skazav Boh: Nexaj zemlja vrodyt' roslynnist', jarynu, ščo rozsivaje nasinnja, i derevo plodove, ščo rodyt' plid za rodom johu, ščo v n'omu nasinnja johu, na zemli. I stalosja tak ».

Pidverdžujet'sja priorytet, nadanyj Bohom suši: po-perše, vona otrymuje sylu « rodyty » « roslynu, travu, ščo daje nasinnja, plodovi dereva, ščo prynosjat' plody za jixnim rodom »; vse ce spočatku stvoreno dlja potreb ljudyny, a po-druhe, dlja zemnyx i nebesnyx tvaryn, jaki otočuvatymut' jiji. Ci produkty zemli budut' vykorystani Bohom jak symvolični obrazy, ščob vidkryty svoji uroky svojim sluham. Ljudyna, jak i « derevo », prynosytyme plody, dobri čy pohani.

Buttja 1:12: « I zemlja vrodyla roslynnist', jarynu, ščo rozsivaje nasinnja za rodom jiji, i derevo, ščo rodyt' plid, ščo v n'omu nasinnja jixnje za rodom johu. I pobačyv Boh, ščo vono dobre » .

U cej tretij den' žodna vada ne zapljamuje tvorinnja, stvorene Bohom, pryroda doskonala, tobto vyznana « dobroju ». U doskonalij atmosfernij ta zemnij čistoti zemlja množyt' svoji plody. Plody pryznačeni dlja istot, jaki žytymut' na zemli: ljudej i tvaryn, jaki, u svoju čerhu, prynosytymut' plody vidpovidno do svojeji osobystosti.

Buttja 1:13: « I buv večir, i buv ranok, den' tretij ».

4- j den'

Buttja 1:14: « I skazav Boh: Nexaj budut' svityla na tverdi nebesnij, ščob viddiljaty den' vid noči, i nexaj vony budut' znakamy, i dlja pir, i dlja dniv, i dlja rokiv ».

nove rozdilennja : « den' vid noči ». Do c'oho četvertoho dnja nebesne tilo ne otrymuvalo dennoho svitla. Rozdilennja dnja ta noči vže isnuvalo u virtual'nij formi, stvorenij Bohom. Ščob zrobyty svoje tvorinnja nezaležnym vid svojeji prysutnosti, Boh stvoryt' na četvertyj den' nebesni tila, jaki dozvoljat' ljudjam vstanovljувaty kalendari na osnovi položennja cyx til u mižzorjanomu kosmosi. Tak z'javljat'sja znaky Zodiaku, astrolohija do svoho času, ale bez sučasnoho vorožinnja, tobto astronomiji.

Buttja 1:15: « I nexaj vony budut' svitylamy na tverdi nebesnij, ščob svityty na zemlju». I stalosja tak ».

« Zemlja » povynna buty osvitlena « dnem », jak i « niččju », ale « svitlo » « dnja » povynno pereveršувaty svitlo « noči », oskil'ky vono je symvoličnym obrazom Boha istyny, tvorcja vs'oho žyvoho. A poslidovnist' u porjadku « nič-den' » prorokuje joho ostatočnu peremohu nad usima joho vorohamy, jaki takož je vorohamy joho uljublennyx i blahoslovennyx obranciv. Cja rol' « osvitlennja zemli » nadast' cym zirkam symvoličnoho značennja relihijnoji diji, ščo navčaje istynam čy brexni, predstavlenym v im'ja Boha-tvorcja.

Buttja 1:16: « I stvoryv Boh dva svityla velyki: svitylo bil'se, ščob keruvalo dnem, i svitylo menše, ščob keruvalo niččju, a takož zori ».

Zverniti' uvahu na cju detal': zhadujučy « sonce » ta « misjac' », « dva velyki svityla », Boh poznačaje sonce vyrazom « najbil'se », todi jak zatemnennja dovodjat' ce, dva sonjačnyj ta misjačnyj dysky zdajut'sja nam odnakovoho rozmiru, odyv vzajemno pokryvajučy inšyj. Ale Boh, jakyj stvoryv joho, znaje raniše za ljudynu, ščo joho malyj vyhljad zumovlenyj joho vidstannju vid Zemli, sonce v 400 raziv bil'se, ale v 400 raziv dali za misjac'. Cijeju točnistju vin pidtverdžuje ta zatverdžuje svij verxovnyj tytul Boha-tvorcja. Bil'se toho, na duxovnomu rivni vin javljaje svoju nezrivnjannu « velyč » porivnjano z malym rozmirom misjacija , symbolu noči ta temrjavj. Zastosuvannja cyx symvoličnyx rolej stosuvatymet'sja Isusa Xrysta, nazvanoho « svitlom » v Jevanheliji vid Ivana 1:9: « Ce svitlo bulo svitlo pravdyve, ščo, pryhodjačy u svit, prosvitljuje kožnu ljudynu ». Zznačymo, ščo davnij zapovit plots'koho jevrejs'koho narodu, pobudovanyj za misjačnym kalendarem, buv pomiščenyj pid znak «temnoji» ery; ce bulo do peršoho ta druhoho pryšestja Xrysta. Tak samo, jak svjatkuvannja «svjat novoho misjacija», moment, koly misjac', ščo znykaje, staje nevydymym, prorokuvav nastannja sonjačnoji ery Xrysta, jaku Mal. 4:2 porivnjuje iz « soncem pravednosti »: « Ale dlja vas, xto bojit'sja Moho imeni, zijde Sonce pravednosti i zcilennja v Joho krylax; vy vyjdete ta strybatymete , jak teljata z stijl...». Pislja davn'ojevrejs'koho zapovitu « misjac' » stav symbolom xybnoji xrustyjans'koji viry, poslidovno katolyc'koji z 321 ta 538 rokiv, potim protestants'koji z 1843 roku ta... instyucijnoji adventysts'koji z 1994 roku.

Virš takož nahaduje pro « zirky ». Jixnje svitlo slabke, ale jix tak bahato, ščo vony vse ž taky osviltljujut' nebo zemnyx nočej. « Zirka » takym čynom staje symbolom relihijnyx poslanciv, jaki zalyšajut'sja stojaty abo padajut', podobno do znaku « šostoji pečatky » z Odkrovennja 6:13, v jakij padinnja zirok

prorokuvalo 13. listopada 1833 roku obranom masove padinnja protestantizmu na 1843 rik. Ce padinnja paralel'no stosuvalosja poslanciv Xrysta, oderžuvačiv poslannja « Sard » , jakym Isus proholašuje: « Vy vvažajetesja žyvymy, a vy mertvi ». Ce padinnja zhadujet'sja v Odkrovenni 9:1: « P'jatyj anhel zasurmyv. I ja pobačyv zirku, ščo vpala z neba na zemlju , i jij dano ključ vid bezodni ». Pered padinnjam protestantiv, Ob'javlennja 8:10 ta 11 nahaduje pro katolycyzm, ostatočno zasudženy Bohom: « Tretij anhel zasurmyv u svoju surmu. I vpala z neba velyka zorja, ščo palala, nemov smoloskyp , i vpala na tretynu ričok ta na džerela vod». Virš 11 daje jij nazvu « Absent »: « Im'ja tijeji zori Absent ; i tretyna vody peretvorylasja na polyn , i bahato ljudej pomerlo vid vody, bo vona zhirkla ». Ce pidtverdžujet'sja v Ob'javlenni 12:4: « Joho xvist zmiv tretynu zir z neba ta kynuv jix na zemlju. I stav drakon pered žinkoju, jaka mala narodžuvaty, ščob požerty jiji dytynu, koly vona porodyt' ». Relihijni poslanci todi stanut' žertvamy strat francuz'kych revoljucioneriv z Ob'javlennja 8:12: « Četvertyj anhel zasurmyv u svoju surmu. I vražena bula tretyna soncja, i tretyna misjacija, i tretyna zirok, tak ščo tretyna jix zat'marylasja , i den' ne svityv tretynu svojeji dovžyny, tak samo i nič ». Ciljamy vil'nodumnyx revoljucioneriv, vorožyx do vsix form relihiji, takož zavždy častkovo (tretyna) je « sonce » ta « misjac' ».

U But. 15:5 « zori » symvolizujut' « nasinnja », obicjane Avraamu: « I vyviv johu, i skazav: Pohljan' na nebo, i zličy zori, jakščo možeš jix zličyty. I skazav jomu: Take bude potomstvo tvoje ». Bud' uvažnyj! Zvistka vkažuje na velyku kil'kist', ale ničoho ne hovoryt' pro jakist' viry cijejji jurby, v jakij Boh znajde « bahato poklykanyx, ta malo vybranyx », zhidno z Matvija 22:14. « Zirky » znovu symvolizujut' obranyx u Dan. 12 :3: « I mudri sjajaty mut', jak sjajvo nebesne, a ti, xto bahat'ox naverne do pravednosti, jak zori, naviky vični ».

Buttja 1:17: « I Boh pomistryv jix na tverdi nebesnij, ščob svityly vony na zemlju » .

Tut my bačymo z duxovnoji pryčyny Božu napolehlyvist' ščodo cijejji roli zirok: « osviltjuvaty zemlju ».

Buttja 1:18: «... panuvaty nad dnem i nad niččju, i vidiljaty svitlo vid temrjavu. I pobačyv Boh, ščo ce dobre ».

Tut Boh pidtverdžuje duxovnu symvoličnu rol' cyx zirok, pojednujučy « den' i svitlo » z odnogo boku, ta « nič i temrjavu » z inšoho.

Buttja 1:19: « I buv večir, i buv ranok, den' četvertyj ».

Teper zemlja može otrymuvaty koryst' vid sonjačnogo svitla ta tepla, ščob zabezpečyty svoju rodjučist' ta vyrobnyctvo roslynnoji jiži. Ale rol' soncja stane važlyvoju lyše pislja hrixa, skojenoho Jevoju ta Adamom. Do c'oho trahičnogo momentu žyttja pokladalosja na čudodijnu sylu tvorčoji syly Boha. Zemne žyttja orhanizovano Bohom dlja c'oho času, koly hrix vrazyt' zemlju vsim svojim prokljattjam.

5- j den'

Buttja 1:20: « I skazav Boh: Nexaj voda zakyšyt' žyvoju dušeju, a ptaxy nexaj litajut' nad zemleju pid prostorom nebesnym ».

Na cej 5-j den' Boh daje « vodam » sylu « narodžuvaty v dostatku žyvnyx tvaryn », nastil'ky čyslennyx i riznomanitnyx, ščo sučasna nauka maje trudnošči z jix usix. Na dni bezodni, v povnij temrjavi, my vyjavljajemo nevidomu formu žyttja kryxitnyx fluorescentnyx tvaryn, jaki blymajut', merextjat' i zminjajut' intensyvnyx svitla i navit' kolir. Tak samo nebesnyj prostir otrymaje animaciju pol'otu « ptaxiv ». Tut z'javljajet'sja symbol « kryl », jaki dozvoljajut' ruxatysja v povitri krylatym plots'kym tvarynam. Symbol bude prykriplenij do nebesnyx duxiv, jakym vin ne potriben, oskil'ky vony ne pidporjadkovujut'sja zemnym i nebesnym fizyčnym zakonam. A v krylatyx vyda zemli Boh pryvyše sobi obraz « orla », jakyj pidnimajet'sja najvyšče sered usix vydiv ptaxiv i litajučyx tvaryn. « Orel » takož staje symbolom imperiji, carja Navuxodonosora v Dan. 7:4 ta Napoleona I v Ob. 8:13: « Ja bačyv, i počuv orla, ščo letiv posered neba, i vyhukuvav hučnym holosom: Hore, hore, hore meškancjam zemli čerez inši holosy surmy tr'ox anheliv, ščo majut' zasurmyty! » Pojava c'oho impers'koho režymu prorokuvala try velyki « lyxa », jaki vrazjat' meškanciv zaxidnyx krajiv pid symbolom ostannix tr'ox « surem » z Ob. 9 ta 11, počynajučy z 1843 roku, daty, koly nabuv čynnosti ukaz z Dan. 8:14.

Okrim « orla », inši « ptaxy nebesni » symbolizuvatymut' nebesnyx anheliv, dobryx i zlyx.

Buttja 1:21: « I stvoriv Boh velykyx mors'kyx istot i vsjaku žyvu istotu, ščo ruxajet'sja, ščo voda porodyla za jixnim rodom, i vsjake krylate ptastvo za joho rodom. I pobačyv Boh, ščo vono dobre ».

Boh hotuje mors'ke žyttja do stanu hrixa, času, koly « bil'si ryby » zrobljat' menšyx svojeju jižeju; ce zaprogramovana dolja ta korysnist' jixn'oji velykoji kil'kosti v kožnomu vydi. « Krylati ptaxy » ne unyknuť c'oho pryncypu, bo vony takož vbyvatymut' odne odnogo zarady jiži. Ale do hrixa žodna mors'ka tvaryna čy ptax ne zavdajut' škody inšij; žyttja ožyvljaje jix usix, i vony spivisnujot' u doskonalij harmoniji. Os' čomu Boh ocinjuje sytuaciju jak « xorošu ». Mors'ki « tvaryny » ta « ptaxy » vidihravatymut' symboličnu rol' pislja hrixa. Smertel'ni bytvy miž vydamy todi nadadut' « morju » značennja « smerti », jake Boh nadaje jomu v rytuali obmyvan' jevrejs'kyx žerciv. Čan, ščo vykorystovujet'sja dlja cijej mety, otrymaje nazvu « more » na zhadku pro peretyn « Červonoho morja », i obydv reči je proobrazom xrystyjans'koho xreščennja. Takym čynom, davšy jomu im'ja « zvir, ščo vyxodyť z morja » v Ob'javlenni 13:1, Boh identyfikuje rymo-katolyc'ku religiju ta monarxiju, jaka jiji pidtrymuje, jak hromadu « mertvyx » ljudej, jaki vbyvajut' i požyrajut' svojix blyžnix, jak ryby « mors'ki ». Tak samo orly, jastruby ta sokoly požyratymut' holubiv ta horlyc' čerez hrix Jevy ta Adama, a takož nabahato bil'su kil'kist' jixnix ljuds'kyx naščadkiv do slavnoho povernennja Xrysta.

Buttja 1:22: « I blahoslovyy jix Boh, kažučy: Plodit'sja j rozmnožujtesja, i napovnjajte vodu v morjax, a ptastvo nexaj rozmnožujet'sja na zemli ».

Bože blahoslovennja realizujet'sja čerez množennja, v c'omu konteksti mors'kyx tvaryn i ptaxiv, ale takož i ljudej. Cerkva Xrystova takož poklykana množyť kil'kist' svojix poslidovnykiv, ale tut Božoho blahoslovennja nedostatn'o, bo Boh klyče, ale ne zmušuje nikoho vidpovisty na joho propozyciju spasinnja.

Buttja 1:23: « I buv večir, i buv ranok, den' p'jatyj ».

Zznačymo, ščo mors'ke žyttja stvorene na p'jatyj den', takym čynom vidokremlene vid stvorenennja zemnoho žyttja, čerez joho duxovnu symboliku, jaka stosujet'sja peršoji formy prokljatoho ta vidstupnyc'koho xrystyjanstva; jake predstavljatyme katolyc'ku religiju Rymu z 7 bereznja 321 roku,

daty pryjnattja xybnoho jazyčnyc'koho dnja vidpočynku, peršoho dnja ta «dnja soncja», pizniše perejmenovanoho na nedilju, tobto den' Hospodnij. Ce pojasnennja pidtverdžujet'sja pojavuju rymo-katolycyzmu protjahom 5-ho tysjačolittja ta protestantyzmu, jakyj z'javljajet'sja protjahom 6-ho tysjačolittja .

6- j den'

Buttja 1:24: « I skazav Boh: Nexaj zemlja vydast' žyvu dušu za rodom jiji: xudobu, i plazujučoho, i zemnu zvirynu za rodom jiji». I stalosja tak ».

Šostyj den' vidznačenyj stvorenjam zemnoho žyttja, jake, svojeju čerhoju, pislja morja, « porodžuje žyvyx tvaryn». « Boh zapuskaje proces rozmnožennja vsix cyx žyvyx istot . Vony pošyrjat'sja po vsij zemli . »

Buttja 1:25: « I stvoriv Boh zemnyx zviriv za jixnim rodom, i xudobu za jiji rodom, i vse plazujuče po zemli za joho rodom. I pobačyv Boh, ščo vono dobre ».

Cej virš pidtverdžuje diju, nakazanu v poperedn'omu. Zaznačymo c'oho razu, ščo Boh je tvorcem i kerivnykom c'oho nazemnoho tvarynnoho žyttja, stvorenoho na zemli. Jak i mors'ki tvaryny, nazemni tvaryny žytymut' u harmoniji do času ljuds'koho hrixopadinnja. Boh vvažaje ce tvarynne tvorinnja « dobrym », v jakomu stvorenji symvolični roli, i vin vykorystovuvatyme jix u svojix proročyx poslannjax pislja vstanovlennja hrixa. Sered reptylj « zmij » vidihrvatyme holovnu rol' jak medium, ščo pidburjuje do hrixa, jakoho vykorystovuje dyjaval. Pislja hrixopadinnja tvaryny zemli znyščuvatymut' odyn odnoho, vydy proty vydiv. I cja ahresyvnist' vypravdaje, v Ob'javlenni 13:11, nazvu « zvir, ščo vyxodyt' iz zemli », jaka poznačaje protestants'ku relihiju v jiji ostann'omu stani, prokljatu Bohom u konteksti ostatočnoho vyprobuvannja adventysts'koji viry, vypravdanoho spravžnim povernennjam Isusa Xrysta, zaplanovanyj na vesnu 2030 roku. Odnak zaznačymo, ščo protestantyzm nese ce prokljattja, jake ihnorujet'sja bahat'ma z 1843 roku.

Buttja 1:26: « I skazav Boh: Stvorimo ljudyu za obrazom Našym, za podobuju Našoju, i nexaj vona panuje nad rybamy mors'kymy, i nad ptastvom nebesnym, i nad xudoboju, i nad usijeju zemleju, i nad kožnym plazujučym, ščo povzaje po zemli ».

Kažučy « Stvorimo », Boh pov'jazuje zi svojeju tvorčoju robotuju virnyj anhel's'kyj svit, jakyj sposterihaje za joho dijamy ta otočuje joho, spovnenyj entuziazmu. Pid temoju rozdilennja , tut, zhrupovani v 6-j den' , tvorinnja zemnyx tvaryn ta ljudyu, pro jaku jdet'sja u c'omu virši 26, čyslo imeni Boha, tobto čyslo, otrymane šljaxom dodavannja čotyr'ox jevrejs'kyx liter: «Jod = 10 +, Xe = 5 +, Vav = 6 +, Xe = 5 = 26»; litery, ščo skladajut' joho transliterovane im'ja «JaHVEX». Cej vybir tym bil'se vypravdanyj, oskil'ky, « stvorenij za obrazom Božym », « ljudyu » Adam symvolično predstavljaje joho v zemnomu tvorinni jak obraz Xrysta. Boh daje jomu joho fizyčnyj ta rozumovyj aspekt, tobto zdatnist' rozriznjaty dobro i zlo, ščo zrobyt' joho vidpovidal'nym. Stvorena v toj samyj den', ščo j tvaryny, « ljudyu » otrymaje vybir svojeji « podoby »: Boh čy tvaryna, tobto « zvir ». Teper, dozvolvyšy spokusyty sebe «tvaryni», « zmiju », Jeva ta Adam vidrižut' sebe vid Boha ta vtrattjat' svoju « podobu ». Davšy ljudyu vladu nad « plazunamy, ščo povzajut' po zemli », Boh zaprošuje ljudyu

panuvaty nad «zmijem» i, otže, ne dovoljaty jomu navčaty sebe. Na žal' dlja ljudstva, Jeva bude izol'ovana ta vidokremlena vid Adama, koly jiji spokusjat' i zrobljat' vynnoju u hrixu neposluxu.

Boh doviryv ljudyni vse svoje zemne tvorinnja z žyttjam, jake vono mistyt' i porodžuje v morjax, na zemli ta v nebi.

Buttja 1:27: « I stvoryv Boh ljudynu za obrazom Svojim, za obrazom Božym stvoryv jiji, čolovikom ta žinkoju stvoryv jix ».

Šostyj den' tryvaje, jak i inši, 24 hodyny, i zdajet'sja, ščo tvorinnja čolovika ta žinky zhrupovani tut z osvitr'uju metoju pidsumuvaty jixnje tvorinnja. Dijsno, Buttja 2 rozhljadaje ce tvorinnja ljudyny, rozkryvajučy bahato dij, jaki, jmovirno, zdijsnjuvalysja protjahom kil'kox dniv. Takym čynom, istorija c'oho rozdilju 1 nabuvaje normatyvneho xarakteru, rozkryvajučy symvolični značennja, jaki Boh xotiv nadaty peršym šist'om dnjam tyžnja.

Cej tyžden' je šče bil'sj symvoličnym, oskil'ky zobražuje Božyj plan spasinnja. «Čolovik» symvolizuje ta prorokuje Xrysta, a «žinka» symvolizuje «Vybranu Cerkvu», jaka bude pidnjata z n'oho. Bil'se toho, do hrixopadinnja real'nyj čas ne maje značennja, oskil'ky v stani doskonalosti čas ne raxujet'sja, i zvorotnyj vidlik «6000 rokiv» rozpočet'sja peršoji vesny, poznačenoji peršym ljuds'kym hrixom. U ideal'nij rehuljarnosti 12-hodynni noči ta 12-hodynni dni bezperervno zminjujut' odne odnoho. U c'omu virši Boh pidkresljuje podobu ljudyny, stvorenoji za svojim obrazom. Adam ne slabkyj; vin spovnenyj syly, i vin buv stvorenyj zdatnym protystojaty spokusam dyjavola.

But. 1:28: « I poblahoslovyyv jix Boh, i skazav jim Boh: Plodit'sja j rozmnožujtesja, i napovnjajte zemlju, ovobodijte neju, i panujte nad rybamy mors'kymy, i nad ptastvom nebesnym, i nad kožnym živym stvorinnjam, ščo ruxajet'sja po zemli ».

Ce poslannja zvernene Bohom do vs'oho ljudstva, vzircem jakoho je Adam i Jeva. Jak i tvaryny, vony, u svoju čerhu, blahoslovenni ta zaoxočeni do rozmnožennja, ščob rozmnožuvaty ljudej. Ljudyna otrymuje vid Boha panuvannja nad tvarynamy, ščo označaje, ščo vona ne povynna dovoljaty jim panuvaty nad soboju čerez sentymental'nist' ta emocijnu slabkist'. Vona ne povynna zavdavaty jim škody, a žyty z nymy v harmoniji. Ce v konteksti, ščo pereduje prokljattju hrixa.

Buttja 1:29: « I skazav Boh: Os' Ja dav vam usju travu, ščo rozsivaje nasinnja, ščo je na vsij zemli, i kožne derevo, ščo v n'omu plid dereva, ščo rozsivaje nasinnja, vono bude vam na jižu ».

U svojemu tvorinni roslyn Boh javljaje vsju svoju dobrotu ta ščedrist', množačy kil'kist' nasinnja kožnoho vydu roslyn, fruktovyx derev, zlakiv, trav ta ovočiv. Boh proponuje ljudyni model' ideal'noho xarčuvannja, jake spryjaje harnomu fizyčnomu ta psyxičnomu zdorov'ju, spryjatlyvomu dlja vs'oho orhanizmu ta ljuds'koji duši, jak i s'ohodni, tak i za časiv Adama. Cja tema bula predstavlena Bohom z 1843 roku jak vymoha do johu obranciv, i vona nabuvaje šče bil'soho značennja v naši ostanni dni, koly jiža je žertvoju ximiji, dobryv, pestycydiv ta inšyx rečovyn, jaki rujnujut' žyttja zamist' toho, ščob spryjaty jomu.

Buttja 1:30: « I kožnij zviryni zemnij, i kožnomu ptastvu nebesnomu, i vs'omu, ščo plazuje po zemli, v čomu je duša, Ja dav usju zelenu travu na jižu. I stalosja tak ».

Cej virš predstavljaje ključ, jakyj vypravdovuje možlyvist' takoho harmonijnoho žyttja. Usi žyvi istoty je vehanamy, tomu vony ne majut' pryčyn zavdavaty škody odne odnomu. Pislja hrixopadinnja tvaryny najčastiše napadajut' odne na odnoho zarady jiži, i todi smert' tak čy inakše vražaje jix usix.

Buttja 1:31: « I pobačyv Boh use, ščo Vin stvoryv, i os', vono duže dobre. I buv večir, i buv ranok, den' šostyj ».

Naprykinci 6-ho dnja Boh zadovolenyj svojim tvorinnjam, jake, z ohljadu na prysutnist' ljudyny na zemli, c'oho razu ocinjujet'sja jak « duže dobre », todi jak vono bulo « dobrym » lyše naprykinci 5-ho dnja .

Božyj namir vidokremyty perši 6 dniv tyžnja vid 7-ho demonstrujet'sja jix hrupuvannjam u c'omu 1-mu rozdili knyhy Buttja. Takym čynom, vin hotuje strukturu 4-ji zapovidi svoho božestvennoho zakonu, jaku vin predstavyt' u jixnij čas jevrejam, vyzvolenym z jehypets'koho rabstva. Z časiv Adama ljudy maly 6 dniv iz 7 ščotyžnja, ščob zajmatysja svojimy zemnymy spravamy. Dlja Adama vse počynalosja dobre, ale pislja stvorenja vid n'oho žinka, joho « pomičnycja », dana Bohom, prynese hrix u zemne tvorinnja, jak pokaže Buttja 3. Z ljubovi do svojeji družyny Adam, u svoju čerhu, z'jist' zaboronenyj plid, i vsja para bude vražena prokljattjam hrixa. Cym Adam prorokuje Xrysta, jakyj pryjde, ščob rozdilyty ta zaplatyty zamist' n'oho provynu svojeji uljublenoji Vybranoji Cerkvy. Joho smert' na xresti, bilja pidnižžja hory Holhofa, spokutuje skojenyj hrix, i, peremihšy hrix i smert', Isus Xrystos otrymaje pravo dozvolyty svojim obranom skorystatsja joho doskonaloju spravedlyvistju. Takym čynom, Vin može zaproponuvaty jim vične žyttja, vtračene z časiv Adama ta Jevy. Obrani uvijdut' razom odnočasno u ce vične žyttja na počatku 7-ho tysjačolittja , same todi bude vykonana proroča rol' suboty. Takym čynom, vy možete zrozumity, čomu cja tema rešty 7-ho dnja predstavlena u 2-mu rozdili knyhy Buttja, okremo vid peršyx 6 dniv, zhrupovanyx razom u 1-mu rozdili.

Buttja 2

S'omyj den'

Buttja 2:1: « Tak byly zakinčeni nebo ta zemlja, i vse jixnje vijs'ko ».

Perši šist' dniv vidokremeni vid « s'omoho », oskil'ky tvorča robota Boha na zemli ta nebesax dobihaje kincja. Ce stosuvalosja zakladannja osnov žyttja, stvorenoho v peršyj tyžden', ale šče bil'se ce stosujet'sja takož 7000 rokiv, pro jaki ce takož prorokuje. Perši šist' dniv spoviščajut', ščo Boh pracjuvatyme v lyxolittjax, protystojačy taboru dyjavola ta joho rujnivnym dijam protjahom 6000 rokiv. Joho robota poljahatyme v tomu, ščob prytjahuvaty do sebe svojix obranciv, ščob vybraty jix z-pomiž usix ljudej. Vin dast' jim rizni dokazy svojeji ljubovi ta zbereže tyx, xto ljubyt' i sxvaljuje joho v usix joho aspektax i sferax. Ti ž, xto c'oho ne zrobyt', pryjednajut'sja do prokljatoho taboru dyjavola. Zhadane « armijstvo » poznačaje žyvi syly dvox taboriv, jaki budut' protystojaty ta borotysja odyn z odnym na « zemli » ta na « nebesax », de jix symvolizujut' « zori neba ». I cja borot'ba za vidbir tryvatyme 6000 rokiv.

Buttja 2:2: « I zakinčyv Boh s'omoho dnja pracju Svoju, jaku Vin čynyv, i vidpočyv s'omoho dnja vid usijeji praci Svojeji, jaku Vin čynyv ».

Naprykinci peršoho tyžnja zemnoji istoriji Božyj vidpočynok daje peršyj urok: Adam i Jeva šče ne zhrišyly; ščo pojasnjuje možlyvist' dlja Boha vidčuty spravžnij vidpočynok. Otže, Božyj vidpočynok obumovlenyj vidsutnistju hrixa v Joho tvorinnjax.

Druhuj urok je bil'sh tonkym i pryxovanyj u proročomu aspekti c'oho « s'omoho dnja », jakyj je obrazom « s'omoho » tysjačolittja velykoho projektu spasinnja, zaprohramovanoho Bohom.

Vstup do « s'omoho » tysjačolittja, jake v Ob'javlenni 20:4-6-7 nazyvajet'sja « tysjačeju rokiv », oznamenuje zaveršennja vyboru obranyx. I dlja Boha ta Joho obranyx, spasennyx žyvymy abo voskreslyx, ale vsix proslavlenyx, otrymanyj vidpočynok bude naslidkom Božoji peremohy v Isusi Xrysti nad usima Joho vorohamy. U jevrejs'komu teksti dijeslovo « vidpočyvav » – ce «šavat», ščo poxodyt' vid toho ž korenja, ščo j slovo « sabbat ».

Buttja 2:3: « I poblahoslovyv Boh s'omyj den', i osvjatyv johu, bo v toj den' Vin vidpočyv vid usijeji praci Svojeji, jaku Vin tvoryv i včynyv ».

Slovo «subota» ne zhadujet'sja, ale jiji obraz vže znaxodyt'sja v osvjačenni « s'omoho dnja ». Zrozumijte ž pryčynu c'oho osvjačennja Bohom. Vono prorokuje moment, koly Joho žertva v Isusi Xrysti otrymaje svoju ostatočnu vynahorodu: ščastja buty otočenyx usima Joho obranyx, jaki svoho času zasvidčyly svoju virnist' u mučenyctvi, straždannjax, zlydnjax, najčastiše navit' do smerti. A na počatku « s'omoho » tysjačolittja vsi vony budut' žyvi i bil'she ne bojatymut'sja smerti. Čy možemo my ujavty sobi pryčynu bil'soho « spokoju » dlja Boha ta Joho virnogo taboru, niž cej? Boh bil'she ne bačylyme straždan' tyx, xto ljubyt' Joho, Jomu bil'she ne dovedet'sja rozdiljaty jixni straždannja; same cej « spokij » Vin svjatkuje kožnoji « s'omoji suboty » našyx vičnyx tyžniv. Cej plid Joho ostatočnoji peremohy bude otrymanyj peremohuju Isusa Xrysta nad hrixom i smertju. U N'omu, na zemli ta sered inšyx ljudej, Vin vykonav spravu, v jaku važko poviryty: Vin pryjnjav na Sebe smert', ščob stvoryty svij vybranyj narod, a subota spovistyla ljudstvu vid časiv Adama, ščo Vin peremože hrix, ščob zaproponuvaty svoju pravednist' i vične žyttja tym, xto ljubyt' Joho ta virno služyt' Jomu; te, ščo prohološuje ta pidtverdžuje Ob'javlennja 6:2: « Ja podyvysja, i os' bilyj kin'. A Toj, Xto sydiv na n'omu, mav luka, i dana bula Jomu korona, i Vin vyjšov peremožcem, i ščob peremahaty ».

Vxid u s'ome tysjačolittja znamenuje vxid obranyx u Božu vičnist', tomu v cij božestvennij rozpovidi s'omyj den' ne zaveršujet'sja vyrazom « buv večir, buv ranok, i buv... den' ». U svojemu Apokalipsysi, danomu Ivanu, Xrystos zhadaje ce s'ome tysjačolittja i vidkryje, ščo vono takož skladatymet'sja z « tysjači rokiv » zhidno z Ob'javlennjam 20:2-4, jak i perši šist', ščo pereduvaly jomu. Ce bude čas nebesnogo sudu, protjahom jakoho obrani povynni budut' sudyty mertvyx prokljatoho taboru. Tomu pam'jat' pro hrix zberihatymet'sja v ci ostanni « tysjači rokiv » velykoji suboty, prorokovanoji kožni vyxidni. Til'ky ostannij sud dozvolyt' poklasy kraj dumci pro hrix, koly naprykinci s'omoho tysjačolittja vsi zanepali budut' znyščeni v « ohnjanomu ozeri druhoji smerti ».

Boh pojasnjuje svoje zemne tvorinnja

Poperedžennja: Omanlyvi ljudy sijut' sumniv, predstavljajučy cju časty nu Buttja 2 jak druhe svidčennja, jake superečyt' rozpovidi z Buttja 1. Ci ljudy ne zrozumily metodu opovidi, jakyj vykorystovuvav Boh. U Buttja 1 vin povnistju opysuje perši šist' dnyv svoho tvorinnja. Potim, počynajučy z Buttja 2:4, vin povertajet'sja, ščob nadaty dodatkovy detali ščodo pevnix tem, ne pojasnenyx u Buttja 1.

Buttja 2:4: « Ce počatok neba ta zemli, koly vony byly stvoreni ».

Ci dodatkovy pojasnennja absoljutno neobxidni, oskil'ky tema hrixa povynna otrymaty vlasni pojasnennja. I, jak my bačyly, cja tema hrixa vsjudysušča u formax, jaki Boh nadav svojim zemnym i nebesnym dosjahnennjam. Pobudova semydenneho tyžnja sama po sobi je nosijem bahat'ox tajemnyč', jaki lyše čas vidkryje obrancjam Xrysta.

Buttja 2:5: « Koly Hospod' Boh stvoriv zemlju ta nebo, žodnoho pol'ovoho čaharnyku šče ne bulo na zemli, i žodna pol'ova trava šče ne rosla, bo Hospod' Boh ne posylav došču na zemlju, i ne bulo ljudyny, ščob obroblyaty zemlju ».

Zvernit' uvahu na pojavu imeni « Jaxve », jakym Boh nazvav sebe na proxannja Mojseja, zhidno z Vyxid 3:14-15. Mojsej napysav ce odkrovennja pid dyktovku Boha, jakoho vin nazvav « Jaxve ». Božestvenne odkrovennja tut bere svoje istoryčne vidnošennja do vyxodu z Jehyptu ta stvorennja narodu Izrajilju.

Za cymy, zdavalosja b, lohičnymy detaljamy kryjut'sja prorokovani ideji. Boh hovoryt' pro rist roslynnosti, « kuščiv ta pol'ovyx trav », do čoho vin dodaje « došč » ta prysutnist' « ljudyny », jake « obroblyatyme grunt ». U 1656 roci, pislja hrixopadinnja Adama, u But. 7:11, « došč » « potopu » znyščyt' roslynnist', « kušči ta pol'ovi travy », a takož « ljudynu » ta jiji « vrožaj » čerez posylennja hrixa.

Buttja 2:6: « Ale para pidnjalasja z zemli ta zrošovala vsju poverxnju zemli ».

Pered znyščennjam abo toho, abo inšoho, abo pered hrixopadinnjam, Boh zmušuje zemlju « pokryty tumanom use jiji oblyččja ». Cja dija je nižnoju ta efektyvnoju, i pidxodyt' dlja bezhrišneho, slavnogo ta doskonalo čistoho žyttja. Pislja hrixa nebesa pošljut' rujnivni buri ta prolyvni došči jak znak svoho prokljattja.

Stanovlennja ljudyny

Buttja 2:7: « I stvoriv Hospod' Boh ljudynu z poroxu zemnoho, i vdyxnuv u nizdri jiji podyx žyttja, i stala ljudyna žyvoju istotoju ».

Stvorennja ljudyny gruntujet'sja na novomu rozdilenni : rozdilenni « praxu zemnoho », časty na jakoho берет'sja dlja formuvannja žyttja, stvorenoho za obrazom Božym. U cij diji Boh vidkryvaje svij plan otrymaty i zreštoju obraty obranciv zemnoho poxodžennja, jakyx Vin zrobyt' vičnymy.

Koly Boh stvorjuje ljudynu, vona staje ob'jektivom osoblyvoji uvahy svoho Tvorca. Zauvažte, ščo vin « formuje » jiji z « poroxu zemnoho », i ce jedyne poxodžennja prorokuje jiji hrix, jiji smert' i jiji povernennja do stanu « poroxu ». Cja božestvenna dija porivnjanna z dijeju « hončarja », jakyj formuje « hlynjanu posudynu »; obraz, jakyj Boh stverdžuje v Jer. 18:6 ta Rym. 9:21 . Bil'se toho, žyttja « ljudyny » zalezatyme vid jiji « dyanja », jake Boh vdyxaje v jiji « nizdri » . Tomu ce spravdi

lehenave « dyxannja », a ne duxovne dyxannja, jak bahato xto dumaje. Usi ci detali rozkryvajut'sja, ščob nahadaty nam, naskil'ky kryxkym je žyttja ljudyny, jake zalezjt' vid Boha dlja svoho prodovžennja. Vono zalyšajet'sja plodom postijnogo dyva, tomu ščo žyttja znaxodyt'sja lyše v Bozi i til'ky v N'omu. Same za Joho božestvennoju voleju « ljudyna stala » « žyva istota ». Jakščo žyttja dobroji čy zloji ljudyny prodovžujet'sja, to ce lyše tomu, ščo Boh ce dopuskaje. I koly jiji spitkaje smert', pytannjam vse odno zalyšajet'sja jiji rišennja.

Do hrixopadinnja Adam buv stvorenyj doskonalym i nevyнным, volodijučy potužnoju žyttjevoju syloju ta vstupajučy u vične žyttja, otočenyj vičnymy rečamy. Lyše forma johu tvorinnja prorokuje johu žaxlyvu dolju.

But. 2:8: « I nasadyv Hospod' Boh raj na sxodi v Edemi, i tam oselyv ljudynu, jaku Vin stvoryv ».

Sad – ce obraz ideal'noho miscja dlja ljudyny, jaka znaxodyt' tam usi svoji požyvni ta čarivni vizual'ni elementy; čudovi kvity, ščo ne v'janut' i nikoly ne vtračajut' svoho aromatu pryjemnyx zapaxiv, ščo neskinčenko množat'sja. Cja jiža, ščo proponujet'sja v sadu, ne budu je jiji žyttja, jake do hrixopadinnja ne zalezalo vid jiži. Tomu jiža spožyvajet'sja ljudynuju vyključno dlja vlasnoho zadovolennja. Točnist' « Boh posadyv sad » svidčyt' pro johu ljubov do svoho tvorinnja. Vin staje sadivnykom, ščob zaproponuvaty ljudyni ce čudove misce dlja žyttja.

Slovo «Eden» označaje «sad nasolod», i, beručy Izrajil' za central'nu točku vidliku, Boh rozmiščuje cej Edem na sxid vid Izrajilju. Dlja svojix «nasolod» ljudyna pomiščena v cej čudovyj sad Bohom, svojim Tvorcem.

But. 2:9: « Jahve I vyrostyv Boh iz zemli kožne derevo, pryjemne na vyhljad i dobre dlja jiži, i derevo žyttja posered sadu , i derevo piznannja dobra j zla .

Xarakternoju rysoju sadu je najavnist' fruktovyx derev, jaki proponujut' «hotovi do vžyvannja» plody z riznomanitnymy solodkymy ta cukerkovymy smakamy. Usi vony tam dlja jedynoho zadovolennja Adama, jakyj dosi samotnij.

U sadu takož je dva dereva z diametral'no protyležnymy xarakterystykamy: «derevo žyttja », jake zajmaje central'ne misce, « posered sadu ». Takym čynom, sad ta johu rozkišni dary povnistju pov'jazani z nym. Poruč iz nym znaxodyt'sja «derevo piznannja dobra i zla ». Vže u svojemu poznačenni slovo « zlo » prorokuje dostup do hrixa. Todi my možemo zrozumity, ščo ci dva dereva je obrazamy dvox taboriv, jaki protystojatymut' odyndnomu na zemli hrixa: tabir Isusa Xrysta, zobraženyj « derevom žyttja », proty taboru dyjavola, jakyj, jak vkažuje nazva «dereva », znav abo perežyvav poslidovno « dobro » vid svoho stvorenja do dnja, koly « zlo » zmusylo johu vstupyty v povstannja proty svoho Tvorca; te, ščo Boh nazyvaje «hrixom proty N'oho». Nahaduju vam, ščo ci pryncypy « dobra i zla » – ce dva vybory abo dva možlyvi protyležni krajni plody, jaki porodžuje povna svoboda « žyvoji istoty ». Jakby peršyj anhel c'oho ne zrobyv, inši anhely vse odno b povstaly, jak vže doviv zemnyj dosvid ljuds'koji povedinky.

Sered usix ščedryx dariv sadu, pryhotovanyx Bohom dlja Adama, je ce derevo « piznannja dobra i zla », jake isnuje dlja vyprobuvannja virnosti ljudyny. Cej termin « piznannja » slid dobre rozumity, tomu ščo dlja Boha dijeslovo « piznaty » nabuvaje krajn'oho značennja perežyvannja « dobra čy zla », jake spyratymet'sja na akty posluxu čy neposluxu. Derevo sadu je lyše material'noju oporoju

vyprobuvannja posluxu, a joho plid peredajut' zlo lyše tomu, ščo Boh dav jomu cju rol', predstavvyšy joho jak zaboronu. Hrix ne v plodi, a v tomu, ščo joho jidjat', znajučy, ščo Boh zaboronyv ce.

Buttja 2:10: « Rička vytikala z Edemu, ščob napojuvaty sad, i zvidty vona rozhalužovalasja na čotyry potoky ».

nove poslannja pro rozdilennja , podobno do toho, jak rička, ščo vytikaje z Edemu, rozdiljajet'sja na « čotyry rukavy », cej obraz prorokuje narodžennja ljudstva, naščadky jakoho pošyryjat'sja povsjudno, abo do čotyrox storin svitu, abo do čotyrox vitriv nebesnyx, po vsij zemli. « Rička » je symvolom narodu, voda — symvolom ljuds'koho žyttja. Zavdjaky c'omu podilu « na čotyry rukavy », rička, ščo vytikaje z Edemu, pošyryt' svoju vodu žyttja po vsij zemli, i cja ideja prorokuje bažannja Boha pošyryty svoji znannja po vsij jiji poverxni. Joho plan bude zdijsneno, zhidno z Buttjam 10, šljaxom rozdilennja Noja ta joho tr'ox syniv pislja zakinčennja potopu. Ci svidky potopu peredavatymut' z pokolinnja v pokolinnja pam'jat' pro žaxlyve božestvenne pokarannja.

My ne znajemo vizual'noho vyhljadu zemli do potopu, ale do rozdilennja narodiv naselena zemlja mala vyhljadaty jak jedynyj kontynent, zrošuvanyj lyše cym džerelom vody, ščo vynyklo z Edems'koho sadu. Sučasnyx vnutrišnix moriv ne isnuvalo, i vony je naslidkom potopu, jakyj protjahom roku pokryvav usju zemlju. Do potopu ves' kontynent zrošuvavsja cymy čotyрма ričkamy, a jixni prytoke rozpodiljalysja prisnu vodu po vsij poverxni suxodolu. Pid čas potopu Hibraltars'ka protoka ta Červone more obvalylsja, pidhotuvavšy takym čynom utvorennja Seredzemnoho morja ta Červonoho morja, v jake vtorhlasja solona voda okeaniv. Znajte, ščo na novij zemli, de Boh vstanovyť svoje carstvo, ne bude morja, zhidno z Ob'javlennjam 21:1, oskil'ky tam bil'se ne bude smerti. Rozkol je naslidkom hrixa, i joho najintensyvnija forma bude pokarana rujnivnymy vodamy potopu. Čytajučy ce poslannja, lyše v joho proročomu aspekti, « čotyry rukavy » ričky poznačajut' čotyry narody, jaki xarakteryzujut' ljudstvo.

But. 2:11: « Im'ja peršoji Pišon; vona otočuje vsju zemlju Xavila, de je zoloto ».

Nazva peršoji ričky Pišon abo Fison označaje: dostatok vody. Terytorija, de roztašovuvavsja Edem, posadženyj Bohom, mabut', bula miscem, de berut' počatok sučasni Tyhr ta Jevfrat; dlja Jevfratu ce hora Ararat, a dlja Tyhru — Tavr. Na sxodi ta v centri Tureččyny dosi znaxodyť'sja velyčezne ozero Van, jake javljaje soboj velyčeznyj zapas prisnoji vody. Zavdjaky svojemu božestvennomu blahoslovennju, rjasna voda spryjala nadzvyčajnij rodjučosti Božoho sadu. Zemlja Xavila, vidoma svojim zolotom, za dejakymy danymy, roztašovovalasja na pivničnomu sxodi sučasnoji Tureččyny . Vona prostjahasja do uzberežžja sučasnoji Hruziji. Ale ce tlumačennja stvorjuje problemu, oskil'ky, zhidno z Buttjam 10:7, « Xavila » — ce « syn Kuša » . « syn Xama », i ce stosujet'sja Efiopiji, roztašovanoji na pivden' vid Jehyptu. Ce zmušuje mene roztašuvaty cju krajinu «Xavila » v Efiopiji abo v Jemeni, de znaxodyl'sja zoloti kopal'ni, jaki carycja Savs'ka zaproponovala carju Solomonu.

But. 2:12: « Zoloto tijeji zemli čyste; tam takož znaxodjat'sja bdelij ta kamin' oniks ».

« Zoloto » — ce symvol viry, i Boh prorokuje Efiopiji čystu viru. Vona vže bude jedynoju krajinoju u sviti, jaka zberehla relihijnu spadščynu caryci Savs'koji pislja jiji perebuvannja u carja Solomona. Dodamo do jiji perevah te, ščo, zberihajučy svoju nezaležnist' protjahom stolit' relihijnoji temrjavy, jaka xarakteryzovala narody «xrustyjans'koji» Zaxidnoji Jevropy, efiopy zberihaly xrustyjans'ku viru ta praktykuvaly spravžnju sobotu, otrymanu čerez zustrič iz Solomonom. Apostol Filip oxrestyv peršoho

efiops'koho xrystyjanyna, jak pokazano v Dijannjax 8:27-39. Vin buv jevnuxom-ministrom caryci Kandaky, i ves' narod otrymav joho religijne navčannja. Šče odna detal' svidčyt' pro blahoslovennja c'oho narodu: Boh zaxystyv jix vid vorohiv zavdjaky vojovnyčym dijam, dobrovil'no zdijsnenym ta vyrišenym vidomym moreplavcem Vasko da Hamoju.

Pidтверdžujučy čornyj kolir škiry efiopiv, « kamin' oniks » maje «čornyj» kolir i skladajet'sja z dioksydu kremniju; dodatkovе bahatstvo dlja cijej krajiny; oskil'ky joho vykorystannja u vyrobnyctvi tranzystoriv robyt' joho osoblyvo cinnym u naši dni.

But. 2:13: « Im'ja druhoji ričky — Hixon; vona otočuje vsju zemlju Kuš ».

Zabudemo pro «ričky» ta postavymo na jixnje misce narody, jaki vony symvolizujut'. Cej druhyj narod « otočuje zemlju Kuš », tobto Efiopiju. Naščadky Syma rozvyvatymut'sja na zemli Araviji až do Persiji. Vin faktyčno otočuje terytoriju Efiopiji, tomu joho možna symvolizuvaty ta poznačyty nazvoju « ričky » – Hixon . V naši ostanni dni ce otočennja je «musul'mans'kym», religijeju Araviji ta Persiji. Takym čynom, konfihuracija počatku tvorinnja vidtvorjujet'sja v kinci časiv.

Buttja 2:14: « Im'ja tret'oji — Xiddekel'; ce ta rička, ščo teče na sxid vid Assyriji. Četverta rička — Jevfrat ».

« Xiddekel' » označaje «rička Tyhr», i poznačenym narodom bude Indija, symvolizovana «benhal's'kym tyhrom»; Azija ta jiji sxidna cyvilizacija, xybno poznačena jak «žovta rasa», tomu prorokovana ta stosujet'sja cijej temi, i vona spravdi roztašovana « na sxid vid Assyriji ». U Dan. 12 Boh vykorystav symvol cijej ljužožers'koji « ričky » «Tyhr», ščob proiljustruvaty vyprobuvannja adventystiv, jake stalosja miž 1828 i 1873 rokamy čerez bezlič duxovnyx smertej, jaki vona spryčynyla.

Im'ja « Jevfrat » označaje: kvitučyj, rodjučyj. U prorocvi Odkrovennja « Jevfrat » symvolizuje Zaxidnu Jevropu ta jiji vidhalužennja, Ameryku ta Avstraliju, jaki Boh predstavljaje jak taki, ščo perebuvajut' pid panuvannjam ryms'koho paps'koho religijnoho režymu, jakyj vin nazyvaje razom iz mistom « Vavylon Velykyj ». Cej rid Noja bude linijeju Jafeta, jaka prostjahajet'sja na zaxid do Hreciji ta Jevropy, a na pivnič do Rosiji. Jevropa bula gruntom, de xrystyjans'ka vira perežyla vsi svoji dobri ta pohani podiji pislja nacional'noho padinnja Izrajilju; prykmetnyky «kvitučyj, rodjučyj» vypravdani, i zhidno z oznakuju, syny Liji, neljuboji žinky, budut' čyslennišymy, niž syny Raxili, družyny, jaku koxav Jakiv.

Pryjemno znajty v c'omu poslanni nahaduvannja pro te, ščo, nezvažajučy na vsi jixni ostatočni religijni rozbižnosti, ci čotyry typy zemnyx cyvilizacij maly odnoho j toho ž Boha-tvorca jak Otcja, ščob vypravdaty svoje isnuvannja.

Buttja 2:15: « I vzjav Hospod' Boh ljudynu, ta j poselyv jiji v Edems'komu sadu, ščob obrobljala joho ta dohljadala joho ».

Boh proponuje Adamu zanjattja, jake poljahaje v « obrobci ta oxoroni » sadu. Forma c'oho obrobittu nam nevidoma, ale vono zdijsnjuvalosja bez bud'-jakoji vtomy pered hrixom. Tak samo, bez bud'-jakoji formy ahresiji v us'omu tvorinni, joho oxorona bula sproščena do krajnosti. Odnak cja rol' oxoroncja peredbačala isnuvannja nebezpeky, jaka nezabarom nabula real'noho ta čitkoho aspektu: dyjavol's'ke spokušannja ljuds'koji dumky v c'omu ž sadu.

Buttja 2:16: « I nakazav Hospod' Boh čolovikovi, kažučy: Z kožnoho dereva v sadu ty budeš vil'no jisty » .

Adam maje u vil'nomu dostupi bezlič fruktovyx derev. Boh zabezpečuje joho ne lyše potrebamy, jaki poljahajut' u zadovolenni joho xarčovyx bažan' riznomanitnymy smakamy ta aromatamy. Boža propozycja pryjemna, ale ce lyše perša častyna «nakazu » , jakyj vin daje Adamu. Druha častyna c'oho « nakazu » z'javljajet'sja pizniše.

Buttja 2:17: « A z dereva piznannja dobra j zla ne již, bo v den', koly ty z'jisy vid n'oho, ty napevno pomreš ».

U Božomu « nakazi » cja častyna duže serjozna, oskil'ky predstavlena pohroza bude nevlahanno zastosovana, ščojno neposlux, plid hrixa, bude zaveršeno ta zaveršeno. I ne zabuvajte, ščo dlja toho, ščob proekt vsesvitn'oho vrehuljuvannja hrixa buv zaveršenyj, Adam povynen bude vpasty. Ščob krašče zrozumity, ščo stanet'sja, davajte pam'jataty, ščo Adam vse šče ody, koly Boh poperedžaje joho, dajučy svij « nakaz » ne jisty z «dereva piznannja dobra i zla », tobtto ne žyvytysja idejamy dyjavola. Bil'she toho, v konteksti vičnoho žyttja Boh mav pojasnyty jomu, ščo označaje «pomerty». Oskil'ky pohroza je, u c'omu « ty pomreš ». Korotše kažučy, Boh proponuje Adamu lis, ale zaboronjaje jomu odne derevo. I dlja dejakyx ljudej cja jedyna zaborona nesterpna; same todi derevo pryxovuje lis, jak včyt' prysliv'ja. Jisty z «dereva piznannja dobra i zla » označaje xarčuvatysja včennjamy dyjavola, jakyj vže oduševlenyj duxom buntu proty Boha ta Joho spravedyvosti. Bo zaboronene «derevo », postavlene v sadu, je obrazom joho osobystosti, tak samo jak «derevo žyttja » je obrazom xarakteru Isusa Xrysta.

But. 2:18: « Hospod' Boh skazav: Ne dobre buty čolovikovi samomu. Stvorju jomu pomič, podibnu do n'oho ».

Boh stvoriv zemlju ta ljudynu, ščob vyjavty svoju dobrotu ta zlo dyjavola. Joho rjativnyj plan vidkryvajet'sja nam u nastupnyx rečax. Ščob zrozumity, znajte, ščo ljudyna hraje rol' samoho Boha, jakyj zmušuje jiji dumaty, dijaty ta hovoryty tak, jak vona sama dumaje, dije ta hovoryt'. Cej peršyj Adam je proročym obrazom Xrysta, jakoho Pavlo predstavyt' jak novoho Adama.

Ščob rozkryty zlobu dyjavola ta dobrotu Boha, Adamu neobxidno zhrišty, ščob zemlja bula pid vladoju dyjavola, a joho zli spravy mohly buty povsjudno rozkryty. Ponjattja pary isnuje lyše na zemli, stvorenij dlja hrixa, bo utvorenyj takym čynom duet isnuje z duxovnoji pryčyny, jaka prorokuje stosunky božestvennoho Xrysta z joho Narečenoju, jaka vyznačaje joho obranciv. Obranc' povynen znaty, ščo vin je odnočasno žertvoju ta beneficiarom rjativnoho planu, zadumanoho Bohom; vin je žertvoju hrixa, neobxidnoho dlja Boha, ščob vin mih zreštoju zasudyty dyjavola, i beneficiarom joho rjativnoji blahodati, bo, usvidomljujučy svoju vidpovidal'nist' za isnuvannja hrixa, vin sam zaplatyt' cinu spokuty hrixa v Isusi Xrysti. Takym čynom, spočatku Boh vvažav samotnist' nedobroju, i joho potreba v ljubovi bula nastil'ky velykoju, ščo vin buv hotovyj zaplatyty dorohu cinu, ščob otrymaty jiji. Ce tovarystvo, ce vič-na-vič, jake dozvoljaje dilytysja, Boh nazyvaje ce « dopomohoju », i ljudyna vžyvatyme cej termin, koly zhaduje svoho žinočoho ljuds'koho analoha. Naspravdi, dopomožy, vona zrobyt' joho padinnjam i vtjahne joho v hrix čerez ljubov. Ale cja ljubov Adama do Jevy je obrazom ljubovi Xrysta do svojix obranciv, znajdenyx hrišnykamy, tobtto hidnymy vičnoji smerti.

Buttja 2:19: « I stvoriv Hospod' Boh iz zemli kožnu pol'ovu zvirynu ta vse ptastvo nebesne, i pryviv jix do Adama, ščob pobačyty, jak vin jix nazve. I jak nazvav Adam kožnu žyvu istotu, tak i bulo jmennja jiji ».

Same vyščyj daje im'ja tomu, ščo nyžče za n'oho. Boh dav sobi ce im'ja, i, davšy Adamu ce pravo, vin takym čynom pidtverdžuje panuvannja ljudyny nad usim, ščo žyve na zemli. U cij peršij formi zemnoho tvorinnja vydy pol'ovyx tvaryn i ptaxiv nebesnyx zmenšujut'sja, i Boh pryvodyt' jix do Adama, tak samo jak vin pryvede jix paramy do Noja pered potopom.

Buttja 2:20: « I nazvav čolovik imena vsij xudobi, i ptaxam nebesnym, i vsim zviram pol'ovym, ale ne znajšlosja čolovikovi pomičnyka, podibnoho do n'oho ». Tak zvani doistoryčni monstry buly stvoreni pislja hrixopadinnja, ščob posylyty naslidky božestvennoho prokljattja, jake malo vrazyty vsju zemlju, vključajučy more. U časy nevyynosti tvarynnyj svit skladavsja z « xudoby », korysnoji dlja ljudyny, « ptaxiv nebesnyx » ta « zviriv pol'ovyx », bil's nezaležnyx. Ale v cij prezentaciji vin ne znajšov ljuds'koho analoha, bo joho šče ne isnuje.

Buttja 2:21: « I naviv Hospod' Boh na Adama micnyj son, i vin zasnuv. I vzjav odne z joho reber, i zakryv joho tilom ».

Forma, nadana cij xirurgičnij operaciji, šče bil'she rozkryvaje spasytel'nu metu. U Myxajili Boh usuvaje sebe z nebes, zalyšaje ta vidiljaje sebe vid svojix dobryx anheliv, ščo je normoju « hlybokoho snu », v jakyj zanurenyj Adam. U narodženomu plottju Isusi Xrysti božestvenne rebro vydaljšet'sja, i pislja svojeji smerti ta voskresinnja, na svojix dvanadcaty apostolax, vin stvorjuje svoho « pomičnyka », vid jakoho vin pryjnjav plots'kyj aspekt ta svoji hrixy, i jakomu vin daje svoho «Svjatoho Duxa». Duxovne značennja c'oho slova « pomičnyk » velyke, oskil'ky vono nadaje svojij Cerkvi, svojemu Obranomu, rol' « pomičnyka » u zdijsnenni planu spasinnja ta hlobal'noho vselens'koho vrehuljuvannja hrixa ta doli hrišnykiv.

Buttja 2:22: « I stvoriv Hospod' Boh žinku z rebra, jake vzjav u čolovika, i pryviv jiji do čolovika ».

Takym čynom, formuvannja žinky prorokuje formuvannja Xrystovoho Obrano. Bo same pryjšovšy u ploti, Boh formuje Svoju virnu cerkvu, žertvu svojeji plots'koji pryrody. Ščob spasty obranyx vid ploti, Boh mav pryjnjaty plots'kyj obraz. A takož, majučy vične žyttja v Sobi, Vin pryjšov, ščob podilytysja nym zi svojimy obranymy.

Buttja 2:23: « I skazav Adam: Ce teper kist' vid kostej mojix i tilo vid tyla moho; jiji budut' klykaty Žinkoju, bo vzjata vona vid Čolovika ».

Boh pryjšov na zemlju, ščob pryjnjaty zemnu normu, aby skazaty pro svoju Obranicju te, ščo Adam skazav pro svoju žinoču analohiju, jakij vin dav im'ja « žinka ». Ce bil's očevydno v ivryti, tomu ščo čoloviče slovo, ščo označaje čolovika, «iš», staje «iša» dlja žinočoho slova, ščo označaje žinku. Cym dijeju vin pidtverdžuje svoje panuvannja nad neju. Ale, budučy zabranuju vid n'oho, cja « žinka » stane dlja n'oho nezaminnoju, niby « rebro », vzjate z joho tyla, xoče povernutysja do n'oho ta zajnjaty svoje misce. U c'omu unikal'nomu dosvidi Adam vidčuvatyme do svojeji družyny ti ž počuttja, jaki maty vidčuvatyme do dytyny, jaku vona pryvede u svit, vynišy jiji u svojemu loni. I cej dosvid takož perežyvaє Boh, tomu ščo žyvi istoty, jakyx vin stvorjuje navkolo sebe, je dit'my, jaki vyxodjat' vid n'oho; ščo robyt' joho takuju ž Matir'ju, jak i Bat'kom.

Buttja 2:24: « Tomu čolovik pokyne bat'ka svoho ta matir svoju, ta j prystane do žinky svojej, i stanut' vony odnym tilom ».

U c'omu virši Boh vyslovljuje svij plan dlja svojix obranyx, jakym často dovedet'sja rozryvaty plots'ki simejni stosunky, ščob z'jednatysja z Obranim, blahoslovennym Bohom. I ne zabuvajte, ščo spočatku v Isusi Xrysti Myxajil zalyšyv svij status nebesneho Otcja, ščob pryjty ta zavojuvaty ljubov svojix obranyx učniv na zemli; ce až do toho, ščo vin vidmovyvsja vykorystovuvaty svoju božestvenu sylu dlja borot'by z hrixom ta dyjavolom. Tut my rozumijemo, ščo temy rozluky ta spilkuvannja nerozdil'ni. Na zemli obranyj maje buty plots'ky vidokremlenyj vid tyx, koho vin ljubyt', ščob uvijty v duxovne spilkuvannja ta staty «jedynym cilym» z Xrystom ta vsima joho obranymy, a takož joho dobrymy, virnymy anhelamy.

Bažannja « rebra » povernutysja na svoje počatkove misce znaxodyt' svoje značennja v statevomu pojednanni ljudej, akti ploti ta duxu, de čolovik i žinka fizyčno utvorjujut' odnu plot'.

Buttja 2:25: « Buly ž nahi čolovik ta joho žinka, i ne soromylysja ».

Fizyčna nahota turbuje ne vsix. Je poslidovnyky naturyzmu. I na počatku istoriji ljudstva fizyčna nahota ne vyklykala « soromu ». Pojava « soromu » bude rezul'tatom hrixa, niby vžyvannja plodu z «dereva piznannja dobra i zla » mohlo b vidkryty ljuds'kyj rozum, zmušujučy joho vidčuvaty naslidky, dosi nevidomi ta ihnorovani. Naspravdi, plid zaboronеноho dereva ne bude avtorom cijej zminy, vin bude lyše zasobom, bo toj, xto zminjuje cinnosti rečej ta sovist', – ce Boh i til'ky Vin. Same Vin vyklyče počuttja « soromu », jake hrixovna para vidčuvatyme u svojix dumkax ščodo svojej fizyčnoji nahoty, jaka ne bude vidpovidal'noju; bo provyna bude moral'noju i stosuvatymet'sja lyše neposluxu, včynеноho, pomičеноho Bohom.

Pidsumovujučy včennja z Buttja 2, Boh spočatku predstavyv nam osvjačennja s'omoho dnja vidpočynku abo suboty, jaka prorokuje velykyj vidpočynok, danyj u s'omomu tysjačolitti jak Bohu, tak i joho virnym obrancjam. Ale cej vidpočynok mav buty zdobuty čerez zemnu bytvu, jaku Boh vestyme proty hrixa ta dyjavola, vtilyvšys' v Isusi Xrysti. Zemnyj dosvid Adama iljustruvav cej plan spasinnja, zadumanyj Bohom. U Xrysti vin stav plottju, ščob stvoryty svoho obrancja z ploti, jakyj zreštoju otrymaje nebesne tilo, podobne do tila anheliv.

Buttja 3

Vidokremlennja vid hrixa

Buttja 3:1: «A zmij buv xytrišyj za vsix pol'ovyx zviriv, jakyx stvoryv Hospod' Boh. I skazav vin do žinky: Čy skazav Boh: Ne jižte z usjakoho dereva v sadu? »

Bidnyj « zmij » mav neščastja buty vykorystanym jak medium najxytrišym z anheliv, stvorenym Bohom. Tvaryny, vključajučy reptylj, takyx jak « zmij », ne rozmovljaly; mova bula osoblyvistju obrazu Boha, danoho ljudyni. Pidkresljujučy dobro, dyjaval zmušuje joho hovoryty z žinkoju v toj čas, koly vona rozlučena zi svojim čolovikom. Cja izoljacija bude fatal'noju dlja n'oho, tomu ščo v prysutnosti Adama dyjavolu bulo b važče zmusyty ljudynu ne posluxtysja Božoho nakazu.

Isus Xrystos vidkryv isnuvannja dyjavola, jakoho vin nazyvaje, kažučy v Ivana 8:44, ščo vin je « bat'kom brexni ta dušohubom vid počatku ». Joho slova sprjamovani na te, ščob poxytnuty ljuds'ku vpevnenist', i do «Tak čy Ni», jakyx vymahaje Boh, vin dodaje «ale» abo «možlyvo», jaki usuvajut' vpevnenist', ščo nadaje syly istyni. Nakaz, danyj Bohom, buv otrymanyj Adamom, jakyj potim peredav joho svojij družyni, ale vona ne počula holosu Boha, jakyj dav nakaz. Takož jiji sumnivy pokladajut'sja na jiji čolovika, napryklad: «čy zrozumiv vin te, ščo Boh skazav jomu?»

Buttja 3:2: « Žinka skazala zmijevi: «My možemo jisty plody derev u sadu ».

Dokazy, zdajet'sja, pidtverdžujut' arhument dyjavola; vin mirkuje ta hovoryt' rozumno. « Žinka » robyt' svoju peršu pomylku, vidpovidajučy na slova « zmiija », ščo ne je normal'nym. Spočatku vona vypravdovuje dobrotu Boha, jakyj dav jim pravo jisty z usix derev, krim zaboronenocho.

Buttja 3: 3: « Ale pro plody dereva, ščo posered sadu, Boh skazav: Ne jižte z nyx i ne torkajtesja jix, ščob vam ne pomerty ».

Peredača Adamom poslannja božestvennoji zapovidi očevydna u frazi « ščob vam ne pomerty ». Ce ne zovsim ti slova, jaki skazav Boh, bo vin skazav Adamu: « U den', koly ty z'jisy vid n'oho, ty napevno pomreš ». Poslablennja Božyx sliv spryjatyme zveršennju hrixa. Vypravdovujučy svoju sluxnjanist' Bohovi čerez « strax », « žinka » daje dyjavolu možlyvist' pidtverdyty cej « strax », jakyj, na joho dumku, ne je vypravdanyj.

Buttja 3:4: « Todi zmij skazav žinci: Ni, ne pomrete !»

I Holovnyj Brexun vyjavljaje sebe v c'omu tverdženni, jake superečyt' slovam Boha: « vy ne pomrete ».

Buttja 3:5: « Ale Boh znaje, ščo v den', koly vy z n'oho skuštujete, vaši oči vidkryjut'sja, i vy stanete, jak bohy, znajučy dobro j zlo ».

Teper vin maje vypravdaty nakaz, danyj Bohom, jakomu vin prypysuje zlu ta ehohjistyčnu dumku: Boh xoče trymaty vas u nyz'kosti ta nepovnocinnosti. Vin ehohjistyčno xoče zapobihy tomu, ščob vy staly podibnymy do n'oho. Vin predstavljaje znannja dobra i zla jak perevahu, jaku Boh xoče zberehty lyše dlja sebe. Ale jakščo je perevaha v piznanni dobra, to de perevaha v piznanni zla? Dobro i zlo je absoljutnymy protyležnostjamy, jak den' i nič, svitlo i temrjava, i dlja Boha znannja poljahaje v perežyvanni abo diji. Naspravdi Boh uže dav ljudyni intelektual'ne znannja dobra i zla, dozvolyvšy dereva sadu ta zaboronyvšy te, ščo predstavljaje «dobro i zlo»; bo vin je symvoličnym obrazom dyjavola, jakyj konkretno perežyv poslidovno « dobro », a potim « zlo », povstavšy proty svocho Tvorcja.

Buttja 3:6: « I pobačyla žinka, ščo derevo dobre dlja jiži, i ščo vono pryjemne dlja očej, i ščo vono žadane, ščob nadavaty mudrosti, to vzjala z n'oho plodu ta j jila; i dala takož čolovikovi svojemu, ščo buv iz neju, i vin jiv ».

Slova, ščo vyxodjat' vid zmija, spravljajut' svoju diju, sumnivy znykajut', i žinka vse bil'she perekonujet'sja, ščo zmij skazav jii pravdu. Plid zdajet'sja jii dobrym i pryjemnym na vyhljad, ale ponad use vona vvažaje joho « cinnym dlja vidkryttja rozumu ». Dyjaval dosjahaje bažanoho rezul'tatu, vin ščojno zaverbuva poslidovnyka svoho buntivnoho nastroju. I, z'jivšy zaboronenyj plid, vona sama staje derevom piznannja zla. Spovnenyj ljubovi do svojeji družyny, z jakoju vin ne hotovj pryjnaty rozluku, Adam volije rozdilyty jiji fatal'nu dolju, bo znaje, ščo Boh zastosuje svoju smertel'nu sankciju. I, z'jivšy, u svoju čerhu, zaboronenyj plid, same vsja para straždatyme vid tyraničnogo panuvannja dyjavola. Prote, jak ne paradoksal'no, ce palke koxannja je obrazom toho, ščo Xrystos vidčuvatyme do svojeji Obranyci, takož pohodžujučys' pomerty za neji. Takož Boh može zrozumity Adama.

Buttja 3:7: « I vidkrylysja oči jim obom, i vony piznaly, ščo nahi; i zšyly vony fihove lystja, i zrobyly sobi fartuxy ».

U toj moment, koly ljuds'ka para včynyla hrix, rozpočavsja vidlik 6000 rokiv, zaplanovanyx Bohom. Spočatku jixnja sovist' peretvorjujet'sja Bohom. Oči, jaki byly vidpovidal'ni za bažannja plodu, « pryjemnoho dlja oka », stajut' žertvamy novoho sudžennja pro reči. I perevaha, na jaku spodivalysja ta jaku prahnuly, peretvorjujet'sja na nedolik, oskil'ky vony vidčuvajut' « sorom » za svoju nahotu, jaka dosi ne stanovyla problemy ni dlja nyx, ni dlja Boha. Vidkryta fizyčna nahota bula lyše plots'kym aspektom duxovnoji nahoty, v jakij opynylasja nepokirna para. Cja duxovna nahota pozbavyla jix božestvennoji spravedlyvosti, i v nyx uvijšla sankcija smerti, tak ščo vidkryttja jixn'oji nahoty bulo peršym naslidkom smerti, danoji Bohom. Takym čynom, smert' bula naslidkom dosvidčenoho piznannja zla; te, čoho navčaje Pavlo, koly kaže v Rym. 6:23: « bo zaplata za hrix – smert' ». Ščob prykryty svoju nahotu, buntivne podružžja vdalosja do ljuds'koji iniciatyvy, jaka poljahala v « šytti fihovoho lystja », ščob zrobyty « pojasy ». Cja dija duxovno zobražuje ljuds'ku sprobu samovypravdannja. « Pojas » stane symvolom « pravdy » v Ef. 6:14. « Pojas », zroblenyj Adamom z « fihovoho lystja », takym čynom, je protyležnistju, symvolom brexni, za jakoju hrišnyk xovajet'sja, ščob zaspokojity sebe.

Buttja 3:8: « I počuly vony holos Hospoda Boha, ščo xodyv po sadu za dennoji proxolody; i sxovalysja Adam ta joho žinka vid oblyččja Hospoda Boha miž derevamy sadu ».

Toj, xto doslidžuje vižky ta sercja, znaje, ščo ščojno stalosja i ščo vidpovidaje joho rjativnomu planu. Ce lyše peršyj krok, jakyj nadast' dyjavolu prostir dlja rozkryttja svojix dumok ta svojeji zloji pryrody. Ale vin musyt' zustritysja z ljudynoju, bo maje bahato čoho jii skazaty. Teper ljudyna ne pospišaje zustričatysja z Bohom, svojim Otcem, svojim Tvorcem, vid jakoho vona teper prahne lyše vteky, nastil'ky vona bojit'sja počuty joho dokory. I de možna sxovatysja v c'omu sadu vid Božoho pohljadu? I tut znovu vira v te, ščo « dereva sadu » možut' sxovaty joho vid joho oblyččja, svidčyt' pro psyxičnyj stan, u jakyj vpav Adam vidtodi, jak stav hrišnykom.

Buttja 3:9: « Ale Hospod' Boh poklykav Adama j skazav jomu: De ty? »

Boh čudovo znaje, de xovajet'sja Adam, ale vin zapytuje joho: « De ty? », ščob prostjahnuty ruku dopomohy ta sponukaty joho do spovidi svoho hrixa.

Buttja 3:10: « A vin vidkazav: Ja počuv tvij holos u sadu, i zljakavsja, bo ja holyj, i sxovavsja ».

Vidpovid' Adama sama po sobi je vyznannjam joho neposluxu, i Boh vykorystaje joho slova, ščob otrymaty Svij sposib predstavlennja dosvidu hrixa.

Buttja 3:11: « I skazav Hospod' Boh: Xto tobi skazav, ščo ty holyj? Čy ty jiv z dereva, z jakoho Ja nakazav tobi ne jisty? »

Boh xoče zmusyty Adama vyznaty svoju provynu. Vid odnoho vysnovku do inšoho, vin zreštoju čitko stavyt' jomu zapytannja: « Čy jiv ty z dereva, z jakoho Ja tobi zaboronyv jisty? »

Buttja 3:12: « A čolovik vidkazav: Žinka, jaku Ty dav meni, ščob bula zo mnoju, vona dala meni z dereva, i ja jiv ».

Xoča vidpovid' Adama i pravdyva, vona ne je slavetnoju. Vin nosyt' na sobi pečatku dyjavola i vže ne znaje, jak vidpovisty «tak» čy «ni», ale, podobno do satany, vidpovidaje oposeredkovano, ščob ne vyznaty prosto vlasnoji velyčeznoji provyny. Vin navit' nahaduje Bohovi pro joho učast' u c'omu dosvidi, oskil'ky toj viddav jomu svoju družynu, peršu vynuvatku, na joho dumku, do n'oho. Najsyl'nišym momentom cijeji istoriji je te, ščo vse pravda, i Boh ne nextuje cym, oskil'ky hrix buv neobxidnym u joho plani. Ale vin pomyljajet'sja v tomu, ščo, naslidujučy pryklad žinky, vin pokazav svoju perevahu do neji na škodu Bohovi, i ce bula joho najbil'ša provyna. Bo vid počatku Božoju vymohoju bulo buty koxanym ponad use i vsix.

Buttja 3:13: « I skazav Hospod' Boh do žinky: Čomu ty ce zrobyla? A žinka vidkazala: Zmij zviv mene, i ja jila ».

Potim velykyj Suddja zvertajet'sja do žinky, zvynuvačenoji čolovikom, i tut znovu vidpovid' žinky vidpovidaje real'nosti faktiv: « Zmij spokusyv mene, i ja z'jila ». Tomu vona dozvolyla sobi buty spokušenoju, i ce jiji smertnyj hrix.

Buttja 3:14: « I skazav Hospod' Boh do zmija: Za te, ščo zrobyv ty ce, prokljatyj ty z-pomiž usijeji xudoby ta z-pomiž usijeji pol'ovoji zviryny! Na čerevi svojim ty budeš povzaty, i porox jistymeš po vsi dni žyttja svoho ».

C'oho razu Boh ne pytaje « zmija », čomu vin ce zrobyv, bo znaje, ščo joho vykorystovuvav jak mediuma satana, dyjaval. Dolja, jaku Boh daje « zmijevi », naspravdi stosujet'sja samoho dyjavola. Dlja « zmija » zastosuvannja bulo nehajnym, ale dlja dyjavola ce bulo lyše prorocstvo, jake malo zdijsnytsja pislja peremohy Isusa Xrysta nad hrixom i smertju. Zhidno z Ob'javlennjam 12:9, peršoju formoju c'oho zastosuvannja bulo joho vyhnannja z Carstva Nebesnoho razom zi zlymy anhelamy joho taboru. Vony buly skynuti na zemlju, jaku ne pokydaly do svojeji smerti, i protjahom tysjači rokiv, izol'ovani na spustošenij zemli, satana povzav u pylu, ščo vitav tyx, xto pomer čerez n'oho ta svobodu, jakuju vin zlovžyvav. Na prokljatij Bohom zemli vony povodylysja b jak zmiji, vodnočas bojazki ta oberežni, bo buly peremoženi Isusom Xrystom i tikaly vid ljudyne, jaka stala jixnim vorohom. Vony zavdavaty mut' škody ljudjam, pryxovanym u nevydymosti svojix nebesnyx til, nalaštovujučy jix odyn proty odnoho.

Buttja 3:15: « Ja pokladu vorožneču miž toboju ta žinkoju, i miž potomstvom tvojim ta potomstvom jiji; vono bude žalyty tobi holovu, a ty budeš žalyty jomu p'jatu ».

Zastosovane do «zmija», ce rečennja pidtverdžuje perežytu ta sposterežuvanu real'nist'. Joho zastosovannja do dyjavola je bil's tonkym. Vorožneča miž joho taborom i ljudstvom pidtverdžena ta vyznana. « Nasinnja žinky, jake rozčavyt' jomu holovu », bude nasinnjam Xrysta ta johu virnyx obranciv. Vona zreštoju znyščyt' johu, ale do c'oho demony matymut' postijnu možlyvist' « žalyty p'jatu » « žinky », Obranoho samoho Xrysta, vperše zobraženoho cijeju « p'jatoju ». Bo « p'jata » je točkoju opory ljuds'koho tila, jak « narižnyj kamin' » — kamenem, na jakomu buv zbudovanyj duxovnyj xram Boha.

But. 3:16: « Žinci ž Vin skazav: «Ja duže pomnožu bil' tvij pid čas narodžennja ditej, u mukax ty narodžuvatymeš ditej, i do čolovika tvoho bude tvoje prahnennja, a vin panuvatyme nad toboju ».

Perš niž buty vrjatovanoju smertju, žinka povynna bude « straždaty pid čas vahitnosti »; vona « narodyt' u mukax », vse ce bukval'no zdijsnyt'sja ta bude dotrymano. Ale tut znovu ž taky slid zaznačyty proroče značennja obrazu. V Ivana 16:21 ta Ob'javlenni 12 :2 « žinka v mukax polohiv » symbolizuje Cerkvu Xrysta pid čas honin' Ryms'koji imperiji, a potim papy xrystyjans'koji epoxy.

Buttja 3:17: « I skazav Vin Adamovi: Za te, ščo ty poslavaxsja holosu žinky svojeji ta jiv z dereva, pro jake Ja nakazav tobi, kažučy: Ne jistymeš vid n'oho, prokljata zemlja čerez tebe; z horem jistymeš vid neji vsi dni žyttja svoho! »

Povertajučys' do ljudyny, Boh predstavljaje jii spravžnij opys jiji sytuaciji, jaku vona hanebno namahalasja pryxovaty. Joho provyna povna, i Adam takož vyjavyt', ščo pered johu vyzvolennjam johu smerti pereduvatyme nyzka prokljattja, jaki zmusjat' dejakyx viddaty perevahu smerti pered žyttjam. Prokljattja zemli — ce žaxlyva rič, i Adam piznaje jiji v poti čola svoho.

But. 3:18: « Ternynu ta budjaky vono rodytyme tobi, i ty jistymeš pol'ovi roslyny ».

Lehke obrobitok Edems'koho sadu zakinčyvsja, johu zaminyla nevpynna borot'ba z pyrijem, « ožyneju, ternjam » ta bur'janamy, ščo rozmnožujut'sja v grunti zemli. Tym bil'se, ščo ce prokljattja gruntu pryskoryt' zahybel' ljudstva, bo z naukovym «prohresom» ljudyna ostannix dnov otrujit' sebe, dodajučy ximičnu otrutu v grunt svojix posiviv, ščob znyščyty bur'jany ta škidlyvyx komax. Rjasnoji ta lehkodostupnoji jiži bil'se ne bude za mežamy sadu, z jakoho johu vyženut' razom zi svojeju družynoju, viddavšy perevahu Bohovi.

Buttja 3:19: « U poti lycja tvoho budeš jisty xlib, až poky ne vernešsja v zemlju, z jakoji ty vzjatyj, bo porox ty i do poroxu povernešsja ».

Cja dolja, ščo spitala ljudej, vypravdovuje formu, v jakij Boh javyv svoje tvorinnja ta same svoje formuvannja, z « poroxu zemnoho ». Adam piznaje za svij raxunok i za naš raxunok, z čoho skladajet'sja smert', vyklykana Bohom. Zauvažymo, ščo mertva ljudyna — ce ne ščo inše, jak « porox », i ščo poza cym « poroxom » ne zalyšajet'sja žyvoho duxu, jakyj vyxodyt' z c'oho mertvoho tila. Ekl. 9 ta inši cytaty pidtverdžujut' cej status smertnoho stanu.

Buttja 3:20: « I nazvav Adam im'ja svojij žinci: Jeva, bo vona stala matir'ju vsix žyvyx ».

Tut znova Adam označuje svoje panuvannja nad « žinkoju », dajučy jiy im'ja « Jeva » abo « Žyttja»; im'ja, vypravdane jak fundamental'na real'nist' ljuds'koji istoriji. My vsi je dalekymy naščadkamy, narodženymy vid Jevy, spokušenoji družyny Adama, čerez jaku prokljattja smerti bulo peredano i bude peredavatysja do slavnogo povernennja Isusa Xrysta na počatku vesny 2030 roku.

But. 3:21: « Jahve Boh zrobyv škirjani odjahy dlja Adama ta joho družyny ta odjahnuv jix .

Boh ne zabuvaje, ščo hrix zemnoho podružžja buv častynoju Joho planu spasinnja, jakyj teper nabude projavlenoji formy. Pislja hrixa božestvenne proščennja staje dostupnym v im'ja Xrysta, jakoho prynesut' u žertvu ta rozip'jatymut' rym'ski soldaty. U cij diji nevynna istota, vil'na vid bud'-jakoho hrixa, pohodyt'sja pomerty, ščob spokutuvaty zamist' nyx hrixy svojix virnyx obranciv. Vid počatku Boh ubyvaje nevynnyx tvaryn, ščob jixni « škury » mohly pokryty nahotu Adama ta Jevy. U cij diji Vin zaminjuje «spravedlyvist' », jaku ujavljajut' ljudy, tym, ščo Joho plan spasinnja prypysuje jim čerez viru. « Spravedlyvist' », jaku ujavljala ljudyna, bula lyše omanlyvoju brexneju, i zamist' neji Boh prypysuje jim « odjah », ščo symvolizuje Joho spravžnju «spravedlyvist'», « pojas Joho istyny », jakyj gruntujet'sja na dobrovil'nij žertvi Xrysta ta žertvi Joho žyttja za vykuplennja tyx, xto virno ljubyt' Joho.

But. 3:22: « Jahve I skazav Boh: Os' čolovik stav, jak odyz iz Nas, ščob znaty dobro j zlo. Tož zaboronimo jomu prostjahnuty ruku svoju, i vzjaty vid dereva žyttja, i jisty, i žyty povik .

U Jevanheliji vid Myxajila Boh zvertajet'sja do svojix dobryx anheliv, jaki je svidkamy dramy, ščo ščoyno vidbulasja na zemli. Vin kaže jim: « Os' , ljudyna stala jak odyz iz Nas, ščob znaty dobro i zlo ». Za den' do svojeji smerti Isus Xrystos vykorystaje toj samyj vysliv stosoyno Judy, zradnyka, jakyj mav vydaty Joho relihijnym judejam, a potim rymljanam na rozp'jattja, pro ce jdet'sja v Jevanheliji vid Ivana 6:70: « Isus vidpoviv jim: Xiba ne Ja vybrav vas, dvanadcat'ox? A odyz iz vas — dyjavol! » « My » u c'omu virši staje « vy » čerez inšyj kontekst, ale pidxid Boha toj samyj. Vyraz « odyz iz nas » stosujet'sja Satany, jakyj vse šče maje vil'nyj dostup i vil'ne peresuvannja v nebesnomu carstvi Božomu sered usix anheliv, stvorenyx na počatku zemnoho tvorinnja.

Neobxidnist' pereškodyty ljudyni jisty plody z «dereva žyttja » bula vymohoju istyny, pro jaku Isus pryjšov zasvidčyty, zhidno z joho slovamy, zvernеныmy do rym's'koho prefekta Pontija Pilata. « Derevo žyttja » bulo obrazom Xrysta-Spasytelja, i jisty joho označalo žyvyty sebe joho včennjam i vsijeju joho duxovnoju osobystistju, tobtu vvažaty joho zastupnykom i osobystym spasytelem. Ce bula jedyna umova, jaka mohla vypravdaty jisty ce « derevo žyttja ». Sylja žyttja bula ne v derevi, a v tomu, koho derevo symvolizovalo: Xrysti. Bil'se toho, ce derevo obumovljuvalo vične žyttja, i pislja pervorodnoho hrixa ce vične žyttja bulo vtračeno nazavždy do ostatočnoho povernennja Boha u Xrysti ta Myxajili. Tomu «derevo žyttja » ta inši dereva mohly znyknuty, jak i sad Božyj.

But. 3:23: « I vyslav joho Hospod' Boh iz sadu Edems'koho, ščob obrobljaty zemlju, z jakoji vin buv uzjatyj ».

Tvorcju zalyšajet'sja lyše vyhnaty z dyvovyžnoho sadu ljuds'ku paru, jaka, utvorena vid peršoho Adama (slovo, ščo poznačaje ljuds'kyj rid: červonyj = kryvavyj), pokazala sebe nehidnoju joho svojeju nepokoroju. A za mežamy sadu dlja nyx počnet'sja bolisne žyttja u fizyčno ta psyhično oslablenomu tili. Povernennja do zemli, jaka stala tvrdoju ta buntivnoju, nahadaje ljudjam pro jixnje « poroxove » poxodžennja.

Buttja 3:24: « I vyhnav vin Adama, i postavyv na sxodi Edems'koho sadu xeruvymiv, ščo maxaly polum'janym mečem, ščob sterehty dorohu do dereva žyttja ».

Vže ne Adam oxoronjaje sad, a anhely ne puskajut' joho tudy. Zreštoju, sad znykne nezadovho do potopu, jakyj stavsja v 1656 roci pislja hrixiv Jevy ta Adama.

U c'omu virši my majemo korysne utočnennja ščodo vyznačennja misceznaxodžennja Edems'koho sadu. Anhely-oxoronci rozmiščeni « na sxid vid sadu », jakyj sam po sobi znaxodyt'sja na zaxid vid miscja, de Adam i Jeva vidstupyly. Peredbačuvana miscevist', predstavlena na počatku c'oho rozdilu, uzgodžujet'sja z cym utočnennjam: Adam i Jeva vidstupajut' do zemli na pivden' vid hory Ararat, a zaboronenyj sad roztašovanyj u rajoni « rjasnyx vod » u Tureččyni poblyzu ozera Van, na zaxid vid jixn'oho miscja roztašovannja.

Buttja 4

Rozluka smertju

Cej rozdil 4 dozvolyt' nam krašče zrozumity, čomu Bohu bulo neobxidno zaproponuvaty Satani ta joho buntivnym demonam demonstracijnu laboratoriju, jaka rozkryvaje masštaby jixn'oji zloby.

Na nebesax zlo malo meži, oskil'ky nebesni istoty ne maly syly vbyvaty odne odnoho; adže vsi vony byly na myt' bezsmertnyj. Tomu cja sytuacija ne dozvolyla Bohovi vyjavyty vysokyj riven' zlosti ta žorstokosti, na jakyj byly zdatni joho vorohy. Tomu zemlja bula stvorena z metoju dozvoljaty smert' u jiji najžorstokišyx formax, jaki til'ky mih ujavyty sobi rozum takoji istoty, jak Satana.

Cej rozdil 4, pomiščenij pid symvolične značennja čysla 4, jake je universal'nistju, tomu nahadaje obstavyny peršoji smerti zemnoho ljudstva; smert' je jiji osoblyvym ta unikal'nym universal'nym charakterom sered usix tvorin', stvorenyx Bohom. Pislja hrixopadinnja Adama ta Jevy zemne žyttja stalo « vydovyščem dlja svitu ta dlja anheliv », jak skazano v 1 Kor. 4:9, natxnennyj i virnyj svidok Pavlo, kolyšnij Savl z Tarsu, peršyj pryznačenyj honytel' cerkvy Xrystovoji.

Buttja 4:1: « I piznav Adam Jevu, svoju žinku; i vona zavahitnila, i porodyla Kajina. I skazala vona: « Ja znajšla čolovika vid Hospoda ».

U c'omu virši Boh vidkryvaje nam značennja, jake Vin nadaje dijeslovu « piznaty », i cej moment je žyttjevo važlyvym u pryncypi vypravdannja viroju, jak napysano v Ivana 17:3: « A žyttja vične ce te, ščob piznaly Tebe, jedynoho istynnoho Boha, ta Isusa Xrysta, ščo poslav Ty Joho ». Piznannja Boha

označaje vstup u ljublači stosunky z Nym, duxovni v c'omu wypadku, ale plots'ki u wypadku Adama ta Jevy. Znovu ž taky, naslidujučy cej pryklad peršoji pary, vid cijeji plots'koji ljubovi narodylasja «dytyna»; i spravdi, «dytyna» takož povynna narodytysja vidrodytys' u našyx duxovnyx ljublačyx stosunkax z Bohom. Ce nove narodžennja zavdjaky spravžn'omu « piznannju » Boha vidkryvajet'sja v Ob'javlenni 12: 2-5: « I zavahitnila vona, i kryčala v mukax porodillju ta v mukax polohovyx. ... I porodyla Syna, ščo maje pasty vsi narody zaliznym žezlom. I jiji dytyna bula vzjata do Boha ta do Joho prestolu ». Dytyna, narodžena vid Boha, povynna vidtvorjuvaty charakter svoho Otcja, ale ce ne tak z peršym synom, narodženym vid ljudej.

Im'ja Kajin označaje nabuttja. Ce im'ja proviščaje jomu plots'ku ta zemnu dolju, protyležnu duxovnij ljudyni, jakoju stane joho molodšyj brat Avel'.

Zauvažymo, ščo na počatku istoriji ljudstva maty, jaka narodžuje, pov'jazuje Boha z cym narodžennjam, bo usvidomljuje, ščo stvorennja c'oho novoho žyttja je naslidkom dyva, zdijsnenoho velykym Bohom-tvorcem Jaxve. V naši ostanni dni ce vže ne tak abo trapljajet'sja ridko.

Buttja 4:2: « I vona porodyla jomu brata Avelja. Avel' buv pastux, a Kajin buv orač ».

Avel' označaje podyx. Bil'se niž Kajin, dytyna Avel' predstavlena jak kopija Adama, peršoho, xto otrymav dyxannja lehenjamy vid Boha. Faktyčno, čerez svoju smert', ubytyj bratom, vin uosobljuje obraz Isusa Xrysta, spravžn'oho Syna Božoho, spasytelja obranyx, jakoho vin vykupyť svojeju krov'ju.

Zanjattja dvox brativ pidtverdžujut' jixnju protyležnu pryrodu. Jak Xrystos, « Avel' buv pastuxom », i jak nevirujučyj u zemnyj materializm, « Kajin buv oračem ». Ci perši dity ljuds'koji istoriji spoviščajut' pro dolju, prorokovanu Bohom. I vony nadajut' detali Joho planu spasinnja.

Buttja 4:3: « I stalosja po dejakomu časi, ščo Kajin prynis Hospodu žertvu z plodiv zemli » .

Kajin znaje, ščo Boh isnuje, i ščob pokazaty jomu, ščo vin xoče všanuvaty johu, vin robyť johu « žertvoju z plodiv zemli » – tobtto z toho, ščo prynesla johu dijaj'nist'. U cij roli vin uosobljuje bezlič relihijnyx ljudej, jevrejiv, xrystyjan čy musul'man, jaki pidkresljujut' svoji dobri spravy, ne namahajučys' piznaty ta zrozumity, čoho Boh ljubyt' i čoho očikuje vid nyx. Dary cikavi lyše todi, koly jix cinuje toj, xto jix otrymuje.

But. 4:4: « I Avel' takož prynis vid pervoridnyx svojeji otary ta vid jixn'oho žyru. I Hospod' zhljanuvsja na Avelja ta na johu žertvu » .

Avel' nasliduje svoho brata i, čerez svoju profesiju pastyrja, prynosyt' Bohovi žertvu « pervistka svojeji otary ta jixnij žyr ». Ce podobajet'sja Bohovi, bo vin bačyt' u žertvi cyx « pervistok » peredbačuvanyj i prorokovanyj obraz svojeji vlasnoji žertvy v Isusi Xrysti. V Ob'javlenni 1:5 my čytajemo: «... i vid Isusa Xrysta, Svidka virnoho, Pervistka z mertvyx i Vladyky cariv zemnyx! Tomu, Xto poljubyv nas i obmyv nas vid našyx hrixiv krov'ju Svojeju ...» Boh bačyt' svij spasytel'nyj plan u propozycji Avelja i ne može ne vvažaty johu pryjemnym.

Buttja 4:5: « Ale vin ne zhljanuvsja na Kajina ta na johu žertvu. Kajin duže rozhnivavsja, i oblyčča johu poxmurnilo » .

Porivnjano z propozycijeju Avelja, lohično, ščo Boh malo rozhljanuv by propozyciju Kajina, jakyj, tak samo lohično, mih by lyše buty rozčarovanyj i zasmučenyj. « Joho oblyčča poxmurnilo », ale

zaznačymo, ščo rozdratuvannja pryzvelo do toho, ščo vin « duže rozhnivavsja », i ce nenormal'no, oskil'ky taka reakcija je plodom rozčarovanosti hordyni. Rozdratuvannja ta hordynja nezabarom pryzvedut' do serjoznišyx plodiv: vbyvstva joho brata Avelja, predmeta joho revnoščiv.

But. 4:6: « I skazav Hospod' do Kajina: Čomu ty rozhnivavsja? I čomu oblyčča tvoje poxmurilo? »

Til'ky Boh znaje pryčynu joho perevahy do propozycji Avelja. Kajin može lyše vvažaty Božu reakciju nespravedlyvoju, ale zamist' toho, ščob hnivatysja, vin povynen blahaty Boha dozvoljaty jomu zrozumity pryčynu c'oho, zdavalosja b, nespravedlyvoho vyboru. Boh povnistju znaje pryrodu Kajina, jakyj nesvidomo hraje dlja n'oho rol' zloho sluhy z Matvija 24:48-49: « A koly zlyj sluha skaže v serci svojemu: „Mij pan zabaryt'sja pryjty“, i počne byty svojix tovaryšiv-sluh , jisty ta pyty z p'janycjamy... » Boh stavyt' jomu zapytannja, na jake vin čudovo znaje vidpovid', ale znovu ž taky, robljačy ce, vin daje Kajinu možlyvist' podilytysja z nym pryčynoju svojix straždan'. Ci zapytannja zalyšat'sja bez vidpovidi dlja Kajina, tomu Boh poperedžaje joho pro zlo, jake joho oxopyt'.

Buttja 4:7: « Jakščo čynytymeš dobre, to pidijmeš oblyčča svoje, a jakščo čynytymeš zlo, to hrix ležatyme pid dveryma, i joho požadlyvist' bude proty tebe , ale ty budeš panuvaty nad nym » .

Pislja toho, jak Jeva ta Adam pojily ta pryjnaly status dyjavola, «piznavšy dobro i zlo », vin znovu z'javljajet'sja, ščob pidštovxnuty Kajina vbyty svoho brata Avelja. Pered nym stojat' dva varianty vyboru: « dobro i zlo »; « dobro » zmusyt' joho zmyrytysja ta pryjnaty Božyj vybir, navit' jakščo vin joho ne rozumije. Ale vybir « zla » zmusyt' joho zhrišyty proty Boha, porušyvsy Joho šostu zapovid': « Ne vbyvaj », a ne « ne vbyvaj », jak ce predstavlyly perekladači. Boža zapovid' zasudžuje zločyn, a ne vbyvstvo vynnix zločynciv, jake Vin uzakonyv, nakazavšy ce zrobyty, i v c'omu wypadku pryxid Isusa Xrysta ničoho ne zminyv u c'omu spravedlyvomu sudi Božomu.

Zvernit' uvahu na te, jak Boh hovoryt' pro « hrix », niby pro žinku, jak Vin skazav Jevi v But. 3:16: « Do čolovika tvoho bude požadannja tvoje, a vin panuvatyme nad toboju». Dlja Boha spokusa « hrišyty » podibna do spokusy žinky, jaka xoče spokusyty svoho čolovika, i vin ne povynen dozvoljaty jiy, ani jomu, « panuvaty » soboju. Takym čynom, Boh dav čolovikovi nakaz ne dozvoljaty spokušaty sebe « hrixom », predstavlenym žinkoju.

Buttja 4:8: « I Kajin hovoryv do Avelja, brata svoho. I stalosja, jak vony byly v poli, povstav Kajin na Avelja, brata svoho, ta j ubyv joho » .

Nezvažajučy na ce božestvenne poperedžennja, pryroda Kajina prynese plody. Pislja obminu slovamy z Avelem, Kajin, ubyvčyj duxom vid počatku, jak i joho duxovnyj bat'ko, dyjaval, « povstav na svoho brata Avelja ta j ubyv joho ». Cej dosvid prorokuje dolju ljudstva, de brat ubyvatyte brata, často čerez svits'ku čy religijnu zazdrist', do kincja svitu.

Buttja 4:9: « I skazav Hospod' do Kajina: De tvij brat Avel'? Toj vidpoviv: Ne znaju. Xiba ja storož bratovi mojemu? »

Jak skazav vin Adamu, jakyj xovavsja vid n'oho: « De ty? », Boh kaže Kajinu: « De tvij brat Avel'? », zavždy ščob daty jomu možlyvist' ziznatysja u svojij provyni. Ale, po-durnomu , oskil'ky vin ne može ihnoruvaty toj fakt, ščo Boh znaje, ščo vin ubyv joho, vin naxabno vidpovidaje: « Ja ne znaju », i z nejmovirnoju zarozumilstju, u svoju čerhu, zapytuje Boha: « Xiba ja storož brata mohu? »

Buttja 4:10: « I skazav Boh: Ščo ty zrobyv? Holos krovi tvoho brata klyče do Mene z zemli !»

Boh daje jomu vidpovid', jaka označaje: ty ne joho oxoronec', bo ty joho vbyvcja. Boh dobre znaje, ščo Vin zrobyv, i Vin predstavljaje ce Jomu v obrazi: « Holos krovi brata tvoho klyče do Mene z zemli ». Cja obrazna formula, jaka nadaje prolytij krovi holosu, ščo klyče do Boha, bude vykorystana v Ob'javlenni 6, ščob vyklykaty v «p'jatij pečatci » kryk mučenykiv, stračenyx čerez peresliduvannja katolyc'koi religiji rymś'kym papstvom: Ob'javlennja 6:9-10: « Koly Vin vidkryv p'jatu pečatku, ja pobačyv pid žertovnykom duši tyx, xto buv ubytyj za slovo Bože ta za svidčennja, jake vony maly». Vony holosno zakryčaly , kažučy: « Doky, svjatyj i pravdyvyj Hospody, ne budeš sudyty j mstytyjsja za krov našu tym, xto žyve na zemli? » Takym čynom, nespravedlyvo prolyta krov vymahaje pomsty na vynnyx. Cja zakonna pomsta pryjde, ale ce te, ščo Boh zberihaje vyključno dlja Sebe. Vin prohološuje u Povtorenni Zakonu 32:35: « Meni naležyt' pomsta i vidplata, koly jixnja noha spitknet'sja. Bo den' jixn'oji pohyby blyz'kyj, i pryxid jixn'oji pohyblyvisti ne tryvatyme dovho ». V Is. 61:2, razom z « rokom mylosti », « den' pomsty » je častynoju prohramy Mesiji Isusa Xrysta: «... Vin poslav Mene... proholosyty rik mylosti Jaxve ta den' pomsty našoho Boha , ščob utišyty vsix, xto sumuje ; ...». Nixto ne mih zrozumity, ščo « opublikuvannja » c'oho « roku mylosti » malo buty vidokremelene vid « dnja pomsty » na 2000 rokov.

Takym čynom, mertvi bil'se ne možut' kryčaty, okrim jak u pam'jati Boha, pam'jat' jakoho bezmežna.

Zločyn Kajina zasluhovuje na spravedlyve pokarannja.

Buttja 4:11: « Teper proklyjatyj ty vid zemli, jaka vidkryla svoji usta, ščob pryjnjaty krov brata tvoho z tvojeji ruky ».

Kajin bude proklyjatyj z zemli i ne bude vbytyj. Ščob vypravdaty cju božestvennu poblažlyvist', slid vyznaty, ščo cej peršyj zločyn ne mav precedentu. Kajin ne znav, ščo označaje vbyvaty, i same hnv zaslipyv uves' rozum i pryviv joho do fatal'noji žorstokosti. Teper, koly joho brat mertvyj, ljudstvo bil'se ne zmože skazaty, ščo vono ne znalo, ščo take smert'. Todi nabude čynnosti zakon, vstanovlenyj Bohom u Vyxid 21:12: « Xto vdaryt' ljudynu smertel'no, toj bude pokaranyj smertju ».

U c'omu virši takož predstavljenyj takyj vyraz: « zemlja, ščo vidkryla svoji usta, ščob pryjnjaty krov brata tvoho z tvojeji ruky ». Boh uosobljuje zemlju, prypysujučy jii usta, jaki pohlynajut' prolytu na nij krov. Potim ci usta promovljajut' do neji ta nahadujut' jii pro smertel'nyj včynok, jakyj oskvernyv jiji. Cej obraz bude zнову zhadanyj u Povtorenni Zakonu 26:10: « Zemlja vidkryla svoji usta , i pohlynula jix razom z Koraxom, koly ti, ščo zibralsja, pomerly, i vohon' požer dvisti p'jatdesjat čolovikiv: vony buly zasterežennjam dlja narodu ». Potim ce bude v Odkrovenni 12:16: « I zemlja dopomohla žinci, i zemlja vidkryla svoji usta , i pohlynula ričku, jaku drakon vypustyv iz svojeji pašči ». « Rička » symvolizuje francuz'ki katolyc'ki monarxični lihy, čyji special'no stvoreni vijs'kovi korpusy «drakoniv» peresliduvaly virnyx protestantiv i hnaly jix navit' u hory krajiny. Cej virš maje podvijne značennja : protestants'kyj zbrojnyj opir, a potim kryvava Francuz'ka revolucija. V obox vypadkax fraza « zemlja vidkryla svoji usta » zobražuje jiji jak taku, ščo pryjmaje krov bezliči ljudej.

But. 4:12: « Koly budeš obroblyjaty zemlju, vona vže ne dast' tobi svoho rodu. Ty budeš vtikačem ta mandrivnykom na zemli » .

Pokarannja Kajina obmežujet'sja zemleju, jaku vin peršym oskvernyv, prolyvšy na neji ljuds'ku krov; krov ljudyny, jaka spočatku bula stvorena za obrazom Božym. Pislja hrixopadinnja vona zberihaje Boži

rysy, ale bil'se ne maje joho doskonaloji čistoty. Dijal'nist' ljudyny poljahala holovnym čynom u vyrobnictvi jiži šljaxom obrobky zemli. Tomu Kajinu dovedet'sja znajty inši sposoby prohoduvatysja.

Buttja 4:13: « Kajin skazav Hospodu: Moja kara nadto velyka, ščob jiji znesty ».

Ščo označaje: za cyx umov meni krašče pokinčyty žyttja samohubstvom.

Buttja 4:14: « Os', Ty vyhanjaješ mene s'ohodni z lycja zemli; ja budu sxovanyj vid Tvocho oblyččja, vtikačem ta mandrivnykom na zemli, i kožen, xto mene zustrine, ub'je mene ».

Teper vin duže balakučyj i pidsumovuje svoju sytuaciju jak smertnyj vyrok.

But. 4:15: « I skazav jomu Hospod': Xto vb'je Kajina, tomu bude pomsta semykratno bil'sa ». I Hospod' postavyv na Kajini znak, ščob nixto, xto joho znajde, ne vbyv joho ».

Vyrišyvšy zberehty žyttja Kajina z uže zhadanyx pryčyn, Boh skazav jomu, ščo za joho smert' bude zaplačeno, tobto vin bude « pomščenyj », « semykratno ». Potim vin vyklykaje « znak », jakyj zaxystyt' joho. U c'omu sensi Boh prorokuje symvolične značennja čysla «sim», jake poznačatyme subotu ta osvjačennja vidpočynku, jake, prorokovane v kinci tyžniv, znajde svoje povne zaveršennja v s'omomu tysjačolitti joho spasytel'noho projektu. Subota bude znakom prynaležnosti do Boha-Tvorčja v Jeze. 20:14-20. A v Jeze. 9 « znak » pokladeno na tyx, xto naležyt' Bohovi, ščob vony ne byly vbyti v hodynu božestvennoho pokarannja. Narešti, ščob pidtverdyty cej pryncyp zaxyščenoho vidokremlennja, v Ob. 7 « znak », « pečat' Boha žyvocho » pryxodyt', ščob « zapečataty čola » Božyx sluh, i cja « pečatka ta znak » je joho s'omym dnem, subotoju.

Buttja 4:16: « I vyjšov Kajin z-pered oblyččja Hospodn'oho, i osiv u zemli Nod, na sxid vid Edemu ».

Vže na sxid vid Edemu Adam i Jeva vidijšly pislja vyhnannja z Božoho sadu. Cja zemlja otrymala tut nazvu Nod, ščo označaje: straždannja. Takym čynom, žyttja Kajina bude poznačene psyhičnymy ta fizyčnymy straždannjamy, bo vidkydannja daleko vid oblyččja Boha zalyšaje slidy navit' u zakam'janilomu serci Kajina, jakyj skazav u virši 13, bojačys' Joho: « Ja budu sxovanyj daleko vid oblyččja tvocho ».

Buttja 4:17: « I piznav Kajin svoju žinku, i vona zavahitnila, i porodyla Enoxa. I vin zbuduvav misto, i nazvav im'ja tomu mistu: Enox, na čest' syna svocho ».

Kajin stane patriarxom naselennja mista, jakomu vin dast' im'ja svojemu peršomu synovi: Enox, ščo označaje: započatkovuvaty, navčaty, praktykuvaty ta počynaty ščos' vykorystovuvaty. Ce im'ja pidsumovuje vse, ščo predstavljajut' ci dijeslova, i vono dobre nosyt'sja, tomu ščo Kajin ta joho naščadky započatkuvaly typ suspil'stva bez Boha, jake tryvatyme do kincja svitu.

Buttja 4:18: « Enox porodyv Irada, Irad porodyv Mexudžajila, Mexudžajil porodyv Metušajila, a Metušajil porodyv Lamexa .»

Cja korotka henealohija navmysno zoseredžena na personaži na im'ja Lamex, točne značennja jakoho zalyšajet'sja nevidomym, ale slovo z c'oho korenja stosujet'sja nastavlennja, jak i im'ja Enox, a takož ponjattja vlady.

Buttja 4:19: « Lamex uzjav sobi dvi žinky: im'ja odnij Ada, a im'ja druhij Cilla ».

U c'omu Lamexu my znaxodymo peršyj znak rozryvu z Bohom, zhidno z jakym « pokyne čolovik bat'ka svoho ta matir svoju, ta j prystane do žinky svojeji, i stanut' dvoje odnym tilom » (dyv. But. 2:24). Ale v Lamexu čolovik z'jednujet'sja z dvoma žinkamy, i troje stanut' odnym tilom. Očevydno, ščo vidokremlennja vid Boha je povnym.

Buttja 4:20: « Ada porodyla Javala; i vin stav bat'kom tyx, xto sydyt' u nametax i sydyt' zi skotarstvom ».

Džabal' je patriarxom kočovyx pastuxiv, jakymy dejaki arabs'ki narody je j s'ohodni.

But. 4:21: « Im'ja johu brata bulo Juval; vin buv bat'kom usix, xto hrav na huslax ta sopilkax ».

Džubal buv patriarxom usix muzykativ, jaki zajmajut' važlyve misce v bezbožnyx cyvilizacijax, navit' s'ohodni, de kul'tura, znannja ta mytec' je osnovamy našyx sučasnyx suspil'stv.

But. 4:22: « Cilla ž porodyla Tuval-Kajina, jakyj kuvav usiljaki znarjaddja z midi ta zaliza. Sestroju Tuval-Kajina bula Naama ».

Cej virš superečyt' oficijnym včennjam istorykiv, jaki prypuskajut' bronzovyj vik do zaliznoho viku. Naspravdi, za slovamy Boha, perši ljudy vmily kuvaty zalizo, možlyvo, šče z časiv samoho Adama, oskil'ky v teksti ne skazano, ščo Tuval-Kajin buv bat'kom tyx, xto kuje zalizo. Ale ci vidkryti detali dani nam dlja toho, ščob my zrozumily, ščo cyvilizacija isnuvala z najdavnišyx časiv. Jixni bezbožni kul'tury byly ne menš vytončeny, niž naša s'ohodni.

But. 4:23: « I skazav Lamex do svojix žinok: “Ado ta Cillo, posluxajte moho holosu! Žinky Lamexa, posluxajte mojix sliv! Ja vbyv čolovika za svoju ranu, i junaka za svoju kryvdu ” ».

Lamex xvalyt'sja pered svojimy dvoma družynamy, ščo vbyv čolovika, ščo obražaje johu pered Božym sudom. Ale z zarozumilstju ta hluzuvannjam vin dodaje, ščo takož ubyv molodoho čolovika, ščo posyljuje johu spravu pered Božym sudom i robyt' johu spravžnim recydyvistom «vbyvceju».

Buttja 4:24: « Kajin bude pomščenj semykratno, a Lamex — simdesjat semykratno » .

Potim vin nasmixajet'sja z poblažlyvosti, jaku Boh vyjavyv do Kajina. Oskil'ky pislja vbyvstva ljudyny smert' Kajina mala buty pomščena «sim raziv», to pislja vbyvstva čolovika ta junaka Lamex bude pomščenj Bohom «simdesjat sim raziv». Taki merzenni slova nemožlyvo ujavyty. I Boh xotiv vidkryty ljudstvu, ščo johu perši predstavnyky vid druhoho pokolinnja, vid Kajina do s'omoho, vid Lamexa, dosjahly najvyščoho rivnja bezbožnosti. I ce Johu demonstracija naslidkiv vidokremlennja vid N'oho.

Buttja 4:25: « I piznav Adam šče svoju žinku, i vona porodyla syna, i nazvala jomu im'ja Syf, bo skazala vona: Boh dav meni inše nasinnja zamist' Avelja, jakoho Kajin ubyv ».

Im'ja Set, ščo vymovljajet'sja ivryts'koju jak «xet», poznačaje osnovu ljuds'koho tila. Dexto perekladaje johu jak «ekvivalent abo vidškoduvannja», ale meni ne vdalosja znajty obgruntuvannja c'oho tverdžennja v ivryti. Tomu ja zberihaju «osnovu tila», bo Set stane korenem abo osnovnym fundamentom virnoho rodu, jakyj u But. 6 bude poznačeno vyrazom « syn Božyj », zalyšajučy «žinkam», buntivnym naščadkam rodu Kajina, jaki spokušajut' jix, na protyvahu c'omu, nazvu « dočky ljuds'ki ».

U Seti Boh sije ta vyroščuje nove « nasinnja », s'omyj naščadok jakoho, inšyj Enox, navedeno jak pryklad u But. 5:21-24. Vin mav pryvilej potrapyty na nebesa žyvym, ne projšovšy čerez smert', pislja 365 rokiv zemnoho žyttja, prožytoho u virnosti Bohu-tvorcju. Cej Enox dobre vypravdav svoje im'ja, tomu ščo joho «navčannja» bulo na slavu Božu, na vidminu vid joho tezky, syna Lamexa, syna z rodu Kajina. I Lamex-buntivnyk, i Enox-pravednyk buly «s'omyj» naščadkami svoho rodu.

Buttja 4:26: « A v Syfa takož narodyvsja syn, i vin nazvav jomu im'ja Enoš. Todi ljudy počaly klykaty im'ja Hospoda ».

Enoš označaje: ljudyna, smertnyj, nečestyvj. Ce im'ja pov'jazane z časom, koly ljudy počaly klykaty im'ja Jaxve. Pojednujučy ci dvi reči, Boh xoče skazaty nam, ščo ljudyna virnoho poxodžennja usvidomyla zlobu svojeji pryrody, jaka do toho ž smertna. I ce usvidomlennja sponukalo jiji šukaty svoho Tvorcja, ščob šanuvaty Joho ta virno poklonjatsja Jomu tak, jak Jomu podobajet'sja.

Buttja 5

Rozdilennja čerez osvjačennja

U c'omu 5-mu rozdili Boh zibrav dokupy rodovid, jakyj zalyšyvsja virnym Jomu. Ja predstavljaju vam detal'ne doslidžennja lyše peršyx viršiv, ščo dozvoljaje nam zrozumity pryčynu c'oho pereraxuvannja, jake oxopljuje čas miž Adamom i znamenytym Nojem.

Buttja 5:1: « Os' knyha rodu Adamovoho: koly Boh stvoryv ljudynu, to za podobuju Božuju Vin jiji stvoryv ».

Cej virš vstanovljuje standart dlja spysku imen čolovikiv, ščo cytujut'sja. Vse gruntujet'sja na c'omu nahaduvanni: « Koly Boh stvoryv ljudynu, Vin stvoryv jiji za podobuju Božuju ». Tomu my povynni rozumity, ščo dlja toho, ščob potrapyty do c'oho spysku, ljudyna povynna bula zberehty svoju « podobu Božu ». Takym čynom, my možemo zrozumity, čomu taki važlyvi imena, jak Kajin, ne vxodjat' do c'oho spysku. Bo jdet'sja ne pro fizyčnu sxožist', a pro sxožist' xarakteru, i rozdil 4 ščojno pokazav nam imena Kajina ta joho naščadkiv.

But. 5:2: « Čolovikom i žinkuju Vin stvoryv jix, i blahoslovyyv jix, i nazvav im'ja jim: ljudyna, v den' stvorennja jix ».

Tut takož nahaduvannja pro Bože blahoslovennja čolovika ta žinky označaje, ščo imena, jaki budut' zhadani, buly blahoslovenni Bohom. Napolehlyvist' jixn'oho stvorennja Bohom pidkresljuje važlyvist', jaku Vin nadaje vyznannju jak Boha-tvorcja, jakyj viddiljaje, osvjačuje svojix sluh znakom suboty, vidpočynkom, jakyj dotrymujet'sja protjahom s'omoho dnja vsix jixnix tyžniv. Zberežennja Božoho blahoslovennja z osvjačennjam suboty ta podibnistju do Joho xarakteru je umovamy, neobxidnymy Bohom dlja toho, ščob ljudyna zalyšalasja hidnoju nazvyvatysja « ljudynuju ». Okrim cyx plodiv, ljudyna staje na Joho dumku «tvarynoju», bil'sh rozvynenoju ta osvičenoju, niž inši vydy.

But. 5:3: « I živ Adam sto j trydcjat' lit, ta j syna porodiv za podobuju svojeju, za obrazom svojim, i nazvav im'ja jomu Set ».

Očevyčno, miž Adamom i Setom brakuje dvox imen: Kajina (jakyj ne poxodyt' z virnoho rodu) ta Avelja (jakyj pomer bez naščadkiv). Takym činom demonstrujet'sja norma blahoslovennoho vidboru. Te same stosujet'sja vsix inšyx zhadanyx imen.

Buttja 5:4: « A dniv Adama po tomu, jak vin porodiv Syfa, bulo visimsot lit. I porodiv vin syniv ta dočok ».

Ščo my povynni rozumity, tak ce te, ščo Adam « zarodyv syniv i dočok » do i pislja narodžennja « Seta », ale vony ne vyjavljaly viry bat'ka čy «Seta». Vony pryjednalysja do «ljudej-tvaryn», jaki buly nevirnomy ta znevažlyvymy do živoho Boha. Takym činom, sered usix, xto narodyvsja u n'oho pislja smerti Avelja, « Set » buv peršym, xto vidznačyvsja svojeju viroju ta virnistju Bohu Jaxve, jakyj stvoriv i sformuvav joho zemnoho bat'ka. Inši pislja n'oho, jaki zalyšylysja anonimnymy, možlyvo, nasliduvaly joho pryklad, ale vony zalyšajut'sja anonimnymy, tomu ščo spysok, obranyj Bohom, pobudovanyj na spadkojemnosti peršyx virnyx čolovikiv kožnoho z predstavlenyx naščadkiv. Ce pojasnennja pojasnjuje vže vysokyj vik, «130 rokiv» dlja Adama, koly narodyvsja joho syn «Set». I cej pryncyp stosujet'sja kožnoho z obranyx, zhadanyx u dovhomu spysku, jakyj zakinčujet'sja Nojem, tomu ščo joho troje syniv: Sem, Xam i Jafet ne budut' obrani, ne budučy za joho duxovnoju podobuju.

Buttja 5:5: « Usi dni, ščo prožyv Adam, buly dev'jatsot i trydcjat' lit; i pomer vin ».

Ja perexodžu bezposeredn'ó do s'omoho obranoho, jakoho zvaty Enox; Enox, čyj charakter je absoljutnoju protyležnistju Enoxa, syna Kajina.

But. 5:21: « Enox živ šistdesjat p'jat' lit, ta j porodiv Matušalaxa ».

Buttja 5:22: « I xodyv Enox z Bohom trysta lit po tomu, jak porodiv vin Metušalaxa, i porodiv syniv ta dočok ».

Buttja 5:23: « Usix dniv Enoxa bulo trysta šistdesjat p'jat' lit ».

But. 5:24: « I xodyv Enox iz Bohom, i ne stalo joho, bo Boh zabrav joho». "

Same čerez cej konkretnyj vyraz vypadku z Enoxom Boh vidkryvaje nam: dopotopni ljudy takož maly svoho «Illju», jakyj buv uzjatyj na nebo, ne projšovšy čerez smert'. Dijsno, formula c'oho virša vidriznjajet'sja vid usix inšyx, jaki zakinčujut'sja, jak i ščodo žyttja Adama, slovamy « todi vin pomer ».

Dali jde Mafusajil, ljudyna z najdovšym žyttjam na Zemli, 969 rokiv; potim šče odyv Lamex z c'oho rodu, blahoslovennyj Bohom.

Buttja 5:28: « Lamex živ sto visimdesjat dva roky ta j syna porodiv ».

Buttja 5:29: « I nazvav vin jomu im'ja Noj, kažučy: Cej utišyt' nas u našij praci ta v trudi ruk našyx, ščo vyxodyt' iz zemli, jaku Hospod' prokljav ».

Ščob zrozumity značennja c'oho virša, nam potribno znaty, ščo im'ja Noj označaje: vidpočynok. Lamex, zvyčajno, ne ujavljav, naskil'ky joho slova zdijsnjat'sja, bo vin bačyv « prokljatu zemlju » lyše z točky zoru « našoji vtomy ta bolisnoji praci našyx ruk », kaže vin. Ale za časiv Noja Boh znyščyt' jiji čerez zlobu ljudej, jakyx vona nosyt', jak dozvoljaje nam zrozumity Buttja 6. Odnak Lamex, bat'ko Noja, buv obranym, jakyj, jak i ridkisni obranci joho času, mabut', buv zasmučenyj, sposterihajučy za zrostannjam zloby ljudej navkolo nyx.

Buttja 5:30: « I žyv Lamex po tomu, jak porodyv Noja, p'jatsot dev'janosto p'jat' lit. I porodyv vin syniv ta dočok ».

Buttja 5:31: « Usix dniv Lamexa bulo simsot simdesjat sim lit, i vin pomer ».

Buttja 5:32: « I žyv Noj p'jat' soten' lit, ta j porodyv vin Syma, Xama ta Jafeta ».

Buttja 6

Rozdilennja ne vdajet'sja

Buttja 6:1: « I stalosja, koly ljudy počaly rozmnožuvatysja na poverxni zemli, i v nyx narodylysja dočky » ,

Zhidno z poperednimy urokamy, cja ljuds'ka bezlič je tvarynnoju normoju, jaka znevažaje Boha, jakyj, takym čynom, maje vahomi pidstavy vidkydaty i jix. Spokušannja Adama joho družynoju Jevuju vidtvorjujet'sja v us'omu c'omu ljudstvi, i ce normal'nist' za plottju: divčata spokušajut' čolovikiv i otrymujut' vid nyx te, čoho bažajut'.

Buttja 6: 2: « I pobačyly syny Boži dočok ljuds'kyx, ščo vony harni, i vzjaly sobi za žinok usix, koho vybraly ».

Os' tut vse uskladnujet'sja. Rozdilennja miž osvjačenymy ta nerelihijnymy nevirujučymy zreštoju znykaje. Osvjačeni, lohično nazvani tut « synamy Božymy », piddajut'sja spokusi « dočok ljuds'kyx », tobto «tvarynnoji» ljuds'koji hrupy. Takym čynom, šljubni sojuzy stajut' pryčynoju kraxu bažanoho ta prahnutoho Bohom rozdilennja . Same cej nezabutnik dosvid pizniše pryzvede do toho, ščo vin zaboronyt' synam Izrajilja braty sobi za družyn inozemnyx žinok. Potop, jakyj stane naslidkom, pokazuje, naskil'ky slid dotrymuvatysja cijej zaborony. Z kožnoho pravyla je vynjatky, bo dejaki žinky vzjaly za družyn istynnoho Boha, jak Rut. Nebezpeka poljahaje ne v tomu, ščo žinka je inozemkoju, a v tomu, ščo vona vede « syna Božoho » do jazyčnyč'koho vidstupnyctva, zmušujučy joho pryjnjaty tradycijnu jazyčnyč'ku religiju joho poxodžennja. Bil'se toho, protyležne tak samo zaboroneno, tomu ščo žinka-«dočka Boža» naražaje sebe na smertel'nu nebezpeku, vyxodjačy zamiž za «syna ljuds'koho», «tvaryn», ta za fal'syvu religiju, ščo šče nebezpečniše dlja neji. Bo kožna «žinka» čy «divčyna» je «žinkoju» lyše protjahom svoho žyttja na zemli, a obrani sered nyx otrymajut', jak

človiky, nebesne bezstateve tilo, podobne do anheliv Božyx. Vičnist' je uniseks i obrazom xarakteru Isusa Xrysta, doskonaloho božestvennoho vzircja.

Problema šljubu zalyšajet'sja aktual'noju j s'ohodni. Bo toj, xto odružujet'sja z ljudynoju, jaka ne spoviduje joho religiji, svidčyt' proty vlasnoji viry, nezaležno vid toho, pravyl'na vona čy nepravyl'na. Bil'she toho, cja dija demonstruje bajdužist' do religiji, a otže, i do Samoho Boha. Obranyj povynen ljubyty Boha ponad use, ščob buty hidnym obrannja. Odnak, oskil'ky sojuz z inozemcem jomu ne podobajet'sja, obranyj, jakyj vstupaje v n'oho, staje nehidnym obrannja, a joho vira staje samovpevnennoju, iluzijeju, jaka zakinčyt'sja žaxlyvym rozčaruvannjam. Zalyšajet'sja odynd ostatočnyj vysnovok. Jakščo šljub vse šče stvorjuje cju problemu, to ce tomu, ščo sučasne ljuds'ke suspil'stvo perebuvaje v tomu ž stani amoral'nosti, ščo j suspil'stvo časiv Noja. Tomu ce poslannja stosujet'sja našoho ostann'oho času, koly brexnja dominuje v ljuds'kyx rozumax, jaki stajut' povnistju zakrytymy dlja božestvennoji «pravdy».

Čerez joho važlyvist' dlja našoho «kincja času», Boh sponukav mene rozvynuty ce poslannja, vyjavlene v cij rozpovidi z knyhy Buttja. Bo dosvid dopotopnyx obranyx pidsumovujet'sja ščaslyvym « počatkom » i trahičnym « kincem » u vidstupnyctvi ta merzoti. Teper cej dosvid takož pidsumovuje dosvid Joho ostann'oji cerkvy v jiji instytucijnij formi «Adventystiv s'omoho dnja», oficijno ta istoryčno blahoslovennoji v 1863 roci, ale duxovno blahoslovennoji v 1873 roci, u « Filadel'fiji », v Ob'javlenni 3:7, za jiji « počatok », i « vyverženoji » Isusom Xrystom v Ob'javlenni 3:14, v « Laodykiji » v 1994 roci, v jiji « kinci », čerez jiji formalistyčnu bajdužist' ta čerez jiji sojuz z ekumeničnym vorožym taborom u 1995 roci. Čas Božoho sxvalennja dlja cijej xristyjans'koji religijnoji instytuciji, takym čynom, vyznačajet'sja « počatkom i kincem ». Ale tak samo, jak jevrejs'kyj zavit buv pošyrenyj dvanadcjat'ma apostolamy, obranymy Isusom, adventysts'ka sprava pošyrjujet'sja mnoju ta vsima tymy, xto, otrymujučy ce proroče svidčennja, vidtvorjuje dila viry, jaki Boh spočatku blahoslovyy v pionerax adventyzmu v 1843 ta 1844 rokax. Ja utočnjuju, ščo Boh blahoslovyy motyvy jixn'oji viry, a ne standart jixnix proročyx tlumačen', jakyj pizniše buv postavljenyj pid sumniv. Z ohljadu na te, ščo praktyka suboty, možlyvo, staje formalistyčnoju ta tradycijnoju, syto Božoho sudu bil'she ne blahoslovljaje ničoho, krim ljubovi do istyny, znajdenoji v Joho obranyx, « vid počatku do kincja » do spravžn'oho slavnoho povernennja Xrysta, pryznačenocho na cej ostannij raz navesni 2030 roku.

Predstavljajučy sebe v Ob'javlenni 1:8 jak « Al'fa j Omeha », Isus Xrystos vidkryvaje nam ključ do rozuminnja struktury ta aspektu, pid jakym Vin vidkryvaje nam u Bibliji, svij « sud ». Vin zavždy spyrajet'sja na sposterežennja za sytuacijeju « počatku » ta na te, ščo z'javljajet'sja v « kinci » žyttja, zavitu čy cerkvy. Cej pryncyp z'javljajet'sja v Dan. 5, de slova, napysani Bohom na stini: « pereličeni, pereličeni », a potim « zvaženi ta podileni », predstavljajut' « počatok » žyttja carja Valtasara ta hodynu joho « kincja ». Takym čynom, Boh pidtverdžuje, ščo Joho sud gruntujet'sja na postijnomu kontroli nad sudženym. Vin perebuvav pid Joho nahljadom vid Joho « počatku », abo « al'fy », do Joho « kincja », Joho « omehy ».

U knyzi Odkrovennja ta v temi lystiv, adresovanyx do « semy Cerkov », toj samyj pryncyp vstanovljuje « počatok i kinec' » usix vidpovidnyx « Cerkov ». Po-perše, my znaxodymo apostol's'ku Cerkvu, čyj slavnyj « počatok » zhadujet'sja v poslanni, peredanomu do « Efesu », i v jakomu jiji « kinec' » stavyt' jiji pid zahrozu vidklykannja Duxa Božoho čerez brak revnosti. Na ščastja, poslannja, peredane do « Smirny » do 303 roku, svidčyt', ščo zaklyk Xrysta do pokajannja bude počutyj na slavu Božu. Potim, paps'ka Ryms'ko-katolyc'ka Cerkva počynajet'sja v « Perhami » v 538 roci i zakinčujet'sja v « Tiatyrax

» pid čas protestants'koji Reformaciji, ale perš za vse oficijno v moment smerti Papy Pija VI, uv'jaznenoho u Valensiji, v mojemu misti, u Franciji, v 1799 roci. Potim jdet'sja pro protestants'ku viru, sxvalennja jakoji Bohom takož obmežene v časi. Joho « počatok » zhadujet'sja u « Tiatyrax », a « kinec' » — u « Sardax » 1843 roku čerez nedil'ne svjatkuvannja, uspadkovane vid rymy'skoji religiji. Isus ne mih buty jasnišym; joho poslannja « vy pomerly » ne vyklykaje plutany. I po-tretje, u rozdili « Filadel'fija ta Laodykija » vyjadok instyucijnoho adventyzmu, jakyj my rozhljadaly raniše, zaveršuje temu poslan', adresovanyx « semy cerkvam » ta času epox, jaki vony symvolizujut'.

Vidkryvajučy nam s'ohodni, jak Vin sudyv uže dokonani reči, i vid « počatku », jak u knyzi Buttja, Boh daje nam ključy do rozuminnja toho, jak Vin sudyt' fakty ta cerkvy v naš čas. « Sud », jakyj vyplyvaje z našoho doslidžennja, takym čynom nese « Pečatku » Duxa Joho božestvennosti.

But. 6:3: « I skazav Hospod': Ne vično bude Dux Mij borotysja z ljudynuju, bo vona tilo, ale dni jiji budut' sto j dvadcjat' lit ».

Menš niž čerez 10 rokiv pislja povernennja Xrysta ce poslannja nabuvaje s'ohodni vražajuče aktual'noho karakteru. Dux žyttja, danyj Bohom, « ne perebuvatyme v ljudyni vično, bo vona lyše tilo, ale dniv jiji bude sto dvadcjat' dev'jat' rokiv ». Naspravdi, ce ne te značennja, jake Boh nadav svojim slovam. Zrozumijte mene i zrozumijte Joho: Boh ne vidmovljajet'sja vid svoho planu šesty tysjač rokiv poklykannja ta vyboru obranyx. Joho problema poljahaje u velyčeznij tryvalosti žyttja, jaku vin dav dopotopnym ljudjam, počynajučy z Adama, jakyj pomer u vici 930 rokiv, pislja n'oho inšyj Mafusajil prožyve do 969 rokiv. Jakščo ce 930 rokiv virnosti, ce terpymo i navit' pryjemno Bohovi, ale jakščo ce zarozumilyj i merzennyj Lamex, Boh vvažaje, ščo terpinnja johu v seredn'omu 120 rokiv bude bil'sh niž dostatnim. Ce tlumačennja pidtverdžujet'sja istorijeju, oskil'ky z momentu zakinčennja potopu tryvalist' ljuds'koho žyttja skorotylasja do seredn'oji tryvalosti 80 rokiv našoho času.

Buttja 6:4: « Za tyx dniv na zemli byly veletni, a takož pislja toho, jak syny Boži pryxodyly do dočok ljuds'kyx, i vony narodžuly jim ditej. Ce byly ti syl'ni ljudi, ščo slavylysja za davnix časiv ».

Meni dovelosja dodaty točnist' « a takož » z jevrejs'koho tekstu, oskil'ky značennja poslannja transformujet'sja. Boh vidkryvaje nam, ščo johu perše dopotopne tvorinnja bulo hihants'koho rivnja, sam Adam mav buty pryblyzno 4 abo 5 metriv zavvyšky. Upravlinnja poverxneju zemli zminujet'sja ta zmenšujet'sja. Odyn krok cyx « veletniv » vartuvav p'jaty našyx, i vin mav vydobuvaty z zemli v p'jat' raziv bil'she jiži, niž ljudyna s'ohodni. Tomu pervisna zemlja bula švydko zaselena ta obžyta po vsij svojij poverxni. Točnist' « a takož » včyt' nas, ščo cej riven' «veletniv » ne buv zminenyj sojuzamy osvjačenyx ta vidkynutyx, « syniv Božyx » ta « dočok ljuds'kyx ». Tomu Noj sam buv veletnem zrostom vid 4 do 5 metriv, jak i johu dity ta jixni družyny. Za časiv Mojseja ci dopotopni rivni vse šče znaxodylysja v zemli Xanaans'kij, i same ci veletni, «anakimy», žaxaly jevrejs'kyx špyhuniv, poslanyx u krajinu.

But. 6:5: « I pobačyv Hospod', ščo velyke zlo ljudyny na zemli, i ščo kožen zadum dumky jiji sercja buv lyše zlo povsjakdenno ».

Take sposterežennja robyt' johu rišennja zrozumilym. Ja pryhaduju, ščo vin stvoryv zemlju ta ljudynu, ščob vyjavty ce zlo, pryxovane v dumkax johu nebesnyx i zemnyx stvorin'. Bažanyj dokaz buv otrymanyj takym čynom, oskil'ky « kožen zadum jixn'oho sercja buv lyše zlym povsjakdenno ».

But. 6:6: « I Hospod' požalkuvav, ščo stvoryv ljudynu na zemli, i zasmutyvsja v serci Svojemu ».

Odne dilo znaty zazdalehid', ščo stanet'sja, a zovsim inše — perežyty ce v joho zdijnsnenni. I koly my stykajemosja z real'nistju panuvannja zla, dumka pro pokajannja, abo, točniše, pro žal', može na myt' vynykuty v Božomu rozumi, nastil'ky velyki Joho straždannja pered oblyččjam cijeji moral'noji katastrofy.

But. 6:7: « I skazav Hospod': Znyšču ljudynu, jaku Ja stvoryv, z poverxni zemli, vid ljudyny do xudoby, i plazujučyx istot, i ptaxiv nebesnyx, bo žalkuju, ščo stvoryv jix ».

Bezposeredn'o pered potopom Boh sposterihaje triumf Satany ta joho demoniv nad zemleju ta jiji meškancjamy. Dlja n'oho ce žaxlyve vyprobuvannja, ale vin otrymav bažanyj dokaz. Jomu zalyšajet'sja lyše znyščyty cju peršu formu žyttja, v jakij ljudy žyvut' zanadto dovho ta je zanadto mohutnimy u veletens'kyx rozmirax. Tvaryny zemli, blyz'ki do ljudyny, taki jak velyka rohata xudoba, plazuny ta ptaxy nebesni, povynni budut' znyknuty nazavždy razom z nymy.

Buttja 6:8: « A Noj znajšov mylist' » v očax Jaxve ».

I zhidno z Jezek. 14, til'ky vin znajšov blahodat' u Boha, joho dity ta jixni družyny ne byly hidni spasinnja.

Buttja 6:9: « Os' rodovid Noja: Noj buv čolovik pravednyj, nevynnyj za svojix dniv; Noj xodyv iz Bohom ».

Jak i Jova, Noja Boh vyznav « spravedlyvym i bezdohannym ». I, jak i pravednoho Enoxa do n'oho, Boh zaraxovuje jomu te, ščo vin « xodyt' » z nym.

Buttja 6:10: « U Noja bulo troje syniv: Sym, Xam ta Jafet ».

Zhidno z Buttjam 5:22, u vici 500 rokiv « Noj porodyv tr'ox syniv: Syma, Xama ta Jafeta ». Ci syny vyrostut' čolovikamy ta viz'mut' sobi družyn. Tomu Noju dopomahatymut' joho syny, koly jomu dovedet'sja budovaty kovčeh. Miž jixnim narodžennjam ta potopom myne 100 rokiv. Ce dovodyt', ščo «120 rokiv» z virša 3 ne stosujut'sja času, danoho jomu dlja zaveršennja joho budivnytva.

Buttja 6:11: « Zemlja bula zipsovana pered Bohom, zemlja bula povna nasył'stva ».

Korupcija ne obov'jazkovo nasył'nyc'ka, ale koly nasył'stvo jiji xarakterizuje ta poznačaje, straždannja Boha ljubovi stajut' intensyvnymy ta nesterpnymy. Ce nasył'stvo, u svojemu piku, je takoho typu, jakym Lamex xvalyvsja v But. 4:23: « Ja byv čolovika za ranu svoju, i junaka za syneč' svij ».

Buttja 6:12: « I pohljanuv Boh na zemlju, i os', vona zipsulasja, bo kožna plot' zipsovala dorohu svoju na zemli ».

Menš niž za 10 rokiv Boh znovu pohljane na zemlju i znajde jiji v tomu ž stani, ščo j pid čas potopu: « kožna plot' zipsovala dorohu svoju ». Ale vy povynni rozumity, ščo maje na uvazi Boh, koly hovoryt' pro zipsuttja. Bo jakščo posylannja na ce slovo ljuds'ke, to vidpovidej stil'ky ž, skil'ky j dumok na cju temu. U Boha-Tvorca vidpovid' prosta ta točna. Vin nazyvaje zipsuvannjam usi zbočennja, pryvneseni čolovikom i žinkoju do porjadku ta pravyl, jaki Vin vstanovyv: u zipsuvanni čolovik bil'se ne bere na sebe svoju rol' čolovika, a žinka — svoju rol' žinky. Vypadok Lamexa, dvoježencja, naščadka Kajina, je prykladom, bo božestvenna norma hovoryt' jomu: « Pokyne čolovik bat'ka svoho ta matir svoju, ščob z'jednatysja zi svojeju družynoju ». Zovnišnj vyhljad budovy jixnix til rozkryvaje rol' čolovika ta žinky.

Ale ščob krašče zrozumity rol' toho, xto buv danyj jak « pomičnyk » Adamu, jiji symvoličnyj obraz Cerkvy Xrystovoji daje nam vidpovid'. Jaku « dopomohu » Cerkva može zaproponuvaty Xrystu? Jiji rol' poljahaje u zbil'senni kil'kosti spasennyx obranyx i zhodi straždaty za n'oho. Te same stosujet'sja žinky, danoji Adamu. Pozbavlena m'jazovoji syly Adama, jiji rol' poljahaje u narodženni ta vyxovanni svojix ditej, doky vony, u svoju čerhu, ne znajdut' sim'ju, i takym čynom zemlja bude zaselena, zhidno z porjadkom, zapovidanym Bohom u But. 1:28: «I blahoslovyy jix Boh, i skazav jim Boh: Bud'te plidni j rozmnožujtesja, i napovnjajte zemlju, ovolodijte neju, i panujte nad rybamy mors'kymy, i nad ptastvom nebesnym, i nad kožnym živym stvorinnjam, ščo ruxajet'sja po zemli ». U svojemu zbočenni sučasne žyttja vidvernulosja vid cijeji normy. Koncentrovane žyttja v mistax i promyslova zajnjatist' razom stvorily postijno zrostajuču potrebu v hrošax. Ce pryzvelo do toho, ščo žinky vidmovylsja vid svojeji roli materiv, ščob pity pracjuvaty na fabryky čy v mahazyny. Pohano vyxovani dity staly prymxlyvymy ta vymohlyvymy, a u 2021 roci prynesy plid nasył'stva, i vony točno vidpovidajut' opysu, jakyj Pavlo dav Tymofiju u 2 Tym. 3:1-9. Ja zaklykaju vas prydylyty čas, ščob pročytaty z usijeju uvahoju, jakoji vony zasluhovujut', povnistju dva poslannja, jaki vin adresuje Tymofiju, ščob znajty v cyx lystax standarty, vstanovleni Bohom vid počatku, znajučy, ščo Vin ne zminjuet'sja i ne zminyt'sja do Svoho povernennja u slavi navesni 2030 roku.

Buttja 6:13: « I skazav Boh Nojevi: «Kinec' usij ploti pryjšov pered oblyčča Moji, bo vony napovnyly zemlju nasył'stvom; os' Ja znyšču jix iz zemli ».

Z bezpovorotnym utverdžennjam zla, znyščennja meškanciv zemli zalyšajet'sja jedynym, ščo može zrobyty Boh. Boh povidomljaje svojemu jedynomu zemnomu druhu pro svij žaxlyvyj plan, bo joho rišennja pryjnato ta ostatočno zakripleno. Neobxidno zaznačyty osoblyvu dolju, jaku Boh daje Enoxu, jedynomu, xto uvijde u vičnist', ne projšovšy čerez smert', ta Noju, jedynij ljudyni, vyznanij hidnoju perežyty nyščivnyj potop. Bo joho slovamy Boh kaže: « vony majut' ...» i « Ja znyšču jix ». Oskil'ky Noj zalyšyvsja virnym, vin ne je mišennju Božoho rišennja.

Buttja 6:14: « Zroby sobi kovčeha z dereva smolystoho, rozdily joho na viddilennja ta obmažy joho zseredyny ta zзовni smoloju ».

Noj maje vyžyty, i ne ody, bo Boh xoče, ščob žyttja joho tvorinnja tryvalo do kincja 6000 rokiv vidboru dlja joho projektu. Ščob zberehty vidibrane žyttja pid čas potopu, dovedet'sja pobuduvaty plavučyj kovčeh. Boh daje Noju svoji nastanovy. Vin vykorystovuvatyme vodostijku m'jaku derevynu, a kovčeh zrobyt' vodonepronyknym, pokryvšy joho smoloju – smoloju, ščo берет'sja z sosny abo jalyci. Vin pobuduje komirky, ščob kožen vyd mih žyty okremo, aby unyknyty stresovyx konfrontacij dlja tvaryn na bortu. Perebuvannja na kovčezi tryvatyme cilyj rik, ale robotuju keruje Boh, dlja jakoho nemaje ničoho nemožlyvoho.

Buttja 6:15: « Os' jak zrobyš joho: dovžyna kovčeha bude trysta liktiv, šyryna joho p'jatdesjat liktiv, a vysota joho trydcjat' liktiv ».

Jakščo « likot' » naležav veletnju, vin mih by buty vp'jatero bil'šym za jevrejs'kyj, jakyj stanovyv blyz'ko 55 sm. Boh javyv ci rozmiry u standarti, vidomomu jevrejam ta Mojseju, jaki otrymaly cju istoriju vid Boha. Takym čynom, pobudovanyj kovčeh mav 165 m zavdovžky, 27,5 m zavšyršky ta 16,5 m zavvyšky. Kovčeh, ščo mav formu prjamokutnoji korobky, mav vražajuči rozmiry, ale joho buduvaly ljudi, čyj zrist buv proporcijnyj jomu. Bo my bačymo, ščo joho vysota stanovyť try poverxy pryblyzno po p'jat' metriv dlja ljudej, jaki sami maly vysotu vid 4 do 5 m.

Buttja 6:16: « Zrobyš vikno dlja kovčeha , i zrobyš joho likot' zavvyšky zverxu. Zrobyš dveri zboku kovčeha. Zbudeješ nižnij poverx, druhyj poverx i tretij poverx ».

Zhidno z cym opysom, jedyni « dveri » kovčeha byly roztašovani na rivni peršoho poverxu « zboku kovčeha ». Kovčeh buv povnistju zakrytj, a pid daxom tret'oho poverxu, zhidno z Buttjam 8:6, odne vikno zavvyšky ta šyryny 55 sm malo zalyšatysja zakrytym do kincja potopu. Meškanci kovčeha žyly v temrjavi ta štučnomu osviltleni vid olijnyx lamp protjahom us'oho periodu potopu, tobto...

Buttja 6:17: « I os' Ja navedu na zemlju potop, vodu, ščob vynyščyty kožne tilo, ščo v n'omu je dyxannja žyttja, z-pid neba, i vse, ščo na zemli, zahyne ».

Cym rujnuvannjam Boh xoče zalyšyty poperedžuval'ne poslannja ljudjam, jaki znovu zaseljat' zemlju pislja potopu i do slavnogo povernennja Isusa Xrysta naprykinci 6000-ričnogo božestvenneho projektu. Use žyttja znykne razom zi svojeju dopotopnoju normoju. Bo pislja potopu Boh postupovo zmenšyt' rozmir žyvyx istot, ljudej i tvaryn, do rozmiru afrykans'kyx pihmejiv.

Buttja 6:18: « Ale Ja vstanovlju Mij zapovit z toboju; ty vvijdeš do kovčeha, ty ta syny tvoji, tvoja žinka ta žinky syniv tvojix z toboju ».

Visim iz nyx unykly majbutn'oho potopu, ale semero z nyx otrymaly vynjatkovu korist' vid osoblyvoho ta indyvidual'noho blahoslovennja Noja. Dokaz c'oho možna znajty v Jezek. 14:19-20, de Boh kaže: « Abo koly Ja pošlju morovycju na toj kraj, koly vyllju Svoju ljut' na n'oho morovyceju, ščob vynyščyty z n'oho ljudynu ta xudobu, i Noj , Danyjil ta Jov budut' u n'omu, jak žyvu Ja, hovoryt' Hospod' Boh, to vony ne vrjatujuť ni syniv, ni dočok, ale vrjatujuť svoji duši svojeju pravednistju ». Vony budut' korysnymy dlja povtornoho zaselennja zemli, ale ne budučy na duxovnomu rivni Noja, vony prynesut' svoju nedoskonalist' u novyj svit, jakyj nezabarom prynese svoji pohani plody.

Buttja 6:19: « I z kožnoji žyvoji istoty z kožnogo tila, po dvoje z kožnogo rodu vvedeš do kovčeha, ščob zberehty jix žyvymy z toboju: samecja ta samycju ».

Odna para na vyd « usix žyvyx » – same ta norma, jaka neobxidna dlja rozmnožennja – ce budut' jedyni, xto vyžyv sered predstavnykiv rodu nazemnyx tvaryn.

Buttja 6:20: « I z ptaxiv za jixnim rodom, i z xudoby za jiji rodom, i z usix plazujučyx stvorin' zemli za jixnim rodom, po dvoje z kožnogo rodu vvijduť do tebe, ščob ty mih zberehty jix žyvymy ».

U c'omu virši, pereraxovujučy jix, Boh ne zhaduje dykyx tvaryn, ale vony budut' zhadani jak ti, ščo byly zavantaženi v kovčeh u But. 7:14.

Buttja 6:21: « A ty viz'my z usijeji jiži, ščo jist'sja, i zberežy jiji v sebe, ščob vona bula jižeju tobi ta jim ».

Jiža, neobxidna dlja toho, ščob prohoduvaty vis'mox ljudej i vsix tvaryn na bortu protjahom roku, mabut', zajmala bahato miscja na kovčezi.

Buttja 6:22: « I Noj zrobyv tak, i zrobyv use, jak nakazav jomu Boh ».

Virno ta za pidtrymky Boha, Noj ta joho syny vykonujuť zavdannja, dovirene jim Bohom. I tut slid pam'jataty, ščo zemlja — ce jedynyj kontynent, zrošuvanyj lyše ričkamy ta strumkamy. U rajoni hory Ararat, de prožyvajuť Noj ta joho syny, je lyše rivnyna i nemaje morja. Tomu joho sučasnyky bačat'

Noja, jakyj buduže plavuču sporudu posered kontynentu bez morja. Todi my možemo ujavty sobi hluzuvannja, sarkazm ta obrazy, jakymy vony, mabut', obsypaly nevelyku hrupu, blahoslovennu Bohom. Ale nasmišnyky nezabarom perestanut' nasmixatysja z obranoho, i vony potonut' u vodax potopu, v jakyj ne xotily viryty.

Buttja 7

Ostatočne rozdilennja potopu

But. 7:1: «I skazav Hospod' do Noja: Uvijdy do kovčeha ty ta vsja tvoja rodyna, bo Ja bačyv tebe pravednym peredi Mnoju v c'omu pokolinni ».

Nastaje moment istyny, i zaveršujet'sja ostatočne rozdilennja tvorinnja. « Vxodžennjam u kovčeh » žyttja Noja ta joho rodyny bude vrjatovano. Isnuje zv'jazok miž slovom « kovčeh » ta « pravednistju », jaku Boh zaraxovuje Noju. Cej zv'jazok proxodyt' čerez majbutnij « kovčeh svidčennja », jakyj bude svjaščennoju skryneju, ščo mistyt' Božu « pravednist' », vyraženu u formi dvox skryžalej, na jakyx joho perst vyhravijuje joho « desjat' zapovidej ». U c'omu porivnjanni Noj ta joho suputnyky pokazani rivnymy v tomu, ščo vsi vony otrymujut' spasinnja, vxodjačy v kovčeh, navit' jakščo til'ky Noj hidnyj buty ototožnenym z cym božestvennym zakonom, jak vkažuje božestvena točnist': « Ja bačyv tebe pravednym ». Otže, Noj povnistju vidpovidav božestvennomu zakonu, jakomu vže navčaly u svojix pryncypax svojix dopotopnyx sluh.

Buttja 7:2: « Viz'meš sobi sim par z kožnoji čystoji tvaryny, samcja ta jiji samycju, i odnu paru z kožnoji nečystoji tvaryny, samcja ta jiji samycju » .

My znaxodymosja v dopotopnomu konteksti, i Boh nahaduje pro riznycju miž tvarynami, klasyfikovanymi jak « čysti » ta « nečysti ». Tomu cej standart takyj že staryj, jak i zemne tvorinnja, i v Levyt 11 Boh lyše zhadav ci standarty, jaki Vin vstanovyv vid počatku. Tomu Boh, jak i « subota », maje vahomi pidstavy vymahaty vid svojix obranciv u naši dni povahy do cyx rečej, jaki proslavl'jajut' joho porjadok, vstanovlenyj dlja ljudyny. Obyrajučy « sim čystyx par » dlja odnijeji « nečystoji », Boh pokazuje svoju perevahu čystoti, jaku Vin poznačaje svojeju « pečatkoju », čyslom « 7 » osvjačennja času svoho zemnoho projektu.

But. 7:3: « sim par ptaxiv nebesnyx, samec' i samycja, ščob zberehty jixnje potomstvo živym na vsij zemli ».

Zavdjaky jixn'omu obrazu anhel's'koho nebesnoho žyttja, « sim par » « ptaxiv nebesnyx » takož spasenni.

But. 7:4: «... Bo šče sim den', i Ja pošlju došč na zemlju sorok den' i sorok nočej, i znyšču z lycja zemli kožnu žyvu istotu, jaku Ja stvoryv .

Čyso « sim » (7) dosi zhadujet'sja, poznačajučy « sim dniv », jaki viddiljajut' moment vxodžennja tvaryn i ljudej u kovčeh vid peršyx vodospadiv. Boh pošle bezperervnyj došč protjahom « 40 dniv i 40 nočej ». Ce čyso «40» je čyslom vyprobuvannja. Vono stosuvatymet'sja « 40 dniv » vidpravlennja jevrejs'kyx rozvidnykiv u zemlju Xanaans'ku ta « 40 rokiv » žyttja i smerti v pusteli v rezul'tati jixn'oji vidmovy uvijty v zemlju, naselenu veletnjamy. A rozpočavšy svoje zemne služinnja, Isus bude viddanyj spokusi dyjavola pislja « 40 dniv i 40 nočej » postu. Takož bude « 40 dniv » miž voskresinnjam Xrysta ta vyljttjam Svjatoho Duxa na P'jatydesjatnycju.

Dlja Boha meta cijejy zlyvy — znyščyty « istoty, jakyx Vin stvoryv ». Takym čynom Vin nahaduje nam, ščo, jak Bohu-Tvorcju, žyttja vsix Joho stvorin' naležyt' Jomu, ščob Vin mih jix vrjatuvaty abo znyščyty. Vin xoče navčyty majbutni pokolinnja hirkocho uroku, jakyj vony ne povynni zabuvaty.

But. 7:5: « Noj zrobyv use, ščo nakazav jomu Hospod' ».

Virnyj i sluxnjanyj, Noj ne rozčarovuje Boha i vykonuje vse, ščo vin jomu nakazav.

Buttja 7:6: « Noju bulo šistsot lit, koly na zemlju pryjšov potop ».

Podal'si podrobocy ščodo času budut' nadani pizniše, ale cej virš vže pomiščaje potop u 600-j rik žyttja Noja. Z momentu narodžennja johu peršoho syna na 500-mu roci johu žyttja mynulo 100 rokiv.

Buttja 7:7: « I Noj uvijšov do kovčeha, vin i syny johu, johu žinka ta žinky syniv johu, ščob urjatuvatysja vid vody potopu ».

Lyše visim ljudej vrjatujuťsja vid poveni.

Buttja 7:8: « Z čystyx tvaryn i z tvaryn nečystyx, z ptaxiv i z us'oho, ščo plazuje po zemli »

vse, ščo ruxajet'sja na zemli » , vxodyt' u kovčeh, ščob spastysja. Ale z jakoji « zemli » — dopotopnoji čy pisljapotopnoji? Teperišnj čas dijeslova « ruxajet'sja » natjakaje na pisljapotopnu zemlju časiv Mojseja, do jakoji Boh zvertajet'sja u svojij istoriji. Cja tonkist' mohla b vypravdaty zalyšennja ta povne znyščennja pevnyx žaxlyvyx vydiv, nebažanyx na znovu zaselenij zemli, jakščo vony spravdi isnuvaly do potopu.

Buttja 7:9: « I vvijšly do Noja v kovčeh po dvoje, samec' i žinka, jak Boh nakazav buv Nojevi ».

Cej pryncyp stosujet'sja tvaryn, ale takož tr'ox ljuds'kyx par, utvorenyx johu tr'oma synamy ta jixnimy družynamy, ta johu vlasnoji, jaka stosujet'sja johu ta johu družyny. Božyj vybir obraty lyše pary vidkryvaje nam rol', jaku Boh jim dast': rozmnožuvatysja ta množytysja.

Buttja 7:10: « A po semy dnjax vody potopu pryjšly na zemlju ».

Zhidno z cijegu točnistju, vxid u kovčeh vidbuvsja desjatoho dnja druhoho misjacija 600-ho roku žyttja Noja, tobto za 7 dniv do 17-ho. zaznačeno u nastupnomu 11-mu virši. Same c'oho desjatoho dnja Boh sam začynyv « dveri » kovčeha pered usima johu meškancjamy, zhidno z točnistju, zaznačenoju u 16-mu virši c'oho 7-ho rozdilu.

Buttja 7:11: « Šostoho roku žyttja Noja, druhoho misjacija, simnadcjatoho dnja misjacija, toho ž dnja rozverzlysja vsi džerela velykoji bezodni, i vidčynylysja nebesni otvory » .

Boh obrav « simnadcjatyj den' druhoho misjacija » 600- riččja Noja, ščob « vidčynyty nebesni otvory ». Čyslo 17 symvolizuje sud u svojemu čyslovomu kodi Bibliji ta jiji prorocťvax.

Rozraxunok, vstanovljenyj na osnovi spadkojemnosti obranciv z Buttja 6, vidnosyt' potop do 1656 roku, z času hrixopadinnja Jevy ta Adama, tobto za 4345 rokiv do vesny 6001 roku kincja svitu, jakyj vidbudet'sja za našym zvyčnym kalendarem navesni 2030 roku, ta za 2345 rokiv do spokutnoji smerti Isusa Xrysta, jaka vidbulasja 30 kvitnja za našym xybnym ta omanlyvym ljuds'kym kalendarem.

Nastupne pojasnennja bude povtoreno v But. 8:2. Posylajučys' na dodatkovu rol' « džerel bezodni » v c'omu virši, Boh vidkryvaje nam, ščo potop buv spryčynenyj ne lyše doščem, ščo jšov z neba. Znajučy, ščo « bezodnja » stosujet'sja zemli, povnistju pokrytoji vodoju z peršoho dnja tvorinnja, jiji « džerela » natjakajut' na pidvyščennja rivnja vody, spryčynene samym morem. Ce javyšče dosjahajet'sja zminoju rivnja okeans'koho dna, jakyj, pidnimajučys', pidnimaje riven' vody, doky vin ne dosjahne rivnja, jakyj pokryvav usju zemlju peršoho dnja. Same zavdjaky opuskannju okeans'kyx hlybyn suša vyjšla z vody na tretij den' , i same zvorotnoju dijeju suša bula pokryta vodamy potopu. Došč, jakyj nazyvavsja « viknom nebesnym », buv korysnym lyše dlja toho, ščob vkaty, ščo pokarannja pryjšlo z nebes, vid nebesnoho Boha. Pizniše cej obraz « vikna nebesnoho » viz'me na sebe protyležnu rol' blahosloven', jaki poxodjat' vid toho ž nebesnoho Boha.

Buttja 7:12: « I došč išov na zemlju sorok dniv i sorok nočej ».

Ce javyšče, mabut', zdyyvuvalo nevirujučyx hrišnykiv. Osoblyvo vraxovujučy, ščo do c'oho potopu došču ne isnuvalo. Dopotopna zemlja zrošovalasja ta polyvalasja ričkamy ta strumkamy; tomu došč ne buv neobxidnym; joho zamynyla rankova rosa. I ce pojasnjuje, čomu nevirujučym bulo važko poviryty u potop, pro jakyj spoviščav Noj, jak slovom, tak i dilom, oskil'ky vin zbuduvav kovčeh na suši.

Čas « 40 dniv i 40 nočej » sprjamovanyj na čas vyprobuvan'. U svoju čerhu, plots'kyj Izrajil', ščojno vyjšovšy z Jehyptu, bude vyprobuwanyj pid čas vidsutnosti Mojseja, jakoho Boh try mav pry sobi protjahom c'oho periodu. Rezul'tatom bude «zolote telja», rozplavlene za zhodoju Aarona, plots'koho brata Mojseja. Potim budut' « 40 dniv i 40 nočej » doslidžennja zemli Xanaans'koji, v rezul'tati čoho ljudy vidmovytymut'sja vxodyty tudy čerez veletniv, jaki jiji naseljajut'. U svoju čerhu, Isus bude vyprobuwanyj protjahom « 40 dniv i 40 nočej », ale c'oho razu, xoča j oslablenyj cym dovhym postom, vin protystojatyme dyjavolu, jakyj spokušatyme joho, i zreštoju zalyšyt' joho, ne zdobuvšy peremohy. Dlja Isusa ce bulo te, ščo zrobylo joho zemne služinnja možlyvym i zakonnym.

But. 7:13: «... Toho ž dnja Noj, Sym, Xam ta Jafet, syny Noja, družyna Noja ta troje družyn joho syniv z nymy, uvijšly do kovčeha :

Cej virš pidkresljuje vybir dvox statej sered zemnyx ljuds'kyx istot. Kožnoho čolovika suprovodžuje « joho pomičnyk », joho žinka, jaku nazyvajut' « žinka ». Takym čynom, kožna para postaje za obrazom Xrysta ta Joho Cerkvy, «joho pomičnyka», joho Obranoho, jakoho vin spase. Bo prytulok «kovčeha» — ce peršyj obraz spasinnja, jakyj vin javyt' ljudjam.

Buttja 7:14: « jix, i kožnu zvirynu za rodod jiji, i vsju xudobu za rodod jiji, kožne plazujuče stvorinnja, ščo povzaje po zemli, za rodod johu, kožne ptastvo za rodod johu, kožne ptastvo, vse, ščo maje kryla ».

Nahološujučy na slovi « vyd » , Boh nahaduje pro zakony svojeji pryrody, jaki ljudstvo v našu ostanju epoxu iz zadovolennjam oskaržuje, porušuje ta stavyt' pid sumniv dlja tvaryn i navit' dlja ljudstva. Ne može buty bil'soho zaxysnyka čystoty vydu, niž Vin. I Vin vymahaje, ščob Joho obranci podiljaly Joho božestvennu dumku z c'oho pytannja, bo doskonalist' Joho pervisnoho tvorinnja poljahala v cij čystoti ta absoljutnomu rozdilenni vydiv.

Nahološujučy na krylatyx vydux, Boh natjakaje na zemlju ta povitrja hrixa jak na carstvo, pidvľadne Dyjavolu, jakoho samoho nazyvajut' « knjazem, ščo panuje v povitri » v Ef. 2:2.

Buttja 7:15: « I vvišly vony do Noja v kovčeh, po dvoje, z usijeji ploti, ščo v nij dyxannja žyttja ».

Kožna para, obrana Bohom, vidokremljuet'sja vid sobi podibnyx, ščob jixnje žyttja mohlo prodovžytysja pislja potopu. U c'omu ostatočnomu vidokremlenni Boh vtiljuje v žyttja pryncyp dvox šljaxiv, jaki Vin stavyt' pered vil'nym ljuds'kym vyborom: šljax dobra vede do žyttja, a šljax zla – do smerti.

Buttja 7:16: « I vvišov samec' i samycja z usijeji ploti, jak nakazav buv Boh Nojevi. I Hospod' zamknuv za nym dveri ».

Meta rozmnožennja « vydu » tut pidtverdžujet'sja zhadkoju « samec' i samka ».

Os' dija, jaka nadaje c'omu dosvidu vsijeji johu važlyvosti ta proročoho xarakteru kincja času božestvennoji blahodati: « Todi Jahve začynyv za nym dveri ». Ce moment, koly dolja žyttja ta dolja smerti rozdiljajut'sja bez možlyvyx zmin. Te same bude i v 2029 roci, koly ti, xto vyžyve v toj čas, zrobljat' vybir: šanuvaty Boha ta johu s'omyj den', subotu, abo šanuvaty Rym ta johu peršyj den', nedilju, zhidno z ul'tymatumom, predstavlenym u formi dekretu buntivnym ljudstvom. Tam znovu ž taky « dveri blahodati » budut' začyneni Bohom, « tym, xto vidčynjaje, i tym, xto začynjaje », zhidno z Ob'javlennjam 3:7.

Buttja 7:17: « Potop tryvav na zemli sorok dniv, i voda zbil'sylasja, i pidnjala kovčeh, i vin pidnjavsja nad zemleju ».

Arku pidnjato.

Buttja 7:18: « Voda na zemli duže zbil'sylasja, a kovčeh plavav na poverxni vody ».

Kovčeh plyve.

Buttja 7:19: « I voda pryjnjala bil'su sylu, i pokrylasja kožna vysoka hora pid usim nebom ».

Suxyj grunt povsjudno znykaje, zanurjujučys' u vodu.

Buttja 7:20: « Voda pidnjalasja na p'jatnadcjat' lictiv nad horamy, i vony pokrylysja ».

Najvyšča hora na toj čas bula pokryta pryblyzno 8 m vody.

Buttja 7:21: « I vyhynulo vse, ščo ruxalosja na zemli, vid ptaxiv, i vid xudoby, i vid zviriv, i vid usix plazujučyx na zemli, i vid usix ljudej ».

Usi tvaryny, ščo dyxajut' povitrijam, tonut'. Detal' pro ptaxiv šče cikaviša, oskil'ky potop je proročym obrazom Strašneho sudu, pid čas jakoho nebesni istoty, taki jak Satana, budut' znyščeni razom iz zemnymy istotamy.

Buttja 7:22: « Use, ščo malo v nizdrjax podyx žyttja, ščo bulo na suxodoli, pomerlo ».

Usi žyvi istoty, stvoreni podobno do ljudyny, čyje žyttja zalezjt' vid jiji dyxannja, tonut'. Ce jedyna tin' nad pokarannjam potopu, bo provyna ležyt' vyključno na ljudyni, i pevnym čynom smert' nevynnyx tvaryn je nespravedlyvoju. Ale ščob povnistju potopyty buntivne ljudstvo, Boh zmušenjy ubyty razom z nym tyx tvaryn, jaki dyxajut' povitrijam zemnoji atmosfery, jak i vony. Zreštoju, ščob zrozumity ce rišennja, vraxujte, ščo Boh stvorjv zemlju dlja ljudyny, stvorenoji za jiji obrazom, a ne dlja tvaryny, stvorenoji dlja toho, ščob otočuvaty jiji, suprovodžuvaty jiji ta, u vypadku xudoby, služyty jij.

Buttja 7:23: « I kožna žyva istota, ščo bula na poverxni zemli, bula znyščena, vid ljudyny do xudoby, vid plazujučyx istot do ptaxiv nebesnyx, vony byly znyščeni z zemli. Zostavsja til'ky Noj ta ti , xto buv z nym u kovčezi ».

Cej virš pidtverdžuje riznycju, jaku Boh robyt' miž Nojem ta joho ljuds'kymy suputnykamy, jaki opynjajut'sja v hrupi z tvarynamy, pro jakyx zhadujet'sja ta stosujet'sja « te, ščo bulo z nym » u kovčezi ».

Buttja 7:24: « I voda bula na zemli sto j p'jatdesjat dniv ».

« Sto p'jatdesjat dniv » počalysja pislja 40 dniv i 40 nočej bezperervnyx doščiv, jaki spryčynyly potop. Dosjahnuvšy maksimal'noji vysoty « 15 liktiv », abo pryblyzno na 8 m vyšče « najvyščoji hory » na toj čas, riven' vody zalyšavsja stabil'nym protjahom « 150 dniv ». Potim vin postupovo znyžuvavsja, doky ne vysox, jak bažav Boh.

Prymitka : Boh stvorjv žyttja u veletens'komu masštabi, ščo xvyljuvalo dopotopnyx ljudej i tvaryn. Ale pislja potopu joho proekt sprjamovanyj na proporcijne zmenšennja rozmiru vsix joho stvorin', takym čynom, žyttja narodžuvatymet'sja u pisljapopotopnomu masštabi. Uvijšovšy do Xanaanu, jevrejs'ki rozvidnykyovidčat', ščo na vlasni oči bačyly hrona vynohradu nastil'ky velyki, ščo dlja jix perenesennja potribni byly dvi ljudyny jixn'oho zrostu. Zmenšennja rozmiru, takym čynom, takož obov'jazkovo stosujet'sja derev, fruktiv ta ovočiv. Takym čynom, Tvorec' nikoly ne prypynjaje tvoryty, bo z časom vin modyfikuje ta adaptuje svoje zemne tvorinnja do novyx umov žyttja, jaki nav'jazani. Vin stvorjv čornu pihmentaciju škiry ljudej, jaki žyvut' pid vplyvom syl'noji sonjačnoji radiaciji v tropičnyx ta ekvatorial'nyx rehionax Zemli, de sonjačni promeni padajut' na zemlju pid kutom 90 hradusiv. Inši kol'ory škiry bil's-menš bili abo blidi ta bil's-menš midni zalezno vid kil'kosti sonjačnogo svitla. Ale osnovnyj červonyj kolir Adama (Červonyj) čerez krov zustričajet'sja u vsix ljudej.

Biblija ne utočnjuje detal'nyx nazv dopotopnyx vydiv tvaryn. Boh zalyšaje cju temu tajemnyceju, bez osoblyvoho odkrovennja, kožen vil'nyj u svojemu vlasnomu sposobi ujavlennja. Odnak ja vysuvaju hipotezu, ščo, bažajučy nadaty cij peršij formi zemnoho žyttja doskonaloho xarakteru, Boh ne stvorjv

todi doistoryčnyx čudovys'k, kistky jakyx s'ohodni znaxodjat' naukovi doslidnyky v grunti zemli. Takož ja vysuvaju taku možlyvist', ščo vony byly stvoreni Bohom pislja potopu, ščob posylyty prokljattja zemli dlja ljudej, jaki švydko znovu vidvernut'sja vid N'oho. Vidrizavšys' vid N'oho, vony takym čynom vtratjat' svij rozum i velyki znannja, jaki Boh dav vid Adama do Noja. Ce do takoji miry, ščo v pevnyx miscjax na zemli ljudyna opynjatymet'sja v dehradovanomu stani «pečernoji ljudyny», na jaku napadut' i zahrožujut' ljuti tvaryny, jakyx u hrupax vona, tym ne menš, zmože znyščyty za dopomohoju dorohocinnoji dopomohy pryrodnoji nehody ta spivčutlyvoji dobroji voli Boha.

Buttja 8

Tymčasove rozdilennja meškanciv kovčeha

Buttja 8:1: « I zhadav Boh pro Noja, i pro vsix zviriv, i pro vsju xudobu, ščo byly z nym u kovčezi. I naviv Boh viter na zemlju, i voda zatylxla ».

Bud'te pevni, vin nikoly c'oho ne zabuvav, ale ce pravda, ščo cja unikal'na kolekcija žyttiv, uv'jaznenyx u plavučomu kovčezi, zmušuje ljudstvo ta tvarynni vydy vyhljadaty nastil'ky zmenšenymy, ščo vony zdajut'sja pokynutymy Bohom. Naspravdi ci žyttja v cilkovytij bezpeci, bo Boh pyl'nuje za nymy, jak za skarbom. Vony je joho najcinnišym nadbannjam: peršymy plodamy, ščo vidnovljujut' zaselennja zemli ta pošyrjujut'sja po jiji poverxni.

Buttja 8:2: « Džerela bezodni ta nebesni otvory zupynylsja, i došč bil'se ne padav z neba ».

Boh stvorjuje potopni vody vidpovidno do svojix potreb. Zvidky vony berut'sja? Z neba, ale ponad use vid Božoji tvorčoji syly. Prynjavšy obraz šljuznyka, vin vidkryvaje symvolični nebesni šljuzy, i nastaje čas, koly vin znovu jix začynjaje.

Zhadujučy dodatkovu rol' «džerel bezodni » u c'omu virši, Boh vidkryvaje nam, ščo potop buv spryčynenyj ne lyše doščem, ščo jšov z neba. Znajučy, ščo « bezodnja » stosujet'sja zemli, povnistju pokrytoji vodoju z peršoho dnja tvorinnja, jiji « džerela » natjakajut' na pidvyščennja rivnja vody, spryčynene samym morem. Ce javyšče dosjahajet'sja zminoju rivnja okeaničnogo dna, jakyj , pidnimajučys', pidnimaje riven' vody, doky vin ne dosjahne rivnja, jakyj pokryvav usju zemlju peršoho dnja. Same zavdjaky opuskannju okeans'kyx hlybyn suša vyjšla z vody na tretij den' , i same zvorotnoju dijeju suša bula pokryta vodamy potopu. Došč, jakyj nazyvavsja « viknom nebesnym », buv korysnym lyše dlja toho, ščob vkaty, ščo pokarannja pryjšlo z nebes, vid nebesnogo Boha. Pizniše cej obraz « vikna nebesnogo » viz'me na sebe protyležnu rol' blahosloven', jaki poxodjat' vid toho ž nebesnogo Boha.

Jak Tvorec', Boh mih by stvoryty potop myttjevo, za vlasnoju prymxoju. Odnak Vin voliv dijaty postupovo na svoje vže stvorene tvorinnja. Takym čynom Vin pokazuje ljudstvu, ščo pryroda v Joho

rukax je potužnoju zbrojeju, potužnym zasobom, jakym Vin manipuljuje, ščob zaproponuvaty svoje blahoslovennja abo prokljattja, zalezno vid toho, čy pracjuje ce na dobro, čy na zlo.

Buttja 8:3: « I voda povernulasja z-pid zemli, i vidijšla; i voda spala na kinec' sta p'jatdesjaty dniv ».

Pislja 40 dniv i 40 nočej bezperervnyx doščiv, za jakymy posliduvaly 150 dniv stabil'noho najvyščoho rivnja vody, riven' vody počynaje spadaty. Povil'no riven' okeans'kyx hlybyn znovu padaje, ale ne tak hlyboko, jak do potopu.

Buttja 8:4: « S'omoho misjacija, simnadcjatoho dnja misjacija, kovčeh zupynyvsja na horax Ararats'kyx ».

Rivno za p'jat' misjativ, « simnadcjatoho čysla s'omoho misjacija », kovčeh perestaje plavaty; vin spyrajet'sja na najvyšču horu Ararat. Ce čyslo «simnadcjat'» pidtverdžuje kinec' aktu božestvennoho sudu. Z cijej točnosti zrozumilo, ščo pid čas potopu kovčeh ne vidijšov daleko vid miscja, de joho zbuduvaly Noj ta joho syny. I Boh xotiv, ščob cej dokaz potopu zalyšavsja vydymym do kincja svitu, na cij samij veršyni hory Ararat, dostup do jakoji buv i zalyšajet'sja zaborononym rosijs'koju ta turec'koju vladoju. Ale v obranyj Nym čas Boh sprjav zjomci aerofotoznmikiv, jaki pidtverdly najavnist' častyny kovčeha, ščo zastrjahla v l'odu ta snihu. S'ohodni suputnykove sposterežennja može perekonlyvo pidtverdly cju prysutnist'. Ale zemna vlada ne zovsim prahne proslavljaty Boha-Tvorcja; vony povodjat'sja z nym jak vorohy, i, spravedlyvo kažučy, Boh dobre jim vidplačuje, vražajučy jix epidemijeju ta terorystyčnymy atakamy.

Buttja 8:5: « I voda spadala až do desjatoho misjacija. A desjatoho misjacija, peršoho dnja misjacija, z'javylsja veršyny hir ».

Znyžennja rivnja vody obmežene, oskil'ky pislja potopu riven' vody bude vyščym, niž na dopotopnij zemli. Starodavni dolyny zalyšat'sja zatoplenymy ta nabudut' vyhljadu sučasnyx vnutrišnix moriv, takyx jak Seredzemne more, Kaspijs'ke more, Červone more, Čorne more toščo.

Buttja 8:6: « I stalosja po soroka dnjax, ščo Noj vidčynyv vikno, jake zrobyv buv u kovčezi ».

Pislja 150 dniv stabil'nosti ta 40 dniv očikuvannja Noj vperše vidčynyv malen'ke vikno. Joho nevelykyj rozmir, odyň likot', abo 55 sm, buv vypravdanyj, oskil'ky joho jedynym pryznačennjam bulo vypuskaty ptaxiv, jaki takym čynom mohly b vtekty z kovčeha žyttja.

Buttja 8:7: «... Vin vypustyv kruka, i toj vidletiv i povernusja, až poky ne vysoxla voda na zemli .

Vidkryttja suxodolu vyklykajet'sja vidpovidno do porjadku « temrjavy ta svitla » abo « niči ta dnja » počatku tvorinnja. Takož peršym peršovidkryvačem, poslanym je nečystyj « voron » z operennjam « čornym », jak « nič ». Vin dije vil'no, nezalezno vid Noja, obrancja Boha. Takym čynom, vin symbolizuje temni religiji, jaki budut' aktyvovani bez bud'-jakyx stosunkiv z Bohom.

Točniše, vin symbolizuje plots'kyj Izrajil' Staroho Zapovitu, do jakoho Boh neodnorazovo posylav svojix prorokiv, podibno do pryl'otiv i vidxodiv kruka, ščob sprobuvaty vrjatuvaty svij narod vid hrixovnyx praktyk. Podibno do « kruka », cej Izrajil', zreštoju vidkynutyj Bohom, prodovžuvav svoju istoriju, vidokremlenyj vid N'oho.

Buttja 8:8: « Vin takož vypustyv holuba, ščob pobačyty, čy spala voda z poverxni zemli ».

U tomu ž porjadku čystyj « holub » z operennjam « bilym », jak snih, vidpravljajet'sja na rozvidku. Vin pomiščenyj pid znakom « dnja i svitla ». Jak takyj, vin prorokuje novyj zapovit, zasnovanyj na krovi, prolytij Isusom Xrystom.

Buttja 8:9: « A holubka ne znajšla miscja spočynku dlja stopy svojeji nohy, i povernulasja do n'oho v kovčeh, bo voda bula šče na poverxni vsijeji zemli. I vin prostjahnuv ruku svoju, i vzjav jiji, i vnis jiji do sebe v kovčeh ».

Na vidminu vid nezaležnoho čornocho « vorona », bilyj « holub » tisno pov'jazanyj z Nojem, jakyj proponuje « svoju ruku, ščob vzjaty jiji ta vvesty v kovčeh » razom iz soboju. Ce obraz zv'jazku, jakyj pojednuje obranu z Bohom nebesnym. « Holub » odnoho dnja spočyne na Isusi Xrysti, koly toj z'javyt'sja pered Ivanom Xrestytelem, ščob pryjnjaty vid n'oho xreščennja.

Ja proponuju vam porivnjaty ci dvi biblijni cytaty; cej virš: « A holubka ne znajšla miscja spočyty nozi svojij » z cym viršem z Matvija 8:20: « Isus vidpoviv i skazav jomu: Lysyci majut' nory, a ptaxy nebesni hnizda, a Syn Ljuds'kyj ne maje de j holovy pryxylyty »; i ci virši z Ivana 1:5 ta 11, de, hovorjačy pro Xrysta jak vtillennja božestvennoho « svitla » « žyttja », vin kaže: « Svitlo svityt' u temrjavi, i temrjava johu ne oxopyla .../ ...Pryjšov do svojix, i svoji johu ne oxopyly ». Tak samo, jak « holubka » povernulasja do Noja, dozvolyvšy jomu vzjaty sebe v « ruku », voskresla, Vykupytel' Isus Xrystos voznissja na nebo do svojeji božestvennosti jak nebesnyj Otec', zalyšyvšy na zemli zvistku pro vykuplennja svojix obranciv, svoju dobru novynu, nazvanu « vičnoju Jevanhelijem » v Ob'javlenni 14:6. I v Ob'javlenni 1:20: vin trymatyme jix « u svojij ruci » v « semy epoxax », prorokovanyx « simoma Cerkvamy », de vin robyt' jix učasnykamy božestvennoho osvjačennja svojim « svitlom », zobraženym « simoma svityl'nykamy ».

Buttja 8:10: « I vin začekav šče inšyx sim den', i znovu vypustyv holuba z kovčeha ».

Ce podvijne nahaduvannja pro « sim dniv » navčaje nas, ščo dlja Noja, jak i dlja nas s'ohodni, žyttja bulo ustanovleno ta vporjadkovano Bohom na jednosti tyžnja « semy dniv », ščo takož je symvoličnoju jednistju « semy tysjač » rokiv johu velykoho spasitel'noho projektu. Cja napolehlyvist' na zhadci c'oho čysla « sim » dozvoljaje nam zrozumity važlyvist', jaku jomu nadaje Boh; ščo vypravdaje johu napadky, zokrema, z boku dyjavola, až do slavnoho povernennja Xrysta, jakyj poklade kraj johu zemnomu panuvannju.

Buttja 8:11: « Holub povernusja do n'oho vvečeri, i os' u n'oho v pašči zirvanyj olyvkovyj lystok. I Noj zrozumiv, ščo voda spala z zemli ».

Pislja dovhyx periodiv « temrjavy », spoviščenyx slovom « večir », nadija na spasinnja ta radist' vyzvolennja vid hrixa pryjduť pid obrazom « olyvkovoho dereva », poslidovno staroho, a potim novoho zapovitu. Tak samo, jak Noj znav z « olyvkovoho lystka », ščo spodivana ta očikuvana zemlja bude hotova pryjnjaty johu, « syny Boži » diznajut'sja ta zrozumijut', ščo Carstvo Nebesne bulo vidkryto dlja nyx poslanym z nebes, Isusom Xrystom.

Cej « olyvkovyj lystok » svidčyv Noju, ščo prorostannja ta rist derev znovu možlyvi.

Buttja 8:12: « I vin začekav šče inšyx sim den', i vypustyv holuba, ale toj ne povernusja do n'oho ».

Cej znak buv vyrišal'nym, oskil'ky vin doviv, ščo « holub » vyrišyv zalyšytsja v pryrodi, jaka znovu proponovala jomu jižu.

Tak samo, jak « holub » znykaje pislja toho, jak donis svoju zvistku nadiji, pislja toho, jak viddav svoje žyttja na zemli, ščob vykupyty svojix obranciv, Isus Xrystos, « Knjaz' myru », zalyšyt' zemlju ta svojix učniv, zalyšyvšy jix vil'nymy ta nezaležnymy, ščob vony mohly žyty svojim žyttjam do svoho ostatočného slavnoho povernennja.

Buttja 8:13: « Šistsot peršoho roku, peršoho misjacija, peršoho dnja misjacija vysoxla voda na zemli. I Noj znjav pokryttja z kovčeha, i podyvyvsja, i os', poverxnja zemli vysoxla ».

Vsysannja zemli šče častkove, ale bahatoobicjajuče, tomu Noj берет'sja vidkryty dax kovčeha, ščob podyvytsja nazovni, i, znajučy, ščo vin siv na milynu na veršyni hory Ararat, joho zir pošyrjujet'sja duže daleko i duže šyroko za horyzont. Pid čas potopu kovčeh nabuvaje obrazu vyluplenoho jajcja. U moment vyluplennja kurča same rozbyvaje škaralupu, v jakij vono bulo uv'jaznene. Noj robyt' te same; vin « znimaje pokryttja kovčeha », jake bil'se ne bude korysnym dlja zaxystu vid prolyvnoho došču. Zauvažte, ščo Boh ne pryxodyt', ščob vidčynyty dveri kovčeha, jaki vin sam začynyv; ce označaje, ščo vin ne stavyt' pid sumniv i ne zminjuje standart svoho sudu ščodo zemnyx buntivnykiv, dlja jakyx dveri spasinnja ta raju zavždy budut' začyneni.

Buttja 8:14: « A druhoho misjacija, dvadcat' s'omoho dnja misjacija zemlja vysoxla ».

Zemlja znovu staje prydatnoju dlja žyttja pislja toho, jak vona bula povnistju zamknena v kovčezi protjahom 377 dniv z dnja posadky ta zakryttja dverej Bohom.

Buttja 8:15: « I promovyv Boh do Noja, kažučy :

Buttja 8:16: « Vyjdit' iz kovčeha ty, i z toboju žinka tvoja, syny tvoji, i žinky syniv tvojix ».

Znovu ž taky, ce Boh, Toj, Xto daje syhnal do vyxodu z « kovčeha », Vin, Xto začynyv jedyni « dveri » dlja joho meškanciv pered potopom.

Buttja 8:17: « Vyvedy z sobuju kožnu žyvu istotu, ščo z toboju, vid ptaxiv do xudoby, i vse plazujuče, ščo povzaje po zemli; i nexaj vony pošyrjujut'sja po zemli, i nexaj plodjat'sja ta rozmnožujut'sja na zemli ».

Cja scena nahaduje p'jatyj den' Tyžnja Tvorinnja, ale ce ne nove tvorinnja, bo pislja Potopu perenaselennja zemli je fazuju prorokovanoho proektu na perši 6000 rokiv istoriji Zemli. Boh zadumav, ščob cja faza bula žaxlyvoju ta perekonlyvoju. Vin dav ljudstvu smertel'nyj dokaz naslidkiv svoho božestvennoho sudu. Dokaz, jakyj bude zhadano u 2 Petra 3:5-8: « Bo ne znajut' vony, ščo nebesa kolys' byly stvoreni slovom Božym, a zemlja — z vody ta u vodi. Čerez nyx todišnjij svit, zatoplenyj vodoju, zahynuv. A teperišni nebesa ta zemlja zberihajut'sja tym samym slovom, zberihajučys' vid vohnju na den' sudu j pohybeli nečestyvyx ljudej». Ale, uljubleni, ne zabuvajte odnoho: u Hospoda odyň den', jak tysjača rokiv, a tysjača rokiv, jak odyň den' . Ohološenyj vohnjanyj potop zdijsnyt'sja naprykinci s'omoho tysjačolittja pid čas ostann'oho sudu, koly vidkryjut'sja polum'jani džerela pidzemnoji mahmy, jaki pokryjut' usju poverxnju zemli. Ce « ozero vohnjane », zhadane v Ob'javlenni 20:14-15, pohlyne poverxnju zemli razom z jiji buntivnymy nevirnymy meškancjamy, a takož jixnimy dilamy, jaki vony xotily pryvilejuvaty, znevažajučy vyjavlenu ljubov

Boha. I ce s'ome tysjačolittja bulo prorokovano s'omym dnem tyžnja, zhidno z vyznačennjam « odyň den' jak tysjača rokiv, a tysjača rokiv jak odyň den' ».

Buttja 8:18: « I vyjšov Noj, vin i syny joho, i žinka joho, i žinky syniv joho ».

Pislja toho, jak tvaryny pišly, predstavnyky novoho ljudstva takož zalyšajut' kovčeh. Vony znovu vidkryvajut' dlja sebe sonjačne svitlo ta velyčeznyj, majže bezmežnyj prostir, jakyj proponuje jim pryroda, pislja 377 dniv i nočej uv'jaznennja u tismomu, temnomu, zamknutomu prostori.

Buttja 8:19: « I kožna tvaryna, i kožna istota, ščo plazuje, i kožen ptax, i vse, ščo ruxajet'sja po zemli, za rodом jixnim vyjšly z kovčeha ».

Vidpravlennja kovčeha prorokuje vxid obranyx do Carstva Nebesnoho, ale tudy vviđut' lyše ti, koho Boh vyznaje čystymy. Za časiv Noja ce šče ne tak, oskil'ky čysti ta nečysti žytymut' razom na odnij zemli, vojujučy odne z odnym do kincja svitu.

Buttja 8:20: « Noj zbuduvav žertovnyk dlja Hospoda; vin uzjav z usijeji čystoji xudoby ta z usijeji čystoji ptašky, i prynis na žertovnyku cilopalennja ».

Holokost – ce akt, za dopomohoju jakoho obranec' Noj vyjavljaje svoju vdjačnist' Bohu. Smert' nevyňnoji žertvy, v c'omu wypadku tvaryny, nahaduje Bohu-Tvorcju pro zasoby, za dopomohoju jakyx v Isusi Xrysti vin pryjde, ščob vykupyty duši svojix obranciv. Čysti tvaryny hidni predstavljaty žertvu Xrysta, jakyj vtilyt' doskonalu čystotu v usij svojij duši, tili ta dusi.

But. 8:21: « I vidčuv Hospod' pryjemni paxošči, i skazav Hospod' u serci Svojemu: Ne budu bil'se proklynaty zemlju rady ljudyny, bo zadum ljuds'koho sercja lyxyj vid junosti jiji, i ne budu bil'se vbyvaty vse žyve, jak Ja zrobyv ».

Vsepalennja, prynesene Nojem, je spravžnim aktom viry, i viry sluxnjanosti. Bo jakščo vin prynosyt' žertvu Bohovi, to ce u vidpovid' na žertovnyj obrjad, jakyj vin nakazav zadovho do toho, jak navčyj joho jevreviv, jaki pokynuly Jehypet. Vyras « pryjemnyj zapax » stosujet'sja ne božestvennoho njuxu, a Joho božestvennoho Duxa, jakyj cinuje jak poslux Joho virnoho obrancja, tak i proroče bačennja, jake cej obrjad daje Joho majbutnij spivčutlyvij žertvi v Isusi Xrysti.

Do Strašnoho sudu bil'se ne bude rujnivnoho potopu. Dosvid ščočno pokazav, ščo ljudyna u ploti pryrodno ta spadkovo « zla », jak skazav Isus pro svojix apostoliv u Jevanheliji vid Matvija 7:11: « Jakščo ž vy, buvšy zli, znajete, jak davaty dobri dary vašym ditjam, to tym bil'se vaš Nebesnyj Otec' dast' dobro tym, xto prosyt' u N'oho ». Tomu Bohovi dovedet'sja pryborkaty cju « zlu » « tvarynu », dumku, jaku podiljaje Pavlo v 1 Kor. 2:14, i, demonstrujučy v Isusi Xrysti sylu svojeji ljubovi do nyx, dejaki z tyx, koho nazyvajut' « zlymy », stanut' virnymy ta sluxnjanymy ljuds'kymy obranymy .

But. 8:22: « Poky zemlja tryvatyme, sivba j žnyva, xolod i speka, lito j zyma, den' i nič ne prypynjat'sja ».

Cej vos'myj rozdil zaveršujet'sja nahaduvannjam pro čerhuvannja absoljutnyx protyležnostej, ščo keruvaly umovamy zemnoho žyttja z peršoho dnja tvorinnja, koly svojim utvorennjam « nič i den' » Boh javyv zemnu borot'bu miž « temrjavoju » ta « svitlom », jaka zreštoju peremože čerez Isusa Xrysta. U c'omu virši Vin pereraxovuje ci krajni čerhuvannja, jaki zumovleni tym, ščo sam hrix je naslidkom vil'noho vyboru, danoho cym nebesnym i zemnym stvorinnjam, jaki takym čynom vil'ni

ljubyty ta sluzyty Jomu abo vidkydaty Joho až do nenavysti. Ale naslidkom cijejy svobody bude žyttja dlja pryxyl'nykiv dobra ta smert' i znyščennja dlja tyx, xto zlo, jak ščojno prodemonstruvav potop.

Usi zhadani temy nesut' duxovne poslannja:

« Siv i žnyva »: natjakajut' na počatok jevanhelizaciji ta kinec' svitu; obrazy, vykorystani Isusom Xrystom u johu pryčax, zokrema v Matvija 13:37-39: « Vin vidpoviv: Xto sije dobre nasinnja, to je Syn Ljuds'kyj; pole — ce svit; dobre nasinnja — ce syny Carstva; kukil' — ce syny Lukavoho; voroh, ščo posijav johu, to je dyjavor; žnyva — ce kinec' svitu ; ženci — ce anhely ».

« Xolod i speka »: « Speka » zhadujet'sja v Ob'javlenni 7:16: « Vony bil'she ne budut' holoduvaty, ani prahnuty, i sonce, ani speka žodna ne palytyme jix ». Ale navpaky, « xolod » takož je naslidkom prokljattja hrixa.

« Lito ta zyma »: ce dvi pory roku krajnoščiv, kožna z jakyx taka ž nepryjemna, jak i inša u svojemu nadmirnomu perenapruženni.

« Den' i nič »: Boh navodyt' jix u tomu porjadku, v jakomu ljudyna daje jomu, bo v Joho zadumi, u Xrysti, nastaje čas dnja, čas zaklyku uvijty v Joho blahodat', ale pislja c'oho času nastaje čas « nič, koly nixto ne može pracjuvaty », zhidno z Ivanom 9:4, tobto zminyty svoju dolju, bo vona ostatočno vyznačena dlja žyttja čy smerti z kincja času blahodati.

Buttja 9

Vidryv vid normy žyttja

Buttja 9:1: « I poblahoslovyy Boh Noja ta syniv johu, i skazav jim: Bud'te plidni j rozmnožujtesja, i napovnjajte zemlju » .

Ce bude perša rol', jaku Boh viddast' žyvym istotam, obranym i vrjatovanim kovčehom, zbudovanim ljud'my: Noju ta johu tr'om synam.

But. 9:2: « Strax pered vamy ta trepet pered vamy bude na kožnij zemnij zviryni, na kožnomu ptastvi nebesnomu, na vs'omu, ščo ruxajet'sja po zemli, i na vsix rybax mors'kyx; vony viddani u vaši ruky ».

Tvarynne žyttja zavdjačuje svojim vyžyvannjam ljudyni, tomu ljudyna zmože panuvaty nad tvarynamy navit' bil'she, niž do potopu. Za vynjatkom vypadkiv, koly tvaryna vtračaje kontrol' čerez strax abo rozdratuvannja, jak pravylu, vsi tvaryny bojat'sja ljudyny ta namahajut'sja vtekty, koly zustričajut' jiji.

But. 9:3: « Usjake ruxome stvorinnja, ščo žyve, bude vam na jižu ; jak zelenu travu, Ja dav vam use ce ».

Cja zmina v racioni maje kil'ka obgruntovan'. Ne nadajučy zanadto velykoho značennja predstavlenomu porjadku, po-perše, ja navedu nehajnu vidsutnist' roslynnoji jiži, vysnaženoji pid čas potopu, i zemlju, pokrytu solonoju vodoju, jaka stala častkovo steryl'noju, ščo lyše postupovo vidnovyt' svoju povnu rodjučist' ta produktyvnist'. Krim toho, vstanovlennja jevrejs'kyx žertovnyx obrjadiv vymahatyme z časom spožyvannja ploti žertvy, prynesenoji v žertvu v proročomu vydinni Svjatoji Večeri, de xlib bude spožyvatsja jak symvol tila Isusa Xrysta, a vynohradnyj sik vypyvatysja jak symvol joho krovi. Tretja pryčyna, menš očevydna, ale ne menš pravdyva, poljahaje v tomu, ščo Boh xoče skorotyty tryvalist' žyttja ljudyny; i spožyvannja ploti, jaka rozbeščuje ta vnosyt' u ljuds'ke tilo elementy, rujnivni dlja žyttja, bude osnovoju uspixu joho bažannja ta johu rišennja. Lyše dosvid vehetarians'koji čy vehans'koji dijety daje osobyste pidtverdžennja c'omu. Ščob pidkripty cju dumku, zauvažte, ščo Boh ne zaboronjaje ljudyni spožyvaty nečystyx tvaryn , navit' jakščo vony škidlyvi dlja jiji zdorov'ja.

Buttja 9:4: « Til'ky m'jasa z dušeju johu, z krov'ju johu, ne jizte ».

Cja zaborona zalyšatymet'sja čynnoju u staromu zapoviti zhidno z Lev. 17:10-11: « Jakščo xtos' iz domu Izrajilevoho čy z pryhod'kiv, ščo meškajut' sered nyx, bude jisty bud'-jaku krov , to Ja zvernu oblyččja Svoje proty toho, xto jist' krov, i vynyšču johu z-pomiž narodu johu » , a v novomu, zhidno z Dijannjamy 15:19-21: « Tomu Ja postanovljaju ne turbuvaty tyx z pohan, jaki navertajut'sja do Boha, ale napysaty jim, ščob vony utrymuvalysja vid oskvernennja idolamy, vid rozpusty, vid zadušenoho ta vid krovy . Bo Mojsej mav u kožnomu misti vid davnix časiv tyx, xto propoviduvav johu, bo johu čytajut' u synahohax ščosuboty ».

Boh nazyvaje « dušeju » vsju istotu, ščo skladajet'sja z tila z ploti ta duxu, povnistju zaležneho vid ploti. U cij ploti ruxovym orhanom je mozok, ščo žyvyt'sja samoju krov'ju, jaka očyščajet'sja z kožnym vdyxom kysnem, ščo pohlynajet'sja lehenjamy. U žyvomu stani mozok stvorjuje elektryčni syhnały, ščo henerujut' dumky ta pam'jat', i keruje funkcionuvannjam usix inšyx plots'kyx orhaniv, ščo skladajut' fizyčne tilo. Rol' «krovi», jaka, krim toho, unikal'na dlja kožnoji žyvoji duši zavdjaky henomu, ne povynna spožyvatsja z mirkuvan' zdorov'ja, oskil'ky vona perenosyt' vidxody ta domišky, ščo utvorjujut'sja po vs'omu tilu, a takož z duxovnoji pryčyny. Boh zarezervuvav dlja sebe absolutno vynjatkovym čynom, dlja svoho relihijnoho včennja, pryncyp pyttja krovi Xrysta, ale lyše v symvolizovanij formi vynohradnoho soku. Jakščo žyttja je v krovi, toj, xto p'je krov Xrysta, vidbudovuje sebe u Svojij svjatij ta doskonaliij pryrodi, zhidno z istynnym pryncypom, ščo tilo skladajet'sja z toho, čym vono xarčujet'sja.

But. 9:5: « Nexaj bude vam vidomo, ščo krov duš vašyx Ja vymahatymu z ruky kožnoji tvaryny, a dušu ljudyny Ja vymahatymu z ruky ljudyny, navit' ljudyny, brata jiji ».

Žyttja — najvažlyviše dlja Boha-Tvorcja, jakyj johu stvoryv. My povynni sluxaty Joho, ščob usvidomyty oburenja, jake cej zločyn javljaje soboj proty N'oho, spravžn'oho vlasnyka zabranoho žyttja. Jak takyj, til'ky Vin može uzakonyty nakaz zabraty žyttja. U poperedn'omu virši Boh dozvolyv ljudyni zabraty tvarynne žyttja dlja jiži, ale tut jdet'sja pro zločyn, pro vbyvstvo, jake ostatočno pokladaje kraj ljuds'komu žyttju. Ce zabrane žyttja bil'se ne matyme možlyvosti nablyztytsja do Boha, ani svidčyty pro zminu povedinky, jakščo do toho času vono ne vidpovidalo Joho standartu spasinnja. Tut Boh zakladaje osnovy zakonu vidplaty: «oko za oko, zub za zub, žyttja za žyttja». Tvaryna zaplatyt' za vbyvstvo ljudyny vlasnoju smertju, a ljudyna typu Kajina bude vbyta, jakščo vb'je svoho krovnoho « brata » typu Avelja.

But. 9:6: « Xto prolje krov ljuds'ku, to z krov'ju ljuds'koju proljet'sja j joho krov, bo Boh stvoriv ljudynu za obrazom Svojim ».

Boh ne prahne zbil'syty kil'kist' smertej, bo, navpaky, dozvoljajučy vbyvstvo vbyvci, Vin rozraxovuje na strymujučyj efekt i na te, ščo čerez ryzyk, jakyj ce nese, najbil'sa kil'kist' ljudej navčyt'sja kontroljuvaty svoju ahresiju, ščob ne staty vbyvceju, hidnym smerti.

Til'ky ti, xto natxnennyj spravžn'oju ta avtentyčnoju viroju, možut' usvidomyty, ščo označaje buty « Bohom, stvorenym ljudynoju za obrazom svojim ». Osoblyvo, koly ljudstvo staje žaxlyvym ta ohydnyj, jak ce vidbuvajet'sja s'ohodni u zaxidnomu sviti ta vsjudy na zemli, spokušene naukovymy znannjamy.

But. 9:7: « A vy plodit'sja j rozmnožujtes', i pošyrjutesja po zemli, i rozmnožujtes' na nij ».

Boh spravdi bažaje c'oho množennja, i ne bezpidstavno, adže kil'kist' obranyx nastil'ky mala, navit' porivnjano z poklykanymy, jaki padajut' na c'omu šljaxu, ščo čym bil'sa kil'kist' Joho stvorin', tym bil'se Vin zmože znajty ta vybraty svojix obranyx sered nyx; bo, zhidno z točnistju, zaznačenoju v Dan. 7:9, proporcija stanovyť odyn mil'jon obranyx na desjat' mil'jardiv poklykanyx, abo 1 na 10 000.

But. 9:8: « I znovu promovyv Boh do Noja ta do syniv joho z nym, kažučy :

Boh zvertajet'sja do čotyr'ox čolovikiv, bo, dajučy vladu čolovičomu predstavnyku ljuds'koho rodu, vony budut' vidpovidal'ni za te, ščo dozvoljyly zrobyty žinkam i ditjam, jaki perebuvajut' pid jixn'oju vladoju. Vlada — ce znak doviry, zaproponovanyj Bohom čolovikam, ale vona robyť jix povnistju vidpovidal'nymy pered Joho oblyččjam i Joho sudom.

Buttja 9:9: « Os', Ja ukladaju Mij zapovit z toboju ta z tvojim potomstvom pislja tebe » .

S'ohodni nam važlyvo usvidomyty, ščo my je cym « nasinnjam », z jakym Boh uklav svij « zavit ». Sučasne žyttja ta joho spokuslyvi vynaxody ne zminjajut' našoho ljuds'koho poxožennja. My je spadkojemcjamy novoho počatku, jakyj Boh dav ljudstvu pislja strašneho potopu. Zavit, ukladenyj z Nojem ta joho tr'oma synamy, je konkretnym. Vin zobov'jazuje Boha bil'se ne znyščuvaty vse ljudstvo vodamy potopu. Pislja n'oho nastane zavit, jakyj Boh uklade z Avraamom, jakyj bude vykonano u dvox poslidovnyx aspektax, zoseredženyx, bukval'no v časi ta duxovno, na vykupnomu služinni Isusa Xrysta. Cej zavit bude pryncypovo indyvidual'nym, jak i status spasinnja, jakyj postavlenyj na kartu. Protjahom 16 stolit', ščo pereduvatymut' Joho peršomu pryšestju, Boh vidkryje svij plan spasinnja čerez relihijni obrjady, nakazani jevrejs'komu narodu. Potim, pislja zdijsnennja v Isusi Xrysti c'oho planu, javlenoho u vs'omu joho svitli, protjahom pryblyzno 16 stolit' nevirnist' zminyt' virnist', i protjahom 1260 rokiv najtemniša temrjava panuvatyme pid ehidoju rym'skoho papizmu. Z 1170 roku, koly Piter Val'do znovu zmih praktykuvaty čystu ta virnu xrustyjans'ku viru, vključajučy dotrymannja spravžn'oji suboty, menš osvicheni obranci buly pislja n'oho obrani dlja rozpočatoji, ale ne zaveršenoji roboty Reformaciji. Takož lyše z 1843 roku, šljaxom podvijnoho vyprobuvannja viry, Boh zmih znajty virnyx obranyx sered pioneriv adventyzmu. Ale jim bulo šče zanadto rano povnistju zrozumity tajemnyci, vidkryti v Joho proroctvax. Znakom zapovitu z Bohom zavždy je vnesok i pryjnattja Joho svitla, tomu robota, jaku ja pyšu vid Joho imeni, ščob prosvityty Joho obranyx, pid nazvoju «svidčennja Isusa » je joho ostann'oju formoju, znakom toho, ščo Joho zapovit spravdi real'nyj i pidtverdženij.

But. 9:10: « z kožnoju žyvoju istotoju, ščo z vamy, z ptaxamy ta z xudoboju, i z usima zviramy zemnymy, čy z usima, ščo vyjšly z kovčeha, čy z usima zviramy zemnymy ».

Zavit, ukladenyj Bohom, stosujet'sja takož tvaryn, tobto vs'oho, ščo žyve i rozmnožuvatymet'sja na zemli.

But. 9:11: « Ja vstanovlju Mij zapovit z vamy: žodne tilo bil'she ne bude znyščene vodamy potopu, i ne bude vže potopu, ščob znyščyty zemlju ».

Urok potopu maje zalyšatysja unikal'nym. Boh teper vstupyť u blyžnij bij, bo joho meta — pidkoryty sercja svojix obranciv.

But. 9:12: « I skazav Boh: Ce znak zapovitu, ščo Ja vstanovljuju miž Mnoju ta vamy, i kožnoju žyvoju dušeju, ščo z vamy, naviky-viky » .

Cej znak, jakyj daje Boh, stosujet'sja vsix žyvyx istot, čystyx i nečystyx. Ce šče ne znak prynaležnosti do Joho osoby, jakym bude s'omyj den', subota. Cej znak nahaduje žyvym istotam pro obicjanku, jaku Vin dav, nikoly bil'she ne znyščuvaty jix vodamy potopu; ce joho meža.

Buttja 9:13: « Ja poklav Svoju veselku v xmari, i vona bude znakom zapovitu miž Mnoju ta zemleju ».

Nauka pojasnyt' fizyčnu pryčynu isnuvannja veselky. Ce rozkladannja svitlovoho spektru sonjačnogo svitla, jake ležyt' na tonkyx šarax vody abo vysokij volohosti. Usi pomityly, ščo veselka z'javljajet'sja, koly jde došč, i sonce pošyrjuje svoji promeni svitla. Tym ne menš, došč nahaduje potop, a sonjačne svitlo zobrazuje pomitne, blahotvorne ta zaspokijlyve svitlo Boha.

Buttja 9:14: « I stanet'sja, koly Ja zberu xmary na zemlju, to z'javyt'sja veselka v xmari » .

Otže, xmary byly vyhadani Bohom, ščob stvorjувaty došč lyše pislja potopu ta odnočasno z pryncypom veselky. Odnak, u našu merzennu epoxu, nečestyvi čoloviky ta žinky spotvoryly ta oskvernyly temu veselky, vzjavšy cej symvol božestvennoho sojuzu, ščob zrobyty joho abreviaturoju ta emblemoju zboru seksual'nyx zbočenciv. Boh povynen znajty v c'omu vahomu pryčynu, ščob vdaryty ce ohydne ta nepovažne do n'oho ta ljuds'koho rodu ljudstvo. Ostanni oznaky joho hnivu skoro z'javljat'sja, paljuči, jak vohon', ta rujnivni, jak smert'.

Buttja 9:15: « I Ja zhadaju Mij zapovit, ščo miž Mnoju ta vamy, i miž kožnoju žyvoju dušeju v kožnomu tili, i voda bil'she ne bude potopom na znyščennja kožnogo tila ».

Čytajučy ci slova dobrozyčlyvosti z vust Boha, ja ocinjuju paradoks, dumajučy pro zauvažennja, jaki Vin može zrobyty s'ohodni čerez ljuds'ku zbočenist', ščo povertajet'sja do rivnja dopotopnyx ljudej.

Boh dotrymajet'sja svoho slova, bil'she ne bude potopu vody, ale dlja vsix buntivnykiv uhotovano potop vohnju na den' ostann'oho sudu; pro ščo apostol Petro nahadav nam u 2 Petra 3:7. Ale pered cym ostannim sudom i pered povernennjam Xrysta jadernyj vohon' Tret'oji svitovoji vijny abo «šosta truba » z Ob'javlennja 9:13-21 pryjde u vyhljadi čyslennyx i zlovisnyx smertonosnyx «hrybiv», ščob znyščyty pryxystky bezzakonnja, jakymy staly velyki mista, stolyci čy ni, planety Zemlja.

Buttja 9:16: « Radist' bude v xmari, i ja podyvljusja na neji, ščob zhadaty vičnyj zapovit miž Bohom i kožnoju žyvoju dušeju v kožnomu tili, ščo na zemli ».

Toj čas dalekyj vid nas, i vin mih by zalyšyty novym predstavnykam ljudstva velyku nadiju unyknuty pomylok, skojenyx dopotopnymy ljud'my. Ale s'ohodni nadija bil'se ne dozvolena, bo plody dopotopnyx časiv z'javljajut'sja skriz' sered nas.

But. 9:17: « I skazav Boh Nojevi: Ce znak zapovitu, jakyj Ja vstanovyv miž Mnoju ta miž kožnym tilom, ščo na zemli ».

Boh nahološuje na xarakteru c'oho zavitu, vstanovlenoho z «koženom tilom». Ce zaviti, jakyj zavždy stosuvatymet'sja ljudstva v kolektyvnomu sensi.

Buttja 9:18: « Syny Noja, ščo vyjšly z kovčeha, byly: Sym, Xam ta Jafet. Xam buv bat'kom Xanaana ».

Nam dajet'sja utočnennja: « Xam buv bat'kom Xanaana ». Pam'jatajte, Noj ta johu syny — vsi veletni, jaki zberehly rozmiry dopotopnyx ljudej. Takym čynom, veletni prodovžuvatymut' rozmnožuvatysja, osoblyvo v zemli «Xanaan», de jevreji, jaki pokynuly Jehypet, znajdut' jix, na svoje neščastja, oskil'ky strax, vyklykanyj jixnimy rozmiramy, pryreče jix na 40-rični blukannja pusteleju ta tam pomerty.

Buttja 9:19: « Ce troje syniv Noja, i vid jixn'oho naščadka bula zaselena vsja zemlja ».

Zvernit' uvahu, ščo spočatku dopotopni ljudy maly svojim poxodžennjam odnu ljudynu: Adama. Nove pisljapopotne žyttja pobudovane na tr'ox ljudjax: Symovi, Xami ta Jafeti. Tomu narody jixnix naščadkiv budut' rozdileni ta roz'jednani . Kožne nove narodžennja bude pov'jazane zi svojim patriarxom, Symom, Xamom abo Jafetom. Dux rozkolu spyratymet'sja na ce rizne poxodžennja, ščob protystojaty miž soboju ljudjam, pryv'jazanym do tradycij svojix predkiv.

Buttja 9:20: « I Noj počav obroblyaty zemlju, i sadyv vynuhradnyky ».

Cja dijat'nist', jaka, zreštoju, je normal'noju, vse ž matyme serjozni naslidky. Bo pislja vyroščuvannja Noj zbyraje vynuhrad, i vyčavlenyj sik, oksylyšys', vypyvaje alkohol'.

Buttja 9:21: « I vypyv vin vyna, i sp'janiv, i obnažyvsja posered svoho nametu » .

Vtratyvšy kontrol' nad svojimy dijamy, Noj vvažaje sebe samotnim, vin oholjujet'sja ta povnistju rozdjahajet'sja.

Buttja 9:22: «Xam, bat'ko Xanaana, pobačyv nahotu svoho bat'ka ta j rozpoviv pro ce dvom svojim bratam nadvori » .

U toj čas ljuds'kyj rozum buv šče duže čutlyvym do cijej nahoty, vidkrytoji hrišnym Adamom. I Xam, rozvaženyj i, bezperečno, troxy hluzujučy, mav pohanu ideju rozpovisty pro svij vizual'nyj dosvid dvom svojim bratam.

But. 9:23: « Todi Sem ta Jafet vzjaly plašč, poklaly johu na svoji pleči, i vidstupyly nazad, i prykryly nahotu svoho bat'ka; a ščo jixni oblyččja byly vidvernuti, to ne bačyly nahoty svoho bat'ka ».

Z usima neobxidnymy zapobižnymy zaxodamy dvoje brativ nakryvajut' oholene tilo svoho bat'ka.

Buttja 9:24: « I prokynuvšy Noj vid vyna svoho, i počuv, ščo zrobyv jomu johu molodšy syn ».

Tož dvom bratam dovelosja rozpovisty jomu. I cej donos sxvylyjuvav Noja, jakyj vidčuvav, ščo joho čest' jak bat'ka pidirvana. Vin ne navmysno pyv alkohol', a stav žertvoju pryrodnoji reakciji vynohradnoho soku, jakyj z časom okysljujet'sja, a cukor jakoho peretvorjuet'sja na spyrť.

Buttja 9:25: « I skazav vin: Prokljatyj Xanaan! Vin bude rabom rabiv dlja svojix brativ! »

Faktyčno, cej dosvid služyt' lyše pryvodom dlja Boha-Tvorcja prorokuvaty pro naščadkiv syniv Noja. Bo sam Xanaan ne mav ničoho spil'noho z dijamy svoho bat'ka Xama; tomu vin buv nevyunnyj u svojij provyni. I Noj prokljav joho, toj, xto ničoho ne zrobyv. Sformovana sytuacija počynaje vidkryvaty nam pryncyp Božoho sudu, jakyj z'javljajet'sja v druhij z joho desjaty zapovidej, jaku možna pročytaty u Vyx. 20:5: « Ne vklonjajsja jim i ne služy jim, bo Ja, Hospod', Boh tvij, Boh zazdrisnyj, ščo karaje provynu bat'kiv na ditjax, do tret'oho j četvertoho pokolinnja tyx, xto nenavydyt' Mene ». U cij očevydnij nespravedlyvosti pryxovana vsja mudrist' Boha. Bo, podumajte, zv'jazok miž synom i bat'kom je pryrodnym, i syn zavždy bude na boci bat'ka, koly na n'oho napadut'; za ridkisnymy vynjatkamy. Jakščo Boh vrazyt' bat'ka, syn znenavydyt' joho i zaxystyt' bat'ka. Proklynajučy syna, Xanaana, Noj karaje Xama, bat'ka, sturbovanoho uspixom svojix naščadkiv. A Xanaan, zi svoho boku, ponese naslidky toho, ščo vin syn Xama. Tomu vin vidčuvatyme tryvale oburennja proty Noja ta dvox syniv, jakyx vin blahoslovljaje: Sema ta Jafeta. My vže znajemo, ščo naščadky Xanaana budut' znyščeni Bohom, ščob zaproponuvaty Izrajilju, svojemu narodovi, zvil'nenomu z jehypets'koho rabstva (šče odyň syn Xama: Micrajim), svoju nacional'nu terytoriju.

Buttja 9:26: « I skazav vin: Blahoslovennyj Hospod', Boh Symiv, a Xanaan nexaj bude jim rabom! »

Noj prorokuvav pro svojix syniv plan, jakyj Boh mav dlja kožnoho z nyx. Takym čynom, naščadky Xanaanu budut' ponevoleni naščadkamy Syma. Xam rozšyryt'sja na pivden' i zaselyt' afrykans'kyj kontynent až do zemli sučasnoho Izrajilju. Sym rozšyryt'sja na sxid i pivdennyj sxid, zaselyvšy sučasni arabs'ki musul'mans'ki krajiny. Z Xaldeji, sučasnoho Iraku, poxodyt' Avraam, čystyj semit. Istorija pidtverdžuje, ščo Afryka Xanaanu spravdi bula ponevolena arabamy, naščadkamy Syma.

Buttja 9:27: « Nexaj Boh pošyryt' panuvannja Jafeta, i nexaj vin oselyt'sja v nametax Syma, a Xanaan nexaj bude jim rabom! »

Jafet rozšyrjuvatymet'sja na pivnič, sxid i zaxid. Protjahom tryvaloho času pivnič dominuvatyme nad pivdnem. Xrystyjanzizovani pivnični krajiny perežyvut' texničnyj i naukovyj rozvytok, jakyj dozvolyt' jim ekspluatuvaty pivdenni arabs'ki krajiny ta ponevoljaty narody Afryky, naščadkiv Xanaanu.

But. 9:28: « I žyv Noj po potopi trysta p'jatdesjat lit ».

Protjahom 350 rokiv Noj mih buty svidkom potopu dlja svojix sučasnykiv i zasterihaty jix vid pomylok dopotopnyx ljudej.

Buttja 9:29: « A vsix dniv Nojevych bulo dev'jatsot i p'jatdesjat lit, i vin pomer ».

U 1656 roci, v rik potopu pislja Adama, Noju vypovnylosja 600 rokiv, tomu vin pomer u 2006 roci pislja hrixopadinnja Adama, majučy 950 rokiv. Zhidno z Buttjam 10:25, pry narodženni « Feleka » v 1757 roci « zemlja bula rozdilena » Bohom čerez dosvid buntivnoho povstannja carja Nimroda ta joho Vavylons'koji veži. Rozdilennja, abo vidokremlennja, bulo naslidkom riznyx mov, jaki Boh dav

narodam, ščob vony rozdilylysja i bil'še ne tvorjuvaly jedynoho bloku pered Joho oblyččjam ta Joho voleju. Otže, Noj perežyv cju podiju i na toj čas mav 757 rokiv.

Na moment smerti Noja Avram uže narodyvsja (u 1948 roci, abo za 2052 roky do smerti Isusa Xrysta, ščo bulo u 30 roci našoji ery za našym zvyčnym xybnym kalendarem), ale vin buv v Uri, v Chaldej, daleko vid Noja, jakyj žyv na pivnič bilja hory Ararat.

Avram, narodženyj u 1948 roci, koly johu bat'kovi Teraxu bulo 70 rokiv, pokynuv Xaran, ščob vykonaty Božyj nakaz, u vici 75 rokiv u 2023 roci, čerez 17 rokiv pislja smerti Noja u 2006 roci. Takym čynom, duxovna estafeta sojuzu bula zabezpečena ta zaveršena.

U 2048 roci, u vici 100 rokiv, Avram stav bat'kom Isaaka. Vin pomer u vici 175 rokiv u 2123 roci.

Zhidno z Buttjam 25:26, u 2108 roci, u vici 60 rokiv, Isaak stav bat'kom blyznjukiv Isava ta Jakova.

Buttja 10

Rozdilennja narodiv

Cej rozdil znajomyt' nas iz naščadkamy tr'ox syniv Noja. Ce odkrovennja bude korysnym, oskil'ky u svojix proroctvax Boh zavždy posylajet'sja na pervisni nazvy vidpovidnyx terytorij. Dejaki z cyx nazv lehko identyfikuvaty iz sučasnymy nazvamy, oskil'ky vony zberegly osnovni koreni, napryklad: « Madaj » dlja Midy, « Tuval » dlja Tobol's'ka, « Mešex » dlja Moskvj.

Buttja 10:1: « Os' rodovid syniv Noja: Syma, Xama ta Jafeta. I narodylysja v nyx syny po potopi » .

Syny Jafeta

Buttja 10:2: « Syny Jafeta byly: Homer, Mahoh, Madaj, Javan, Tuval, Mešex ta Tiras ».

« Madaj » — ce Midija; « Javan » — ce Hrecija; « Tuval » — ce Tobol's'k; « Mešex » — ce Moskva.

Buttja 10:3: « Syny Homera: Aškenaz, Rifat i Toharma. »

Buttja 10:4: « Syny Javana: Eliša, Taršiš, Kittim i Dodanim. »

« Tarsid » označaje Tarsus; « Kittim » označaje Kipr.

Buttja 10:5: « Os' ostrovy narodiv byly zaseleni za jixnimy zemljamy, za jixnimy movamy , za jixnimy rodamy, za jixnimy narodamy » .

Vyraz « ostrovy nacij » stosujet'sja zaxidnyx krajin sučasnoji Jevropy ta jixnix bil'syx terytorij, takyx jak Ameryka ta Avstralija.

Točnist' « kožen movoju svojeju » znajde svoje pojasnennja u vypadku z Vavylons'koju vežeju, pro jakyj jšlosja v But. 11.

Syny Xama

Buttja 10:6: « Syny Xama byly: Kuš, Micrajim, Put ta Xanaan » .

Kuš označaje Efiopiju; « Misrajim » označaje Jehypet; « Put » označaje Liviju; a « Xaan » označaje sučasnyj Izrajil' abo starodavnju Palestynu.

Buttja 10:7: « Syny Kuša: Ševa, Xavila, Savta, Raama ta Savtexa. Syny Raamy: Ševa ta Dedan » .

Buttja 10:8: « A Kuš porodiv Nimroda; toj počav buty mohutnim na zemli » .

Cej car « Nimrod » bude budivnykom « Vavylons'koji veži », ščo stalo pryčynoju rozdilennja mov Bohom, jake rozdiljaje ta izoljuje ljudej na narody ta plemena, zhidno z Buttjam 11.

Buttja 10:9: « Vin buv mohutnim myslyvcem pered Hospodom; tomu j kažuť: Jak Nimrod, mohutnij myslyvec' pered Hospodom » .

But. 10:10: « Vin carjuvav spokonviku nad Vavylonom, Erexom, Akkadom ta Kalnejem u zemli Šynear » .

« Vavylon » stosujet'sja starodavn'oho Vavylona; « Akkad » — starodavn'oji Akkadiji ta sučasnoho mista Bahdad; « Skinear » — Iraku.

But. 10:11: « Z tijeji zemli vyjšov Aššur; vin zbuduvav Nineviju, Rexovot-Xir, Kalax » .

« Aššur » stosujet'sja Assyriji. « Ninevija » stala sučasnym Mosulom.

Buttja 10:12: « i Resen miž Ninevijeju ta Kalaxom; ce misto velyke » .

Ci try mista roztašovovalysja na pivnoči sučasnoho Iraku, vzdovž ričky Tyhr.

Buttja 10:13: « A Micrajim porodiv Ludima, Anamima, Lehavima, Naftuxima, »

Buttja 10:14: « patrusimy, kasluximy, vid jakyx poxodjat' fylystymljany, ta kaftorymy » .

« Filistymljany » stosujut'sja nylišnix palestynciv, jaki dosi vojujut' z Izrajilem, jak i za staroho sojuzu. Vony je synamy Jehyptu, šče odnoho istoryčnoho voroha Izrajilju do 1979 roku, koly Jehypet uklav sojuz z Izrajilem.

But. 10:15: « Xanaan porodiv Sydona, svoho pervistka, ta Xeta; »

Buttja 10:16: « i jevusejiv, amorejiv, girgašejiv » ,

« Jevus » stosujet'sja Jerusalyumu; « amoreji » byly peršymy meškancjamy terytoriji, danoji Bohom Izrajilju. Xoča vony zalyšalysja v mežax normy dlja veletniv, Boh ubyv jix ta znyščyv otrujnymy šeršnjamy pered svojim narodom, ščob zvil'nyty ce misce.

Buttja 10:17: « xiveji, arkeji, sineji »

« Hrix » označaje Kytaj.

Buttja 10:18: « Arvadijci, cemarijci, xamatijci. Pislja c'oho rodyny xanaanejiv rozporošylsja » .

Buttja 10:19: « Kordon xanaanciv buv vid Sydonu až do Heraru ta až do Hazy, i až do Sodomu, Homorry, Admy ta Cevojimu až do Laši » .

Ci davni nazvy obmežujut' zemlju Izrajilju na zaxidnij storoni pivnoči, de znaxodyt'sja Sydon, na pivdni, de dosi znaxodyt'sja sučasna Haza, i na sxidnij storoni pivdnja, vidpovidno do roztašuvannja Sodomu ta Homorry na misci «Mertvoho morja», na pivnoči, de roztašovanyj Cevojim.

Buttja 10:20: « Os' syny Xama za jixnimy rodamy, za jixnimy movamy, u jixnix krajax, u jixnix narodax » .

Syny Syma

Buttja 10:21: « I v Syma, bat'ka vsix syniv Everovyx, brata pervorodženocho Jafeta, narodylysja syny » .

Buttja 10:22: « Syny Syma byly: Elam, Aššur, Arfakšad, Lud ta Aram » .

« Elam » stosujet'sja davnix persiv na terytoriji sučasnocho Iranu, a takož arijiv pivničnoji Indiji; « Ašur » — davn'oji Assyriji na terytoriji sučasnocho Iraku; « Lud » — možlyvo, Loda v Izrajili; « Aram » — aramejiv Syriji.

Buttja 10:23: « Syny Arama: Uc, Xul, Geter ta Maš » .

Buttja 10:24: « Arpaxšad porodyv Šelaxa, a Šelax porodyv Xevera » .

Buttja 10:25: « I narodylysja v Evera dva syny: im'ja odnomu Peleg, bo za joho dniv zemlja bula rozdilena ; a im'ja bratu joho Joktan » .

U c'omu virši my znaxodymo točnist': « bo za joho dniv zemlja bula rozdilena ». My zavdjačujemo jomu možlyvistju datuvaty 1757 rokom, vid hrixopadinnja Adama, rozdilennja mov, ščo stalosja v rezul'tati sproby povstanciv ob'jednatysja šljaxom zvedennja Vavylons'koji veži. Otže, ce čas pravlinnja carja Nimroda.

Buttja 10:26: « Joktan porodyv Almodada, Šelefa, Xacarmaveta, Jeraxa, »

Buttja 10:27: « Hadoram, Uzal, Dikla, »

Buttja 10:28: « Oval, Avimajil, Ševa, »

Buttja 10:29: « Ofir, Xavila ta Jovav. Usi vony byly synamy Joktana » .

Buttja 10:30: « Vony žyly vid Meši až do Sefaru, až do pahorbiv na sxid » .

Buttja 10:31: « Oce syny Syma za jixnimy rodamy, za jixnimy movamy, u jixnix krajax, u jixnix narodax » .

Buttja 10:32: « Os' rodyny syniv Nojevux za jixnimy rodamy, za jixnimy narodamy. I vid nyx poxodjat' narody, ščo rozsijalysja po zemli pislja potopu » .

Buttja 11

Rozdilennja za movamy

But. 11:1: « I vsja zemlja mala odnu movu ta odni slova » .

Tut Boh nahaduje pro lohičnyj naslidok toho faktu, ščo vse ljudstvo poxodyt' vid odnijeji pary: Adama ta Jevy. Takym čynom, rozmovna mova bula peredana vsim naščadkam.

Buttja 11:2: « I stalosja, jak vony rušyly zi sxodu, to znajšly rivnynu v zemli Šynear, i oselylysja tam » .

Na «sxid» vid zemli «Šinar» na terytoriji sučasnoho Iraku znaxodyvsja sučasnij Iran. Zalyšyvšy vysočyny, ljudy zibralsja na rivyni, dobre zrošuvanj dvoma velykymy ričkamy, «Jevfratom i Tyhrom» (ivrytom: Frat i Xiddekel'), ta rodjučij. U svij čas Lot, pleminnik Avraama, takož obrav ce misce dlja poselennja, koly rozlučyvsja zi svojim djad'kom. Velyka rivnyna spryjala budivnyctvu velykoho mista « Vavylon », jake zalyšalosja vidomym do kincja svitu.

But. 11:3: « I skazaly vony ody odnomu: Xodimo, zrobymo cehlu ta vypalymo jiji v ohni. A v nyx bula cehla zamist' kamenja, a asfal't zamist' rozčynu » .

Zibrani čoloviky bil'se ne žyly v nametax; vony vidkryly vyrobnyctvo vypalenoji cehly, ščo dozvoljalo jim buduvaty postijni žytla. Ce vidkryttja stalo počatkom usix mist. Pid čas rabstva v Jehypti vyrobnyctvo cijej cehly dlja budivnyctva Ramzesa dlja faraona stalo pryčynoju straždan' jevreviv. Riznycja poljahala v tomu, ščo jixnja cehla ne vypaljuvalasja u vohni, a vyhotovljalasja iz zemli ta solomy i sušylasja pid paljučym jehypets'kym soncem.

But. 11:4: « I skazaly vony: Xodimo, zbudujmo sobi misto ta baštu, a vyšyna jiji sjahatyme do neba , i zrobymo sobi im'ja, ščob nam ne rozporošytysja po vsij zemli » .

Syny Noja ta joho naščadky žyly rozkydani po zemli, kočivnyky, i zavždy v nametax, prystosovanyx do jixnix peresuvannja. U c'omu odkrovenni Boh zoseredžujet'sja na momenti, koly vperše v istoriji ljudstva ljudy vyrišyly oselytysja v odnomu misci ta v postijnyx pomeškannjax, takym čynom utvoryvšy peršyj osilyj narod. I ce perše zibrannja pryzvelo do ob'jednannja v sprobi unyknyty

roz'jednannja , jake porodžovalo superečky, bijky ta smerti. Vony navčylsja vid Noja zlosti ta nasyľ'stva dopotopnyx ljudej; až do toho, ščo Bohu dovelosja jix znyščyty. I ščob krašče kontroljuvaty ryzyk povtorennja tyx samyx pomyluk, vony virjat', ščo, zibravšys' tismo v odnomu misci, jim vdať'sja unyknuty c'oho nasyľ'stva. Prykazka kaže: jednist' - syła. Z časiv Vavylonu vsi velyki volodari ta velyki panuvannja bazuvaly svoju sylu na jednosti ta zibranni. U poperedn'omu rozdili zhaduvavsja car Nimrod, jakyj, očevydno, buv peršym ob'jednavčym liderom ljudstva svoho času, same zbuduvavšy Vavylon ta joho vežu.

U teksti utočnujet'sja: « veža, veršyna jakoji torkajet'sja neba ». Cja ideja «torkannja neba» vkaže na namir pryjednatysja do Boha na nebesax, ščob pokazaty jomu, ščo ljudy možut' objytysja bez n'oho, i ščo vony majut' ideji, jak unyknuty svojix problem ta samostijno jix vyrišyty. Ce ne ščo inše, jak vyklyk Bohu-tvorcju.

But. 11:5: « I zijšov Hospod', ščob pobačyty misto ta vežu, ščo buduvaly syny ljuds'ki » .

Ce lyše ody obraz, jakyj pokazuje nam, ščo Boh znaje plan dlja ljudstva, jake znovu ožyvljajut' buntivni dumky.

Buttja 11:6: « I skazav Hospod': Os' ody narod, i odna mova v usix nyx; i os' ščo vony počaly robyty: teper niščo ne bude strymane vid nyx u vs'omu, ščo vony zadumaly » .

Sytuacija časiv Vavylons'koji veži vyklykaje zazdrist' u sučasnyx universalistiv, jaki mrijut' pro cej ideal: sformuvaty jedyny narod i hovoryty odnijeju movoju. I našym universalistam, jak i tym, koho zibrav Nimrod, bajduže, ščo Boh dumaje z c'oho pryvodu. Odnak, čerez 1747 rokiv pislja hrixopadinnja Adama, Boh vyslovyy svoju dumku. Jak pokazujut' joho slova, ideja ljuds'koho projektu ne podobajet'sja jomu i zasmučuje joho. Odnak nemaje žodnyx pytan' pro jixnje povtorne znyščennja. Ale zaznačymo, ščo Boh ne zaperečuje efektyvnosti pidxodu buntivnogo ljudstva. Vin maje lyše ody nedolik, i vin dlja n'oho: čym bil'se vony zbyrajut'sja, tym bil'se vony vidkydajut' joho, bil'se ne služat' jomu, abo, ščo šče hirše, služat' fal'syvym božestvam pered joho oblyččjam.

But. 11:7: « Zijdimo ž i zmišajmo jixnju movu, ščob vony ne rozumily movy ody odnoho » .

U Boha je rišennja: « Davajte zmišajemo jixnju movu, ščob vony bil'se ne rozumily movy ody odnoho » . Cja dija maje na meti zdijsnyty božestvenne dyvo. V odnu myť ljudy rozmovljajut' riznymi movami i, bil'se ne rozumijučy ody odnoho, zmušeni dystancijuvatysja ody vid odnoho. Jednist', jakoji vony prahnuly, porušena . Rozdilennja ljudej, tema c'oho doslidžennja, vse šče isnuje, dobre vykonane.

But. 11:8: « I rozporošyv jix Hospod' zvidty po vsij zemli, i vony perestaly buduvaly misto » .

Ti, xto rozmovljaje odnijeju movoju, ob'jednujut'sja ta dystancijujut'sja vid inšyx. Same tomu, pislja c'oho dosvidu « mov » , ljudy oseljat'sja v riznyx miscjax, de zasnujut' mista z kamenju ta cehly. Budut' sformovani naciji, i ščob pokaraty jixni provyny, Boh zmože nalaštuvaty jix ody proty odnoho. Sproba « Vavylonu » vstanovyty vselens'kyj myr zaznala nevdači.

But. 11:9: « Tomu nazvano joho Vavylonom, bo tam Hospod' zmišav movu vsijeji zemli, i zvidty Hospod' rozporošyv jix po vsij zemli » .

Im'ja «Vavylon», ščo označaje «zmišannja», varto znaty, bo vono svidčyt' ljudjam pro te, jak Boh vidreahuvav na jixnju sprobu vsesvitn'oho ob'jednannja: « zmišannja mov » . Cej urok mav na meti

popredyty ľudstvo do kincja svitu, oskil'ky Boh xotiv rozkryty cej dosvid u svojemu svíčenni, prodyktovanomu Mojseju, jakyj takym čynom napysav perši knihy svojeji Svjatoji Bibliji, jaku my čytajemo j s'ohodni. Takym čynom, Bohu ne dovelosja zastosovuvaty nasył'stvo proty povstanciv toho času. Ale vse bude jinakše v kinci svitu, koly, vidtvorjujučy ce vselens'ke zibrannja, zasudžene Bohom, ostanni povstanci, ščo zalyšylysja v žyvyx pislja Tret'oji svitovoji vijny, budut' znyščeni slavnym povernennjam Isusa Xrysta. Todi jim dovedet'sja zitknutysja z «Joho hnivom», oskil'ky vony, krim toho, pryjnjalj rišennja vbyty Joho ostannix obranciv, bo vony zalyšat'sja virnymy Joho Suboti, osvjačenij z momentu stvorennja svitu. Urok, danyj Bohom, nikoly ne dotrymuvavsja ljudstvom, i postijno skriz' na zemli utvorjuvalysja velyki mista, doky Boh ne zmusyv jix buty znyščenyjmy inšymy narodamy abo smertel'nymy epidemijamy velykoho masštabu.

Naščadky Syma

Do Avraama, bat'ka virujučyx ta sučasnyx monotejistyčnyx religij

But. 11:10: « Os' rodovid Syma: Sym žyv sto lit, ta j porodyv Arpaksada čerez dva roky pislja potopu ».

Syn Syma, Arfaksad, narodyvsja v 1658 roci (1656 + 2)

But. 11:11: « I žyv Sym po tomu, jak porodyv Arpaksada, p'jat' soten' lit, i porodyv syniv ta dočok ».

Sym pomer u 2158 roci u vici 600 (100 + 500) rokiv

Buttja 11:12: « Arfaksad žyv trydcjat' p'jat' lit, ta j porodyv vin Šelaxa » .

Syn Arfaksada, Šelax narodyvsja v 1693 roci (1658 + 35).

But. 11:13: « I žyv Arfaksad po tomu, jak porodyv vin Šelaxa, čotyrysta j try roky, i porodyv vin syniv ta dočok » .

Arpaččad pomer u 2096 roci u vici 438 rokiv (35 + 403)

But. 11:14: « I žyv Šelax trydcjat' lit, ta j porodyv vin Evera » .

Eber narodyvsja u 1723 roci (1693 + 30)

But. 11:15: « I žyv Šelax po tomu, jak porodyv vin Evera, čotyrysta j try roky. I porodyv vin syniv ta dočok » .

Šela pomer u 2126 roci (1723 + 403) u vici 433 (30 + 403) rokiv

But. 11:16: « I žyv Xever trydcjat' čotiry roky, ta j porodyv vin Pelega » .

Falek narodyvsja u 1757 roci (1723 + 34). Na moment joho narodžennja, zhidno z Buttjam 10:25, « zemlja bula rozdilena » rozmovnymy movamy, stvorenymy Bohom, ščob rozdilyty ta rozlučyty ljudej, zibranyx u Vavyloni.

But. 11:17: « I žyv Ever po tomu, jak porodyv vin Pelega, čotyrysta lit i trydcjat' lit. I porodyv vin syniv ta dočok » .

Heber pomer u 2187 (1757 + 430) roci žyttja u vici 464 (34 + 430) rokiv

But. 11:18: « Feleg žyv trydcjat' lit i porodyv Reu » .

Rexu narodyvsja v 1787 roci (1757 + 30)

But. 11:19: « I žyv Peleh po tomu, jak porodyv Reu, dvisti dev'jat' lit. I porodyv syniv ta dočok » .

Peleh pomer u 1996 roci (1787 + 209) u vici 239 rokiv (30 + 209). Zvernit' uvahu na rizke skoročennja žyttja, jmovirno, čerez povstannja bilja Vavylons'koji veži, jake vidbulosja za joho času.

But. 11:20: « Reu žyv trydcjat' dva roky ta j porodyv Seruha » .

Seruh narodyvsja v 1819 roci (1787 + 32)

But. 11:21: « I žyv Reu po tomu, jak porodyv Seruha, dvisti lit i sim lit. I porodyv vin syniv ta dočok » .

Rexu pomer u 2096 roci (1819 + 207) u vici 239 rokiv (32 + 207)

But. 11:22: « Seruh žyv trydcjat' lit i porodyv Naxora » .

Naxor narodyvsja v 1849 roci (1819 + 30)

But. 11:23: « I žyv Seruh po tomu, jak porodyv Naxora, dvisti lit, i porodyv syniv ta dočok » .

Seruh pomer u 2049 roci (1849 + 200) u vici 230 (30 + 200) rokiv

But. 11:24: « Naxor žyv dvadcat' dev'jat' lit i porodyv Teraxa » .

Terax narodyvsja u 1878 roci (1849 + 29)

But. 11:25: « I žyv Naxor po tomu, jak porodyv Teraxa, sto dev'jatnadcjat' lit. I porodyv vin syniv ta dočok » .

Naxor pomer u 1968 roci (1849 + 119) u vici 148 rokiv (29 + 119)

But. 11:26: « Terax žyv simdesjat lit i porodyv Avrama, Naxora ta Harana » .

Abram narodyvsja v 1948 roci (1878 + 70)

Zhidno z Buttjam 21:5, Avram matyme svoho peršoho zakonnoho syna, Isaaka, koly jomu vypovnyt'sja 100 rokiv, u 2048 roci : « Avraamovi bulo sto lit, jak narodyvsja v n'oho syn Isaak ».

Avram pomre u 2123 roci u vici 175 rokiv , zhidno z Buttjam 25:7: «... Os' dni lit žyttja Avraama: vin prožyv sto simdesjat p'jat' lit. » .

But. 11:27: « Os' rodovid Teraxa: Terax porodyv Avrama, Naxora ta Harana. Haran porodyv Lota » .

Zvernit' uvahu, ščo Avram — staršyj z tr'ox syniv Teraxa. Tož vin spravdi narodyvsja, koly joho bat'kovi Teraxu bulo 70 rokiv, jak zaznačeno u virši 26 vyšče.

But. 11:28: « I pomer Haran za Teraxa, bat'ka svoho, u kraji svoho narodžennja, v Uri Xaldejs'komu » .

Cja smert' pojasnuje, čomu Lot pizniše suprovodžuvav Avrama v joho podorožax. Avram vzjav joho pid svoje krylo.

Same v Uri Xaldejs'komu narodyvsja Avram, i same v Vavyloni Xaldejs'komu buntivnyj Izrajil' buv vidvedenyj u polon za časiv proroka Jeremiji ta proroka Danyjila.

But. 11:29: « I Avram ta Naxor vzjaly sobi žinok, a im'ja Avramovoji žinky bulo Saraj, a im'ja Naxorovoji žinky bulo Milka, dočka Harana, bat'ka Milky ta bat'ka Isky » .

Sojuzy c'oho času buly duže krovnyj: Naxor odružyvsja z Milkoju, dočkoju svoho brata Harana. Ce bulo normoju ta vykonannjam obov'jazku, metoju jakoho bulo zberehty čistotu rodu naščadkiv. U svoju čerhu, Isaak posylav svoho sluhu šukaty družynu dlja svoho syna Isaaka z blyz'koji rodyny Lavana Arama.

Buttja 11:30: « A Sara bula neplidna, ditej u neji ne bulo » .

Cja bezplidnist' dozvolyt' Bohu-Tvorcju vyjavyty svoju tvorču sylu; zrobyvšy jiji zdatnoju narodyty dytynu, koly jij bude majže sto rokiv, jak jiji čolovik Avram. Cja bezplidnist' bula neobxidnoju na proročomu rivni, oskil'ky Isaak predstavenyj jak proobraz novoho Adama, jakoho Isus Xrystos vtilyt' u svij čas; ci dvoje čolovikiv buly u svij čas « synamy božestvennoji obitnyci ». Tomu, zavždy čerez svoju proroču rol' «syna Božoho», vin ne obyratyme sobi družynu sam, bo v tili Isusa same Boh obyraje svojix apostoliv ta učniv, tobto Dux Otec', jakyj perebuvaje v n'omu ta ožyvljaje joho.

Buttja 11:31: « I vzjav Terax Avrama, syna svoho, i Lota, syna Haranovoho, syna svoho syna, i Saru, nevistku svoju, žinku Avrama, syna svoho syna. Vony vyjšly razom z Uru Xaldejs'koho, ščob pity do kraju Xanaans'koho. I pryjšly vony do Haranu j oselylysja tam » .

Usja rodyna, vključajučy Avrama, oselylasja na pivnoči krajiny, v Xarani. Cej peršyj perejizd nablyzyv jix do miscja narodžennja ljudstva. Vony vidokremylysja vid velykix, vže hustonaselenyx i buntivnyx mist rodjučoju ta procvitajučoju rivnyny.

Buttja 11:32: « I bulo dniv Teraxa dvisti p'jat' lit, i Terax pomer u Xarani » .

Terax narodyvsja v 1878 roci, a pomer u vici 205 rokiv u 2083 roci.

Naprykinci vyvčennja c'oho rozdilu zaznačymo, ščo proekt skoročennja tryvalosti žyttja do 120 rokiv maje šyroki šljaxy do uspixu. Miž «600 rokamy» Syma ta «148 rokamy» Naxora abo «175 rokamy» Avraama skoročennja žyttja očevydne. Pryblyzno čerez čotyry stolittja Mojsej prožyve rivno 120 rokiv. Čyslo, nazvane Bohom, bude otrymano jak ideal'nyj vzirec'.

U dosvidi Avraama Boh zobražuje, ščo Vin sam hotovyj zrobyty, ščob vykupyty žyttja svojix obranciv, jakyx Vin obyraje z-pomiž usix svojix ljuds'kyx stvorin' vidpovidno do toho, čy zberihajut' vony Joho obraz. U cij istoryčnij sceni Avraam je Bohom jak Otcem, Isaak — Bohom jak Synom, i vykonannja vidbudet'sja v Isusi Xrysti, i z Joho dobrovil'noji žertvy narodyt'sja novyj zavit.

Buttja 12

Vidokremlennja vid zemnoji rodyny

But. 12:1: « I skazav Hospod' Avramovi: " Vyjdy zo svojeji zemli, z-pid svojeji rodyny ta z domu bat'ka svoho, do kraju, jakyj Ja tobi pokažu !" »

Za Božym nakazom Avram zalyšyt' svoju zemnu rodynu, dim svoho bat'ka, i my povynni bačyty v c'omu porjadku duxovne značennja, jake Boh nadav u But. 2:24 joho slovam, jaki skazaly: « Tomu pokyne čolovik svoho bat'ka ta matir svoju, i prylypyt'sja do žinky svojeji, i budut' vony odnym tilom ». Avram povynen « pokynuty svoho bat'ka ta matir svoju », ščob uvijty v proroču duxovnu rol' Xrysta, dlja jakoho maje značennja lyše « Narečena », joho zibrannja obranyx. Plots'ki zv'jazky je pereškodamy dlja duxovnoho prohresu, jakyx obrani povynni unykaty, ščob uspišno stvoryty, symvoličnym obrazom, « odne tilo » z Isusom Xrystom, Bohom-tvorcem Jaxve.

Buttja 12:2: « Ja zroblju z tebe velykij narod, i blahoslovlju tebe; zvelyču im'ja tvoje, i ty budeš blahoslovenjam ».

Avram stane peršym z patriarxiv Bibliji, vyznanym monotejistamy «bat'kom virujučyx». Vin takož u Bibliji je peršym sluhoju Božym, čyji žyttjevi podrobicy budut' detal'no proslidkovani ta rozkryti.

Buttja 12:3: « Ja blahoslovlju tyx, xto blahoslovljaje tebe, i prokljanu tyx, xto proklynaje tebe; i blahoslovljat'sja v tobi vsi plemena zemli ».

Podoroži ta zustriči Avrama stanut' dokazom c'oho, i vže v Jehypti, koly faraon xotiv perespaty z Saroju, vvažajučy, ščo vona joho sestra, zhidno z tym, ščo Avram skazav, ščob zaxystyty svoje žyttja. U vydinni Boh skazav jomu, ščo Sarra — družyna proroka, i vin malo ne pomer.

Druha častyna c'oho virša, « u tobi blahoslovljat'sja vsi plemena zemli », znajde svoje vykonannja v Isusi Xrysti, syni Davydovomu z plemeni Judy, syni Izrajilja, syni Isaaka, syni Avrama. Same na Avrami Boh pobuduje svoji dva poslidovni zavity, jaki predstavljajut' standarty joho spasinnja. Bo ci standarty maly evoljucionuvaty, ščob perejty vid symvoličnoho typu do real'noho typu; zaležno vid toho, čy žyla hrišna ljudyna do Xrysta čy pislja n'oho.

Buttja 12:4: « I pišov Avram, jak Hospod' skazav jomu, i Lot pišov z nym. Avramu bulo simdesjat p'jat' lit, koly vin vyjšov z Xaranu ».

U svoji 75 rokiv Avram vže maje dovhyj žyttjevij dosvid. Cej dosvid potribno zdobuty, ščob sluxaty ta šukaty Boha; ce robyt'sja pislja toho, jak vin vidkryv prokljattja ljudstva, vidokremlenoho vid n'oho. Jakščo Boh poklykav joho, to ce tomu, ščo Avram šukav joho, takož, koly Boh javljaje sebe jomu, vin pospišaje sluxatysja joho. I cej rjativnyj poslux bude pidtverdženo ta nahadano joho synovi Isaaku u c'omu virši, cytovanomu v But. 26:5: « Bo Avraam sluxavsja Moho holosu, i dotrymuvavsja Mojix

nakaziv, Mojix zapovidej, Mojix postanov ta Mojix zakoniv ». Avram mih by dotrymuvatysja c'oho lyše todi, koly Boh predstavyv jix jomu. Ce svíčennja vid Boha vidkryvaje nam, ščo bahato rečej, ne zhadanyx u Bibliji, zdijsnylysja. Biblija lyše predstavljaje nam korotkyj vyklad dovhyx isnuvan' ljuds'kyx žyttiv. I žyttja ljudyňy 175 rokiv, til'ky Boh može skazaty, ščo vona prožyla xvylyna za xvylynoju, sekunda za sekundoju, ale dlja nas dostatn'o korotkoho vykladu suttjevoho.

Otže, Bože blahoslovennja, dane Avramu, gruntujet'sja na joho posluxe, i vse naše vyvčennja Bibliji ta jiji prorocťv bulo b marnym, jakby my ne rozumily važlvosti c'oho posluxe, bo Isus Xrystos dav nam svij vlasnyj pryklad, kažučy v Ivana 8:29: « Toj, Xto poslav Mene, zo Mnoju perebuvaje; Vin ne zalyšyv Mene samoho, bo Ja zavždy čynju te, ščo Jomu do vpodoby ». Te same stosujet'sja kožnoho; kožni dobri stosunky dosjahajut'sja čerez te, ščo « do vpodoby » tomu, komu xočeš dohodyty. Os' čomu vira, spravžnja relihija, — ce ne skladna rič, a prostyj typ stosunkiv, ščo do vpodoby Bohovi ta sobi.

U naši ostanni časy oznakoju, jaka z'javljajet'sja, je neposlux ditej bat'kam ta nacional'nij vladi. Boh vlastovuje ci reči, ščob dorosli, jaki je buntivny, nevdjačny čy bajdužymy do N'oho, usvidomyly, ščo Vin sam vidčuvaje čerez jixnju zlobu . Takym čynom, diji, stvoreni Bohom, kryčat' nabahato holosniše, niž kryky ta promovy, vyražajučy Joho pravedne oburennja ta Joho spravedlyvi dokory.

Buttja 12:5: « I vzjav Avram Saru, svoju žinku, ta Lota, syna brata svoho, i vves' jixnij majetok, ščo vony nabuly, ta rabiv, jakyx vony nabuly v Xarani, i vyrušyly vony, ščob ity do Xanaans'koho kraju, i pryjšly vony do Xanaans'koho kraju ».

Xaran roztašovanyj na pivničnyj sxid vid Xanaanu. Tož Avram vyrušaje z Xaranu na zaxid, a potim na pivden' i vxodyť do Xanaanu.

Buttja 12:6: « I Avram perejšov čerez zemlju až do miscja, ščo zvet'sja Syxem, až do dubiv More; a xanaanejany buly v tij zemli toho času ».

Čy potribno nahaduvaty? « Xanaanejany » — veletni, ale jak ščodo samoho Avrama? Bo potop buv šče zovsim blyz'ko, i Avram cilkom mih buty rozmirom z veletnja. Uvijšovšy do Xanaanu, vin ne povidomljaje pro prysutnist' cyx veletniv, ščo lohično, jakščo vin sam vse šče perebuvaje v mežax cijejij normy. Spuskajučys' na pivden', Avram peretyňaje sučasnu Halileju ta prybuvaje do sučasnoji Samariji, do Syxema. Cja zemlja Samariji stane miscem jevanhelizaciji, jakomu viddaje prevahu Isus Xrystos. Tam vin znajde viru sered «samarjanky» ta jiji rodyny, do domu jakoji, vperše, na jixnij velykyj podyv, jevrej dozvolyv sobi uvijty.

But. 12:7: « I z'javysja Hospod' Avramovi ta j skazav: «Naščadkam tvojim Ja dam cju zemlju». I Avram zbuduvav tam žertovnyk Hospodevi, ščo z'javysja jomu ».

Boh spočatku obyraje sučasnu Samariju, ščob javytysja Avramu, jakyj osvjačuje cju zustrič, zbuduvavšy tam žertovnyk – proročyj symvol xresta Xrystovyx muk. Cej vybir natjakaje na zv'jazok iz majbutn'oju jevanhelizacijeju krajiny Isusom Xrystom ta joho apostolamy. Same z c'oho miscja Boh ohološuje jomu, ščo vin viddast' cju krajinu svojim naščadkam. Ale jakym – judejam čy xrystyjanam? Nezvažajučy na istoryčni fakty na koryst' judejiv, cja obicjanka, zdajet'sja, stosujet'sja obranciv Xrysta dlja vykonannja na novij zemli; bo obranci Xrysta takož, zhidno z pryncypom vypravdannja viroju, je naščadkamy, obicjanymy Avramu.

Buttja 12:8: « Zvidty vin rušyv na horu, ščo na sxid vid Bet-Elu, i rozp'jav nameta svoho, tak ščo Bet-El buv jomu na zaxodi, a Haj na sxodi. Tam vin zbuduvav žertovnyk Hospodu ta pryklykav Im'ja Hospodnje ».

Spustyvšys' na pivden', Avram roztašuvav taborom na hori miž Bet-Elom ta Ajem. Boh vyznačyv orijentaciju dvox mist. Bet-El označaje «dim Božyj», i Avram roztašuvav joho na zaxodi, v orijentaciji, jaka bude nadana skyniji ta xramu Jerusalyumu, ščob, vxodjačy do svjatyni Boha, Joho domu, svjaščennoslužyteli povertalysja spynoju do soncja, ščo sxodyt' na sxodi, na sxodi. Na sxodi znaxodyt'sja misto Aj, korin' jakoho označaje: kupa kaminnja, rujina abo pahorb i pam'jatnyk. Boh vidkryvaje nam svij sud: navproty vxodu obranyx do domu Božoho, na sxodi je lyše rujiny ta kupy kaminnja. U c'omu obrazi pered Avramom byly vidkryti dva šljaxy do svobody: na zaxid, Bet-El i žyttja, abo na sxid, Aj i smert'. Na ščastja, vin uže obrav žyttja z Jaxve.

But. 12:9: « Avram prodovžuvav svoji poxody, prosuvajučys' na pivden' ».

Zauvažymo, ščo pid čas c'oho peršoho perexodu čerez Xanaan Avram ne jde do «Jevusa», nazvy majbutn'oho mista Davyda: Jerusalyma, jake vin takym čynom povnistju ihnoruje.

Buttja 12:10: « I buv holod u kraji, i Avram zijšov do Jehyptu, ščob tam perebuvaty, bo holod buv syl'nyj u kraji ».

Jak i bude, koly Josyp, syn Jakova, abo Izrajilja, stane peršym vizyrom Jehyptu, same holod zmusyv Avrama pity do Jehyptu. Joho perežyvannja tam opysani v inšyx viršax c'oho rozdil.

Avram — myrna i navit' bojazka ljudyna. Pobojujučys', ščo joho vb'jut' za te, ščo vin zabrav joho družynu Saru, jaka bula duže krasivoju, vin vyrišyv predstavty jiji jak svoju sestru, ščo bulo napivpravdoju . Cym trjukom faraon dohodyv jomu ta obsypav joho blahamy, jaki dadut' jomu bahatstvo ta vladu. Dosjahnuvšy c'oho, Boh urazyv faraona karamy, i vin diznavsja, ščo Sara — joho družyna. Potim vin vyhnav Avrama, jakyj pokynuv Jehypet bahatym i mohutnim. Cej dosvid proviščav pro perebuvannja jevreviv, jaki, budučy rabamy v Jehypti, pokynut' joho, zabravšy z sobuju joho zoloto ta bahatstva. I cja vlada nezabarom stane jomu duže korysnoju.

Buttja 13

Rozluka Avrama z Lotom

Povernuvšys' z Jehyptu, Avram, joho rodyna ta Lot, joho pleminyk, povertajut'sja do Bet-Elu, na misce, de vin zviv žertovnyk, ščob zaklykaty Boha. Poky vony vsi perebuvajut' u c'omu misci, roztašovanomu miž Bet-Elom ta Ajem, miž «domom Božym» ta «rujinoju». Pislja svarok miž jixnimy sluhamy Avram rozlučajet'sja z Lotom, jakomu vin daje vybir naprjamku, jakym toj xoče pity. I Lot korystujet'sja cijeu nahodoju, ščob vybraty rivnynu ta jiji rodjučist', obicjajučy procvitannja. Virš 10 utočnjuje: « Lot zviv oči svoji ta j pobačyv usju rivnynu Jordanu, ščo vona bula napojena vsjudy. Perš

niž Jaxve znyščyv Sodom ta Homorru, vona bula až do Coaru jak sad Hospodnij, jak zemlja Jehypets'ka ». Robljačy tak, vin obrav «rujinu» i vyjavyv jiji, koly Boh vrazyv vohnem ta sirkoju mista cijejy dolyny, jaka teper častkovo pokryta «Mertvym morem»; pokarannja, vid jakoho vin ta joho dvi don'ky unyknuť zavdjaky mylosti Boha, jakyj pošle dvox anheliv, ščob poperedyty joho ta zmusyty joho pokynuty Sodom, de vin mav žyty. U virši 13 my čytajemo: « Meškanci Sodomu byly nečestyvymy ta velykymy hrišnykamy proty JaXVE ».

Tož Avram zalyšyvsja bilja Bet-Elu, «domu Božoho» na hori.

But. 13:14-18: « I skazav Hospod' do Avramiv, pislja toho, jak Lot viddilyvsja vid nyx: Zdiy my oči svoji ta pohljan' z miscja, de ty zaraz, na pivnič i na pivden', na sxid i na zaxid, bo vsju zemlju, jaku ty bačyš, Ja dam jiji tobi ta potomstvu tvojemu naviky. Ja zroblju potomstvo tvoje, jak porox zemnyj, tak ščo koly xtos' može zličyty porox zemnyj, to j potomstvo tvoje bude poraxovane. Ustan', projdy po zemli vzdovž jiji ta všyr, bo Ja dam jiji tobi ». Avram rušyv svojim nametom, pryjšov i osiv miž dubamy Mamre, ščo poblyzu Xevronu. I zbuduvav tam žertovnyk Hospodevi ».

Nadavšy Lotu vybir, Avram otrymuje častku, jaku Boh xoče jomu daty, i tut vin znovu ponovljuje svoji blahoslovennja ta svoji obicjanky. Porivnjannja joho « nasinnja » z « poroxom zemnym », poxodžennjam i kincem ljuds'koji duši, tila ta duxu, zhidno z But. 2:7, bude pidtverdženo porivnjannjam « zirok nebesnyx » u But. 15:5.

Butja 14

Rozdilennja za vladoju

Čotyry cari zi sxodu pryjšly vojувaty proty p'jaty cariv dolyny, de znaxodyt'sja Sodom, de žyve Lot. P'jat' cariv zaznaly porazky ta byly vzjati v polon razom iz Lotom. Poperedženyj, Avram pryjšov jomu na dopomohu ta zvil'nyv usix polonenyx zaručnykiv. Zvernit' uvahu na cikavyj nastupnyj virš.

Butja 14:16: « Vin povernuv use bahatstvo; vin takož povernuv svoho brata Lota, i joho majno, i žinok, i narod ».

Naspravdi, Avram vtrutyvsja lyše zarady Lota. Ale, rozpovidajučy fakty, Boh maskuje cju real'nist', ščob vyklykaty dokir do Lota, jakyj zrobyv pohanyj vybir, žyty v misti nečestyvux.

But. 14:17: « Koly Avram povernuvsja, rozbyvšy Kedor-Laomera ta cariv, ščo byly z nym, car Sodomu vyjšov jomu nazustrič u dolynu Šave, ščo je cars'koju dolynoju ».

Peremožcju potribno podjakuvaty. Slovo «Šave» označaje: prostyj; same ce spokusylo Lota i vplynulo na joho vybir.

Buttja 14:18: « A Melxysedek, car Salyma, vynis xlib i vyno; vin buv svjaščenykom Boha Vsevyšn'oho ».

Cej car Salema buv « svjaščenykom Vsevyšn'oho Boha ». Joho im'ja označaje «mij Car — Spravedlyvist'». Joho prysutnist' i vtručannja dovodjat' bezperervnist' pokloninnja istynnomu Bohu na zemli z kincja potopu, ščo zalyšajet'sja duže prysutnim u dumkax ljudej časiv Avrama. Ale ci poklonnyky istynnoho Boha absoljutno ne usvidomljujut' rjativnoho planu, jakyj Boh vidkryje čerez proročyj dosvid, perežytyj Avramom ta joho naščadkamy.

Buttja 14:19: « I poblahoslovyv vin Avrama, kažučy: Blahoslovennyj Avram vid Boha Vsevyšn'oho, Hospoda neba j zemli! »

Blahoslovennja c'oho oficijnoho predstavnyka Boha šče bil'she pidtverdžuje blahoslovennja, jake Boh dav Avramu osobysto.

But. 14:20: « Blahoslovennyj Vsevyšnij Boh, ščo vydav vorohiv tvojix u tvoju ruku! I Avram dav Jomu desjatynu z us'oho ».

Melxysedek blahoslovljaje Avrama, ale oberežno ne prypysuje jomu svoju peremohu; vin prypysuje jiji « Vsevyšn'omu Bohu, jakyj « viddav svojix vorohiv u joho ruku ». I my majemo konkretnyj pryklad posluxe Avrama Božym zakonom, oskil'ky vin « viddav desjatynu z us'oho » Melxysedeku, im'ja jakoho označaje: «Mij Car — Spravedlyvist'». Otže, cej zakon desjatyny isnuvav uže z kincja potopu na zemli i, jmovirno, navit' do «potopu».

But. 14:21: « Car Sodomu skazav Avramovi: «Daj meni ljudej, a bahatstvo viz'my sobi ».

Car Sodomu v borhu pered Avramom za te, ščo toj vyzvolyv svij narod. Tomu vin xoče po-cars'ky vidplatyty za joho službu.

Buttja 14:22: « Avram vidpoviv carevi Sodomu: «Ja pidnošu svoju ruku do Hospoda, Vsevyšn'oho Boha, Volodarja neba j zemli » .

Avram skorystavsja sytuacijeju, ščob nahadaty zlomu carevi pro isnuvannja « Jaxve, Vsevyšn'oho Boha », jedynoho « Volodarja neba i zemli »; ščo robyt' joho jedynym vlasnykom usix bahatstv, jaki car otrymuje zavdjaky svojij zlosti.

Buttja 14:23: « Ja ne viz'mu ničoho z us'oho tvoho, ani nytky, ani šnurka vid čerevyka, ščob ty ne skazav: Ja zbahatyv Avrama. A v mene ničoho nemaje » .

U takomu stavlenni Avram svidčyt' carevi Sodomu, ščo vin pryjšov na cju vijnu lyše dlja toho, ščob vrjatuvaty svoho plemynnyka Lota. Avram zasudžuje, podobno do Boha, c'oho carja, jakyj žyve u zli, zbočenni ta nasył'stvi. I vin daje jomu ce zrozumity, vidmovljajučys' vid nehidno nabutyx bahatstv.

Buttja 14:24: « Til'ky te, ščo z'jily junaky, ta častka ljudej, ščo xodyly zo mnoju: Aner, Eškol ta Mamre, vony viz'mut' svoju častku ».

Ale cej vybir Avrama stosujet'sja lyše joho, čolovika-sluhy Božoho, i joho sluchy možut' vzjaty svoju častku zaproponovanyx bahatstv.

Buttja 15

Rozdilennja za al'jansamy

Buttja 15:1: «... Pislja cyx podij bulo slovo Hospodnje do Avrama u vydinni, kažučy: «Ne bajsja, Avrame, Ja — tvij ščyt, a nahoroda tvoja bude duže velykoju ».

Avram — myrna ljudyna, jaka žyve u žorstokomu sviti, tomu u vydinni Boh, joho druh Jaxve, pryxodyt', ščob zapevnyty joho: « Ja — tvij ščyt, a tvoja nahoroda bude duže velykoju ».

Buttja 15:2: « Avram vidpoviv: Hospody Bože, ščo Ty dasy meni? Ja budu bezditnyj, a spadkojemec' moho domu — Eliezer z Damasku ».

Avram dovhyj čas straždav vid toho, ščo ne mih buty bat'kom čerez bezpliddja Sary, svojeji zakonnoji družyny. I vin znav, ščo pislja joho smerti joho majno uspadkuje blyz'kyj rodyč: « Eliezer Damas'kyj ». Zaznačymo mymoxid', naskil'ky davnim je ce misto, « Damask », u Syriji.

But. 15:3: « Avram že skazav: Os', Ty ne dav meni potomstva, i xto narodyt'sja v domi mojemu, toj bude mojim spadkojemcem ».

Avram ne rozumije obitnyc', danyx joho naščadkam, oskil'ky v n'oho jix nemaje, bo vin bezditnyj.

But. 15:4: « I bulo do n'oho slovo Hospodnje: Cej ne bude tvojim spadkojemcem, ale toj, xto vyjde z tvoho lona, bude tvojim spadkojemcem ».

Boh kaže jomu, ščo vin spravdi stane bat'kom dytyny.

But. 15:5: « I vyviv joho ta j skazav: Pohljan' na nebo ta zličy zori, jakščo možeš jix zličyty. I skazav jomu: Take bude potomstvo tvoje ».

Z nahody c'oho vydinnja, danoho Avramu, Boh vidkryvaje nam symvoličnyj ključ do značennja, jake Vin nadaje duxovnomu slovu « zirka ». Spočatku cytovana v But. 1:15 rol' « zirky » poljahaje v tomu, ščob « svityty zemlju », i cja rol' vže naležyt' Avraamu, jakoho Boh poklykav i vidokremyv dlja cijej mety, ale vona takož bude rollju vsix virujučyx, jaki pretenduvatymut' na joho viru ta služinnja Bohovi. Zauvažte, ščo zhidno z Dan. 12:3, status « zirok » bude nadano obranym pislja jixn'oho vxodžennja u vičnist': « Mudri sjajatymut', jak sjajvo neba, a ti, xto bahat'ox naverne do pravednosti, sjajatymut', jak zori, naviky vični ». Obraz « zirky » prosto prypysujet'sja jim čerez jix vybir Bohom.

But. 15:6: « Avram poviryv u Jaxve, i Vin zaraxuvav ce sobi za pravednist' ».

Cej korotkyj virš stanovyt' oficijnyj element vyznačennja viry ta pryncypu vypraddannja viroju. Bo vira — ce ne ščo inše, jak prosvitlena, vypraddana ta hidna dovira. Dovira do Boha je zakonnoju lyše za najavnosti prosvitlenoho znannja Joho voli ta vs'oho, ščo Jomu podobajet'sja, bez čoho vona staje nezakonnoju. Dovira do Boha poljahaje u viri v te, ščo Vin blahoslovljaje lyše tyx, xto Jomu sluxajet'sja, naslidujučy pryklad Avrama ta doskonalyj pryklad Isusa Xrysta.

Cej sud Božyj nad Avramom prorokuje te, ščo vin navede na vsix tyx, xto dijatyme, jak vin, u takij samij sluxnjanosti božestvennij istyni, zaproponovanij ta vymahanij u jixnij čas.

But. 15:7: « I skazav jomu Hospod': Ja — Hospod', ščo vyviv tebe z Uru Xaldejs'koho, ščob daty tobi cej kraj u volodinnja ».

Jak preambula do predstavlenja svoho zavitu z Avramom, Boh nahaduje Avramu, ščo vin vyviv joho z Uru Xaldejs'koho. Cja formula zmodel'ovana za zrazkom predstavlenja peršoji z Božyx «desjaty zapovidej», cytovanyx u Vyx. 20:2: « Ja — Hospod', Boh tvij, ščo vyviv tebe z jehypets'koho kraju, z domu rabstva ».

But. 15:8: « Avram vidpoviv: Hospody Bože, z čoho ja diznajusja, ščo voloditymu neju? »

Avram prosyt' u Jaxve znaku.

But. 15:9: « I skazav jomu Hospod': Viz'my sobi tryričnu telycju, tryričnu kozu, tryričnogo barana, horlycju ta molodoho holuba ».

Buttja 15:10: « Avram uzjav usix cyx tvaryn, rozrubav jix navpil i poklav kožnu častynu navproty inšoji; ptaxiv že vin ne rozdilyv ».

Boža vidpovid' ta diji Avrama potrebujut' pojasnennja. Cja žertovna ceremonija gruntujet'sja na ideji podilu, jaka stosujet'sja obox storin, ščo vstupajut' u zapovit, tobtto davajte rozdilymosja jak dvoje. Tvaryny, rozrizani navpil, symbolizujut' tilo Xrysta, jake, budučy jedynym cilym, bude duxovno rozdilene miž Bohom ta Joho obranymy. Vivci majut' obraz ljudyny ta Xrysta, ale ptaxy ne majut' c'oho obrazu ljudyny, jakoju bude Xrystos, poslanyj Bohom. Os' čomu, jak nebesnyj symvol, vony z'javljajut'sja v zapoviti, ale ne rozrizani. Spokuta hrixa Isusom bude blahodatnoju lyše dlja zemnyx obranyx, a ne dlja nebesnyx anheliv.

Buttja 15:11: « Xyži ptaxy zletily na trupy, a Avram vidihnav jix ».

U Božomu prorokovanomu plani lyše trupy nečestyvyx i buntivnyx budut' viddani na jižu xyžym ptaxam pid čas slavnogo povernennja Xrysta Spasytelja. V kinci časiv cja dolja ne stosuvatymet'sja tyx, xto układaje zavit z Bohom u Xrysti ta čerez Joho zakony. Bo tuši tvaryn, vystavleni takim čynom, je velykoju svjatistju dlja Boha ta Avrama. Dija Avrama vypravdana, oskil'ky fakty ne povynni superečyty proroctvu ščodo majbutn'oho ta ostatočnoji doli svjatosti Xrysta.

Buttja 15:12: « I stalosja, jak sonce zaxodylo, hlybokyj son napav na Avrama. I os', strax ta velyka temrjava ohornuly joho ».

Cej son ne je normal'nym. Ce « hlybokyj son », podibnyj do toho, v jakyj Boh zanuryv Adama, ščob stvoryty z odnogo z joho reber žinku, svoju « pomičnycju ». Jak častynu zavitu, jakyj vin układaje z Avramom, Boh vidkryje jomu proroče značennja, nadane cij « pomičnyci », jaka bude ob'jektivno Božoji ljubovi u Xrysti. Faktyčno, lyše na peršyj pohljad, Boh zmušuje joho pomerty, ščob uvijty u svoju vičnu prysutnist', takim čynom peredbačajučy joho vxid u vične žyttja, tobtto v spravžnje žyttja, zhidno z pryncypom, ščo žodna ljudyna ne može bačyty Boha i žyty.

« Velyka temrjava » označaje, ščo Boh zaslipljuje joho ščodo zemnogo žyttja, ščob stvoryty v joho ujavi virtual'ni obrazy proročoho xarakteru, vključajučy pojavu ta prysutnist' samoho Boha. Takym

čynom, zanurenj u temrjavu, Avram vidčuvaje zakonnyj « strax ». Bil'se toho, ce pidkresljuje hriznu pryrodu Boha-tvorcja, jakyj promovljaje do n'oho.

But. 15:13: « I skazav Hospod' Avramovi: Znaj, ščo tvoji naščadky budut' pryxod'kamy v zemli, jaka ne jixnja, i budut' sluzjy ta hnobyty čotyrysta rokiv ».

Boh spoviščaje Avramu majbutnje, dolju, pryhotovanu dlja joho naščadkiv.

«... tvoji naščadky budut' čužyncjamy v zemli, jaka ne bude jixn'oju »: ce stosujet'sja Jehyptu.

«... vony budut' ponevoleni tam »: do zminy novoho faraona, jakyj ne znav Josypa, jevreja, jakyj stav velykym vizyrom svoho poperednyka. Ce ponevolennja bude zaveršeno za časiv Mojseja.

«... i vony budut' hnobljeni čotyrysta rokiv »: Ce ne lyše jehypets'kyj hnit, a j šyrše hnit, jakyj torknet'sja naščadkiv Avrama, doky vony ne zavolodijut' Xanaanom, svojeju nacional'noju zemleju, obicjanoju Bohom.

Buttja 15:14: « Ale Ja budu sudyty narod, jakomu vony sluzjytmut', i tomu vony vyjduť z velykym majetkom ».

C'oho razu cil'ovoju nacijeju je lyše Jehypet, jakyj vony pokynut', faktyčno zabravšy z soboj vsi joho bahatstva. Zauvažte, ščo v c'omu virši Boh ne prypysuje Jehyptu «hnoblennja», zhadane v poperedn'omu virši. Ce pidtverdžuje toj fakt, ščo zhadani « čotyrysta rokiv » stosujut'sja ne lyše Jehyptu.

Buttja 15:15: « Ty pideš do bat'kiv svojix u myri, i budeš poxovanyj u dobrij starosti ».

Use stanet'sja tak, jak Boh spovistyv jomu. Joho poxovajut' u Xevroni, v pečeri Maxpela, na zemli, jaku Avram kupyv za žyttja u xettejanyna.

Buttja 15:16: « U četvertomu pokolinni vony povernut'sja sjudy, bo šče ne povna provyna amorejiv ».

Sered cyx amorejiv xetty majut' dobri stosunky z Avramom, jakoho vony vvažajut' predstavnykom velykoho Boha. Tož vony pohodžujut'sja prodaty jomu zemlju dlja joho hrobnyci. Ale čerez « čotyry pokolinnja », tobto « čotyrysta rokiv », situacija zminyť'sja, i xanaans'kyj narod dosjahne porohu povstannja, jake ne bude pidtrymano Bohom, i vsi vony budut' znyščeni, ščob zalyšyť svoju zemlju jevrejam, jaki zrobljat' jiji svojeju nacional'noju zemleju.

Ščob krašče zrozumity cej katastrofičnyj plan dlja xanaanciv, nam slid pam'jataty, ščo Noj prokljav Xanaana, jakyj buv peršym synom joho syna Xama. Tomu Obicjana zemlja bula zaselena cym naščadkom Xama, prokljatym Nojem i Bohom. Jixnje znyščennja bulo lyše pytannjam času, vstanovlenoho Bohom dlja zdijsnennja joho planiv na zemli.

Buttja 15:17: « A koly sonce zajšlo, nastala temrjava, i os' dymljača pič, i polum'ja proxodylo miž rozdilenymy zviramy ».

U cij ceremoniji vohon', zapalenyj ljudynuju, zaboroneno. Za te, ščo vony navažylsja porušyť cej pryncyp, dvox syniv Aarona odnoho dnja pohlyne Boh. Avram prosyv Boha pro znak, i vin pryjšov u vyhljadi nebesnoho vohnju, ščo proxodyť miž tvarynamy, rozrubanymy navpil. Tak Boh svidčyť za svojix sluh, takyx jak prorok Illja, pered prorokamy Vaaliv, jakyx pidtrymuvala čužozemna carycja ta

družyna carja Axava na im'ja Jezavel'. Jiji vivtar potonuv u vodi, vohon', poslanyj Bohom, pohlyne vivtar ta vodu, pryhotovlenu Illeju, ale vivtar lžeprorokiv bude proihnorovanyj Joho vohnem.

Buttja 15:18: « Toho dnja Hospod' sklav zapovita z Avramom, kažučy: Naščadkam tvojim Ja dav cju zemlju vid ričky Jehypets'koji až do velykoji ričky, ričky Jevfrat » .

V kinci c'oho 15-ho rozdilu cej virš pidtverdžuje ce, johu holovnoju temoju spravdi je sojuz, jakyj viddiljaje obranyx vid inšyx ljudej , ščob vony rozdiljaly cej sojuz z Bohom i služyly Jomu.

Meži zemli, obicjanoji jevream, perevyščujut' ti, jaki narod zajme pislja zavojuvannja Xanaanu. Ale Boh vključaje u svoju propozyciju neosjažni pusteli Syriji ta Araviji, ščo z'jednujut'sja z «Jevfratom » na sxodi, a takož pustelju Šur, jaka viddiljaje « Jehypet » vid Izrajilju. Miž cymy pusteljamy obicjana zemlja nabuvaje vyhljadu Božoho sadu.

U proročomu duxovnomu čytanni « ričky » symvolizujut' narody, tomu Boh može prorokuvaty pro potomstvo Avrama, tobto pro Xrysta, jakyj znajde svojix poklonnykiv ta svojix obranciv za mežamy Izrajilju ta Jehyptu, na zaxodi v «Jevropi», symvolizovanij v Ob'javlenni 9:14 pid nazvoju « velykoji ričky Jevfrat ».

Buttja 15:19: « krajina kenejiv, kenizejciv, kadmonejciv » ,

Buttja 15:20: « xittejiv, perizzejiv, refajimiv »

But. 15:21: « amorejiv, xanaanejiv, girgašejiv ta jevusejiv ».

Za časiv Avrama ci imena poznačaly rodyny, zibrani v mistax, ščo skladaly ta naseljaly zemlju Xanaans'ku. Sered nyx byly refajimy, jaki krašče za inšyx zberehly veletens'kyj prapor dopotopnyx narodiv, koly Isus Navyn zaxopyv cju terytoriju « čotyry pokolinnja » abo « čotyrysta rokiv » pizniše.

Avram je patriarxom obox zavitiv u Božomu plani. Joho naščadky čerez plot' porodjat' bahat'ox naščadkiv, jaki narodjat'sja u narodi, obranomu Bohom, ale ne obrannomu Nym. Jak naslidok , cej peršyj zavit, zasnovanyj na ploti, spotvorjuje Joho plan spasinnja ta zat'marjuje johu rozuminnja, oskil'ky spasinnja spyratymet'sja vyključno na akt viry v obox zavitax. Obrizannja ploti ne vrjatuvalo jevreja, xoča c'oho vymahav Boh. Te, ščo dozvoljalo jomu buty spasennym, – ce johu sluxnjani dila, jaki vyjavly ta pidtverdyly johu viru ta doviru do Boha. I ce te same, ščo obumovljuje spasinnja v novomu zaviti, v jakomu vira v Xrysta ožyvaje dilamy posluxe zapovidjam, obrjadam ta božestvennym pryncypam, vidkrytym Bohom u vsij Bibliji. U povnocinnyx stosunkax z Bohom včennja litery osviltlujet'sja rozumom duxa; Os' čomu Isus skazav: « Litera vbyvaje, a dux ožyvljaje ».

Buttja 16

Rozdilennja za lehitymnistju

Buttja 16:1: « Sara, družyna Avrama, ne narodyla jomu ditej. U neji bula jehyptjanka, na im'ja Ahar ».

But. 16:2: « I skazala Sara Avramovi: Os' Hospod' zrobyv mene neplidnoju. Xodi ž do mojeji služnyci, može, narodžu ja vid neji ditej ». Avram poslavaxsja holosu Saraji.

Buttja 16:3: « Todi Sara, žinka Avrama, vzjala Ahar, jehyptjanku, svoju služnyciju, i dala jiji Avramovi, čolovikovi svojemu, za žinku, pislja toho, jak Avram prožyv desjat' rokov u zemli Xanaans'kij ».

Nam lahko krytykuvaty cej nevdalyj vybir čerez iniciatyvu Sary, ale pohljan'mo na sytuaciju, jakoju vona postala pered blahoslovennoju paraju.

joho utroby narodyt'sja dytyna . Ale vin ne skazav jomu pro Saru, joho družynu, jaka bula bezplidnoju. Bil'se toho, Avram ne zvernuvsja do svoho Tvorca za roz'jasnennjamy ščodo svojix ohološen'. Vin čekav, poky Boh promovyt' do n'oho zhidno zi svojeju suverennoju voleju. I tut my povynni rozumity, ščo cja vidsutnist' pojasnen' bula same sprjamovana na te, ščob sprokuvaty cju ljuds'ku iniciatyvu, za dopomohuju jakoji Boh stvorjuje nezakonnij analoh z točky zoru obicjanky blahoslovennja, ale korysnyj, ščob postavtyty pered majbutnim Izrajilem, pobudovanyj na Isaaku, vojovnyčoho ta superečlyvoho supernyka, suprotivnyka i navit' voroha. Boh rozumiv, ščo okrim dvox šljaxiv, dobra i zla, postavlennyx pered vyborom ljudyny, «bati i prjanyk» buly neobxidni, ščob zmusyty nepokirnoho «visljuka» ruxatysja vpered. Narodžennja Izmajila, takož syna Avramiv, spryjatyme formuvannju arabs'koho kolektyvu do joho ostann'oji formy v istoriji, religijnoji, islamu (pokora; veršyna ironiji dlja c'oho pryrodno ta spadkovo buntivnoho narodu).

Buttja 16:4: « Vin pryjšov do Ahary, i vona zavahitnila. Jak pobačyla, ščo vahitna, to znevažyla svoju hospodynju ».

Take znevažlyve stavlennja jehyptjanky Ahar do svojeji hospodynji dosi xarakteryzuje arabs'ki musul'mans'ki narody. I v c'omu vony ne zovsim pomyljajut'sja, adže zaxidnyj svit znevažyv velyčeznyj pryvilej buty jevanhelizovanyj v im'ja božestvennoho Xrysta Isusa. Tož cja fal'syva arabs'ka religija prodovžuje prohologuvaty, ščo Boh velykij, koly Zaxid ster joho z rejestru svojix dumok.

Kartyna, navedena v c'omu virši, točno vidobražaje sytuaciju našyx ostannix časiv, bo zaxidne xrystyjanstvo, navit' spotvorene, jak Sara, bil'se ne narodžuje syniv i zanurjujet'sja v duxovnu bezplidnist' temrjavy. I prysliv'ja hovoryt': u krajini slipyx odnooki — cari.

Buttja 16:5: « I skazala Sara Avramovi: «Na tobi mij znevaha. Ja dala svoju služnyciju na lono tvoje, a vona pobačyla, ščo vahitna, i zverxn'o pohljanula na mene. Nexaj Hospod' rozsudyt' miž mnoju ta toboju! »

Buttja 16:6: « Avram skazav do Sary: «Os' tvoja služnycija v tvojj ruci; zroby z neju, jak tobi zdajet'sja dobre». I Sara pohano povelasja z neju, i Ahar vtekla vid neji ».

Avram bere na sebe vidpovidal'nist' za ce i ne zvyuvačuje Saru v tomu, ščo vona stala natxnennjam dlja c'oho nezakonnogo narodžennja. Takym čynom, z samoho počatku zakonnist' nav'jazuje svij zakon nezakonnosti, i, dotrymujučys' c'oho uroku, vidteper šljuby ob'jednuvatymut' lyše ljudej odnijeji tisnoji rodyny, navit' v Izrajili majbutn'oho ta joho nacional'nij formi, otrymanij pislja vyxodu z ponevolenoho Jehyptu.

But. 16:7: « Anhel Hospodnij znajšov jiji bilja džerela vody v pustyni, bilja džerela, ščo na dorozu do Šuru ».

Cej prjamyj obmin miž Bohom ta Ahar možlyvyj lyše zavdjaky blahoslovennomu statusu Avrama. Boh znaxodyt' jiji v pusteli Šur, jaka stane domivkoju dlja arabiv-kočivnykiv, ščo žyvut' u nametax, postijno šukajučy jizu dlja svojix ovec' ta verbljudiv. Džerelo vody bulo zasobom vyžyvannja Ahar, i vona zustričaje «džerelo vod žyttja», jake zaохоčuje jiji pryjnaty svij status služnyci ta svoju plidnu dolju.

Buttja 16:8: « Vin skazav: Aharo, služnyce Sary, zvidky ty jdeš? I kudy ty jdeš?» Vona vidpovila: «Ja tikaju vid Sary, pani mojeji ».

Ahar vidpovidaje na obydvja zapytannja: Kudy ty jdeš? Vidpovid': Ja tikaju. Zvidky ty jdeš? Vidpovid': Vid Sary, mojeji hospodynji.

But. 16:9: « Anhel Hospodnij skazav jij: Povernysja do svojeji pani, i vpokorysja pid jiji ruku ».

Velykyj suddja ne zalyšaje jomu vyboru, vin nakazuje povernennja ta smyrennja, bo spravžnja problema poljahala v prezrystvi do joho koxanky, jaka, okrim svojeji bezplidnosti, zalyšajet'sja joho zakonnoju koxankoju i jij treba služyty ta považaty.

Buttja 16:10: « Anhel Hospodnij skazav do neji: Ja rozmnožu tvoje potomstvo, tak ščo joho ne možna bude zličyty ».

JaHVEX pidbad'orjuje joho, proponujučy jomu «morkvynu». Vin obicjaje jomu potomstvo, « nastil'ky čyslenne, ščo jix nemožlyvo bude poraxuvaty ». Ne pomyljajtesja, cja bezlič bude plots'koju, a ne duxovnoju. Bo Boži orakuly budut' nestysja do vstanovlennja novoho zapovitu lyše naščadkamy jevrejiv. Ale, zvyčajno, bud'-jakyj ščyryj arab može vstupyty v Božyj zapovit, pryjnjavšy joho standarty, napysani jevrejamy v Bibliji. I z momentu svojeji pojavy musul'mans'kyj Koran ne vidpovidaje c'omu kryteriju. Vin zvynuvačuje, krytykuje ta spotvorjuje biblijni istyny, zasvidčeni Isusom Xrystom.

Vykorystovujučy stosovno Izmajila vyraz, jakyj vže vžyvavsja stosovno Avrama: « nastil'ky čyslenni, ščo jix nemožlyvo bude zličyty », my rozumijemo, ščo ce lyše ljuds'ke rozmnožennja, a ne obrani dlja vičnoho žyttja. Porivnjannja, zaproponovani Bohom, zavždy pidljahajut' umovam, jaki majut' buty vykonani. Pryklad: « zirky nebesni » stosujut'sja bud'-jakoji relihijnoji dijəl'nosti, jaka poljahaje v « svitli zemli ». Ale jakym svitlom? Til'ky svitlo istyny, uzakonene Bohom, robyt' « zirku » hidnoju « sjajaty vično » na nebesax, zhidno z Dan. 12:3, tomu ščo vony budut' spravdi « rozumnymy » i spravdi « navčatymut' pravednosti » zhidno z Bohom.

But. 16:11: « Anhel Hospodnij skazav jij: Os' ty vahitna, i syna porodyš, i nazveš joho im'jam Izmajil, bo Hospod' počuv tvoju bidu ».

Buttja 16:12: « Vin bude, jak dykyj osel; ruka joho bude na kožnomu, i ruka kožnoho bude na n'omu; i vin žytyte pered usima svojimy bratamy ».

Boh porivnjuje Izmajila ta joho arabs'kyx naščadkiv z « dykym oslom », tvarynoju, vidomoju svojim nepokirnym ta vpartym xarakterom; i, krim toho, žorstokoju, oskil'ky jiji nazyvajut' « dykoju ». Tomu vona ne dozvoljaje sebe ni pryručyty, ni odomašnyty, ni vmovyty. Korotše kažučy, vona ne ljubyt' i ne dozvoljaje sebe ljubyty, i nese u svojix henax ahresyvnu spadkovist' do svojix brativ ta čužynciv. Cej sud, vstanovlenyj ta ob'javlenyj Bohom, maje velyke značennja v cej čas kincja, ščob zrozumity

karal'nu rol' dlja Boha religiji islamu, z jakoju borolosja fal'syve xrystyjanstvo v ti časy, koly xrystyjans'ke « svitlo » bulo lyše « temrjavoju ». Z momentu svoho povernennja na zemlju svojix predkiv Izrazil' znovu stav joho mišennju, jak i xrystyjans'kyj Zaxid, zaxyščenij amerykans'koju deržavoju, jaku vony bez osoblyvix pomylkov nazývajúť « velykym satanoju ». Ce pravda, ščo malen'kyj « satana » može rozpiznaty « velykoho ».

Narodžujučy Izmajila, im'ja jakoho označuje « Boh počuv », dytynu superečky, Boh stvorjuje dodatkovyj rozkol u rodyni Avrama. Ce dodajet'sja do prokljattja jazykiv, stvorenix pid čas vavylons'koho dosvidu. Ale jakščo vin hotuje zasoby dlja pokarannja, to ce tomu, ščo vin zazdalehid' znaje buntivnu povedinku ljudej u svojix dvoch poslidovnyx sojuzax až do kincja svitu.

But. 16:13: « I nazvala vona im'ja Hospoda, ščo hovoryv z neju: Atta-El-Roji, bo skazala vona: Čy bačyla ja ščoś tut pislja toho, jak Vin pobačyv mene? »

Im'ja Atta El'-Roj označuje: Ty — Boh, ščo bačyt'. Ale vže sama iniciatyva daty Bohovi im'ja je obrazoju Joho vyščosti. Rešta c'oho virša, perekladena bahat'ma riznymi sposobamy, pidsumovujet'sja v cij dumci. Ahar ne može v ce poviryty. Vona, malen'ka služnyca, bula ob'jektom uvahy velykoho Boha-tvorcja, jakyj bačyt' dolju ta vidkryvaje jiji. Pislja c'oho dosvidu, čoho jij bojatysja?

Buttja 16:14 « Tomu j zvalas' ta krynyca: Krynyca Laxaj-Roji, vona miž Kadešem ta Baredom ».

Zemni miscja, de Boh javyv Sebe, prestyžni, ale počesti, jaki ljudy jim viddajut', často spryčyneni jixnim idolopoklonnyč'kym duxom, jakyj ne prymyrjaje jix z Nym.

Buttja 16:15 « Ahar porodyla Avramovi syna; i Avram nazvav svoho syna, jakoho porodyla jomu Ahar, Izmajilom ».

Izmajil spravdi je spravžnim synom Avrama, i osoblyvo joho peršoju dytynuju, do jakoji vin pryrodno pryv'jažet'sja. Ale vin ne je synom obicjanky, ohološenoji Bohom zazdalehid'. Xoča j obranyj Bohom, im'ja « Izmajil », dane jomu, ščo označuje « Boh vidpoviv », gruntujet'sja holovnym čynom na straždannjax Ahar, žertvy rišen', pryjnjatyx jiji hospodyneju ta hospodarem. Ale v druhomu sensi vono takož gruntujet'sja na pomylci Avrama ta Sary, jaki na myt' poviryly, ščo cej syn, začatyj jehyptjankoju Ahar, buv pidverdžennjam, ščo označuje « vidpovid' », i vykonannjam Božoho ohološennja. Cja pomylka matyme kryvavi naslidky do kincja svitu.

Boh vstupyv u hru ljuds'koji dumky, i dlja N'oho holovne dosjahnuto: dytja superečok ta konfliktnoho rozdilennja žyve.

Buttja 16:16: « Avramu bulo visimdesjat šist' lit, koly Ahar porodyla Avramovi Izmajila ».

Otže, « Izmajil » narodyvsja u 2034 roci (1948 + 86), koly Avramu bulo 86 rokov.

Buttja 17

Rozlučennja čerez obrizannja: znak u ploti

Buttja 17:1: « Koly Avramu bulo dev'janosto dev'jat' lit, Hospod' z'javysja Avramovi ta j skazav jomu: Ja — Boh Vsemohutnij. Xody peredi Mnoju i bud' nevyunnyj! »

U 2047 roci, u vici 99 rokiv, a Izmajila u vici 13 rokiv, Avrama vidviduje Boh u dusi, jakyj vperše predstavljaje sebe jomu jak « Vsemohutnij Boh ». Boh hotuje diju, jaka rozkryje cej «vsemohutnij» xarakter. Boža javka perevažno slovesna ta sluxova, oskil'ky joho slava zalyšajet'sja nevydymoju, ale podobu joho osoby možna pobačyty, ne vmyrajučy.

Buttja 17:2: « Ja vstanovlju Mij zapovit miž Mnoju ta toboju, i duže-duže rozmnožu tebe ».

Boh ponovljuje obicjanku svoho množennja, utočnjujučy c'oho razu « do neskinčennosti », tobto jak « pyl zemnyj » i « zirky nebesni », jaki « nixto ne može zličyty ».

But. 17:3: « I Avram upav oblyččjam do zemli, i Boh promovv do n'oho, kažučy :

Zrozumivšy, ščo toj, xto do n'oho hovoryt', — ce «Vsemohutnij Boh», Avram padaje oblyččjam dolilyc', ščob ne dyvytysja na Boha, ale sluxaje joho slova, jaki začarovujut' usju joho dušu.

Buttja 17:4: « Os' Mij zapovit, jakyj Ja ukladaju z toboju: Ty staneš bat'kom bahat'ox narodiv ».

Zavit, ukladenyj miž Bohom ta Avramom, zmnicnujet'sja toho dnja : « Ty staneš bat'kom bahat'ox narodiv ».

Buttja 17:5: « Ne Avram bude im'ja tvoje, a Avraam bude im'ja tvoje, bo Ja zrobyv tebe bat'kom bahat'ox narodiv ».

Zmina imeni Avrama na Avraam je vyrišal'noju, i za svoho času Isus zrobyt' te same, zminyvšy imena svojix apostoliv.

Buttja 17:6: « Ja zroblju tebe duže-duže plidnym, i zroblju z tebe narody, i cari vyjduť z tebe ».

Avram — peršyj bat'ko arabs'kyx narodiv v Izmajili, v Isaaku vin bude bat'kom jevrejiv, syniv Izrajilja; a v Midijani vin bude bat'kom naščadkiv Midijana; z jakym Mojsej znajde svoju družynu Cipporu, dočku Jitra.

But. 17:7: « I Ja vstanovlju Mij zapovit miž Mnoju ta toboju, i tvojimy naščadkamy pislja tebe dlja jixnix pokolin', zapovitom vičnym, ščob buty Bohom dlja tebe ta dlja tvojix naščadkiv pislja tebe ».

Boh tonko vybyraje slova svoho zavitu, jakyj bude «vičnym», ale ne vičnym. Ce označaje, ščo zavit, ukladenyj z joho plots'kym potomstvom, matyme obmeženyj termin diji. I cja meža bude dosjahnuta, koly pid čas svoho peršoho pryšestja ta ljuds'koho vtillennja božestvennyj Xrystos svojeju dobrovil'noju spokutnoju smertju vstanovyť osnovu novoho zavitu, jakyj matyme vični naslidky.

Na c'omu etapi slid usvidomyty, ščo vsi pervistky ljudej, na jakyx bulo poznačeno ta jakyx nazvano z samoho počatku, vtračajut' svoju lehitymnist'. Tak bulo z Kajinom, pervistkom Adama, Izmajilom,

pervistkom, ale nezakonnonarodženym synom Avrama, a pislja n'oho ce stanet'sja z Isavom, pervistkom Isaaka. Cej pryncyp provalu pervistka prorokuje proval jevrejs'koho plots'koho zapovitu. Druhij zapovit bude duxovnym i prynese koryst' lyše spravdi navernenym jazyčnykam, nezvažajučy na omanlyvu vydymist', spryčynenu xybnymy ljuds'kymy pretenzijamy.

But. 17:8: « Ja dam tobi ta naščadkam tvojim pislja tebe zemlju, v jakij ty mandrivnyk, usju zemlju Xanaans'ku, u vične volodinnja , i Ja budu jixnim Bohom».

Tak samo zemlja Xanaan bude dana « u vične volodinnja », tobto doty, doky Boh bude zv'jazanyj svojim zapovitom. A vidkydannja Mesiji Isusa zrobyť joho nedijnsnym, tomu čerez 40 rokov pislja c'oho znuščannja narod ta joho stolycja Jerusalym budut' znyščeni ryms'kymy soldatamy, a jevreji, ščo zalyšylysja v žyvyx, budut' rozsijani po riznyx krajinax svitu. Bo Boh vyznačaje umovu zapovitu: « Ja budu jixnim Bohom ». Takož, koly Isus, jak poslanec' Boha, bude oficijno vidkynutyj narodom, Boh zmože porušyť svij zapovit z povnoju zakonnistju.

But. 17:9: « I skazav Boh Avraamovi: «A ty budeš dotrymuvatysja Moho zapovitu, ty ta potomstvo tvoje po tobi dlja jixnix pokolin' » .

Cej virš klade kraj usim tym relihijnym pretenzijam, jaki robljat' Boha Bohom monotejistyčnyx relihij, zibranyx v ekumeničnomu sojuzi, nezvažajučy na jixni nesumisni ta superečlyvi včennja. Boh zv'jazanyj lyše svojimy vlasnymy slovamy, jaki zakladajut' osnovy joho zapovitu, svojeridnoho dohovoru, ukladenoho z tymy, xto vyključno jomu pidkorjajet'sja. Jakščo ljudyňa dotrymujet'sja svoho zapovitu, vona pidtverdžuje ta rozšyrjuje joho. Ale ljudyňa povynna sliduvaty za Bohom u joho proekti, pobudovanomu na dvox poslidovnyx fazax ; perša — plots'ka, druha — duxovna. I cej perexid vid peršoji do druhoji stavyt' na vyprobuvannja indyvidual'nu viru ljudej, i perš za vse, viru jevrejiv. Vidkydajučy Xrysta, jevrejs'kyj narod porušuje svij zapovit z Bohom, ščo vidkryvaje dveri jazyčnykam, sered jakyx ti, xto navertajet'sja do Xrysta, usynovljujut'sja nym i zaraxovujut'sja jak duxovni syny Avraama. Takym čynom, usi, xto dotrymujet'sja joho zapovitu, je plots'kymy abo duxovnymy synamy čy dočkamy Avraama.

U c'omu virši my bačymo, ščo Izrajil', majbutnij narod z cijeju nazvoju, spravdi bere svij počatok vid Avraama. Boh vyrišuje zrobyty joho naščadkiv narodom, «viddilenym» dlja zemnoji demonstraciji. Ce ne spasennyj narod, a stvorennja ljuds'koho zibrannja, jake predstavljaje zemnyx kandydativ dlja vyboru obranyx, spasennyx majbutn'oju Božoju blahodattju, jaka bude otrymana čerez Isusa Xrysta.

Buttja 17:10: « Os' Mij zapovit, jakoho vy budete dotrymuvatysja, miž Mnoju ta vamy, i potomstvom tvojim po tobi: kožen čolovičoji stati sered vas bude obrizanyj » .

Obrizannja – ce znak zapovitu, ukladenoho miž Bohom, Avraamom ta joho potomstvom, tobto joho plots'kymy naščadkamy. Joho slabkist' poljahaje v kolektyvnij formi, jaka zastosovujet'sja do vsix joho naščadkiv, natxnennyx viroju čy ni, sluxnjanyx čy ni. Navpaky, v novomu zapoviti vybir viroju, ščo piddajet'sja vyprobuvannju, bude perežytyj indyvidual'no obranymy, jaki potim otrymajut' vične žyttja, postavlene na kartu v c'omu zapoviti. Do obrizannja slid dodaty šče odyň prykryj naslidok: musul'many takož obrizajut'sja z časiv svoho patriarxa Izmajila, i vony nadajut' c'omu obrizannju duxovnoji cinnosti, ščo sponukaje jix pretenduvaty na pravo na vičnist'. Odnak obrizannja maje lyše vični, a ne vični plots'ki naslidky.

But. 17:11: « Obrizajte sebe, i ce bude znakom zapovitu miž Mnoju ta vamy » .

Ce spravdi znak sojuzu z Bohom, ale joho efektyvnist' lyše plots'ka, i virši 7, 8 ta nastupnyj virš 13 pidtverdžujut' joho zastosuvannja lyše « vične ».

But. 17:12: « Kožen čolovičoji stati sered vas bude obrizanyj vos'moho dnja u vsix vašyx pokolinnjax, čy to narodženyj u vašomu domi, čy to prydbanyj za hroši vid bud'-jakoho čužyncja, jakyj ne z vašoho rodu » .

Ce vse šče duže dyvovyžna rič, ale, nezvažajučy na svoju pry tamannu vičnu pryrodu, vona vse ž stanovyt' proroctvo, jake rozkryvaje Božyj plan na 8-e tysjačolittja . Ce pryčyna vyboru «vos'my dniv», oskil'ky perši sim dniv symvolizujut' zemnyj čas vyboru obranyx šesty tysjač rokiv ta sud s'omoho tysjačolittja. Orhanizovujučy na zemli tisnyj sojuz z jevrejs'kym narodom ta joho počatkovym zarodkom, Avramom, Boh javljaje obraz majbutn'oji vičnosti obranyx, zvil'nenyx vid plots'koji seksual'noji slabkosti, zoseredženoji na krajnij ploti, vidrizanij vid čolovikiv. Todi, tak samo, jak obrani poxodytymut' z usix poxodžen' narodiv zemli, ale lyše u Xrysti, u staromu zapoviti, obrizannja maje zastosovuvatysja navit' do inozemciv, koly vony xočut' žyty z taborom, obranym Bohom.

Holovna ideja obrizannja poljahaje v tomu, ščob navčyty, ščo u vičnomu Božomu carstvi ljudy bil'se ne budut' rozmnožuvatysja i ščo plots'ki bažannja bil'se ne budut' možlyvymy. Krim toho, apostol Pavlo porivnjuje obrizannja ploti staroho zapovitu z obrizannjam sercja obranyx u novomu. U c'omu svitli vin natjakaje na čystotu ploti ta sercja, jake viddaje sebe Xrystu.

Obrizannja označaje obrizannja, i cja ideja pokazuje, ščo Boh xoče vstanovyty unikal'ni stosunky zi svojim tvorinnjam. Jak «revnyvyj» Boh, Vin vymahaje vynjatkovosti ta priorytetu ljubovi vid svojix obranyx, jaki, za neobxidnosti, povynni obrizaty navkolo sebe ljuds'ki stosunky, škidlyvi dlja jixn'oho spasinnja, ta rozirvaty zv'jazky z rečamy ta ljud'my, jaki škodjat' jixnim stosunkam z Nym. U proročomu pedahohičnomu obrazi cej pryncyp stosujet'sja, perš za vse, joho tilesnogo Izrajilju ta joho duxovnoho Izrajilju vsix časiv, jakyj ob'javljajet'sja v Isusi Xrysti v joho doskonalosti.

Buttja 17:13: « Xto narodženyj u domi, i xto kuplenyj za hroši, musyt' buty obrizanyj; i Mij zapovit bude na vašomu tili zapovitom vičnym » . » .

Boh napoljahaje na cij ideji: do N'oho možut' buty pryv'jazani jak zakonni, tak i nezakonnonarodženi dity, bo takym čynom Vin prorokuje dva zapovity svoho spasytel'noho planu... Potim napolehlyvist', poznačena povernennjam vyrazu « kuplenyj za hroši », prorokuje Isusa Xrysta, jakoho buntivni religijni jevreji ocinjat' u 30 denarijiv. I same takym čynom, za 30 denarijiv Boh zaproponuje Svoje ljuds'ke žyttja jak vykuplennja za jevrejs'kych ta jazyčnyč'kych obranyx v im'ja Svooho svjatoho zapovitu. Ale zhadujet'sja « vična » pryroda znaku obrizannja, a točnist' « u vašij ploti » pidtverdžuje joho tymčasovyj xarakter. Bo cej zavit, jakyj počynajet'sja tut, matyme kineč', koly z'javyt'sja Mesija, « ščob poklasty kraj hrixu », zhidno z Dan. 7:24.

Buttja 17:14: « Neobrizanyj čolovičoji stati, ščo ne obrizavsja na tili svojemu, bude vynyščenyj z-pomiž svoho narodu, bo porušyv Mij zapovit ».

Dotrymannja pravyl, vstanovlenyx Bohom, je duže suvorym i ne dopuskaje vynjatkv, oskil'ky jixni porušennja spotvorjujut' joho proročyj plan, i Vin pokaže, zaboronyvšy Mojseju vvijty do Xanaanu, ščo cja provyna duže velyka. Neobrizani tilom ne majut' prava žyty sered zemnoho jevrejs'koho narodu tak samo, jak neobrizani sercem ne majut' prava žyty u majbutn'omu vičnomu nebesnomu carstvi Božomu.

Buttja 17:15: « I skazav Boh Avraamovi: «Ne nazývajú bil'še im'jam svojej žinky Saru: Sara, ale im'ja jii bude Sara ».

Avram označuje bat'ko narodu, a Avraam — bat'ko bezlič. Tak samo Sara označuje blahorodna, a Sara — pryncesa.

Avram vže je bat'kom Izmajila, ale zmina jeho imeni Avraam vypravdana množennjam jeho potomstva v Isaaku, syni, jakoho Boh spovistyt' jomu, a ne v Izmajili. Z tijeji ž pryčny bezplidna Sara narodyt' bezlič ditek čerez svoho syna Isaaka, i jiji im'ja stane Sara.

Buttja 17:16: « Ja blahoslovlju jiji, i dam tobi vid neji syna; Ja blahoslovlju jiji, i vid neji stanut' narody, cari narodiv vyjduť z neji ».

Avram xodyť z Bohom, ale jeho povsjakdenne žyttja zemne ta gruntujet'sja na zemnyx pryrodnx umovax, a ne na božestvennyx čudesax. Takož, u svojij svidomosti, vin nadaje Božym slovam značennja blahoslovennja, zavdjaky jakomu Sara otrymala syna čerez svoju služnycju Ahar.

Buttja 17:17: « I Avraam upav oblyččjam do zemli, zasmijavsja ta j skazav u serci svojemu: «Nevže v stolitn'oho narodyť'sja dytna? A dev'janostolitnja Sara šče j porodyt'? »

Zrozumivšy, ščo Boh može zaproponuvaty Saraji zdatnu narodžuvaty ditek, navit' popry te, ščo vona bezplidna i jii vže 99 rokiv, vin smijet'sja sam do sebe. Sytuacija nastil'ky nemyslyma na zemnomu ljuds'komu rivni, ščo cej reflex joho dumky zdajet'sja pryrodnym. I vin nadaje sensu joho dumci.

Buttja 17:18: « I skazav Avraam do Boha: O, ščob Izmajil živ pered oblyččjam Tvojim! »

Zrozumilo, ščo Avraam mirkuje plots'ky i ščo vin ujavljaje sobi svoje rozmnožennja lyše čerez Izmajila, syna, jakyj vže narodyvsja i jakomu vypovnylosja 13 rokiv.

Buttja 17:19: « I skazav Boh: Sara, žinka tvoja, konče porodyt' tobi syna, i ty nazveš jomu im'ja Isaak. I Ja vstanovlju Mij zapovit z nym zapovitom vičnym i z jeho potomstvom po n'omu ».

Znajučy dumky Avraama, Boh dokorjaje jomu ta ponovljuje prohološennja, ne zalyšajučy najmenšoho šansu na nepravyl'ne tlumačennja.

Sumniv Avraama ščodo čudesneho narodžennja Isaaka prorokuje sumniv i nevir'ja, jaki ljudstvo vyjavyt' ščodo Isusa Xrysta. I cej sumniv nabude formy oficijneho vidtorhnennja plots'kym potomstvom Avraama.

Buttja 17:20 A ščodo Izmajila, to Ja počuv tebe. Os' Ja blahoslovlju jeho, i zroblju jeho plidnym, i duže-duže rozmnožu jeho; i vin porodyt' dvanadcat' knjaziv, i Ja zroblju z n'oho velykyj narod .

Izmajil označuje, ščo Boh počuv, takož, u c'omu vtručanni, Boh vse šče vypravdovuje im'ja, jake Vin jomu dav. Boh zrobyť jeho plidnym, vin rozmnožyt'sja i utvoryť velyku arabs'ku naciju, ščo skladajet'sja z «dvanadcaty knjaziv». Ce čyso 12 podibne do 12 syniv Jakova z jeho svjatoho sojuzu, jakym nastupnykamy stanut' 12 apostoliv Isusa Xrysta, ale podibne ne označuje identyčne, oskil'ky vono pidtverdžuje božestvennu dopomohu, ale ne rjativnyj sojuz ščodo jeho planu vičneho žyttja. Bil'še toho, Izmajil ta jeho naščadky budut' vorože nalaštovani do vsix, xto vstupaje u svjatyj sojuz Boha, poslidovno jevrejiv, a potim xrystyjan. Cja škidlyva rol' sankcionuje nezakonne narodžennja čerez odnakovo nezakonni procedury, ujavleni bezplidnoju matir'ju ta nadmirno samovdovolenym

bat'kom. Os' čomu plots'ki syny Avraama budú nosijamy toho ž prokljattja i zreštoju zaznajut' takoho ž vidtorhnennja vid Boha.

Piznavšy Boha ta joho cinnosti, naščadky Izmajila možut' vyrišyty žyty za joho pravylamy, doky ne uvijdut' u jevrejs'kyj zapovit, ale cej vybir zalyšatymet'sja indyvidual'nym, jak i vične spasinnja, jake bude zaproponovano obranym. Tak samo, jak i inšym ljudjam bud'-jakoho poxodžennja, jim bude zaproponovano spasinnja u Xrysti, i šljax do vičnosti bude vidkrytyj dlja nyx, ale lyše za sluxnjanym zrazkom Xrysta Spasytelja, rozp'jatoho, pomerloho ta voskresloho.

But. 17:21: « Ja vstanovlju Mij zapovit z Isaakom, jakoho Sarra porodyt' tobi nastupnoho roku o cij samij pori » .

Oskil'ky Izmajilu bulo 13 rokiv na moment c'oho vydinnja, zhidno z viršem 27, jomu bude 14 rokiv, koly narodyt'sja Isak. Ale Boh napoljahaje na c'omu: joho zavit bude ukladeno z Isaakom, a ne z Izmajilom. I vin narodyt'sja u Sarry.

Buttja 17:22: « I koly Boh perestav hovoryty z Avraamom, to voznissja vid n'oho ».

Javlennja Boha ridkisni ta vynjatkovi, i ce pojasnjuje, čomu ljudy ne zvykajut' do božestvennyx čudes i čomu, podobno do Avraama, jixni mirkuvannja zalyšajut'sja zumovlenymy pryrodnymy zakonamy zemnoho žyttja. Jak til'ky joho poslannja doneseno, Boh vidstupaje.

Buttja 17:23: « Avraam uzjav Izmajila, syna svoho, i vsix, xto narodyvsja v joho domi, i vsix, xto kuplenyj za hroši, kožnoho čolovičoji stati z ljudej Avraamovoho domu, i obrizav jix toho ž dnja, jak nakazav jomu Boh ».

Nakaz, danyj Bohom, vykonujet'sja nehajno. Joho poslux vypravdovuje joho sojuz z Bohom. Cej mohutnij hospodar davnyj kupuvav sluh, i status raba isnuvav i ne oskaržuvavsja. Faktyčno, te, ščo zrobyt' predmet oskaržennja, tak ce zastosuvannja nasył'stva ta žorstoke povodžennja zi sluhamy. Status raba takož je statusom usix vykuplenyx Isusom Xrystom, navit' s'ohodni .

But. 17:24: « Avraamovi bulo dev'janosto dev'jat' lit, koly joho obrizaly ».

Ce utočnennja nahaduje nam, ščo Boh vymahaje posluxe vid ljudej, nezaležno vid jixn'oho viku; vid najmolodšoho do najstaršoho.

Buttja 17:25: « Izmajil, syn joho, mav trynadcat' rokiv, koly joho obrizaly ».

Takym čynom, vin bude na 14 rokiv staršym za svoho brata Isaaka, ščo dast' jomu real'nu možlyvist' zavdaty škody svojemu molodšomu bratovi, synovi joho zakonnoji družyny.

But. 17:26: « Toho ž dnja obrizaly Avraama ta joho syna Izmajila » .

Boh nahaduje Izmajilu pro joho zakonne pravo na Avraama, jakyj je joho bat'kom. Jixnje zvyčajne obrizannja take ž omanlyve, jak i tverdžennja jixnix naščadkiv, jaki stverdžujut', ščo vony je tym samym Bohom. Bo ščo stverdžuvaty, ščo vony Boh, nedostatn'o maty toho samoho plots'koho bat'ka-predka. I koly nevirujuči jevreji stverdžujut' pro cej zv'jazok z Bohom čerez svoho bat'ka Avraama, Isus vidkyne cej arhument i zaraxuje jim jak jixn'oho bat'ka dyjavola, Satanu, bat'ka brexni ta vbyvcju vid počatku. Te, ščo Isus skazav buntivnym jevrejam svoho času, tak samo spravedlyvo dlja našyx arabs'kyx ta musul'mans'kyx pretenzij.

But. 17:27: « I ves' joho dim, jak narodženi v joho domi, tak i kupleni za hroši čužynciv, buly obrizani z nym ».

Pislja c'oho zrazka posluxu my pobačymo, ščo neščastja jevreviv, jaki pokynuly Jehypet, zavždy budut' poxodyty vid jixn'oji nedoocinky c'oho posluxu, jakoho Boh vymahaje v absoljutnomu vyraženni, u vsi časy i do kincja svitu.

Buttja 18

Rozluka vorožyx brativ

Buttja 18:1 : « I z'javysja jomu Hospod' sered dubiv Mamre, koly vin sydiv pry vxodi do svoho nametu pid čas dennoji speky ».

Buttja 18:2: « I zviv vin oči svoji, ta j pobačyv, až os' troje muživ stojat' pered nym. I, pobačyvšy jix, pobih vid dverej svoho nametu jim nazustrič, i vklonyvsja do zemli ».

Avraam — stolitnij čolovik. Vin znaje, ščo vže staryj, ale zalyšajet'sja u harnij fizyčnij formi, « bihajučy nazustrič » svojim hostjam. Čy vpiznav vin jix jak nebesnyx poslanciv? Možna prypustyty, ščo tak, oskil'ky vin « klanjajet'sja pered nymy do zemli». Ale vin bačyt' «tr'ox čolovikiv», i todi v joho reakciji my možemo pobačyty joho spontannu hostynnist', jaka je plodom joho pryrodnogo ljubljačoho xarakteru.

But. 18:3: « I skazav vin: Hospody, jakščo ja znajšov mylist' u očax Tvojix, ne vidstupy ž vid raba Svoho !»

Nazyvannja vidviduvača «hospodynomy» bulo rezul'tatom velykoji smyrennja Avraama, i znovu ž taky, nemaje žodnyx dokaziv toho, ščo vin dumaje, ščo zvertajet'sja do Boha. Bo cej vizyt Boha v povnistju ljuds'komu vyhljadi je vynjatkovym, oskil'ky navit' Mojseju ne bude dozvoleno bačyty « slavu » Božoho oblyččja zhidno z Vyx. 33:20-23: « Jahve skazav: Ty ne zmožeš pobačyty Moho oblyččja, bo nixto ne može pobačyty Mene i zalyšytysja žyvym. Jahve skazav: Os' misce poblyzu Mene; ty stan' na skeli. Koly proxodytyme Moja slava, Ja postavlju tebe v rozkolyni skeli, i zakryju tebe rukoju Mojeju, až poky ne perejdu. A koly Ja vidvernu ruku Moju, ty pobačyš Mene z zadu, ale Moje oblyččja ne bude vydno ». Jakščo bačennja « slavy » Boha zaboroneno, Vin ne zaboronjaje sobi pryjmaty ljuds'kyj vyhljad, ščob nablyzytysja do svojix stvorin'. Boh robyt' ce, ščob vidvidaty Avraama, svoho druha, i Vin zrobyt' ce znovu v podobi Isusa Xrysta vid Joho embrional'noho začattja do Joho spokutnoji smerti.

Buttja 18:4: « Nexaj prynesut' troxy vody, i pomyjte svoji nohy, i vidpočyn'te pid cym derevom ».

U peršomu virši bulo čitko skazano, ščo spekotno, a pit vid nih vkrytyj zemnym pylom. vypravdovuje obmyvannja nih vidviduvačiv. Ce pryjemna propozycja, зробlena jim. I cja uvaha — zasluha Avraama.

Buttja 18:5: « Ja pidu j viz'mu šmatočok xliba, ščob pidkripyty tvoje serce, a potim ty pideš svojeju dorohoju, bo dlja c'oho ty obmynaješ svoho raba». Vony ž vidpovily: «Zroby tak, jak skazav ».

Tut my bačymo, ščo Avraam ne identyfikuvav cyx vidviduvačiv jak nebesnyx istot. Uvaha, jaku vin jim vyjavljaje, je svidčennjam joho pryrodnix ljuds'kyx jakostej. Vin smyrennyj, ljubljačyj, nižnyj, ščedryj, hotovyj dopomohty ta hostynnyj; ce te, ščo robyť joho pryvablyvym dlja Boha. U c'omu ljuds'komu aspekti Boh sxvaljuje ta pryjmaje vsi joho propozycji.

But. 18:6: « I Avraam švydko pišov do svoho nametu do Sarry ta j skazav: Viz'my švydko try miry pšenyčnoji muky, zamisy ta zroby korži ».

Jiža korysna dlja plots'koho tila, i, pobačyvšy pered soboju try tila z ploti, Avraam pryhotuvav jižu, ščob vidnovyty fizyčni syly svojix vidviduvačiv.

But. 18:7: « I pobih Avraam do otary svojeji, i vzjav telja nižne j harne, i dav joho sluzi; a toj pospišyv i pryhotuvav joho ».

Vybir nižnogo telja šče raz demonstruje joho ščedrist' i pryrodnu dobrotu; joho zadovolennja dohodyty blyžn'omu. Ščob dosjahty c'oho rezul'tatu, vin proponuje svojim vidviduvačam najkrašče.

Buttja 18:8: « I vzjav vin masla j moloka, i pryhotovanoho telja, i postavyv pered nymy. A sam stav iz nymy pid derevom, i vony jily ».

Ci apetytni stravy proponujut' neznajomcjam, jakyx vin ne znaje, ale do jakyx stavyt'sja jak do členiv vlasnoji rodyny. Vtilennja vidviduvačiv cilkom real'ne, oskil'ky vony jidjat' jižu, pryhotovlenu dlja ljudej.

But. 18:9: « I skazaly jomu: De Sara, žinka tvoja? Vin vidpoviv: Tam, u nameti ».

Oskil'ky vyprobuvannja gospodarja vyjavlyosja uspišnym na slavu Božu ta joho vlasnu, hosti vyjavlyly svoju spravžnju pryrodu, nazvavšy im'ja joho družyny «Sara», jake Boh dav jomu v poperedn'omu vydinni.

Buttja 18:10: « Odyn iz nyx skazav: "Ja povernusja do tebe pryblyzno c'oho času, i os', Sara, tvoja žinka, matyme syna". Sara ž sluxala bilja vxodu v namet pozadu n'oho ».

Zauvažymo, ščo u zovnišnosti tr'ox vidviduvačiv niščo ne dozvoljaje nam identyfikuvaty Jaxve sered dvox anheliv, jaki joho suprovodžujut'. Tut projavljajet'sja nebesne žyttja i rozkryvajet'sja panivne tam ehalitarne počuttja.

Poky odyn iz tr'ox vidviduvačiv ohološuje pro švydke narodžennja Sary, vona sluxaje z vxodu v namet te, ščo hovorjat', i v teksti utočnjujet'sja, xto « buv pozadu n'oho », tobto vin ne bačyv jiji i, z ljuds'koji točky zoru, ne mih znaty pro jiji prysutnist'. Ale vony ne byly čolovikamy.

Buttja 18:11: « Avraam že ta Sara byly stari, poxyloho viku, a Sara ne mohla spodivatysja maty ditej ».

U c'omu virši vyznačajet'sja normal'ne ljuds'ke žyttja, jake je spil'nym dlja vs'oho ljudstva.

But. 18:12: « Vona zasmijalasja sama sobi j skazala: «Ja stara, čy budu ja bažaty? Mij pan takož staryj ».

Zvernit' uvahu šče raz na točnist': « Vona smijet'sja sama v sobi »; tak ščo nixto ne čuv jiji smixu, okrim žyvoho Boha, jakyj doslidžuje dumky ta sercja.

Buttja 18:13: « I skazav Hospod' Avraamovi: Čomu Sara zasmijalasja, kažučy: Nevže ja spravdi narodžu dytynu, xoč ja vže stara? »

Boh korystujet'sja nahodoju, ščob vidkryty svoju božestvennu sutnist', ščo vypravdovuje zhadku pro JaXVE, bo same Vin hovoryt' z Avraamom u cij ljuds'kij podobi. Til'ky Boh može znaty pryxovani dumky Sary, i teper Avraam znaje, ščo Boh hovoryt' z nym.

Buttja 18:14: « Čy je ščos' nemožlyve dlja Hospoda? U pryznačenyj čas Ja povernusja do tebe, u cej čas; i Sara matyme syna ».

Boh staje avtorytetnym i čitko onovljuje svoje prorocstvo v im'ja JaXVE, svojeji božestvennosti.

Buttja 18:15: « Sarra zbrexala, kažučy: Ja ne smijalasja, bo bojalasja ». A vin vidkazav: Ni, ty smijavsja.

« Sara zbrexala », – skazano v teksti, – bo Boh počuv jiji tajemnu dumku, ale z jiji vust ne vyrvavsja smix; otže, ce bula lyše nevelyka brexnja Bohovi, a ne ljudyni. I jakščo Boh dorikaje jij, to ce tomu, ščo vona ne vyznaje, ščo Boh kontroljuje jiji dumky. Vona dovodyt' ce, navit' brešučy Jomu. Os' čomu Vin napoljahaje, kažučy: « Navpaky (ce nepravda), ty smijalasja ». Ne zabuvajmo, ščo ljudyna, blahoslovenna Bohom, – ce Avraam, a ne Sara, joho zakonna družyna, jaka lyše otrymuje koryst' vid blahoslovennja svoho čolovika. Jiji ideji vže pryzyvely do prokljattja narodžennja Izmajila, majbutn'oho spadkovoho voroha ta konkurenta Izrajilju; ce pravda dlja vykonannja božestvennoho zadumu.

Buttja 18:16: « I vstaly ti ljudi, ščob ity, i podyvylsja v bik Sodomu. Avraam pišov z nymy, ščob provesty jix ».

Vidpočyvšy, nahoduvavšys' i pidtverdyvšy Avraamu ta Sarri majbutnje narodžennja zakonnoho syna Isaaka, nebesni hosti vidkryvajut' Avraamu, ščo jixnij vizyt na zemlju maje takož inšu misiju: vin stosujet'sja Sodomu.

Buttja 18:17: « Todi Hospod' skazav: Čy ž Ja pryxovuju vid Avraama, ščo Ja maju zrobyty?... »

Tut my majemo točne zastosuvannja c'oho virša z Amosa 3:7: « Napevno, Hospod' Boh ne zrobyt' ničoho, ne vyjavvšy tajemnyci Svojeji rabam Svojim, prorokam ».

Buttja 18:18: « Avraam spravdi stane narodom velykym i mohutnim, i vsi narody zemli blahoslovljat'sja v n'omu ».

Čerez zvyčajnu vtratu značennja, jaka zastosovujet'sja do pryslivnyka « bezumovno », ja nahaduju, ščo vono označaje: pevnym i absoljutnym čynom. Perš niž rozkryty svij rujnivnyj plan, Boh pospišaje zapevnyty Avraama u joho vlasnomu statusi pered nym i ponovljuje blahoslovennja, jaki Vin jomu daruje. Boh počynaje hovoryty pro Avraama vid tret'oji osoby, ščob pidnesty joho do ranhu velykoji istoryčnoji postati ljudstva. Robljačy ce, Vin pokazuje svojim plots'kym i duxovnym naščadkam vzirec', jakyj Vin blahoslovljaje i jakyj Vin zhaduje ta vyznačaje u nastupnomu virši.

Buttja 18:19: « Bo Ja vybrav joho, ščob vin nakazav svojim ditjam ta svojemu domu pislja sebe, ščob vony pyl'nuvaly dorohy Hospodn'oji, čynyly pravosuddja ta pravdu, i ščob Hospod' vykonav dlja Avraama te, ščo obicjav jomu... »

Te, ščo Boh opysuje v c'omu virši, maje vyrišal'ne značennja dlja Sodomu, jakyj Vin znyščyt'. Až do kincja svitu Joho obranci budut' takymy, jak opysano v c'omu opysi: dotrymannja šljaxu Jaxve poljahaje u včynenni pravednosti ta spravedlyvosti; istynnoji pravednosti ta istynnoji spravedlyvosti, jaki Boh pobuduje na tekstax zakonu, ščob navčyty svij narod Izrajil'. Povaha do cyx rečej bude umovoju dlja toho, ščob Boh dotrymuvavsja svojix obicjanok blahosloven'.

But. 18:20: « I skazav Hospod': Velykyj kryk proty Sodomu ta Homorry, i velykyj jixnij hrix ».

Boh vynosyt' cej sud na Sodom i Homorru, mista cariv, jaki Avraam pryjšov rjatuваты, koly na nyx napaly. Ale same v Sodomi vyrišyv oselytysja joho pleminnik Lot zi svojeju rodynuju ta sluhamy. Znajučy pro zv'jazok pryxyl'nosti, jakyj Avraam vidčuvaje do svoho pleminnika, Boh množyt' formy uvahy do staroho, ščob spovistyty jomu pro svoji namiry. I dlja c'oho Vin opuskajet'sja do rivnja ljudyňy, ščob jakomoha bil'se oljudnyty sebe, ščob staty na riven' ljuds'koho myslennja Avraama, svoho sluhy.

But. 18:21: « Tomu ja zijdu ta podyvljusja, čy vony vse zrobyly tak, jak čuly, ščo dijšlo do mene; a jakščo ni, to ja diznajsja ».

Ci slova kontrastujut' z rozuminnjam Sarry cijeji spravy, bo Boh ne može iħnoruvaty riven' amoral'nosti, dosjahnutyj u cyx dvox mistax rivnyny, ta jixnje ščedre procvitannja. Taka reakcija pokazuje, jak Vin piklujet'sja pro te, ščob Joho virna sluha pryjnjala spravedlyvyj vyrok Joho sudu.

Buttja 18:22: « I pišly ljudy j pišly do Sodomu. Avraam že stojav pered Hospodom ».

Tut rozdilennja hostej dozvoljaje Avraamu rozpiznaty sered nyx žyvocho Boha, Jaxve, prysutn'oho z nym u prostij ljuds'kij podobi, ščo sponukaje do obminu slovamy. Avraam pidbad'oryt'sja. až do toho, ščo vin vstupyv u svojeridnyj torh z Bohom, ščob otrymaty spasinnja dvox mist, v odnomu z jakyx meškaje joho dorohyj pleminnik Lot.

Buttja 18:23: « Avraam pidijšov i skazav: Čy Ty pohubyš i pravednoho z nečestyvym? »

Zapytannja Avraama vypravdane, oskil'ky u svojix kolektyvnyx aktax spravedlyvosti ljudstvo spryčynjaje smert' nevyannyx žertv, vidomu jak pobična škoda. Ale jakščo ljudstvo ne zdatne ščoś zminyty, Boh može. I vin nadast' dokaz c'oho Avraamu ta nam, xto čytaje joho biblijne svidčennja.

Buttja 18:24: « Možlyvo, v misti je p'jatdesjat pravednykiv, čy Ty takož jix vynyščyš, i ne pomyluješ mista zarady p'jatdesjaty pravednykiv, ščo v n'omu? »

U svojij nižnij ta ljubljačij duši Avraam spovnenyj iljuzij i uvjavljaje, ščo v cyx dvox mistax možna znajty ščonajmenše 50 pravednykiv, i vin zaklykaje cyx 50 možlyvyx pravednykiv otrymaty vid Boha blahodat' dlja dvox mist v im'ja Joho doskonaloji spravedlyvosti, jaka ne može vrazyty nevyannyx razom z vynnnyy.

Buttja 18:25: « Ščob ubyty pravednoho razom iz nečestyvym, ščob pravednyj buv, jak nečestyvyj! Nexaj ce bude daleke vid tebe! Nexaj ce bude daleke vid tebe! Xiba Suddja vsijeji zemli ne včyntyť spravedyvosti? »

Takym čynom, Avraam vvažaje, ščo može vyrišyty problemu, nahadavšy Bohovi, čoho toj ne može zrobyty, ne zaperečujučy svojeji osobystosti, jaka tak pryv'jazana do vidčuttja doskonaloji spravedyvosti.

But. 18:26: « I skazav Hospod': Jakščo Ja znajdu v Sodomi p'jatdesjat pravednykiv u c'omu misti, to Ja pomyluju vse misto zarady nyx ».

Z terpinnjam ta dobrotoju Jaxve dozvolyv Avraamu hovoryty, i u vidpovidi vin pohodyvsja z nym: zarady 50 pravednykiv mista ne budut' zrujnovani.

But. 18:27: « Avraam vidpoviv i skazav: Os' ja navažyvsja hovoryty do Hospoda, ja ž porox i popil ».

Čy ce dumka pro « porox i popil », ščo pislja znyščennja dvox mist u dolyni zalyšat'sja bezbožni ljudy? Odnak Avraam vyznaje, ščo vin sam lyše « porox i popil ».

Buttja 18:28: « Možlyvo, p'jatdesjaty pravednykiv brakuje p'jaty, čy Ty znyščyš use misto zarady p'jaty? I Hospod' skazav: Ne znyšču joho, jakščo znajdu tam sorok p'jat' pravednykiv ».

Smilyvist' Avraama sponukatyme joho prodovžuvaty torh, ščorazu zmenšujučy kil'kist' obranyx, jakyx možna znajty, i u virši 32 vin zupynyt'sja na čysli desjaty pravednykiv. I ščorazu Boh daruvatyme svoju blahodat' zavdjaky čyslu, zaproponovanomu Avraamom.

But. 18:29: «I Avraam promovyv do n'oho ta j skazav: Možlyvo, tam znajdet'sja sorok pravednykiv. I Hospod' skazav: Zarady cyx soroka Ja ničoho ne zroblju » .

Buttja 18:30: « Avraam skazav: "Nexaj ne hnivajet'sja Hospod', i ja skažu. Možlyvo, tam znajdet'sja trydcjat' pravednykiv." I skazav Hospod': "Ja ne zroblju ničoho, jakščo ne znajdu tam trydcjat' pravednykiv "».

But. 18:31: « Avraam skazav: «Os' ja navažyvsja hovoryty z Hospodom. Možlyvo, tam znajdet'sja dvadcjat' pravednykiv». I skazav Hospod': «Ne znyšču joho zarady dvadcjaty » .

Buttja 18:32: « Avraam že skazav: Nexaj ne hnivajet'sja Hospod', i ja skažu xiba ščo raz. Možlyvo, tam znajdet'sja desjat' pravednykiv. I Hospod' skazav: Ne znyšču joho zarady desjaty pravednykiv ».

Na c'omu torh Avraama zakinčujet'sja, oskil'ky vin rozumije, ščo isnuje meža, za jakoju joho napoljahannja bude nerozumnym. Vin zupynjajet'sja na čysli desjat' pravednykiv. Vin optymistyčno viryť, ščo same taka kil'kist' pravednykiv maje buty v cyx dvox korumpovanyx mistax, jakščo vraxovuvaty lyše Lota ta joho rodyčiv.

Buttja 18:33: « I vidijšov Hospod', jak til'ky perestav hovoryty z Avraamom. I Avraam povernuvsja na svoje misce ».

Zemna zustrič dvox druživ, odnoho nebesnoho i vsemohutn'oho Boha, a inšoho — ljudyňy, porošyny zemnoji, zakinčujet'sja, i kožen povertajet'sja do svojix sprav. Avraam — do svoho domu, a Jaxve — do Sodomu ta Homorry, na jaki vpade joho rujnivnyj sud.

U svojij rozmovi z Bohom Avraam vyjavyv svij xarakter, jakyj je obrazom Božym, prahnučy pobačyty spravžnju spravedlyvist', vodnočas nadajučy žyttju joho nadzvyčajno cinnu cinnist'. Os' čomu torh joho sluhy mih lyše začaruvaty ta potišyty serce Boha, jakyj povnistju podiljaje joho počuttja.

Buttja 19

Rozluka v nadzvyčajnij sytuaciji

Buttja 19:1: « I pryjšly ti dva anhely do Sodomu vvečeri, a Lot sydiv u brami Sodomu. I pobačyv jix Lot, to vstav, ščob zustrity jix, i vklonyvsja oblyččjam do zemli ».

U cij povedinci my rozpiznajemo dobryj vplyv Avraama na joho plemynnyka Lota, oskil'ky vin vyjavljaje taku ž uvažnist' do vidviduvačiv, ščo proxodyly povz. I vin robyt' ce z tym bil'šoju uvahoju, ščo znaje pro pohani zvyčaji meškanciv mista Sodom, de vin oselyvsja.

Buttja 19:2: « I skazav vin: Os', panove moji, zajdit', blahaju vas, do domu vašoho raba, i perenočujte tam. Pomyjte svoji nohy, i vstan'te rano-vranci, ta j idit' svojeju dorohoju. Ale vony skazaly: Ni, my perenočujemo na vulyci ».

Lot vvažaje svojim obov'jazkom vitaty perexožyx u svojemu domi, ščob zaxystyty jix vid bezsorumnyx i zlisnyx dij korumpovanyx meškanciv. My znaxodymo ti sami vital'ni slova, jaki Avram skazav svojim tr'om hostjam. Lot spravdi pravedna ljudyna, jaka ne dozvolyla sobi zipsuvatysja spivisnuvannjam zi zbočenyjmy istotamy c'oho mista. Dva anhely pryjšly, ščob zrujnuvaty misto, ale pered tym, jak zrujnuvaty joho, vony xočut' prydušyty zlobu meškanciv, spijmavšy jix na harjačomu, tobto aktyvno demonstrujučy jixnju zlobu. I ščob dosjahty c'oho rezul'tatu, jim potribno lyše provesty nič na vulyci, de na nyx napaly sodomljany.

Buttja 19:3: « A Lot tak napoljahav na nyx, ščo vony pryjšly do n'oho ta vvijšly do joho domu. Vin vlaštvav jim benket i napek prisnyj xlib. I vony jily ».

Lotu vdajet'sja perekonaty jix, i vony pryjmajut' joho hostynnist'; ščo daje jomu možlyvist' vyjavyty svoju ščedrist', jak ce robyv do n'oho Avraam. Cej dosvid včyt' jix vidkryvaty prekrasnu dušu Lota, pravednyka sered nepravednyx.

Buttja 19:4: « Vony šče ne ljahly spaty, jak meškanci mista, meškanci Sodomu, vid molodoho do staroho, otočyly dim; usi ljudy zbihlysja dokupy ».

Demonstracija zlosti meškanciv pereveršuje očikuvannja dvox anheliv, oskil'ky vony pryjšly šukaty jix u domi, de jix pryjnav Lot. Zvernit' uvahu na riven' pošyrennja cijej zlosti: « vid ditej do staryx ». Tomu sud JaXVE cilkom vypravdanyj.

But. 19:5: « I poklykaly vony Lota j skazaly jomu: De ti ljudy, ščo pryjšly do tebe cijejj noči? Vyvedy jix do nas, ščob my mohly jix piznaty ».

Najivnyx ljudej možna obduryty namiramy sodomljan, bo jdet'sja ne pro proxannja piznaty odne odnoho, a pro piznannja v biblijnemu sensi c'oho termina, jak u prykladi «Adam piznav svoju družynu, i vona narodyla syna». Tomu rozbeščeništ' cyx ljudej je povnoju i nevypravnoju.

Buttja 19:6: « Lot vyjšov do nyx do dverej domu, i zamknuv za soboju dveri ».

Smilyvyj Lot, jakyj sam pospišaje nazustrič merzennym istotam i dbaje pro te, ščob začynyty za soboju dveri svoho domu, ščob zaxystyty svojix hostej.

Buttja 19:7: « I skazav vin: Brattja moji, blahaju vas, ne čynit' lyxoho » .

Dobra ljudyna zaklykaje nečestyvyx ne čynyty zla. Vona nazyvaje jix «bratamy», bo vony taki ž ljudy, jak i vona sama, i vona plekaje v sobi nadiju vyrvaty dejakyx iz nyx vid smerti, do jakoji vede jixnja povedinka.

Buttja 19:8: « Os' u mene dvi dočky, ščo ne piznaly čolovika. Ja vyvedu jix do tebe, i ty zrobyš z nymy vse, ščo vvažaješ za potrebne. Til'ky čolovikam ne roby ničoho, bo vony pryjšly pid tin' mohu dachu ».

Dlja Lota povedinka sodomljan u c'omu vypadku dosjahaje bezprecedentnyx vysot. I ščob zaxystyty svojix dvox vidviduvačiv, vin navit' proponuje zamist' nyx dvox dočok, jaki šče zalyšajut'sja nezajmanymy.

Buttja 19:9: « Vony skazaly: „Idy zvidsy!“ I skazaly vony šče: „Cej čolovik pryjšov jak čužynec' i bude sudyty! My zrobymo tobi hirše, niž jim.“ I vony syl'no natysnuly na Lota, i pidijšly vybyty dveri ».

Slova Lota ne zaspokojujut' zibranu zhraju, i ci žaxlyvi istoty, kažit' vony, hotujut'sja zrobyty z nym hirše, niž z nymy. Potim vony namahajut'sja vybyty dveri.

Buttja 19:10: « Ti ljudy prostjahly ruky svoji, i vvely Lota do sebe v dim, i zamknuly dveri ».

Koly smilyvyj Lot opynyvsja v nebezpeci, anhely vtrutylysja ta pryvely Lota v dim.

Buttja 19:11: « I vrazyly vony slipotoju ljudej, ščo buly pry vxodi domu, vid maloho do velykoho, tak ščo vony marno namahalysja znajty dveri ».

Zzovni najblyžči zbudženi ljudy zaslipleni; takym čynom, meškanci budynku zaxyščeni.

Buttja 19:12: « I skazaly ljudy do Lota: Xto v tebe tut? Zjati, syny, dočky ta vse, ščo v tebe je v misti, vyvedy jix z c'oho miscja ».

Lot znajšov mylist' v očax anheliv i Boha, jakyj jix poslav. Ščob vrjatuvaty svoje žyttja, vin mav « vyjty » «mista ta dolyny rivny, bo anhely znyščat' meškanciv cijejj dolyny, jaka stane miscem rujin, podobnym do mista Aj. Propozycja anheliv pošyrjuet'sja na vse, ščo naležyt' jomu v žyvyx ljuds'kyx istotax».

U cij temi rozdilennja božestvenna zapovid' « vyjty » je postijnoju. Bo vin zaklykaje svoji stvorinnja vidokremytsja vid zla v usix joho formax, takyx jak fal'syvi xrystyjans'ki cerkvy. V Ob'javlenni 18:4 vin nakazuje svojim obranym « vyjty ». » « Velykoho Vavylona », ščo stosujet'sja, po-perše, katolyc'koji

religiji, a po-druhe, bahatohrannej protestants'koji religiji, pid vplyvom jakoji vony perebuvaly do c'oho momentu. I, jak i u vypadku z Lotom, jixni zyttja budut' vrjatovani lyše todi, koly vony nehajno vykonajut' Božu zapovid'. Bo ščojno bude opryljudneno zakon, jakyj zrobyt' nedil'nyj vidpočynok u peršyj den' obov'jazkovym, kinec' periodu vyprobuvannja zakinčyt'sja. I todi bude nadto pizno zminjuvaty svoju dumku ta pozyciju ščodo cijejj problemy.

Ja zvertaju vašu uvahu na nebezpeku vidkladannja neobxidneho rišennja. Naše zyttja kryxke, my možemo pomerty vid xvoroby, neščasneho vypadku čy napadu, reči, jaki možut' statysja, jakščo Boh ne ocinyt' našu povil'nist' u reakciji, i v c'omu vypadku kinec' času kolektyvnoji blahodati vtračaje vse svoje značennja, bo xto pomyrage raniše, toj pomyrage u svojij nespravedlyvosti ta svojemu osudi Bohom. Usvidomljujučy cju problemu, Pavlo kaže v Jevr. 3:7-8: « S'ohodni, koly počujete Joho holos, ne zatverдите svojix serdec', jak pid čas buntu... ». Tomu zavždy isnuje nahal'na potreba vidpovisty na propozyciju, zroblenu Bohom, i Pavlo dotrymujet'sja takoji dumky, zhidno z Jevr. 4:1: « Tomu bijmosja, poky tryvaje obitnyca pro vxid do Joho vidpočynku, ščob ne vydalosja, ščo xtos' iz vas ne dosjah jiji ».

Buttja 19:13: « Bo my zbyrajemosja znyščyty ce misce, bo velykyj kryk proty joho meškanciv pered Hospodom. Hospod' poslav nas znyščyty johu ».

C'oho razu, koly čas obmal', anhely povidomyly Lotu pryčynu svojeji prysutnosti v johu domi. Misto malo buty švydko znyščene rišennjam Jaxve.

But. 19:14: « Lot vyjšov i promovyv do svojix zjativ, jaki zabraly johu dočok, kažučy: "Ustavajte ta vyxod'te z c'oho miscja, bo Hospod' znyščyt' ce misto". Ale v očax johu zjativ vin vyhljadav, niby žartuje ».

Zjati Lota, zvyčajno, ne byly takymy zlymy, jak inši sodomljany, ale dlja spasinnja važlyva lyše vira. A v nyx jiji, očevydno, ne bulo. Viruvannja testja jix ne cikavyly, a raptova dumka pro te, ščo Boh Jaxve hotovyj znyščyty misto, bula dlja nyx prosto nejmovirnoju.

Buttja 19:15: « A koly počalo svitaty, anhely počaly blahaty Lota, kažučy: Ustan', viz'my svoju žinku ta dvox svojix dočok, ščo tut, ščob tobi ne zahynuty pid čas znyščennja mista ».

Znyščennja Sodomu pryzvodyt' do rozryviv u serci, jaki svidčat' pro viru ta brak viry. Dočky Lota povynni vybyraty miž tym, ščob sliduvaty za bat'kom, čy za čolovikom.

Buttja 19:16: « I jak vin zvolikav, to ljudy vzjaly johu za ruku, johu žinku ta dvox dočok johu, bo Hospod' zradiv jomu. I vidvely johu, i postavly johu za mistom ».

U cij diji Boh pokazuje nam « holovešku, vyrvanu z vohnju ». Znovu ž taky, same dlja pravedneho Lota Boh rjatuje johu, johu dvox dočok ta družynu. Takym čynom, vyrvani z mista, vony opynjajut'sja zovni, vil'ni ta žyvi.

Buttja 19:17: « A koly jix vyvely, odyz iz nyx skazav: Rjatujsja, ščob tvoje zyttja bulo zdorovym! Ne ozyrajsja nazad i ne zvolikaj u vsij rivnyni. Rjatujsja na horu, ščob tobi ne zahynuty ».

Spasinnja bude na hori, vybir zalyšyvsja za Avraamom. Takym čynom, Lot može zrozumity i poškoduvaty pro svoju pomylku, obravšy rivnynu ta jiji procvitannja. Joho zyttja na konu, i jomu dovedet'sja pospišaty, jakščo vin xoče znajty bezpeku, koly Božyj vohon' vrazyt' dolynu. Jomu

nakazano ne ozyratsja nazad. Cju nakaz slid spryjmaty jak bukval'no, tak i perenosno. Majbutnje i žyttja pered tymy, xto vyžyv u Sodomi, bo pozadu nyx nezabarom ne zalyšyt'sja ničoho, krim rozpečenyx rujin, zapalenyx sirčanyx kaminnjam, kynutym z neba.

Buttja 19:18: « Lot že skazav jim: Ni ž, Hospody! »

Nakaz, danyj anhelom, žaxaje Lota.

Buttja 19:19: « Os' ja znajšov mylist' u očax Tvojix, i Ty vyjavyv meni velyku mylist', vrjatuvašy meni žyttja; ale ja ne možu vtekty na horu, bo mene spitkaje lyxo, i ja zahynu ».

Lot znaje miscevist', de vin žyve, i znaje, ščo jomu znadobyt'sja bahato času, ščob distatysja do hory. Tomu vin blahaje anhela i proponuje jomu inše rišennja.

Buttja 19:20: « Os' ce misto dosyt' blyž'ke, ščob ja mih tudy vtekty, ta vono male. O, jakby ja mih tudy vtekty,... xiba vono ne male?... i ščob duša moja bula žyva! »

V kinci dolyny ležyt' Coar, slovo, ščo označaje malyj. Vin perežyv trahediju dolyny, ščob služyty prytkom dlja Lota ta joho rodyny.

But. 19:21: « I skazav vin jomu: Os', Ja maju takož cju mylist' do tebe: ne zrujnuju mista, pro jake ty kažeš ».

Prysutnist' c'oho mista dosi svidčyt' pro cju dramatyčnu podiju, jaka vplynula na mista dolyny rivnyny, de roztašovuvajysja dva mista Sodom i Homorra.

Buttja 19:22: « Pospišaj i vtikaj tudy, bo Ja ne možu ničoho zrobyty, doky ty ne pryjdeš tudy. Tomu j nazvano im'ja toho mista Coar ».

Anhel teper zaležyt' vid joho zhody i čekatyme, poky Lot uvijde do Coaru, ščob vrazyty dolynu.

Buttja 19:23: « Sonce sxodylo nad zemleju, koly Lot pryjšov u Coar ».

Dlja sodomljan zdavalosja, ščo pid prekrasnym sxodom soncja nastaje novyj den'; den', jak i bud'-jakyj inšyj...

Buttja 19:24: « I Hospod' poslav doščem iz sirky ta vohnju vid Hospoda z neba na Sodom ta Homorru ».

Cja dyvovyžna božestvenna dija otrymala perekonlyve svidčennja vid vidkryttiv adventysts'koho arxeoloha Rona Vajatta. Vin vyznačyv misceznaxodžennja mista Homorra, žytla jakoho prytulylysja odne do odnoho na zaxidnomu sxyli hory, ščo mežuje z cijeu dolynoju. Pidloha c'oho miscja utvorena iz sirčanoho kaminnja, jake, piddavšys' vplyvu vohnju, dosi spalaxuje. Takym čynom, božestvenne dyvo povnistju pidtverdžene ta hidne viry obranyx.

Vsupereč pošyrenij dumci ta slovam, Boh ne vykorystav jadernu enerhiju dlja znyščennja cijej dolyny, a radše kaminnja iz sirky ta čystoji sirky, čystota jakoji ocinjuet'sja v 90%, ščo, na dumku faxivciv, je vynjatkovym javyščem. Nebo ne nese xmar sirky, tomu ja možu skazaty, ščo ce rujnuvannja – sprava ruk Boha-Tvorca. Vin može stvoryty bud'-jaku materiju vidpovidno do svojix potreb, oskil'ky vin stvoryv zemlju, nebo ta vse, ščo vony mistjat'.

Buttja 19:25: « Vin znyščyv ti mesta, vsju rivnynu, i vsix meškanciv mist, i vse, ščo roslo na zemli ».

Ščo može zalyšytysja v misci, z jakoho vypade došč z rozpalenoho sirčanoho kaminnja? Ničoho, krim kaminnja ta sirčanoho kaminnja, ščo zalyšylsja.

Buttja 19:26: « I ozyrnulasja Lotova žinka, i stala stovpom soljanym ».

Cej pohljad družyny Lota u mynule svidčyt' pro žal' i nezminnyj interes do c'oho prokljatoho miscja. Takyj stan rozumu ne podobajet'sja Bohovi, i vin daje zrozumity ce, peretvoryvšy jiji tilo na soljanij stovp, obraz absoljutnoji duxovnoji bezplidnosti.

Buttja 19:27: «I vstav Avraam rano-vranci, ščob pity na misce, de stojav vin pered Hospodnim lycem ».

Ne pidozrjujučy pro dramu, ščo rozhornulasja, Avraam pryjšov do duba Mamre, de vin zustriv svojix tr'ox hostej.

Buttja 19:28: « I vin podyvyvsja na Sodom ta Homorru, i na vsi kraji rivnyny, až os' dym pidijmajet'sja z zemli, nemov dym z peči ».

Hora — čudovyj sposterežnyj punkt. Zi svojeji vysoty Avraam ohljadaje rehion i znaje, de znaxodyt'sja dolyna Sodomu ta Homorry. Poky na zemli šče palaje vohon', zverxu pidnimajet'sja jidkyj dym, spryčynenyj sirkoju ta spožyvannjam usix materialiv, zibranyx ljudynuju v misti. Ce misce pryrečene na bezpliddja do kincja svitu. Tut lyše skeli, kaminnja, sirčane kaminnja ta sil', bahato soli, jaka spryjaje bezpliddju gruntu.

Buttja 19:29: « I koly Boh nyščyv mesta rivnyny, Vin zhadav pro Avraama, i vyzvolyv Lota z-posered lyxa, jakym Vin zrujnuvav mesta, v jakyx živ Lot ».

Ce utočnennja važylve, oskil'ky vono vidkryvaje nam, ščo Boh vrjatuvav Lota lyše dlja toho, ščob dohodyty svojemu virnomu sluzi Avraamu. Tomu Vin ne perestavav dorikaty jomu za vybir procvitajučoju dolyny ta jiji korumpovanyx mist. I ce pidtverdžuje, ščo vin spravdi buv vrjatovanyj vid doli, vidomoji Sodomu jak «holoveška, vyrvana z vohnju», tobto nadzvyčajno led'.

Buttja 19:30: « Lot pokynuv Coar, i pišov u hirs'ku krajinu, i osivsja na hori, vin ta dvi dočky johu, bo bojavsja žyty v Coari. I osivsja vin u pečeri, vin ta dvi dočky johu ».

neobxidnist' rozluky . I same vin vyrišuje ne zalyšatysja v Coari, jakyj, xoča j buv «malym», takož buv naselenyj korumpovanyj ta hrišnyj ljud'my pered Bohom. U svoju čerhu, vin jde na horu i, daleko vid bud'-jakoho komfortu, žyve zi svojimy dvoma don'kami v pečeri, pryrodnomu bezpečnomu prytulku, nadanomu Božym tvorinnjam.

Buttja 19:31: « I skazav staršyj molodšomu: Naš bat'ko staryj, i nemaje v kraju čolovika, jakyj by pryjšov do nas, za zvyčajem usix krajev ».

Nemaje ničoho hanebnoho v iniciatyvax dvoch dočok Lota. Jixnja motyvacija vypravdana ta sxvalena Bohom, oskil'ky vony dijut' z metoju daty potomstvo svojemu bat'kovi. Bez cijeji motyvaciji iniciatyva bula b krovozmisnoju.

Buttja 19:32: « Xodimo, napojimo našoho bat'ka vynom, i ljažmo z nym, ščob zberehty vid našoho bat'ka potomstvo ».

Buttja 19:33: « I tijeji noči vony napojily svoho bat'ka vynom. I pišla starša, i spala z bat'kom svojim. A vin ne znav, koly vona ljahla, ani koly vstala ».

Buttja 19:34: « I stalosja nastupnoho dnja, ščo starša skazala molodšij: Os' ja spala z bat'kom svojim mynuloji noči. Davajte napojimo joho vynom i cijeji noči, i pidemo, i ljažemo z nym, ščob zberehty potomstvo vid našoho bat'ka ».

Buttja 19:35: « I tijeji noči vony napojily bat'ka svoho vynom. I pišla molodša ta j ljahla z nym. A vin ne znav, koly vona ljahla, ani koly vstala ».

Povna neusvidomlenist' Lota v cij diji nadaje procesu obrazu štučného zaplidsennja, ščo zastosovujet'sja do tvaryn i ljudej u naš ostannij čas. Tut nemaje najmenšoho pošuku zadovolennja, i ce ne bil's vražajuče, niž pojednannja brativ i sester na počatku ljudstva.

But. 19:36: « Dvi dočky Lota zavahitnily vid svoho bat'ka ».

Ci dvi don'ky Lota demonstrujut' vynjatkovi jakosti samozrečennja zarady česti svoho bat'ka. Jak materi-odynačky, vony vyxovuvatymut' svoju dytynu sami, oficijno bez bat'ka, i takim čynom vidmovljajut'sja vid čolovika, družyny, suputnyka žyttja.

Buttja 19:37: « Pervistka porodyla syna, i nazvala im'ja jomu Moav. Vin bat'ko moavitjan až donyni ».

But. 19:38: « Molodša takož porodyla syna, i nazvala jomu im'ja Ben-Ammi. Vin bat'ko syniv Ammonovyx i donyni » .

U proroctvi Danyjila 11:41 my znaxodymo zhadku pro naščadkiv dvox syniv: « Vin uvijde do prekrasnogo kraju, i bahato xto vpade; ale Edom, Moav ta holova Ammonovyx syniv budut' vrjatovani z joho ruky ». Tilesnyj ta duxovnyj zv'jazok ob'jednaje cyx naščadkiv z Izrajilem, zasnovanym na Avraami, koreni jevrejs'koho narodu pislja Xevera. Ale ce spil'ne korinnja vyklyče svarky ta nalaštjuje cyx naščadkiv proty narodu Izrajilju. U Sofoniji 2:8 ta 9 Boh prorokuje neščastja dlja Moava ta Ammonovyx syniv: « Ja čuv znevahu Moava ta znevahu Ammonovyx syniv, koly vony znevažaly Mij narod i pidnosylsja proty joho mež. Tomu, jak žyvu Ja! — hovoryt' Hospod' Savaot, Boh Izrajiliv, — Moav bude jak Sodom, a Ammonovi syny — jak Homorra, misce ternja, soljana jama ta spustošennja naviky; rešta Moho narodu pohrabuje jix, i rešta Moho narodu posjade jix» .

Ce dovodyt', ščo Bože blahoslovennja spravdi bulo lyše na Avraami, i ščo joho ne otrymaly joho braty, narodženi vid odnoho bat'ka, Teraxa. Jakščo Lot zmih skorystatysja prykladom Avraama, to c'oho ne stanet'sja z joho naščadkamy, narodženymy vid dvox joho dočok.

Rozdilenja za statusom proroka Boha

Ponovljujučy dosvid z faraonom, opysanyj u Buttja 12, Avraam predstavljaje svoju družynu Sarru jak svoju sestru Avimelexu, carju Heraru (sučasnoji Palestyny poblyzu Hazy). Znovu ž taky , reakcija Boha na joho pokarannja pokazuje jomu, ščo čolovik Sary je joho prorokom. Takym čynom, vlada ta strax Avraama pošyrylysja po vs'omu rehionu.

Buttja 21

Rozmežuvannja lehitymnoho ta nelehitymnoho

Rozluka čerez žertvu toho, ščo ljubyš

Buttja 21:1: « I vidvidav Hospod' Sarru, jak skazav buv, i zrobyv Hospod' Sarri, jak hovoryv buv » .

Cym vidviduvannjam Boh pokladaje kraj tryvalij bezplidnosti Sary.

Buttja 21:2: « I zavahitnila Sara, i porodyla Avraamovi syna v joho starosti, u pryznačenyj čas, pro jakyj hovoryv jomu Boh » .

Is. 55:11 pidtverdžuje ce: « Tak bude Moje slovo, ščo vyxodyt' iz Mojix ust: vono ne povernet'sja do Mene porožnim, ale vykonaje te, ščo Ja xoču, i vykonaje te, ščo Ja zadumav »; obicjanka, dana Avraamu, dotrymana, tomu virš vypravdanyj. Cej syn pryxodyt' u svit pislja toho, jak Boh oholosyv pro joho narodžennja. Biblija predstavljaje joho jak «syna obitnyci», ščo robyt' Isaaka proročym proobrazom mesians'koho «Syna Božoho»: Isusa.

Buttja 21:3: « I nazvav Avraam im'ja synovi svojemu, ščo narodyvsja v n'oho, jakoho porodyla jomu Sara, Isaak » .

Im'ja Isaak označaje: vin smijet'sja. Avraam i Sara oby dva zasmijalysja, počuvšy, jak Boh spoviščaje pro jixn'oho majbutn'oho syna. Xoča radisnyj smix je pozytyvnym, hluzlyvyj smix — ni. Naspravdi, oby dva podružžja maly odnakovu reakciju, stavšy žertvamy ljuds'kyx uperedžen'. Bo vony smijalysja z dumky pro ljuds'ku reakciju otočujučyx. Pislja Potopu tryvalist' žyttja značno skorotylasja, i dlja ljudej vik 100 rokiv znamenuje sobuju poxylyj vik; vik, koly vid žyttja malo ščo očikujut'. Ale vik ničoho ne označaje v konteksti stosunkiv z Bohom-Tvorcem, jakyj vstanovljuje meži vs'oho. I Avraam vidkryv ce na svojem dosvidi ta otrymav vid Boha bahatstvo, čest' i bat'kivstvo, c'oho razu zakonne.

Buttja 21:4: « I obrizav Avraam Isaaka, syna svoho, koly jomu bulo visim dniv, jak nakazav jomu Boh »

U svoju čerhu, zakonnoho syna obrizajut'. Božu zapovid' vykonujut'.

Buttja 21:5: « Avraamovi bulo sto lit, jak narodyvsja v n'oho syn joho Isaak » .

Rič čudova, ale ne za dopotopnymy mirkamy.

Buttja 21:6: « I skazala Sara: «Boh dav meni pryvid dlja smixu; kožen, xto počuje ce, smijatymet'sja zo mnoju » .

Sara vvažaje cju sytuaciju smišnoju, bo vona ljudyna i žertva ljuds'kyx uperedžen'. Ale ce bažannja smijatysja takož vidobražaje neočikovanu radist'. Jak i jiji čolovik Avraam, jij dajet'sja možlyvist' narodyty dytynu u vici, koly ce vže nemožlyvo ujavyty z točky zoru ljuds'koi normal'nosti.

Buttja 21:7: « A vona skazala: Xto b skazav Avraamovi: „Sara hoduvatyme ditej hrud'my?“ Bo ja porodyla jomu syna v joho starosti » .

Ce spravdi vynjatkovy i cilkom dyvovyžno. Dyvljačys' na slova Sary z proročoji točky zoru, my možemo pobačyty v Isaaku syna, jakyj prorokuje novyj zapovit u Xrysti, todi jak Izmajil prorokuje syna peršoho zapovitu. Čerez svoje vidkydannja Xrysta Isusa, cej ridkyj syn, narodženyj za plottju čerez znak obrizannja, bude vidkynutyj Bohom na korist' xrystyjans'koho syna, obranoho čerez viru. Jak i Isaak, Xrystos, zasnovnyk novoho zapovitu, čudesnym čynom narodyt'sja, ščob javyty ta predstavyty Boha v ljuds'kij podobi. Na protyvahu c'omu, Izmajil začatyj vyključno na plots'kyx zasadax ta suto ljuds'komu rozuminni.

Buttja 21:8: « I dytyna vyrosła, i jiji vidlučyly vid hrudej. I Avraam vlaštvav velyku hostynu toho ž dnja, koly Isaaka vidlučyly vid hrudej » .

Dytyna, jaku hodujut' hrud'my, stane pidlitkom, i dlja otcja Avraama vidkryvajet'sja majbutnje, spovnene bahatoobicjajučoho ščastja, jake vin radisno svjatkuje.

But. 21:9: « I pobačyla Sara syna jehyptjanky Ahary, jakoho vona porodyla Avraamovi, ščo smijet'sja, i skazala Avraamovi :

Smix bezumovno vidihraje važlyvu rol' u žytti blahoslovennoji pary. Vorožist' i revnošči Izmajila do Isaaka, zakonnoho syna, zmušujut' joho smijatysja ta hluzuvaty z n'oho. Dlja Sarry meža terpymoho dosjahnuta: pislja hluzuvan' materi nastajut' hluzuvannja syna; ce vže zabahato.

Buttja 21:10: « Vyženy cju rabynju ta syna jiji, bo syn cijej rabyni ne bude spadkojemcem iz mojim synom, z Isaakom » .

Rozdratuvannja Sary zrozumile, ale podyvymosja dali razom zi mnoju. Sara prorokuje pro nehidnist' peršoho zapovitu, jakyj ne uspadkuje razom z obranymy novoho, zasnovanoho na viri v pravednist' Xrysta Isusa.

Buttja 21:11: « I ce bulo duže lyxe v očax Avraama čerez syna joho » .

Avraam reahuje ne tak, jak Sara, bo joho počuttja rozdileni miž dvoma synamy. Narodžennja Isaaka ne skasovuje 14 rokiv pryxyl'nosti, jaki pov'jazujut' joho z Izmajilom.

Buttja 21:12: « I skazav Boh Avraamovi: Nexaj ne bude tobi lyxo čerez junaka ta čerez služnycju tvoju. U vs'omu, ščo Sara hovoryla tobi, sluxajsja jiji holosu, bo v Isaaku bude nazvano tvoje potomstvo » .

U c'omu poslanni Boh hotuje Avraama do pryjnattja vidčužennja Izmajila, joho staršoho syna. Ce rozlučennja je častynoju Božoho proročoho planu, oskil'ky vin prorokuje proval staroho Mojsejevoho zapovitu. Jak vtixu, v Isaaku Vin rozmnožit' joho naščadkiv. I vykonannja c'oho božestvenneho slova vidbuet'sja šljaxom vstanovlennja novoho zapovitu, de « obrani » budut' « poklykani » poslannjam vičnoji Jevanheliji Boha v Isusi Xrysti.

Takym čynom, jak ne paradoksal'no, Isaak bude patriarxom staroho zapovitu, i same v Jakovi, joho syni, za plottju ta znakom obrizannja, Izrajil' Božyj bude utverdženyj na joho fundamenti. Ale paradoks poljahaje v tomu, ščo cej samyj Isaak prorokuje lyše uroky ščodo novoho zapovitu u Xrysti.

Buttja 21:13: « A vid syna služnyci Ja takož stvorju narod, bo vin tvoje nasinnja » .

Izmajil — patriarx bahat'ox narodiv Blyz'koho Sxodu. Doky Xrystos ne z'javysja dlja svoho spasytel'noho zemneho služinnja, duxovna lehitymnist' naležala vyključno naščadkam cyx dvoch syniv Avraama. Zaxidnyj svit žyv u bahat'ox formax jazyčnyctva, ne znajučy pro isnuvannja velykoho Boha-Tvorcja.

Buttja 21:14: « I vstav Avraam rano-vranci, i vzjav xliba ta burdjuk vody, i dav Ahari, poklavšy jiji na pleče, i dav jii dytynu, ta j vidpustyv jiji. A vona pišla ta j blukala v pustyni Beer-Ševa » .

Bože vtručannja zaspokojilo Avraama. Vin znav, ščo sam Boh nahljadatyme za Ahar ta Izmajilom, i pohodyvsja rozlučytysja z nymy, bo dovirjav Bohovi zaxystyty ta vesty jix. Bo do toho času Vin sam buv zaxyščenyj ta vedenyj Nym.

Buttja 21:15: « A koly voda v burdjuku zabrakla, vona kynula dytynu pid odyň iz kuščiv » .

U pusteli Beer-Ševa voda, ščo vynosylasja, švydko vyčerpujet'sja, i bez vody Ahar bačyt' lyše smert' jak kincevyj rezul'tat svojeji neščasnoji sytuaciji.

Buttja 21:16: « I vona pišla j sila navproty, na vidstan' postrilu z luka, bo skazala: Nexaj ja ne baču, jak pomyraje dytyna. I sila navproty, i pidnjala holos svij, i zaplakala » .

U cij ekstremal'nij sytuaciji Ahar vdruhe prolyvaje sl'ozy pered oblyččjam Boha.

Buttja 21:17: « I počuv Boh holos junaka, i anhel Božyj klyknuv do Ahary z neba ta j skazav jii: Ščo tobi, Aharo? Ne bijsja, bo počuv Boh holos junaka zvidty, de vin je » .

I vdruhe Boh vtručajet'sja i promovljaje do neji, ščob zaspokojity jiji.

Buttja 21:18: « Ustan', viz'my dytynu ta j viz'my jiji na ruky svoji, bo Ja zroblju z neji velykyj narod » .

Nahaduju, ščo dytyna Izmajil — pidlitok vikom vid 15 do 17 rokiv, ale vin vse šče dytyna, pidlehla svojij materi Ahar, i v nyx obox bil'se nemaje vody dlja pyttja. Boh xoče, ščob vona pidtrymuvala svoho syna, bo jomu pryznačena mohutnja dolja.

Buttja 21:19: « I vidkryv Boh jii oči, i vona pobačyla krynycju vody. I pišla, napovnyla burdjuk vodoju, i dala dytyni napytysja » .

Čy bulo ce dyvo, čy ni, ale cja kryncja z vodoju z'javylasja u potribnyj moment, ščob daty Ahar ta jiji synovi smak žyttja. I svojim žyttjam vony zavdjačujut' mohutn'omu Tvorcju, jakyj vidkryvaje abo zakryvaje bačennja ta rozuminnja rečej.

Buttja 21:20: « I Boh buv z dytynuju, i vona vyrosła, i žyla v pustyni, i stala stril'cem z luka » .

Otže, pustelja ne bula porožn'oju, oskil'ky Izmajil poljuvav na tvaryn, jakyx vin vbyvav svojim lukom, ščob z'jisty jix.

Buttja 21:21: « I vin žyv u pustyni Paran, i joho maty vzjala jomu žinku z jehypets'koho kraju » .

Takym čynom, zv'jazok miž izmajil'tjanamy ta jehyptjanamy zmicnyt'sja, i z časom supernyctvo Izmajila z Isaakom zroste do takoji miry, ščo vony stanut' postijnymy pryrodnymy vorohamy.

Buttja 21:22: « I stalosja toho času, ščo Avimelex ta Pixol, providnyk joho vijs'ka, skazaly Avraamovi, kažučy: Boh z toboju v us'omu, ščo ty robyš! »

Dosvid, spryčynenyj predstavlenjam Sary jak joho sestry, opysanyj u But. 20, navčyv Avimelexa, ščo Avraam buv Božym prorokom. Teper joho bojat'sja ta žaxajut'.

Buttja 21:23: « A teper pokljansja meni tut Bohom, ščo ty ne zradyš mene, ani ditej mojix, ani ditej ditej mojix syniv. Za tijeju dobrotoju, jaku ja včynyv tobi, tak i ty zrobyš zi mnoju ta z zemleju, v jakij ty perebuvaješ » .

Avimelex bil'se ne xoče buty žertvoju Avraamovyx xytroščiv i xoče otrymaty vid n'oho tverdi ta rišuči zobov'jazannja ščodo myrnoho sojuzu.

But. 21:24: « A Avraam skazav: Prysjahajusja » .

Avraam ne maje žodnyx zlyx namiriv ščodo Avimelexa i tomu može pohodytysja na cju uhodu.

Buttja 21:25: « I Avraam dokoryv Avimelexu za kryncju vody, jaku sylomic' zabraly Avimelexovi raby » .

Buttja 21:26: « A Avimelex skazav: «Ja ne znaju, xto zrobyv cju rič, i ty meni ne vidkryv, i ja ne čuv pro ce až donyni » .

Buttja 21:27: « I vzjav Avraam ovec' ta voliv, i dav jix Avimelexovi, i sklaly vony umovu » .

But. 21:28: « I Avraam viddilyv sim molodyx ovec' z otary » ;

Vybir Avraamom «sim ovec'» svidčyt' pro joho zv'jazok iz Bohom-Tvorcem, jakoho vin bažaje pov'jazaty zi svojeju robotuju. Avraam oselyvsja na čužyni, ale vin xoče, ščob plody joho praci zalyšalysja joho vlasnymy.

But. 21:29: « I skazav Avimelex Avraamovi: Ščo ce za sim ovec', jakyx ty viddilyv okremo? »

Buttja 21:30: « I skazav vin: Viz'mit' iz mojeji ruky cyx simox jahnyc' meni na svidoctvo, ščo ja vykopav cju kryncju » .

But. 21:31: « Tomu nazvaly te misce Beer-Ševa, bo tam vony obydvja prysjahnuly » .

Kryncja superečky bula nazvana na čest' slova «šeba», jake je korenem jevrejs'koho čysla «sim», i zustričajet'sja u slovi «šabat», ščo poznačaje s'omyj den', našu subotu, osvjačenu jak ščotyžnevyj vidpočynok Bohom z počatku joho zemnoho tvorinnja. Ščob zberehty pam'jat' pro cej sojuz, kryncju nazvaly «krynceju simox».

Buttja 21:32: « I sklaly vony uhodu v Beer-Ševi. I vstav Avimelex ta Pixol, načal'nyk joho vijs'ka, i povernulysja do zemli fylstym'skoji » .

Buttja 21:33: « I posadyv Avraam tamarysk u Beer-Ševi, i tam pryklykav im'ja Hospoda, Boha vičnoho » .

Buttja 21:34: « I Avraam probuv bahato dniv u zemli fylstymljan » .

Boh vlaštvav dlja svoho sluhy umovy myru ta spokoju.

Buttja 22

Rozluka bat'ka ta jedynoho syna, prynesenoho v žertvu

Cej 22-j rozdil predstavljaje proroču temu Xrysta, prynesenoho jak žertva Bohom jak Otcem. Vin zobražuje pryncyp spasinnja, tajemno pidhotovlenyj Bohom z samoho počatku Joho rišennja stvoryty vil'nyx, rozumnyx ta avtonomnyx analogiv pered Soboju. Cja žertva bude cinoju, jaku potribno zaplatyty, ščob otrymaty ljubov u vidpovid' vid Joho stvorin'. Obranymy budut' ti, xto vidpoviv na Boži očikuvannja povnoju svobodoju vyboru.

But. 22:1: « Pislja c'oho Boh spokušav Avraama, i skazav jomu: Avraame! A toj vidkazav: Os' ja! »

Avraam duže sluxnjanyj Bohovi, ale jak daleko može zajty cej poslux? Boh uže znaje vidpovid', ale Avraam povynen zalyšyty pislja sebe, jak svidčennja vsim obranym, konkretnyj dokaz svoho zrazkovoho posluxe, jakyj robyt' joho takym hidnym ljubovi svoho Boha, ščo robyt' joho patriarxom, čyje potomstvo bude udoskonaleno narodžennjam Xrysta Isusa.

Buttja 22:2: « I skazav Boh: Viz'my syna svoho, jedynoho svoho, jakoho ty ljubyš, Isaaka, ta j idy do kraju Morija, i prynesy joho tam u cilopalennja na onnij iz hir, pro jaku Ja tobi skažu » .

Boh navmysno tysne na te, ščo bolyt', do meži toho, ščo je sterpnym dlja c'oho staroho čolovika, jakomu ponad sto rokov. Boh dyvom daruvav jomu radist' narodžennja syna vid n'oho ta Sary, joho

zakonnoji družiny. Tož vin pryxovaje vid otočujučyx nejmovirne Bože proxannja: « Prynesy svoho jedynoho syna v žertvu ». I pozytyvna vidpovid' Avraama matyme vični naslidky dlja vs'oho ljudstva. Bo pislja toho, jak Avraam pohodyt'sja prynesty svoho syna, sam Boh bil'se ne zmože vidmovytsja vid svoho planu spasinnja; jakščo vin mih by podumaty pro vidmovu vid n'oho.

Zvernimo uvahu na važlyvist' točnosti: « na odnij iz hir, pro jaku Ja tobi rozpovim ». Ce konkretne misce zaprogramovane na pryjnattja krovi Xrysta.

Buttja 22:3: « I vstav Avraam rano-vranci, osidlav svoho osla, vzjav iz sobuju dvox rabiv ta Isaaka, syna svoho, narubav drov dlja cilopalennja ta j pišov, ščob ity na misce, pro jake skazav jomu Boh » .

Avraam vyrišyv pidkorytsja c'omu znuščannju i z važkym sercem orhanizuvav pidhotovku kryvavoji ceremoniji, nakazanoji Bohom.

Buttja 22:4: « I stalosja tret'oho dnja, ščo Avraam zviv oči svoji, ta j pobačyv te misce zdaleku » .

Zemlja Morija znaxodyt'sja za try dni šljaxu vid miscja, de vin meškaje.

Buttja 22:5: « I skazav Avraam svojim rabam: Zalyšajtesja vy tut z oslom, a ja ta junak pidemo tudy, poklonymosja ta j vernemosja do vas » .

Žaxlyvyj včynok, jakyj vin zbyrajet'sja zrobyty, ne potrebuje svidikiv. Vin tomu vin rozlučajet'sja zi svojimy dvoma sluhamy, jakym dovedet'sja čekaty na joho povernennja.

But . 22:6: « Avraam uzjav drova dlja cilopalennja, poklav jix na Isaaka, syna svoho, i v ruci svojij vin trymav vohon' ta niž. I pišly vony razom » .

U cij proročij sceni, tak samo, jak Xrystu dovedet'sja nesty važkyj «patibulum», do jakoho budut' prybyti joho zap'jastja, Isaaku doručajut' nesty drova, jaki, zapalyvšys', pohlynut' joho žertvoprynesene tilo.

Buttja 22:7: « I skazav Isak do Avraama, bat'ka svoho, ta j skazav: Bat'ku mij! A toj vidkazav: Os' ja, synu mij. A Isak skazav: Os' vohon' ta drova, a de ž jahnja na cilopalennja? »

Isaak buv svidkom bahat'ox relihijnyx žertvoprynošen' i maje raciju, ščo joho dyvuje vidsutnist' tvaryny, jaku maly prynesty v žertvu.

Buttja 22:8: « I skazav Avraam: Synu mij, Boh nahljade Sobi jahnja na cilopalennja » . I pišly vony oby dva razom.

Cja vidpovid' Avraama bula bezposeredn'o natxnenna Bohom, oskil'ky vona velyčno prorokuje pro velyčeznu žertvu, na jaku Boh pohodyt'sja, prynišy sebe na rozp'jattja v ljuds'kij ploti, tym samym zabezpečujučy potrebu hrišnyx obranyx v efektyvnomu ta spravedlyvomu Spasyteli v božestvennij doskonalosti. Ale Avraam, zi svoho boku, ne bačyt' c'oho rjativnoho majbutn'oho, cijej roli Xrysta Spasytelja, prorokovanoji tvarynoju, prynesenoju v žertvu Jaxve, vsemohutn'omu Bohu-tvorcu. Dlja n'oho cja vidpovid' prosto dozvoljaje jomu vyhraty čas, nastil'ky vin z žaxom dyvyt'sja na zločyn, jakyj jomu dovedet'sja včynyty.

Buttja 22:9: « I koly vony pryjšly na misce, pro jake skazav jomu Boh, Avraam zbuduvav tam žertivnyka, i rozklav drova. I zvjazav Isaaka, syna svoho, i poklav joho na žertivnyka, na drovax » .

Na žal' dlja Avraama pered vivtare, bil'se nemaje sposobu pryxovaty vid Isaaka, ščo same vin bude žertovnoju vivceju. Jakščo otec' Avraam pokazav sebe velyčnym u c'omu nadzvyčajnomu pryjnatti, to sluxnjana povedinka Isaaka je obrazom toho, kym bude Isus Xrystos u svij čas: velyčnym u svojij sluxnjanosti ta samozrečenni.

Buttja 22:10: « Todi Avraam prostjahnuv ruku svoju, i vzjav niž, ščob zarizaty syna svoho » .

Zvernit' uvahu, ščo dlja toho, ščob vidreahuvaty, Boh čekaje do samoho kincja vyprobuvannja, aby nadaty svidčennjam svojix obranciv spravžn'oji cinnosti ta dostovirnosti. « Z nožem u ruci » zalyšajet'sja lyše zarizaty Isaaka, jak bahat'ox ovec', jakyx uže prynesly v žertvu.

Buttja 22:11: « Todi anhel Hospodnij klyknuv do n'oho z neba ta j skazav: Avraame, Avraame!» A toj vidkazav: «Os' ja! »

Demonstracija sluxnjanoji viry Avraama zdijsnena ta doskonalo realizovana. Boh pokladaje kraj vyprobuvannju staroho čolovika ta joho syna, takoho hidneho Joho ta Joho ljubovi.

Viz'mit' johu, ščorazu, koly johu klyče Boh abo johu syn, Avraam zavždy vidpovidaje: « Os' ja ». Cja spontanna vidpovid', ščo vyxodyt' z n'oho, svidčyt' pro johu ščedru ta vidkrytu pryrodu do blyžn'oho. Bil'se toho, vona kontrastuje zi stavlennjam Adama, opynyvsja v hrixovnij sytuaciji, jakyj sxovavsja vid Boha, až do toho, ščo Boh buv zmušenyj skazaty jomu: « De ty? »

Buttja 22:12: « Anhel že skazav: Ne prostjahaj ruku svojeji na junaka, i ničoho jomu ne roby, bo teper Ja znaju, ščo ty bojišsja Boha, i ne požaliv dlja Mene syna svoho, ody naka svoho » .

Demonstrujučy svoju virnu ta sluxnjanu viru, Avraam može buty pokazanyj usim, i až do kincja svitu, jak vzirec' istynnoji viry Bohom, až do pryšestja Xrysta, jakyj, u svoju čerhu, vtilyt' jiji v božestvennij doskonalosti. Same v c'omu vzirci bezdohannoji sluxnjanosti Avraam staje duxovnym bat'kom spravžnix virujučyx, vrjatovanyx krov'ju, prolytoju Isusom Xrystom. U c'omu dosvidi Avraam ščojno zihrav rol' Boha Otcja, jakyj prynese v žertvu svoho jedynoho syna na im'ja Isus z Nazaretu.

Buttja 22:13: « Avraam zviv oči svoji, až os' pozadu n'oho baran, ščo zaplutavsja v kuščax rohamy svojimy. I pišov Avraam, i vzjav barana, i prynis johu na cilopalennja zamist' syna svoho » .

U cej moment Avraam može usvidomyty, ščo johu vidpovid' Isaaku: « Synu mij, Boh dast' jahnja dlja cilopalennja » bula natxnenna Bohom, tomu ščo « jahnja », faktyčno «molodyj baran », spravdi « dano » Bohom i pryneseno v žertvu Nym. Zauvažte, ščo tvaryny, jakyx prynosjat' u žertvu Jaxve, zavždy čolovičoji stati čerez vidpovidal'nist' i vladu, dani ljudyni, čolovikovi Adamu. Xrystos-vykupitel' takož bude čolovičoji stati.

But. 22:14: « I nazvav Avraam im'ja toho miscja: Jahve-Ire. Tomu j kažit' až donyni: Na hori Jahve Vin z'javyt'sja ».

Im'ja « Jaxve Ire » označaje: Jaxve bude vydno. Pryjnattja c'oho imeni je pravdyvym prorocctvom, jake spoviščaje, ščo v zemli Morija velykyj nevydymyj Boh, jakyj vseljaje strax i blahohovinnja, z'javyt'sja v menš hriznomu ljuds'komu vyhljadi, ščob prynesty ta zdo buty spasinnja obranym. A poxodžennja c'oho pryznačennja, prynesennja Isaaka v žertvu, pidtverdžuje zemne služinnja « Ahncja Božoho, jakyj bere na sebe hrixy svitu ». Znajučy Božu zacikavlenist' u Joho povazi do vidtvorenyx ta povtorjuvanyx proobraziv i modelej, jmovirno i majže napevno, ščo Avraam prynis svoju žertvu na tomu samomu

misci, de čerez 19 stolit' mav buty rozip'jatyj Isus, a same bilja pidnižžja hory Holhofa, za mežamy Jerusalymu, mista, lyše na čas, svjatoho.

Buttja 22:15: « Anhel Hospodnij vdruhe poklykav do Avraama z neba » ,

Ce žaxlyve vyprobuvannja bude ostannim, jake Avraam musytyme perežyty. Boh znajšov u n'omu hidnoho patriarxa, vzirec' sluxnjanoji viry, i Vin daje jomu ce zrozumity.

But. 22:16: « I skazav: Soboju Ja kljanus', hovoryt' Hospod', bo ty zrobyv ce, i ne požaliv syna svoho, odynaka svoho ,

Boh nahološuje na cyx slovax « syn tvij, syn tvij jedynorodnyj », bo vony prorokujut' joho majbutnju žertvu v Isusi Xrysti, zhidno z Ivanom 3:16: « Bo tak poljubyv Boh svit, ščo Syna Svoho Jedynorodnoho dav , ščob kožen, xto viruje v N'oho, ne zahynuv, ale mav žyttja vične ».

Buttja 22:17: « Ja blahoslovlju tebe, i rozmnožu potomstvo tvoje, nemov zori na nebi ta nemov pisok, ščo na berezi morja; i potomstvo tvoje volodityme bramamy svojix vorohiv » .

Bud'te oberežni! Blahoslovennja Avraama ne uspadkovujet'sja, vono naležyt' lyše jomu, i kožen čolovik čy žinka z joho naščadkiv, u svoju čerhu, zasluhovuvatymut' na Bože blahoslovennja. Bo Boh obicjaje jomu čyssenno potomstvo, ale sered c'oho potomstva lyše obrani, jaki dijatymut' z takuju ž virnistju ta takuju ž sluxnjanstju, budut' blahoslovenni Bohom. Takym čynom, možna vymirjaty vsju duxovnu nevihlavstvo jevreviv, jaki hordo nazyvaly sebe synamy Avraama, a otže, synamy, jaki zasluhovujut' na spadščynu joho blahosloven'. Isus vidriksja vid nyx, pokazavšy jim kaminnja ta skazavšy, ščo z c'oho kaminnja Boh može daty potomstvo Avraamu. I vin vvažav jix bat'kom ne Avraama, a dyjavola.

Pid čas zavojuvannja zemli Xanaans'koji, Isus Navyn ovolodije bramoju svojix vorohiv, peršym z jakyx upalo misto Jeryxon. Zreštoju, z Bohom, obrani svjati ovolodijut' bramoju ostann'oho voroha: « Velykoho Vavylona », zhidno z riznymi včennjamy, vidkrytymy v Apokalipsysi Isusa Xrysta.

Buttja 22:18: « I blahoslovljat'sja v potomstvi tvojemu vsi narody zemli , bo poslavaxsja ty Moho holosu » .

Ce spravdi « vsi narody zemli », bo propozycja spasinnja u Xrysti zroblena vsim ljudjam, bud'-jakoho poxodžennja ta vsix narodiv. Ale ci narody takož zavdjačujut' Avraamu tym, ščo zmohly vidkryty božestvenni orakuly, javleni jevrejs'komu narodu, jakyj pokynuv zemlju Jehypets'ku. Spasinnja u Xrysti dosjahajet'sja zavdjaky podvijnomu blahoslovennju Avraama ta joho naščadkiv, predstavlenyx jevrejs'kym narodom ta Isusom z Nazaretu, tobto Isusom Xrystom.

U c'omu virši bažano zaznačyty blahoslovennja ta joho pryčynu: poslax, sxvalenyj Bohom.

Buttja 22:19: « I povernusja Avraam do svojix rabiv, i vony vstaly, ta j pišly razom do Beer-Ševy, bo Avraam žyv u Beer-Ševi » .

But. 22:20: « Pislja cyx podij Avraamovi bulo skazano: Os' i Milka porodyla syniv Naxorovi, bratovi tvojemu. »

Nastupni virši majut' na meti pidhotuvaty zv'jazok z « Revekkoju », jaka stane ideal'noju družynoju, obranoju Bohom dlja virnogo ta sluxnjanoho Isaaka. Vona bude obrana z blyz'koji rodyny Avraama, vid joho brata Naxora.

But. 22:21: « Uc, joho pervistok, Buz, joho brat, Kemujil, bat'ko Arama ».

Buttja 22:22: « Kesed, Xazo, Pildaš, Jidlaf i Betuel' »

But. 22:23: « A Betujil porodiv Reveku . Ce visim syniv, jakyx porodyla Milka Naxoru, bratovi Avraama ».

Buttja 22:24: « Joho naložnycja, na im'ja Reuma, takož porodyla Tevaxa, Haxama, Taxaša ta Maaxu » .

Vykonannja obitnyc', danyx Avraamu

U knyzi Buttja 23 opysano smert' i poxovannja joho družyny Sary v Xevroni, v pečeri Maxpela. Avraam zavolodiv miscem poxovannja na zemli Xanaans'koi, čekajučy, poky Boh viddast' vsju zemlju joho naščadkam pryblyzno čerez 400 rokov.

Potim, u But. 24, Avraam vse šče zberihaje rol' Boha. Ščob zalyšatysja okremo vid miscevyx jazyčnyč'kyx narodiv, vin pošle svoho sluhu u viddalene misce, do svojeji blyz'koi rodyny, ščob znajty družynu dlja svoho syna Isaaka, i vony dozvoljat' Bohovi vybraty za nyx. Tak samo Boh obere obranyx, jaki stanut' narečenoju Xrysta, Syna Božoho. U c'omu vybori ljudyna ne maje ničoho spil'noho, tomu ščo iniciatyva ta sud naležat' Bohovi. Božyj vybir doskonalyj, bezdohannyj ta dijevyj, jak Revekka, obrana družyna, ljubljača, rozumna ta krasyva na vyhljad, i, perš za vse, duxovna ta virna; perlyna, jaku povynni šukaty vsi duxovni čoloviky, jaki xočut' vzjaty družynu.

Jakiv ta Isav

Pizniše, zhidno z Buttjam 25, Revekka spočatku bezplidna, jak i Sara, družyna Avrama, do neji. Cja spil'na bezplidnist' pov'jazana z tym, ščo dvi žinky budut' nesty blahoslovenne potomstvo do Xrysta, jakyj sam bude sformovanyj Bohom v utrobi molodoji divy na im'ja Marija. Takym čynom, rodovid Božoho spasytel'noho projektu poznačenyj joho čudesnoju dijeju. Straždajučy vid cijej pryrodnoji bezplidnosti, Revekka zaklykaje Jaxve i otrymuje vid n'oho dvox blyznjukiv, jaki borjut'sja v jiji utrobi. Sturbovana, vona zapytuje Boha pro ce: « I Jaxve skazav jij : Dva narody v tvojj utrobi, i dva plemena budut' rozdileni z tvojj nutroščiv; odyz z cyx narodiv bude syl'nišy za inšy, i staršy sluzhytyme molodšomu . Vona narodyt' blyznjukiv. Čerez joho hustu voloxatist', a vin buv povnistju « rudyj », zvidsy j im'ja « Edom », dane joho potomstvu, staršoho zvaty « Isav », im'ja, ščo označaje « voloxatyj ». Najmolodšoho zvaty « Jakiv », im'ja, ščo označaje: « Obmanščyk ». Vže ci dva imeni prorokujut' svoju dolju. « Voloxatyj » prodast' svoje pervorodstvo molodšomu za sokovytu stravu « ru », tobtto červonoi sočevyzi. Vin prodaje ce pervorodstvo, bo nedoocinjuje joho spravžnju cinnist'. Na protyvahu c'omu, duxovnyj « Obmanščyk » prahne c'oho tytulu, jakyj je ne lyše počesnym, bo do n'oho dodajet'sja blahoslovennja Bože. « Obmanščyk » — ce odyz iz tyx žorstokyx ljudej, jaki xočut' bud'-jakoju cinoju prymusyty Carstvo Nebesne zaxopyty joho, i same pro n'oho Isus hovoryv na cju temu. I, bačacy cju kypljaču revnist', Bože serce duže zradilo. Tož, škoda dlja « Voloxatoho », i tym krašče dlja « Obmanščyka », bo same vin stane « Izrajilem » za Božym rišennjam. Ne pomyljajtesja, Jakiv — ne zvyčajnyj obmanščyk, i vin čudova ljudyna, bo žoden inšy biblijnyj pryklad ne svidčyt' pro joho riščist' otrymaty Bože blahoslovennja, i vin « obmanjuje » vyključno dlja dosjahnennja cijej mety. Tomu my vsi možemo nasliduvaty joho, i virni nebesa budut' u zaxvati. Zi svoho boku, Isav matyme svojimy naščadkami narod « Edomu », im'ja, ščo označaje « červonyj », toho ž korenja ta značennja, ščo j Adam, cej narod bude protyvnykom Izrajilju, jak i proviščalo božestvenne prorocstvo.

Ja utočnjuju, ščo kolir « červonyj » poznačaje hrix lyše v proročyx obrazax rjativnoho proektu, ob'javlenoho Bohom, i cej kryterij zastosovujet'sja lyše do aktoriv joho postanovok, takyx jak « Isav ». U temni časy Seredn'ovičča rudovolosyx ditej vbyvaly, vvažajučy jix dyjavol's'kymy. Os' čomu, utočnjuju, červonyj kolir ne robyt' zvyčajnu ljudynu bil's hrišnoju, niž brjunetku čy blondynku, bo hrišnyka identyfikujut' za pohanymy spravamy joho viry. Tomu lyše v symvoličnomu značenni « červonyj », kolir ljuds'koi krovi, je symvolom hrixa, zhidno z Is. 1:18: « Pryjdit', i budemo sudytysja! » — kaže Jahve. « Jakščo vaši hrixy budut' jak bahrjanycja, to stanut' bilymy, jak snih; jakščo vony červoni, jak bahrjanycja, to stanut' jak vovna ». Tak samo v svojemu Apokalipsysi, svojemu

Odkrovenni, Isus pov'jazuje červonyj kolir z ljuds'kymy znarjaddjamy, jaki služat', nesvidomo čy ni, dyjavolu, Satani, peršomu hrišnyku žyttja, stvoreného Bohom; pryklady: « rudyj kin' » z Ob'javlennja 6:4, « červonyj abo vohnjanyj drakon » z Ob'javlennja 12:3 ta « červonyj zvir » z Ob'javlennja 17:3.

Teper, majučy ce pravo pervorodstva, Jakiv, u svoju čerhu, jak nastupnyk Avraama, perežyvatyme žyttjevij dosvid, jakyj prorokuje Boži plany.

Vin pokynuv svoju sim'ju, bojačys' hnivu svoho brata Isava, i, zhidno z Buttjam 27:24, mav na ce vahomi pidstavy, bo vyrišyv ubyty joho, pryvlasnyvšy blahoslovennja svoho vmyrajučoho bat'ka, «obdurenjy» xyristju, ščo vyxodyla z rozumu joho družyny Rebekky. U c'omu vykradenni dva imena blyznjukiv rozkryvajut' jixnju važlyvist'. Bo «Obmanščyk» vykorystav voloxatu škiru, ščob obduryty Isaaka, jakyj oslip, takim čynom vydajučy sebe za svoho pryrodno «voloxatoho» staršoho brata. Duxovni ljudy pidtrymujut' odne odnoho, i Rebekka bil'se nahaduvala Jakova, niž Isava. Cym včynkom Boh superečyt' ljuds'komu ta plots'komu vyboru Isaaka, jakyj viddav perevahu Isavu, myslyvcju, jakyj prynosyv jomu cinnu dyčynu. I Boh daruje pravo pervorodstva tomu, xto joho najbil'sh hidnyj: Jakovu Obmanščyku.

Prybuvšy do Lavana, svoho aramejs'koho djad'ka, brata Revekky, ščob pracjuvaty na n'oho, Jakiv zakoxujet'sja v Raxil', najmolodšu, ale najharnišu z dočok Lavana. Vin ne znaje, ščo v real'nomu žytti Boh viddav jomu proroču rol', jaka maje prorokuvaty joho plan spasinnja. Takož, pislja «semy rokov» roboty, ščob otrymaty svoju koxanu Raxil', Lavan nav'jazuje jomu svoju staršu dočku «Liju» i daje jiji jomu za družynu. Ščob otrymaty ta odružytysja z Raxil', jomu dovedet'sja pracjuvaty šče «sim rokov» na svoho djad'ka. U c'omu dosvidi «Jakiv» prorokuje, ščo Bohu dovedet'sja perežyty u svojemu plani spasinnja. Bo vin takož uklade peršyj sojuz, jakyj ne vidpovidaje bažannju joho sercja, tomu ščo dosvid plots'koho ta nacional'noho Izrajilju ne bude vidznačenyj uspixom i slavoju, jakyx zasluhovuje joho dobrota. Nastupnist' «Suddiv» i «cariv» zavždy zakinčujet'sja pohano, nezvažajučy na kil'ka ridkisnyx vynjatkyv. I bažanu družynu, hidnu joho koxannja, vin otrymaje lyše u druhomu zapoviti, prodemonstruvavšy svoju ljubov i vidkryvšy svij plan spasinnja u služinni Isusa Xrysta; joho včenni, joho smerti ta joho voskresinni. Zverniti' uvahu, ščo ljuds'ki ta božestvenni upodobannja povnistju protyležni. Koxanoju Jakova je bezplidna Raxil', ale Božoju – plidna Lija. Dajučy Jakovu spočatku Liju za družynu, Boh zmušuje svoho proroka perežyty rozčaruvannja, jake vony obydvja perežyvt' u svojemu peršomu zapoviti. U c'omu dosvidi Boh ohološuje, ščo joho peršyj zapovit bude žaxlyvoju nevdačeju. I vidkydannja Mesiji Isusa joho naščadkamy pidtverdylo ce proroče poslannja. Lija, jaka ne bula koxanoju, obranoju čolovikom, je obrazom, ščo prorokuje pro obranciv novoho zapovitu, jaki, jazychnyc'koho poxodžennja, dovho žyly v nevidanni pro isnuvannja jedynoho Boha-tvorcja. Odnak plidna pryroda Liji prorokovala zapovit, jakyj prynese bahato plodiv na slavu Božu. I Isaja 54:1 pidtverdžuje ce, kažučy: « Radujsja, neplidna, ščo perestala narodžuvaty! Radij ta tišsja, ty, ščo ne maješ horja! Bo ditej u pokynutoji žinky bude bil'se, niž ditej u zamižn'oji žinky, hovoryt' Hospod' ». Tut pokynuta žinka prorokuje čerez Liju novyj zapovit, a zamižnja žinka čerez Raxil' staryj jevrejs'kyj zapovit.

Jakiv staje Izrajilem

Zalyšyvšy Lavana, bahatoho ta procvitajučoho, Jakiv z rodynuju povernusja do svoho brata Isava, pravedného ta mstyvoho hnivu jakoho vin bojavšja. Odnijeji noči pered nym z'javysja Boh, i vony

byljsja odyn z odnym do svitanku. Boh narešti poranyv joho v stehno i skazav, ščo vidteper joho nazyvatumut' «Izrajilem», bo vin vyjšov peremožcem u borot'bi z Bohom ta ljud'my. U c'omu dosvidi Boh хотiv zobrazyty obraz bojovoji duši Jakova v joho borot'bi za viru. Nazvanyj Bohom Izrajilem, vin otrymav te, čoho bažav i čoho vladno prahnuv: svoje blahoslovennja vid Boha. Takym čynom, blahoslovennja Avraama v Isaaku oformylosja čerez stvorennja plots'koho Izrajilju, jakyj, pobudovanyj na Jakovi, ščo stav Izrajilem, nevdozvi stane strašnym narodom pislja vyxodu z ponevolennja Jehyptu. Boža blahodat', pidhotuvavšy Isava, dozvolyla dvom bratam opynytsja v myri ta radosti.

Z dvoma družynamy ta dvoma služnycjamy Jakiv staje bat'kom 12 xlopčykiv i lyše odnijeji divčynky. Spočatku bezplidna, jak Sara ta Revekka, ale idolopoklonnycja, Raxil' otrymuje vid Boha dvox ditej: Josypa, staršoho, ta Venijamyna, najmolodšoho. Vona pomyraje, narodžujučy druhu dytynu. Takym čynom, vona prorokuje kinec' staroho zapovitu, jakyj pryptynyt'sja zi vstanovlennjam novoho, zasnovanoho na spokutnij krovi Isusa Xrysta. Ale v druhomu zastosuvanni ci smertni obstavyny prorokujut' ostatočnu dolju joho obranciv, jaki budut' vrjatovani joho ščaslyvym vtručannjam, koly vin povernut'sja u svojemu slavnomu božestvennomu aspekti v Myxajili Isusi Xrysti. Cja zmina sytuaciji ostann'oho obrancja prorokujet'sja zminoju imeni dytyny, jaku vmyrajuča maty nazvala « Ben-Oni » abo «syn mojeji skorboty», Jakiv, bat'ko, perejmenuvav na « Venijamyna » abo «syna pravoruč» (pravoruč) abo blahoslovennoho syna. Na pidtverdžennja, v Jevanheliji vid Matvija 25:33, Isus Xrystos postavyt' « svojix ovec' pravoruč vid sebe, a kozliv livoruč ». Ce im'ja « Veniamin » bulo obrano Bohom vyklučno dlja Joho proročoji mety, otže, dlja nas, bo dlja Jakova vono malo malo značennja; a dlja Boha idolopoklonnycja Raxil' ne zasluhovovala na termin « prava ruka ». Ci reči ščodo kincja svitu rozkryto v pojasnennjax do Ob'javlennja 7:8.

Čudovyj Josyp

V istoriji Izrajilju rol', jaku Boh vidvodyt' Josypu, pryzvede do toho, ščo vin panuvatyme nad svojimy bratamy, jaki, rozdratovani joho duxovnym panuvannjam, prodajut' joho arabs'kym kupcjam. V Jehypti joho česnist' i virnist' robljat' joho cinnym, ale družyna joho gospodarja, bažajučy znuščatysja nad nym, čynyť jomu opir, i Josyp opynyťsja u v'jaznyci. Tam, pojasnjujučy sny, podiji pryvedut' joho do najvyščoho ranhu nyžče faraona: peršoho vizyra. Ce pidnesennja gruntujet'sja na joho proročomu dari, jak ce bulo u vypadku z Danyjilom pislja n'oho. Cej dar robyt' joho cinnym dlja faraona, jakyj dovirjaje jomu Jehypet. Pid čas holodu braty Jakova pidut' do Jehyptu, i tam Josyp prymyryťsja zi svojimy nečestyvymy bratamy. Jakiv i Venijamyn pryjednajat'sja do nyx, i tak jevreji oseljat'sja v Jehypti v rehioni Hošen.

Vyxid i virnyj Mojsej

Ponevoleni jevreji najduť u Mojseji, jevrejs'kij dytyni, im'ja jakoji označaje «vrjatovanyj z vod», Nilu, vyzovanoho ta usynovlenoho dočkoju faraona, vyzvolytelja, pryhotovanoho Bohom.

Koly umovy jixn'oho rabstva pohiršovalysja, Mojsej vbyvaje Jehyptjanyna, ščob zaxystyty jevreja, ta tikaje z Jehyptu. Joho podorož pryvodyť johu do Midijanu, Saudivs'ka Aravija, de žyvut' naščadky Avraama razom z johu druhoju družynoju, Keturoju, z jakoju vin odružyvsja pislja smerti Sary. Odružyvšys' iz Cipporoju, staršoju dočkoju svoho testja Jitra, čerez 40 rokiv, Mojsej zustričaje Boha, vypasajučy svoji otary bilja hory Xoryv. Tvorec' je jomu u vyhljadi palajučoho kušča, jakyj horyť, ale ne zhoraje. Vin vidkryvaje svij plan dlja Izrajilju ta posylaje johu do Jehyptu, ščob vin proviv vteču svoho narodu.

Desjat' kar znadobljat'sja, ščob zmusyty faraona vidpustyty svojix dorohocinnyx rabiv na volju. Ale same desjata kary matyme važlyve proroče značennja. Bo Boh ubyvaje vsix pervistkiv Jehyptu, ljudej i tvaryn. I toho ž dnja jevreji svjatkujut' peršu Pasxu u svojij istoriji. Pesax prorokuvav smert' Mesiji Isusa, « pervistka » ta « Ahncja Božoho », čystoho ta bezdohannoho, prynesenoho v žertvu, podobno do «ahncja », zabytoho v den' vyzodu z Jehyptu. Pislja žertvy Isaaka, jaku Boh zažadav vid Avraama, Pasxa vyzodu z Jehyptu je druhym proročym spoviščennjam pro smert' Mesiji (Pomazannyka) Isusa, abo, hrec'koju movoju, Isusa Xrysta. Vyxid z Jehyptu vidbuvsja 14-ho dnja peršoho misjacija roku, pryblyzno v 15 stolitti do našoji ery, abo pryblyzno čerez 2500 rokiv pislja hrixopadinnja Jevy ta Adama. Ci cyfry pidtverdžujut' čas «400 rokiv» « čotyr'ox pokolin' », danyx Bohom jak vidstročka amorejam, meškancjam zemli Xanaans'koi.

Hordist' i buntivnyj dux faraona znyknuť razom z johu armijeju u vodax «Červonoho morja», jake takym čynom znaxodyť svoje značennja, oskil'ky vono zakryvajet'sja pered nymy pislja toho, jak vidkryvajet'sja, ščob dozvolity jevream uvijty do zemli Saudivs'koi Araviji čerez pivdennyj kraj Jehypets'koho pivostrova. Unykajučy Midijanu, Boh vede svij narod čerez pustelju do hory Synaj, de vin predstavyt' svij zakon «Desjaty zapovidej». Pered jedynym istynnym Bohom Izrajil' teper je osvičenoju nacijeju, jaku potrebnovo vyprobuvaty. Z cijeuju metoju Mojseja klyčut' do n'oho na hori Synaj, i takym čynom Boh utrymuje johu na 40 dniv i nočej. Vin daje jomu dvi skryžali zakonu, vyhraviruvani johu božestvennym perstom. U tabori jevrejs'koho narodu tryvala vidsutnist' Mojseja zaoxočuje buntivni duxy, jaki čynjat' tysk na Aarona i zreštoju zmušujut' johu pryjnaty plavlennja ta formuvannja « zolotoho tel'cja ». Cej dosvid sam po sobi pidsumovuje povedinku ščodo Boha buntivnyx ljudej usix epox. Jixnja vidmova pidkorytysja johu vladi pryzvodyť do toho, ščo vony volijut' sumnivatsja v johu isnuvanni. I čyslenni Boži pokarannja ničoho ne zminjuť. Pislja cyx 40 dniv i nočej vyprobuvan', strax pered veletnjamy Xanaanu pryreče ljudej na 40-rični blukannja pustelevu, i lyše Isus Navyn ta Kaley z c'oho vyprobuvanoho pokolinnja zmožut' uvijty do obicjanoji zemli, zaproponovanoji Bohom pryblyzno čerez 2540 rokiv pislja hrixopadinnja Adama.

Providni personaži istoriji Buttja – ce aktory u vystavi, orhanizovanij Bohom-Tvorcem. Kožen z nyx peredaje, z proročoju čy inšoju metoju, urok, i cju ideju vydovyšča pidtverdvy apostol Pavlo, jakyj kaže v 1 Kor. 4:9: « Bo meni zdajet'sja, ščo Boh zrobyv nas apostolamy ostannimy, zasudženymi na smert', bo my staly vydovyščem dlja svitu, dlja anheliv ta dlja ljudej ». Vidtodi poslannycja Hospodnja, Ellen H. Uajt, napysala svoju vidomu knyhu pid nazvoju «Velyka borot'ba». Takym čynom, ideja «vydovyšča » pidtverdžujet'sja, ale pislja «zirok» svjatoji knyhy nastaje čerha kažnoho z nas hraty svoju vlasnu rol', znajučy, ščo, navčyvšys' z jixn'oho dosvidu, my majemo obov'jazok nasliduvaty jixni

dobri spravy, ne vidtvorjujučy jixnix pomylok. Dlja nas, jak i dlja Danyjila (Mij Suddja – Boh), Boh zalyšajet'sja «našym Suddeju», spivčutlyvym, zvyčajno, ale «Suddeju», jakyj ne robyť vynjatkov ni dlja koho.

Dosvid jevrejs'koho nacional'noho Izrajilju je katastrofičnym, ale vin ne bil'sj katastrofičnyj, niž dosvid xrystyjans'koji viry našoji epoxy, jaka zakinčylasja povsjudnym vidstupnyctvom. Cja podibnist' ne povynna dyvuvaty, adže Izrajil' Staroho Zapovitu buv lyše mikrokosmom, zrazkom ljudej, jaki naseljajut' usju zemlju. Os' čomu spravžnja vira bula tam takuju ž ridkistju, jak i v novomu Zapoviti, pobudovanomu na Spasyteli ta « Virnomu Svidku » Isusi Xrysti.

Z Bibliji zahalom

Usja Biblija, prodyktovana, a potim natxnenna Bohom svojim ljuds'kym sluham, mistyt' proroči uroky; vid Buttja do Ob'javlennja. Dijučy osoby, obrani Bohom, predstavleni nam takymy, jakymy vony je naspravdi u svojij spravžnij pryrodi. Ale ščob pobuduvaty proroči poslannja v c'omu neskinčennomu vydovyšči, Boh-Tvorec' staje Orhanizatorom podij. Pislja vyxodu z Jehyptu Boh daje Izrajilju vil'nyj aspekt svoho nebesnoho zakonu na 300 rokiv, čas «suddiv», jakyj zakinčujet'sja blyz'ko 2840 roku. I v cij svobodi, povernenni do hrixa, Boh zobov'jazuje pokaraty svij narod «sim raziv», jakyj vin ostannim časom viddaje filistymljanam, jixnim spadkovym voroham. I «sim raziv» vin pidnimaje «vyzvoliteliv». Biblija kaže, ščo v cju epoxu « kožen robyv, ščo xotiv ». I cej čas povnoji svobody buv neobxidnyj dlja toho, ščob plody, pryneseni kožnym, buly javleni. Te same stosujet'sja i našoho « kincja času ». Ci trysta rokiv svobody, poznačeni postijnym povernennjam jevrejiv do hrixa, Boh proponuje nam porivnjaty jix iz tr'omastamy rokamy žyttja pravednoho Enoxa, jakoho Vin predstavljaje nam jak zrazkovyj vzirec' svoho obrancja, kažučy: « Enox xodyv trysta rokiv z Bohom, a potim ne stalo johu, bo Boh zabrav johu »; z Nym, zrobyvšy johu peršym uvijšovšym u Joho vičnist', jak pislja n'oho Mojsej ta Illja, i svjati, voskresli pislja smerti Isusa, raniše za vsix inšyx obranciv, vključajučy apostoliv Isusa Xrysta; vsi vony budut' peretvoreni abo voskresly v ostannij den'.

Pislja časiv «suddiv» nastav čas cariv, i tut Boh znovu daje svojim peršym dvom aktoram proroču rol', jaka pidtverdžuje zvistku pro prohres zla do ostatočnoho dobra, tobto vid noči, abo temrjavy, do svitla. Os' jak ci dvoje čolovikiv, Saul i Davyd, prorokujut' zahal'nyj proekt planu spasinnja, pryhotovanoho dlja zemnyx obranyx, tobto dvi fazy abo dva poslidovni svjati zapovity. Zvernit' uvahu, ščo Davyd staje carem lyše pislja smerti carja Saula, tak samo jak smert' staroho vičnoho zapovitu dozvoljaje Xrystu vstanovyty svij novyj zapovit, svoje carjuvannja ta svoje vične panuvannja.

Ja vže zhaduvav cju temu, ale nahaduju vam, ščo zemni monarxiji ne majut' božestvennoji lehitymnosti, oskil'ky jevreji prosyly Boha maty carja, « jak inši narody » na zemli, «jazyčnykiv». Ce označaje, ščo model' cyx cariv vidpovidaje satanyns'kym, a ne božestvennym cinnostjam. Naskil'ky dlja Boha car je lahidnym, smyrennym sercem, spovnenym samozrečennja ta spivčuttja, robljačy sebe sluhaju vsix, nastil'ky ž car dyjavola je žorstkym, hordym, ehohistyčnym ta znevažlyvym, i vin vymahaje, ščob jomu služyly vsi. Nespravedlyvo poranenyj vidkydannjam z boku svoho narodu, Boh zadovol'nyv johu proxannja i, na žal', dav jomu carja za kryterijamy dyjavola ta vsijeju johu

nespravedyvistju. Vidtodi dlja svoho narodu Izrajilju, ale til'ky dlja n'oho , korolivs'ka vlada otrymala svoju božestvennu lehitymnist'.

Usne čy pys'move slovo je zasobom obminu miž dvoma okremymy ljud'my. Biblija je slovom Božym u tomu sensi, ščo dlja peredači svojix urokiv zemnym stvorinnjam Boh zibrav svidčennja, prodyktovani abo natxnenni svojimy sluhamy; svidčennja, vidsortovani, vidibrani ta zhrupovani Nym z časom. Nas ne povynno dyvuvaty nedoskonalist' pravosuddja, vstanovlenoho na zemli, bo vidrizani vid Boha, ljudy možut' vstanovljuvaty svoju spravedyvist' lyše na bukvi zakonu. Teper Boh kaže nam čerez Isusa, ščo « litera vbyvaje, a dux ožyvljaje », cij bukvi. Tomu svjati pysannja Bibliji možut' buty lyše « svidkamy », jak zaznačeno v Ob'javlenni 11:3, ale ni v jakomu razi ne «suddjamy». Vyznajučy, ščo bukva zakonu ne zdatna vynesty spravedyvyj sud, Boh vidkryvaje istynu, jaka gruntujeťsja vyključno na božestvennij pryrodi Joho osoby. Til'ky Vin može vynesty spravedyvyj sud, bo Joho zdatnist' analizuvaty tajemni dumky rozumiv Joho stvorin' dozvoljaje Jomu znaty motyvy tyx, koho Vin sudyt', reči, pryxovani ta nevidomi inšym stvorinnjam. Tomu Biblija lyše nadaje osnovu dlja svidčen', ščo vykorystovujut'sja dlja sudu. Protjahom « tysjači rokiv » nebesnoho sudu obrani svjati otrymajut' dostup do motyviv sudymyx duš. Z Isusom Xrystom vony zmožut' takym čynom vynesty doskonalyj sud, neobxidnyj, oskil'ky ostatočnyj vyrok vstanovluje tryvalist' straždan', perenesenyx pid čas druhoji smerti. Ce znannja spravžn'oho motyvu vynnoji ljudyny dozvoljaje nam krašče zrozumity Božu mylist' do Kajina, peršoho zemnoho vbyvci. Zhidno z jedynym svidčennjam, predstavlenym u Bibliji u formi litery, Kajin buv sponukanyj do revnoščiv Božym vyborom blahoslovyty žertvu Avelja ta znevažyty žertvu Kajina, pryčomu ostannij ne znav pryčyny cijej riznyci, jaka bula duxovnoju ta dosi nevidomoju. Tak vono i je, žyttja skladajet'sja z nezličennyx parametriv ta umov, jaki til'ky Boh može vyznačyty ta svidomo ocinyty. Prote Biblija zalyšajet'sja dlja ljudej jedynuju knyhoju, jaka literamy predstavljaje osnovy zakonu, jakyj sudyt' jixni diji, čekajučy, poky jixni tajemni dumky budut' vidkryti obranym svjatym na nebesax. Teper rol' litery poljahaje v tomu, ščob zasudyty abo sudyty diji. Os' čomu u svojemu Apokalipsysi Isus nahaduje ljudjam pro važlyvist' jixnix « dil » i ridko hovoryt' pro jixnju viru. U Poslanni Jakova 2:17 apostol Jakiv nahadav ljudjam, ščo « bez dil vira mertva », takož pidtverdžujučy cju dumku, Isus hovoryt' lyše pro dobri čy pohani « dila », porodženi viroju. A porodženymy viroju je vyključno ti dila, jakyx Biblija navčaje jak božestvennyx zakoniv. Dobri spravy, jaki cinuje Katolyc'ka Cerkva, ne vraxovujut'sja, oskil'ky vony je dilamy humanistyčnoho karakteru ta natxnennja.

V kinci časiv Biblija bude povnistju znevažena, a ljuds'ke suspil'stvo predstavyt' mistyfikujučyj, hlobalizovanyj, brexlyvyj aspekt. Same todi slovo « istyna », Jake karakteryzuje Svjatu Bibliju, slovo žyvoho Boha, i šyrše, jiji universal'nyj hlobal'nyj proekt, nabuvaje svoho povnoho značennja. Tomu ščo znevaha do cijej unikal'noji « istyny » sponukaje ljudstvo buduvaty sebe na brexni v usix sferax stosunkiv, profanaciji, relihijnosti, polityčnoji čy ekonomičnoji.

Cja stattja napysana v sobotu 14 serpnja 2021 roku, zavtra, 15 serpnja, na velykix zibrannjax žertvy obmanu fal'syvoju relihijeju viddadut' šanu najuspilnišij satanyns'kij mistyfikaciji v jiji kar'jeri z časiv vykorystannja « zmija » jak mediuma v « Edemi »: Joho pojavi v obrazi «Divy Mariji». Spravžnja zmija vže ne bula divoju, oskil'ky pislja Isusa vona narodyla syniv i dočok; brativ i sester Isusa. Ale brexnja važko vmyraje i opyrajt'sja navit' najkraščym biblijnym arhumentam. Nezvažajučy na ce, pislja c'oho 15 serpnja ce oburennja matyme ščonajbil'se visim svjatkuvan', ščob rozdratuvaty Boha ta rozpalyty Joho pravednyj hniv, jakyj vpade na holovy vynnyx . Zauvažymo, ščo v c'omu javlenni ditej bulo obrano dlja pidtverdžennja vydinnja «divy». Čy taki vony nevyynni, jak kažit' i stverdžujut'?

Narodeným hrišnykam pomylkovo prypysujut' nevyinnist', ale jix ne možna zvyuvačuvaty u spivučasti. Vydivinnja, jake otrymaly ci dity, bulo cilkom real'nym, ale dyjaval takož je duže real'nym buntivnym duxom, i Isus Xrystos prysvjatyv jomu bahato svojix sliv, ščob poperedyty svojix sluh pro n'oho. Istorija svidčyt' pro joho obmanlyvu spokuslyvu sylu, jake pryzvodyt' do « druhoji smerti » spokušenyx ta obdurenyx žertv. Pokloninnja dyjavolu čerez paps'ku ta Ryms'ko-katolyc'ku cerkvy zasudžujet'sja Bohom u c'omu virši z Ob'javlennja 13:4: « I poklonylysja vony drakonovi, bo vin dav vladu zvirovi ; i poklonylysja zvirovi, kažučy: Xto podibnyj do zviru? Xto može vojuvaty z nym? » Naspravdi, lyše pislja zakinčennja c'oho « pokloninnja » « zviru », jake strymovalo ta pereslidovalo spravžnix svjatyx, obranyx Isusom Xrystom, u časy terpymosti, nav'jazanoji obstavynamy, ce pokloninnja bulo prodovženo spokuslyvymy zasobamy javyšč dyjaval's'koji « divy»; « žinky », jake zamynyla « zmija » pislja toho, jak « zmij » spokusyv « žinku », jake spokusyla jiji čolovika. Pryncyp zalyšajet'sja tym samym, i vin vse šče takyj že efektyvnyj.

Čas dlja ostatočnogo vyboru

Ce doslidžennja božestvennyx odkroven' zaveršujet'sja analizom knyhy Buttja, jake vidkryla nam, kym je Boh u vsix aspektax Joho xarakteru. My ščojno bačyly, jak Vin rišuče vymahav posluxu vid Svojix stvorin', piddavšy Avrama nadzvyčajnomu vyprobuvannju viry, koly tomu bulo majže sto rokiv; tomu cju božestvennu vymohu bil'še ne potribno demonstruvaty.

Pid čas ostann'oho vyboru, zaproponovanoho Bohom z vesny 1843 roku, a točniše, vymahanoho z 22 žovtnja 1844 roku, dotrymannja suboty vymahajet'sja Bohom jak dokaz ljubovi, jaku jomu vidpovily joho istynno obrani svjati. Takym čynom, universal'na duxovna sytuacija predstavlena u formi jedynoho pytannja, adresovanoho vsim členam relihijnyx orhanizacij, vyključno xrystyjans'kyx.

Pytannja, jake vbyvaje abo zmušuje žyty vično

Čy maje imperator, korol' čy papa pravo zminjuvaty slova, skazani ta napysani Bohom, abo pid joho dyktovku, jak ce robyv Mojsej?

Peredbačyvyš vse, navit' ce pytannja, Isus dav svoju vidpovid' zazdalehid', kažučy v Matvija 5:17-18: « Ne dumajte, ščo Ja pryjšov rujnuvaty zakon čy prorokiv. Ja ne rujnuvaty pryjšov, a vykonaty. Bo popravdi kažu vam: Doky ne myne nebo j zemlja, žodna jota čy odna ryška ne myne z zakonu, poky vse ne zbudet'sja » . Toj samyj Isus takož oholosyv, ščo Joho slova sudytymut' nas, v Ivana 12:47-49: « Jakščo xtos' sluxaje Mojix sliv i ne dotrymujet'sja jix, Ja ne sudžu joho, bo Ja pryjšov ne sudyty svit, a spasty svit. Xto vidkydaje Mene i ne pryjmaje Mojix sliv, toj maje suddju sebe; slovo, jake Ja hovoryv, te sudytyme joho ostann'oho dnja . Bo Ja hovoryv ne vid Sebe, ale Otec', ščo poslav Mene, dav Meni zapovid', ščo Ja maju hovoryty i ščo Ja maju hovoryty » .

Ce Bože rozuminnja Joho zakonu. Ale Dan. 7:25 vidkryvaje, ščo namir « zminyty » joho mav z'javytysja v xrystyjans'ku epoxu, kažučy pro rymo-katolyc'ke papstvo: « Vin hovorytyme slova proty Vsevyšn'oho, i bude hnobyty svjatyx Vsevyšn'oho, i zadumaje zminyty časy ta zakony ; i svjati budut'

viddani v jeho ruku na čas, i časy, i pivčasu ». Ce naruha, jaka prypnyťsja, i jaku vin znatyme, jak spravedyvo pokaraty, zhidno z viršem 26, jakyj jde dali: « Todi pryjde sud, i vony zaberut' joho vladu, i vona bude znyščena ta znyščena naviky ». Ci proroči « časy » abo roky spoviščajut' pro joho panuvannja peresliduvannja, jake tryvalo 1260 rokov, z 538 do 1798 roku.

Cej « sud » zdijsnujet'sja u kil'ka etapiv.

Perša faza je pidhotovčuju; ce robota viddilennja ta osvjačennja «adventysts'koji» viry, vstanovlenoji Bohom z vesny 1843 roku. Adventyzm viddilenyj vid katolyc'koji ta protestants'koji religij. V Ob'javlenni cja faza stosujet'sja epox « Sard, Filadel'fiji ta Laodykiji » v Ob'javlenni 3:1-7-14.

Druha faza je vykonavčuju: « joho vlada bude vidnjata ». Ce slavne povnennja Isusa Xrysta, jake očikujet'sja navesni 2030 roku. Obrani adventysty vxodjat' u vičnist', vidokremeni vid nehidnyx katolyc'kyx, protestants'kyx ta adventysts'kyx buntivnykiv, jaki pomyrajut' na zemli. Dija vidbuvajet'sja v kinci « laodykijs'koji » ery, opysanoji v Ob'javlenni 3:14.

Tretja faza — ce sud nad mertvymy, ščo vpaly, jakyj zdijsnujet'sja obranymy, ščo uvijšly do nebesnoho carstva Božoho. Žertvy stajut' suddjamy, i okremo sudyt'sja žyttja kožnoho z buntivnykiv, i vynosyt'sja ostatočnyj vyrok, proporcijnyj jixnij provyni. Ci vyroky vyznačajut' tryvalist' času « muk », jaki budut' spryčyneni jixn'uju « druhoju smertju ». V Ob'javlenni cja tema je predmetom Ob'javlennja 4; 11:18 ta 20:4; ce z Dan. 7:9-10.

Po-četverte, naprykinci s'omoho tysjačolittja, velykoji Suboty dlja Boha ta Joho obranciv u Xrysti, nastaje vykonavča faza vyrokiv, vynesenyx Xrystom ta Joho obrancjamy. Na zemli hrixa, de vony voskresajut', zasudženi buntivnyky znyščujut'sja « naviky » « vohnem druha smert' ». V Ob'javlenni cej vykonavčyj sud abo «ostannij sud» je temoju Ob'javlennja 20:11-15.

U moment ostatočnoho vyboru dvi neprymyrenni religijni koncepciji, oskil'ky vony vkraj protyležni odna odnij, ostatočno rozdiljajut'sja. Obranci Xrysta čujut' Joho holos i prystosovujut'sja do Joho vymoh času, koly Vin promovljaje do nyx i klyče jix. V inšomu stanovyšči znaxodjat'sja xrystyjany, jaki dotrymujut'sja religijno vstanovlenyx tradycij protjahom stolit', niby istyna je pytannjam času, a ne intelektu, mirkuvannja ta svidčennja. Ci ljudy ne zrozumily, ščo predstavljaje « novyj zapovit », prohološenyj prorokom Jeremijeju v Jer. 31:31-34: « Os' dni nastajut', — hovoryť Hospod', — koly Ja skladu novyj zapovit z domom Izrajilja ta z domom Judy, ne za tym zapovitom, ščo Ja sklav buv z jixnimy bat'kamy toho dnja, koly Ja vzjav jix za ruku, ščob vyvesty jix iz jehypets'koho kraju, zapovit toj, ščo vony porušyly, xoč Ja buv čolovikom jixnim, — hovoryť Hospod'. Ale os' zapovit, ščo Ja skladu z domom Izrajilja pislja tyx dniv, — hovoryť Hospod': Ja vkladu Mij zakon u jixnje nutro, i napyšu joho na jixnix sercjax, i Ja budu jixnim Bohom, a vony budut' Mojim narodom. I bil'se nixto ne bude navčaty svoho blyžn'oho čy brata svoho, kažučy: «Piznaj Hospoda!» Bo vsi vony budut' znaty Mene, vid najmenšoho do najbil'šoho z nyx, — hovoryť Hospod'. Bo Ja prošču jixnju provynu i bil'se ne pam'jatatymu jixn'oho hrixa ». Jak može Boh maty uspix u « pysanni na serci»? » ljudyňy ljubov do svoho svjatoho zakonu, čoho norma staroho zapovitu ne zmohla dosjahty? Vidpovid' na ce pytannja, i jedyna riznyca miž dvoma zapovitamy, poljahaje v aspekti demonstraciji božestvennoji ljubovi, ščo zdijsnylasja čerez spokutnu smert' zastupnyka Isusa Xrysta, v jakomu vin vtilyvsja i javyv sebe. Smert' Isusa ne pryjšla, ščob poklasty kraj posluxu, a navpaky, vona dala obranym pidstavy vyjavyty šče bil'šu

sluxnjanist' Bohovi, zdatnomu ljubity tak syl'no. I koly vin zavojuje serce ljudyny, meta, jakoji prahnuv Boh, dosjahnuta; vona otrymuje obranoho, prydatnoho ta hidnoho rozdilny z nym vičnist'.

Ostannje poslannja, jake Boh predstaviv vam u cij roboti, stosujet'sja temy rozluky . Ce žyttjevo važlyvyj moment, jakyj vyznačaje riznycju miž obranym i poklykanym. U svojij zvyčajnij pryrodi ljudyna ne ljubyt', koly jiji turbujut' jiji zvyčky ta ujavlennja pro reči. Odnak ce porušennja je neobxidnym, tomu ščo, zvykla do ustalenoji brexni, ščob staty joho obranyceju, ljudyna povynna buty vidirvana ta sprjamovana na adaptaciju do istyny, jaku jii pokazuje Boh. Same todi staje neobxidnym rozluka z tym i z tymy, koho Boh ne sxvaljuje . Obranyj povynen prodemonstruvaty svoju zdatnist' konkretno stavyty pid sumniv svoji ideji, svoji zvyčky ta svoji plots'ki zv'jazky z istotamy, čyjeju doleju nikoly ne bude vične žyttja.

Dlja obranyx relihijnyj priorytet je vertykal'nym; metoju je stvorennya micnoho zv'jazku z Bohom-Tvorcem, navit' jakščo ce označaje komprometaciju ljuds'kyx stosunkiv. Dlja hrišnyx relihija je horizontal'noju; vony nadajut' priorytet zv'jazku, vstanovlenomu z inšymy ljud'my, navit' jakščo ce označaje komprometaciju Boha.

Adventyzm s'omoho dnja: vidokremlennja, nazva, istorija

Ostanni obrani xrystyjans'koji viry duxovno zibrani, ščob utvoryty Izrajil' « dvanadcjaty plemen » z Ob'javlennja 7. Jixnij vidbir buv zdzišnenyj šljaxom seriji vyprobuvan' viry, zasnovanyx na interesi, vyjavlenomu do proročoho slova, jake spoviščaje v Dan. 8:14 datu 1843 roku. Ce malo oznamenuvaty vidnovlennja Bohom xrystyjanstva, do toho času predstavlenoho katolyc'koju viroju z 538 roku ta protestants'koju viroju z časiv Reformaciji z 1170 roku. Virš Dan. 8:14 tlumačyvsja jak spoviščennja pro slavne povernennja Xrysta, joho pryxid, jakyj vyklykav joho «očikuvannja», latynuju «adventus», zvidsy j nazva adventystiv, jaku bulo dano c'omu dosvidu ta joho poslidovnykam miž 1843 i 1844 rokamy. Zovni ce poslannja ne hovorylo pro subotu, a lyše zovni, tomu ščo povernennja Xrysta oznamenuje vxid u s'ome tysjačolittja, tobtu velyku subotu, prorokovanu ščotyžnja subotoju s'omoho dnja: subotoju judejiv . Ne usvidomljujučy c'oho zv'jazku, perši adventysty lyše pislja c'oho času vyprobuvannja vidkryly dlja sebe važlyvist', jaku Boh nadaje suboty. I koly vony zrozumily ce, pionery tvrdo navčaly istyni pro subotu, pro jaku zhadujet'sja v nazvi cerkvy, ščo sformuvalasja «s'omoho dnja». Ale z časom spadkojemci cijeji spravy perestaly nadavaty suboti toho značennja, jake jii nadaje Boh, pov'jazujučy jiji vymohu z časom povernennja Isusa Xrysta, a ne z datoju 1843 roku, zaznačenoju v prorocvi Danyjila. Vidkladennja takoji fundamental'noji božestvennoji vymohy bulo pomylkoju, naslidkom jakoji stalo vidkydannja Bohom orhanizaciji ta jiji členiv u 1994 roci, jakyx Vin peredav do povstans'koho taboru, vže zasudženoho Nym z 1843 roku. Cej sumnyj dosvid i cej proval ostann'oji oficijnoji instytuciji xrystyjans'koji viry svidčyt' pro cju nezdatnist' xybnoho xrystyjanstva pryjnaty rozdilennja ljuds'kyx zv'jazkiv . Problema poljahaje u vidsutnosti ljubovi do božestvennoji istyny, a otže, i do samoho Boha, i ce najholovnišyj urok v istoriji xrystyjans'koji viry, jakyj ja možu vam rozpovisty, ščob navčyty vas i zasterehty vas, v im'ja Vsemohutn'oho Boha, JaXVEX-Myxajila-Isusa-Xrysta.

Zreštoju, znovu ž taky na cju ž temu, oskil'ky ce koštuvale meni bolisnoho duxovnoho rozlučennja, ja nahaduju vam cej virš z Matvija 10:37, i oskil'ky virši, ščo peredujut' jomu, čitko pidsumovujut' rozdiljajučyj charakter spravžn'oji xrystyjans'koji viry, ja zhaduju jix usi z virša 34 po virš 38:

« Ne dumajte, ščo Ja pryjšov prynesty myr na zemlju. Ja pryjšov ne myr prynesty, a meč. Bo Ja pryjšov postavyty čolovika proty bat'ka johu, i dočku proty materi jiji, i nevistku proty svekruxy jiji. I vorohy čolovikovi budut' domašni johu. Xto ljubyt' bat'ka čy matir bil'se, niž Mene, toj nedostojnyj Mene . I xto ljubyt' syna čy dočku bil'se, niž Mene, toj nedostojnyj Mene. Xto ne viz'me svoho xresta j ne jde za Mnoju, toj nedostojnyj Mene ». Cej 37-j virš vypravdovuje blahoslovennja Avraama; vin svidčyv, ščo ljubyt' Boha bil'se, niž svoho tilesnoho syna. I, nahadavšy bratovi-adventystu pro johu obov'jazok, procytuvavšy jomu cej virš, naši šljaxy rozijšlysja, i ja otrymav osoblyve blahoslovennja vid Boha. Potim cej «brat» nazvav mene fanatykom, i z toho času vin pišov tradycijnym adventysts'kym šljaxom. Toj, xto poznajomyv mene z adventyzmom ta perevahamy vehetarianstva, pizniše pomer vid xvoroby Al'cejmera, todi jak ja dosi maju harne zdorov'ja, žyvyj ta aktyvnyj u služinni mojemu Bohu, meni 77 rokiv, i ja ne vdajusja ni do likariv, ni do likiv. Bohu-Tvorcu ta johu dorohocinnym poradam naležyt' vsja slava. Voistynu!

Ščob pidsumuvaty istoriju adventyzmu, nam slid pam'jataty taki fakty. Pid cym im'jam "adventysty" Boh zbyraje svojix ostannix svjatyx pislja tryvalocho panuvannja katolyc'koji viry, jaka relihijno uzakonyla nedilju, vstanovlenu pid jiji jazyčnyc'koju nazvoju "den' neskorenoho soncja" Kostjantynom I 7 bereznja 321 roku. Ale peršymy adventystamy byly protestanty abo katolyky, jaki pobožno šanuvaly uspadkovanu xrystyjans'ku nedilju. Tomu vony byly obrani Bohom za svoju povedinku, radijučy povernennju Isusa Xrysta, jake bulo ohološeno jim poslidovno navesni 1843 roku ta 22 žovtnja 1844 roku. Til'ky pislja c'oho vyboru jim bulo predstavleno svitlo suboty. Takož jixni interpretaciji proroctv Danyjila ta Ob'javlennja mistyly velyčezni pomylky, jaki ja vypravljaju v cij roboti. Ne znajučy pro subotu, pionery pobuduvaly teoriju tak zvanoho "slidčoho" sudu , jaku vony nikoly ne mohly postavyty pid sumniv, navit' pislja toho, jak jim bulo dano svitlo pro subotu. Dlja tyx, xto ne znaje, nahaduju, ščo zhidno z cijeu teorijeju, z 1843, a potim z 1844 roku, na nebesax Isus doslidžuje knyhy svidčen', ščob obraty svojix ostannix obranciv, jaki majut' buty spasenni. Odnak čitke vyznačennja nedil'noho hrixa nadalo točne značennja poslannju Dan. 8:14, navit' u johu pohano perekladenij formi « očyščennja svjatylyšča ». I cej pohanyj pereklad stvoriv nerozv'jazni superečky, oskil'ky cej vyraz stosuvavsja, perš za vse, zveršennja čerez spokutnu smert' Isusa Xrysta zhidno z Jevr. 9:23: « Otže, oskil'ky obrazy nebesnoho treba bulo očystyty cymy rečamy, to j nebesne bulo potribno očystyty najkraščymy žertvamy, niž ci » . Bo Xrystos uvijšov ne v rukotvornyj xram , ščo buv podoboju istynnoho, ale v same nebo, ščob teper z'javytysja pered Božym oblyččjam za nas ». Takym čynom, vse, ščo malo buty očyščene na nebesax, bulo očyščeno smertju Isusa Xrysta: slidčyj sud, otže, bil'se ne maje lohičnoho sensu. Pislja smerti ta voskresinnja Isusa žoden hrix čy hrišnyk ne vxodyt' na nebo, ščob znovu oskvernyty johu, bo Isus očystyv svij nebesnyj pidlohu, vyhnavšy na zemlju satanu ta johu anhel's'kox poslidovnykiv, zhidno z Ob'javlennjam 12:7-12 i osoblyvo viršem 9: « I skynutyj buv velykyj drakon, starodavnij zmij, ščo zvet'sja dyjavol i satana, ščo obmanjuje vves' svit; vin buv skynutyj na zemlju , i anhely johu byly skynuti z nym » .

Druha pomylka oficijnogo adventyzmu takož poxodyt' vid počatkovoho neznannja roli suboty, i vona nabula velykoho značennja nabahato pizniše. Adventysty pomylkovo zoseredyly svoju uvahu na časi ostann'oho, ostatočnoho vyprobuvannja viry, jake naspravdi stosuvatymet'sja lyše tyx, xto bude šče žyvyj u moment spravžn'oho povernennja Isusa Xrysta. Zokrema, vony pomylkovo vvažaly, ščo

nedilja stane « znakom zaira » lyše pid čas c'oho ostann'oho vyprobuvannja, i same ce pojasnjuje pošuk družby z tymy, xto praktykuje nedilju, prokljatu Bohom, naspravdi, vid jiji počatku. Dokazom, jakyj ja navodžu, je isnuvannja «semy surem» z Ob'javlennja 8, 9 ta 11, perši šist' z jakyx poperedžajut' ljudej pislja 321 roku, protjahom usijeji xrustyjans'koji ery, pro jixnju praktyku hrixa nedili, zasudženo Bohom. Te, ščo vže bulo vidkryto v Dan. 8:12, koly vin skazav: « Vijs'ko bulo vrjatovano ščodennoju žertvoju čerez hrix ; rih kynuv istynu na zemlju i dosjah uspixu u svojix počynnannjax». Cej « hrix » vže buv, praktyka nedili, uspadkovana cyvil'no vid Kostjantyna I z 321 roku ta relihijno vypravdana paps'kym Rymom z 538 roku, « znakom zaira », pro jakyj jdet'sja v Ob'javlenni 13:15; 14:9-11; 16:2. U 1995 roci, pislja toho, jak vin vyjavyv vidkydannja proročoho svitla, jake ja proponuvav miž 1982 i 1991 rokamy, oficijnyj adventyzm prypustyv sja serjoznoji pomylky, uklavšy sojuz iz zajavlenymy ta javlenymy vorohamy Boha. Pryklad čyslennyx dokoriv, jaki Boh adresuvav starodavn'omu Izrajilju za joho sojuzy z Jehyptom, symvoličnym obrazom typovoho hrixa, u cij diji povnistju ihnorujet'sja; ščo robyt' pomylku adventystiv šče bil'šoju.

Faktyčno, ščožno adventysty usvidomyly rol' suboty ta važlyvist', jaku vona nadaje jii jak Bohu-Tvorcju, jim slid bulo čitko vyznačyty svojix relihijnyx vorohiv ta osterihatysja bud'-jakoho bratn'oho sojuzy z nymy. Bo, oskil'ky subota je « pečatkoju žyvoho Boha » z Ob'javlennja 7:2, tobtto cars'kym znakom Boha-Tvorcja, joho suprotyvnyk, nedilja , mih buty lyše « znakom zaira » z Ob'javlennja 13:15.

Ja nahaduju tut, ščo pryčyny padinnja oficijnoho instytucijnoho adventyzmu čyslenni, ale holovna ta najserjozniša stosujut'sja vidmovy prolyty svitlo na spravžnij pereklad Danyjila 8:14 ta znevahy, vyjavlenoji do absoljutno novoho pojasnennja Danyjila 12, urok jakoho poljahaje u pidkreslenni božestvennoji lehitymnosti adventyzmu s'omoho dnja . Dali jde provyna v tomu, ščo vony ne pokladaly nadiji na povernennja Isusa Xrysta, ohološene na 1994 rik, jak ce zrobyly pionery cijej spravvy u 1843 ta 1844 rokax.

Holovni sudy Boži

Pislja zaveršennja stvorenja zemli ta nebes, na šostyj den' Boh pomiščaje ljudynu na zemlju. I same čerez nepokirnu povedinku ljudstva, a otže, i hrix, Boh poslidovno piddavatyme joho protjahom semytysjačolitn'oji istoriji svojim čyslennym sudam. Pid čas kožnoho z cyx sudiv zminy vidbuvajut'sja ta sprymajut'sja konkretnym i vydymym čynom. Ekscesy, jakyx dotrymujet'sja ljudstvo, vymahajut' cyx božestvennyx vtručan', metoju jakyx je povernennja joho na šljax istyny, sxvalenyj Joho suverenym sudom.

Sudy staroho zapovitu .

1-j Sud: Boh sudyt' hrix, skojenyj Jevoju ta Adamom, jakyx prokljaly ta vyhnyly z « Edems'koho sadu ».

2-j Sud: Boh znyščuje buntivne ljudstvo vodamy vsesvitn'oho « potopu ».

3-j sud : Boh rozdiljaje ljudej za riznymi movamy pislja toho, jak vony zvely « Vavylons'ku vežu ».

4-j Sud: Boh ukladaje zavit z Avramom, jakyj potim staje Avraamom. U cej čas Boh znyščuje Sodom i Homorru, mista, de praktykujet'sja krajnij hrix; ohydne ta merzenne « znannja » .

5-j sud : Boh vyzvoljaje Izrajil' z jehypets'koho rabstva, Izrajil' staje vil'noju ta nezaležnoju nacieju, jakij Boh predstavljaje svoji zakony.

6-j sud : Protjahom 300 rokiv, pid Joho kerivnyctvom ta čerez diji 7 suddiv-vyzvoljateliv, Boh vyzvoljaje Izrajil', zaxoplenyj joho vorohamy čerez hrix.

7-j Sud: Na proxannja narodu ta za jixnje prokljattja Boha zaminjуют' zemni cari ta jixni dovhi dynastiji (cari Judy ta cari Izrajilju) .

8-j sud: Izrajil' vyseleno do Vavylonu.

9-j Sud: Izrajil' vidkydaje božestvennoho «Mesiju» Isusa – kinec' staroho zapovitu. Novyj zapovit počynajet'sja na doskonalyx doktrynal'nyx osnovax.

10-j Sud: Nacional'na deržava Izrajil' znyščena rymljanamy v 70 roci .

Sudy novoho zapovitu .

Vony zhadujut'sja v Ob'javlenni jak « sim surem ».

1-j sud: vtorhnennja varvariv pislja 321 roku miž 395 i 538 rokamy .

2-j sud: Vstanovlennja dominantnoho paps'koho relihijnoho režymu v 538 roci.

3-j sud : relihijni vijny: vony protystavljajut' katolykiv reformistam-protestantam, jakyx Boh ne sxvaljuje: « lycemiram » z Dan. 11:34.

4-j Sud: Francuz'kyj revolucijnyj atejizm skydaje monarxiju ta pokladaje kraj rymo-katolyc'kij despotiji .

5-j vyrok: 1843-1844 ta 1994.

– Počatok: Ukaz Dan. 8:14 nabuvaje čynnosti – vin vymahaje zaveršennja roboty, rozpočatoji Reformacijeju z časiv Pitera Val'do, doskonalocho prykladu, z 1170 roku. Protestants'ka vira padaje, i peremožno narodžujet'sja adventyzm: relihijna praktyka rym'skoji nedili zasudžujet'sja, a praktyka subotn'oji suboty vypravdovujet'sja ta vymahajet'sja Bohom v Isusi Xrysti z 1843 roku. Takym čynom, robota reformy zaveršena ta zaveršena.

– Kinec': « vybljuvana » Isusom, vona pomerla v likarni v 1994 roci, zhidno z poslannjam, adresovanym « Laodykiji ». Božyj sud rozpočavsja z toho, ščo jiji dim piddavsja fatal'nomu vyprobuvannju proročoji viry. Nesxvalena, kolyšnja obranycja pryjednalasja do taboru katolyc'kyx ta protestants'kyx buntivnykiv.

6-j Sud: « Šosta surma » vykonujet'sja u formi Tret'oji svitovoji vijny, c'oho razu jadernoji, opysanoji v Dan. 11:40-45. Ti, ščo vyžyly, orhanizovujut' ostatočnyj vselens'kyj urjad i robljat' obov'jazkovym vidpočynok peršoho dnja šljaxom dekretu. V rezul'tati, vidpočynok s'omoho dnja, subotn'oho dnja, u subotu, zaboronjajet'sja, spočatku zaboronjajet'sja čerez social'ni sankciji, i zreštoju karajet'sja smertju novym dekretom.

7-j Sud: Peredujučy času semy ostannix kar, opysanyx v Ob'javlenni 16, navesni 2030 roku, slavne povernennja Xrysta pokladaje kraj prysutnosti ljuds'koji civilizaciji na zemli. Ljudstvo znyščeno. Til'ky satana zalyšyt'sja uv'jaznenym na spustošenij zemli, «bezodni» Ob'javlennja 20, protjahom « tysjači rokiv ».

8-j Sud: Isus Xrystos voznis joho obranciv na nebo, ščob sudyty mertvyx nečestyvyx. Ce sud, pro jakyj jdet'sja v Ob'javlenni 11:18.

9-j Sud: Strašnyj Sud; nečestyvi mertvi voskresajut', ščob projty čerez normu « druhoji smerti » čerez «ohnjane ozero », jake pokryvaje zemlju ta pohlynaje razom z nymy vsi slidy hrixovnyx včynkiv.

10-j Sud : Oskvernena zemlja ta nebesa onovljajut'sja ta proslavljajut'sja. Laskavo prosymo obranyx u nove vične Bože carstvo!

Božestvenne vid A do Ja, vid Alef do Tav, vid al'fy do omehy

Biblija ne maje ničoho spil'noho z inšymy knyhamy, napysanymy ljud'my, okrim svoho vizual'noho poverxnevoho aspektu. Bo naspravdi my bačymo lyše jiji poverxnju, jaku čytajemo vidpovidno do pravyl pys'ma, xarakternyx dlja mov ivrytu ta hrec'koji , jakymy do nas dijšly oryhinal'ni teksty. Ale pid čas napysannja Bibliji Mojsej vykorystovuvav arxajičnyj ivryt, litery alfavitu jakoho vidriznjalsja vid sučasnyx, vony byly zamineni literoju za literoju pid čas vyhnannja u Vavyloni, bez žodnyx problem. Ale litery byly pryklejeni odna do odnoji bez promižkiv miž slovamy, ščo ne polehšovalo čytannja. Ale za cym nedolikom kryjet'sja perevaha formuvannja riznyx sliv zaležno vid vyboru litery, obranoji dlja poznačennja jiji počatku. Ce možlyvo, i ce bulo prodemonstrovano, ščo dovodyt', ščo Biblija spravdi nabahato pereveršuje možlyvosti ljuds'koji ujavy ta dosjahnen'. Til'ky dumka ta pam'jat' bezmežnoho Boha-Tvorca mohly zadumaty takyj tvir. Bo ce sposterežennja za bahatorazovymy čytannjami Bibliji pokazuje, ščo kažne slovo, jake z'javljajet'sja v nij, bulo vybrano ta natxnenne Bohom dlja riznyx avtoriv joho knih protjahom času, až do ostann'oji, joho Odkrovennja abo Apokalipsysu.

Blyz'ko 1890 roku rosij's'kyj matematyk Ivan Panin prodemonstruvav isnuvannja čyslovyx fihur u riznyx aspektax pobudovy biblijnyx tekstiv. Adže jevrejs'ku ta hrec'ku movy ob'jednuje te, ščo litery jixnix alfavitiv takož vykorystovujut'sja jak cyfry ta čysla. Demonstraciji, zrobleni Ivanom Paninym, značno posylyly provynu ljudej, jaki ne spryjmajut' Božu Bibliju serjozno. Bo jakščo ci vidkryttja ne majut' žodnoho vplyvu na te, ščob zrobyty ljudej zdatnymy ljubyty Boha, vony tym ne menš pozbavljajut' jix bud'-jakoji zakonnosti ne viryty v joho isnuvannja. Ivan Panin prodemonstruvav, jak čyslo «sim» bulo vsjudysuščym u vsij konstrukciji Bibliji, i osoblyvo v peršomu jiji virši, v But. 1:1. Sam dovivšy, ščo subota s'omoho dnja je « pečatkoju žyvoho Boha » z Ob'javlennja 7:2, cja robota lyše pidtverdžuje dokazy, vyjavleni cym blyskučym matematykom, jakyj zaproponuvav vymohlyvym včenyym svoho ta našoho času nezaperečni naukovi dokazy.

Z časiv Ivana Panina sučasna občysljuval'na texnika proanalizovala 304 805 znakov liter, ščo skladajut' Svjate Pys'mo jedynoho davn'oho sojuzu, i prohramne zabezpečennja proponuje nezličennu kil'kist' riznyx variantiv čytannja, rozmiščujučy kožnu literu na velyčeznij šaxovij došci, možlyvosti vyrivnjuvannja jakoji počynajut'sja z odnijeji horyzontal'noji liniji z 304 805 liter, až do otrymannja odnijeji vertykal'noji liniji z cyx 304 805 liter; a miž cymy dvoma krajnimy vyrivnjuvannjamy — vsi nezličenni promižni kombinaciji. My znaxodymo povidomlennja, ščo stosujut'sja zemnoho svitu, joho mižnarodnyx podij ta imen davnix i sučasnyx ljudej, i možlyvosti velyčezni, tomu ščo jedyna vymoha — dotrymuvatysja odnakovoho prostoru (vid 1 do n...) miž kožnoju literoju utvorenix sliv. Okrim horyzontal'noho ta vertykal'noho vyrivnjuvan', isnuje bezlič poxylyx vyrivnjuvan': zverxu vnyz i znyzu vhoru, sprava nalivo i zlava napravo.

Otže, vykorystovujučy obraz okeanu, ja pidtverdžuju, ščo naši znannja Bibliji znaxodjat'sja na rivni jiji poverxni. Te, ščo bulo pryxovano, bude vidkryto obranym protjahom vičnosti, v jaku vony os'-os' uvijduť. I Boh znovu vrazyť Svoho uljubljenoho Svojeju neosjažnoju, bezmežnoju syloju.

Ci slipuči demonstraciji, na žal', ne zdatni zminyty sercja ljudej tak, ščob vony poljubyly Boha « vsim sercem svojim, i vsijeju dušeu svojeju, i vsijeju syloju svojeju, i vsim svojim rozumom » (Povtorennja Zakonu 6:5; Matvija 22:37); zhidno z Joho spravedlyvym proxannjam. Zemnyj dosvid dovede ce, dokory, zauvažennja ta pokarannja ne zminujut' ljudej, tomu rjativnyj plan Boha z počatku vil'noho žyttja bazujet'sja na c'omu virši: « doskonala ljubov prohanjaje strax » (1 Ivana 4:18). Vybir obranyx gruntujet'sja na jixn'omu projavi doskonaloji ljubovi do Boha, svoho Nebesnoho Otcja. U cij « doskonali ljubovi » bil'se nemaje potreby v zakoni čy zapovidjax, i peršym, xto zrozumiv ce, buv staryj Enox, jakyj pokazav Bohovi svoju ljubov, « xodjačy » z Nym, oberežno ne robljačy ničoho, ščo mohlo b Jomu ne dohodyty. Bo sluxatysja — ce ljubyty, a ljubyty — ce sluxatysja, ščob daruvaty zadovolennja ta radist' koxanomu. U svojij božestvennij doskonalosti Isus, u svoju čerhu, pryjšov, ščob pidtverdyty cej urok « spravžn'oji » ljubovi, slidujučy za peršymy ljuds'kymy vzircjamy: Avraamom, Mojsejem, Illeju, Danyjilom, Jovom ta bahat'ma inšymy, čyji imena vidomi lyše Bohovi.

Deformaciji z časom

Nemaje žodnoji movy na zemli, jaka b ne zaznala evoluciji ta transformacij, spryčynenyx zbočenym duxom ljudstva. I v c'omu pytanni ivryt ne unyknuv c'oho ljuds'koho zbočennja, tak ščo ivryts'kyj tekst, jakyj my vvažajemo oryhinal'nym, vže je ne ščo inše, jak oryhinal pysan' Mojseja v častkovo spotvorenomu stani. Ja zavdjačuju cym vidkryttjam roboti Ivana Panina ta tomu faktu, ščo u versiji ivryts'koho tekstu, jaku vin vykorystovuvav u 1890 roci, v But. 1:1, vin ocyfrovuje slovo Boh ivryts'kym terminom «elohim». V ivryti «elohim» — ce množyna vid «eloxa», ščo označaje boh v odnyni. Isnuje j tretja forma: «El». Vona vykorystovujet'sja dlja zv'jazku slova Boh z imenamy: Danyjil; Samujil; Betel' toščo. Ci terminy, ščo poznačajut' istynnoho Boha, počynajut'sja z velykoji litery v našyx perekladax, ščob poznačyty riznycju miž istynnym Bohom ta fal'syvyjmy jazyčnyc'kymy bohamy ljudej.

Biblija spravedlyvo ta napolehlyvo nahološuje na tomu fakti, ščo Boh je «jedynym», ščo robyt' joho «eloxoju», jedynym spravžnim «eloxoju». Os' čomu, prypysujučy sobi slovo u množyni «elohim» u Buttja 1 ta inšyx miscjax, Boh posylaje nam poslannja, v jakomu Vin spravedlyvo stverdžuje, ščo vže je

Bat'kom bezliči žyttiv, ščo isnujut' do stvorennja našoji zemnoji systemy abo vymiru, i vsix žyttiv, jaki z'javljat'sja na zemli. Ci vže stvoreni nebesni žyttja vže byly rozdileni hrixom, jakyj z'javvysja v Joho peršomu vil'nomu tvorinni. Poznačajučy sebe slovom «elohim», Boh-tvorec' stverdžuje svoju vladu nad usim, ščo žyve i narodžene vid N'oho. Same v cij jakosti Vin pizniše, v Isusi Xrysti, zmože ponesty hrixy bezliči svojix obranciv i spasty, lyše svojeju spokutnoju smertju, bezlič ljuds'kix žyttiv. Slovo «elohim» u množyni, takym čynom, poznačaje Boha v Joho tvorčij syli vs'oho, ščo žyve. Cej termin takož prorokuje čyslenni roli, jaki Vin vidihravatyme u Svojemu plani spasinnja, v jakomu Vin vže je holovnym čynom i poslidovno « Otcem, Synom i Svjatym Duxom », jaki dijatymut' pislja xreščennja, ščob očysty ta osvjaty žyttja Svojix obranciv. Cja množyna takož stosujet'sja riznyx imen, jaki Boh nosytyme: Myxajil dlja Svojix anheliv; Isus Xrystos dlja Svojix ljuds'kix obranciv, vykuplenyx Joho krov'ju.

Jak pryklad spotvoren', spryčinenyx ljuds'kym zbočennjam, ja navedu dijeslovo «blahoslovljaty», ščo v ivryti vyražajet'sja korenem «brq», i vybir holosnyx jakoho zreštoju bude perekladeno jak «blahoslovljaty» abo «proklynaty». Ce spotvorene spotvorennja spotvorjuje značennja poslannja, ščo stosujet'sja Jova, jakomu Joho družyna naspravdi kaže: « blahoslovy Boha i pomry », a ne « proklynaj Boha i pomry », jak proponujut' perekladači. Šče odyň pryklad pidstupnoji zbočenoji zminy u francuz'kij movi – vyraz «bezumovno», jakyj spočatku označav pevnym i absolutnym čynom, nabuv u ljuds'kij dumci značennja «možlyvo», ščo je absolutno protyležnym. I cej ostannij pryklad zasluhovuje na te, ščob Joho navesty, oskil'ky vin nabude važlyvosti ta matyme serjozni naslidky. U slovnyku «petit Larousse» ja zaznačyv zminu ščodo vyznačennja slova «nedilja». Predstavlene jak peršyj den' tyžnja u versiji 1980 roku, vono stalo s'omym dnem u versiji nastupnoho roku. Dity Boha istyny tomu povynni oberežno stavytysja do evolucijnyx umovnostej, vstanovlenyx ljud'my, bo, na vidminu vid nyx, velykij Boh-tvorec' ne zminujet'sja, i Joho cinnosti ne zminujut'sja, tak samo jak porjadok rečej i času, jakyj vin vstanovyv vid zasnuvannja svitu.

Zli spravy ljudstva vplynuly navit' na jevrejs'kij tekst Bibliji, de holosni nespravedlyvo prypysujut'sja bez žodnyx naslidkiv dlja spasinnja, ale ščob zaxystyty jiji oficijnu versiju, Boh pidhotuvav za dopomohuju čyslovoho metodu zasoby dlja identyfikaciji spravžn'oho tekstu vid xybnoho. Ce dozvolyt' nam pereviryty ta pidtverdyty isnuvannja čyslennyx čyslovyx fihur, jaki xarakteryzujut' lyše avtentyčnu biblijnu versiju, jak ivrytom, tak i hrec'koju movoju, znaky jakoji ne zminjuvalysja z II stolittja do našoji ery.

Dux vidnovljuje istynu pro vypravdannja viroju (svojeju viroju)

Ja ščojno zhadav pro spotvorennja biblijnoho tekstu, ščo stalysja čerez čyslenni perekladači oryhinal'nyx pysan'. Ščob prosvityty svij narod v ostanni časy, Dux istyny vidnovljuje Svoju istynu, sprjamovujučy rozum svojix obranyx do tekstiv, de vse šče zalyšajut'sja značni spotvorennja. Same ce ščojno bulo dosjahnuto v cju sobotu 4 veresnja 2021 roku, až do toho, ščo ja dav jij nazvu «kryštaleva sobota». Vybir temy dlja vyvčennja ja zalyšyv sestri z Ruandy, z jakoju my dilymosja onlajn xodom našyx sobot. Vona zaproponovala «vypravdannja viroju». Doslidžennja pryneslo nam spravdi važlyvi vidkryttja, jaki robljat' rozuminnja cijej temy duže zrozumilym.

U Bibliji, v 1 Petra 1:7, Dux symbolizuje viru očyščenym zolotom: « ščob vyprobuvana vira vaša, buduťy dorohocinnišoju za zoloto, ščo hyne, xoč i vohnem vyprobuvujet'sja, znajšlasja na poxvalu, i slavu, i čest' pry z'javlenni Isusa Xrysta ». Z c'oho porivnannja my vže rozumijemo, ščo vira, spravžnja vira, — ce nadzvyčajno ridkisna rič; kaminci ta hal'ka zustričajut'sja vsjudy, čoho ne možna skazaty pro zoloto.

Potim, vid virša do virša, my spočatku diznalsja, ščo: « bez viry dohodyty Bohovi nemožlyvo », zhidno z Jevr. 11:6: « Bez viry dohodyty Jomu nemožlyvo, bo toj, xto pryxodyt' do Boha, musyt' viryty, ščo Vin isnuje, i ščo Vin vynahorodžuje tyx, xto šukaje Joho ». Z viroju pov'jazani dva včennja: vira v Joho isnuvannja, ale takož vpevnenist' u tomu, ščo Vin blahoslovljaje « tyx, xto ščyro šukaje Joho », važlyva detal', ščodo jakoji johu ne možna obduryty. A oskil'ky metoju viry je dohodyty Jomu, obranyj vidpovist' na Božu ljubov, vykonujučy vsi Joho postanovy ta zapovidi, jaki Vin predstavljaje v im'ja Svojeji ljubovi do Svojix stvorin'. Plid c'oho zv'jazku ljubovi, jakyj ob'jednuje, jak mahnit, tyx, xto ljubyt' odyn odnoho ta ljubyt' Boha u Xrysti, predstavlenyj nam u vidomomu včenni, cytovanomu v 1 Kor. 13, jake opysuje spravžnju ljubov, ščo dohodžaje Bohovi. Pislja c'oho čytannja ja podumav pro ne menš vidome poslannja, dane v Avakuma 2:4: «... pravednyj žytyme svojeju viroju ». Ale v c'omu virši pereklad, zaproponovanyj Luji Sehomom, hovoryt' nam: « Os', duša johu pidnjalasja, vona ne prosta v n'omu; ale pravednyj žytyme svojeju viroju ». Dovhyj čas cej virš stavyv peredi mnoju problemu, jaku ja ne namahavsja vyrišyty. Jak ljudyna, jaka « pyšajet'sja » hordistju, može buty vyznana « pravednoju » Bohom? Tijeji, jaka, zhidno z Pryp. 3:34, Jak. 4:6 ta 1 Petra 5:5, « protyvvt'sja hordym, a smyrennym daje blahodat' »? Rišennja z'javylosja, koly v jevrejs'komu teksti zamist' slova « pyšajet'sja », cytovanoho Sehomom, bulo znajdeno slovo « nevirujučyj », i z podyvom my znajšly v «katolyc'kij» versiji Vihuru xorošyj i nastil'ky lohičnyj pereklad, jakyj robyt' poslannja Duxa absoljutno zrozumilym. Bo naspravdi Dux nadyxaje Avakuma poslannjam u styli, jakyj vže buv natxnennyj carem Solomonom u formi johu prysliv'jiv, v jakyx vin protystavljaje parametry absoljutnyx protyležnostej; tut, u Avakuma, « nevir'ja » ta « vira ». I zhidno z Vihuru ta latyns'koju Vul'hatoju, osnovuju johu perekladu, virš zvučyt' tak: « Os', nevirujučyj ne matyme v sobi pravednoji duši, a pravednyj žytyme svojeju viroju ». Prypysujučy dvi častyny virša odnij temi, Luji Sehon spotvorjuje poslannja Duxa, i johu čytači ne možut' zrozumity spravžnje poslannja, dane Bohom. Vypravvyšy ce, my teper diznajemosja, jak Avakum točno opysuje «adventysts'ki» vyprobuvannja 1843-1844 rokiv, 1994 roku ta kincevu datu spravžn'oho povernennja Xrysta, vesnu 2030 roku. Dijsno, ce nedavnje nove svitlo, jake vyznačaje povernennja Xrysta na 2030 rik, dozvoljaje nam krašče zrozumity ta pidtverdyty poslidovnyj adventysts'kyj dosvid, vže pidtverdženyj v Ob'javlenni 10:6-7 vyrazom: « bil'se ne bude zvolikannja ... ale zdijsnyt'sja tajemnyca Boža ». Dlja cijej demonstraciji ja beru tekst knyhy Avakuma 2 vid johu počatku, peremežovujučy pojasnjuval'nymy komentarjamy.

Versija L.Sehonda, zminena mnoju

Virš 1: « Ja budu na storoži, i stojatymu na veži; ja budu pyl'nuvaty, ščob pobačyty, ščo skaže meni Hospod', i ščo ja vidpovim u svojix arhumentax » .

Pidkreslit' stavlennja proroka do «očikuvannja», jake xarakteryzuvatyme vyprobuvannja adventystiv, pro ščo Dux hovoryt' nam u poslanni Dan. 12:12: « Blažennyj toj, xto čekaje do 1335 dnev ». Ščob zrozumity, značennja c'oho « arhumentu » dajet'sja nam u poperedn'omu rozdili, de problema, porušena Avakumom, poljahaje v prodovženni procvitannja nečestyvyx na zemli: « Nevže vin sporožnyt' svoji siti ta ponyščyt' narody naviky, ne škodujučy? » (Av. 1:17). U cyx rozdumax ta

pytannjax Avakum zobražuje povedinku vsix ljudej, jaki robljat' te same sposterežennja do kincja svitu. Takož Boh predstavyt' svoju vidpovid', proročo natjakajučy na temu povernennja Isusa Xrysta, jake ostatočno poklade kraj panuvannju nečestyvix, znevažlyvix, nevirnyx, nevirnyx ta buntivnyx.

Virš 2: « I bulo meni slovo Hospodnje, i Vin skazav: Napyšy ce proroctvo, vyriz'by joho na tablycjax, ščob vono lahko čyталosja » .

Miž 1831 i 1844 rokamy Vil'jam Miller predstavyv tablyci, ščo pidsumovувaly joho ohološennja pro povernennja Isusa Xrysta spočatku navesni 1843 roku, a potim na osin' 1844 roku. Miž 1982 i 1994 rokamy ja takož proponuvav i dosi proponuju adventystam ta inšym ljudjam na čotyrox tablycjax korotkyj vyklad novyx proročyx svityl, natxnennyx Hospodom Istyny dlja našoho « kincja času ». Jakščo spravžni naslidky, pov'jazani z cym vyprobuvannjam 1994 roku, byly zrozumili lyše pislja pryznačenocho času, jak ce bulo u 1844 roci, to data ta jiji rozraxunok donyni pidtverdženi Duxom žyvoho Boha.

Virš 3: « Bo ce proroctvo, čas jakoho vže vyznačenyj » ,

Cej čas, vstanovlenyj Bohom, buv vidkrytyj z 2018 roku. Orijetovno na datu povernennja Isusa Xrysta, cej vstanovlenyj čas – vesna 2030 roku.

« Vona jde do svoho kincja i ne bude brexaty » ;

Povernennja peremožnocho Xrysta zdijsnyt'sja u naležnyj čas, i proroctvo, jake joho spoviščaje, « ne obmane ». Isus Xrystos neodminno povernet'sja navesni 2030 roku.

« Jakščo vono zatrymujet'sja, čekaj, bo vono neodminno stanet'sja » .

Jakščo data bula vstanovlena Bohom, to dlja N'oho spravžnje povernennja Xrysta vidbudet'sja u cju fiksovanu hodynu, jaku znav lyše Vin do 2018 roku. Zaproponovana zatrymka, « jakščo vona zatrymujet'sja », može stosuvatysja lyše ljudej, oskil'ky Boh zalyšaje za soboju pravo vykorystovuvaty xybni ohološennja pro povernennja Isusa Xrysta, jaki dozvoljat' Jomu poslidovno, u 1843, 1844, 1994 rokax i do našoho ostann'oho času, vyprobuvaty viru xrystyjan, jaki pretendujut' na Joho spasinnja, ščo dozvoljaje Jomu obraty Svojix obranciv. Ci xybni očikuvani ohološennja pro povernennja Isusa Xrysta vykorystovujut'sja Bohom, ščob do kincja svitu vidokremyty « dobre zerno vid polovy, ovec' vid kiz », virnyx vid nevirnyx, « virnyx vid nevirnyx », obranyx vid hrišnyx.

Cej virš pidtverdžuje adventysts'kyj parametr « očikuvannja », jakyj zalyšajet'sja opysovym elementom piznišyx svjatyx, vidokremlynyx ta zapečatanyx praktykoju spravžn'oji suboty s'omoho dnja z oseni 1844 roku, kincja druhoho adventysts'koho vyprobuvannja. U c'omu virši Dux nahološuje na ponjatti pevnosti , jake karakteryzuje ce povernennja Xrysta, peremožcja, vyzvolytelja ta mesnyka.

Versija Vihuru

Virš 4: « Os', xto ne viruje , toj ne matyme v sobi pravednoji duši, a pravednyj žytyme viroju svojeju »

.

Ce poslannja rozkryvaje sud, jakyj Boh vynosyt' nad ljud'my, ščo projšly čotyry adventysts'ki vyprobuvannja, pov'jazani z datamy 1843, 1844, 1994 ta 2030 rokiv. Božyj verdykt je rizkym u kožnij z epox. Čerez proroči ohološennja Boh vykryvaje « lycemirnyx » xrystyjan, jaki pokazujuť svoju «

nevirujuču » pryrodu , znevažajučy proroči ohološennja svojix obranyx poslanciv, tobto svojix prorokiv. Na protyvahu c'omu, obranyj proslavljaje Boha, pryjmajučy joho proroči poslannja ta pidkorjajučys' novym vkazivkam, jaki vony vidkryvajut'. Cej poslux, jakyj Boh vvažaje « pryjnatnym », vodnočas vvažajet'sja hidnym zberežennja pravvednosti, ščo vraxovujet'sja v im'ja Isusa Xrysta.

Til'ky cja sluxnjana vira «z ljubovi» do Boha vvažajet'sja hidnoju uvijty u vičnist', ščo pryxodyt'. Til'ky toj, koho krov Xrysta omyvaje vid hrixiv, spasajet'sja « svojeju viroju» . «. Oskil'ky vidpovid' viry je osobystoju , same tomu Isus zvertajet'sja zi svojimy poslannjamy indyvidual'no do svojix obranyx, napryklad: Matvija 24:13: « A xto vyterpyt' do kincja, toj bude « spasennyj ». Vira može staty kolektyvnoju, jakščo vona vidpovidaje jedynomu standartu. Ale bud'te oberežni! Ljuds'ki tverdžennja je omanlyvymy, bo til'ky Isus vyrišuje, xto maje buty spasennym, a xto zahynuv, zhidno zi svojim sudžennjam pro viru, prodemonstrovano kandydatamy, jaki bažajut' potrapyty do raju.

Pidsumovujučy, u cyx viršax Avakuma Dux vidkryvaje ta pidtverdžuje tisnyj i nerozryvnyj zv'jazok miž « viroju » ta « dilamy », jaki vona porodžuje; te, ščo vže porušuvav apostol Jakiv (Jak. 2:17: « Tak i vira, koly ne maje dil, mertva sama v sobi »); ščo označaje toj fakt, ščo z samoho počatku jevanhelizaciji tema viry bula nepravyl'no zrozumila ta nepravyl'no vytlumačena. Dexto, jak i s'ohodni , nadavav jii lyše aspekt viry, ihnorujučy svidčennja dil, jaki nadajut' jii cinnosti ta žyttja. Povedinka ljudej, jakym Boh spoviščaje pro svoji zvistky pro povernennja Isusa Xrysta, vidkryvaje spravžnju pryrodu jixn'oji viry. I v toj čas, koly Boh vylyvaje svoje velyke svitlo na svojix ostannix sluh, bil'she nemaje vypraddannja tym, xto ne rozumije novyx vymoh, vstanovlenyx Bohom z 1843 roku. Spasinnja blahodattju prodovžujet'sja, ale z tijeji daty vono prynosyt' koryst' lyše obranym, obranym Isusom Xrystom, čerez svidčennja spravžnix projaviv ljubovi, jaku vony Jomu darujut'. Spočatku subota bula znakom c'oho božestvennoho blahoslovennja, ale z 1844 roku vona nikoly ne bula samodostatnja sama po sobi, bo ljubov do joho proročoji istyny, javlenoji miž 1843 i do 2030 roku, zavždy bula potribna Bohu. Faktyčno, novi svitla, otrymani z 2018 roku, majut' tisnyj zv'jazok iz s'omym dnem, subotoju, jaka stala proročym obrazom s'omoho tysjačolittja, ščo rozpočnet'sja z povernennja Isusa Xrysta navesni 2030 roku. Z 2018 roku «vypraddannja viroju» konkretyzujet'sja i prynosyt' koryst' poklykanym, jaki stajut' obranymy, vyjavljajučy svoju ljubov do Boha ta vsix joho staryx i novyx svityl, javlenyx v im'ja Isusa Xrysta, jak navčajet'sja v Matvija 13:52: « I skazav jim: Tomu kožen knyžnyk, navčenyj u spravax Carstva Nebesnoho, podibnyj do hospodarja, jakyj vynosyt' zi svojeji skarbnyci nove i stare ». Toj, xto ljubyt' Boha, ne može ne ljubyty vidkryvaty joho plany ta tajemnyci, jaki dovho zalyšalsja pryxovanymy ta nevidomymy dlja ljudej.

Avakum i Perše pryšestja Mesiji

Ce proroctvo takož znajšlo vykonannja dlja jevrejs'koho narodu Izrajilju, jakomu vono spoviščalo pro peršyj pryxid Mesiji. Čas c'oho pryxodu buv vstanovlenyj i ohološenyj u Dan. 9:25. A ključ do joho rozraxunku znaxodyvsja v knyzi Ezdry, rozdil 7. Tak stalosja, ščo jevreji vidnesly knyhu Danyjila do čysla istoryčnyx knih, i vona pereduvala knyzi Ezdry. Ale takym čynom jiji proroča rol' bula zmenšena i menš pomitna dlja čytača. Isus buv peršym prorokom, jakyj zvernuv uvahu svojix apostoliv ta učniv na proroctva Danyjila.

Ohološena zatrymka, « jakščo vona zatrymujet'sja, čekajte na neji », takož mala svoje vykonannja, bo jevreji čekaly na mstyvoho mesiju ta vyzvolytelja rymljan, spyrajučys' na Isaju 61, de Dux hovoryt' pro

Xrysta u virši 1: « Dux Hospoda Jaxve na Meni, bo Jaxve pomazav Mene, ščob prynesty dobru novynu smyrennym; Vin poslav Mene zcilyty rozbytyx sercem, proholosyty polonenym volju ta vidpuščennja v'jaznjam; ». U virši 2 Dux utočnjuje: « Ščob proholosyty rik Jaxve mylosti ta den' pomsty našoho Boha ; ščob vtišyty vsix, xto sumuje; ». Jevreji ne znaly, ščo miž «rokom mylosti » ta «dnem pomsty » šče malo projty 2000 rokiv, ščob pryvesty ljudej do povernennja Xrysta, peremožcja, vyzvolitelja ta mesnyka, zhidno z Isajeju 61:2. Cej urok čitko vydno u svíččenni, cytovanomu v Jevanheliji vid Luky 4:16-21: « I pryšov Vin do Nazaretu, de buv vvxovanyj, i, za zvyčajem Svojim, uvijšov do synahohy dnja subotn'oho. I vstav Vin čytaty. I daly Jomu knyhu proroka Isaji. Rozhornuvšy jiji, Vin znajšov misce, de bulo napysano: «Dux Hospodnij na Meni, bo Vin pomazav Mene blahovistyty vbohym, poslav Mene zciljuvaty rozbytyx sercem, propoviduvaty polonenym vyzvolennja, a slipym prozrinnja, vidpustyty na volju ponivečenyx, propoviduvaty rik Hospodnij blahodati». Potim Vin zhornuv suvij, dav joho sluzi ta j siv ». Zupynyvšy čytannja tut, Vin pidtverdyv, ščo Joho peršyj pryxid stosuvavsja lyše c'oho « roku blahodati », prohološenocho prorokom Isajeju. Virš 21 prodovžujet'sja slovamy: « Oči vsix u synahohy buly zvernenni na N'oho». Todi vin počav hovoryty jim: «S'ohodni zbulosja ce Pysannja u vašyx vuxax ». Ihnorovanyj i nepročytanyj « den' pomsty » buv pryznačenyj Bohom na vesnu 2030 roku, dlja joho druhoho pryšestja, c'oho razu u vsij joho božestvennij syli. Ale pered cym povernennjam prorocstvo Avakuma malo zdijsnytysja « neščodavno », čerez «adventysts'ki» vyprobuvannja 1843-1844 ta 1994 rokiv, jak my ščojno bačyly.

Ostannja prysvjata

Zirny pravdi v oči

Navesni 2021 roku, na počatku božestvennocho roku, zamožne, ale xybno xrystyjans'ke zaxidne ljudstvo ščojno prodemonstruvav svoju hotovnist' zberehty žyttja ljudej poxyloho viku, navit' cinoju nacional'noji ekonomičnoji rujiny. Same tomu Boh viddast' joho Tretij svitovij vijni, jaka zabere bezlič žyttiv ljudej riznoho viku, znajučy, ščo nemaje likiv čy vakcyny proty c'oho druhoho božestvennocho pokarannja. Pered namy, čerez 8 rokiv, bude 6000 rik zemnocho tvorinnja, kinec' jakoho bude poznačenyj povernennjam Isusa Xrysta. Triumfal'nyj i peremožnyj, vin povede svojix vykuplenyx, svojix žyvix obranciv i tyx, koho vin voskresyt', do svocho Carstva Nebesnocho i vin znyščyt' use ljuds'ke žyttja na zemli, na jakij vin zalyšyt' samoho, izol'ovanoho v temrjavi, buntivnocho anhela počatku, Satanu, dyjavola.

Vira v pryncyp 6000 rokiv je važlyvoju dlja pryjnattja cijej prohrany. Točni rozraxunky na osnovi cyfr, navedenyx u Bibliji, buly nemožlyvi čerez «nečitkist'» ščodo daty narodžennja Avraama (jedyna data dlja tr'ox syniv Teraxa: But. 11:26). Ale poslidovnist' ljuds'kych pokolin' vid Adama do povernennja Xrysta pidtverdžuje nablyžennja cijej cyfry 6000. Viddajučy svoju viru c'omu kruhlomu, točnomu čyslu, my prypysujemo cej vybir «rozumnij» istoti, tobto Bohu-tvorcju, džerelu vs'oho intelektu ta žyttja. Zhidno z pryncypom «Suboty», zhadanym u joho četvertij zapovidi, Boh dav ljudyni «šist' dniv» i šist' tysjač rokiv, ščob vykonuvaty vsju svoju robotu, ale s'omyj den' i s'ome tysjačolittja – ce časy vidpočynku, «osvjačeni» (vidokremeni) dlja Boha ta joho obranciv.

Zmist cijej knihy prodemonstruvav, ščo vira, jaka dohodžaje Bohovi, budujet'sja zavdjaky « rozumnij abo mudrij » povedinci Joho obranyx, jaki korystujut'sja vsim, ščo Boh hovoryt', prorokuje abo dumaje (dyv. Danyjila 12:3: « I mudri budut' sjajaty, jak sjajvo tverdi, a ti, xto bahat'ox navertaje do

pravednosti, jak zori, naviky vični ». Robljačy tak, vony vypravdovujut' Božyj vybir, ščob vony otrymaly koryst' vid Joho vykumnoji pravednosti, javlenoji v Isusi Xrysti.

Na zaveršennja cijejj praci, bezposeredn' o pered majbutn' oju dramuju, ja xotiv by, u svoju čerhu, prysvjatyty vsim spravžnim ditjam Božym, jaki jiji pročytajut' i zustrinut' z viroju ta radistju, cej virš z Jevanhelija vid Ivana 16:33, jakyj buv prysvjačenyj meni dvoma riznymy džerelamy z nahody moho xreščennja 14 červnja 1980 roku; o dyn u mojemu svidoctvi pro xreščennja vid ustanovy, inšyj u peredmovi do knyhy «Isus Xrystos», jaku meni podaruvav z cijejj nahody mij tovaryš po služinnju v toj čas, majže u vici, koly Isus prynis svoje žyttja v žertvu: « Ce Ja skazav vam, ščob vy maly v Meni myr. U sviti zaznajete straždan', ale bud'te vidvažni: Ja svit peremih ».

Samujil, blahoslovennyj sluha Isusa Xrysta, «Voistynu!»

Ostannij dzvinok

Koly ja pyšu ce poslannja, naprykinci 2021 roku, svit vse šče nasolodžujet'sja vselens'kym relihijnym myrom, jakyj je pomitnym i cinnym. Odnak, gruntujučys' na mojix znannjax pro rozšyrovani proroči odkrovennja, pidhotovleni Bohom, ja stverdžuju bez najmenšocho sumnivu, ščo žaxlyva svitova vijna hotujet'sja i na šljaxu do zaveršennja v nastupni 3-5 rokiv. Predstavljajučy jiji pid symvoličnoju nazvoju « šosta truba » v Ob'javlenni 9, Dux nahaduje nam, ščo vže pryjšlo p'jat' žaxlyvyx pokaran', ščob pokaraty za vidmovu vid virnosti Joho svjatij Suboti ta inšym Joho obrjadam, jaki ne považajut'sja z 7 bereznja 321 roku. Ci pokarannja bezsmertnoho Boha pošyrjujut'sja na 1600 rokiv ljuds'koji istoriji, orhanizovanoji za božestvennoju relihijnoju prohramoju. Joho šoste pokarannja pryxodyt', ščob vostannje poperedyty xrystijanstvo, vynne u nevirnosti Jomu. Bez Boha ta Joho rjativnoho planu ljuds'ke žyttja ne maje sensu. Os' čomu, oskil'ky « surmy » majut' postupovyj xarakter, ščo vyjavljajet'sja za analohijeju v Levyt 26, kryvava intensyvništ' « šostoji » surmy dosjahne veršyn žaxu, jakyx ljudstvo davno bojalosja ta žaxalo. « Šosta surma » stosujet'sja ostatočnoji svitovoji vijny, jaka znyščyt' bezlič ljudej, « tretynu ljudstva » zhidno z Ob'javlennjam 9:15. I cijejj proporaciji možna bukval'no dosjahty u vijni, de 200 000 000 ozbrojenyx, navčenyx ta sporjadženyx profesijnyx bijciv protystojatymut' o dyn odnomu, zhidno z točnistju, navedenoju v Ob'javlenni 9:16: « Čyslo veršnykiv vijs'ka bulo dvi miriady miriad; ja čuv jix čyslo »; tobtu 2 x 10 000 x 10 000. Do c'oho ostann'oho konfliktu, protjahom 20-ho stolittja , dvi svitovi vijny 1914-1918 ta 1939-1945 rokiv buly znakamy, ščo spoviščaly pro velyke pokarannja, jake pryjde, ščob poklasy kinec' času vil'nyx ta nezaležnyx narodiv. Boh ne dav mist-prytulkiv dlja svojix obranyx, ale zalyšyv nam dostatn' o čitki vkazivky, ščob my mohly vtekty z terytorij, na jaki priorytetno sprjamovanyj johu božestvennyj hniv.

Vin napravljatyme udary, jaki majut' zavdaty ljudy, poklykani dlja c'oho zavdannja. Ale žoden z nyx ne bude odnym z joho obranyx. Nevirujuči čy nevirujuči buntivnyky, rozkydani po vsij zemli, stanut' znarjaddjamy ta žertvamy joho božestvennoho hnivu. Druha svitova vijna protystavyla zaxidni narody odyn odnomu, čyji religiji byly xrystyjans'kymy ta konkuruvaly miž soboju. Ale v majbutnij Tretij svitovij vijni motivom zitknen' bude, po suti, religijnij, protystavljajučy konkurujuči religiji, jaki nikoly ne byly doktrynal'no sumisni odna z odnoju. Til'ky myr i torhivlja dozvoljly cij iljuziji zrostaty. Ale v hodynu, obranu Bohom, zhidno z Ob'javlennjam 7:2-3, demonična universal'nist', strymuvana anhelamy Božymy, bude vyvil'nena, ščob « zavdaty škody zemli ta morju » abo, jakščo rozšyfruvaty symvoly, « zavdaty škody » «protestantam i katolykam», nevirnym Isusu Xrystu. Cilkom lohično, ščo nevirna xrystyjans'ka vira je holovnoju mišennju hnivu spravedlyvoho Suddi Isusa Xrysta; tak samo, jak u Staromu Zaviti, Izrajil' buv pokaranyj za svoji postijni nevirnosti až do svoho nacional'noho znyščennja v 70 roci. Paralel'no z cijeju « šostoju trubuju », proroctvo Dan. 11:40-45, zhadujučy « tr'ox cariv », pidtverdžuje učast' tr'ox religij monotejizmu: jevrops'koho katolycyzmu, arabs'koho ta mahrebs'koho islamu, a takož rosijs'koho pravoslav'ja. Konflikt zakinčujet'sja zminoju sytuaciji zavdjaky vtručannju amerykans'koho protestantyzmu, jakyj ne nazvanyj carem, ale zaproponovanyj jak tradycijnij potencijnij voroh Rosiji. Likvidacija konkurujučyx deržav vidkryvaje dostup do jiji ostann'oho panuvannja pid nazvoju « ... «zvir, ščo vyxodyt' iz zemli », opysanyj v Ob'javlenni 13:11. Slid zaznačyty, ščo v c'omu ostann'omu konteksti amerykans'ka protestants'ka vira stala menšistju, todi jak rymo-katolyc'ka vira je bil'šistju, čerez poslidovnu immihraciju latynoamerykanciv. U 2022 roci jiji prezident irlands'koho poxodžennja sam je katolykom, jak i Džon Kennedi, prezident, jakoho bulo vbyto.

V Ob'javlenni 18:4, u Vsemohutn'omu Bohovi, Isus Xrystos nakazuje vsim, xto viryt' i spodivajet'sja na N'oho, joho obranym, « vyjty z Vavylona Velykoho ». Ototožnjujučy z dokazamy v cij praci paps'ku Ryms'ko-katolyc'ku cerkvu, « Vavylon » sudyt'sja i zasudžujet'sja čerez « jiji hrixy ». Čerez istoryčnu spadščynu « jiji hrixiv », vyna katolycyzmu pošyrjujet'sja na protestantiv i pravoslavnyx, jaki svojeju religijnuju praktykoju vypravdovujut' nedil'nyj vidpočynok, uspadkovanyj vid Rymu. Vyxid z Vavylona označaje vidmovu vid « jiji hrixiv », najvažlyvišyj z jakyx, oskil'ky Boh robyt' joho rozpiznaval'nym « znakom »: den' ščotyžnevoho vidpočynku, peršyj den' tyžnja božestvennoho porjadku, Ryms'ka nedilja.

U c'omu poslanni, vraxovujučy terminovist' času, ja zaklykaju syniv i dočok Božyx zalyšyty pivničnu častynu Franciji, zoseredženu navkolo jiji stolyci, Paryža. Bo nezabarom vona bude vražena hnivom Božym, zaznajučy « vohnju z neba », c'oho razu jadernoho, jak misto « Sodom », z jakym vin porivnjuje joho u svojemu Odkrovenni, v Odkr. 11:8. Vin takož nazyvaje joho « Jehypet », symvoličnym obrazom « hrixa », čerez buntivne stavlennja joho nerelighijnoji viddanosti, jaka protystojit' Bohovi, podobno do faraona v istoryčnij rozpovidi pro Vyxid jevrejs'koho narodu. U vojennij sytuaciji, koly dorohy perekryti ta zaboroneni, bude nemožlyvo zalyšyty cil'ovu terytoriju ta unyknuty smertel'noji dramy.

Samujil, sluha žyvoho Boha, Isusa Xrysta

Tym, xto zaxoče spočatku diznatysja, ščo predstavleno v kinci cijeji praci, bude važko zrozumity, čomu ja tak perekonanyj u bezpovorotnij pryrodi nemynučoho znyščennja Franciji ta Jevropy. Ale ti, xto pročytav jiji vid počatku do kincja, zberut' u procesi čytannja dokazy, jaki postijno nakopyčujut'sja, až do toho, ščo dozvoljat' jim, narešti, rozdilyty nepoxytnu vpevnenist', jaku Dux Božyj vselyv u mene ta v usix tyx, xto naležyt' Jomu; u pravdi. Jomu naležyt' vsja SLAVA.

Jedynymy pohanymy sjurpryzamy budut' ti, xto vperto vidmovljajet'sja vyznavaty joho nezrivnjannu sylu, bil'sist' ta joho zdatnist' keruvaty vsim za svojim planom až do joho ideal'noho zaveršennja.

Ja zaveršuju cju robotu na c'omu, ale natxnennja, jake Isus prodovžuje meni davaty, vidznačajet'sja ta zapysujet'sja postijno u formi poslan', predstavlenyx u praci « Nebesna manna ostannix adventysts'kyx mandrivnykiv », try poslidovni «tomy» pryblyzno tysjači storinok jakoji vže dostupni v žovtni 2025 roku.

Ja pam'jataju, ščo Isus Xrystos proholosyv v Ob'javlenni 2:26: « Peremožcju , jakyj zberihaje dila Moji až do kincja , dam jomu vladu nad narodamy». Ščo ž todi take « dila » Isusa Xrysta, jaki potribno « zberihaty až do kincja »? Vony nabuvajut' formy ob'javlennja Joho sudu z usix pytan' žyttja, tobtovs'oho, ščo stosujet'sja religiji, polityky ta ekonomiky; usix pytan', ščo stosujut'sja Boha-Tvorcja ta Joho stvorin'. Koly Vin ohološuje pro neščastja, Vin orhanizovuje pohanyj polityčnyj, vijs'kovyj, ekonomičnyj ta religijnyj vybir, jakyj pryzvodyt' do katastrof.

Boh xvalyt'sja tym, ščo vidkryvaje svojim obranym svij sud ščodo vsix aspektiv žyttja. Robljačy ce, vin zaklykaje svojix virnyx anheliv zasvidčyty, ščo vin ne vstanovljuje mež svojeji dobroty do tyx, xto šanuje ta ljubyt' johu, johu spravžnix obranciv, vykuplenyx blahodattju, otrymanoju čerez smert' i voskresinnja Isusa Xrysta.

Tož ne pozbavljajte sebe c'oho vynjatkovoho pryvileju, jakyj vam ščedro proponujut' Joho prosvitleni ta osvičeni sluhly. « Manna » — ce spravžnja nebesna jiža, jaku Nebesnyj Otec' proponuje ditjam, jakyx Vin ljubyt' i dlja jakyx u Isusi Xrysti Vin hotuje misce u Svojemu nebesnomu carstvi.

U « manni » vy vidkryjete dlja sebe konkretnu formu « svidčennja Isusa », jake postijno vdoskonaljujet'sja i, perš za vse, proponujet'sja jak ostannij dar z nebes, zvistka pro johu slavne povernennja navesni 2030 roku.

« Manna » pidkresljuje dijannja Otcja, Boha-tvorcja, jakyj orhanizovuje ljuds'ke žyttja vidpovidno do jixn'oho osobystoho vil'noho vyboru.

Jakščo Boh zalyšajet'sja nevydymym dlja ljuds'kyx očeju, to ce dlja toho, ščob Joho šukaly Joho obrani, jaki takym čynom vidriznjajut'sja vid inšyx buntivnyx, nevirujučyx abo malovirnyx ljuds'kyx istot. Vira v Joho isnuvannja — ce ne «opium dlja narodu», a oznaka mudroho rozumu, ščo karakteryzuje spravdi obranyx, hidnyx buty vykuplenymy Isusom Xrystom.